

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

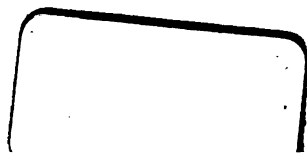
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

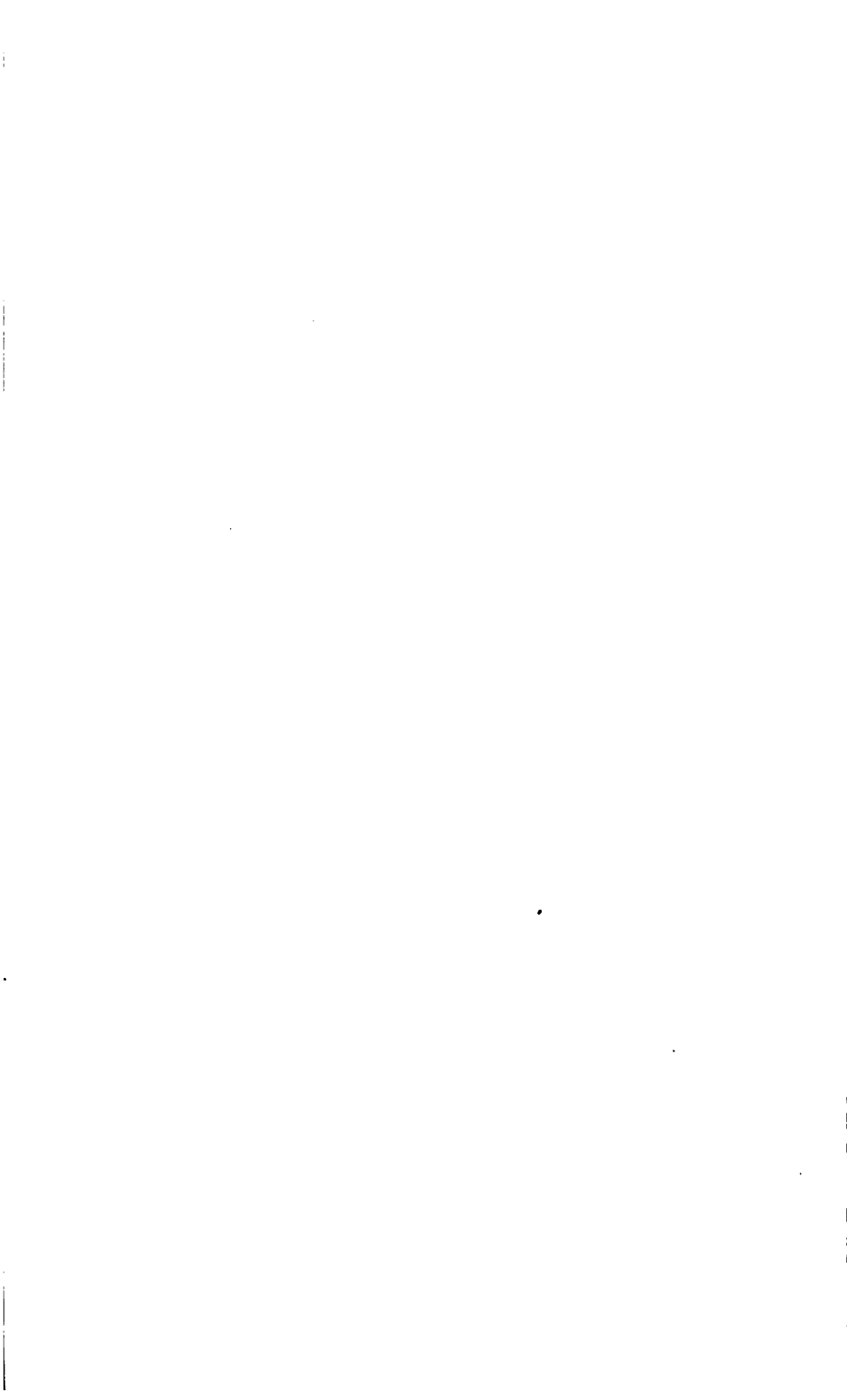
Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

3 3433 07591412 1

NSI
Dec 1951

O R A T O R E S
ATTICI

ET QUOS SIC VOCANT

S O P H I S T Æ

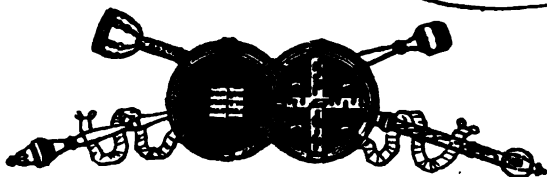
OPERA ET STUDIO

GULIELMI STEPHANI DOBSON A.M.

REGIÆ SOCIETATIS LITERARUM SOCII

TOMUS TERTIUS

ISOCRATES

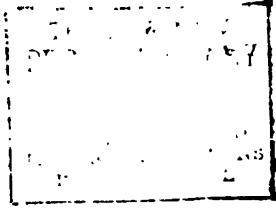

LONDINI

EXCUDIT J. F. DOVE

(APUD QUEM ETIAM VENEUNT)

A. S. MDCCCKXXVIII.

ISOCRATIS
QUÆ EXSTANT OMNIA

INDICIBUS

VARIETATE LECTIONIS

CONTINUA INTERPRETATIONE LATINA

SCHOLIIS GRÆCIS

ANNOTATIONIBUS VARIORUM

H. WOLFII H. STEPHANI AUGERI
LANGII CORAIS FACCIOLATI FRICKII MORI SPOHNII
BERGMANI FINDEISENI ORELLII MAII
ALIORUMQUE ET SUIS

ILLUSTRAVIT

GULIELMUS STEPHANUS DOBSON A.M.

REGIÆ SOCIETATIS LITERARUM SOCIUS

PRÆFIGUNTUR ADVERSARIA

NUNC PRIMUM PUBLICI JURIS FACTA

PETRI PAULI DOBREE

GRÆCARUM LITERARUM APUD CANTABRIGIENSES
NUPER PROFESSORIS REGII

LONDINI

PROSTANT APUD J. F. DOVE

A. S. MDCCCXXVIII.

PRÆFATIO EDITORIS.

ISOCRATEM, qualicumque meo studio ac industria expolitum, jam ordine tertium, haud interturbato instituti mei processu, tuas, Lector candide, in manus tradere, tuoque iudicio permittere, mihi contingit, parum, uti spero, benignitatem tuam et liberalitatem in me Auctoremque meum claudi sensuro.

Tres potissimum Editores recentiores nactus est Isocrates, Augerum scilicet, Langium et Coraem: quorum, mea saltem opinione, Coraes longe optimus. Verum enimvero, eo quod post tempora Corais plures atque præstantiores MSS. sunt collati, eorumque lectiones variantes hinc illinc congestæ, in medio jam tandem repostæ, partes Editoris iniquius, ut putabam, egissem, ni Textum recensuissem. Ex eo igitur animi mei sensu Textum ad fidem MSS. denuo formavi; et Varietates Textuum, Augeri, Langii et Corais, in singulis paginis apposui.

Annotationes, perinde ac in præcedentibus Oratoribus a me nuperrime editis, comparatæ ac digestæ, Textui apponuntur. Atqui studiosis Isocratis mei auctor sum, ut Panegyricam et Areopagiticam, copiosioribus animadversionibus, Bergmani hanc, illam Mori, illustratam, ceu clavim, quod vulgo dicunt, ad cæteras, primas perlegerint: in reliquis enim, Parænetica excepta et Nicocleis, brevitati, quantum liceret, studui.

Accedunt Scholia, in editione Corais evulgata, Variantes Lectiones, et Indices.

Interpretatio Latina Hieronymi Wolfii est, in lacuna autem longiore orationis de Antidosi, recentius ex auctoritate MSS. expleta, Angeli Maii, ad Nostram editionem passim accommodata.

Isocratem nostrum volo, L. C., inspexeris et conquæsieris. *Εὐρύχαι.*

Augustis Nonis, A. D. MDCCCXXVIII., ex Museo meo, in vico quem vocant HIGHGATE, prope Londinum.

PETRI PAULI DOBREE

TOT MAKAPITOT

GRÆCARUM LITERARUM APUD CANTABRIGIENSES

PROFESSORIS REGII

A D V E R S A R I A

AD ISOCRATEM.

Isocrates Bekkeri.

[AD PAG. ET LIT. EDIT. STEPH.]

Lectus Isocr. Januario et Februario 1823. Relegobam Martio. Notas inchoavi Martii 23to.

“Paucis ille mendis deformatur.” Valek. mss. Philosophi descriptio, ad Nicocl. p. 22. d. Isocr. τίχμη. Ep. Soor. 28. p. 60. 65. Vide Phil. 105. c. ἢ δὲ καὶ τὰ πάλαι διαλεγόμενα τῆς Ἰσοκράτους ἡλικίας, τὸ δὲ εἰς ἀλλῶς, ἕς φασὶν αὐτῆς, ἀποθέσει τῆς δουλείας. ibid. p. 60. 61. ubi ostendit Allatius. Au respicit Panath. 233. b. c. ? Imo Philipp. 84. d. ut recte Allat. Ceterum Allatii ma. alias εὐφραδαῶς, i. e.

ἘΠΥΡΩΜΩΣ, quomodo lege ex Isocr. 87. e. (adde c. Sophist. 294. d. et compara Isocr. Epist. VI.) et verte, res antiquas narrare, Isocratis aetatem docet; anagnare, florentis aetatis est. Isocrati defuit vox et audacia, Philipp. 98. c. Panath. 234. b. ἀρχῶν et

τίχμησιν, quomodo differant, de Pace 177. c. Pise fraudes, Busir. 226. b. Rhetorica fides, 265. b. 282. c. 284. b. Agamemnoni et Pindaro sese comparat, Panath. 247. d. eto. Antid. §. 177. ed. Bekk. Homero, Panath. 288. b. Philippo, Ep. I. Education, 238. b. eto. Attica dialectus, Xenophon Resp. Ath. 2. 8. Antidos. §. 316. Codex Fuggeranus apud Wolfsum est nonustus ipse, sed msti collatio, illi communicata ab amico (vide Praef. ad Castig. p. 806), admixtis forsitan v. ll. aliunde ductis, ut κλαυθίλος p. 160. A. quod suspicor e Dionysio, non msto, esse. De od. Brasil. apud Isingrinium, Hemst. in Miscell. Obs. t. 7. p. 324. Orationum ordo hic, qui apud Wolf. et Steph. Isocratem perstringi a Platone Euthyd. p. 305. c. H. St. valde probabiliter conjicit optimus Heindorfius.

Ad Demonicum.

Isocratis Apolloniatae. Hemsterb. ad Plat. p. 294.

Ad Nicoclem.

[211] 17. a. ἀσπεντῶν. Ad Arist. Pl. 585.

17. b. Antidos. §. 224.

18. d. καὶ τῷ κάλλει τῶν κτημάτων. Scholion, ut suspicor, ad ἠρωτικῆς. scil. ποτασκαμῆς.

19. d. ἀολαμῆς. De Pace 186. b.

20. c. Conf. Nicocl. 35. d.

24. d. Non fero ὅττα omissum post κολλῶν, praesertim in antithetorum artifice. (Porson. ad Hec. p. 49. et marg.) Malim, ἑσσιλία ἔντα.

Nicocles.

26. b. De Pace 165. e.
 27. b.—28. d. Antidos. §. 268—275.
 27. b. Malim, εἴπω γὰρ διὰ τοὺς ἔξαπα-
 τήνας καὶ ψευδομίτους πρὸς — (vel sim-
 pliciter dele κ. τ. ψευδ.)
 27. d. "Sequentia confer cum Cicero.
 de Orator. I. " Maius.
 30. d. Conf. Thucyd. I. 141.
 32. a. εἰ δὲ δῖ — "Exprimit Cicero de
 Rep. I. 36." Maius.

32. a. ἀρχαίων. Philipp. 111. c.
 33. c. Lys. c. Nicom. p. 185, 19.
 36. a. Vide Antidos. §. 308.
 36. d. Conf. ad Nicool. 20. e. Epist. II.
 39. b. δῖνασθαι μὲν κλειώ τῆς ἀρετῆς
 ἰφελαιν. Forsan del. ἰφ. Vide seqq.
 Male: vide de Pace 165. c. Per τὰς δυνάμεις
 αὐτῶν εἶναι, intellige, illud et esse et vocari
 μαίω, hoc bonum, δυνάμεις, Busir. 226. d.

Panegyricus.

- [213] Quo tempore edita? — Durante
 Antioidea pace, 64. d. occupata Cadmea,
 67. a. Olynthiis et Phliasiis obsessis, 67.
 a. Amyntas, Dionysius, 67. a. Res
 Ægyptiæ; 69. d. Evagoras, 69. e. Persiæ
 res, 74. c. Italia et Sicilia, 76. b. παρα-
 καταβῆκιν, 80. d. Non possunt intelligi de
 Oropo: vide Chronol. ad Ol. 103, 3.
 "Olymp. XCIX. 3. circiter editus Pa-
 neg." Simson Chron. p. 828. Citatur Pa-
 negyricus, Antidos. 321. c. etc. Philipp.
 99. a. b. 84. b.—d. Panath. 269. a. Epist.
 III. πατρίου, 44. c. 45. d. 51. e. 53. c.
 42. b. πύρας Phil. 110. e.
 42. d. ἀρχαίως. Harpocr. in v. Epp.
 Socr. XXVIII. p. 64, 1.
 43. a. Panath. 233. d.
 46. b. De Pace 166. b.
 47. d. ἐφ' ἱκαρίτης τῆς ἑσ. Panath. 241.
 d. 267. e. Philipp. 105. a.
 48. c. fin. εἰ γὰρ ἐν ἀρχῇ. Non intelligo.
 49. b. Lysias Olymp.
 49. c. εὐτυχίας. De Bigis 353. e.
 50. a. καὶ τῶν δ. Si tantum posuisset
 πάντων pro ἀν. effecisset opimum Aristot-
 phaneum.
 50. a. An sensus est, Premio a vobis
 donati non magis insignes sunt, quam si
 simile premium in singulis Græcia urbibus
 reportavissent? An morem tangit, inscrip-
 tionem publice faciendam curandi, in
 civium honorem, qui Athenis vicissent?
 50. e. Antidos. §. 316.
 52. e. Panath. 273. d.
 52. e. Eur. Or. 1167.
 56. c. Areopag. 148. a. etc.
 56. d. φθίσσεται. Vid. Evag. 197. b.
 56. e. De Pace 186. a.
 58. b. οὐκίαν. Lys. p. 192, 25.

58. b. ἀλλοτρίαις Lysias p. 193, 1.
 59. b. ἀγωνιστῆς. Harpocr. v.
 60. d. fin. Markl. ad Lys. p. 194, 14.
 61. a. Citat Coraes Evag. 194. e. Vide
 Markl. ad Lys. Epitaph. p. 194, 15.
 61. d. Cum seqq. confer Panath. 245.
 c. etc.
 64. a. Xenoph. Hellen. 3. 5. 12.
 65. c. Phil. 94. e.
 66. a. μέγαν. Epist. II.
 66. b. Panath. 244. e.
 66. c. Plataic. 300. b.
 66. d.—68. c. 72. d.
 67. e. Ep. III.
 68. c. τῶνδ' τῶν τόπων. Intelligo de
 ἰσκιόροις, i. e. ξένους, e Græcia. Similiter
 Plato Menex. t. 5. p. 397, 10. Bekk. φυ-
 γάδας καὶ ἰθαλωτῆς, sed de alio tempore,
 ut pato; vide Isocr. - - - - - mox 70. b.
 69. a.—d. Respicio, ut videtur, Demo-
 sthanes.
 70. a. εἰ δὲ δῖ — "Clem. Al. Str. VI.
 p. 747. Andocid. 23, 39." Cor.
 70. a. ῥόδον. Phil. 94. e.
 71. b. Philipp. 100. c.
 71. d. κάμιν. Antidos. §. 122.
 71. e. Evag. 200. e.
 72. c. ἐξεταζόμενοι utcuque intelligas
 drilled, trained (to servitude). Sed vide
 an hæc transponenda 71. e. καὶ τελευταί-
 ον, ἐξεταζόμενοι πρὸς αὐτοῖς τοῖς βασιλείαις,
 καταγίλασθαι γερήσασιν, ut pugnam ad
 Cunaxam pompam fuisse meram dicat.
 Si hoc probas, ἔχοντες, πρῶτα, lege sine καὶ.
 73. a. Panath. 266. c.
 73. d. εἰ τις ἰσκιη. Arist. Thesm. 344.
 75. a. An del. οἶον ῥόδον καὶ Σάμος καὶ
 Χίος?

Philippus.

83. d. Etsi vulgatæ lectiones plerum-
 que negligendæ, vide an hic lateat πολι-
 τῶν, vel τῶν ἐν τῇ πόλει (ut 86. e.) et δια-
 λεγομένον. Quid si, τοιαῦτα δὲ πολλῶν λε-
 γόντων τῶν ἐν τῇ πόλει τῶν διαλεγόμενων
 ἡμῖν. Philippica oratio vulgatæ statim post
 pacem, antequam Phocico bello finem

- imposuisset Philippus, 92. e. 96. e. etc.
 109. a.
 87. a. Evag. 199. c. Panath. 277. b.
 87. c. Epist. I.
 87. d. Liber patrono eget, Plato Phædr.
 p. 98—9, quem locum contulit Grayius
 cum Protag. p. 221, 15. (Bekk.) imo

eam 186, 4. Adde Pa. Dem. Epist. 1. p. 1463, 19. Ep. Socr. XXVIII. p. 67, 11. Panath. 236. c. Epist. I. Panath. 284. c. 88. b. Epist. I.

89. d. Si ex Urb. recipias *ἡμῶν*, dele *ἡμῶν* vel *ἡμῶν*.

90. d. *πρὸς ἑξῆς*. Falsum et ineptum. Prope ad literas *πρὸς τὸν Πέρσων*, sed hoc loquendi modo nunquam utitur Isocr. (Rex, perpetua peribns, sive sit ille Darius, sive X. sive Artax. Plato Menex. t. 5. p. 394, 4. Bekk. = 243. H. St. quamvis interdum ponat *ἰ βάρβαρος* pro Rex Persarum, ut Areopag. 141. e. Paneg. 77. c. 78. b. 67. d. Omnino vide ad Lys. Epitaph. p. 193, 12.) Nisi obstaret locus Panath. 265. d. tentarem, *πρὸς βασιλῆα*, ut *ἑξῆς* esset e scholio. Ita in Plataico 304. c. *πρὸ ἑξῆ γὰρ αὐτῶν* etc. inferserunt *ἑξῆς γὰρ αὐτῶν* etc. Caeterum omnino confer Panath. 253. e. *τοὺς βασιλῆας αὐτῶν*.

94. c. "Paneg. 65. c. de Pace 179. e." Coraeae. Vid. Epp. Socr. 28. p. 66, 3.

96. e. Paneg. 70. a.

96. d. "Urbis. leot. confirmat Arist. Rhet. 3. 10. p. 338. H. ed. Cas. Vide Philippi Epist. apud Dem. p. 94. ed. R." Coraeae.

98. a. *μὲν* [*πρὸς*] *μικρὸν ὑπερβαίνει*. Praepos. nata videtur e *νοσ. πρὸς ὡς*.

98. b. De Pace 187. d.

98. c. Ep. I. VIII. Panath. 234. e.

99. d. Epist. IX.

100. c. *προστίθειαι*. Epist. II.

100. c. Paneg. 71. b.

100. e. *εἰ μὴ δὴ Κύρον*. Ineptia. *καλέειν* enim sunt *Graeci ἰσχυροί*, duce Cyro et

auxiliis barbaris destituti. Confer etiam, si tanti est, Paneg. 71. b. etc. Forsan, *Κλίμαρον*. Is enim, renitente exercita, pervicit, ut duces Persam convenirent, Xen. Anab. 2. 5. 30. Vide potius an ista delenda.

101. a. *λαβῆν. λαβῆν.*

101. b. Antidos. §. 80.

101. d. Epist. IX.

[215] 102. b. *Αἰ, ἰδοῦσθαι πάλιν* sine αὐτῶ?

102. e. *ἰδρία*. Harpocr. v.

104. c. *φρονῆσαι καὶ τῇ φιλοσοφίᾳ*. Non movendam puto vulgatam *φιλοσοφία*, nisi forsitan in *φιλοσοφία*, ut 105. d. 106. a. Ridioulus esset, qui *φιλοτιμίαν* Herouliis novam esse argumentum diceret.

105. c. Ep. Socr. 28. pp. 60, 65. Evag. 206. e.

105. d. "Ep. III. Dem. Phil. III. p. 116." Coraeae.

108. b. Antidos. 332. e. Panath. 264. d.

109. d. *τὸν ἴσον*. Ep. III.

110. b. *Μάλιπ, μάλλον γὰρ ἂν ἄξιον ὀνόμας*.

110. e. Paneg. 42. b.

111. b. *ἀντιπαρεβλήθην*.

111. c. *Busir, Niococl. 32. a.*

111. c. Evag. 196. d. fin.

112. b. *μαλακώτατον*. Ep. Socr. 28. p.

67, 9. Panath. 233. e. 234. d. Antidos.

312. a. Ep. VI.

112. d. Ep. IX.

113. c. *οὐ δὲ τὸν ἄλλον γένος*. Expecta-

bam *ἄλλον*, i. e. *ἀνθρώπων*. Sed sibi opponit *Γραικὸς τοῖς ἄλλοις*. Areopag. 153. b.

Archidamus.

Tempus Olymp. 103. circa initium, mortis Amynta et Dionysio, 124. c. — 125. c. (*Aegypti rex, 129. a.*) 116. a. b. Expressisse videtur Demosthenes, Phil. I. init. "Sohol. Dem. Timocr. p. 701." Coraeae.

117. b. *ἀρμας*.

122. a. *ἔτι δὲ*.

[217] 123. b. *ἂν ποῖσαιτε καταγλιστῶν*. Qu. an ita loquantur pro — *τα* sine *πῶμα*.

124. d. fin. Antidos. §. 249. Dem. Phil. II. p. 46, 25 = 71.

125. a. *ἀρχὴν τὸν τῶν πολιτῶν*. Vide an, *τῶν πόλεως*, quem subsensum sit imperium illis tribuere, qui ipsi serviebant ty-

ranno.

130. b. *μετὰ* Coraeae ex em.

131. b. "καὶ i. om. mss. ex Dionys. addidit Wolf." Cor.

131. e. Reete H. Wolfius: quare lege, *μυθιμῆ πάλιν τετακμῆ γ.*

132. b. In Bekkeri nota turbatur. *Μαλλεμ λορο, ἡμᾶς δὲ μὴ δύναται κοῦν, scil. κακῶς.*

133. c. *Μαλιπ, τῶν ἄλλων ἐλευθερίας*. Demosth. Ol. II. p. 25, 8. *τοὺς μὲν ἄλλους σισάματι* etc.

134. c. *ἔμας γ—Αἰ, ἔμας γ—?*

134. d. *ἀλλὰ καλῶς—ποσο*. abesse *μαλιμ*.

136. c. fin. Pausan. p. 233.

Areopagitica.

Statim post pacem cum sociis factam, (Olymp. 106, 1.) Mitford. c. 37. §. 7. n. 20. 141. fin. quisnam isti *ὄφθαλμοι φίλοι*? Oratio non ad Areopagum habita, 147. c.

142. c. "Panath. 261. c." Coraeae.

142. d. *ἔργαστερον*, Callim. 372. e.

143. d. Panath. 259. d.

144. e. Dem. Ol. III. p. 36.

145. c. Harpocr. v. ἀπὸ μισθοῦ.
 145. d. ἱμπλάκτως. Eur. Troad. 1204.
 ed. Beek.
 147. c. Panath. 265. b.
 [219] 147. d. Nescio quomodo hiulca videtur oratio. Sermo continuandus erat de majoribus in universon, non ad Areopagum restringendus. Paneg. 56. v. Panath. 263. A.
 147. fin. Tacit. Ann. 3. 27.
 149. c. Antidos. §. 305.
 149. d. οὐς πῦν. Antidos. §. 303.
 150. d. χερμάζοντας ἢ οὐς etc. i. e. ῥάκου φορῶντας (ut recte Coraesi), quod non solum choreutis, sed ipsis choragis accideret

- solere, docet Antiph. Athenæi III. p. 103—104. ἱμάτια χρυσῶ παρασχῶν τῶ χροῦ, ῥάκος φορεῖ. Inepte veritit Miford. t. 8. p. 75. De Pace 168. d.
 152. b. q. κάλλιστα ἤμας. Nam quod vulgatur μάλλιστα, etsi mox explicat orator, nimis aperte falsum, quam ut tulliscent auditors.
 153. a. Evag. 202. c.
 153. b. τὰς ἰστίαις. Ita Harpocr. v. ἰστίαι. Conf. Antidos. §. 250.
 153. b. Lys. c. Eratosth. in fine.
 153. d. Dem. Leptin. p. 276.==
 156. d. ἄκωντας.

De Pace.

159. e. κτήσις. Platão. 305. a.
 160. a. πλοσφίας. πλημμυλίας Ald. 1. 2. edd. Wolf. Steph. πλοσφίας codex Fuggeranus, sed forsā e Dionysio p. 100, 30. ed. Sylburg.
 160. b. Διάν. Dem. de Cherson. p. 61. §. 61—101.
 165. c. Nicool. 39. b.
 165. e. Nicool. 26. b.
 166. a. Antidos. §. 303.
 166. b. Paneg. 46. b.
 167. c. Vix tam bellam occasionem pratermisisset bonus Isocrates antitheton elaborandi. Forsan locus est mutilus, ad hunc sensum explendus: ἀπαλλαγῶμεν πρὶν εἶδέναι σαφῶς εἰ ταῦτάμα τούτου τοῦς δι' ἄλλους ἀποδοκιμαζέμεν οὐς ἴσμεν εἶτι τοιαῦται—
 167. fin. Epist. IX.
 168. d. Areopag. 150. d.
 169. c. ἄλιον.
 169. e. Æsch. F. L. p. 52, 5.
 170. b. Panath. 261. e. Ps. Demosth. Aristog. II. p. 806. 28.
 170. c. γνήμιον. Panath. 262. d.
 171. b.—186. b.
 171. d. Dem. Ol. I. p. 13. R.
 175. a. fin. Dem. Ol. III. p. 31. R.
 175. c. Recte G. διελθῶτας. ut (reipubl. ministri, μισθωνται mox 175. c.) dividerent etc. Cæterum recte explicat locum Coraesi.
 176. b. ἢ δι' τῶ Π. Herodot. IX. 75.
 176. c. κατὰ δίκαι καὶ πῆντι καὶ δίκαι καὶ

- πλ. Coraesi. Forsan, τὰς δὲ κατὰ πῆντι, καὶ δίκαι, καὶ πλ. Scriba minus intelligens facile potuerit exhibere, τὰς δὲ κατὰ ἰῆ καὶ π. Vide ad Plut.
 177. c. Ep. VII.
 [221] 177. c. Forsan, καὶ μὲθ' ἰστίαι μὲθ' ἰστίαι, μὲντι γ.
 178. b. Eur. Alcest. 819. ed. Matth.
 179. e. τὴν ἀρχήν. Phil. 94. c. Infra 180. d.
 181. b.—171. b.
 182. b. Eur. Troad. 413. ed. Matth.
 182. c. Servandum puto, ἰστίαι πῆντι ἴσμεν.
 184. d. ἀνίπτεκν. Antidos. §. 251.
 185. b. εὐλοσται. Aristoph. Vesp. 701. Dem. Ol. III. p. 37. R.
 185. b. τὰς πόλεως. Dem. Ph. I. p. 45, 13.
 186. a. Lysias p. 171, 36.
 186. a. Paneg. 56. e.
 186. b. τὰς ἡγεμονίας. Recipiendam puto Urbinatis lectionem: vulg. nasci potuit ex 186. d.
 186. b. fin. Ad Nicool. 19. d.
 187. b. Paneg. 56. e.
 187. d. τὴν ἢ A. Vide Coraesi t. 2. p. 245.
 187. d. fin. Epist. II. Phil. 98. b.
 188. fin. ἢς ἢ ταῖς etc. Suspecta habet Valck. quod sane mirum. Confer Dem. Ol. I. in fine. Quia ipsam Isocr. in Paneg. fine.

Evagoras.

193. e. Ep. VII.
 194. e. Paneg. 61. a.
 196. c. Cogitabam, ἰπιστήσις, i. e. διάνων, vide 203. a. Paneg. 43. b.
 196. d. ἢ ἄμας dele, ut schol. ad ἄλιον ἐματῆς. Vide Phil. 111. c. Qu. an del. et in Lysia Epitaph. p. 195, 35.
 197. e. C. Sophist. 292. c.
 200. e. Paneg. 71. e.

202. c. Pro ἄκων malebam κάλαι. Nescio annon melius vocem delere.
 202. e. Areop. 153. a.
 204. b. Pindar. Nem. 5, 1.
 206. c. μμῆσθαι friget, exspectares ἐμῆσθαι, vel ἀπομῆσθαι. Tacit. Agric. 46.
 206. e. Phil. 105. c.

Helenæ Encomion.

214. c. Eurip. Ion. 623. Matth. Panath. 247. c.
216. c. γαίρσαι. Porson. ad Phœn. 576.

Busiris.

- Historiam in anonymi argumento, de Polyorato scribente orationem, quam habuerit Meletus, confictam esse puto e male intellecto loco 222. d. quo respici videtur declamatio quedam post Socratis mortem conscripta.
226. d. Antidos. §. 276.
229. a. δημοίς. Phot. p. 74.

Panathenæicus.

- [223] Editus, Ol. CIX. 3. vide 233. b. Imo CX. 2. vide 289. a. c. Ægyptus, 266. b. Rerum status, ibid. Thebanis tum sauebatur, 269. a.—c.
233. a. Paneg. 43. a.
233. b. ἰσχυρομένους. Harp. in v.
234. a. οὐτὶ τῶν τῶν ἰγγ. — ταραχῆν, forsitan del. videntur, ut scholion ad οὐτὶ τῶν ἄνω. etc. Saltem tollendam τῶν.
234. c. Phil. 98. c.
236. d. σοφιστῶν, τῶν καὶ πάντα φ. lege.
237. b. ἔστι μὲν δὲ πρὸς γαίρσαι τίσθιν τῶν λεγόντων. Nescio annon, μὲν δὲ ἄν, qua construct. οὐδὲν ἰσχύει τούτων.
237. b. ἰσχυρομένους. 234. c. fin.
237. c. Lego, μήτις τῆς δ. μὲν ἢ; — Si serues μὲνδὶ, trin erunt, 1. ἢς ἄξιος, 2. ἢ ἴσως, 3. ἢ τῶν πεπλευσ. quam ἢς ἄξ. dividi oportet in τῶν ἴσως, et τῶν τῶν πεπ.
240. b. Helen. 209. d.—210. d.
240. c. ἢ τοὺς ἄλλ. Lys. p. 158. 14.
240. d. fin. Blomf. Gloss. Agam. 383. (391. P.)
244. c. Paneg. 65. b.
245. c. qu. an del. πᾶς ἄλλα. Forsan nota marginalis, παρὰ ἄλλων vel —λα, i. e. "ἔμα et π. τ. a. sunt capienda in κεραλλῶν."
245. c. Cum his confer Paneg. 61. d. etc.
245. d. Addenda esse vidit Coraes ex Harpocrat.
245. e. Dem. de Coron. p. 322. Ep. II.
247. a. Ambigue, utrum, quid fecerimus nesciunt, an que sint illa insula, nesciunt; atque hoc possit sensus: sed vix puto dici οὐδὲ τίνα vel τι pro γινώσκω. (ἀνα Nub. 1096. Ach. 429.) An excidit verbum: ἴσασιν ὄντα? an, ἴσασιν ὅπου πρὸς ἑστίν? Conf. 251. a. Æsch. Ctes. p. 65, 23.
247. b.—274. d.
247. c. Helen. 216. c.
247. c. ἴσας.
252. a. πᾶσα, valgo, πᾶσι, Coraes e mas. Ita Wolf. in Cast. et e marg. Ising. probat. Hemst. Misc. Obs. t. 7. p. 324.
253. c. ἢς τοσούτων τι δ. ἢ. Qu. an recte habet τι post negativ. Usitatus certe οὐδὲν. τις post neg. hic p. 241.
257. b. "Plato Gorgias." Wolf.
258. c. Helen. 212. a. etc.
259. d. Areopag. 143. d. fin.
[225] 259. c. χρισίμων vel χρισμομαρτέων ὄσαν. An excidit παραχρῆ? Tentabam χρεῖται, vide 279. b. Sensus certe est, aristocratia non est certa reipublicæ forma, sed cuiuslibet formæ virtus et perfectio, vel, certus modus, isque optimus, administrandi reipublicam, cuiuscuius formæ. πάσης πολιτείας ἀρετὴ καὶ κοσμιότης.
260. d. τοὺς κέρτατοις [εὐρημοίς] forsani del. vox, nisi sequens εὐρημοίς hinc ortum sit. ἴσως δὲ χαλεπῶς τοῖς — διαλεγόμενοις. ἴσως, ut Ægin. 391. b. ubi max εἰ τῶς (ἴσως = εἰ τῶς = εἰ τῶς). Epist. VIII. Σαυμάζω δ' ἴσως τῶν πόλεων — ἀξιοῦσι.
261. c. Areop. 142. c.
261. d. fin. De pace. 170. b.
262. d. αὐτοῖς γὰρ. De Pace 170. c.
263. a. Areopag. 147. d.
263. b. Ita Wolfius: "πλημμελημάτων] F. πλημμάτων, ut de Pace, πλημμελείας pro πλοσείας." Respicit locum p. 160. a. ut ex ejus Comm. p. 513. liquet. Istud autem F. puto valere fortasse, non Fug. ut Coraes.
264. d. Philipp. 108. b.
265. a. Vide Paneg. Philipp. 90. d.
265. b. Panath. 147. c.
266. c. Paneg. 73. a.
268. b. Paneg. 47. c.
269. e. Ποσειδ. ad Nub. 937.
271. b. ἀκρίττος. ἡμέτερος Wolf. Cast. Vide 276. b.
273. d. Vide Paneg. 52. e.
274. d.—247. b.
276. b. οὕτως εἰπὴ καὶ παρανόμως οὐς ἂν τύχης ἰσασῶν. Lego, παραβόλως.
277. c. Plataic. 300. fin.
277. e. πρὸς μὴν τῆς τῶν παιδων.
279. c. Dole τὴν ἀντὶ ἡστυας.
283. d. Antidos. §. 300.
284. a. Antidos. §. 263.
284. d. "λεγομένων vulgo, γοημοσων em. Wolfius." Cor. λεγομένων Ald. 1. 2.
287. a. Vide an leg. οὐδὲν ἂν εἰπῶν, vel οὐδεμίαν οὐδὲν ἂν εἰπῶν —
287. a. Antidos. §. 135.

C. Sophistas.

[227] Fragmentum sane Juoculentum. Quando scripta oratio, Isocr. Antidos. p. 645. ed. nostr.

291. c. fin. αὐτοῦς.

291. d. οὐκ ἂν ἠμφοροῦντες ὡς οὐκ εὖ φρονοῦντες τυγχάνουσιν. Id est, sapere se fatentur. Sensus contrarius. οὐκ φ. ms. Urb. quare dele οὐκ. Contra hie p. 239.

292. c. Evag. 197. e.

293. b. παύσασθαι τοὺς φλυαροῦντας, Dele τοὺς, nisi substituas αὐτοῦς.

293. c. πωπτικὸν recte explicat Coraes ex Diag. Laert. III. 84. et cum Langio πλάγματος ad rhetoricam refert, τίχην ad artem scribingi. Fere veritas, they are not aware that they bring as an instance of a productive art, an art governed by fixed

rules. Quidni? et κωπτικὸν et πταγμῆν est ἡ κωπτικὴ, et mille aliae artes. Neque videtur Isocrates in istiusmodi argutias descendens. Sensus, artem curis pro re nata exercendam comparant cum alia, certis regulis adstricta. Malim, κωπτικόν.

293. c. τῶν γεμμάτων. "Hippocr. I. p. 420, 43." Cor.

293. d. τῶν κειμένων. Antidos. §. 197. mox 294. c.

295. b. ὃ τῶν φθορῶντων ἔργον ἔν [λίγην]—.

295. d. Antidos, §. 293.

295. e. κατασθένων. Multa, quae hie aequabantur, in Antidosi exstare conjicit Anonymus p. 108.

Plataicus.

[229] συνίδειν 300. a. d. Oropus 300. e. 303. d. Corinthian war 301. c.

297. b. ἰν πλάσιος χρίσιν—οὐκ αὐτῶν δ. Saaspeef. duplex comparativus.

299. b. μέσον ἂν ἔστων. C. Sophist. 295. d.

300. b. Paneg. 66. c.

300. d. ἰπὶς [τῶν] πεπραγμένων.

300. e. Antidos. §. 165. Panath. 277. c.

301. c. ἔστω—ἰνέμεται. Malim, εὐ—ἀνέμεται. nisi potius malis ἰνὸς. Non dicit inde cognosci posse etc. sed ex iis quae deinde

fecerunt.

305. a. τῶν κτημάτων—ἀπίστως. Id est, τῶν κτηνοῦντων. Vide Diodor. XV. 29. De Pace 159. e.

305. d. Lys. Epit. p. 197, 28.

305. e. Lys. pro Polystr. p. 161, 19.

305. e. συμβεβηλῶν. Lys. c. Erastesth. p. 129, 23.

306. b. reliquias ἀσχίνας, i. e. κωπῶν καὶ κωπῶντων. Paneg. 64. d. Vide Laert. Phaedon. II. c. 105. Lysias c. Simonem, p. 96, 40. Πλατωναῖον μωρῶντων.

De Permutatione, Ἀντιδόσει.

[207] Anon. i. e. Anonymus interpres Mediol. 1813. quem esse Angelum Maium disco et Bekkero §. 257. Codicis Ambrosiani lectiones exhibet pp. 124—6. Edita oratio, quam esset 82 annos natus, 312. a. id est, Olymp. 104, 8. imo Ol. 106, 3. Thebani ἔχθροι, p. 655, 8. ed. nostr.

312. b. μιλακότερος. "Cf. Philipp. 112. b. Panath. 233. c." Anon.

314. a. Lysias de bonis Aristoph. p. 152, 17. &c.

315. b. "Innocentia nulli prodest; siquidem in innocentium condemnatione sese ostentant sycofantae, ut a nocentibus pecuniam accipiant." Ni fallor, similia alicubi Lysias.

332. e. "Qui ipsi nihil inventientes id unum curant, ut aliena inventa carpant." Alibi Isocrates 108. b. Panath. 264. d.

342. ε. βούλομαι δὲ καὶ [τῶ] τρίτου.

343. b. εὐλόφθα. 311. c.

619. 25. ed. nostr. "Cf. Phil. 101. a. Epist. VI." Anon.

620. 1. ἀναγγελοῦσθαι—320. c.

621. 26. Illi (philosophi) hortantur ad virtutem, ab aliis ἀγορευμένων, ab ipsis ἀντιλογουμένων. Alibi,

628, 2. κῆρυον. Paneg. 71. d.

628, 13. ὡς—διαπραξίμωτον. Logo, διαπραξίμωτον, vel forsam—ἀμύτωτον.

629, 16. τὰς ἄλλας ἀόλιαι. Vide de ἄλλοις abundante ad Ind. Demosth. Sed qu. an del. ἄλλας, ut eximie dicantur αὐ ἀόλιαι, sociis soil. ut passim Attici.

630, 20. Panath. 287. a.

630. ult. De historia vide Anon. Plat. taroh. Lysis, p. 836. D.

633, 31. εὐπραγίαι. Vid. infr. 636, 3. 637, 2, 638, 12. ult.

634, 2. ταῦτα δὲ δρῶντες οὐκ ἀγροῦσιν. Ob seqq. ἐπιζῶντες et προσδουκῶντες malim δρῶσιν et ἀγροῦντες. Vide marg. ad Porsoni Med.

634, 19.—315. c.

636, 25. καὶ διὰ τὴν ἑμὴν κωπῶντων. Ferri potest; sed malim κωπῶντων.

636, ult. Plataico. 300. c.

639, 6. ἰνὸς. Vide 636, 10. 634, antep. 636, 20. 318. b. Areop. 150. d. de Pace 185. c.

642, 25. Plato Gorg. p. 309. ed. Basil.

643, 8. τῶν κειμένων. Aptior locus e. Sophist. 293. v—e.

[209] 651, 25, τὸ γὰρ ἀπὸ τῶν ἐν ζωῶσι

τῶτο πῶς ἐκαστος ἐπαγγέλλεται. An, αἰεὶ τὸν πῶς? whatever is the cause of any thing will produce that thing in all persons alike. An potius τῶτο vertend. in ταῦτό? for the same cause will produce the same effect every where. Vel etiam, manentibus ceteris, leg. ἐπαγγέλλεται. for in all kinds of things causes will operate in this way (i. e. on all alike):

651, ult. Κλαυθίως. Infr. 667, 12.

652, 13. Aroop. 153. b.

654, 29. Panath. 284. a. infr. 664, 10.

657, 22. Busir. 226. d.

657, 20. "ἐπὶ τῶν ἐξῆς versati quidam eloquentis studium vltoperant." Vide an Platonis Gorgian innuat. Eiusdem ibidem dogma, melius injuriam pati quam facere, tangi puto, Panath. 257. b. et sic H. Wolfes.

662, 7. Sapr. 661, 3. de Pace 166. a. Panath. 283. d.

662, 22. Thuoyd. III. 82.

662, 26. Aroopag. 149. d.

662, antep. εἰ περὶ τῶν ἀγαθῶν—πλευρακτοῦσι. Malim, εἴη τῶν ἀγ. De Pace 166. a.

663, 1. ἀμειλίχους τοὺς τὰ τ. Vix dubium quin ex ἀμειλίχας natum sit ἀμειλίχους.

663, 11. Aroopag. 149. c.

663, 27. Malim, ἐν μὲν ταῖς ἀ. vel ἐν ταῖς μὲν—Vulg. oriri potuit e var. lect. Deinde facile carerem istis, τῶν τελευπῶτων. Nicool. 36. a. b.

664, 10. Supr. 654, 29.

665, 11. κοῖτητα. Xenoph. Rep. Ath. 2. 8.

667, 12. Supr. 651, ult.

667, 26. ἀρετήματα; recte Ambr.

343. e. ἀκαίριος. Ep. II.

344. e. φιλοπαθημοσύνη. Ad Arist. Plat. 911.

De Bigis.

[231] Epilogus, qualis Lysis Or. 21. etc. Valckenrii sententiam protus miror, statuente esse duo fragmenta, quorum alterum incipit post primam periodum. "Ad hanc orationem interdum respicit Lysis c. Alcibiadem I. Perverse rem caput Marklandus." Valek. cui omnino assentior. p. 142, 27. conf. ad Isoe. p. 348. e. ubi veteres accusationes aliorum, Isocratis responsione non deteruit, repetit Lysis, at et p. 143, 12. [vide Isocr. p. 348. e.] p. 142, 30. etc. c. Isocr. p. 349. a. p. 142, 37. c. Isocr. p. 349. a. b. p. 143, 3. ἄγχι ὅς αὐτὸς ἑαυτὸς μέγα ἰδύνατο. "ubi hoc dicit Isocrates?" Vide an respicit Lysis Isocratis locum p. 354. e. καίτοι πολλὰ etc. An potius e p. 349. a. ἀκαίριος πρᾶξαντα, confessionem extorquet? 318. a. fin. Andoc. p. 2, 1.

349. d. Thuoyd. V. 52.

349. e. ἰσχυρὰ παρῶθεν. Ejus κἀδοθεν incipere facit a tempore quo ad exercitum accessit est. (Thuoyd. VIII.)

350. o. ἐμείμαστο.

351. a. περὶ [τοῦ] τῶν ἀγαθῶν.

352. b. Antidos. §. 320.

352. c. Cf. Antid. §. 118.

353. b. Markl. ad Lys. p. 198, 12.

354. b. Lysis or. XVIII. p. 149, 34.

354. c. ἄγχι. Arohid. 123. a.

354. c. The late revolutions have shown, who was for democr., who for aristocr., who cared for neither, and who tried to get on in both. Random sententiam, iidem fere verbis expressam, legis quae videor apud Lysiam; sed multum quaerens non invenio.

356. b. Callim. 382. a.

356. c. Quomodo ἀπαιτος?

Trapeziticus.

[233] Vivo Satyro Bospori rege, vide 370. b. ergo ante Olymp. 96, 4. (Diodor.) Vide 366. a. Agyrrhis 365. a. Xenotimus Carcini filius (Traglici scil. Schol. Aristoph. Nub. 1264.) 369. b. q. an idem Xenotimus c. Callim. 373. b. Xenotimus Carcini apud Chandl. Inscr. p. 44. No. IV. 2. no. 22. Delii tum Ath. hostes, 367. b.

361. d. ἴος [ἀν]—δίζευ.

362. b. ὅς ἐπαγάσθη μὲν—δὲ—περιέλαυντο. Lego, περιέλαυντο, brevi somnatum.

363. c. Lenius potuissent, τοῦ ξίνου τοὺς πολλὰς, vide 363. e. bis. 365. d. Sed satius est Urbinatem sequi.

363. c. πᾶν—ἀγαμέ. Callim. 373. a.

363. c. εἰεῖθη γὰρ ἐν τῷ γραμματικῷ [γυγραμμένω].

363. d. Nesio an potius servandum sit alterum σισπημασμένα. Fortius est ita, et alterum glossam sapit.

365. c. ἰδεῖθαι [Στρατοκλήου.]

[235] 367. a. τὴν μεγίστην εἰσφοράν. Intelligo non proprie εἰσφοράν, i. e. certam pecuniam summam, sed alius generis contributionem, puta armorum, fragmenti, instrumenti nauticoi, etc. Possis delere εἰσφοράν, ut in verbo continetur ἐπιγραφῆ. Vide in marg. Dem. ed. Paris. p. 34.

367. b. Lego, ὅστις τὸ μὲν πρῶτον κατὰ μικρὸν—ταλ. δ'—.

368. d. *ἑπιγράμματα* Vales. ad Harpoor. ed. Col." Reiak. t. 7. p. 194.
p. 280. 369. d. *ἑτοιμασίους*. Ita Coraes, citans
369. b. Respicit Harp. v. *Κακίους*. Archid. 116. b. Evag. 193. d. Callim.
369. c. fin. "Cum Isaco Ciron. 16. con- 378. b.
fert Porphyrius Rusebii P. R. X. p. 466. 369. e. Antiphon. p. 133.

C. Callimachum.

- [237] Tempus circa Olymp. 95. Ar- 563. b.
chinus 371. b. Patrocles 372. b. Xenoti- 374. d. *Αυσάνδρου*. Vide Sohn. ad Xen.
mus 373. b. vide hic p. 233. NB. Tem- Hell. 2. 3. 20.
pore XXX. siebant *βασιλείς* 372. a. [239] 376. a. si *ἔτι μὲν* — *ἑμμεσίταις*.
371. c. *ἑσπέρης δ' ἂν ἦτορ* 35. Non Ob. sequens *ἀναγκάζετα* malim *ἑμμεσίταις*.
assequor Corais mentem. Satis plana res; Aliqui vide hic p. 173.
uter uter viclus sit in certamine *παρωγα- 577. e. ὡς μὲν ἂν χροῖ* — non puto illum
φῆς, hanc quasi mulctam pendere. Si *ἀντιτείν*. Imo *ὡς μ. ἂν οὐ χροῖ* — (Contra
actor, puniebatur ut sycophanta; si de- hic p. 227.
fensor (*ὁ παρωγαζόμενος*), ut veterator. 378. a. *ἄτιμος*. Quare? Confer De-
372. a. Recte viderunt in *φίλων* latere moth. Aphob. I. p. 834—5. apud Petit.
nomen: *φίλων* fortasse. (*φίλων* conjo- p. 486.
ceram, sed ob 375. d. repudiavi.) Nil 378. b. Dem. Ol. I. p. 14, 1, Phil. II.
præterea mutandum, nisi quod ante *δυσ- p. 74, 5.*
σιν restituendum *καί*. and that it was for- 379. a. Antides. §. 97.
feited. *γίνεσθαι*, to become the due of —, 380. d. Andoc. Myst. p. 10. fin.
vide Arist. Plut. 1111. 380. e. "Lysias c. Agor. at p. 135,
372. c. *ἑργαστηρίους*. Areop. 142. d. 41." Cor.
373. a. *τί ἂν* — *διηγοίμην*. Trapez. 382. a. De Bigis 356. b.

Æginetica.

- Nitidissima oratio. Wyttenb. ad Phædon. p. 320.
386. c. fin. *φυγόντας*. Lege *φύγοντας*. 390. c. Harpoor.
in our exile. 390. d. *ἔστωρ τῶν χροῖ*. "E Lysia."
385. a. Deesse quiddam liquet. An, *μὲν Cl. Alex. Strom. VI. p. 748.*
παρ' ἡμῶν ἀφρόνως παρεσθῆαι —. 392. d. fin. *αἴτια*.
388. e. *Πασίους*. Harpoor. 393. d. fin. *Isæus Menæol. 13.*
389. d. *ἑσπέρης*. Coray. t. 2. p. 279.

C. Lochitem.

- [240] Specimen luculentum *δυσόστας*, 396. a. Dem. Conoc. p. 1262.
ad infimam plebem inflammandam accom- 398. a. "Eurip. Med. 516—9." Co-
modata. Videtur esse actio *αἰκίας*, quam cum raes.
graviori *ὑβρεως* studioso confundit orator. 399. a. Restitue, *οὐκ ἔάν γέ μοι κτισθῆτα*.
Nempe qui plagas acceperat, vel *γραφῆν Urbianis lectio nata e 399. a. med.*
ὑβρεως, vel *δικῆν αἰκίας*, intentare poterat. Vide Wess. ad Petit. pp. 256. 622. De-

C. Euthynum.

- Arguta, nitida. *ὁ λόγος*, vide hic p. 101. Neque enim ne-
400. d. *Οportet ἐκ τεκμηρίων καὶ ἡμῶς cessare, ut ait negativa in utroque membro.*
διδάσκων καὶ ἡμῶς δικάζων. Aliquando pu- Dem. F. L. p. 366, 24. — Si *ἔστω* retines,
tabam, *δικάζων*. Sed nunc repudio. forsitan legere poteris, *ἀλλ' ἔστω*, *μυθῆν*
402. b. Bekkerus, *ἔστω μὲν, μυθῆν ἀδι- ἀδικῶν, μυθῆν αὐτῶς κλονῶν π.*
κῶν, κλονῶν τι κρίνομεν. Ubi dubito, 1. de 403. d. Necessario legendum, *δ' ἢ κ.*
μὲν μυθῆν juxta positus, et de *τι* post nega- *αἰτίαν αὐτῶς ἡναγκάστον*.

Ad Epistolas.

I.

- [241] Epistola prima scripta videtur Vid. 404. 406. a. Sed ms. Helmstad. *Ly-*
ad Dionysium Juniolem sub regni iuictia. *cophroni* (de quo Diodor. 16, 14.) scriptam

testatur, de quo amplius esset quaerendum, nisi rem in liquido poneret locus de Carthaginensibus.

404. Philip. 87. c.

405. a. Philip. 87. d.

405. a. fin. Philip. 88. b.

406. b. Philip. 98. c. Ep. VIII. 425. d.

II.

Tempus non decernit Valck. Orat. de Philippo p. 233. (Ol. CX. 2. Mitford. c. 41. fin.)

407. a. Ep. IX. 777, 16. ed. nostr.

408. a. *Lege, τῆς σῆς σωτηρίας.* De Pace 187. d.

408. b. Phil. 100. c.

408. d. Nicool. 35. d.

409. a. *μίγαν.* Paneg. 66. a. Ep. III. 412. d.

409. b. *ἠρώτησας.* "Valck. ad Herod. VI. 108. ex Harp." Cor.

409. c. *ἀκαρίαν.* Antidos. §. 334.

410. a. *πάντα τι ταῦτ' εἶναι* — Corrupta.

410. a. Paneth. 245. c.

410. e. Antidos. §. 150.

III.

Tempus, judice Mitfordio. C. 42. §. 6.

statim post pugnam ad Chæroneam. Cum 412. a. b. confer Diodor. XVI. 89.

412. d. *δύστην.* Phil. 109. d.

412. d. fin. Paneg. 67. e. Ep. II. 409. a.

412. e. Phil. 105. d.

412. e. fin. Transponendum liquet, *προσπάτης οἰδὴν γὰρ ἴσται λακὸν πλὴν θεῶν γαίεθαι. ταῦτα δὲ* —.

IV.

Belli tempore, inii.

414. b. *ὡς ἂν οὐ προαιρούνηται τι κοινὴν βαζυμέναν αὐτοῖς.* Construct. potius, *κοινὴν τι ἂν οὐ πρ.* quam, *κοινὴν ἂν οὐ τι πρ.* — τι post neg. hic p. 223.

[243] 416. fin. *ὕπὲρ ἀδρῶν φίλων καὶ προσφιλοτάτων μοι γεγενημένων.* Tautologiam tolles legendo, *ἀδρῶν ἀγαθῶν*, et mille aliis modis.

VI.

Mutilam esse liquet e 418. d. Alias putares merum esse propempticon orationis deperditum. Statim, ut videtur, post Iasonis mortem, Olymp. 102. 3. Ait Diodorus XV. 60. successisse Iasoni fratrem Polydorum; fortasse sub specie tutoris.

418. a. *τὴν ὀμίλιαν [τὴν] γενομένην.* Si deles τὴν, intell. si γένετο. Sed forsitan leg. *ταύτην.*

419. a. *μᾶλλον λόγον ἔχουσας.* Mirum:

verba fere sonant, *rationi magis consentaneas*, quo nil potest dici ineptius. Si sana sunt hæc, an vertendum, *orationi ornate commodiorem locum dantes?* A more oratorical subject.

419. a. Vult Bekkerus, *αὐτῶν ἡγούμεναι* δὲ — Respici Eurip. Phœn. 539. notat Coraas.

419. b. Antidos. §. 80.

420. c. Æschin. c. Timarch. p. 27, 12.

VII.

Timotheo Clearchi filio, Heracles Ponticæ tyranno. Sub regni initia scriptam liquet (Olymp. 106. 4. Diodor. XV. 81. XVI. 36. Conf. Memnon. Photii 224. p. 707. Coraas.)

421. Malim, *συμβεβαῖσθαι μεγάλων πύ-*

στιν.

422. a. *λυμαίνονται.* "Ita Valck. ad Herodot. V. 92. §. 6." Vide de Pace 168. d. 184. c.

422. b. De Pace 177. c.

422. c. Evag. 193. e.

VIII.

[245] Tempus Ep. 8va. post mortem Timothei, 426. a. (Olymp. 106. 3. decesserat, vide Antidos. §. 108.)

424. b. Retinenda erat vulgata, *ἰσθῆδὲν κατηγάγετο.*

425. d. Ep. I. 406. b.

IX.

Epist. IX. e ms. Fulvii Ursini a Schotto descriptam vulgavit Hoeschelius notis ad Photii Bibl. p. 942—3. In textum Photii ed. 1653. p. 328. transtulit Schottus. H. est ms. Helmstad. cum Hoesch. collatus a Reiskio apud C. F. Matthæi Leocratis etc. Epistolæ, Mosquæ 1776. Propempticon, ut videtur, orationis quam postea immutatam Philippo inscripsit; Epist. Socrat. 28. p. 66. ubi videtur Speusippus Agesilaam memoris vitio pro Archidamo posuisse. Tempus Olymp. 106. 1. Vide p. 780, 16. ed. nostr. Archidami virtus in oppugnatione Sparte, 773, 3.

776, 2. στρατηγίας καὶ στρατίας. Varia lectio, ut videtur.

776, 6. Possis cum Matth. τῶν λόγων, vel potius τῶν λόγων, sed recte vulgata.

Aristoph. Nob. . καὶ τὸν λόγον τὸν ἦντα. non ignorans utrum argumentum facilius sit tractatu.

777, 15. εὐπώρους ἐπιδημασίῳ. Non intelligo: exspectes fere, ἐπιεικῶς, ἀνεκτῶς, vel simile. Ep. II. init.

778, 12. De Pace 167. e.

778, 15. Phil. 101. d.

779, 15. Phil. 99. d.

[247] 780, 19. Nota anacoluthon: ἡγοῦμαι δὲ τοὺς Ἕλληνας — οὐκ ἂν — προκεῖσθαι. nisi malis προκεῖναι. Phil. 112. d. 780, 24. πῶς οὐκ ἂν αἰσχρὸν ποιήσαιμεν; Qu. an ita dicunt pro αἰσχρὰ, vel αἰσχρὸν πρῆγμα.

Tandem elocutus sum tædium, quod summum fuit, relegendi et annotandi, Maii 24, 1823. Deo gratias.

TABULA

eorum quæ continentur

IN

TOMO TERTIO.

	Pag.
Hieronymus Wolfius de Vita Isocratis, etc.	1
Henrici Stephani in Isocratem Diatribæ	9
Περὶ Ἰσοκράτους ἐκ τοῦ Πλάτωνος	51
Περὶ Ἰσοκράτους ἐκ Διονυσίου τοῦ Ἀλικαρνασσεύς	51
Περὶ Ἰσοκράτους ἐκ τοῦ Λευκιανῶ	69
Περὶ Ἰσοκράτους ἐκ τοῦ Πausανίου	69
Περὶ Ἰσοκράτους ἐκ τοῦ Φιλοστράτου	70
Περὶ Ἰσοκράτους ἐκ τοῦ Αἰλινοῦ	71
Περὶ Ἰσοκράτους ἐκ τοῦ Πλουτάρχου	72
Περὶ Ἰσοκράτους ἐκ τοῦ Φωτίου	76
Περὶ Ἰσοκράτους ἐκ τοῦ Σουΐδα, κ. τ. λ.	81

ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ ΛΟΓΟΙ.

A. Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον Παραίνεσις	87
B. Ἰσοκράτους πρὸς Νικοκλέα	112
Γ. Ἰσοκράτους Νικοκλῆς	135
Δ. Ἰσοκράτους Πανηγυρικός	166
E. Ἰσοκράτους πρὸς Φίλιππον	240
ς. Ἰσοκράτους Ἀρχίδαμος	292
Z. Ἰσοκράτους Ἀρεοπαγίτικὸς	335
H. Ἰσοκράτους περὶ Εἰρήνης	399
Θ. Ἰσοκράτους Εὐαγόρας	438
I. Ἰσοκράτους Ἐλένης Ἐγκώμιον	463

	Pag.
ΙΑ. Ἴσοκράτους Βούσιρις	481
ΙΒ. Ἴσοκράτους Παναθηναϊκὸς	496
ΙΓ. Ἴσοκράτους κατὰ τῶν Σοφιστῶν	575
ΙΔ. Ἴσοκράτους Πλαταικὸς	583
ΙΕ. Ἴσοκράτους περὶ Ἀντιδόσεως	598
Ις. Ἴσοκράτους περὶ τοῦ Ζεύγους	672
ΙΖ. Ἴσοκράτους Τραπεζιτικὸς	686
ΙΗ. Ἴσοκράτους Παραγραφή πρὸς Καλλίμαχον	704
ΙΘ. Ἴσοκράτους Αἰγινήτικὸς	722
Κ. Ἴσοκράτους κατὰ Λοχίτου	736
ΚΑ. Ἴσοκράτους πρὸς Εὐθύνου ἀμάρτυρος	742

ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

Α. Διονυσίῳ	748
Β. Φιλίππῳ	751
Γ. Φιλίππῳ	757
Δ. Ἀντιπάτρῳ	759
Ε. Ἀλεξάνδρῳ	763
ς. Τοῖς Ἰάσονος Παισὶ	764
Ζ. Τιμοθέῳ	768
Η. Τοῖς Μυτιληναίων Ἀρχουσι	772
Θ. Ἀρχιδάμῳ	775
Ι. Διονυσίῳ	781
<hr/>	
Scholia ad Isocratis Orationes	785
Præfatio ad Variantes Lectiones	791
Variantes Lectiones ad Isocratis Orationes	795
Index Græcitatæ Isocrateæ	843
Index Græcitatæ Isocrateæ ad Panegyricam	857
Index Historicus	866
Index Geographicus	881
Consensus paginarum et versuum Editionis nostræ cum sectionibus Editionis Bekkeranæ	883

HIERONYMUS WOLFIUS

DE

VITA ISOCRATIS

ET

ORATIONUM EJUS DIVISIONE

ATQUE

INTERPRÉTATIONE SUA.

ISOCRATES rhetor et philosophus Atheniensis, honestis parentibus natus, annis abhinc circiter bis mille: atque ab optimis præceptoribus, ea ætate qua et philosophia et eloquentia floruerunt, Gorgia, Prodicus, Theramene, Tisia institutus, vixit annos prope centum: et nobilissimis adolescentibus erudiendis, et gravissimis orationibus scribendis, opes et gloriam intra domesticos parietes est consecutus: quam tanto temporis spatio adhuc inviolatam retinet. Id quod nobis argumentum esse debet, bonitatis scriptorum ejus. Nam Aristoteles (quisquis ille fuit, sive Stagiritès philosophus, sive Siculus rhetor), quum se ejus æmulum esse dissimulare non potuerit, seipsum magis invidentiæ crimine condemnavit, quam Isocratem obtrectando læsit: et Aristides rhetor, Panathenai-cum æmulatus, contra orationem de Pace non tam fortassis ex animo quam ostentandi ingenii causa scripsit. Jam Dionysii Halicarnassæi censuræ ejusmodi sunt, ut Isocrati nihil detrahant: sed adolescentes moneant, ne temere quidvis, alieno et loco et tempore, imitentur. Quintiliano tamen in declamando stylique exercitationibus magis placet ubertas et copia ornamentorumque orationis affectatio, quam horrida et jejuna brevitatis. Præterea tam honorifica de auctore nostro, cum aliorum complurium, tum Platonis et Ciceronis testimonia in promptu sunt, ut confidenter possint omnibus omnium calumniis et opponi et anteferri. Præstantiam ejus illud etiam declarat, quod, ut idem Cicero ait, ex ejus ludo, tanquam ex equo Trojano, innumeri principes exierunt, quorum partim in pompa, partim in acie illustres esse voluerunt. Et ipse apud Græciæ principes ac reges, quamvis ob vocis imbecillitatem.

et verecundiam ingenii rempubl. non attingisset, celebris et gratiosus fuit: et plerasque orationes vel ad maximas Græciæ civitates vel ad reges et principes scripsit. Quamobrem lucubrations ejus et scripta suavissima atque saluberrima, non studiosorum duntaxat hominum lectione, sed regum etiam et principum in republica virorum cognitione digna sunt; modo illi, aliis occupationibus et oblectationibus paulisper omissis, sapientium virorum legendis monumentis aliquid temporis impertire ad utilitatem et suam et aliorum dignarentur. Atque hæc de vita ejus delibasse nobis satis sit: cætera e suis petantur auctoribus.

Genus orationis numerosum, purum, et ornatum, delectationi honestæ et ingeniorum culturæ magis est quam forensi contentioni accommodatum. Cujus suavitas et elegantia, nec e mea conversione (quam ipse limavi quidem ut potui, sed longe ornatorem esse vellem), nec fortasse cujusquam alterius perspicitur. Sententiæ (quas me et perspicue explicasse, et fide optima appendisse confido) in eo passim gravissimæ sunt, tam philosophicæ, quam ad vitam civilem pertinentes. Docet rationem studiorum: dat gerendæ reipubl. præcepta: et imperandi et parendi disciplinam tradit: recte facta magnifice exornat: argumentorum gravitatem suavissimæ orationis concinnitate quasi condit et demulcet, ut non abs re Attica Siren fuerit appellatus. Quam igitur utilis dulci miscuerit, nec tantum doceat, sed moveat etiam et delectet, omne tulisse punctum, ut ait Horatius, videri potest, et omnibus honestatis et eloquentiæ studiosis quam commendatissimus esse debet. Instruentur enim hic tum recte sentiendi tum bene dicendi et præceptis et copiosissimis in omni genere causarum exemplis. Illud tamen monendi sunt rudiores, in orationibus ad ostentationem et delectationem scriptis quædam vel laudari vel defendi, quæ in præceptis et doctrina morum improbantur et vituperantur; itaque illa non esse imitanda. Neque enim ita sensit Isocrates, sed causæ propositæ servit; illaque ludens potius, quam serio scripsit: neque adeo fuit obliviosus, ut non animadverteret ea præceptis suis et consiliis non esse consentanea; neque putavit quenquam fore tam hebetem atque ineptum, ut ab oratione philosophica declamationem oratoriam non discerneret.

Orationes ejus ad nostram ætatem pervenerunt una et viginti, quæ in quatuor classes distribui possunt, hoc modo. Primæ classis sunt admonitiones tres, seu præceptiones de officiis: *καταίσεις* ad Demonicum, ad Nicoclem, Nicocles sive *συμβουλευτικός*. etsi nonnulli codices perperam scriptum habent *σύμμαχος*, quæ inscriptio ad orationem de Pace pertinet. Hæc referri possunt ad genus *δεδασκῶν ἢ διδασκαλικῶν καὶ ἑξεραστικῶν*, non sive causa cæteris tribus, causarum generibus ab Aristotele additum, quod in omni liberali

doctrina (si quis vere iudicet) principatum obtinet, ac suasioni, quæ inde veluti propagatur, admodum est affine. Sunt autem Deliberativi generis orationes quinque: Panegyrica, et Ad Philippum (quarum tanta fuit apud Græcos admiratio et auctoritas, ut Philippus et Alexander earum lectione ad Persicum regnum evertendam incitati esse perhibeantur), Archidamus sive *Λακεδαιμόνιος*, Areopagiticus, De pace sive *συμμαχικός ἢ συμβουλευτικός*. Nec alio fere pertinent novem ejus Epistolæ, quamvis una atque altera laudationis speciem habeat. Tertio loco sunt laudationes quatuor: Evagoræ, Helenæ, Busiridis, et liber qui Panathenæicus inscribitur. Mausoli enim encomion, ut et ad Dionysium tyrannum scripta oratio, interciderunt. Eodem etiam oratio, quæ reprehensionem sophistarum continet, non incommode referetur; licet eos (ut bono et cordato viro dignum est) emendare quam vituperare, et semetipsum commendare quam illos in odium atque invidiam adducere, magis instituit. Restant forenses septem: De Permutatione, De Bigis, Æginetica, Trapezitica, Paragraphica, Contra Lochitem, *Ἀμάτροπος*. His annumerari potest etiam Plataica, quæ forensi omnino vehementia constat, cum accusatione violentiæ Thebanorum. Oratio autem de Bigis non tam defensio est, quam laudatio Alcibiadis; Philippicam item, et Panegyricam, et de Permutatione, Dionysius *ἐσχηματισμένους ἐκείνους*, hoc est, per speciem suasionis et defensionis tectas esse laudes, confirmat.

Et hæ reliquæ sunt scriptorum Isocratis. Nam ejus præceptiones artis oratoriæ, orationes item vel quatuor, ut Dionysius, vel septem, ut Cæcilius quidam putabat, vel, ut Suidas tradit, undecim, nobis quidem perierunt. Duæ autem, aut (dissentiant enim auctores de numero) quinque et triginta, falso quondam adscriptæ illi fuerunt. Sed ex amissis desiderari maxime potest oratio scripta ad Dionysium Siciliæ tyrannum (cujus ipse in oratione Philippica meminit), in quo a crudelitate revocando, et animo ejus ad clementiam et moderationem traducendo, magnas haud dubie vires eloquentiæ adhibuit. Nec sine magno fructu et insigni voluptate legerentur, opinor, criminationes Aristotelis, et Cephisodori defensionæ.

Hic autem earum quæ supersunt ordo, quem exposui, quemque in Græcolatina editione Basiliensi propter discentium commoditatem (ut et in Demosthene et Æschine factum est), observandum curavimus: etsi ab usitata collocatione recedit, tamen quum ea neque temporum neque ullius methodi rationem habeat, sed plane fortuita videatur, laudandus potius est quam reprehendendus. Primum enim docendi sunt imperiti, alias *ἐγγήσι* et simplici expositione sententiæ nostræ (quod genus *παραινετικὸν* dicitur), alias *ἀποδείξει* allatisque rationibus cujuscumque et disputationes philoso-

phicæ sunt et aliqua ex parte genus *συμβουλευτικόν*. Nec enim ei qui dat consilium, hoc tantum dicendum est, Sic volo, sic censeo, ita opinor: sed afferendæ sunt rationes, cur ita velit, censeat, opinetur; et demonstrandum, id quod suadet, fieri et posse et debere et expedire. Jam consiliis et factis, quæ vel honesta et recta esse vel turpia et prava constat, parata est aut laus aut vituperatio. Si non constat, arbitrorum et iudicum disceptatione controversia dirimitur. Doctrina igitur institutioque consilium et suasionem, suasio laudationem, laudatio quæ certarum rerum est, disceptationem quæ est dubiarum, antecedit. Sed hæc non magni sunt momenti: et quicumque ordo servetur, cuique liberum est, eam primum legere orationem quam sibi aptissimam esse putarit.

Transeamus igitur ad conversionem nostram, deque ea Lectorem paucis moneamus. Ad hujus eloquentissimi et sapientissimi scriptoris lectionem assiduum Tybingæ excitatus sum, studio et industria Jacobi Scheggii, anno Salutis restitutæ M. D. XXXV. ætatis meæ XIX. qui, ut vir est non excellenti tantum ingenio et omnium disciplinarum capaci præditus omnique liberali doctrina, philosophiæ in primis et artis medicæ scientiæ exquisita perpolitus, sed singulari etiam humanitate ornatus, Ioanni Scheubelio, Euclidi nostræ ætatis, et mihi Evagoræ laudationem privatim interpretari non est gravatus. Quæ mihi res tantam Isocratis admirationem movit, ut ex eo tempore vix ullum sive Latinum sive Græcum scriptorem illi antepoñam. Post, quum anno M. D. XLV. in celebri quadam urbe selectos adolescentes docerem, industria et vitæ modestia mihi, laudem et gratiam peperit: quas e vestigio insecuta Invidia et Ate nescio quæ pessimis artibus et capitalibus insidiis persequi me non prius destitit, quam invitis et diu repugnantibus iis quorum erat auctoritas (putabant enim viri optimi, nihil mihi periculi esse, ignari scilicet illorum scelerum, sed melancholicis me turbari cogitationibus ex assiduitate studiorum natis) et doctissimis quibusque frustra me retinere cupientibus fuga salutem quærere coegisset. Quæ fuga mea in belli Germanici initia incidit, ut privata mea calamitas cum publicis conjuncta summam mihi desperationem rerum omnium afferret. Sustentatus igitur ad tempus patroni cujusdam et paterni amici, clarissimi optimique viri, liberalitate, quatuor converti orationes, Archidamum, Philippicam, de Pace, Areopagiticam, partim levandi mei doloris causa, partim spe innotescendi eruditus et remedium aliquod afflictæ fortunæ meæ inveniendi. Quibus Basileam allatis, auctor mihi fuit Oporinus totius Isocratis convertendi: idque factum Argentinæ anno MDXLVII. in ædibus Medici celeberrimi et veteris amici, Sebaldi Havenreuteri, qui mihi domum victumque commu-
nem jam ante liberalissime obtulerat, neque in hunc usque diem

omnibus officiis ornare me destitit. Qua in re tanta animi alacritate perrexi, ut interdum uno die duodecim Græcas pagellas absolverem. Reliquas certe XVII. orationes, cum IX. epistolis et vita Isocratis a tribus descripta auctoribus, intra mensis unius spatium confeci. Deinde semestre circiter datum est emendationi et annotationum conscriptioni, statimque prælo subjectus Latinus Isocrates anno MDXLVIII. editus est, temerario prorsus (ut Fabii verbis utar) editionis honore, eventu tamen feliciore quam prudentiore consilio. Majorem enim habebam tum Græcæ linguæ usum et facultatem, quam Latine, deque styli puritate parum laborabam, id satis esse ratus, si auctoris sententiam utcumque expressissem, ut posset intelligi; prava consuetudine nostri sæculi et nationis fretus, quam Egnatius, τὴν Ἠγησίπικρον λειδορίαν μιμησάμενος, τὸν ἐγκέφαλον οὐκ ἐν τοῖς κροτάφοις οὐδὲ ἐν ταῖς πτέρυγαις κατακατατημένον φορεῖν, sed cerebrum in digitis habere, dixit, propter inconsideratam chartis quidvis illinendi audaciam: quæ tamen non male mihi cessit. Nam et patroni primum id meum, et minime elaboratum opus, liberaliter sunt remunerati; et docti viri ac studiosi adolescentes non pauci conatum meum approbarunt; et hac occasione commissi mihi fuerunt Augustani discipuli, quos biennium Basileæ, unum annum Lutetiæ Parisiorum, institui. Unde in Fuggeranam familiam primum adscitus, post a Senatu Augustano ad Græcas Latinasque literas docendas sum vocatus: quo in munere versor adhuc, eo studio quod fides mea postulat, eo successu quem sive loci genius sive fortuna mea sive tempora nostra patiuntur. Sed ut ad institutum redeam, Castalio, quum Isocratem meum statim a prælo percurrisset, crassissima quæque vitia dictionis, in suo codice, Oporini opinor impulsu, notavit: ut sunt clausulæ in carmen desinentes, paraphrases non necessariæ, proverbialia affectata, Græci casus, trajectiones verborum obscuriores, Germanismi nonnulli, et id genus alia. Quæ ego omnia in meum transcripta codicem Lutetiam attuli et diligentius expendi omnia; triploque plura delavi et mutavi, quam a Castalio confixa fuerant; et codicem non Threiciis sed Allobrogicis et Wolfianis notis compunctum, Basileam anno MDLI. rediens, una cum Demosthene (de quo alias dicendi locus dabitur), Vascosano reliqui, a quo is biennio post, quum eum contempsisse lucubrationem meam putarem, est elegantibus typis editus: quo tempore illius editionis Oporinus æque ignarus, severiore etiam a me lima, dum Fuggeranæ bibliothecæ præessem, adhibita, eundem Græcæ Latineque recudit. Cæterum, quum ne illa quidem vel mihi, nedum aliis severioribus censoribus, satis probaretur, inter docendum mutavi pæne totum orationis genus, ut eundem esse vix agnoscas. Quod quantis laboribus et molestiis mihi contiterit, si demum credere poterunt, qui eandem aleam luserint. Hoc

certe affirmare ausim, me plus in una oratione castiganda sudasse, quam in totius operis prima translatione. Quam tamen auguror ab hominibus obesse naris praelatum iri huic tanto a me studio adornatae. Pauci enim, in hac ignavia, in tanta ambitionis et avaritiae flamma et rixandi vesania, Latinitatis rationem habent, augehdis opibus et honoribus adipiscendis et adversariis prosterndis intenti. Sed ego adolescentiae rationem habui, quam assuescieri velim, ut quemadmodum Jurisconsulti sine legibus, ita et ipsa absque probati auctoris exemplis loqui erubesceret. Neque tamen id assecutum me esse dicere ausim. Repugnat enim saepe Graeci sermonis genius, minimeque se Latino praebet obedientem, nisi latissime velis extra auctoris quasi alveum expatiari, καὶ ὄντ' ἂν ἐκαμμένα κηδῶν: quod ego mihi permittere nequaquam velim, rem conatus arduam et perdifficilem, ac potius eam quae vix ac ne vix quidem fieri posse videatur, ut et verbis Graecis proxime insisterem, et a Latinitate quam minimum aberrarem. Quod igitur olim temere et imperite potius (fatendum est enim), quam superbe et arroganter (quid si etiam μαρτυρεῖ scripsi: nam et poetae vates dicuntur),

Graeca legant docti: rudibus conversio servit

Nostra, polita minus, sed studiosa scopi.

Hi nimis audaces super ardua nubila tranant:

Hi timidi nimis litora tuta legunt.

Nos (medio quantum licuit contendere cursu)

Flamma nos exussit, nec madefecit aqua.

Est appensa quidem planis sententia verbis,

Verbaque, qua debent, annumerata fide:

nunc majore cum venia Lectorum, et paulo verius scribere posse videar. Sicubi tamen hunc scopum, vel rei difficultate victus, vel ab ingenio et doctrinae copio destitutus, attingere non potui, religiosus et fidus interpret esse malui, quam quod multi faciunt, alii ex inscitia, alii ex ambitione, meas pro Isocraticis in medium afferre sententias. Quam religionem sunt qui superstitionem atque ineptias appellantes et contemnant et oderint et insectentur, et primam translationem meam, tam secundae et tertiae, quam et huic quintae recognitioni anteponant. Paucis enim, ut dixi, Latinitas curae est, et a pluribus tumidum et promiscuum orationis genus modesto et puro antefertur. Sunt etiam quibus totum hoc displiceat, recognoscere et corrigere: et toties eandem quasi cantilenam recantare vehementer improbetur. Cur non aiunt, aut initio functus es omni fidelis et disertis interpretis officio; aut si id non potuisti, cur non potius egisti otium, et aliis istam mandasti provinciam, doctioribus et eloquentioribus? Equidem nihil habeo quod respondeam, nisi, nos tum pro nostris opibus mœnia condidisse:

Primitias dedimus, quas noster agellus habebat,

Quales e tenui rure venire solent:

et quod nequa primum editionem aboleri licuit; neque ulla cujusquam consensio, quæ quidam nos videsimus, motus melior successit; κατὰ τὸν δευτέρου φασί πλοῦν, ad recognitionem, tanquam eos qui in Ecclesia lapsi sunt, ad penitentiam, confugisse.

Nano postquam nos alma Ceres meliore beavit
Frugæ, damus, nobis quod dedit alma Ceres.

Nam et optima quæque nobis spectanda sunt: et quum ea negantur, in hæc consolatione acquiescendum, quod meliorem partem scimus a majoræ vici, quæ, perspicuitate nostræ conversationis contenta, verborum ornatum non magnopere requirat. Sin illud etiam accesserit, ut aliqui styli quoque laudem nonnullam aut saltem diligentiam mihi tribuant, quidni præclare mecum actum putabo? Severis autem istis censoribus, οὐχὶ μὲν κλαίειν καὶ οἰμώζειν λόγῳ (Σκυθικὸν γὰρ τοῦτό γε, καὶ λίαν ἴσως φιλαπέθημον), ἀλλὰ, κατὰ Ἑράκλῃτα τὸν σοφόν, κρόμμυα ἑαδίειν: ut lacrymis oculorum, sine alio animi dolore, impediti, minus acute perspiciant errata nostræ orationis, et ideas Platonicas et Zenonis somnissæ desistant, et in se ipsi descendentes cogitent quam multa et dixerint et fecerint et scripserint, quæ nano si omnia eis essent integra, mutata vellent. Quod si in moribus et vita, quæ omni gestu moderatior, omni versu aptior esse debet, concessum est *καλινδρομῆσαι μᾶλλον ἢ κακῶς δραμῆιν*, si in uno epistolio, quod ad magnum principem gravi de rescribitur, multa delentur, nonnulla adduntur, non pauca mutantur, et sæpe de uno verbo scrupulosæ existunt disputationes, cur nobis ea scribentibus, quæ ad memoriam posteritatis pertinent, ἢ τῶν δευτέρων φροντίδων εἶτε μετάνοια εἶτε καὶ πρόνοια negetur? Sed et de me, et de ignavis atque ingratis mearum lucubrationum Momis, οἱ τινες ῥᾶον ἂν ἡμᾶς μωμήσαιντο ἢ μιμήσαιντο, plus satis.

Ego præstiti quod licuit et potui facileque patior eos, quibus nostra displicent, alios Isocratis quærere interpretes, qui complures fuerunt: de quibus ego recensebo, quos mihi videre contigit. Parænesin igitur interpretatus est Antonius Luscus, Rodolphus Agricola, Ioachimus Camerarius, Antonius Schorus, Andreas Sidelius: Orationem de regno ad Nicoclem, Martinus Phileticus, Erasmus Roterodamus, Thomas Naogeorgus: Nicoclem et Evagoram, Claudius Baduellus, sane quam eleganter, qui utinam totum Isocratem convertendum sumpsisset; sic enim mea opera nequaquam fuisset opus: Evagoram, Baptista Guarinus, Matthæus Dreserus: Areopagiticum, Ioannes Ludovicus Vives, et Vitus Amerpachius: Orationem contra Sophistas, Christophorus Hegendorfinus, Vitus Amerpachius; idemque et Nicoclem et Helenæ laudationem et Busiridem et Plataicum et de Permutatione, Archidamum item, quem et Victorinus Strigelius: Philippicam,

Georgius Sabinus: Orationem de Pace, Onophrius Bartholinus, et Petrus Mosellanus: Orationes Isocratis omnes, Ioannes Lonicerus: Epistolas omnes, Renatus Guillonius. Hæ igitur Isocraticarum lucubrationum interpretationes in manus mihi venerunt: de quibus singulis quid sentiam, non necesse habeo dicere. Sed acutus, eruditus et æquus Lector facile videbit QUID DISTENT ÆRA LUPINIS: et, ut nihil aliud ego præstitissem, vel ob hoc mihi deberi gratiam intelliget, quod plurimos adolescentes ad legendum Græcæ eloquentiæ parentem (cur enim hoc ornare Isocratem elogio dubitem?) incitarim; idque non minima ex parte effecerim, ut is in plerasque scholas bene institutas sit receptus. Neque vero parum bene de repub. meriti esse censendi sunt, qui adolescentiæ studia ad optimum quæque utriusque linguæ auctorem cognoscendum excitarint. Verum noster hic orator vere politicus et regius (repetenda enim sunt quæ supra etiam diximus) non modo studiosorum hominum lectione, sed et regum et principum in republica virorum cognitione, mihi certe quidem videtur esse dignus. Quod, etsi legendis ejus scriptis melius quam ulla alia ratione intelligatur, tamen vel propter Græcæ linguæ ignaros, vel propter rerum imperitos adolescentes, et veterum et nostræ ætatis doctorum hominum testimonia, tanquam sententiæ nostræ suffragia quædam adscribamus.

HENRICI STEPHANI
IN ISOCRATEM
DIATRIBÆ.

FACTURUM me rem vobis gratam putavi, si aliquot Diatribis meam de multis ad lectionem librorum Isocratis pertinentibus et conferentibus, quæ ab iis proponuntur, earumque sunt argumenta, sententiam exponerem. Rationi autem consentaneum existimavi, primum, quis esset primi libri, vel potius libelli, auctor, disquirere: præsertim quum satis nossem, ex Isocratis lectoribus vix centesimum quenuque scire tres scriptores fuisse qui nomen illud haberent: et magni tamen referre judicarem, notum unicuique esse quisnam sit cujus librum in manus sumit, et sibi magistrum deligit: atque hoc præsertim non ignorari, quoniam is sæculo vixerit. Ex hujus enim rei ignorance in magnos aliquis errores incidere possit. Sed quid mirum, tam multos illi primo et celeberrimo scriptori Isocrati illam ad Demonicum Parænesin falso adscribere, quæ tanta doctrina tamque salubribus præceptis referta est ut vel illo Isocrate digna videri queat, quum inter Latina scripta esse tam multa pseudepigrapha videamus, et quidem ita ut eorum nomina scriptorum mentiantur, cum quibus non solum indigni sunt qui ulla in parte conferantur, sed quorum mentio cum illorum mentione jungatur. Atque ut de illo putido historicorum grege, veterum nomina impudentissime mentiente (quo in grege non ultimus est Berosus) taceam: nonne sæculo nostro valde pudendum est, quosdam qui ante ducentos aut circiter annos vixissent, quique versificatorum titulum vix mererentur, pro veteribus poetis esse habitos? Quid sæculo nostro dico, quum de re, quam et nuper omnes viderunt, loquar? Quum enim etiam nuper tot editiones typographicæ immundos illos et lutulentos Maximiani versus pro Cornelii Galli elegiis nobis certatim obtruderent, quotusquisque e lectoribus fucam sibi fieri animadvertibat?

Sed, ne hujus rei mentio a nostris Isocratibus longius nos abducatur, hoc quidem extra controversiam est, Atheniensem illum, adeo a Græcis Latinisque celebratum, oratorem, et qui omnium scriptorum primus hoc nomine existitisse existimatur, auctorem illius

opusculi non fuisse: sed uter e cæteris duobus illud scripserit, id vero controversia haud caret. Hanc ego ita dirimere conatus sum, ut, si non aliud præstiterim, meum iudicium proposuerim, suum unicuique relinquens.

Ausus sum autem et aliam dubitationem movere, et eam quidem novam, de auctore duorum quæ primum illud sequuntur opusculorum: de qua si mihi non assentiemini, hoc saltem (ut spero) fatebimini, me idoneam (haud nullam certe, qualiscunque sit) dubitandi habuisse causam.

DIATRIBE I.

(1.) De tribus Scriptoribus, quorum quisque Isocrates nominatus fuit. (2.) Quendam legi in Libello qui inscribitur Parænesis ad Demonium, et quem vulgus primo illi et omnium celeberrimo Atheniensi adscribit, in quibus tamen auctor sermonem minime cum illius Isocratis sermone communem habeat: quin etiam præceptiones quasdam, quæ sæculo illius Isocratis moribus accommodatæ aut minus necessarias videri possint. (3.) Libellum hunc a Dionysio Halicarnasæo uni e duobus posterioribus adscribi, ab Harpocrate, alteri: ac utri potius tribuendus videatur. (4.) Parænesis an potius Paræneses appellari debeat. (5.) Paræneticam Epistolam aptius vocatum Iri quam Paræneticam Orationem.

(1.) Isocratis nomen celeberrimus ille scriptor Atheniensis, haud unus habuit: ille inquam qui Socratis et Platonis æqualis fuit, cujus schola officina eloquentiæ habita est: aut (si ipsa Ciceronis verba mavis) e cujus ludo, tanquam ex equo Trojano, innumeri principes exierunt. Ille de quo apud Platonem Socrates hæc loquitur (eodem Cicerone interprete), 'Adolescens etiam nunc, Phædre, Isocrates est: sed quid de illo augurer, lubet dicere. Majore mihi ingenio videtur esse quam ut cum orationibus Lysiæ comparetur: præterea ad virtutem major indoles: ut minime mirum futurum sit, si, quum ætate processerit, aut in hoc orationum genere, cui nunc studet, tantum quantum pueris reliquis præstet omnibus, qui unquam orationes attigerunt: aut, si contentus his non fuerit, divino aliquo animi motu majora concupiscat. Inest enim natura philosophia in hujus viri mente quædam.' Haud, inquam, hic, cujus alia multa eulogia in sequentibus habes, unus inter veteres scriptores hoc appellatus nomine fuit: sed alii etiam duo Isocrates fuerunt. Horum unus (ut testatur Suidas) Amyclæ filius fuit, qui Apolloniam Ponticam, sive Heracleam, patriam habuit: discipulus ac successor magni illius Isocratis (ita enim ille loquitur, *μαθητὴς καὶ διάδοχος τοῦ μεγάλου Ἰσοκράτους*) qui et Platonis auditor fuit. Plura autem apud Suidam de hoc tibi

legenda relinquens, ad alterum e duobus posterioribus venio, cujus a Dionysio Halicarnasseo fit mentio. Is enim in suo de arte rhetorica libello Echecratem compellens, Isocratis cujusdam mentionem facit qui suus pariter et Echecratis sodalis fuerit.

(2.) Opusculum ad Demonicum scriptum, seu Demónico dictum, esse quidem Isocratis, sed non ejus Isocratis cujus et cætera quæ exstant sive opera, sive opuscula, Wolfius intarpres sibi persuadere non potuit: ut hæc ejus verba ostendant, 'Cæterum quia pleraque nomina, quæ propria dicuntur, ὀνόματα sunt, id est, diversis personis tribuuntur; notandum est, Harpocratiorem ex hoc libello citare sententiam Ἰσοκράτους Ἀπολλωνιάτου: sed et orationis et præceptionum id genus est, ut a reliquis Atheniensis Isocratis scriptis minime abhorreat.' Hæc ille: at ego contra sermonem ejus quædam habere dico in quibus minime cum Atheniensis Isocratis sermone conveniat. Nam ut de adverbio ἀκμήν, pro ἔτι, ejus alibi a me fit mentio, taceam (præsertim quum alia, exstet lectio, ut ibidem doceo), δῶτι dicit ubi ὅτι tantummodo habere locum apud Atheniensem Isocratem posset §. τ'. ἐνόησα δὲ δῶτι τοῖς μὲν φαίλας ἐνδέχεται τὰ τυχόντα πράττειν. At in Polybio hanc particulam δῶτι usum (quem fortasse ab usum Isocratis sæculum vocasset) me sæpe observasse memini: sicut et illud ἀκμήν, adverbialiter positum pro ἔτι. Nec minus (ut opinor) abuti judicatus fuisset vocula ἄν; eam ponens pro τίνων §. β'. μέλλομεν σοὶ συμβουλεύειν ἄν χρὴ τοὺς νεωτέρους ἀρίσθαι, καὶ τίνων ἔργων ἀπέχεσθαι. Idemque latum judicium fuisset de hoc loco qui est in primo hujus opusculi limine: τακμήριον μὲν ἦς πρὸς ἡμᾶς φιλίας. Tunc enim neminem non dicturum fuisse ἦς πρὸς ἀλλήλους φιλίας existimo. Aliæ præterea sunt quorundam verborum constructiones quam quæ Isocratis sæculo dari illis solerent, ut καλὸν μὲν ἔργον ἐπιχειροῦσιν, quum eo sæculo diceretur καλῶ μὲν ἔργῳ ἐπιχειροῦσιν. Sic στέργε τὰ παρόντα §. δ. med. quum Isocrates huic verbo στέργειν dativum tribuat: sicut et ab aliis passim tribui videmus. Dubito etiam an πολὺ ita superlativo junctum reperiat apud Isocratem ut initio hujus opusculi habemus. Sunt vero et pleonasmī, quos (ut meæ sept sententia) nec Isocrates sibi concessisset, nec illius sæculi aures ferre potuissent. Ex horam numero est, τὰ τῶν τρόπων ἦδη, in ipso limine, ἀλλ' ὅπως τὰ τῶν τρόπων ἦδη σπουδαίαι περὶ τῶν δόξουσι. Ac nec nomini φερτῆ genitivum τῶν τρόπων addere (si bene memipi) Isocrates solet. Quinetiam ipsius sermonis structuram longe esse aliam quam apud Isocratem, facile animadvertet qui unum eum altero diligenter conferet. Quid quod voces hoc in opusculo quamplurimæ sunt, præsertim compositæ, quæ nusquam apud Isocratem comparent? Ac sunt certe vocabula quæ hac in re perspicaces indolem alii potius sæculo, quod Isocrateo posterius fuerit, conve-

nientem, præs se ferre facile judicabunt. Cujusmodi sunt φιλοπροσηγορος et φιλοπροσηγορία. Neque tamen hoc ita dico quasi κίβδηλα aut ὑποκίβδηλα censeri debeant: immo vero non tantum a Græcæ linguæ puritate ea haud abhorrere, sed ei multum quoque ornamenti afferre existimo: utpote quæ (de compositis autem potissimum loquor), docta et magno judicio prædita audacia ab Isocratis posteris excogitata fuerint. Hanc autem audaciam e sæculo in sæculum magis ac magis crevisse fateor: sed simul etiam judicium, quod ad hanc requireretur, magis ac magis, quo longius ab antiquitate recedebatur, decrevisse dico. Libuit autem hasce meas circa sermonem hujus scriptoris observationes in exemplam etiam proponere examinis sermonis aliorum quorundam scriptorum: quum ex tali examine aliæ tales controversiæ tolli possint. Verum, ut ad Wolfium redeam, quum is genus id orationis in hoc esse opusculo contendat, quod a reliquis Atheniensis Isocratis scriptis (dicit autem, a reliquis, tanquam non dubitans quin et hoc sit ejusdem Isocratis) minime abhorreat: idemque de præceptionibus dicat: illud quidem prius satis me refutasse fateberis, ut spero: ad præceptiones autem quod attinet, sicut plurimas esse Isocrate dignas non inficior, ita nonnullas de rebus levioribus esse puto quam ut ejus gravitati convenire dici possint: quasdam etiam quæ ejus sæculo fortasse minus accommodatæ fuisse aut minus necessariæ videri queant. Scio tamen alioqui duos proxime sequentes libellos auctoritatem huic dare videri posse: verum de illorum quoque auctore aliquid dubitationis mihi subortum esse in proxime sequente Diatribæ docebo.

(3.) Nunc, tanquam ex abundanti (siquidem satis validis usus videor argumentis ad probandum quod dixi), auctoritate Harpocrætionis primum, deinde et Dionysii Halicarnassæi nitar. Ille igitur exponens ἐπακτὸς ἕρκος, Lysiam, necnon Isocratem Apolloniaten ἐν ταῖς πρὸς Δημόνικον παραιήσεσι, his usum esse verbis scribit. Exstant autem hæc §. δ. ante med. Verum huic loco opponere velit fortasse contentiosus aliquis alium ejusdem Harpocrætionis, in vocabulo παράκλησις: quod postquam poni ἐντὶ τοῦ προτροπῆ dixit, subjungit, Ἰσοκράτης παραιήσεσι. et ex eo affert ista verba §. β'. διόπερ ἡμεῖς οὐ παράκλησιν εὐρόντες ἀλλὰ παραιήσεσιν γράψαντες. Animadvertendum est autem posse hunc locum alteri opponi, quod Ἰσοκράτης, ut in cæteris locis, sine adjunctione illa vocabuli Ἀπολλωνιάτης, dicatur: ac fatendum vel illic non ab Harpocrætionem, sed ab alio, qui non itidem illi prisco Isocrati adscribendum hoc opusculum censeret, vocabulum hoc adjunctum, vel hic ab aliquo deductum fuisse. Nisi quod hic, ut illic, adjectum non est, oblivione ipsius Harpocrætionis contigisse quis existimare malit. Utroque autem se res modo habeat, videmus non animadvertisse Muretum, posse locum hunc alteri opponi: nullam enim hujus mentionem facit.

Neque vero hujus Isocratis Apolloniæ esse sibi persuadet, sed potius cujusdam alius, qui sodalis Dionysii Halicarnassei et Eche-
cratis fuerit: quem Echecratem Dionysius in suo de arte rhetorica
libro compellens (ad eum enim hunc scribit) ita orditur: *Ἰσοκράτης
μὲν, ὁ σὸς ἑταῖρος καὶ ἐμὸς, ὃ Ἐχέκρατες, εἴπερ ἄλλο τι, φησὶ χορῆσαι
προσεῖναι τοῖς σπονδαίους ἀνθρώποις (ἐν τῇ παλαιᾷ ἐπιτομῇ πρὸς τὸν
Ἰππὸνικόν), καὶ τὴν φιλοπροσηγορίαν.* Hæc autem scribit Dionysius
in ea libri ejus parte cui titulum fecit, *μέθοδος προσφωνημάτων*.
Observandum est porro obiter aliam quoque esse lectionem, pro
τὸν Ἰππὸνικόν, videlicet *τὸν Ἰππὸνικόν*: sed non dubium est quin
Ἰππὸνικόν scribendum sit, ut intelligamus Demonicum, Hipponici
filium. Adeo ut nulla de illius nomine, cui dicatus fuerit libellus
iste, possit oriri controversia: sicut etiam nulla nasci potest de
loco quæ Dionysius affert: quum idem locus in omnium oculis
statim incurrat, in nostro ad Demonicum opusculo *ζ. δ. τῷ μὲν
τῷ γίνου φιλοπροσηγορος, τῷ δὲ λόγῳ ἐππροσηγορος*. Quæstionem
hæc, quæ adjicit Dionysius illis quæ attuli verbis, *ὅτι ἐστὶ τὸ
προσφωνεῖν τοὺς ἀπαντῶντας*, sequi illo itidem in loco videmus. Ad-
jicit enim quicumque est libelli auctor: *ἔστι δὲ φιλοπροσηγορίας
μὲν, τὸ προσφωνεῖν τοὺς ἀπαντῶντας*. Quum ergo nulla de his rebus
dubitatio relinquatur, superest tantum ut judicemus utri potius e
duobus posterioribus adjudicandus sit hic libellus. Muretus quidem
illi Isocrati, cujus mentionem facit Dionysius, adscribendum potius
censet (postquam enim illum Dionysii ipse quoque locum pro-
posuit, addit, 'Harpocraton tamen quid sit *ἐπαρκὸς ὄρκος*, id est, de-
latum jurandum, exponens, Isocratem Apolloniæ ejus de
quo agimus libelli auctorem facit: at is veteris illius Isocratis auditor
fuit, ut apud Suidam est. Sed magis me ea quæ supra recitavi
verba Dionysii movent.'). ac me quoque in hac esse sententia fateor:
verum quum nullam ille rationem afferat, ego duas afferri posse
existimo. Prior est, verisimile non esse, Dionysium Halicarnasæum,
tantum virum, et tam diligentem talium rerum inquirentem, po-
tuisse hic falli, præsertim quum is quem auctorem libri illius esse
scribebat, non solum ætate sua viveret, sed etiam sodalis ejus esset:
atque id (eum videlicet esse auctorem) Echecrati, suo discipulo,
tanquam rem non solum controversia carentem sed notissimam
diceret. Posterior autem ratio est, quia quo longius a vetustissimi
Isocratis sæculo abfuit hic Isocrates Dionysii et Echecratis sodalis,
eo verisimilius est illud opusculum ab eo scriptum esse: et quidem
propter illa quæ in eo animadvertenda esse dixi.

(4.) De Titulo quoque moveri possit controversia, utrum is esse
debeat Parmænesis, an Parmeneses. Ac sicut in præcedente, Dio-
nysium quidem ab una stare parte, Harpocratonem ab altera,
vidimus, ita et hic accidere videmus. Dionysius enim *ἐν τῇ παρ-*

αὐταὶ ἢ ἢ ἐν ταῖς παραιτίσει, dicit: Harpocratio contra παραιτίσει, ἢ παραιτίσει, et quidem utroque in loco: miramur et in παράλλαις, ubi simpliciter Isocratem nominat: et in ἐπακτὸς ἔραος, ubi Isocratem Apolloniatem vocat. Quamque hic ἐν ταῖς πρὸς Δημόνικον παραιτίσει legamus, ibi legitur tantum, Ἰσοκράτης παραιτίσει. Ego, quamvis παραιτίσει ferri posse haud negem, ut idem valeat quod παραιτίτικὸς λόγος, tamen vel hoc ipsum παραιτίτικὸς λόγος (ut a quibusdam vocatur, quum fortasse παραιτίτικὴ ἐπιστολὴ aptius appellari posset, ut paulo post dicetur), vel cum Harpocratio παραιτίσει titulum ei esse malim.

(δ.) Ne de hoc quidem assentiri aliis possum, hoc opusculum pro oratione habendum esse, et orationem ad Demonicum vocari debere. Epistolam enim potius quam orationis formam prae se fert. Ac titulus qui a veteribus huic opusculo datur, παραιτίσει, sive παραιτίτικὸς, non minus epistolae quam orationi convenire potest: ac quamvis vulgo παραιτίτικὸς etiam λόγος appelletur, non minus apte παραιτίτικὴν ἐπιστολὴν dici posse constat.

DIATRIBE II.

(1.) Illa etiam duo Opuscula, quorum unum Ad Nicoclem, alterum Nicocles inscribitur, suspecta quibusdam fuisse, tanquam nomen auctoris mentientia. (2.) Illa quoque Opuscula, sive illos Libellos, magis apte fortasse vocari posse Epistolas: praesertimque priori videri magis convenire nomen Epistolae.

(1.) Magis mirum posse multis videri scio quod nunc de aliis duobus opusculis dicam, quae illud ad Demonicum proxime sequuntur: suspecta videlicet fuisse et ipsa tanquam nomen auctoris mentientia. Movisse autem illos existimo cum alia, quae non minus adversus hos libellos quam primum illum objici possent (et hoc quidem nominatim, convenientius fuisse illi, de optimo reipubl. statu, quam de regno optime administrando, praecipua tradere: ac facilius illic quam hic praecipua ejus fidem a lectoribus impetrare potuisse, quod illic multo magis quam hic ducem habere experientiam posset), tum vero quod a multis Graecis scriptoribus qui aliorum hujus Isocratis librorum mentionem faciunt, nullam hujus fieri viderent. Ego vero, quod ad priorem illam objectionem attinet, parvi eam esse ponderis existimo praeter hac quae afferri posset: homini et in democratia nato, et democratiam mirifice laudare solito, non solum indecens sed vix etiam fas esse tantis monarchiam laudibus extollere, easque literarum monumentis mandare. Quinetiam majoris ista objectio ponderis esset, ponderis (ut opinor) esset, quod orationis quae Nicocles vocatur repugnantia quaedam loquantur ipsi

quæ in Areopagica leguntur. nam ibi scribit ξ . κθ. και Λακεδαιμονίους διὰ τοῦτο κάλλιστα πολιτευομένους, ὅτι μάλιστα δημοκρατούμενοι τυγχάνουσιν. at vero in Nicocle hæc legimus ξ . ι. ἐπὶ δὲ Καρχηδονίους και Λακεδαιμονίους, τοὺς ἀριστὰ τῶν Ἑλλήνων πολιτευομένους, οἴκοι μὲν ὀλιγαρχουμένους, παρὰ δὲ τὸν πόλεμον βασιλευμένους. Quis unquam magis sibi repugnantia scripsisse dici potest, si ab unius ejusdemque calamo profectus est uterque locus? Frivolum autem (ne dicam ridiculum) hic esset, allegare quod in Nicocle legitur, ex Isocrate jam auditum esse quomodo administrandum regnum esset. Quid enim obstaret quominus responderetur, unum e cæteris duobus, quorum facta est mentio, aut etiam unum e tribus aliis fuisse illum Isocratem. Nam alii quidem duo ad notitiam nostram pervenerunt: verum fieri potest ut tertius aliquis atque adeo et quartus quispiam nos lateat. Ego tamen hæc quæstionem in medio relinquens, hoc tantum dico, eandem et in Evagoræ encomio quam in illis duobus libellis hæcere videri suspicionem (quod tamen opusculum ab Harpocrate illi primo Isocrati non uno in loco adscribitur): præsertim quum hoc Nicocli filio dicatum sit; et in ipso limine ab illo compelletur. Meminit porro idem Harpocrate, in Ἐρκαῖ, cujusdam orationis Antiphontis πρὸς Νικακλῆ; quicumque hic fuerit.

(2.) Addam vero et hoc, illa opuscula, a quocunque scripta sint (illam enim quæstionem, uti dixi, in medio relinquo), magis apte, meo quidem judicio, epistolas, quam orationes, vocatum iri: præsertimque priori magis convenire nomen epistolæ videri: sicut et illi ad Demonicum libello convenientius esse judicavi. Nec vero movere hæc quenquam debet, quod in Nicocle legimus ξ . δ. τὸν μὲν ὄν πρότερον λόγον, ὡς χρὴ τυραννεῖν, Ἰσοκράτους ἠκούσατε; τὸν δ' ἔχόμενον, ἃ δεῖ ποιεῖν τοὺς ἀρχομένους, ἐγὼ πειράσομαι διελθεῖν. Neque enim hic λόγον necesse est orationem interpretari; ea quidem significatione qua Isocratis orationes vocamus, et aliorum qui oratores appellantur: sed late accipere possumus, ita ut is etiam, qui in sua epistola de re aliqua disserit, de ea λόγον ποιῆσαι dici queat.

DIATRIBÆ III.

(1.) De Orationum Isocratis in certas classes distributione. (2.) De diversis Titulis seu Inscriptionibus quarundam.

(1.) Quum hic videas orationum Isocratis in certas classes distributionem, licet tres illæ editiones, Aldina, Romana, Mediolanensis, non haberent, sed eam Hieronymus Wolfius introduxerit, sequen-

dam tamen putavi: nec dubito quin meum in sequenda ea consillium ais probaturus, quum hæc novitas non solum nihil incommodi sed etiam commodi aliquid ad harum lectionem afferat. Sed et vocabulum *συμμορία* quo usus est (quasi quis *decursiam* Latine dicat, ut Bud. interpretatur) retinui: etiamsi *τάγμα* paulo magis placeret. Sed quum ille scripsisset: Ἡ πρώτη συμμορία, παραινετική οὔσα et in Latina interpretatione: *Prima classis admonitionum*. malui ita inscribere: Τῶν Ἰσοκράτους λόγων συμμορία πρώτη, τοὺς παραινετικούς λόγους περιέχουσα. Eandemque in cæteris classibus formam tituli secutus sum. Hanc autem in certas classes distributionem non solum nihil incommodi sed etiam aliquid commodi (ut modo dixi) et quidem multum commodi attulisse animadvertes, si cum præcedentibus editionibus conferas, ubi Nicoclem sequitur Evagoræ encomium: et hoc alia duo: quum ille multo aptius Nicocli, tertiæ orationi paræneticæ, classem earum, quas susorias vocat, subjunxerit. Sed quum ibi sit hic titulus: Ἡ δευτέρα συμμορία συμβουλευτική et in Interpretatione: *Secunda classis suasionum*. malui, eandem quam in prima classe formam sequens, scribere: Τῶν Ἰσοκρ. λ. συμμ. δευτ. τοὺς συμβουλ. περιέχουσα. Præsertim vero Latinum titulum mutare necesse fuit, propter ambiguitatem. Qui enim audit, *Secunda classis suasionum*, unicam suasionum classem esse non putat. Adeo ut saltem addendum foret, *quæ est*, hoc modo: *Secunda classis, quæ est suasionum*. Ego igitur ita: *Classis secunda, orationes suasorias complectens*. Quod si quis tamen una eademque classe comprehendendas fuisse has orationes, qua et tres præcedentes, dicat, non valde repugnabo: etiamsi illæ (præsertimque duæ priorés) aliam quandam formam habeant, utpote in quasdam velut particulas sectæ, ut fieri ab iis solet qui præcepta tradunt: et ita denique scriptæ ut epistolæ potius quam orationes vocandæ videantur. Tertiæ classi quum titulus hic datus esset: Ἡ τρίτη συμμορία ἐγκωμιαστική et in Latina interpretatione: *Tertia classis encomiationum* (ubi eadem quæ in præcedente est ambiguitas), ego mihi permisi ita inscribere: Συμμορία τρίτη, τοὺς ἐπιδεικτικούς ἢ ἐγκωμιαστικούς λόγους περιέχουσα in Latina autem interpretatione: *Classis tertia, orationes complectens quæ sunt generis demonstrativi sive encomiastici, id est, quo encomia scribuntur*. Ideo autem ἐπιδεικτικός præposui, quod mihi latius quam altera vox patere videatur. Quamvis autem generis demonstrativi dixerim, fateor assentiri me non posse iis qui ἐπιδεικτικὸν εἶδος, demonstrativum genus, itidemque ἐπιδεικτικούς λόγους vocant *demonstrativas orationes* (etiamsi quorundam veterum scriptorum auctoritate niti se dicant), quum istud verbale hoc in loco eam sequatur verbi ἐπιδεικνυσθαι significationem, qua de iis dicitur qui aliquod scriptum ad se ostentandos edant: ideoque ἐπιδεικτικοὶ λόγοι (qui et πρὸς τὰς ἐπιδείξει

γγραμμένοι ab Isocrate dicuntur) sicut orationes ad ostentationem comparatae, aut uno verbo ostentatoriae. Quamvis autem ἐκδεικτικὸν γένος tantum et ἐγκωμιστικὸν dixerim, scio tamen esse qui ἐκαινετικὸν etiam ac πανηγυρικὸν vocari existiment: sed illud ἐκαινετικὸν minus quam ἐγκωμιστικὸν est significans: at illud πανηγυρικὸν ad certas quasdam orationes restringitur, tales qualis hujus ipsius Isocratis est ea quae πανηγυρικὸς λόγος appellatur: sicut et qui παναθηναϊκὸς dicitur, hoc poni in numero potest. Quarta classis ab eo inscripta fuit: Ἡ τρίτη συμμορία δικαρχική. Latine uno quidem in loco: *Quarta, classis forensium orationum*: at in altero: *Quarta classis iudiciorum*. Agnoscais autem utrobique eandem illam cujus antea mentionem feci amphiboliam. Sed cum *iudicialium orationum* potius quam *iudicialium* dicere debuissis, existimo. Atque hæc sunt de quibus te, quod attinet ad hæc utriusque orationum in certas classes distributionem, monendam putavi. De nonnullis autem quæ privatim ad quasdam orationes spectant, a me in sequentibus monstraberis: si tamen prius de auctoritate orationis ad Demonicam verba fecero.

(2.) Ad Titulos diversos unius ejusdemque orationis nunc veniens, a Partensi ad Demonicam initium sumam (quæ tamen vocandam epistolam potius quam orationem mihi videri dixi) sed ita ut ad ea quæ Diatribe prima de aliis duobus ejus titulis scripta, lectorem remittam. Secundo opusculo post hæc verba: ΠΡΟΣ ΝΙΚΟΚΛΕΑ· in quibusdam exempli. subjungitur: περὶ τοῦ βασιλεύειν in aliis: περὶ βασιλείας. Sed in Nicocle §. 8. legitur: Τὸν μὲν οὖν ἕτερον λόγον, ὃς χρη τυραννεῖν Ἰσοκράτους ἠκούσασθε. ubi non debite quin ὃς positum sit pro πῶς (ut ἄν πρό τίνα in opus. ad Demonicam), τυραννεῖν autem in bonam partem dictum esse constat pro βασιλεύειν. Quamobrem suspicari quis possit scriptum illi fuisse non περὶ τοῦ βασιλεύειν, sed περὶ τοῦ πῶς χρὴ βασιλεύειν, aut etiam brevius πῶς χρὴ βασιλεύειν. Alterum autem ad titulum quod attinet, περὶ βασιλείας, suspicatum quidem esse mihi, dicere vix astitit: sed hoc saltem dicam, perinde videri intelligendum ac si scriptum esset περὶ τῆς ἀγαθῆς βασιλείας, aut etiam: περὶ τῆς ἀρίστης βασιλείας. Opusculo quod proxime sequitur hoc, ac veluti copulatum huic est, titulus est ΝΙΚΟΚΛΗΣ: in quibusdam vero libris ei adjectum est ἡ συμβουλευτικὸς. Cujus epigraphicæ mentio sit et hæc in editione hujus verbis: ἐπιγράφεται δὲ ὁμοῦ οὐ μόνον Νικολῆς ἀλλὰ καὶ συμβουλευτικὸς. Sed hic titulus maxime mihi placet, quum τοῦ συμβουλευτικῷ λόγῳ appellatio tam late pateat, ac non minus convenire præcedenti poterit. Ex eo autem ipso quem paulo ante ex §. 8. attuli loco titulum elicere aptissimum quis possit istam, περὶ τοῦ τίνα δὲ ποιῆσαι τοὺς ἀρχομένους. Nam post allata inde verba sequitur, τὸν δ' ἐχόμενον (σὺ βασιλεὺς λόγῳ) ἀ δὲ ποιῆσαι τοὺς ἀρχομένους, ἐγὼ πειράσομαι διελθεῖν. Ac valde profecto rationi

quia hoc posterius nimis ridicule (ac dicam ridicula nimis subtilitate) sit excogitatum. Pro his verbis ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΣΟΦΙΣΤΩΝ legitus etiam *Ἐς τοὺς σοφιστὰς*: sed *Κατὰ τῶν σοφιστῶν* tutius scribitur. In reliquis orationibus aut nulla aut rara est tituli diversitas: sed quod attinet ad orationem illam quam hic ΠΡΟΣ ΕΥΘΥΝΟΥΝ inscribitur, animadvertendum est id de quo lector monitus a me ibi fuit: ne ejus titulus esse vocabulum ΑΜΑΡΤΥΡΟΣ extuleretur, ut in quibusdam editionibus pro titulo positum fuit: unde manavit et in hanc editionem eadem vox, ac super posita fuit, tanquam titulus uniuersae paginae: quum aliqui ipsi orationis principio verus praefixus fuisset, ΠΡΟΣ ΕΥΘΥΝΟΥΝ. Nisi quis malit ΥΠΕΡ ΝΙΚΙΟΥ ΠΡΟΣ ΕΥΘΥΝΟΥΝ. Quod autem ad illam vocem *Ἀμαρτυρὰς* attinet, hinc contigisse puto ut pro epigrapha hujus orationis sit habita: quod in quibusdam exemplaribus scriptum sit: ΥΠΕΡ ΝΙΚΙΟΥ Η ΑΜΑΡΤΥΡΟΣ, aliquis autem illud Η acceperit pro Η, id est *est*, quam esset accipiendum pro *articulo praepositivae* Η.

DIATRIBE IV.

(1.) De multis quae Dionysius Halicarnassensis apud Isocratem summopere laudat.
(2.) De nonnullis quae idem apud eundem reprehendit. (3.) De quibusdam ad vitam ejus pertinentibus, a Dionysio Halicarnasseo praetermissis.

(1.) Dionysius Halicarnasseus multa apud Isocratem (et merito quidem) summopere laudat: sed ita ut nee quae reprehendat, desint. Verum laudatio (de qua prius dicam) multo latius patet. nam haud tantum ejus doctrinam et eloquentiam sed mores etiam laudat: ad reprehensionem autem quod attinet, ea non circa aliud quam nescio quam ejus in suo dicendi genere *καταφθίαν* (utur enim hoc verbo, quoniam maxime convenire videtur ei quod ille exprimere velle videtur, etiamsi eo minime usus sit) versatur: ut ex altera parte hujus Diatribae patebit. Quum autem non solum in ejus vita sed aliis plerisque locis ejus eloquentiam laudet, eum quem mihi memoria suggeret ordinem sequar. Legimus igitur in Isæo de hoc oratore: *ἐνδυμομένης δὲ ὅτι τὴν μὲν πατρικὴν κατασκευὴν καὶ τὸ μέγιστον δὴ τοῦτο καὶ παμικτὸν εἰρημένον οὐδέ τις Ἰσρακράτους ἀμείνων ἐγένετο, παρέλετο ἐκὼν οὗς ἴδεν ἦτρον ἐν ταῖς ἰδέαις ταύταις κατορθοῦντας*. Mirari autem quis possit hunc quem primum (non tamen habita ordinis ratione, sed prout memoria suggestit, sicut modo dicebam) prohana locum: idque duabus de causis. Una est, quod haec poetica structura (ita enim *κατασκευὴ*

quam compositionem interpretari malim: alioqui nec elocutionem dicere dubitaturus) minus in Isocrate quam in quibusdam aliis exstare videatur: altera, quod eam contra in Platone reprehendat, in sua ad Cu. Pompeium epistola, qua illi respondens, suam de Platonis elocutione (quam ille ab eo reprehensam conquerebatur) sententiam profert: *Reprehendo autem* (inquit) *Platonem, non tanquam unum quempiam e multis, sed tanquam virum magnam et qui non longe a natura divina abfuerit, quod illum poeticæ structuræ tumorem in sermones philosophicos invexerit, Gorgiam assimilatus.* Ejus verba sunt: *ἐπιτιμῶ τε οὐχ ὡς τῶν τυχόντων τε, ἀλλ' ὡς ἀνδρὶ μεγάλῳ καὶ ἰγγύς τῆς θείας ἀληθοῦτος φύσεως, ὅτι τὸν ὄγκον τῆς ποιητικῆς κατασκευῆς ἐπὶ λόγοις ἤγαγε φιλοσόφους, ζηλώσας τοὺς περὶ Γοργίαν.* Est autem valde notandum illud *οὐχ ὡς τῶν τυχόντων τε*, ac si diceret, *si quis e scriptorum vulgæ, eia e vulgæ rōibus scriptoribus* (vel *si quis e magno scriptorum grege, aut e gregariis scriptoribus, si fas sit ita loqui*), hoc peccasset, præteri veniam videri posset. Illud autem *ὄγκον* malui *tumorem* (quod proprie sonat), quam *fastum* (ut quidam), interpretari: respiciens ad tumidi epithetum, quod Antimacho dabatur. Et hæc quidem Dionysius: verum aliquis pro illo respondere poterit, idcirco reprehendi ab eo Platonem, quod hac in re æquum sicut Isoocrates, et quidam alii, minime tenuerit. Atque hoc ex iis quæ proxime sequuntur apparet: *ὅστις καὶ διδυράμβους τινὰ πικρὴν τοιαῦτα.* Ut autem illas nostri Isocratis laudes ex Dionysio persequar, animadvertendum est, eum sibi, videlicet in libello *Περὶ συνθέσεως ὀνομάτων*, illius stylo *μεγαλοκρέτειαν* tribuere: quæ appellatio cum præcedentibus optime convenit. Ad ornatum autem orationis ejus quod attinet, vel potius ornamenta variâ, non potuit sumi de illis mentem nobis aptius sperare, quam ea qua utitur comparatione in libello *Περὶ τῆς Δημοσθένους δεινότητος*. Ibi enim nostri Isocratis, sicut et Platonis, compositionem seu elocutionem exaltatis et tornatis operibus comparat. Ejus verba sunt: *ὁρῶν γὰρ δὴ τοὺς θαυμαζομένους ἐπὶ σοφίᾳ καὶ κρατίστον λόγων ποιητῆς τομζομένους, Ἰσοκράτην καὶ Πλάτωνα, γλυκτοῖς καὶ τωρεντοῖς εὐκότας ἐκφέροντας λόγους.* Eodem vero et alibi hæc duos scriptores eulogio ornât, nimirum in libro *Περὶ συνθέσεως ὀνομάτων*. nam ibi quoque scribit: *ἄλλως τε καὶ τῶν τότε ἀνθρώπων· οὐ γραπτοῖς ἀλλὰ γλυκτοῖς καὶ τωρεντοῖς εὐκότας ἐκφέροντων λόγους.* Quibus subjungit: *λέγω δὲ Ἰσοκράτους καὶ Πλάτωνος τῶν σοφιστῶν.* Ubi observa obiter, vocari *σοφιστῆς* eos quos altero in loco ἐπὶ σοφίᾳ θαυμαζομένους dixit. Ad illam autem *σοφίαν* (de Isocrate nunc peculiariter loquor) referendæ sunt laudes illæ: quæ idem ejus orationibus tribuit, non jam ad elocutionem, qua utitur, sed ad eamquæ ab eo dicitur, respiciens. Nam de consilio quod ille in *Ασπίδα* dedit Laedæmonίῳ, lo-

quens, scribit: *Hæc enim non Lacedæmonitis solum* (puto enim *ὁὺ* Λακεδαιμονίοις *μόνον* *εὖ* *μ* *scripsisse*), *sed aliis quoque Græcis, atque adeo omnibus hominibus, suadere illum dixerim, multo melius quam omnes philosophos, qui virtutem et honestatem finem vitæ constituunt.* Qui locus mihi in memoriam revocat illum Horatii de Homero,

“ Qui, quid sit palorum, quid turpe, quid utile, quid non,
Plenius ac melius Chrysiippo et Crantore dicit.”

Ac omnino certe similis est quæ illic Isocrati a Dionysio laus tribuitur. Inter alios autem locos quibus illius orationes mirifice commendat, non (uti dixi) ad ipsam elocutionem, verum ad ea quæ ab illo dicuntur, respiciens, præcipuus esse videtur, ubi Isocratem et Lysiam inter se comparans, postquam scripsit: *τά τε ἅλα ὅσα περὶ τὴν πραγματικὴν οἰκονομίαν ἐστὶν ἀγαθὰ, πολλὰ μείζονα ἐστὶ παρ' Ἰσοκράτει καὶ κρείττονα*, subjungit ista, in quibus videtur aliqua ex parte ipsis Isocratis verbis insistere. Hæc enim sunt quæ subjungit: *μάλιστα δ' ἡ προαίρεσις ἢ τῶν λόγων περὶ οὗς ἐσπούδαζε, καὶ τῶν ὑποθέσεων τὸ κάλλος, ἐν αἷς ἐποιεῖτο τὰς διατριβάς* (nam illud *προαίρεσις* et hoc *διατριβάς* ex ipso mutuari videtur, ut in sequentibus ostendam). *ἔξ ὧν οὐ λέγειν δευσοὺς μόνον ἱπεργάσασθαι, ἀν τοὺς προσέχοντας αὐτῷ τὸν νοῦν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἤδη σπουδαίους, οἴκω τε καὶ πόλει καὶ ὅλη τῇ Ἑλλάδι χρησίμους. κράτιστα γὰρ δὴ παιδεύματα πρὸς ἀρετὴν ἐν τοῖς Ἰσοκράτους ἐστὶν εὐρεῖν λόγους.* Sequentia autem, quæ eodem pertinent, ibi videnda tibi relinquo. Sed quod dixi, eum initio hujus sermonis ipsis Isocratis verbis aliqua ex parte videri insistere, a me dictum scias velim, propter illa verba: *μάλιστα δ' ἡ προαίρεσις ἢ τῶν λόγων περὶ οὗς ἐσπούδαζε, nec non illa: ἐν αἷς ἐποιεῖτο τὰς διατριβάς.* Legimus enim apud ipsum Isocratem Panath. §. δ'. *πλὴν ὅτι περὶ τὴν φιλοσοφίαν ἦν προειλόμην, ἀτυχῆσαι τινὲς μοι καὶ συκοφαντῆται γεγόνασι.* Atque ut hic dicit *προειλόμην*, ita *προαιρούμενος*, de re eadem, in loco qui hunc parvo intervallo præcedit: *τοὺς δὲ εἰδὲναι ποιῶ περὶ ἃ προαιρούμενος τυγχάνω διατρίβειν.* Neque enim dubito quin hic eadem de re loquatur, de qua et in illo altero loco: ubi sæ philosophiæ, id est ejus quam *πραιελετο*, mentionem facit. De qua philosophia in Diatribe quinta dicturus sum: alia etiam multa quæ ex Dionysio iis quæ attuli adjici possent, apud eum videnda tibi relinquens, ac præcipua tibi proposuisse contentus.

(2.) Ad partem alteram hujus Diatribæ accedo, in qua me de iis quæ Dionysius Halicarnasseus in Isocrate reprehendit, dicturum promisi. Is igitur in hujus oratoris vita, figuras quasdam apud eum ita crebras esse scribit (cujusmodi sunt *παρομοίωσις*, et *παρίσῃσις*, et *ἀντιθέσις*) ut reliquæ structuræ orationis incommo-

dent, et auribus fastidium pariant. Ejus verba sunt: αὐτὸς παρομοιώσεις καὶ παρισώσεις: καὶ τὰ ἀντίθετά, καὶ πᾶς ὁ τῶν τοιούτων σχημάτων κόσμος, πολὺς ἐστὶ παρ' αὐτοῦ καὶ λιπέϊ πολλάκις τὴν ἄλλην κατασκευὴν, προσιστάμενος ταῖς ἀκοαῖς. Et in iis quæ parvo intervallo præcedunt, dixerat, orationes ejus esse tales ut concertationes ejusmodi sunt in conventibus populi et in judiciis, non ferant. Idem alibi de eo loquens: τῆς μέντοι ἀγωγῆς τῶν περιόδων τὸ κύκλιον καὶ τῶν σχηματισμῶν τῆς λέξεως τὸ μερακιώδες οὐκ ἔδοκιμαζον. Quinetiam mentionem paulo post facit cujusdam Philonici dialectici, qui diceret, eum quum alioqui reliquam orationis ejus structuram (seu compositionem) probet, hoc novitatis studium reprehendere (nisi quis non καινότητος, sed κενότητος, malit legere) et similem pictori esse adderet, qui iisdem vestibus ac gestibus picturas omnes ornaret. Omnes enim (aiebat) ejus orationes eodem tropos habere comperiebam. Atque his subjungit Hieronymi philosophi de eo dictum super iisdem orationibus, belle quidem eas posse legi, sed non etiam in concione posse ita ut decet pronuntiari. Et aliquanto post, mentionem iterum facit earum nominatim figurarum quarum et antea fecerat, videlicet antitheseων, παραιοσεων et παρομοioseων. Quibus subjungit, se tamen illa figurarum genera non carpere (quum multi et historici et oratores iis usi sint, orationem tanquam flosculis ornare volentes), sed nitium earum usum. Tandemque ad exempla veniens, ea ex Pannegyrico (quem τὸν περιβόητον λόγον appellat, id est, celeberrimam illam orationem) depromit, et ab hoc loco incipiens: πλείστων μὲν ὄντων ἀγαθῶν αἰτίους καὶ μεγίστων ἐπαίνων ἀξίους ἡγοῦμαι. hic non tantum membrum unum orationis alteri respondere scribit (sive æquale esse; dicit enim: οὐ μόνον τῷ κώλῳ τὸ κῶλον ἴσον), sed etiam vocabula vocabulis, videlicet μεγίστων illi πλείστων, et ἐπαίνων illi ἀγαθῶν, et ἀξίους illi αἰτίους. Atque hanc periodum subjungens: οὐδὲ ἀπέλανον μὲν ὡς ἰδίω, ἡμέλων δὲ ἀλλοτριῶν ait, non solum membrum sequens esse πάρισον ei quod præcedit: sed etiam bis uti hic antithetis: quum ἡμέλων sit antithetum illi ἀπέλανον: at ἀλλοτριῶν antithetum sit præcedenti ἰδίω. Sequitur apud eum: ἀλλ' ἐκθύοντο μὲν ὡς οἰκείων, ἀπείχοντο δὲ ὅσπερ χρῆ τῶν μηδὲν προσκόντων. Atque hic rursus hoc ἀπείχοντο opponi ait illi ἐκθύοντο et hæc μηδὲν προσκόντων illi οἰκείων. Ac ne his quidem (inquit) contentus est: sed in ea quæ sequitur periodo, rursus hæc verba: καὶ τοῖς παισὶ μεγάλην δόξαν καταλείψειν: ex adverso posita sunt illorum (vel ex adverso illis respondent), αὐτὸς τε μέλλοι μάλιστα εὐδοκίμησειν. Itidenique ex adverso horum, οὐδὲ τὰς θρασύτητα τὰς ἀλλήλων ἐξήλουν, posita sunt ista quæ subjunguntur: οὐδὲ τὰς τόλμας τὰς καθ' ἑαυτῶν ἡσκούν. Atque hæc parvo intervallo apud eum sequi ait: ἀλλὰ δεινότερον μὲν ἐνόμιζον

εἶναι καθὼς ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἀκούειν, ἢ καθὼς ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀποθνήσκειν. ubi καθὼς et καθὼς sibi respondent, ἀκούειν αὐτὴν et ἀποθνήσκειν sunt πάρισα. In hujus autem loci interpretatione verbum ἀντιστρέφειν nolui reddere (cum quibusdam) inter se converti: ne quis eum putaret aliud hoc verbo quam parisosin illam velle ostendere. Nam et Fabius eam agnoscit in hoc dicto: "*Quantum possis, in eo semper experire ut prosis.*" vocans tamen πάρισον. Nec vero ἀντιστρέφειν tantum dicit Dionysius, sed etiam ἀντιστροφον esse. Fabius contrapositionem vocat, libro ix. "In concionibus quidam etiam similiter cadentia quaedam et contrapositione deprehendas." Idem alibi scribit: "Gratiam dicendi e paribus contrariis acquirere." Quum autem ἀντίθερα εἶναι et ἀντίκεισθαι dicit Dionysius, ad eam quoque respicit oppositionem qua res rebus oppρόπονται. Verum, ut longius in illa Dionysiana reprehensione progrediar, subjungit, Isocratem tolerari potuisse, si hic saltem illi affectationi modum posuisset: quod eam non fecisse ostendit. Nam in periodo quæ illam excipit, talem esse: ὅτι τοῖς ἀγαθοῖς τῶν ἀνθρώπων οὐδὲν δεήσει πολλῶν γραμμάτων, ἀλλ' ὀλίγων συνδημάτων, καὶ περὶ τῶν κοινῶν καὶ περὶ τῶν ἰδίων ὁμοσησουσιν. Ubi esse πάρισα dicit hæc duo, γραμμάτων et συνδημάτων: at vero πολλῶν et ὀλίγων, κοινῶν et ἰδίων, esse ἀντίθερα. Est autem observandum et hic quod antea dixi, ubi antitheta vocat, ad ipsam quæ in rebus est antithesin respicere. Subjungit Dionysius: ἐπειθ', ὥσπερ οὐδὲν εἰρηκῶς τοιοῦτον, ἀθροαῖς ἐπικλύσει ταῖς παρσιώσεσιν. Respondet autem hoc futurum ἐπικλύσει præcedenti ἀνήσει: ubi scribit, ἀλλ' οὐκ ἀνήσει. Quo etiam in loco video hæerere multos (at de hoc quoque obiter moneam): ita enim scriptus est: εἰ μέτριος ἦν μέχρι δεῦρο, ἀνεκτός, ἀλλ' οὐκ ἀνήσει. at si interpunctionis sedem mutant, hæerere desinent. Sic autem mutanda est illa sedes, ut quæ post δεῦρο est, post ἦν ponatur: hoc modo, εἰ μέτριος ἦν, μέχρι δεῦρο ἀνεκτός. Perinde ac si diceret: Si modum tenere sciret, nequaquam ulterius perrexisset, ac tolerari certe huc usque potuisset. Sed contra οὐκ ἀνήσει; quin potius, ἀθροαῖς ἐπικλύσει ταῖς παρσιώσεσιν. Videamus autem illum ἐπικλυσμόν. is huc loco subest (si fidem illi habeamus): τὰ τῶν ἄλλων εὐφρόνους θεραπεύοντες, ἀλλ' οὐχ ἰθρῖκοντες τοὺς Ἕλληνας· καὶ στρατηγεῖν οἰόμενοι δεῖν αὐτῶν, ἀλλὰ μὴ τυραννεῖν αὐτῶν· καὶ μᾶλλον ἐπιθρομούντες ἡγεμόνες ἢ δεσπόται προσαγορεύεσθαι, καὶ σωτῆρες ἀλλὰ μὴ λυμεῶνες ἀποκαλεῖσθαι· τῷ ποιεῖν εὖ προσαγορευομένοι τὰς πόλεις, ἀλλ' οὐ βίαι προσκαταστρεφόμενοι· πιστοτέρους μὲν τοῖς λόγοις ἢ νῦν τοῖς ὅροις χρώμενοι· ταῖς δὲ συνθήκαις, ὥσπερ ἀνάγκαις, ἐμμένειν ἀξιοῦντες. Tandemque exclamat: καὶ τί δεῖ τὰ καθ' ἕκαστα διεξιόντα μηκύνειν; ὀλίγον γὰρ ἅπας ὁ λόγος ὑπὸ τῶν τοιοῦτων ἀντὶ κεκόμψεται σχημάτων. Leguntur autem hi omnes loci Panegyrici Isocratis §. κα'. κβ'. sed quod habemus hic

προκαταστρεφόμενοι, valde miram et ineptum etiam visum est, id est, ineptæ cujusdam affectationis: atque adeo magis, quam aliud quidquam eorum quæ a Dionysio reprehenduntur, reprehensione dignum. Inepte enim, vel potius ineptissime, dictum esset προκαταστρεφόμενοι pro καταστρεφόμενοι, ut duobus modis conveniret cum προσαγόμενοι, id est, ut non modo essent parisi, seu homocoleuta (etiamsi quidam inter hæc discrimen constituunt), sed etiam ab eadem præpositione utrumque inciperet. Sed mea editio statim ostendit, fidem Dionysio, aut librario, cujus manu exscriptus fuit hic ejus liber, minime habendam esse. Nam in ea καταστρεφόμενοι legi comperi. De hoc quidem certe ei assentior, ista, quæ alioqui ornamenta orationis essent, et aures mulcerent, contra ob nimiam frequentiam, eas posse offendere. Scimus enim esse ubique verum istud, Ne quid nimis: nec minus vere dici (allegorice etiam loquendo), Mel nimium in fel converti: juxta illum quoque versiculum Græcum:

Και γὰρ τοῦ μέλιτος τὸ πλεον ἰστί χολή.

Nec vero Dionysius tantum reprehendit eum hoc nomine, sed Fabius quoque reprehendi ait: Scribit enim: "in compositione adeo diligens, ut cura ejus reprehendatur." Ita ut in dubio nobis hic relinquat, an et ipse sit e numero reprehensorum. Quam nobis augere dubitationem hic ejusdem locus potest: "Magnæ veteribus curæ fuit, gratiam dicendi e paribus contrariis acquirere: Gorgias, in hoc immodicus, copiosus utique prima ætate Isocrates fuit." Neque eam immodicum, sicut et Gorgiam, fuisse scribit, sed tantum copiosum. Et quidem hoc ab eo restringi etiam, observandum est, quum addit, prima ætate. Quod optime convenit cum eo quod scribit Dionysius, orationes ab eo sub vitæ finem scriptas, minus esse *μεγακιδεῖς*, utpote perfectam prudentiam a longa ætate adeptas. Fortasse autem illa, ἤτρον εἰς μεγακιδεῖς, verti ex Horatio possent *minus juvenantur*. Cæterum, quamvis ita de Isocrate scribat, fateor tamen, eum, ubi, de junctura loquens, quædam exempla eorum quæ in illa animadvertenda sunt attulit, addere: "Nimiosque non immerito in hac cura putant omnes Isocratem secutos, præcipueque Theopompum." Idem scribit, plures eruditorum aliam esse dicendi rationem, aliam scribendi, putavisse: ac rursus, alios ad componendum optimos, actionibus idoneos non fuisse, ut Isocratem. Unde et Ciceronem dicentem audimus "eum forensi luce caruisse."

(2.) Inter illa autem quæ Dionysius Halicarnassensis ad vitam Isocratis pertinentia omisit, memorabilia sunt quæ de ejus senectute leguntur, cum apud alios, tum vero Ciceronem in libro De Senectute: "Est etiam (inquit) quiete et pure et eleganter actæ

ætatis placida ac lenis senectus. Qualem accepimus Platonis, qui uno et octogesimo anno scribens mortuus est: qualem Isocratis, qui eum librum, qui Panathenaeicus inscribitur, quarto et nonagesimo anno scripsisse dicitur: vixitque quinquennium postea." Nisi potius scribendum est: 'vixissetque quinquennium postea.' Mentionem autem ipsemet Isocr. ætatis suæ facit circa principium hujus libri §. α'. ἡγοῦμαι γὰρ (inquit) σὺν ἀρμόττειν οὕτε τοῖς ἔτεσι τοῖς ἐννενήκοντα καὶ τέσσαρσι, ὣν ἐγὼ τυγχάνω γεγονώς, οὐδ' ὄλωσ τοῖς ἤδη πολιὰς ἔχουσιν ἐκείνον τὸν τρόπον ἐπι λέγειν. Ac mirum est Ciceronem ita loqui: "quarto et nonagesimo anno scripsisse dicitur." quum ipsemet Isocrates de se hoc testetur. Nisi forte Ciceroni hoc in mentem non venisse putandum est. Prætereundum autem non est, eum, quamvis ita de sua ætate locutus hic sit Isocrates, tamen circa finem hujus ipsius orationis dicere se triennio tantum a centum annis abesse. Cæterum, si de senectute Isocratis verba fecisset Dionysius, deque iis quæ tam senex præstitit, mentio facienda simul fuisset ejus quod non semel illi usu venit, ut videlicet delirare putaretur. Legimus enim in oratione ad Philippum §. ζ'. οὕτως ἐξεπλάγησαν μὴ διὰ τὸ γῆρας ἐξέστηκα τοῦ φρονεῖν. Quæ interpretis veritit: *Usque adeo veriti sunt ne senio delirarem.* Sed animadvertere debuit esse ellipsin ante particulam μή: ideoque, verbo ἐξεπλάγησαν significationem suam relinquens, ita locum hunc reddere: *Usque adeo obstupefacti sunt, verentes ne præ senio delirarem.* Vel: *ne præ senio mente motus essem.* Quinetiam alibi rei hujus mentionem facit, et quidem verbo magis proprio utens: id est, quod Latino delirare respondet. Locus est in Panathenaeico §. θ'. ἄλλως τε ἂν καὶ φανῶ μὴδὲ νῦν πω, τηλικούτος ὢν, μὴ παραληρῶν. Ubi tamen observandum scripsisse (si locus mendo caret) non ληρῶν, sed παραληρῶν. In quo aliquis fortasse vocabulo præpositionem extenuandi vim habere suspicetur. In illa autem ad Philippum oratione non dubitat suam in senectute etiam φιλοτιμίαν profiteri. Postquam enim dixit de Panegyrica oratione loquens, se non ignorasse hanc orationem ætati suæ minime convenientem esse, et aliud etiam incommodum prævidisse: tandem se adeo in ipsa etiam senectute fuisse φιλότιμον scribit, ut eorum quæ detertere illum poterant, rationem minime habuerit. Ejus verba sunt: ἀλλ' ὅμως ἐγὼ, ἀπάσας ταύτας τὰς δυσχερεῖας ὑπεριδῶν, οὕτως ἐπὶ γῆρας γέγονα φιλότιμος, ὥστε βουληθῆναι ἅμα τοῖς πρὸς σε λεγομένοις καὶ τοῖς μετ' ἐμοῦ διατρέψασιν ὑποδείξει, etc. Ubi minime placet, cum interprete φιλότιμος reddere acer: sed propriam ei significationem relinquendam censeo: quum hujusmodi φιλοτιμία maximum sit cujusdam in senectute permanentis μεγαλοφροσύνης indicium: quam alioqui et in aliis quodam loco laudantem eum audimus. Jam vero et circa principium Panathenaeici multa de sua senectute verba facit:

sed ibi ejus incommoda nolle se dissimulare ostendit, quamvis alibi (quod sciam) minime de illa conqueratur. Incipit autem ab illis quæ senio tribui solent epithetis, scribens ξ. δ. ἀλλ' ὄντω μοι τὸ γῆρας ἔστι δυσάρεστον καὶ μικρολόγον καὶ μεμψιμοιρον. et subjungit: ὅστε πολλάκις ἤδη τὴν μὲν φύσιν τὴν ἐμαντοῦ κατεμεμψάμην, ἣς οὐδεὶς ἄλλος καταπεφρόνηκε, καὶ τὴν τέχην ὠδύραμην. Alioqui certe multa de sua præterita vita commemorat, quæ felicem illam reddidisse dici poterant. *Ego enim (inquit) ea bona maxima consecutus, quibus se præditos esse, omnibus sit optabile, ac primum ut sanus et corpore et mente essem (nec utcumque, id quidem, sed ita ut cum illis certare possem qui ad summam circa horum utrumquo felicitatem pervenerunt), deinde earum quas vita postulat facultatum tantum, ut nunquam ulla re caruerim ex iis quæ intra mediocritatem consistunt, neque quas ullus qui prudentia præditus sit concupiscat.* Cætera tibi apud eum legenda relinquo: quibus eam quam dixi de sua senectute querimouiam subjungit. Neque vero hæc tantum apud eum legas velim, et observes, eam hac in oratione tam in aliis. Inde enim multa de viri tanti vita, quæ cognitu dignissima sunt, iis quæ a Dionysio scripta sunt adjici poterunt.

DIATRIBÆ V.

(1.) Politica quedam Isocratis, quæ observata præ aliis digna videantur. (2.) Ethica quedam ejusdem, quæ itidem observata præ aliis digna videri possunt.

(1.) Maximum fuisse cognitionem Isocrati politicæ scientiæ (quàm ipse nobis permetteret politicam philosophiam appellare) existimavit Dionysius Halicarnasseus, ut ex aliquot ejus locis colligere possumus. Inter illos autem præcipuus est ille, ubi auctor est iis qui dant operam ut eam scientiam seu facultatem (vocat enim πολιτικὴν δυνάμιν) sibi comparent, et quidem non aliquam ejus partem, sed universam, hunc scriptorem semper in manibus habeant. Puto enim deesse *del* ante vel post *ἔχειν*. Scribit autem initio vitæ ipsius Isocratis fuisse primum qui se contulerit ad hanc scientiam, et τὸς ἐριστικὸς ac φυσικὸς λόγους relinquens, τὸς πολιτικὸς ἀπλεξυς sit. Ex hac autem scientia consequi aliquem (quemadmodum ipse Isocrates scribit) ut possit et deliberare et alloqui et agere quæ sunt utilia. Hoc autem et Periclem sibi apud Thucydidem tribuere scimus, quum dicit: ὃς οὐδενὸς εἰλαμαι ἡσσων εἶναι γινῶναι. τε τὰ δέοντα καὶ ἐρμηνεύσαι ταῦτα. ac perinde esse ac si se nulli in iis quæ ad politicam scientiam pertinent, cedere diceret. Vocat autem non solum τὴν πολιτικὴν ἐπιστήμην, sed etiam τὴν πολιτικὴν φιλοσο-

φίαν, cum alibi, tum vero in iis quæ de priscis oratoribus ad Ammoneum scripsit. Nec dubito quin et Isocrates plerisque locis de sua philosophia loquens, hanc intelligat. Sic in Panathenæico, postquam dixit §. ε. ἐπὶ τὸ φιλοσοφεῖν, καὶ ποιεῖν, καὶ γράφειν ἢ διανοηδαίην, ἐκτέφυγον. addit: οὐ περὶ μικρῶν τὴν προαίρεσιν αἰρούμενος, οὐδὲ περὶ πῶν ἰδίων συμβολαίων, οὐδὲ περὶ ὧν ἄλλοι τινὲς ληροῦσιν, ἀλλὰ περὶ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ βασιλευσῶν καὶ πολιτικῶν πραγμάτων. Eam certe doctrinam quocumque nomine appellet, ad eam pertinentia omnia trahenti ab eo constat, si quis diligenter quæ ab eo dicuntur observet. Quemadmodum autem Aristoteles politice vitæ finem statuit honorem, sic apud hunc nostrum scriptorem legimus in oratione Areopagitica, de iis qui reipublice curam gessissent (dicit enim ἐπιμελιεσθαι τῶν κοινῶν), si se in eo munere justos præbuissem, laudari solitos, eosque hoc fuisse honore contentos. Custodias, quum in democratia viveret Isocrates, et hæc politicia illi præ quantis alia placeret, non mirum si suam politicam scientiam sive politicam philosophiam (ut etiam nominari dictum paulo ante fuit) ad eam potissimum contulerit. Atque aliis certe quamplurimis itidem placuisse mirum in modum democratiam præ oligarchia et aristocratia (nisi forte dicendum potius est eam solam placuisse) vel hinc colligimus, quod prisci oratores politeiam de democratia, tanquam κατ' ἐξοχήν, dixerint: et ipse Isocrates eorum sit e numero, qui vocabulo illo ita usi sunt. Alioqui πολιτεία et pro πολιτευμα, id est, pro certa administrandæ reipubl. forma, ab eo etiam dici videmus. Sic in Areopag. §. ε. *Nihil aliud est anima civitatis quam ipsa politicia: quæ tantam vim habet quantum in corpore prudentia.* Ac possit certe hic διοίκησις exponi: sicut proxime præcedit: ἀλλὰ τοῖς ἀριστα καὶ σφραγέστατα τὴν αὐτῶν διοικοῦσιν. Immo et διοίκησιν paulo ante dixerat: sicut et in Panath. §. ν. legimus. Quum autem tres sint διοικήσεως formæ, id est, administrationis reipublicæ, sive regiminis reipubl. tres formæ, unaquæque earum vocatur interdum κατάστασις (ut si quis Latine hunc vel illum reip. statum esse dicat) ab hoc etiam scriptore: exstatque exemplum in Areopag. §. εδ. Sed cum κατάστασις subaudiendus genitivus πολιτείας, aut πόλεως. Atque ita dici queant esse tres καταστάσεις πολιτείας: sicut tres ἰδέαι πολιτείας ab ipso etiam Isocrate nominantur (dicente alioqui. et πολιτείας pro hoc ipso), eodemque modo tres διοικήσεως ἰδέαι appellare non dubito quin nobis liceat: quemadmodum paulo ante dixi tres διοικήσεως formæ. Nec vero dubitandum est quin et reliquæ πολιτείας ἰδέαι, ut ab ipso quoque Isocrate vocari modo dixi, illi optime notæ fuerint: ideoque tanto potuerit de sua illa democratia prudentius loqui. Sed hoc sciendum est, illum, in Panathenæica oratione, non cum aliis tres has ideas constituisse, oligarchiam, democratiam, et aristocratiam: sed oli-

garchiæ et democraticæ addere monarchiam, facta alioquî paulo ante democraticæ mentione quæ aristocratia uteretur: et ita quidem ut neget se bene cum vulgo inter politeias velle numerare. Aliquot autem in locis oligarchiæ longe præferendam esse democraticam ostendit: quorum unus est in Areop. §. κζ'. Politicum igitur ita se ostendit noster Isocrates in his quæ de optima democratica passim his in orationibus discevit, ut vix meliorem quis eorum magistrum nancisci possit. Politicam autem quæm dico, politicis scienciæ seu philosophiæ (ut etiam vocari docui) peritum intelligo. Ideoque aliquot in locis quæ sit vera democratica (ut in Panath. §. νη'), quæ sit optimam, æquissimam et firmissimam (ut in Areop. §. θ'); doctissime disserit. Inter illas autem quibus democraticum statum afficit laudes, hæc minime est postrema, in Areop. §. κδ'. Lacedæmonios ideo pulcherrimam politeiam habere, quod omnium maxime democratica usentur. Hæc enim verba: καὶ Λακεδαιμονίους διὰ τὸ ἄριστον πολιτευομένους ὅτι μάλιστα δημοκρατούμενοι τυγχάνουσιν. ita: prævertere, quam ut ab interprete versa habes: quoniam, ut ille vertit, non agnoscitur comparatio unius politeiæ cum cæteris. Ac, quum *ισότης*, id est, æqualitas (vel juris æqualitas, ut ab aliis vocatur), ad democratici status conservationem multum valeat, eam sæpe commendat: atque ubi illa *ισότης* locum habet, res se habere *ἰσότητι* ait: ut contra *ἐσφαλμένους*, ubi ei locus non est. Huc autem pertinentem locum habes contra Lochit. §. ιγ'. ubi pauperum et divitum fit mentio. Adeo autem hanc *ισότητος* observationem veria democraticis aserit, ut *ισότητος* et democraticas, et contra *ἐσφαλμένους* et oligarchias, copulet in Areop. orat. §. κδ'. Ac ibidem, postquam illud de Lacedæmonios dixit quod paulo ante memoravi, rationem affert quod tum circa electionem magistratum, tum vero circa ea quæ ad quotidianam vitæ consuetudinem spectant, *ισότητος* necnon *ὁμοιωτήτες* plûs quam apud alios valeant. De bonis etiam legibus, quod bonæ democraticæ sint fundamentum, sæpe disserit, et quomodo sua eis auctoritas conservanda sit, ostendit: adeo quidem ut alicubi iudices τῶν ἐπιτελειῶν καταχραζόμενους (quod uno verbo maiores nostri *ἐπιτελιστὰς* dicebant, pro *ἐπιτελιστῶν*, verbo ex illo nomine *ἐπιτελεια* deducto) opponat iis qui legibus parent. Videtur autem legum multitudinem in Paneg. reprehendere §. αβ'. Denique, ut hodie pragmatici suas cautiones habent, quas vulgo cautelas juris appellant (nec mirum ex tot cautelarum libris tot cautelarios viros emergere: hæc enim nobis voce hac utrobique uti), sic nostro isti politico suæ fuerant: quarum unam in Areopag. tibi videndam relinquo §. η'. Quinetiam ut democraticæ suas corruptelas haberent (maxime autem adversus corruptelas cautionibus esse opus scimus, et quidem præcautionibus etiam, ut ab illis caveatur) cum ex aliis locis, tum ex quodam §. λ'. discimus.

(2.) Ethica tamen an minus huic nostro Isocrati quam politica cognita fuerint, in dubium fortasse quispiam vocet: at mihi, non minorem illorum quam horum cognitionem adeptum esse eum persuasissimum est. Sed circa hanc philosophiam aliquid sibi peculiare vel potius aliqua sibi peculiariter habuisse videtur: adeo quidem ut improborum etiam nonnullis suam quandam virtutem tribuat. Quod multo magis videri non solum *παράδοξον*, sed etiam *ἀτοκον*, potest, quam quod alibi apud eum legimus, aliquam esse *ψευδολογίαν*, minime reprehensione sed excusatione dignam. Immo vero istud quod de pseudologia scribit, excusatione digna, omnino excusabile, nec prorsus novum est: at illud alterum de improborum virtute non dubium est, quin multi tale sibi videri dicturi sint quale ego dixi. Sed erunt fortasse qui, huic dictio patrocinari volentes, latrones seu prædones in exemplum afferant, qui in partienda inter se præda justitiam servare dicti a nonnullis fuerunt. Verum illis respondendum erit,

“ Nil agit exemplum quod litem lite resolvit.”

Ac, quoniam justitiæ mentio incidit, hoc addam, ejus præcipue mentionem ab eo passim fieri, ac interdum hanc et *σωφροσύνην* copulari, ut in Nicocle §. ι'. *ἀπαντα γὰρ ταῦτα σωφροσύνης ἔργα καὶ δικαιοσύνης ἐστίν*. Quinetiam duas hasce virtutes maximi inter cæteras pretii esse in eodem opusculo scribit §. η'. *οἶμαι γὰρ ἔγωγε πάντα ἂν ὁμολογήσαι, πλείστου τῶν ἀρετῶν ἀξίας εἶναι τὴν τε σωφροσύνην καὶ τὴν δικαιοσύνην*. Quinetiam in libello ad Demonicum copulari has videmus. Ac scio quidem ab aliquo hic questionem moveri posse, an facere nobis satis illa exempla debeant, quod an nostri Isocratis sint illa opuscula dubitetur (immo vero de priorè nulla relinquatur dubitatio, quin alius Isocratis sit), verum ego eandem copulationem et in quibusdam locis quos esse nostri scriptoris constat, me observare memini: et aliquod fortasse exemplum; antequam de justitia dicendi finem faciam, sum allaturus. Ista quidem duo *καρτερίαν* et *σωφροσύνην* in Panathenico conjungi videmus §. σθ'. Verum, ad *δικαιοσύνην* ut revertar, mirum quidem nemini videri possit, illam cum *σωφροσύνη* conjungi: sed *ἀπὸ τῆς ἀρετῆς* separari, id vero vix ulli mirum non futurum arbitror. Legimus tamen De Pace in fin. *προτρέψουσιν ἐπ' ἀρετὴν καὶ δικαιοσύνην*. Quod autem in Panath. §. μθ. exstat, *ἀρετῆς καὶ φρονήσεως*, non itidem videri mirum debere dixerim, quod nonnullos (quorum Aristoteles) *φρόνησιν*, id est, prudentiam, in virtutum numero scimus haud posuisse. Si autem bene memini, etiam *ἀρετὴν καὶ ἀνδρείαν* alicubi ita dicit, quasi hæc separans. Verum ne hic quidem mihi desit quod respondeam, quum in Panath. §. σθ. legamus: *ἑῶρων γὰρ ἀπαντες τὴν μὲν εὐψυχίαν τὴν πολεμικὴν* (dixerat autem *ἀνδραγαθίαν*) *πολ-*

λοὺς ἔχοντας καὶ τῶν ταῖς κακίαις ὑπερβαλλόντων, τῆς δὲ χρησίμης ἐπὶ
 πᾶσι καὶ πάντα δυναμένης ὠφελῆν οὐ κοινωνοῦντας τοὺς πονηράς.
 Ne tamen omni patrocínio destitutum et prius illum relinquam
 locum, ἐπ' ἀρετὴν καὶ δικαιοσύνην (monstrous enim hæc separatio
 fuerit justitiæ a virtute), videndum esse aio, annon ita intelligi pos-
 sint illa verba ut si dictum esset : ἐπὶ τὴν τε ἄλλην ἀρετὴν καὶ δικαιο-
 σύνην. Nisi forte et scriptum ita ab Isocrate fuisse suspicandum
 sit. Sed novum multis (sunt scio) videbitur, ita loqui Isocratem,
 ἐπὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν, pro his, ἐπὶ τὰς ἄλλας ἀρετάς. Ego hunc illi
 scrupulum eximam, alium locum proferens ex De Pace §. κ'. ubi ita
 loquitur. ibi enim legimus : τὴν ᾿ εὐσέβειαν, καὶ τὴν σωφροσύνην, καὶ
 τὴν δικαιοσύνην, καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν. Alioqui καὶ τὰς ἄλλας ἀρετάς,
 magis usitato sermone, alibi ab eo dici confiteor. Facit autem pro
 mea conjectura hic locus, modis duobus. nam et τὴν ἄλλην ἀρετὴν
 ita dictum videmus, ut in altero illo intelligi deberet loco : et de
 injuria quam δικαιοσύνη fieri questus sum, mihi assentitur, quum illi
 contra suum inter virtutes locum tribuat. Sed antequam ab hoc
 ipso loco discedam, aliud est de quo te monebo : Isocratis philoso-
 phiam ethicam peculiare aliquid et in eo habere, quod quum ii, qui
 felicitatem humanam in virtute constituunt, minime pietatem illi,
 vel potius pietati illam, minime adjungant ; contra ille veluti ducem
 illam constituat. Is enim e quo proxime præcedentia deprecipi
 locus, ita totus legitur : ἃ μὲν οὖν ὑπάρχειν δεῖ τοῖς μέλλουσιν εὐδαι-
 μονήσῃν, τὴν ᾿ εὐσέβειαν καὶ τὴν σωφροσύνην καὶ τὴν δικαιοσύνην
 (simul autem observa, σωφροσύνην et δικαιοσύνην, sicut in iis quos
 attuli antea locis, copulari, ideoque me jam meo promisso satisfac-
 cisse memineris quod non longo intervallo præcessit) καὶ τὴν ἄλλην
 ἀρετὴν, ὀλίγῳ πρότερον εἰρήκαμεν. Est autem et alius locus, ubi eum
 hujus erga deos pietatis mentionem facere videmus, et quidem eam
 itidem velut ducem virtutibus constituentem : non tamen iisdem
 quibus illic virtutibus, temperantiæ et justitiæ, sed justitiæ et pru-
 dentis. Ejus verba sunt : οὐδεὶς γὰρ δεστικὸς οὐχὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων
 προκρίνει τὴν εὐσέβειαν τὴν περὶ τοὺς θεοὺς, καὶ τὴν δικαιοσύνην τὴν περὶ
 τοὺς ἀνθρώπους, καὶ τὴν φρόνησιν τὴν περὶ τὰς ἄλλας πράξεις. Scien-
 dam est autem, hunc nostrum Isocratem præ quovis alio magni illos
 facere quos καλῶς γεγονότας vocat (bene natos Latine nos posse in-
 terpretari puto), tanquam aliquod ad virtutem adipiscendam προτέ-
 ρημα habentes : atque hoc multis in locis, a me admonitus, obser-
 vare poteris. Sed hoc quoque animadvertendum est, alicubi bonæ
 etiam educationis et institutionis mentionem facere. ut Panath.
 §. σθ'. ἀλλὰ μόνους ἐγγυνομένην (sed muto in ἐγγυνομένης) τοῖς καλῶς
 γεγονόσι καὶ θετραμμένοις καὶ πεπαιδευμένοις. Ubi tamen potuisse
 videtur contentus esse adjectione participii θετραμμένοις, quum eo
 comprehendere et πεπαιδευμένοις queat : sicut et apud Latinos edu-

catio institutionem complectitur. Ac pro meo facere quidam videtur locus, ubi ἐλευθέρας τραγμήτους et μεγαλοφρονεῖν εἰθεμένους dicit: quum antea τοῦ παιδεύθηαι mentione facta, eadem de re loqui velle videatur. Alia sunt quamplurima per hujus nostri Isocratis orationes sparsa, quæ ad ethicam philosophiam pertinent: ea autem observanda tibi relinquo, te velut in viam hujus observationis induxisse contentus. Sed quum finem huic Diatribæ imponere hic statuissem, recordatus sum illius loci Isocratici, cujus in principio mentionem feci, ubi videlicet ille improbis concuillis suam quandam virtutem tribuit: ac pœdicit lectorem omnino suspensum de eo relinquere, ac non hoc saltem addere, annou et ipse aliquo meo patrocinio adjuvari posset: ac mihi in mentem venit tandem, id me officium illi in uno ex meis Sobediasmatis præstitisse.

DIATRIBE VI.

(1.) De aliquot locis communibus, quorum nonnulli haud semel tractantur. (2.) De quibusdam acute et fere paradoxe ab eo dictis. (3.) Hunc Oratorem simul et Virum bonum ubique videri: quod veteres in uno quoque oratore requisierunt.

(1.) Communes etiam loci hunc apud scriptorem sunt pulcherrimi, et pulcherrime tractati. De iis autem loquor communibus locis quorum a Quintiliano non semel fit mentio: et quidem ita ut libri secundi cap. primo, thesæon simul mentionem faciat, ubi scribit: "antiquis hoc fuisse ad augendam eloquentiam genus exercitationis, ut theses dicerent (nisi forte *dicere*nt potius quam *dicere*nt scripsit), et communes locos, et cætera, citra complexum rerum personarumque, quibus veræ fictæque controversiæ continentur." Et aliquanto post, de locis communibus loquitur: "sive qui sunt in vitia directi, quales leguntur a Cicerone compositi; seu quibus quæstiones generaliter tractantur, quales sunt editi a Quinto quoque Hortensio: ut, Sitne parvis argumentis credendum: et pro testibus, et in testes, in mediis litium medullis versantur." Quibus subjungit: "arma hæc esse quodammodo præparanda semper, ut aliquis, quum res poscet, his utatur." Non dubito autem quin tales locos valde apte ex nostro Isocrate ἐπαμφοτερίζων dicere possimus. Fit autem eorundem ab eodem mentio cum alibi tum hic, ubi librarii fidem suspectam habeo (lib. xii. cap. 8.) "Nam, ut taceam (inquit) de negligentibus, quorum nihil refert ubi litium cardo vertatur, dum sint, quæ vel extra causam ex personis ac communi tractatu locorum occasionem clamandi largiantur: aliquos et ambitio pervertit etc." Neque enim dubito quin pro his, *communi tractatus*

locorum, scribendum sit, *communium tractatus locorum*: immo ut de hoc quidem dubitandum puto, quia mihi de hac emendatione omnes sint assensuri: præsertim quum et alibi hoc loquendi genere utitur: "Tractare locos communes." Veram sunt apud hunc oratorem nonnullæ etiam dissertationes, quæ quum et ipsæ pro locis communibus haberi possint (ut postea latius locorum communium appellatio extensa fuit), tamen in illis vel potius de illis λόγοι ἐπισημασμένοι locum itidem non habent. Exemplum insignè in principio Nicoelis habemus §. β'. ἀλλὰ γὰρ οὐ δίκαιον, οὐδ' εἰ τινας τοὺς ἀπαντῶντας πείσσει, τῆς βέβηκε κατηγορεῖν, οὐδὲ τοὺς ἀποκινῶντας τῆς ἀνδρείας λουδορεῖν· οὐδ' ἔλωσ τὴν τῶν ἀνδρῶν πονηρίαν ἐπὶ τὰ πράγματα μεταφέρειν. Huc autem pertinet iste etiam Panathenæici locus: *Existimo enim neminem esse, qui non fassurus sit, pessimos gravissimo supplicio dignos esse qui rebus quæ ad hominum utilitatem innocentes sunt, ad eorum perniciem utuntur.* Sic Aristot. Rhetor. lib. i. εἰ δὲ ἐπι μεγάλα βλάψειν ἂν ὁ χρώμενος ἀδίκως τῇ τοιαύτῃ δυνάμει εὐθὺ λόγον, τοῦτό γε κινδὺν ἐστὶ κατὰ πάντων τῶν ἀγαθῶν, πλὴν ἀρετῆς· καὶ μάλιστα κατὰ τῶν χρησιμωτάτων, οἶον, ἰσχυρός, ὑγιείας, πλούτου, στρατηγίας. τοῦτοις γὰρ ἂν τις ἐφέληται τὰ μέγιστα, χρώμενος· δίκαιως, καὶ βλάψειν, ἀδίκως. Quamvis autem hic virtutem excipiat, tamen si admitteretur illud quod antea ex hoc nostro oratore attuli, eam in improbis quoque locum habere, nullo modo ne ipsa quidem excipi posset. Atque adeo audivimus jam illum, inter alia exempla etiam τὸ τῆς ἀνδρείας afferentem. Et vero his de rebus liceret ἐπισημασμένοι, non minus quam de illis quæ tractantur per locos illos qui propriè communes appellantur, si Carneadem imitari quis vellet. Is enim (ut Fabius refert) Romæ audiente censorio Catone non minoribus viribus contra justitiam dicitur disse- risse quam prædixit pro justitia dixerat. Est autem hic locus ex eorum numero quos postea quoque interdum tractandos sibi sumunt; et quem pulcre ab Ovidio tractatum esse videmus Tristium libro ii. 286. his versibus: ibi enim, ut thesiv hanc probet,

" Nil prodest quod non ledere possit idem,"

his exemplis utitur,

" Igne quid utilis? si quis tamen urere tota
Apparat, audaces instruit igne manus.
Eripit interdum, modo dat medicina salutem:
Quæque juvet monstrat, quæque sit herba nocens.
Et latro et cautus præcingitur ense viator:
Ille sed insidias, hic sibi portat opem.
Dicitur innocuas ut agat faucibus oncas:
Protegit, hæc sotes immeritosque premit."

(2.) Nunc mihi ad ea transeundum est quæ apud nostrum oratorem, acute et fere paradoxè dicta, leguntur, id est, ad præca

eorum. *exempla*. Vide igitur. *annon* poni hoc in *numero*. possint ista, quæ habes in Paneg. §. λγ'. διὰ δὲ τὴν πενικότητα τῶν μεταβोलῶν, ἀθυρότερον διάγουσιν οἱ τὰς πόλεις οἰκοῦντες, τῶν ταῖς φυγαῖς ἐξημωμένων· οἱ μὲν γὰρ τὸ μέλλον δοδίασιν, οἱ δὲ δεῖ κατεῖναι προσδοκῶσι. Ubi etiam voluisse videtur alludere ad proverbium illud: 'Spes alit exules.' Subjungam quod affinitatis multum cum isto habet, quum in eo quoque mentio spei fiat. Exstat autem in Panathenæico §. δ. fin. ἀτιμότεροι γίνονται, πρὸς τῇ μὴ δοκεῖν ἀξιοί τινας εἶναι, τῶν ὀφελόντων τῇ δημοσίῳ· τοῖς μὲν γὰρ ἐπίσειν τὸ καταγνωσέν· ἐλαπίδες ἔπαισιν, οἱ δ' οὐδέποτε' ἂν τὴν φῆσιν μεταβάλλειν. Hoc in numero (mea quidem sententiâ) poni queunt nonnulla quæ in Panegyrico leguntur in fine paginæ 63. ed. Steph. et principio sequentis. Sed aptiora etiam multa lector a me admonitus observare poterit.

(3.) In tertiâ etiam capitis Diatribes hujus ratione reddenda brevis ero: et a Fabii verbis initium summam: quibus scribit, "perfectum illum oratorem quem instituit, nonnisi virum bonum esse posse. ideoque se non dicendi modo eximiam in eo facultatem sed omnes animi virtutes exigere. Neque enim hoc concesserim (inquit) rationem rectæ honestæque vitæ, ut quidam putaverunt, ad philosophos relegendam: quum vir ille vere civilis, et publicarum privatarumque rerum administrationi accommodatus, qui regere consiliis urbem, fundare legibus, emendare judiciis possit, non alius sit profectio quam orator." Hæc ille, plura quidem certe ab eo quæ instituit oratore exigens quam fortasse exigi necesse foret: verum quod ad illud attinet, ut orator sit vir bonus, si, quod Demosthenes in proœmio cujusdam orationis et quidem in prima ipsius proœmii perijodo, dicit, locum haberet, quemvis oratorem virum esse bonum necesse foret. Ita enim ille: Ἐδεῖ μὲν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὰς λέγοντας ἀπαντας ἐν ὑμῖν, μήτε πρὸς ἔχθραν ποιῆσθαι λόγον· μηδένα, μήτε πρὸς χάριν. Quis enim orator, nisi idem sit vir bonus, poterit nec odii nec amicitie in dicendo rationem habere? Sed quum non facile hæc duæ dotes in unum eundemque coeant, ut nimirum bonus orator virque bonus sit, hic esse debere videtur πλοῦς δεύτερος, ut vir bonus habeatur. In promptu enim ratio est,

Τρίτος ἐστ' ὁ πιθὸν τοῦ λέγοντος, οὗ λόγος.

At de nostro Isocrate quid dicemus, in cujus orationibus omnes καλοκγαθίας notæ elucescunt? Neque vero eum verisimile est ita de se loqui ausurum fuisse: *πειρώμενος γὰρ ἀγαμαρτήτως ζῆν καὶ τοῖς ἄλλοις ἀλύπως*. nisi se haberi saltem pro tali scivisset. Sed tamen si quis locum hunc et alios quosdam ejus de seipso loquentis suspectos habet, saltem Dionysium Halicarnasensem audiat, de consilio quod ille Lacedæmoniis dat in Archidamo, hæc scribentem (ut dixi

Diatribæ quarta). Hæc enim non Lacedæmoniis solum, sed aliis quoque Græcis, atque adeo omnibus hominibus suadere illum dixerim, multo melius quam omnes philosophos, qui virtutem et honestatem finem vitæ constituunt. Quod si hoc contentus eulogio non est, audiat et alterum, quod in Isæo de ejus et Lysiæ orationibus pronuntiat.

DIATRIBÆ VII.

(1.) De nonnullis vocabulis et loquendi generibus ab Harpocracione et Suida apud Isocratem observatis. (2.) De iis quæ illis adjici posse videntur. (3.) De artificio quod Isocrates sermoni suo adhibuit, præsertimque de eo quod miris animadvertitur.

(1.) Harpocracionis Lexicon quoddam ab Aldo Manutio editum olim fuit, anno MDIII. cui titulus est LEXICON DECEM ORATORUM (vix enim hic potest exprimi vis articuli τῶν, genitivo ῥητόρων præfixi), et orationibus Demosthenis ab eo subjunctum. Postea vero idem ex eodem Harpocracionis Lexico, necnon e Suida, excerpit aut excerpenda curavit Isocratica quædam vocabula: atque huic eclogæ titulum fecit, ΑΠΟΚΡΑΤΙΩΝΟΣ ΚΑΙ ΣΟΥΪΔΑ ΠΕΡΙ ΤΙΝΩΝ ΠΑΡ' ΙΣΟΚΡΑΤΕΙ ΛΕΞΕΩΝ. eamque ipsius Isocratis orationibus a se excusis subjunxit: quum alioqui titulus fronti libri illius præfixus, Harpocracionem, non aliquam tantum ejus partem polliceretur. Ego vero, quum toto Harpocracionis Lexico a multis jam annis attente considerato animadvertissem, eum quæ titulo sui libri promiserat, fideliter præstitisse, ac eos etiam qui alioqui in Græca lingua non parum exercitati essent, partim ἀγνοεῖν nonnulla quæ ab illo docerentur, partim ἀμφιγνοεῖν quædam de quibus omnem ipsis auctoritate sua (quam haud parvam existimo) dubitationem tolleret; et scirem ipsum cum ex aliorum multorum librorum ac libellorum, tum vero ex hujus editione, gratiam a Græcæ linguæ studiosis iniisse: tantum abest ut quod illè ipsis sua editione dederat, mea denegare voluerim, ut contra meo paternoque simul more, id illis πολλῶ τῷ μέτρῳ et λῶιον reddere statuerim. Quomodo autem id effecerim quid attinet hic commemorare, quum oculis tuis sim subjecturus? Prius tamen quam id faciam, de eo quod Harpocracion et Suidas hac in parte præstiterunt, præfari quædam libet. Te igitur nescium esse nolo, eos, præsertimque Harpocracionem, ea quæ Isocrati vel peculiaria vel cum aliis communia paucis essent, in his paucis quæ ex illo excerptæ sunt paginis, non proponere solum, sed etiam exponere. Alicubi igitur Isocratis

tantum fit mentio, tanquam hoc vel illo vocabulo usi: et alicubi dicitur Isocrates in more habere ita eo uti (veluti ubi legimus, *Ἡπειραν, σύννηθές ἐστι τῷ Ἰσοκράτει τὴν ὑπὸ τῷ βασιλεῖ τῶν Περσῶν γῆν οὕτω καλεῖν*); alicubi additur et quidam alius qui eo itidem usus fuerit, aut quidam alii adjiciuntur. Suidam autem sciendum est non harum tantum vocum quæ ad Isocratis sed aliarum etiam quæ ad aliorum oratorum lectionem faciunt, plerasque habere, ac non immerito existimari eum ex Harpocratonis libro eas descripsisse: quum Harpocraton et prior eo fuerit, et multos scriptores testes citet, quorum alibi nulla fit a Suida mentio. Alioqui ex uno eodemque hausisse fonte videri possent: quamvis apud Suidam alicubi plura, alicubi contra pauciora legantur: et alicubi emendatior ejus sit lectio, alicubi mendosior: alicubi eadem omnino menda, nominatimque eadem alicujus vocis aut aliquarum vocum *ἁλλείψεις*, habeantur. Exempli gratia, in vocabulo *σκαφηφόροι*, legitur apud Harpocratonem pariter et Suidam: *οὐχ ἡμῖν ἔχοντες χάριν τῆς πολιτείας, ἀλλὰ τῷ ἀργυρίῳ, οὗτοι γὰρ σκαφηφόρον Ἀθήνησι*. Hunc locum sive apud Harpocratonem sive apud Suidam quis legat, multum illi negotii facesset particula *γάρ*, quoniam nihil videre poterit cujus rationem illa reddat, adeoque nec quomodo hæc *οὗτοι γὰρ σκαφηφόρον Ἀθήνησι*, cum præcedentibus cohæreant. Nec mirum si hoc in loco apud utrumque lexicographum hærebit: quum apud utrumque inter *ἀργυρίῳ* et *οὗτοι* desint hæc tres voces, *ἀντὶ τοῦ μέτοιχοι*. optime enim (his insertis) cohærere illa videbis, *οὗτοι γὰρ σκαφηφόρον Ἀθήνησι*. Nam apud illos quum post *σκαφηφόροι* sequi deberet *ἀντὶ τοῦ μέτοιχοι*, deinde afferri locus Dinarchi ubi sic usus est illo vocabulo: contra continuo post *σκαφηφόροι* popitur, *Δειναρχὸς ἐν τῷ κατὰ Ἀγασικλέους φησὶν*, et his subjunguntur ejus verba: istis vero illa, *οὗτοι γὰρ σκαφηφόρον Ἀθήνησι*, omissis illis quæ interjicienda sunt (uti dixi) et quidem e veteris libri auctoritate. Libuit enim, ut tibi magis in hac parte Harpocratonis edenda gratificarer, etiam unum e meis in quosdam illius locos Schediasmatis, quod alioqui cum cæteris dilatatum fortasse diu fuisset, tibi repræsentare: simulque de ista Harpocratonis in quibusdam locis consuetudine te monere, expositionem vocabuli talem in locum reservandi, id est, non ponendi nisi post ipsius auctoris verba. Ne hoc quidem ignorare te velim, Suidam plerumque Isocratis nomen tacere, etiamsi aliquod vocabulum quo is usus est, exponat: interdum in fine tantum ponere, post alia multa, ad ipsam Isocratem, licet ejusdem vocis et ibi fiat mentio, non pertinentia. ut videre est in *Παραγραφή*. Cum hoc autem, tum alia, in causa fuerunt cur alicubi ad ipsum remittere, quam totum afferre locum maluerim. Quod alioqui et apud Harpocratonem quibusdam in vocabulis feci. Quum vero et aliquot propria nomina tum virorum tum locorum ex utro-

que cæteris vocabulis interjecta essent, ea omittenda censui: præsertim quum eo in numero nonnulla sint ex iis etiam quæ cuique satis esse nota possunt. Nam et Agesilaus unum eorum est, Ἀγησίλαος (inquit) ὄστος ἦν, ὡς ὁ Ξενοφῶν δηλοῖ, βασιλεὺς Λακ. etc. Id est, Agesilaus. Hic, ut Xenophon declarat, Lacedæmoniorum rex erat, clarus et strenuus: et multa Asiæ loca in suam potestatem redegit, usus eorum militum qui cum Cyro adscenderant opera. Hæc fere sunt de quibus te, antequam tibi ad Harpocratonem et Suidam editum patefacerem, præmonendum putavi.

ΑΓΕΛΑΙΩΝ. Ἰσοκράτης ἐν τῇ Παναθηναϊκῇ. ὡς ἂν εἰ ἔλεγε, τῶν πολλῶν σοφιστῶν καὶ πλανητῶν. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀγελαίων ζῴων, ἃ βόσκειται εἰς ἃ τύχοι χωρία: ἢ ἀπὸ τῶν ἰχθύων, οὓς διαβόσκουσαι φασι βύδην, καὶ ἀγεληδόν. ἢ εὐθεία, ὁ ἀγελαίος. **ΗΑΡΠΟΚΡΑΤ.**

ΑΓΕΛΑΙΩΝ, apud Isocratem in Panathenaisica oratione. Perinde ac si diceret, vulgariem sophistarum et erroneam. Locus autem Isocratis in Panathen. §. η'. est hic: ἀπαντήσαντες γὰρ μοι τῶν ἐπιτηδείων, ἔλεγον ὡς ἐν τῇ Λυσιῇ συγκαθεζόμενοι τρεῖς ἢ τέτταρες τῶν ἀγελαίων σοφιστῶν, καὶ πάντα φασκόντων εἶδέναι, καὶ ταχέως πανταχοῦ γιγνομένων, διαλ. etc. Ubi quod additur, καὶ ταχέως πανταχοῦ γιγνομένων occasionem fortasse præbuit Harpocrati ad dendi illud πλανητῶν: quum alioqui sufficere posset τῶν πολλῶν. Alioqui non minus placeret eodem alioqui sensu, exponere τῶν τυχόντων, τῶν ἀπερφημμένων, vel τῶν καταβεβλημένων καὶ κατημελημένων: ut hæc duo participia copulantur ab Isocrate hæc in ipsa oratione. Gregarios sophistas interpretando, vocem quidem voci respondentem habebimus, sed tamen ita ut alia in Latino quam in Græco vocabulo futura esse videntur. Cæterum non διαβόσκουσαι sed βόσκεισαι apud Suidam legitur: quod et malo.

ΑΓΩΝΙΑΙΝ, τὸ ἀγωνίζεσθαι, Ἰσοκράτης ἐν τῇ περὶ τῆς ἀντιδόσεως. Ἀγωνιῶντες ἄντι τοῦ ἀγωνιζόμενοι, παρὰ τῇ αὐτῇ ἐν τῇ Παναθηναϊκῇ. **ΗΑΡΠΟΚΡΑΤ.**

ΑΓΩΝΙΑΙΝ, in significatione verbi ἀγωνίζεσθαι, apud Isocratem in oratione De antidosi. Idemque Ἀγωνιῶντες, significans ἀγωνίζεσθαι, apud eundem in Paneg. Hæc Harpocraton: sed omittere non debuit, poni itidem nomen ἀγωνία (unde factum est verbum ἀγωνιῶν) pro ἀγών, et quidem apud eundem oratorem in Evangelii encomia. Nam ibi plurale ἀγωνίας legitimus, pro ἀγῶνας, id est, certamina, §. α'. οἱ δὲ περὶ τὴν μουσικὴν καὶ τὰς ἄλλας ἀγωνίας ἔσται. Digna autem fuerunt ἀγωνία et ἀγωνιῶν quorum hæc significatio notaretur, quum iam hæc obsolevisset, et aliam accepissent.

ΑΔΕΛΦΙΖΕΙΝ, ἄντι τοῦ ἀδελφὸν καλεῖν, παρ' Ἰσοκράτη, ἐν Διγενητικῇ. **ΗΑΡΠΟΚΡΑΤ.**

ΑΔΕΛΦΙΖΕΙΝ, fratrem appellare, apud Isocratem in Æginetica oratione. Habes autem §. ιε'. εἶνα τὸν ἀδελφίζειν αὐτὸν ἐπιχειρήσουσιν.

Sic autem *καρρίζειν* a quodam invenio annotatum pro *patrem appellare*, non solum pro *patrem imitari*: sed neutrius significationis exemplum affertur. Hanc autem posteriorem significationem et *καρρίζειν* et *κατρώζειν* habere constat. Nominat alioqui Harpocratio et alios qui verbo *ἀδελφίζειν* ita usi sint.

ΑΝΑΙΡΕΘΕΙΣ, ἀντί τοῦ ἀναληφθεὶς καὶ στραφεὶς, παρ' Ἰσοκράτει Φιλίππῳ. ΗΑΡΠΟΚΡΑΤ.

ΑΝΑΙΡΕΘΕΙΣ, *sublatus et educatus, apud Isocr. ad Philippum*. Intelligendum autem istud participium *sublatus*, sequendo eum verbi *tollere* usum quo dicitur a Terentio,

“ Quicquid peperisset, deereverunt tollere.”

Educatus autem addo, quod pro *στραφεὶς* reponam *τραφεὶς*. Locus est ἡ. αζ'. ἐκτεθείς μὲν ὑπὸ τῆς μητρὸς εἰς τὴν ὁδὸν, ἀναίρειθεις δὲ ὑπὸ Περσίδος γυναικὸς. Ad hanc autem accedit significationem illud *ἀναίρειθεις*, quod de eo dicitur ejus cadaver sublatum fuit ad sepulturam. Cujus significationis ignorantio multos interpretes in errorem impulit.

ΑΝΤΙΘΕΣΙΣ, Ἰσοκράτης Παναθηναϊκῶν. Σχῆμα λέξεως ἐστὶν ἡ ἀντιθέσις, καθ' ἣν ἀντιθέσασιν ἀλλήλοις τὰ ἐναντία, ἦτοι κατὰ μέρος, ἢ ἀθρόα. ΗΑΡΠΟΚΡΑΤ.

ΑΝΤΙΘΕΣΙΣ, *apud Isocr. in Panath. Figura orationis est Antithesis, per quam inter se opponunt contraria, vel singulatim, vel confertim*. Nisi quis pro *ἀθρόα* dicere malit *multa simul*. Dicit autem Harpocr. *σχῆμα λέξεως*, ad differentiam eorum quae vocantur *σχήματα διαβολας*. In principio illius orationis occurrit locus ille; ibi enim legitur ἡ. α'. καὶ πολλῶν μὲν ἐνθυμημάτων γέμοντας / οὐκ ὀλίγων δ' ἀντιθέσεων καὶ παρισώσεων, καὶ τῶν ἄλλων ἰδεῖν τῶν ἐν ταῖς ῥητορταῖς διαλαμπουσῶν. videlicet λόγους. Ut autem *ἀντιθέσεων* et *παρισώσεων* ab Isocrate mentio hic fit simul, ita etiam a Dionysio Halicarnasseo ea conjungi videmus, earum usum, et quidem nimium, apud hunc oratorem esse dicentem. Sed *παρισώσεων* addit *παρομοιώσεις*. Quod si quis utriusque generis antitheseon ab Harpocratioe propositi exempla videri cupit, plura apud Harpocratioem legat. Idem *ἀντίθετον* quoque ab Æschine vocari hoc schema scribit.

ΑΠΑΡΙΘΜΩΝ, ἀπὸ τοῦ ἀποκληρῶν ἀριθμῶν. Ἰσοκράτης Φιλίππῳ. ΗΑΡΠΟΚΡΑΤ.

ΑΠΑΡΙΘΜΩΝ, *id est, explens numerum. Isocrates ad Philippum*. Videndum an significatio haec satis isti loco conveniat ἡ. ε'. ἀγαγίσκη δὲ τις αὐτῶν ἀκιδάνως, καὶ μηδὲν ἕδος ἐνημαινόμενος, ἀλλ' ὥσπερ ἀπαριθμῶν.

ΑΠΣΤΕΙΝ, ἀπὸ τοῦ ἀπειθεῖν, Ἀντιφῶν κατὰ Λαισκοδίου, Ἰσοκράτης ἐν τῇ ἐπιστολῇ τῇ πρὸς Φίλιππον. ΗΑΡΠΟΚΡΑΤ.

ΑΠΙΣΤΕΙΝ *pro ἀπειθεῖν, Antiphon adversus Leæpodiā, Isocrates in sua ad Philippum epistola.* Addit vero et ἀπιστίαν eodem modo *pro ἀπειθειαν* dixisse Demosthenem, et alios plerumque. Ita quidem Harpocration: sed exemplaria ut nec in istis duobus nominibus, nec in illis duobis verbis sibi assentiri sciendum est. Interim autem observa hic vocare epistolam ad Philippum, non autem orationem: quum alioqui dicat alibi passim Ἰσοκράτης Φιλίππῳ.

ΑΠΟΛΕΛΟΙΠΟΤΕΣ, ἀντὶ τοῦ νεκικότες. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν δραμέων. οἱ γὰρ νεκώτεροι ἀπολείπουσιν τοὺς ἠττημένους. Ἰσοκράτης Παναθ. καὶ Πανηγ. ΗΑΡΡΟCΡΑΤ.

ΑΠΟΛΕΛΟΙΠΟΤΕΣ, *id est, qui vicerunt. Metaphora a cursoribus, qui enim vincunt, relinquunt eos qui victi sunt. Isocr. Panath. et Panegy.* Latini, eadem metaphora utentes, non simpliciter dicunt *relinquere*, id est, ἀπολείπειν, sed *a tergo relinquere*. Quum autem valde usitata sit hæc metaphora in voce passiva ἀπολείπεσθαι (unde et ἀπλείφθη habes in Panegy. §. β. *pro victa fuit, vel inferiar fuit, aut postremas tulit*: habes ἀπολειφέντας dictum itidem in Panath. §. ξ'), contra rara est in activa ἀπολείπειν. ideoque non mirum est si Harpocration dignam judicavit quam annotaret.

ΑΠΟΠΟΜΠΑΣ, ἀποτροπᾶς, Ἰσοκράτης Φιλίππῳ. ΗΑΡΡΟCΡΑΤ.

ΑΠΟΠΟΜΠΑΣ, *aversationes, Isocr. ad Philippum.* Haud commode tamen Latine possit quis dicere *aversationes horum facere*, pro *aversari hos*, sicut Græce dicitur ἀποτροπᾶς ποιῆσθαι, et frequentius ἀποτροπῆν ποιῆσθαι. Locus autem est §. μθ. τοὺς δὲ οὐτ' ἐν ταῖς εὐχαῖς, οὐτ' ἐν ταῖς θναταῖς τιμημένους, ἀλλ' ἀποπομπᾶς αὐτῶν ἡμῖς ποιουμένους. Id est, *sed illos aversantes*; aut etiam *detestantes*. At vero ἀποπομπᾶσι θεοὶ aliter dicuntur, minimeque ἀναλόγως huic significationi: sed ita vocantur tanquam depulsores (videlicet malorum), et aversores, seu propulsatores. Dies tamen quibus illis sacrificabatur, ἀποπομπᾶν vocabatur.

ΑΡΧΑΙΩΣ, Ἰσοκράτης Πανηγυρικῶ. Τὰ τε παλαιὰ καινῶς διαλεῖν, καὶ περὶ τῶν νεωστὶ γεινομένων ἀρχαίως εἰπεῖν. ἔτιοι μὲν φασὶ σημαίνει ἀρχαιοτρόπως, τρυφᾶν, ἀρχαιοτέρους ὀνόμασι χρῆσθαι. ΗΑΡΡΟCΡΑΤ.

ΑΡΧΑΙΩΣ, *apud Isocr. Panegy.* pro ἀρχαιοτρόπως. Legitur autem §. α'. is quem affert locus, non procul a principio Panegyrici: sed pro διαλεῖν ibi est διελεῖν: quod magis probō. Sonare autem dici posset ἀρχαιοτρόπως, *antiquo more*, vel, *modo quodam qui suam antiquitatem sapiat aut redeat*. Sed ipsamet Harpocrationem audimus exponentem, ἀρχαιοτέρους ὀνόμασι: sic tamen ut ambiguum sit an ex suo an ex aliorum iudicio ita exponat ἀρχαιοτρόπως: se quens nimirum iudicium eorum qui pro ἀρχαιοτρόπως accipi censuerunt. Quare videndum ab reate interpres verterit hunc locum ita: *tum iis quæ resera acta sunt, quædam vetustatis opinio comoi-*

ἵασι φασί." Cæterum suspicor scripsisse Harpocratidæm, Θεοκωδίας δ' ἐν τῇ πρώτῃ. ut videlicet particula δὲ præcedenti μὴ respondeat, per oppositionem. Sed emendatione opus habere videtur ille locus Thucydidis.

ΑΥΘΕΝΤΗΣ, ὁ ἀνόχειρ, ἢ ὁ ἀπὸν ἀναίρων. διὸ παρ' Ἰσοκράτει, αὐθέντης. ΗΑΡΡΟCΡΑΤ.

Harpocrationis locus hic donec sup̄ integritati restitutus fuerit, haud facile fuerit illius mentem ex eo eruere. Quorsum enim hic διὸ ante παρ' Ἰσοκράτει αὐθέντης ponitur? Sed eadem tamen apud Suidam scriptura exstat. Illud quidem αὐθέντης nondum mihi apud Isocratem occurrit, quod quidem meminim: sed ἀνόχειρας legitimus in Panegyri. §. λβ'. μάλλον δὲ ἐτίμων τοὺς ἀνόχειρας καὶ φορέας τῶν πολιτῶν ἢ τοὺς γονέας τοὺς ἑαυτῶν. Sed hanc loci istius scripturam vix putō ab Harpocrate potuisse agnoscī. quid enim attinebat, post ἀνόχειρας illud φορέας adjicere?

ΔΕΚΑΖΩΝ, Ἰσοκράτης περὶ τῆς εἰρήνης. ὅ,τι ποτὲ τοῦτ' ἐστὶ, δῆλον ἄρασιν. Ἐρατοσθένης δὲ ἐν τοῖς περὶ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας, πόθεν τὸ πρᾶγμα εἴρηται ἀπλοῖ, οὕτω λέγων, Λύκος ἐστὶν ἥρωα πρὸς τοῖς ἐν Ἀθῆναις δικαστηρίοις, τοῦ θηρίου μορφήν ἔχων, πρὸς δὲ οἱ δωροδοκούντες κατὰ δέκα γιγνόμενοι συνεστρέφοντο. ἔθεν εἴρηται Λύκος δεκάς. Ἀριστοτέλης δ' ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ, "Ἄνοτον φησὶ καταδείξει τὸ δεκάζειν τὰ δικαστήρια. ΗΑΡΡΟCΡΑΤ.

ΔΕΚΑΖΩΝ, apud Isocratem *De pace*. Quid autem sit istud, notum est omnibus. Eratosthenes autem in iis quæ de antiqua cœmædia scripsit, unde res hæc dicta sit, declarat. Interpretor autem, haud notum est omnibus: quoniam præfixa particula ὅ, lego ὅ δῆλον ἄρασιν. Cætera quæ adjungit, conferenda cum iis quæ a Zenodoto, Suida et Hesychio, scribuntur. et videndus Erasmus in proverbio, Lupi decas. Quod autem ad Isocratis locum attinet, is exstat in illa oratione §. ιζ'. Cæterum sequendo quam habemus lectionem, ὅ,τι ποτὲ τοῦτ' ἐστὶ δῆλον ἄρασιν, intelligendum erit: Notum esse quidem omnibus verbi hujus usum, sed non item hujus usus originem, verum ab Eratosthene eam declarari. Alioqui videri posset scribendum, ὅ δῆλον ἄρασι. tunc autem ὅ,τι ποτὲ τοῦτ' ἐστὶ δι-
oendū esset significare: Unda data sit isti vocabulo hœc significatio. Sed aliter locutus fuisse videtur, si hoc dicere voluisset.

ΔΕΚΑ καὶ ΔΕΚΑΔΟΥΧΟΣ, Ἰσοκράτης ἐν τῇ πρὸς Καλλιμαχὸν παραγραφῇ. ἤρχον μὲν γὰρ οἱ δέκα, οἱ μετὰ τοὺς τριάκοντα καταστάντες. περὶ τῶν κατὰ τὴν κατάλειπον τῶν τριάκοντα Ἀθηναίων χειροτονηθέντων ἀνδρῶν δέκα, καὶ τῶν ἑξῆς, εἰρηκεν Ἀνδροπίων ἐν τῇ τρίτῃ. ἑκα-
λεῖτο μέντοι τούτων ἕκαστος τῶν ἀρχόντων δεκαδούχος, ὡς δῆλον ποιῶ
Λυσίας ἐν τῇ περὶ τοῦ Διογένους κλήρου. ΗΑΡΡΟCΡΑΤ.

ΔΕΚΑ et ΔΕΚΑΔΟΥΧΟΣ, apud Isocratem in *Exceptione adversus Callimachum*. Rerum enim potidantur viri decem, qui post

eos qui Triginta vocabantur constituti fuerant. Cæterum de viris decem qui Athenis creati fuerunt quum abrogatum viria triginta esset imperium, et de illis quæ secuta sunt, dixit Androtion libro tertio. Horum autem decem magistratum quisque Decaduchus vocabatur, ut Lysias declarat, in oratione quæ inscribitur περι τοῦ Δωυγένους κλήρον. Sed videtur scribendum, περι δὲ τῶν κατὰ κατὰ λυσίον. Immo nec κατὰ satis placet, verum malim μετά. Quinetiam in principio hujus observationis, non δέκα, sed οἱ δέκα (pro eo quod Latini dicerent *Decemviri*), scriptum ab Harpocrate fuisse verisimile est: quum omnino requiratur articulus (ut etiam legimus circa principium illius παραγραφῆς adversus Callimachum: ἤρχον μὲν γὰρ οἱ δέκα, οἱ μετὰ τοὺς τριάκοντα καταστάντες), ac verisimile sit, quum hunc auctor præfixisset, a quoquam fuisse sublatum, quod ordinem alphabeticum interrumperet. At in Panath. ubi non δέκα simpliciter, sed δέκα μόνους ἀνδρας dixit, merito articulum omisit. Fortasse autem pro δεκαδοῦχος suspicetur quispiam scribendum δεκάδαρχος. De qua suspicione vide quæ dicentur in observatione proxime sequente nominis δεκαδάρχεια.

ΔΕΚΑΔΑΡΧΙΑ, Ἰσοκράτης. τὰς μὲν ὑπὸ Λακεδαιμονίων κατασταθείσας πόλεις δεκαδάρχιας συνεχῶς ὀνομάζουσιν οἱ ἱστορικοὶ. ὁ μὲντοι Ἰσοκράτης ἐν τῇ Παναθηναϊκῇ τρόπον τινὰ ἐξηγήσατο τοῦνομα. φησὶ γὰρ ὅτι Λακεδαιμόνιοι δέκα μόνον ἀνδρας, κυρίους ἐκάστης πόλεως ἐποίησαν. Φίλιππος μὲντοι παρὰ Θεσσαλοῖς δεκαδάρχιας οὐ κατέστησεν, ὡς γέγραπται ἐν τῇ ἕκτῃ Φιλιππικῶν Δημοσθένους, ἀλλὰ τετραρχίαν. HARPOCRAT.

ΔΕΚΑΔΑΡΧΙΑ, apud Isocratem. Historici subinde vocant Decadarchias quæ a Lacedæmoniis constitutæ sunt in urbibus: Isocrates vero in Panathen. vocabulum hoc quodammodo exposuit. scribit enim Lacedæmonios unamquamque urbem in potestatem virorum decem tradidisse. Philippus tamen apud Thessalos non constituit decadarchias (ut scriptum est in Philipp. VI. Demosthenis), sed tetrarchiam. Nisi forte τετραρχίαν in τετραρχίας mutandum quis censet. Scripsisse porro Harpocratem δεκαδάρχεια, non δεκαδάρχεια, existimo, initio hujus sæ observationis. Sic certe apud Isocratem in oratione ad Philippum pluralem numerum habemus ὁ. μ'. εἰὰ τὰς δεκαδάρχιας τὰς ἐπὶ Λακεδαιμονίων. Nec dubito quin Harpocrate locum hunc significare voluerit, atque adeo hujus etiam ipsius orationis nomen addiderit: qui omissus a librario fuerit. Quod vero attinet ad illum Panathenæici locum, in quo scribit Isocratem quodammodo vocabulum illud δεκαδάρχιας ἐξηγήσασθαι, id est, *exposuisse*, pulcherrimam ejus emendationem una eademque opera nobis suppeditat. Quum enim non in hac tantum editione sed in aliis quoque scriptum sit, ἀλλὰ δέκα μόνους ἀνδρας ἐκάστης πόλεως ἐποίησαν, quis hæere hic non cogatur? Αἰ

ecce, jam hæreret desinemus, quam κυριους genitivo illi adjiciendum ex isto Lexicographo didicerimus. Ne hoc quidem omittendum, apud Suidam legi δεκάρχαι, non δεκαδάρχαι: et ἀναλόγως ibidem scriptum esse δεκαρχίας, non δεκαδαρχίας. (Simul autem animadvertendum, scriptum esse apud eum κατασραδείσας ἐν ταῖς πόλεσι.) Atqui δεκαδάρχαι, iidem et δεκάδαρχοι dicuntur. Adeo ut suspectum euipiam esse possit illud δεκαδοῦχος, quod in præcedente Harpocratonis observatione legitur: etiamsi apud Suidam eadem scriptura exstet. Respondendum fuerit alioqui, dictum esse δεκαδοῦχος, tanquam δεκάδα ἔχων, ea forma qua alia quædam ex verbo ἔχω composita.

ΔΗΜΟΚΟΙΝΟΣ, ὁ δημόσιος βρασανιστής. Ἰσοκράτης ἐν τῷ Τραπεζιτικῷ σχεδὸν ἐξηγήσατο τὸννομα. HARPOCRAT.

ΔΗΜΟΚΟΙΝΟΣ, *publicus tortor. Isocrates in oratione quæ Τραπεζιτικά vocatur, propemodum exposuit hoc vocabulum. Locus in quo Isocratem propemodum exposuisse hoc vocabulum scribit, est hic §. 9. καὶ ἐγὼ μὲν ἤξιον αὐτοὺς μαστιγοῦν τὸν ἐκδοθέντα καὶ στρεβλοῦν, ἕως ἂν τάληθῆ δόξειεν αὐτοῖς λέγειν οὗτος δ' οὐ δημοκoίνου ἐφασκεν ἐλθεῖν αὐτοὺς, ἀλλ' ἐκέλευε λόγῳ πυνθάνεσθαι παρὰ τοῦ παιδὸς εἴ τι βοόλοιτο.* Ideo autem puto, dici ab illo eum propemodum exposuisse hanc vocem, quod præcedat, μαστιγοῦν τὸν ἐκδοθέντα καὶ στρεβλοῦν. perinde videlicet ac si δημοκoίνος esset ὁ μαστιγῶν καὶ στρεβλῶν.

ΔΙΑΘΕΣΙΣ, ἀντὶ τοῦ πρᾶσις, Ἰσοκράτης Βουσίριδι. HARPOCRAT.

ΔΙΑΘΕΣΙΣ, *pro venditione, apud Isocratem Busiride. Quamvis autem rarus sit hic verbi διατίθεσθαι usus, non tamen Isocrati peculiaris: sicut nec is activæ vocis usus quem habet apud eum adverbio juncta in Paneg. Nam illic legimus §. λβ'. εἶτα οὐκ αἰσχύνονται τὰς μὲν ἑαυτῶν πόλεις οὕτως ἀνόμως διαθέντες, τῆς δ' ἡμετέρας ἀδίκως κατηγοροῦντες, id est, quum suas civitates tot injuriis contra leges affecerint. At vero §. λγ'. οὐδ' ἡμεῖς αὐτῷ δίδμεν, ὥστε μὴ μόνον παύεσθαι στρατείας ἐφ' ἡμᾶς ποιουμένους, id est, quos ita tractavimus, vel quos in eum statum redegitimus. Non enim assentiri possum interpreti, vertenti: quos ita compescuimus. Libuit autem, facta mentione illius usus vocis passivæ, et de hoc activæ usu istud annotare, præsertim quum Isocrati multo sit magis quam aliis vetustis scriptoribus familiaris. Sed addam aliam paulum diversum ex Panath. §. νϵ'. ibi enim dicens, καὶ διατιθέντας οὕτω πρὸς ἡμᾶς, intelligit: qui hanc illis erga nos affectum induunt, sive qui eos sic affectos erga nos reddunt, vel animatos.*

ΔΙΕΣΚΑΡΙΦΘΗΣΑΜΕΘΑ, ἀντὶ τοῦ διελίσσασθαι. σκάρφον γὰρ ἐστὶ τὸ κάρφος, καὶ φρύγανον. ἔστι δὲ τὰ τοιαῦτα εὐδιάλυτα καὶ εὐφόρητα. Ἰσοκράτης Ἀρσπωαιτικῷ. Περὶ ἐγγύθης δὲ διεσκαριφθῆσάμεθα. Σκαρ-

φύσασθαι γὰρ ἐστὶ, τὸ ἐπισεισμένως τι ποιεῖν, καὶ μὴ κατὰ τὴν προσήκουσαν ἀκριβείαν. ΗΑΡΠΟΚΡΑΤ.

ΔΙΕΣΚΑΡΙΦΗΣΑΜΕΘΑ, id est, dissolvimus. Nam σκάρηφον est idem quod κάρφος et φύριον. hæc autem sunt ejusmodi ut facile dissolvantur et flatu excutiantur. Isocr. in orat. Areopagitica: περὶ ἐγγύης δὲ διεσκαριφήσάμεθα. Nam σκαριφήσασθαι est aliquid raptim facere, et non tam accurate quam par est. Apud Suidam eadem leguntur: nisi quod ipse Isocratis locus non affertur: sed hæc verba, οὕτως Ἰσοκράτης, sequitur, σκαριφήσασθαι ἐστὶ τὸ ἐπισεισνυμ. etc. Non abs re autem quis in hac Harpocratonis observatione quædam miretur: primum, unde sint illæ duæ voces περὶ ἐγγύης, quas verbo διεσκαριφήσάμεθα præfigit: deinde, quomodo exponat verbo διελύσαμεν, quum hoc ipsum ab Isocrate verbum subjungatur (apud eum enim legimus, illa in oratione §. ε'. οὐδένα χρόνον τὰς εὐτυχίας κατασχεῖν ἠδυνήθημεν, ἀλλὰ ταχέως διεσκαριφήσάμεθα καὶ διελύσαμεν αὐτάς): postremo, quomodo cum præcedentibus cohæreant ista quæ Aristophanis locum sequuntur: σκαριφήσασθαι γὰρ ἐστὶ, τὸ ἐπισεισνυμ. etc. Cujus enim rei rationem hic particula γὰρ reddit, quum alia sit omnino expositio, ac minime cum præcedente conveniens? Sed duo sunt eorum quæ proposui in quibus nos aliquantum Suidas juvat. Ac primum ad hanc posterioriorem expositionem quod attinet, apud eum vocula γὰρ illi non adhibetur, sed legitur, σκαριφήσασθαι ἐστὶ τὸ ἐπισεισνυμ. ut antea dixi. Neo dubito quin omissa fuerit particula dijunctiva ante verbum σκαριφήσασθαι, et Harpocr. scriptum reliquerit, ἢ σκαριφ. ut ea uti mos est quum diversa expositio proponitur. Alioqui dicitur etiam, κατὰ δὲ τοὺς ἄλλους, vel aliquid tale. Præterea videmus Harpocratonis lectionem, in iis quæ profert tanquam ex Isocrate, et minime tamen cum nostris conveniunt (nisi et in alio hujus orationis loco ita verbo διεσκαριφήσάμεθα utitur), a Suida non confirmari. Quod si quis eum ipsum esse locum sibi persuadet, sed ab hoc Lexicographo aliud quam περὶ ἐγγύης scriptum fuisse, manet interim illa dubitatio quam movi primam, quomodo illud vocabulum διεσκαριφήσάμεθα exponatur voce διελύσαμεν, quæ ab ipso Isocrate cum altera illa velut copulatur. Ac mihi certe fit verisimile illum non verbo διελύσαμεν, sed aliquo alio usum esse. Aliud autem aptius in mentem mihi non venit quam διεβρίψαμεν. Cæterum alia quædam hoc de verbo (quo nullum in toto Isocratis opere magis aliis inusitatum esse arbitror) in meo Thesouro Græcæ linguæ legere poteris.

ΕΙΛΩΠΤΕΥΕΙΝ, τὸ δουλεῦν. Ἰσοκράτης Πανηγυρικῆ. εἰλωτες γὰρ αἱ μὴ γόνυ δουλοὶ Λακεδαιμονίων, ἀλλ' οἱ πρῶτοι χειρωθέντες τῶν Ἑλλοσ τὴν πῶλιν οἰκούντων ὡς ἄλλοι τε πολλοὶ μαρτυροῦσι καὶ Ἑλλεσνικος ἐν τῇ πρώτῃ. ΗΑΡΠΟΚΡΑΤ.

ΕΙΛΩΤΕΥΕΙΝ, *servire*, *Isocr. Paneg. nam* ειλωτες vocabantur qui Lacedæmoniorum servi erant, non ab ipso ortu, sed capti primi ex illis qui urbem dictam Helos incolebant: ut cum alii multi testantur, tum *Hellanicus libro 1.* Isocratis de Lacedæmoniis verba in illa oratione sunt §. λς'. τῇ αὐτῶν πόλει τοὺς ὁμόρους ειλωτεύειν ἀναγκάζουσι. Sed ειλωτεύειν non exponerem simpliciter δουλεύειν, cum Harpocrate, verum δουλεύειν ὡςπερ ειλωτα. et illo in loco δουλεύειν ὡςπερ ειλωτας, vel ὡςπερ ειλωτας ὄντας, sive δουλεύειν ειλωτικὴν τινὰ τρόπον, aut etiam δουλεύειν ειλωτικῶς, si hoc uti adverbio liceret. Latine autem dici posset: *Heloticam quandam servitutem servire.* Valde autem duram hanc fuisse, ex alio ejusdem oratoris loco discimus. Cæterum hyperbole quadam utens, eos e servis dominos suos a nonnullis Græcis factos scribit §. λβ'.

ΕΠΑΚΤΟΣ ὄρκος, ὃν αὐτὸς τις ἐκὼν αὐτῷ ἐπάγεται, τουτέστιν αἰρείται. *Lysias ἐν τῷ πρὸς Χαϊρέστρατον καὶ Ἰσοκράτης Ἀπολλωνιάτης ἐν ταῖς πρὸς Δημόνικον παραινέσεσιν.* ἔστι δὲ ὄρκον τρία εἶδη, ἀκώμοτος καὶ κατώμοτος, καὶ ὁ καλούμενος ἐπακτός. εἶναι δὲ τοῦτον οὐχ ἀπλοῦν. δεῖ γὰρ τὸν προτεινόμενον ὑπὸ τοῦ ὀρκίζοντος αὐτοῖς ὀνόμασιν ἀντιφθεῖν τὸν ὀρκιζόμενον.

ΕΠΑΚΤΟΣ ὄρκος (est autem ὄρκος *jusjurandum*), quem quis sibi defert, id est, *spontaneus.* *Lysias in orat. ad (vel adversus) Chærestratum, et Isocrates Apolloniates in suis ad Demonicum monitis.* Sunt vero ejus tria genera, ἀκώμοτος et κατώμοτος et qui ἐπακτός appellatur. Hunc autem non esse simplicem: oportet enim ei quod proponitur ab eo qui *jusjurandum* defert respondere iisdem verbis eum cui defertur. (p. 6. e. ed. Steph.) Valde nova nec vera hæc ἐπακτοῦ ὄρκον expositio non immerito lectori videatur, quum vix ullus inveniri possit qui in dubium vocandum putet an ἐπακτός ὄρκος sit qui ab alio defertur. Neque tamen negari potest quin Harpocrate menti assentiatur mea interpretatio: nam αὐτῷ recte a me scribi, non αὐτῷ, ut sit pro ἑαυτῷ, ostendit Suidas, quum apud eum legatur ἑαυτῷ: et hujus expositionis totius verba sint apud eum ista: ὃν ἂν τις αὐτὸς ἐκὼν ἑαυτῷ ἐπάγηται, τουτέστιν αἰρείται. Illa autem, ὃν ἂν τις αἰρήται (nam ita scribendum est, sicut præcedit ἐπάγηται) vel ὃν τις αἰρείται, una voce reddo *spontaneus*: quum et *voluntarius* reddi (ita opinor) queat. Recte autem apud eundem Suidam corrigitur illa expositio hac proxime sequente: ἄλλοι δὲ τούναντιον, ὁ ἀλλαχόθεν ἐπιφερόμενος, ἀλλ' οὐκ αὐθαίρετος. Quibus verbis subjungitur mentio illorum trium generum *jusjurandi*. Sed quod ad posteriorem hanc ἐπακτοῦ ὄρκον expositionem attinet (quam et ego multo meliorem, immo solam bonam esse judico), jam apud eundem Lexicographum præcesserat, antequam περὶ τοῦ αὐθαίρετου intelligi debere diceretur. Hæc enim ibi præcedunt: Ἐπακτός ὄρκος, ὁ μὴ αὐθαίρετος, ἀλλ' ἐφ' ὃν ἕτερος ἄγει. Jam vero et ipse

Isocratis locus, sive Apolloniatus, sive alius (ut antes dictum fuit) qui tempore Dionysii Halicarnassei vixit, ad amplectendam posteriorem hanc ἐξήγησιν, rejicendam priorem (quod pace Harpocratiōnis, magni alioqui viri, dictum sit) compellere nos videtur. Ibi enim ita eum monet: *Jusjurandum epactum admitte, duabus de causis: vel ut teipsum turpi crimine liberes, vel ut amicos e periculis eripias.* Nam hic observandum est dici προσδέχου, id est, *admitte*: atqui quomodo quis jusjurandum spontaneum, non autem ab alio delatum, admittere diceretur? Illud vero διὰ δύο προφάσεις libenter aliter interpretarer, quam *duabus de causis*: quum hæc verba respondeant potius Græcis istis, διὰ δύο αἰτίας: et quæ subjunguntur illis verbis διὰ δύο προφάσεις, non tam sint duæ causæ propter quas jusjurandum admitti debet, quam duæ res quæ quum accidunt, præ aliis ad jusjurandum admittendum impellere debent. In illis porro Harpocratiōnis quæ sequuntur verbis, ubi de tribus jurisjurandi generibus loquitur, desidero verbum ad quod illud εἶναι referri possit. Præterea vereor ne aliud quam ἀπλοῦν ipse scripserit. In sequenti autem et ultima hujus observationis periodo lego τῷ προτεινομένῳ, sive τοῖς προτεινομένοις pro τὸν προτεινόμενον, ut ostendere vel mea hujus loci interpretatio potest.

ΕΛΑΦΡΟΤΑΤΟΥΣ. ἐν ἐπαίνῳ λέγουσι τοῦνομα οἱ παλαιοὶ, ἐντὶ τοῦ πρασιότους κατὰ τὸ ἐναντίον τῷ βαρυτάτους καὶ φορτικωτάτους. Ἰσοκράτης Παναθηναϊκῆ Σφᾶς δ' αὐτοὺς ὡς δυνατόν ἐλαφροτάτους καὶ μετριωτάτους τοῖς συνοῦσι παρέχοντας. HARPOCRAT.

ΕΛΑΦΡΟΤΑΤΟΥΣ. In laudem utuntur veteres hoc vocabulo, pro πρασιότους, ut contrario his, βαρυτάτους et φορτικωτάτους. *Isocr. Panath.* σφᾶς δ' αὐτοὺς ὡς δυνατόν ἐλαφροτάτους καὶ μετριωτάτους τοῖς συνοῦσι παρέχοντας. Facit autem pro Harpocratiōnis expositione locus hic qui eadem in oratione legitur §. ιθ'. μάλιστα μὲν οὖν ἐντεῦθεν ἂν τις δυνήσκειν καταδεῖν ὅσῳ μετριώτερον καὶ πραότερον ἡμεῖς τῶν πραγμάτων ἐπεμελήθημεν. Nam illi superlativo ἐλαφροτάτους, quod exponit πρασιότους, vides eodem modo subjungi μετριωτάτους, quo hic comparativo μετριώτερον subjungitur πραότερον (neque enim in hujusmodi copulationibus ratio ordinis semper habetur), ac fieri potest ut in illa expositione ad locum hunc respexerit. Quum autem dicit κατὰ τὸ ἐναντίον τῷ βαρυτάτους et φορτικωτάτους, respicit ad eas voces quæ eo in loco præcedunt istas: et tamen non omnino easdem affert quas ibi legimus. Nam ita scriptum habemus totum locum §. ια'. τὰς μὲν τῶν ἄλλων ἀηδίας καὶ βαρύτητας εὐκόλως καὶ βραδίως φέροντας, σφᾶς δ' αὐτοὺς ἐλαφροτάτους καὶ μετριωτάτους τοῖς συνοῦσι παρέχοντας. Apud Suidam paulo aliter quam apud Harpocr. scriptum est: ἐν ἐπαίνῳ λέγουσι τὸ ὄνομα οἱ παλαιοὶ, ἐντὶ τοῦ πρασιότους, κατὰ τὸ ἐναντίον τοῦ βαρυτάτου καὶ φορτικωτάτου. Istud igitur colligendum hinc est, Harpocratiō-

nem et Suidam (nisi potius Harpocratonis tantum mentio facienda est, quum Suidam ex illo mutuatum esse vix quisquam neget) hunc quidem in voce φορτικωτάτους, illum autem in vocabulo φορτικωτότου, ad illud ἀηδίας respexisse: perinde ac si ἡ ἀηδία et τὸ φορτικόν, aut etiam τὸ φορτικώτατον, idem sonarent. Verum, quamvis paulo ante ἐλαφροτάτους, sicut et μετριοτάτους, scripserim in illo Isoeratia loco, tanquam et in hac mea editione ita legeretur, nunc contra fateor, iu ea, sicut in Aldina et aliis, ἐλαφροτέρους male scriptum esse, ac ἐλαφροτάτους ex ista Harpocratonis loco reponendum esse: etiamsi, vel eo tacente, aliquem hanc emendationem sibi permittere potuisse existimem.

ΕΠΙΘΕΤΟΥΣ ἑορτάς, Ἰσοκράτης Ἀρσποαγιτικῆ. τὰς μὴ πατρίους, ἄλλως δὲ ἐπιψηφισθείσας, ἐπιθέτους ἐκάλουν. HARPOCRAT.

ΕΠΙΘΕΤΟΥΣ ἑορτάς (perinde ac si quis dicat: *adjectitia festa*, sive *adscititia*), *quæ patriæ non erant, sed alia de causa decreto approbatæ, ἐπιθέτους appellabant.* Locus Isocratis exstat §. ια'. οὐδὲ τὰς μὲν ἐπιθέτους ἑορτάς, αἷς ἐστίασις τις προσεῖη, μεγαλοπρεπῶς ἔγον, ἐν δὲ τοῖς ἀγιωτάτοις τῶν ἱερῶν ἀπὸ μισθωμάτων ἔθνον. Ubi tamen interpretes *peregrinas ferias* vertit, non *adjectitias*, aut *adscititias*, vel *advectitias*, vel *adventitias*: quorum unoquoque, ac præsertim illorum priorum, vim vocabuli et originem ostendisset. Cæterum ad expositionem Harpocratonis quod attinet, in qua, inter cætera, τὰς μὴ πατρίους esse dicit, sciendum est, apud Isoeratem, proxime præcedere, τὰς πατρίους θυσίας ἐξέλειπον. ita enim scribendum est, non ἐξέλιπον.

ΕΠΙΣΗΜΑΙΝΕΣΘΑΙ, ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖν, καὶ, ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγομεν ἐπιφωνεῖν. Ἰσοκράτης Παναθηναϊκῆ. HARPOCRAT.

ΕΠΙΣΗΜΑΙΝΕΣΘΑΙ, *id est, Laudare, atque (ut consuevit nobis sermone dicitur) ἐπιφωνεῖν.* Isocr. Panath. Locus Isocratis est in ipso Panathenæici principio §. α'. καὶ τοὺς ἀκούοντας ἐπισημαίνεσθαι καὶ θορυβεῖν ἀναγκαζουσῶν. Ubi observa etiam θορυβεῖν eadem de re dictum. Nisi forte ἐπιθορυβεῖν potius scripsisse existimandus est, quod sæpe hujusmodi locis adhibetur. Verum et simplex θορυβεῖν hac de re dictum in alio ejusdem orationis loco legitur: et quidem ab ipso Isocrate explicatum. Nam hæc sunt ejus verba, circa finem ejusdem orationis. §. videlicet ργ'. habemus: ταῦτ' εἰπόντος αὐτοῦ, καὶ τοὺς παρόντας ἀξιώσαντος ἀποφήνασθαι περὶ ὧν παρεκλήθησαν, οὐκ ἐθορύβησαν (ὃ ποιεῖν εἰώθασι πᾶσι τοῖς χαριέντως διελεγμένοις) ἀλλ' ἀνεβόησαν, ὡς ὑπερβαλλόντως εἰρηκότος.

ΕΠΙΣΤΑΘΜΟΣ, Ἰσοκράτης Παναθηναϊκῆ. Ἐκάτομος δ' ὁ Καρίας ἐπίσταθμος. Ὅς οὐδὲν ἕτερον ἦν, ἢ κατὰ σατραπείαν Καρίας κύριος ὑπῆρχεν. HARPOCRAT.

ΕΠΙΣΤΑΘΜΟΣ, *Isocrates oratione Penegeyrica: Ἐκάτομος δ' ὁ Καρίας ἐπίσταθμος. Quod nihil aliud est, quam, κατὰ σατραπείαν*

Καρίας κύριος ἑπηρεγεν. Ideo autem ita interpretor, *quod nihil aliud est* (nisi quis malit: *quod nihil aliud sonat*), quoniam scribo, δ οὐδὲν ἕτερον ἦν, vel potius *ἔστι*. At vero apud Suidam mendosus etiam legitur hic locus: ita videlicet, δς οὐδὲν ἄλλοτερον ἦν ἢ κατὰ σατραπειάν Καρίας κύριος. Hæc autem verba ita reddi posse existimo: *per satrapiam* (nisi quis malit *satrapiæ jure*) *dominus Cariae*, vel *Cariae dominus utpote satrapa*. Interpres hoc loco vertit: *Cariae præses*. Legitur autem in alio ejusdem orationis loco §. λδ'. καὶ προστάτων ἃ χρῆ ποιεῖν ἐκάστους, καὶ μονογούκ (ita enim potius scribendum quam disjuncte *μόνον οὐκ*) *ἐπιστάδμονς ἐν ταῖς πόλεσι καθιστάς*. Ubi idem interpres *præfectos* reddit. Non dubium est tamen quin eadem utrobique hujus vocabuli esse interpretatio debeat. nam et hic de rege Persarum agitur, *ἐπιστάδμονς* in Græcia, non secus quam in Asia sua, constituenta.

ΗΠΕΙΡΟΝ. *συνηθές ἐστι τῷ Ἰσοκράτει τὴν ὑπὸ τῷ βασιλεῖ τῶν Περσῶν γῆν οὕτω καλεῖν. ὡς περ ἔν τε Φιλιππηκῷ καὶ Ἀρχιδάμῳ*. ΗΑΡ-ΡΟCΡΑΤ.

ΗΠΕΙΡΟΝ. *In more habet Isocrates regionem quæ est sub regis Persarum ditione, ita vocare: ut in Philippica oratione, et in Archidamo*. Sic autem et *ἡπειρώτας*, eos quibus rex Persarum imperabat, appellentem audimus in Paneg. §. μβ'. *τοῖς δ' ἡπειρώταις, οὐδ' ἄν εἰ πάσχωσι, χάριν ἴσασιν*. ubi interpres pro Epirotis, seu Epiri incolis, *Asianos* dixit. Ac eosdem certe *τοὺς τὴν Ἀσίαν κατοικοῦντας* vocat Isocrates in Panath. ubi etiam subaudiendum est *βαρβάρους*, sicut ex sequentibus apparet. Ita enim ibi scriptum est §. λ'. *οὐ μόνον πρὸς ἅπαντας τοὺς τὴν Ἀσίαν κατοικοῦντας ἀλλὰ καὶ πρὸς ἄλλα γένη πολλὰ τῶν βαρβάρων κινδυνεύων*. Nam ex eo quod subjungit, *πρὸς ἄλλα γένη πολλὰ τῶν βαρβάρων*, se et *Asianos* omnes pro barbaris habere ostendit. Fortasse tamen objiciet quispiam necesse non esse ex sequentibus ibi subaudire *βαρβάρους*, quum, vel Isocrate tacente, ex aliis ejus locis et aliorum etiam quibusdam pro barbaris habitos constet. Eodem vero dicitur modo in Philipp. §. δ'. *εἰς τὴν Ἀσίαν τὸν πόλεμον ἐξευγεῖν*. At in Panegyri. §. γ'. dans idem consilium, dicit: *κοινῇ τοῖς βαρβάρους πολεμησόμεν*. quibus verbis præfixa sunt ista: *πανσάμενοι τῆς πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς φιλονεικίας*. sicut illo altero in loco hæc verba: *εἰς τὴν Ἀσίαν τὸν πόλεμον ἐξευγεῖν*: præcedunt ista: *πλὴν εἰδέξειε ταῖς πόλεσι ταῖς μεγίσταις, διαλυσάμεναις τὰ πρὸς σφᾶς αὐτάς*. Jam vero in eadem oratione Panegyrica, tanquam ex aliis idem consilium proponens, scribit §. β'. *ὡς χρῆ, διαλυσάμενους τὰς πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς ἔχθρας ἐπὶ βαρβαρον τραπέσθαι*. Cæterum in Panath. Europæ simul et Asiæ mentionem facit. Græcis, non minus quam barbaris, suam orbis partem tribuens, §. ιε'. *καὶ τὴν Εὐρώπην κραιττὰ γίνεσθαι τῆς Ἀσίας*.

ΚΑΙΝΩΣ, Ἰσοκράτης Παναηγυρικῆ, οἷον ὡς τοῖς νεώτεροις ἀρμόττειν πράγμασιν. Ἐφορος δὲ τρόπον τινα ἐξηγήσατο αὐτὸ ἐν τῇ πρώτῃ. ΗΑΡΠΟCΡΑΤ.

ΚΑΙΝΩΣ, *Isocr. orat. Panegyrica: ita videlicet ut rebus novis convenire queat. Ephorus autem illud quodammodo exposuit libro primo.* Locus hic est idem qui et in voce ἀρχαίως ab eo citatus fuit ex eadem oratione. ibi enim post ἀρχαίως scribit, *Isocr. Panegyrico §. α'. τὰ τε παλαιὰ καινῶς διελεῖν, καὶ περὶ τῶν νεωστὶ γενομένων ἀρχαίως εἰπεῖν.* Cujus scripturae minimum est discrimen a nostra (circa hujus orationis principium); tantum enim pro illo διελεῖν habemus διεξελεῖν (quum multi sint loci qui et hoc διελεῖν comprobare possint: et quidem unum ex iis legamus in proxime sequente pagina §. β'. καὶ διεξέρχονται τὰς τε συμφορὰς τὰς ἐκ τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς ἀλλήλους ἡμῖν γεγενημένας), et γεγενημένων pro γενομένων. Cæterum in eadem illa vocabuli ἀρχαίως observatione, paucis interjectis, addit: *Θουκυδίδης ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν τρόπον τινα ἐξηγήσατο.* at hic videmus de Ephoro idem scribi, id est, eum dici eundem illum locum τρόπον τινα ἐξηγήσασθαι. Qua de re alius erit dicendi locus.

ΚΑΚΩΣ εἰδότες, ἀντὶ τοῦ ἀγνοοῦντες, Ἰσοκράτης περὶ εἰρήνης. ΗΑΡΠΟCΡΑΤ.

ΚΑΚΩΣ εἰδότες (id est, *male scientes*, si verbum verbo reddatur, *pro ignorantibus*, *Isocrates De pace.* Excogitatum fortasse fuit hoc loquendi genus ad imitationem illius quod ei opponitur, εἰ εἰδότες: quamvis hic εἰ dici queat pleonasticum. Ac ne hoc quidem observatu indignum est, adverbium κακῶς eum in hoc loquendi genere habere usum quem habet alicubi *male* (quod ei apud Latinos respondet), veluti ubi dicitur de non sano *male sanus*; qui et *insanus*. Ovidio autem præ aliis hic adverbii istius usus est familiaris. Cæterum non debuit Harpocrati aliquem tantum ex oratione De pace testem citare: quum et alibi passim exstant in aliis ejus orationibus loci ex quibus testimonia peti possunt. Eorum e numero duos saltem, qui in Panath. leguntur, memoria mea suppeditabit. Unus est §. ζε'. κακῶς εἰδότες ὡς τοὺς μὲν θεραπεύοντας αὐτὸν ἄβριζεν εἰδισται. ubi tamen interpretes vertit: *ut non animadvertamus.* Altero, §. σε'. κακῶς εἰδότες ὡς οὐδὲν οὐτ' ὄσιον οὔτε καλόν ἐστι τὸ μὴ μετὰ δίκαιοσύνης καὶ λεγόμενον καὶ πραττόμενον.

ΚΗΡΥΚΕΣ, Ἰσοκράτης Παναηγυρικῆ. γένος ἐστὶν ἐν Ἀθήναις οὕτως ὀνομαζόμενον. κέκληται δὲ ἀπὸ Κήρυκος τοῦ Ἑρμοῦ. ΗΑΡΠΟCΡΑΤ.

ΚΗΡΥΚΕΣ, *Isocrates Paneg. Stirps quædam est Athenis hoc nomine. Vocatur autem a quodam Keryce, qui Mercurii filius fuit.* Verbo ita ἀπὸ Κήρυκος τοῦ Ἑρμοῦ, quod existimem subaudiri *vici*, ut omnes norunt hanc ellipsin esse frequentissimam. ac ideo scripsi

etiam Κήρυκος; littera K majuscula. Alioqui non video quæ hujus loci interpretatio afferri possit. Nam si voluisset significare stirpem illam a quodam, qui præco Mercurii fuit, nomen accepisse, paulo aliter (ut opinor) locutus fuisset: et his vel similibus verbis usus esset: ἀπὸ τινὸς ὃς κήρυξ τοῦ Ἑρμοῦ ἐγένετο. Sed cum hoc dicere voluisse, parum mihi sit verisimile. Exstat autem locus Isocratis μβ'. Εὐμολπίδαι δὲ καὶ κήρυκες ἐν τῇ τελευτῇ τῶν μυστηρίων etc. Sed scribendum censeo hic quoque Κήρυκες littera K majuscula. Interpres tamen, tanquam appellativum, reddidit *præcones*.

ΚΟΡΟΠΛΑΘΟΣ, Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς ἀντιδόσεως. Τοὺς ἐκ πλοῦς, ἢ κηροῦ, ἢ τινὸς τοιαύτης ὕλης, πλάττοντας κόρας ἢ κούρους, σφραγὸς ἀνόμαζον. HARPOCRAT.

ΚΟΡΟΠΛΑΘΟΣ, *Isocr. in orat. De permutatione. Eos qui e luto, aut cera, aut ex alia hujusmodi materia, puellulos aut puellulas fingebat, ita vocabant.* Suidas habet: Κοροπλάθοι, οἱ τοὺς κόρους πλάττοντες κηρῷ ἢ γύψῳ. τούτέστι τὰ ζῶα πάντα. Ubi non dubium est quin mendosum sit hoc τούτέστι, et quæ distinguenda erant, male in unum confusa fuerint: ut ex iis quæ in Thesaurio meo Græcæ linguæ leges, tibi apparebit. Sunt qui κοροπλάθον *pæperum fictorem* interpretentur. Locus porro Isocratis in illius orationis initio tibi occurret.

ΛΟΓΙΣΜΟΣ; ἡ λογιστικὴ τέχνη. Ἰσοκράτης Βουσίριδι. HARPOCRAT.

ΛΟΓΙΣΜΟΣ, *Supputandi ars, sive computandi. Isocr. Busiride.* Apud Isocr. in Busiride §. 9. plurale λογισμοῖς habemus, non singulare λογισμῷ. Ita enim ibi scriptum est: ἐν ἀστρονομίᾳ καὶ λογισμοῖς καὶ γεωμετρίᾳ διατρίβειν ἔπεισεν. sed minime dubium est quin λογισμῷ non λογισμοῖς scriptum hic ab Harpocrate fuerit. Cæterum λογισμοῖς illud redditur ab interprete *arithmetica*.

ΛΟΓΟΠΟΙΟΣ, ὁ ὕψ' ἡμῶν ἱστορικὸς λεγόμενος. Ἰσοκράτης Βουσίριδι. HARPOCRAT.

ΛΟΓΟΠΟΙΟΣ, *qui a nobis dicitur historicus. Isocr. Busiride.* Isocr. in Bus. §. ιε'. ὁμολογεῖται δὲ παρὰ πάντων τῶν λογοποιῶν. Paulo post autem legimus etiam verbum quod ex hoc nomine factum est, ubi scribit: καὶ πολλὰς ἄλλας ἀνομίας ἐλογοποίησαν κατὰ τοῦτων.

ΞΕΝΙΤΕΥΟΜΕΝΟΥΣ, ἀπὸ τοῦ μισθοφοροῦντας. ξένοι δὲ οἱ μισθοφόροι. Ἰσοκράτης Φιλίππικῷ, κἀν τινὶ τῶν πρὸς Φιλίππον ἐπιστολῶν. HARPOCRAT.

ΞΕΝΙΤΕΥΟΜΕΝΟΥΣ, *id est, mercede militantes. ξένοι autem qui mercede militant. Isocr. or. Phil. et in quadam epistolarum ad Philippum.* Tanquam præcedente nomine ξενίτης, dicitur ξενιτεύομαι, etiamsi Harpocr. nullam hujus sed tantum nominis ξένοι

mentionem faciat. Cæterum unus ex illis Isocratis locis est hic ζ. ν'. ὅσοι τῶν τὰς δυνάμεις ἔχοντων τὰ τῶν ξενιτευομένων στρατόκεδα μισθοῦνται.

ΟΣΙΟΝ. Ὑπερίδης ἐν τῇ πρὸς Ἀριστογείτονα φησὶ· Καὶ τὰ χρήματα τὰ τε ἱερὰ καὶ τὰ ὄσια. ὅ,τε Ἰσοκράτης Ἀρεοπαγικῷ· Καὶ τοῖς ἱεροῖς καὶ τοῖς ὄσιοις. Ὅτι δὲ τὰ ὄσια τὰ δημόσια δηλοῖ Δημοσθένης ἐν τῇ κατὰ Τιμοκράτους σαφῶς διδάσκει. HARPOCRAT.

ΟΣΙΟΝ. *Hyperides oratione ad Aristagitonem dicit, καὶ τὰ χρήματα τὰ τε ἱερὰ καὶ τὰ ὄσια. Quin etiam Isocrates in Areopag. καὶ τοῖς ἱεροῖς καὶ τοῖς ὄσιοις. Significare autem ὄσια idem quod δημόσια, aperte docet Demosthenes adversus Timocratem.* His subjungit locum illum Demosthenis: atque illi addit, ex Didymō, duobus dictum fuisse modis τὸ ὄσιον, et quod esset ἱερὸν, et quod ἰδιωτικόν. Ubi hæc vox ἰδιωτικόν non immerito futura esse suspecta videtur, etiamsi eadem apud Suidam lectio exstet. Cæterum et vulgaris nominis ὄσιον usus exemplum habemus apud nostrum Isocratem, cum alibi, tum Panath. ζ. α'.

ΠΑΡΡΗΣΙΑΣ, ἀντὶ τοῦ βλασφημίας καὶ λοιδορίας. Ἰσοκράτης Βουσιρίδι. HARPOCRAT.

ΠΑΡΡΗΣΙΑΣ, *id est, maledicentiæ et convitiationis. Isocr. Busiride.* Nisi quis malit maledictorum et convitiatorum: quod illud verbale *convitiatio*, præsertimque ejus genitivus, aliquid durinseculum habeat. Locus est ζ. ιε'. τῆς δ' εἰς τοὺς θεοὺς παρρησίας ὀλιγορῆσομεν. Non assentior autem Harpocrati de hac expositione: sed malim simpliciter exponere: *nimis in deos loquendi libertatis.* Quod si licentiam loquendi dicamus, adjectivo illo non itidem opus fuerit. Perinde ac si diceret: Tantæ loquendi licentiæ ut ad maledicta usque ac convitia erumpat.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΛΑΤΩΝΟΣ

ΠΕΡΙ ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ.

ΦΑΙΔΡΟΣ. Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ τὸν σὸν ἐταῖρον δεῖ παρελθεῖν.
ΣΩΚΡΑΤΗΣ. Τίνα τούτου; ΦΑΙΔ. Ἴσοκράτη τὸν καλόν. ὦ τί ἀπαγγελεῖς ὦ Σώκρατες; τίν' αὐτὸν φήσομεν εἶναι; ΣΩΚΡ. Νέος ἐστὶ, ὦ Φαῖδρε, Ἴσοκράτης δ' μέντοι μαντεύομαι κατ' αὐτοῦ λέγειν ἐθέλω. ΦΑΙΔ. Τὸ ποῖον δὴ; ΣΩΚΡ. Δοκεῖ μοι ἀμείνων ἢ κατὰ τοὺς περὶ Λυσίαν εἶναι λόγους τὰ τῆς φύσεως, ἔτι τε ἤδη γεννικωτέρῳ κεκρᾶσθαι ὥστε οὐδὲν ἂν γένοιτο θαυμαστὸν προΐωσθαι τῆς ἡλικίας, εἰ περὶ αὐτοὺς τε τοὺς λόγους οἷς νῦν ἐπιχειρεῖ πλέον ἢ παιδῶν διενέγκοι τῶν πρόποτε ἀψαμένων λόγων, ἔτι τε εἰ αὐτῷ μὴ ἀποχρήσαι ταῦτα, ἐπὶ μέλλω δέ τις αὐτὸν ἄγοι ὀρμηθῆσαι. φύσει γὰρ, ὦ φίλε, ἔνεστί τις φιλοσοφία τῇ τοῦ ἀνδρός διανοίᾳ.

ΕΚ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΑΔΙΚΑΡΝΑΣΣΕΩΣ

ΠΕΡΙ ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ.

α'. ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ ὁ Ἀθηναῖος ἐγεννήθη μὲν ἐπὶ τῆς ὀγδοοκοστῆς καὶ ἕκτης Ὀλυμπιάδος, ἄρχοντας Ἀθήνησι Λυσιμάχου, πέμπτῳ πρότερον ἔτι τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, δυοῖ καὶ εἰκοσιν ἔτισι νεώτερος Λυσίου. πατὴρ δ' ἦν Θεοδώρου, τινὸς τῶν μετρίων πολιτῶν, θεράποντας ἀνλοποιοὺς κεκτημένον καὶ τὸν βίον ἀπὸ ταύτης ἔχοντος τῆς ἐργασίας. ἀγωγῆς δὲ τυχὼν εὐσχήμονος καὶ παιδευθεὶς οὐδενὸς Ἀθηναίων χειρὸν, ἐπειδὴ ταχίστα ἀνὴρ ἐγένετο, φιλοσοφίας ἐπεθύμησε. γενόμενος δ' ἀκουστῆς Προδίκου τε τοῦ Κερίου καὶ Γοργίου τοῦ Λεοντίνου καὶ Τισίου τοῦ Συρακουσίου, τῶν τότε μέγιστον ὄνομα ἐν τοῖς Ἑλλήσιν ἐχόντων ἐπὶ σοφίᾳ, ὡς δὲ τινες ἰστοροῦσι, καὶ Θηραμένους τοῦ ῥήτορος, ὃν οἱ

ΠΛΑΤΩΝΟΣ] In Phædr. §. 146.

Λυσιμάχου] Nonnulli rescribendam
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ] Παρὶ τῶν ἀρχαίων ῥητόρων, cessant Ναυσιμάχου.

Τριάκοντα ἀπέκτειναν, δημοτικὸν εἶναι δοκοῦντα, σπουδῆν μὲν ἐποιεῖτο πράττειν τε καὶ λέγειν τὰ πολιτικά. ὡς δὲ ἡ φύσις ἤναντιοῦτο, τὰ πρῶτα καὶ κυριώτατα τοῦ ῥήτορος ἀφελομένη, τόλμαν τε καὶ φωνῆς μέγεθος, ὧν χωρὶς οὐχ οἶόν τε ἦν ἐν ὄχλῳ λέγειν, ταύτης μὲν ἀπέστη τῆς προαιρέσεως. ἐπιθυμῶν δὲ δόξης καὶ τοῦ πρωτεύσαι παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἐπὶ σοφία, καθάπερ αὐτὸς εἶρηκεν, ἐπὶ τὸ γράφειν ἃ διανοηθεῖ κατέφυγεν, οὐ περὶ μικρῶν τὴν προαίρεσιν ποιούμενος οὐδὲ περὶ τῶν ἰδίων συμβολαίων οὐδὲ ὑπὲρ ὧν ἄλλοι τινὲς τῶν τότε σοφιστῶν, περὶ δὲ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ βασιλικῶν πραγμάτων, ἐξ ὧν ὑπελάμβανε, τὰς τε πόλεις ἀμεινον οἰκήσεσθαι καὶ τοὺς ἰδιώτας ἐπίδοσιν ἕξειν πρὸς ἀρετὴν· πάντα γὰρ ἐν τῇ Παναθηναϊκῇ λόγῳ περὶ αὐτοῦ γράφει. παφρωμένην δὲ παραλαβὼν τὴν ἀσκήσιν τῶν λόγων ὑπὸ τῶν περὶ Γοργίαν καὶ Πρωταγόραν σοφιστῶν, πρῶτος ἐχώρησεν ἀπὸ τῶν ἐπιστατικῶν τε καὶ φυσικῶν ἐπὶ τοὺς πολιτικούς, καὶ περὶ ταύτην ἀπουδάξων τὴν ἐπιστήμην διέτελεσεν, ἐξ ἧς, ὡς φησὶν αὐτὸς, τὸ βουλεύεσθαι καὶ λέγειν καὶ πράττειν τὰ συμφέροντα παραγίνεται τοῖς μαθοῦσιν. ἐπιφανέστατος δὲ γενόμενος τῶν κατὰ τὸν αὐτὸν ἀκμασιάντων χρόνον, καὶ τοὺς κρατίστους τῶν Ἀθηναίων τε καὶ ἐν τῇ ἄλλῃ Ἑλλάδι νέων παιδεύσας, ὧν οἱ μὲν ἐν τοῖς δικανικοῖς ἐγένοντο ἀριστοὶ λόγοις, οἱ δ' ἐν τῇ πολιτεύεσθαι καὶ τὰ κοινὰ πράττειν δήμεγκαν, [καὶ] ἄλλοι δὲ τὰς κοινὰς τῶν Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων πράξεις ἀνέγραψαν, καὶ τῆς Ἀθηναίων πόλεως εἰκόνα ποιήσας τὴν ἑαυτοῦ σχολὴν, κατὰ τὰς ἀποικίας τῶν λόγων, πλοῦτον ὅσον οὐδεὶς τῶν ἀπὸ φιλοσοφίας χρηματισσάμενων περιποιουσάμενος ἐτελεύτα τὸν βίον ἐπὶ Χαιρωνίδου ἀρχόντου ὀλίγαις ἡμέραις ὑστερον τῆς ἐν Χαιρωνείᾳ μάχης, δυοῖν δέοντα βεβιωκῶς ἑκατὸν ἔτη, γνώμῃ χρησάμενος ἅμα τοῖς ἀγαθοῖς τῆς πόλεως συγκαταλῦσαι τὸν ἑαυτοῦ βίον, ἀδήλου ἔτι διπλοῦ πῶς χρήσεται τῇ τύχῃ Φίλιππος παραλαβὼν τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀρχήν. τὰ μὲν οὖν ἰστορούμενα περὶ αὐτοῦ κεφαλαιωδῶς ταῦτ' ἐστίν.

β'. Ἡ δὲ λέξις ἣ κέχρηται τοιοῦτόν τινα χαρακτῆρα ἔχει καθαρὰ μὲν ἐστὶν οὐχ ἥττον τῆς Δυσίου καὶ οὐδὲν εἰκὴ τιδέισα ὄνομα, τὴν τε διάλεκτον ἀκριβοῦσα ἐν τοῖς πάνυ τὴν κοινὴν καὶ συναρθεσιώτατην· καὶ γὰρ αὕτη πέφυγεν ἀπρηχαιομένην καὶ σημαιοδῶς ὀνομασίῃ τὴν ἀπειροκαλίαν, καὶ κέρραται συμμετρως, τό τε σαφές ἐκείνην παραπλήσιον ἔχει, καὶ τὸ ἐναργές, ἠδίκη τέ ἐστὶ καὶ πωδανή. κατὰ δὲ τὴν τροπικὴν φράσιν ὀλίγον τι διαλλάττει τῆς Δυσίου. καὶ στρογγύλη δὲ οὐκ ἔστιν, ἕκπερ ἐκείνη, καὶ συγκεκοτημένη καὶ πρὸς ἀγῶνας δικανικοῦς εὐθετος· ὑπτία δὲ ἐστὶ μάλλον καὶ κεχυμένη πλουσίως. οὐδὲ δὴ σύντομος οὕτως, ἀλλὰ καὶ κατασκευῆς καὶ βραδυτέρα τοῦ μετρίου — δι' ἣν δ' αἰτίαν τοῦτο πάσχει,

Περὶ δὲ τῶν] Leg. ἀλλὰ περὶ τῶν. AUGER.
Ἐχόμενος κ. τ. λ.] Ἴσως ἔχόμενος ἀπὸ
τῶν ἱστορικῶν τε καὶ φυσικῶν τοῦ πολιτικοῦ.
COOPER.

Ἐν τοῖς ὧν] Sub. ἀκριβοῦσι. inter eos
qui dictionem maxime curant. AUGER.

Καὶ γὰρ αὕτη πέφυγεν] Ἴσ. γρ. καὶ χέρι
σφραγῶν. COO.

Σημαιοδῶν] Per σημαιοδὴ ὀνόματα intel-
ligo verba per tropos aliunde deducta, his
opportunitat ὀνόματα συνεπίστατα. AU-
GER.

μπα μικρὸν ἐρω —, οὐδὲ τὴν σύνθεσιν ἐπιδείκνυται τὴν φυσικὴν καὶ ἀφελῆ καὶ ἐναγώνιον, ὡς περ ἡ Λυσίου, ἀλλὰ πεποιημένην μᾶλλον εἰς σιμυόντητα πομπικῶν καὶ ποιικίην, καὶ πῆ μὲν εὐπρεπεστέραν ἐκείνης, πῆ δὲ περιμεροστέραν· ὁ γὰρ ἀνὴρ οὗτος τὴν εὐταπειαν ἐκ παντὸς διώκει καὶ τοῦ γλαφυρώς λέγειν στοχαζέται μᾶλλον ἢ τοῦ ἀφελῶς. τῶν τε γὰρ φωνηέντων τὰς παραλλήλους θέσεις, ὡς λυούσας τὰς ἁρμονίας τῶν ἤχων καὶ τὴν λειότητά τῶν φθόγγων λυμαινομένης, παραιτέται· περιόδῳ τε καὶ κύκλῳ περιλαμβάνειν τὰ νοήματα περὶ τὰς ῥυθμοὶς πάνν καὶ οὐ πολὺ ἀπέχοντι τοῦ ποιητικοῦ μέτρου, ἀναγνώσεώς τε μᾶλλον οἰκειότερός ἴσιν ἢ ῥήσεως. τοιγάρτοι τὰς μὲν ἐπιδείξις τὰς ἐν ταῖς πανηγύρεσι καὶ τὴν ἐκ χειρὸς θεωρίαν φέρουσι αὐτοῦ οἱ λόγοι, τοὺς δ' ἐν ἐκκλησίαις καὶ δικαστηρίοις ἀγώνας οὐχ ὑπομένουσα. τοῦτου δ' αἴτιον, ὅτι πολὺ τὸ παθητικὸν ἐν ἐκείνοις εἶναι δεῖ, τοῦτο δ' ἥκιστα δέχεται περίοδος· αἶ τε γὰρ παρομοιώσεις καὶ παρισώσεις καὶ τὰ ἀντίθετα καὶ πῶς ὁ τῶν τοιούτων σχημάτων κόσμος πολὺς ἔστι παρ' αὐτῷ, καὶ λυπεῖ πολλάκις τὴν ἄλλην κατασκευὴν προσιστάμενος ταῖς ἀκοαῖς.

γ'. Καθόλου δὲ τριῶν ὄντων, ὡς φησι Θεόφραστος, ἐξ ἑν γίνεται τὸ μέγα καὶ σιμυόν καὶ περιττὸν ἐν λέξει, τῆς τε ἐκλογῆς τῶν ὀνομάτων καὶ τῆς ἐκ τούτων ἁρμονίας καὶ τῶν περιλαμβανόντων αὐτὰ σχημάτων, ἐκλήγει μὲν εὐ πάνν καὶ τὰ κράτιστα ὀνόματα τιθένται, ἁρμόσσει δ' αὐτὰ περιέργως τὴν εὐφώνιαν ἐντείνων μουσικῆν, σχηματίζει τε φορτικῶς, καὶ τὰ πολλὰ γίνεται ψυχρὸς ἢ τῷ πόρρωθεν λαμβάνειν ἢ τῷ μὴ κρέποντα εἶναι τὰ σχήματα τοῖς πράγμασι [ἦ] διὰ τὸ μὴ κρατῆν τοῦ μετρίου. ταῦτα μέντοι καὶ μακροτέρην αὐτῷ ποιῆ τὴν λέξιν πολλάκις· λέγω δὲ τό τε εἰς περιόδους ἐναρμόσσειν ἅπαντα τὰ νοήματα καὶ τὸ τοῖς αὐτοῖς τόποις τῶν σχημάτων τὰς περιόδους περιλαμβάνειν καὶ τὸ διώκειν ἐκ παντὸς τὴν εὐρυθμίαν. οὐ γὰρ ἅπαντα δέχεται, οὔτε μῆκος τὸ αὐτὸ, οὔτε σχῆμα τὸ παραπλήσιον, οὔτε ῥυθμὸν τὸν ἴσον, ὡςτ' ἀνάγκη παραπληρώμασι λέξεων οὐδὲν ὠφελουσῶν χρῆσθαι καὶ ἀπομικνύνειν πέρα τοῦ χρησίμου τὸν λόγον. λέγω δ' οὐχ ὡς διὰ παντὸς αὐτοῦ ταῦτα ποιούντος — οὐχ οὕτω μαίνομαι — καὶ γὰρ συντίθησι ποτ' ἀφελῶς τὰ ὀνόματα καὶ λύει τὴν περίοδον ἐγγυῶς καὶ τὰ περιέργα σχήματα καὶ φορτικά φέυγει, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς συμβουλευτικαῖς τε καὶ δικανικοῖς λόγοις, ἀλλ' ὡς ἐπὶ πολὺ τῷ ῥυθμῷ δουλεύοντος καὶ τῷ κύκλῳ τῆς περιόδου καὶ τὸ κάλλος τῆς ἀπαγγελίας ἐν τῷ περιττῷ τιθεμένου κοινότερον εἶρηκα περὶ αὐτοῦ.

δ'. Κατὰ δὲ ταῦτα φησὶ τὴν Ἴσοκράτους λέξιν λείπεσθαι τῆς Λυσίου, καὶ ἐπὶ κατὰ τὴν χάριν. καίτοι γε ἀνδρὸς ἔστιν, εἰ καὶ τις ἄλλος, καὶ ἐπαγωγὸς ἡδονῆ τῶν ἀκρουσμένων Ἴσοκράτης, ἀλλ' οὐκ ἔχει τὴν αὐτὴν χάριν ἐκείνῳ· τοσοῦτον δ' αὐτοῦ λείπεται κατὰ ταύτην τὴν ἀρετὴν, ὅσον τῶν φύσει καλῶν σωμάτων τὰ συνεραι-

Ἐπιτ. τὴν φυσικὴν] ἴσ. ἐπιδείκνυται φυσικῶν.

ἴσ. ἴσ.

τῶν ἐκ χειρὸς θεωρίας]. Modus loquendi

parum usitatus, quem intellexi et vortici lectionem placidam. Λυσίου.

ζόμενα κόσμοις ἐπιθέτοις. πέφυκε γὰρ ἡ Λυσίου λέξις ἔχειν τὸ χάριεν ἢ δ' Ἰσοκράτους βούλεται. ταύταις μὲν δὴ ταῖς ἀρεταῖς ὑστερεῖ Λυσίου, κατὰ γοῦν τὴν ἐμὴν γνώμην, προτερεῖ δέ γε ἐν ταῖς μελλούσαις λέγεσθαι. ὑψηλότερός ἐστιν ἐκείνου κατὰ τὴν ἐρμηνείαν καὶ μεγαλύτερος μακρῶ καὶ ἀξιωματικώτερος. θαυμαστὸν γὰρ δὴ καὶ μέγα τὸ τῆς Ἰσοκράτους κατασκευῆς ὕψος, ἠρωϊκῆς μᾶλλον ἢ ἀνθρωπίνης φύσεως οἰκείον. δοκεῖ δὴ μοι μὴ ἀπὸ σκοποῦ τις ἂν εἰκάσαι τὴν μὲν Ἰσοκράτους ῥητορικὴν τῇ Πολυκλείτου τε καὶ Φειδίου τέχνῃ κατὰ τὸ σεμνὸν καὶ μεγαλότεχρον καὶ ἀξιωματικόν, τὴν δὲ Λυσίου τῇ Καλάμδος καὶ Καλλιμάχου τῆς λεπτότητος ἕνεκα καὶ τῆς χάριτος· ὡς περ γὰρ ἐκείνων οἱ μὲν ἐν τοῖς ἐλάττωσι καὶ ἀνθρωπικοῖς ἔργοις εἰσὶν ἐπιτυχέστεροι τῶν ἑτέρων, οἱ δ' ἐν τοῖς μείζουσι καὶ θειοτέροις δεξιώτεροι, οὕτω καὶ τῶν ῥητόρων ὁ μὲν ἐν τοῖς μικροῖς ἐστὶ σοφώτερος, ὁ δ' ἐν τοῖς μεγάλοις περιττώτερος· τάχα μὲν γὰρ καὶ τῇ φύσει μεγαλόφρων τις ὢν, εἰ δὲ μὴ, τῇ γε προαιρέσει πάντως τὸ σεμνὸν καὶ θαυμαστὸν διώκων. ταῦτα μὲν οὖν περὶ τῆς λέξεως τοῦ ῥήτορος.

ε'. Τὰ δ' ἐν τῷ πρακτικῷ τόπῳ θεωρήματα, τὰ μὲν ὁμοία τοῖς Λυσίου, τὰ δὲ κρείττονα. ἢ μὲν εὑρεσις ἢ τῶν ἐνθυμημάτων, ἢ πρὸς ἕκαστον ἀρμόδιουσα πρᾶγμα, πολλῇ καὶ πυκνῇ καὶ οὐδὲν ἐκείνης λειπομένῃ, καὶ κρίσις ὡσαύτως ἀπὸ μεγάλης φρονήσεως γινομένη· τάξις δὲ καὶ μερισμοὶ τῶν πραγμάτων καὶ ἢ κατ' ἐπιχείρημα ἐξεργασία καὶ τὸ διαλαμβάνεσθαι τὴν ὁμοειδίαν ἰδίαις μεταβολαῖς καὶ ξένοις ἐπεισοδίοις, τὰ τε ἄλλα ὅσα περὶ τὴν πραγματικὴν οἰκονομίαν ἐστὶν ἀγαθὰ, πολλῶν μείζονά ἐστι παρ' Ἰσοκράτει καὶ κρείττονα, μάλιστα δ' ἢ προαίρεσις ἢ τῶν λόγων, περὶ οὓς ἐσπούδαζε, καὶ τῶν ὑποθέσεων τὸ κάλλος, ἐν αἷς ἐποιεῖτο τὰς διατριβάς, ἐξ ὧν οὐ λέγειν δεινὸν μόνον ἀπεργάσαι· ἂν τοὺς προσέχοντας αὐτῷ τὸν νοῦν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἤδη σπουδαίους οἶκον τε καὶ πόλιν καὶ ὅλην τῇ Ἑλλάδι χρησίμους· κράτιστα γὰρ δὴ παιδεύματα πρὸς ἀρετὴν ἐν τοῖς Ἰσοκράτους ἐστὶν εὑρεῖν λόγους. καὶ ἔγωγε φημὶ χρῆναι τοὺς μελλοντας οὐχὶ μέρος τι τῆς πολιτικῆς δυνάμεως, ἀλλ' ὅλην αὐτὴν κτήσασθαι, τοῦτον ἔχειν τὸν ῥήτορα διὰ χειρός· καὶ εἴ τις ἐπιτηδεύει τὴν ἀληθινὴν φιλοσοφίαν, μὴ τὸ θεωρητικὸν αὐτῆς μόνον ἀγαπῶν, ἀλλὰ καὶ τὸ πραγματικόν, μηδ' ἀφ' ὧν αὐτὸς ἄλυπον ἔξει βίον προαιρούμενος, ἀλλ' ἐξ ὧν πολλοὺς ὠφελήσει, παρακελευσαμένη ἂν αὐτῷ τὴν ἐκείνου τοῦ ῥήτορος μείσθαι προαίρεσιν.

ς'. Τίς γὰρ οὐκ ἂν γένοιτο φιλόπολις τε καὶ φιλόδημος; ἢ τίς οὐκ ἂν ἐπιτηδεύσειε τὴν πολιτικὴν καλοκαγαθίαν, ἀναγνοὺς αὐτοῦ τὸν Παναγυρικόν; ἐν ᾧ, διεξιὼν τὰς τῶν ἀρχαίων ἀρετὰς, φησὶν, ὡς οἱ τὴν Ἑλλάδα ἐλευθέρωσαντες ἀπὸ τῶν βαρβάρων οὐ τὰ πολέμια δεινοὶ μόνον ἦσαν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἤδη γενναῖοι καὶ φιλότιμοι καὶ σώφρονες· οἳ γε τῶν μὲν κοινῶν μᾶλλον ἐφρόντιζον ἢ τῶν

Κόσμοις ἐπιθέτοις] Leg., admonente Wolfio, κόσμοις ἐπιθέτως. IDEM.

Τάχα μὲν γὰρ καὶ] 'Ισ. τάχα μὲν καὶ. COR.

Τὰ δ' ἐν τῷ πρακτικῷ τόπῳ] Hic Dionysius, postquam egit de verbis (κατὰ τῆς λέξεως), agit de rebus et sententiis, κατὰ τῶν πράξεων. AUGER.

ἰδίων, τῶν δ' ἄλλοτριῶν ἦτον ἐπεθύμουν ἢ τῶν ἀδυνάτων, καὶ τὴν εὐδαιμονίαν οὐ πρὸς ἀργύριον ἔκρινον, ἀλλὰ πρὸς εὐδοξίαν, μέγαν οἰόμενοι τοῖς παισὶ καταλείψειν πλοῦτον καὶ ἀνεπίφθονον, τὴν παρὰ τοῖς πλήθει τιμὴν. κρείττονα δ' ἠγοῦντο τὸν εὐσχήμονα θάνατον ἢ τὸν ἀκλεῆ βίον· ἐσκόπουν δ' οὐχ ὅπως οἱ νόμοι καλῶς καὶ ἀκριβῶς αὐτοῖς ἔξουσιν, ἀλλ' ὡς ἡ τῶν καδ' ἡμέραν ἐπιτηδευμάτων μετριότης μηδὲν ἐκβήσεται τῶν πατρίων· οὕτω δ' εἶχεν αὐτοῖς τὰ πρὸς ἀλλήλους φιλοτίμως καὶ πολιτικῶς, ὥστε καὶ τὰς στάσεις ἐποιούντο πρὸς ἀλλήλους, πότεροι πλείω τὴν πόλιν ἀγαθὰ ποήσουσιν, οὐχ οἱ τινες ἐτέρους ἀπολέσαντες τῶν λοιπῶν αὐτοὶ ἄρξουσι· τῇ δ' αὐτῇ προθυμίᾳ χρώμενοι καὶ πρὸς τὴν Ἑλλάδα, τῷ θεραπεύειν προσήγοντο τὰς πόλεις, καὶ τῷ πείθειν ταῖς εὐεργεσίαις μᾶλλον ἢ τῷ βιάζεσθαι τοῖς ὑπλοῖς κατεῖχον, πιστοτέρους χρώμενοι τοῖς λόγοις ἢ νῦν τοῖς ὄρκοις, καὶ ταῖς συνθήκαις ἀξιοῦντες μᾶλλον ἐμμένειν ἢ ταῖς ἀνάγκαις· τοιαῦτα δὲ περὶ τῶν ἠττόνων ἀξιοῦντες γινώσκουν, οἷα περὶ σφῶν αὐτῶν τοὺς κρείττους ἂν ἤξιώσαν φρονεῖν· οὕτω δὲ παρεσκευασμένοι τὰς γνώμας, ὡς ἰδία μὲν ἔχοντες τὰς ἑαυτῶν πόλεις, κοινὴν δὲ πατρίδα τὴν Ἑλλάδα οἰοῦντες.

Ζ'. Τίς δ' οὐκ ἂν ἀγαπήσειε μέγεθος ἔχων ἀνὴρ καὶ δυνάμειός τινος ἠγούμενος, ἂ πρὸς Φίλιππον αὐτῷ τὸν Μακεδῶνα γέγραπται; ἐν οἷς ἀξιοὶ στρατηγὸν ἄνδρα καὶ τηλικαύτης ἐξουσίας κύριον διαλλάττειν μὲν τὰς διαφερόμενας πόλεις, ἀλλὰ μὴ συγκροεῖν πρὸς ἀλλήλας· τὴν δ' Ἑλλάδα μεγάλην ἐκ μικρᾶς ποιεῖν ὑπεμδόντα δὲ τῆς περὶ τὰ μικρὰ φιλοτιμίας τοῖς τοιοῦτοις ἐπιχειρεῖν ἔργοις, ἐξ ὧν κατορθώσας τε πάντων ἠγεμόνων ἐπιφανέστατος ἔσται, καὶ ἀποτυχὼν τὴν γ' εὐνοίαν τὴν παρὰ τῶν Ἑλλήνων κτήσεται, ἥς οἱ τυχόντες πολλῶ μᾶλλον εἰσι ζηλωτότεροι τῶν μεγάλαις πόλεσι καὶ πολλὰς χώρας καταστρεφομένων. ἔτι δὲ παρακελεύεται μιμῆσθαι τὴν Ἡρακλέους τε προαίρεσιν καὶ τῶν ἄλλων ἠγεμόνων, ὅσοι μετὰ τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τοὺς βαρβάρους ἐστράτευσαν· καὶ φησὶ χρῆναι τοὺς ἐτέρων διαφέροντας προαιρεῖσθαι μὲν τὰς μέγεθος ἔχούσας πράξεις, ἐπιτελεῖν δ' αὐτὰς μετ' ἀρετῆς, ἐνθυμουμένους ὅτι τὸ μὲν σῶμα θνητὸν ἔχομεν, ἀθάνατοι δὲ γινόμεθα δι' ἀρετῆν· καὶ τοῖς μὲν πρὸς ἄλλο τι τῶν ἀγαθῶν ἀπλήστως διακειμένοις ἀχθόμεθα, τοὺς δὲ τιμὴν μείζω τῆς ὑπαρχούσης αἰε κτωμένους ἐπαινοῦμεν· καὶ ὅτι τῶν μὲν ἄλλων, ἐφ' οἷς χαίρουσιν οἱ πολλοὶ, τοῦ τε πλοῦτον καὶ ἀρχῆς καὶ δυναστείας, πολλάκις τοὺς ἔχθρονος συμβαίνει γίνεσθαι κυρίους, τῆς δὲ ἀρετῆς καὶ τῆς παρὰ τοῖς πλήθεσιν εὐνοίας τοὺς οἰκείους ἐκάστου κληρονομεῖν.

ἦ'. Πολλὴ γὰρ ἀνάγκη τοὺς ἀναγινώσκοντας ταῦτα δυνάστας φρονήματός τε μείζονος ὑποπίμπλασθαι καὶ μᾶλλον ἐπιθυμεῖν τῆς ἀρετῆς.

θ'. Τίς δ' ἂν μᾶλλον ἐπὶ τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν εὐσέβειαν προτρέψαιτο, καδ' ἕκαστόν τ' ἄνδρα ἰδία καὶ κοινῇ τὰς πόλεις

δλας, τοῦ Περσῆ τῆς Εἰρήνης λόγου; ἐν γὰρ δὴ τότῳ πείθει τοὺς Ἀθηναίους τῶν μὲν ἀλλοτρίων μὴ ἐπιθυμεῖν, ἐπὶ δὲ τοῖς παροῦσι στέργειν· καὶ τῶν μὲν μικρῶν πόλεων ὡσπερανεὶ κτηράτων φέεσθαι, τοὺς δὲ συμμάχους εὐνοία τε καὶ εὐεργεσίαις περισσῶσαι κατέχειν, ἀλλὰ μὴ ταῖς ἀνάγκαις μηδὲ ταῖς βίαις τῶν δὲ προγόνων μιμῆσθαι, μὴ τοὺς πρὸ τῶν Δικελικῶν γενομένους, οὐδὲ μικροῦ ἐδέησαν ἀπολέσαι τὴν πόλιν, ἀλλὰ τοὺς πρὸ τῶν Περσικῶν, οἱ καλοκαγαθίαν ἀσκούντες διετέλεσαν· ἐπιδείκνυται θ', ὡς οὐχ αἱ πολλοὶ τρέφεις, οὐδ' οἱ μετὰ βίας ἀρχόμενοι· Ἕλληνες μεγάλῃν ποιοῦσι τὴν πόλιν, ἀλλ' αἱ δίκαιαι τε προαιρέσεις καὶ τῶ τοῖς ἀδικουμένοις βοηθεῖν. παρακαλεῖ τε τὴν τῶν Ἑλλήνων εὐνοίαν οικείαν ποιεῖν τῇ πόλει, μεγίστην ἠγοούμενος πρὸς εὐδαιμονίαν, καὶ πολεμικοὺς μὲν εἶναι ταῖς παρασκευαῖς καὶ ταῖς μελέταις, εἰρημικοὺς δὲ τῷ μηδένα μηδὲν ἀδικεῖν, διδάσκων ὡς οὔτε πρὸς πλοῦτον οὔτε πρὸς δόξαν οὔθ' ὅλως πρὸς εὐδαιμονίαν οὐδὲν ἂν συμβάλοιο τηλικαύτην δύναμιν, ὅσην ἀρετῇ καὶ τὰ μέρη ταύτης, καὶ τοῖς μὴ ταυτὰ ὑπειληφόσιν ἐπιτιμῶν, οἱ τὴν μὲν ἀδικίαν καρδαλίαν ἠγοῦνται καὶ πρὸς τὸν βίον τὸν καθ' ἡμέραν συμφέρουσαν, τὴν δὲ δικαιοσύνην ἀλυσιτελῆ καὶ μᾶλλον ἑτέροις ἢ τοῖς ἔχουσιν ὠφέλιμον. τούτων γὰρ οὐκ οἶδ' εἰ τις ἂν ἢ βελτίους ἢ ἀληθεστέρους ἢ μᾶλλον πρέποντας φιλοσοφία δύναιτο λόγους εἰπεῖν.

ι'. Τίς δὲ τὸν Ἀρεσπαγιτικὸν ἀναγνοὺς λόγον οὐκ ἂν γένοιτο κοσμιώτερος; ἢ τίς οὐκ ἂν θαυμάσειε τὴν ἐπιβολὴν τοῦ ῥήτορος, ὃς ἐτόλμησε διαλεχθῆναι περὶ πολιτείας Ἀθηναίως, ἀξίων μεταθέσθαι μὲν τὴν τότε καθεστῶσαν δημοκρατίαν ὡς μεγάλη βλάβη τῶν τῶν πόλιν, ὑπὲρ ἧς τῶν δημαγωγῶν οὐδέ τις ἐπέχειρι λέγων, θεωρῶν εἰς τοσαύτην αὐτὴν προεληλυθῆσαν ἀκοσμίαν ὥστε μηδὲ τοὺς ἀρχοντας ἐπὶ τῶν ιδιωτῶν κρατεῖν, ἀλλ' ἕκαστον ὃ τι καθ' ἡδονὴν αὐτῷ γένοιτο καὶ ποιοῦντα καὶ λέγοντα καὶ τὴν ἄκαιρον παρῤῥησίαν δημοτικὴν ἐξουσίαν ὑπὸ πάντων νομιζομένην ἀνασῶσασθαι δὲ τὴν ὑπὸ Σόλωνός τε καὶ Κλεισθένους κατασταθεῖσαν πολιτείαν. ἧς τὴν προαίρεσιν καὶ τὰ ἤδη διεξιῶν, δεινότερον μὲν ἠγείσθαι φησὶ τοὺς τότε ἀνθρώπους τὸ τοῖς πρεσβυτέροις ἀνταπεῖν ἢ τὴν τάξιν· λέγειν δημοκρατίαν δ' αὐτοὺς νομίζειν οὐ τὴν ἀκοσμίαν, ἀλλὰ τὴν σωφροσύνην· τὸ δ' ἐλεύθερον οὐκ ἐν τῷ καταφρονεῖν τῶν ἀρχόντων, ἀλλ' ἐν τῷ τὰ κελευόμενα ποιεῖν τίσασθαι, ἐξουσίαν τ' οὐθενὶ τῶν ἀκοσάτων ἐπιτρέπειν, ἀλλὰ τοῖς βελτίστοις ἀνατιθέναί τας ἀρχάς, τοιοῦτους ἔσεσθαι τοὺς ἄλλους ὑπολαμβάνοντας οἷοίπερ ἂν ὦσιν οἱ τὴν πόλιν διοικοῦντες· ἀντὶ δὲ τοῦ τὰς ἰδίας οὐσίας ἐκ τῶν δημοσίων ἐπανορθοῦν, τοὺς ἰδίους πλοῦτους εἰς τὰ κοινὰ καταχορηγεῖν· χωρὶς δὲ τούτων πλείω τὴν ἐπιμέλειαν ποιῆσθαι τοὺς πατέρας τῶν υἱῶν ἀνδρῶν γενομένων ἢ παίδων θυτῶν ἐποιοῦντο, ἐνδυμουμένους ὡς

Ἐπιβολῆ] I. e. inquit Wolfius, implet. Καταχορηγεῖν] Καταχορηγεῖν corrige-
 byλλογενεσι, cogitationem, conatum, seu in-
 ditatum. IDEX. bat Wolfius, καταχορηγεῖν Coraes, cui
 obsecundamus.

Αἰών] F. leg. λυθῶ. IDEX.

οὐκ ἐξ ἐκείνης τῆς παιδείας ἀλλ' ἐκ ταύτης τῆς σωφροσύνης μάλ' ὄφελείται τὸ κοινόν, κρείττονά θ' ὑπολαμβάνειν τὰ χρηστὰ ἐπιτηδεύματα τῆς ἀκριβοῦς νομοθεσίας, σκοποῦντας οὐχ ὅπως ταῖς τιμωρίαις τοὺς ἀμαρτάνοντας ἀνείρξουσιν, ἀλλ' ὡς μηδὲν ἄξιον ζημίας ἕκαστον ἐπιτηδεύειν, καὶ τὴν μὲν πατρίδα δεῖν οἰομένους ἐν ἔξουσίᾳ διάγειν μεγάλη, τοῖς δ' ἰδιώταις μηδὲν ἐξείναι ποιεῖν ὅ τι ἂν οἱ νόμοι κωλύωσι, καρτερεῖν δὲ τὰ δεινὰ καὶ μὴ ἐκπλήττεσθαι ταῖς συμφοραῖς.

α'. Τίς δ' ἂν μᾶλλον πείσειε καὶ πόλιν καὶ ἄνδρα τοῦ ῥήτορος, πολλὰ γὰρ μὲν καὶ ἄλλη, μάλιστα δ' ἐν τῷ πρὸς Λακεδαιμονίους γραφέντι λόγῳ, ὃς ἐπιγράφεται μὲν Ἀρχίδαμος, ὑπόδεισιν δὲ περιέλιπε τὴν περὶ τοῦ μὴ προέσθαι Μεσσηνῆν Βοιωτοῖς, μηδὲ ποιεῖν τὸ προσταττόμενον ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν; ἠτύχητο γὰρ δὴ τοῖς Λακεδαιμονίοις ἢ τε περὶ Δεῦκτρα μάχη, καὶ πολλὰ μετ' ἐκείνην ἔτεροι, καὶ τὰ μὲν Θηβαίων πράγματα ἦνθει τε καὶ εἰς μέγεθος ἀρχῆς προεληλύθει, τὰ δὲ τῆς Σπάρτης ταπεινὰ καὶ ἀνάξια τῆς ἀρχαίας ἡγεμονίας ἐγεγόνει. τελευτώσα γοῦν, ἵνα τύχη τῆς εἰρήνης ἢ πόλις, ἐβουλεύετο εἰ χρὴ Μεσσηνίας ἀποστῆναι, ταύτην ἐπιτιθέντων αὐτῇ Βοιωτῶν τὴν ἀνάγκην. ὄρων οὖν αὐτὴν ἀνάξια πράττειν μέλλουσαν τῶν προγόνων, τόνδε τὸν λόγον συντάξατο Ἀρχίδαμω, νέω μὲν ὄντι καὶ οὐπω βασιλεύοντι, ἑλπίδας δὲ πολλὰς ἔχοντι ταύτης τεύξεσθαι τῆς τιμῆς· ἐν ᾧ διεξέρχεται, πρῶτον μὲν ὡς δικαίως ἐκθήσαντο Μεσσηνῆν Λακεδαιμόνιοι, παραδόντων τ' αὐτὴν τῶν Κρεσφόντου παίδων, ὅτε ἐξέπεσον ἐκ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ θεοῦ προστάξαντος δέξασθαι καὶ τιμωρεῖν τοῖς ἀδικουμένοις, πρὸς δὲ τούτοις ἐπικυρώσαντος μὲν τὴν κτῆσιν τοῦ πολέμου, κάτοχον δὲ καὶ βέβαιον πεποικτότος τοῦ χρόνου. διδάσκει δ' ὡς οὐ Μεσσηνίοις τοῖς οὐκέτ' οὔσιν, ἀλλὰ δούλοις καὶ ἐλωσιν, ὀρμητήριον καὶ καταφυγὴν παρέξουσι τὴν πόλιν, διεξέρχεται τε τοὺς κινδύνους τῶν προγόνων οὐς ὑπέμειναν ἕνεκα τῆς ἡγεμονίας, καὶ τῆς δόξης ὑπομνήσκει τῆς παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ὑπαρχούσης περὶ αὐτῶν, παραινεί τε μὴ συγκαταπίπτειν ταῖς τύχαις μηδ' ἀπογινώσκειν τὰς μεταβολὰς, ἐνθυμουμένους ὅτι πολλοὶ μὲν ἤδη μείζω δύναμιν ἔχοντες ἢ Θηβαῖοι ὑπὸ τῶν ἀσθενεστέρων ἐκρατήθησαν, πολλοὶ δ' εἰς πολιορκίαν κατακλεισθέντες καὶ δεινότερα ἢ Λακεδαιμόνιοι πάσχοντες διέφθειραν τοὺς ἐπιστρατεύσαντας. καὶ παράδειγμα ποιεῖται τὴν Ἀθηναίων πόλιν, ἥτις ἐκ πολλῆς εὐδαιμονίας ἀνάστατος γενομένη τοὺς ἐσχάτους ὑπέστη κινδύνους, ἵνα μὴ τοῖς βαρβάροις ποιῆ τὸ προσταττόμενον. παρακελεύεται δὲ καὶ καρτερεῖν ἐπὶ τοῖς παρούσι καὶ θαρρῆν περὶ τῶν μελλόντων, ἐπισταμένους ὅτι τὰς τοιαύτας συμφορὰς αἱ πόλεις ἐπανορθοῦνται πολιτεία χρηστῇ καὶ πολέμων ἐμπειρίας, ἐν οἷς προείχεν ἡ Σπάρτη τῶν ἄλλων πόλεων. οἶεται δὲ δεῖν οὐ τοὺς κακῶς πράττοντας εἰρήνης ἐπιδυμεῖν, οἷς ἐκ τῆς καινουργίας ἐπὶ τὸ κρείττον μεταβάλλειν τὰ πράγματα ἑλπίς,

* ἕκαστον ἐπιτηδεύειν] Velim legi: ἕκαστος ἐπιτηδεύειν. AUGER.

Συντάξατο] Nr. ὁ Ἰσοκράτης. IDEM. Πάσχοντες] F. καθόντες. SYLBURO.

ἀλλὰ τοὺς εὐτυχοῦντας· ἐν γὰρ τῷ ἀκινδύνῳ τῶν τῶν παρόντων ἀγαθῶν εἶναι φυλακῆν. πολλά δὲ καὶ ἄλλα πρὸς τοῦτοις διεκέλευον, ὅσα καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ τοῖς ἐπιφανεστάτοις αὐτῶν ἐπράχθη κατὰ τοὺς πολέμους λαμπρὰ ἔργα, καὶ ὕψος αἰσχύνης ἄξια δράσουσι, καὶ ὡς διαβληθήσονται παρὰ τοῖς Ἑλλησιν ἐπιλογιστέμενοι, καὶ ὅτι πάντοθεν αὐτοῖς ἐπικουρία τις ἔσται τὸν ἀγῶνα ποιουμένοις καὶ παρὰ θεῶν καὶ παρὰ συμμάχων καὶ παρὰ πάντων ἀνθρώπων, οἷς ἐπίφθονος ἢ Θηβαίων δύναμις ἀξιαμένη, καὶ τὴν κατέχουσαν ἀκασμίαν καὶ ταραχὴν τὰς πόλεις, ἐπιτροπεύουσιν τῆς Ἑλλάδος Βοιωτῶν, ἐπιδηξάμινος· ταλεντῶν, εἰ καὶ μηδὲν τοῦτων μέλλοι γίνεσθαι μηδ' ὑπολείποιτό τις ἄλλη σωτηρίας ἐλπεις, ἐκλιπεῖν κελεύει τὴν πόλιν, διδάσκων αὐτοὺς, ὡς χρῆ παύσασθαι μὲν καὶ γυναικᾶς καὶ τὸν ἄλλον ὄχλον εἰς τὴ Σικελίαν ἐκπέμψαι καὶ Ἰταλίαν καὶ τὰλλα χωρία τὰ φίλια, αὐτοὺς δὲ καταλαβόμενους τύπον, ὅστις ἂν ὀχυρώτατος ἢ καὶ πρὸς τὸν πολέμον ἐπιτηδεύτατος, ἄγειν καὶ φέρειν τοὺς παλεμίους καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν οὐδέμιαν γὰρ ἀξιώσειν δύναμιν ὁμοσε χωρεῖν ἀνδράσι κρατίστοις μὲν τὰ πολέμια τῶν Ἑλλήνων, ἀπονευσμένως δὲ πρὸς τὸ ζῆν διακειμένοις, δικαίαν δ' ὄργην καὶ πρόφασιν εὐπρεπῆ τῆς ἀνάγκης ἔχουσι. ταῦτα γὰρ οὐ Λακεδαιμονίοις μόνους συμβουλεύειν φαίην ἂν αὐτὸν ἔγωγε, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις Ἑλλησι καὶ πᾶσιν ἀνδρῶσι, πολλῶι κρείττον ἀπάντων φιλοσόφων, οἱ τέλος ποιῶνται τοῦ βίου τὴν ἀρετὴν καὶ τὸ καλόν.

β'. Ἐχων δὲ πολλοὺς αὐτοῦ καὶ ἄλλους διεξίναμι λόγους, πρὸς πόλεις τε καὶ δυνάστας καὶ ἰδιώτας γραφέντας, ἐν οἷς μὲν εἰς τὴν τοῦ βίου σωφροσύνην τὰ πλεῖστα παρακαλοῦσιν, οἱ δ' εἰς μετρίτητα καὶ νόμιμον ἀρχὴν τοὺς δυνάστας προάγουσιν, οἱ δὲ κοσμίους τῶν ἰδιωτῶν ἀποργάζονται τοὺς βίους, ἃ δὲ πράττειν ἕκαστον ὑποτιθέμενοι, διδοικῶς μὴ πέρα τοῦ δέοντος ὁ λόγος ἐμμεκνυθῆ μοι, ταῦτα μὲν εἴσω· τοῦ δ' εὐπαρακολούθητα γενέσθαι μοι μᾶλλον τὰ πρόσθεν εἰρημένα, καὶ τῆς διαφορᾶς ἕνεκα ἢ διαλλάττει Λυσίαν, τὰς ἀρετὰς αὐτῶν εἰς βραχυτέρον συναγαγὼν λόγον ἐπὶ τὰ παραδείγματα μεταβήσομαι.

γ'. Πρώτην μὲν τοίνυν ἔφην ἀρετὴν εἶναι λόγων τὴν καθαρὰν ἔρμηνείαν· ἐν ἣ διαλλαγὴν οὐδέμιαν εὗρισκον παρ' οὐδετέρῳ. ἔπειτα τὴν ἀκρίβειαν τῆς διαλέκτου τῆς τότε συνήθους· καὶ ταύτην ἐώρων ὁμοίαν παρ' ἀμφοτέροις. μετὰ ταῦτ' ἐπελογιζόμενος, ὅτι τοῖς κυρίοις καὶ συνίθιστοι καὶ κοινοῖς ὑνόμασιν ἀμφοτέροις κέχρηται ἢ δ' Ἰσοκράτους λέξεις, προσλαβοῦσά τι τῆς τροπικῆς κατασκευῆς, μέχρι ταῦ μὴ λυπηῖσαι προῆλθε. τῆς δὲ σαφηνείας καὶ τῆς ἐναργείας ἀμφοτέροις κρατεῖν ἀπεφηνάμην. ἐν δὲ τῷ συντέμνωσιν ἐκφέρειν τὰ νόματα Λυσίαν μᾶλλον ἡγοῦμαι ἐπιτυγχάνειν. περὶ τὰς ἀνέσεις Ἰσοκράτην κατορθοῦν ἀμεινον ἐδόκων. ἐν τῷ συστρέφειν τὰ νόματα καὶ στρογγύλως ἐκφέρειν, ὡς πρὸς ὅλα

Διαλέκτου] Sicil. δ' ἰσοκράτης. Sic phrase intelligit: et discriminis causa quo Isocrates a Lysia differt. ΑΠΟΒΕΡ.

Μέχρι τῶ μὴ λυπηῖσαι] Non absque ra-

tone velit Syllburgius μὴ mutari in καὶ, sic enim Dionysius cum veritate simul et secum melius consentiret. ΙΡΑΝ. Ἀσπίδους. Cor.

ὡσὺς ἀγῶνας ἐπιτήδειον, Ἀυσίαν ἀπεδοχόμεν. ἐν ταῖς ἡδοσότησις ἀμφοτέρους εὐρισκὼν δεξιούς· τῆς δὲ χάριτος καὶ τῆς ἡδοσότης ἀκαμφλόγους ἀπεδίδουσι τὰ πρωτεία Ἀυσίᾳ. τὸ μεγαλοπρεπέες ἡρώων παρ' Ἰσοκράτη· τοῦ πιδανῦ καὶ πρέποντος οὐδέτερον ἐδόκει ἀπολείπεισθαι. ἐν τῇ συνθέσει τῶν ὀνομάτων Ἀυσίαν μὲν ἀφαιλέτερον ἔκρικον, Ἰσοκράτην δὲ περιεργότερον· καὶ τὸν μὲν τῆς ἀληθείας πιδανότερον εἰκαστήν, τὸν δὲ τῆς κατασκευῆς ἀθλητῶν ἰσχυρότερον. ταῦτ' ἔφην περὶ τῆς λέξεως τῆς ἑκατέρου.

ιδ'. Τῶν δὲ πραγμάτων ποιούμενος ἐξίτασιν, τὴν μὲν εἴρεσιν θαυμαστὴν παρ' ἀμφοῖν καταβέβηκεν, καὶ ἔτι τὴν κρίσιν· τῇ δὲ τάξει τῶν ἐνδυνμημάτων καὶ τοῖς μερισμοῖς τῶν ἐπιχειρημάτων καὶ τῇ καθ' ἑαυτοῦ ἰδέῃ ἐξεργασίᾳ, τοῖς ἄλλοις ἄσπασι τοῖς ἐν τῇ πραγματικῇ τόπῳ θεωρήμασι, παρὰ πολὺ προτερεῖν ἠγούμην Ἰσοκράτην Ἀυσίαν· κατὰ δὲ τὴν λαμπρότητα τῶν ὑποθέσεων καὶ τὸ φιλόσοφον τῆς προακρίσεως πλείον διαφέρειν ἢ παιδὸς ἄνδρα, ὡς ὁ Πλάτων εἴρηκεν· εἰ δὲ χρὴ τάληδὲ εἰπεῖν, καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων ῥητόρων, δεῖ φιλοσόφως τοῦ μαθήματος τούτου προέστησαν. τῆς μὲντοι ἀγωγῆς τῶν περιόδων τὸ κύκλιον καὶ τῶν σχηματισμῶν τῆς λέξεως τὸ μειρακίως οὐκ ἐδοκίμαζον· δουλεῖν γὰρ ἢ διάνοια πολλάκις τῇ ῥιθμῷ τῆς λέξεως καὶ τοῦ κομποῦ λείπεται τὸ ἀληθινόν. κράτιστον δ' ἐπιτήδευμα ἐν διαλέξει πολιτικῇ καὶ ἐναγωνίᾳ τὸ ὁμοίωσθαι τῇ κατὰ φύσιν βούλει· ὃ ἢ φύσει τοῖς νοήμασιν ἐπισθαι τὴν λέξιν, οὐ τῇ λέξει τὰ νοήματα. συμβούλιον δὲ δὴ περὶ πολέμου καὶ εἰρήνης λέγουσι, καὶ ἰδιώτη τὸν περὶ ψυχῆς τρέχοντι κίνδυνον ἐν δικασταῖς, τὰ νομικὰ καὶ θαυρακὰ καὶ μειρακίως ταῦτα, οὐκ οἶδα ἦν. τινα δὲ καὶ ἂν παρασχέιν ὠφέλειαν μᾶλλον δ' οἶδα ὅτι καὶ βλάβης ἂν αἷτα γένοιο. χαριστικῶς γὰρ πῶς ἐν σπουδῇ καὶ καλῶς γενόμενος, ἄωρον πρᾶγμα καὶ πολεμώτατον ἔλεγε.

ιε'. Οὗτος δ' οὐκ ἐμὸς ὁ λόγος πρώτου μὰ Δία· ἐπεὶ πολλοὶ καὶ τῶν παλαιῶν ταῦτην εἶχον ἔπαρ' αὐτοῦ τὴν δόξαν. Φιλόσοφος μὲν γὰρ ὁ διαλεκτικός, τὴν ἄλλην κατασκευὴν τῆς λέξεως ἐπαίνων τάνδρος, μέμφεται τῆς καινότητος ταύτης καὶ τοῦ φορτικῶς ἰσικεῖναι τὸ φησὶν αὐτὸν ζωγράφῳ ταῖς ἀνταῖς ἐσθῆσεσι καὶ τοῖς ἀντοῖς σχήμασι πάσης ἐπικοσμοῦντι τὰς γραφάς. ἅπαντας γοῶν [φησὶν] εὐρισκὼν τοῦ λόγου αὐτοῦ τοῖς αὐτοῖς τρόποις τῆς λέξεως κορημένους, ὡς· ἐν πολλοῖς τεχνικῶς τὰ καθ' ἑκάστη ἐξεργάζομενος τοῖς ὅλοις ἀπρεπῆ παντελῶς φαίνεσθαι διὰ τὸ μὴ πρᾶσκόνητας τοῖς ὑποκειμένοις τῶν ἡθῶν φράζειν. Ἰερώνυμος δ' ὁ φιλόσοφος φησὶν, ἀναγνῶναι μὲν ἂν τινα δυκηθῆναι τοῦ λόγου αὐτοῦ καλῶς, δημιουργῆσαι δὲ τὴν τε φωνὴν καὶ τὴν νόσον ἐπείραστα, καὶ ἐν ταῖς τῇ κατασκευῇ μετὰ τῆς ὁμοιοτύτου ὑποκρίσεως εἰπεῖν ἐν παντελῶς· τὸ γὰρ μέγιστον καὶ κινητικώτατον τῶν ὄχλων παρασείσθαι, τὸ παθητικὸν καὶ ἐψυχον, δουλεῖν γὰρ αὐτὸν τῇ λειότητι διὰ παντός· τὸ δὲ κεκραμένον καὶ παν-

Ἰο Πλάτων εἴρηκεν] In Phædr. §. 146.
καὶ καλῶς] F. leg. καὶ καλῶς. CA-
SAUB.

καπότητος] F. leg. καπότητος. SYLBERG.
Καχημῆτους] F. leg. καχημῆτους.
WOLF.

τοδαπὸν ἐπιτάσει τε καὶ ἀνάσει καὶ τὸ ταῖς παθητικαῖς ἀποθέσει διειλημμένον ὑπερβεβηκέναι. καθόλου δέ φησιν αὐτὸν εἰς ἀναγνώστου παιδὸς φωνὴν καταδύντα μήτε τόνον μήτε πάδος μήδ' ὑπόκρισιν δύνασθαι φέρειν. πολλοῖς δὲ καὶ ἄλλοις ταῦτα καὶ παραπλήσια τούτοις εἴρηται· περὶ ὧν οὐδὲν δεῖμαι γράφειν· ἐξ αὐτῆς γὰρ ἔσται τῆς Ἴσοκράτους λέξεως τεθείσης καταφανῆς ὅ τε τῶν περιόδων ῥυθμὸς, ἐκ παντὸς διώκων τὸ γλαφυρὸν, καὶ τῶν σχημάτων τὸ μωρακιῶδες περὶ τὰς ἀντιθέσεις καὶ παρισώσεις καὶ παρομοιώσεις κατατριβόμενον. καὶ οὐ τὸ γένος μέφομαι τῶν σχημάτων· πολλοὶ γὰρ αὐτοῖς ἐχρήσαντο καὶ συγγραφεῖς καὶ ῥήτορες, ἀντίσαι βουλόμενοι τὴν λέξιν· ἀλλὰ τὸν πλεονασμόν. τὸ γὰρ μὴ ἐν καιρῷ γίνεσθαι μηδ' ἐν ἑρα προσίτασθαι φημι ταῖς ἀκοαῖς.

ιϛ'. Ἐν γοῦν τῷ Πανηγυρικῷ, τῷ περιβοήτῳ λόγῳ, πολὺς ἔστιν ἐν τοῖς τοιοῦτοις· πλείστων μὲν οὖν ἀγαθῶν αἰτίους, καὶ μεγίστων ἐπαίνων ἀξιους ἡγοῦμαι· ἐνταῦθα γὰρ οὐ μόνον τῷ κῶλῳ τὸ κῶλον ἴσον, ἀλλὰ καὶ τὰ ὀνόματα τοῖς ὀνόμασι, τῷ μὲν πλείστων τὸ μεγίστων, τῷ δ' ἀγαθῶν τὸ ἐπαίνων, τῷ δ' αἰτίους τὸ ἀξιους· καὶ αὖτις οὐδὲ ἀπέλαυον μὲν ὡς ἰδίω, ἡμέλουον δὲ ὡς ἀλλοτριῶν· τό τε γὰρ κῶλον τὸ δεύτερον τῷ κῶλῳ τῷ πρὸ αὐτοῦ πάρισον, καὶ τῶν ὀνομάτων, τῷ μὲν ἀπέλαυον τὸ ἡμέλουον ἀντίθετον, τῷ δ' ἰδίω τὸ ἀλλοτριῶν· οἷς ἐπιβῆσιν· ἀλλ' ἐκῆδοντο μὲν ὡς οἰκείων, ἀπείχοντο δ' ὥσπερ χρῆτῶν μηδὲν προσηκόντων· ἀντίκειται γὰρ δὴ πάλιν κἀνταῦθα, τῷ μὲν ἐκῆδοντο τὸ ἀπείχοντο, τῷ δ' οἰκείων τὸ μηδὲν προσηκόντων. καὶ οὕτω ταῦτα ἱκανά, ἀλλ' ἐν τῇ μετὰ ταῦτα περιόδῳ πάλιν ἀντιστρέφει τῷ μὲν αὐτὸς τε μέλλοι μάλιστα εὐδοκιμήσειν, τὸ ἐπιφερόμενον καὶ τοῖς παισὶ μεγάλην δόξαν καταλείψειν, τῷ δ' οὐδὲ τὰς θρασυτητας τὰς ἀλλήλων ἐζήλουον, τὸ συναπτόμενον αὐτῶν οὐδὲ τὰς τόλμας τὰς καθ' ἑαυτῶν ἤσκουν. καὶ οὐδὲ μικρὸν διαλιπὼν ἐπιφέρει τούτοις· ἀλλὰ δεινότερον μὲν ἐνόμιζον εἶναι κακῶς ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἀκούειν ἢ καλῶς ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀποθνήσκειν. οὐκοῦν καὶ δεύτερον τῷ μὲν καλῶς τὸ κακῶς ἀντίστροφον, τῷ δ' ἀκούειν τὸ ἀποθνήσκειν πάρισον. εἰ μέτριος ἦν, μέχρι δεῦρο ἀνεκτός· ἀλλ' οὐκ ἀνήσει. πάλιν γοῦν ἐν τῇ μετ' αὐτὴν περιόδῳ τίθησιν· ὅτι τοῖς ἀγαθοῖς τῶν ἀνθρώπων οὐδὲν δεήσει πολλῶν γραμμάτων, ἀλλ' ἀπ' ὀλίγων συνθημάτων καὶ περὶ τῶν κοινῶν καὶ περὶ τῶν ἰδίω ὁμονοήσουσιν· οὐκοῦν τὸ γραμμάτων καὶ συνθημάτων πάρισον, καὶ τὸ πολλῶν καὶ ὀλίγων, καὶ κοινῶν καὶ ἰδίω ἀντίθετα. ἔπειθ' ὥσπερ οὐδὲν εἰρηκῶς τοιοῦτον, ἀσπράει ἐκκλύσει ταῖς παρισώσεις, εἰσφέρων αὐτικά· τὰ τῶν ἄλλων διώκουν θεραπεύοντες, ἀλλ' οὐχ ὑβρίζοντες τοὺς Ἕλλη-

νας, καὶ στρατηγεῖν οἰόμενοι δεῖν, ἀλλὰ μὴ τυραννεῖν αὐτῶν· καὶ μᾶλλον ἐπιθυμοῦντες ἡγεμόνες ἢ δεσπόται προσαγορεύεσθαι καὶ σωτῆρες, ἀλλὰ μὴ λυμεῶνες ἀποκαλεῖσθαι· τῷ ποιεῖν εὖ προσαγομένοι τὰς πόλεις, ἀλλ' οὐ βία καταστρεφόμενοι πιστοτέροις μὲν τοῖς λόγοις ἢ νῦν τοῖς ὄρκοις χρώμενοι, ταῖς δὲ συνθήκαις ὡς περ ἀνάγκαις ἐμμένειν ἀξιούντες. καὶ τί δεῖ τὰ καθ' ἕκαστα διεξιόντα μηκύνειν; ὀλίγου γὰρ ἅπας ὁ λόγος ὑπὸ τῶν τοιοῦτων αὐτῷ κεκόμψενται σχημάτων· οἱ μέντοι γε ἐπὶ τελευτῇ τοῦ βίου γραφέντες λόγοι ἦτον εἰς μισρακιώδεις, ὡς ἀν·οἶμαι, τελείαν ἀπειληφότους τὴν φρόνησιν παρὰ τοῦ χρόνου· καὶ περὶ μὲν τούτων ἱκανὰ ταῦτα.

ιζ'. Ὄρα δ' ἂν εἴη καὶ τῶν παραδειγμάτων ἄψασθαι καὶ δεῖξαι τίς ἐστι τούτοις ἡ τοῦ ῥήτορος ἰσχὺς. ἅπαντα μὲν οὖν τὰ γένη τῶν προβλημάτων καὶ πάσας τὰς ἰδέας τῶν λόγων ἀμίχανον ἐν ὀλίγῳ δηλῶσαι· ἀρκεῖ δὲ μία τε δημηγορία παραληφθεῖσα, καὶ λόγος εἰς ἓκ τῶν δικανικῶν. ὁ μὲν οὖν συμβουλευτικὸς λόγος ἐστίν, ἐν ᾧ παρακαλεῖ τοὺς Ἀθηναίους διαλύσασθαι μὲν τὸν συμμαχικὸν κληθέντα πόλεμον, δν ἐπολέμουν πρὸς αὐτοὺς Χίοι τε καὶ Ῥόδιοι καὶ οἱ τούτων σύμμαχοι· παύσασθαι δὲ πλεονεκτοῦντας καὶ τῆς κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἐπιθυμοῦντας ἀρχῆς, διδάσκων ὡς ἐστὶν οὐ μόνον κρείττων ἡ δικαιοσύνη τῆς ἀδικίας, ἀλλὰ καὶ ὠφελιμώτερα. τὸ μὲν οὖν ὑπτιον καὶ ἀναβεβλημένον τῆς ἀγωγῆς καὶ τῶν περιόδων ὁ χαριεντισμὸς ἔνεστι κὰν τούτοις· τὰ δὲ θεατρικὰ τῶν σχημάτων τεταμειμένως παρελήφθηται. ταῦτα μὲν δὴ παρορᾶν δεῖ τοὺς ἀναγινώσκοντας καὶ μὴ ἄξια ἡγεῖσθαι σπουδῆς, ὡς περ κατ' ἀρχὰς ἔφην· τοῖς δ' ἄλλοις πάνυ προσέχειν τὸν νοῦν. ἀρχεται δ' ὁ λόγος ἐνθένδε. Ἄπαντες μὲν εἰώθασιν οἱ παριόντες ἐνθάδε ταῦτα μέγιστα φάσκειν εἶναι καὶ μάλιστα σπουδῆς ἄξια τῇ πόλει, περὶ ὧν αὐτοὶ μέλλουσι συμβουλεύειν· οὐ μὴν ἀλλ' εἰ καὶ περὶ ἄλλων τινῶν πραγμάτων ἤρμοζε τοιαῦτα προειπεῖν. δοκεῖ μοι πρέπειν καὶ περὶ τῶν νυνὲ παρόντων ἐντεῦθεν ποιήσασθαι τὴν ἀρχήν. ἤκομεν γὰρ ἐκκλησιάσοντας περὶ τε πολέμου καὶ εἰρήνης, ἃ μέγιστην ἔχει δύναμιν ἐν τῷ βίῳ τῷ τῶν ἀνθρώπων, καὶ περὶ ὧν ἀνάγκη τοὺς ὀρθῶς βουλευσαμένους ἀμεινον τῶν ἄλλων πράττειν. τὸ μὲν οὖν μέγεθος ὑπὲρ ὧν συνεληλύθαμεν τηλικούτον ἐστίν. ὁρῶ δ' ὑμᾶς οὐκ ἐξ ἴσου τῶν λεγούτων τὴν ἀκρόασιν ποιουμένους, ἀλλὰ τοῖς μὲν προσέχοντας τὸν νοῦν, τῶν δ' οὐδὲ τῆς φωνῆς ἀνεχομένους. καὶ θαυμαστὸν οὐδὲν ποιεῖτε· καὶ γὰρ τὸν

Ἄπειληφότος] Διοφ. τοῖς, ἀπειληφότος. τίς ἐστιν. ΑΥΘΕΑ.

ΙΔΕΜ.

Εἰς ἐκ] Ε. εἰς τῶν ἐκ. ΙΔΕΜ.

Τίς ἐστι τούτους] Ε. τίς ἐστιν ἐν τούτοις, Συμβουλευτικῆς] Orationem Παρὶ Εἰρήνης ἃ τούτους τίς ἐστιν. WOLFF. Μαῖμα τούτους ἢ συμμαχικῶς intelligo.

ἄλλον χρόνον εἰώθατε τοὺς ἄλλους ἅπαντας ἐκβάλλειν, πλὴν τοὺς συναγορευόντας ταῖς ἑμετέραις ἐπιθυμίαις. ὃ καὶ δικαίως ἂν τις ὑμῖν ἐπιτιμήσειεν, ὅτι, συνειδότες πολλοὺς καὶ μεγάλους οἴκους ὑπὸ τῶν κολακευόντων ἀναστάτους γεγεννημένους, καὶ μισοῦντες ἐπὶ τῶν ἰδίων τοὺς ταύτην ἔχοντας τὴν τέχνην, ἐπὶ τῶν κοινῶν οὐχ ὁμοίως διάνεισθε πρὸς αὐτούς· ἀλλὰ, κατηγοροῦντες τῶν προσιεμένων καὶ χαιρόντων τοῖς τοιοῦτοις, αὐτοὶ μᾶλλον φαίνεσθε τοῦτοις πιστευόντες ἢ τοῖς ἄλλοις πολλίταις. καὶ γὰρ τοὶ πεποιθήκατε τοὺς ῥήτορας μελετᾶν καὶ φιλοσοφεῖν οὐ τὰ μέλλοντα τῇ πόλει συνοίσειν, ἀλλ' ὅπως ἀρέσκοντας ὑμῖν λόγους ἐροῦσιν, ἐφ' οὓς καὶ νῦν τὸ πλῆθος αὐτῶν συνερρήθηκεν. ἅπασιν γὰρ ἦν φανερόν, ὅτι μᾶλλον ἤδεσθε τοῖς παρακαλοῦσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὸν πόλεμον ἢ τοῖς περὶ τῆς εἰρήνης συμβουλευούσιν. οἱ μὲν γὰρ προσδοκίαν ἐμποιοῦσιν, ὡς τὰς κτήσεις τὰς ἐν ταῖς πόλεσι κομιούμεθα καὶ τὴν δύναμιν ἀναληψόμεθα πάλιν, ἦν πρότερον ἐτυγχάνομεν ἔχοντες· οἱ δ' οὐδὲν τοιοῦτον ὑποτείνουσιν, ἀλλ' ὡς ἡσυχίαν ἔχειν δεῖ· καὶ μὴ μεγάλων ἐπιθυμῶν παρὰ τὸ δίκαιον, ἀλλὰ στέργειν τὸ ἴσον, ὃ χαλεπώτατον πάντων τοῖς πλείστοις τῶν ἀνθρώπων ἐστίν. οὕτω γὰρ ἐξηρηγήμεθα τῶν ἐπιπιδῶν καὶ πρὸς τὰς δοκούσας εἶναι πλεονεξίας ἀπλήστως ἔχομεν, ὥστ' οὐδ' οἱ κεκτημένοι τοὺς μεγίστους πλοῦτους μένειν ἐπὶ τοῦτοις ἰδέλουσιν, ἀλλ' αἰ τοῦ πλείονος ὀρεγόμενοι περὶ τῶν ὑπαρχόντων κινδυνεύουσι. διόπερ ἄξιόν ἐστι δεδιέναι μὴ καὶ νῦν ἡμεῖς ἔνοχοι γενώμεθα ταύταις ταῖς ἀνοίαις· λίαν γὰρ τινές μοι δοκοῦσιν ὠρμηθεῖν πρὸς τὸν πόλεμον, ὥσπερ οὐ τῶν τυχόντων συμβουλευκότων, ἀλλὰ τῶν θεῶν ἀκηκούτες, ὅτι κατορθώσομεν ἅπαντα καὶ ῥαδίως κρατήσομεν τῶν ἐχθρῶν. χρὴ δὲ τοὺς νοῦν ἔχοντας περὶ μὲν ὧν ἴσασι μὴ βουλευέσθαι — περιέργου γὰρ —, ἀλλὰ πράττειν ὡς ἐγνώκασιν περὶ ὧν δ' ἂν βουλευώνται, μὴ νομίζειν εἰδέναι τὸ συμβησόμενον, ἀλλ' ὡς δόξῃ μὲν χρωμένους, ὅτι δ' ἂν τύχῃ γενησόμενον, οὕτω διανοεῖσθαι περὶ αὐτῶν. ὧν ὑμεῖς οὐδέτερον τυγχάνετε ποιοῦντες, ἀλλ' ὡς ἄδόν τι ταραχωδέατα διάκεισθε· συνελθόντες μὲν γὰρ, ὡς βέλον ὑμᾶς ἐξ ἀπάντων τῶν ῥηθέντων ἐκλέξασθαι τὸ βέλτιστον· ὥσπερ δ' ἤδη σαφῶς εἰδότες ὃ πρακτέον ἐστίν, οὐ θέλετε ἀκοβεῖν πλὴν τῶν εἰς ἡδονὴν δημηγορούντων. καίτοι προσῆκεν ὑμᾶς, εἴπερ ἐβούλεσθε ζητεῖν τὸ τῇ πόλει συμφέρον, μᾶλλον τοῖς ἐναντιουμένοις ταῖς ἑμετέραις γνώμαις προσέχειν τὸν νοῦν ἢ τοῖς χαριζόμεναις, εἰδύτας ὅτι τῶν ἐνθάδε παριόντων οἱ μὲν ἂ βούλεσθε λίγοντες

ῥαδίως ἐξαπατῶν δύνανται· τὸ γὰρ πρὸς χάριν ῥηθῆναι
 ἐπισκοτεῖ τῷ καθορῶν τὸ βέλτιστον ὑπὸ δὲ τῶν μὴ
 πρὸς ἡδονὴν συμβουλευόντων οὐδὲν ἂν πάθοιτε τοι-
 οῦτον· οὐ γὰρ ἐστὶν ὅπως ἂν μεταπείσαι δυνηθεῖσιν
 ὑμᾶς, μὴ φανερὸν τὸ συμφέρον καταστήσαντες. χω-
 ρὶς δὲ τούτων, πῶς ἂν ἄνθρωποι καλῶς δυνηθεῖεν
 ἢ κρίναι περὶ τῶν γεγενημένων ἢ βουλευσασθαι
 περὶ τῶν μελλόντων, εἰ μὴ τοὺς μὲν λόγους τοὺς
 τῶν ἐναντιομένων παρ' ἀλλήλους ἐξετάζοιεν, αὐ-
 τοὶ δ' αὐτοὺς κοινούς ἀμφοτέροις ἀκροατὰς παρὰ
 ἄλλοις; θανατάω δὲ τῶν πρεσβυτέρων, εἰ μηκέτι
 μνημονεύουσι, καὶ τῶν νεωτέρων, εἰ μηδενὸς ἀκη-
 κῶσιν, ὅτι διὰ μὲν τοὺς παραινούντας ἀντέχεσθαι
 τῆς εἰρήνης οὐδὲν πώποτε κακὸν ἐπάθομεν· διὰ δὲ
 τοὺς ῥαδίως πολεμεῖν αἰρουμένους μεγάλας συμ-
 φοραῖς περιπέσομεν. ὣν ἡμεῖς οὐδεμίαν ποιούμεθα
 μνείαν· ἀλλ' ἰστοίμως ἔχομεν, μηδὲν εἰς τὸ πρόσθεν
 ἡμῖν αὐτοῖς πράττοντες, τριήρεις πληροῦν καὶ χρη-
 μάτων εἰσφοράς ποιεῖσθαι καὶ βοηθεῖν καὶ πολε-
 μῆν οἷς ἂν τύχουμεν, ὥσπερ ἐν ἀλλοτρίᾳ τῇ πόλει
 κινδυνεύουσι. τούτων δ' αἰτιὸν ἐστίν, ὅτι προσῆ-
 κον ὑμᾶς ὁμοίως ὑπὲρ τῶν κοινῶν ὥσπερ ὑπὲρ τῶν
 ἰδίων σπουδάξουσιν, οὐ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχετε περὶ
 αὐτῶν· ἀλλ', ὅταν μὲν ὑπὲρ τῶν ἰδίων βουλευσῆθε,
 ζητεῖτε συμβούλους τοὺς ἀμεινον φρονούντας ὑμῶν
 αὐτῶν· ὅταν δ' ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐκκλησιαάζητε, τοῖς
 μὲν τοιούτοις ἀπιστεῖτε καὶ φθονεῖτε, τοὺς δὲ πονη-
 ρατάτους τῶν ἐπὶ τὸ βῆμα παριόντων ἐπαινεῖτε, καὶ
 νομίζετε δημοτικωτέρους εἶναι τοὺς μεθύοντας τῶν
 νηφόντων καὶ τοὺς νοῦν οὐκ ἔχοντας τῶν εὐ φρο-
 νούντων καὶ τοὺς τὰ τῆς πόλεως διανεμομένους τῶν
 ἐκ τῆς ἰδίας οὐσίας ὑμῖν λειτουργούντων ὥστ' ἄξιον
 θανατάζειν εἴ τις ἐλπίζει τὴν πόλιν, τοιούτοις συμ-
 βούλοις χρωμένην, ἐπὶ τὸ βέλτιον ἐπιδώσειν. ἐγὼ
 δ' οἶδα μὲν ὅτι πρόσαντες ἐστὶν ἐναντιοῦσθαι ταῖς
 ὑμετέραις διανοαῖς, καὶ ὅτι δημοκρατίας οὐσης οὐκ
 ἔστι παρρησία, πλὴν ἐνθάδε μὲν τοῖς ἀφρονεστά-
 τοις καὶ μηδὲν ὑμῶν φροντίζουσιν, ἐν δὲ τοῖς θεία-
 τροις τοῖς κομψοδοδιδασκάλοις· ὁ καὶ πάντων ἐστὶ
 δεινότατος, ὅτι τοῖς μὲν ἐκφέρουσι εἰς τοὺς ἄλλους
 Ἕλληνας τὰ τῆς πόλεως ἀμαρτήματα τοσαύτην ἔχετε
 χάριν, ὅσων οὐδὲ τοῖς εὐ ποιούσι, πρὸς δὲ τοὺς ἐπι-
 πλῆττοντας καὶ νοθετοῦντας ὑμᾶς οὕτω διατίθεισθε
 δυσκόλως, ὥσπερ πρὸς τοὺς κακόν τι τὴν πόλιν ἐρ-
 γαζομένους. ὁμοίως δὲ, καὶ τούτων ὑπαρχόντων, οὐκ
 ἂν ἀποσταίην ὣν διανοήθην παρελήλυθα γὰρ οὐ
 χαρισθῆμενος ὑμῖν οὐδὲ χειροτονίαν μνηστεύσων,
 ἀλλ' ἀποφανούμενος ἃ τυγχάνω γιγνώσκων· πρῶ-

τον. μὲν περὶ ὧν ὁ πρότασις προτίθησιν, ἔπειτα καὶ περὶ τῶν ἄλλων τῶν τῆς πόλεως πραγμάτων. οὐδὲν γὰρ ὄφελος ἔσται τῶν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης γνωσθέντων, ἂν μὴ περὶ τούτων ὀρθῶς λοιπὸν βουλευσώμεθα. φημί δ' οὐν χρῆναι ποιεῖσθαι τὴν εἰρήνην, μὴ μόνον πρὸς Χίους τε καὶ Ῥοδίου καὶ Βυζαντίου καὶ Κώους, ἀλλὰ πρὸς πάντας ἀνθρώπους, καὶ χρῆσθαι ταῖς συνθήκαις, μὴ ταύταις αἰς νῦν τινὲς γεγράφασιν, ἀλλὰ ταῖς γενομέναις μὲν πρὸς βασιλεῖα καὶ Λακεδαιμονίους, προστατούσαις δὲ τοὺς Ἑλληνας αὐτονόμους εἶναι καὶ τὰς φρουρὰς ἐκ τῶν ἄλλοτρίων πόλεων ἐξιέναι καὶ τὴν αὐτῶν ἔχειν ἑκάστους. τούτων γὰρ οὔτε δικαιοτέρας εὐρήσομεν οὔτε μᾶλλον τῇ πόλει συμφερούσας.

ἠ΄. Ταῦτα προειπὼν καὶ οὕτω διαδείς τοὺς ἀκούοντας πρὸς τὸν μέλλοντα λόγον ἐπιτηδείως, ἐγκωμίων τε κάλλιστον τῆς δικαιοσύνης διαδέμενος, καὶ τὰ καθεστηκότα πράγματα μεμψήμενος, ἐπιτίθεισι τούτοις τὴν σύγκρισιν τῶν τότε ἀνθρώπων πρὸς τοὺς προγόνους. Τούτου δ' ἕνεκα ταῦτα προεῖπον, ὅτι περὶ τῶν λοιπῶν οὐδὲν ὑποστειλόμενος, ἀλλὰ παντάπασιν ἀνειμένως μέλλω ποιεῖσθαι τοὺς λόγους πρὸς ὑμᾶς. τίς γὰρ, ἄλλοθεν ἐπελθὼν καὶ μήπω συνδιεφθαρμένος ἡμῖν, ἀλλ' ἐξαίφνης ἐπιστάς τοῖς γενομένοις, οὐκ ἂν μαίνεσθαι καὶ παραφρόνειν ἡμᾶς νομίσειεν; οἱ φιλοτιμούμεθα μὲν ἐπὶ τοῖς τῶν προγόνων ἔργοις καὶ τὴν πόλιν ἐκ τῶν τότε πραχθέντων ἐγκωμιάζειν ἀξιούμεν, οὐδὲν δὲ τῶν αὐτῶν ἐκείνοις πράττομεν, ἀλλὰ πᾶν τούναντιον. οἱ μὲν γὰρ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων τοῖς βαρβάροις πολεμοῦντες διετέλεσαν ἡμεῖς δὲ τοὺς ἐκ τῆς Ἀσίας τὸν βίον ποριζομένους ἐκεῖθεν ἀναστήσαντες ἐπὶ τοὺς Ἑλληνας ἠγάγομεν. κἀκεῖνοι μὲν ἐλευθεροῦντες τὰς πόλεις τὰς Ἑλληνίδας καὶ βοηθοῦντες αὐταῖς τῆς ἡγεμονίας ἤξιώθησαν, ἡμεῖς δὲ καταδουλούμενοι καὶ ἀναντία τοῖς τότε πράττοντες ἀγανακτούμεν, εἰ μὴ τὴν αὐτὴν τιμὴν ἐκείνοις ἔχομεν; οἱ τοσοῦτον ἀπολελείμεθα καὶ τοῖς ἔργοις καὶ ταῖς διανοαῖς τῶν κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον γενομένων, ὅσον οἱ μὲν ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων σωτηρίας κ. τ. λ. οὕτως ὀλίγον αὐτῶν φροντίζομεν — ἐν γὰρ ἀκούσαντες γνώσεσθε καὶ περὶ τῶν ἄλλων —, ὥστε θανάτου τῆς ζῆμιας ἐπικειμένης ἦν τις ἀλφῶν δεκάζων, τοὺς τοῦτο φανερώτατα ποιοῦντας στρατηγὸς χειροτονοῦμεν, καὶ τὸν πλείστους διαφθεῖραι δυνηθέντα τῶν πολιτῶν, τούτου ἐπὶ τὰ μέγιστα

Τοὺς ἐκ τῆς Ἀ. τὴν βίον ποριζομένους] In regi Persarum aut satrapis illius navatellige Græcos mercenarios milites, qui bant operam. ΑΥΟΧΗ.
inopis coacti in Asiam militatum ibant, et

τῶν πραγμάτων καθίσταμεν σπουδάζοντες διὰ τὴν τὴν πολιτείαν οὐχ ἥττον ἢ περὶ τὴν σωτηρίαν ἄλλης τῆς πόλεως, καὶ τὴν δημοκρατίαν εἰδότες ἐν μὲν ταῖς ἡσυχίαις καὶ ταῖς ἀσφαλείαις αὐξομένην καὶ διαμένουσαν, ἐν δὲ τοῖς πολέμοις δις ἡδὴ καταλυθεῖσαν, πρὸς μὲν τοὺς τῆς εἰρήνης ἐπιθυμοῦντας, ὡς πρὸς ὀλιγαρχικοὺς ὄντας, δυσκόλως ἔχομεν τοὺς δὲ τὸν πόλεμον ἀγαπῶντας, ὡς τῆς δημοκρατίας κηδομένους, εὐνοὺς εἶναι νομίζομεν. ἐμπειρότατοι δὲ λόγων καὶ πραγμάτων ὄντες, ὁπῶς ἀλογίστως ἔχομεν, ὥστε περὶ τῶν αὐτῶν τῆς αὐτῆς ἡμέρας οὐ ταῦτ' ἀγνώσκομεν ἄλλ' ὢν πρὶν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἀναβῆναι κατηγοροῦμεν, ταῦτα συνελθόντες χειροτονοῦμεν οὐ πολὺν δὲ χρόνον διαλίποντες, τοῖς [ἐνταῦθα] ψηφισθεῖσιν, ἐπειδὴν ἀπίωμεν πάλιν, ἐπιτιμῶμεν προσκοιούμενοι δὲ σωφρονέστατοι τῶν Ἑλλήνων εἶναι, τοιοῦτοις χρώμεθα συμβούλοις, ὢν οὐκ ἔστιν ὅστις οὐκ ἂν καταφρονήσει, καὶ τοὺς αὐτοὺς τοῦτους κυρίους τῶν κοινῶν ἀπάντων καθίσταμεν, οἷς οὐδεὶς ἂν τῶν ἰδίων οὐδὲν ἐπιτρέψει.

Σ'. Τοιοῦτος μὲν δὴ τις ἐν τοῖς συμβουλευτικοῖς λόγοις ὁ ἀνὴρ ἐν δὲ τοῖς δικανικοῖς, τὰ μὲν ἄλλα πάνυ ἀκριβῆς καὶ ἀληθινός, καὶ τῷ Διόσκω χαρακτήρι ἔγγιστα μὲν προσεληλυθός, ἐν δὲ τῷ συνδέσει τῶν ὀνομάτων τὸ λεῖον ἔκεινθ' καὶ εὐπρεπῆς ἔχων, Πλάτωνα μὲν ἢ ἐν ἄλλοις λόγοις, οὐ μὴν ἄλλ' ἔχων γὰρ μηδεὶς δ' ἀγνοεῖν ὑπολάβη με, μηδ' οὐκ Ἀφάρει, ὁ πρόγονός τε καὶ εἰσποίητος Ἰσοκράτι γενόμενος, ἐν τῷ πρὸς Μεγακλείδην περὶ τῆς ἀντιδόσεως λόγῳ, διορίζεται μηδεμίαν ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐπιθέσει εἰς δικαστήριον γεγράφθαι, μηδ' οὐκ ἔδομας πάνυ πολλὰς δικαστικῶν λόγων Ἰσοκράτιων περιφέρεισθαι φησὶν ὑπὸ τῶν βιβλιοπωλῶν Ἀριστοτέλης ἐπίσταμαι γὰρ ταῦτα ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων λεγόμενα· καὶ οὐκ Ἀριστοτέλει πείδομαι, ῥηταίνειν τὸν ἀνδρα βουλομένῳ, οὐτ' Ἀφάρει, τούτου γ' ἕνεκα λόγον εὐπρεπῆ Πλάττονέω, συντίθεμαι· ἰκανὸν δ' ἠγησάμενος εἶναι τῆς ἀληθείας βεβαιωτὴν τὸν Ἀθηναῖον Κηφισθώρον — ὅς καὶ συνίθισεν Ἰσοκράτι καὶ γνησιώτατος ἀκουστής ἐγένετο καὶ τὴν ἀπολογία τὴν πάνυ θαυμαστὴν ἐν ταῖς πρὸς Ἀριστοτέλην ἀντιγραφαῖς ἐποίησας — πιστεύω γεγράφθαι λόγους τινας ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς εἰς δικαστήρια, οὐ μόντοι πολλοὺς, καὶ χρώματι παραδειγματι εἶς αὐτῶν ἐνὶ — οὐ γὰρ ἐγχωρεῖ πλείοσι — τῷ Τραπέζι-

Ἐν ἄλλοις] Γρ. ἐν τοῖς ἄλλοις. Con. Πρίσιος] priusquam, vel quia locum illi tenet, vel quia natus est antequam ille, cujus est privigeus, ipsius matrem dixerit. Avoan.

Δικαστήριον] Malisp. cum Wolffo sic χολήριον. Idem. μηδὲν δὲν. Con.

Ἀριστοτέλων] Siculum illum Aristote-

lem, inquit Wolffus, eandem Stagiritam confundunt Cicerō, Dionysius, Athenaeus et Eusebius, ut bene Ionsius in dissertatione de philosophia petipatetica observavit. Maastricht ad Diog. Laert. p. 199. ed. Amst. Avoan.

Πλείοσι] Nr. χριστοῦ. Idem.

τὸν παῖδα ἐντεγκαλεῖν αὐτῷ, καὶ ἔξαιτεῖν τούτον
 ὃν αὐτοὶ ἠφαιύσαμεν. καὶ ταῦτα λέγων καὶ ἀγανα-
 κτῆν καὶ δακρύων εἰλκὴ με πρὸς τὸν πολέμαρχον,
 ἔγγυητὰς αἰτῶν· καὶ οὐ πρότερον ἀφῆκεν, ἕως αὐτῷ
 κατέστησα ἕξ τριάντων ἔγγυητὰς. καὶ μοι ἀνάβητε
 τούτων μάρτυρες.

... κ'. Ταῦθ' ὅτι μὲν ὄλω τῷ γένει διαφέρει τῶν ἐπιδεικτικῶν τε καὶ
 συμβουλευτικῶν κατὰ τὸν χαρακτῆρα τῆς λέξεως, οὐδεὶς ἴσθιεν ὅς
 οὐκ ἂν ὀμολογήσειεν· οὐ μέντοι παντάπασι γὰρ τὴν Ἰσοκράτειον
 ἀγωγὴν ἐκβάλλει· ἀκαρῆ δὲ τινα διασώζει τῆς κατασκευῆς τε καὶ
 σημασιολογίας ἐκείνης ἐνθυμήματα; καὶ ποιητικώτερα μᾶλλον ἔστιν ἢ
 ἀληθινώτερα. ὅλον ἔστιν φησὶν ἠγοῦμένην δὲ, εἰ μὲν μὴ προελ-
 μνη τὰ χρήματα, κινδυνεύσειν. τὸ γὰρ ἀπολείπον τε καὶ
 ἀφελὸς τοιοῦτον ἠγοῦμένην δὲ μὴ παραδοῦς τὰ χρήματα
 κινδυνεύσειν. ἔτι ἐκείνο· καὶ πρὸς τούτοις, ὧ ἄνδρες
 δικασταί, νομίζων, εἰ μὲν αὐτοῦ μένειν ἐπιχειροῖν,
 ἐκδρῶθῆσεσθαι με ὑπὸ τῆς πόλεως Σαθύρω, εἰ δ' ἄλ-
 λος εἶπαι τραπολίμην, οὐδὲν αὐτῷ μελήσειν τῶν
 ἐμῶν λόγων, εἰ δ' εἰσπλευσοίμην εἰς τὸν Πόντον,
 ἀπαθανεῖσθαι με μετὰ τοῦ πατρὸς. ἢ τε γὰρ περίοδος
 ἐκμηκόμεται πέρα τοῦ δικανικοῦ τρόπου, καὶ ἡ σύνδεσις ἔχει τι τοῦ
 ποιητικοῦ, τό τε σχῆμα τῆς λέξεως ἐκ τῶν ἐπιδεικτικῶν εἰληπται
 παρισώσεων καὶ παρομοιώσεων. τό τε αὖν ἐπιχειροῖν καὶ
 τραπολίμην καὶ εἰσπλευσοίμην ἐν ἐνὶ χωρίῳ κείμενα, καὶ
 τῶν κώλων τριῶν ὄντων τὸ μέκος ἴσον ὑπάρχον, τεκμήρια τῆς
 Ἰσοκράτους κατασκευῆς ἐστί· καὶ τὰ τούτοις ἐπιφερόμενα· διε-
 νοεῖτό με ἀποστρεφῆναι τὰ χρήματα, καὶ πρὸς μὲν
 ἐμὲ προσεπαίειτο ἀπορεῖν καὶ οὐκ ἂν ἔχειν παρό-
 μοιά τε καὶ παρακλήσια ἀλλήλοις ἐστί, καὶ πρὸς τούτοις ἂ μετ'
 ἄλλοιον ἐπιτίθῃσι· ὡς πίστις τε μεγίστας αὐτῷ δεδω-
 κώς εἶη, καὶ τὴν ἀρχὴν ἐτι μείζω πεποικῶς ἢς εἶχε
 πρότερον, καὶ τὴν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν γυναῖκα τῷ
 ἑαυτοῦ νιεῖ εἰληφώς· καὶ γὰρ ἐνταῦθα τάλιν τὸ δεδω-
 κώς καὶ πεποικῶς καὶ εἰληφώς παρόμοιον, καὶ τὴν
 ἀρχὴν καὶ τὴν ἀδελφὴν. ἔχει δ' ἂν τις καὶ ἄλλα πρὸς τού-
 τας λέγειν, ἕξ ὧν ὁ χαρακτῆρ τοῦ ῥήτορος ἔσται καταφανής·
 ἀνάγκη δ' ἴσως στοχάζεσθαι τοῦ χρόνου.

ΕΚ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ.

Ὁ δ' Ἰσοκράτους [λόγος] κομψέεται μὲν, ἀλλὰ μετὰ σεμνό-
 τητος, καὶ πανηγυρικώτερός ἐστι μᾶλλον ἢ δικανικώτερός· ἔχει δὲ
 τὸν κόσμον μετ' ἐνεργείας καὶ πομπικῶς ἐστί μετὰ τοῦ ἀνοητικοῦ
 καὶ χρησίου, οὐ μὴν ἀγωνιστικῶς περιγράφων δὲ τὴν ἀπαγγελ-
 ῖαν ταῖς περιόδοις, καὶ ὄλω μισότητα συμφρονίζων λιτότητι, τὸ
 δὲ λιτὸν ἐξαιρῶν. καὶ αὐτοῦ μάλιστα ζηλωτέον τὴν τε τῶν ὀνομά-
 των συνέχισιν καὶ τὸ τῆς ὄλης ἰδέας ἐπιδεικτικόν.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ] Ἀρχαίον κριτ. p. 432.

μισότητα] ἴσον σμικρότητα. IDEM.

ἐνεργείας] Γε. ἐνεργείας. COS.

ΕΚ ΤΟΥ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ
ΠΕΡΙ ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ.

Ἰσοκράτης, ἐνενήκοντα καὶ ἕξ ἐτῶν γεγονώς, τὸν Πανηγυρικὸν ἔγραφε λόγον περὶ ἕτη δὲ ἐνὸς ἀποδέοντα ἑκατὸν γεγονώς, ὡς ᾤθετο Ἀθηναίους ὑπὸ Φιλίππου ἐν τῇ περὶ Χαιρώνειαν μάχῃ νενικημένους, ποτιώμενος, τὸν Εὐριπίδειον στίχον προσνήξαστο, εἰς ἑαυτὸν ἀναφέρων,

Ἰδέτωσιν ἑσὺν Κάλμωσ ἱαλιῶν

καὶ ἐπεικῶν, ὡς δουλεύσει ἡ Ἑλλὰς, ἐξέλιπε τὸν βίον.

ΕΚ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἄν σολοικίστης δὲ ἢ βαρβαρίσσης, ἐν ἔστω φάρμακον ἢ ἀναισχυντία καὶ κρόχαιρον εὐθὺς ὄνομα οὔτε ὄντος τινὸς οὔτε γενόμενου ποτὲ ἢ ποιητοῦ ἢ συγγραφέως, δεσ οὕτω λέγειν ἰδοκίμαζε σοφὸς ἀνὴρ καὶ τὴν φωνὴν ἐς τὸ ἀκρότατον ἀπηκριβωμένος. ἀλλὰ καὶ ἀναγίνωσκε τὰ παλαιὰ μὲν μὴ σὺ γε, μηδὲ εἴ τι ὁ λῆρος Ἰσοκράτης ἢ ὁ χαρίτων ἄμοιρος Δημοσθένης ἢ ὁ ψυχρὸς Πλάτων, ἀλλὰ τοὺς τῶν πρὸ ἡμῶν ὀλίγων λόγους, καὶ ἅς φασὶ ταύτας ΜΕΛΕΤΑΣ, ὡς ἔχρη, ἀπ' ἐκείνων ἐπισπισθήμενος, ἐν καιρῷ καταχρῆσθαι, καθάπερ ἐκ ταμείου προαιρῶν.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΥΣΑΝΙΟΥ
ΠΕΡΙ ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ.

Κεῖται δὲ [ἐν τῇ Ὀλυμπίῳ] ἐπὶ κίονος Ἰσοκράτους ἀνδριάς. δε εἰς μνήμην τρία ὑπέλειπετο, ἐπιμονώτατον μὲν, ὅτι οἱ βιώσαντι ἕτη δυοῖν δέοντα ἑκατὸν οὐποτε κατελύθη μαθητὰς ἔχειν σωφρονώτατον δὲ, ὅτι πολιτείας ἀπεχόμενος διέμεινε καὶ τὰ κοινὰ οὐ πολυπραγμονῶν· ἐλευθερώτατον δὲ, ὅτι, πρὸς τὴν ἀγγελίαν τῆς ἐν Χαιρώνειᾳ μάχης ἀλγήσας, ἐτελεύτησεν ἰδελοῦντής.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ] Μααρθ. β, 27,
Πανηγυρική] Γε. Πανθηραϊκή. Κορ.
Προσνήξαστο] Γε. προσήξαστο. Ιδρμ.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ] Γαίη. Δλαα. β. ζ.
ΠΑΥΣΑΝΙΟΥ] Αίτιο. c. 18.

ΕΚ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ
ΠΕΡΙ ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ.

Ἡ δὲ σειρὴν ἢ ἐφεστηκῦια τῷ Ἰσοκράτους τοῦ σοφιστοῦ σήματι — ἐφίστηκε δ' οἷον ἔδουσα — πειθῶ κατηγορεῖ τοῦ ἀνδρός, ἣν συνεβάλετο ῥητορικοῖς νόμοις καὶ ἤθεσι, πάρισα καὶ ἀντίθετα καὶ ὁμοιοτέλευτα οὐχ εὐρῶν πρῶτος, ἀλλ' εὐρημένους εὐ χρησάμενος. ἐπεμελήθη δὲ καὶ περιβολῆς καὶ ρυθμῶν καὶ συνθήκης καὶ κρότου. ταυτὶ δ' ἠποίμασέ που καὶ τὴν Δημοσθένους ἡλώτταν· Δημοσθένους γὰρ μαθητῆς μὲν Ἰσαίου, ζηλωτῆς δὲ Ἰσοκράτους γενόμενος, ὑπερέβαλετο αὐτὸν ρυθμῶ καὶ ἐπιφορᾷ καὶ περιβολῇ καὶ ταχύτητι λόγου τε καὶ ἐννοίας. σιμνότης δ' ἢ μὲν Δημοσθένους ἐπεστραμμένη μᾶλλον, ἢ δ' Ἰσοκράτους ἀβροτέρα τε καὶ ἡδίω. παρὰδειγμα δὲ ποιῶμεθα τῆς μὲν Δημοσθένους σιμνότητος· πέρασ μὲν γὰρ ἅπασιν ἀνθρώποις ἐστὶ τοῦ βίου θάνατος, κᾶν ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθείρξας τηρῆ· φεῖ. δὲ τοὺς ἀγαθοὺς ἀνδρας ἐγχειρεῖν μὲν ἅπασιν αἰετοῖς καλοῖς, τὴν ἀγαθὴν προβαλλομένους ἐλπίδα, φεῖρειν δ' ὅ τι ἂν ὁ θεὸς διδῶ γενναίως. ἢ δὲ Ἰσοκράτους σιμνότης ὧδε κεκόσμηται· τῆς γὰρ γῆς ἀπάσης, τῆς ὑπὸ τῷ κόσμῳ κειμένης δίχα τετμημένης, καὶ τῆς μὲν Ἀσίας, τῆς δ' Εὐρώπης καλουμένης, τὴν ἡμίσειαν ἐκ τῶν συνθηκῶν εἴληφεν, ὡς περ πρὸς τὸν Δία τὴν χώραν νεμόμενος. τὰ μὲν οὖν πολιτικά ὤκει καὶ ἀπεφοῖτα τῶν ἐκκλησιῶν, διὰ τε τὸ ἑλλικὲς τοῦ φθέγματος, διὰ τε τὸν Ἀθηνησι φθόνον, ἀντιπολιτευόμενον ἐν τοῖς μάλιστα τοῖς σοφώτερον τι ἐτέρου ἀγορεύουσιν· ὅμως δ' οὐκ ἀπεσπούδαζε τῶν κοινῶν. τὸν τε γὰρ Φίλιππον, ἐν οἷς πρὸς αὐτὸν ἔγραφεν, Ἀθηναίοις δῆπου διωρδοῦτο· καὶ οἷς περὶ τῆς εἰρήνης συγγέγραφεν, ἀνεσκεύαζε τοὺς Ἀθηναίους ἐκ τῆς θαλάττης, ὡς κακῶς ἐν αὐτῇ ἀκούοντας· ὁ Πανηγυρικός τε αὐτῷ λόγος, ὃν διῆλθεν Ὀλυμπιάσι, τὴν ἑλλάδα πείθων ἐπὶ τὴν Ἀσίαν στρατεύειν, παυσάμενος τῶν οἴκοι ἐγκλημάτων. οὗτος μὲν οὖν, εἰ καὶ κάλλιστος λόγων, αἰτίαν ὅμως παραδέδωκεν, ὡς ἐκ τῶν Γοργία σπουδασθέντων εἰς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν συνθεθεῖς. ἄριστα δὲ τῶν Ἰσοκράτους φροντισμάτων ὁ τε Ἀρχίδαμος ζύγκνεται καὶ ὁ Ἀμάρτυρος. τοῦ μὲν γὰρ

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ] Vit. Sophist. i. 17.

Παῖδὸς κατηγορεῖ] Ad verbum interpretor: accusat, vel arguit, vitium suadet, i. e. testatur virum donatum fuisse suadela. AUGER.

Τὰ πολιτικά ἔκει] I. e. ἔκει πολιτικῶν ὅσα. IDEM.

Ἐν τοῖς] Malim abesse. IDEM.

Διωρδοῦτο] rectum faciebat, i. e. efficiebat ut illis amicus esset. IDEM.

Ἀπείσχυσε — ἐκ τῆς θαλάττης] Ἀπείσχυσε τῆς κατὰ θάλατταν ἀρχῆς. COR.

Παῖδων] Sub. Ιερί. AUGER. Ἰσως αἰθε. COR.

Τοῦ μὲν γὰρ — ἀναφίξω] spiritus enim illius (i. e. Archidami, orationis inscriptae ΑΡΧΙΔΑΜΟΣ) pervadit Lacedaemonios, revocans a Leucitrica elade, i. e. erigens florem animos Leucitrica elade afflictos. AUGER.

δίηκει φρόνημα Λακεδαιμονίοις τῶν Δευκτρικῶν ἀναφέρον, καὶ οὐκ ἀκριβῆ μόνον τὰ ὀνόματα, ἀλλὰ καὶ ἡ συνθήκη λαμπρά· ἐναγώνιος δ' ὁ λόγος, ὡς καὶ τὸ μυθῶδες αὐτοῦ μέρος τὸ περὶ τὸν Ἡρακλῆα καὶ τὰς βούς σὺν ἐπιστροφῇ ἡρμηνεύσθαι. ὁ δ' Ἀμάρτυρος ἰσχὸν ἐνδείκνυται κεκολασμένην εἰς ῥυθμούς· νόημα γὰρ ἐκ νόηματος εἰς περιόδους ἰσοκώλους τελευτᾷ. ἀκροαταὶ δὲ τοῦ ἀνδρὸς τούτου πολλοὶ μὲν, ἔλλογιμώτατος δὲ Ὑπερίδης ὁ ῥήτωρ· Θεόπομπον γὰρ τὸν ἐκ Χίου καὶ τὸν Κυμαῖον Ἐφορον οὐτ' ἂν διαβάλομι οὐτ' ἂν θανατάσαιμι. οἱ δ' ἠγούμενοι τὴν κωμωδίαν καθάπτεσθαι τοῦ Ἰσοκράτους, ὡς αὐλοποιού, ἀμαρτάνουσι. πατήρ μὲν γὰρ αὐτῷ Θεόδωρος ἦν, ὃν ἐκάλουον αὐλοποιῶν Ἀθηναίων· αὐτὸς δὲ οὐτ' αὐλοῦς ἐγίνωσκεν οὔτε ἄλλο τι τῶν ἐν βαναύσοις. οὐ γὰρ ἂν οὐδὲ τῆς ἐν Ὀλυμπίᾳ εἰκόνοσ ἐτυχέν, εἰ τι τῶν εὐτελῶν εἰργάζετο. ἀπέθανε μὲν οὖν Ἀθηναίων ἀμφὶ τὰ ἑκατὸν ἔτη. ἕνα δὲ αὐτὸν ἠγώμεθα τῶν ἐν πολέμῳ ἀποθανόντων· ἐπειδὴ μετὰ τὰ κατὰ Χαιρώνειαν ἐτελεύτα, μὴ καρτερήσας τὴν ἀκράσιν τοῦ Ἀθηναίων πταίσματος.

ΕΚ ΤΟΥ ΑἸΔΙΑΝΟΥ

ΠΕΡΙ ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ.

Ἰσοκράτης ὁ ῥήτωρ ἔλεγεν ὑπὲρ τῆς Ἀθηναίων πόλεως, ὁμοίαν εἶναι ταῖς ἐταίραις. καὶ γὰρ ἐκείναις τοὺς ἀλτισκομένους ὑπὸ τῆς ἑρας αὐτῶν βούλεσθαι συνέιναι αὐταῖς· ὅμως δὲ μηδένα εὐτελῶσ ὀδῶσ αὐτοῦ περὶ φρονείν, ὡς ὑπομῖναι ἂν συνοικήσαι· τὸν αὐτῶν. καὶ οὖν καὶ τὴν Ἀθηναίων πόλιν ἐνεπιδημήσαι μὲν εἶναι ἠδίστην, καὶ κατὰ γε τοῦτο πασῶν τῶν κατὰ τὴν Ἑλλάδα διαφέρειν· ἐνεκῆσαι δὲ ἀσφαλῆ μηκέτι εἶναι. ἤντιστο δὲ διὰ τούτων τοὺς ἐπιχωριάζοντας αὐτῇ συκοφάντας καὶ τὰς ἐκ τῶν δημοτυγόντων ἐπιβουλάς.

ΕΚ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Λόγος τις εἰς ἐμὲ ἀφίκετο, λέγων αἴτιον Ἰσοκράτην γενέσθαι τὸν ῥήτορα τοῖς Πέρσαις καταδουλώσει. ἥς ἐδουλώσαντο αὐτοὺς Μακεδόνες. τοῦ γὰρ Πανηγυρικοῦ λόγου, ὃν Ἰσοκράτης τοῖς Ἑλλησιν ἐπεδείξατο, εἰς Μακεδονίαν ἔλθουσα ἡ φήμη, πρῶτον μὲν Φίλιππον ἐπὶ τὴν Ἀσίαν ἀνέστησεν· ἀποθανόντος δὲ ἐκείνου, Ἀλέξανδρον τὸν υἱὸν αὐτοῦ, πατρῶν κληρονόμον, τὴν ὄρμην τῆν τοῦ Φιλίππου διαδέξασθαι παρεσκεύασε.

Ἄς καὶ τὸ μὲθ'.] Ἄς hic idem ea sunt.
 ἀπὸ ὀλίγων μάλιστα. IDEM.

Ὀλυμπία] Γρ. Ὀλυμπία. COR.

Ἐν πολέμῳ] Γρ. ἐν τῷ πολέμῳ. IDEM.

ΑἸΔΙΑΝΟΥ] Var. Hist. l. xii. 52.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ] Var. Hist. l. xiii. 14.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΠΕΡΙ ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ.

α'. Ἰσοκράτης Θεοδώρου μὲν ἦν παῖς τοῦ Ἐρχιέως τῶν μετρίων πολιτῶν, θεράποντας αὐλοποιούς κικτημένον, καὶ εὐπορήσας ἀπὸ τούτων ὡς καὶ χορηγήσαι καὶ παιδεύσαι τοὺς υἱούς — ἦσαν γὰρ αὐτῷ καὶ ἄλλοι, Τελέσιππος καὶ Διόμηστος· ἦν δὲ καὶ θυγάτριον — ὤδεν εἰς τοὺς αὐλοὺς κικωμῶδῆται ὑπὸ Ἀριστοφάνους καὶ Στράτιδος.

β'. Γενόμενος δὲ κατὰ τὴν ὀγδοηκοστὴν ἔκτην Ὀλυμπιάδα ἐπὶ Λυσισμάχου Μυρρινουσίου, ἀρχόντος Ἀθήνησι, Λυσίου μὲν ἦν νεώτερος δυοὶ καὶ εἴκοσιν ἔτεσι, πρεσβύτερος δὲ Πλάτωνος ἑπτὰ. παῖς μὲν ὢν ἐπαιδεύετο οὐδενὸς ἦπτον Ἀθηναίων, ἀκροώμενος Προδίκου τε τοῦ Κεῖου καὶ Γοργίου τοῦ Λειοντίνου καὶ Τισίου τοῦ Συρακουσίου καὶ Θηραμένους τοῦ ῥήτορος. οὐ καὶ συλλαμβανόμενος ὑπὸ τῶν Τριάκοντα καὶ φυγόντος ἐπὶ τὴν Βουλαιάν ἰστίαν, ἀπάντων καταπεπληγμένων, μόνος ἀνίστη βοήθησων. καὶ πολλὸν χρόνον ἐσίγησε κατ' ἀρχάς· ἔπειτα ὑπ' αὐτοῦ παρητήθη, εἰπόντος, ὀδυνηρότερον αὐτῷ συμβήσεσθαι, εἰ τις τῶν φίλων ἀπολαύσειε τῆς συμφορᾶς· καὶ ἐκείνου τινὰς οὐσας τέχνας αὐτῷ φασὶ συναπραγματεύεσθαι, ἥνικα ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἰσχυροφανέτω· αὐτὸς εἰσὶν ἐπιγεγραμμένοι Βότωνος.

γ'. Ἐπεὶ δ' ἠνδραγαθῆ, τῶν μὲν πολιτικῶν πραγμάτων ἀπασχέτο, ἰσχυρόφωνός τε ὢν καὶ εὐλαβὴς τὸν τρόπον καὶ τὰ πατρίω ἀποβεβληκῶς ἐν τῷ πρὸς Λακεδαιμονίους πολέμῳ, ἄλλοις δὲ μιμητικῶς φαίνεται. ἕνα δὲ μόνον εἰπὼν λόγον τῶν παρὶ τῆς Ἀντιδόσιος δεατριβῆν δὲ σαταησάμενος· ἐπὶ τὸ φιλοσοφεῖν καὶ γράφειν ἃ διανοηθεῖα ἐγράψατο· καὶ τὸν τε Παναγορικὸν λόγον καὶ τινὰς ἄλλους τῶν συμβουλευτικῶν, οὓς μὲν αὐτὸς γράφων ἀνεγίνωσκειν, οὓς δ' ἕτεροις παρασκευάζειν, ἠγούμενος οὕτως ἐπὶ τὸ τὰ δέοντα φρονεῖν τοὺς Ἕλληνας προτρέψασθαι. διαμαρτάνων δὲ τῆς προαρέσεως, τούτων μὲν ἀπέστη, σχολῆς δὲ ἠγείτο, ὡς τινὲς φασί, πρῶτον ἐπὶ Χίου, μαθητὰς ἔχων ἑννέα· ὅτε καὶ ἰδὼν τὸν μισθὸν ἀριθμούμενον εἶπε δακρύσας, Ὡς ἐπέγνων ἐμαυτὸν νῦν τούτοις πεπραμμένον. ὠμίλει δὲ τοῖς βουλομένοις, χωρίσας πρῶτος τοὺς ἐριστι-

ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΥ] Vit. X. Orat.

Ἐρχιέως] Συμφέρων dedit Coraen.

Τῆς συμφορᾶς] F. τῆς αὐτῆς συμφορᾶς.

Βότων.

Ἐπίστω] Leg. ἰστίω. Λυσισμ.

Βότωνος] Botton pmoceptor fait Xeno-

phanis philosophi juxta Diog. Laerti I.

ix. 18.

Εἰρήν] F. εἰρήν. XYLAND.

Διατριβῆν δὲ σαταησάμενος] quinquies
indum apertuisset. WOLF.

Παναγορικῶν] Παναγορικῶν de suo
Coraen.

κοὺς λόγους τῶν πολιτικῶν, περὶ οὓς ἐσπούδασε. καὶ ἀρχὰς δὲ καὶ περὶ τὴν Χίον κατέστησε, καὶ τὴν αὐτὴν τῇ πατρίδι πολιτείαν ἄργυρίῳ δ', ὅσον οὐδὲς σοφιστῶν, εὐπόρησεν, ὡς καὶ τριηραρχῆσαι. ἀκροαταὶ δ' αὐτοῦ ἐγένοντο εἰς ἑκατὸν, ἄλλοι τε πολλοὶ, καὶ Τιμίδεος ὁ Κόνωνος, σὺν ᾧ καὶ πολλὰς πόλεις ἐπέλαθε, συντιθεὶς τὰς πρὸς Ἀθηναίους ὑπὸ Τιμοθέου πικρομένης ἐπιστολάς· ὕψεν ἰδωρῆσατο αὐτῷ τάλαντον τῶν ἀπὸ Σάμου περιγενομένων. ἰμαδῆθενσε δ' αὐτῷ καὶ Θεόπομπος ὁ Χίος καὶ Ἐφορος ὁ Κυμαῖος καὶ Ἀσκληπιάδης ὁ τὰ τραγῳδοῦμενα συγγράφας καὶ Θεοδόκτης ὁ Φασηλίτης ὁ τὰς τραγῳδίας ὑστερον γράφας — οὐ ἐστὶ τὸ μῆμα ἐπὶ τὸν Κυμαίτην πορευομένους, κατὰ τὴν ἱερὰν ὁδὸν τὴν ἐπ' Ἐλεῦσινα, τὰ νῦν κατερηρυσμένον; ἔνθα καὶ τοὺς ἐνδόξους τῶν ποιητῶν ἀνέστησε σὺν αὐτῷ, ὧν Ὁμηρος ὁ ποιητὴς σώζεται μόνος — Λεωδάμας τ' Ἀθηναῖος καὶ Λάκκριτος ὁ νομοθέτης Ἀθηναῖος, ὡς δὲ τινὲς φασί, καὶ Ὑπερίδης καὶ Ἰσαῖος. καὶ Δημοσθένην δ' ἐτι ρητορείοντι φασὶ μετὰ σπουδῆς προσελθεῖν αὐτῷ· καὶ χιλίας μὲν ἅς εἰσεπράττετο οὐκ ἔχειν φάναι παρασχέειν, διακοσίας δὲ δώσειν ἐφ' ᾧ τε τὸ ἐμπικτον μέρος ἐκμάθη, τὸν δ' ἀποκρίνασθαι, ὡς Οὐ τεμαχιζόμεν, ᾧ Δημοσθένες, τὴν πραγματείαν, ὡς περὶ δὲ τοὺς καλοὺς ἰχθύους πωλοῦμαι, οὕτω καὶ γῶ σοι, εἰ βούλοιο μαθητεύειν, ὀλόκληρον ἀποδώσομαι τὴν τέχνην.

δ. Ἐτελεύτα δ' ἐπὶ Χαίρωνίδου ἀρχοντος, ἀπαγγελθέντων τῶν περὶ Χαίρωνειαν ἐν τῇ Ἰπποκράτους παλαιστρα πυθόμενος, ἐξαγαγὼν αὐτὸν τοῦ βίου τέτρασιν ἡμέραις διὰ τοῦ σιγίων ἀποσχέσθαι, προεπιὼν τρεῖς ἀρχὰς δραμάτων Εὐρπίδου,

Δραματὶ δ' ἐπιτελεῖσθαι θυγατέραν πατρός
Πλάτῃ δ' Ἰσοκράτους εἰς Πλάταν μολόν
Σιδερίῳ πατ' ἄστυ Κάλμας ἰαλιστῶν

ὀκτῶ καὶ ἐννεήκοντα ἔτη βιούς, ἧ, ὡς τινες, ἑκατὸν οὐχ ὑπομείνας τετράκις ἰδεῖν τὴν Ἑλλάδα καταδουλομένην· πρὸ ἑνιαυτοῦ, ἧ, ὡς τινες, πρὸ τεσσαρῶν ἐτῶν, τῆς τελευταίας συγγράφας τὸν Παναθηναϊκόν. τὸν δὲ Πανηγυρικὸν ἔπεισι δέκα συνέδηκτεν, οἱ δὲ δεκαπέντε λέγουσιν, ὃν μετενηνοχέαι ἐκ τῶν Γοργίου τοῦ Διονυσίου καὶ Λυσίου· τὸν δὲ περὶ τῆς Ἀντιδόσειως δύο καὶ ὀδοήκοντα ἔτη γεγονώς· τὸν δὲ πρὸς Φίλιππον ὀλίγη πρότερον τοῦ θανάτου. ἐγένετο δ' αὐτῷ καὶ παῖς Ἀφαρῆς, πρεσβύτερ ὄντι, ἐκ Πλαδάνης τῆς Ἰππίου τοῦ ρητόρος ποιητὸς, τῶν δὲ τῆς γυναικὸς

Δὲ καὶ περὶ] F. ἢ τὰς περὶ. REISE.
Quocum facit Coraes, qui καὶ interim ex-
pauzit.

Τὸν Κυμαίτην] Sic dedit Coraes pro
vulg. τὸν Κυμαίτην. Cyamites heros Athe-
niensis, cuius sacellum in via sacra non
procul a sepulcro Theodotis. Cf. Pau-
san. Attic. c. 37.

Νεμοθέτης] F. νεμοθετικός. WOLF.
XYLAND. REISE. σεμνοθέτης Ἀθήνης
mavult Coraes, qui citat Demosth. c. La-
crit. §. 7. et §. 16.

Καὶ — ὃ ἔτι] quin etiam praeter hos.
WOLF.

Ἐφ' ᾧ τῇ] I. e. ibi. IDEM.

Ἐκμάθη] F. ἐκμάθη. SALMAS.

Παλοῦμαι] Παλοῦμαι coniecit Coraes.

Τέτρακις] Mavult vel deleri vel mutari
in γυνηκός Wyttenbach. Reotius forsaa
rem tractant, qui Philippum, quartum,
post Danaum, Pelopem, Cadamum, alie-
nam Graecis debellatorem intelligunt. Cf.
Pausan. §. 16.

Τῆς Ἰππίου] Scil. θυγατέρας. WOLF.

τριῶν παιδῶν ἡ σπάνιατος. ἐπέβησε δ' ἰακῶν, οὐ μόνον ἀργύριον εἰσπράττων τοὺς γνωρίμους, ἀλλὰ καὶ παρὰ Νικαλαέου τοῦ Κυπρίου βασιλέως, δεῖ ἦν υἱὸς Βόαγόρου, ἕκοσι τάλαντα λαβὼν ὑπὲρ τοῦ πρὸς αὐτὸν γραφέντος λόγου· ἐφ' οἷς φθονήσεις τοῖς προεβλήθη τριηραρχεῖν. καὶ δις μὲν ἀσθένειαν σιγήματος διὰ τοῦ παιδὸς παρητήσατο· τὸ δὲ τρίτον ὑποστὰς ἀνήλωσεν οὐκ ὀλίγα. πρὸς δὲ τὴν εἰκόνα πατέρα, ὡς οὐδὲν ἄλλ' ἢ ἀνδράποδον συνέκταψε τῷ παιδίῳ, Τογαρούν (ἔφη) ἔπειθε· δύο γὰρ αὐθ' ἐνδὲ ἔκει ἀνδράποδα. ἠγωνίστατο δὲ καὶ τὸν ἐπὶ Μανουάλη μεθένα ὑπὸ Ἀρτεμισίας ἀγῶνα· τὸ δὲ ἐγκώμιον οὐ σώζεται. ἐποίησε δὲ καὶ εἰς Ἑλένην ἐγκώμιον καὶ Ἀρτοπαγικόν. ἐξελθεῖν δὲ τοῦ βίου, οἱ μὲν ἐναταῖον φασὶ, οἴων ἀποσχόμενον, οἱ δὲ τεταρταῖον, ἅμα ταῖς ταφαῖς τῶν ἐν Χαιρωνείᾳ πεσόντων. συνέγραψε δ' αὐτοῦ καὶ ὁ παῖς Ἀφαρεὺς λόγους.

ε'. Ἐτάφη δὲ μετὰ τῆς συγγενείας πλησίον Κυνουσόργου ἐπὶ τοῦ λόφου ἐν ἀριστερᾷ αὐτὸς τε καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ Θεόδωρος καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, ταύτης τε ἀδελφὴ τῆθις τοῦ ῥήτορος Ἀνακῶ, καὶ ὁ ποιητὴς υἱὸς Ἀφαρεῦς, καὶ ὁ ἀνεμῖος αὐτοῦ Σωκράτης μητρὸς Ἰσοκράτους ἀδελφῆς Ἀνακῶς υἱὸς ἂν, ὃ τε ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁμώνυμος τοῦ πατρὸς Θεόδωρος, καὶ ὁ υἱοῦ τοῦ ποιηθέντος αὐτῷ παιδὸς Ἀφαρεῦς, Ἀφαρεὺς, καὶ ὁ τοῦτον πατὴρ Θεόδωρος, ἡ τε γυνὴ Πλαδάνη, μήτηρ δὲ τοῦ ποιητοῦ Ἀφαρεῦς. ἐπὶ μὲν οὖν τούτων τράπεζαι ἐπήσαν ἕξ, αἱ νῦν οὐ σώζονται. αὐτῶ δ' Ἰσοκράτει ἐπὶ τοῦ μνήματος ἐπὶν κίων τριάκοντα πηχῶν, ἐφ' οὗ Σειρῆν πηχῶν ἐπτά συμβολικῶς, δεῖ νῦν οὐ σώζεται. ἦν δὲ καὶ αὐτοῦ τράπεζα πλησίον, ἔχουσα ποιητὰς τε καὶ τοὺς διδασκάλους αὐτοῦ, ἐν οἷς καὶ Γοργίαν εἰς σφαῖραν ἀστρολογικῆν βλέποντα, αὐτὸν τε τὸν Ἰσοκράτην παριστώτα. ἀνάκειται δὲ αὐτοῦ καὶ ἐν Ἐλευσίνι εἰκὼν χαλκῇ ἔμπροσθεν τοῦ προστώου ὑπὸ Τιμοθέου τοῦ Κόνωνος, καὶ ἐπιγέγραπται·

Τιμοθεὸς φίλος τε χεῖρι, ξένισ τε προτιμῶν,
Ἰσοκράτους εἰκὼν ἐπιθεῖσθε Σωτῆρ.

Ἄευχέρους ἔργον.

ε'. Φέρονται δὲ αὐτοῦ λόγοι ἐξήκοντα, ὧν εἰσὶ γνήσιοι κατὰ μὲν Διονύσιον εικοσιπέντε, κατὰ δὲ Καικίλιον εἰκοστοκτὼ, οἱ δ' ἄλλοι καταφευσμένοι. εἶχε δ' ἄλλοτριως πρὸς ἐπίδοξιν, ὡς ἀφικόμενων ποτὲ πρὸς αὐτὸν τριῶν ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν, τοὺς μὲν δύο κατασχεῖν, τὸν δὲ τρίτον ἀπολύσαι, φάμενος, εἰς τὴν ἐπιούσαν

Παιδῶν] Add. ἂν. RZSK.
Προεβλήθη] Ἰσρα. ἀπεβλήθη. Con.
Τρίτον ἀποστὰς] Τριστάς, i. e. ὑποστάς, ἀποβλήσας, de suo Coraes.
ἠγωνίστατο] Obusundit hic, sicut VV. DD., Pseudo-Platarchus Isocratem Atheniensem cum Apolloniata.

Καὶ εἰ υἱοῦ] Διαφθεῖσι εἰ μὲν, καὶ εἰ υἱοῦ, τοῦ σωθέντος αὐτοῦ παιδὸς Ἀφαρεῦς, Ἀφαρεῖος κ. v. h. Pprie δὲ, καὶ εἰ υἱοῦ αὐτοῦ, τοῦ

σωθέντος αὐτοῦ παιδὸς Ἀφαρεῦς. Ἐν δὲ τῷ Γαλλικῷ τοῦ Ἀμάντου μεταφράστα Καικίλιου φθασίαι δευτέρα ταῦτα. Ἰσρα. γραφίαν, καὶ εἰ οἱ αὐτοῦ σωθέντος αὐτοῦ Ἀφαρεῦς, ἢ καὶ γὰρ Πλαδάνη κ. τ. λ. Con.

Τράπεζαι] Sant longe et lais tabulas, seu lignosus seu marmoreas, apponens e parietibus cum inscriptionibus aut imaginibus pictis. RZSK.

Ἐλευσίην] Ἰσρα. Ἐλευσίην. Con.

ἦξι' νῦν γὰρ αὐτῷ τὸ βίαιον εἶναι ἐν ἀκρατηρίῳ· εἰσὶν δὲ καὶ πρὸς τοὺς γνωρίμους αὐτοῦ λέγειν, ὡς αὐτὰς μὲν δέκα μῶσαι δαδάσκει, τῷ δ' αὐτὸν διδάξαντι τόλμαν καὶ εὐφωσίαν δώσειν δεκτικῆς χάριτος. καὶ πρὸς τὸν ἐρόμενον, Δεῖσι οὖν ὡν αὐτὸς ἰκανὸς ἄλλους ποιεῖ, εἶπεν, ὅτι καὶ αἱ ἀκύναι αἰκαὶ μὲν τῆμεν πρὸ δύνανται, πῶν δὲ σιδήρον τμητικῶν ποιοῦσιν, εἰσι δ' οἱ καὶ τέχνας αὐτὸν λέγουσι συγγεγραφεῖναι· οἱ δ' οὐ μεθόδῳ ἀλλ' ἀσκήσει χρῆσασθαι. πολίτην δὲ οὐδέποτε εἰσέπραξε μισθόν. προσέταττε δὲ τοῖς γνωρίμοις εἰς τὰς ἐκκλησίας ἀπαντῶσιν ἀναφέρειν αὐτῷ τὰ εἰρημένα. ἐλυπήθη δὲ οὐ μετρίως ἐπὶ τῷ Σωκράτους θανάτῳ καὶ μελανιμονῶν τῆ ὑστεραῖα προήλαθε. πάλιν δὲ ἐρομένου τινὸς αὐτὸν, Τί ῥητορικῆ; εἶπε, τὰ μὲν μικρὰ μεγάλα, τὰ δὲ μεγάλα μικρὰ ποιεῖν. ἐπιτῶμενος δὲ ποτε παρὰ Νικοκρέοντι τῷ Κύπρου τυράννῳ, προτρεπομένων αὐτὸν τῶν παρόντων διαλεχθῆναι, εἶπε, Οἷς μὲν ἐγὼ δεινός, οὐχ ὁ νῦν κειρὸς· οἷς δὲ ὁ νῦν κειρὸς, οὐκ ἐγὼ δεινός. Σοφοκλῆα δὲ τὸν τραγικῶν θεασάμενος ἐπόμενον ἱρωτικῶς παιδί, εἶπεν, Οὐ μόνον δεῖ, Σοφοκλείς, τὰς χεῖρας ἔχειν παρ' αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὀφθαλμούς. τοῦ δὲ Κυμαίου Ἐφόρου ἀπράκτου τῆς σχολῆς ἐξελεθόντος καὶ πάλιν ὑπὸ τοῦ πατρὸς Δημοφίλου πεμφθέντος ἐπὶ δευτέρῳ μισθῷ, παιζῶν Δίφορον αὐτὸν ἔκαλε· ἐσπούδασε μάλιστα ἰκανῶς περὶ τὸν ἄνδρα καὶ τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἱστορίας αὐτὸς ὑπεθήκατο. ἐγένετο δὲ πρῶς τὰ Ἀφροδίσια καταφερῆς, ὡς ὑποπιάστῳ παρεϊκυσμένῳ ἐν τῇ κοίτῃ χρῆσθαι, κρόκῳ διάβροχον ἔχοντα τὸ προσκεφάλαιον· καὶ νέον μὲν ὄντα μὴ γῆμαι, γηράσαντα δὲ ἐταῖρα συνείναι, ἧ ὄνομα ἦν Λαγίσκη, ἐξ ἧς ἔσχε θυγάτριον, ἧ γενόμενον ἑτῶν δώδεκα πρὸ γάμων ἐτελεύτησεν. ἔπειτα Πλαθάνην, τὴν Ἰππίου τοῦ ῥήτορος, γυναῖκα ἠγάγετο τρεῖς παῖδας ἔχουσαν. ὦν τὸν Ἀφαρέα, ὡς προείρηται, ἐποίησατο· ὅς καὶ εἰκόνα αὐτοῦ χαλκῆν ἀνέθηκε πρὸς τῷ Ὀλυμπίῳ ἐπὶ κίονος, καὶ ἐπέγραψεν.

Ἰσοκράτους Ἀφαρέα πατὴρ εἰσὶν τῶν δαδῶσαι
καὶ, δούκ τι εἶσαι, καὶ γούιν ἀρετῆν.

Ζ'. Λέγεται δὲ καὶ κεληπίσαι, ἔτι παῖς ὢν· ἀνάκειται γὰρ ἐν ἀκροπόλει χαλκοῦς ἐν τῇ σφαιρίστρα τῶν Ἀρρήφορων κεληπίλων [ἔτι παῖς ὢν, ὡς εἶπον τινές]. δδο δ' ἐν ἀπαντι τῷ βίῳ συνέστησαν αὐτῷ ἀγῶνες· πρότερος μὲν εἰς ἀντίδοσιν προκαλεσαμένον αὐτὸν Μεγακλείδου, πρὸς δὲ οὐκ ἀπήντησε διὰ νόσον, τὸν δὲ υἱὸν πέμφας Ἀφαρέα ἐνίκησε· δεύτερος δὲ Λυσιμάχου αὐτὸν προκαλεσαμένον περὶ τριπαρχίας εἰς ἀντίδοσιν, ἠτήθηίς δὲ τὴν τριπαρχίαν ὑπέστη. ἦν δ' αὐτοῦ καὶ γραπτῆ εἰκὼν ἐν τῷ Πομπείῳ.

ἦ'. Ὁ δὲ Ἀφαρέας συνέγραψε μὲν λόγους, οὐ πολλοὺς δὲ, δικανικοὺς τε καὶ συμβουλευτικούς. ἐποίησε δὲ καὶ τραγωδίας περὶ ἐκτὰ καὶ τριάκοντα, ὧν ἀντιλέγονται δύο. ἀρξάμενος δ' ἀπὸ

Ἀκρατηρία] Οὗτος οἱ πλείστοι ἐν διαφορῇ ἀπὸ τοῦ ἀκρατηρίου. Ἄλλ' οὐδ' αὐτὸς εἰσέειπεν ὅτι ἡ φράσις. Μάλιστα ἐν ἐπιγράμματοις νῦν γὰρ αὐτῷ δῖος οὐκ εἶναι ἀκρατηρίου. τοῦ ἀκρατηρίου δὲ ἐπιδοτικῆς ἐπιλαμψασμένου. ΣΟΒ. Δεκαπυχίλιας] Scil. θεαματικές.

Νικοκρέοντι] F. Νικολαί. WOLF. COR.
Ἐπιδοτικῆς] F. χρυσόστομα. SALMAS.
ὑπὸ πλάστῳ. TURNER.
Ἐκτὰ] F. ἑκτῶν. REISK.
Ὀλυμπίῳ] Scil. τῷ κατ' οὐδ' Ὀλυμπίῳ
Δαί.

Δυσιστράτου διδάσκων ἄχρι Σωσιγένους, ἐν ἑτεσιν εἰκοσιοκτῶ, διδασκαλίας ἀστικῶς καθῆκεν ἕξ· καὶ δις ἐνίκησε διὰ Διουνοσίου κἀδεις, καὶ δι' ἑτέρων ἑτέρας δύο Ληναϊκῶς. τῆς δὲ μητρὸς αὐτῶν, Ἰσοκράτους καὶ Θεοδώρου, καὶ τῆς ταύτης ἀδελφῆς Ἀνακοῦς, εἰκόνας ἀνέκιντο ἐν Ἀκροπόλει, ὧν ἡ τῆς μητρὸς παρὰ τὴν Ὑγίεσαν νῦν κείται μετεπιγεγραμμένη· ἡ δὲ Ἀνακοῦς οὐ σώζεται. ἴσχε δὲ υἱὸς. Ἀλέξανδρον μὲν ἐκ Κοίνου, Σωσικλέα δ' ἐκ Δυσίου.

ΕΚ ΤΟΥ ΦΩΤΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ.

Ἄνεγνώσθη Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος λόγοι κα'. καὶ ἐπιστολαὶ Υ'. Συμβουλευτικοὶ μὲν τῶν αὐτοῦ λόγων εἰσὶν 8 τε πρὸς Δημόνικον καὶ ὁ πρὸς Νικοκλέα, χρησίμους παραινέσεις περιέχοντες· καὶ ἔτι ὁ δεύτερος πρὸς Νικοκλέα καὶ περὶ τῆς Εἰρήνης. καὶ ὁ Παναγηυρικὸς δὲ σκοπὸν ἔχειν ὑποτίθεται τὴν συμβουλήν, δι' ἧς ὁμονοία τε πρὸς ἀλλήλους τοῖς Ἕλλησι καὶ κοινὸς ὁ πρὸς τοὺς βαρβάρους καταπραχθεὶς πόλεμος· τὸ δὲ πλεῖστον τοῦ λόγου εἰς τὰ τῶν Ἀθηναίων ἐγκώμια κατατρίβεται. καὶ ὁ Ἀρεοπαγιτικὸς δὲ τῶν συμβουλευτικῶν ἐστὶ, προτρέπων τοὺς Ἀθηναίους ἐπ' ἀρετὴν, ἕξ ἐπάλνου μὲν τῶν προγεγονότων, καταδρομῆς δὲ τῶν ἐπιτῶ βίῳ περιόντων. καὶ ὁ Πλαταϊκὸς δὲ συμβουλευτικὸς ἐστὶ. καὶ ὁ ἐπιγραφόμενος δὲ Ἀρχίδαμος συμβουλευτικὸς ἐστὶ καὶ παρακαλεῖ Λακεδαιμονίους ἐπὶ τὸν κατὰ Θηβαίων πόλεμον ὑπὲρ Μεσσηνίων. ὁ δὲ κατὰ τῶν Σοφιστῶν ἐπιγραφόμενος κατηγορία τῶν ἀντιπολιτευομένων αὐτῷ ἐστὶ σοφιστῶν. ὁ δὲ ἐφεξῆς λόγος Βουσίριδος αὐτῷ ἐστὶν ἐγκώμιον, ὡς περὶ καὶ ἐπιγέγραπται. ὁ δὲ ἐνδέκατος Ἐλένης ἐγκώμιον· καὶ ὁ δωδέκατος Εὐαγόρου ἐγκώμιον, δὲ Εὐαγόρας ἐπιγράφεται, προσπεφωνημένος Νικοκλεῖ τῷ υἱεῖ. ὁ δὲ ἐπιγραφόμενος Φίλιππος συμβουλευτικὸς ἐστὶ, Φίλιππῳ συμβουλευτὴν τῆς τε τῶν Ἑλλήνων φρονιζέειν ὁμονομίας καὶ τῆς κατὰ τῶν ἐν Ἀσίᾳ βαρβάρων συστρατείας. ὁ δὲ Παναθηναϊκὸς ἐγκώμιον ἐστὶ τῆς Ἀθηναίων πόλεως καὶ τῶν προγόνων, δὲν ἀπάρξασθαι μὲν φησὶ συγγράφειν ἐνενηκοντα καὶ τεττάρων ἐτῶν ἄγων ἠλικίαν, νύσου δὲ χαλεπῆς τριετίας κατασχούσης, ἐν τῷ ἐνενηκοστῷ ἰβδόμῳ εἰς πέρασ ἀγαγεῖν τὸν λόγον. ὁ δὲ περὶ τῆς Ἀντιδόσεως ἐπιγραφόμενος λόγος δικανικὸς τις εἶναι δοκεῖ,

[Δυσιστράτου] Scil. ἀρχῆς· Ἀθήναι. Reisk., Wyttenbach., cæteri, ad loc. WOLF.

[Δυσίου] Dionysius videtur oclober ea etate histrio fuisse. Reisk.

[Ἐσχῆ] Scil. Anaco. Sed vid. Wolf., vs. IDEM.

ΦΩΤΙΟΥ] Cod. 159.

[Ἀρεοπάδου] Γράφει ἀρεοπάδου. Cor.

[Περὶ τῆς Εἰρήνης] Γράφει ὁ περὶ τῆς Εἰρή-

καὶ ἀπολογία ἔχων ὢν Ἀνσίμαχος κακῶς εἶπεν Ἰσοκράτην. ὄβο δὲ καὶ ὀδυροῦντα ἐπὶν οὗτοι οὗτος αὐτὸς μέγιστος ὢν τῶν ἄλλων λόγος συνετάγη. ἔστι δ' ὁ λόγος σύμμικτος καὶ ποικίλος μᾶλλον ἢ οἱ ἄλλοι· παρατίθεται δὲ καὶ τῶν ἄλλων αὐτοῦ λόγων περικοπὰς τινάς, ἐξ ὧν οὐ φερίειν τοὺς νέους, ἀλλ' ὠφελεῖν τὸ κοινὸν ἐπιδείκνυσιν αὐτόν. δικανικὸς δὲ καὶ ὁ πρὸς Καλλίμαχον· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Αἰγυπιακὸς ὑπὲρ κλήρου ἀγωνιζόμενος. τῶν δικανικῶν δὲ καὶ ὁ πρὸς Εὐθύνοῦν ὑπὲρ Νικίου, καὶ ὁ Τραπεζετικὸς, καὶ ὁ πρὸς Δοχίτην ὑβρεως καὶ πληγῶν δίκην ἀπαιτῶν. οὕτω μὲν καὶ τοσοῦτους ἐγνωμένους Ἰσοκράτους λόγους. Τῶν δ' ἐννέα ἐπιστολῶν αὐτοῦ μία μὲν ἐστὶ πρὸς Διονύσιον τὸν Σικελίας θράνανον, ἕτερα δὲ πρὸς Ἀρχίδαμον, καὶ πρὸς Φίλιππον ὄβο, μία δὲ πρὸς Ἀλέξανδρον, καὶ πρὸς Ἀντίπατρον ἄλλη· καὶ δὴ καὶ πρὸς Τιμόθεον· καὶ πρὸς τοὺς Μυτιληναίων ἄρχοντας ἡ ἐννάτη. οὗτος μὲν οὖν ὁ ῥήτωρ σοφιστεύειν μᾶλλον ἢ τῶν κοινῶν προστατεῖν, ὥσπερ οἱ ἄλλοι ἐννέα ῥήτορες, ὧν καὶ Δημοσθένης ἦν, εἶλετο, καίτοι καὶ πρὸ ἐκείνων τοῖς τῆς ῥητορικῆς ἀκμάζων λόγοις καὶ κατ' ἐκείνους τὴν ἐπ' αὐτοῖς δόξαν οὐκ ἐλαττούμενος. κέχρηται δὲ μάλιστα μὲν, ὡς ἀντίκα τοῖς ἀναγινώσκουσι δῆλον, ἐνκρίνεια καὶ καθαρὸτητα πολλήν τε ἐπιμέλειαν περὶ τὴν ἐργασίαν τῶν λόγων ἐπιδείκνυται. ἔσται καὶ εἰς περιττὸν τῷ διεκπίπτειν τὸν κόσμον, καὶ τὸ ἐπιμελές. καὶ αὐτὸ δὲ τὸ τῆς ἐργασίας πλεονάζον παρ' αὐτῷ οὐ τὸ γόνιμον μᾶλλον τῶν ἐπιχειρημάτων ἢ τὸ ἀπειρόκαλον παριστά. ἦτος δὲ καὶ ἀλήθεια καὶ γοργότης οὐδὲ μέτεστι παρ' αὐτῷ. μεγέθους δὲ αὐτῷ, ὅσον εἰς τὸν πολιτικὸν ἐναρμόζει λόγον, ἄριστα, καὶ παραπλησίως κέκραται τῇ σαφηνείᾳ· ἄτουρος δὲ πλεον τοῦ δέοντος ὁ λόγος. οὐχ ἥκιστα δὲ αὐτοῦ συμκρολογία καὶ τὸ προσκορὸς τῶν παριστώσεων αἰτιάται. ἀλλὰ ταῦτα φάμεν, πρὸς τὴν ἐν λόγοις αὐτοῦ ἀρετῆν, τὸ ἐκπίπτον ἐκείνης καὶ ἀνόμοιον ἐνδεικνύμενοι· ἐπὶ πρὸς γε ἐπίους τῶν γράφειν λόγους ἐπαυρωμένων ἀρεταὶ ἂν δόξωσι καὶ τὰ ἐκείνου ἐλαττώματα.

ΕΚ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΦΩΤΙΟΥ.

Ἀνεγνωσθήσαν Ἰσοκράτους λόγοι διάφοροι. φέρονται δὲ αὐτοῦ τὸν ἀριθμὸν ἐξήκοντα· ὧν ἐκρίθησαν γνήσιοι, κατὰ μὲν Διονύσιον ἐπὶ τοῖς πέντε καὶ εἴκοσι, κατὰ δὲ Καικίλιον ὀκτώ καὶ εἴκοσι. γεγραφέναι δὲ αὐτὸν τέχνην ῥητορικὴν λέγουσιν, ἣν καὶ ἡμεῖς ἴσμεν τοῦ ἀνδρὸς ἐπιγραφομένην τῷ ὀνόματι. οἱ δὲ συνωσκήσει μᾶλλον ἢ τέχνην χρῆσασθαι κατὰ τοὺς λόγους τὸν ἄνδρα φασί. γέγονε δὲ

Αὐτὸς μέγιστος] Ἰσως. αὐτῷ μέγιστος. **ΙΔΕΜ.**

Τοσοῦτος — λόγους] Περιέλαμιν ἢ ὁ φάσις ἀμνημονεύσας, ἢ ὁ τὰ φασίσι ἀντιγράφας, τὸν Περὶ τοῦ ζήλου λόγον. **ΙΔΕΜ.**

Ἐνάτη] Περιέλαμιν τὸν πρὸς τοὺς Ἰσούς σπείδας ἐπιστολῆν. **ΙΔΕΜ.**

Σοφιστεύειν] Τὸν τῶν λόγων τέχνην διδόνων. **ΙΔΕΜ.**

Πρὸ ἐπιού] Τῶν σπείδων διλοσίτι. **ΙΔΕΜ.**

Περὶ τῷ] Ἰσως, περὶ τῷ αὐτῷ. **ΙΔΕΜ.**

Ἀλήθεια] Ἀφίμα. **ΙΔΕΜ.**

Μέτεστι παρ' αὐτῷ. μεγέθους] Ἰσως μέτεστι αὐτῷ. μέγεθος. — **ΙΔΕΜ.**

ΦΩΤΙΟΥ] Καὶ. σζ. Ἐκ τοῦ Ψευδοπλουτάρχου, ἢ γὰρ ἐξ οὗ καὶ ὁ Ψευδοπλουτάρχος, παρὶ φασί τῶν ἐξῆς τὰ πλείωτα ὁ φάσις. Ἐχει δὲ καὶ ἀλλοχρῶσιν οἷα οἷον ὅτι συνωσκήσει αὐτῷ ὢν χάρη καὶ τᾶλλα δις γράφει οἷα ἕκαστα. **ΙΔΕΜ.**

κατὰ τὴν ἡγεμονικὴν καὶ ἑκτὴν Ὀλυμπιάδα, καίτερος μὲν Ἀσίῳ ἐπὶ δουρὶν ἔτασι καὶ αἰῶσι, Πλάτωνος δὲ πρῶτοντος δίκαι δού-
 τικῶν τριῶν. ἦν δὲ παῖς Θεοδώρου Ἐρχιῆως, ἐπὶ τῶν μετρίων πο-
 λῶν, ἐν παιαί μὲν οὖν τελῶν ἡκροῦσατο Προδίου τε τοῦ Κείου
 καὶ Γοργίου τοῦ Αἰωνίου καὶ Τισίου τοῦ Συρακουσοῦ καὶ τοῦ
 βήτορος Θηραμένου. ἕς ἄνδρας δὲ τέλειος πραγματικῶν μὲν ἀνα-
 χωρεῖ τῶν πολιτικῶν, ὅτι τε τὴν φωνὴν ἰσχυρὸς ἦν καὶ τὸν τρό-
 πον εὐλαβής· τὰ πατρία μὲντοι ἀποβεβληώς ἐν τῷ πρὸς Λαικε-
 δαιμονίους πολέμῳ, ἕνα μόνον τὸν τῆς Ἀντιδόσεως λόγον εἰπὼν,
 ἐπίστη τῆς τοιαύτης προαιρέσεως· ἴδιαν δὲ διατριβὴν ὑποστηρά-
 μινος ἐπὶ τῷ φιλοσοφίῳ καὶ γράφειν ἔρμησι. καὶ ὁ τε Πανηγυ-
 ρικός αὐτῷ λόγος συνετέγη, καὶ τινες ἄλλοι τῶν συμβουλευτι-
 κῶν, ἡγουμένῳ ταῖς παραθέσει τοὺς Ἕλληνας φρονεῖν μετὰ δὲ
 τὰ ἀμφέροντα. ἀποτυχὼν δὲ τῆς γνώμης, τοῦτου μὲν ἐπίστη τοῦ
 ἐπιτηδεύματος, σχολῆς δὲ σοφιστικῆς ἠγείτο, ὡς μὲν τινὲς φασί,
 τὰ πρῶτα ἐπὶ Χίου, μαθητὰς ἔχων ἐννεά· ἦν τε καὶ τὸν μισθὸν
 ἰδὼν τῆς διδασκαλίας ἀριθμοῦμενον φάναι δακρυόσαντα, ὡς ἴδῃν
 ἑμῶν τὰν ἔργων ταῖσιν πεπραμένον. ἡκροῦσαντο δὲ αὐτοῦ ἄλλοι
 τε πολλοὶ, ὡς καὶ εἰς ἑκάστου συνταλέσει, καὶ δὴ καὶ Τιμόθεος ὁ
 Κόρινθος· μεθ' οὗ καὶ πολλὰς ἐπιὼν πόλεις τὰς πρὸς Ἀθηναίους
 ἐκίστολας συνεγίγνη, αἱ τὸν Τιμόθεον ἐπεγράφοντο. ὕδην ἐκένος
 ταλάνῳ αὐτὸν ἰδαρήσατο. γηγόνασι δὲ αὐτοῦ ἄκροσται καὶ Ξε-
 νοφῶν ὁ Γρύλλου καὶ Θεόφρατος ὁ Χίος καὶ Ἐφορος ὁ Κυμαῖος·
 οἷς καὶ ταῖς ἱστορικαῖς συγγραφαῖς προὔτρεψατο χρῆσασθαι,
 πρὸς τὴν ἐκάστου φύσιν ἀναλόγως καὶ τὰς ὑποθέσεις τῆς ἱστορίας
 αὐτοῖς διανεμάμενος. ἐπὶ τοῖσιν καὶ Ἀσκληπιάδης, ὃς τὰ γρα-
 γυδοῦμενα συνεγράφατο· Θεοδέκτης δὲ ὁ Φασηλίτης, καὶ αὐτὸς
 ὑπερον τραγῳδίας συνταξάμενος. ἀλλὰ καὶ Λαοδάμας ὁ Ἀθη-
 ναῖος, καὶ Δάκρυτος ὁ νομοθετήσας Ἀθηναίος· ὡς δὲ φασὶν ἄλ-
 λοι, καὶ Ὑπερίδης καὶ Ἰσαῖος. Δημοσθένης δὲ προσῆλθε μὲν αὐ-
 τῷ μετὰ σπουδῆς, καὶ χιλίας μὲν, ἅς εἰσεπράττετο σὺν ἔχειν [ἔφη]
 παρασχέιν, διακοσίας δὲ ἐφ' ᾧ τὸ πέμπτον μέρος ἐκμάθη, δώ-
 σειν· πρὸς δὲ ταῦτα τὸν Ἰσοκράτην ἀποκρίναςθαι, ὡς Οὐ τεμα-
 χίζομεν τὴν πραγματείαν, ἀλλ', εἰ βούλοιο, δλόκληρὸν σοι ἀπο-
 δώσομεν τὴν τέχνην. τὸν μὲν οὖν Περὶ τῆς ἀντιδόσεως, καὶ τὸν

Τούτου μὲν ἐπίστη] Ἀντιδόσει προδίδας
 τοῦτο τοῖς ἄλλοις τοῖς περὶ Ἰσοκράτους ἱστο-
 ρικαῖς. τοσούτου γὰρ ἴδιον ἀποτίμη τοῦ
 συμβουλαίου τοῖς ἰαυτοῦ πολιταῖς τὰ συμφί-
 ροντα, ἕς, ἱπποκροῦν καὶ τίταρην ἀγασίτος
 τῆς ἑλίας, γράφειν ἔφατο τὸν Παυσανικόν,
 ἐν ᾧ παραβάλλει τὴν ἰδιαιότητι τῆς ἐφ' ἑαυ-
 τοῦ δημοκρατίας πρὸς τὴν τῶν πρῶτων σά-
 φητα πολιτίας. IDEM.

Οἷς καὶ] Γρ. οἷς καὶ. IDEM.

Τραγῳδοῦμενα] Τὴν ἱστορίαν τῶν ἐπὶ σπουδῆς
 τραγῳδοῦμενων, ἵνασι τῶν ἀφορμῶν τραγῳδίας
 καὶ ὑποθέσεων παρασχέοντες προσέτασι. IDEM.

Θεοδέκτης δὲ] Γράφει Θεοδέκτης τι. Ὅστις
 δὲ καὶ Ἀριστοτέλης ὑπερον ἰμαθόντος, καὶ
 τραγῳδίας ἰκώσει, καὶ τίχνην συνέταξε ἱστο-

ρικῆν. IDEM.

Ὁ ἡμεδότησας Ἀθηναῖος] Ἴσως γρ. Ὁ
 σοφιστὴς Ἀθήσις, καθάπερ ἴδῃσι σε-
 μαιωσάμενος εἰς τὸν τῷ Φειδοπλουτάρχῳ ἐξ
 ἐκείνου γὰρ παρεῖλασι ταῦτα ὁ φάσις. IDEM.

Ἀποδόσεως] Γράφει Ἀποδόσεως ἔστι
 δὲ καὶ ταῦτα ἐκ τοῦ Φειδοπλουτάρχῳ περὶ
 τοῦ τῆς ἀντιδόσεως ἑλίας μὲν καὶ ἐν τοῖς
 περὶ τῆς ἱστορίας ἰκώσει (Μετ. Α. σκ.
 23-24.), προσέτασι δὲ τῆς ἐλίας, ἔστι
 καὶ παρὰ τῆσιν ἱστορίαι μὲν ἐν Χίῳ διακρίσασθαι
 ἱστορίαν, ἵνασι τὸν μισθὸν ἐκμάθησι περὶ
 τοῦ ἔχειν μαθητῶν, ὑπερον Ἀθήσις ἐπὶ το-
 σούτων ἰδῃν φιλοσοφίας, ἢ ἀλλοῖσιν τεταρ-
 φῶν, ἀλοχρησθῆσαι, καὶ αὐτῶν δούτων, ἔστι
 παρὰ τοῦτον τοῦ Δημοσθένους, διότι μὲν ἔστι

Πανηγυρικόν, καὶ τινὰς τῶν συμβουλευτικῶν, ἤρηται μοι ὅπως τε καὶ ὅτε συνέταξε. συνέταξε μὲντοι τὸν Πανηγυρικόν, οἱ μὲν ἔπειτα φασὶ δέκα, οἱ δὲ ἐπὶ τούτοις ἕτερα πέντε· καίτοι γε Γαργίου τοῦ Δεοντίνου καὶ Δυσίου τῶν ἐνδυμημάτων καὶ ἐπιχειρημάτων μικροῦ μεταβολῆ κατέστηκε καὶ μετάθεσις ὁ Πανηγυρικὸς Ἰσοκράτους λόγος. διατρίψαι δ' ἂν τις οἰηθεῖα μακρὸν οὕτω χρόνον τοῦ Πανηγυρικοῦ, προσεδρεύοντα τὸν ῥήτορα τῇ συνδῆκῃ, διὰ τὸ τῆς λέξεως κατεσκευασμένον καὶ περιττόν, καὶ διὰ τὴν εἰς ἀκρίβειαν τῶν ὀνομάτων ἐκλογὴν, καὶ δὴ καὶ τῆς πρὸς ἄλληλα τούτων συνθήκης. ἀλλὰ καὶ ἡ τῶν κέλων καὶ περιόδων ἐπὶ τοσοῦτον ἀκρίβεια ἰκανῆ καταναλώσει χρόνον. μάλιστα δὲ αὐτῷ ἡ τῶν πραγμάτων εὐρέσις καὶ διοικήσις. τὴν τοσαύτην ἀσχαλίαν ἐνεποίησε· τὰ γὰρ κεφάλαια καὶ τὰ ἐπιχειρήματα, οἷς ὁ λόγος οικονομούμενος ἀπαρτίζεται, εἴ τις ἐπιμελῶς καὶ καθ' ἕκαστον μέρος ἐπισκέψοιτο, εὐρήσει συντελεσθῆναι πολλοῦ δεόμενα χρόνου. διὸ καὶ πολλὰς πολλοῖς παρέσχε τῶν κριτικῶν διατριβὰς μὲν καθ' ἑαυτοὺς, διαφωνίας δὲ πρὸς ἀλλήλους, τῶν μὲν ἐμβραδυνομένων τῇ μελέτῃ καὶ διασκέψῃ τοῦ λόγου, τῶν δὲ κατὰ τὸ ἐπιπολεῖον τὴν ἀνάγκησιν ποιουμένων· ἔστι δ' αἰτίη καὶ διότι τοῖς μὲν ἔνεστι φύσει εὐ ἔχουσα πρὸς τὰς κρίσεις, τοῖς δὲ ὁ ἐλαττοῦμενος ἐπιγινώσκει λόγος. τὸν δὲ λεγόμενον Παναθηναϊκὸν πρὸ ἐνιστητοῦ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ ἔγραψεν, ἢ, ὡς τινὲς φασί, πρὸ τεσσάρων. καὶ τοὺς πρὸς Φίλιππον δὲ ὀλέγω πρότερον τοῦ θανάτου. ἐβίω δὲ, ὡς μὲν τινὲς φασιν, ἔτη ἑκατὸν, ὡς δ' ἕτεροι, δυοῖν δεόντων μένον. ἐτελεύτησε δὲ, ἀπαγγελλόμενος αὐτῷ τοῦ περὶ Χαϊρώνειαν πάθους, ἐξαγαγὼν ἑαυτὸν τοῦ βίου τέτρασις ἡμέραις ἀσιτήσας, αἵτε δὴ μὴ ὑπομείνας ἰδίῃν τετράκις δουλουμένην τὴν Ἑλλάδα. εὐπόρησε δὲ ἀργύριον ἰκανόν, οὐ τοὺς γνωρίζουσιν εἰσπραττων μόνον, ἀλλὰ καὶ παρὰ Νικοκλέους, δεῖ βασιλεύει τῶν Κυπρίων — Εὐαγόρου δὲ ἦν οὗτος υἱὸς —, ὑπὲρ τοῦ πρὸς αὐτὸν γραφέντος συμβουλευτικοῦ λόγου τάλαντα λαβῶν ἑικοσίν· ἐφ' οἷς φθόνον ἐφελκυσσας, τρηπαραχρῆιν προεβλήθη. καὶ δις μὲν ἀσθένειαν σκηψάμενος διὰ τοῦ παιδὸς παρητήσατο· τὸ δὲ τρίτον ὑποστάς ἀνῆλθε σὺν ὀλέγα. οὗτος πρὸς τὸν διαπονδανόμενον, Διὰ τί, μὴ δυνατὸς ὢν δημηγορεῖν, ἄλλους ποιεῖ δημηγόρους; Ὅτι καὶ αἱ ἀκούαι (ἔφη) αὐταὶ μὲν γέμνουν οὐ δύνανται, τὸν δὲ σθένον τρηπικὸν ποιοῦσι. καὶ πρὸς τὸν εἰκόνητα δὲ πατέρα, ὡς οὐδὲν ἄλλο ἢ ἀνδράποδον συνέπεμψε τῷ οικείῳ παιδί, Ἀπιθι (ἔφη), δύο γὰρ αὐδ' ἐνὸς ἕξαι ἀνδράποδα. ἐπὶ δὲ τῷ Σικωράτῳ

αἷμα καταδύει τὸν μισθόν, μηδὲ τὸ πῆμα τῶν αὐτῷ μέρος ἰδίῃν λαμβάνει. IDEM.

Τῶν πρὸς Φίλ.] Ἡ γραπτῶν, τὴν πρὸς Φίλιππον, ἢ καὶ τὰς πρὸς τὸν Μανδάνου τοῦ Ἰσθμίου ἰστορικὰς συνηγορίας τὸν φάσμα ἰστορικῶν. IDEM.

Τῷ παιδί.] Τοῦ εἰσπονητοῦ υἱοῦ Ἀφαιρίας. IDEM.

Ἐξαι ἀνδράποδα] Τισὶν τῶν τῶν ἰσθμίου οἷον τὸν λαμβάνει τὴν τῶν ἰσθμίου εὐπείθειαν, ἰσθμίου μισθολογία τῶν τῶν ἰσθμίου τὸν υἱὸν, ἀνδράποδον μόνον συνέπεμψε ἰσθμίου γὰρ, οὐ μὴν καὶ ἀργίον, μισθὸν τῆς μαθήσεως.

τὴν οὐκ ἔχουσαν τὸν ἀσθενήσαντα καταμαρτυροῦμαι Ἰσοκράτης, Ἀπιθι, ἔφη, καὶ δύο αὐδ' ἐνὸς ἕξαι ἀνδράποδα, τί τι συμπληροῦν τῷ υἱῷ, καὶ αὐτὸν τὸν υἱὸν, μηδὲν ἀνδραποδῶν διόστια, εἰ μὴ μισθὸν τῆς ἀσθενήσαντος τοῦ ἰσθμίου ἀγωγῆς καὶ παιδείας. Τοῦτο καὶ πρὸς οὐκ ὀλέγους τῶν τῶν ἰσθμίου ἰστορῶν τοῖς ἰσθμίου μὲν καλῶς τῶν παιδῶν ἰσθμίου, παιδείας δὲ μεταδύει μηδὲν ἰσθμίου φροντιστῶν. Ἀπιθι πατέρα καλοῦμαι ἰσθμίου τῶν δύο γὰρ αὐδ' ἐνὸς ἕξαι ἰσθμίου, τὸν μὲν ἐν τῇ φάσμα τρηπόμενον, τὸν δὲ τῶν αὐτῶν οὐ τρηπόμενον. COR.

θανάτω λίαν ἐλυπήθη, καὶ μελανειμονῶν προῆλθε τῇ ὑστεραίᾳ. ὁ δὲ ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ συνέστησαν αὐτῷ ἀγῶνες· πρότερος μὲν εἰς ἀντίδοσιν, προκαλεσαμένου αὐτὸν Μεγακλείδου, πρὸς δὲ οὐκ ἀπήνησε διὰ νόσον, τὸν δὲ δετὸν υἱὸν ἀνδ' αὐτοῦ προβαλλόμενος Ἀφαφεία, ἐνίκησε· δεύτερος δὲ, Λυσιμάχου προκαλεσαμένου αὐτὸν περὶ τριηραρχίας εἰς ἀντίδοσιν, ἐν ᾧ καὶ ἥττηθεῖς, τὴν τριηραρχίαν ὑπέστη. τῶν δὲ λόγων αὐτοῦ τὸ εὐκρινές καὶ σαφές καὶ μελετημένον πᾶσι δῆλον· καὶ ὡς ἐπανθεῖ αὐτοῖς οὐ μόνον ἐμφυτον, ἀλλὰ καὶ κομμητικὸν κάλλος. οὐ μέντοι γε πολυσχήμεν ὁ ἀνὴρ, οὐδὲ ταῖς κατὰ τὸ σχῆμα τροπαῖς ποικιλλόμενος· διὸ καὶ δι' ἔνδειαν τῆς ἐν τούτοις μεταβολῆς, οὐδὲ ἐναγώνιος. Ἰσοκρατικὴ δὲ καὶ τῶν ἐν τοῖς λόγοις ὑποστάσεων ἢ συνέχεια. τάχα δ' ἂν τις αὐτὸν αἰτιάσαιτο κλοπῆς, ἐξ ὧν ἐν τῷ Πανηγυρικῷ λόγῳ αὐτοῦ πολλὰ τῶν κατὰ τοὺς ἐπιταφίους λόγους εἰρημένων Ἀρχίνῳ τε καὶ Θουκυδίδῃ καὶ Λυσίᾳ ὑπεβάλετο. ἀλλ' οὐδὲν κωλύει, παραπλησίον ἀνακυπτόντων πραγμάτων, ταῖς ὁμοίαις ἐξεργασίαις χρῆσθαι καὶ τοῖς ἐνδυμήμασιν, οὐχ ὑποβαλλόμενον τὰ ἀλλότρια, ἀλλὰ τῆς τῶν πραγμάτων ἀναβλαστανούσης φύσεως τοιαῦτα, ὅλα καὶ τοῖς προλαβοῦσι προβαλλομένη ἐπιδείκνυται. ἐτάφη δὲ τελευτήσας λαμπρῶς ἅμα πατρὶ καὶ μητρὶ καὶ ἀδελφῷ καὶ τῇ ἄλλῃ συγγενείᾳ. ἀνάκειται δὲ αὐτοῦ καὶ ἐν Ἐλευσίνῃ εἰκὼν χαλκῆ, ἐπιγραφὴν ἔχουσα,

Τιμίδικος, φίλος τε χερσὶ σῆσθι τε σφριμαῖ,
Ἰσοκράτους εἰαῖ τίν' ἀπίθαισι θῆῃ,

Λευχάρους ἔργον. καὶ ἑτέραν δὲ εἰκόνα ἔστησεν αὐτοῦ πρὸς τῷ Ὀλυμπίῳ ἐπὶ κίονος χαλκῆς ὁ θεὸς παῖς Ἀφαρεὺς, υἱὸς γεγυνὼς Λαγίσκης, ἑταίρας τινός· ἦν ἔχουσαν τρεῖς παῖδας ὑστερον Ἰσοκράτης ἠγάγετο, ὧν εἰς ἦν καὶ ὁ Ἀφαρεὺς ὁ τὴν εἰκόνα στησάμενος καὶ ἐπιγράψας·

Ἰσοκράτους Ἀφαρεὺς πατὴρ εἰαῖα τίν' ἀπίθαισι
Ζητὶ, θεός τε σίβησι, καὶ γυνίσι ἀρετήν.

Ἰσοκράτης] Ἰσοκράτης καλεῖται τὰς ῥητορικὰς τέχνας συντεταχένῃ ἐκείνῳ τῷ εἶδος τοῦ λόγου, ἐν ᾧ κῆλα κῆλοις, καὶ περιόδοις περιόδοις συζώνοντα δι' ἐκείνας τῶν μερίων, ἕκαστε ἀναγκαίως συνστέγουσι ἀλλήλους, καὶ ἀλλήλους ἀναποδέδονται· ὅλα ἴσθι τὰ οὕτως ἔστι, Ἰσοκράτης ἴσθι, Ἰσοκράτης ἴσθι κ. τ. λ. οὐ μάλιστα χαλεπὴν τὴν Ἰσοκράτη ἴσθι οἱ καὶ κατὰ μικρὸν τὰς λόγους αὐτοῦ συνδιατρέφαντες. Σπουδῆς δὲ ἀριεπιτελεῖται μάλιστα συγχεῖται ἢ Ἰσοκράτης ἴσθι τῷ Ἀποστάσει, καὶ ἕκαστε ἑταίροι τὴν διδασίαν τῆς ῥητορικῆς Ἀποστάσει. ἸΔΕΜ.

Ἐλευσίῃ] Ἐλευσίῃ, ῥητορῆς εἶναι φθάς εἶσα ἐν τῆς πρὸς δὲν. ἸΔΕΜ.

Θεῶ] Γράφα, θεαῖς (τοῦτοσθι τῇ Διὶ καὶ τῇ Κίῃ), ὡς φέρεται ἐν τῆς τοῦ Ψευδοπλουτάρχου. ἸΔΕΜ.

Λευχάρους] Ἀρτί, Κλεισάρους, Ἰγραφα, κατὰ φέρεται ἐν τῆς τοῦ Ψευδοπλουτάρχου. Λευχάρους. Ἦν δ' οὗτος τῶν ἱσοκρατικῶν ἀνδριαντοποιῶν, ἀμύμας, ὡς φερεται Πλάτωνος (ΑΔ. σ'. σελ. 649.), κατὰ τὴν ἐπιστολὴν δευτέραν Ὀλυμπιάδα. ἸΔΕΜ.

Ὀλυμπίῳ] Γρ. Ὀλυμπίῳ. ἸΔΕΜ.
Λαγίσκης] Ὁ δὲ Ψευδοπλουτάρχος, ἐξ οὗ ταῦτα παρελήφθη ἡ φωνή, οὐ τῆς Ἰταίας Λαγίσκης υἱὸν λέγει τὸν Ἀφαρεῖα, ἀλλὰ Πλάτωνος, τῆς Ἰππίας τοῦ ῥήτορος θυγατρὸς, ἢ ἡμῶν ῥητορῶν Ἰσοκράτης. ἸΔΕΜ.

ΕΚ ΤΟΥ ΣΟΥΙΔΑ
ΠΕΡΙ ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ.

Ἴσοκράτης, Θεοδώρου ἀλοποιού, Ἀθηναῖος ῥήτωρ, γενόμενος ἐπὶ τῆς ὀγδοηκοστῆς ἑκτης Ὀλυμπιάδος, ὃ ἐστὶ μετὰ τὰ Πελοποννησιακά. καὶ διὰ μὲν τῆς φωνῆς τὴν ἀτονίαν καὶ τὸ ἀπαρρήσιαστον δίκας οὐκ εἶπεν ἐδίδαξε δὲ πλείστους, καὶ λόγους γέγραφε λβ'. βιώσας δ' ἔτη ἕξ πρὸς τοῖς ἑκατὸν ἐτελεύτησεν. ἀδελφοὶ δ' αὐτῷ ἐγένοντο Τίσιππος καὶ Θεόδωμος καὶ Θεόδωρος, διδάσκαλος δὲ Γοργίας· οἱ δὲ Τίσιαν φασίν, οἱ δὲ Ἀρχίνου, οἱ δὲ Πρόδικον ἔφασαν, οἱ δὲ Θηραμένην. οἱ δὲ λόγοι αὐτοῦ πλείστοι.

ΕΚ ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Ἐφορος Κυμαῖος καὶ Θεόπομος Δαμασιστράτου Χίος, ἄμφω Ἴσοκράτους μαθηταί, ἀπ' ἐναντίων τό τε ἦθος καὶ τοὺς λόγους ὀρμώμενοι. ὁ μὲν γὰρ Ἐφορος ἦν τὸ ἦθος ἀπλοῦς, τὴν δὲ ἐρμηνείαν τῆς ἱστορίας ὑπτιος καὶ νωθρὸς καὶ μηδεμίαν ἔχων ἐπιταΐν· ὁ δὲ Θεόπομος τὸ ἦθος πικρὸς καὶ κακοήθης, τῇ δὲ φράσει πολλὰ καὶ συνεχῆς καὶ φορᾶς μεστός [καὶ] φιλαλήθης ἐν οἷς ἔγραψεν. ὁ γοῦν Ἴσοκράτης τὸν μὲν ἔφη χαλινῷ δεῖσθαι, τὸν δὲ Ἐφορον κέντρον κ. τ. λ.

ΕΚ ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Φιλίσκος Μιλῆσιος, ῥήτωρ, Ἴσοκράτους ἀκουστῆς τοῦ ῥήτορος. ἐγένετο δὲ πρότερον αὐλητῆς παραδοξόδατος· διὸ καὶ Αὐλοτρόπην Ἴσοκράτης αὐτὸν ἐκάλει. γέγραπται δὲ αὐτῷ τάδε· Μιλησιακός, Ἀμφικτυονικός, Τέχνη ῥητορικὴ ἐν βιβλίῳσι δύο, Ἴσοκράτους ἀπόφασις.

ΕΚ ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Ἴσοκράτης, Ἀμύκλα τοῦ φιλοσόφου· Ἀπολλωνίας τῆς ἐν τῷ Πόντῳ, ἢ Ἡρακλείας, ὡς Καλλίστρατος ὁ ῥήτωρ· μαθητῆς καὶ διάδοχος τοῦ μεγάλου Ἴσοκράτους, διακούσας δὲ καὶ Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου. οὗτος δὲ ὁ Ἴσοκράτης καὶ Θεοδέκτη τῷ ῥήτορι καὶ τραγωδιοποιῷ καὶ Θεοπόμπῳ τῷ Χίῳ ἅμα τῷ Ἐρυθραίῳ Ναυκράτῳ διαγωνίσαστο περὶ λόγων εἰς τὸν ἐπιτάφιον Μανσώλου τοῦ Καρὸς, βασιλέως Ἀλικαρνασσοῦ. καὶ λόγοι αὐτοῦ ε'. Ἀμφικτυονικός, Προεπτικός, Περὶ τοῦ τάφου μὴ ποιῆσαι Φιλίππῳ, Περὶ τοῦ μετοικισθῆναι, Περὶ τῆς ἑαυτοῦ πολιτείας.

Μετὰ τὰ Πελ.] Γε. κατὰ τὰ Πελ. IDEM. *παραιτῶν τὸν Θεόδωρον. IDEM.*
 Τίσιππος] Τίσιππος καὶ Διόμαντος *Προεπτικός]* Ὁ πρὸς Δημήτριον ἂν εἴη
 ὑπῆμασι τούτοις ὁ Ψευδοπλούταρχος ἀνωτέρω οὗτος. IDEM.

ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ
ΠΕΡΙ ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ.

Φασὶ δ' ἐνταῦθα οἱ παλαιοὶ, ὅτι τρεῖς τρόποι ῥητορείας. ὁ ἀπολειψόμενος καὶ βραχὺς καὶ περὶ τὰ καίρια ἔχων, οἷος ὁ τοῦ Μενελάου, ὃς ἐπιτρέχων τὰ πολλὰ, ὡς εἴρηται, μόνον λέγει τὰ καίρια. δεύτερος ὁ ὑψηλὸς καὶ καταπληκτικὸς καὶ μεστός ἐνδυμημάτων ἀθρόως λεγομένων, ὃν καὶ Δημοσθένης Ζηλοῖ. καὶ τρίτος ὁ πιθανὸς καὶ πολλῶν πλήρης δογμάτων, οἷος ὁ τοῦ Νέστορος, οὗ Ζηλωτῆς Ἰσοκράτης, ὃς τὸ γνωμολογικὸν καὶ σαφὲς ἐζήλωσε.

ΕΚ ΤΟΥ ΕΡΡΙΚΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ
ΠΕΡΙ ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ.

Ἰσοκράτης κάκιστον ἄρχοντα ἔλεγεν εἶναι τὸν ἄρχιν ἑαυτοῦ μὴ δυνάμενον. Ἐρωτηθεὶς Διὰ ποίαν αἰτίαν τοὺς ἄλλους διδάσκων λέγειν αὐτὸς σιωπᾷ; ἔφη· Καὶ γὰρ ἡ ἀκὸνῃ αὐτῇ μὲν οὐ τέμνει, τὰ δὲ ξίφη ὀξεῖα ποιεῖ. Ἐρωτηθεὶς· Τίμι οἱ φιλόπονοι τῶν ῥαθύμων διαφέρουσι; εἶπεν· Ὡς οἱ εὐσεβεῖς τῶν ἀσεβῶν ἐλπίσιν ἀγαθαῖς. Ἰδὼν νεανίαν φιλοπονοῦντα, ἔφη· Κάλιστον ὄψον τῷ γήρατι ἀρτύεις. Καρέωνος ὄντος λάλου καὶ σχολάζειν παρ' αὐτῷ βουλομένον, διττοὺς ἤγησε μισθοὺς. τοῦ δὲ τὴν αἰτίαν πυθομένου, Ἐνα μὲν (ἔφη), ἵνα λαλεῖν μάθῃς, τὸν δὲ ἕτερον, ἵνα σιγᾷν.

ΕΚ ΤΟΥ ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ
ΠΕΡΙ ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ.

Πολὺ τὸ καθαρὸν τῆς λέξεως παρ' Ἰσοκράτει.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ] Ad II. Γ. p. 406.

Ἄθροως λεγομένων] Τὸς ἀντιγράφωντας τὰ τοῦ Εὐσταθίου εἰδος ἀδὲ παραλείπει τὰς τέσσαρας ταύτας λέξεις, "Οἷος ὁ τοῦ Ὀδυσσεύς"· ἐπιτὰ γὰρ ἰερατικῆ ἐνθάδε Εὐστάθιος τὰ ἴση (Ἰλιάδ. Γ. 213—215.), ἐν οἷς Δαυμασίως ὁ ποιητὴς τὴν Ὀδυσσεύς ἡτορίαν πρὸς τὴν τοῦ Μενελάου παραβάλλει, πρῶτοντικὸς ἐν ἱτέρῳ (Ἰλιάδ. Α. 249.) τὴν γλαυκίστην μέλιτος αὐτὴν τοῦ ἡτορικοῦ Νέστορος. Con.

ΣΤΕΦΑΝΟΥ] Syllog. Aphorhthegm.

Hellen. p. 697.

Καρίστος] Οὐχ Ἑλληνικὸν, ἡ γοῦν οὐ τῶν ἐπὶ Ἰσοκράτους ἐν χεῖρι κυρίῳ ἰσομάτων, τοῦ Καρίστου τοῦτομα· καὶ μέντοι γραφικῶς ἡμᾶς τῆται· παρὰ τῷ Μισσηβασίας ἰπισκίτω Ἀρσπίω, ἐξ οὗ ταῦτα ἠρῆσαντο ἐ Στίφωτος.

Con.

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ] Lib. A. ἰδὼν.

ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ

ΛΟΓΟΙ.

ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ
ΠΡΟΣ ΔΗΜΟΝΙΚΟΝ
ΠΑΡΑΙΝΗΣΙΣ.

Pag.
ed.
H. Steph.
2

Pag.
ed.
Cor.

α'. EN πολλοῖς μὲν, ἃ Δημόνικε, πολὺ διεστύσας 1
εὐφρόσμεν τὰς τε τῶν σπουδαίων γνώμας καὶ τὰς τῶν
φαιύλων διανοίας· πολὺ δὲ μεγίστην διαφορὰν εἰλήφασιν ἐν
ταῖς πρὸς ἀλλήλους συνηθείαις. οἱ μὲν γὰρ φίλους παρόντας
μόνον τιμῶσιν, οἱ δὲ καὶ μακρὰν ἀπόντας ἀγαπῶσι· καὶ
b τὰς μὲν τῶν φαιύλων συνηθείας ὀλίγος χρόνος διέλυσε, τὰς
δὲ τῶν σπουδαίων φιλίας οὐδ' ἂν ὁ πᾶς αἰὼν ἐξάλειψεν.
ἤγούμενος οὖν πρῶτειν τοὺς δόξης ὀρεγομένους καὶ παιδείας
ἀντιποιουμένους τῶν σπουδαίων ἀλλὰ μὴ τῶν φαιύλων

SUMMARIUM] (α'). Proœmium. Causa, quare hanc orationem ad Demoniolum miserit. Multo præstare adolescentes ad bene vivendam, quam ad bene dicendam informare. Quid sibi in hæc oratione propositum sit. Præstantia virtutis, quæ Herculis Theseique laboribus immortalitatis notam impresserit. (γ.) Exemplum Hipponici patris virtutibus maximo conspici filio ad imitandum proponitur. Transitus ad præcepta. (Υ.) Præcepta. Quæ ratione dii sani colendi, Pietas erga parentes. Quæ corporis exercitatio eligenda sit. Modestia. Quid juvenes deceat. Consentium vis. Quomodo te geras erga deos, parentes, amicos, leges. Quæ voluptates querendæ. Fama parcendum esse, orationes ab aliis profectas fugiendo. Quæ via multa dicere possimus. Affabilitas et comitas] Exercitatio in laboribus. Animi continentia. Taciturnitas et in arcanis custodiendis cautio. Quomodo iurjurandum sit præstandum. Quæ ratione amici sint comparandi, explorandi, conservandi. Veritas. Quæ in divitiarum possessione et usu lex observanda sit. Nemini calamitatem esse exprobandam. Quibus benefaciendum. Cavendum esse ab assentatoribus. Officia comitatis. Computationes fugiendæ. Liberalitas. Humanitatis præstantia. Quomodo amicitia concilietur. Optima consulendi se persciendi ratio. Reges imitandos esse iisque parandum. Magistratum gerendum ratio. ..Potentiam cum æquitate esse

jugendam. Justitiam pecunie præponendam. Corpus exorocendum, sed ingenium præcipue colendam. Gloriæ postponenda securitas. (ε') Epilogus. Quare multa diota sint, quæ statim Demonio nondum conveniant. Rerum honestarum studium in Demonico laudat, et quæ ille animo hæc admonitiones recepturus sit, inde auguratur. Voluptates, quæ e recte factis oriuntur, quæque præterea ad virtutem sequendam probos homines impellere possint. Deorum erga probos pravosque animus et remunerandis puniendisque liberis ex se susceptis optime perspicui potest. Præcepta utilia undequeque colligenda esse. ΛΑΝΘ. Hæc oratio videtur scripta fuisse anno ante Christum 404. et Isooratis ætatis 33. ΑΥΓΕΛ.

Πολλοῖς] Sub. πρὸς γένους. WOLF.
Διεστύσας] Pro διεστύχαι ἢ διεστύσαι, Græci enim verbis finitis, sensuum præsertim, sæpe subjungunt aochaativum, ubi Latini infinitivis sæpius utuntur. IDEM.
εὐφρόσμεν] Ἐπιθυμῶντα, ἡρετῶντα, καὶ ἡρώη καταλήψασθα. Ἐλασπῆτιν est. Intelligitur enim μελετῶντες, ἢ διακωρῆντες τὸν λόγ. IDEM.

Σπουδαίων] Scil. ἀρετῶν ἢ ἐνδεῶν. Est autem σπουδαῖος nos tam studiosus, qui φιλαλεθῆς rectius dicitur; quam vir bonus et honestus, virtute præditus, philo-sophiæ deditus. IDEM.

Διαφέρειν εἰδήσαν] Διαφέρειν. IDEM.
Παρόντας] I. e. ἵος ἂν παραῶν. IDEM.
Διέλυσε] I. e. διαλύειν ἴσως. IDEM. di-rimere solet. ΑΥΓΕΛ.

εἶναι μιμητὰς, ἀπέσταλκά σοι τόνδε τὸν λόγον δῶρον, τεκμήριον μὲν τῆς πρὸς ἡμᾶς εὐνοίας, σημεῖον δὲ τῆς πρὸς Ἰππαικὸν συνηθείας. πρέπει γὰρ τοὺς παῖδας, ὡς περ τῆς οὐσίας, οὕτω καὶ τῆς φιλίας τῆς πατρικῆς κληρονομεῖν.

β. Ὁρῶ δὲ καὶ τὴν τύχην ἡμῖν συλλαμβάνουσαν καὶ τὸν παρόντα καιρὸν συναγωνιζόμενον· σὺ μὲν γὰρ παιδείας ἐπιθυμεῖς, ἐγὼ δὲ παιδεύειν ἄλλους ἐπιχειρῶ; καὶ σοὶ μὲν ἀκμὴ φιλοσοφεῖν, ἐγὼ δὲ τοὺς φιλοσοφοῦντας ἐπανορθῶ. ὅσοι μὲν οὖν πρὸς τοὺς ἑαυτῶν φίλους τοὺς προτρεπτικούς λόγους συγγράφουσι, καλὸν μὲν ἔργον ἐπιχειροῦσιν, οὐ μὴν περὶ γε τὸ κατῆστον τῆς φιλοσοφίας διατρέβουσι· ὅσοι δὲ τοῖς νεωτέροις εἰσηγοῦνται, μὴ δὲ ὦν τὴν δεινότητα τὴν δ' ἐν τοῖς λόγοις ἀσκήσουσιν, ἀλλ' ὅπως τὰ τῶν τρόπων ἤθη 2 σπουδαῖοι πεφυκεναὶ δόξουσι, τοσούτῃ μᾶλλον ἐκείνων τοὺς 3

¹ ἡμᾶς Langens

² οὐ μὲν ἀκμὴν φιλοσοφίης A. C. L.

³ φιλίας Augeras Coraes L.

⁴ ἐπιχειροῦσι καὶ σὺν C.

Τεκμήριον — σημεῖον] Distinguunt τεκμήριον et σημεῖον, ut hoc et fallax conjectura sit et proprie ad praeterita pertinet: Hinc ad futura, item, ut sit propria et certa rei nota. Ex qua distinctione colligi potest, hoc velle Isocratem: Democico hanc orationem quasi pignus esse debere constituendam cum ipso amicitiam, quae cum patre ejus olim intercesserit. WOLF.

τῆς πρὸς ἡμᾶς] Scil. εἰς τὴν ἰσρακράτου. IDEM. ἡμᾶς cum editionibus veteribus et Wolfse rectius, quidquid contra dicant octo Auger. biblioth. regie Codd., e quibus ille recepit ἡμᾶς. Contextus enim aetiorique sive imitatoris hujus loquendi subtilitas postulant, ut φίλια (amicitia) erga Demonicum a συνδιὰ (consuetudine) πρὸς ἰσρακράτου probe socioernatur. Quod si concesseris, συνδιὰ πρὸς ἰσρακράτου, quae sequitur, requirit in hoc versa φίλια πρὸς σὺ, sive, ut mutua significatur inter Isocratem et Demonicum amicitia, φίλια ἡμῶν, vel, quod idem est, πρὸς ἡμᾶς, notitiam vero πρὸς ἡμᾶς. LANG. Coraes quoque πρὸς ἡμᾶς dedit; et pro singulari πρὸς σὺ intelligi vult; ut in Orat. ad Philipp. et Epist. 3.

Ὁρῶ] Scil. τῇ διαβολῇ. WOLF.

συλλαμβάνουσαν] Συντηροῦσαν, βοηθοῦσαν.

IDEM.

Καιρῶ] Kairos est pars temporis, rei gerendae commoditate incommodatitateve complexens. IDEM.

Ἀκμῶν] Non mihi displicet lectio Codd. καὶ σὺ μὲν ἀκμὴν φιλοσοφεῖς, quod interpretor: et tu quidem es in eo aetatis flore ut literis studeas. Nota apud Isocratem φιλο-

σοφεῖν significare saepius literis studere, sicut et φιλόσοφος viri literati, et φιλοσοφία studium literarum. AUGER. φιλοσοφία λέγει ἅπασαν ἀπλῶς τὴν ἀνθρώπινον παιδείαν, καὶ φιλοσοφεῖν τὸ ἐπὶ ταύτῃ σπουδάζειν. CORAES. Interpretaris: hoc ipso tempore. Auger., male, pulo, cum Wolfse ardentior. Nam ut verba antecedentia καὶ τὴν παρόντη χρόνῳ, in sequentibus habeant, así respondeant, ἀκμῶν, h. l. de tempore intelligendum est, interpretandumque, ut dixi. Conf. Mueris Atticis. ed. Fischeri p. 7. et Morum in Indicoe ad Xenoph. Anab. LANG. ἀκμῶν Coraes per Ipsi exposit.

Τοῦς] Ante προτρεπτικούς videtur abesse posse. LANG.

Ἐπιχειροῦν] Cum accusativo positum offendit. Hinc in Cod. Battiel' illi verbo non male additum legitur καὶ σὺν, quo inaequioris verbi structura, abivis cum dativo occurrentis, evanescoit. IDEM. Plat. ἄς δὲ ἦσθε καὶ τὴν ἄρ. τὰ εἰρὰ βουλευμένων, ἐπιχειροῦν τὸ ἔργον. Plat. in Crit. §. 5. οὐδὲ δικαίῳ μοι δικαίως ἐπιχειροῦν τὸ πρῶτον.

Τὸ κατῆστον] Vel μέγας subtilitelligi potest; vel constant loco feminini positum esse existimari, ut sit πρὸς τὸν κατῆστον φιλοσοφίαν. WOLF.

Φιλοσοφίας] Vid. Ind. LANG.

Εἰσηγοῦνται] Εἰσάγουσι, χηραγωγῶντες. introducunt, εἰσενεσὶν οἱε ἰγνατοὶ quasi manus ducunt. WOLF.

Δ' ἄν] Scil. ἀπαρχάματ' ἢ τρέφας. IDEM.

Τὰ τῶν τρόπων ἤθη] I. e. κατὰ συνήθειαν, τὰ ἤθη καὶ τοὺς τρόπους. IDEM.

Δόξουσι] Cod. Bav. et August. male δέξουσι. Vid. Fr. Aug. Wolf. ἡ δὲ πρὸς τὴν

ἐπακούοντας ὠφελοῦσιν, ὅσον οἱ μὲν ἐπὶ λόγον μόνον παρακα-
 λαῦσιν, οἱ δὲ καὶ τὸν τρόπον αὐτῶν ἐπανορθοῦσι. διόπερ ἡμεῖς,
 οὐ παρακλήσιν εὐρόντες ἀλλὰ παραίνεσιν γραψάντες, μέλ-
 λομέν σοι συμβουλεύειν, ὧν χρῆ τούς νεωτέρους ὀρέγεσθαι
 καὶ τίνων ἔργων ἀπέχεσθαι, καὶ ποίοις τισὶν ἀνθρώποις
 ὁμιλεῖν, καὶ πῶς τὸν αὐτῶν βίον οἰκονομεῖν. ὅσοι γὰρ τοῦ
 βίου ταύτην τὴν ὁδὸν ἐπορεύθησαν, οὗτοι μόνοι τῆς ἀρετῆς
 ἐφικέσθαι γησιῶς ἠδυνήθησαν ἧς οὐδὲν κτῆμα σμυνώτερον
 οὐδὲ βεβαιοτέρον ἐστὶ. κάλλος μὲν γὰρ ἢ χρόνος ἠ ἀνῆλυσεν
 ἢ νόσος ἐμάρανε· πλοῦτος δὲ κακίας μᾶλλον ἢ καλοκαγα-
 θίας ὑπηρέτης ἐστίν, ἐξουσίαν μὲν τῇ βραδυμῖα παρασκευά-
 ζων, ἐπὶ δὲ τὰς ἡδονὰς τοὺς νέους παρακαλῶν· βῆμιθ δὲ
 μετὰ μὲν φρονήσεως ὠφέλησεν, ἀνευ δὲ ταύτης πλείω τοὺς

¹ ἀνάλωσιν C. L.

Demosth. Leptin. p. 266. et 375. e qua
 observatione multa hujusmodi loca emen-
 danda sunt. Adde Finsdeisen. ad Evagor.
 c. 1. et Fischer. ad Welleri Grammat.
 (edit. noviss.) spec. 2. p. 251. seq. qui
 placit, ut solet, in hanc rem loca collegit.
 LANG.

Οἱ μὲν — οἱ δὲ] Scil. εἰ προτρέψωτε —
 εἰ παρακλήσιν. WOLF.

Παράκλωσιν — παραίνεσιν] Παράκλωσιν
 Suidas ait esse λόγον ἀντίρρησιν ἐπιτοχῆμα-
 τος, παραίνεσιν vero λόγον συμβουλευτικὴν
 ἀντίρρησιν οἷα ἐπιτοχῆματος. IDEM. Ap-
 paret ex hoc loco per παρακλωσιν intelli-
 gere hortationem ad eloquentiam, et per
 παραίνεσιν hortationem ad virtutem. AV-
 GEL.

Ἦν] Auto ὄν subauditur ταῦτα. IDEM.

Ἦς οὐδὲν — βεβαιοτέρον ἐστὶ] Sententiam
 hanc eandem pæne verbis repetiit Stobæus
 in Sermonib. (ed. Gesneri, 1543. f.)
 p. 4; hoc tamen discrimine, ut pro ἧς,
 qua voce ibi incipi non poterat, poneret
 τῆς ἀρετῆς. LANG.

Ἀνάλωσιν] Unus Harlei. ἀνάλωσιν: alter
 ἀνάλωσιν. Verbum ἀνάλωσιν vel potius
 ἀναλῶν modo augmento carere, modo ante
 propositionem incrementum habere, modo
 post illam, a grammaticis præcipi, notum
 est. Sed, quoniam alterum a hoc in verbo
 longum est, Attici aliique Græci veteres
 illud carere augmento jasserunt. V. Val-
 cken. ad Euripid. Phœn. p. 223. et
 Pierson. ad Mœr. p. 122. Dialectus vero
 Mæcedonica et Alexandrina, relicta hæc
 diligentia, uti augmento perperam insti-
 tuerunt. Unde Suidas v. ἀνάλωσιν: Ἦν
 δὲ τῷ παρακλωσίν, inquit, καὶ διὰ τοῦ ἢ
 ἀναφῆρας ὄν, ἀνάλωσιν καὶ ἀνάλωσιν. At-

que hæc posteriorum scriptorum negli-
 gentia decepti librarii, etiam in veterum
 Græcorum libris, alii alterum a longum,
 alii primum, mutarent fere in a longum.
 Deinde e vitiosa Mæridis (Αἰλίω Ἀττι-
 κῶν καὶ Ἑλλήνων) lectione, recentiorum
 quorundam grammaticorum ortam est
 præceptum, ut formas perfecti ἀνάλωσις et
 ἀνάλωσις Atticæ, sed formam ἀνάλωσις com-
 muniem appellarent. Res potius, ut Hud-
 sonius ad Mœridem docuit, contra se ha-
 bet. Hinc Fischerus ad Welleri Gram-
 mat. (edit. sec.) spec. 3. part. 1. p. 34.
 non dubitat, quin in locis Atticorum au-
 thorum, in quorum optimo et vetustissimo
 quoque Codice in talibus locis forma per-
 fecti ἀναλῆσις exstat, hujus verbi argumen-
 tum ubique delendum sit, et vetus genui-
 naque forma restituenda. Quorum in
 numero sunt quoque quatuor Isocratis
 loci, quos ille ex vera Atticorum norma
 emendandos censet. In Panathen. ἀνα-
 λωπίας pro ἀναλωπίας, in Paragraph.
 ἀνάλωσιν et ἀναλώσαμεν pro ἀνάλωσιν et
 ἀναλώσαμεν, in Areopag. ἀναλώσει pro ἀνα-
 λωσει, et in oratione de Pace ἀνάλωσις
 pro ἀνάλωσις. Quod vero de simplicibus
 valet, de compositis quoque valere, quis
 dubitet? Exemplis igitur a Fischero allatis
 adjicienda erunt κατὰλωπίας p. 670.
 et ἀναλωπίας p. 239. Aliter H. Wolf.
 in Castigatt. p. 808. qui ἀνάλωσιν hoc
 nostro loco reotius legi hujusque verbi a
 regulis incrementorum exceptionem a de-
 pravatis potius codicibus, quam ab usu
 grammaticorum derivandam putat. IDEM.
 Ἀνάλωσιν, ἐμάρανε, ἐφέλωσιν, ἰβλαφε, ἰβέ-
 σμωσι, ἐπιτοχῆσιν, ἀντί τῷ ἀναλώσει ἢ φι-
 λῆ ἀναλώσειν, s. τ. λ. CORAË.

ἔχοντας ἔβλαψε, καὶ τὰ μὲν σώματα τῶν ἀσκούτων ἐκόσμησε, ταῖς δὲ τῆς ψυχῆς ἐπιμελείαις ἐπεσκόπησεν. ἡ δὲ τῆς ἀρετῆς κτῆσις, οἷς ἂν ἀκιβδήλων¹ ταῖς διανοίαις συναυξήθῃ, μόνῃ μὲν συγγρασκει, πλούτου δὲ κρείττων, χρησιμωτέρα δὲ εὐγενείας ἐστὶ, τὰ μὲν τοῖς ἄλλοις ἀδύνατα δυνατὰ² καθιστάσα, τὰ δὲ τῷ πλῆθει φοβερά θαρσαλέως ὑπομένουσα, καὶ τὸν μὲν ὄκνον ψόγον, τὸν δὲ πόνον ἔπαινον ἠγουμένη. ῥάδιον δὲ τοῦτο καταμαθεῖν ἐστὶν ἔκ τε τῶν Ἡρακλείους ἀδῶν καὶ τῶν Θησείας ἔργων, οἷς ἡ τῶν τρόπων ἀρετὴ τηλικούτου εὐδοξίας χαρακτῆρα³ τοῖς ἔργοις ἐπέβαλεν, ὥστε μηδὲ τὸν ἅπαντα χρόνον δύνασθαι λήθην ἐμποιῆσαι τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων.

γ'. Οὐ μὴν ἀλλὰ, καὶ ταῖς τοῦ πατρὸς προαιρέσεις ἀναμνησθεῖς, οἰκειὸν καὶ καλὸν ἔξει παραδείγμα τῶν

¹ ἢ ταῖς A. C.

² καθιστάσα A. L.

³ [ταῖς ἔργων] L.

[Ἐχοντας] Scil. τὴν ῥῆσιν, sive τὴν ῥημάλους. WOLF.

[Ἀσκούτων] Wolf. coniecit ἀδύνατων, vel supplet laetitia, vel refert ad σώματα. Ego vero ῥῆσιν sabaudire seu repetere malim. LANG.

[Ἐπισκόπων] odiosus solet. Cod. August. ἐπισκόπων, quod Battienus quoque in Codd. Bodlei., Harlei. et Collegii novi illis reperisse ait. Tuetur quoque hanc lectionem Stobæus, p. 358. Sed verba in ἴσθαι καὶ ἴσθαι, ut ἴσθαι καὶ ἴσθαι, quorum illa neutraliter, hæc transitivè accipi solent, ab ipsis auctoribus inter se confusa esse videntur, et quod ad ἐπισκοπεῖν attinet, illud ne exatere quidem, quantum scio, videtur. Sed ut ut sit, hoc tamen indubitatum est, quod ἐπισκοπεῖν in significatione activa in pluribus veterum locis appareat et, quod majus est, in ipso Isocrate, p. 253, v. 13. ἐπισκοπεῖν legatur. Hinc nihil mature consultus duxi. IDEM. Τὴν δὲ ἀδύνατον ἀδύνατον. CORAËS.

Οἷς — συναυξήθῃ] Si præpositio a verbo divulsa ad casum suum referatur h. m. ὅν οἷς — ἀυξήθῃ, vel ὅν — ἀυξήθῃ, facillior erit conversio. WOLF. ἢ ante ταῖς διανοίαις in Cod. August., ed. Ald. et apud Stobæum, p. 4. deest. οἷς vero h. l., ut alibi, pro ὅν positum est, ut locus interpretandus sit: quorum cum ratione illa augetur. LANG.

[Συγγρασκει] Scil. τῷ πλῆθει καὶ ἴσθαι ἀδύνατον. WOLF.

Οἷς — ταῖς ἔργων] Suspecta lectio, constructio certe non nisi per ἀντίπρῃσιν excusari potest. Nec sane nego, sæpe Græcos

dativis uti pro genitivis, facile tamen dat. plural. οἷς pro. genitivo dual. ὅν scribi potest. WOLF. Quodsi Wolfso concedimus, loquens ita sonaret: Ἡρακλείους ἀδύνατον καὶ τῶν Θησείας ἔργων, ὅν ταῖς ἔργων. At quis est, qui sentiat, talem eandem verbi intra tam breve spatium repetitionem in tam conoanino et difficili scriptore, qualis hic noster ut ejus sollicitus imitator est, vix tolerabilem esse? Itaque verosimilius mihi videtur, verba, quæ inclusi, ab aliquo margini adscripta esse, quibus iste indicaret, οἷς non esse ad Heroulem et Thesæum, sed ad ἔργων trahendum, quod sollicit dubium esse possit. Atque in hoc verum iste, quicunque fuerit, vidit; nam nota operibus quidem alienis imprimi potest, minime ipsi. Ergo alteratrum conoecendum esse, vel οἷς positum esse pro ὅν, qui tamen repugnat auctoris dicendi mos, vel ἔργων delendum; quorum posterius verosimilius mihi visum est. Hæc vero admonitio priscis jam temporibus e margine in textum migrasse et loco quidem perverso videtur, quem Scholiastes ad Sophoclis Trachin., ed. Brunck. octonis, Tom. III. p. 201. utramque et οἷς et ταῖς ἔργων retinet; nisi quis et Scholiastam interpolatum esse contendat. LANG. Conjecturam Langii οἷς ἀλογον censet Coraës; nisi si ταῖς ἔργων synecdochice per κατὰ τὰ ἔργα explicare placeat.

[Ἐπιμαθεῖν] Scilicet τῶν ἀδύνατων. WOLF.

[Ἐπίπρῃσιν] Pro ἴσθαι ἐπίπρῃσιν ἢ δὲ ἐπίπρῃσιν. Sicut mox sequitur τῶν ἴσθαι ἀδύνατων. IDEM.

ὕπ' ἐμοῦ ¹ σοι λεγομένων. ² οὐ γὰρ ὀλιγωρῶν τῆς ἀρετῆς οὐδὲ ραθυμῶν διατέλεσε τὸν βίον, ἀλλὰ τὸ μὲν σῶμα τοῖς πῶσις ἐγύμναζε, τῇ δὲ ψυχῇ τοὺς κινδύνους ὑπέμενε. οὐδὲ τὸν πλοῦτον παρακαίριως ἠγάπα, ἀλλ' ³ ἀπέλαυε μὲν τῶν παρόντων ἀγαθῶν ὡς θνητὸς, ἐπεμελεῖτο δὲ τῶν ὑπαρχόντων ὡς ἀθάνατος. οὐδὲ ταπεινῶς διαίκει τὸν ἑαυτοῦ βίον, ἀλλὰ ⁴ φιλόκαλός τε ἦν καὶ μεγαλοπρεπῆς καὶ τοῖς φίλοις κοινός, ³ καὶ μᾶλλον ἐθαύμαζε τοὺς περὶ αὐτὸν σπουδάζοντας ἢ τοὺς τῷ γένει προσήκοντας· ἠγεῖτο γὰρ εἶναι πρὸς ἐταιρίαν πολλῶ κρείττω φύσιν νόμου καὶ τρόπον γένους καὶ προαίρεσιν ἀνάγκης. ἐπιλίποι δ' αὖν ἡμᾶς ὁ πᾶς χρόνος, εἰ πάσας τὰς ἐκείνου πράξεις καταριθμησαίμεθα. ἀλλὰ τὸ μὲν ἀκριβὲς αὐτῶν ἐν ἑτέροις καιροῖς δηλώσομεν, δεῖγμα δὲ τῆς Ἰππονίκου φύσεως νῦν ἐξηγηθήσομεν, πρὸς ὃ δεῖ ⁴ ζῆν σε ὡς περὶ πρὸς παράδειγμα, νόμον μὲν τὸν ἐκείνου τρόπον ἠγησάμενον, μιμητὴν δὲ καὶ ζηλωτὴν τῆς πατρῴας ἀρετῆς γενομένον· αἰσχρὸν γὰρ τοὺς μὲν γραφεῖς ἀπεικάζειν τὰ καλὰ τῶν ζώων, τοὺς δὲ παῖδας μὴ μιμῆσθαι τοὺς σπουδαίους τῶν γονέων. ἠγοῦ δὲ μηδενὶ τῶν ἀθλητῶν οὕτω προσήκειν ἐπὶ τοὺς ἀνταγωνιστὰς ἀσκεῖν, ὡς σοὶ σκοπεῖν ὅπως ἐφάμιλλος

¹ σοi om. A.

² οὐδ' A. L.

³ ἀπέλαυε A. C. L.

⁴ σι ζῆν A. C.

Οὐδὲ γὰρ] Malim ut in Codd. οὐ γὰρ. AUGER.

Ἐπιλίπει] Cod. August. ὑπέμεινε formam usitatioem, tustar, quae in plurali leguro est in Paneg. §. 17'. Οὐ γὰρ μικροῖς, οὐδὲ ἰσχυροῖς, οὐδὲ ἀφαιεῖς ἀγῶνας ὑπέμεινε. Cod. Auger. S. habet ὑπίστιατο. LANG.

Παρακαίριως] I. e. ἀπερῶς, ἀταμίωτος, κωρὰ τὸν καιρὸν. WOLF.

Ἀλλ' ἀπέλαυε — θνητῆς] Optime illustratur disticho margini Cod. Augerii adscripto [Lociam. t. iii. p. 314.] Ὡς ταυτησῶμενος μὲν τῶν ἀγαθῶν ἀπέλαυε· Ὡς δὲ βιωσῶμενος φοβεῖται τῶν κτήτων.

LANG.

Τῶν ὑπαρχόντων] Scil. ἀγαθῶν. WOLF.

Καίρις] Interpretantur hoc loco πῶσις, προαίρεσις καὶ γυμνασιον. Potest etiam intelligi de comitate et humanitate Hipponici, ὅτι γέγονε πρὸς τοὺς πλεσιτάτους ἐμιλητικῶς, ἀλλὰ μὴ στυμνῶς. ut Xen. Hell. I. 1. 30. ἢ καὶ ὡς πρὸς ἑξοικειώσαντες προσημασῶντες μέλλουσα ἐπιθέσαν τὴν τι ἐπιμίλιαν καὶ προσημασῶν καὶ κοινότητα. Isoer. Evag. §. 10'. ἠγοῦμενοι κοινότησαν ἡμῶν κ. τ. λ. i. e.

Ἰππικωτέρων, κροσῶτερων, φιλοθεραπευτέρων. Sic et in Hel. land. §. 17'. ἠγοῦμενοι πιστοτέρων εἶναι κ. τ. λ. Unde apparet τὸ κοινὸν humanitatis et communis studium significare. neque enim placet illa expositio: Hipponicum parem omnibus amicis tribuisse. IDEM.

Τοῖς τῷ γένει προσήκοντα] Scil. αὐτῶ. τοῖς ἑαυτῶ συγγενεῖς. IDEM.

Τὸ μὲν ἀκριβὲς] Sive perfectionem dictionem, sive certitudinem, sive accuratam rationem, sive diligentiam, sive quid aliud, parum erit commodum: si vero τὸ ἀκριβὲς αὐτῶν δηλώσομεν sic efferas ἀκριβὲς ἢ ἀκριβῶς αὐτῶν δηλώσομεν, commodius explicabitur Latine accurate aut accuratius eas declarabimus. IDEM. I. e. accuratam morum illius descriptionem. LANG.

Πρὸς ὃ] Sic rectius, ut subintelligatur δεῖγμα. WOLF. Rudolphus legisse videtur πρὸς ὃ, convertit enim: ad quem. LANG.

Γραφεῖς] Et max γονεῖς pro γραφείας et γωνίας, quibus gaudet Attici ususque est alibi Isocrates, esse argumento inter alia plurima opinatur Coraeae, hanc orationem Isocratis Atheniensis non esse.

γενήσῃ τοῖς τοῦ πατρὸς ἐπιτηδεύμασιν. οὕτω δὲ τὴν γνώμην ἢ ἀδύνατον διατεθῆναι τὸν μὴ πολλῶν καὶ καλῶν ἀκουσμάτων πεπληρωμένον· τὰ μὲν γὰρ σώματα τοῖς συμμέτροις νόμοις, ἢ δὲ ψυχὴ τοῖς σπουδαίοις λόγοις αὐξήσθαι πέφυκε. διόπερ ἐγὼ σοι πειράσομαι συντόμως ὑποδέσθαι, δι' ὧν ἂν μοι δοκοῖς ἐπιτηδεύματων πλεῖστον πρὸς ἀρετὴν ἐπιδοῦναι καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀνδράσιν εὐδοκιμῆσαι.

δ'. Πρῶτον μὲν οὖν εὐσέβει τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς, μὴ δὲ μόνον θύων, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὅρκοις ἐμμένον· ἐπειρο μὲν γὰρ τῆς τῶν χρημάτων εὐπορίας σημεῖον, τοῦτο δὲ τῆς τῶν τρόπων καλοκαγαθίας τεκμήριον. Τίμα τὸ δαιμόνιον αἰεὶ

Διατεθῆναι] I. e. διακίσθαι. nemo hoc in animum inducere potest, nisi, etc. WOLF.

Ἐπιδοῦναι — εὐδοκιμῆσαι] Idem quod παραῖν. IDEM. Ἐπιδοῦναι — εὐδοκιμῆσαι] Pro ἐπιδοῦναι — εὐδοκιμῆσαι. IDEM.

Πρῶτον μὲν εὐσέβει] Apud plerosque mortalium, cultiores præsertim, usu receptum est, a divino cultu, tanquam sanctissimo aliquo negotio rerum atque actionum capere initium. Memorata digna sunt verba Platonis de leg. l. IV. §. 7. ὁ μὲν δὲ θεὸς, ὥσπερ ὁ καλαῖος λόγος, ἀρχὴν τῆ καὶ τελευτῆ καὶ μέσῃ τῶν ὄντων ἀπάντων ἔχει. et qui Orpheo, poetæ veteri, adscribantur versus:

Ζεὺς κεφαλὴ, Ζεὺς μέσος,
Διὸς δ' ἔκ πάντα τίτυκται.
Ζεὺς βασιλεὺς, Ζεὺς ἀρχὸς
ἀπάντων, ἀρχὴν ἅπασιν.

A cultu Deorum immortalium exordientium esse, præcipit quoque aureorum illorum carminum auctor, qui Pythagoras statuit, dum canere, incipit: Ἀθανάτους μὲν πρῶτα θεῶς, τίμω ὡς δίκαιται, Τίμα. Romanos eundem morem tenuisse, testis est Plinius, qui panegyricam orationem, Nervæ Trajano dictam his verbis orditor: "Bene ac sapienter, P. C. majores instituerunt, ut rerum agendarum, ita dicendi initium a precationibus capere, quod nihil rite nihilque providenter homines sine Deorum immortalium ope, consilio, honore auspicarentur." Quin omnis non sermonis solum, sed cogitationis etiam principium a Diis sumendum esse, scribit dictus Plato: ἀπὸ γὰρ θεῶν χρὴ πάντα ἀρχόμενον εἰς λέγειν τε καὶ νοεῖν. epist. VIII. FRICK.

μὴ μόνον θύων] Ita Zalenous quoque apud Diodorum l. XII. incipit leges suas eandem sententiam habet Xenophon sub finem orationis de Agesilao. FACCO-

LATUS. Ἐπιδοῦναι (verba sunt Xenophontis) εὐδοκίαν ἔλπειν, ὡς τοὺς θεοὺς οἰοῦν οὐδὲν ἔργον ἰσχυρὸν ἢ ἀγνοῦν ἰσχυρὸν ἔδειξαι. FRICK.

Τὸς ὅρκους] Id vel maxime monuit Isocrates, quia Græcæ fides fama laborabat et apud multos valebat impium illud, quod est apud Ælianum var. hist. l. VII. c. 12. διὰ τοὺς παῖδας τοὺς ἀστυγάλοις Ἰσραηλιτῶν, τοὺς δὲ ἀδελφούς τοὺς Ἰσραηλιτῶν. De juratissimis Græcis Euripidis illud valet: πιστὸν Ἑλλὰς οἶδον οὐδὲν. Apud Ægyptios perjurium orimen ita grave est habitum, ut perjuri omnes capite damarentur, velut tales, qui pietatem in deos violarent et fidem inter homines tollerent. Theognis jam quectus est, v. 1135.

Ὅρκον δ' οὐδέτι πιστὸν ἐν ἀνθρώποισι δίκαιοι, οὐδὲ θεῶς οὐδὲς ἔξεται ἀθανάτους. Recte Cicero: "Qui jusjurandum violat, fidem violat." Item: "nullum vinculum ad adstringendam fidem jurejurando majores arotius esse voluerunt." Offic. l. III. c. 29. 31. Hinc Baecbis apud Terentium inquit: "Aliud si scirem, qui firmare meam apud vos possem fidem, Sanctius quam jusjurandum, id pollicerer tibi, Laches." in Hecyr. act. V. sc. 1. 24. 25. Polybius, comparationis Græcos inter et Romanos instituta, de posterioribus inquit l. vi. c. 54. παρὰ Ἑρμοῖοις κατὰ τὰ τὰς ἀρχὰς καὶ προσβύλας πολὺ τι πλεονέκτημα χερσίζοντες, δι' αὐτῆς τῆς κατὰ τὸν θεον πιστότης, τηροῦσι τὸ καθῆκον. FRICK.

Τὸ δαιμόνιον] I. e. πᾶν τὸ ὑπερβαῖνον τὸ ἀνθρώπινον φύσιν. WOLF.

Τὸ δαιμόνιον] In Græco est δαιμόνιον, quo nomine intelligitur loci Genius. In carminibus Pythagoreis, quibus tota hæc sententia exprimitur, habemus ἱεραὸς ἀγαυοῦς et καταχθονίου δαιμόνα. De his Cicero de leg. l. II. c. 11. "Ex hominum genere consecratos, sicut Herculeum et cæteros, ocoli lex jubet." FACCO-

μὲν, μάλιστα δὲ μετὰ τῆς πόλεως οὕτω γὰρ δόξαις ἅμα
 ε τε τοῖς θεοῖς θύειν καὶ τοῖς νόμοις ἐμμένειν. Τοιοῦτος
 γίνου περὶ τοὺς γονεῖς, οἷους ἂν εὐξαιο περὶ σεαυτὸν γενέ-
 σθαι τοὺς ¹σεαυτοῦ παῖδας. Ἄσκει τῶν περὶ τὸ σῶμα γυ-
 μνασιῶν μὴ τὰ πρὸς τὴν ῥώμην, ἀλλὰ τὰ πρὸς τὴν ὑγίειαν
 5 συμφέροντα. τούτου δ' ἂν ²ἐπιτύχοις, εἰ ³λήγοις τῶν πόνων
 ἔτι πονεῖν δυνάμενος. Μῆτε γέλωτα προπετῆ στέργε, μῆτε
 λόγον μετὰ θράσους ἀποδέχου· τὸ μὲν γὰρ ἀνόητον, τὸ δὲ
 μανικόν. Ἄ ποιεῖν αἰσχροῦν, ταῦτα νόμιζε μὴδὲ λέγειν εἶναι
 καλόν. Ἐθίξε ¹σεαυτὸν εἶναι μὴ σκυθρωπὸν, ἀλλὰ σύννου· ⁴

¹ *seur.* A. C. L.

² *ἐπιτυχάνεις* A. C. L.

³ *λέγεις* L.

terrestres, hoc est, præstantes virtute viros cum Pythagora honorari vult Noster, de quibus legi merentur Theod. Marcillii annotata ad Pythagoræ Carm. anr. v. 3. quæ adjecta sunt Hierocliis Commentar. in eod. p. 348. seq. ed. Lond. MDCLXXIII. FRICK.

Μετὰ τῆς πόλεως] Ἐν αἷς ἡμέραις ἡ πόλις εἶσθε τιμᾶν τὸ δαιμόνιον ἰορταῖς καὶ θυσίαις. COR.

Μετὰ τῆς πόλεως] Cultus est honoris signum. Ac privatus quidem honoris exigui. Ille domum magni verique honoris signum est, in quem cives omnes publice consentiunt. FACC.

Ταῦτος γίνου κ. τ. λ.] Sumptum ex Thalete apud Diogenem Laert. l. I. segm. 37. IDEM. Thaletis sententia, crebriore usu confirmata, hæc est: οὗς ἂν ἰράνους εἰσπύγῃς τοῖς γούσι, τοὺς αὐτοὺς προδέχου καὶ πρὸς τὴν τίμωσιν. FRICK.

Γονεῖς] Nomine autem parentem intelligit Isocrates illos omnes, qui nobis a natura, vel a parentibus ipsis loco parentum dati sunt. Magistri quoque hæc voce significatur, ut est apud Clem. Alexandrinum stromat. l. I. sub init. FACC.

Τοὺς γονεῖς — τοὺς σεαυτοῦ παῖδας] F. leg. τοὺς σεὺς γονεῖς — τοὺς σεὺς παῖδας. AUGER.

Ἄσκει κ. τ. λ.] Ita Celsus l. I. c. 2. "Exercitationis plerumque finis esse debet sudor; aut certe lassitudo, quæ citra fatigationem sit." Id præsertim eo spectat, quia corporis fatigationes, si nimis sint, impediunt studia et cætera mentis opera, ut scribit Platarohus de lib. edno. c. XI. 4. FACC. Conspirat Cicero cum Nostro. "Habenda (inquit) ratio valetudinis: atendum exercitationibus modicis." Et, passim interjectis: "corpora defatigatione et exercitatione ingravescent; animi autem exercitatione levantur." de senect. c. 11. FRICK.

Πρὸς τὴν ῥώμην] Notat athletes, fortasse etiam Lacedæmonas, qui omnes exercitationes ad corporis robar referebant, in quo et reprehenduntur ab Aristotele polit. l. VIII. c. 4. FACC.

Μῆτε γέλωτα προπετῆ στέργε] Wolf. recte explicat: μὴ προσωπιδίως γέλω. LIANG. Μῆτε γέλωτα] Epicetus enochir. c. XLIII. γέλως μὴ σωλὺς ἴστω, μὴδὲ ἐπὶ πολλοῖς, μὴδὲ ἀνεμίτος. FACC.

Μῆτε λήγον μετὰ θράσους ἀποδέχου] Ambiguum est, aut videtur, utrum moneat, Demonico abstinendum esse temeraria oratione, an vero, si quem jactabundum audierit, eum improbandum esse. Sed facile intelligitur, Demonico præcipi, quid ipsi faciendum, quidve fugiendum sit. WOLF. μῆτε θρασυῖς ἴστωσαν εἰ λήγον. COR.

Ἄ ποιεῖν αἰσχροῦν] Hoc tractatum est inter Pablii Syri mimos n. 793. "quod facere turpe est, dicere honestum ne puta." Isocrates sumpsit fortasse ex Herodoto I. 138. ἴστω δὲ σφι ποιεῖν οὐκ ἔστι, ταῦτα εἰδὲ λήγειν ἔστι. FACC.

Σκυθρωπὸν] Horat. l. I. ep. 18. v. 94. "Deme supercilio nubem." Cicero de amicit. c. 18. "Tristitia et in omni re severitas absit." FACC. Tristitiam non animi; sed vultus exprimit vocabulum Græcum σκυθρωπός, nec veram, sed affectatam, talem nempe, qualis est hypocritarum, Matth. VI. 16. Adhibetur tamen eadem vox quoque de discipulis Emaunticiis, Luc. XXIV. 17. Latini auctores vocabula tristis et æterus eodem significatu conjungunt. Cicero: "triste et severum dicendi genus." de orat. orator. Item: "severus non tristis vultus." de orat. Cornelius Nepos Ly- sium, Epaminondæ in philosophia præceptorem, appellat "tristem et severum senem." Sed Plinius junior de Euphrate l. I. ep. 10. "nullus horror in cultu,

δι' ἐκαίνο μὲν γὰρ αὐθάδης, δια' δὲ τοῦτο φρόνιμος εἶναι
δόξεις. Ἡγοῦ μάλιστα σεαυτῷ πρέπει κόσμον, αἰσχύνῃ, b
δικαιοσύνῃ, σωφροσύνῃ· τούτοις γὰρ ἅπασιν δοκεῖ κρατεῖ-
σθαι τὸ τῶν νεωτέρων ἥθος. Μηδέποτε μὲν αἰσχρὸν
ποιήσας ἐλπίζει λήσειν· καὶ γὰρ ἂν τοὺς ἄλλους λαθῆς,
1 σεαυτῷ γε συνειδήσεις. 2 Τοὺς μὲν θεοὺς φοβοῦ, τοὺς δὲ

1 σεαυτῷ A. C. L.

2 τὸν μὲν θεὸν A.

nulla tristitia, multum severitatis." ubi
observa, tristitiam indicare excessum
quendam severitatis, et vide, quae Cellar-
ius ad hunc locum annotavit. Praeterea
lege, quae de voce σκωδρωθῆς habent I.
C. Wolfius in eur. philol. et crit. in Matth.
VI. 16. et E. Leigh. orit. sacor. nov. test.
p. 547. FRICK.

Σίνων] Σίνων, ut Agricola, cogitabun-
dus; severus, ut Camerarius. WOLF.

Κόσμος] Κοσμίτητα καὶ εὐταξίαν. COR.

Αἰσχύνῃ] Αἰσχύνῃ hic pudor honestus,
qui adolescentem decet, quo sensu a
Thucydide cum voce αἰδῶς conjungitur:
τῆς αἰδῶς καὶ αἰσχύνῃς ἡ εὐψυχία πλείστον
μετέχει. Schol. libr. 1. Alias tum apud
profanos scriptores haud raro, tum praesertim
in posterioris foederis libris in ma-
lam accipitur partem. FRICK.

Τούτοις γὰρ ἅπασιν δοκεῖ κρατεῖσθαι] Con-
structio ambigua est, utrum τούτοις ἅπασιν,
an vero ἅπασιν δεῖσθαι, κρατεῖσθαι τούτοις,
conjungenda sint. Mihi tamen (nisi eo-
dices refragarentur) commodior lectio
videretur: τούτοις γὰρ ἅπασιν κ. τ. λ. Κρα-
τεῖσθαι, i. e. ἡμιπεριχέσθαι, ἡμιπεριλαμβά-
νεσθαι. WOLF. Construe: δεῖσθαι γὰρ κρα-
τεῖσθαι τούτοις ἅπασιν κ. τ. λ. Quod hic
intelligendum sit per κρατεῖσθαι non satis
liquet; nonnulli interpretantur excellere,
commendari, quam interpretationem ad-
mitto. AUGER. Locus videtur sic ex-
plicandus: Haec enim (quatuor) omnia
esse videntur, quibus juvenum mores seu
disciplina continentur. est enim idem,
ao si dixisset: Ταῦτα γὰρ (scil. πόθος,
αἰσχύνῃ, δικαιοσύνη, σωφροσύνη) ἅπαντα εἶναι
δεῖσθαι, ὡς τὸ τῶν πατέρων ἥθος κρατεῖται. Si-
milium constructionem legis Areop. §. 17.
In μόνῃ γὰρ ἂν τοῖσις ἡμεῖσι τούτοις ἰσχυροῦς
πυθραμμένους, pro μόνῃ γὰρ ἂν ταῦτα
εἶναι, ὡς etc. Κρατεῖν autem habere signi-
ficationem τοῦ continere, tum ex prima
hujus verbi vi, ubi viribus praeditum esse
significat, unde firmiter tenere et conti-
nere sua sponte veluti progreditur, tum ex
usu ejus satis apparet. Hinc κρατεῖσθαι
a Wolfio recte explicatur per ἡμιπεριχε-
σθαι, ἡμιπεριλαμβάσεσθαι, et supervacanea
est vel potius falsa ejusdem Viri con-
jectura, qua ille pro ἅπασιν, quod recte se
habere antea a me demonstratum est, of-

fert ἅπασιν. LANG. Τῶς γὰρ τίσεσθαι τού-
τοις κρατεῖσθαι καὶ μόνῃ ἰσχυρῶς τοῦ καλοῦ τὸ
ἥθος νῦν νομίζεται. COR. Idem ἡμιπεριχέ-
σασθαι in fin. h. or. per κατάσχεσθαι exponit,
et citat Areopagit. §. 17. ἀμφοτέρως κρατεῖ-
σθαι κ. τ. λ.

Πόθος] I. e. ἐὰν ποιήσῃ. si quid un-
quam turpe feceris, minime clam fore ope-
rato. WOLF.

Ἐλπίζει λήσειν] Seneca ep. 27. "secle-
ra, etiamsi non sint deprehensa, quam fierent,
solicitude non cum ipsis abeit." Juvonalis sat. 13. "Nocte dieque tuum
gestas in pectore testem." Attamen "quo-
to cuique (inquit Plinius lib. III. ep. 20.)
eadem honestatis cura secreto, quae pal-
lam? Multi famam, conscientiam pauci
verentur." FRICK.

Ἦ συνειδήσεις] Scil. τὸ αἰσχρὸν γε hic
commode per at reddidit: at ipse tibi con-
scius eris. WOLF.

Τούτοις θεοῖς] Pro vulgato τὸν θεὸν recepi.
Posteriorem lectionem Christianae alicui
vel pie recentiorum temporum manui,
quae pias fraudes pro licitis haberet, origi-
nem debere, quis dubitare possit? Singu-
larem itaque quotiescumque occurrit,
occurrit autem plus quam semel, tum hoc
ratione, tum Codd. auctoritate permotus
in pluralem non minus pie mutavi. LANG.

Τούτοις μὲν θεοῖς φοβῶ] Solon apud Diog.
Laert. l. I. segm. 60. θεοῖς τίμα, γυνῆς
αἰδῶ. Quam sententiam carmine expressit
Phocylides v. 6. Πρῶτα θεῶν τίμα, μετέ-
πειτα δὲ οἷσι γυνῆς. Isocrates dixit: φο-
βῶ, time. In sacris literis passim Dei
timor, id est, cultus et religio, inculcatur.
Observandam esse enim, analogiam quan-
dam esse inter timorem et religionem,
quod notavit Servius ad Virg. Æn. II.
v. 715. Apud Persium Sat. II. 31. "me-
tuens divum matertera," id est, religiosa.
Apud Silium l. I. 82. "templum patria
Tyrii formidine cultam," id est, religi-
one. Eodem sensu usurpat formidinem
Horatius l. I. ep. 6. 4. FACC. Iisdem fore
sententiis utitur Plutarchus: δεῖ θεοῖς
μὲν σέβασθαι, γυνῆσι δὲ τιμῶν, περιουσίους
αἰδεῖσθαι, νόμοις πειθαρχεῖν, ἀρχῶν τιμῶ-
σαι, φίλων ἀγαπᾶν. de lib. educ. o. 10.
Quo et spectat Virgilii illud: "Imprimis
venerare Deos." Georg. l. I. 338. FRICK.

γονεῖς τίμα, τοὺς δὲ φίλους αἰσχύνου, τοῖς δὲ νόμοις πείθου.
 c Τὰς ἡδονὰς θήρευε τὰς μετὰ δόξης· τέρψις γὰρ σὺν τῷ
 καλῷ μὲν ἀριστον, ἄνευ δὲ τούτου κάκιστον. Εὐλαβοῦ τὰς
 διαβολὰς, καὶ ψευδεῖς ὦσιν· οἱ γὰρ πολλοὶ τὴν μὲν ἀλή-
 θειαν ἀγνοοῦσι, πρὸς δὲ τὴν δόξαν ἀποβλέπουσιν. Ἄπαντα
 δόκει ποιεῖν, ὡς μηδένα λήσαν· καὶ γὰρ ἂν παραυτίκα
 κριψῆς, ὕστερον ὀφθήσῃ. μάλιστα δ' ἂν εὐδοκίμοις, εἰ
 d φαίνοιο ¹ ταῦτα μὴ πράττων, ἂ τοῖς ἄλλοις ² ἂν πράττουσιν
 ἐπιτιμῆς. Ἐὰν ἦς φιλομαθής, ἔση πολυμαθής. Ἄ μὲν
 ἐπίστασαι, διαφύλαττε ταῖς μελέταις, ἃ δὲ μὴ μεμαθήκεις,
 προσλάμβανε ταῖς ἐπιστήμαις· ὁμοίως γὰρ αἰσχρὸν αἰκού-
 σαντα χρῆσιμον λόγον μὴ ³ μαθεῖν, καὶ διδόμενόν τι ἀγαθὸν
 παρὰ τῶν φίλων μὴ ⁴ λαβεῖν. Καταναίλισκε τὴν ἐν τῷ

¹ ταῦτα L.

² μαθάνειν A. C. L.

³ ἢν πράττων L.

⁴ λαμβάνειν C. L.

Τὰς ἡδονὰς κ. τ. λ.] Eandem fore sen-
 tentiam expressit Isocrates senior in oratione,
 quam habuit Nicocles §. ια'. ταῦτας
 περιλάμβαν τῶν ἡδονῶν, οὐ τὰς ἐπὶ τοῖς ἔργοις
 μεμαθῆσιν τιμῶν ἰχουσίας, ἀλλὰ τὰς ἐπὶ ταῖς
 δόξαις ταῖς δι' ἀνδραγαθίαν γουμένης. Ex distichis
 Catonianis: "Si famam servare cupis,
 dum vivis, honestam, Fac fugias animo,
 quæ sunt mala gaudia vitæ." FACC.

Τὰς μετὰ δόξης] Scil. εὐσε, i. e. ἐνδύ-
 ζου. WOLF.

Διαβολὰς] H. l. passive accipiendum
 est, ut e sequentibus liquet: criminatio-
 nes, quibus tu ab aliis officeris. LANG.

Τὰς διαβολὰς] Cicero de amic. c. 17.
 "Nec vero negligenda est fama." Et de offic. l. I. c. 28. "Negligere, quid de se
 quisque sentiat, non solum arrogantis est;
 sed etiam omnino dissoluti." FACC.

Δόξαν] Δόξα hic intelligenda est opinio
 ex rumoribus populari orta. WOLF.

Τὴν δόξαν] Hino Syllus in mimis n. 8.
 "Ad calamitatem quilibet rumor valet."
 FACC.

Δουῖ] perituum habeto, fingito ipse
 tibi. WOLF.

Κριψῆς] Scil. τὰ πικρῶγενῆς, vel ἂν
 πωδύκ. IDEM.

"Τότερον ἐφόση] Verus est apud Græcos
 sententia: πάντ' ἀνακαλύπτων ὁ χρόνος
 πρὸς φῶς φέρει. In Publii Syri mimis n. 574.

"Nullum sine teste putaveris suo locum."
 FACC. Legi merentur, quæ in tritum illud:
 "tempus omnia revelat." sureo adagi-
 orum opere habet Erasmus. FRICK.

Μὴ πράττων] Idem monebat Thales
 apud Diog. Laert. segm. 36. unde sumpsit
 Isocrates. Auctor distich. Caton. libr. I.

"Quæ culpæ soles, ea tu ne feceris
 ipse." FACC.

Φιλομαθής] Ex hoc fortasse Isocrates
 loco sumptum est illud distich. Caton.
 libr. IV. "Ne pudeat, quæ nescieris, te
 velle doceri: Soire aliquid, laus est, pudor
 est, nil discere velle." Itaque Plinius
 hæc de causa laudat Avitam l. VIII. ep.
 23. "Hæc ejus præcipua eruditio,
 quod discere volebat." Vid. Senecam
 ep. 76. IDEM.

Ἄ μὲν ἐπίστασαι] Ita Plinius Basso suo
 l. IV. ep. 23. "Cognovi, te multum dis-
 putare, multum audire, multum lecitare,
 quæque plurimum scias, quotidie tamen
 aliquid addiscere." IDEM.

Ταῖς μελέταις] I. e. διὰ τῶν μελετῶν.
 WOLF.

Ταῖς ἐπιστήμαις] Τῷ μαθησίν, ἢ διὰ τοῦ
 μαθάνειν ἐπιστήμας. IDEM.

Ὁμοίως γὰρ κ. τ. λ.] Socrates apud
 Diog. Laert. l. II. segm. 31. aiebat, 'uni-
 cum bonum esse scientiam, unicum malum
 inscitiam.' "Quamvis enim scientia (ut
 ait Seneca ep. 89.) virtutem dare non possit;
 animum tamen ad accipiendam illam
 præparat." Ex distich. Catonian. l. IV.
 "Discere ne oemes: cura sapientia cre-
 scit." FACC.

Λαμβάνειν] Mibi videtur vel μαθάνειν
 mutandum in μαθεῖν, vel λαβεῖν in λαμβά-
 νειν. AVOER. E Cod. Auger. R. desumpsi.
 Sed fortasse λαβεῖν bene habet, quæ
 nullus dubitem, infinitivos diversorum
 temporum conjunctos fuisse, præsertim
 quum hæc diversitas non significationi,
 sed formæ tantum insit. Librarij vero
 talia nescientes alterum pro altero posse-

βίω σχολὴν εἰς τὴν τῶν λόγων φιληκοῖαν οὕτω γὰρ τὰ ε
 τοῖς ἄλλοις χαλεπῶς εὐρημένα συμβήσεται σοι ραδίως
 μανθάνειν. Ἡγοῦ τῶν ἀκουσμάτων πολλὰ πολλῶν εἶναι
 χρημάτων κρείττω τὰ μὲν γὰρ ταχέως ἀπολείπει, τὰ δὲ
 πάντα τὸν χρόνον παραμένει· σοφία γὰρ ¹ μόνον τῶν κτη-
 μάτων ἀθάνατον. Μὴ κατόκνει μακρὰν ὁδὸν πορεύεσθαι β
 πρὸς τοὺς διδάσκειν τι χρήσιμον ἐπαγγελλομένους· αἰσχρὸν
 γὰρ τοὺς μὲν ἐμπόρους τηλικαῦτα πελαγῆ διαπερᾶν ἐνεκα
 τοῦ πλείω ποιῆσαι τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν, τοὺς δὲ νεωτέ-
 ρους μηδὲ τὰς κατὰ γῆν πορείας ὑπομένειν ἐπὶ τῷ βελτίω
 καταστῆσαι τὴν αὐτῶν δianoian. Τῷ μὲν τρόπῳ γίγνου
 φιλοπρὸσηγορος, τῷ δὲ λόγῳ εὐπρὸσηγορος. ἔστι δὲ φιλο-
 πρὸσηγορίας μὲν τὸ προσφωνεῖν τοὺς ἀπαντῶντας, εὐπρὸσ- b
 ηγορίας δὲ τὸ τοῖς λόγοις αὐτοῖς οἰκείως ἐντυγχάνειν.

¹ μὲν A. L.

vant. Hinc pro μανθάνειν v. pen. tres. Auger. Codd. habent μαθῆν, et pro λαβεῖν unus Augerius, ut dixi, λαμβάνειν. Itaque si quid mutandum, μαθῆν potius, quoniam plures id tuentur, quam λαβεῖν recipiendum videtur. LANG.

Κατανάλωσις κ. τ. λ.] Ex distich. Cato-
 nian. l. IV. "Disce aliquid: nam quum subito fortuna recedit, Ars remanet vitamque hominis non desorit unquam." Idem docet Phedrus l. IV. fab. 21. per Simoni-
 midis naufragium, in quo ipse unus nihil amisit, quia ejus opes sapientia dentaxat continebantur. FACC. Hoc Plutarcho elegantius expressit nemo: πλοῦτος, inquit, τίμιος μὲν, ἀλλὰ τίχως κτήμα, ἰσχυρὸν τῶν μὲν ἔχοντων πολλὰκις ἀφαιλετο, τοῖς δ' οὐκ ἐλπίσασι φέρουσα πρῶτισται. Instituta deinde comparatione doctrinae cum gloria, pulchra forma, sanitate et robore, tandem concludit: παιδεία τῶν ἐν ἡμῖν μόνον ἰσὺν ἀθά-
 νατον καὶ θεῖον ἐδίδου. educ. c. VIII. FRICK.

Βίω] Videtur subintelligi παντὶ ἢ ὅλῳ. quiesquid in vita otii datur. WOLF.

Τὰ μὲν] Observandum hic τὰ μὲν ad propinquas referri. IDEM.

Μίμν] Malim μίμν. AUGER.

Κτημάτων] I. e. ἀπάντων ὧν ἔχομεν. WOLF.

Ἀθάνατον] Soil. χρεῖμα ἢ πρᾶγμα. IDEM. Intelligo χρεῖμα. LANG.

Μὴ κατόκνει] Θεογ. στ. 71. 'Ἄλλὰ μὲν ἰσθλὸν ἰὸν βούλο, πολλὰ μεγάλους, καὶ μακρὸν πῶτον, κίρ', ὅδν ἐπιτάλας. COR.

Μὴ κατόκνει κ. τ. λ.] Veteres longa itinera suscipiebant ad eos, qui doctrina fama celebrabantur. Cicero de fin. l. V. c. 29. "Cur Plato Ægyptum peragravit,

ut a sacerdotibus barbaris numeros et coelestia acciperet? Cur post Tarentam ad Arobytam? Cur ad ceteros Pythagoreos, ceter. Cur ipse Pythagoras et Ægyptum lustravit, et Persarum Magos adiit? Cur tantas regiones barbarorum pedibus obiit, tot maria transmisit?" FACC. Græcorum pariter ac Romanorum juvenes etate provectiori doctores longe celeberrimos in ipsa Græcia et alibi salutasse et præter alia sapientia emporia cum primis academiæ Atheniensem, communem tam omnium ludum literarium, adiiisse, satis constat. Conferri hic merentur I. Zentgraviï dissa. de peregrin. academ., G. N. Kriegkii diatribæ de peregrin. Rom. academ. et I. G. Walghii parerg. acad. pag. 68. seq. FRICK.

Πλείω πρῶτον] I. e. αἰψότερον. WOLF.

Τῷ μὲν τρόπῳ κ. τ. λ.] Cicero offic. l. II. c. 14. "Difficile dictum est, quantopere occilliet animos literarum comitas affabilitasque sermonis." Itaque Plutarchus de lib. educ. c. XIV. ult. adolescentes esse φιλοπρὸσηγορούς et comiter alloqui compellantes se. Hoc spectavit Dionysius Halicarnassæus, quum scripsit initio methodi orationum προσφωνηματικῶν pag. 37. Ἰσοκράτης μὲν ὁ σὺς ἱταίρος καὶ ἡμῶς δ' Ἐχίνατις, εἴπερ ἄλλο τι, φησὶ χρεῖμα· προσπίπτει τῷς σπουδαίαις ἀδελφῶν, ἐν τῷ παραπίπτει πρὸς τὸν ἰσωνίσιον, καὶ τὴν φιλοπρὸσηγορίαν, ὅπερ ἰσὶ τὸ προσφωνεῖν τοὺς ἀπαντῶντας. Hinc apparet, orationis hujus auctorem fuisse Isocratem quendam Dionysii æqualem. FACC.

Ἀπάντων] Soil. τοῖς ἀπαντῶσι. WOLF.

Οἰκείως] Bifariam intelligi potest, vel

Ἠδέως μὲν ἔχει πρὸς ἀπαντας, χρῶ δὲ τοῖς βελτίστοις· οὕτως γὰρ τοῖς μὲν οὐκ ἀπεχθῆς ἔσθι, τοῖς δὲ φίλος γενήσθι. ⁵ Τὰς ἐντεύξεις μὴ ποιῶ. ¹ πυκναῖς τοῖς αὐτοῖς, μηδὲ μακρὰς περὶ τῶν αὐτῶν· πλησμονὴ γὰρ ἀπάντων. Γύμναζε σεαυτὸν πόνοις ἐκουσίοις, ὅπως ἂν ² δύνῃ καὶ τοὺς ἀκουσίους ὑπομένειν. Ὅφ' ὧν κρατεῖσθαι τὴν ψυχὴν αἰσχροῦ, τούτων ἐγκράτειαν ἀσκει πάντων, κέρδους, ὀργῆς, ἠδονῆς, λύπης. ³ ἔσθι δὲ τοιοῦτος, ⁴ εἰὰν κέρδη μὲν εἶναι νομίζῃς δι' ὧν εὐδοκμήσεις, ἀλλὰ μὴ δι' ὧν εὐπορήσεις, ⁵ τῇ δὲ ὀργῇ παραπλησίως ἔχῃς πρὸς τοὺς ἀμαρτάνοντας, ὡς περ ἂν πρὸς ⁶ σεαυτὸν ἀμαρτάνοντα καὶ τοὺς ἄλλους ἔχειν ἀξιώσεις· ἐν δὲ τοῖς τερπνοῖς, ⁴ εἰὰν αἰσχροῦ ὑπολάβῃς τῶν μὲν οἰκετῶν ἀρχειν, ¹ ταῖς δ' ἠδοναῖς δουλεύειν· ἐν δὲ τοῖς λυπηροῖς, ⁴ εἰὰν τὰς τῶν ἄλλων ἀτυχίας ἐπιβλέπῃς καὶ σεαυτὸν ὡς ἄνθρωπος ὧν ὑπομιμησῃς. Μᾶλλον τῆρει τὰς τῶν λόγων ἢ τὰς τῶν χρημάτων παρακαταθήκας· δεῖ γὰρ τοὺς ἀγαθοὺς ἀνδράς τρόπον ὄρκου πιστότερον φαίνεσθαι παρεχομένους. Προσῆ-

¹ πυκνάς ποιῶ A. L. ² δύναμι A. C. L. ³ ἔσθι δὲ ἐν τῷ κείδῳ A.
⁴ ἂν A. C. L. ⁵ τῇ δὲ ὀργῇ ἂν C. L. ἐν δὲ τῇ ὀργῇ ἂν A. ⁶ σεαυτὸν A. C. L.

pro filiādis vel pro κατ' ἀξίαν, προσκλή-
 τας. Et quidem non peccare mihi vidē-
 tar, si quis hinc veritatē et familiariter et
 convenienter cum his colloqui. IDEM.
 Ἠδέως ἔχει] Ἠδὺς ἴσο τῷ τι ἔργῳ καὶ τῷ
 λόγῳ. IDEM.

Χρῶ τῶς βελτίστοις] Amicorum dele-
 ctum cum honore parentum et cognato-
 rum statim conjungit. Pythagoras v. 5.
 τῶν ἄλλων ἀρετῇ προσ φίλον ὅστις ἀρετός.
 Illa demum amicitia, quae cum optimis
 constituitur, hoc est, quae virtutis socie-
 tate conglutinatur, et fructuosa et firma
 stabilisque censenda est. FRICK.

Τοῖς αὐτοῖς] Scil. ἀδελφοῖς. WOLF.
 Τῶν αὐτῶν] Scil. παραγμάτων. IDEM.
 Γύμναζε σεαυτὸν] De laboribus volun-
 tatiis ad vires exercendas multa sunt in
 Graecorum civitatibus instituta. Cleero
 Tuscul. II. c. 14. " Illi, qui Graecis for-
 mam rerum publicarum dederant, corpora
 juvenum firmari labore voluerunt." FACC.
 Ἐγκράτειαν] Praecepta haec continentis
 petita sunt e schola virtutis moralis, unde
 et sedulo inculcata in schola Pythagori-
 corum ex doctrina magistrī, dicentis v. 9.
 κρατῆν δ' εἰδίζῃ τῶν δὲ, γαστρός μὲν πρώτι-
 στω, καὶ ὕπνου, λαγυρίας τε καὶ θυμῶν.
 Continentia haec in omni apparet virtute
 nefasque studiosos animam instruit conti-
 nentia omnium, quibus vincī aliquem,

turpe est, lacri, irae, voluptatis, doloris,
 ac tristitiae. FRICK.
 Τοιοῦτος] Scil. ἐγκρατής. AUGER.
 Δι' ὧν εὐδοκμήσεις] In Publīi Syri mi-
 mis n. 66. " Bene vulgo audire, est alte-
 rum patrimonium." Ibid. " Damnum
 appellandum est cum mala fama lucrum."
 FACC.

Ὡς ἄνθρωπος ἂν] Pro ὡς ἄνθρωπος ἂν,
 vel ὡς ἄνθρωπος εἶ. WOLF. Male. LANG.
 Μᾶλλον τῆρει κ. τ. λ.] Plutarchus de
 lib. educ. c. XIV. scribit: "ideo a veteri-
 bus mysteria quaedam fuisse instituta,
 quae proferre nefas esset, ut homines o-
 stodiendis arcanis adulescerent et per
 fidem divinam ad humanam docerentur."
 Adde et Horatium l. I. sat. 4. v. 84. et
 l. I. ep. 18. v. 38. FACC. Haec pertinet et
 Phocylidis illud v. 18. Γλώσση πῶν ἔχῃς,
 κρατῆν λόγῳ ἐν φρεσὶ ἔχειν. FRICK.

Δὲ γὰρ — παρεχομένους] Verbum de
 verbo: Virus enim bonus docet, apparatus
 (φαίνεσθαι), integritatem vel moras (τέλειον),
 fide digniores exhibentes (παραχομένους),
 quam jusjurandum, h. e. monstrare illos
 docet integritatem vel probitatem fide di-
 gniozem, quam jusjurandum. LANG.
 Τέλειον ἔργον] Haec pertinet illud Soloniae
 apud Diog. Laert. l. I. segm. 60. καλλιστά-
 θιστον ἔργον πιστοτέρως ἔχει. Itaque Xeno-
 cratem, quum ad aram accessisset testimo-
 ο

καιν ἤγού τοῖς πονηροῖς ἀπίστειν, ὡς περ τοῖς χρηστοῖς
πιστεύειν. Περὶ ¹ τῶν ἀπορρήτων μηδενὶ λέγει, πλὴν ἐὰν
ὁμοίως συμφέρη τὰς πράξεις σιωπᾶσθαι σοὶ τε τῷ λέγοντι
κακείνοις τοῖς ἀκούουσιν. Ὅρκον ἱσακτὸν προσδέχου διὰ
² δύο προφάσεις, ἢ σεαυτὸν αἰτίας αἰσχροῦς ἀπολύων, ἢ
φίλους ἐκ ³ μεγάλων κινδύνων διασώζων. ἕνεκα δὲ χρημάτων
μηδένα ⁴ θεῶν ὁμώσης, μηδ' ἂν εὐορκεῖν μέλλης· δόξεις γὰρ ⁷
τοῖς μὲν ἐπιορκεῖν, τοῖς δὲ φιλοχρηματικῶς εἶχειν. Μηδένα
φίλον ποιού, πρὶν ἂν ἐξετάσης πῶς κέχρηται τοῖς πρότε-
ραν φίλοις· ἔλπιζε γὰρ αὐτὸν καὶ περὶ σὲ ⁵ γενεσθαι
τοιούτον, οἷος καὶ περὶ ἐκείνους γέγονε. Βραδείας μὲν φίλος

¹ ἢ τῶν Α.⁴ θεῶν Α.² ἢ τῶν C. L.⁵ γενεσθαι Α. C.⁷ μεγάλων οἱ Α.

nim dictatas, judices jurare prohibe-
rent, ut est apud Valerium Maximum l. II.
c. 10. et apud Ciceroem ad Atticum l. I.
ep. 16. Facc. F. leg. τὴν τρίτην ἐκ.
H. ΣΥΓΓΡΑΜ.

Προσέταται ἡγού κ. τ. λ.] Utramque partem
hujus moniti complexus est Phaedrus l. III.
fab. 10. "Hippolytus obiit, quis novercæ
credidit est; Cassandrea quis non credi-
tum, ruit Ilium." Ad partem primam
pertinet illud Plinii l. I. ep. 5. "Gratia
malorum tam infida est, quam ipsi." Facc.

ΠΑΝ ἂν ἐπίλοιπος κ. τ. λ.] Hæc verba
sæpe vulgo interpretantur: nisi taceri illas
res æque expediat illis, qui audiant, quam
tibi, qui omittis. At quid, queso, hoc
sibi vult? Contextus postulat potius con-
trarium! Quod ut constet, ante σιωπᾶσθαι
modo inseras μὲν, quæ particula, in locis
parum dilucide expressis, nunc addita,
nunc deleta a librariorum, plures ejusmodi
locos, de quibus deinde sermo erit, cor-
rupit. Si hæc particula meo voto ad-
jeceris, locum verte: nisi res illas non ta-
ceri, i. e. evulgare, æque expediat tibi, qui
evulgas, ac aliis, qui istas quidiant. Wolf.
et Auger. nullam b. l. difficultatem sen-
sisse videntur. LANG.

Ὅρκον ἱσακτὸν προσδέχου] *jurandum*
adactum accipito. RODOLEPH. *jurandum*
si exigatur dabis. CAMERAR. *jurandum*
si postulabitur dabis. WOLF. ἱσακτὸς
ἕως est *jurandum* ab alio delatum.
Facc. Harporation in voce ἱσακτὸς ex-
plicavit: ἢ αὐτὸς τις ἐκῶν αὐτῷ ἐπάγγελται,
τῷ ἴστω αἰσῆται. Consentit Suidas, sed
adjicit: ἄλλοι δὲ τολμηρίων (dicunt ἱσακτὸν
ἕως), ἢ ἀλλοχθέν εἰσφερέμεται. Hanc vero
Harporationis explicationem sive falsam
sive corruptam habet Augerius. Posterioris

illi ob Suidæ consensum dari vix potest,
erge prius examinemus. *Jurandum*
duplicitate dividit potest: vel a nobis ipsa
offertur, vel ab aliis nobis imponitur. Il-
lud in universum spontaneum est et per
se rejiciendum: hoc partim spontaneum,
partim necessarium est. Spontaneum
dico, quod detrectari potest, exempli
causa, quod nobis ab veritate in judicio
erudam offertur; necessarium, quod
evitari non potest, ut judicis aliorumque
munerum jurandum. Quid, si Harpo-
ration illud spontaneum jurandum,
quod nobis quidem ab aliis imponitur, sed
non minus tamen voluntarium est, quam
quod ipsi offerimus, ἕως ἱσακτὸν vocaret,
quis eam aut erroris aut corruptionis in-
imuhret? LANG.

Ἀπολύων — ἡασίζων] Pro ἡα ἀπολύων
— ἡασίζων. WOLF.

Μηδένα θεῶν ὁμώσης] Id videtur sumptum
a Clinia Pythagorico, de quo Basilias in
parva. ad adolesc. p. 15. "Ἐξὼ δ' ἕ-
κου τριῶν ταλότων ζήμιαν ἀποφυγῶν, ἢ δὲ
ἀπίστως μέλλης, ἢ ἄμοστος, καὶ ταῦτα ἐπινοῶν
μέλλων. Epictetus enobis. c. XLIV.
Ὅρκον παραίταται, εἰ μὲν ἄν τις, εἰς ἕως
εἰ δὲ μὲν, ἐκ τῶν ἰσῆτων. Facc.

Πῶς κέχρηται] Præceptum Epicharmi
est, cuius homitichium habet Cicero in
sine epist. l. I. III. ad Q. Fratr. γὰρ σὲ,
πῶς ἄλλο κέχρηται. IDEM.

Γενεσθαι] Pro γενεσθαι. WOLF.
Βραδείας μὲν φίλος κ. τ. λ.] Ex Solone
apud Diog. Laert. l. I. seym. 60. εὐλας
μὲν ταχὺ κτῶ, εὖ δ' ἂν κτῆσι, μὲν ἀποδ-
νήμας. Hæc de omnia laudatur Augustus
a Suetonio c. LXVI. "Amicitias neque
facile admisit, et constantissime retinuit."
Theognis v. 1143. Μένειν τὸν παρῆτον
μολὸς φίλον, ἄλλο ἱσῆται. Facc.

γίγνου, ¹ γενόμενος δὲ πειρῶ διαμένων· ὁμοίως γὰρ αἰσχροῦν
 μηδένα φίλον ἔχειν καὶ πολλοὺς ἑταίρους μεταλλάττειν.
 b Μῆτε μετὰ βλαβῆς πειρῶ τῶν φίλων, μῆτε ἀπειρος εἶναι
 τῶν ἑταίρων θάλε, τοῦτο δὲ ποιήσεις, ² εἰὼν μὴ δέομενός
³ του δεῖσθαι προσποιῆ. ⁴ Περὶ τῶν ῥητῶν εἰς ἀπορήτους
⁵ ἀνακοινῶ. μὴ τυχεῖν μὲν γὰρ οὐδὲν βλαβήση, τυχεῖν δὲ
 μάλλον τὸν τρόπον αὐτῶν ἐπιστήση. Δοκίμαζε τοὺς
 φίλους ἐκ τε τῆς περὶ τὸν βίον ἀτυχίας καὶ τῆς ἐν ταῖς

¹ γινόμενος L. ² ἀρ A. C. L. ³ τὴ A. L. ⁴ , περὶ δὲ τῶν A. , περὶ τὴ τῶν C.
⁵ ἀνακοινῶ A. ἀνακοινῶ C.

Γράμματος] Cod. August. et ed. Medicean. Rectius tamen videtur γινόμενος sultem ex his, quae docuit Fischer. ad Welleri Grammat. spec. 3. part. 1. p. 61. Liceat modo adijcere, γινόμενος posse esse participium imperfecti, non aliam significationem habens quam γινόμενος, quod Fischer. pro aer. 2. accipit, nos pro alio imperfecto a γίνωσκω derivato habemus. Hinc, praesertim Cod. August. bona alia nota et edit. principe suffragantibus, nihil mutandum esse duximus. LANG.

Περὶ δειρμῶν] Notum est proverbium vete antiquissimum: 'amicitia stabilis, sollicitas temperantium,' quod jam Aristoteles commemoravit: ἐξ ὧν λέγεται, ὅτι ἐὶ φίλοι τῶν βέλων, ἔστιν ἐὶ εὐδαιμονία τῶν ἀτόμων. nov. ad Eudem. l. VII. FRICK.

ἔστιν μὲν βλάβη κ. τ. λ.] Hinc Publius Syrus in mimis n. 118. "Cave amicum credas, nisi quem probaveris." Vitium eorum, qui amicos sibi sumunt sine examine, Lucianus vocat ἀπειροὺς περὶ τῶν φίλων, in Timone p. 72. Vide Cicero-nem de amio. c. XVII. seq. FLACC. Superioriter Seneca ep. 3. "post amicitiam credendum est, ante amicitiam judican-dum." FRICK.

Τῶτο δὲ ποιήσεις] I. e. τούτω ἢ ἐπι-τυχίας. WOLF.

Μὴ] Pro μηδέτις, et mox τὴ δεῖσθαι pro τῶ βίῳ. IDEM.

Δοκίμαζε, τὴ δεῖσθαι] Δοκίμαζε το, δεῖσθαι de suo dedit Coraes; et sententiam sic offert: τῶτο δὲ ποιήσεις, ταπεινὸν σφίρει τῶ βίῳ, ἀπὸ τῶν μὲν, ἢ μὴ δέομενός τινος ἀπείρητος περὶ αὐτῶν, προσποιῶν δεῖσθαι βίον, ἢ ἀνακοινῶ αὐτῶν περὶ τῶν ἀτυχίας ῥητῶν ἀνακοινῶν, ἢ περὶ ἀπορή-των. "Ἦν μὲν γὰρ μὴ τυχῆς περὶ αὐτῶν εὐ-δαιμονίας ἀπείρητος, ἢ τῆς περὶ τῶ ἀνακοινῶν πείρητος, οὐδὲν βλαβήση κ. τ. λ.

Περὶ τῶν ῥητῶν εἰς ἀπορήτους ἀνακοινῶ] Scilicet. τούτους, ὅτι ἐν φίλων ποιήσθαι ἐν τῶ ἔχει. WOLF. Unde hic sentas exit: Quod hic facies; si egres te simularis non egres

et cum his cotamunicaris res non aroanas tanquam aroanas. At ne sic quidem haec verba in sequentibus habent, quo commo- de nitantur. Nam verba μὴ τυχεῖν, cum verbis quidem δεῖσθαι προσωπῶ bene conveniant, sed minus bene posteriori propo-sitionis membro apta sunt. Ab aliena manu profecta videntur. LANG.

Μὴ τυχεῖν] Vocem generaliorum, scilicet. τῆς ἐπιτυχίας, napplet Wolf., seu explicat ἀποτυχῆν τῆς βλαβῆς καὶ τυχεῖν, vertens: si non juverint et arcarum effutierint. Quae omnia fecerunt, ut verba pro subdi-tivis habere. IDEM.

Δοκίμαζε τοὺς φίλους ἐν τῆς ἀτυχίας] I. e. ἐὶ δειρμῶσι τῶν φίλων εἰς ἐὶ ἀτυχίας. WOLF.

Δοκίμαζε τοὺς φίλους κ. τ. λ.] Publius Syrus in mimis n. 33. "Amicum, an ve-nien habes, aperit calamitas." Porro si-militudinem Isocrateam expressit Ovidius trist. l. I. el. 5. "Scilicet at fulvum spe-ctataris ignibus aurum; Tempore si doro est inspicienda fides." FLACC. Quo in loco poetas τὸ spectare idem est quod δοκίμα-ζω, probare. Atque ex hac Isocratea ora-tione sumpsit fortasse quoque Cicero, quae ad Papirium scripsit l. IX. ep. 16. "non facile dijudicatur amor verus et fletus, nisi aliquid incidat ejusmodi tempus, ut quasi aurum igni, sic benevolentia fidelis periculo aliquo perspici possit." id quod jam suspicatum esse Manutium, ex ejas commentar. didici. Hae spectant et illa Valerii Max. l. IV. c. 7. "sincerae fidei amici principes in adversis rebus cogno-scentur, in quibus quicquid praestatur, totum a constanti benevolentia proficiet-ur." FRICK.

Περὶ τῶ βίῳ] I. e. τῶ βίῳ τῶν. ut et in Panegyrg. τῆς ἀπειρίας τῆς περὶ τῶ βίῳ ἡμῶν ἀφαιρούσης. Si quis vero generaliter de quavis calamitate intelligere vult, nos sane impedio: sed alterum membrum so-cietatis periculorum frustratum adjici vi-deatur. WOLF.

θ κινδύναις κοινωγίας· τὸ μὲν γὰρ χρυσίον ἐν τῷ πυρὶ ¹ βασανίζομεν, τοὺς δὲ φίλους ἐν ταῖς ἀτυχίαις διαγιγνώσκομεν. ² Οὕτως ἄριστα χεῖρη τοῖς φίλοις, ³ εἰὰν μὴ περιμάνῃς τὰς παρ' ἐκείνων δέησεις, ἀλλ' αὐτεπάγγελτος αὐτοῖς ⁴ ἐν τοῖς καιροῖς βοηθῆς. Ὁμοίως αἰσχροὺς ⁵ εἶναι νόμιζε τῶν ἐχθρῶν νικᾶσθαι ταῖς κακοποιίαις καὶ τῶν φίλων ἠττᾶσθαι ταῖς εὐεργεσίαις. Ἀποδέχου τῶν ἐταίρων μὴ μόνον τοὺς ἐπὶ ταῖς κακοῖς δυσχεραίνοντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐπὶ τοῖς ^d ἀγαθοῖς μὴ φθονοῦντας· πολλοὶ γὰρ ἀτυχοῦσι ⁶ μὲν ταῖς φίλοις συναχθόνται, καλῶς δὲ πράττουσι φθονοῦσι. Τῶν ἀπόντων φίλων μέμνησο πρὸς τοὺς παρόντας, ἵνα δοκῆς μηδὲ τούτων ἀπόντων ὀλιγωρεῖν. Εἶναι βούλου τὰ περὶ τῆν ἐσθῆτα φιλόκαλος, ἀλλὰ μὴ καλλωπιστής. ἔστι δὲ φιλο-

¹ βασιμάζομεν A. C. L.

² οὕτω ὡς ἂν A. οὕτω ὡς C. L.

³ ἂν A. C. L.

⁴ ἐν τοῖς καιροῖς αὐτοῖς A. L.

⁵ εἶναι om. A. C. L.

⁶ μὲν om. L.

Ὅτω ὡς ἂν ἄριστα κ. τ. λ.] Hinc Publus Syrus in mimis n. 86. "Bis est gratum, quod opus est, altro si afforas: Qui expectat, ut rogetur, officium levat." Hinc Seneca de benefic. l. II. c. 1. "molestum verbum est, onerosum et demisso vultu dicendum: Rogo. Hujus facienda est gratia amico. Sero beneficium dedit, qui roganti dedit. Ideo dividenda est cuiusque voluntas et, quum intellecta est, necessitate gravissima rogandi liberanda est." Itaque scribit Aristoteles Rhet. l. II. c. 7. "nos irasci amicis, qui non advertunt, quibus rebus indigemus." FACC.

Ἐν τοῖς καιροῖς] Scil. ἀπέναν, i. e. ἐν ταῖς δυστυχίαις. Sic Cicero quoque "sua tempora" dicit Clodianum illud exilium. Si quis tamen καιροῖς αὐτοῖς pro in ipso temporis articulo accipere velit, non obstat. WOLF. Καιροῖς λέγει τὰς τῶν συμφερόντων περιπτώσεις. COR.

Τῶν ἐχθρῶν νικᾶσθαι] Publus Syrus in mimis n. 950. "Veterem ferendo injuriam, invites novam." Ex moribus scribit utatis et gentis suae. Nam apud Ethnicos jstititium munus geminum erat, nec aliis injuriam facere nocendo, nec sibi tolerando. Itaque Corinthii apud Thucydidem l. II. Laedemonas reprehendunt tanquam minus justos, "quod ipsi quidem alios non laederent, sed tamen laedi se socioorder paterentur." Et Isocrates senior in Evagora eum laudat, tanquam virum religiosum, "quod acceptas injurias ulcisceretur, non ipse prior faceret." FACC.

Μὴ φθονοῦντας] Rogatus Clenbalus, ut est apud Stobaeum p. 409. ed Wechel. quid vitandum esset maxime, respondit:

τῶν μὲν φίλων τὸν φθόνον, τὸν δὲ ἐχθρῶν τὴν ἐπιβουλὴν. Hinc Pyblus Syrus in mimis: "Mago cavenda est amicorum invidia, quam insidiam hostium." IDEM.

Τούτων ἀπέναν] Τούτων ponitur pro αὐτῶν, et ἀπέναν hypothesis pro ἀπὸ ἀπῶσι, cum abfuerint. WOLF. Sed dubium est, utrum hoc αὐτῶν ad ἀπέναν φίλων, an ad τοὺς παρόντας retulerit, quod in sensu h. l. constituendo diligenter definiendum est. Accuratiorem interpretationem praeberet videtur Melissa, cuius lectionem Wolf. h. l. citat, nempe τῶν παρόντων. Quae quidem Mellissae lectio nihil nisi interpretamentum est, quo monere voluit, τούτων ad παρόντας, non ad ἀπέναν φίλων referendum esse, tanquam scripserat auctor: ἵνα δευξ μὴδὲ τῶν παρόντων φίλων, ἀπέναν (i. e. ἐὰν ἀπῶσι) ὀλιγωρεῖται, sed nos tamen, quomodo locum intellexerit, melius docet et ad veram illius explicationem ducit. Locum igitur hae explicatione admissa sic vertas: ne ipse nunc praesentes, quando absint, negligere videaris. LANG.

Τῶν ἀπόντων φίλων κ. τ. λ.] Itaque eos amamus, a quibus videmus amari amicos absentes, at scribit Aristoteles Rhet. l. I. c. 9. FACC. Egregium quoque Thaletis dictum, quod jure celebratur: φίλων παρόντων καὶ ἀπόντων μεμνήσθαι φερεῖ. apud Diog. Laert. l. I. segm. 37. Vid. Erasmi adag. II. 52. FRICK.

Τὰ περὶ τὸν ἐσθῆτα] Pro κατὰ τὸν ἐσθῆτα. Verbe: sis in vestitu munditie studiosus, sed quae non odiosa sit et quaerita nimis. LANG.

φιλόκαλος] Seneca ep. XCII. "Mun-

κάλου μὲν τὸ μεγαλοπρεπές, καλλωπιστοῦ δὲ τὸ περιέργον. Ἐργάσαται τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν μὴ τὴν ὑπερβάλλουσαν κτήσιν, ἀλλὰ τὴν μετρίαν ἀπόλαυσιν. Καταφρόνει τῶν περὶ τὸν πλοῦτον σπουδαζόντων ¹ μὲν, χρεῖσθαι δὲ τοῖς ὑπαρχουσι μὴ δυναμένῳ· παραπλήσιον γὰρ οἱ τοιοῦτοι ⁸ πάσχουσιν, ὡς περ ἂν εἴ τις ἴππον κτήσαστο καλὸν, κακῶς ἰσπεύειν ἐπιστάμενος. Πειρῶ τὸν πλοῦτον χρήματα καὶ κτήματα κατασκευάζειν. ἔστι δὲ χρήματα μὲν τοῖς ἀπολαύειν ἐπισταμένοις, κτήματα δὲ τοῖς ² κτᾶσθαι δυναμέ-

¹ μὴ οὐκ. A. C. L.² χρεῖσθαι L.

de vestis electio appetenda est homini. Natura enim homo mundum et elegans animal est." Huic ipsi munditiam modum praescribit Cicero l. I. offic. c. 36. "Adhibenda est munditia non odiosa; neque exquisita nimis, tantum quae fugiat agrestem et inhumanam negligentiam. Eadem ratio est adhibenda vestitus, in quo, sicut in plerisque rebus, mediocritas optima est." Facc. Homerus odyas. ζ. 29. Ἐκ γὰρ τῆ τούτων φάτις ἀνθρώπου ἀνακαίαις Ἐρξά. Ad quem versum jam Caelii Rhodigini, item Erasmi indicio respicit Quintilianus, dicens: "cultus concessus atque magnificus addit hominibus, ut Graeco versa testatum est auctoritatem." Instit. orat. l. VIII. proem. Facc.

Ἀγάπα τῶν ὑπαρχ. κ. τ. λ.] In Publilii Syri mimis n. 745. "quicquid est plus, quam necesse, possidentes praeferit." Apuleius in Apol. p. 436. in usum Delphi. "In omnibus ad vitae munia utendis quicquid aptam moderationem supergreditur, emeri potius, quam usui exuberat." Sumptus opinor, ab Aristotele, qui l. VII. polit. c. 1. scribit: 'es, quae in usu posita sunt, et bona utilia dicuntur, talia esse, ad excessa non cequant habentii.' Facc.

Κτᾶσθαι] Ut apud Aristotelem hic commode intelligi potest querendi studium sua actum. WOLF.

Καταφρόνη κ. τ. λ.] In Publilii Syri mimis n. 762. 638. "Quid tibi pecunia opus est, si ea uti non potes?" "Pecunia est ancilla, si scis uti: si nescis, domina est." Itaque Socrates, cum de suis divitiis gloriantem, οὐ πρότερον αὐτὸν θαυμάσειν ἴφα, πρὶν ἂν καὶ ὅτι κερχῆσθαι τούτοις ἐπιστάται πειρασθῆται. Refert Basilium in parva. ad adolese. Adde Aristidem soorat. dial. II. n. 17. Facc.

Πειρῶ τὸν πλοῦτον] I. e. κλωπῆν. WOLF. Πειρῶ τὸν πλοῦτον etc.] Sententia vult: et utendum et fruendum esse divitiis, h. e. eam rationem ineundem rei familiaris, et

et sarta teola conservetur et fructus ex ea percipiatur; vel, pecuniam conferendam esse in usus necessarios et liberales, praedia vero excolenda, tuenda et conservanda esse. IDEM. Interpretatio: Fac, ut divitiis non tantum utaris, sed et servas illas: utuntur eis, qui frui sciunt; servant sen retinent, qui uti illis possunt. Qui enim caput ipsam, non asuras, consumit, is utitur quidem divitiis, sed modo tantum, quoad consumptus sunt, nec ulterius is uti potest. Quod sine dubio subtilis suorum exquisitis his verbis indicare voleit, uti quisque mecum sentiet, qui morem illius penitius noverit. Aeger vero in alia prorsus abiit locumque paulo immutatam sic perperam esse interpretatus: Fac, ut divitiis non ad necessitatem tantum, sed ad commoditates vitae inserviant, usque utare non ad vivendum duntaxat, sed ad vivendum cum splendore convenienti. LANG. Coraes enim Augero pro χρεῖσθαι dedit κτᾶσθαι, et sic sententiam effert: πικρὸν τὰ κτήματα πικρὸν χρήματα, ταῦτοστι χρεῖσθαι πικρὸν τὸ χρεῖσθαι γὰρ τὰ χρήματα, ὥσπερ γὰρ τὸ κτᾶσθαι τὰ κτήματα, ὅτι ἡ περιουσία πλοῦτος καλεῖται. καὶ τὸ ἀπολαύειν τῶν κτημάτων οὐδὲν ἴστω ἴστω ἢ ἐλευθέρως χρεῖσθαι αὐτοῖς. Cf. Aristot. Rhet. I. 5.

Πειρῶ τὸν πλοῦτον κ. τ. λ.] Monitum hoc ortum puto ex verbis margini adscriptis ab interprete aliquo, ut intelligeretur, qua de re agat hoc loco Isocrates. Ipsa quoque constructio verborum minus recte habet. Ceteram ad artem recte fruendi pertinet illud Horatii l. I. ep. 4. v. 7. "Di tibi divitiis dederant artemque frugendi." Sallustius in Catilin. c. 2. dixit "vivere et frui anima," quo ferme sensu Seneca ep. 60. "vixit is, qui se utitur." Facc.

Ἀπολαύειν—χρεῖσθαι.] Ἡ ἀπολαύειν frui est et divitiarum et laborum qui propter eas capiuntur omnium: χρεῖσθαι vero τὸν πλοῦτον est ea administratio rei familiaris, et sors incolam sit. WOLF.

νοῦς. Τίμα τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν δυοῖν ἕνεκα, τοῦ τε
 ζημίαν μεγάλην ἐκτίσαι¹ δύνασθαι, καὶ τοῦ φίλου σπου-
 δαίῳ δυστυχοῦντι βοηθῆσαι· πρὸς δὲ τὸν ἄλλον εἶον μηδὲν
 ὑπερβαλλόντως ἀλλὰ μετρίως αὐτὴν ἀγάπα. Στέργε μὲν
 τὰ παρόντα, ζῆτει δὲ τὰ βελτίω. Μηδενὶ συμφορὰν ονει-
 δίσῃς· κοινὴ γὰρ ἡ τύχη, καὶ τὸ μέλλον ἀόρατον. Τοὺς
 ἀγαθοὺς εὖ ποιεῖ· καλὸς γὰρ θεσσαυρὸς παρ' ἀνδρὶ σπου-
 δαίῳ χάρις ὀφειλομένη. τοὺς κακοὺς² δ' εὖ ποιῶν ὁμοίω
 πείσῃ τοῖς ταῖς ἀλλοτριῆς κίνας σιτίξουσιν· ἐκεῖναί τε γὰρ
 τοὺς δίδοντας ὡς περ τοὺς τυχόντας ὑλακτοῦσιν, οἳ τε
 κακοὶ τοὺς ἀφελοῦντας ὡς περ τοὺς βλάπτοντας ἀδικοῦσι.
 Μίσει τοὺς κολακεύοντας, ὡς περ τοὺς ἐξαπατῶντας·

¹ Δύνασθαι om. A. L.

² δ' om. A. L.

Ζημία] Vox *ζημία* fortunae referenda est ad maleficia et pecuniae iudicialia. FACC. Nisi integram phrasin de quocunque damno rei familiaris resarciendo interpretari malis. FRICK.

Βοηθῆσαι] Cicero offic. l. I. c. 20. "Nihil honestius magnificentisque, quam pecuniam contemnere, si non habes: si habes, ad beneficentiam liberalitatemque conferre." Nepos in vita Attici c. 12. "Tantum abfuit a cupiditate pecuniae, ut nulla in re usus sit ea, nisi in deprecandis amicorum aut periculis aut incommodis. FACC.

Ἀνδρὶ] Scil. οὐσίαν. — Mod. ἀνδρὶ, scil. *βίω*, qua posteriore lectione admissa *βίος* h. l. idem erit, quod *οὐσία*, locusque ita fere transferendus: quod vero ad reliquas divitias attinet, tu ne non *immoderate illas, sed mediocriter aestimes*. At non video, quid sibi velit *αἰε* divitiae, nec quid aliud mihi displiceat, addo. Hinc πρὸς τὴν ἀλλοτρίαν *βίω* explicat: ad reliquos in vita usus praesertim quam οὐσίαν jam praecesserit, et ἀνδρὶ, quod ad οὐσίαν commode refertur, a Cod. firmetur. LANG.

Στέργε μὲν τὰ παρόντα] sorte tua contentus esto. WOLF.

Στέργε μὲν τὰ παρόντα] Id dicitur in eos, qui sua parvi pendunt, ut loquitur Sallustius in Catilina. c. IX. Phaedrus l. I. fab. 4. Ita docet meliora quaerenda esse, ut tamen praesentia non amittamus. Idem docuit Aesopus et ex eo G. Faernus fab. LIII. et Avianus fab. XX. Horat. l. I. ep. 17. v. 23. "Omnis Aristippum decuit color et status et res, Tentantem majora, fore presentibus aequum. FACC.

Ζῆτει δὲ τὰ βελτίω] Cicero res meliores quaerere hoc dicit. WOLF.

Μηδενὶ συμφορὰν ονειδίσῃς] Sumptum est ex Pittaco apud Diog. Laert. l. I. segm. 78. Ἀτυχίαν μὲ ονειδίζαν. Hinc Pablius Syrus in mimis n. 148. "Credelis est in re adversa objurgatio." Idem ibid. n. 586. "objurgari in calamitate gravior est, quam calamitas." Ex proverb. Catonian. cujusque sint auctoritas: "Irridens miserum, dabitur sciat omne futurum." FACC.

Σπουδαίῳ] Post *σπουδαίῳ* supplendum *ἀνδρὶ* scilicet. *praeclearus thesaurus temporis est apud virum bonum debita gratis*. Sententia est: Beneficium in bonum virum collocatum non aliud est, quam thesaurum aliquem asservandum illi dedisse, quem is tibi quovis tempore bona fide sit redditurus. WOLF.

Τοὺς κακοὺς εὖ ποιῶν] Phaedrus l. IV. fab. 18. "Qui fert auxilium malis, post tempus dolet." Est etiam in rem hanc Theognidis sententia v. 105. *Δειλοὺς εὖ ἔχοντι ματαιοτάτη χάρις ἐστίν*. Item Plauti in Pcenul. act. III. sc. 3. "Malo benefacere tantandem est periculum, quantum bono malefacere." FACC.

Ἐκείναι] Pro *αὐταῖς*, et refertur ad praepinquas nomen. WOLF.

Τυχόντας] Budaeus in suo codice annotat *τύπτοντας*, ut *τύπτον* et *δύπτον* inter se opponerentur: lectio bona est, et *τύπτοντας* melius quadraret ad *τυχόντας*. IDEM. Egregie. LANG. Ἄλλ' οὐ χρὴ μετακινήσῃ τὴν γραφὴν ὅτι γὰρ κίνας, οἷα ἐστὶ μένους τοὺς τύπτοντας ἰερμῶσιν, ἀλλὰ ὡς καὶ οὐκ ἐστὶν εἰς φίλους, ἀλλὰ μόνον φίλους, ὑλακτοῦσιν." Ἐς φησὶν ὁ φιλόσοφος ἩΘ. Νικομαχ. Z. ζ'. ΣΟΝ.

Ἐξαπατῶντας] Scil. ἀνδρῶς. WOLF. *Μίσει τοὺς κολακεύοντας]* Hoc facti illud Phaedri l. I. fab. 15. "qui se laudari gau-

αἰμώτεροι γὰρ πιστευθέντες τοὺς ἰπιστεύσαντας ἀδικού-
σιν. Ἐὰν ἀποδέχη τῶν φίλων τοὺς πρὸς τὸ φαυλότατόν σοι
χαριζομένους, οὐχ ἔξεις ἐν τῷ βίῳ τοὺς πρὸς τὸ βέλτιστόν
ἀπεχθανομένους. Γίγνου πρὸς τοὺς πλησιάζοντας ὁμιλη-
τικὸς, ἀλλὰ μὴ σεμνός· τὸν μὲν γὰρ τῶν ὑπεροστικῶν ὄγκον
μόλις ἂν οἱ δοῦλοι κατεργήσειαν, τὸν δὲ τῶν ὁμιλητικῶν
τρόπον ἅπαντες ἤδεις ὑποφέρουσιν. ὁμιλητικὸς δ' ἔση, μὴ
δύσερις ἂν μὴδὲ δυσάραστος μὴδὲ πρὸς ἑ πάντας φιλικός,
μὴδὲ πρὸς τὰς τῶν πλησιάζοντων ὀργὰς τραχίως ἀπαντῶν,
μὴδ' ἂν ἀδίκως ὀργιζόμενοι τυγχάνωσιν, ἀλλὰ θυμουμένους
μὲν αὐτοῖς εἰκων, πεπαυμένοις δὲ τῆς ὀργῆς ἐπιπλήττων·
μὴδὲ περὶ τὰ γελοῖα σπουδαίων, μὴδὲ περὶ τὰ σπουδαῖα

¹ πιστεύοντας A. C. L.

² πάντα A. C. L.

dent verbis subdolis. Sone dat penas terpes penitentem." Hinc Cato: "Noli homines blando nimium sermone probare. Satula dulco canit, volscum dum desipit accersit." Vid. Senec. p. 125. Facc. Exstat in Plutarohi moralibus opusculum de discretissime adulatores et amici, ubi primo τραχηλίας μεμενους nominat; deinde vero ad questionem: 'a quonam adulatorum maxime cavendum sit?' respondet: τὴν μὲ δεκόντα, μὴδ' ἡμελογούντα κολακίαν, ἢ οἷα ἔστι λαβεῖν ἐπὶ τούτων, εἰδὲ ἀλλοτρίαν σιωπὴν κατὰμετρῶν ἐπὶ δειπνῶν, οὐδ' ἡμετῶν μεδουδὲς ἕως ἔργων, ἀλλὰ ἴφρα τὰ σπλά, καὶ σπουδαίον, καὶ σφάξον μετρίων εἰς τὰ δεῖν, καὶ λόγῳ ἀποφύγων βέλτεται κενωθεῖσθε. FRICK.

Πιστευθέντες] I. e. Ἐὰν τις πιστεύσῃ αὐτός. WOLF.

Πρὸς τὸ φαυλότατον] Idem est quod in τῆς φαυλότατος πρῶτα. WOLF. ad maximum tuum incommodum. LANGE.

Ἐν τῷ βίῳ] Videtur subintelligi βίον, quod vitiosum. WOLF.

Πρὸς τὸ εὐλατῶν] I. e. ἕκτα τοῦ βελτί-
στου. IDEM. ad maximum tuam utilitatem. Idem est ac quod Epist. 4. occurrat: ἐπὶ τῷ συμφέρον ἄνθρωπον ταμείων, et ibid. ἐπὶ τῷ βελτίστῳ καθήκοντι. LANGE.

Ἀπεχθανομένους σοι] I. e. οἷσιν ἐν βέλ-
τεται ἀπεχθάνεσθαι σοι. qui propter admo-
νitionem severitatem omnium tuam suscipere non possunt. Rodolphus fortasse legit ἀπεχθανομένους, vertit enim qui tibi ad se que sunt optima sequendum assident. WOLF.

Ἦτος α. σ. σθ. ἡμελητικὸς] Phaedrus l. III. feb. 16. "Hamanitati qui se non accomodat, Plannaque penam oppetit superbum." Facc. Cicero l. II. offe. c. 24.

Conciliat animos hominum comitas affabilitasque sermonis." Idem de amic. c. 18. "Suavitas quaedam sermonum atque morum blandiqueque mediocri conditamentum amicitiam." FRICK.

Πάντα] Subintelligi potest vel ἀδίκων vel πρῶτα. Rodolphus: cum omnibus ergo aut legit πάντας, aut πάντα genero masonling accepit. WOLF.

Πρὸς πάντα φιλικός] omniibus in rebus ἀνεργατος, uti H. Wolfus interpretatur. Præstantior autem est lectio, quam Fac-
ciolate quoque placuit: πρὸς πάντας φιλι-
κός. cum omniibus certandi, amicitibus præ-
standi cupidus, scilicet ut Isocrates ταυ-
τολογία culpa liberetur. FRICK.

Τραχίως] Rodolphus: coloriter. legit
τοχίως. quod cum his que sequuntur, non
male convenit. WOLF.

Τραχίως] Libenter legissem τοχίως,
continua. Seneca de ira l. III. c. 39.
"Primum iram non eudebis oratione mul-
cere, surda est et amens. Remedia in re-
missionibus prosunt." Vide ibi plura.
Huc pertinet Pythagoricum dictum apud
Platarchum de lib. educ. c. XVII. σὺρ
σφῆρα μὲν σπυλαίας. Facc. Quod cum re-
liquis Pythagore symbolis erudite expli-
cavit Erasmus adag. I. 2. FRICK.

Ἀπαντῶν] I. e. ἀπαγορεύων, vel μὴδὲ
λόγῳ μὴδ' ἔργῳ ἀμειβόμενος. WOLF.

Περὶ τὰ γελοῖα --- ἐπὶ τὰ σθ.] Anti-
theta sunt. seriam nam ἐν magis agere, h.
e. severitate ludicris in rebus uti; et in
re seria nugas agere, idem quod wāxon.
IDEM. Pre ἐπὶ utroque loco Cod. Au-
gust. legit wāxon, quod in significatione
inter, v. o. wāxon τὸν wāxon (inter poten-
dam), huic loco aptissime convenit. Ac-
cedit, quod hæ præpositiones a libris

τοῖς γελοίοις χαίρων — τὸ γὰρ ἀκαιρον πανταχοῦ λυπη-
ρὸν — μηδὲ τὰς χάριτας ἀχαρίστως χαριζόμενος, ὅπερ
πάσχουσιν οἱ πολλοί, ποιῶντες¹ μὲν, ἀήδως δὲ τοῖς φίλοις
ὑπουργοῦντες· μηδὲ φιλαίτιος ὢν, βαρὺ γὰρ, μηδὲ φιλεπιτι-
μητής, παροξυντικὸν γάρ. Μάλιστα μὲν εὐλαβοῦ τὰς ἐν
τοῖς πότοις συνουσίας·² εἰὰν δὲ ποτέ σοι συμπέσῃ καιρὸς,
ἐξανίστασο πρὸ μέθης. ὅταν γὰρ ὁ νοῦς ὑπὸ οἴνου διαφθαρῇ,
ταῦτ' ἀσάχει τοῖς ἀρχμασι τοῖς τοὺς ἠνιόχους³ ἀποβα-
λοῦσιν· ἐκεῖνά τε γὰρ ἀτάκτως φέρεται⁴ διαμαρτόντα τῶν
εὐδυνούντων, ἢ τε ψυχὴ πολλὰ σφάλλεται διαφθαρείσης b

¹ μὲν ἢ A. C.² ἢ A. C. L.³ ἀποβάλλουσιν A. C. L.⁴ διαμαρτόντα τῶν εὐδυνούντων A. L.

quam asperissime inter se sunt confusse, ut docet Fischer. ad Weller. Gr. spec. 3. part. 2. p. 225 et 271. Ceterum γελοία e procepto Mæridis scribendum est γέ-
λα. LANG.

Μὲν περὶ τὰ γελοία] Horatius l. I. ep. 18. v. 89. "Odorant hilarem tristes tristatempore jocosii." Hinc Aristoteles scribit Rhet. l. II. c. 7. "nos irasci illis, qui ironia utuntur, quam ipsi serio agimus." Hac ipsa de causa Socrates invidia laboravit, quod perpetua ironia uteretur. FACC.

Τὰς γελαῖας χαίρων] Pro τῶν γελαῖας χαίρων exspectamus γελαζών vel tale quid. LANG.

Τὸ ἀκαιρον] Scilicet id vult Isocrates, ut quæ suo tempore suoque loco fieri, conveniunt, illa faciamus; ne lætemur aliis dolentibus, quam iis condolare sit æquum, quod in Theognidis sententiis v. 1217. seq. sic exprimitur: Μόσωντι πᾶς κλαίονσι καθιζόμενοι γελασόμενοι, τοῖς αὐτῶν ἀγαθοῖς, κύρι', ἐπιταρβήσομεν. FRICK.

Μετὰ τὰς χάριτας κ. τ. λ.] Seneca de benefico. l. II. c. 4. "Sunt, qui beneficia asperitate verborum et supercilio inodium adduunt, eo sermone uti, ea superbia, ut impetrasse, pœniteat." Et c. 7. "Fabius verrucosus beneficium ab homine duro asperse datum, panem lapidosum vocabat." Vid. ibi plura in hanc rem. FACC.

Ποιῶντες μὲν] Scil. ὄντας δέονται οἱ φίλοι. Budæus legit: ποιῶντες μὲν ἢ. WOLF. Et textui inseruit Wolfius; etsi ἰλλυπτικῶς, inquit, potest accipi. Citat Coraës Lycurg. c. Leocrati. §. 17.

Τὰς χάριτας ὅστις εὐγενῶς χαρίζεται,
ἥδιον ἐν βροταῖσιν οἱ δι' ἡρώσι μὲν,
χρόνῳ δὲ δῶσι, δῶσι δυσγενέστερον.

Φιλαίτιος] Contra querulos in malis humanis est Senecæ epist. 96. Sed hio quærtuli notantur in amicitia colenda. FACC.

Φιλεπιτιμητής] Publius Syrus in mimis, n. 34. "Amicum lædere ne joco quidem liceat." IDEM.

Μάλιστα μὲν εὐλαβοῦ κ. τ. λ.] Anacharsis apud Diog. Laert. l. I. segm. 103. aiebat, vitem tres ferro fructus, primum voluptatis, secundum ebrietatis, tertium æroris. Itaque idem philosophus mirabatur, cur Greci primum quidem parvis poculis in mensa uterentur; postea vero, quam saturi essent, majoribus. De hac Grecorum intemperantia loquitur Cicero Tusco. V. et in oratione pro Clœntio. Contra Plato, ut est apud Diog. Laert. l. III. segm. 39. p. 187. concedebat, ut in rebus festis ad ebrietatem potaretur. Et Xenocrates, vir cetera temperantissimus, corona aurea donatus est ob largiorem computationem. Diog. Laert. l. IV. segm. 8. IDEM. Grecorum veteres bibaces fuisse, ex Athenæo, Æliano aliisque facile demonstratur. Quin et potationum concertationes usitatas fuisse, vel unum σολυπείας certamen, ab Alexandro Magno institutum, docet, in quo unus et quadraginta compotorum vini sumpti abundantia perierunt; victor autem Promachus, ceopto talento, victoriæ præmio, tertio post confictum die obiit, referente Plutarcho in Alexandro. Plura exempla perconsuetudinis Alexandri var. hist. l. II. c. 41. Cum hoo Isocratis procepto egregie quoque conspirat Theognidis V. 484. seqq. sententia: μὲν πῖν' ὄντων ὑπερβέλλειν, ἀλλ' ἢ πρὶν μεθίαν ὑπαπίστασθαι, μὲν σὲ βιάσθω Γαστήρ, ὅστις κενὸν λῆρην ἐφαμέλιον ἢ παραβῆν μὲν πῖν. FRICK.

Διαμαρτόντα] I. e. μὲν ἔχοντα. WOLF. εὐδυνούντων] Cod. August. et ed. Mediolan. εὐδυνούντων (sor. εὐδυνούντων). Vid. epist. 9. p. 758. Veritas: illi (curras) enim temere feruntur, quum ractoribus destituti sunt. LANG.

τῆς διανοίας. Ἀθάνατα μὲν φράνει τῷ μεγαλόψυχος εἶναι, θνητὰ δὲ τῷ συμμέτρως τῶν ὑπαρχόντων ἀπολαύειν. Ἠγοῦ τὴν παιδείαν τοσαύτῳ μείζον ἀγαθὸν εἶναι τῆς ἀπαιδευσίας, ὅση τὰ μὲν ἄλλα μοχθηρὰ πάντες κερδαίνοντες πράττουσιν, αὐτὴ δὲ μόνη καὶ προσεξημίωσε τοὺς ἔχοντας· πολ-
 λὰ κίς γὰρ, ¹ ἂν τοῖς λόγοις ἐλύπησαν, ² τούτων τοῖς ἔργοις τὴν τιμωρίαν ἔδωσαν. Οὓς ἂν βούλη ποήσασθαι φίλους, ἀγαθὸν τι λέγε περὶ αὐτῶν πρὸς τοὺς ³ ἀπαγγέλλοντας· ἀρχὴ ⁴ γὰρ φιλίας μὲν ἔπαινος, ἔχθρας δὲ ψόγος. Βουλευόμενος παραδείγματα ποιῶν τὰ παρεληλυθότα τῶν μελλόντων· τὸ γὰρ ἀφανὲς ἐκ τοῦ φανεροῦ ταχίστην ἔχει τὴν διάγνωσιν. Βουλευοῦ μὲν βραδέως, ἐπιτέλει δὲ ταχέως τὰ δόξαντα. Ἠγοῦ κράτιστον εἶναι παρὰ μὲν ⁵ τῶν θεῶν

¹ ἢ A. C. L.² τούτων A. C. L.³ ἀπαγγελλόμενος C.⁴ μὲν γὰρ φιλίας A. C. L.⁵ θεῶν A.

Ἀθάνατα μὲν φράνει etc.] Verba hæc vertenda esse videntur, ac si Græce scriptum esset: μεγαλόψυχος ἴσθι, ὡς ἀθάνατος, καταφρονῶν τῆς ὑπερβαλλούσης κτίσεως τῶν χρημάτων συμμέτρως δὲ τῶν ὑπαρχόντων ἀπολαύων, ὡς θνητός. WOLF. Quæ in Hippocrito supra (p. 3. c. ed. Steph.) laudavit auctor, ea h. l. in præcepti forma reocurrunt, unde apparet: μεγαλόψυχον h. l. esse liberalem. LANG. Ἐπιτέλει etc. COR.

τῶν παιδῶν] De παιδείᾳ et ἀπαιδευσίᾳ, quæ non modo in tractatione artium, sed in omni vita locum habet, vide Scioippium de pædia politica. Quem hic Isocrates vocat ἀπαιδῆστον, Ital. incolto, incivile, Platarchus de legend. poet. dicit ἀμαθῆ, eumque ait in rebus omnibus peccare. Hæc opponit τὸν δοντῆσιν, quæ sit omnia recte agere. FACC. Παρὶ ἀπαιδευσία, inquit Pittæus apud Stobæum serm. XXVIII. p. 87. ed. Wechel. FRICK.

Πάντες] Fortasse πάντα legendam. WOLF. Perpetram. LANG.

Κερδαίνοντες] Construe hæc verba ita, ut κερδαίνοντες ultimum locum ecciperet, vertere: lucrum inde facientes. IDEM.

Ἄτρε δὲ μόνη etc.] Illa autem (eruditionis incipis) tantum obest, ut lucrum faciat, ut etiam maxime nocent possessoribus suis. IDEM.

Τοὺς ἔχοντας] Scil. τὴν ἀπαιδευσίαν, h. e. τοὺς ἀπαιδῆστον. WOLF.

ἀπαγγέλλοντας] Scil. ἑαυτοῖς. sed malim ἀπαγγελλόμενος. IDEM. Uti Rodolp. Agricol. in suo Cod. reperisse videtur, quippe qui testis: qui nominantur sunt. LANG.

Βουλευόμενος] I. e. ἢ τῷ βουλευόμενῳ,

vel ἴαν βουλεύει. Aliquid obscuritatis habent hæc verba, sed sententia perspicua est: Si quas res agendas susceperis sis, considerandum esse, quomodo eadem alii successerint, ut eas vel ergas, si felix eventus fuerit, vel omittas, si adversus. WOLF.

Ταχίστην ἔχει διάγνωσιν] facillime vel celerrime perspicitur. LANG.

Βουλεύει μὲν βραδέως etc. τ. λ.] Primam partem hujus moniti expressit Publus Syrus in nimis n. 170. "Deliberandum est diu, quod statuendum est semel!" alteram Velleius l. II. c. 79. a quo M. Agrippa dicitur "extra dilaciones positus consultisque facta conjungens" utramque Sallustius de bello catilin. c. 1. "Præquam incipias, consuleto et, ubi consuleris, maiore facto opus est." Id totum refertur ab Aristotele inter proverbialia. VI. ethic. c. 10. Δὲ βουλευόμενος μὲν ἢ ἀνυχνίως, καὶ μὲν δὲ τὰ δόξαντα μετὰ σπουδῆς. FACC. Lælius l. V. c. 19. "Omnia somnia ratione consilioque acta fortuna etiam sequitur." FRICK.

Ἀθάνατα] Scil. οὐ. WOLF.

Ἠγοῦ κράτιστον etc. τ. λ.] Horatius l. II. ep. 18. v. 51. "Satius est orare Jovem, quem donat et aufert: Det vitam, det opes, æquum mi animam ipse parabo." Et Cicero de nat. deor. l. III. c. 36. "Judicium hæc omnia mortalium est, fortunam a deo petendam, a se ipso samendam esse sapientiam." Vide tamen, ne homini plus tribuas, quam deceat. FACC.

Παρὰ τῶν θεῶν] H. e. τῶν διδασκῶν ἢ τῶν θεῶν καὶ μὴ τῆς ἀνθρωπίνης διδασκῆς ἴσταν. WOLF.

εὐτυχίαν, παρὰ δὲ ἡμῶν αὐτῶν εὐβουλίαν. Περὶ ὧν ἂν δ
 αἰσχρῆ παρρησιάσασθαι, ¹ βούλη δέ τισι τῶν φίλων
 β ἀνακοινώσασθαι, χρῶ τοῖς λόγοις ὡς περὶ ἀλλοτρίου τοῦ
 πράγματος· οὕτω γὰρ τὴν ἐκείνων τε γνώμην αἰσθήσῃ, καὶ
 σεαυτὸν οὐ καταφανῆ ποιήσεις. Ὅταν ² ὑπὲρ τῶν σεαυτοῦ
 μέλλης τινὶ ³ συμβούλῳ ⁴ χρῆσθαι, σκόπεε πρῶτον πῶς
⁵ τὰ ἑαυτοῦ διώκησεν· ὁ γὰρ κακῶς διανοηθεὶς περὶ τῶν
 ἰδίων, οὐδέποτε καλῶς βουλευέσεται περὶ τῶν ἀλλοτρίων. e
 οὕτω δ' ἂν ⁶ μάλιστα βουλευέσθαι παροξυνθεῖς, εἰ τὰς
 συμφορὰς τὰς ἐκ τῆς ἀβουλίας ἐπιβλέψεις· καὶ γὰρ τῆς
 ὑγιείας πλείστην ἐπιμέλειαν ἔχομεν, ὅταν τὰς λύπας τὰς
 ἐκ τῆς ἀρρώστιας ἀναμνησθῶμεν. Μιμοῦ τὰ τῶν βασιλείων 10
 ἦδη, καὶ δίδωκε τὰ ἐκείνων ἐπιτηδεύματα· δόξεις γὰρ αὐτοὺς
 ἀποδέχεσθαι καὶ ζηλοῦν· ὥστε σοι συμβήσεται παρὰ τε
 τῷ πλήθει μᾶλλον εὐδοκιμεῖν καὶ τὴν παρ' ἐκείνων εὐνοίαν

¹ βούλι A. C. L.

² ἢ ὑπὲρ τῶν A. C. L.

³ συμβουλευέσθαι A. C. L.

⁴ χρῆσθαι om. A. C. L.

⁵ ἰσὶς τῶν αὐτῷ A.

⁶ μάλιστα A.

Παρ' ἡμῶν αὐτῶν] I. e. ἴσα ἐπὶ ταῖς ἀνθρώποις ἴσῃ. IDEM.

Ἀνακοινώσασθαι] Scil. περὶ αὐτῶν. IDEM.

Ὅταν δὲ ἰσὶς τῶν σεαυτοῦ κ. τ. λ.] Itaque Isocrates senior in orat. de regno monet Nicoclem, ut sibi caveat ab iis, qui τῶς μὲν ἄλλας εὐδαιμονίας ὑποχρῶνται, αὐτῷ δὲ ἐν πολλαῖς ἀσφαλείαις ἰσὶς. FACC.

Μέλλης τινὶ συμβουλευέσθαι] I. e. συμβουλήν τοις ἡσῆσις. WOLF. Auct. ad Heronem., §. 18: "Qui suis rationibus inimicus fuerit semper, eum quomodo alienis rebus amicam fore speres." Plura loca laudat Kahn ad AEl. V. H. 1. 33. ed. Perizon. p. 64. Ceterum συμβουλευέσθαι cum dativo constructam est: *consultare aliquem seu commentari cum aliquo de re agenda.* LANG.

Μάλιστα] Conf. infra p. 110. 8. seq. IDEM.

Ἀβουλίας] Scil. γνημίας. WOLF.

Μιμοῦ τὰ τῶν βασιλείων ἦδη] Memorandum videtur hoc præceptum et locis illis, quorum plures in hac oratione deprehendisse mihi videor, annumerandum, e quibus demonstrari possit, Isocratem Atheniensem vix posse esse opusculi hujus auctorem, quidquid alii, in quorum numero etiam Augerius est, contra claimant. Nam tum in verbis dicendique formis, tum in sententiis et nimio imitandi studio, quo haud raro obscuritas oritur non levis, denique in toto scribendi genere tot, ut mihi quidem videtur, argumentorum copia

operis subditivi paratis est, ut Wolf., qui Isocratem ejusque dicendi morem penitus novit, valde mirer, quod huic libello, etiam per se haud contemnendo, Isocratis Atheniensis nomen tam simpliciter præponere non dubitavit. LANG.

Μιμοῦ τὰ τῶν βασιλ. ἦδη] Plinius paneg. c. XLV. "Flexibiles quæcumque in partem ducimur a principe atque, ut ita dicam, sequaces sumus. Huic enim cari, huic probati esse cupimus, quod frustra speraverint dissimiles, eoque obsequii continuatione pervenimus, ut prope omnes homines unius moribus vivamus." FACC. Pergit interjeotis paucis Plinius: "vita principis censura est eaque perpetua: ad hanc dirigimur, ad hanc convertimur; nec tam imperio nobis opus est, quam exemplo," quasi diceret: recta vitæ principis exempla dicere præstant, quod minus censoris perpetui. Dissertit enim de principe optimo, Trajano suo. Josephus antiqu. judaic. 3. circa finem hæc habet: εὐχόμενοι οὐκ ἀπεδέχεσθαι δεσπῆσι τὰ τῶν βασιλείων ἔργα, μὴ ταῦτα κέραιωτες. FRICK.

Διόμης] Διόμης hic idem est quod ἐπίσθαι καὶ ἐπιταδίου. WOLF.

Δόξεις] Sive αὐτῶς τοῖς βασιλεῦσι sive ἑτέροις τοῖς. IDEM.

Αὐτῶς ἀποδέχεσθαι] I. e. ἀδέχασθαι τοῖς τῶν βασιλ. IDEM.

Ζηλοῦν] Licet fortassis accipere hic ἀπὸ τοῦ μακαρίζω, h. e. fortunatum judicare. IDEM.

βεβαιωτέραν ἔχουσιν. Πείθου μὲν καὶ τοῖς νόμοις τοῖς ὑπὸ τῶν βασιλέων κειμένοις ἰσχυρότατον μόντοι νόμον ἡγοῦ τὸν ἐκείνων τρόπον. ὡς περὶ γὰρ τὸν ἐν δημοκρατίᾳ πολιτευόμενον τὸ πλῆθος δεῖ θεραπεύειν, οὕτω καὶ τὸν ἐν μοναρχίᾳ κατοικοῦντα τὸν βασιλέα προσήκει θαυμάζειν. Εἰς ἀρχὴν κατασταθεὶς, μηδενὶ χρεῶ πονηρῶ πρὸς τὰς διοικήσεις ὦν γὰρ ἂν ἐκείνον ἁμάρτη, σοὶ τὰς αἰτίας ἀναθήσουσιν. Ἐκ τῶν κοινῶν ἐπιμελειῶν ἀπαλλάττου μὴ πλουσιώτερος ἀλλ' ἐνδοξότερος πολλῶν γὰρ χρημάτων κρείττων ὁ παρὰ τοῦ πλῆθους ἔπαινος. Μηδενὶ πονηρῶ πράγματι μήτε παρίστασο μήτε συνηγόρει· δοξεῖς γὰρ καὶ αὐτὸς τοιαῦτα πράττειν, οἷά περ ἂν τοῖς ἄλλοις πράττουσι βοηθῆς. Παρασκευάζε σεαυτὸν πλεονεκτεῖν μὲν δύνασθαι, ἀνέχου δὲ τὸ ἴσον ἔχων, ἵνα δοκῆς ὀρέγεσθαι τῆς δικαιοσύνης μὴ δι' ἀσθένειαν ἀλλὰ δι' ἐπιείκειαν. Μᾶλλον ἀποδέχου δικαίαν πενίαν ἢ πλοῦτον ἀδικόν· τοσούτω γὰρ κρείττων δικαιοσύνη χρημάτων, ὅσω τὰ μὲν ζῶντας μόνον ὠφελεῖ, ἢ δὲ καὶ τελευτήσασιν δόξαν παρασκευάζει, κακείνων μὲν τοῖς φαύλοις μέτεστι, ταύτης δὲ τοῖς μοχθηροῖς ἀδύνατον μεταλαβεῖν. Μηδένα ζήλου

¹ ἁμάρτη A. L.

² δυνάμει A. L.

³ ἔχων A. C. L.

⁴ καὶ τοῖς C.

τὴν παρ' ἐκείνων] H. e. τὴν τῶν βασιλέων. IDEM.

Κειμένοις] Pro τιθεμένοις. IDEM.

τὸν ἐκείνων τρόπον] I. e. ὡς περ ἂν αὐτοῖς βασιλευμένοις ἦ. IDEM.

θαυμάζειν] I. e. περι πλείστου θαυμάσαι ἢ τιμῶν. IDEM.

Κατασταθεὶς] Scil. ἐπὶ τοῦ βασιλέως ἢ τῶν κρατούντων. IDEM.

Δικαιοσύνη] Cum Wolfio suppleas τῶν περὶ τὸν ἀρχὴν πραγμάτων. LANG.

τοῦ πλείστου ἔπαινος] Hino Publius Syrus in mimis n. 96. "Bona opinio hominum tutior pecunia est." FACCI. Pindarus Isthm. hymn. VII. ἰ δ' ἄλβιος, ὃν φέμει κατέχουτ' ἀγαθαί. FRICK.

Μηδὲν πονηρῶ κ. τ. λ.] Publius Syrus in mimis n. 88. "Bis peccas, quam peccasti obsequium accommodas." Theognis v. 411. Μηδὲν ἀνδρώπων κακίας δέμας εἶναι ἰταίρας. FACCI.

Παρίστασο] Ad advocatos pertinet, qui etiam tacentes sua presentia reo patrocinantur, quod Latini dicunt stare ab aliquo: συνηγόρι ad oratores et causidicos, qui orationes defendunt reum. WOLF.

Ἀνέχων τὸ ἴσον ἔχων] I. e. στήριξ ἢ ἐλάττω τὴν ἰσότητα, μὴ δυσφέρει τὰ ἴσα ἔχων.

Pro ἔχων quid si participium ἔχων legatur? quod videtur Ἑλληνικωτέρως. Etsi in Paganis. οὐκ ἀγαπῶ τὸν ἴσον τυγχάνουσιν τοῖς ἄλλοις. IDEM.

Δικαίαν πένιαν] I. e. στήριξ μετὰ δικαιοσύνης. Quamquam si ad alios refertur, res pro persona posita est, ut sit: τοῖς δικαίως πένιτας ἢ τοῖς πλουσίως ἀδικίως ὄντας. IDEM.

Μᾶλλον ἀποδέχου δικαίαν κ. τ. λ.] Theognis v. 144. Βούλει δ' εὐσεβίως ἄλλως σὺν χρέμασιν ἐκείν. Ἡ πλουτεῖν ἀδικίως χρέματα πασσάμενος. FACCI. Hoc pertinet et illud Pindari Isthm. hymn. VII. τὴ δὲ πρὸς δέμας γλυκὺν κικροτάτα μὴναι τιλιούτά. FRICK.

Κακείνων] Theognis v. 149. Χρέματ' αἰὲν λαίμων καὶ παγκάκω ἀνδρὶ ἄδωσιν. FACCI. Idem v. 681. Πολλοὶ πλοῦτον ἔχουσιν ἀδίκους, ὁ δὲ τὰ καλὰ Ζεῦτόσιν χαλεπῶ τυφόμενοι στήριξ. FRICK.

Κακείνων μὲν τ. φ. μέτεστι] I. e. καὶ ὁ φαῦλοι πλουτεῖν δύναται. WOLF.

Ταύτης] Τῆς δόξης τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης παρασκευαζομένης. COR.

Μηδένα ζήλου κ. τ. λ.] Ex Chilone apud Diog. Laert. l. I. segm. 70. Ζηλεῖν κερῶσθαι μᾶλλον ἢ κέρδος ἀσχερόν. FACCI. Celebratum quoque Hesiodi dictum Ipy. 350. Μὴ καλὰ κερδαίνειν, καλὰ κέρδω ἴσα ἔργων. FRICK.

τῶν ἐξ ἀδικίας κερδαιόντων, ἀλλὰ μᾶλλον ἀποδέχου τοὺς μετὰ δικαιοσύνης ζημιωθέντας· αἱ γὰρ ἀδικοὶ τῶν ἀδίκων ἐν ὁ μὴδὲν ἄλλα πλεονεκτοῦσιν, ἀλλ' αὖν ἐλπίζου γε σπουδαίως ὑπερέχουσι. Πάντων μὲν ἐπιμαλῶ τῶν περὶ τὸν βίον, μάλιστα δὲ τῆν αὐτοῦ φρονήσιν ἄσκει· μέγιστον γὰρ ἐν ἐλαχίστῃ καὶς ἀγαθὸς ἐν ἀνδράπων σώματι. Πιστῶ¹ τῶ μὲν¹¹ σώματι εἶναι φιλόσοφος, τῇ δὲ ψυχῇ φιλόσοφος· εἶα τῶ μὲν ἐπιτελεῖν δύνῃ τὰ δόξαντα, τῇ δὲ προσαρῶν ἐπίστη τὰ συμφέροντα. Πάν ὅτι αὖν μέλλῃς λέγειν, πρότερον ἐπιμαλῶσαι τῇ γνώμῃ· πολλοῖς γὰρ ἡ γλῶττα προτρέχει τῆς διανοίας.³ Δύο ποσῶ καιροῦς τοῦ λέγειν, ἡ περὶ αὐκ εἶσθα σαφῶς, ἡ περὶ αὐκ ἀναγκαῖον εἰπεῖν. ἐν τούτοις γὰρ μόνοις ὁ λόγος τῆς σιγῆς κρείττων, ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις ἄμεινον σιγαῖν ἢ λέγειν. Νέμιζε μὴδὲν εἶναι τῶν ἀνθρώπων βέλαιαν· οὕτω γὰρ οὐτ' εὐτυχῶν ἔση περιχαρῆς, οὐτε δυστυχῶν περίλυπος. Χαῖρα μὲν ἐπὶ

¹ τὸ μὲν σῶμα A. C. L.² τὴν δὲ ψυχὴν A. C. L.³ δύο C.

Μὴδὲ ἄλλο πλεονεκτοῦσιν] I. ο. ἐν μὴδὲν ἄλλο πρῶτῳ πλὴν ἔχουσι τῶν ἀδίκων ἢ ἐπιμαλῶσαι. WOLF.

Ἐπίστω γὰρ σπουδαίως] Isocrates moniti hujus rationem videtur ab eodem Chilone nupsisse apud Diog. Laert. I. I. segm. 69. Ἐπειτα δὲ, τίς διαφέρειν οἱ σπουδαίως τῶν ἀπαιδύτων, ἴση, ἰσῶν ἀγαθῶν. FACC.

τῶν περὶ τὸν βίον] Quicquid ad vitam degendam attinet, intelligendum. WOLF.

Νῶς ἀγαθῶν] Quid sit mens bona, vide apud Senecam epist. XXIII. XLI. et LXXVI. Late funditur ad omne recte cogitandi, loquendi et agendi consilium. Vid. et Persii sat. II. quæ inscribitur solet de bona mente. FACC.

Φιλόσοφος] Sensus de provid. c. V. "Labor optimos orat. Senatus per totum diem consultat, quam illo tempore vilissimus quisque aut in campo. otium suum oblectat, sat in popina lateat orat." FACC.

Πολλοῖς γὰρ ἡ γλῶττα τ. λ.] Ex Chilone, ut est apud Diog. Laert. I. segm. 70. γλῶτταν μὲν προτρέχειν τῷ νῷ. Idem significat Homerus, quam ait, "Ulysses non ex ore vocem mittere, sed ex pectore." ut est apud Gellium I. I. c. 15. FACC.

Δύο ποσῶ κ. τ. λ.] In vulgata præceptum hoc sequenti est propositum, quam transpositionem Augerius, Wolfii auctoritate recepit. LANG.

τῆς σιγῆς] Epictetus enobis. c. XII. σιωπῆ τὸ πολὺ ἴστω, ἢ λαλιῶθα τὰ ἀναγκαῖα, καὶ ἢ ὀλίγων. Sisonidea autem abbat: μηδὲν αὐτῶ μεταμιλλῶσαι σιγῶντι, φθιγγαίμων δὲ πολλῶν. Ex distich. Calonian. I. I. "Virtutem primam esse puta composescere linguam: Proximus ille deus, qui solet ratione tacere." FACC.

Εὐτυχῶν ἴση περιχαρῆς] Ex Periano ut est apud Diog. Laert. I. I. segm. 97. Εὐτυχῶν μὲν μέτριοις ἴστω, δυστυχῶν δὲ φρεσῶν. Ita Phædrus I. IV. feb. 16. "Parce gaudere oportet et sensim queri." FACC. Colorum de fortuna utraque, quoque animo ferenda, ut hanc egregie habet Plutarchus: ita et hanc commendat sententiam: Εὐλόγιστος ὁ τὸν εἰκότων ἔστω ἔχων καὶ δυσλόγιστος φρεσὶν βέλαιος τὰ τε προσῶ καὶ τὰ λυσῶ τῶν ἐν τῷ βίῳ συμβαινόντων. Paucia interjectis pergit: τῶν καλῶς λογιζόμενον ἴστω ἢ ὑποδίκως μέγα καὶ τούτω

μηδ' εὐτύχημα μὴδὲν ἴστω μέγα, ὅ σ' ἐξῆσται μείζων, ἢ χρεῖον, φρονεῖν· μηδ', εἴ τι συμβῆ δυσχρῆς, δουλοῦ πάλιν,

ἀλλ' αὐτὸς αἰσι μίμνη τῆν αὐτοῦ φύσιν· σῶζων βιβαλως, ἴστω χροσὸς ἐν πυρὶ.

σπουδαίως γὰρ ἴστω καὶ σαρφῶν ἀνδρῶν, πρὸς τε τὰς ἀδικίας εὐτυχίας τὸν αὐτῶ εἶναι, καὶ πρὸς τὰς ἀτυχίας γαυλαίως φυλάξει τὸ πρῶτον. Orat. consol. ad Apollon. vol. vii. p. 318. ed. Hailten. FRICK.

ταῖς συμβαίνουσι τῶν ἀγαθῶν, ¹λυπαῦ δὲ μετρίως ἐπὶ τοῖς
 γηγνομένοις τῶν κακῶν, γίγνου δὲ τοῖς ἄλλοις ²μηδ' ἐν
 ἑτέροις ἂν καταδῆλος· ἄσπον γὰρ τὴν μὲν οὐσίαν ἐν ταῖς
 οἰκίαις ἀποκρύπτειν, τὴν δὲ διάνοιαν φατεράν ἔχοντα πε-
 c ρεπατεῖν. Μᾶλλον εὐλαβοῦ ψόγου ἢ κίνδυνος· δεῖ γὰρ εἶναι
 φοβεράν τοῖς μὲν φαύλοις τὴν ταῦ βίου τελευτήν, τοῖς δὲ
 σπουδαίοις τὴν ἐν τῷ ζῆν ἀδοξίαν. Μάλιστα μὲν πειρῶ
 ζῆν κατὰ τὴν ἀσφάλειαν· εἰς δὲ ποτὲ σοὶ συμβῆ κινδυνεύ-
 εω, ζῆται τὴν ἐκ τοῦ πολέμου σωτηρίαν μετὰ καλῆς δόξης,
 ἀλλὰ μὴ μετ' αἰσχροῦς φήμης· τὸ μὲν γὰρ τελευτήσασαι
 πάντων ἢ πεπωμένην κατέκρινε, τὸ δὲ καλιῶς ἀποθανεῖν
 d ἴδιον τοῖς σπουδαίοις ἢ φύσις ἀπέπειμα.

ε. Καὶ μὴ θαυμάσης, εἰ πολλὰ τῶν εἰρημένων αὐ πρέ-
 πει σοὶ πρὸς τὴν νῦν παρούσαν ἡλικίαν. οὐδὲ γὰρ ἐμέ τοῦτο
 δέλασθεν· ἀλλὰ προεἰλόμην διὰ τῆς αὐτῆς πραγματείας
 ἅμα ταῦ τε παρόντος βίου συμβουλίαν ἐξενέγκειν, καὶ τοῦ
 μέλλοντος χρόνου παρῶν γελμα καταλεπεῖν. τὴν μὲν γὰρ
 τούτων χρειᾶς ῥαδίως εἰδήσεις, τὸν δὲ συμβουλευόντα μετ'
 e εὐνοίας χαλεπῶς εὐρήσεις. ὅπως οὖν τὰ λοιπὰ μὴ παρ'
 ἑτέρου ζητῆς, ἀλλ' ἐντεῦθεν ὡς περ ἐκ ταμειοῦ προφέρης,
 αἰήθην δὲ μὴδὲν παραλιπεῖν ἂν ³ἔχω σοὶ συμβουλεύειν.
 πολλὴν δ' αὖ ⁴τοῖς θεοῖς χάριν σχοίην, εἰ μὴ διαμάρτομαι 10
 12 τῆς δόξης ⁵ἢ ἔχωσιν περὶ σοῦ τυγχάνω. τῶν μὲν γὰρ ἀλ-

¹ καὶ λουῶ μου. A. C. L.
² τῷ θεῷ A.

³ ἐν μετρίως L.
⁴ ἢ A. L.

⁵ ἀν ἔχω A. C. L.

τῶν ἀγαθῶν] Pro ἀγαθοῖς positum est, sicuti τῶν κακῶν pro κακοῖς. WOLF.
 Μετρίως] Mibi videtur referendum ad χάριν, sicut ad λουῶ. AUGER.
 Λυπαῦ μετρίως] Theognis v. 1159. ἰ μὲν ἰσθλῆς τολμᾷ ἔχειν τὸ κακόν, οὐκ ἰσθλῶς ἔμας. FACC.
 ἐν μετρίως] Verbo: παρῶν gaudens neque dolens alius hominibus (ἄλλοις) manifestus sit. LANG. Et sic Coraes.
 Μᾶλλον εὐλαβοῦ ψόγου κ. τ. λ.] In Publilii Syri mimis n. 923. "Tolerabilior, qui mori iubet, quam qui male visere." Hinc C. Maxima apud Sallustium de bello Jugurth. c. XC. "Nemo ignavia immortalis factus; neque quisquam parens liberis, ut aeterna forent, optavit, magis et boni honestique vitam exigere." FACC.
 Κατὰ τὴν ἀσφάλειαν] Pro ἀσφαλῆς καὶ ἰσ ἀσφαλεῖ, ἰσ εἰρήν. WOLF.
 ἐκ τοῦ πολέμου] ex certamine. Si

quis ita verat, ex bello, non repugnari, Nam et Liviis l. II. c. 7. videtur sumere bellum pro certamine. Et apertius Varro de linguae Lat. l. VI. c. 3. FACC.
 τὸ δὲ καλιῶς ἀποθ.] Cicero pro P. Quinct. a. 15. "Mors honesta saepe vitam quoque turpem exornat." IDEM.
 Ἡ φύσις ἀπέπειμα] Quae salvo sensu omitti possunt, a Cod. August. absunt. LANG.
 Πραξιόμην] Pro ἰβουλόμην. WOLF.
 Διὰ τῆς αὐτῆς πραγματείας] una eademque opera. LANG.
 τοῦ παρόντος βίου συμβουλίαν ἐξενέγκειν] I. ο. συμβουλεύειν, ὡς περ νῦν χρὴ διαγῆν τὸν βίον etc. WOLF.
 τὴν μὲν γὰρ τούτων χρειᾶν] I. ο. ὡς καὶ κατὰ χρὴ τούτους χρῆσθαι. IDEM.
 Προφέρης] I. ο. προφίη. ἢ γὰρ μεταφορᾷ ἀπὸ τῶν ἰβουλόμην, ἢ τις προαιρεῖται καὶ προφίεται, ἔχον ἐξάγει ἰδίας ἵκεα χρίστως. COR.
 CON.

λων τοὺς πλείστους εὐρήσομεν, ὥσπερ τῶν σιτίων τοῖς ἡδί-
στοις μᾶλλον ἢ τοῖς ὑγιεινοτάτοις χαίροντας, οὕτω καὶ τῶν
φίλων τοῖς συνεχαρτάνουσι πλεσιάζοντας, ἀλλ' οὐ τοῖς
νουθετοῦσι. σὲ δὲ νομίζω τούναντίον τούτων ἐγνωκέναι,
τεκμηρίῳ χρώμενος τῇ περὶ τὴν ἄλλην σου παιδείᾳ φιλο-
πονίᾳ· τὸν γὰρ αὐτῷ τὰ βέλιστα πράττειν ἐπιτάττοντα,
ταῦτον εἰκὸς καὶ τῶν ἄλλων τοὺς ἐπὶ τὴν ἀρετὴν παρακα-
λοῦντας ἀποδέχεσθαι. μάλιστα δ' ἂν παροξυνθεῖς ὀρε-
χθῆναι τῶν καλῶν ἔργων, εἰ καταμάθοις, ὅτι καὶ τὰς ἡδο-
νάς ¹ ἐκ τούτων μάλιστα ² γνησίως ἔχομεν. ἐν μὲν γὰρ τῷ
ράθυμῳ καὶ τὰς πλεσιμονὰς ἀγαπᾶν εὐδὺς αἰλύπαι ταις
ἡδοναῖς παραπεπήγασι, τὸ δὲ περὶ τὴν ἀρετὴν φιλοπονεῖν
καὶ σωφρόνως τὸν αὐτοῦ βίον οἰκονομεῖν αἰεὶ τὰς τέρψεις
εἰλικρινεῖς καὶ βεβαιότερας ἀποδίδωσι· κακεῖ μὲν ³ πρότερον ^c
ἤσθεντες ὕστερον ἐλυπήθημεν, ἐνταῦθα δὲ μετὰ τὰς λύπας
τὰς ἡδονὰς ἔχομεν. ἐν ⁴ πᾶσι δὲ τοῖς ἔργοις οὐχ οὕτω τῆς
ἀρχῆς μνημονεύομεν, ὡς τῆς τελευτῆς αἰσθησιν λαμβάνο-
μεν· τὰ γὰρ πλείστα τῶν περὶ τὸν βίον οὐ δι' αὐτὰ πρά-
γματα ποιῶμεν, ἀλλὰ τῶν ἀποβαινόντων ἕνεκα διαπο-
νοῦμεν.

5'. Ἐνθυμοῦ δὲ ⁵ ὅτι τοῖς μὲν φαύλοις ἐνδέχεται τὰ τυ-
χόντα πράττειν — εὐδὺς γὰρ τοῦ βίου τοιαύτην πεποιήθη-
ται τὴν ὑπόθεσιν —, τοῖς δὲ σπουδαίοις οὐχ οἷόν τε τῆς δ
ἀρετῆς ἀμελεῖν ⁶ διὰ τὸ πολλοὺς ἔχειν τοὺς ἐπιπλήττοντας.

¹ τὰς ix A. C. L.

⁴ ἔσασι A. C. L.

² γνησίας C.

⁵ διότι A. L.

³ πρότερον A. C. L.

⁶ ἢ πολλοὺς A. C. L.

Τούτων] Scil. τῶν πλεσιάζοντων τοῖς
συνεχαρτάνουσι. WOLF.

Φιλοπονία] Coniungenda sunt φιλοπονία
σὺ. IDEM.

Πράττειν] Scil. τῆς φήμης ἴσκα. IDEM.

Γνησίας] F. γνησίας. IDEM.

Παραπέπηγασι] Γεντιάζουσι καὶ πλεσιον
ἀλλήλαις κίπται. COR.

Φαύλοις] De significatione φαῦλος et
σπουδαῖος vid. IND. LANG.

Εἰδὺς] Ἄπ' αὐτῆς τῆς ἀρχῆς. COR. Cf.
Schol. Aristoph. Nub. 1043.

Τοιαύτων πεποιήσας τὴν ὑπόθεσιν] tale
fundamentum vite illorum factum est, scil.
a fortuna, h. e. cum fortuna obscuros eos
fecerit, nemo magnopere curat, sive bo-
neste sive turpiter vivant. WOLF.

ἢ πολλοὺς] Post ἢ videtur deesse ali-

quid, et legendum ἢ αὐτοὺς μὴ πολλοὺς
subaudiendo οὐχ οἷόν τε. AUGER. Post ἢ
intelligi etiam potest ἀναγκάσιον, vel con-
structio ita resolventa: τοῖς δὲ σπουδαίοις
οὐχ οἷόν τε τῆς ἀρετῆς ἀμελεῖν ἢ ταῦτα ὥστε
ἔχειν. Wolf. οἷόν τε repeti commode posse
negat, hinc aut ἀνάγκη post ἔχειν repetit,
aut ἔχειν pro ἔξωσι positum esse putat.
Ego vero vix dubito, Græcos ita locutos
esse, quæ, ut Fr. A. Wolf. ait ad Reizii
libell. de prosodie Græcæ accentus incli-
natione, p. 80: 'vulgus, penes quod norma
est et arbitrium loquendi, adeo ducitur
analogiæ sensus, ut ea, quæ in uno aliquo
genere satis causæ habent, eadem in aliis
aut minore ratione aut nulla ad imitatio-
nem trahat. Inde fit, ut non raro con-
structio aliqua auctores habent optimos,

πάντες γὰρ μισοῦσιν οὐχ οὕτω τοὺς ἔξαμαρτάνοντας, ὡς τοὺς ἐπιεικείς μὲν φάσκοντας εἶναι, μηδὲν δὲ τῶν τυχόντων διαφέροντας· εἰκότως ὅπου γὰρ τοὺς τῷ λόγῳ ¹ μόνον ψευδομένους ἀποδοκιμάζομεν, ἢ πού ² γε τοὺς τῷ βίῳ παντὶ ἐλαττωμένους, οὐ φαύλους εἶναι φήσομεν; δικαίως δ' ἂν τοὺς τοιοῦτους ὑπολάβοιμεν μὴ μόνον εἰς ἑαυτοὺς ἀμαρτάνειν; ἀλλὰ καὶ τῆς τύχης εἶναι προδότας· ἢ μὲν γὰρ αὐτοῖς χρήματα καὶ δόξαν καὶ φίλους ἐνεχειρίσειν, οἱ δὲ σφᾶς αὐτοὺς ἀναξίους τῆς ὑπαρχούσης εὐδαιμονίας κατέστησαν. εἰ δὲ δεῖ θνητὸν ὄντα τῆς τῶν θεῶν στοχάσασθαι διανοίας, 11
 13 ἡγοῦμαι κακείνους ἐπὶ τοῖς οἰκειοτάτοις μάλιστα δηλώσαι 11
 πῶς ἔχουσι πρὸς τοὺς φαύλους καὶ τοὺς σπουδαίους τῶν ἀνθρώπων. Ζεὺς γὰρ Ἡρακλέα καὶ Τάνταλον γεννήσας — ὡς οἱ μῦθοι λέγουσι, καὶ πάντες πιστεύουσι —, τὸν μὲν διὰ τὴν ἀρετὴν ἀθάνατον ἐποίησε, τὸν δὲ διὰ τὴν κακίαν ταῖς μεγίσταις τιμωρίαις ἐκόλασεν. οἷς ³ δεῖ παραδείγμασι χρωμένους ὀρέγεσθαι τῆς καλοκαγαθίας, καὶ μὴ μόνον τοῖς 11
 β ὑφ' ἡμῶν εἰρημένοις ἐμμένειν, ἀλλὰ καὶ τῶν ποιητῶν τὰ βέλτιστα μανθάνειν, καὶ τῶν ἄλλων σοφιστῶν, εἴ τι χρήσιμον εἰρήκασιν, ἀναγιγνώσκειν. ὥσπερ γὰρ τὴν μέλιτταν ὀρώμεν ἐφ' ἅπαντα μὲν τὰ βλαστήματα καδιζάνουσιν, ἀφ' ἑκάστου δὲ τὰ ⁴ βέλτιστα λαμβάνουσιν, οὕτω χρὴ καὶ τοὺς παιδείας ὀρεγομένους, μηδενὸς μὲν ἀπειρίως ἔχειν, πανταχόθεν δὲ τὰ χρήσιμα συλλέγειν. μόλις γὰρ ἂν τις ἐκ ταύτης τῆς ἐπιμελείας τὰς τῆς φύσεως ἀμαρτίας ἐπικρατήσειεν.

¹ μόνον A. C. L.

² γε om. A. C. L.

³ χρὴ A. C. L.

⁴ χρήσιμα A. C. L.

cujus difficile sit probabilem solutionem offerre. Mihi displicet porro τοὺς post ἔχειν. LANG. ἢ per si δι' exponit Coraes, subaudiendo ἀμιλίσσωσι ἀνάγκη.

¹ ἦεναι] Πῶς μάλιστ. COR.

² Ἐλαττωμένους] Scil. τῆς δόξης καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σπουδαίας τῆς περὶ αὐτῶν ὑπαρχούσης. WOLF. factos inferiores, sp. ea quam de se dederant opinione, vel ea quam professi erant virtute. AVGER. Ceterum ut intelligas, qua fiat, ut φαῦλοις universis h. l. tribuantur, quæ nonnullis tantum eorum convenient, i. e. magna de se hominum opinio, res familiaris, amici, peculiarem h. l. vocis φαῦλος et σπουδαῖος

vim observet, quam in Indice indicavi. LANG.

Τύχης] Rodolphus: ψυχῆς. Sed nostra lectio haud dubie verior est. WOLF.

Προδότας] Vid. Ind. LANG.

Καὶ τῶν ἄλλων] F. καὶ τὰ τῶν ἄλλων. Verbum enim ἀναγιγνώσκων alioqui commode satis construi non potest, etiamsi ad si τι χρήσιμον εἰρήκασιν referre velis. WOLF.

Σοφιστῶν] Τῶν μὲν ἰσμήτρως, ἀλλὰ καταλογάδη γραφάντων. COR. Cf. Schol. Aristoph. Nab. 530.

Μόλις] et vix tamen. LANG.

³ Ἐκ ταύτης] I. e. διὰ ταύτης. WOLF.

B.

ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ

ΠΡΟΣ ΝΙΚΟΚΛΕΑ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΕΙΝ Η ΠΕΡΙ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ.

Pag.
ed.
Cor.
12

Α. ΟΙ ΜΕΝ ΕΙΩΘΟΤΕΣ, ὧ Νικόκλεις, ὑμῖν τοῖς βασιλευσιν
ἑσθῆτας ἀγειν ἢ χρυσὸν ἐργασμένον ἢ¹ τῶν ἄλλων τι τῶν
τοιούτων κτημάτων, ὧν αὐτοὶ μὲν ἐνδεεῖς εἰσιν, ὑμεῖς δὲ

¹ ἄλλο τι A. C. L.Pag.
ed.
H. Steph
14

SUMMARIUM. (α.) *Proœmium.* Muneris hujus præ aliis quæ regibus offerri soleant indoles ac præstantia, cujus finis sit de regum officiis præcipiendi. Homi- nibus nimirum privatis multam esse officia sua discendi occasionem, regibus, qui dis- scillimam artem exerceant, nullam. Hinc tyrannorum, qui beatissimi esse possint, miserabilem vitam, multorumque homi- num de conditione illorum perversum ju- dicialium. Quid regibus sequendum sit, quid fugiendum, in universum docere per se laudabile esse, licet expositio inatitato non respondeat. (γ.) *Præcepta.* Prima- rius regum finis, ex quo veluti e fonte omnia eorum officia effluant inque quem recurrant. (δ.) Quem si quis copsequi velit, sapienterem aliis fieri oportere in- genio excolendo et prudentiorum homi- num consuetudine. (ε.) Reges debere populam amore complecti, multitudinem tueri et continere, optimos honorare, omnes ab injuria defendere. (ς.) Edicta, insti- tuta, leges, negotiationes, lites, judicia. Quomodo civitas administranda sit. In quo magnificentia sit ostendenda. Qua ratione dii sint colendi. (ζ.) Quibus ho- nores tribuendi. Quæ sit tutissima cor- poris custodia. Privatorum opes tuendæ. Veritatis studium. Qua ratione peregrini habendi sint. Erga cives clementia. Quo- modo et quando bellum sit gerendum. Moderatio et abstinencia. (η.) De ami- cis, familiaribus, præfectis, ministris eli- gendis. Quid alii de aliis dicant, audien- dum. Calumniatores puniendos. Sibi ipsi imperandum esse. (θ.) Quibus studiis delectandum sit, et de quibus rebus cer- tandum. Quales honores ambiendi. Quæ studia occultanda, quæ ostendenda. Reg- gum temperantia exemplum civibus. Opti-

mi regni iudicium. Liberis gloria potius quam opes relinquenda. In vestibus splen- dor, in vita severitas, in dietis factisque consideratio. Modus in rebus servandus. (ι.) Urbanitas cum gravitate conjuncta. Cui studiorum generi præ cæteris opera- andanda sit regibus. Qua ratione optime in- clarescant. (κ.) Præstantia animi præ corporis effigie. Ipsis faciendum esse quod probent, quod amantur, quod liberis præ- cipiant. Qui sapientes sint habendi. — (ιβ.) *Epilogus.* In ejusmodi præceptis non id agi ut nova sint, quæ doceantur, sed ut quam plurima undique collecta jucunde tradantur. Ea utilis quidem esse, sed lectoribus haud jucunda. (ιγ.) In causa esse hominum perversitatem. Cupiant pessima, aversantur optima. Hinc qui vulgo hominum placere velit, eum Homericæ more fabulas narrare easdem- que Tragicorum exemplo in actiones redi- gere oportere. (ιδ.) Regi vere aliter esse judicandum, neque homines factaque voluptate, sed utilitate esse metiendos. Homines autem imprimis e prudentibus et tempestivis consiliis æstimandos esse. Bonum consiliatore omnibus bonis esse præponendum. (ιε.) Hoc donum quoque in hac re ab aliis differre, quod uan non deterius, sed pretiosius etiam fiat. LANG. Videtur scripta hæc oratio fuisse non multo tempore postquam Nicocles ad re- gum pervenit anno ante Christum 373. et Isocratis ætatis 63. AUGER.

Νικόκλεις] Fuit hic Nicocles Evagora filius, rex Cypriæ Salaminis. WOLF.

Ἐμῖν τοῖς βασιλευσιν] Soil. τοῖς ἡμετέροις εἶναι δοκῶσι. IDEM.

Ἄγειν] Soil. διὰ γῆς ἢ θαλάσσης, ἢ ἔξ ἄλλοθεντις χώρας. IDEM.

Κτημάτων] Præ tuli eam maxime ob

15 πλουτεῖτε, λίαν ἔδοξαν εἶναί μοι καταφανεῖς, οὐ ὅσιν ἀλλ' ἐμπορίαν ποιούμενοι, καὶ πολὺ τεχνικώτερον αὐτὰ πωλοῦντες τῶν ὁμολογούντων καπηλεύειν. ἐγὼ δ' ἠγησάμην ἂν ² γενέσθαι ταύτην καλλίστην δωρεὰν καὶ χρησιμωτάτην καὶ μάλιστα πρέπουσαν ἐμοί τε δοῦναι καὶ σοὶ λαβεῖν, εἰ δυνήδειν ὀρίσαι, ποίων ἐπιτηδευμάτων ὀρεγόμενος καὶ τίνων ἔργων ἀπεχόμενος ἀριστ' ἂν καὶ τὴν πόλιν καὶ τὴν βασι-
 b λείαν διοικήης. τοὺς μὲν γὰρ ἰδιώτας ἔστι πολλά τὰ παιδεύοντα, ³ μάλιστα μὲν τὸ μὴ τρυφᾶν ἀλλ' ἀναγκάζεσθαι περὶ τοῦ βίου καθ' ⁴ ἑκάστην τὴν ἡμέραν βουλεύεσθαι, ἔπειδ' οἱ νόμοι καθ' οὓς ἕκαστοι πολιτευόμενοι τυγχάνουσι, ἔτι δ' ἡ παρρησία καὶ τὸ φανερῶς ἐξεῖναι τοῖς τε φίλοις ἐπιπλῆξαι, καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἐπιθέσθαι ταῖς ἀλλήλων ἀμαρτίαις, πρὸς δὲ τούτοις ⁵ καὶ τῶν ποιητῶν τινὲς τῶν προγεγενημένων ὑποθήκας ὡς χρῆ ξῆν καταλειπίσασιν·
 c ὥστ' ἐξ ἀπάντων τούτων εἰκὸς αὐτοὺς βελτίους γίνεσθαι. τοῖς δὲ τυράννοις οὐδὲν ὑπάρχει τοιοῦτον, ἀλλ' ⁶ οὓς ἔδει παιδεύεσθαι μᾶλλον τῶν ἄλλων, ἐπειδὴν εἰς τὴν ἀρχὴν ⁷ καταστῶσιν, ἀνουθέτητοι διατελοῦσιν· οἱ μὲν γὰρ πλείστοι τῶν ἀνδράπων αὐτοῖς οὐ πλησιάζουσιν, οἱ δὲ συνόντες ¹³ πρὸς χάριν ὁμιλοῦσι. καὶ γὰρ τοὶ κύριοι ⁸ γιγνόμενοι καὶ
 d χρημάτων πλείστων καὶ πραγμάτων μεγίστων, διὰ τὸ μὴ καλῶς χρῆσθαι ταύταις ταῖς ἀφορμαῖς πεπωθήκασιν ὥστε πολλοὺς ἀμφισβητεῖν, πότερόν ἐστιν ἄξιον εἰεσθαι τὸν βίον τὸν τῶν ἰδιωτευόντων μὲν, ἐπιεικῶς δὲ πραττόντων, ἢ

¹ ἠγασάμην A. L. ² καλλίστην γενέσθαι ταύτην A. C. L. ³ καὶ μάλιστα A. C. L.
⁴ ἢ ἀναγκάζεσθαι τὴν ἡμέραν, ἡμερῆδ' A. C. L. ⁵ τοῖς καὶ τῶν σπανίων A. C. L.
⁶ οὓς μᾶλλον ἢ τῶν ἄλλων παιδεύεσθαι A. C. L. ⁷ κατασταθῶσιν A. C. L.
⁸ γιγνόμενοι A. L.

cassam, quod pretium rerum, quas possideamus modo, et possideamus, non, ut illis utamur (κτῆμάτων), leve est et fere nullum, et contextus postulat, ut rerum, quarum b. l. actor mentionem facit, pretium quam maxime extenuetur. LANG.

· Ορίσαι] Martinus Phileticus: definiti-
 one quadam explicare. WOLF.

Τὴν πόλιν] Scil. Salamisem, principium Nicolis urbem. IDEM.

Τὸ ἐξεῖναι] I. e. ἡ ἐλευσία. Observetur obiter etiam constructio: ἐξεῖναι τοῖς φίλοις ἐπιπλῆξαι, scil. τὸς φίλους. IDEM.

Ἐξ ἀπάντων κ. τ. λ.] Coniungo: γί-
 σθαι βελτίους ἐξ ἀπάντων τούτων, i. e. ἔτιν ταῦτα πάντα συζυγῆθ'. IDEM.

Μὴ καλῶς] Phileticus: perperam atque immodice. Ἦσαν ἢ ἐβλάθη ἑαυτῶν τε καὶ ἐτέρων, ἀλλ' οὐκ εἰς τὸ αὐτῶν τε εὐδαιμονεῖν καὶ τοὺς ἄλλους εὐεργετεῖν. IDEM.

Πολλοὺς] Scilicet τῶν ἢ φρονιόντων. IDEM.

Ἐπιεικῶς δὲ πραττόντων] Esferri hoc potest vel ad morum modestiam, vel ad fortunarum mediocritatem, id quod magis probro. IDEM. mediocri sorte vel conditione utentium. AUGER. Et sic quoque Co-
 rnaes.

·

·

·

·

·

·

τὸν τῶν τυραννευόντων. ὅταν μὲν γὰρ ἀπαβλέψωσιν εἰς τὰς τιμὰς καὶ τοὺς πλοῦτους καὶ τὰς δυναστείας, ἰσοθούς¹ ἅπαντες νομίζουσι τοὺς ἐν ταῖς μοναρχίαις ὄντας· ἐπειδὴν δὲ ἐνθυμηθῶσι τοὺς φόβους καὶ τοὺς κινδύνους, καὶ διεξιόντες² ὀρώσι τοὺς μὲν ὑφ' ὧν ἦκιστα³ χρεῖν διεφθαρμένους, τοὺς δὲ εἰς τοὺς οἰκειοτάτους ἐξαμαρτεῖν ἠναγκασμένους, τοῖς δὲ ἀμφοτέρωτα ταῦτα συμβεβηκότα, πάλιν ὁπωσούν ζῆν ἠγοῦνται λυσitelεῖν μᾶλλον ἢ μετὰ τοιούτων συμφορῶν ἀπάσης τῆς Ἀσίας βασιλεύειν. ταύτης δὲ τῆς ἀνωμαλίας καὶ τῆς παραχῆς αἰτίον ἐστίν, ὅτι τὴν βασιλείαν ὡς περ ἱερωσύνην παντὸς ἀνδρὸς εἶναι νομίζουσιν, ὃ τῶν ἀνδρουπίνων πραγμάτων μέγιστόν ἐστι καὶ πλείστης προνοίας δέομενον.

β'. Καθ' ἑκάστην μὲν οὖν⁵ τὴν πρᾶξιν, ἐξ ὧν ἂν τις μάλιστα δύναίτο κατὰ τρόπον διοικεῖν, καὶ τὰ μὲν ἀγαθὰ διαφυλάττειν τὰς δὲ συμφορὰς διαφεύγειν, τῶν αἰεὶ παρών-

¹ ἴσους A. C. L.

² εἴρωσι A. C. L.

³ ἴχρη A. C. L.

⁴ πάντων τῶν C.

⁵ τὴν om. A. C. L.

Ἐνδυμαθῶσι] Ἐν τῷ βάλαντι καὶ λοχίσσονται. COR.

Τὸς κινδύνους] Scil. τοὺς ἐκασταμύνους τοὺς τυράνους. WOLF.

Διεξιόντες] Scil. ὡς αὐτοῖς, h. e. λογιζόμενοι ἢ ἐνθυμούμενοι. Nisi quis malit subintelligere τὰς ἰσότητας, ut sit τὸ διεξιόντες idem quod τὸ ἀναγκασμένους. IDEM.

Ἐφ' ὧν ἦκιστα ἴχρη] Scil. ἐπὶ τῶν ἐκαστάτων. IDEM. Vid. de Pace §. λζ'. LANG.

Ὀπωσούν] Quasi dicat: vel in extrema paupertate. WOLF.

Ἀνωμαλίας καὶ τῆς παραχῆς] Prius ad regum caedes praeternaturales (v. 5.), posterius ad turbulentam eorum vitam referendum est, neutram ad aliorum hominum de regum vita ambiguum iudicium, de quo antea sermo est. Wolfius contra ἀνωμαλίας utroque modo explicari posse contendit, ut post ἀνωμαλίας vel suppleri possit τῆς ἐπιλήθους κατὰ τὸ τυραννικῆ βίου, vel ἀνωμαλίαν accipias pro διατροπῇ, i. e. perversitate, qua a naturae praescripto et officii regula disceditur: Nam cognati et conjuges et confines non perdere, sed mutuo sese laeri debeant. Uter nostrum hac de re rectius existimet, sequentia statim docebunt. LANG. τῆς ἐν ταῖς βασιλείαις ἀνωμαλίας. COR.

Ὅτι τὴν βασιλείαν, ὡς περ ἱερωσύνην] Videtur hoc intelligendum, non tam de illis

sacerdotibus qui sacra per omnem aetatem curabant, quam de iis qui sorte apud Athenienses reges sacrii culi et pontifices designabantur, neque quicquam fere praestabant aliud, quam quod in pompa sacrorum illustri ornatu se spectandos praebant. Cf. Demosth. contra Neer. WOLF. In oratione de Antidosis, §. κζ'. haec leguntur: κατὰ τὴν τῷ Νικολαῖ, καὶ βαθυμαῖν, μετ' ὧν ἱερωσύνην ἐπιλέγουσιν τὴν βασιλείαν, ἀμείλιχόν οὖν τὴν γούμην ἴχην. e quo loco apparet, auctorem ipsam docuisse, quo verbum νομίζουσιν (v. 11.), quod Wolf. et ad alios homines de regum vita iudicantes referri posse contendit, pertineat, nempe ad ipsos reges. Quo concesso, etiam ἀνωμαλία illius trahendum erit. Conf. Epist. γ. §. δ'. LANG.

Πασιότης] Ab Augero seductus, dedit pro πλάτος, quod bene cum antecedenti superlativo conjungi posse, docuit Fischebus in Animadv. ad Welleri Gramm. ed. 2. III. a. 330. IDEM.

Καθ' ἑκάστην πρᾶξιν] I. e. ἐν ἑκάστη πρᾶξιν, scil. ἐν ταῖς ἐν ταῦτα ἐξ ὧν ἢ δ' ὧν. WOLF. Intellige adverbialiter singulariter. AUGER.

Ἐξ ὧν] Pro ὧν vel τῶν τῶν. WOLF. quomodo, quo pacto. AUGER.

Δυναμῶν] Scil. τὴν πύλιν καὶ τὴν βασιλείαν. WOLF.

Τῶν αἰεὶ παρώντων] I. e. τῶν ἐκαστάτων τῶν διακρίσει τῶν πραγμάτων, τῶν συμβούλων,

των ἔργων ἐστὶ συμβουλεύειν· ¹ καθ' ὅλων δὲ τῶν ἐπιτηδευ-
^b μάτων ὧν χρῆ στοχαζέσθαι, καὶ περὶ ἃ δεῖ διατρίβειν,
 ἐγὼ πειράσομαι διελθεῖν. εἰ μὲν οὖν ἔσται τὸ δῶρον ἐξερ-
 γασθὲν ἄξιον τῆς ὑποθέσεως, χαλεπὸν ἰπὸ τῆς ἀρχῆς
 συνιδεῖν· πολλὰ γὰρ καὶ τῶν ² ματὰ μέτρου ποιημάτων καὶ
 τῶν καταλογαδῶν συγγραμμάτων ἐτι μὲν ἐν ταῖς διανοίαις
 ὄντα τῶν συντιθέντων μεγάλας τὰς προσδοκίας παρέσχεν,
 ἐπιτελεσθέντα δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ³ ἐπιδειχθέντα πολὺ
^c καταδεστέραν τὴν δόξαν τῆς ἐλπίδος ἔλαβεν. οὐ μὲν ἀλλὰ
⁴ τό γε ⁵ ἐπιχείρημα καλῶς ἔχει, τὸ ζητεῖν τὰ παραλε-
 λειμμένα καὶ νομοθετεῖν ταῖς μοναρχίαις. οἱ μὲν γὰρ τοὺς
 ἰδιώτας παιδεύοντες ἐκείνους μόνους ὠφελούσιν· εἰ δὲ τις
 τοὺς κρατοῦντας τοῦ πλήθους ἐπ' ἀρετὴν προτρέψειν, ἀμ-
 φοτέρους ἂν ⁶ ὀνήσειε, καὶ τοὺς τὰς δυναστείας ἔχοντας καὶ
 τοὺς ὑπ' ⁷ αὐτοῖς ὄντας· τοῖς μὲν γὰρ ἂν τὰς ἀρχὰς ἀσφα- 14
 λεστέρας, τοῖς δὲ τὰς πολιτείας πραότερας ποιήσειεν.

^d γ'. Πρῶτον μὲν οὖν σκεπτέον, τί τῶν βασιλευόντων
 ἔργον ἐστίν· ἰὰν γὰρ ⁸ ἐν κεφαλαίαις τὴν δύναμιν ὅλου τοῦ
 πράγματος καλῶς ⁹ περιλάβωμεν, ἐνταῦθα ἀποβλέποντες
 ἄμεινον καὶ περὶ τῶν ¹⁰ μερῶν ἐροῦμεν. οἶμαι δὲ πάστας ἂν

¹ καθόλου A. C. L.

⁴ καὶ τό A. C. L.

⁷ αὐταῖς A. C. L.

² ἰμμάτων A. C. L.

⁵ ἰχρήρημα A. C. L.

⁶ τὸ κεφάλαιον καὶ τὴν A. C.

¹⁰ ἄλλων μερῶν A. C. L.

³ ἰποδειχθέντα A. L.

⁴ ὠφελούσιν A. C. L.

⁹ περιλάβωμεν A.

τῶν μεγιστάνων. IDEM.

Καθόλου δὲ τῶν ἰπιτηδευμάτων] Obser-
 vetur constructio. Auger genitivum ἰπι-
 τηδευμάτων a καθόλου regi putat, Wolf.
 vero genitivum esse positum pro accusa-
 tivo. Conf. p. 133. v. 12. (καθόλου τῶν
 πραγμάτων λέγοντας), quo posteriore loco
 non dubium est, quin πραγμάτων a καθόλου
 regatur, quum priori loco genitivus a
 καθόλου pendere possit. Constructio vero
 καθόλου cum genitivo ita resolvenda vide-
 tar, ut hoc adverbium in suas partes divi-
 datur, καθ' ὅλου. ὅλου autem, omnesque
 filius casus, quum substantivi vim habeat,
 sequentis substantivi genitivum secum
 habere quis miretur? Præcipi ergo posse
 videtur, καθόλου, propter ipsius substanti-
 vam naturam, nonnunquam cum genitivo
 construi. LANG. Ἐπιχειρησμός est juxta
 Coraem pro καθόλου δὲ ἰπιτηδευμάτων χρῆ
 στον. ut Panath. §. 3a. καὶ τὴν χρίσιν, ἔσον
 αὐτῷ χρέματι διερ. pro καὶ ἔσον χρίσιν αὐτῷ
 χρέματι διερ. et Aristoph. Vesp. 601.
 Σίψαι δ' ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν ὄντων ἀποκαίμε

pro Σίψαι δ' ἀφ' ὅντων ἀγαθῶν ἀποκαίμε.

τῶν ἰπιτηδευμάτων] Regitur a καθόλου.
 quantum ad studia generatim quæ etc.
 AUGER.

Ἔσται τὸ δῶρον ἐξεργασθὲν] Et τὸ δῶρον,
 ἰπιτὴν ἐξεργασθῆ, ἔσται ἄξιον τῆς ὑποθ.
 Cave conjunctus ἔσται ἐξεργασθὲν ἀπὸ τοῦ
 ἐξεργασθῆσθαι. WOLF.

Προσδοκίαις] Scil. διὰ τὴν δόξαν τῶν συντι-
 θέντων. IDEM.

Παραλειμμένα] Scil. ἐκ τῶν ἄλλων.
 IDEM. I. e. ea quæ nondum tractata sunt.
 AUGER.

Ἀσφαλεστέρας] Διὰ τὴν τῶν ὑποκρίσεων
 σίψαιον. WOLF.

Πραότερας] Διὰ τὴν τῶν ἀρχόντων παι-
 δίαν καὶ φρόνησιν. IDEM.

Ἐν κεφαλαίαις] Lectio a me recepta e
 Cod. Auger. R. deprompta est. Verte :
 si enim regnandi vim summationem compre-
 hendimus, quamquam non nego, et vulga-
 tam ad idem fere redire : si artis regnan-
 di vim et summam etc. modo obscurius
 paullo dictum videtur. LANG.

ὁμολογήσαι, προσήκειν αὐτοῖς πόλιν τε δυστυχοῦσαν παύσαι καὶ καλῶς πράττουσαν διαφυλάξαι καὶ μεγάλην ἐκ μικρᾶς ποιῆσαι· τὰ γὰρ ἄλλα τὰ κατ' ἐκάστην ¹ τὴν ἡμέραν συμπίπτοντα τούτων ἕνεκα πρακτέον ἐστί. καὶ μὴν ἐκεῖνό γε φανερόν, ὅτι δεῖ τοὺς ταῦτα δυνησομένους καὶ περὶ ² τηλικούτων βουλευσομένους μὴ ῥαθυμεῖν ³ μηδ' ἀμελεῖν, ἀλλὰ σκοπεῖν ὅπως φρονιμώτερον ⁴ διακείσονται τῶν ἄλλων. δέδικται γὰρ, ὅτι τοιαύτας ⁵ τὰς βασιλείας ἔξουσι, οἷας ¹⁷ περ ἂν τὰς αὐτῶν γυνάμεις παρασκευάσωσιν. ὥστε οὐδενὶ τῶν ⁶ ἀσκητῶν οὕτω προσήκει τὸ σῶμα γυμνάζειν, ὡς τοῖς βασιλεῦσι τὴν ψυχὴν τὴν ἑαυτῶν· ἀπάσαι γὰρ αἱ πανηγύρεις ⁷ οὐδὲν μέρος τιδέασιν τούτων τῶν ἀθλῶν, ⁸ περὶ ἃν ὑμεῖς κατ' ἐκάστην ⁹ τὴν ἡμέραν ἀγωνίζεσθε.

δ'. Ὡν ἐνθυμούμενον χρεὶ προσέχειν τὸν νοῦν, ὅπως ὅσον περ ταῖς τιμαῖς τῶν ἄλλων προέχεις, τοσοῦτον καὶ ταῖς ἀρεταῖς αὐτῶν διοίσεις. καὶ μὴ νόμιζε τὴν ἐπιμέλειαν ἐν μὲν ^b τοῖς ἄλλοις πράγμασι χρησίμην εἶναι, πρὸς δὲ τὸ βελτίους ἡμᾶς καὶ φρονιμωτέρους γίνεσθαι μηδεμίαν ἔχειν δύναμιν· μηδὲ καταγνώσ τῶν ἀνθρώπων τοσαύτην δυστυχίαν, ὡς περὶ μὲν τὰ θηρία τέχνας εὐρήκαμεν, αἷς αὐτῶν τὰς ψυ-

¹ τὴν om. A. C. L.² τούτων A.³ μηδ' ἀμελεῖν om. A. L.⁴ διακείσονται A.⁵ ἔξουσι τὰς βασιλείας A. C. L.⁶ ἀσκητῶν A. C. L.⁷ οὐδὲν A. L.⁸ ἵπτε A. C. L.⁹ ἀγωνίζεσθε τὴν ἡμέραν A. C. L.

Αὐτοῖς] Np. τοῖς βασιλεῦσι. Λυσιαί. *Μεγάλαν ἐκ μικρᾶς ποιῆσαι*] Ita in orat. ad Philipp. ait, ejus?esso, τὴν Ἑλλάδα μεγάλην ἐκ μικρᾶς ποιῆσαι. Huc pertinet diotum Themistoclis, qui (ut est apud Plutarchum in ejus vita) aiebat, 'se lyrae quidem et psalterii rudem esse; civitatem autem, quam parvam et obscuram accopisset, magnam et claram fecisset.' Quomodo civitas ex parva fiat magna, et quomodo sit vere magna, docet Aristoteles l. VII. polit. c. 4. Facc.

Ῥαθυμεῖν] Quam Isocrates vocat Ῥαθυμίαν, Xenophon appellat Ῥαθυρίαν in eplogo orat. de Agesil. τῇ βασιλείᾳ προσήκειν ἐνθύμῳ οὐ Ῥαθυρίαν. IDEM.

Φρονιμώτερον] Qua significatione dixit Aristoteles l. IV. ethio. c. 5. 'prudentem esse, qui, quae sibi et aliis hominibus bona sint, cogitare potest.' IDEM.

Δέδικται] demonstratum est, i. e. id pro demonstrato, pro certo, tenetur. AUGER.

Ἄνασαι γὰρ—ἀθλῶν] omnes enim ludorum celebritates nullam partem constituunt

eorum praemiorum, i. e. nulla pars sunt eorum praemiorum, nihil sunt in comparatione eorum praemiorum. IDEM. Male. LANG. Ταπτήσιον, Αἱ πανηγυρεῖς (of. Paneg. in init.) τοὺς μὲν ἀθλητὰς μεγάλων δαρεῶν ἔξουσι, καί τις οὐδὲν ἕτερον σκοπούστας ἢ ὅπως εὐκταῖσιν τοῖς σώμασι· τοὺς δ' ἵπτε τῶν κοινῶν κοινῶσι, καὶ τὰς αὐτῶν φύχας οὕτω παρασκευάσωσιν ὥστε καὶ τοὺς ἄλλων ἰσφαλεῖν ἐπισθαί, οὐδεμίαν τιμὴν ἀπένεμαν. COR.

Ἐν ἐνθυμούμενον] Scil. σ. Observetur constructio verbi cum genitivo; unitate enim dicitur: ἂ ἐνθύμ. WOLF.

Ὅπως ἔσονται κ. τ. λ.] Eandem sententiam repetit in oratione, quam habuit Nicocoles. Cyrus autem aiebat, ut est apud Xenophontem in paed. l. VIII. et apud Plutarchum in apophth. reg. et impri. ἄρχων μὴδὲ προσήκει, ἕς οὐ κείσται ἐστὶ τῶν ἀρχομένων. Plinius de Trajano in panog. c. XXI. "Hoc ceteris major, quo melior." Facc. Recte hinc Aristoteles ἔστω τῇ τύχῃ διαφέρεις, τοσοῦτον καὶ ταῖς ἀρεταῖς προτιτεῖν σὶ δεῖ. FRICK.

χὰς ἡμεροῦμεν καὶ πλείονος ἀξίας ποιῶμεν, ἡμᾶς δ' αὐτοὺς
 οὐδὲν ἂν πρὸς ἀρετὴν ὠφελῆσαιμεν, ¹ ἀλλ' ὡς καὶ τῆς παι-
 δεύσεως καὶ τῆς ἐπιμελείας δυναμένης τὴν ἡμετέραν ² φύσιν
 εὐεργετεῖν, οὕτω διάκεισο τὴν γνώμην, καὶ τῶν τε παρόν-
 των τοῖς φρονιμωτάτοις πλησίαζε, καὶ τῶν ³ ἄλλων οὐς
 ἂν δύνῃ μεταπέμπου, καὶ μήτε τῶν ποιητῶν τῶν εὐδοκι-
 μούντων μήτε τῶν σοφιστῶν μηδενὸς οἴου δεῖν ἀπείρους
 εἶχειν, ἀλλὰ τῶν μὲν ἀκροατῆς γίγνου, τῶν δὲ μαθητῆς,
 καὶ παρασκευάζε σεαυτὸν τῶν μὲν ⁴ ἐλαττόνων κριτὴν,
 τῶν δὲ μειζόνων ⁵ ἀγωνιστὴν· διὰ γὰρ τούτων τῶν γυμνα- 16
 δ σίων, τάχιστ' ἂν γένοιο τοιοῦτος, οἷον ὑπεθέμεθα δεῖν εἶναι
 τὸν ὀρθῶς βασιλεύοντα καὶ τὴν πόλιν ὡς χρὴ διοικήσοντα·
 μάλιστα δ' ἂν αὐτὸς ὑπὸ σεαυτοῦ παρακληθῆιης, εἰ δεῖνόν

¹ ἄλλως τε καὶ L. ² ψυχὴν A. ³ ἀπείρων C. ⁴ ἑλασσόνων A. C. L.
⁵ ἀνταγωνιστὴν A. C. L.

"Ἄλλως τε] Wolf. coniecit ἀλλ' ὅς γε
 vel ἀλλ' ὅς τις τε. Idem adjicit: 'Ordo
 verborum est: ἀλλ' οὕτω διάκεισο τὴν γνώ-
 μην, ὅς τῆς παιδείσεως etc.' Cui loco
 simillimus est, qui in epist. 6. ad fin.
 occurrit, item in Xenoph. Anabasi, 1.
 3. 6. ed. Zouu. ὅς ἐμοῦ ἂν ἴσσης ἔπαι ἂν
 καὶ ἡμῶς, οὕτω τὴν γνώμην ἔχετε. et in Cy-
 rop. 1. 6. 11. ὅς ἂν ἐμοῦ μωδέωτε ἀμι-
 λίσωτες — οὕτως ἔχει τὴν γνώμην. Conf.
 ibid. 8. 4. 27. et 8. 7. 10. Constructio
 ita credo, resolvi potest: sed quemadmo-
 dum seu ac si possit institutio et opera na-
 turae nostrae benefacere, ita existimatis.
 Quocirca Wolfii conjecturam non rece-
 pissae me nunc penitet. Adjoicit Wolf.:
 ἢ πῶς, ἔτι ταῖς μελέταις αἰετῶσαι πύραυς ἢ
 ἀρετῆ. Commodius videretur legi: ἀλλ'
 ὅς τις τε παιδείσεως καὶ etc. Fieri etiam
 potest, ut in archetypo scriptum fuerit:
 ἀλλ' ὅς γε, libraribus vero conjunxit, et te
 pro γε scripsit. LANG. Οὕτω διάκεισο τὴν
 γνώμην περὶ τῆς παιδείσεως καὶ τῆς ἐπιμε-
 λείας, ὅς δυναμένης ἀφορτῆρας εὐεργετεῖν τὴν
 ἡμετέραν φύσιν. COR.

Τῶν τε παρόντων] H. e. τῶν ἰσχυρίων τῶν
 ἐν τῇ πόλει καὶ τῆς βασιλείας σου διατρεβί-
 των. WOLF.

Τοῖς φρονιμωτάτοις] Ita in fine orationis
 Nicoclem monet, ut sibi adjungat τοὺς πῶν
 ἔχοντας, καὶ δυναμένους ἑρῶν πλείον τι τῶν
 ἄλλων. Velut poeta apud Themistium
 orat. XVI. Σοφὴ τίραυος τῶν σοφῶν ξυνο-
 σία. FACC.

Καὶ τῶν ἄλλων οὐς ἂν δύνῃ μεταπέμπου]
 Haec verba locum accipient, reddantque
 his vicissim, a verbis, quae p. 122. v. 2.

leguntur. LANG.
 Μᾶτε τῶν σωτηρῶν κ. τ. λ.] Horatius
 l. I. ep. 18. v. 96. "Inter cuncta leges
 et percontabere doctos." Aristoteles
 Ethic. l. X. c. 9. Τὰ πολιτικά ἐπαγγέλλου-
 νται μὲν διδάσκειν εἰ σοφῶνται. Porro So-
 phistas nomen ea tempestate honestissi-
 mum erat. Poetas autem quum dicit,
 Theognidem intelligit, Phocylidem, Solo-
 nem, Homerum, Hesiodum, et alios, qui
 morum et sapientiae magistri habebantur.
 Vide Plutarchum de poet. legend. FACC.

Τῶν μὲν ἀκροατῆς] Ἀπέφαι τοὺς μὲν
 πρὸς τοὺς σοφιστὰς, τοὺς δὲ τῶν δὲ πρὸς τοὺς
 σωτηρὰς. COR.

Τῶν μὲν ἑλασσόνων — τῶν δὲ μειζόνων]
 Wolf. recte interpretatus est: minorum
 (scil. τῶν φησόντων καὶ τῶν παιδείας) sis iudex,
 majorum (i. e. τῶν φρονιμωτέρων) assulator.
 Auger. vero, perperam, ut contextus do-
 cet: in minoribus rebus, — in majoribus
 etc. LANG.

Τῶν μειζόνων ἀνταγωνιστῆν] Cicero de se:
 "ego (inquit) omnium meorum consilio-
 rum atque factorum exempla semper ex
 summorum hominum factis mihi censui
 petenda." Orat. de provinc. consul.
 c. VIII. FACC.

Εἰ δεῖνόν ἡγούσαις κ. τ. λ.] Qui unus in
 civitate aliis imperare vult (ut scribit
 Aristoteles l. III. polit. c. 9.), ita debet
 virtute excellere, ut ne comparari quidem
 cum aliis possit; sed sit "veluti Deus qui-
 dam inter homines. Nemo enim ausit Jo-
 vem gubernare; aut se illi socium in guber-
 nando adjungere." Publus Syrus in mimis
 v. 599. "Omnes aequo animo parent, ubi

ἤγησαιο τοὺς χεῖρους τῶν βελτιόνων ἄρχειν καὶ τοὺς ἀνοη-
τοτέρους τοῖς φρονιμωτέροις προστάττειν· ὅσω γὰρ ἂν ἐρῶ-
μενιστέρως τὴν τῶν ἄλλων ἀνοίαν ἀτιμώσης, τοσούτω μάλ-
λον τὴν σαυταῦ διάνοιαν ἀσκήσεις.

ε'. Ἀρχεσθαι μὲν οὖν ἐντεῦθεν χρὴ τοὺς μέλλοντάς τι
τῶν δόντων ¹ ποιήσῃν, πρὸς δὲ τούτοις φιλόφρωνον εἶναι δεῖ
καὶ φιλόπολιν· οὔτε γὰρ ἵππων οὔτε κυνῶν οὔτε ἀνδρῶν
οὔτε ἄλλου πράγματος οὐδενὸς οἷόν τε καλῶς ἄρχειν, ἢν μὴ
τις χαίρῃ τούτοις ὧν αὐτὸν δεῖ ποιεῖσθαι τὴν ἐπιμέλειαν.
μελέτω σοι τοῦ πλήθους, καὶ περὶ παντὸς ποιῶν κεχαρι-
σμένως αὐτοῖς ἄρχειν, γιγνώσκων ὅτι καὶ τῶν ὀλιγαρχιῶν ¹⁸
καὶ τῶν ἄλλων πολιτειῶν αὐταὶ πλεῖστον χρόνον διαμέ-
νουσιν, αἱ τινες ἂν ἀριστα τὸ πλῆθος ² θεραπεύωσι. καλῶς
δὲ δημαγωγῆσεις, εἰάν ³ μὴδ' ὑβρίζειν τὸν ὄχλον εἰς μὴδ'
ὑβριζόμενον περιορᾷς, ἀλλὰ ⁴ σκοπῆς ὅπως οἱ βέλτιστοι
μὲν τὰς τιμὰς ἔξουσιν, οἱ δ' ἄλλοι μὴδὲν ⁵ ἀδικήσονται·
ταῦτα γὰρ στοιχεῖα πρῶτα καὶ μέγιστα χρηστῆς πολι-
τείας ἐστί.

ς'. Τῶν προσταγμάτων καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων κίνει ^b

¹ ποιήσῃν τῶν δόντων A. C. L.

² μήτε τὸν ὄχλον ὑβρίζειν A. C. L.

⁴ σκοπιῆς A.

³ διακρίσῃσι A. C. L.

⁵ ἀδικησονται A. C. L.

digni imperant." FACC.

Δεινὸν] H. I. ἀδικῶν, ἀνοητῶν, κατὰ φύσιν.
WOLF.

[Ἀνοητῶν] Propter oppositum δόνοιαν vers.
seq., lectio cui quorundam Codd. ἀγνοίαν προ-
ferendam esse, Wolf. jure censet. LANG.
Τὸς μάλιστα] Idem quod τὸς συ-
λομένους ἢ ἐπιθυμῶντας. WOLF.

[Φιλόφρωνον] Rex dicitur φιλόφρωνος
et φιλόπολις, quia nisi suos amet, ne Rex
quidem dici potest, siquidem, ut est apud
Xenophonem in pædia, sub initium l.
VIII. ἄρχων ἀγαθὸς οὐδὲν διαφέρει πατὴρ
ἀγαθῷ. Hujus amoris in patriam et civis
præclarum exemplum habes in vita Age-
sila, quam scripsit idem Xenophon. Id
porro, quod monet Isocrates, eo maxime
spectat, ut, qui civitatem regit, habeat
φιλιαν πρὸς τὴν καθιστάσαν πολιτείαν, ut est
apud Aristotelem l. V. polit. c. 9. FACC.
In primis prædicat hunc civium amorem
in Trajano Plinius Paneg. c. 21. "Ut
cum civibus tuis, quasi cum liberis parens,
viviſ! hoc tantum ceteris major, quo mel-
lior." FRICK.

[Εἴμι] Subaudi σὲ, vel τὸν, si intelligas
de omni homine regnum habente. AUGER.

[Μελέτω σοι τοῦ πλήθους κ. τ. λ.] Hoc

ratione Evagoras dicitur ab Isocrate θε-
μοτικῶς ἐπὶ τῇ τοῦ πλάθους διακρίσει. Cura
porro multitudinis commendatur ab Ari-
stotele polit. l. V. præsertim c. 8. et 10.
ubi ostendit, potissimas causas tum con-
servandæ tum corrumpendæ domina-
tionis inde oriri. FACC.

[Κεχαρισμένως ἄρχειν, est ita imperare,
ut curas gratusque sis ipais civibus, hoc
est, lenitate et clementia iis se commen-
dare, quippe qua Principes animos civium
facile sibi conciliant simulque firmissimum
illud præsidium, amorem solliciti et fidem,
comparant adeoque rem publicam vali-
dissimis munimentis stabiliant. Nam teste
Claudio de IV. Consul. Honor. v. 281.
seq. "Non sic exoubis, nec circum-
stantia pila, Quam tutatur amor." CORN.
Nep. x. 5. "Non ullum imperium tutum,
nisi benevolentia munitum." Confer om-
nino Senecam de clementia. FRICK.

[Αὐτοῖς] Regitur a κεχαρισμένως, non ab
ἄρχειν, quod regit genitivum. AUGER.

[Καλῶς δημαγωγῆσεις] Principem docet
"mitis severitas, non dissoluta clemen-
tia," ut ait Plinius in panegy. c. LXXX.
FRICK.

[Τῶν προσταγμάτων κ. τ. λ.] Volleius

καὶ μετατίθει τὰ μὴ καλῶς καθιστώτα· καὶ μάλιστα μὲν εὐρετῆς γίγνου τῶν βελτίστων, εἰ δὲ μὴ, μιμοῦ τὰ παρὰ τοῖς ἄλλοις ¹ ὀρθῶς ἔχοντα. Ζῆτει νόμους τὸ μὲν σύμπαν δικαίους καὶ συμφέροντας καὶ σφίσιν αὐτοῖς ὁμολογουμένους, πρὸς δὲ τούτοις οἱ τινες τὰς μὲν ἀμφισβητήσεις ὡς ἐλαχίστας, τὰς δὲ διαλύσεις ὡς οἷον τε ταχίστας, τοῖς πολίταις ² ποιούσι· ταῦτα γὰρ ἅπαντα προσεῖναι δεῖ τοῖς καλῶς ^c κειμένοις νόμοις. Τὰς μὲν ἐργασίας αὐτοῖς καδίστη κερδαιλάας, τὰς δὲ πραγματείας ἐπιζημίους, ἵνα τὰς μὲν φύγωσι, πρὸς δὲ τὰς ³ προθυμότερον ἔχωσι. Τὰς κρίσεις ποιού, περὶ ὧν ἂν πρὸς ἀλλήλους ἀμφισβητῶσι, μὴ πρὸς χάριν μηδὲ ἐναντίας ἀλλήλαις, ἀλλ' αἰεὶ ταῦτα ⁴ περὶ τῶν αὐτῶν γίγνωσκα· καὶ γὰρ πρέπει καὶ συμφέροι τὴν τῶν βασιλέων γνώμην ⁵ ἀκινήτως ἔχειν περὶ τῶν δικαίων, ὡς περ ^d τοὺς νόμους τοὺς καλῶς κειμένους. ⁶ Οἴκει τὴν πόλιν ὁμοίως ὡς περ τὸν πατρῶον οἶκον, ταῖς μὲν κατασκευαῖς λαμπρῶς καὶ βασιλικῶς, ταῖς δὲ πράξεσιν ἀκριβῶς, ἵν' εὐδοκιμῆς

¹ καλῶς A. C. L.

⁴ περὶ γὰρ A. C. L.

² ποιούσι A. C. L.

⁵ ἀκινήτως A. C. L.

³ προθυμότερος A. C. L.

⁶ οἴκει A. C. L.

l. II. c. 89. laudat Augustum cum ob alias causas, tum praesertim, "quod leges emendarit utiliter." Aristoteles tamen polit. l. II. c. 6. moest, 'ne facile leges mutentur; sed errata potius quaedam legum ferantur. Non enim (inquit) tantum proderit correctio et mutatio, quantum nocebit exemplum non parendi.' FACC. Livius: "Ex legibus, quae non in tempus aliquod, sed perpetuae utilitatis causa in aeternum latae sunt, nullam abrogari debere, fateor, nisi quam esse usus coarguit aut status aliquis republicae insulsem fecit." histor. l. XXXIV. 6. IDEM.

El δὲ μὲν] Soil. δύναι εἰρῆσαι αὐτῆς. WOLF.

Μιμοῦ τὰ παρὰ κ. τ. λ.] Non ille solum laudabilis est, qui ipse per se sapit et per se invenit; sed etiam qui scit uti aliorum sapientia, ut est apud Hesiodum in synagmate, quod inscribitur Opera et dies v. 293. et apud Aristotelem Ethic. l. I. c. 4. FACC.

Ἀμφισβητήσεις] Intelligo, et incertas interpretationes legum, si lites ac controversae forentes: διαλύσεις, tum arbitrorum tum iudicum sententias. WOLF.

Ἐργασίας] Non tantum opus et laborem, sed etiam quantum, sive ex agricultura,

sive ex artibus, sive ex mercatura significare, nemini est ignotum. Πραγματείας autem, quum omnia callida auopicia et inhonestas, tum vero considiocorum messum continent, quae ita a Graecis appellantur. Vult agricolas, opifices, mercatores meliori esse conditione, et regi gratiores, quam homines callidis anopiciis deditos. IDEM.

Καδίστη] Wolf. mutare vult in καθίστα a καθίστας. Conf. p. 126. v. 4. LANG. Πραγματείας ἐπιζημίους] Tacitus annal. l. XI. c. 6. "Quo modo vis morborum pretia medentibus, sic fori tabes pecuniam advocatis fert." FACC.

Οἴκει τὴν πόλιν — διαρκῆς] Sensus expeditus videtur: Sumptus civitatis tam sicuti domus ne superent redditus. quo regibus h. l. idem praeciperetur, quod supra p. 101. antep. universalis hominibus praecipitum est. Quocirca κατασκευὰ explicarem apparatus seu res unicuique civitatis necessarias, πράξεις autem rationes accepti expensi. LANG. Langio assentitur Coraes, et ἀκριβῶς per φιλοδοξίως exponit.

Οἴκει τ. κ. ἰσοπέρας] Scilicet, quod scribit Tacitus annal. l. XIII. c. 50. "ut ratio quaestuum et necessitas erogationum inter se congruant." FACC.

Ταῖς πράξεσιν] Intelligi potest vel de

ἄμα καὶ διαρκῆς. Τὴν μεγαλοπρέπειαν ἐνδείκνυσο ¹ μὴδ' ἐν μιᾷ τῶν πολυτελειῶν τῶν εὐδύς ἀφανιζομένων, ἀλλ' ἐν τε τοῖς προειρημένοις καὶ τῷ κάλλει τῶν κτημάτων, καὶ ταῖς τῶν φίλων εὐεργεσίαις· τὰ γὰρ τοιαῦτα τῶν ἀναλωμάτων αὐτῷ τε σοὶ ² παραμενεῖ, καὶ τοῖς ἐπιγιγνομένοις ³ πλείονος ἄξια τῶν δεδαπανημένων καταλείψει. Τὰ ⁴ πρὸς τοὺς θεοὺς ποίει μὲν, ὡς οἱ πρόγονοι κατέδειξαν, ἠγοῦ δὲ ⁵ δῶμα τοῦτο κάλλιστον εἶναι καὶ θεραπείαν μεγίστην, εἰάν ὡς βέλτιστον καὶ δικαιοτάτον σεαυτὸν παρέχῃς· μᾶλλον γὰρ ἐλπὶς τοὺς τοιοῦτους ἢ τοὺς ἱερεῖα πολλὰ καταβάλλ- 19
λοντας πράξειν τὶ παρά τῶν θεῶν ἀγαθόν.

Ζ'. Τίμα ταῖς μὲν ἀρχαῖς τῶν ⁶ φίλων τοὺς οἰκειοτάτους,

¹ ἐν μιᾷ A. C. L.

² παραμένει L.

³ πλείονος A.

⁴ ἐπεὶ A. C. L.

⁵ τοῦτο εἶναι δῶμα κάλλιστον A. C. L.

⁶ τιμῶν A. C. L.

vegetigalium, vel de privata vite, rationibus; utrumque sensum ego admisi. AUGER.

Τὴν μεγαλοπρέπειαν κ. τ. λ.] De re hactenota vide Cicero non offic. l. II. c. 16. et 17. Martialis l. V. epigr. 43. ostendit, opes omnes tandem perire easque duntaxat manere et in ære nostro esse, per quas benigni sumus erga amicos. M. Antonius apud Senecam l. VI. de benefico. c. 3. "Hoc habeo, quodcumque dedi." FACC.

Ἐν τοῖς προειρημένοις] Videlicet τῆ τε φροσύνης καὶ δικαιοσύνης, καὶ ταῖς λαμπραῖς καὶ εὐσεβειῶς παρασκευαῖς, καὶ ἐπιγέστον ἀκριβείων. Etai fortasse præstat τὰ προειρημένα intelligere τὴν φροσύνην καὶ δικαιοσύνην. WOLF.

Τῶν κτημάτων] Αἱ κατασκευαὶ potissimum ad ædificia referri videntur: τὰ κτήματα vero significare instrumentum domesticorum et suppellectilem omnemque sedium apparatus. IDEM.

Ταῖς τῶν φίλων εὐεργεσίαις] H. c. ταῖς εἰς τοὺς φίλους γυρομενταῖς, εἰς εὐεργετικαῖς τοὺς φίλους. IDEM.

Παραμένει] F. παραμένει. IDEM.
Ὡς οἱ πρόγονοι κατέδειξαν] Idem curavit Numæ, ut est apud Livium l. I. c. 20. "ne quid divini juris, negligendo patrios ritus peregrinosque adsciscendo, turbaretur." Cicero de leg. l. II. c. 16. "Quam consulerent Athenienses Apollinem Pythium, quas potissimum religiones tenerent; oraculum editum est, eas, quæ essent in more majorum." Mæconas autem, quam idem suaderet Augusto, addidit rationem, ut est apud Dionem l. LII. sub fin. "Quia, qui nova numina introduceant, ad

usum peregrinarum legum cives polliciant." FACC.

δῶμα κάλλιστον] Ad partem hanc moniti hujus secundam pertinet, quod Persius scribit adversus illos, qui magna sacrificia faciebant mente improba, Sat. II. v. 71. "Quin damus id Superis, de magna quod dare lauce Non possit magni Messallæ lippa propago, Compositum jus fasque animo, sanctosque recessus Mentis, et incoctum generoso pectus honesto?" IDEM.

Καταβάλλοντας] Κτάνοντας, σφάζοντας. et πρόξειν λαβὴν ex Hesych. Κοκ.

Τίμα ταῖς μὲν ἀρχαῖς τῶν τιμῶν τοὺς οἰκειοτάτους] Pro ἀρχαῖς sensus videtur requirere λαμπροτάταις, ut opponatur ἀκροτάταις, et ita sum interpretatus. AUGER. Locus, uti nunc est, inter difficiles numerandas, quum propter singula verba, tum ob eorum structuram lectionisque varietatem. Erasmus transtulit: Primos honores tribus conjunctissimis, verissimos amicissimis. Wolfius pro ἀρχαῖς conjecit ἀρότας sive ἀρχικατάταις. At vero neque hæc Wolfii conjectura neque nostra quam dedimus in Notis explicatio [scilicet capitibus honorum, i. e. primariis honoribus] attento, credo, lectori satisfaciet. Restat igitur, ut locum alio modo curandi periculum faciamus. Quid si pro ἀρχαῖς levissima mutatione, λογασας ἀρχαῖς (ἐπιανίδας)? quod τῆ ἀκροτάταις optime responderet: inanibus — veris, præsertim si alteram Cod. Auger. lectionem admitteremus, ἀκροτάταις αὐταῖς (vel, si mavis, αὐτῶν), ut gradus quoque convenirent, quatenus præsertim propter crebram graduum diversorum compositionem ne po-

ταῖς δὲ ¹ ἀληθείαις αὐταῖς τοὺς εὐνουστάτους. Φυλακὴν ἀσφαλεστάτην ἡγοῦ τοῦ σώματος εἶναι τὴν τε τῶν φίλων ἀρετὴν καὶ τὴν τῶν πολιτῶν εὐνοίαν καὶ τὴν σαυτοῦ φρόνησιν· διὰ γὰρ τούτων καὶ κτᾶσθαι καὶ ² σάξαι τὰς τυραννίδας μάλιστα ἂν τις δύναίτο. Κήδου τῶν οἰκῶν τῶν ³ πολιτικῶν, καὶ νόμιζε τοὺς ⁴ δαπανῶντας ἀπὸ τῶν σῶν ἀναλίσκειν καὶ τοὺς ἐργαζομένους τὰ σά πλείω ποιεῖν· ἄπαντα γὰρ τὰ τῶν οἰκοντῶν τὴν πόλιν οἰκεία τῶν καλῶς βασιλευόντων ἐστὶ. Διὰ πάντος τοῦ χρόνου τὴν ἀλήθειαν οὕτω φαίνου προτιμῶν, ὥστε πιστοτέρους εἶναι τοὺς σοὺς λόγους ⁵ ἢ τοὺς τῶν ἄλλων ὄρκους. Ἄπασι μὲν τοῖς ξένοις ἀσφαλῆ τὴν πόλιν παρέχε καὶ πρὸς τὰ συμβόλαια νόμι-

¹ ἀληθεστάταις τοὺς A. C. L. ² διασάξω A. C. L. ³ ἰδιωτῶν A. C. L.
⁴ δαπανωμένους A. C. L. ⁵ μᾶλλον ἢ C.

stularetur quidem. (Vid. Fischeri Animadv. ad Welleri Gr. spec. 3. part. 1. p. 330.) Quid vero sint τιμαὶ ἀληθεστάται, explicatam invenies p. 125. autep. unde apparet, esse reverentiae signa. Ex hac conjectura locus sic esset vertendus: *in sapibus reverentiae signis honora propinquissimos viros (qui pluribus de causis raro amicissimii sunt et prudentissimii), verissimis amicissimos. Aliis verbis: amicissimis viris benevolentiam et fiduciam, propinquissimis vero civitatem tribuas.* Alteram Cod. lectionem φῶλον pro τιμῶν negligendam prorsus ideo duxi, quod tantum abest, ut loco subveniat, ut etiam impeditiore illum reddat. Nam ἀληθεστάταις in sequentibus necessario requirit substantivum, quo illo modo referri possit. LANG. Ἐπίδειται μόνου τὴν ἀρχαίαν γραφὴν ὑπέγραψαι, ταῖς ἀρχαίαις τῶν τιμῶν, ποσῆσσι, ταῖς τιμαῖς, εἰς ἀρχὴν τις καὶ δικαστῆα συνήπται, τιμα τοὺς προσήκοιτάς σε τῆ γῆσι μάλιστα, ταῖς δὲ ἀληθεστάταις τιμαῖς, οἷον ἐστὶ τὸ ἐπὶ συμβουλίας παρακαλῶν τὰ, τὸ σφραγῶν, ἢ δημοταῖς τιμῶν, τῶν καλῶς ἀπεφραγμένων, καὶ τὰ τωσῦτα, τοὺς εὐνουστάτους. COR.

φυλακὴν ἀσφαλεστάτην κ. τ. λ.] Apud eandem Isocratem in Helenae encomio laudatur Theseus, οὐδὲ ἰπποκράτη διδάμει πρὸ ἀρχῆν ἀσφαλεστάτην, ἀλλὰ τῆ τῶν πολιτῶν ἐπιπέφραγμένους. Sallustius in bell. Jugurth. c. X. "Non exercitus, neque thesauri praesidia regni sunt; verum amici." Tacitus hist. l. IV. c. 7. "Nullum majus boni imperii instrumentum, quam boni amici." Facc.

Κόλον τῶν οἰκῶν κ. τ. λ.] Idem in Paenegy. Ἐστὶ τῶν ἡμετέρων ἡγεμονίας εὐχῆ-

σομεν τοὺς οἰκῶν τοὺς ἰδίους πρὸς εὐδαιμονίαν πλείστον ἐπιδύτας. Mucenas apud Dionem V. p. 485. ed. Vechel. monet Augustum, 'ne sinat, oives suos edificis uti pluribus, aut majoribus, quam deceat.' Hoc autem pertinet ad tollegendas impensas superfluas, quibus civitatis vires exhauriantur. Facc.

Τοὺς δαπανωμένους] I. p. τοὺς ἰδιωτῶντας τὴν οἰκίαν, εἴτε δὲ ἀμίλλους εἴτε ἐξ ἀουτίας. WOLF.

Ἀπὸ τῶν σῶν] Post ἀπὸ Codd. Anger. inserunt τῶν ἰδίων, non male: et crede, illos, qui sua ipsorum consumunt, consumere sua. LANG. Εἰκὸς τὴν γραφὴν Ἰσοκράτους γραφῶν, τωσῦτων ὑπέγραψαι πάλαι κῆλον τῶν πολιτικῶν οἰκῶν οὐχ ἔπρεον ἢ τῶν ἰδίων, καὶ νομίξει — τοὺς δ' ἐργαζομένους πλείω ποιεῖν τὰ σά. Οἰκῶν δὲ πολιτικοὺς δευτέροις λέγει τοὺς τῶν πολιτῶν. COR.

Πιστοτέρους εἶναι τοὺς σοὺς λόγους] Huc pertinet illud Scytharum ad Alexandrum, apud Curtium l. VII. c. 8. "Jurandae gratiam Scythas sancire ne credideris: colendo fidem jurant." Isocrates auster in Paenegyrico laudat antiquos Alibonenses, tanquam πιστοτέρους χρόνιους τοῖς λόγοις, ἢ τῶν τοῖς ἡμέροις. Facc.

Τοῖς ξένοις] "Male etiam (inquit Cicero l. III. offic. c. II). qui peregrinas urbibus aut prohibent eosque exterminant. Nam esse pro cive, qui civis non sit, rectum est non lipere; nam vero urbis prohibere peregrinos, esse inhumannum est." Id porro monet Isocrates, quia in Graecia civitates erant hospitibus iniquiores. Vide Livium l. XLI. c. 23. IDEM.

Ἀσφαλῆ] Ὅστι μὲν εὐτὴν ἐλάττωσθαι ὑπὸ τῶν ξένων μάλιστα βλέπεν τούτους. WOLF.

μον, περί πλείστου δὲ ποιῶ τῶν ἀφικνουμένων μὴ τοὺς σοὶ ¹ δωρεὰς ² ἀγοντας, ἀλλὰ τοὺς παρὰ σοῦ λαμβάνειν ^c ἀξιοῦντας· τιμῶν γὰρ τοὺς τοιούτους μᾶλλον παρὰ τοῖς ἄλλοις εὐδοκίμησεις. Τοὺς ³ πολλοὺς φόβους ⁴ ἐξαίρει τῶν πολιτῶν, καὶ μὴ βούλου ⁵ περιδεεῖς εἶναι τοὺς μηδὲν ἀδικοῦν-
 17 τας· ὅπως γὰρ ἂν τοὺς ἄλλους πρὸς σαυτὸν διαδῆς, οὕτω καὶ σὺ πρὸς ἐκείνους ἔξεις. Ποίει μὲν μηδὲν μετ' ὀργῆς, ὅσκει δὲ τοῖς ἄλλοις, ὅταν σοι καιρὸς ⁶ ᾗ. Δεινὸς μὲν φαίνου τῷ μηδὲν σε λανθάνειν τῶν γιγνομένων, πρᾶος δὲ τῷ τὰς ^d τιμωρίας ἐλάττους ποιεῖσθαι τῶν ἀμαρτανομένων. Ἀρχικὸς εἶναι βούλου μὴ χαλεπότητι μηδὲ τῷ σφόδρα κολάζειν, ἀλλὰ τῷ πάντας ἠττᾶσθαι τῆς σῆς διανοίας, καὶ νομιζέω ὑπὲρ τῆς ⁷ αὐτῶν σωτηρίας ἀμεινον ⁸ αὐτῶν σε βουλευέσθαι.

¹ δῶρα A.² εὐλόγητας A. L.³ πολλοὺς om. A. C. L.⁴ ἐξαίρει A. C. L.⁵ περιδεὴς εἶναι τοὺς μηδὲν ἀδικοῦν A. C. L.⁶ ᾗ καὶ δεῖος C.⁷ αὐτῶν A. C. L.⁸ αὐτῶν om. A. C. L.

Δωρεὰς εὐλόγη.] Sallustius in Catilin. c. VI. laudat vetustissimos Romanorum, quod "magis dandis, quam accipiendis beneficiis amicitias pararent." Ceterum de iis, qui dona Regibus ferobant, ut majora quædam ab iis auferrent, loquitur Isocrates initio hujus orationis. Regibus quidem Persarum, dum regiones suas obirent, nemo accedebat sine donis, ut est apud Ælianum de var. hist. c. XXXI. et XXXII. FACC.

Ἀλλὰ τοὺς παρὰ σοῦ λαμβάνειν ἀξιοῦν-
 τας] Tales sunt homines eruditi, philosophi, poete, oratores, musici etc. WOLF. Conf. p. 117. 5. LANG.

Τὸς φόβους ἐξαίρει] Cicero offic. I. II. c. 7. "Omnium rerum nec aptius est quidquam ad opes tuendas ac tenendas, quam diligi; nec alienius, quam timeri." Et paullo post: "qui se metui volunt, a quibus metuantur, eosdem metuant ipsi, necesse est." In eandem sententiam Auctor ep. I. ad Cæsar. de ordin. rep. c. 3. "Nec quemquam arbitror multis metuendum esse, quin ad eum ex multis formido recidat." Similia habet Seneca de ira I. II. c. 11. et de clementia I. I. c. 19. Itaque recte Statius Theb. I. I. 127. "Parens odii metus." FACC. Idem confirmat Lucanus Pharsal. I. V. 257. "Quisque pavet, quibus ipse timore est." et quod habet Josephus antiq. judaico. I. VIII. c. 4. Εὐνοϊότεροι ἴσασθαι πρὸς αὐτὸν καὶ ἀγαπᾶσθαι τὴν βασιλίαν διὰ τὴν ἐπιείκειαν, ἢ διὰ τὸν φόβον. FRICK.

Μετ' ὀργῆς.] "Cum ira (inquit Cicero offic. I. I. c. 38.) nihil recte fieri, nihil

considerate potest." Nam iratus videre nequit mediocritatem illam, quæ est inter nimium et parum. Idcirco autem videre nequit, quia, ut scribit Plutarchus de ira, ὡς δὲ ἐμύχλις τὰ σώματα, καὶ δὲ ὀργῆς τὰ πρᾶγματα μείζονα φαίνεται. Decet igitur, ut ait idem Cicero offic. I. I. c. 25. "eos, qui præsent reipublicæ, esse legum similes, quæ ad puniendum non iracundia, sed æquitate docuunt." Multa sunt exempla sapientium virorum, qui noluerant castigare eos, quibus essent irati, ob id ipsam quod essent irati. Vide Plutarchum de liber. educ. FACC. Quo spectat et Senecæ illud de ira I. I. c. 16. "procedam in tribunal, non furens, nec infestus; sed vultu legis," quæ non excandescit, sed omnibus est æqualis. Verissima item Thucydidis sententia I. III. ἡτανιωτάτη τῇ σύβουλλῃ ἐστίν. quam sic expressit Sallustius in bel. Jugurth. c. LXIV. "cupido atque ira consultores pessimi." FRICK.

Δεινὸς δὲ τοῖς ἄλλοις] Scilicet, πικρῶν μετ' ὀργῆς, ἢ ὀργιζομένου. WOLF.

Ὅταν σοὶ] Sic non incommode videretur omitti, et tamen ferri potest, ut prudentim Nicocolis hoc permittat. IDEM. Quod velim et ego abesse, nisi in or. ad Demon. legerem: ἀνθὶ πούτι σοι συμποσῶν κειρῆς. AUGER.

Δεινὸς μὲν φαίνου] Mæcenus ad Augustum apud Dionem I. LII. sub fin. Τὸν δὲ τῶν ἄλλων εἶναι ἐπιεικέστερον μὲν, μὴ μόνον καὶ χαλεπῶς ἐξέταξας. FACC.

Μὴ χαλεπότητι] Ita Evagoras ab eodem Isocrate laudatur, φοβερὸς ἂν, οὐ τῷ

Πολεμικὸς ¹ μὲν ἴσθι ταῖς ἐπιστήμας καὶ ταῖς παρασκευαῖς, εἰρηνικὸς δὲ τῷ μηδὲν παρὰ τὸ δίκαιον πλεονεκτεῖν. Οὕτως ὁμίλει τῶν πόλεων πρὸς τὰς ἡττους, ὡς περ ἂν τὰς κρείττους πρὸς σεαυτὸν ἀξιώσῃας. Φιλονεῖκε μὴ περὶ ² πᾶτων, ἀλλὰ περὶ ὧν ἂν κρατήσαντί σοι μέλλη συνοῖσειν. Φαίλους ἠγοῦ μὴ τοὺς συμφερόντως ἡττωμένους, ἀλλὰ τοὺς μετὰ βλάβης περιγιγνομένους. Μεγαλόφρονας εἶναι ³ νόμιζε μὴ τοὺς μείζω περιβαλλομένους ὧν οἰοί τέ εἰσι κατασχεῖν, ἀλλὰ τοὺς ⁴ καλῶν μὲν ἐφιεμένους, ἐξεργάζεσθαι δὲ δυναμένους οἷς ἂν ἐπιχειρῶσι. Ζήλου μὴ τοὺς μεγίστην ἀρχὴν κτησαμένους, ἀλλὰ τοὺς ἀρίστα τῇ παρουσίᾳ χρησαμένους· καὶ νόμιζε τελέως εὐδαιμονήσειν, οὐκ εἰάν ⁵ πάντων ἀνθρώπων μετὰ φόβων καὶ κινδύνων ἀρχῆς, ἀλλ' εἰάν, ⁶ τοιοῦτος ὧν οἶον χρεὶ καὶ πράττων ὡς περ ἐν τῷ παρόντι, μετρίων ἐπιθυμῆς καὶ μηδενὸς τούτων ⁷ ἀτυχῆς.

¹ γίνω ταῖς A. C. L.

² πάντων A. C. L.

³ μίτριον A. C. L.

⁴ ἀρχῆς A. C. L.

⁵ ἀπορῆς A. C. L.

καλλῆς χαλεπαίνει, ἀλλὰ τῷ πρὸς τὴν φύσιν τῶν ἄλλων ὑπερβάλλει. Eadem fere sententia repetitur in orat. de pace. Plinius ad Trajanum in paneg. c. XLVI. "Quis terror valuiasset efficere, quod reverentia tui efficit?" IDEM.

Πολιμικὸς γίνω] In orat. de pace vult Athenienses suos πολιμικὸς μὲν εἶναι ταῖς παρασκευαῖς καὶ ταῖς μελίταις, εἰρηνικὸς δὲ τῷ μηδὲν παρὰ τὸ δίκαιον πλεονεκτεῖν. Plinius ad Trajanum in Paneg. c. XVI. "Nec times bella, nec provocas." IDEM. Ante dixit Plinius excit. loc. "Innuitus bellis laudibus pacem amas." FRICK.

Πολιμικὸς γίνω ταῖς ἐπιστήμας etc.] Conf. de Pace §. 6c'. LANG.

Πρὸς τὰς ἡττους] Ita in Panegyrico ait, antiquae Athenienses magna fide et modestia se gessisse erga reliquos Graeciae populos. Τὸν αὐτὸν ἀξιούτως γράμην ἔχειν ἑρῆς τὰς ἡττους, ἥσως τὰς κρείττους ἑρῆς ἑρῆς αὐτῶν. Vide monitum ultimum orationis tertiae. FACC.

Φαίλους] Contra eos, qui inutiles pugnas conserant, est Seneca epistola XLV. Aristippus autem ad disputatorem, a quo fuerat in tali quadam contentione per fallacias victus: 'Ego (inquit) victus abeo, jecandus, quam tu victor, dormituras.' IDEM.

Τοὺς συμφ. ἡττωμένους] Plutarchus de lib. educ. Οὐ τὸ κατὰ μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπὶ τῶν ἀλλοτρίων ἐπιτελεσθῆναι καλόν, ἢ οἷς τὸ νικῆναι ὁραθῆναι. IDEM.

Τοὺς συμφερόντως ἡττωμένους] It sunt

intelligendi qui in potestate habent suos affectos et cedunt cum possent vincere, ut post majorem fructum capiant sum moderationis; aut qui commodius tempus vincendi exspectant. WOLF.

Τοὺς μείζω περιβαλλομένους] Seneca de consol. ad Helv. c. X. "Nonne furor et ultimum mentium error est, quam exiguum capias, opere multum?" Theognis v. 461. Μὴ πον' ἐπ' ἀπρηκτοῦ νόου ἔχει, μηδὲ μισθία Χρήμασι, τῶν ἀπορῆς γίγνεται οὐδαιμία. FACC. Sapienter quoque Pindarus Pyth. Od. 3. Χρὴ δὲ καδ' αὐτῶν αἰεὶ πάντες ὄραν μίτρην. FRICK.

Μεγίστην ἀρχὴν] Sallustius in Catil. c. II. inter vitia praeceptorum regum, qui Cyrum secuti sunt, refert, quod "maximam gloriam in maximo imperio putarent." Apuleius autem in apolog. p. 436. fortunam tunicæ comparat, quæ "magis concinna, quam longa probatur:" et paullo infra gubernaculis navium, quæ si "ingentia et enormia sint, facilius morigant, quam regunt." Seneca ep. CXIII. "O quam magnis homines erroribus tententur, qui jus dominandi trans maria cupiant permittere, felicissimosque se judicant, si multas per milites provincias obtinent et novas veteribus adjungunt!" FACC.

Μίτριον ἐπιθυμῆς] Phocylides in sentent. Πάντων μίτρην ἀριστον, ὑπερβασιὶ δ' ἀλογιστὸν. Sumpta est sententia ex dicto sive Solonis sive Cleobuli, ut est apud Clementem Alexandr. l. I. Strom. p. 300. ed. Col. 1683. IDEM. Idem præceptum

η. Φίλους κτῶ μὴ πάντας τοὺς βουλομένους, ἀλλὰ τοὺς τῆς σῆς φύσεως ἀξίους ὄντας· μηδὲ μεθ' ὧν ἥδιστα συνδιατρέψεις, ἀλλὰ μεθ' ὧν ἀρίστα τὴν πόλιν διοικήσεις. Ἀκριβεῖς ποιοῦ τὰς δοκιμασίας τῶν συνόντων, εἰδὼς ὅτι πάντες οἱ μὴ σοὶ ¹ πλεησιάζοντες ὁμοίον σε τοῖς χροαμένοις ² εἶναι νομιμοῦσι. Τοιούτους ἐπίστη τοῖς πράγμασι τοῖς μὴ διὰ σοῦ γιγνομένοις, ὡς αὐτὸς τὰς αἰτίας ἔξων ὧν αὐτὸν ἐκείνοι πράττεισι. Πιστοὺς ἤγοῦ μὴ τοὺς ³ ἄπαν, ὅ τι αὐτὸν λέγῃς ἢ ποιῇς, ἐπαινοῦντας, ἀλλὰ τοὺς τοῖς ἀμαρτανομένοισι ἐπιτιμῶντας. Δίδου παρρησίαν τοῖς εὖ φρονούσιν, ἵνα, περὶ ὧν αὐτὸν ἀμφιγνοῆς, ἔχῃς τοὺς συνοδοκίμαζοντας. Δίδορα ¹⁸ καὶ τοὺς τέχῃ κολακεύοντας καὶ τοὺς μετ' εὐνοίας θερα-

¹ πλεησιάζοντες A. C. L.

² εἶναι om. A. L.

³ ἄπαν A. C. L.

est at apud Homerum et Hesiodum, quorum ille Od. O. 69. νηυσσάμαί τε καὶ ἄλλω Ἄνδρῃ ξηνοθήω, ἔκ κ' ἔρχομαι μὲν φίλῃσιν, ἔρχομαι δ' ἐχθαίρωνσιν, ἀμύνω δ' αἰσίμα πάντα. Hic Icy. καὶ ἡμ. 692. Μίτρα φυλάσσεισθαί, καὶ εὖ δ' ἐπὶ πάντων ἀρίστον. Similia habet Euripides, Pindarus, alii. FRICK.

Φίλους κτῶ] In fine orationis explicat clarius, quinam sint amici Regi idonei, id est, σύμβουλοι ἀγαθοί. FACC. Bene de Principe Helvidius Priso: "nullam majus (inquit) boni imperii instrumentum, quam boni amici," apud Tacitum hist. l. IV. c. 7. cum quo conspirat Plinii illud in Paneg. c. 45. "Quum plurimis amicitiiis fortuna Principum indiget, præcipuum est Principis opus, amicos parare." item Sallustii: "non exercitus, neque thesauri præsidia regni sunt, verum amici," hoc est, consilarii, bell. Jugurth. c. X. FRICK.

Ἀκριβεῖς ποιοῦ κ. τ. λ.] Plinius ad Trajanum in Panegyr. c. LXXXIII. "Est magnificum, quod te ab omni contagione vitiorum reprimis ac revocas, sed magnificentius, quod tuos. Quanto enim magis arduum est alios præstare, quam se, tanto laudabilius, quod quum ipse sis optimus, omnes circa te similes tui effecisti." Itaque Mæcenas monet Augustum apud Dionem l. LII. sub fin. ne familiaribus suis nimium indulget. Πάντα γὰρ, ὅσα αὐτὸν ἐκαλεῖς ἢ κακῶς πράττει, σα φρονησέσθαι. FACC.

Τοιούτους ἐπίστη κ. τ. λ.] Cicero ad Quintam Fratrem, Prætorum Asiæ l. I. ep. 1. c. 3. "Circumspiciendum diligenter, ut in hac custodia provincie non te unum, sed omnes ministros imperii tui, oculos et civibus et reipublice præstare videas." Plutarchus in præcept. polit.

scribit, Principem, qui utitur pravis administris, non differre ab officio, qui utitur normis, regulis ac libellis parum idoneis. IDEM.

Πιστοὺς ἤγοῦ] Xenophon. in Cyrop. l. VIII. 2. 10. scribit, Cyrum habuisse familiares quosdam, qui oculi et aures Regis appellabantur, ut, quæcumque viderent aut audirent sibi opportuna, libere dicerent ac monerent. IDEM. De Nerone contra memorie proditum est, ejus auribus veritate nihil gravius exstitisse eumque, "ut faciendis sceleribus promptum, ita audiendi, quæ faceret, insolentem fuisse," ut scribit Tacitus anal. l. XV. c. 67. Adulatores detestatur bonus Princeps, quibus "omnia ejus, honesta atque inhonesta, laudare mos est." Idem anal. l. II. c. 38. FRICK.

Δίδου παρρησίαν] Hiero (inquit Plutarchus in apophth. reg. et imp.) dicere solebat: μηδὲνα τῶν παρρησιαζομένων πρὸς αὐτὸν ἀποιεῖν εἶναι. Theopompus autem, ut est apud eundem Plutarchum in apophthegm. Lacon. interroganti quidam, quomodo regnum tuto servare posset, respondit: "Si justam loquendi libertatem amicis permittas." Hanc in rem facit Senecæ querela de benefic. l. VI. c. 30. "Non vides, quomodo Principes in præsepae agat extincta libertas et fides in obsequium servile submissa? dum nemo ex animi sui sententia suadet dissuadetque; sed audandi certamen est, et unum amicorum omnium officium, una contentio, quis blandissime fallat." FACC.

Τοὺς συνοδοκίμαζοντας] Τοὺς συνζητῶντας, τί πεποιθῶς, τί φοβηστέον, τί ἀπειρηστέον, τί ἀκαστέον. WOLF.

Δίδορα τοὺς τέχῃ κολακ.

Celebre est Phocyonis dictum ad Antipatrum apud

πεύοντας, ἵνα μὴ πλέον οἱ πονηροὶ τῶν χρηστῶν ἔχωσιν.
 Ἄκουε τοὺς λόγους τοὺς περὶ ἀλλήλων, καὶ περιῶ γνω-
 ρίζειν ἅμα τοὺς ¹ τε λέγοντας, ² ὁποῖοί τινές εἰσι, καὶ περὶ
 δ' ὧν ἂν λέγωσι. Ταῖς αὐταῖς κόλαζε ζημίαις τοὺς ψευδῶς
 διαβάλλοντας, αἷσπερ ³ τοὺς ἔξαμαρτάνοντας. Ἄρχε σαυ-
 τοῦ μηδὲν ἤττον ἢ ⁴ τῶν ἄλλων, καὶ τοῦθ' ἠγοῦ βασιλικῶ-
 τατον, εἰὰν μηδεμίᾳ δουλεύης τῶν ἡδονῶν, ἀλλὰ κρατῆς
 τῶν ἐπιθυμιῶν μᾶλλον ἢ τῶν πολιτῶν. Μηδεμίαν συν-
 ουσίαν εἰκῆ προσδέχου μηδ' ἀλογίστως, ἀλλ' ἐπ' ἐκείναις
 ταῖς διατριβαῖς ἔθιζε σαυτὸν χαίρειν, ἐξ ὧν αὐτός τ'
 ε ἐπιδώσεις καὶ τοῖς ἄλλοις βελτίων εἶναι δόξεις.

θ'. Μὴ φαίναυ φιλοτιμούμενος ἐπὶ τοῖς τοιοῦτοις ἂ καὶ
 ταῖς κακοῖς διαπραχᾶσθαι δυνατόν ἐστίν, ἀλλ' ἐπ' ἀρετῇ
 μέγα φρονῶν, ἧς οὐδὲν μέρος τοῖς πονηροῖς μέτεστι. Νόμιζε
 τῶν τιμῶν ἀληθεστάτας εἶναι, μὴ τὰς ἐν τῷ φανερῷ μετὰ
 21 δέους γιγνομένας, ἀλλ' ὅταν αὐτοὶ παρ' αὐτοῖς ὄντες
 μᾶλλον σου τὴν γνώμην ἢ τὴν τύχην θαυμάζωσιν. Λάθθαι

¹ τη om. A. C. L.

² ὁποῖοι καὶ τίνες A. L.

³ ἂν τοὺς C. L.

⁴ καὶ τῶν A. C. L.

Plutarcham in apophth. reg. et imp. Οὐ
 δύνασαι, Ἄντικατρε, καὶ φίλων φημίσι χρῆ-
 σθαι, καὶ κόλασι. Curtius autem l. VIII.
 c. 5. "Adulatio perpetua malam regum,
 quorum opes accepius assentatio quam
 hostis evertit." Plutarchus syntagma
 scripsit de distinguendo adulate ab
 amico, quod legere juvabit. FACC.

Ἄκουε τὰς λέγους κ. τ. λ.] Agesilass,
 at refert Xenophon sub fin. orationis,
 quam de illo scripsit, et Plutarchus in
 apophthegm. Laconicis, quam audiret lau-
 datores aut vituperatores aliorum, aiebat:
 οὐχ ἔττω δὲν μακάριον τοὺς τῶν λιγύτων
 τρέπουσ, ἢ περὶ ὧν λέγουσιν. Hanc in rem
 monet Horatius eos, qui cum viris prin-
 cipibus vivunt, l. i. ep. 18. v. 68. "Quid
 de quoque viro et cui dicas, saepe videto."
 IDEM.

Ταῖς αὐταῖς κόλαζε κ. τ. λ.] Solite Ju-
 lianus Imperator, ut est apud Ammianum
 initio l. XVIII. "Eoquis innocens esse
 poterit, si accusasse sufficere?" Itaque
 Plinius in Paneg. c. XXXIV. et XXXV.
 Trajanum summopere laudat, quod delato-
 res scerbissimis suppliciis coerceret.
 IDEM.

Ἄντικε ἂν] Scil. ἐκόλαζες ἀλλόττας ἢ ἐξ-
 λεγθέντας τοῖς διακαλλομένοις. WOLF.

Ἄρχε σαυτοῦ] Seneca ep. CXIII.
 "Imperare sibi maximam imperiam est."

Hinc servus Horatio exprobat l. II. Sat.
 7. v. 81. "Tu mihi, qui imperitis, Alis
 servis miser." Ab Isocrate nostro Eua-
 goras laudatur, tanquam ἠγοῦμενος τῶν ἡδο-
 νῶν, ἀλλ' οὐκ ἀγόμενος ὑπ' αὐτῶν. FACC.

Μηδεμίαν συνουσίαν κ. τ. λ.] Advertenda
 vox συνουσία, et verbum ἐπιδίδωμι. Nam
 Plato eodem fere modo locutus est sub
 initium Hippie Majoris: ἕς σοι συνόντες
 κλίσις ἂν εἰς ἀρετῶν ἐπιδιδόσις. Ad senten-
 tiam quod attinet, idem præcipit Theognis
 reddiditque rationem hanc v. 35. Ἐσθλῶν
 μὲν γὰρ ἀπ' ἐσθλῶν μαθήσεται, ἢ δὲ κακῶσι
 Συμμιχθῆς, ἀπολαίς καὶ τῶν ἰόντων νόσιν. IDEM.
 "Sumuntur (ait Seneca) a conversanti-
 bus mores," de ira l. III. c. 8. FACC.

Μηδεμίαν — δόξεις] Post δικαιώσεις p.
 124. 3. de suo posuit Augerus.

Ἐπιδώσεις] Scil. πρὸς φρόνησιν καὶ ἀρετῆν.
 WOLF.

Μέγα φρονῶν] Scil. φαίνομαι. IDEM.

Ἢς οὐδὲν μέρος] Ita Nicocles in oratione,
 quæ proxime sequitur, ait, se eas virtutes
 semper coluisse, ἂν μὴδὲν μέρος ταῖς πονη-
 ροῖς μέτεστι. FACC.

Νόμιζε τῶν τιμῶν κ. τ. λ.] Totam hanc
 sententiam expressit Plinius in exordio
 panegyrici ad Trajanum. IDEM.

Αὐτῶ] Nr. πολιταί. AUGER.

Λάθθαι κ. τ. λ.] Ratio moniti est, quia
 Principibus, ut scribit Tacitus annal. l. IV.

ἦ. Φίλους κτῶ μὴ πάντας τοὺς βουλομένους, ἀλλὰ τοὺς τῆς σῆς φύσεως ἀξίους ὄντας· μηδὲ μεθ' ὧν ἥδιστα συνδιατρέψεις, ἀλλὰ μεθ' ὧν ἀριστα τὴν πόλιν διοικήσεις. Ἀκριβεῖς ποιοῦ τὰς δοκιμασίας τῶν συνόντων, εἰδὼς ὅτι πάντες οἱ μὴ σοὶ ¹ πησιάσαντες ὁμοίον σε τοῖς χραζόμενοις ² εἶναι νομιούσι. Τοιούτους ἐπίστη τοῖς πράγμασι τοῖς μὴ διὰ σοῦ γιγνομένοις, ὡς αὐτὸς τὰς αἰτίας ἔξων ὧν ἂν ἐκείνοι πράξασι. Πιστοὺς ἠγοῦ μὴ τοὺς ³ ἅπαν, ὅ τι ἂν λῆγῃς ἢ ποιῆς, ἐπαινοῦντας, ἀλλὰ τοὺς τοῖς ἀμαρτανόμενοις ἐπιτιμῶντας. Δίδου παρρησίαν τοῖς εὖ φρονούσιν, ἵνα, περὶ ὧν ἂν ἀμφιγνοῆς, ἔχῃς τοὺς συνδοκιμαζόντας. Διόρα ¹⁸ καὶ τοὺς τέχνη κολακεύοντας καὶ τοὺς μετ' εὐνοίας θερα-

¹ πιστιάζοντι A. C. L.

² εἶναι om. A. L.

³ ἅν A. C. L.

existat apud Homerum et Hesiodum, quorum ille Od. O. 69. ημεσοῦμαι ἦ καὶ ἄλλω Ἄνδρι ξεινοδίκω, ὅς κ' ἔρχομαι μὲν φίλῃσιν, ἔρχομαι δ' ἐχθαίροισιν, ἀμείνω δ' αἰσιμα πάντα. Hic Icy. καὶ ἡμ. 692. Μίτρα φυλάσσεσθαι, καὶ ὅς ἔπι πῶν ἀριστος. Similia habet Euripides, Pindarus, alii. FRICK.

Φίλους κτῶ] In fine orationis explicat clarius, quinam sint amici Regi idonei, id est, σύμβουλοι ἀγαθοί. FRICK. Beae de Principe Helvidius Prisoos: "nullam majus (inquit) boni imperii instrumentum, quam boni amici," apud Tacitum hist. l. IV. c. 7. cum quo conspirat Plinii illud in Paneg. c. 45. "Quem plurimis amicitiiis fortuna Principum indiget, præcipuam est Principis opus, amicos parare." Item Sallustii: "non exercitus, neque thesauri præsidia regni sunt, verum amici," hoc est, consilarii, bell. Jugurth. o. X. FRICK.

Ἀκριβεῖς ποιοῦ κ. τ. λ.] Plinius ad Trajanum in Panegy. o. LXXVIII. "Est magnificum, quod te ab omni contagione vitiorum reprimis ac revocas, sed magnificentius, quod tuas. Quanto enim magis arduum est alios prestare, quam se, tanto laudabilius, quod quam ipse sis optimus, omnes circa te similes tui effecisti." Itaque Mæcenae monet Augustum apud Dionem l. LII. sub fin. ne familiaribus suis nimium indulgeat. Πάντα γὰρ, ὅσα ἂν ἢ καλῶς ἢ κακῶς πράξῃσι, σὺ προστάθῃσαι. FRICK.

Τοιούτους ἐπίστη κ. τ. λ.] Cicero ad Quintam Fratrem, Prætoriam Asiæ l. I. ep. 1. o. 3. "Circumspiciendum diligenter, ut in hac custodia provincie non te unus, sed omnes ministros imperii tui, oculis et oibus et republicæ præstare videaris." Plutarchus in præcept. polit.

scribit, Prisoipem, qui utiliter pravis administris, non differre ab officio, qui utiliter normis, regulis ac libellis parum idoneis. IDEM.

Πιστοὺς ἠγοῦ] Xenophon. in Cyrop. l. VIII. 2. 10. scribit, Cyrum habuisse familiares quosdam, qui oculi et aures Regis appellabantur, ut, quæcunq; viderent aut audirent sibi opportuna, libere dicerent ac monerent. IDEM. De Nerone contra memoriam proditum est, ejus auribus veritate nihil gravius exstitisse eamque, "ut faciendis sceleribus promptam, ita audiendi, que faceret, insolentem fuisse," ut scribit Tacitus anal. l. XV. c. 67. Adulatores detestatur bonus Prisoops, quibus "omnia ejus, honesta atque inhonesta, laudare mos est." Idem anal. l. II. o. 38. FRICK.

Δίδου παρρησίαν] Hiero (inquit Plutarchus in apophth. reg. et imp.) dicere solebat: μηδὲν τῶν παρρησιαζομένων πρὸς αὐτὸν ἀκαιοῦ εἶναι. Theopompus autem, ut est apud eundem Plutarchum in apophthegm. Lacon. interroganti quidam, quomodo regnum tuto servare posset, respondit: "Si justam loquendi libertatem amicis permittas." Hanc in rem facit Senecæ querela de benefic. l. VI. o. 30. "Non vides, quomodo Principes in præceptis agat extincta libertas et fides in obsequium servile submissa? dum nemo ex animi sui sententia suadet dissuadetque; sed adlandi certamen est, et unum amicorum omnium officium, una contentio, quis blandissimè fallat." FRICK.

Τοὺς συνδοκιμαζόντας] Τοὺς συναξιόλογους, τί ποιητῶν, τί φιλοσόφων, τί ἀποκριτῶν, τί δικαστῶν. WOLF.

Διόρα τοὺς τέχνη κολακ.] Celebre est Phocyonis dictum ad Antipatrum apud

πεύοντας, ἵνα μὴ πλέον οἱ πονηροὶ τῶν χρηστῶν ἔχωσιν. Ἄκουε τοὺς λόγους τοὺς περὶ ἀλλήλων, καὶ περιῶ γνωρίζειν ἅμα τοὺς ¹ τε λέγοντας, ² ὁποῖοί τινές εἰσι, καὶ περὶ δ' ὧν ἂν λέγουσι. Ταῖς αὐταῖς κόλαζε ζημίαις τοὺς ψευδῶς διαβάλλοντας, αἵσπερ ³ τοὺς ἔξαμαρτάνοντας. Ἄρχε σαυτοῦ μηδὲν ἤττον ἢ ⁴ τῶν ἄλλων, καὶ τοῦθ' ἡγοῦ βασιλικώτατον, εἰὰν μηδεμιᾶ δουλεύῃς τῶν ἡδονῶν, ἀλλὰ κρατῆς τῶν ἐπιθυμιῶν μᾶλλον ἢ τῶν πολιτῶν. Μηδεμίαν συνουσίαν εἰκῆ προσδέχου μηδ' ἀλογίστως, ἀλλ' ἐπ' ἐκείναις ταῖς διατριβαῖς ἔθιξε σαυτὸν χαίρειν, ἐξ ὧν αὐτός τ' ἐπιδώσεις καὶ τοῖς ἄλλοις βελτίων εἶναι δόξεις.

θ. Μὴ φαίναυ φιλοτιμούμενος ἐπὶ τοῖς τοιοῦτοις ἂ καὶ τοῖς κακοῖς διαπραξᾶσθαι δυνατόν ἐστίν, ἀλλ' ἐπ' ἀρετῇ μέγα φρονῶν, ἧς οὐδὲν μέρος τοῖς πονηροῖς μέτεστι. Νόμιζε τῶν τιμῶν ἀληθεστάτας εἶναι, μὴ ταῖς ἐν τῷ φανερωῦ μετα
21 θέους γιγνομένας, ἀλλ' ὅταν αὐτοὶ παρ' αὐτοῖς ὄντες μᾶλλον σου τὴν γνώμην ἢ τὴν τύχην θαυμάζωσιν. Λάσθαινε

¹ τι om. A. C. L.

² ὁποῖοι καὶ τίνες A. L.

³ ἂν τοὺς C. L.

⁴ καὶ τῶν A. C. L.

Platarchum in srophth. reg. et imp. Οὐ θέσται, Ἄρτίκατρι, καὶ φίλῃ Θεοῦσι χρῆσθαι, καὶ πόλει. Cartius autem l. VIII. c. 5. "Adulatio perpetuum malum regum, quorum opes asperius assentatio quam hostis everit." Platarobus syntagma scripsit de distinguendo adulatione ab amico, quod legere juvabit. FACC.

Ἄκουε τοὺς λόγους κ. τ. λ.] Agesilaus, ut refert Xenophon sub fin. orationis, quam de illo scripsit, et Platarchus in srophptegm. Laconicis, quum audiret laudatores aut vituperatores aliorum, aiebat: οἷχ ἤττον δὲν μακάριον τοὺς τῶν λιγύττων τρόπων, ἢ περι' ὧν λέγουσιν. Hanc in rem monet Horatius eos, qui cum viris principibus vivunt, l. i. ep. 18. v. 68. "Quid de quoque viro et cui dicas, saepe videto." IDEM.

Ταῖς αὐταῖς κλάζει κ. τ. λ.] Soite Julianus Imperator, ut est apud Ammianum initio l. XVIII. "Eoquis innocens esse poterit, si accusasse sufficiet?" Itaque Plinius in Paneg. c. XXXIV. et XXXV. Trajanum summopere laudat, quod delatores acerbissimis suppliciis coeroeret. IDEM.

Ἄκουε ἂν] Scil. ἐκόλαζες ἀλόττας ἢ ἐπελεγχόθτας τοὺς διακαλλομένους. WOLF.

Ἄρχε σαυτοῦ] Seneca ep. CXIII. "Imperare sibi maximum imperium est."

Hinc servus Horatio exprobat l. II. Sat. 7. v. 81. "Tu mihi, qui imperites, alius servis miser." Ab Isocrate nostro Evagoras laudatur, tanquam ἡρώμμενος τῶν ἡδονῶν, ἀλλ' οἷα ἀγόμενος ὑπ' αὐτῶν. FACC.

Μηδεμιᾶ συνουσίαν κ. τ. λ.] Advertenda vox συνουσία, et verbum ἐπιιδόμι. Nam Plato eodem fere modo locutus est sub initium Hippiae Majoris: ἕς σοι συνότις πλῆον ἂν εἰς ἀρετῇ ἐπιιδόμις. Ad sententiam quod attinet, idem praecipit Theognis reddiditque rationem hanc v. 35. 'Εσθλῶν μὲν γὰρ ἐπ' ἐσθλὰ μαθησάσαι, ἢν δὲ κακοῖσι Συμμιχθῆς, ἀπολαῖς καὶ τὴν αὐτῶν νόον. IDEM. "Sumantur (ait Seneca) a conversantibus mores," de ira l. III. c. 8. FACC.

Μηδεμίαν — δόξεις] Post δικαίους p. 124. 3. de suo posuit Augerus.

Ἐπιδώσεις] Scil. πρὸς φρόνησιν καὶ ἀρετῇν. WOLF.

Μέγα φρονῶν] Scil. φαῖνον. IDEM.

Ἢς οὐδὲν μέρος] Ita Niocles in oratione, quae proxime sequitur, ait, se eas virtutes semper coluisse, ἂν μηδὲν μέρος τοῖς πονηροῖς μάτεστι. FACC.

Νόμιζε τῶν τιμῶν κ. τ. λ.] Totam hanc sententiam expressit Plinius in exordio panegyrioi ad Trajanum. IDEM.

Αὐτῷ] Nr. πολιταί. AUGER.

Λάσθαινε κ. τ. λ.] Ratio moniti est, quia Principibus, ut scribit Tacitus annal. l. IV.

μὲν, ¹ ἢ ἐπὶ τῷ σοι συμβῆ τῶν φαύλων χαίρειν, ἐνδείκνυσο δὲ περὶ τὰ μέγιστα σπουδαίων. Μὴ τοὺς μὲν ἄλλους ἀξίου κοσμίως ζῆν, τοὺς δὲ βασιλέας ἀτάκτως· ἀλλὰ τὴν σω- τοῦ σωφροσύνην παραδείγμα τοῖς ἄλλοις καδίστη, γιγνώ- σκων ὅτι τὸ τῆς πόλεως ὅλης ἡθος ὁμοιοῦται τοῖς ἀρχουσι. Σημεῖον ἔστω σοι τοῦ καλῶς βασιλεύειν, εἰὰν τοὺς ἀρχομέ- ^b νους ὀρεῖς εὐπορωτέρους καὶ σωφρονετέρους γιγνομένους διὰ τὴν σὴν ἐπιμέλειαν. Περὶ πλείονος ποιοῦ δόξαν καλὴν ἢ πλοῦτον μέγαν τοῖς παισὶ καταλιπεῖν· ὁ μὲν γὰρ θνητός, ἢ δὲ ἀθάνατος, καὶ δόξῃ μὲν χρήματα κτητὰ, δόξῃ δὲ χη- μάτων οὐκ ἀνητῆ, καὶ τὰ μὲν καὶ ² φαύλοις ³ ἐνίοτε παρα- γίγνεται, τὴν δὲ οὐχ οἷόν τε ἀλλ' ἢ τοὺς διενεγκόντας κτή- σασθαι. Τρύφα μὲν ⁴ ἐν ταῖς ἐσθῆσι καὶ τοῖς περὶ τὸ σῶμα

¹ ἴαν A. C. L.² τοῖς φαύλοις A. C. L.³ ἐνίοτε om. A. L.⁴ ἐν om. A. L.

c. 40. "præcipua rerum ad famam diri- genda sunt." Facc.

Παράδειγμα τοῖς ἄλλοις] Eandem sententiam Isocrates expressit in orat. Areopagitica, ubi loquitur de Solone et Clithene. In bonam exemplum Velleius l. II. c. 126. "Facere recto oives suos Princeps optimus faciendo docet, quumque sit imperio maximus, exemplo major est." In malum Cicero de leg. l. III. c. 14. "Vitiosi principes vitia infundunt in civitatem; neque solum obsunt, quod ipsi corrumpuntur, sed etiam quod corrumpunt, plusque exemplo, quam peccato nocent." Plutarchus in Syntagmate ad Princip. imper. comparat eum, qui imperat, regule, que, nisi recta sit, non potest ea, quibus applicatur, recta facere. Porro de iis, quæ Princeps facere debet, ut civibus suis ad virtutem exemplo sit, vide Xenophontem in Cyri Prædis sub initium lib. VIII. IDEM. Cicero alibi ex Platonis l. IV. de legibus hoc dictum refert: "quales in republica Principes essent, tales reliquos solere esse oives." famil. l. I. ep. 9. Confirmant idem Livius: "ipsi se homines in Regis, velut unici exempli, mores formant." l. I. c. 21. Plinius: "ut in corporibus, sic in imperio gravissimus est morbus, qui a capite diffunditur." l. IV. ep. 22. Claudianus: "componitur orbis Regis ad exemplum, nec sic insectere sensus Humanos edicta valent, ut vita regentis." de IV. consul. Honor. v. 299. Valerius Maximus, qui, dum Ptolomæum, Ægyptiorum regem luxurie se tradidisse memorat, tum pergit, "regis mores omnem secutam regiam; nec amicos tantum præfectosque,

vorum etiam omnem exercitum, depositis militum studiis, otio ac desidia corruptos fuisse." l. XXX. c. i. FRICK.

Σημεῖον ἔστω κ. τ. λ.] Cicero ad Atticum l. VIII. ep. 11. "Moderatori rei-publicæ beata civium vita proposita est, ut opibus firma, copiis locuples, gloria ampla, virtute honesta sit." Et Mæcenas apud Dionem l. LII. p. 481. Τὸν ἀρχοντα τὸν ἀριστον οὐ θεὶ μὴ μόνον αὐτὸν κἀνδ' ἀ πρῶτον· κωσιν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ὅπως ἄς ἐτι βέλτισται γίγνεται, κρονοῖν. FACC.

Περὶ ὁμοιωσεως ποιῶ κ. τ. λ.] Auctor ep. 2. ad Cæs. de ordin. rep. c. 7. "Sæpe jam audiivi, qui reges, quæ civitates et nationes per opulentiam magna imperia amiserint, quæ per virtutem inopes ceperint." FACC. Valerius Maximus l. IV. c. 3. "Ea civitas, id regnum æterno in gradu facile steterit, ubi minimum virium Veneris pecunieque cupido sibi vindicaverit." FRICK.

Δόξῃ] Stobæus p. 328. Μέγας. Melius credo. Et mox post φαύλους Cod. Anger. nos male addit ἐνίοτε. LANG.

Τρύφα μὲν ταῖς ἐσθῆσι] Cyrus, ut est apud Xenophontem in Cyrop. f. VIII. 1. 40. tum ipse magnam vestis totiusque corporis ornatus curam suscipiebat, tum eos quoque suscipere volebat, quibus magistratus mandaret. Contra Livius sub init. l. XXI. laudat Annibalem, "quod vestitus ejus nihil inter æquales excoleret." Sed tunc quidem Annibal nondum erat cum imperio. Cæterum, ut scribit Plinius l. VI. ep. 31. "Veste et ornatum non quidem augetur dignitas; ornatur tamen et instruitur." FACC.

c κόσμοις, καρτέρει δὲ ὡς χρῆ τοὺς ¹ βασιλεύοντας ἐν τοῖς
 ἄλλοις ἐπιτηδεύμασιν, ἵνα οἱ μὲν ὀρῶντες διὰ τὴν ὄψιν ἀξίον
 σε τῆς ἀρχῆς εἶναι νομίζωσιν, οἱ δὲ συνόντες διὰ τὴν τῆς
 ψυχῆς ῥώμην τὴν αὐτὴν ἐκείνοις γνώμην ἔχωσιν. Ἐπισκόπει
 τοὺς λόγους αἰεὶ τοὺς σαυτοῦ καὶ τὰς πράξεις, ἵν' ὡς ἔλα- 10
 χίστοις ² ἁμαρτήμασι περιπίπτῃς. Κράτιστον μὲν τῆς
 ἀκμῆς τῶν καιρῶν τυγχάνειν, ἐπειδὴ δὲ δυσκαταμαθήτως
 d ἔχουσιν, ἔλλείπειν αἰροῦ καὶ μὴ πλεονάζειν· αἱ γὰρ μετρί-
 οῦται μᾶλλον ἐν ταῖς ἐνδείαις ἢ ταῖς υπερβολαῖς ³ ἐνεῖσιν.
 i. Ἀστειὸς εἶναι πειρῶ καὶ σεμνός· τὸ μὲν γὰρ τῇ τυραν-
 νίδι πρέπει, τὸ δὲ πρὸς τὰς συνουσίας ἀρμόττει. χαλεπώ-
 τατον δὲ τοῦτο πάντων ἐστὶ ⁴ τῶν προσταγμάτων· εὐρήσεις
 γὰρ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, τοὺς μὲν σεμννομένους ψυχροὺς
 ὄντας, τοὺς δὲ βουλομένους ἀστειοὺς εἶναι ταπεινοὺς φαινο-
 μένους. δεῖ δὲ χρῆσθαι μὲν ἀμφοτέραις ταῖς ἰδέαις ταύταις,
 e τὴν δὲ συμφορὰν τὴν ⁵ ἑκατέρα προσοῦσαν διαφεύγειν. Ὅ-
 τι ἀν' ⁶ ἀκριβῶσαι ⁷ βουληθῆς ὧν ἐπίστασθαι προσήκει τοὺς
 βασιλέας, ἐμπειρία μέτιδι καὶ φιλοσοφία· τὸ μὲν γὰρ
 φιλοσοφεῖν τὰς ὁδοὺς σοι δείξει, τὸ δὲ ἐπ' αὐτῶν τῶν ἔργων
 22 γυμνάζεσθαι δύνασθαι σε χρῆσθαι τοῖς πράγμασι ποιήσει.

¹ βασιλίας A. C. L.

² τοῖς ἁμαρτ. A. C. L.

³ ἰσχύουσιν A. C. L.

⁴ πραγμάτων A. C. L.

⁵ ἰσχυρίας A. C. L.

⁶ ἀκριβῶς εἰδέναι A. C. L.

⁷ σοῦλοι A. L. Βαῖλις C.

Καρτέρει] Si, uti vult Wolfius per labo-
 rum tolerantiam reddatur καρτέρει et per
 ἐπιτηδεύματα intelligantur deliberationes
 et praeludia bellica, quid demum per συνή-
 κτε in sequentibus velit non satis constat.
 Nec obcurrit, quo pacto hæc studia fa-
 miliaribus potius, quam remotissimo cui-
 que, animi indolem notam faciant: quam
 laborum tolerantia et praeludia bellica non-
 minus in conspicuum veniunt, quam splen-
 dida vestitus ornata. Quod si per
 καρτέρει temperantia intelligatur, et per
 ἐπιτηδεύματα alia studia quæ cum volu-
 ptate conjuncta sunt, tum familiares eun-
 dem merito admiraturi sunt ob virtutes
 privatas, quarum ipsi sunt consocii, quem
 ob vestitus splendorem admirantur vul-
 gus. BATTIE.

Ἑλλησπιν αἰρῶ] Cicero in Orat. o.
 XXII. "Etiā senus cuique rei modus
 est; tamen magis offendit nimium, quam
 parum." FACC.

Ἀστέας εἶναι πειρῶ] Lampridius in
 Alexandr. c. 1. narrat, nimiam civilitatem

Alexandro objectam fuisse, quæ imperii
 potestatem contemptibiliorē faciebat.
 Modum egregie tenuit Trajanus, de quo
 Plinius in panegy. c. IV. "Nihil seve-
 ritati ejus hilaritate, nihil gravitate sim-
 plicitate, nihil majestati humanitate de-
 trahitur." Vide Nepotem in Attico c. XV.
 IDEM.

Σεμνός] Σεμνότητι cum Justo Lipsio in
 privato auctoritatem, in principe maje-
 statem dixeris, polit. l. II. c. 16. FRICK.

Ἀμφοτέραις] I. e. gravitate et urbane-
 tate. LANG.

Ἀκριβῶς] Ὀλεακάρως, h. e. Σωφιστικῶς
 τε καὶ πραγματικῶς. Μοκ μέτιδι παρὰ τὸ
 μετρίαι, τὸ ἰσχυρίαι. WOLF.

Φιλοσοφία] De conjunctione philosophiæ
 cum experientia ad recte gubernandam
 agit Aristoteles Ethic. l. X. c. ult. Cru-
 delem Neronis dominationem matri quid-
 dam imputant, ut est apud Suetonium
 o. LII. "quod eum a philosophia avertit,
 monens imperaturo contrariam esse."
 FACC.

Θεῶρι τὰ γιγνόμενα καὶ τὰ συμπίπτοντα καὶ τοῖς ἰδιώ-
ταις καὶ τοῖς τυράννοις· εἰν γὰρ τὰ παρεληλυθότα μνημο-
νεύης, ἄμεινον¹ περὶ τῶν μελλόντων βουλευσῆ. Δεινὸν ἤγοῦ
τῶν μὲν ἰδιωτῶν τινὰς² εἶδελειν ἀποθνήσκειν, ἵνα τελευτή-
σαντες ἐπαινεθῶσι, τοὺς δὲ βασιλέας μὴ τολμᾶν χρῆσθαι
τοῖς ἐπιτηδεύμασι τούτοις, ἐξ ὧν ζῶντες εὐδοκιμήσουσιν.
Βούλου τὰς εἰκόνας τῆς ἀρετῆς ὑπόμνημα μᾶλλον ἢ τοῦ³
σώματος καταλιπεῖν. Μάλιστα μὲν πειρῶ τὴν ἀσφάλειαν
σαυτῶ καὶ τῇ πόλει διαφυλάττειν·⁴ εἰν δ' ἀναγκασθῆς
κινδυνεύειν, αἰροῦ καλῶς τεθνᾶναι μᾶλλον ἢ ζῆν αἰσχροῶς.
Ἐν⁵ πᾶσι τοῖς ἔργοις μέμνησο τῆς βασιλείας, καὶ φροντιζε
ὄπως μῆδὲν ἀνάξιον τῆς τιμῆς ταύτης⁶ πράξεις.

¹ καὶ περὶ A. C. L.² ἰδίαιεν τινὰς A. C. L.³ ἢ A. C. L.⁴ ἔπασσι A. C. L.⁵ ποτῶσις A. C. L.

Ἐὰν γὰρ τὰ παρεληλ. μνημονεύης] Plutar-
chus scribit: "Ἐ τῶν γεγονότων πρᾶξιον
μνημὴν τῆς περὶ τῶν μελλόντων εὐβουλίας γί-
νεται παράδειγμα. de lib. educ. c. XIII.
Ex proverbii Catonis, in I. A. Fabricii
bibl. med. et inf. Latinit. vol. v. p. 53.
"Quid castius cavens, aliena exempla do-
cebunt." Dionysius Halicarn. *βουλεύονται
τε ἄριστα περὶ τῶν μελλόντων εἰ παράδειγμα
ποιούμενοι τὰ γεγονότα τῶν ἰσχυρίων.* antiq.
l. X. p. 471. Andocides: *χρὴ τικμηρίους
χρῆσθαι τοῖς πῆκτερον γενομένοις περὶ τῶν
μελλόντων ἰσοθᾶι.* FRICK.

Βούλου τὰς εἰκόνας] Agesilau moriens,
ut narrat Plutarchus in apophthegm. ve-
luit sibi imagines poni. Et τὴν καλῶς ἔργον
πικρῶτα, ταῦτό μου μνημῶν ἔστιν. Sampsel,
opinor, Plutarchus ex oratione Xeno-
phontis de Agesilao, ubi eadem fere sen-
tentia est, prope finem. Mæcenus quoque
monuit Augustum, ne status aureas aut
argenteas sibi fieri pateretur, sed potius
recte agendo memoriam sui propagaret,
ut est apud Dionem l. II. sub fin. Tiberius
apud Tacitam anal. l. IV. c. 38.
"Hæc mihi in amicis vestris templa, hæ
pulcherrimæ effigies et mansæ." Lo-
quitur de suis virtutibus. FRACK. Adde
Plinium, qui "fama (inquit) Principis nos
imaginibus et statuæ, sed virtute ac me-
ritis prerogatur." in paneg. c. LV. 10.
FRICK.

Καλῶς τεθνᾶναι] Cicero offic. l. I. c. 83.
"Quom tempus necessitasque postulat,
decorandam manū est, et mors servituti
trepidationique anteponenda." Sallustius
de T. Tarptilio Silano Prefecto Væcæ in
Numidia, in bell. Jugurth. c. LXVII.
"Quia illi in tanto male turpia vita fama
integra potior, improbus instabilisque

videtur." FRACK. Alibi Cicero: "mors
honestæ vitæ turpem quoque turpem ex-
ornat; vita turpis ne mortis quidem ho-
nestæ locum relinquat." orat. pro Quinctio
c. XV. Philo: *ἰσχυρὸν φιλότητος ζῶντες ἀέ-
ξου τὸν σὺν εὐκλείᾳ θάνατον προερίοντα.* de
fortitud. p. 741. ed. Franc. FRACK.

Μέμνησο τῆς βασιλ.] Rationem rei hu-
jus reddit Plutarchus in præcept. polit.
Διὰ δέξαν, ἢ ἐὶ πολλὰ περὶ ἀρχῆς καὶ πο-
λιτείας ἔχουσι, ὡς πρᾶγματος μεγάλου, καὶ
καθαρεύειν ἀξίου πάσης ἀπορίας καὶ πλυμ-
μελείας. Itaque, ut idem ait Plutar-
chus non solum in publica dicta et facta
Principis inquiritur, sed et in cenam
ejus, et in cubile, et in matrimonium, et
in serâ, et in ludiora omnia. FRACK. Hoc
pertinet illud Senecæ: "humili loco po-
sitis excorere manum, ligigare, in rixam
procurrere ac morem iræ suæ gerere, li-
berius est, leves inter paria iocus sunt;
Regi vociferatio quoque verborumque in-
temperantia non ex majestate est." qui
panois interjectis pergit: "sua conditio
est eorum, qui in turba, quam non exco-
dant, latent, quorum et virtutes ut appa-
reant diu innotant et vitia tenebris ha-
bent. Vætra, o Nero, facta distaque ram-
porum excoipit, et ideo nullis magis curandam
est, qualem famam habeant, quam qui que-
lescentique mœnerint, magnam habitari
sunt." de clementia l. I. c. 7. 8. idem
Plinii: "habet hoc primum magna fer-
tuna, quod nihil tectum nihil occultum
esse patitur; principum vero non modo
domos, sed cubicula ipsi instimorque se-
pœus repleant, omniaque aroana noscenda
fama proponit atque explicat." in paneg-
gyr. c. LXXXIII. FRACK.

ια'. Μὴ περιίδης τὴν σαυτοῦ φύσιν ¹ ἅπασαν ἅμα δια-
 λυθεῖσθαι ἀλλ' ἐπειδὴ θνητοῦ ² [μὲν] σώματος ἔτυχες
 c ³ [ἀθανάτου δὲ ψυχῆς], πειρῶ τῆς ψυχῆς ἀθάνατον ⁴ τὴν
 μνήμην καταλιπεῖν. Μελέτα περὶ καλῶν ἐπιτηδευμάτων
 λέγειν, ἵνα συνεισθῆς ὅμοια τοῖς εἰρημένοις φρονεῖν. ⁵ Ἄτ'
 ἂν σοι λογιζομένῳ φαίνηται βέλτιστα, ταῦτα τοῖς ἔργοις ²⁰
 ἐπιτέλει. ⁶ Ὡν τὰς δόξας ζῆλοῖς, μιμοῦ ⁶ τὰς πράξεις. ⁷ Ἄ
⁷ τοῖς αὐτοῦ παισὶν ἂν συμβουλευσείας, τούτοις αὐτὸς ἐμμέ-
 νειν ἀξίου. Χρῶ τοῖς εἰρημένοις, ἢ ζῆτει βελτίω τούτων.
 d Σοφοῦς ⁸ νόμιζε μὴ τοὺς ⁹ περὶ μικρῶν ἀκριβῶς ἐρίζοντας,
 ἀλλὰ τοὺς εὐ περὶ τῶν μεγίστων λέγοντας, μηδὲ τοὺς τοῖς
 μὲν ἄλλοις εὐδαιμονίαν ὑπισχνουμένους, αὐτοὺς δὲ ἐν πολ-
 λαῖς ἀπορίαις ὄντας, ἀλλὰ τοὺς μέτρια μὲν περὶ αὐτῶν
 λέγοντας, ὁμιλεῖν δὲ καὶ τοῖς πράγμασι καὶ τοῖς ἀνθρώποις
 δυναμένους, καὶ μὴ διαταραττομένους ἐν ταῖς τοῦ βίου μετα-
 βολαῖς, ἀλλὰ καλῶς καὶ μετρίως καὶ τὰς συμφορὰς καὶ
 τὰς εὐτυχίας φέρειν ἐπισταμένους.
 e β'. Καὶ μὴ θαύμαζε, εἰ πολλὰ τῶν εἰρημένων ἐστίν, ἀ
 καὶ σὺ γιγνώσκεις· οὐδὲ γὰρ ἐμὲ τοῦτο ¹⁰ παρέλαθεν, ἀλλ'
 ἠπιστάμην, ὅτι τοσούτων ὄντων τὸ πλῆθος καὶ τῶν ιδιωτῶν

¹ ἅμα πᾶσαν A. C. L. ² uncos om. A. C. L. ³ uncos om. A. C. L.
⁴ τὴν om. A. C. L. ⁵ ἂν ἂν A. L. ⁶ καὶ τὰς L. ⁷ τῆς καισίν τοῖς αὐτῷ A. C. L.
⁸ δὲ νόμιζε A. ⁹ ἀκριβῶς περὶ μικρῶν A. C. L. ¹⁰ διέλαθεν A. C. L.

Μὴ περιίδης κ. τ. λ.] Idem fere Isocrates scribit in orat. ad Philipp. Τὸ μὲν σῶμα θνητὸν ἔχουσιν, ἀθάνατον δὲ γινώμεθα δι' ἀρε-
 τῆς. Utramque sui partem homini consi-
 derandam Plinius proposit. l. IX. ep. 3.
 "Omnes homines arbitror oportere aut
 immortalitatem suam aut mortalitatem
 cogitare: et illos quidem contendere et
 eam, hos quiescere et remitti." FACC.
 Cetera humana pereunt et, Sallustio
 teste, "divitiarum et formae gloria fluxa
 atque fragilis est, virtus clara aeternaque
 habetur." bell. Catilin. c. I. Quo etiam
 pertinere Metrodori eujusdam effatum:
 "mortale est omne mortalium bonum,"
 apud Senecam ep. XCVIII. ubi addit:
 "illud verum bonum non moritur, certum
 est sempiternumque, sapientia et virtus:
 hoc animum contingit immortale mortali-
 bus." Confer quoque Valerium Maximum
 l. V. c. 6. FACC.
 Διαλιθεῖσθαι] Ἄττι τοῦ διαλυθεῖν, ἢ ὅπως
 ἀνὴρ διαλυθῆ. WOLF.
 Μελέτα περὶ κ. τ. λ.] Ratio moniti hujus

peti potest a contrario, ut est apud Ari-
 stotelem polit. l. VII. c. 17. Ἐκ τοῦ γὰρ
 εὐχερῶς λέγειν ἐπιπὸν τῶν εὐχερῶν, γίνεται
 καὶ τὸ καισίν συνίγγυς. FACC.
 Ἄ ἂν σοι λογιζ.] Celeberrimum erat
 apud Lacedaemonas dictum, quod refert
 Plutarchus in apophthegm. Lacon. Ἴσασι
 μὲν ἐλ' Ἀσπασίαι τὰ καλλὰ, οὐ πρέσσοισι δὲ.
 Vide Ciceronem de senect. c. XVIII.
 IDEM.
 Μίμοιο τὰς πράξεις] Quintilianus: "artis
 pars magna continetur imitatione. Atque
 omnis vitae ratio sic constat, ut, quo pro-
 bamus in aliis, facere ipsi velimus." Insti-
 tut. l. X. 2. Cicerio de Orat. l. II. 22.
 "Quae maxime excellant in eo quem quis
 imitatur, ea diligentissime persequatur."
 FACC.
 Χρῶ τῶς εἰρημένους] Horatius l. I. ep.
 6. "si quid novisti rectius istis, Candi-
 dus imperti; si non, his utere mecum."
 FACC.
 Τοσούτων ὄντων τὸ πλῆθος etc.] Ambi-
 guum videri potest, utrum referatur ad

καὶ τῶν ἀρχόντων οἱ μὲν τι τούτων εἰρήκασιν, οἱ δὲ ἀκηκία- 23
 σιν, οἱ δὲ ἑτέρους ποιούντας ἰωράκασιν, ¹ οἱ δὲ αὐτοὶ τυγχά-
 νουσιν ἐπιτηδεύοντες. ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἐν τοῖς λόγοις χρῆ τοῖς
 περὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων ζητεῖν τὰς καινότητας, ἐν οἷς οὔτε
 παράδοξον οὔτ' ἀπιστον οὔτ' ἔξω τῶν νομιζομένων εὐδην
 ἔστιν εὐρεῖν, ἀλλ' ἠγνίσθαι τούτων εἶναι χαριέστατον, ὅς
 ἂν τῶν διεσπαρμένων ἐν ταῖς τῶν ἄλλων διανοοῖαις ἀθροῖσται
 τὰ πλεῖστα δυνατῆ καὶ φράσαι κάλλιστα περὶ αὐτῶν. ^b
 ἐπεὶ πᾶκείνῳ μοι πρόδηλον ἦν, ὅτι τὰ συμβουλευόμενα καὶ
 τῶν ποιημάτων καὶ τῶν συγγραμμάτων χρησιμώτατα μὲν
 ἅπαντες νομίζουσιν, οὐ μὴν ἤδιστα γε αὐτῶν ἀκούουσιν,
 ἀλλὰ ταῦτ' ἀπεπόνθασιν ὅπερ πρὸς τοὺς νοουθετοῦντας· καὶ
 γὰρ ἐκείνους ἴπαινοῦσι μὲν ἅπαντες, πλησιάζειν δὲ οὐ βού-
 λονται, ἀλλὰ μᾶλλον αἰροῦνται συνεῖναι τοῖς ² συνεξαμαρ-
 τάνουσιν, ἀλλ' οὐ τοῖς ἀπστρέπουσι. σημείων δ' ἂν τις ποιη-
 σάτο, τὴν Ἡσιόδου καὶ Θεόγνιδος καὶ Φωκυλίδου ποιήσιν· ^c
 καὶ γὰρ τούτους φασὶ μὲν ἀρίστους συμβούλους γεγενηῆσθαι
 τῷ βίῳ τῷ τῶν ἀνθρώπων, ταῦτα δὲ λέγοντες αἰροῦνται
 συνδιατρίβειν ταῖς ἀλλήλων ἀνοοῖαις μᾶλλον ἢ ταῖς ἐκείνων
 ὑποθήκαις. ἔτι δ' εἴ τις ἐκλέξει ³ τῶν προεχόντων ποιητῶν
 τὰς καλουμένας γνώμας, ἐφ' αἷς ἐκείνοι μάλιστα ἔσπούδα-
 21 σαν, ὁμοίως ἂν καὶ πρὸς ταύτας διατεθεῖεν· ἤδιον γὰρ ἂν
 κωμωδίας τῆς φαυλοτάτης ἢ τῶν οὕτω τεχνικῶς πεποιη- ^d
 μένων ἀκούσαιεν.

γ'. Καὶ τί δεῖ καθ' ἐν ἕκαστον λέγοντα διατρίβειν ;
 ὅλως γὰρ εἰ ⁴ θέλωμεν σκοπεῖν τὰς φύσεις ⁵ τὰς τῶν ἀνθρώ-
 πων, εὐρήσομεν τοὺς πολλοὺς αὐτῶν οὔτε τῶν σιτίων χαί-
 ροντάς τοις ὑγιεινοτάτοις οὔτε τῶν ἐπιτηδευμάτων τοῖς
 καλλίστοις οὔτε τῶν πραγμάτων τοῖς βελτίστοις οὔτε

¹ Ita A. C. L.

² Ἐξαμαρτάνουσιν A. C. L.

³ καὶ τῶν A. C. L.

⁴ Ἰθάλαμ A. C. L.

⁵ τὰς om. A. C. L.

πλῆθος παραπίπτει, an vero plures ἀνθρώ-
 πων. Sed rectius videtur, si intelligatur
 τοσούτω πλῆθος ὅσος ἰδιωτῶν καὶ ἀρχόντων.
 Sic enim ea postulant quae sequuntur.
 WOLF. Resolve et verte: ἐτι εἰ μὲν καὶ
 τῶν ἰδιωτῶν καὶ τῶν ἀρχόντων (τοσούτων ἀν-
 θρώπων ἕκαστος τὸ πλῆθος), quod tum privatorum
 hominum, tum regum tot numero existentium,
 alii etc., alii etc. Ergo genitivus το-
 σούτων ἕκαστος pendet ab εἰ μὲν, εἰ δὲ. LANG.

Coraes refert ad τῶν εἰρηκασίων.

Ἐξαμαρτάνουσιν] F. συναμαρτάνουσιν.
 ut Parnesi legitur p. 110. 3. WOLF.

Συνδιατρίβειν ταῖς ἀλλήλων ἀνοοῖαις] Τὸ συν-
 διατρίβειν commodum hic accipitur potest esse
 τοῦ διαλύσθαι περὶ τῆς τῶν ἀλλήλων ἀνοίας.
 de stultis suis opinionibus et factis colloqui
 solent. WOLF. Πραξιόντων ἀνοίας τὰς
 ἀνοίας τοὺς λόγους ἀλλήλων. COR. Cf. Parnes.
 §. μβ'. Evag. §. λα'.

τῶν μαθημάτων τοῖς ὑφελιμντάτοις, ἀλλὰ παντόσασιν
 ἐναντίας τῇ συμφέροντι τὰς ἡδονὰς ἔχοντας, καὶ δοκοῦντας
 καρτερικούς καὶ φιλοπόνους ¹ εἶναι τοὺς τῶν δεινῶν τι.
² ποιοῦντας ὥστε πᾶς ἂν τις τοῖς ταιούτοις ἢ παρακινῶν ἢ
 διδάσκων ἢ χρησίμων τι λόγων ἀρσσειν; οἱ πρὸς τοῖς εἰρη-
 μένοις λόγοις φρονούσι μὲν τὰς εἰ φρονούσιν, ἀπλοῦς δὲ
 24 ἡγνῶνται τὰς νῦν οὐκ ἔχοντας· οὗτοι δὲ τὰς ἀληθείας τῶν
 πραγμάτων φεύγουσιν, ὥστε οὐδὲ τὰ σφέτερό αὐτῶν ἴσασιν,
 ἀλλὰ λυπῶνται μὲν περὶ τῶν ἰδίων λογιζόμενοι, χαίρουσι
 δὲ περὶ τῶν ἀλλοτρίων διαλεγόμενοι, βούλονται δ' ἂν τῷ
 σώματι κακοπαθεῖναι μᾶλλον ἢ τῇ ψυχῇ πονεῖσαι καὶ
 σκέψασθαι περὶ τινος τῶν ἀνοηκαίων. εὐροὶ δ' ἂν τις

¹ εἶναι καὶ φιλοπόνους A. C. L.

² μὲν πικρῶτα A. L.

Καὶ δικαῖως καρτερικούς εἶναι, καὶ φιλο-
 πόνους, τοὺς τῶν δεινῶν τι μὲν ποιοῦντας] F. leg. τὸς τῶν μὲν δεινῶν τι ποιοῦ-
 ντας. ex male factis eos constantie laudem
 capere. Budeus τῶν δεινῶν τι μὲν pro
 μηδὲν τῶν δεινῶν interpretatur: eos qui
 officio nulla ex parte funguntur. Et sunt
 saepe Graecis tales μεταδίσεις negationum
 non inessitate. WOLF. Τι μὲν, i. e. μηδὲν.
 ΑΥΘΕΑ. Locum, uti nunc est, atque ut
 ipsi dedimus illum, dum attentius in-
 teor, me offēdit. et (repentinus) ἴσως
 videtur constantes et industrias, quae eorum,
 quae facere debebant, nihil faciunt. At
 homines dissolutos et inertes, de quibus
 hic sermo est, a quoquam vel stultissimo
 constantes haberi et laboriosos, quis non
 miretur, quamquam contextus ita compa-
 ratus est, ut absurdissima quaeque hinc
 perverrorum hominum sermoni aptissima
 esse videantur. Nam haec ipsa perva-
 riorum postulat, ut vel d. τῶν δεινῶν τι μὲν
 ποιοῦντες oppositi sint constantibus et la-
 biosis, vel alius ex hoc loco sensus elici-
 atur. Deinde molesti necesse quid habet
 istud τι μὲν, quod Wolfius ideo dispensare
 cepit. Tum, quod me maxime movet,
 est locus hinc nostro simillimus, qui de
 Πασ. §. κ'. legitur sic: ἰσχυρῶς ἂν τις
 πλοῦτος, χριστεύς μὲν καὶ σὺν ἰσομάτῳ
 καὶ τῶν ὑποκαταστάτων τῶν καὶ τὸ σῶμα καὶ
 σὺν φρον. βλάπτων, ἰσῆματα δὲ καὶ χα-
 λὰ κερμάστας (scil. τῶν) ἀφ' ἧν ἀμφί-
 τερα ταῦτ. (i. e. σῶμα καὶ φρον.) ἀφαιρῶν,
 καὶ καρτερικὸς εἶναι δοκοῦντας,
 τοὺς ἂν τούτοις ἐμμίοντας. Quae
 postrema verba e contextu ita vertenda
 sunt: esseque, qui in hinc difficultibus rebus
 (quae corpori et animo saluti sunt) perdu-
 rant, certiores (καρτερικὸς) sui ipsius esse

putant. Video vocem καρτερικός h. l. non
 in laudem sed vituperium diotam esse,
 atque hanc significationem illa et hic ha-
 bere poterit, dummodo μὲν post τι exrup-
 tua, versans: esseque haberi certiores sui
 duramque vitam agentes (φολεῖντες), qui
 ex parte modo officio suo satisfaciunt. Tunc
 quoque τι τῶν δεινῶν jure positum esset
 pro τὰ δεινῶν, locusque multo quam antea
 expeditior. Quam saepe varo οὐ et μὲν
 liberiorum incuria vel appositum sit vel
 delictum, ubi non debet, non est, quod
 multis demonstram. Plura in hanc rem
 exempla in Nostro occurrunt. Hinc In-
 terpretes nunc ponere illud, nunc delatae
 pro loci cuiusque natura tentant. Vid.
 e. o. Panath. §. V. init. et quae statim hic
 sequuntur. LANG. μὲν omittit Coraes, et
 locum sic exponit: καὶ κερμάστας εἶναι καρ-
 τερικός, ταῦτ' ἐστι, εὐροὶ ἰσχυροῦς ἵνα
 τοῦ καλοῦ, καὶ φιλοβουθῶς, τοὺς κερμάστας
 τι τῶν ἀνοηκαίων, ἂν οὐδὲ τοὺς φαλοτάτους
 αἰὲς ἀμείλιν.

Ἀπλοῦς δὲ ἡρῶνται τοὺς τῶν οὐκ ἔχοντας]
 Steph. in Thes. T. I. p. 485. vocem ἀπλοῦς
 h. l., quam ibi expresse laudat, transfert:
 qui mente caret, i. e. stultus, sed quid mir-
 rum, quaeo, stultus vocarimente carentes?
 Hinc cum Augurio ἀπλοῦς sensu bono ac-
 cipio, vel oia ante τῶν δελο, quod magis
 nunc placeat, ut sensus exeat: et prudens
 (τῶν ἔχοντας) pro stultis habet. Alia enim
 interpretandi ratio, quae in mentem venit,
 dura nimis videtur, quam quod eam hinc
 profertam, nempse τοὺς accipi posse pro
 τῶντες, ut locus ita constitutur: ἀπλοῦς
 δὲ ἡρῶνται τῶντες, τῶν οὐκ ἔχοντας. ἴσο-
 quis (sapientes) pro simplicitibus habent,
 mente carentes. LANG. Ἀπλοῦς ἐπὶ καλοῦ
 ἀπὸ τοῦ χριστού. COR.

αὐτοὺς ἐν μὲν ταῖς πρὸς ἀλλήλους συνουσίαις ¹ ἢ λοιδοροῦν-
 τας ἢ λοιδορουμένους, ἐν δὲ ταῖς ἐρημίαις οὐ βουλευομένους
 ἀλλ' εὐχομένους. λέγω δὲ ταῦτα οὐ ² καθ' ἀπάντων, ἀλλὰ
 κατὰ τῶν ἐνόχων τοῖς εἰρημένοις ὄντων. ἐκεῖνο δ' οὖν φανε-
 ρόν, ὅτι δεῖ τοὺς βουλομένους ἢ ποιεῖν ἢ γράφειν τι κεχαρι-
 σμένον τοῖς πολλοῖς μὴ τοὺς ὑφελιμιστάτους τῶν λόγων
 ζητεῖν, ἀλλὰ τοὺς μυθωδεστάτους ἀκούοντες μὲν γὰρ τῶν
 τοιούτων χαίρουσι, θεωροῦντες δὲ τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς c
 ἀμίλλας ³ [ψυχαγωγοῦνται]. διὸ καὶ τὴν Ὀμήρου ποίησιν
 καὶ τοὺς ⁴ πρώτους εὐράτας τραγηδίας ἄξιον θαυμάζειν,
 ὅτι κατιδόντες τὴν φύσιν τὴν τῶν ἀνδρῶπων ἀμφοτεrais
 ταῖς ιδέαις ταύταις κατεχρήσαντο πρὸς τὴν ποίησιν. ὁ μὲν
 γὰρ τοὺς ἀγῶνας καὶ τοὺς πολέμους ⁵ τοὺς τῶν ἡμιθέων
 ἐμυθολόγησεν, οἱ δὲ τοὺς μύθους εἰς ἀγῶνας καὶ πράξεις
 κατέστησαν, ὥστε μὴ μόνον ἀκουστούς ἡμῖν ἀλλὰ καὶ θα-
 22 τοὺς ⁶ γενέσθαι. τοιούτων οὖν παραδειγμάτων ὑπαρχόντων, d
 δέδεικται τοῖς ἐπιθυμοῦσι τοὺς ἀκροαμένους ψυχαγωγεῖν,
 ὅτι τοῦ μὲν νουθετεῖν καὶ συμβουλεύειν ἀφεκτέον, ἐκεῖνα
 δὲ γραπτέον καὶ λεκτέον οἷς ὀρῶσι τοὺς ὄχλους ⁷ μάλιστα
 χαίροντας.

ιδ'. Ταῦτα δὲ διήλθον ἠγούμενός σε δεῖν, ⁸ τὸν οὐχ ἕνα
 τῶν πολλῶν ἀλλὰ πολλῶν ὄντα τύραννον, μὴ τὴν αὐτὴν
 γνώμην ἔχειν τοῖς ἄλλοις, μηδὲ τὰ σπουδαῖα τῶν πραγμά-

¹ ἢ om. A. C. L.

² ἀγάζονται A. ἀχθονται L. uicos om. C.

³ κατὰ πάντων A. C. L.

⁴ πρώτος A. L.

⁵ τὰς om. A. C. L.

⁶ γρησθεῖαι A. C. L.

⁷ μάλιστα om. A. C. L.

⁸ τὸν om. A. C. L.

Εὐχομένους] Sex Augerii Codd. habent, εὐχομένους (epulantes). At quis non videat epulari (ταῖς ἐρημίαις) solitudini minime conuenire, optare contra optime locum habere? LANG.

Τοὺς ἀγῶνας] Hic intelligo propter verbum θεωροῦντας, non tam serias deliberationes atque negotia, aut graviores disputationes, quam τὰς γυμνακίους ἀγῶνας, certamina pugilum etc. ut significet eos ita molles esse, ut etiam ista belli preludia reformident extra omne periculum constituti, et iis, quæ in scena repræsentantur, non secus atque veris rebus et historiæ afficiantur, perversis animis præditi; alienisque malis itaque confectis dolentes, et vera sua non agnoscentes. WOLF. Vulgata verbe: letitia et dolore propter ulcena afficiuntur. LANG.

Ἀχθονται] E marg. Cod. pro ἀχθονται dedit Coraes ψυχαγωγοῦνται. et, si ἐξεγνητικῶς id. intelligis, priscaam lectionem fuisse suspicatur ἀχθονται, h. e. καλεῖται, θλίβονται. Εἰς δὲ μόνον μάλλον (pergit) τὴ ψυχαγωγοῦνται διέθεσθαι εἶναι τὸ ἡμέτερου ἀχθονται· οὐ μόνον ἐτι καὶ προῖον χρίσονται τῇ λέξει ἰμίτω, ἀλλ' ἐτι καὶ οὐκίσον πᾶν το ἴμιμα ἐπὶ τῶν τοιούτων, sc. τραγηδίας.

Πρώτος] Malim πρώτους. quod τὸ πρώτος; plerumque idem valet quod προσημῆνος, eique opponitur τὸ δεύτερος vel κατὰ τὴν δεύτερον λόγον. WOLF.

Ταῦτα] Np. preceptiones et sententias de regno bene administrando quæ precesserunt. AUGER. Male. Cum modo, et quibus facile videt, qui locum bis legerit, ad observationem de perverso hominum studio factam referri possit. LANG.

ε των μηδὲ τοὺς εὖ φρονούντας τῶν ἀνθρώπων ταῖς ἡδοναῖς
 1 κρίνειν, ἀλλ' ἐπὶ τῶν πράξεων τῶν χρησίμων αὐτοὺς δοκι-
 μάζειν· ἄλλως τε ² ἐπειδὴ περὶ ³ μὲν τῶν γυμνασίων τῶν
 τῆς ψυχῆς ἀμφισβητοῦσιν οἱ περὶ τὴν φιλοσοφίαν ⁴ ὄντες,
 καὶ φασὶν οἱ μὲν διὰ τῶν ἐριστικῶν λόγων, οἱ δὲ διὰ τῶν
 25 πολιτικῶν, οἱ δὲ δι' ἄλλων τινῶν φρονιμωτέρους εἶσεσθαι
 τοὺς αὐτοῖς πλεσιάζοντας, ἐκεῖνο δὲ πάντες ὁμολογοῦσιν,
 ὅτι δεῖ τὸν καλῶς πεπαιδευμένον ἐξ ἑκάστου τούτων ⁵ φαί-
 νεσθαι ⁶ βουλευέσθαι δυνάμενον. χρῆ τοίνυν ἀφήμενον τῶν
 ἀμφισβητουμένων ἐπὶ τὸ ὁμολογούμενον ἐλθόντα λαμβάνειν
 αὐτῶν τὸν ἔλεγχον, καὶ μάλιστα μὲν ἐπὶ τῶν καιρῶν θεω-
 ρεῖν τοὺς συμβουλευόντας, εἰ δὲ μὴ, τοὺς καθόλου ⁷ περὶ
 β τῶν πραγμάτων λέγοντας. καὶ τοὺς ⁸ μὲν μηδὲν γιννώ-
 σκοντας τῶν δεόντων ⁹ ἀποδοκίμαζε — ὄηλον γὰρ ὡς ὁ
 μηδὲν ἂν ¹⁰ αὐτὸς χρήσιμος οὐδ' ἂν ἄλλον φρόνιμον ποιή-
 σειεν —, τοὺς δὲ νοῦν ἔχοντας καὶ δυνάμενους ὄραν πλεόν-
 τι τῶν ἄλλων περὶ πολλοῦ ποιοῦ καὶ θεράπευε, γιννώσκων

¹ ἀνακρίων A. C. L.

² καὶ ἐπειδὴ C.

³ μὲν om. A. C. L.

⁴ διατριβῶν A. C. L.

⁵ γινώσκειν A. L. ἰδέσθαι C.

⁶ [τὰ χρήσιμα]. χρῆ τοίνυν τὸν δυνάμενον βουλευέσθαι ἀφήμενον C.

⁷ περὶ om. A. C. L.

⁸ μὲν om. A. C. L.

⁹ ἀποδοκίμαζειν A. C. L.

¹⁰ αὐτῷ A. C. L.

ταῖς ἡδοναῖς ἀνακρίων] Τευτίστι, μήτε τὰ πράγματα σπουδαῖα, μήτε τοὺς ἀνθρώπων φροῦσιμος, κρίνει, ἐκ τῆς φρονηματικῆς ἡμῶν ἐξ αὐτῶν ἡδονῆς, ἀλλ' ἐξ ἂν ἡμᾶς ἀφελούσιν. COR.

Ἄλλως τε] Post τι videtur addendum καὶ juxta usitatum loquendi morem. AVGER. Sensus: Quocumque modo aliquis eruditus sit, omnes tamen, quid profecerint, in una re examinari possunt. LANG.

Διὰ τῶν ἐριστικῶν λόγων] Erasmus: e disputatoriis et ad contentione paratis rationibus. Philocticus: liberali quadam sermone inter se discrepantibus disciplina. Intelligo disputationes dialecticas. WOLF.

Διὰ τῶν πολιτικῶν] Intelligo doctrinam et artem dicendi. Tales sunt orationes isocraticae. IDEM.

Αὐτῶς] Τὸς περὶ τὴν φιλοσοφίαν διατριβῶν. COR.

Αὐτῶν] τῶν ἀμφισβητουμένων. ERASM. Vel τῶν λόγων, vel τῶν περὶ τὴν φιλοσοφίαν διατριβῶν καὶ τῶν εἰσευλῶν ἐπαγγελλομένων. et rectius ad personam referitur oratio quam ad rem. WOLF. eos (philosophos) ἀριστερε. LANG.

Ἐπὶ τῶν καιρῶν] Intelligo simpliciter: cum negotia incidunt. cum res consilium praesens postulat. WOLF. Haec verba, pro-

pter sequentia ἔλην γὰρ, ἕς ὁ μὲν ἐν αὐτῷ χρήσιμος, explicanda videntur sic: eo temporis puncto, quo ipsi consilio indigent. Nihilominus tamen duo sunt in primis, quae huius expositioni obstant; primum καθόλου τῶν πραγμάτων, deinde etiam λέγοντας. utrumque enim vocabulum ad publicas magis quam ad privatas res, de quibus posterioribus insuper in reliquis verbis non est sermo, spectant. Acoedit, quod res ipsa absurdi quid contineat. Quis enim alterum de rebus domesticis examinare possit aut velit? Quapropter valde dubito, an verba, ἔλην γὰρ — αὐτῶν, genuina sint, praesertim quum salvo contextu abesse possint, immo ipsum potius turbent, quam ad illud pertineant, et glossae margini adsriptae similiora sint, quam, ut in proverbio est, unum ovam alteri ovo. E loco p. 106. v. 7. huc migrasse videntur. LANG.

Εἰ δὲ μὴ] Scil. διατριβῶν ἐπὶ τῶν καιρῶν. si re consilium praesens flagitante, ambages et nugae egerint. Fortasse τὸς ἐριστικῶς intelligit. WOLF. τῶν πραγμάτων regitur a καθόλου: eos qui in genera de rebus loquuntur. AVGER. De καθόλου conf. quae dicta sunt ad p. 115. v. 1. LANG.

ὅτι σύμβουλος ἀγαθὸς χρησιμώτατος καὶ τυραννικώτατος ἀπάντων ¹ τῶν κτηματίων ἐστίν. ἡγοῦ δὲ τούτους σοι μεγίστην. ² ποιῆν τὴν βασιλείαν, αἱ τινες ἀντὶ τὴν διάνοιαν τὴν σὴν πλείστα ἀφελῆσαι δυναθῶσιν.

ιε'. Ἐγὼ μὲν οὖν ἅ τε γιγνώσκω ³ παρήνεκα, καὶ τιμῶ σε ταύτοις οἷς τυγχάνω διπαμένος. βούλου δὲ καὶ τοὺς ἄλλους, ὅπερ εἶπον ἀρχόμενος ⁴ τοῦ λόγου, μὴ τὰς εἰθισμένους ἀγειν σοι δωρεάς, ἅς ὑμεῖς πολὺ πλείονος ἀγοράζετε παρά τῶν διδόντων ἢ ⁵ παρά τῶν πωλούντων, ἀλλὰ ταυτάς, αἷς ⁶ καὶ σφόδρα ⁷ χρηρῆ καὶ μηδεμίαν ἡμέραν ⁸ διαλείπης, οὐ κατατρίψεις, ἀλλὰ ⁹ καὶ πλείονος ἀξίας ¹⁰ ποιήσεις.

¹ τῶν om. A. C. L.

² ποιῆσιν A. C. L.

³ παρήνεκα A. C. L.

⁴ τοῦ λόγου om. A. L.

⁵ παρά om. A. C. L.

⁶ ἅς A. C. L.

⁷ χρηρῆ A. C. L.

⁸ διαλείπης A. C. L.

⁹ μείζους καὶ A. C.

¹⁰ ἀξίας αὐτῶν ποιῆσ. A. αὐτῶν ποιῆσ. C. L.

Τιμῶ σε ταύτοις.] Δωρεῶμαι σε ταύτοις. Ἡ τῶν πωλ.] F. ἢ παρὰ τῶν πωλ. Αυ-
 Γου. ΟΞΒ.

Γ.

Ι Σ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ

ΝΙΚΟΚΛΗΣ

Η Σ Υ Μ Β Ο Υ Λ Ε Τ Τ Ι Κ Ο Σ .

Pag.
ed.
H. Steph.
26

Pag.
ed.
Cor.
23

α'. ΕΙΣΙ ΤΙΝΕΣ αἱ δυσκόλως ἔχουσι πρὸς τοὺς λόγους καὶ διαμέμφονται τοὺς φιλοσοφούντας, καὶ φασὶν αὐτοὺς οὐκ

SUMMARIUM. (α.) Proœmium. Elo-
quentia, ob vile lucrum quod illius studiosi
inde faciunt, non est vituperanda. Majus
enim commodum ex agendo, quam ex
loquendo nascitur. Deinde quamvis be-
mana actio commodum aliquod spectat.
(β.) Quare hominem vitium, quo rebus
utilibus abutuntur, non esse ad res tram-
ferendum. Quæ distinguendi negligentia
fecit, ut bonum, quo natura nobis dederit
egregius nullam, odio persequerentur.
(γ.) Quantam vim ratio atque oratio in
hominum vitam habuerint, et qui fru-
ctus quotidie inde redeant, ita et omnium,
quæ ratione perficiantur, oratio dux et
motor habenda sit. Qui igitur hanc faci-
litatem ledunt, isti vel nefandissima que-
que committere non dedignantur. Om-
nium autem orationum id genus reliquis
palmam præripere, quod de officiis regum
erga cives et civium erga illos maleat.
(δ.) Cujus posterioris generis hanc esse,
in qua Nicocles primam monarchiæ præ-
stantiam, deinde suam regnandi jus evin-
cere, denique præcepta subditorum erga
regem exponere conatur. (ε.) Monarchi-
um aliis imperii formis præstare justitia,
jocunditate, lenitate, quemque ex meritis
honorando, utiles ab inutilibus distin-
guendo, pestalando denique, ut uni, non
pluribus pareatur. Excitare etiam in
consultando et agendo. Qui annum mag-
istratum gerunt, experientia caret, suc-
cessoribus froti multa negligant, sibi invi-
dent, rerum gerendarum occasiones præ-
termittunt, successoribus meliores videri
cupiant, de republica et re aliena securi
sunt. Audacissimorum civium consiliis
utuntur. (ς.) At nos tantum demi, verum
etiam in bello monarchia ceteris abique

preferenda est. Illam enim milites faci-
lius conscribere posse iisque unquam me-
lius quam plures præesse, exempla Per-
særum, Dionysii, Carthaginensium, La-
cedæmoniorum, et Atheniensium satis
ostendunt. Omnes denique homines mo-
narchiam ceteris præponere vel inde li-
quet, quod diis ipsis hanc imperii formam
affligimus. (ζ.) Me vero jure hoc regno
potitum esse, ex origine mea facillime de-
monstrari potest. (η.) Restat ut me esse
dignum illo probem. (θ.) Quodsi inter
omnes virtutes temperantia et justitia pri-
mam locum occupant, in restituendis re-
bus et internis et externis, quas barbaram
plenas a patre acceperam, nil nisi incre-
menta et felicitatem civitatis respiciens
justus repertus ero. Tantam autem abfuit,
ut aliena appeterem, ut etiam redderem,
quæ mihi hereditate obvenerant, ac multis
civibus et exteris benefeceram. (ι.) Tem-
perantiam in eo probavi, quod alienis
uxoribus et pueris semper abstinui. Quo in
genere virtutis, civibus partim exemplo,
partim in ea re superior esse volui, in qua
vel laudatissimi quique subinde labantur,
nihil detestabilius ratus, læsa fide con-
gali, sanotissime omnium servanda. Hæc
neglecta, discordiæ ac seditiones dome-
sticæ oriuntur, regibus æque ac publicæ
vitandæ. Ideo quoque in procedendis li-
beris ab aliorum regum consuetudine se-
cessi, gentinam tantum sobolem proce-
randam esse ratus easque seligendas vo-
luptates, non quæ multam laboris et pa-
rum laudis habent, sed gloriæ participes
e prohibita veluti ultro provenirent. (ια.)
Sed quam virtutes tum maxime explo-
randæ sint, quam difficillime exercean-
tur, equidem justitiam in summa penuria,

ἀρετῆς ἀλλὰ πλεονεξίας ἕνεκα ποιεῖσθαι τὰς τοιαύτας δια-
τριβάς. ἠδέως ἂν οὖν πυδοίμην τῶν οὕτω διακεμένων, διὰ
τί τοὺς μὲν εὖ λέγειν ἐπιθυμοῦντας ¹ ψέγουσι, τοὺς δ' ὀρθῶς
πράττειν ² βουλομένους ἐπαινοῦσιν· εἰ γὰρ αἱ πλεονεξίαι b
λυποῦσιν αὐτοὺς, πλείους καὶ μείζους ἐκ τῶν ἔργων ἢ τῶν
λόγων εὐρήσομεν γιγνομένας. ἔπειτα καὶ κεῖνο ἄτοπον, εἰ
λέληθεν αὐτοὺς, ὅτι τὰ περὶ τοὺς θεοὺς εὐσεβοῦμεν καὶ τὴν
δικαιοσύνην ἀσχοῦμεν καὶ τὰς ἄλλας ἀρετὰς ἐπιτηδεύομεν, 27
οὐχ ἵνα τῶν ἄλλων ἔλαττον ἔχωμεν, ἀλλ' ὅπως ἂν ὡς μετὰ
πλείστων ἀγαθῶν τὸν βίον διάγωμεν. ὥστε οὐ κατηγορη-
τέον τούτων τῶν πραγμάτων ἐστίν, δι' ὧν ἂν τις μετ' ἀρε-
τῆς πλεονεκτῆσειεν, ἀλλὰ τῶν ἀνθρώπων τῶν περὶ τὰς
πράξεις ἑξαμαρτανόντων ἢ τοῖς λόγοις ἑξαπατώντων καὶ
μὴ δικαίως χρωμένων αὐτοῖς.

β'. Θαυμάζω δὲ τῶν ταύτην τὴν γνώμην ἔχόντων, ³ ὅπως b
οὐ καὶ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν ῥώμην καὶ τὴν ἀνδρίαν κακῶς
λέγουσιν. εἴπερ γὰρ διὰ τοὺς ⁴ ἑξαμαρτανόντας καὶ τοὺς
ψευδομένους πρὸς τοὺς λόγους χαλεπῶς ἔχουσι, προσήκει
καὶ τοῖς ἄλλοις ἀγαθοῖς αὐτοὺς ἐπιτιμᾶν· φανήσονται γὰρ
τινες καὶ τῶν ταῦτα κεκτημένων ἑξαμαρτανόντες καὶ πολ-

¹ ψέγουσι A.

² βουλομένους L.

³ ὅπως A. L.

⁴ ἑξαπατόντας A. L.

temperantiam in maxima potestate, continen-
tiam in juvenili etate, idque non for-
tuito, sed consilio colui. (18.) Præcepta.
De diligenti ac justa rerum administrati-
one. Abstinencia et aliis se præbendi
ratio. Quomodo optime parentur opes.
Accipere non semper fructuosum esse,
dare damnosum. Mandata alacriter fa-
cienda esse. Regum, in delictis perspi-
ciendis, sollertia. Aperte esse agendum.
Inter cives simpliciter et aperte esse ver-
sandum. Quomodo actiones explorandæ.
Conspirationes contra regem baud reti-
cendæ. Qui felices habendi sint. Cæcus
seditiosos fugiendos peccatorumque etiam
suspiciones vitandas esse. (19.) Præsentia
statui adhaerendum regumque mores civi-
um moribus temperandos. Regum se-
curitas cives a metu vaonos reddit. Cives
in observantia legum humiles, in obeundis
muneribus publicis splendidos esse oportere.
Quomodo adolescentes ad virtutem
ducendi sint, et quare parere discere iis
expediat. Quæ opes filiis relinquendæ.
Diffidentes miseris esse et infelices, fo-
hoes autem nihil mali sibi conscios. Fla-
gitium prodosse, virtutem obesse qui

opinantur, in errore sunt. Bonis homini-
bus non esse invidendum, sed illos emu-
landos esse. Qui amandi sint a civibus
ac honorandi. Quæ absente roge cogi-
tanda. Quibus in rebus benevolentiam
erga regem ostendere oporteat. Quomodo
erga alios nos geramus, quid evitemus,
quid exspectemus. Bonos non tantum
laudandos, sed etiam imitandos esse. Qui-
bus maxima libertate frui liceat. (20.)
Adhortatio ad peragenda præcepta a com-
modis consecuturis desumpta. LANO. Hæc
oratio videtur scripta fuisse eodem fere
tempore quo illa quæ præcedit, cæjus est
veluti appendix. AUGER.

Τοῖς φιλοσοφώτατος] Speciatim τὰς περὶ
τῶν λόγων σπουδαίους. WOLF. eos qui
studio eloquentiæ addicti sunt. AUGER.

Τὰς τριακτάς διατριβάς] Οὐσίας ἔχοντες ἢ
Ἰσοκράτους πρὸς Νικαυλίαν. Disputationes de
eloquentiæ et philosophiæ studio, de ad-
ministrando regno, de virtute et omni of-
ficio. WOLF.

Βουλομένους] F. leg. βουλόμενος.
IDEM.

Ὅτι μετὰ πλείστων] Ἀπὸ τοῦ μὲν ὡς
πλείστων. COR.

λοὺς διὰ τούτων κακῶς ποιῶντες. ἀλλὰ γὰρ οὐ δίκαιον,
¹ αὐτ', εἴ τις τοὺς ἀπαντῶντας ² τύπτουσι, τῆς ράμης ²⁴
^c κωπηγορεῖν, οὔτε διὰ τοὺς ³ ἀποκτείνοντας ⁴ οὐδ' οὐδεὶ τὴν
 ἀνδρίαν λοιδορεῖν, οὔδ' ὅλως τὴν τῶν ἀνθρώπων πονηρίαν
 ἐπὶ τὰ πράγματα μεταφέρειν, ἀλλ' αὐτοὺς ἐκείνους ψέγειν,
 ὅσοι τοῖς ἀγαθοῖς κακῶς χροῦνται καὶ τοῖς ὀφειλεῖν δυναμέ-
 ναις τούτοις βλάπτειν τοὺς συμπολιτευομένους ἐπιχειροῦσι.
 νῦν δ', ἀμελήσαντες τούτον τὸν τρόπον περὶ ἐκάστου
 διορίζεσθαι, πρὸς ἀπαντας τοὺς λόγους δυσκόλως διά-
 κεισται, καὶ τοσαῦτον διημαρτήκασι ὥστε οὐκ αἰσθά-
^d νονται τοιοῦτω πράγματι δυσμενῶς ἔχοντες, ὃ πάντων
 τῶν ⁵ ἐνύτων ἐν τῇ τῶν ἀνθρώπων φύσει πλείστων ἀγαθῶν
 αἰτίον ἐστί.

γ'. Τοῖς μὲν γὰρ ἄλλοις οἷς ἔχομεν οὐδὲν τῶν ἄλλων
 ζῶων διαφέροντες, ἀλλὰ ⁶ πολλῶν καὶ τῷ τάχει καὶ τῇ
 ράμῃ καὶ ταῖς ἄλλαις εὐπορίαις καταδεέστεροι τυγχάνομεν
 ὄντες· ἐγγενομένου δὲ ἡμῖν τοῦ πείθειν ἀλλήλους καὶ δηλοῦν
 πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς περὶ ἃν ἂν βουληθῶμεν, οὐ μόνον τοῦ
^e θρησιώδως ζῆν ἀπηλλάγημεν, ἀλλὰ καὶ συνελθόντες πόλεις
 ἀκίσαμεν καὶ νόμους ἐθέμεθα καὶ τέχναις εὖρομεν, καὶ σχε-
 δὸν ἀπαντα τὰ δι' ἡμῶν μεμηχανημένα λόγος ἡμῖν ἐστὶν ὁ
²⁸ συγκατασκευάσας. οὗτος γὰρ ⁷ περὶ τῶν δικαίων καὶ ⁸ τῶν
 ἀδίκων καὶ τῶν αἰσχρῶν καὶ τῶν καλῶν ἐνομοθέτησεν· ἃν
 μὴ διαταχθέντων, οὐκ ἂν οἰοί τε ἦμεν οἰκεῖν μετ' ἀλλήλων.
 τούτῳ καὶ τοὺς κακοὺς ἐξελέγχομεν καὶ τοὺς ἀγαθοὺς
 ἐγκωμιάζομεν· διὰ τούτου τοὺς τε ἀνοήτους παιδεύομεν καὶ
 τοὺς φρονίμους δοκιμάζομεν· τὸ γὰρ λέγειν ὡς δεῖ τοῦ φρο-
 νῆος εὐ μέγιστον σημεῖον ποιούμεθα, καὶ λόγος ἀληθῆς καὶ
 νόμιμος καὶ δίκαιος ψυχῆς ἀγαθῆς καὶ πιστῆς εἰδωλόν
 ἐστίν. μετὰ τούτου καὶ περὶ τῶν ἀμφισβητησίμων ἀγωνι-
^b ζόμεθα καὶ περὶ τῶν ἀγνοουμένων σκοπούμεθα· ταῖς γὰρ
 πίστεσιν, αἷς τοὺς ⁹ ἄλλους λέγοντες πείθομεν, ταῖς αὐταῖς
 ταύταις ¹⁰ βουλευόμενοι χροῦμεθα, καὶ ῥητορικοὺς μὲν καλοῦ-

¹ αὐτ' L. ² τύπτουσι A. C. L. ³ ἀποκτείνοντας A. C. ⁴ οὐδ' οὐδεὶ om. A.
⁵ ἐνύτων A. C. L. ⁶ πολλῶν A. C. L. ⁷ καὶ περὶ A. C. L. ⁸ περὶ τῶν A. C. L.
 πολλῶν A. ¹⁰ καὶ περὶ τῶν Ἰσίων βουλευόμεν. A. καὶ περὶ τῶν Ἑλλαν βουλευόμεν. C. L.

Διαταχθέντων] Ἡρῶν μὲν ἐπὶ τῆς φύσεως καὶ περὶ τῶν ἄλλων] F. περὶ τῶν Ἰσίων vel
 αἰσίων. ἰσαίων argumentis et in nostris totius

μεν ταῖς ἐν τῷ πλάθει λόγων δυναμέουσιν, εὐβαίους δὲ νομι-
 25 ζομένους οἱ τινες ἀν' αὐτοὶ πρὸς αὐτοὺς ἀρίστη περὶ τῶν πρα-
 ματικῶν διαλεχθῶσιν. εἰ δὲ δεῖ συλλαβῆσθαι περὶ τῆς δυνά-
 μεως ταύτης εἰπεῖν, οὐδὲν τῶν φησόμενων πρακτορέων εὐρή-
 σασμεν ἀλόγως γιγνόμενον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἔργων καὶ τῶν
 διασημάτων ἀπάντων ἡγεμόνα ¹ λόγον ὄντα, καὶ μάλιστα
 χρωμένους αὐτῷ τοὺς πλείστους κούν ἔχοντας· ὥστε τοὺς
 πολυμῶντας βλασφημεῖν περὶ τῶν παιδευάντων καὶ φιλοσο-
 φούντων ὁμοίως ἄξιον μισεῖν, ὡς περὶ τοὺς ἐς τὰ τῶν θεῶν
 εἶδη ἐξαίμακτόντας. ἐγὼ δ' ἀποδέχομαι μὲν ² ἅπαντας
 τοὺς λόγους, τοὺς καὶ κατὰ μικρὸν ἡμᾶς ὠφελεῖν δυναμέ-
 30 κους· οὐ μὲν ἀλλὰ ³ καλλίστους ἡγοῦμαι καὶ βασιλευστέ-
 τους καὶ μάλιστα πρέποντας ἐμοὶ τοὺς περὶ τῶν ἐπιτηδευ-
 μάτων καὶ τῶν πολιτικῶν παρανοῶντας, καὶ τούτων αὐτῶν
 ἔσοι διδάσκουσι τοὺς τε δυναστεύοντας ὡς δεῖ τῷ πλάθει
 χρῆσθαι, καὶ τοὺς ἰδιώτας ὡς χρὴ πρὸς ⁴ τοὺς ἀρχοντας
 διακείσθαι· ⁵ διὰ γὰρ τούτων ἐρῶ τὰς πόλεις εὐδαιμονε-
 35 στάτας καὶ μεγίστας γιγνόμενας.

δ· Τὸν μὲν οὖν ἕτερον λόγον, ὡς χρὴ τυραννικῶν, Ἰσοκρά-
 40 τούς ἠκούσατε, τὸν δὲ ἐχόμενον, ἃ δεῖ ποιεῖν τοὺς ἀρχομέ-
 κους, ἐγὼ περῶσομαι διαλεθεῖν, οὐχ ὡς ἐκείνον υπερβαλέ-
 μενος, ἀλλ' ὡς προσῆκόν μοι περὶ τούτων μάλιστα διαλε-
 χθῆναι πρὸς ὑμᾶς. εἰ μὲν γὰρ, ἐμῶ μὴ δηλώσαντος ἃ
 βούλομαι ποιεῖν ὑμᾶς, ⁶ διαμάχοιτε τῆς ἐμῆς γνώμης, οὐκ
 45 ἀν' εἰκότως ὑμῶν ὀργίζοιμην· εἰ δὲ, προειπόντος ἐμοῦ, μηδὲν
 γίνουσι ⁷ τούτων, δικαίως ἀν' ἤδη τοῖς μὴ πεδερμένοις
 μεμφοίμην. ἡγοῦμαι δ' οὕτως ἀν' μάλιστα παρακαλέσσαι
 καὶ προτρέψαι πρὸς τὸ μνημονεύειν ὑμᾶς τὰ ῥηθέντα καὶ
 σκευδαρχεῖν αὐτοῖς, οὐκ εἰ περὶ τὸ συμβουλεύειν μένον

¹ τὸν λόγον A. C. L.² πάντας A. C. L.³ καὶ καλλίστως A. L.⁴ τοὺς κατὰ A.⁵ εἰ γὰρ δὲ A. C. L.⁶ διαμαρτυροῦν A. C. L.⁷ τοῦτοι A. L.

ultima. ut τοὺς ἄλλους et supra om̄n̄ (non
 antitheta sint. Alioqui, si subintelligas
 πρῶτα, frigidius erit. Idem. quibus
 enim argumentis alios dicendo persuadendum,
 isdem etiam aliorum res deliberandas uti-
 mur. LANG. Ἰσας ἄμινον τὸ διαγράψαι αὐ-
 τὰς. COR.

ἄλλοις.] Ἰσιν λόγου. WOLF.

Πολυμῶντας] Hic intelligo de his qui
 docent eloquentiam, φιλοσοφούντων de his
 qui student eloquentiam. AUGER.

πρὸς ἀρχοντας] Malim πρὸς τοὺς ἀρχο-
 ντας. WOLF.

Ὡς χρὴ — ἃ δεῖ] Προειποντοῦσι ἔξωθεν
 τῷ ὄντι καὶ τῷ δὲ, εὐδαιμονοῦντα, σκευδαρχοῦντα,
 ὑποδιδάσκοντα, ἢ ἄλλοις et ceteris. COR.

γακόμενῃ καὶ ταύτ' ἀπειροδμήτας ἀποκαλασείην, ἀλλ' εἰ
 b¹ προσπιδεῖζαίμα, πρῶτον μὲν τὴν πολιτείαν τὴν παροῦσαν
 εἰς ἀξίαν ἔστιν ἀγαθῆν, αὐ μόνου διὰ τῶν ἀνθρώπων, αὐδ' ὅτι
 πάντες τὸν χρόνον μετὰ ταύτης οἰκοῦμεν, ἀλλ' ὅτι² βελ-
 τίστη τῶν πολιτειῶν ἐστίν· ἐπειδ' αἷς ἐγὼ ταύτην ἔχω τὴν
 ἀρχὴν οὐ παρανόμουσιν οὐδ' αἰλοτρίας, ἀλλ' ὀσίως καὶ δίκαιως
 καὶ διὰ τοὺς ἐξ ἀρχῆς προγόνους καὶ διὰ τὸν πατέρα, καὶ
 δι' ἑμαυτῶν. ταύτων γὰρ προσπεδειχθέντων,³ τίς οὐκ αὐτὸς 26
 c αὐτοῦ καταγκάσεται τὴν μεγίστην ζημίαν, εἰ μὴ πεν-
 θαρχῆ ταῖς ὑπ' ἐμοῦ συμβουλεύουσιν καὶ προσταχθεῖσι;
 ε. Παρὶ μὲν οὖν τῶν πολιτειῶν — ἐντυθεῖν γὰρ ὑποτι-
 θάμενος ἡξιάμων — εἶμαι πῶσι δοκεῖν δεινότερον μὲν εἶναι
 τὸ τῶν αὐτῶν ἀξιοῦσθαι τοὺς χρηστὰς καὶ τοὺς πονηροὺς,
 δίκαιοτάτων δὲ τὸ⁴ διαίσιδαι περὶ τούτων καὶ μὴ τοὺς
 d ἀνομοίους τῶν ὁμοίων τυγχάνειν, ἀλλὰ καὶ πρῶττω καὶ
 τιμωσθαι κατὰ τὴν ἀξίαν ἐκαστοὺς. αἱ μὲν τοῦτων ἀλγοαρ-
 χίαι καὶ δημοκρατίαι ταῖς ἐσότητος τοῖς μετέχουσι τῶν
 πολιτειῶν ζητοῦσι, καὶ τοῦτο εὐδοκεῖ παρ' αὐταῖς,⁵ ἤν
 μηδὲν ἕτερος ἕτερου δύνηται πλεον ἔχειν· ὁ τοῖς πονηροῖς
 συμφέρον ἐστίν· αἱ δὲ μοναρχίαι πλείστων μὲν νέμονται τῶ
 βελτίστῳ, δεύτερον δὲ τῶ μετ' ἐπιθέον, τρίτον δὲ καὶ τέταρ-
 τον ταῖς ἄλλοις κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον. καὶ ταύτ' εἰ μὴ
 e πενταρχῶ καθέστηκεν, ἀλλὰ τὸ γε βούλημα τῆς πολι-
 τείας τοιοῦτόν ἐστιν. καὶ⁶ μὲν δὴ διαρῶν καὶ τὰς φύσεις
 τῶν ἀνθρώπων καὶ τὰς πράξεις ἀπειροτες αὐ τὰς τυρανκί-

1 προσπιδεῖζαίμα A. C. L. 2 καὶ βελτίστη τῶν ἄλλων πολ. A. C. L.
 3 εἰς ἔστιν ἐστὶς A. C. L. 4 διαίσιδαι A. διαίσιδαι L. 5 ἐν A. C.
 6 μὴ δὲ L. μὴ εἰ δὲ A.

Ἀπειροδμήτας] Ἀπλῶς διηγοράμενος. ἀπαντες ἀν' ὁμολογήσειεν τὰς τυρανκίας μάλ-
 IDEM. λον διαρῶν, καὶ τὰς φύσεις τῶν ἀνθρώπων καὶ
 προσπιδεῖζαίμα] Ἰσως προσπιδεῖζαίμα. τὰς πράξεις. atque quisque facile con-
 IDEM. dat, a tyrannide hominum mores et vitam
 Ἰπποκρίτης] Velim legi: ἰσο- melius potestis posse, quam e reliquis civi-
 δήμιος ἀρχόμενος. hic enim incipit iuxta id- tatum formis. Ita vero locum esse expli-
 quod proponit. APOD. candum, nemppe de tyrannidis bonos ciues
 Ἰπποκρίτης] Interpretor: ut agatur cum a malis distinguendi facilitate, et anteo-
 κλαμοσος, ut ea successus fortuna eis et dencia et consequentia doctet. Non audi-
 dignitas. WOLF.endus igitur videtur Wolf., qui post μάλ-
 Τῶς μετέχουσι τῶν πολ.] is qui parti- λον addere vult συμφέρον, qm aliud pro-
 cipies suas admiinistratiōnum, ap. omnibus- pons et a consuetudine alienissimus agnos
 civibus id democritia, et principibus tan- egreditur. LINO. Προμάλμων, καὶ μὴ δὲ,
 tans in oligarchia. APOD. ἴσχυος, καὶ ὑπὸ σφίρας. COV. Cf. Huar.
 Καὶ μὴ δὲ διαρῶν etc.] Construas: Καὶ
 ὅ. αἰ. καὶ μὴ δὲ - ἢ μάλιστ' etc.

δας μᾶλλον ὁμολογήσαιεν. καίτοι τίς οὐκ ἂν ¹ δεῖξαιτο τῶν
 εὖ φρονούντων τοιαύτης πολιτείας μετέχειν ἐν ἧ μὴ ² διαλή- 30
 σει χρηστός ἂν, μᾶλλον ἢ φέρεσθαι μετὰ τοῦ πλῆθους μὴ
 γινωσκόμενος ὁποῖός τις ἐστίν; ἀλλὰ μὲν καὶ πραιοτέραν
 τοσοῦτω ³ δικαίως ἂν αὐτὴν ⁴ εἶναι ⁵ κρίναμεν, ὅσων περ ῥᾶσιν
 ἐστὶν ἑνὸς ἀνδρὸς γνώμη προσέχειν τὸν ναῦν μᾶλλον ἢ πολ-
 λαῖς καὶ παντοδαπαῖς ⁶ διανοίαις ζητεῖν ἀρίσκειν. ὅτι μὲν
 οὖν ἡδίων ἐστὶ καὶ πραιοτέρα καὶ δικαιότερα, διὰ πλειόνων
 μὲν ἂν τις ἀποδείξειεν, οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ διὰ τούτων συνη- b
 δῆν ῥαδίον ἐστὶ· περὶ δὲ τῶν λοιπῶν, ὅσων αἱ μοναρχίαι
⁷ πρὸς τὸ βουλευσασθαι καὶ ⁸ πράξαι τι τῶν δεόντων δια-
 φέρουσιν, οὕτως ἂν κάλλιστα θεωρήσαιμεν, εἰ τὰς μεγίστας
 τῶν πράξεων παρ' ἀλλήλας τιθέντες ἐξετάζειν ἐπιχειρή-
 σαιμεν αὐτάς. οἱ μὲν τοίνυν κατ' ἐνιαυτὸν εἰς τὰς ἀρχὰς
 εἰσιόντες πρότερον ἰδιῶται γίνονται, πρὶν αἰσθῆσθαι τι
 τῶν τῆς πόλεως, καὶ λαβεῖν ἐμπειρίαν αὐτῶν· οἱ δ' αἰεὶ τοῖς c
 27 αὐτοῖς ἐπιστάτουντες, ἦν καὶ τὴν φύσιν καταδεστέραν
 ἔχουσιν, ἀλλ' οὖν ταῖς γε ἐμπειρίαις πολλοὺ τῶν ἄλλων
 προσέχουσιν. ἔπειθ' οἱ μὲν πολλῶν καταμελῶσιν, εἰς ἀλλή-
 λους ἀποβλέποντες, οἱ δ' οὐδενὸς ὀλιγοῦσιν, εἰδότες ὅτι
 δεῖ πάντα δι' αὐτῶν γίνεσθαι. πρὸς δὲ τούτοις οἱ μὲν ἐν
 ταῖς ὀλιγαρχίαις καὶ ταῖς δημοκρατίαις διὰ τὰς πρὸς σφᾶς
 αὐτοὺς φιλοτιμίας λυμαίνονται τοῖς κοινῶς· οἱ δ' ἐν ταῖς
 μοναρχίαις ὄντες, οὐκ ἔχοντες ὅτῳ φθογήσουσιν, ⁹ πάντων, d
 ὡς οἷον τ' ἐστὶ, ¹⁰ βέλτιστα πράττουσιν. ἔπειθ' οἱ μὲν ¹¹ ὑστε-
 ρίζουσι τῶν πραγμάτων· τὸν μὲν γὰρ πλείστον χρόνον ἐπὶ
 τοῖς ἰδίῳ διατρίβουσιν, ἑπειδὴν δ' εἰς τὰ συνέδρια συνελ-

¹ δεῖξαιτο A. C. L.

² διαλήσει A. L.

³ καὶ ἰδίῳ δικαίως A.

⁴ εἶναι om. A. C. L.

⁵ κρίναμεν A. L.

⁶ διανοίαις καὶ παντοδαπαῖς A. C. L.

⁷ καὶ πρὸς A. C. L.

⁸ πρὸς τὸ πράξαι A. C. L.

¹⁰ τὰ βέλτιστα A. C. L.

¹¹ ὑστεροῦσι A. C. L.

Καὶ δικαιότεραν δικαίως] Post τοσοῦτω
 abjeoī verba καὶ δικαιότεραν, quae tum
 contextui repugnant, tum a duobus Au-
 ger. Codd. et a Stob., p. 322. recte ab-
 sunt. Nam contextu accuratius consi-
 derato invenies, monarchiam aliis civita-
 tis formis justitia praestare, jam esse de-
 monstratum, item civibus illam inveni-
 orem esse; quibus peractis restat, ut eam
 quoque mansuetiorem ac leniorem esse
 demonstraretur, quae demonstratio a verbis,
 ἀλλὰ μὲν καὶ πραιοτέραν, nunc demum in-

cipit. Quae tres virtutes singularim antea
 commemoratae inde a versu 7. Et μὲν
 ἂν etc., enigmatice repetuntur, quo clarum
 fit, in enumeratione singularum virtutum
 antecedente, duas diversas virtutes, quarum
 altera jam affuerit, non esse conjun-
 gendas. Augerius hunc locum parum per-
 spexit. LANGO.

Κάλλιστον] Ἰσοκράτους. COR.

Ταῖς γε [μνησίαις] Εἰ δὲ αἱ ταῖς αὐτοῖς
 ἐπιστάτου. WOLF.

Θασι, πλεονάκεις ἂν τις αὐτοὺς εὖροι διαφορομένους ἢ κοινῇ
 βαυλευμένους· οἱ δ', οὔτε συνεδρίων οὔτε χρόνων αὐτοῖς
 ἀποδεδειγμένων, ἀλλὰ καὶ τὰς ἡμέρας καὶ τὰς νύκτας ἐπὶ
 τὰς πράξεις ὄντες, οὐκ ἀπολείπονται τῶν καιρῶν, ἀλλ'
 ἕκαστον ἐν τῷ δεόντι πράττουσιν. ἔτι δ' οἱ μὲν πρὸς ἀλλή-
 λους δυσμενῶς ἔχουσι, καὶ βούλονται ἂν καὶ τοὺς πρὸ αὐτῶν
 ἀρχοντας καὶ τοὺς ἐφ' αὐτοῖς ὡς κάκιστα διοικῆσαι τὴν
 πόλιν, ἢ ὡς μεγίστην δόξαν αὐτοῖς λαβῶσιν· οἱ δὲ διὰ
 πάντος τοῦ βίου κύριοι τῶν πραγμάτων ὄντες εἰς ἅπαντα
 τὸν χρόνον καὶ τὰς εὐνοίας ἔχουσι. τὸ δὲ μέγιστον τοῦ
 γὰρ κοινῶς οἱ μὲν ὡς ἰδίοις, οἱ δὲ ὡς ἀλλοτρίοις, προσέχουσι
 τὸν νῦν, καὶ συμβούλοις χρωῖνται περὶ αὐτῶν οἱ μὲν τῶν
 ἀστῶν τοῖς τολμηροτάτοις, οἱ δ' ἐξ ἁπάντων ἐκλεξάμενοι
 τοῖς φρονιμωτάτοις, καὶ τιμῶσιν οἱ μὲν τοὺς ἐν τοῖς ὄχλοις
 εἰπεῖν δυναμένους, οἱ δὲ τοὺς χρῆσθαι τοῖς πράγμασι
 ἐπισταμένους.

5. Οὐ μόνον δ' ἐν τοῖς ἐγκυκλίοις καὶ τῆς κατὰ τὴν
 ἡμέραν ἕκαστην γιγνομένοις αἱ μοναρχίαι διαφέρουσιν, ἀλλὰ
 καὶ τὰς ἐν τῷ πολέμῳ πλεονεξίας ἀπάσας περιελήφασιν.
 καὶ γὰρ παρασκευάσασθαι δυνάμεις καὶ χρῆσασθαι ταύ-
 ταις, ὥστε καὶ λαθεῖν καὶ φθῆναι, καὶ τοὺς μὲν πείσαι, τοὺς

¹ ἰαυτῶν A. ² λαμβάνουσιν A. C. L. ³ πάντα L.
⁴ ἑμῶς ἔχουσι. τὸ δὲ μέγιστον πάντων A. C. L. ⁵ τὸν om. A. C. L.
⁶ ἐλάττω om. A. L. ⁷ χρῆσθαι A. ⁸ ἐφθῆναι A. C. L.

'Αποδεδειγμένων] Διαφορμένων. Cor. -
 Καὶ τὰς ἡμέρας καὶ τὰς νύκτας] Ἄντι τοῦ
 συνεχῶς. IDEM.
 Δίοντι] Καίῃ ἢ χρέμ. IDEM.
 Τὸς ἐφ' ἑαυτοῖς] Wolf. transtulit: eos,
 qui in ipsorum potestate sunt, quanquam
 non negat, his verbis significari posse quo-
 que collegas, qui ipsorum temporibus vi-
 vent, successores vero, quod oppositum,
 τὸς πρὸ αὐτῶν ἀρχοντας, postulat, non inter-
 pretari audeat, mavult igitur τὸς μετ' ἑαυ-
 τοῖς. At in utroque, tum versione tum in
 postremo dubio, erravit sane Vir egregius,
 quem si ἐφ' ἑαυτοῖς non solum esse possint
 aequales, sed et successores, et, plures op-
 timorum auctorum loci, quos Fischerus
 collegit ad Welleri Grammat. spec. 3.
 part. 2. p. 236. seq., ubi hic noster locus
 expressè in auxiliū vocatus est, satis
 declarat. LANG. Τὸς διαλεχμῆτους αὐ-
 τοῖς ἀρχοντας. Cor.
 Εἰδοῦς] Wolf. conjecit ἑνοίας ἑμῶς, ut

sententia sit: eodem perpetuo sentiunt. rei-
 publicæ consultum semper volunt. LANG.
 ἴσως ἑμῶς ἑμῶς. Cor. Idem tamen le-
 ctionem: ἐνοίας ἔχουσιν. τὸ δὲ μέγιστον
 veram censet.
 Γὰρ κοινῶς] Malim abesse γὰρ. LANG.
 Καὶ γὰρ παρασκευάσασθαι etc.] Causa
 tum hujus præstantiam, tum aliarum quæ
 monarchiæ h. l. conoeduntur, in eo sine
 dubio quaerenda, quod voluntate unius, si
 idoneus est et strenuus homo, omnia ci-
 vilitatis negotia et facilius et celerius, quo-
 niam non eget ille consensu aliorum, per-
 soi possunt. Quod ideo adjicio, ne quis
 hunc locum difficultatis temere aut corra-
 ptionis insimulet, ut factum est ab ignota
 manu in editione Isocratis Wolfiana mi-
 noris formæ, quam ex auctione librorum
 Fischeri emptam possideo. IDEM.
 Ὀφθῆναι] ἴσως φθῆναι. Εἰαγέρ. Ἰ. μέττα
 τ. ἰ. α. φθάνει, μέττα τ. ἰ. β. λαθάται.
 Cor.

δὲ βιάσασθαι, παρὰ δὲ τῶν ἐκπρίασθαι, τοὺς δὲ ταῖς ἀλ-
 λαις θεραπεύειαι προσαγαγέσθαι, μᾶλλον αἱ τυραννίδες τῶν
 28 ἄλλων πολιτικῶν οἰαί τ' εἰσί. καὶ ταῦτ' ἐκ τῶν ἔργων ἂν τις c
 οὐχ ἤττον ἢ τῶν λόγων πιστεύσειεν. τούτο μὲν γὰρ τὴν τῶν
 Περσῶν δύναμιν ἅπαντες ἴσμεν τηλαυκίτην τὸ μέγεθος γε-
 γενημένην, οὐ διὰ τὴν τῶν ἀνδρῶν φρόνησιν, ἀλλ' ὅτι μᾶλλον
 τῶν ἄλλων τὴν βασιλείαν τμηῶσι· ταῦτο δὲ Διοσύσιον τὸν
 τύραννον, ¹ ὅτι παραλαβὼν τὴν μὲν ἄλλην Σακελιάν ἀνάστα-
 σεν γεγενημένην, τὴν δ' αὐτοῦ πατρίδα πολιορκουμένην, οὐ
 μόνον αὐτὴν τῶν παρόντων κινδύνων ἀπέλλαξεν, ἀλλὰ καὶ d
 μεγίστην τῶν Ἑλληνίδων πόλεον ἐποίησεν· ἐτι δὲ Καρχη-
 δονίους καὶ Λακεδαιμονίους, τοὺς ἀρίστα τῶν Ἑλλήνων
 πολιτευομένους, οἵκοι μὲν ὀλιγαρχομένους, ² παρὰ δὲ τὸν
 πόλεμον βασιλευμένους. ἔχει δ' ἂν τις ἐπιδείξει καὶ τὴν
 πόλεον τῶν Ἀθηναίων, τὴν μάλιστα ταῖς τυραννίδας μισοῦ-
 σαν, ὅταν μὲν πολλοὺς ἐκπέμψῃ στρατηγούς, αἰτυχεύσαν,
 ὅταν δὲ δι' ἐνὸς ³ ποιήσῃται ταῖς κινδύνους, κατορθύσασιν. καί- e
 τοι πῶς ἂν τις σαφέστερον ἐπιδείξειεν ἢ διὰ ⁴ τοιούτων παρα-
 δειγμάτων πλείστου ταῖς μοναρχίας ἀξίας οὐσας; φαίνον-
 ται γὰρ αἶ τε διὰ τέλους ⁵ τυραννεύμενοι μεγίστας δυνάμεις
 ἔχοντες, οἱ τε καλῶς ὀλιγαρχοῦμενοι, περὶ δὲ μάλιστα 32
 σπουδάξουσιν, οἱ μὲν ἓνα μόνον στρατηγόν, οἱ δὲ βασιλεία
 τῶν στρατοπέδων κύριον καθιστάντες, οἱ τε μισοῦντες ταῖς
 τυραννίδας, ὁπόταν πολλοὺς ἀρχοντας ἐκπέμψωσιν, οὐδὲν
 τῶν δεόντων πράττοντες. εἰ δὲ θεῖ τι καὶ τῶν ἀρχαίων
 εἰπεῖν, λέγεται καὶ τοὺς θεοὺς ὑπὸ ⁶ Διὸς βασιλευσθῆναι.
 περὶ ὧν, εἰ μὲν ὁ λόγος ἀληθής ἐστι, ὅπλον ὅτι κακείνοι ταύ-
 την τὴν κατάστασιν προκρίνουσιν, εἰ δὲ τὸ μὲν σαφὲς μηδεὶς
 οἶδεν, αὐτοὶ δ' εἰκάζοντες οὕτω περὶ αὐτῶν ὑπειλήφαμεν, b

¹ ὅς C. L.² περί L.³ σωῆται A. C. L.⁴ τοῦτον τῶν A. C. L.⁵ τυραννοῦμενοι A. C. L.⁶ τοῦ Διὸς A. C. L.

Ἄναστασι γασιν.] Ἐπὶ τῶν Καρχηδονίων. Hujus meminit et in Philippica oratione. WOLF. Historia apud Died. Sic. l. 13. 14. BATT.

Παρὰ τὸν πόλεμον.] Ἐν καυχῇ πολέμου. COR.

Καὶ τὴν πόλεον τῶν Ἀθ.] Videtur alludere ad cladem acceptam ad Argosopolamoa, cui bello sex duces praefuerunt. Xen. Hellen. IDEM.

l. II. Item ad Siculam expeditionem, cui traas, Nisiana, Lamachus, Demosthenes, genocato Alcibiade. WOLF.

Οἱ τε καλῶς ὀλιγαρχοῦμενοι περὶ δ.] Pro τῆς τε καλῶς ὀλιγαρχοῦμένης ἢ ἐκείνης πρά- γμασι περὶ δ. — Sic Homerus Od. M. 73. οἱ δὲ δύο σάββαλα, ἑ μὲν οὐρανὸν οὐρανὸν ἰσάνει, ἄρτι τῷ, τῶν δὲ δύο σπασίλων ἑ μὲν etc.

σημαίνου, ὅτι πάντες τὴν μοναρχίαν προτιμῶμεν· αὐτὸ γὰρ εἶναι ποτ' αὐτῇ χρῆσθαι τοὺς θεοὺς ἔφαμεν, εἰ μὴ πᾶσι τῶν ἄλλων προέχον αὐτὴν ἐκρίβωμεν. περὶ μὲν οὖν τῶν πολιτικῶν, ὅσων ἀλλήλων διαφέρουσιν, ἀπικατὰ μὲν αὐτῷ εὐραῖν οὐτ' εἴπειν δυνατόν ἐστίν· οὐ μὴν ἀλλὰ πρὸς γε τὸ παρὸν ἀποχρῶντας καὶ πῶν εἴρηται περὶ αὐτῶν.

c ζ'. Ὡς δὲ προσηκόντως ἡμεῖς τὴν ἀρχὴν ἔχομεν, πολὺ τούτου σωφρονώτερος καὶ μᾶλλον ὁμολογούμενος ὁ λόγος 29 ἐστίν. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν, ὅτι Τυρκοῦ μὲν ὁ τοῦ γένους ἡμῶν ἀρχηγός, παραλαβὴν τοὺς τῶν ἄλλων πολιτῶν προγόνους, πλείστας δ' αὖτε καὶ 2 τὴν πᾶσιν αὐτοῖς ἐκτίσσε καὶ τὴν χώραν 3 κατένευκεν; ὁ δὲ πατὴρ Εὐσωγῆος ἀπόλασάντων ἑτέρον τὴν ἀρχὴν πάλιν ἀπέλαβεν, ὑποστὰς τοὺς μεγίστους κινδύ-
d νους, καὶ τοσούτων μετέστησεν ὥστε μηκέτι Φοίνικας Σαλαμίνιαις τυρανεῖν, ἀλλ', ὡς περὶ ἦν τὴν ἀρχὴν, ταύτους καὶ πῶν ἔχειν τὴν βασιλείαν.

η. Λοιπὸν οὖν ἐστὶν ὡς προεθέμεν, περὶ ἑμαυτοῦ διαλθεῖν, ἢ ἐπίστησθε ὅτι τοιοῦτός ἐστιν ἡμῶν ὁ βασιλεὺς, ὅς αὐτῶν μόνον διὰ τοὺς προγόνους ἀλλὰ καὶ δι' 4 ἑμαυτὸν δικαίως αὐτῶν καὶ μείζονος 5 τιμῆς ἢ τηλικαύτης 6 ἠξιώσθην. σῆμαι γὰρ ἕως πάντας αὐτῶν ὁμολογήσασθαι πλείστου τῶν ἀρετῶν ἀξίας εἶναι c τὴν τε σωφροσύνην καὶ τὴν δικαιοσύνην. οὐ γὰρ μόνον ἡμᾶς τὸ καθ' αὐτὰς ἐπιφελούσιν, ἀλλ', εἰ 7 θέλωμεν σκοπεῖν καὶ τοὺς φύσεις καὶ τὰς δυνάμεις καὶ τὰς χρήσεις τῶν 8 προηγμένων, ἐπιφύσσομεν τὰς μὲν 9 μὴ μετεχούσας 10 τούτων τῶν

¹ ἱερακόντας A. C. L.

² οὐν om. A. C. L.

³ διήκειν A. C. L.

⁴ ἱκανὸς C. αὐτὸν L.

⁵ πρῶτος om. C.

⁶ ἀξιώσθην A. ἀρχῆς ἀξιώσθην C. ἀρχῆς ἀξιώσθην L.

⁷ ἰδίωμεν C.

⁸ ἀρετῶν A.

⁹ μὴ om. A. C.

¹⁰ μηδαμῶς τούτων A. C.

Ἐπιφύσσομεν τὰς μὲν μὴ μετεχούσας] Τὰς μὲν et in sequentibus τὰς δὲ ad χρίστας et δυνάμεις nullo modo refertur potest, multo minus ad προηγμένων, quod generis diversitate prohibet. Hinc pro προηγμένων autem Augerio recipiendum erit ex illius conje-

ctura ἀρετῶν, cui tamen verbum προηγμένων de actione potius, quam de virtutis excoitatione dici solitum obstrare videtur, ant, quod ipse obtuli, πρόσθεν. Ceterum Augerii ἀρετῶν Isocratis de virtutibus sententiam, alteram nimirum ab altera sejunctam excoitari posse, nullo modo repugnat, ut e loco p. 147. v. 5. satis manifestum est. ΕΛ ΝΥ. Ἐπιφύσσομεν οὐκ εἶναι οὐδ' ἀρχῆσαν οὐσίαν, τὴν ἐπιφύσσομεν τοῦ θυλακῶ τὰς μὲν πρὸς τὴν οὐδένων προηγμένων, ἐπιφύσσομεν δὲ αὐτῶν τὸ πρὸς τὴν ἀξίας, συγγενεῖς ἐπιφύσσομεν τὴν πρὸς τὴν ἀξίας. Οὐκ.

ιδεῖν μεγάλων κακῶν αἰτίας αὔσας, τὰς δὲ μετὰ δικαιοσύνης καὶ σωφροσύνης γιγνομένας πολλά τὸν βίον¹ τὸν τῶν ἀνθρώπων ὠφελούσας. εἰ² δὲ τις τῶν προγεγενημένων ἐπὶ ταύταις ταῖς ἀρεταῖς εὐδοκίμησεν, ἠγούμαι καί μοι προσήκειν τῆς αὐτῆς δόξης ἐκείνους τυγχάνειν.

Ζ'. Τὴν μὲν οὖν δικαιοσύνην ἐκείθεν ἂν μάλιστα κατίδοιτε. παραλαβὴν γὰρ, ὅτ' εἰς τὴν ἀρχὴν καθιστάμεν, τὰ μὲν βασίλεια χρημάτων κενὰ καὶ πάντα³ καταλαωμένα, τὰ δὲ⁴ πράγματα ταραχῆς μεστὰ καὶ πολλῆς ἐπιμελείας⁵ δεόμενα καὶ φυλακῆς καὶ δαπάνης, εἰδῶς⁶ ἑτέρους ἐν τοῖς τοιούτοις καιροῖς ἐκ παντὸς τρόπου τὰ σφέτερά αὐτῶν διορθομένους καὶ πολλὰ παρὰ τὴν φύσιν τὴν αὐτῶν πράττειν ἀναγκαζομένους, ὅμως οὐδ' ὑφ' ἐνὸς τούτων διεφθάρην, ἀλλ' οὕτως ὅσῳ καὶ καλῶς ἐπεμελήθη τῶν πραγμάτων, ὥστε μηδὲν ἑλλείπειν ἐξ ὧν οἶόν τ' ἦν αὐξήθηαι καὶ πρὸς εὐδαιμονίαν³⁰ ἐπιδοῦναι τὴν πόλιν. πρὸς τε γὰρ ταῖς πολίτας μετὰ τὸσαύτης πραότητος προσηνέχθη, ὥστε μήτε φυγὰς μήτε θανάτους μήτε χρημάτων ἀποβολὰς μήτ' ἄλλην μηδεμίαν τοιαύτην συμφορὰν ἐπὶ τῆς ἡμῶν γεγενῆσθαι βασιλείας. ἀβάτου δ' ἡμῶν τῆς Ἑλλάδος οὐσης διὰ τὸν πόλεμον τὸν γεγενημένον, καὶ πανταχοῦ⁶ συλωμένων ἡμῶν, τὰ πλεῖστα τούτων διέλυσεν, τοῖς μὲν ἅπαντ' ἀποτίνων, τοῖς δὲ μέρη, τῶν δ'⁷ ἀναβαλέσθαι δεόμενος, πρὸς δὲ τοὺς ὅπως ἠδυνάμεν περὶ τῶν ἐγκλημάτων διαλλαττόμενος. ἔτι δὲ καὶ τῶν τὴν νῆσον οἰκούντων δυσκόλως πρὸς ἡμᾶς διακειμένων,⁸ καὶ βασιλῆος τῷ μὲν λόγῳ διηλλαγμένου τῆ δ' ἀληθείᾳ τραχέως ἔχοντος, ἀμφοτέρα ταῦτα κατεπραῖνα, τῷ μὲν προδύμως ὑπηρετῶν, πρὸς δὲ τοὺς δίκαιον ἑμαυτὸν παρέχων. τοσούτου γὰρ δέου τῶν ἀλλοτρίων ἐπιθυμεῖν, ὥσθ' ἕτεροι μὲν, ἦν καὶ μακρῶ μείζω τῶν ὁμόρων δύναμιν ἔχωσιν, ἀποτεμνονταί τῆς γῆς ε

¹ τὸν om. A. C. L.

² δι δὲ A. C. L.

³ καταλαωμένα C.

⁴ πράγματα δι A. C. L.

⁵ ἑτέρας A. C. L.

⁶ συλωμένων A. C. L.

⁷ ἀναβάλλεσθαι A. L.

⁸ καὶ τῷ βασ. A. L.

⁹ μακρῶ A. C. L.

Τούτων τῶν [ιδεῖν] Τίς τι σωφροσύνης καὶ τῆς δικαιοσύνης. WOLF.

Οὐδ' ὑφ' ἐνός] Ἀπὸ τοῦ, ὑφ' ἐνός. Con.

Ἀβάτου — οὐσης] Propter fœdera, ut opinor, quæ inter regem Persarum et Græcos auctoritate Lacedæmoniorum facta sunt. Defecerat autem Evagoras ab

Artaxerxe, ut postea videbimus: quare consentaneum est, eam a Græcis etiam hostem fuisse judicatum. WOLF.

Πανταχοῦ] Malim πανταχῶ. uadoniamus.

ΑΒΑΤΟΥ.

Καὶ βασιλῆος] Malim καὶ τῷ βασιλῆος.

WOLF.

καὶ πλεονεκτεῖν ζήτοῦσιν· ἐγὼ δ' οὐδὲ τὴν διδομένην ¹ χάριαι·
 ἤξεισα λαβεῖν, ἀλλ' αἰράσμαι μετὰ δικαιοσύνης τὴν ἐμου-
 τοῦ ² μόνον ἔχειν μᾶλλον ἢ μετὰ κακίας πολλαπλασιαστικῆς
 34 τῆς ὑπαρχούσης κτήσασθαι. καὶ τί δεῖ καθ' ³ ἐν ἑκάστον
 λέγοντα διατρέβειν, ἄλλως τε καὶ συντόμως ἔχοντα δηλώ-
 σαι περὶ ἐμαυτοῦ; φανήσομαι γὰρ ⁴ οὐδένα μὲν πάποτ'·
 ἀδικήσας, πλείους δὲ καὶ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν ἄλλων
 Ἑλλήνων εὖ πεποιηκώς, καὶ μείζους δωρεὰς ἑκατέροισι δεδω-
 κώς ἢ σύμπαντες οἱ πρὸ ἐμοῦ βασιλεύσαντες. καίτοι χρη-
 τοὺς μέγας φρονούντας ἐπὶ δικαιοσύνη καὶ προσποισιμέτους
 b χρημάτων εἶναι κρείττους τοιαύτας ὑπερβολῆς ἔχειν εἰπεῖν
 περὶ αὐτῶν.

ι. Καὶ μὲν δὴ καὶ περὶ σωφροσύνης ἐτι μείζω τούτων ἔχει
 διελεθεῖν. εἰδὼς γὰρ ἅπαντας ἀνθρώπους περὶ πλείστου
 ποιούμενους τὰς παῖδας τοὺς αὐτῶν καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ
 μάλιστα ὀργιζομένους τοῖς εἰς ταῦτα ἐξαμαρτάνουσι, καὶ
 τὴν ὕβριν τὴν περὶ ταῦτα μεγίστων κακῶν αἰτίαν γιγνο-
 μένην, καὶ πολλοὺς ἤδη ⁵ καὶ τῶν ιδιωτῶν καὶ τῶν ⁶ δυ-
 c ναστευσάντων διὰ ταύτην ⁷ ἀπολομένους, οὕτως ἔφυγον τὰς
 αἰτίας ταύτας, ὥστε εἶξ' οὗ τὴν βασιλείαν ἔλαβον, οὐδενὶ 31
 φανήσομαι σώματι πεπλησιακῶς πλὴν τῆς ἐμαυτοῦ γυναι-
 κός, οὐκ ἀγνοῶν ⁸ ὅτι κακείνοι παρὰ τοῖς πολλοῖς εὐδοκι-
 μοῦσιν, ὅσοι περὶ μὲν τὰ τῶν πολιτῶν δίκαιοι τυγχάνουσιν
 ὄντες, ἄλλοθεν δὲ ποθεν αὐτοῖς ἐπὶ ὀρίσαντο τὰς ἡδονάς,
 ἀλλὰ βουλόμενος ἅμα μὲν ἐμαυτὸν ὡς πορρωτάτω ποιῆσαι
 τῶν τοιούτων ὑποψιῶν, ἅμα δὲ παράδειγμα καταστήσαι
 d τὸν τρόπον τὸν ἐμαυτοῦ τοῖς ἄλλοις πολιταῖς, γινώσκων
 ὅτι φιλεῖ τὸ πλήθος ἐν τούτοις τοῖς ἐπιτηδεύμασι τὸν βίον
 διαγῆν, ἐν οἷς ἂν τοὺς ἀρχοντας τοὺς αὐτῶν ὀρασι διατρέ-

¹ μὴ χάριαι A. C. L.
 καὶ om. A. C. L.

² μόνον A. C. L.
³ ἐν om. A. C. L.

⁴ οὐδένα A. C. L.

⁵ ἀπολομένων A. C. L.

⁶ εἰς A. C. L.

⁷ ἀπολομένους A. C. L.

τὴν διδομένην μοι χάριαι] Historia mihi nota non est. Forte rex Persarum dilionem, alii adeptam, Nicooli donare voluit; aut aliqui a vicino tyranno ad Nicoolum defecerunt. In Evagora scribit: ἐτι καὶ χάριαι πολλὰν ἐρωτικῆσαν, καὶ μακροῦ ἔδωκεν ἑσσην ἄκασαν κατασχεῖν. Quod ego si δεξιμίαν, i. e. τὴν ἐπὶ τοῦ στρατός καταλιφεθεῖσαν. WOLF. Διδομένην,

opatre relictam, et reliquis Cypri regibus armis sterptam: cui opponitur ἡ ἐμαυτοῦ lin. seq. LANG.

καὶ πολλοῖς τῶν τοῦ vel ἀπολομένων, aut ἀπολωλῆτα. Ἦδη ἀπολωλῆτους videtur insolens hoc quidam loco, quem praecebat εἶδος γὰρ ἀκαστος n. τ. λ. WOLF. Ἀμασσην γράφει ἀπολωλῆτους. GOR..

βασιλέας. ἔπειτα καὶ προσήκει ἡγησάμεν τοσούτω τοὺς
 βασιλέας. βελτίους εἶναι τῶν ἰδιωτῶν, ὅσῳπερ καὶ τὰς
 τιμὰς μείζους αὐτῶν ἔχουσι, καὶ δευτέρῳ, ὅσοι τοὺς
 μὴ ἄλλους κοσμίως ζῆν ἀναγκάζουσιν, αὐτὰ δ' αὐτοὺς μὴ
 σφραγευτέρους τῶν ἀρχομένων παρέχουσι. πρὸς δὲ τούτοις ^c
 τῶν μὴ ἄλλων πράξεις ἐὼσον ἔγκρατεις καὶ τοὺς πολλοὺς
 γυνομένους, τῶν δ' ἐπιθυμιῶν τῶν περὶ τοὺς παῖδας καὶ
 τὰς γυναῖκας καὶ τοὺς βελτίστους ἡττωμένους· ἡβουλήθη
 αὖν ἐν τούτοις ἑμαυτὸν ἐπιδειξάμεν καρτερῶν δυνάμενον, ἐν αἷς
 ἔμελλον σὺ μόνον τῶν ¹ ἄλλων διοίσειν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐπ'
 ἀρετῇ μέγα φρονούντων. ἔτι δὲ καὶ τῶν τοιούτων πολλὴν ⁸⁵
 κακίαν κατεγίνωσκον, ὅσοι γυναῖκας λαβόντες καὶ κοινω-
 νίαν ποιησάμενοι παντὸς τοῦ βίου μὴ ² στέργουσιν οἷς
 ἔπραξαν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἡδοναῖς ³ λυποῦσι ταύτας, ὑφ'
 ἃν αὐτοὶ μὴδὲν ἀξιοῦσι λυπεῖσθαι· καὶ περὶ μὲν ἄλλας
 τινὰς ⁴ κοινωρίας ἐπιεικῆς σφᾶς αὐτοὺς ⁵ παρέχουσιν, ἐν δὲ
 ταῖς πρὸς τὰς γυναῖκας ⁶ ἔξαρμαρτώουσιν· ἄς εἶδει τοσούτω
 μᾶλλον διαφυλάττειν, ὅσῳπερ οἰκειότεραι καὶ μείζους οὔσαι ^b
 τυχεῖσσι τῶν ἄλλων. εἶτα καὶ λαοθάνασιν ἔνδον ἐν
⁷ τοῖς βασιλείοις στάσεις καὶ διαφορὰς αὐταῖς ἐγκαταλεί-
 ποντες. καίτοι χρὴ τοὺς ὀρθῶς βασιλεύοντας μὴ μόνον τὰς
 πόλεις ἐν ὁμοιοῖα πειρᾶσθαι διαίγειν, ἀν' ἃν ἀρχῶσιν, ἀλλὰ
 καὶ ⁸ τοὺς οἴκους τοὺς ἰδίους καὶ τοὺς τόπους ἐν οἷς ἂν κατα-
 κῶσιν ἅπαντα κὰρ ταῦτα σφραγευτέρας ἔργα καὶ διεκισιότηης
³² εἶσθιν. οὐ γὰρ τὴν αὐτὴν δὲ γνώμην ἔσχον οὐδὲ περὶ τῆς παιδα- ^c
 ποιίας τοῖς πλείστοις τῶν βασιλέων, αὐτὸ ἠήθη δὲ τούτους
 μὲν ἐκ ταπεινοτέρας ποιήσασθαι τῶν παιδῶν τοὺς δ' ἐκ
 σεμνοτέρας, οὐδὲ τοὺς μὲν νόθους αὐτῶν τοὺς δὲ γνησίους
 καταλατῆν, ἀλλὰ πάντας ἔχειν τὴν αὐτὴν φύσιν καὶ πρὸς
 πατρός καὶ πρὸς μητρὸς ἀνενεγκεῖν, τῶν μὲν θυγατρῶν εἰς
 Εὐαγόραν τὸν πατέρα τὸν ἑμὸν, τῶν δ' ἡμιθέων εἰς Αἰακίδαας,

¹ πολλῶν G. L.² στέρξουσιν A.³ λυποῦσι A.⁴ κοινωρίας σφᾶς A. G. L.⁵ παρέχουσι A.⁶ ἔξαρμαρτώουσιν A.⁷ αὐτοῖς τοῖς A. G. L.⁸ τοὺς ἰδίους οἴκους A. G. L.

Καρτερῶν] Ἄσπι τοῦ; ἡγαρότερος δουρῶν, ὃ
 ἡγαρότερος, ἢ ἡγαρόν τούτων οἶμα.

WOLF.

οἷς ἐπραξαν] Προσέτι; ἀπαραξάν. I. B. H.

Διείγειν] Διαικῆν, ἢ κυβερῆν. O. W.

Τὸν αὐτὸν φύσιν] Malim τὸν αὐτῶν φύσιν.
 artium natura. WOLF. καὶ οἷμας pasci rō-
 fante. Aug. Ita ut ἔχον signifi-
 et significatur omni sequente dicitur.

I. B. H.

τῶν δὲ θεῶν εἰς Δία, καὶ μηδὲνα τῶν ἐξ ἐμοῦ γανομένων
d ἀποστερηθῆναι ταύτης τῆς εὐγενείας.

ια'. Πολλῶν δὲ με προτρεπόντων ἐμμένει τοῖς ἐπιτη-
θεύμασι ταύταις, οὐχ ἥκιστα με κακείνο παρεκάλει, ὅτι
τῆς μὲν ἀνδρίας καὶ τῆς δεινότητος καὶ τῶν ἄλλων τῶν
εὐδοκμοῦντων εἶφαν καὶ τῶν κακῶν ἀνδρῶν πολλοὺς μετέ-
χοντας, τὴν δὲ συμφροσύνην καὶ τὴν δικαιοσύνην ἴδια κτή-
ματα τῶν καλῶν ποιηθῶν ὄντα. κάλλιστον οὖν ὑπέλαβον,
εἴ τις δύνατο ταύταις ταῖς ἀρεταῖς ¹ προέχειν τῶν ἄλλων
e ² ἢ οὐδὲν μέρος τοῖς πονηροῖς μέτεστιν, ἀλλὰ ³ γνησιώταται
καὶ βαβαιόταται ⁴ καὶ μεγίστων ἐπαύων ἀξίαι τυχερά-
νοισι οὔσαι. ⁵ τούτων ἕνεκα ⁶ καὶ ταῦτα διανοηθεῖς ⁷ περιτ-
τοτέρως τῶν ἄλλων ἤσκησα τὴν συμφροσύνην καὶ ⁸ [τὴν
δικαιοσύνην καὶ ταύτας] προαλέμεν τῶν ἡδονῶν οὐ τὰς ἐπι-
38 τοῖς ἔργοις ⁹ τοῖς μεθεμίαν τιμὴν ¹⁰ ἔχουσιν, ἀλλὰ τὰς ἐπι-

¹ προέχειν τὴν πῦν τῶν A. C. L. ² ἀφελόμενος (ἀφίμετος C.) δι' μηδὲν A. C. L.
³ καὶ γνησιώταται A. C. L. ⁴ καὶ μέγισται καὶ A. ⁵ [ταύτων ἕνεκα] L.
⁶ καὶ ἐμ. A. C. L. ⁷ περιττότερον A. C. L. ⁸ uncus om. A. C. L.
⁹ τοῖς om. A. C. L. ¹⁰ ἔχοντας A. C. L.

Δεινότης] Δεινότης jure mihi expli-
cense videor acrimonia mentis, seu, ut alias
voceatur haec virtus, asperitas, .at, quod
contextus flagitat, primariorum quatuor
virtutum nulla essentia videtur. [Augustus
enim eloquentia.] LANG. θεμώσιμος. Con.
τῶν ἄλλων ἀφελόμενος]. Wolf. exploiat
ab aliis avulsus, i. e. selegi ac quasi se-
paravi has duas virtutes a cæteris, has
mihi peculiare esse volui et exiis colui.
Sed minus bene vel saltem minus
dilatando, credo. ἀφελόμενος enim active
significat, ut fere semper, auferens, seu
h. l. separans, ubi ad hoc suppleendum est.
Dicitur enim ἀφελόμενος τί τινος, secon-
dum quam usitatum hujus verbi constru-
ctionem proprio dicendum fuisset: αὐτὰς
τῶν ἄλλων ἀφελόμενος. eas a reliquis sepa-
rans. LANG. eas segregans ab aliis virtu-
tibus, i. e. eas aliis virtutibus præponens,
vel eas selgens inter alias virtutes.
AUGUST.
ἕνεκα] Mihi videtur addendum esse post
ἕνεκα, et forte reiciendum τούτων ἕνεκα ut
redundans. LANG.
ταύτας — τῶν ἰδίων] Pro ταύτας τὰς
ἰδίας. WOLF.
ὅτι τὰς ἐπι τοῖς ἔργοις μεθεμίαν τιμὴν
ἔχουσιν] In Summa interpositas esse:
non itas (voluptates), quæ cum laetitia con-
juncta honore carent, sed quæ cum honore

conjuncte veluti ultro proveniunt. Re-
spondent sibi h. l. ἐπι τοῖς ἔργοις et ἐπι
ταῖς δέξαις, μεθεμίαν τιμὴν ἔχουσας et δι'
ἀνδραγαθίας γηγομένης, quam posteriorem
hæciorum esse, quæ in tota remanet,
præferendam puto. Sententia vero mihi
hæc esse videtur: Voluptates, quæ e
moderationis et justitiam interno sensu
nasuntur, et honorifice sunt, et opera
non egent, ultro petias omnia justo facta
comitantur, e puro quippe bonæ consci-
entiam fonte promanentes. Intelligi ergo
Noster sapientiam voluptates, sive, ut cum
Epicuro loquar, voluptates stables, quæ
nihil aliud sunt nisi animi nil mali sibi
conscii hilaritas. Aliter Wolfius, qui τὰς
ἐπι τοῖς ἔργοις μεθεμίαν τιμὴν ἔχουσας ex-
ponit δι' τὰ ἔργα ἀτιμάστω, ἢ εἰς ἰσχυρά
γα, ὅτι αὶ συνουσίαι ταῖς γυναιξί, εἰ ὄντι
καὶ ἄλλοις etc. sequentia vero, ἀλλὰ τὰς
ἐπι ταῖς δέξαις, eas voluptates, quæ expe-
tantur propter gloriam, fortium facinororum
comitem. Wolf. igitur ἐπι ante τοῖς ἔργοις
alio sensu accipit, quam ἐπι ante ταῖς δέ-
ξαις, in quo nulli videtur. LANG. προαλέ-
μεν εἰς ἰδίας τὰς ἰδίας, αἰσθη οὐδέμιαν
τιμὴν πῦ ἰδίας ἀφελόμενος πῦ ἰδίας
ἔργα, ἀλλὰ τὰς ἰδίας τὰς ἰσχυράς τοῖς
δέξαις ταῖς γηγομένης δι' ἀνδραγαθίας, ἔργα
τὰς ἰδίας, ἢ ἰδίας τῶν ἡμετέριον δι' ἀν-
δραγαθίας. Con.

ταῖς δόξαις ταῖς δι' ἀνδραγαθίαν ἡ γυνομέναις. χρὴ δὲ δο-
κιμάζειν τὰς ἀρετὰς οὐκ ἐν ταῖς αὐταῖς ἰδέαις ἀπάσας,
ἀλλὰ τὴν μὲν δικαιοσύνην ἐν ταῖς ἀπαρτίαις, τὴν δὲ σωφρο-
σύνην ἐν ταῖς δυναστείαις, τὴν δ' ἐγκράτειαν ἐν ταῖς τῶν
νεωτέρων ἡλικίαις. ἐγὼ τοίνυν ἐν³ πᾶσι τοῖς καιροῖς τούτοις
φανήσομαι πείραν τῆς ἐμαυτοῦ φύσεως δευδικῆς. εὐδαιμονίας μὲν^b
ἄγε χορημάτων καταλειφθεὶς οὕτω δίκαιον ἐμαυτὸν παρ-
σχον, ὥστε μηδένα λυπῆσαι τῶν πολιτῶν λαβῶν δ' ἐξου-
σίαν ὥστε ποιεῖν ὅ τι ἀν βούλωμαι, σωφρονέστερος τῶν ἰδιω-
τῶν ἐγενόμην· τούτων δ' ἀμφοτέρων ἐκράτησα, ταύτην ἔχων
τὴν ἡλικίαν ἐν ἣ τούτους πλείστους ἀν εὐροίμεν μάλιστα περὶ
33 τὰς πράξεις ἐξαμαρτάνοντας. καὶ⁵ ταῦτ' ἐν ἑτέροις μὲν
ἰσῶς ἀκνουν εἰπεῖν, οὐχ ὡς οὐ φιλοτιμούμενος ἐπὶ τοῖς c
πεπραγμένοις, ἀλλ' ὡς οὐκ ἀν πιστευθεὶς ἐκ τῶν λεγομέ-
νων ὑμεῖς δ' αὐτοὶ μοι μάρτυρές ἐστε πάντων τῶν εἰρημένων.
ἄξιον μὲν οὖν καὶ τοὺς φύσει κοσμίους ὄντας ἐπαινεῖν καὶ
θαυμάζειν, ἔτι δὲ μᾶλλον⁶ καὶ τοὺς μετὰ λογισμοῦ τοισύ-
τους ὄντας. οἱ μὲν γὰρ τύχη καὶ μὴ γνώμῃ σωφρονοῦντες
τυχὸν ἀν καὶ μεταπεισθεῖεν· οἱ δὲ πρὸς τῷ πεφυκέναι καὶ
διεγνωκότες ὅτι μέγιστόν ἐστι τῶν ἀγαθῶν ἀρετὴ, ἧλον
ὅτι πάντα τὸν βίον ἐν ταύτῃ τῇ τάξει⁷ διαμενοῦσι. διὰ δ
τοῦτο δὲ πλείους ἐποίησάμην τοὺς λόγους καὶ περὶ ἐμαυτοῦ
καὶ περὶ τῶν ἄλλων τῶν προειρημένων, ἵνα μηδεμίαν ὑπο-
λίπω πρόφασιν, ὡς οὐ δεῖ ποιεῖν ὑμᾶς ἐκόντας καὶ προθύ-
μως, ἄττ' ἀν ἐγὼ προστάξω καὶ συμβουλεύσω.

ιβ. Φημὶ⁸ δὲ⁹ χρῆναι πράττειν ἕκαστον ὑμῶν, ἐφ' οἷς
ἐφέστηκεν, ἐπιμελιῶς καὶ δικαίως· καθ' ὅποτερον γὰρ ἀν
10 ἑλλείπητε τούτων, ἀνάγκη ταύτη κακῶς¹¹ σχεῖν τὰς πρά- e
ξεις. μηδενὸς οὖν ὀλιγωρεῖτε μηδὲ καταφρονεῖτε τῶν προστε-

¹ γυνομένης A. ² δι' ἀνδραγαθίαν A. C. L. ³ ἐπὶ πᾶσι A. C. L. ⁴ γὰρ A. C. L.
⁵ κατὰ ταῦτα A. L. ⁶ τούτους καὶ A. C. L. ⁷ διαμενοῦσι L.
⁸ δὲ A. C. L. ⁹ χρῆναι om. A. L. [δὴν] C. ¹⁰ ἑλλείπητε τι A. C. L.
¹¹ ἔχων A. C. L.

Γυνομένης] F. γυνομένης. WOLF.
[ἰδέαις] I. c. παρατίθεται, ut Wolfius
recte explicat. LANG. Ἡ κακῶς, ἢ ἰσοπέ-
σοι. COR.

[Ἀμφοτέρως] Ἦσαν τῆς δικαιοσύνης καὶ
σωφροσύνης. WOLF.

[Ἐκράτησα] Ἀμαρτανύτας περὶ αὐτῆς

ἰσοπέσοι. IDEM. hec utroque praesenti for-
titer et moximum vincens. AUOEN.

[διαμενοῦσι] Malim διαμενοῦσι. WOLF.
Φημὶ] Hic est τὸ καλῶς positum esse
videtur. IDEM. LANG.

[τῶν] Np. horum quibus vos praefecti
estis. AUOEN.

ταγμένων, ὑπολαμβάνοντες ὡς οὐ παρὰ¹ τοῦτ' ἐστίν, ἀλλ' ὡς παρ' ἕκαστον τῶν μερῶν ἢ καλῶς ἢ κακῶς ἔχον τὸ 37. σίμψαν, οὕτω σπαιδάζετε περὶ αὐτῶν. ²Κήδεσθε μηδὲν ἔττον τῶν ἐμῶν ἢ τῶν ὑμετέρων αὐτῶν, καὶ μὴ νομίζετε μικρὸν ἀγαθὸν εἶναι τὰς τιμὰς ἃς ἔχουσιν οἱ καλῶς τῶν ὑμετέρων ἐπισταταῦντες. Ἀπέχεσθε τῶν ἀλλοτριῶν, ἵν' ἀσφαλτέστερον τοὺς οἴκους τοὺς ὑμετέρους αὐτῶν κεκτήσθε. Τοιοῦτους εἶναι χρὴ περὶ τοὺς ἄλλους ὑμᾶς, οἷον περ ἐμὲ περὶ ὑμᾶς ἀξιούτε γίγνεσθαι. Μὴ σπεύδετε πλουτεῖν μάλλον ἢ χρηστοὶ δοκεῖν εἶναι, γινώσκοντες ὅτι καὶ τῶν 6 Ἑλλήνων καὶ τῶν Βαρβάρων οἱ μεγίστας ἐπ' ἀρετῇ δόξας ἔχοντες πλείστων ἀγαθῶν δεσπόται καθίστανται. Τοὺς χρηματισμοὺς τοὺς παρὰ τὸ δίκαιον γιγνομένους ἠγεῖσθε μὴ πλοῦτον ἀλλὰ κίνδυνον ποιήσειν. Μὴ τὸ μὲν λαβεῖν κέρδος εἶναι νομίζετε, τὸ δ' ἀναλωσαὶ ζημίαν· οὐδέτερον γὰρ τούτων αἰεὶ τὴν αὐτὴν ἔχει δύναμιν, ἀλλ' ὁπότερον ἂν ἐν 34 c καιρῷ καὶ μετ' ἀρετῆς γιγνηται, τοῦτ' ὠφελεῖ τοὺς ποιῶντας. Μήδ' ἐπὶ χαλεπῶς ἔχετε τῶν ὑπ' ἐμοῦ προσταττομένων· ὅσοι γὰρ ἂν ὑμῶν περὶ πλείστα τῶν ἐμῶν χρησίμους αὐτοὺς παράσχωσιν, οὗτοι πλείστα τοὺς οἴκους τοὺς αὐτῶν ὠφελήσουσιν. Ὅτι ἂν ὑμῶν ἕκαστος αὐτὸς αὐτῷ τύχῃ συνειδῶς, ἠγεῖσθε μηδὲ ἐμὲ λήσειν, ⁴ἀλλὰ καὶ τὸ σῶμα τούμῳ μὴ παρῆ, τὴν γε διάνοιαν τὴν ἐμὴν οἰεσθῶ τοῖς γιγνομένοις παρεστάναι· ταύτην γὰρ τὴν γνώμην

¹ ταῦτ' A. C. L.

² καὶ κήδεσθε L.

³ ἐφαλτον A. C. L.

⁴ ἀλλὰ ἐπὶ καὶ A. L.

Ὅς εὐ παρὰ ταῦτ' ἐστίν] Multum obsecritatis est in verbis, sed hanc puto sententiam esse: Singula mandata esse diligenter exsequenda, non quod in ipse per se tantum semper momenti sit; sed quod is, qui minima negligat, etiam graviora contempnere videatur; et qui semel contumax deprehendatur, de illius animo sanquam sit bene sperandum. Περὶ οὖν ἀσφαλτέστερον saepe causam donotat. VOLZ. Sabaudi τὸ κοινὸν vel τὸ σίμψαν. quod ab his non pendet communitio bonum. ΑΥΟΧΗ. quod in eo res non alia est. ΛΑΥΟ. Ἐπιδοῦς τῶν ὄν' ἰμοῦ ἀσφαταττομένων καταφρονεῖς, κριζόντες ἐπὶ εὐ διὰ ταῦτα, ταῦτ' ἐστὶ, δι' τὴν ἐπιμίλειαν· ἢ τὴν καταφρονεῖσιν αὐτῶν, καλῶς ἢ κακῶς ἔχει τὸ σίμψαν, ἀλλὰ σπαιδάζετε περὶ αὐτῶν, κριζόντες ἐπὶ καλῶς

ἢ κακῶς ἔχει τὸ σίμψαν, καὶ δι' ἕκαστον τῶν μερῶν, ταῦτ' ἐστὶ, καὶ δι' ἐπὶ μέρου ἐπιμίλειαν, ἢ καταφρονεῖσιν, τῶν ὄν' ἰμοῦ ἀσφαταττομένων. Cor. Cf. Aristot. Polit. l. v. c. 8. Ἀπέχεσθε κ. τ. λ.] Vide Cloeroneum de offic. l. III. c. 5. et seq. Ceterum qui sibi licere vult aliena occupare, idem jus videtur aliis concedere in sua. FACCI. Dio Cassius: 'propria (inquit) diligenter asserenda, aliena nequam consideranda.' hist. Rom. l. LIII. Justinus: "dum aliena affectat, propria amittit." l. XXXIX. c. 1. FRACCI. καὶ τὸ μὲν λαβεῖν] Itaque siebat Publius Syrus in mimis n. 645. "Perdidisse mallem, quam accipere turpiter." FRACCI. καὶ περὶ ἢ] Ἀπὸ τοῦ, κριζόντες.

ἔχοντες συμφρονότατον ¹ βουλευόμενοι περὶ πάντων. Μηδὲν δ' ἀποκρίπτεσθε μηδ' ἂν κέκτησθε μηδ' ἂν μέλλετε πράττειν, εἰδότες ὅτι περὶ τὰ κεκρυμμένα τῶν πραγμάτων ἀναγκαῖον ἐστὶ πολλοὺς φόβους γίνεσθαι. Μὴ τεχνικῶς ζητεῖτε πολιτεῖσθαι μηδ' ἀφανῶς, ἀλλ' οὕτως ἀπλῶς καὶ φανερώς ὥστε μηδ' ἂν τις βούληται ῥᾶδιον εἶναι ὑμᾶς ² διαβαλεῖν. Δακρυμάζετε τὰς πράξεις, καὶ νομίζετε πονηρὰς μὲν εἰς ³ ἀπράττοντες ἐμὲ ⁴ βούλεσθε λανθάνειν, χρηστὰς δὲ περὶ ἂν ⁵ ἔγωγ μέλλω πυθόμενος βελτίους ὑμᾶς νομεῖν. Μὴ κατασκωπᾶτε, ἰὼν τινὰς ὁρᾶτε περὶ τὴν ἀρχὴν τὴν ἐμὴν πονηρὰς ὄντας, ἀλλ' ἐξέλγετε, καὶ νομίζετε τῆς αὐτῆς εἶναι ζημίας ἀξίους τοὺς συγκρίπτοντας τοῖς ἑξαμαρτάνουσιν. ⁶ Εὐτυχεῖν ⁷ νομίζετε μὴ τοὺς λανθάνοντας, ἰὼν τι κακὸν ⁸ πρῶτισσῳ, ἀλλὰ τοὺς μηδὲν ἑξαμαρτάνοντας· τοὺς μὲν γὰρ εἰκὸς τοιαῦτα παθεῖν, οἷον περ αὐτοὶ ποιῶσι, τοὺς δὲ χάριν ἀπολαβεῖν, ἧς ἀξίως τυγχάνουσιν ὄντες. ⁹ Ἐταιρείας μὴ ⁹ ποιῶσθε μηδὲ συνόδους ἀπὸ τῆς ἐμῆς γυνάμης· αἱ γὰρ τοιαῦται συστάσεις ἐν μὲν ταῖς ἄλλαις πολιτικαῖς πλεονεκτηῦσιν, ἐν δὲ ταῖς μοναρχίαις κινδυνεύουσιν. Μὴ μόνον ἀπέχεσθε τῶν ἀμαρτημάτων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐπιτηδεύματων τῶν τοιούτων ἐν οἷς ἀναγκαῖον ἐστὶν ὑποψίασθαι ¹⁰ ἐγγίνεσθαι.

¹ ἂν βουλευόμενοι περὶ πάντων. A. C. L.

² διαβαλεῖν A. C. L.

³ ἀπράττοντες A. C. L.

⁴ βούλεσθε A. C. L.

⁵ ἂν ἔγωγ A. C. L.

⁶ εὐτυχεῖν A. C. L.

⁷ ἐπιτηδεύματα A. C. L.

⁸ ἐταιρείας A. C. L.

⁹ ποιῶσθε μὴ A. C. L.

¹⁰ ἐγγίνεσθαι A. C. L.

Μηδὲν ἀνακρίπτεσθε] Cicero offic. l. III. c. 9. "Honesti bonis viris, non occulta quaeruntur." Proindeque ad vitandos terrores "his moris alienos esto, Nil conpains sibi," ut ait Horatius l. I. ep. 1. v. 70. Facc. Moris humani aconatissimos tenent, Seneca vere scribit: "Quid praedest recedere se et oculos hominum anteaque vitare? bona conscientia turbam advocat, mala etiam in solitudine anxia atque sollicita est. Si honesta sunt, que fabis, omnes sciant: si turpia, quid refert, minimum scire, quanta te scias? O te miserum, si constantis bene testem!" ep. XLIII. Facc.

Ἐπιτηδεύματα] Cicero offic. l. III. c. 9. "Nihil nobis permissum esse debet, si omnes deos hominesque celare possimus, nihil tamen scire, nihil injuste, nihil libidine, nihil incontinentes esse faciendum." Facc.

Ἐταιρείας μὴ ποιῶσθε] Cato spad Livium l. XXXIV. c. 2. "Ab nullo genere non seque summum periculum est, si coctus et concilia et secretis consultationes esse sint." Facc. Ἐταιρείας sunt conventus vel coctiones hominum animi corporis, vel collegia. Ejsmodi sodalitates, sine publica auctoritate factae, dudum prudentissimi imperatores, reges et principes suspectas habuerunt, ne eas eo nomine conventus hominum factionorum castas res novarent eo republicam perturbarent. Ita Trajanus imperator eas in provincia Bithynia vel Idoe vetenat, quod "provinciam istam ab ejusmodi factionibus esse venenat, muniterat," ut ipse ad Plinium suam scribit l. X. ep. XLIII. Nostis de his secretis conculationibus Reportas in obsert. ad Sallustii bell. Jugurth. p. 372. seq. Facc.

γ'. Τὴν ἐμὴν φιλίαν ἀσφαλεστάτην καὶ βεβαιωτάτην εἶναι νομίζετε. ¹ Διαφυλάττετε τὴν παροῦσαν κατάστασιν, καὶ μηδεμίαν ἐπιθυμεῖτε μεταβολῆς, εἰδότες ὅτι διὰ τὰς ² ταραχὰς ἀνεγκαυῶν ἔστι καὶ τὰς πόλεις ἀπέλλυσθαι καὶ τοὺς οἴκους τοὺς ἰδίους ἀναστατάτους γίνεσθαι. Μὴ μόνον ³ τὰς φύσεις αἰτίας νομίζετε τοῦ χαλεποῦς ἢ πρᾶξουσ εἶναι τοὺς τυράνους, ἀλλὰ καὶ τὸν τρόπον ³ τὸν τῶν πολιτῶν· πολλοὶ γὰρ ἤδη διὰ τὴν τῶν ἀρχομένων κακίαν ταραχύτερον ἢ κατὰ τὴν αὐτῶν γνώμην ἀρχεῖν ἠναγκάσθησαν. Θαρσέετε μὴ διὰ τὴν ἐμὴν μᾶλλον πρῆότητα ἢ διὰ τὴν ὑμετέρων αὐτῶν ἀρετὴν. Τὴν ἐμὴν ἀσφάλειαν ἀδειαν ⁴ ὑμῶν αὐτοῖς εἶναι νομίζετε· καλῶς γὰρ τῶν περὶ ἐμὲ καθεστῶτων, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὰ περὶ ὑμᾶς ⁵ ἔξει. Ταπεινούς μὲν εἶναι χρὴ πρὸς τὴν ἀρχὴν τὴν ἐμὴν, ἐμμένοντας τοῖς ⁶ ἔθεσι καὶ διαφυλάττοντας τοὺς νόμους τοὺς βασιλικούς, λαμπρούς δ' ἐν τε ταῖς ὑπὲρ τῆς πόλεως λειτουργίαις καὶ ⁷ τοῖς ἄλλοις ταῖς ὑπ' ἐμοῦ προσταττομένοις. Προτρέψετε τοὺς νεωτέρους ἐπ' ἀρετῆν, μὴ μόνον παραινοῦντες, ἀλλὰ καὶ περὶ τὰς πράξεις ὑποδεικνύοντες αὐτοῖς ⁸ οἴους εἶναι χρὴ τοὺς ἀνδρας τοὺς ἀγαθοὺς. Διδάσκατε τοὺς παῖδας τοὺς ἡμετέρους αὐτῶν βασιλεύεσθαι, καὶ περὶ τὴν παιδείαν

¹ καὶ διαφυλάττετε A. C. L. ² τινάτας ταραχὰς A. C. L. ³ τὸν om. A. C. L.
⁴ αὐτῶς A. C. L. ⁵ αὐτῶς ἔξω A. C. L. ⁶ ἔθεσι A. C. L.
⁷ τοῖς ἄλλοις om. A. L. ⁸ ἰσχυροὺς A. C. L.

Διαφυλάττετε κ. τ. λ.] Petraroha de rep. administr. "Augusti est notissimum flod: Quisquis presentem statum civitatis commutari non vult, et civis et vir bonus est." Facc. Exstat hoc inter alios Augusti sermones in Macrobii natural. l. II. c. 4. Xenophon Hellen. l. II. πᾶσαι μεταβολαὶ ἀνακαταστῆναι θορυβώδεις. Ejsdam sententia est illud Taciti: "quae convertuntur, in deterius mutantur." anal. l. XIV. c. 43. Ita Lycurgus, constituta poena gravissima, prohibuit, ne quis civis, peregre profectus, vagari, neve in sedes suas advenas recipere, auderet. Cui legi ferenda haec ratio suberit, ne vel peregrini exteras in civium domos res importarent, vel ipsi, exteras regiones perlostrantes, novos mores adiacerent. Referunt hoc Plutarchus tum in arophihegm. Lacon. tum in vita Lycurgi et Xenophon de republ. Laeod. p. 689. seq. Conferendi quoque M. Cragius de republ. Laeod. l. III. p. 314. et I. Meur-

sus misoell. Laconic. l. II. c. 9. p. 142. FRICK.

Θαρσέετε κ. τ. λ.] Hoc referri potest; quod est in Publii Syri mimis n. 593. "Oportet, ut bonum peccandi pdlo, non metu, facias." Facc.

Τὴν ἐμὴν ἀσφάλειαν κ. τ. λ.] Plinius ad Trajanum in panogy. c. LXXII. "Deos obsecramus, ut omnia prospere cedant tibi, reipublicae, nobis; vel, si brevius sit optandum, ut uni tibi, in quo et respblion et nos sumus." Facc. Idem ad eundem: "Precor deos, ut te generi humano, ejus tutela et suocritas salutis tuae iuncta est, incolunem florentemque praestent." l. X. ep. 60. Seneca: "Quid paucius est, quam --- nihil esse cuiquam tam pretiosum, quod non salute Praesidis commutatam velit? Omne, quod illi contingit, sibi quoque evenire deperat." de clement. l. I. c. 19. FRICK.

Παιδεύον τῆς τινάτης ἀρετῆς] F. waldouen τινάτης τῆς ἀρετῆς. WOLFF.

¹ τὴν τοιαύτην ἐδίξαστε αὐτοὺς ὡς μάλιστα διατρέχειν· ² ἢ γὰρ ³ καλῶς ἀρχεσθαι μάθωσι, ⁴ πολλῶν ἀρχεῖν δυνήσονται, καὶ πιστοὶ μὲν ὄντες καὶ δίκαιοι μεθεξέουσιν τῶν ἡμετέρων ἀγαθῶν, κακοὶ δὲ γενόμενοι κινδυνεύουσι περὶ τῶν ὑπαρχόντων. Μέγιστον ἠγεῖσθε τοῖς παισὶ καὶ βεβαιότατον **39** πλοῦτον παραδώσειν, ἢ αὐτοῖς δύνησθε τὴν ἡμετέραν εὐνοίαν ⁵ καταλείπειν. Ἀθλιωτάτους ἠγεῖσθε καὶ δυστυχιστάτους, ὅσοι περὶ τοὺς πιστεύσαντας ἀπιστοὶ γεγόνασιν· ἀνάγκη γὰρ τοὺς τοιούτους ἀδύμως ἔχοντας καὶ φοβούμενους ⁶ ἀπαντα, καὶ μηδὲν μᾶλλον πιστευόντας τοῖς φίλοις ἢ τοῖς ἐχθροῖς τὸν ἐπίλοιπον χρόνον διάγειν. Ζηλοῦτε μὴ τοὺς πλεῖστα κεκτημένους, ἀλλὰ τοὺς μηδὲν κακὸν σφίσιν **b** αὐτοῖς συνειδόμενους· μετὰ γὰρ τοιαύτης ψυχῆς ⁷ ἥδιστ' ἂν τις τὸν βίον δύναιτο ⁸ διαγαγεῖν. Μὴ τὴν κακίαν δύνασθαι μὲν ⁹ πλείω τῆς ἀρετῆς ἀφελεῖν νομίζετε, τὸ δ' ὄνομα δυσχερέστερον ἔχειν· ἀλλ' οἷον περὶ ὀνομάτων ¹⁰ ἕκαστον τῶν πραγμάτων τετύχηκε, τοιαύτας ἠγεῖσθε καὶ τὰς δυνάμεις αὐτῶν εἶναι. Μὴ φθονεῖτε τοῖς παρ' ¹¹ ἐμοὶ πρωτεύουσιν, **38** ἀλλ' ἀμιλλαῶσθε, καὶ πειραῶσθε χρηστοὺς ὑμᾶς αὐτοὺς ¹² παρέχοντες ἐξισοῦσθαι τοῖς προέχουσι. Φιλεῖν οἴεσθε δεῖν **c** καὶ τιμᾶν ὡς περ' ἂν καὶ ὁ βασιλεὺς, ἵνα καὶ παρ' ἐμοῦ τυγχάνητε τῶν αὐτῶν τούτων. Οἷά περ' παρόντος ἐμοῦ λέγετε, τοιαῦτα καὶ ¹³ περὶ ἀπόντος φρονεῖτε. Τὴν εὐνοίαν τὴν πρὸς ἡμᾶς ἐν τοῖς ἔργοις ἐνδείκνυσθε μᾶλλον ἢ ¹⁴ ἐν τοῖς

¹ τῆς τοιαύτης ἀρετῆς ἰδίᾳ. A.² ἢν A. C. L.³ καλῶς om. A. C. L.⁴ πολλῶν μᾶλλον ἀρχεῖν A. C. L.⁵ καταλείπειν A. C. L.⁶ ἕπαντας A. C. L.⁷ ἥδιστον A. C. L.⁸ διάγειν A. C. L.⁹ πλείω A. C. L.¹⁰ ἕκαστα A. C. L.¹¹ ἐμοῦ A. L.¹² παρέχοντας A. L.¹³ περὶ om. A. C. L.¹⁴ ἐν om. A. C. L.

ἔαν γὰρ ἀρχεσθαι μάθωσι] Cicero de leg. I. III. c. 2. "Qui modeste paret, videtur, qui aliquando imperet, digens esse." FACC.

Ἀπιστοὶ γεγόνασιν] Cicero: "perfidiosum et nefarium est, fidem frangere, quae continet vitam." Orat. pro Q. Rosco. Cum. c. VI. FRICK.

Ζηλοῦτε μὴ τοὺς κ. τ. λ.] Horatius I. IV. Od. 9.

"Non possidentem malta vocaveris
Recte beatum: rectius occupat
Nomen beati, qui decorem
Muneribus sapienter uti,
Duramque callet passariam pati,

Pejusque letbo flagitium timet."

FACC.

Παρ' ἐμοῦ πρωτ.] F. παρ' ἐμοὶ πρωτ. WOLF.

Παρέχοντας] F. παρέχοντι. IDEM.
Φιλεῖν οἴεσθε κ. τ. λ.] M. Terentius haec ipsa de causa excusat Tiberio amorem suum et obsequium erga Sejanum apud Tacitum annal. I. VI. c. 8. "Tuam, Caesar, generum, tui consulatus socium, tua officia in republica capessentem colebamus. Non est nostrum aestimare, quem supra ceteros et quibus de causis extollas." FACC.

Οἷον περ] Malim de. WOLF.

λόγοις. Ἄ πάσχοντες ὑφ' ἑτέρων ὀργίζεσθε, ταῦτα ¹ τοὺς ἄλλους μὴ ποιεῖτε. Περὶ ὧν ἂν ἐν τοῖς λόγοις κατηγορήτε, ^d μὴδὲν τούτων ἐν τοῖς ἔργοις ἐπιτηθεύετε. Τοιαῦτα προσδοκᾶτε πράξειν, οἳ ἂν περὶ ἡμῶν ² διανοήσθε. Μὴ μόνον ἐπαινεῖτε τοὺς ἀγαθοὺς, ἀλλὰ καὶ μιμνήσθε. Τοὺς λόγους τοὺς ἐμοὺς νόμους εἶναι ³ νομίζοντες πειραῖσθε τούτοις ἐμμένειν, εἰδότες ὅτι τοῖς μάλιστα ποιῶσιν ὑμῶν ⁴ ἀγὰ βούλομαι, ⁵ τάχιστα τούτοις ἐξέσται ζῆν ὡς αὐτοὶ βούλονται.

ιδ'. Κεφάλαιον δὲ τῶν εἰρημένων, οἷους περ ⁶ τοὺς ὑφ' ^e ὑμῶν ἀρχομένους ⁷ οἶσοθε δεῖν περὶ ὑμᾶς εἶναι, τοιούτους χρῆ ⁸ καὶ περὶ τὴν ἀρχὴν τὴν ἐμὴν ὑμᾶς γίνεσθαι. καὶ ταῦτ' εὖ ποιῆτε, τί δεῖ περὶ τῶν συμβησομένων μακρολογεῖν; ἦν γὰρ ἐγὼ τε παρέχω τοιοῦτον ἑμαυτὸν, οἷον περ ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ, καὶ τὰ παρ' ὑμῶν ὁμοίως ὑπηρετῆται, ⁴⁰ ταχέως ὄψεσθε καὶ τὸν βίον τὸν ὑμέτερον αὐτῶν ἐπιδεδωκότα καὶ τὴν ἀρχὴν τὴν ἐμὴν ἠΐξήμετην καὶ τὴν πόλιν εὐδαίμονα γεγενημέτην, ἄξιον μὲν οὖν τηλακουτών ἀγαθῶν ἕνεκα μὴδὲν ἐλλείπειν, ἀλλὰ καὶ πόνους καὶ κινδύνους οὐστιναςοῦν ὑπενεγκεῖν ὑμῖν δ' ἐξέσται μὴδὲν ταλαιπωρηθεῖσιν, ἀλλὰ πιστοῖς μόνον καὶ δικαίαις αὖσιν, ἅπαντα ταῦτα διαπραξάσθαι.

¹ τοὺς ἄλλους A. L. ² διανοήσθε A. L. ³ νομίζετε καὶ ποιεῖτε. A. C. L.
⁴ ἄ A. C. L. ⁵ τάχιστα om. A. C. L. ⁶ ἂν τοῖς A. C. L.
⁷ οἶσοθε C. ⁸ καὶ om. A. C. L.

[Ἄ πάσχοντες ὑφ' ἑ. τ. λ.] Hinc illud Publil Syri in mimis n. 4. "Ab alio expectes, alteri quod feceris." FACC.
 τῶς ἄλλους] P. τῶς ἄλλους. WOLF.
 Περὶ ἧν] I. e. ὄντι. que accusatis. Πάλιν παρ' ὄντι. IDEM. F. ὄντι. Λυσα.
 Περὶ ἧν ἂν ἐν τοῖς κ. τ. λ.] Ister apophthegmata, que Thaleti tribuuntur (num vero eum auctorem agnoscat, incertum est), et hoc axioma: ὁμοίως ἑμαυτῶν, ὡς ἂν ἄριστα καὶ δικαιοτάτα βιώσωμεν, ἂν, ἔφη, ἂ τοῖς ἄλλοις ἐπιτηθεύωμεν αὐτοὶ μὴ ἄριστα. Biog. Istor. I. I. megm. 36. FRICK.
 Πράξιν] I. e. εὐτυχίαν, ἢ δυστυχίαν. WOLF.
 Οἷα ἔν] Malim ἄλλοτε ἂν. IDEM.
 Μὴ μόνον ἐπαινεῖτε] Sapiens Platonibus: ταῦτο ἀρκουτικὸν ἀληθοῦς ἰδίου ἴσθι κῆρος, ἂν ζηλεύωμεν τὰ ἔργα, τὴν διάθεσιν φιλεῖν καὶ ἀγαθῶν καὶ κατ' ἐπιτοίαν εἰς τιμὴν ἀποδιδομένην εὐφραμὴν ἐξαιρούμεθα. FRICK.
 Οἷσσομεν ἂν περὶ ὑμᾶς κ. τ. λ.] Ad illud pertinet id, quod Seneca scribit epist. XLVII. "Sic cum inferiorum vivas, quemadmodum tecum superiorum velles vivere." FACC.
 Τὰ παρ' ὑμῶν — ὑπηρετῆται] I. e. ἂν ὑμῖς ὑπηρετῆται. WOLF.

CONJECTURA

DE TEMPORIBUS

QUO EDITUS VIDETUR PANEGYRICUS

AUCTORE S. F. N. MORO.

LOCUS classicus, e quo tempus hujus orationis definiiri debet capite XXXIX. occurrit: Βασιλεὺς, στρατεύσας ἐπ' Εὐαγόραν, — οὐ δύναται περιγενέσθαι, ἀλλ' ἤδη ἕξ ἔτη διατέτριφεν, unde necessario sequitur, Panegyricum editum esse sexto aut septimo anno belli, ab Artaxerxe Mnemone cum Evagora gesti, et, si Diodorus Siculus audiatur, per decennium gesti: etsi eum in hoc numero vix audiendum esse, ad Panegyrici c. 39. monui. Initia belli dupliciter constituta reperi. Diodorus Siculus,¹ Calvisius² et Dodwellus³ ad annum secundam Olympiadis XCVII. retulerunt, ut adeo editio Panegyrici in annum tertium aut quartum Olymp. XCVIII. incidat. Chytræus,⁴ quanquam ipsius anni numeros non expressit, eo tamen loco inseruit mentionem hujus belli, ut videatur Olympiadi XCVII. et XCVIII. attribuisse. Scaliger,⁵ qui in versione Eusebiani Chronici ad Olymp. XCVIII. notatum repererat: *Evagoras in furorem versus, quum regnaret Cypri*: hæc Latina primum ex Eusebii Græcis, ubi ἐξίστην (i. e. ἐξελύσθη) scriptum est, recte corrigenda censuit, et de deditioe insulæ accepit, qua omni, præter Salamina, *cesserat Evagoras*: deinde anno quarto Olymp. XCVIII. finem belli posuit, secutus, ut videtur, eam rationem, quam sequendam esse ipse Isocrates suadet, ut ad c. 39. dixi. Nam si Diodori Siculi decennium esset verus numerus: efficeret aliquot annis antiquiorem Panegyricum, eumque anno quarto Olymp. XCVII. aut primo Olymp. XCVIII. assignari juberet: etiamsi tam exiguum discrimen in illa temporum vetustate eo minus attendi deberet, quo minus definiiri plane potest, aliusque videtur tempus belli cœpti, alius cœnsilii initi et primæ occultæque molitionis notasse. Quum ergo plurium sententiæ tamen satis propinqua rei gestæ tempora indicent, non temere statuemus, Panegyricum vel Olympiade XCVII. vel XCVIII. scriptum esse. Saltem hoc, nisi chronologis, qui rem consulto tractarunt, nimium

¹ L. 14. p. 716. ed. Wessel. Cf. Us-
sariil Annales p. 136.

² In Operé Chronol. p. 272.

³ Chronologia Xenophont. §. 20.

⁴ Chronologia Xenoph. p. 192.

⁵ Ad Euseb. Chron. an. 1630. p. 123.

detrahere velimus, temporum rationi multo melius convenit, quam quod Fabricius⁶ et nuper doctissimus nobisque amicissimus Schirachius⁷ iudicarunt, innotuisse Panegyricum intra Olymp. XCII. et XCVI.

Nihilo minus duo videntur sententiæ nostræ opponi posse, quæ si tollere nequeamus, veremur, ut de tempore Panegyrici aliquid constituere liceat. Nam primum, quæ Isocrates cap. XXXV. de Olynthiis et Amynta narrat, ea Diodorus Siculus⁸ in rebus anni secundi Olymp. XCIX. commemoravit, consentiente Dodwello:⁹ quæ Isocrates ibidem contra Phliasios jam facta dicit, ea idem Diodorus eodem loco et de eodem tempore, quo superiora, tradit; quanquam Dodwellus,¹ probante ad illum Diodori locum Wesselingio, post Olynthi expugnationem sub initia Olymp. C. Phliasios sabactos putat. Similiter expugnatio Cadmæ recentior Panegyrico est.² Tum in Calvisiano opere chronologico, et illa Scaligeriana *ιστοριῶν συναγωγῆ*, quæ est in Thesaurio temporum,³ nihil horum ante Olymp. XCIX. aut C. ponitur. Secunda difficultas hæc est. Isocrates c. XXXIX. bellum Artaxerxis contra Ægyptios, jam finitum, notandis ducum nominibus et exitu sic describit, ut illud, de quo Diodorus⁴ accurate egit, intelligi debeat. Atqui hoc magno chronologorum consensu ex Diodori auctoritate finem habuit Olymp. CI. anno tertio. Et quis tandem hæc expediat? Panegyricum sexto vel septimo anno belli, a Persis contra Evagoram gesti, proditisse, hoc est, Olymp. XCVII. vel XCVIII. nihilo minus in eo tradi, quæ in Olymp. XCIX. C. et CI. incidant. Nam ille locus Isocratis, quem classicum diximus, ita certus est et perspicuus, ut, si quis de vitio cogitet, ne reperiri quidem possit probabili conjectura, cur alicui in mentem venerit illud *ἤδη ἔξ ἔτη* ponere. Diodorum autem, consentientem fere chronologiæ Xenophontæ, tamque studiosum in notandis numeris, et cum eo recentiores chronologos, negligentis errorisque in omni illa serie numerorum arguere velle, temerarium fuerit. Relinquitur ergo, ut vel negemus, nobis de tota re constare, quæ ut est sæpe honesta excusatio, ita videri potest interdum occultare tædium quærendi et cogitandi; vel Isocratem duobus locis interpolatum suspicemus. Id autem sic intelligendum est, ex c. XXXV. tollendam esse hanc particulam: *Καὶ τὴν Θηβαίων Καδμείαν κατέλαβον* — — *τῷ Μακεδόνων βασιλεῖ*, ex c. XXXIX. totum hunc locum: *Ὀὐκ ἐκείνος μὲν ἐπὶ τὸν πόλεμον* — — *τῶν ὁμόρων ζητεῖν ἐπάρχειν*. Nempe attentus ad historiam Græcam lector hæc Isocraticæ narrationi addidit, quæ sciret postea evenisse. Verum simul ac cogito, in loco de

⁶ Bibl. Gr. Lib. II. c. 26.

⁷ Disput. de Isocrate, §. 7. p. 23.

⁸ L. XV. p. 17.

⁹ Chronol. Xenoph. §. 29.

¹ Ibid. §. 31.

² Vid. Dodwell. l. c. §. 29.

³ Pag. 324.

⁴ Lib. XV. p. 33.

Olyntho νῦν et κελαινοῖσι tempora presentis legi, et de Amynta συμπαράττοισι, omnem hinc conjecturam repudio; saltem vehementer dubito: namque vivo Isocrate, vixit autem ultra hinc tempora, nemo interpolare orationem ausus est: cur ergo, qui interpolavit, quum res jam gestae essent, non perfectum usurpavit? Certius mendum alterius loci de defectione Ægypti demonstrare possumi. Ter igitur repeti Ægyptum ab Artaxerxe Mnemose descivisse. Primum Lacedaemoniis, a Conone bello petitis,⁶ Nephereus, Ægypti rex, fragmenta misit, quae est ἀποστasia, defectionis a rege Persis professio. Secundo Acoris, rex Ægypti, Evagoram contra Persas juvit, habuitque adiutorem Gaon; praefectum classis Persicæ.⁷ Jam hæc quidem defectiones cum eo tempore Panegyrici, quod ab initio constituere conati sumus, conveniunt: sed nec Artaxerxes vel Nephereo bellum intulisse usquam traditur, vel Acoridi (contra quem sine dubio ultionis studio, finito demum bello contra Evagoram, expeditionem paravit,⁷ quanquam ipsum bellum serius cum Nectanebi gestum est), nec talis fuit eventus, potuisse esse, bello non gesto, qualis in loco Isocratico describitur. Igitur narratio oratoris a rei gestae veritate abhorret. Tertia Ægypti defectio plane sic narrata est a Diodoro,⁸ tum quoad ducis Pharnabazæ nomen, tum quoad eventum seu discessum Persarum ex Ægypto, ut ab Isocrate. Atqui hoc bellum, ut ante diximus, recentius est tempore Panegyrici: quapropter totum hoc, quod agit de bello contra Nectanebis, ducibus Persicis et eventu, rescandum videtur a Panegyrico: ita enim relinquitur defectio vel Nepherei, vel Acoridis, illa antiquior Panegyrico, hæc æqualis: esse vero utramque intelligendam, inde fit credibile, quod apud Isocratem hæc leguntur: *τί διαπέπρακται πρὸς τοὺς ἔχοντας αὐτῆς*, hoc est, contra duos reges, diverso tempore imperium obtinentes. Accedit aliud, quod additamentum ejici jubet. Quomodo, si hic de bello contra Nectanebis ageretur, potuisset Isocrates scribere: *Μὲν τὰντα ἐπ' Εὐαγόραν στρατεύσας*, quum bellum Evagoram jam antea confectum fuerit? E contrario hæc bene cohererent, si πρῶτον μὲν ad alteram priorum defectionum, vel utramque adeo referat: ita enim *μὲν τὰντα* significat res, quae profecto post illas defectiones accidit, id quod de Nephereo exploratum est, de Acoride hinc apparet, quod Evagoram in initio belli et molitione adjuvit, idcircoque ante ipsum bellum descivit a Persis. Atque sic Isocraticam *τί διαπέπρακται* magnum contemptum exprimit, quoniam expeditio Persarum contra defectores ne suscepta quidem est.

Si cui forte ita mentem veniat opinari, bis potuisse Panegyricum

⁶ Isocr. Paneg. c. 41. Diod. Sic. l. XIV. p. 703. ad quem locum Wesselingius nomen Hercynionis apud Justinum, VI. 2. VI. 6. 9. corruptum judicat.

⁷ Diod. Sic. l. XV. p. 5, 6, 9, 10.

⁸ Diod. Sic. ibid. p. 25.

⁹ Lib. XV. p. 33.

ab ipso Isocrate editi, ac posteriori recensionem adfici, quæ post priorem editionem facta essent: is diligenter cogitet, argui hinc modo Isocratem incredibilem negligentiam; *quæ*, cum temporis spatia voluisset extendere, è priori editione *ἡδὴ ἔξ ἔργη* servavit, quasi non protulisset temporis fines; et res confuderit. Neque hanc conjecturam de duplici editione adjuverit locus, de quo ad cap. 14. notum nulla scripsi.

COROLLARIUM.

Hinc igitur de estate definienda Morus conluit; quos antea excidaverit tantum, quos secum pugnent, neque vero eadem reconciliaverit, in iis acquiescere nemo potest. C. M. Wielandus, qui in Musei Attici volumine I. part. I. 1796. versionem hujus orationis dedit, in præfatione hanc etiam questionem de anno, quo editus sit Panegyricus p. X. — XVII. tetigit. Quæ ibi disputavit eo redeant, ut, quum duo argumenta paribus sibi adversentur viribus, quorum hoc comprobet orationem *hæud serius* esse editam, quam incunte Olympiade XCVIII. illud autem doceat *hæud prius* esse editam, quam exeunte XCIX. sumat Isocratem tam diu versatum esse in Panegyrico elaborando et perpoliendo, ut interea bellum Cyprium finitum, et expeditio Lacedæmoniorum adversus Olynthios suscepta fuerit. Recensionem duplicem necessariam esse negat, et verba *ἡδὴ ἔξ ἔργη* de industria non mutata remansisse, neque vero ob incuriam relicta esse affirmat, quum orationibus ex ipsa Isocratis sententia et ad ejusdem exemplum liceat interdum a fide et veritate historice recedere, cfr. Panathen. c. 71. hanc vero fidem tanto facilius ab illo negligi potuisse censet, quanto major fuerit Atheniensium, longe alia curantium, levitas.

Quum post hæc Wielandi curas, qui hanc rem tractaverit, neminem noverim (Longius enim in versione vernacula Panegyrici, quæ 1797. prodit p. 14. pæne idem dicit, his verbis: quidni summus eum tam diu hanc orationem retinuisse, ut de rebus gestis et prioribus et posterioribus tanquam de presentibus posset loqui?), equidem hic sententiam apponam Io. Aug. Godofredi Rostii, juvenis docti et in literis Græcis optime versati. Dederat hic eam Godofr. Henr. Schæfero, viro probitate, doctrina et eruditione pariter eximio, ut, si qua data fuerit occasio, publice proponeret, qui ubi novæ editionis parandæ curam mihi traditam esse compererat, quæ est ejus, qua me ornat, benevolentia, mecum eam communicavit. Habet se ita:

DE ISOCRATIS PANEGYRICO.

“ Neque Moro neque Wielando in iis, quæ de Panegyrico scripserunt, assentior. Morus enim, cujus solius dissertationem editioni Panegyrici ab ipso curatæ præmissam hæc scribens ob oculos habe-

bam, in capite 30. delere voluit verba *οὐκ ἔκτιστος ζῆρῶν ἐπάργασθαι*, quia, quæ hic narrentur, post evenerint, quam Panegyricus editus fuerit, quippe qui prodierit sexto aut septimo anno belli ab Artaxerxe Mnemone cum Evagora gesti. At quidni statuamus, Isocratem bis edidisse Panegyricum aliaque in priori, alia in posteriori editionibus narrasse? Judico igitur, eum, cum primum publici juris faceret Panegyricum, dixisse, regem Persarum cum Ægypto, quæ defecisset, bellantem infelicem fuisse, et huic calamitati subjunxisse expeditionem adversus Evagoram post malum hoc susceptam, quam, quoniam Evagoras tandem victas manus dedit, in posteriori editione cum Panegyricus promulgaretur, tertia Ægypti defectio acciderat. Suppressa vero narratione, cujus initium est *Μετὰ ταῦτα*, non licuit superius scribere *Καὶ πρῶτον μὲν ἀποστάσης Αἰγύπτου*, sed simpliciter *Καὶ ἀποστάσης Αἰγύπτου*, aut *Ἀποστάσης γὰρ Αἰγύπτου*. Scriba vero, cui Panegyricus qui nunc habetur maximam certe partem debetur, quod utriusque editionis manuscriptis utebatur, se nihil eorum, quæ in alterutra editione legerentur, omittentem optimum opus conditurum esse putavit. Quid mirum, si diligentia nimia protulit ea, quæ negligentiam spirant? Sed cur non eandem sententiam de capitis 36. particula *καὶ τὴν Θηβαίων — τῷ Μακεδόνων βασιλεῖ* feramus? cur dabitemus eam ab Isocrate in editione panegyrici posteriore scriptam esse? Scripsi Eisenbergæ urbe principatus Altenburgensis Ioannes Augustus Godofredus Rost Candidatus Theologiae."

Equidem, ut jam quid ipse sentiam de hac re proponam, nihil horum probo, quanquam acumen et sagacitatem virorum, qui has sententias tulerunt, uti decet, laudo. Demonstratum est a Moro ante Olympiadem XCVIII. Panegyricum edi non potuisse; patet hoc ex iis, quæ de Thimbrone et Dercyllida c. 40, Agesilao c. 41, Cytheris c. 38. cfr. Xenoph. hist. Gr. IV. 8. Diodor. Sicul. XIV. 84. Cyri expeditione c. 40. proelio ad Cnidum commisso c. 39. 43. Comonis obitu c. 41. pace Antalcidæ c. 33. 34. 47. et præter alia de Evagoræ bello cum Artaxerxe Mnemone narrantur. Sed his missis ad ea progrediar, de quibus non convenit.

Primum loquar de Ægypti defectione, quæ c. 39. commemoratur. Morus hanc eandem esse putavit, quam Diodorus l. XV. enarret, et quam secutum sit bellum gravissimum, in quo dux erat Pharnabazus. Sed quum hoc gestum sit Olympiadis CI. anno tertio, Panegyricum autem Ol. XCVIII. a. 4. editum esse putet, omnem hunc locum spurium, ab aliena manu insertum, ideoque rescindendum censet, in qua re adstipulantem habet Langium.¹ Wielandus

¹ L. commemor. p. 14. "Mit der die letztere mit Klammern, jene aber ändern (Stelle c. 39.) aber hat es wenig nicht damit versehen hat." gor Schwierigkeit, daher auch Morus

et Rostius eandem expeditionem cum Moro sumunt, diverso autem modo, de quo supra, explicare student.

Sed hoc bellum intelligi nequit. Solum Pharnabazi nomen nihil probare non est, quod pluribus verbis doceam; illud autem bellum, quod Olympiadis CI. anno III. assignatur, quanquam plures annos parando belli apparatu insumpserat Pharnabazus, per annis anni spatium ita gestum est, ut Pharnabazus et Iphicrates ex Ægypto recedere deberent. Navibus enim accesserunt Diodor. Sic. I. XIV. c. 41. 42. Polyæn. strat. III. 38. militibus expositis castellum oppugnarunt Diodor. Sic. I. 1. c. 42. et Nilò omnem regionem inundante ex Ægypto discesserunt ib. c. 43. Isocrates autem c. 36. diserte dicit: *καὶ πρῶτον μὲν ἀποστάσης Αἰγύπτου, τὶ διαπέπρακται πρὸς τοὺς ἔχοντας αὐτήν; Ὁκ' ἐκείνος (ὁ βασιλεὺς) μὲν ἐπὶ τὸν πόλεμον τοῦτον κατέπεμψε τοὺς εὐδοκιμώτατους Περσῶν Ἀκροκόμαν, καὶ Τιθραύστην, καὶ Φαρνάβαζον; Οὔτοι δὲ τρία ἔτη μείναντες, καὶ πλείω κακὰ παθόντες, ἢ ποιήσαντες, τελευτῶντες οὕτως αἰσχυρῶς ἀηλλάγησαν, ὅστε κ. τ. λ.* Sed præterea, quod hoc bellum, quod Isocrates innuit, per tres annos gestum est, illud autem, quod illi. volunt, intra annis anni spatium continetur, alia accedunt, quæ doceant, de illo non esse cogitandum. Patet enim ex verbis, *Καὶ πρῶτον μὲν ἀποστάσης Αἰγύπτου, — μετὰ δὲ ταῦτα ἐπ' Ἐβαγόραν στρατεύσας*, defectionem Ægypti et secutam expeditionem Artaxerxis priorem esse, et antecessisse bello adversus Evagoram. Morus et Rostius, qui hoc bene senserunt, ut aptum redderent locum sententiæ, vario modo de his verbis statuerunt. Sed hunc locum optime sese habere, nullo modo sollicitandum esse et magna cura servatum in eo esse ordinem temporis, statim apparebit. Eadem serie Isocrates alio loco repetiit, de quo ne cogitarunt quidem, qui de Panegyrici editi anno scripserunt. Capite XLIII. hæc leguntur: *οὐκ Αἴγυπτος μὲν αὐτοῦ καὶ Κέπρος ἀφέστηκε; Φοινίκη δὲ καὶ Συρία — ἀνάστατοι γεγόνασι; Τύρος δ' — ὑπὸ τῶν ἐκείνου καταληπτὰ;* (postquam Ægyptus defecerat, Evagoras descendit; post defectionem Evagoras Phœniciam et alias regiones in suam potestatem redegerat) *Ἐκάτομνος δ' ὁ Κάρτας ἐπίσταθμος τῆ μὲν ἀληθείᾳ πολλὸν ἤδη χρόνον ἀφέστηκε.* postquam bellum incepserat Evagoras, clam eum adjuvit Hecatomnus Diod. Sic. XV. 2. Elucet inde servato ordine in priore loco Isocratem dixisse *καὶ πρῶτον μὲν — Μετὰ δὲ ταῦτα*, et aliam expeditionem, quæ triennium expleverit, neque vero istam uno finitam anno hic ab Isocrate esse indicatam. Quænam vero fuerit, atque utrum ex iis sit rebus gestis, quas ex historicis, quos superstites habemus, non comperimus, an quas ex oratoribus discimus, quarum historici vero nullam fecerunt mentionem, non definiam. Videtur autem, si probabilibus datur locus, rex Persarum adversus Nephereum aut Aco-

idem expeditionem suscepisse, quam Diodorus non commemoraverit.

Hæc igitur ante expeditionem Artaxerxis contra Evagoram evenerant, neque possunt Olympiadis CI. anno tertio assignari.

Jam vero de Amynta, Olynthiis, Phlasiis et expugnata Cadmea videamus. Olymp. XCVIII. anno quarto Lacedæmonii Mantineam oppugnabant; cives per ætatem fortiter restiterunt, sed sub finem anni se dediderunt Lacedæmonii, qui eos in vias demum abire jusserunt (*διφκισαν*). Olymp. XCIX. a. II. Lacedæmonii cum Amynta, Olynthiis et Phlasiis bellum inferre cœperunt; quod varia fortuna cum Amynta continuarunt usque ad finem anni I. Olympiadis C. quo Olynthii se Lacedæmoniiis submiserunt Diodor. Sic. I. XV. c. 19 — 23. res Phlasiarum non uti e Diodoro XV. 18. videri possit Olymp. KCIX. a. II. sed post Agesipolidis adversus Olynthios expeditionem, h. e. *post finem anni IV.* ejusdem Olymp. compositas esse jam Wesælingius Tom. II. p. 17. ad Diodorum et Dodwellus, *cf.* Conjectur. Mori, docuerunt. Cadmeam vero Thebanorum arcem duce Phœbida Lacedæmonii occuparunt a. III. Olymp. XCIX. Diodor. Sic. XV. 20. Hæc quæ c. 30. commemorantur, neque concinere videntur cum loco c. 30. varia ratione, quam repetere solo, sollicitata sunt.

Restat igitur, ut de illo loco, qui bellum Evagoram tangit, et omni hoc bello nonnulla moneam. Initium expeditionis Peræcæ adversus Evagoram constituit anno secundo Olympiadis KCVII. *cf.* Mor. Conject. *ibid.*; quæ sexto hujus belli anno Panegyricum editum esse putant, credunt hoc anno IV. Olymp. XCVIII. factum esse, atque eadem de causa illa, de quibus modo locutus sum, exagitarunt. Vidit quidem Moses hic latere difficultatem et vix audendum esse Diodorum, qui per decennium hoc bellum dicat esse gestum, *cf.* Conject. *in.*; sed tantum abest, ut solverit, ut novis offuderit tenebris ad c. 39. ubi putat non dedimus aut nono demum anno finitum esse hoc bellum, sed jam septimo. At vero ut hoc missum faciam, veram enim non esse hæc opinionem mox sponte apparebit, Diodorus egregie secum pugnat, neque ita quidem potest ab errore defendi, ut sumptus eum, quæ serijs acciderint addidisse prioribus, ut statim declinet quædam hæc res habuerit finem, priusquam ad alia transierit, qua ratione festinatis quæ de Phlasiis monui possent excusari. Narrat enim Diodorus I. XV. c. 9. *ὁ μὲν οὖν Κυριακὸς πόλεμος, δεκαετῆς σχεδὸν γεγενημένος, καὶ τὸ πλεον τοῦ χρόνου περὶ παρασκευῆς ἀσχυλοθηαῖς, διαπύχρον τὸν ἐπὶ πᾶσι συνεχῆς πολέμησις, ταῦτον τὸν χρόνον καταδέδωκεν*, Olympiadis XCVIII. a. IV. libri XIV. autem capite 26. initia hujus belli Olympiadis XCVI. anno secundo assignat: hoc modo igitur post decem, illo post sex, annos bellum finitum esse dicit, et

duobus postremis potissimum annis pugnatum esse. Ad hanc locum Wesselingus: "at Isocrates Panegyri. p. 101. sextam ejus belli annum, cum orationem eam scriberet; verti, jamque Evagoram maritimo certamine superato rebus augustis esse, significat: cui eadem tempestate viventi cur tandem non accessero?" Tum quidem decem annorum numerum confirmat ipse Isocrates Evagor, c. 23. *Ἐξαγώρα δὲ πολέμουσ (βασιλεὺς) ἦν δέκα, τῶν αἰτῶν κύριον κατέλα-
πον, ὡς περ ἦν καὶ πρὶν εἰς τὸν πόλεμον εἰσελθεῖν*, sed reliqua facile illustrari non possunt. Quae Diodorus l. l. narrat per *ἐκανάληψιν* historicam eorum, quae aliquot annis ante facta fuerant, ita ut ea adjunxerit et repetierit, quo facilius origines atque causam belli perspicere possent jam recte explicuit Verpoortennius in Dissertat. de regno Salaminio in Cypro cur. Joh. Fr. Fischer. Lips. 1779. 8. jam enim Olymp. XCV. a. II. rex erat. Olymp. XCVII. a. II. quum solam Salaminem teneret, reliquis Cypri urbibus bellum parasse videtur, et deinde iis intulisse, quarum aliis persuasit, alias armis coegit, ut imperio suo se subjecerent; expeditio autem Artaxerxis adversa ipsam serius initium cepit, atque bellum usque ad medium Olympiadem centesimam gestum est. Potest quidem hoc ex Isocrate et aliunde jam sentiri, sed ut demonstrarem, locum historici adhibeam, qui erat huic aetati proximus, de qua quaecumque tradantur et obscura sunt et secum pugnant.

Ex iis scriptoribus, qui si eorum opera aetatem talissem optime tenebras dissipare possent, quo etiamnum permultas historias Graecae aetate obteguat, pene primum locum obtinet Theopompus Chius. Etiamsi enim interdum paullo cupidius in notatione morum versaretur, et rhetorico artificio scripta exornaret, Isocratis discipulum prodeus; tamen eum gravissimis et fide dignis auctoribus annumerandum esse, ejusque testimonia maximi esse ponderis, nam de *Θαυμασιώτις* hic sermo non est, atque ab eo multos historicos scriptores, inter eos etiam Diodorum pendere constat. Quapropter quam collectione eorum, qua ex ejus scriptis hic illico ab antiquioribus commemorantur etiamnum aegre careamus, maxime optandum est, ut ne diutius retineant, qui ea collecta servant. Theopompi libros legit Photius cod. CLXXVI., et nobiscum nonnulla communicat, quorum quaedam hic proferam. P. 389. ed. Hoeschel. 1653. *Ἀνεγνώσθησαν Θεοπόμπων λόγοι ἱστορικοί. Πεντήκοντα δὲ καὶ
φρεῖς εἶσιν αἱ ἀκρόβουλοι αὐτοῦ τῶν ἱστορικῶν λόγοι, διασκευασθέντες
δὲ καὶ τῶν παλαιῶν τιτὲς ἔφησαν τῆν τε ἔκτην καὶ ἑβδόμην, καὶ δὴ καὶ
τὴν ἑνάτην καὶ εἰκοστὴν, καὶ τὴν τριακοστὴν. Ἄλλα ταύτας μὲν εἰδὲ
ἡμεῖς εἶδομεν. Μηλοφάνης δὲ τις τὰ κατὰ Θεοπόμπου διεξῆλθε (ἀρ-
χαῖος δὲ καὶ ἐκκαταφρόνητος ὁ ἀνὴρ), καὶ τὴν δωδεκάτην συνδιασκευά-
σκει λόγοι. Καίτοι αἴτην ἡμεῖς ταῖς ἄλλαισιν συνανεγνώμεν κ. τ. λ.* Scripsit Theopompus σύνταξιν Ἑλληνικῶν libris XLI. contentam, in

qua ubi desierat Thucydides inde exorsus est et septendecim annorum historiam enarravit, Diodor. Sic. XIII. 42: XIV: 86. usque ad Olymp. XCVI. a. 2. ex hoc libro esse nequeunt, quæ Photius affert, indicat enim opus trium et quinquaginta librorum et: alia inscriptione insignitum. Intelligendus igitur est liber duodecimus eorum, quos Theopompus præterea conscripsit, ejus operis; quod ipse *ιστορικὸς λόγος* inscripsisse videtur, quod vero seriores, quum præcipue res Philippi in eo persequeretur, *φιλιππικὸν* vel *φιλιππικὸν* dixerunt. Sed præterquam quod de numero librorum diversæ sunt sententiæ, his quoque difficultatibus hic impliciti sumus, primum quod in hoc opere Theopompum ab Olympiadis *quintæ et centesimæ* anno secundo exorsum esse dicit Diodorus Sic. XVII. 3. deinde quod Menophanes, ofr. Photii loc., librum duodecimum perisse dixerat, quod Wesselingium permovet; ut ad Diodor. Sic. T. I. p. 578. n. 37. diceret: "Ego vero haud scio an Photius libri titulo sit deceptus. Theopompus XII. Græc. Historiæ librum absolvit: navali pugna ad Cnidum, quæ ex Nostri calculis anno secundo Olymp. XCVI. commissa est. Quæ vero illo L. XII., quem Patriarcha excerpit Cod. CLXXVI., continebantur, omnia Olympiadem eam exceperunt, veluti res Acoridis in Ægypto gestæ, Evagoræ illatum ab Artaxerxe bellum, pax Antalcidæ et motus pacis ejus causa per Græciam orti et reliqua. Hæc Callisthenes libris *Rer. Græcarum*, ut Auctor extremo L. XIV. significat; complexus erat, non Theopompus." Dolendum est Frid. Kochium promissis nondum stetisse in Proleg. ad Theopompum Chium Sedini 1803. datis, nam has *ἐπιτοχὰς* solvere voluit, cfr. p. 61. Sed ut ut est, sive Callisthenes hæc scriperit, cujus historica Græca bene distinguenda sunt ob virtutem a reliquis ejus scriptis, sive ipse Theopompus fortassis ea ratione, qua a libro XLI. ad XLIII. historiam Siciliam rebus Olymp. CIX. gestis inseruit, ab initio tyrannidis Dionysiæ Ol. XCIII. exorsus; tamen ab auctore profecta sunt; illi ætati propius viventi, quam Diodorus erat, et permagnum iis nullo modo poterit denagari momentum.

Pergit Photius: καὶ περιέχει ὁ δωδέκατος λόγος περὶ τοῦ Πακῶριος (Ἀκάριος) τοῦ Ἀιγυπτίων βασιλέως, ὡς πρὸς τοὺς Βαρκαίους ἐσκεῖσαστο, καὶ ὑπὲρ Εὐαγόρου ἔπραττε τοῦ Κυπρίου, ἐναντία πρᾶττων τῷ Πέρσῃ (Olymp. XCVII. exeunt. et Ol. XCVIII. in.) ὃν τε τρόπον παράδοξόν (παρὰ δόξαν) Εὐαγόρας τῶν Κυπρίων ἀρχῆς ἐπέβη, Ἀβδήμονα (Diod. Ἀβδήμονα) κατασχὼν τὸν Κιτιέα, ταύτης ἐπάρχοντα: τίνα δὲ τρόπον Ἕλληνες, οἱ σὺν Ἀγαμέμνονι, τὴν Κύπρον κατέσχον, ἀπελάσαντες τοὺς μετὰ Κινύρου, ὃν εἰσὶν ὑπολιπεῖς Ἀμαδούσιω (hæc omnino per ἐπανάληψιν historicam): ὅπως τε ὁ βασιλεὺς (rex Persarum) Εὐαγόρα συνεκελεύθη πολεμῆσαι,

στρατηγὸν ἐπιστήμας Ἀντοφραδάτην τὸν Λυδίας σατραπην, ναύαρχον δὲ Ἐκατόμων (Olymp. XCVIII. in. ad hoc enim tempus. et finem prægressæ Ol. referenda videntur, quæ Diodor. Sic. XV. 2. de Evagora, ἐκυρίεω κατὰ τὴν Φοινίκην Τύρον καὶ τῶν ἑτέρων, et Isocrates dicunt, Evag. c. 23. μικροῦ μὲν ἐδέησε Κύπρον ἀπασαν κατασχεῖν, Φοινίκην δὲ ἐπόρθησε, Τύρον δὲ κατὰ κράτος εἶλε, Κιλικίαν δὲ βασιλέως ἀπέστησε). Tunc igitur Hecatommno mandatum est, ut Evagoram subigeret; paullo post ubi ille plus profuerat, quam nocuerat Evagoræ, Artaxerxes, expeditionem majorem suscepit. Persequamur verba Photii: καὶ περὶ τῆς εἰρήνης, ἣν αὐτὸς τοῖς Ἕλλησιν ἐβράβευσεν. Patet, hic intelligendam esse pacem Antalcidæ, Ol. XCIII. a. II. hac facta ὁ μὲν βασιλεὺς, ut utar Diodori verbis XIV. 110. διαλυθεὶς τῆς πρὸς τοὺς Ἕλληνας διαφορᾶς, παρεσκευάζετο τὰς δυνάμεις εἰς τὸν Κυπριακὸν πόλεμον. ὁ γὰρ Εὐαγόρας σχεδὸν ὅλην τὴν Κύπρον ἦν ἐκκεκλημένος, καὶ δυνάμεις ἄδρας: σινηθροῖκει διὰ τὸ τὸν Ἀρταξέρηην ἐν τῇ πρὸς τοὺς Ἕλληνας πολέμῳ διεσπᾶσθαι.

Hanc expeditionem Photius indicat ita: ὅπως τε πρὸς Εὐαγόραν ἐπικρατέστερον ἐπολέμει; et ab ea (Olymp. XCVIII. a. II. ex. et III. in. sese exordium libri XV. fecisse declarat ipse Diodorus XV. c. I. extremo. Proxime sequuntur apud Photium: καὶ περὶ τῆς ἐν Κύπρῳ ναυμαχίας (Diod. l. I. c. 3. constat, hanc pugnam commissam esse: a. III. ejusdem Olymp.) καὶ ὡς Ἀθηναίων ἢ πάλιν ταῖς πρὸς βασιλέα συνηθείαις ἐπιεπαρτο ἑμμένειν, Λακεδαιμόνιοι δὲ ὑπέρογκα φρονοῦντες παρββαίνον τὰς συνηθείας. Hæc postrema indicant civitum Mantineaῖ διοικισμὸν, anno IV. ejusd. Olymp. et quæ deinde Olympiis, Phliasiiis, Thebanis fecerunt. Quum jam ad Lacedæmonios transisset auctor, quem excerpit Photius, et injuriarum fecisset mentionem et ὑπερβασίων, pacem iterum commemoravit Antalcidæ Lacedæmonii; quam eum ante in Persarum rebus enarrandis. ex horum rationibus enarraverat, eandem ad Lacedæmonios progressus ex alterius hujus partis rationibus exposuit, ut ab utraque parte, eam explanaret, et illustraret.

Inde redit: καὶ ὡς Τριβάζος ἐπολέμησεν (Diodor. XV. 8. Ol. XCVIII. anno IV. ex. et seqq.) ὅπως τε Εὐαγόρα ἐπεβούλευσεν ὅπως τε αὐτὸν Εὐαγόρας πρὸς βασιλέα διαβαλὼν συνέβαλε μετ' Ὀρόντου.

Hæc omnia tempore *post finem* Olympiadis XCVIII. proximo et deinceps (h. e. Ol. XCIX.) facta esse ordo docet; mirum esse nequit, quod recedunt hi numeri et anni ab iis Diodori, quum omnis narratio diversa sit; et, uti supra monui, hic a se ipse dissentiat.

Audiamus Photium: καὶ ὡς Νεκτενβείας παρειληφότος τῶν Αἰγυπτίων βασιλείαν, πρὸς Λακεδαιμονίους πρεσ-

βεις ἀπέστειλεν Ἐθαγόρας (rex autem factus est Nectanabis vel Neotamebis inuente Olympiade C.) ἵνα τε τρόνον ὁ περὶ Κύπρον αὐτῷ πόλεμος διελάβη. Ita incidere finis belli hujus Cypri in annum II. vel III. Olympiadis centesimæ. Consentiant eum hac ratione, quæ ab Isocrate narrantur. Nam, uti supra monitum est, bellum Cyprium decem explevit annos, dicit autem c. 39. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐκ' Ἐθαγόραν στρατεύσας (Olymp. XCVIII. 2.), ὃς ἀρχεὶ μὲν μᾶς πόλεως (Salamisem intelligas) τῶν ἐν Κύπρῳ, ἐν δὲ ταῖς συνθήκαις ἰσοτός ἐστίν (pace Antalcidae Ol. XCVIII. 2. facta), οἰκῶν δὲ τὴν γῆσον κατὰ μὲν θάλατταν προδεδωστέχῃκειν (Ol. XCVIII. 3.), ὅπερ τῆς χώρας τρισχιλίους εἶχε μόνον πελταστὰς· ἀλλ' ὅμως οὕτω ταπεινῆς δυνάμεως ὁ δύναται περιγενέσθαι βασιλεὺς πολεμῶν, ἀλλ' ἤδη μὲν ἤδη μὲν ἤδη διατέτρεφεν εἰ δὲ δεῖ τὰ μέλλοντα κ. τ. λ.

Hæc ita sunt explicanda: ex quo victus est Evagoras proelio navali, nonnisi tria millia militum habebat, sola Salamis se continere debet, jam sextus agitur annus; tanto exercitu, quo Evagoram Ol. XCVIII. 2. aggressus est ipse βασιλεὺς eum subigere nequit, sed ex quo eum eo post proelium navale pugnat, et Evagoras, qui antea ingentem exercitum coegerat (vide supra et Diod. XV. 2.), quum defecissent σοοῖ, perissent aut desecivissent milites, tria modo εἶχε milium milia, Artaxerxes οὕτω ταπεινῆς δυνάμεως περιγενέσθαι nequit, sed adversus eam bellum generis jam sextum annum attingit. Bisset hinc sextam hunc annum, ex quo Artaxerxes frustra οὕτω ταπεινὴν δυνάμιν oppugnet, esse annam quartam Olympiadis nonagesimæ.

Finis hujus belli (σχεδὸν vid. Diod. supr.) per decennium gestī, et Ol. XCVIII. 2. incepti, incidit in eundem annum, qui ex excerptis historici antiqui modo erutus est Ol. C. 2. Post ejus finem a Photio hæc commemorantur: καὶ περὶ Νεοκρέοντος ὃς ἐκείβηλευσεν, ὃς παραδίδως ἐφωράθη, ὃς ἔφυγε καὶ ὃς τῆ ἐκείνου παιδί καταλειφθείσῃ κόρη Ἐθαγόρας τε καὶ ὁ τοῦτον καὶ Πινναγόρας (var. Πρωταγόρας, Isocrat. et Diodor. Πρωταγόρας, vid. Wesseling. ad Diodor. XV. 4.), λαμβάνοντες ἀλλήλους, συνεκάθενον Θρασυδαίου δὲ ἡμάρμενος (ὃς ἦν Ἥλιος τὸ γένος) αἰνοῖς παρὰ μέρος ἐπηρεζόμενον τῆ πρὸς τὴν κόρην ἐκολασίᾳ καὶ ὃς τοῦτο αὐτοῖς αἰτιον ὀλέθρου γέγονε, Θρασυδαίου τὴν ἐκείνων ἀναίρεσιν καταργασάμενος. Interemptus autem est Evagoras Ol. CI. 3. cfr. Verpoortens. l. I. p. 28. Meurs.

¹ Olymp. C. a. II. Cf. Allgemeine Weltgeschichte, Tom. I. Hal. 1746, p. 566, §. 692. atque §. ant. ool. p. 486. §. 598, Eusebii anno I. Olympiadis XCVIII. assignat, et ejusdem a. II. Evagore deductionem: nam rectissime Scaliger dedit ἰσότης, hoc vers non potest intelligi de fuga Evagoram ad Acoridem hoc anno a Diodoro enarratam, sed ita: Cypri, pæte

tatis insula, imperium, quod antea sibi vindicaverat, amisit (et solam retinuit Salamisem). Hic prochronismum esse jam Meurs ostendit; ut eundem locum enonorum. Simili modo in iis, que proxime notata sunt ab Eusebio prochronismum septem annorum esse jam Scaliger vidit, et in animadv. p. 114 b. notavit.

Cypr. p. 114. Perizon. ad Ælian. Tom. II. p. 475. sqq. ed. Gron. 1731., neque diu post finem hujus belli vixit, ita, ut quanquam erat, si quis alius, audax et ad molitiones proclivis nihil perfecit, quapropter etiam Isocrates in ejus laudatione post hoc tempus nihil commemorat.

Quæ quum ita sint editus est Panegyricus a. IV. Olymp. XCIX. et omnia optime consentiunt. Hoc anno dicere poterat Isocrates c. 45. Hecatombus, τῇ μὲν ἀληθείᾳ πολλὸν ἤδη χρόνον ἀφέστηκε (inde a med. Ol. XCVIII.). c. 35. Μαντινέων πόλιν — ἀνδραγατῶν ἐποίησαν (Ol. XCVIII. 4.), τὴν δὲ Θηβαίων Καδμείαν κατέλαβον (Ol. XCIX. 3. in., de eadem re intelligo verba c. 33. πελασσοὶ δὲ τὰς πόλεις καταλαμβάνουσιν), καὶ νῦν Ὀλυνθίους καὶ Φλιασίους πολεμοῦσι. vid. sup. p. 166.

Etiam Isocrates decem aut adeo plures annos insutaverit Panegyrico elaborando; tamen eo usque dementiae delabi non potuit, ut quæ in fine hujus deconni pariter atque quæ in initio gesta essent, tanquam presentia conjungeret. Fæc per plures annos eum magna hujus orationis partem, fortassis a. c. 4—30. (cfr. Lang. vers. veranc. præf. p. 16.), perpolivisse; tamen cum C. M. Wielando l. l. sumi nullo modo potest, eum quamvis interea se subjecisset Evagoras, non mutata reliquisse verba: ἀλλ' ἤδη ἔξ ἐτῆ διατέτρεφεν εἰ δὲ δεῖ τὰ μέλλοντα τοῖς γεγενημένοις τεκμαίρεσθαι, καὶ πλεῖον ἔλπις ἐστίν, ἕτερον ἀποστῆραι, πρὶν ἐκεῖνον ἐκπολισκηθῆναι. Quamvis enim in rebus antiquioribus orator non adstrictus sit ad fidem historicam: tamen tam miro modo de rebus paucis annis antea gestis, quam ederet hanc suasionem (Cic. Or. c. II.), non potuit hallucinari, ut argumentis in hortando et suadendo uteretur, quæ jam dudum evanuisissent atque ad nihilum redacta et irrita essent.

Denique, si duplicem fecit revisionem Isocrates, nonnisi verba mutavit, et in tornanda et eliminanda oratione versatus est. De ea Ægypti defectione, quam tertiam dixerunt Morus et Rostius cogitari non posse docui; sed etiamsi altera recensio post eam facta esset, Isocrates eam post Evagoræ bellum commemorasset, neque vero ante, quod non solum hoc, verum etiam alio loco c. 43. fecit, qui ita adversatur huic sententiæ, ut nihil clarius; cæterum idem valet hic, quod modo contra Wielandum monitum est.

Non modo restant, quæ jam aderant difficultates, neque possunt his rationibus moveri, uti Morus jam sensit; sed novæ etiam excitantur. Plane irrita fuisset tota oratio, Evagoras, Olynthis, Phliasii jam dudum subacti, Cyprus Persis subjecta, Lacedæmonii Thebis pulsæ, Evagoras interemptus, Lacedæmonii adversum Martem sæpius experti fuissent, ut multa alia, partim gravissima taceam.

Editus igitur est et in vulgus innotuit Panegyricus anno quarto Olympiadis XCIX.

ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ

Π Α Ν Η Γ Υ Ρ Ι Κ Ο Σ .

Pag.
ed.
Cor.
37

α'. ΠΟΛΛΑΚΙΣ ἔδαιμασα τῶν τὰς πανηγύρεις συν- 41
αγαγόντων καὶ τοὺς γυμνακοὺς ἀγῶνας καταστησάντων,

Pag.
ed.
H. Steph.

SUMMARIUM. (α'.) Quamquam ingenii vires exorcoctibus nulla publice premia destinata sunt, tamen gloriam ex hac oratione capiendam satis mihi magnam fore premium ratus, consilium daturus adsum, de belle Barbaris inferendo ac de concordia inter nos ipsos restituenda. Multi quidem, qui oratoris nomen sibi vindicant, idem argumentum certatim arripuerant, attamen ego, quum istis male successerit, et ejusmodi materia, quæ et auctorem ostendere et multis prodesse possit, imprimis, mihi placeat, deinde tempus, quo eam tractare expediat, nondum præterierit, eodemque doneque res multam discedendi varietatem admittat, non fugiendum illud, sed melius tractandum esse existimavi. In hac nimium, sicuti in alia quavis arte, non tam is laudari meretur, qui primo, quam qui optime laboravit. (β'.) Quum vero ii, qui nimiam in orationibus diligentiam, tanquam vulgi capta superiorem vituperant, quasi vero accuratio simplicitatem excludat, nostris orationibus judicandis imparis sese ostendant, ego potius ejusmodi judicio provoco, qui difficiles ac morosi, nil nisi quod frustra apud alios querant, in meis orationibus expectent. Tantum vero abest, ut auditorum benevolentiam excusando captem, ut etiam ad irridendum me eos invitent, nisi expectationi talibus promissis excitato satisfecero. Deinde alii in hoc precipue peccant, quod Græcos, misis erga se ipsos invidiis, ad bellum contra Persas excitant, antequam principes Græciæ civitates, facta imperii divisione, inter se conciliarunt. (γ'.) Quoniam igitur cause discordiæ inter Lacedæmonios Atheniensesque, ante omnia removenda, imperium terrestre et maritimum est, quod Lacedæmonii totum sibi vindicant, Atheniensibus dimidia parte

contentis; Lacedæmonii fortasse obscondabunt, si demonstratum vero, imperium Græcorum multis de causis Atheniensium potius quam Lacedæmoniorum esse. (δ'.) Imperium Græciæ ab initio penes Athenienses fuisse eosque plurima maximaque beneficia in Græcos contulisse, quo isti (Lacedæmonii) jus suum potissimum avide cupiant, ex antiquitate, magnitudine ac celebritate Athenarum, rebusque ab initio gestis facillime demonstrari potest. (ε'.) Quod ad beneficia attinet, Athenienses primum fruges et mysteria, quæ a Cerere ipsis donata maximam in hominum culturam vim habuerant, eam omnibus, ab invidia alieni, communicarunt. (ζ'.) Quæ narratio, etai ob id ipsum, quod antiquissima est, fidem meretur, tamen quum quibusdam suspecta videri possit, argumentis ex historia et ratione petitis confirmabitur. Plurimas Græcorum civitates in veteris beneficii memoriam quotannis framenti primitias Athenas mittunt, quod qui facere neglexerunt, iis Pythia supplex patria observare imperavit. (η'.) Præterea meliorem hanc vivendi rationem paulatim introduciam verosimile est, aut primos maximeque pios homines a diis acceptasse, aut quos constat ingeniosissimos invenisse. (θ'.) Deinde quum Athenienses viderent Græcos, ob artem terræ quam incolerent optatum, fame et assiduis bellis premi, miserunt in urbes, qui egenorum duces facti barbaros fugarunt et sedibus positæ fines Græcorum propagarunt. (ι'. ια'.) Reliqua denique omnia bona, quæ a diis non profecta sunt, Atheniensibus accepta referuntur. Prima leges talit Atheniensem civitatem, rempublicam constituit, multis Græcos malis liberavit, artes et ad necessaria vitæ et ad jucunditatem utiles invenit, hospitalem se omnibus præbet, atque in

ὅτι τὰς μὲν τῶν σομάτων εὐξίας οὕτω μεγάλων δαρεῶν ἠξίωσαν, τοῖς δὲ ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἰδίᾳ ποιήσασι καὶ τὰς

media Græcia mercatum instituit, ubi invicem res facile comparari possunt. (16.) Quædam magni conventus multis de causis laudari mereantur, nostra civitas, in qua perpetuus est hominum undequaque confluentium conventus quæque ludos et celebritates maximas apud se instituendas curavit, nec hæc quidem in re postremas tulit. (17.) In philosophia vero et eloquentia, quarum altera legum inventrix, morumque ac disciplinæ magistra fuit, altera homines a belluis, sapientes a stolidis, eruditos ab inruditis distinxit, in tantam urbem nostra omnes homines superavit, ut ejus discipuli aliorum præceptores facti sint, nomenque Græci et ingenioi hominis idem prorsus significent. (18.) At non solum in pace, verum etiam in bello Athenianum beneficium laudari mereatur, quippe qui et pro patria et libertate aliorum multa magna splendideque pericula subierunt, imbecillioribusque opulari, quam potentibus injuriam adjutores esse maleverunt. (19.) Quem promptam eorum ad optinandum animum ac potentiam, supplices, antiquissimis jam temporibus Athenas, tanquam ad communem vitam misericordiam confugientes, satis declarant. Ut leviora omittam, Adrastus, Argivorum rex, adversus Thebanos, qui corpora ad Cadmeam cæcorum sepelienda sibi tradere recusant, et Heraculum adversus Eurytheum opem urbis nostræ implorant tanto successu, ut Atheniensium auxilia adjuti alteros cadavera reddere cogent et alterius ferociam prorsus compescerent. Adrastus, composita voti factus, a Thebis abiit, et Eurytheus, qui Heraculum, Jove natum divinoque robore præditum, partim imperiis, partim injuriis, per totam vitam vexaverat, captus ab Heraculidis contumeliosa morte periit, qui quam Spartam postea cederent ejusque reges serent, omnis posterioris Lacedæmoniorum felicitatis, Atheniensium beneficium, auctores fuerunt. (20.) Si vero antiquissimis illis temporibus civitas nostra Thebas imperata facere cœgit, Lacedæmonios servavit, Argivos vicit, atque hi tres populi potentissimos omnium inter Græcos fuerunt, nostros majores omnibus ab initio superiores fuisse liquet. (21.) Atque idem fere de barbaris dicere licet, quorum antiquissimos et potentissimos civitas nostra vicit. (22.) Thracam et Amazonum incursiones, qui, Atheniensibus in potestatem reductis, omnes omnino Græcos subegisse opinabatur, tanto successu a majoribus nostris repulsi sunt,

ut alteri sedes suas Græcis relinquere cogentur, alterorum nulla clado superstita esset. (23.) In bello autem contra Darium et Xerxem gesto, et virtus et opes majorum nostrorum tam insignes fuere, ut præmio fortitudinis statim ab initio honorati paulo post, omnium consensus, maris imperium obtinerent, non recusantibus Lacedæmonis, de quorum et Atheniensium civitate paulo prolixius disserere conabor, etsi plures iique eloquentissimi cives eandem res jam olim occuparunt. (24.) Atque hoc loco ii, qui ante hoc bellum in utraque civitate exaltarent ac rem publicam administrarunt, propter egregia instituta morisque, quibus populum ad virtutem, in Persico bello probatam, præpararunt, silentio non sunt prætereundi. Quæmadmodum vero erga se, eodem modo et erga reliquas civitates affecti erant, quas beneficiis condidere sibi, quam vi subigere satius duxerunt. (25.) His igitur moribus posterorum imbuti et aucti, tales sese in bello Persico præstitarunt, ut, viribus totius Asiæ perbrevis tempore fractis, omniique laude superiores facti, neque poetarum neque oratorum quaquam eos digne satis extollere poterit. (26.) Fuit quidem semper inter Athenienses Lacedæmoniosque simulatio quædam ac honoris contentio, sed tam de salute Græcorum; non de servitate certarunt, quod utriusque in primis celebritas, qua primam Persarum in Græciam irruptionem represserunt, ubi alteri alteris proceres esse vulerunt, affatum satis manifestarunt. (27.) Quæ utriusque civitatis simulatio etiam ex eo palam sit, quod Athenienses in secunda Persarum in Græciam expeditione, cui Xerxes ipse præfuit, cum paucis navibus suis, veluti soli cum barbaris conficere essetent, classi illorum ad Artemisium, Lacedæmonii autem, paucis adjuti sociis, Persarum pedestribus copiis innumerabilibus in Thermopylis occurrerunt. (28.) Verum enim vero varia utriusque fortuna esse sunt. Lacedæmonii in Thermopylis ab hostibus circumventi perierunt; Athenienses, victis ad Artemisium barbaris, ubi Thermopylas expugnavit esse adiderunt, domum reversi omnibusque sociis destituti, proprio Marte immensam hostium multitudinem terra marique repellere cœcasi sunt. (29.) Muneribus Persarum, si bello desisterent, generoso animo repudiatis, nec Græcis, a quibus turpiter destituti erant, irati, solos se, tanquam Græciæ principes, pro patria mori decere existimarent et urbe hostibus

Δ.

ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ

Pag.
ed.
Cor.
37

Pag.
ed.
H. Steph.
41

α'. ΠΟΛΛΑΚΙΣ ἑθαύμασα τῶν τὰς πανηγύρεις συν-
αγαγόντων καὶ τοὺς γυμνασικὰς ἀγῶνας καταστησάντων,

SUMMARIUM. (α'.) Quamquam ingenii vires exercitibus nulla publico premia destinata sunt, tamen gloriam ex hac oratione capiendam satis mihi magnum fore premium ratus, consilium daturus adsum, de bello Barbaris inferendo ac de concordia inter nos ipsos restitenda. Multi quidem, qui oratoris nomen sibi vindicant, idem argumentum certatim erriperunt, attamen ego, quom istis male successerit, et ejusmodi materis, que et autorem ostendere et multis prodesse possit, imprimis, mihi placeat, deinde tempus, quocum tractare expediat, nondum praterierit, eodemque denique res multam disserendi varietatem admittat, non fugiendum illud, sed melius tractandam esse existimavi. In hoc quimirum, sicuti in alia quavis arte, non tam in laudari meretur, qui primo, quam qui optime laboravit. (β'.) Quam vero ii, qui nimiam in orationibus diligentiam, tanquam vulgi cepta superiorem vituperant, quasi vero accuratio simplicitatem excludat, nostris orationibus judicandis impares sese ostendant, ego potius ejusmodi iudices provooco, qui difficiles ac morosi, nil nisi quod frustra apud alios querant, in meis orationibus exspectent. Tantum vero abest, ut auditorum benevolentiam excusando captam, ut etiam ad irridendam me eos invitem, nisi exspectationi talibus promissis excitatus satisfecero. Deinde alii in hoc precipue peccant, quod Græcos, minus erga se ipsos inimicitias, ad bellum contra Persas excitant, antequam principes Græciæ civitates, facta imperii divisione, inter se conciliarunt. (γ'.) Quoniam igitur causa discordiæ inter Lacedæmonios Atheniensesque, ante omnia removenda, imperium terrestre et maritimum est, quod Lacedæmonii totum sibi vindicant, Atheniensibus dimidia parte

contentis; Lacedæmonii fortasse obscondabunt, si demonstratum vero, imperium Græciæ multis de causis Atheniensium potius quam Lacedæmoniorum esse. (δ'. ε'.) Imperium Græciæ ab initio penes Athenienses fuisse eosque plurima maximaque beneficia in Græcos contulisse, quo isti (Lacedæmonii) jus suum potissimum evinci cupiunt, ex antiquitate, magnitudinis ac celebritate Athenarum, rebusque ab initio gestis facillime demonstrari potest. (ς'.) Quod ad beneficia attinet, Athenienses primum fruges et mysteria, que a Cerere ipsis donata maximam in hominum culturam vim habuerunt, cum omnibus, ab invidia alieni, communicarunt. (ζ'.) Quæ narratio, etsi ob id ipsum, quod antiquissima est, fidem meretur, tamen quum quibusdam suspecta videri possit, argumentis ex historia et ratione petitis confirmabitur. Plurima Græciæ civitates in veteris beneficii memoriam quotannis frumenti primitias Athenas mittunt, quod qui facere neglexerunt, iis Pythia supplex patria observare imperavit. (η'.) Præterea meliorem hanc vivendi rationem paulatim introductam verosimile est, aut primos maximeque pios homines a diis accepisse, aut quos constat ingeniosissimos invenisse. (θ'.) Deinde quum Athenienses viderent Græcos, ob artem terram quam incederent appetunt, fame et assiduis bellis premi, miserunt in urbes, qui egenorum duces facti barbaros fugarunt et vobibus positis fines Græciæ propagarunt. (ι'. κ'.) Reliqua denique omnia bona, que a diis non profecta sunt, Atheniensibus accepta referuntur. Prima leges talit Atheniensium civitates, republicam constituit, multis Græcos malis liberavit, artes et ad necessaria vitæ et ad jucunditatem utiles invenit, hospitalem se omnibus præbet, atque in

ὅτι τὰς μὲν τῶν σαμιάτων εὐξίᾳς οὕτω μεγάλων διαρῶν ἤξίωσαν, τοῖς δὲ ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἰδίᾳ πονήσασι καὶ τὰς

media Græcia mercatum instituit, ubi universam res facile comparari possunt. (16.) Quodsi magni conventus multis de causis laudari mereantur, nostra civitas, in qua perpetuus est hominum undequaque confluentium conventus quemque ludos et celebritates maximas apud se instituendas curavit, nec hæc quidem in re postrema talit. (17.) In philosophia vero et eloquentia, quarum altera legum inventrix, morumque ac disciplina magistra fuit, altera homines a belluis, sapientes a stolidis, eruditos ab ineruditis distinxit, in tantum arde nostra omnes homines superavit, ut ejus discipuli aliorum præceptores facti sint, nomenque Græci et ingenioi hominis idem prorsus significent. (18.) At non solum in pace, verum etiam in bello Atheniensium beneficia laudari mereantur, quippe qui et pro patria et libertate aliorum multa magna splendideque pericula subierant, imbecillioribusque epitalari, quam potentioribus injuriarum adjutores esse malebant. (19.) Quem promptam eorum ad opem ferendam animum ac potentiam, supplices, antiquissimis jam temporibus Athenas, tanquam ad communem aram misericordiam confugientes, satis declarant. Ut leviora omittam, Adrastus, Argivorum rex, adversus Thebanos, qui corpora ad Cadmeam: cæcorum sepelienda sibi trahere recusant, et Heracldæ adversus Eurytheum opem urbis nostræ implorant tanto successu, ut Atheniensium auxilia adjuvi alteros cadavera reddere cogent et alterius ferociam prorsus compescerent. Adrastus, compos voti factus, a Thebis abiit, et Eurytheus, qui Herculem, Jove natum divinoque robore præditum, partim imperiis, partim injuriis, per totam vitam vexaverat, ceptus ab Heracldis contumeliosa morte periit, qui quam Spartam postea cederent ejusque reges ferent, omnis posterioris Lacedæmoniorum felicitatis, Atheniensium beneficio, auctores fuerunt. (20.) Si vero antiquissimis illis temporibus civitas nostra Thebanos imperata facere cœgit, Lacedæmonios servavit, Argivos vicit, atque hi tres populi potentissimi omnium inter Græcos fuerunt, nostros majores omnibus ab initio superiores fuisse liquet. (21.) Atque idem fere de barbaris dicere licet, quorum antiquissimos et potentissimos civitas nostra vicit. (22.) Thracum et Amanorum incuriones, qui, Atheniensibus in potestatem reductis, omnes omnino Græcos subegisse opinabantur, tanto successu a majoribus nostris repulsi sunt,

ut alteri sedes suas Græcis relinquere cogarentur, alterarum nulla clade superstes esset. (23.) In bello autem contra Darium et Xerxem gesto, et virtus et opes majorum nostrorum tam insignes fuere, ut premio fortitudinis statim ab initio honorati paulo post, omnium consensus, maris imperium obtinerent, non recusantibus Lacedæmonis, de quorum et Athesiensium civitate paulo prolixius disserere conabor, citati plures iique eloquentissimi cives eandem res jam olim cœsparant. (24.) Atque hoc loco ii, qui ante hoc bellum in utraque civitate exstiterant ac rem publicam administrarant, propter egregia instituta moresque, quibus populum ad virtutem, in Persico bello probatam, prepararant, silentio non sunt prætereundi. Quemadmodum vero erga se, eodem modo et erga reliquas civitates affecti erant, quas beneficiis conciliare sibi, quam vi subigere satius duxerant. (25.) His igitur moribus posteri eorum imbuti et acciti, tales sese in bello Persico præstiterant, ut, viribus totius Asiae perbrevis tempore fractis, omnique laude superiores facti, neque postarum neque oratorum quicumque eos digne satis extollere poterit. (26.) Fuit quidem semper inter Athenienses Lacedæmoniosque simulatio quædam ac honoris contentio, sed tam de salute Græcorum; non de servitate certarunt, quod utrique in primis celebritas, qua primam Persarum in Græciam irruptionem represserant, ubi alteri alteri prores esse voluerunt, abstinere satis manifestarunt. (27.) Quæ utriusque civitatis simulatio etiam ex eo palam fit, quod Athenienses in secunda Persarum in Græciam expeditione, cui Xerxes ipse præfuit, cum paucis navibus suis, veluti soli cum barbaris configere cuperent, classi illorum ad Artemisium, Lacedæmonii autem, paucis adjuvi sociis, Persarum pedestribus copiis innumerabilibus in Thermopylis occurrerunt. (28.) Verum enim vero varia utrique fortuna usi sunt. Lacedæmonii in Thermopylis ab hostibus circumventi perierunt; Athenienses, victis ad Artemisium barbaris, ubi Thermopylas expugnatas esse addiverunt, domum reversi omnibusque sociis destituti, proprio Marte immensam hostium multitudinem terra marique repellere cœnati sunt. (29.) Miseribus Persarum, si bello desisterent, generoso animo repadiatis, nec Græcis, a quibus turpiter destituti erant, irati, solos se, tanquam Græciæ principes, pro patria mori decere existimarunt et urbe hostibus

αὐτῶν ψυχὰς αὐτῶν παρασκευάσειν ἕστι καὶ τοὺς ἄλλους
ἐφέλαι· δύνασθαι, ταῖσι δ' οὐδ' αἰμίαν τιμὴν ἀσφύεμεν, ἢ b

18 om. A. C. L.

ad disciplinam et discedam relicta, belli
causa concesserunt. Victis vero hac
classe ad Salaminae barbaris, Athenien-
ses, qui plurimas ad hoc praelium naues
contulerant, salutis Graecorum auctores
putandi sunt. (m.) Qui igitur in spe-
rioribus bellis maximam gloriam departe-
runt, qui privatae cupis pro aliis periculis
subierunt, qui in communibus praeliis for-
titudinis praemia obtinuerunt, qui pro au-
lato aliorum urbem suam reliquerunt, de-
nique qui antiquis temporibus plerimas
urbes ceciderunt, easque maximis peri-
culis liberarunt, nonne equum est, eos in
bello contra barbaros hegemoniam habere?
(n.) Sunt quidem, qui non, suscepto
maris imperio, maleficiorum in aedus ac-
cesserunt, sed anjmandaverunt tantum in
contumaciae, quod in regundis tot civitati-
bus bonus ordo requirit, idque miris etiam
quam sub Laedemoniorum imperio fa-
ctum est, hocarum autem civitatum con-
cordias et Incrementis, ad eandem normam
omnes regunde, sicuti vera civitates potest
lat, omnium. (o. n.) Intudeximas
sempe ubique demeritiam, que justia-
sima et, ut nostrum exemplum docet, su-
berissima est respulice forma, nec vlti-
perari mereatur, quod custodias locorum
causa in deperite urbes oculonas deduxi-
mus, non permoti, ut isti opinantur, in-
justa habendi cupiditate, a qua tam longe
remoti sumus, ut no Reuocam quidem,
nobis percommede aiam, occupaverimus.
Nonne Solonorum agrum Platensis
distributus? (p.) Qua igitur fronte
degenitri, per Graecis civitates a Lae-
demoniis constituti, qui injustissima que-
que nefandissimaque in civis committere
non erubuerunt, cupiditatis aliena possi-
dendi aocuasre nos audent? Quis a com-
muni hac calamitate immunis fuit? Prae-
terea judioia nostra ille tempore accusent,
qui trium mensium spatie plures indicta
causa interfecerunt, quam civitas nostra
per totam impavii tempus vix in judioium
adduxit. (q.) Neque praesens status, in
que pax et libertas in scriptis sunt, dedi-
derunt in factis, nostro principatui ante-
ponendes est. Facta quippe hac pax
bellum civile exortum est, libertas evan-
ruit. Perse autem, simulac imperium
Graecis a nobis ad Laedemonios transiit,
maris imperium acciperant, multasque
Graecis civitates expugnavit et adorti
sunt. (r.) Quanta huc fecerit impavii
mutatio, o faderibus maxime, nunc et illo
tempore totis, apparet; aliquidam Perse-

rum rex, sub paxio imperio intra suas
eos repraesent, imo tributa dare coactus,
a Laedemoniorum potius totum Graeco-
rum arbitrar est, multasque Graecis civi-
tates in ditionem accepit, quarum condi-
tionem barbarorum illa miserabiliorum esse
Laedemonios petiunt. (s.) Evenisse
tanta potentia praedicti sunt Laedemonios,
ut socios facile liberare possent, quod
tantum abest ut fassent, ut, etiam scrip-
tula sociorum viros barbarorum arguant,
cum Graecis quotidie bella gerant et cum
barbaris societatem perpetuam inuent.
(t.) Quae asperius a ma dicta sunt, non
que Laedemonios in odium adducam,
sed quantum fieri possit, ab isto institute
abducam; que animo illed etiam edicio,
quod fuprimos civitates ante servare cogunt,
barbaros totius Graecis servos non effi-
ciant, pauperes inebulans exactionibus
venant, Asianos in ebundantia vivere ai-
unt. (u.) Utrique autem valde ducen-
tes sumus in eo, quod opusis fructibus,
que ex Asia percipere liceat, agrum no-
strum populatur, seditionis in Asia nos
modo non excitamus, sed etiam tumultus
fructus exortos componere studemus, at-
que dum de minutis dicit nos rixamur,
regem Persarum, qui nos irridet, viribus
nostris uti Asianique illius nos concedi-
mus, non viribus coacti, sed ducuntis ve-
stra capti. (v.) Qui regem Persarum
huc tempore, que turbis agitatae est, ob-
sibus magnam potentiam oppugnata, diffi-
cilem opinantur, bellum potius student
quam discedant, et ratione virtum illius
vehementer erant. (w.) Isto enim non
tam estimandis sunt ex eo, quod cum
Atheniensibus vel Laedemoniis conjun-
ctus, quam quod solus efficit, ubi imbe-
cillimus, ut exempla docent, reperitur.
Egyptum, que defecerat, ad obsequium
reducere per trionsem frustra tentavit;
Evagoram Salamina in Cypso regem sex-
centium obediit et nondam expugnavit;
Laedemoniorum demique ad Cnidum
olasson, trionsem obesset, vix tandem
violit; quanquam huc in splendidissimis
ejus facinoribus memoratur, que de in-
dustria selegi, non ignarus Miorum, que
ignaviam satraparum Perse clarissimo
ostendunt. (x.) Nonne Dercyllidas, Lae-
demoniorum dux, cum mille ceatris
Æoliam occupavit, Draco cum tribus mil-
libus Mysiam vastavit, Thibro cum teci-
dam fere Lydiam populatus est, Agosi-
laus denique reliquis viciis Oyi auctoria
aus, tota pax Asia intra Helyn sita pe-

εἰς τὴν αὐτὴν μάχην προέτασθαι πράγμασι· τῶν μὲν γὰρ ἀλλοτρίων εἰς τοσαύτην ῥώμην λαβόντων οὐδὲν εἶν πλείον

titus est? Neque meliores se exercitus circa ipsam regem historibusque Asiae incolae praestiterunt, qui cum exigua ac deserta Cyri manu dimicare vos ausi, insidias frustra straxerunt, eamque, quamvis regem ipsum aggressa esset, incolumem relictam praeteriit. Ubiq[ue] igitur ignaviam ostenderunt. (μλ.) Causa vero, quare et deces et milites neque fortitudinis neque alius cujuspiam virtutis participes sunt, in educatione ac civitatis forma quaerenda est. Proceres eorum, in ipsa regis, humilitate ac superbia imbuti, hae artes in provincia retinent, erga amicos infidi, adversus hostes effeminati sunt, partim abjecti, partim superbe vivunt, socios contemnunt, hostibus sarviant. Exemplo sunt Conon, Themistocles, Ageilaus etc. Nunquam Graecis insidari destiterunt, omniaque nostra ita illis inimica fuerunt, ut neque deorum sedibus pepererunt. (μλβ.) Hinc Graeci laudandi, qui, templa ab illis diruta non redificando Persaeque a mysteriis arcedo, perpetuum valuti odii monumentum potestatis relinquere voluerunt. Naturae quasi Graecorum in barbaris odium e hymnis, qui in bellum cum barbaris compositi sunt, delectationeque nostra, qua illorum clades audimus, allevet. Hinc etiam honor a majoribus nostris Homeri carminibus tributus, qui in scholis legi et in quibus certantibus recitarentur, derivandus est. (μλγ.) In his autem, quae bellum adversus illos spectandam cadent, tempus maxime praesens est, quo nullum potest inveniri opportunum, ubi plurimas Asiae civitates aut defecerunt ab illo, aut vastatae sunt, aut ab hostibus illius occupatae. Qua opportunitate usi, si maritimas Asiae civitates provocaverimus, reliquae omnes, quae invito regis imperio parent, in partes nostras transibunt, cumque conjunctis viribus adorti tota facile Asia fruemur. (μλδ.) Prudenter autem, quod feceruntior est hujus expeditionis maturatio, equites etiam paratos hac ipsaestate illam suscipi, ut, qui maximam calamitatem, quibus Graecia haecque efficitur scit, participes fuerunt, iidem praeparis ejusdem solacia fruantur. (μλε, μλς.) Quo uno parillimo velini civitatum principes sunt, qui, quo ipse curare in primis deceret, patriam hominibus relinquant, tanto nec minus memores, ut hoc nostrae inimicitiae fiantur, quod scit, si communiter barbaris bellum intulerimus, quum ad concordiam et communem hostis et communem amicum nos non velint quotidiani copis

requiratur. (μλζ.) Hanc ob causam festinandum est, ut bellum quum prima a Graecia in Asiam transferamus. Pax enim, facta nuper cum barbaris, nos retardare non potest, quum injustissima sit, nec ab illis servatur, jussu denique quam pacto sit aequior. Hinc legati, per quos fides Antalcidis factum est, jure accusandi sunt, quod Lacedaemonis et Atheniensibus, qui bellum ob stabilendas opes gesserunt, nihil prorsus concesserunt, immo ne defuissent quidem, an utriusque armis capta reddant, an retineant; barbarum vero, quasi bellum ejus causa gestum sit, ignominiose totius Asiae dominum constituerunt. (μλς.) Deinde magno nobis est dedecori, injurias toti Graeciae illatas non ulcisci, quum majores nostri, ob mulierem uni ereptam, decem totos annos cum barbaris bellaverunt Trojamque diruerunt. (μλς.) Sedent praeterea haec expeditionem commodum, justitia, invidia licita, pietas erga majores, hostium denique imbecillitas. (ν.) Quoniam autem vindicta e barbaris, Asiae imperium, haec denique vetera haec expeditioni, tanquam praemia, posita sunt, non deerunt sane, qui interesse illi velint. (να.) Epilogus. Sed haec damam me haec felicitati, qua inde redundabit, admodum imparum sentio, eosque auditors hortor, ut, qui potentia instructi sunt, Atheniensis et Lacedaemonios consiliare inter se studeant, oratores vero in ejusmodi potius argumentis, quam quovis alio minus gravi atque utilis, orare velint. LIANG.

[Ἰθάκης ἰθακίμους] Exordium, more Isocrates simplicitate conspicuum, transitum ad rem ipsam parat, §. α'. β'. Superbia quadam a reliquis differt, oratores, quicunque ea de re antes dixerunt, sperasse. Sed, uti jam Angerus rectissime monuit, ita comparatur esse debuit, si quidem Isocrates post tot et toties repetita aliorum tentamina; quae nihil effecerant, animas auditorum sibi et orationi suae statim in initio consociare voluit. Cfr. quo infra ad §. β. extr. dicentur. MONUS.

[Ἐπιλογὴν] Aristoteles Rhet. III. c. 9. ubi hunc locum laudat, habet ὑψίτων. Sed non est sermo de his, qui convivas agunt et celebrant; verum de his, qui instituerunt, ut solerant esse convivas. IDAM.

[Ἀποκλῆ] Et haec repetit Aristoteles Rhet. III. c. 14. sed sensum modo expressit. IDAM. Aristoteles comparat Isocratis a vituperio εἰς τὰς κωνυμίας

γίνονται τοῖς ἄλλοις, ἐνὸς δὲ ἀνδρῶς εὖ φρονήσαντος ἅπαντες ἂν ἐπιπολαύσειαν οἱ βουλόμενοι κοινωθεῖν τῆς ἐκείνου διανοίας, οὐ μὴν ἐπὶ τούτοις ἀδυμήσας εἰλόμην ῥαθυμείν, ἀλλ' ἰκανὸν νομίσας ἄθλον ἔσσεσθαι μοι τὴν δόξαν τὴν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ λόγου γενησομένην ἤκω συμβουλευέσων περὶ τε τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς τοὺς βαρβάρους καὶ τῆς ὁμοιοίας τῆς πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς, οὐκ ἀγνοῶν ὅτι πολλοὶ τῶν προσποησαμένων εἶναι σοφιστῶν ἐπὶ τούτων τὸν λόγον ὤρμησαν, ἀλλ' ἅμα μὲν ἐλπίζων τοσοῦτον ἵδιοῖσεν ὥστε τοῖς ἄλλοις μηδὲν πώποτε δοκεῖν εἰρησθῆαι περὶ αὐτῶν, ἅμα δὲ προκρίνας τούτους καλλίστους εἶναι τῶν λόγων, οἷτινες περὶ μεγίστων τυγχάνουσιν ὄντες καὶ τοὺς τε λέγοντας μάλιστ' ἐπιδεικνύουσι καὶ τοὺς ἀκούοντας πλείστ' ὠφελούσιν, ἂν εἰς

¹ αὐτῶν διότι A. C. L.

συμπαγῆται et Gorgias in oratione deperdita, quae Ὀλυμπιακῆς λέγεται inscribatur, a laude eorumdem incipientis exordia. SPOHN.

Ἦμα κωλύσαι] Non in omnium conspectu, non in conventu et panegyri; sed domi, privato studio, cogitando, discendo, seque ad facultatem ἡτοικῶν parando. Mox. Et docendo, quam vitam rationem exemplo ipse comprobavit Isocrates. Vide Lucian. Parast. tom. II. p. 237. Cic. Brut. c. 8. Valckenær. ad Eurip. Hippol. p. 269. et Isocr. in orat. περὶ ἀντιθέσεως. SPOHN.

Ὅθεν ἐν πάλαι γένει] nihil tamen hoc aliis profuerit. Πάλαι γένει τῆ ἐκ τῆς, nascitur alicui commodum ex aliquo. Nam πάλαι in quibusdam, ut πάλαι ἔχων, πλεονεργίαι, et inde deductis verbis, significat praecipui quid, commodum, etiam injuste partum. Mox. Cfr. Valckenær. distrib. in Eripid. fragm. c. 14. p. 151. Matthiae Gramm. Gr. p. 514. sq. SPOHN.

Σοφιστῶν] Sophistae (quales ante Isocratem fuerunt Gorgias, Thrasymachus, Protagoras [Hippias], v. Isocr. Rncom. Hel. init. Plutaroh. et Dion. Halic. in Isocrate, in. [Cic. de Orat. III. c. 16.]) proprie ἀπὸ τοῦ σοφίζεσθαι dicti sunt magistri, doctores, ut Isocr. contra Soph. §. a'. et παιδεύειν ἐπιχειροῦντες, et §. γ'. τὴν σοφίαν διδάσκοντες. Imprimis ita nominati sunt, qui artem disserendi tradiderunt, eamque duplicem, vel de capite aliquo doctrinam in scholis (Cic. Fin. II. 1.), vel de republica: quod doctrinam aptum est ex oratione contra Soph. §. ε'. Οὐ μόνον τούτοις, qui doctrinam omnem aspiciuntur, ἀλλὰ καὶ τοῖς τοῖς πολιτικῶν λόγων ἐπι-

σχυροῦσιν. Sed Isocrates, qui auctore Plutaroh. et Dionysio Hal. in ejus vita (p. 94. ed. Sylb.) a praecceptoribus accipit ἡτοικῶν seu διαλεκτικῶν θεωρημάτων (mixtam ex omnibus dicendi generibus, etiam his, quae controversias et disputationes physicas tractarent), eam fecit tantum πολιτικῶν, h. e. eam, cujus usus esset in civitate, eo quod de moribus, regenda civitate, humanaque vita exposeret, et vivere in civitate, aut eam administrare doceret. Sunt ergo hoc loco, et §. κγ'. item Thuc. III. 38. extr. σοφιστῶν, oratores [Cfr. Schol. Aristophan. ad Nab. v. 330. p. 323. ed. Hermann.] (σοφιστῶν λόγῳ dicuntur ap. Plutaroh. in Lyourg. c. 9.), ut de Pto. fin. et φιλόσοφοι οὐκ ἡμαθροῦνται, aut saltem, qui dicunt de republica. Plutarohus in Isocrate et Longinus sect. 4. hunc ipsum Isocratem accensent Sophistae [Cic. Orat. c. 11. inquit: "qualem Isocrates fecit Panegyricum, multique alii, qui sunt nominati Sophistae"]. Diad. Sic. I. XII. p. 514. Weasel. τὴν σοφιστικὴν εὐλογίαν φαυλοτάτην et laudem dixit. V. Seidas in h. v. et Intt. Hesychii [s. h. v. et a. v. φιλοσοφίας]. Mox.

Περὶ αὐτῶν] Vide, quae infra ad §. β'. med. dicuntur. IDEM.

Προκρίνας] Pro simplici κριτικῶς. Panath. §. μδ'. πρὸς ἐπιπολαύσειαν τῆς λέξης προκρίνωμαι, ubi synonymum κριτικῶς, i. e. κριτικῶς. Xenoph. apud. Socr. §. 21. προκρίνομαι εἶναι ἐξιστοῦντες. Idem Cyrop. II. 3. 5. κῆποι τῶν τε κριτικῶν καὶ ἀλλοτῶν εἶναι. IDEM. Non pro simplici κριτικῶς ponitur, sed quando aliquid cum aliquo comparatur, et ei praefertur. SPOHN.

οὗτός ἐστιν. ἔπειτ' οὐδ' οἱ καιροὶ πῶς παρεληλύθασιν, ὡς τὴν ἡμέραν εἶναι τὸ μεμνησθαι περὶ ¹ τούτων. τότε γὰρ χρὴ ^b παύσασθαι ² λέγοντας, ὅταν ἢ τὰ πρόωγμάτα λάβῃ τέλος καὶ μηκέτι δεῖ βουλευέσθαι περὶ αὐτῶν, ἢ τὸν λόγον ἴδῃ τις ἔχοντα πέρασ, ὥστε μηδεμίαν λελεῖφθαι τοῖς ἄλλοις ὑπερ- ³⁸ βολῆν. ὡς δ' ἂν τὰ μὲν ὁμοίως ὡς περὶ πρότερον φέρεται, τὰ δ' εἰρημίαν φαύλως ἔχοντα τυγχάνῃ, πῶς οὐ χρὴ σκοπεῖν καὶ φιλοσοφεῖν τούτον τὸν λόγον, ὃς ἦν καταρθεῖν καὶ τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς ἀλλήλους καὶ τῆς ταραχῆς τῆς παρούσης ^c καὶ τῶν μεγίστων κακῶν ἡμᾶς ἀπαλλάξει; πρὸς δὲ τούτους, εἰ μὲν μηδαμῶς ἄλλως οἶόν τ' ἦν δηλοῦν τὰς αὐταῖς πράξεις ἀλλ' ἢ διὰ μιᾶς ἰδέας, εἶχεν ἂν τις ὑπολαβεῖν, ὡς περιέργων ἐστὶ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκαίνοις λέγοντα πάλιν

¹ αὐτῶν A. C. L.² λέγοντα C. L.

λέγοντα] Malim λέγοντας, vitandi hinc causa. WOLF.

ἔχοντα πέρασ] Orat. ad Philipp. §. ζ. Ἐπὶ μὲν γὰρ ἰσχυροὶ τὰυτα πέρασ ἔξεῖν αἰδέσθαι γὰρ ἄλλοι σὺντι θυμῶσ εἶναι μίλιον πρὸς αὐτῶν. SPOHN.

ἔπειτα] Emphaticum verbum est, quo significat, nihil ratione geri, sed oculo quodam impetu animorum Græcos inter se digladiari. WOLF.

φαύλως ἔχοντα] non idonea ad persuadendum, ut Xep. Symp. III. 7. φαύλως φωνήμασ, parum idoneas ad emendandos homines: apud Thucyd. φαῦλον τυχισμα IV. 115. parum idoneum seu firmum ad defendendum. Mon. Xenoph. Memor. Socr. IV. 13. de Venet. III. 7. Thucyd. IV. 9. et multi alii loci addi possent, si necessarium esset. φαῦλον enim non solum dicitur, quodcumque est parvi pretii, nullius momenti etc.; sed quodcumque non tali est conditione, qua esse debet. Vid. §. β. extr. SPOHN.

ἔπειτα — λέγον] de hujusmodi orationis cogitare etiamque elaborare. LANG.

φιλοσοφεῖν] Est omnino in cogitatione et tractatione alieno rei versari, presertim subtilis et certa via. Isocr. de perm. §. ι'. φιλοσοφεῖν περὶ τῶσ σπουδᾶσ, tractare poetarum legendo, interpretando. Contra Soph. §. ε'. α' φιλοσοφῶστας, qui literas, presertim artem disserendi didicerunt; α' συγγράμματα τοῖσ σφισταῖσ, Plutarchus in Isocr.; ἰσὶ τῶ φιλοσοφεῖν (ad cogitandum) καὶ γράφειν ἐγράψατο, quod est e Panath. §. ε'. Alio Panath. loco. ζγ'. est, rem judicare, examine secundum precepta. V. infra p. 173. pot.

Ergo est φιλοσοφεῖν λέγων, versari in commentatione orationis, tractare, scribere orationem. Sic infra §. γ'. et de pace §. β'. synonyma sunt ἐπιστῆν, μελετῆν, μεμνησθῆν, φρονεῖν, σιάντασθαι. V. Budæi Comm. L. Gr. p. 1072. Harpocratii φιλοσοφεῖν interpretatur πρὸσθεσ φέρεσ, exerceri ad dicendum, se parere. Mon. Symmach. §. μ'. φιλοσοφῶσται καὶ σπῆσθασ. Epistol. ad Timoth. ζεταῖν καὶ φιλοσοφεῖν, et Photii Lexic. p. 473. SPOHN.

Διὰ μιᾶσ ἰδέασ] uno eodemque modo. Sequitur synonymum, τὸν αὐτὸν τρόπον, ut de perm. §. γ'. α' ἰδέασ et α' τῶσ τῶσ λέγων promissive dicuntur: qui loca omnino conferendus est. Significat igitur ἡ ἰδέασ τῶν λέγων, modum, formam (Cic. Orat. c. 11.), habitum, genus orationum, in modo et tractandi, et eloquendi. Xenocr. Helen. §. ε'. καὶ σπουδῶσ ἰδέασ, ita ut attendas varia genera orationum: ib. §. ζ. λόγος ἐσ τῶν αὐτῶσ ἰδέασ, oratio, scripta eodem modo, quo alii scripsere. Busir. §. ιγ'. extr. ἡ ἰδέασ δασ, δι' ἧσ εὐλογῶσ δασ, universa forma et modus orationis, quo quis in laudando uti debet. Contra Soph. §. θ'. α' ἰδέασ, ἔξ δὲ τῶσ λόγῶσ σποφισμασ, varia genera dicendi, e quibus orationem composuimus. De perm. §. ε'. Epist. ad Isaacis liberos p. 742. ed. Lang. inventis argumentis et partibus, ζεταῖν τῶσ ἰδέασ, querendus est modus et forma orationis, elocutio et tractatio. Sed Panath. init. sunt ἕξασ οἰασιῶσ, ubi et exempla ponuntur. Cf. Longin. Sect. 11. α' ἰδέασ τῶν αἰχίστων. Mon. Adde orat. ad Nicoel. §. ε'. ιγ'. SPOHN.

ἰσοχλεῖν τοῖς ἀπόουσι· ἐπειδὴ δ' οἱ λόγοι ταιαύτην ἔχουσι τὴν φύσιν, ὡς δ' αἴσ' ἵ' εἶναι περὶ τῶν αὐτῶν πολλαχῶς ἐξηγήσασθαι, καὶ τὰ τε μεγάλα ταπεινὰ ποιῆσαι καὶ τοῖς μικροῖς μέγεθος¹ περιδεῖναι, καὶ τὰ παλαιὰ καινῶς² διελθεῖν καὶ περὶ τῶν νεωστὶ γεγενημένων ἀρχαίως εἰπεῖν, δ' οὐκ ἔτι φευκτέον ταύτ' ἐστὶ περὶ ὧν ἕτεροι πρότερον εἰρήλασαν, ἀλλ' ἄμεινον ἐκείνων εἰπεῖν κειρατέον. αἱ μὲν γὰρ πράξεις αἱ προγεγενημέναί κεκαὶ πᾶσιν ἡμῶν καταλείβησαν, τὸ δ' ἐν καιρῷ ταύταις καταχρησάσθαι καὶ τὰ προσήκοντα περὶ ἐκάστης ἐνδυμηθῆναι καὶ τοῖς ὀνόμασιν εὖ διαθεῖσθαι τῶν εὖ φρονούντων ἰδίῳ ἐστίν. ἤγρῳμαι δ' οὕτως εὖ μεγίστην ἐπίδοσιν λαμβάνειν καὶ τὰς ἄλλαις τέχνας ε

¹ περιδεῖναι A. C. L.² διελθεῖν A. C. L.

[Ἐπειδὴ — ἀρχαίως εἰπεῖν] Hunc locum cum aliqua varietate, sensum non immutante, omisso etiam inolegro membro, περὶ τῶν αὐτῶν πολλαχῶς ἐξηγήσασθαι, Longinus de Subl. sect. 38. §. 3. repetit, iudicavitque hanc vitiosam hyperbolam, quae dicitur fidem non conciliaret. Et tamen Isocrates, auctore Plotareho in ejus vita, in hac re vim eloquentiam posuit. Cf. Schirraebius disp. 2. de Isocrate, §. 15. ΜΟΝ.

Καιρῶς διελθεῖν] Quam καιρῶς διελθεῖν haec adbie significat, novo modo dicere, ut nemo ante, ὅπως, ὡς οὐδεὶς ἄν ἄλλος ἔδειξε (quod legitur capite hoc exeunte et Panath. initio), vel, et non solent ei εἰπεῖν τῶν λόγων ἀρχαίως, sequitur, ut ἀρχαίως εἰπεῖν explicari debeat, antiquo modo dicere, ut hi, qui initium fecerunt et tentarunt, non immutata in melius ratione tractandi, olim introducta. Si Harpocratio, ἀρχαίως explicans ἀρχαιότητως, sic, et dixit, intellexit: audio. Sin addito illo, ἀρχαιότητος ὀνόμασι, ad verba tantum et elocutionem retulit: non problem, quoniam hic non tantum de verbis, sed etiam de modo tractandi agitur. Cf. H. Stephani diatr. 7. in Isocr. p. 39. ΜΟΝ. Locus ab aliis comprobatus. Cf. Wyttenbachii Biblioth. Crit. VIII. 1. p. 38. Toupium ad Longinum c. XXXVIII. p. 437. Lips., Crescillium in Theatr. Soph. I. xi. p. 83. ed. Paris.; bis, quae Meier-Marx ad Ephori Cumei fragm. p. 90. annotavit, addo Wielandii observat. in Mus. Attic. 1796. (tom. 1. p. I.) p. 73. sq. Hunc locum ita explicandum esse puto: 'Quam autem orationis inobles et natura ea sit, et eadem minime eodem modo repeti debeant, sed variis modis et

formis possint proponi, et res magnae minui et deprimi, contra parvae efferrri, augeri et ampliflorari; jam dudum gestae, a multis igitur jam cognitae et celebratae, nova forma et recens gestarum colore ornari, recens gestae, novae aedam auditas, quadam antiquitatis nota commendari queant, ut illo specie novarum animos alliciant et oblectent, hac vero, dum rebus prisicis et rationibus prius usitatis componantur et conferantur, speciem conditionis haud insolitae prae se ferentes in auditorum animos sese insusient' et q. a. ΣΡΟΝΝ.

Εὖ διαθεῖσθαι] ornate scribere, omninoque elocutionis virtutes indicantur. Est enim εὖ seu καλῶς διαθεῖσθαι in universon, rem aut hominem quocunque modo (i. e. rem quoad naturam, conditionem, usum etc. hominem quoad sententias, appetitiones, corpus, res externas) sic efficere, ut bonus sit, reddere bonum: ἰσοκοῦν hominem reddere sapientem, virtutis amatorem, felicem: rem reddere paleram, utilem, probabilem. Cf. §. 18'. Oratio autem reddatur καλῶς τοῖς ὀνόμασι, quae ornate scribitur, elocutionisque virtutes habet. Praeterea ut hic conjunxit προσηκουρα ἐνδυμηθῆναι, de sententiis aptis rebus tractatur, et ὀνόμασιν εὖ διαθεῖσθαι, ita contra Soph. §. 8'. conjunctionem posuit, τὰ λόγων ἐνδυμημασι προσηκουρα κατὰ φύσιν, et τοῖς ὀνόμασιν ἐνδύθωμαι καὶ μουσικῶς εἰπεῖν, oratione numerosa eadente et concinna usi. Cf. Panath. init. De permut. §. m'. Atqui hoc est τοῖς ὀνόμασιν εὖ διαθεῖσθαι, sive κενεῖν χαριστικῶν, in Soph. l. a. vel ἰσοχρηστικῶν, ep. ad Ias. lib. §. 8'. ΜΟΝ. Cf. Evag. §. γ'. ΣΡΟΝΝ.

[A] Méd. et Cod. Coll. N. de. Recte,

καὶ τὴν περὶ τοὺς λόγους φιλοσοφίαν, εἴ τις τιμῆ καὶ θαυμαζοί μὴ τοὺς πρώτους τῶν ἔργων ἀρχομένους, ἀλλὰ τοὺς ἀρίστα αὐτῶν ἕκαστον ἐξεργαζομένους, μηδὲ τοὺς
 43 περὶ τούτων ζητοῦντας ἴσχυειν περὶ ὧν μηδεὶς πρότερον εἴρηκεν, ἀλλὰ τοὺς οὕτως ἐπισημαζομένους εἰπεῖν ὡς οὐδεὶς ἄν ἄλλος δύναται.

β. Καίτοι τινὲς ἐπιτιμῶσι τῶν λόγων τοῖς ὑπὲρ τοῦ ἰδιώτου ἔχουσι καὶ λίαν ἀπηκριβωμένοις καὶ τοσοῦτον δημαρτήκασιν ὥστε τοὺς πρὸς ὑπερβολὴν πεποιημένους πρὸς

¹ λόγων A. C. L.

² τι λόγων A. C. L.

opinor. Mor. Miunio; ἂν enim ad ὅτως et λαμβάνω referendum est, uti in oratione de permutat. §. 17. ἠγόμενοι τάχιστα ἂν ἀφαισθῆαι τῆς διζης ταύτης. Vid. Dawes. Miscellan. tit. p. 64. ed. Lips., Matthiae Graevum. p. 879., Schaefer. Meletem. crit. p. 60. L. 1. ἀφαισθῆαι retinendum est, Corraes contra codd. fidem ἀφαισθῆαι. Sponh.

Φιλοσοφία] Auctore Cicero de Or. III. 16. ante Socratem "omnis rerum aptitudinum cognitio, atque in iis exercitatio, philosophia" nominata, est: et docet tractatio veterum scriptorum, omnibus disciplinis hoc nomen commune fuisse. Sic enim Panath. §. 5. αὐτὴ φιλοσοφία καὶ παιδεία τῶν ἄλλων, disciplinae quas alii coluerunt, doctrina aliorum cunctis generis. Hezychius in φιλόσοφος etiam musicos alio appellatione esse tradit. V. Cel. Ruhken. ad h. l. et S. V. Ernesti de philosophia vitæ. Ergo etiam hoc loco ἡ φιλοσοφία περὶ τῶν λόγων erit eloquentia, eloquentiam studium, aut ars disserendi, ut Evag. §. 7. αὐτὴ τῶν φιλοσοφίας, oratores, quos paullo post appellat τοὺς περὶ τοὺς λόγους. orat. ad Phil. §. 17. αὐτὴ τῶν φιλοσοφίας διατριβῶτες, oratores. ep. ad Ias. lib. §. 7. αὐτὴν ἀποκρίβωτες περὶ τῶν φιλοσοφίας τὴν ἐμμετρίαν, imitantes studia mea, i. e. eloquentiam. In Soph. §. 7. etiam et rhetoricam artem φιλοσοφίαν nominat, Panath. §. 8. ἡ φιλοσοφία ἢ πραγματικὴ, genus doctrinae quod ἀποκρίβωται, cf. init. orat. de permut. Bahr. in. et Dion. Hal. in Isocr. p. 98. αὐτὴ πραγματικὴ ἐστὶν ἐκ τῆς φιλοσοφίας, qui literis, praesertim eloquentia tradenda, studium quaerunt. Causa nominis est apud Dion. Hal. p. 98. ἔστιν φιλοσοφία τοῦ μαθήματος τούτου (loquitur de eloquentia) ἀριστοτατα, qui eam subtiliter tractarunt, utem efficerent: ut Isocrates de permut. §. 17. ἐκ φιλοσοφίας τὴν δύναμι τῶν λόγων ἀλλάσσει, cogitando discendoque, praecipua subtilius cognoscendis, θεωρητικῶς, facultatem dicendi sibi pararunt, non

mero usu, πρακτικῶς. H. Stephanus diatr. 5. In Isocr. p. 27. ubi enique Isocrates φιλοσοφίαν memorat, intelligi putat τὴν πολιτικὴν φιλοσοφίαν, batenas, ut, qui eam tenent, possit et deliberare, et alloqui, et agere quae sint utilia. Mor. Cfr. Wielandii observat. in Mas. Attic. Tom. I. P. I. p. 74. et adde init. orat. ad Demoniam. Hanc ob causam recte comprobatur Corraes lectionem var. in cap. 5. illius orationis, quae pro v. φιλοσοφία φιλοσοφία praebet; Isocrates enim §. 8. dixerat: περὶ τὸ μὲν σῶμα εἶναι φιλόσοφος, τὸν δὲ ψυχὴν φιλόσοφος. Lexicon rhetoricum in Bekkeri Aecdot. Graec. Vol. I. p. 314. φιλοσοφία: ἐπιπένημα, τεχνίτημα. Sponh.

Τοῖς ὑπὲρ τ. l. ἔχουσι] Sensus est, τοῖς ὑπερῆχουσι τοὺς ἰδιώτας, quae superant intelligentiam et vires indoctorum, alienorum a facultate dicendi, quae vulgi captum excedunt. Rarior syntaxis, ὑπερῆχον accusativo jungens. V. H. Steph. Thes. L. G. Tmesis verbi ὑπερῆχον, in oratione Attici scriptoris metro soluta, defendi poterit exemplo Xenoph. Symp. VIII. 17. περὶ τι κούσθαι. V. Bachium. Cf. ad Xen. Hellen. I. 4. 2. Mor. Exempla tmesos in Herodoto satis frequentes sunt; apud Atticos scriptores non tam rara esse, quam Matthiae Gr. gr. §. 594. censet, docet Schaeferus ad Long. p. 417. sqq., Koen. ad Gregor. Cor. p. 449. ed. Schaefer. Boissonad., idem Schaefer. in Meletem. critic. p. 66. not. 7. et quos ibi laudat. Sponh.

Λίαν ἀποκρίβωμένοις] diligentissime scripte orationes. Panath. §. 1. ἀποκρίβωμένοι ἐστὶ τοῖς μαθήμασι, qui literas summa cura tractarunt. Bahr. §. 1. μᾶλλον ἀποκρίβωμένοι, diligentiores ceteris in re tractanda, ideoque doctiores. Mor.

Δημαρτήκασιν] Subaudi τῆς λαθείας. A. C. L.

Ὅτι — σπουδαῖον] Sensus est: Orationes politicas, summo studio perpolitatas,

τοὺς αἰγῶνας τοὺς περὶ τῶν ἰδίων συμβολαίων σκοποῦσιν, ὡς περ ὁμοίως ἀμφοτέρους δεόν ἔχειν, ἀλλ' οὐ τοὺς μὲν ἀσφαλῶς τοὺς δὲ ἐπιδεικτικῶς, ἢ σφᾶς μὲν διδραῶντας τὰς με- b
 τριότητας, τὸν δὲ ἀκριβῶς ἐπιστάμενον λέγειν ἀπλῶς οὐκ
 ἂν ¹ δυνάμενον εἰπεῖν. οὗτοι μὲν οὖν οὐ λεληθάσιν ὅτι ταύτους
 39 ἐπαινοῦσιν, ὧν ἐγγύς αὐτοῖ τυγχάνουσιν ὄντες· ἐμοὶ δὲ
 οὐδὲν πρὸς τοὺς ταιάτους ἀλλὰ πρὸς ἐκείνους ² ἐστὶ τοὺς
 οὐδὲν ἀποδεξομένους τῶν ³ εἰκῆ λεγομένων, ἀλλὰ δυσχερα-
 νοῦντας καὶ ζητήσοντας ἰδεῖν τι τοιοῦτον ἐν τοῖς ἐμοῖς λόγοις,
⁴ οἷον παρὰ τοῖς ἄλλοις οὐχ εὐρήσουσι. πρὸς οὓς ἔτι μικρὸν c
 ὑπὲρ ἑμαυτοῦ θρασυνάμενος, ἤδη περὶ τοῦ πράγματος ποιή-
 σομαι τοὺς λόγους. τοὺς μὲν γὰρ ἄλλους ἐν τοῖς προσιμίαις
 ὄρω καταπραΰνοντας τοὺς ἀκροατὰς, καὶ προφασίζομένους
 ὑπὲρ τῶν μελλόντων ῥηθῆσθαι, καὶ λέγοντας τοὺς μὲν
 ὡς ἐξ ὑπογυίου γέγονεν αὐτοῖς ἢ παρασκευῆ, τοὺς δὲ ὡς
 χαλεπὸν ἐστὶν ⁵ ἴσους τοὺς λόγους τῷ μεγέθει τῶν ἔργων
 ἐξευρεῖν. ἐγὼ δ', ἦν μὴ καὶ τοῦ πράγματος ἀξίως εἶπω καὶ
 τῆς δόξης τῆς ἑμαυτοῦ καὶ τοῦ χρόνου, μὴ μόνον τοῦ περὶ d
 τὸν λόγον ἡμῖν διατριφθέντος ἀλλὰ καὶ σύμπαντος οὐ βε-
 βίωκα, παρακελεύομαι μηδεμίαν μοι συγγνώμην ἔχειν,
 ἀλλὰ καταγελαῖν καὶ καταφρονεῖν· οὐδὲν γὰρ ὅ τι τῶν

¹ μὴ δυνάμενον A. C. L. ² ἐστὶ ante ἀλλὰ ponunt A. C. L. ³ εἰκῆ τῶν A. C. L.
⁴ ὅ A. C. L. ⁵ ἴσως τῷ μεγέθει λόγους A. C. L.

cum iis, quem de causis privatis coram ju-
 dicibus habentur, quarumque maxima vir-
 tas simplicitas est, temere confundunt.
 LANG.

Σκοποῦσιν] Σκοπαῖν τι πρὸς ἄλλο τι, ali-
 quid ad alius rei rationes examinare, ali-
 quid cum alia re comparare; ita Ægiæet.
 §. 18. Cæteram cfr. or. de permulat.
 17. SPOHN.

Δίω] Ἄντι τοῦ δίνοντος, et σφᾶς διδραῶντας
 pro σφᾶν διδραῶντων. WOLF.

Τὰς μετριότητας] Si quis medium ten-
 neat inter nimium orationis ornatum, qui
 obijci solebat generi ἐπιδυστυφῶ, et nimiam
 tenuitatem. THUC. II. 35. μετρίως εἰρωῶν,
 medium tenere dicendo, nec nimis, nec
 parum laudare, et μετρίως ἰσωνεῖν, Pana-
 then. §. 17. MOR.

Οὐ καλέσασιν] non obsecrum est, palam
 est, ab his eos laudari, quos æsequi facile
 possunt et æquare. IDEM. Vel ad τούτους
 seabaudisandum τῶς λόγους, vel pro τούτους
 legendum ταῦτα, quod malim. AUGER.

Neutrum probō; sed ad oratores istius
 generis referendum est. SPOHN.

Εἰσῶς] Servant Greci, necesse ac Latina
 consuetudo patitur, demonstrativa pro-
 nomina ante participia. §. γ'. Τούτως
 γινώσθαι, τὸς ὄντας. Panath. §. α'. πρὸ
 ἐκείνως ἐπαγγελματικῶν, τὸς συμβουλευσά-
 τας. §. θ'. pronomen postposita, εἰς τὴν
 χάριν ἀφορισθέντες, εἰς ταῦτα ἴσως. §. μβ'.
 ἢ ἢ κοινωθέντες οὕτω ἀπολαύσωσι. de
 pace §. ιβ'. τὸ ἰσωνεῖν τούτω περιφρασεῖσθαι
 χρὴ. LYONRG. in Leocr. §. ι'. τὸν περιφρο-
 μένον ταῦτων ἴσως. §. ιδ'. τὸν αἰσῶνα συνα-
 λημῆται ταῦτων περιφρῶν καταλαμῆται.
 MOR.

Ὡς — παρασκευῆ] se parum temporis
 tribuere commentanda orationi potuimus.
 IDEM.

Τῷ χρόνῳ] Sive decem sive quindecim
 annis hæc est composita oratio, et scribit
 Plutarchus. WOLF.

Παρακελεύομαι] Cf. orat. ad Phil. §. λ'.
 ubi hujus loci mestiq. st. MOR.

τοιούτων ἀπ' ἀξίως εἰμι ἰπάσχειν, εἴπερ μηδὲν τῶν ἄλλων διαφέρων οὕτω μεγάλας τὰς ὑποσχέσεις ποιῶμαι. περὶ μὲν οὖν τῶν ἰδίων ταῦτά μοι προειρήσθω· περὶ δὲ τῶν κοινῶν, ὅσοι μὲν εὐθὺς ἐπελθόντες διδάσκουσιν ὡς χρὴ διαλυσαιμένους τὰς πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς ἔχθρας ἐπὶ τὸν Ἐάβαρον τραπέσθαι, καὶ διεξέρχονται τὰς τε συμφορὰς τὰς ἐκ τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς ἀλλήλους ἡμῖν γεγενημένας καὶ τὰς ἀφελείας τὰς ἐκ τῆς στρατείας τῆς ἐπ' ἐκείνον ἐσομένας, ἀληθῆ μὲν λέγουσιν, οὐ μὴν ἐντεῦθεν γε ποιοῦνται τὴν ἀρχὴν, ὅθεν ἂν μάλιστα συστήσῃαι ταῦτα δυναθῆεν. τῶν γὰρ Ἑλλήνων οἱ μὲν ὑπ' ἡμῖν, οἱ δ' ὑπὸ Λακεδαιμονίοις εἰσὶν· αἱ γὰρ πολιτεῖαι, δι' ὧν οἰκοῦσι τὰς πόλεις, οὕτω τοὺς πλείστους αὐτῶν διειλήφασιν. ὅστις οὖν οἶεται τοὺς

¹ μὴ ὑπάσχειν L.

² ἐφ' L.

Εἰμι μὲν] Wolfius, quanquam geminata negatione vehementius negare opinatur; tamen omisit, et post eum reliquit. IDEM. Recte quidem; dum enim vocatis negantes ad diversa verba referende sunt, quod non respexit Langius μὴ ἰτεράμ recipiens. Sensus est: dignus sum, qui quodvis horum patiar. SPORN.

Περὶ τῶν κοινῶν] Quae ad me usum pertinent: ἐπεὶ τῶν κοινῶν, quae mihi cum ceteris oratoribus communia sunt, et ad constitutionem omnino referenda. MOR.

Ἐχθρας] Bellum Peloponnesiacum intelligit. Ὁ Ἐάβαρος est rex Persiae. IDEM.

Συνοῦσαι] unde si ordirentur, hanc omnem causam constituere (statum controversiae definire) poterant. §. γ'. Ἐχθρὴν ἐντεῦθεν ἀρχοῦσαι. Nam ὅστις, cui conjunctum est σύνεταμι, apud rhetores Graecos (v. argum. orationum Demosth. Lyourg. alioquinque) est eo, quam Cic. Inv. I. 8. constitutionem causae, Quintilianus III. 6. causam appellavit. Causa, quam Isocrates tractat, sic constituenda erat, ut primum quaereretur, utrum ad Laedæmonios, an Athenienses principatus Graecis pertineret: deinde, ut bellum contra Persas suaderetur. IDEM. Coraee, nescio quam ἀπάλλαγην statuens, ad Ἑλλάδας refert. Aegerius: 'pro σωτηρίᾳ in vulg. vellem legi σωτήρι, quod explicarem, coagmentari, consilari, constare.' Cfr. Ofat. ad Philipp. §. κ'. ubi haec: ἔστ' εὐθὺς ἄνωγον εἰ καὶ ταῦτα μόνος ἐν σωτήριας δημοσίας (persuadere). Ibidem §. κ'. πᾶς οὐ σί γε χρὴ προειρᾶν — ἴδιος δὲ προειρημένα σωτήρια. SPORN.

Αἱ πολιτεῖαι] forma civitatis, qua singulae civitates utuntur, vel democratica, vel oligarchica. §. ε'. ἐ κατασκευῆ, ἐν ᾗ κατασκευῆται, καὶ δι' ἧς πολιτεύμεθα. §. λα'. μὴ τὰ ταύτας τῆς πολιτείας οἰκοῦμαι. ΑΓΩΡ. §. ε'. διὰ ταύτας τῆς πολιτείας οἰκοῦ τὴν πόλιν. Est ergo πολιτεία, ἢ ἡ οἰκοῦμαι τὴν πόλιν, forma et institutio reipublicae, secundum quam, tanquam normam, reipublicam administramus, inque ea vivimus: quod eleganti similitudine declaravit Isocr. Areop. §. ν'. MOR.

Διαλύσασθαι] Tbuo. I. 18. Victo Xerxe, Graeci omnes διεκρίθησαν πρὸς τὴν Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίους. Cf. III. 82. Διαλυθέντων v. o. τόπων est, occupare locum per intervalla, disponendis praesidiis, castris, arboribus, Dion. Hal. A. p. 253. et Diod. Sic. I. IV. p. 654. κέρως διαλαθεῖν. Demosth. de Cor. c. 51. τοὺς ἔρους στέλαις διαλαθεῖν, fines coloniarum dispositis constituit: unde omnino Isocr. ad Phil. §. γ'. διαλαθεῖν τὴν Ἀσίαν, utrinque fines Asiae ponere. Aristid. Panath. p. 65. τρωπῶδες διαλαθεῖν Ἑλλάδα, per intervalla ponere tropaeas. Vid. Reiskii Animadv. ad Polyb. p. 135. Wessel. ad Diod. Sic. I. 33. Xli. V. H. IX. 3. Hoc est igitur distinguere locum v. o. arboribus, quo facto in intervalla dividitur: hinc omnino, ut nostrae loco, dividere. Graecorum πολιτεῖαι sic divisae sunt (atque ante comprehendunt) praeterque Graecis, i. e. formae, qua quaeque stantur, vel δημοκρατικῆς vel μοναρχικῆς, coegit eos, vel Athenienses vel Laedæmonios se adjungere. Cf. or. ad Phil. §. κ'. Ἀπὸ τῆς (πόλεως τῆς Ἑλλάδος) διὰ τοῦς εἰρηματίας εἰσὶν (parent Athen. Spart.

ἀλλὰς κοινῇ τι πράξιν ἀγαθὴν, πρὶν ἂν τοὺς προεστῶτας αὐτῶν διαλλάξῃ, λίαν ἀπλῶς ἔχει καὶ πόρρω τῶν πραγμάτων ἐστίν. ἀλλὰ δεῖ ¹ τὸν μὴ μόνον ἐπίδειξιν ² ποιούμενον ἢ ἀλλὰ καὶ διαπραχῆσθαι τι ³ βουλούμενον ἐκείνους τοὺς λόγους ζητεῖν, οἱ τινες ⁴ τὰ πόλη τούτω πείσασιν ἰσομε-
40 ρῆσαι πρὸς ἀλλήλας καὶ τὰς ⁵ ἡγεμονίας διελέσθαι, καὶ τὰς πλουσιότητας αἷς νῦν παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἐπιθυμοῦσιν αὐταῖς γίνεσθαι, ταύτας παρὰ τῶν βαρβάρων ποιήσασθαι.

γ. Τὴν μὲν οὖν ἡμετέραν πόλιν ῥάδιον ἐπὶ ταῦτα ⁶ προ-
αγαγεῖν, Λακεδαιμόνιοι δὲ νῦν μὲν ἐτι δυσπιστίως ἔχουσι· ⁷ παρελήφασι γὰρ ψευδῆ λόγον, αἷς ἐστὶν αὐταῖς ἡγεῖσθαι πατρίαν ἢν δ' ἐπίδειξῃ τις αὐτοῖς ταύτην τὴν τιμὴν ἡμε-
τέραν οὖσαν μᾶλλον ἢ ⁸ κείνων, τάχ' ἂν ἐάσαντες τὸ δια-
κριβοῦσθαι περὶ τούτων ἐπὶ τὸ συμφέρον ἔλθοιεν. ἐχρῆν μὲν οὖν καὶ τοὺς ἄλλους ἐντεῦθεν ἀρχεσθαι καὶ μὴ πρότερον περὶ τῶν ὁμολογουμένων συμβουλευεῖν, πρὶν ⁹ περὶ τῶν ἀμ-
φισβητουμένων ἡμᾶς ¹⁰ εἰδίδασκον, ἐμοὶ δ' οὖν ἀμφοτέρων ἕνεκα προσήκει περὶ ταῦτα ποιήσασθαι τὴν πλείστην δια-
1 τριβὴν, μάλιστα μὲν ἵνα προὔργου τι γένηται καὶ παυσά-
μενοι τῆς πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς φιλονεικίας κοινῇ τοῖς βαρβά-
ροις πολεμήσωμεν, εἰ δὲ τοῦτό ἐστιν ἀδύνατον, ἵνα δηλώσω
τοὺς ἐμποδῶν ὄντας τῇ τῶν Ἑλλήνων εὐδαιμονίᾳ, καὶ πᾶσι γένηται φανερὸν ὅτι καὶ πρότερον ἢ πόλις ἡμῶν δικαίως τῆς θαλάττης ἤρξε καὶ νῦν οὐκ ἀδίκως ἀμφισβητεῖ περὶ τῆς

¹ τὸς A. C. L.

² ποιούμενος A. C. L.

³ βουλούμενος A. C. L.

⁴ τὰς πόλεις ταύτας A. C. L.

⁵ προσαγαγεῖν A. C. L.

⁶ ἰκάνω A. C. L.

⁷ [εἰσὶ] L.

⁸ ἀπαλλάξαι A. C. L.

Argiv. Thebanis), καὶ καταφύγουσιν, ἐφ' ἃν ἂν τούτων τύχουσι, καὶ τὰς βασιλείας ἐνταῦθα λαμβάνουσι. Cf. Xen. Hellen. VI. 2. 6. Idem.

[Ἡγεμονίας] Ἡγεμονία modo ita comparata erat, ut e pluribus civitatibus iisdemque sociis aliqua ἡμεῶν esset Evag. f. 1. prima inter paucos pares, προστάτης Paneg. f. 2. modo ita, ut imperio quodam esset consuetudo, quo illa ἡμεῶν eum reliquis ageret, tanquam eum subditis et subiectis, habet ob causam interdum eum δυναστεία κομιστатар Paneg. f. γ. et εζ. ad Philipp. f. α. εζ. Panath. f. κ'. Συμμεταρχίας igitur et δυναστείας ratio τῆς ἡγεμονίας esse habere potuit. Sponz.

Διελίδας] Antea militarum imperium Atheniensium, tempore Lacædæmoniorum

securat. Thuc. I. 18. Quæ divisio quam iusta sit et utilis, oratione explicatior apud Xenoph. Hellen. VII. 1. cf. 5. 34. Mon.

Καὶ τὰς ἀναστάσεις — ἀναστῆσθαι] Hæc in Panegyrico se præmissæ, ipse Isocrates or. ad Phil. f. 5. dicit. Idem.

[Ἀμφοτέρων ἕνεκα] duplicem ob causam, quæ sequitur. LANG.

Προὔργου] Suidæ s. v. προὔργου — ἵνα προὔργου τι γένηται ἀπὸ τοῦ κλίσε. Cf. Zonar. Fbol. ibidemque Schleuser. et interpr. Menyph. unde Coaræ eam explanationem hausit. Sponz.

Τὰς ἡμεῶν ἕνεκα] Lacædæmonicos. Aristot. rhet. III. c. 17. f. 17. Ἰσοκράτους συμβουλίας κατηγερέθαι Λακεδαιμονίαν ἐν τῇ Παναγιυρικῇ. Mon.

ἡγεμονίας. ταῦτο μὲν γὰρ, εἰ δεῖ ταύτους ἐφ' ἑκάστῳ τιμᾶ-
 e σθαι τῶν ἔργων τοὺς ἐμπειροτάτους ὄντας καὶ μεγίστην
 δύναμιν ἔχοντας, ἀναμφισβητήτως ἡμῖν προσήκει τὴν ἡγε-
 μονίαν ἀπολαβεῖν, ἣν ¹ περ πρότερον ἐτυγχάνομεν ἔχοντες·
 οὐδεὶς γὰρ ἂν ἑτέραν πόλιν ἐπιβίξῃσι τοσούτων ἐν τῷ πολέμῳ
 45 τῷ κατὰ γῆν ὑπερέχουσαν ὅσον τὴν ἡμετέραν ἐν ταῖς κιν-
 δύνοις τοῖς κατὰ θάλατταν διαφέρουσιν. τοῦτο δὲ, εἰ τιμῆ
 ταύτην μὲν μὴ ² νομίζουσι δικαίαν εἶναι τὴν κρίσιν, ἀλλὰ
 πολλὰς τὰς μεταβολὰς γίνεσθαι — τὰς γὰρ δυναστείας
 αὐδέποτε τοῖς αὐτοῖς παραμένειν —, ἀξιοῦσι δὲ τὴν ἡγεμο-
 νίαν ἔχειν ὥσπερ ἄλλο τι γέρας ἢ τοὺς πρώτους τυχόντας
 ταύτης τῆς τιμῆς ἢ τοὺς κλείστων ἀγαθῶν αἰτίους τοῖς
 Ἕλλησιν ὄντας, ἡγαῦμαι καὶ τούτους ³ εἶναι μεθ' ἡμῶν· ὅσα
 b γὰρ ἂν τις ⁴ σφῶντέρανθεν σκοπῇ περὶ τούτων ἀμφοτέ-
 ρων, τοσούτῳ ⁵ πλέον ἀπολείψομεν τοὺς ⁶ ἀμφισβητούντας.

δ'. Ὁμολογεῖται μὲν γὰρ τὴν πόλιν ἡμῶν ἀρχαιοτάτην 41
 εἶναι καὶ μεγίστην καὶ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὀνομαστοτά-
 την· οὕτω δὲ ⁷ καλῆς τῆς ὑποθέσεως οὔσης, ἐπὶ τοῖς ἐχομέ-
 νοις ταύτων ἔτι μᾶλλον ἡμᾶς προσήκει τιμᾶσθαι. ταύτην
 γὰρ οἰκοῦμεν οὐχ ἑτέρους ἐκβαλόντες οὐδ' ἐρήμην καταλα-
 c βόντες οὐδ' ἐκ πολλῶν ἐθνῶν μιγάδες συλλεγόντες, ἀλλ'

¹ περ om. A. C. L.² νομίζουσι A. L.³ γ' εἶναι A. C. L.⁴ σφῶντέραν A. C. L.⁵ πλέον A. C. L.⁶ ἀμφισβ. περὶ αὐτῶν. A. C. L.⁷ καλλίστης ὑποθ. A. C. L.

Ἐφ' ἑκάστῳ] Subsodii πράγματι. nisi
 navis ἐφ' ἑκάστῳ jungere cum τῶν ἔργων,
 disjungendo τῶν ἔργων ab ἐμπειροτάτους,
 quod ultimum malo. AUGER.

Τοῖς σφῶντέροις] Videtur Isocrates §. 8.
 hoc ex antiquitate gentis Atticæ per se
 demonstrare voluisse: quod ut vim ha-
 beat, veretur, nisi reliquæ narrationes de
 bellis §. 8. n. addantur; quæ antiquitas
 ipsa non necessario cum principatu con-
 juncta sit. Cæterum sciendum est, hanc
 omnem antiquissimam temporis ἡγεμονίαν
 non fuisse ei similem, quæ per Salaminiam
 victoriam constituta (v. ad §. 4.) pacis et
 belli tempore aliquamdiu obtinuit: sed
 partim majorem in bellis auctoritatem
 propter opes majores (ut §. n. de Atheni-
 ensibus ante tempora Trojani belli, ἡγε-
 μονίας ἔργων, cum expeditione, μάχῃ δέ-
 νειμιν ἔργων), partim mosus ordinandi belli
 αἰσθησθεῖς ἀντὶν, et §. n. ἀμφοτέροις
 στρατηγῶν. Eodem sensu Thuc. p. 18. 59.

63. 64. ed. Steph. de Laedemoniis, ante
 victoriam Lysandri, quæ illi principatum
 κατ' ἰσχίον acquisivit, ἡγεῖσθαι, et p. 269.
 μέγιστον ἄξιωμα τῶν Ἑλλήνων ἰσχίον. Et
 ita accipiendum est, ubicunque Laedemo-
 niis tribuitur ἡγεμονία ante pugnam
 Ἰλλαν Lysandri. Quid quod ipso tempore
 Salaminis pugnae visi sibi sunt ἡγεμονί-
 ας θαλάσσης, Diod. Sic. XI. 27. hoc est
 cæteris opulentiores et majores, digni jure
 belli constituendi. MOR.

Πρότερον] ulterius regrediendo ad præter-
 ita tempora. IDEM. Archidam. §. 8. διὰ τοῦτο
 δὲ προλήψομαι πόλιν. ib. §. 107. καὶ τί
 δεῖ τὰ πόλιν λέγειν; et imprimis §. 107.
 ἀρχαία καὶ πρόσθερον — ἄβαν. ΣΠΗΝ.

Μεγίστην] Cfr. Helen. Encom. §. 12.
 Παναθῆν. §. 107. IDEM.

Οἰκοῦμεν] Justin. II. 6. MOR.

Μιγάδες] τὸ ἐκ πολλῶν ἔθνεσσι γένος.
 Hekyob. Dicuntur etiam σύγκληδες Thuc.

¶ 17. 5. et Lat. convene. Sed fortasse μι-
 γάδες à l. glossæ cui, quo, ut notissimas

αὐτῶν καλῶς καὶ γνησίως γεγονάμεν, ὡς τ' ἐξ ἧσπερ ἔφουμεν ταύτην ἔχοντες ἀπαντα τὸν χρόνον διατελοῦμεν, αὐτόχθονες ὄντες καὶ τῶν ὀνομάτων τοῖς αὐτοῖς οἷσπερ τοὺς οἰκειοτάτους τὴν πόλιν ἔχοντες προσειπεῖν· μόναις γὰρ ἡμῖν τῶν Ἑλλήνων τὴν αὐτὴν τροφὴν καὶ πατρίδα καὶ μητέρα καλέσαι προσήκει. καίτοι χρῆ τοὺς εὐλόγως μέγα φρανοῦντας καὶ περὶ τῆς ἡγεμονίας δικαίως ἀμφισβητοῦντας καὶ τῶν πατρῴων πολλοῖς μεινυμένους κοιναίτην τὴν ἀρχὴν τοῦ γένους ἔχοντας φανέσθαι.

ε'. Ταῦ μὲν οὖν ἐξ ἀρχῆς ὑπαρξάντα καὶ παρὰ τῆς τύχης διαρρηθέντα τηλικαῦθ' ἡμῖν τὸ μέγας ἐστίν· ὅσων δὲ τοῖς ἄλλοις ἀγαθῶν αἰτιοὶ γεγονάμεν, οὕτως ἀν κάλλιστ' ἐξετάσαιμεν, εἰ τῶν τε χρόνον αἰτ' ἀρχῆς καὶ τὰς πράξεις τὰς τῆς πόλεως ἐφάξῃς διέλθοιμεν· εὐρήσομεν γὰρ αὐτὴν οὐ μόνον τῶν πρὸς τὸν πόλεμον κινδύνων, ἀλλὰ καὶ τῆς ἄλλης κατασκευῆς, ἐν ἣ κατοικοῦμεν καὶ μεθ' ἧς πολιτευόμεθα

¹ τοῖς ὀνόμασι A. C. L.

² ἔσπερ L.

³ πατρίδα L.

verbo, aliquis interpretari voluit periphrasin Isocraticam, et ex vultu ἰδιῶν συλλεγμένης. IDEM. Non ita videtur. ΣΡΟΗ.

Γνησίως] Nos, qui nunc vivimus, tam honestam et ingenuam originem habemus. ΜΟΡ.

Αὐτόχθονες ὄντες] An est glossema periphraseos, ἐξ ἧσπερ ἔφουμεν? IDEM. Neque hoc efficiendam esse censeo, tantam enim ea in re quæsierant gloriam Athenienses, ut vix credam Isocratem illud nomen emisisse. Cfr. Symmach. §. ιζ. imprim. Panathen. §. μν'. ubi legitur: ὄντας δὲ μὲντοι μινυδίας, μὲντ' ἰθαλλίδας, ἀλλὰ μόνους αὐτόχθονας τῶν Ἑλλήνων, καὶ ταύτην ἔχοντας τὸν χρόνον τροφὴν, ἐξ ἧσπερ ἔφουσαν, καὶ στήριγνας αὐτῶν ὀμοίας, ἔστις εἰ βέλτιστοι τοῖς πατρίδας καὶ τὰς μητέρας τὰς αὐτῶν. Vid. etiam Harpocrat. ΣΡΟΗ.

Τὴν αὐτὴν α. τ. λ.] Panath. §. μν'. Lys. Epitaph. §. ε'. τὴν αὐτὴν ἐκίκεντο μητέρα καὶ πατρίδα. Demosth. Orat. Fun. §. β'. Platon. Menex. p. 265. ed. Bas., Aristid. Panath. p. 11. ed. Steph. sententiam immutavit. Cic. Flaco. 26. parens/patris, patria. ΜΟΡ.

Τῆς πατρίδος] §. γ'. Δεκδοκίμηται δὲ — πάτριον. Ergo hi sunt ii, qui semper jactant, quæ auctoritate majores fuerint, et quid ipsi inde a majoribus proprium

fuerit, et propter majores otiosum debeat. Πατρίων hoc loco non probō, (et si in re simili Herodotus IX. 27. usurpavit), partim quia Isocrates videtur pluribus locis (§. γ'. §. α'. ιζ'. ιθ') eodem verbo de eadem re usus esse: partim, quia constat, πατρίδα plerumque dici, quæ ad patrem referuntur, πάτριον, quæ ad majores patriamque universam pertinent; quanquam libri scripti et editi sunt inconstantes, ipsique scriptores videntur variasse. De discrimine horum verborum e sententia grammaticorum veterum v. Intt: ad Lucian. Soloc. T. III. p. 561. et Fisoherus ad Wellerum, p. 293. [Coræes ad Heliodor. p. 92.] Itaque conjecturam Wolfii πατρίων secutus sum. IDEM.

Διέλθοιμεν] Si res, et ab initio gestas, et ceteras deinceps percurramus. IDEM. Πρὸς τὸν πόλεμον.] Quia belli, præsertim mari, gerendi rationem et modum demonstravit: sic enim historia duce debet intelligi, αἰτία τῶν πρὸς τὸν πόλεμον κινδύνων, quæ docuit bella gerere. De bellis egit c. §. α'. ιθ'. De re maritima Thuoc. p. 13. Ἀθηναῖοι ναυτικὰ ἐγένοντο, qui etiam p. 122. Αθηνας dixit πόλιν, καὶ ἐς πόλεμον, καὶ ἐς ἕθνην αὐταξιοτάτων. IDEM. Np. αἰτίας ὄντων, esse causam periculorum in bello, i. e. belli gerendi rationem demonstravisse, vel, suo exemplo docuisse, quæ virtutis belli pericula subeunda sint. ΑΥΘΑ.

καὶ δι' ἣν ζῆν δυνάμεθα, σχεδὸν ἀπάσης αἰτίας οὖσαν. αἰσώγη δὲ προκαρίσθαι τῶν εὐεργεσιῶν μὴ τὰς διὰ μικρο-
46 τητῶ διαλαθάσας καὶ κατασιωπηθείσας, ἀλλὰ τὰς διὰ τὸ μέγεθος ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων καὶ πάλαι καὶ νῦν καὶ πανταχοῦ καὶ λεγομένας καὶ μνημονευομένας.

5. Πρῶτον μὲν ¹ τοίνυν, οὐ πρῶτον ἢ φύσις ἡμῶν ἰδεήθη, διὰ τῆς πόλεως τῆς ἡμετέρας ἐπαρίσθη καὶ γὰρ εἰ μυδιώ-
θης ὁ λόγος γέγονεν, ὅμως ² αὐτῶ καὶ νῦν ρηθῆναι προσήκει. Διήγητος γὰρ ³ ἀφικρομένης εἰς τὴν χώραν ὅτ' ἐπλανηθῆ
b τῆς Κόρης ἀρπασθείσης, καὶ πρὸς τοὺς προγόνους ⁵ ἡμῶν εὐμανῶς διατεθείσης ἐκ τῶν εὐεργεσιῶν ὡς οὐχ οἶον τ' ἄλ- 42
λοισ ἢ τοῖς μεμνημένοις ἀκούειν, καὶ θούσης δωρεᾶς ⁶ αἵτιση μέγιστα τυγχάνουσιν οὖσαι, τοὺς τε καρπούς οἱ τοῦ μη
Θηριωδῶς ζῆν ἡμᾶς αἰτίαι γεγόνασι, καὶ τὴν τελετὴν ἧς οἱ
7 μετασχόντες περὶ τε τῆς τοῦ βίου τελευτῆς καὶ τοῦ σύμ-
παντος αἰῶνος ἠδίδους τὰς ἐλπίδας ἔχουσιν, οὕτως ἢ πόλις ἡμῶν οὐ μόνον Θεοφιλῶς ἀλλὰ καὶ φιλανθρώπως ἔσχεν, ὥστε
c κυρία γενομένη τοιούτων ἀγαθῶν οὐκ ἐφθόνησε τοῖς ἄλλοις, ἀλλ' ὡν ἔλαβεν ἅπασι μετέδωκε. καὶ τὰ μὲν ἔτι καὶ νῦν

¹ ἄν A. C. L.⁴ ἡμῶν ἔτι A. C. L.² αὐτῶν A. C. L.³ τοὺς ἡμετέρας A. C. L.⁵ ἀφικρομένης A. C. L.⁶ ἠττὰς αἵτιση A. C. L.⁷ μετέχοντες A. C. L.

Δι' ἣν ζῆν δυνάμεθα] Quam locus de vita in societate, quae humanior est, capiendus sit, officitur hinc sensus: per quam institutionem civitatis vitalem vitam (ἀξιόβιωτον) vivere possumus, non ferinam amplius, quam ratione hominum, societati destinatorum, ne vita quidem dici potest. Hoc autem effectum quidem est etiam inventionem frugum, quae homines a vita ferina abduxit (§. 7.), et mysteriis, quae bona spe replent vitam humanam (ibid.), sed potissimum legibus (§. 8.), de quibus et Xen. Mem. III. 3. 11. δι' ἣν ζῆν ἐπι-στάμεθα. Nec vita primorum hominum, ut est §. 7. talis fuit, qualis nunc vivitur; sed subito accesserunt commoda, & ἂ ζῆν (melius et humanis vivere) δυνάμεθα. Atqui haec omnia debentur Atheniensibus. Cf. Diod. Sic. V. 5. Mos.

Πρῶτον] Ad hoc refertur, περὶ δὲ τοῖς αἰσώγῃς χρονοῖς, §. 8. Idem.

Διήγητος] Callim. H. in Cor. 8. sqq. Ovid. Met. V. 438. ibidemque v. 385. de rapta Proserpine, quae est ἡ Κόρη. Cf. Cic. N. D. II. 24. Verr. IV. 49., Tacit. Agr.

II. 49., Claudiani carmen nemo noscit. Idem.

Θηριωδῶς] Diod. Sic. I. 8., Sext. Empir. p. 295. et 551. ed. Fabric. Ovid. Fast. II. 291., Ael. V. H. III. 39. Idem.

Σύμπαντες αἰῶνες] Demonstratum est initiatis, animum esse immortale, aut saltem, vitam a morte corporis continuari, et esse futuram sortem bestiam miseramve. Cf. Platon. Phaed. c. 13., Aeschin. dial. 3. c. 17. 20., Aristoph. Ran. v. 155 sqq. et schol. ad h. l. Cic. de Legg. II. 14. "His accipimus non solum rationem cum lætitiis vivendi; sed et cum spe meliore moriendi." Meursii Eleusin. c. 17., Eschenbachii Epigenes p. 185. Idem.

Θεοφιλῶς] Non modo cara Diis fuit, quippe ornata beneficiis divinis; sed et alios suorum bonorum reddidit participes. Idem. Cfr. Pausan. §. μ', ubi Athenienses dicit πάντα — τὰν χρόνον ἡσυχιάς εἰσέβηαι μὲν περὶ τοὺς θεούς, δικαιοσύνη δὲ περὶ τοὺς ἀσθενέστερους. Ibid. c. π'. εἰσέβηαι et δικαιοσύνη junguntur. Sponh.

Τὰ μὲν] Refertur ad fruges, quarum

καθ' ἕκαστον ¹ τῶν ἐκαυτὸν δαίκνυμεν, τῶν δὲ συλλήβδων τὰς ² ἐργασίας καὶ τὰς χρείας καὶ τὰς ³ ἀφελείας τὰς ⁴ ἀπ' αὐτῶν γιγνόμενας ⁵ ἐδίδαξεν. καὶ τούτοις ἀπιστῶν ⁶ μισκῶν ἔτι προσταθέντων οὐδεὶς αὖ ἀξιώσασεν.

ζ'. Πρῶτον μὲν γὰρ, ἐξ ἧν ἂν τις κατασφραγίσσει τῶν λεγομένων ἰσ ἀρχαίων ὄντων, ἐκ τῶν αὐτῶν. τούτων εἰκότως δ αὖ καὶ τὰς πράξεις γαγενῆσθαι νομίσσειεν· διὰ γὰρ τὸ πάλους εἰρηκέναι καὶ πάντας ἀκηκόεσθαι προσήκει μὴ κἀπὶ μὲν, πιστὰ δὲ δοκεῖν εἶναι τὰ λεγόμενα περὶ αὐτῶν· ἔπειτ' οὐ μόνον ἐνταῦθα κατασφυγεῖν ἔχουσιν, ὅτι τὸν λόγον καὶ τὴν φήμην ἐκ πολλοῦ παρελήφαμεν, ἀλλὰ καὶ σφραγίσας μείζοσιν ἢ τούτοις ἐστὶν ἡμῖν χρῆσασθαι περὶ αὐτῶν· αἰ

¹ τὸν om. A. C. L. ² ἐργασίας A. L. ³ ἀφελείας A. C. L.
⁴ ἀπ' A. C. L. ⁵ ἐδίδαξεν A. C. L. ⁶ μισκῶν ἔτι ἡμῶν προστιθέντων A. C. L.

primitivè quotannis ex omni Græciæ Athenas miltabant, §. ζ'. (cf. Suidas in *Εἰρησιῶν*. T. II. p. 29.) Quotannis ergo argumento idoneo demonstrabatur, agriculturam aliis ostensam esse et Atheniensibus. Τῶν δὲ, acciperim de mysteriis, quorum commoda breviter docuit, ἢ αἰ μυστήτων — ἔχουσιν. Quam ergo ἐργασίας τῶν σο. τελευτῶν seu μυστηρίων jam significet commoda e mysteriis orta, ideoque molesta sit ejusdem rei repetitio, τὰς δὲ αὐτῶν γιγνόμενας (quod insuper in γαγενῆσθαι mutandum videtur), quumque synonymia χρείας et ἀφελείας habeat aliquid frigidi: deleverim penitus hæc verba, quæ inclusi, adscripta fortasse ab ἐν, qui τὰς ἐργασίας et χρείας τῶν μυστηρίων explicare vellet. MOR. Morus igitur verba καὶ τὰς ἀφελείας usque ad γιγνόμενας delenda esse censuit, ideoque uinculis inclusit; sed non ejicienda sunt, vox utem ἐργασίας mutanda est, uti rectissime docuit Retbergius in Tentamine emendationum et animadvorsionum in Isocrate, quod insertum est Biblioth. vet. liter. et art. ab Heerenio editæ Part. X. Gott. 1794. Inedit. et Animadv. crit. p. 23. sqq. Ibi p. 24. ille hæc disseruit: — 'quomodo differant ἐργασίας frugum et ἀφελείας, eequidem non dixerim. Mendosum esse videtur ἐργασίας proque eo ἔργασίας legendum. Sic omnia leniter hæunt et perspicua. Tria nempe cum reliquis Græcis communicarunt Athenienses. 1) τὰς ἔργασίας τῶν καρπῶν, h. e. variarum frugum, non tritici solius, snaks quarumcumque culturam. 2) τὰς χρείας τῶν καρπῶν, i. e. quæcumque τίχται [ut statim vocat] ad colendas eas, et in usum homi-

num conficiendas necessariae sunt. 3) τὰς ἀφελείας αὐτῶν, quem usum, quæve commoda præsent. Facile permutari potuit ἐργασίας et ἔργασίας. Similiter erratum est. ap. 7. 421. i. e. in epistola ad Timotheum p. 746. ed. Lang. l. 15., ubi H. Wolfius teste conjecit ἔργασίας, quam Dictionem ood. Augeri et Helmatad. Matthæi comprobant. Eandem vocem recte restitutas videtur Coraes §. κα'. orat. Arcepagit., ubi etiam ἀφελείας sequuntur, ofr. §. 18'. ejusd. orat. Reliqua, et in iis verbum γιγνόμενας, bene se habent. Vox ἐργασίας ea de causa, præter similitudinem, commutari facile potuit cum illa, quod sæpe repellitur et statim §. seq. (τῆς καλαῖας ἐργασίας) recurrit. Passim confusæ sunt hæ voces, vid. var. lect. ad Artemidor. p. 379. ed. Reiff., et Dionys. de compos. p. 50. sqq. et not. Schæfer. ed. Göller. p. 25. Spohn. Sic veritas: et hæc quidem (mysteria) nos Athenienses etiam nunc quotannis in magna hominum undique confluentium frequentia celebramus, harum vero (frugum) culturam (ἐργασίας ex Retbergii conjecet.), atque quæ ad eas in hominum usum præparandas necessariae sunt, usum denique, συλλήβδων (sein für alle mahl, once for all) docemus. LANG.

Μὴ κατὰ] Qui pro μὴ κατὰ intelligendo posuerit ἀρχαία (sunt enim ἀρχαία profecto μὴ κατὰ, non nuptera demum), in videbit, quam apte e serio narrationis ἀρχαία eademque πιστὰ jungantur: non nuptera quidem et recentia, sed fide totum digna: nam vetustatem narrationum fides hic defenditur. MOR.

ρᾶν γὰρ πλεῖστα τῶν πόλεων ¹ ὑπὸ μνημα τῆς ἡλακιάς
 εὐαργυσίας ἀπαρχὰς τοῦ σίτου καθ' ἑκάστου ² τὸν ἑαυτὸν
 ἕως ἡμεῶς ἀποκρίματους, ταῖς δὲ ἐκλειπύουσας πολλαίαις ἢ
 Πενθία προσέταξεν ἀποφέρειν τὰ μέρη τῶν καρπῶν καὶ
 ποιεῖν πρὸς τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν τὰ πάτρια. καίτοι
 47 παρὶ τίνων χρηὴ ³ μᾶλλον πιστεύειν, ἢ παρὶ ὧν ὁ τε θεὸς
 ἀκαρπῶν καὶ πολλοῖς τῶν Ἑλλήνων συνδοκεῖ, καὶ τὰ τε
 κάλαι ῥηδύντα ταῖς παροῦσιν ἔργοις συμμαρτυρεῖ καὶ τὰ
 νῦν γιγνώμενα τοῖς ὑπ' ἐκείνων εἰρημέναις ὁμολογεῖ;

ἢ. Χωρὶς δὲ ταύτων, ⁴ ἢ ὅσα πάντα ταῦτα εἰδόντες ἀπὸ
 τῆς ἀρχῆς σκοπῶμεν, εὐρήσομεν, ὅτι τὸν βίον οἱ πρῶτοι
 φαινόντες ἐπὶ γῆς οὐκ εὐδύς οὕτως ὡς περὶ νῦν ἔχοντα κατέ-
 λαβον, ἀλλὰ κατὰ μικρὸν ⁵ αὐτοὶ συνεπορίσαντο. τίνας
 b οὖν χρηὴ μᾶλλον νομίζειν ἢ δωρεὰν παρὰ τῶν θεῶν λαβεῖν ἢ
 ζητούντας αὐτοὺς ἐντυχεῖν; οὐ τοὺς ὑπὸ πάντων ὁμολο- 43
 γουμένους καὶ πρῶτους γενομένους καὶ πρὸς τε τὰς τέχνας
 εὐφροεστάτους ὄντας καὶ πρὸς τὰ τῶν θεῶν εὐσεβεστάτα
 διακεκμημένους; καὶ μὴ ὄσης προσήκει τμηῆς τυγχάνειν τοὺς
 τηλικαύτων ἀγαθῶν αἰτίους, ⁶ περίεργον διδάσκειν οὐδεὶς
 γὰρ ἂν δύνατο ⁷ δωρεὰν τσαύτην τὸ μέγεθος εὐρεῖν, ἢ τις
 ἴση τοῖς πεπραγμένοις ⁸ ἴστί.

¹ ἐπισημῆματα A. C. L.

² τὸν om. A. C. L.

³ μέλιστα A. C. L.

⁴ ἴαν A. C. L.

⁵ αὐτοῖς A. C. L.

⁶ περίεργον A. L.

⁷ δωρεὰς τσαύτης A. L.

⁸ ἴσται C.

Ἑλακισίας] An ἐλακισίας melius?
 Idem vincum est Augero: De primitiis,
 Athenas quatuordecim missis, eadem habet
 Aristid. Panath. p. 14. Ibidem: θὰς δὲ
 τῶν μαστιχῶν μετρίως τῶν καρπῶν ἐκρίμαζαι
 τὴν πόλιν. Idem. Vulgaris lect. defendi
 debet. Spohn.

Χρηὴς δὲ τίνων] Summa capitis hęc est:
 Si, mēsa narrations fabulosa de frugibus
 et mysteriis, rem consideremus ab initio,
 h. e. si quęstamus, quale fuerit humanum
 genus iede ab initio eorum humanarum,
 reperimus, commoda vixit, quibus nunc
 estimer, paulatim accessisse. Jam ea vel
 deus dedit, vel homines invenerunt. Si
 illud, videtur largitas esse Athenis, ubi
 colitur sanctissimo: sin hoc, videntur
 Athenienses invenisse, quippe primi omni-
 um, et ad invenendum solertissimi. Mor.

Συναρίσαντων] Sabaudi τὰ ἐπισημῆματα.
 Forte tamen revocandum ἐν βίον, et jun-
 gendo cum συναρίσαντων interpretandum
 est: vicium comparaverunt. Auger.

λαβεῖν] Sabaudi τοὺς καρποὺς, ita et ad
 ἐντυχεῖν sabaudi τὰς καρποὺς. Idem.

Δωρεὰς τσαύτης] Sed non displicet con-
 jectura Wolfii in Cast. δωρεὰν τσαύτην τὸ
 μέγεθος. Etiam versio Latina, hęc con-
 jectura accomodata, mollior est. Δωρεὰ
 et paulo ante τιμὰ, δωρεὰ, remuneratiōnis
 et præmii vim habens, præmium benevolentię.
 Mor. Wolf. conjecit δωρεὰν τσαύτην, quod
 Langius non improbat, et Orosius in lex-
 tum recepit; idem deinde Isæus pro Iovi
 scripsit. Neutrū probō; neque Augero
 assentior, qui notavit: 'δωρεὰς regitur ab
 εὐρεῖν, nam εὐρεῖν construitur cum geniti-
 vo et accusativo.' Sensus est: Nemo, opti-
 nor, magnitudinem beneficii cogitatione
 completi potest, quod illi plane equum
 sit. Oportet post talia sæpe adest. vid.
 Wyttenbach. Bibl. Crit. III. 2. p. 63.
 sq. Spohn.

Τοῖς πεπραγμένοις] ipsi beneficiis, quę
 sunt in facio posita. Mor.

ἴσται] Malim ἴσται. Auger.

θ. Περὶ μὲν αὖν τοῦ μεγίστου τῶν εὐρωπετικῶν καὶ c
 πρώτου γενομένου καὶ πᾶσι κοινοτάτου ταῦτ' ἔχομεν εἰπεῖν.
 περὶ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ὄρωσα ταῖς μὲν βαρβάρους
 ἐπὶ πλείστην τῆς χώρας κατεχόντας, τοὺς δ' Ἕλληνας
 εἰς μικρὸν τόπον¹ κατακεκλειμένους καὶ διὰ σπανιότητα
 τῆς γῆς ἐπαβουλεύοντάς τε σφίσι αὐτοῖς καὶ στρατείας
 ἐπ' ἀλλήλους ποιουμένους, καὶ τοὺς μὲν δι' ἔνδεκον τῶν καθ'
 ἡμέτερον ταῖς δὲ διὰ τὸν πόλεμον ἀπολλυμένους, αὐδὲ ταῦθ' d
 οὕτως ἔχοντα περιεῖδεν, ἀλλ' ἠγεμίνας εἰς τὰς πόλεις ἐξέ-
 πεμψεν, οἱ παραλαβόντες τοὺς μάλιστα βίου δεομένους,
 στρατηγοὶ καταστάντες αὐτῶν καὶ πολέμῳ κρατήσαντες
 ταῖς βαρβάρους, πολλὰς μὲν ἐφ' ἑκάστης τῆς ἡπείρου

¹ κατακεκλειμένους A. C. L.

² ἰατῆρα A. C. L.

[ἔχομεν εἰπεῖν] Cfr. autem Panath. c. 69. ἔρωσα.

Περὶ δὲ τοὺς κ. τ. λ.] Cfr. ad tria, quae jam sequuntur capita Thucyd. II. 36—41. Idem.

Τῆς χώρας] eius terra, quam nos incolimus, quae ab Atticis et Boeotia (nam haec duae partes vetustissimis temporibus Graecia supra Isthmum fuisse videntur, id quod de Athenis constat, de Thebis intelligitur v. §. 17.) usque ad Macedoniam pertinuit, et postea Ἑλλάδος nomen habuit. Hoc postulat et narratio hujus loci, et quae diserte sequuntur de hac χῆρα, ἅπας τόπος, ὃν νῦν τυγχάνομεν κατεχόντες, et ἡ ὑφ' ἡμῶν ἀφορισθῆσα χώρα, quae, finibus nostra opera constitutis, a barbarorum regni divisa et Graeca facta est. Hoc firmatur duobus locis e Panath. §. 17. Οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι (gerendis iis rebus, quae nostro loco narrantur) ἰδόντες τοὺς Ἕλληνας, ὃν τρέπον τὴν Ἑλλάδα μεγάλῳ πόνῳ οὐσαν. Mox: Σύνθημον, ἧξ ὃν ἡμεῖς (Athenienses) ἐπῆρτερον, ἀξέσθησαι τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τῶν γένεσθαι τῆς Ἀσίας. Quibus addendum est ex eadem oratione §. 17. Atheniensis illo tempore δουλείαν κενώσαντες τὴν Ἑλλάδα, τῆς ἧξ ἀρχῆς σωτήρας. Etiam Barbaros intelligimus eos, qui tam finitimi Atticis et Boeotiae fuerunt, communisque nomine Thraeces et Scythae dici videntur, quorum nomen vaga est aequivoque; utriusque tamen imperium Europa habuerunt. An de Thracibus Isoocrates §. 17. τὸν ἄλλον χρόνον (ante Erechtheum) ἡμεῖς προσημαίνοντες ἡμῶν, et Socrates apud Xen. Mem. III. 5. 10. bellum ab Erechtheo gestum (gestum autem est cum Thracibus et Eleasiis: Paneg. §. 17.) appellat bellum πρὸς τοὺς ἰατῆρας ἔχομένους ἐπι-

ρω πάσης. Ergo Thraeces illo tempore finitimi Atticis fuerunt. Hos Thraeces cogunt Athenienses recedere versus septentrionem, et Graeciae fines promouunt: nam inter Thraeces et Atticam Boeotiamque orta est Thessalia, Epirus, Macedonia etc. Nunc §. 17. de Thracibus: τὸν ἄλλον διόπισον, ὥστε ἢ τὴν μεταξὺ τῆς χώρας (inter Boeotiam et Thraciam) ἦν πᾶσα, καὶ γὰρ παντοῦσα, καὶ πόλεις μεγάλας κατακισθῆσαι. Fines Thraciae tempore belli Peloponnesiaci Thucyd. II. 97. notavit, unde apparet, quam longe a Graecia remoti fuerint. Mox.

Στρατείας ἐπ' ἄλλῃ.] Thucyd. I. I. init. Idem.

Ἐφ' ἰατῆρα τῆς ἡπ.] Versus Ionium et Aegeum mare, et Panath. §. 17. ubi eodem verba repetuntur: nam ἰατῆρας h. l. est Graecia, his maribus conclassa. Quam autem Isoocrates, quod paullo ante demonstravimus, hic de finibus Graeciae, in Europa propagatis, et de antiquissima etate loquitur: male Wolfius et Meursius Fort. Atl. c. 6. de colonia, in ora Europae et Asia illo tempore condita, cogitarunt: nam hoc Mino fecit, non Athenienses. Diod. Sic. V. 84. Quid vero, si etiam temporum ratio pugnet? Scilicet colonia in Ioniam deducta est tertio Archonte perpetuo, quod Meursius ibidem docuit. Ergo non ante eodē χρόνος, eo tempore, quo fruges invenite sunt, quod die ante Archontum tempora occidit. Tam Arist. Panath. p. 20. absoluta narratione de modo insularum condendarum, hic de eodem conditis in Asiam trajecisse Athenienses docet. Idem Aristides p. 18. ab Atheniensibus illo tempore adjectos dici τοὺς ἰατῆρας ἀποστήσαντας ἀπὸ τῆς ἡπείρου

πόλεις ἔκτισαν, ¹ ἀπώσας δὲ τὰς κήσους κατέλιπον, ἀμφο-
 τέρους δὲ καὶ τοὺς ἀκολουθήσαντας καὶ τοὺς ὑπομείναντας
 εἶπασαν· τοῖς μὲν γὰρ ἰκανὴν τὴν οἰκὸν χώραν κατέλιπον,
 τοῖς δὲ πλείω τῆς ὑπαρχούσης ἐπόρισαν· ἀπαντα γὰρ πε-
 ρεβάλλοντο τὸν τόπον, ὃν ἡμῖν κυριώτατον κατέχοντες. οἷσθε
 καὶ τοῖς ὕστερον βουλευθεῖσιν ἀποκίεσαι τινὰς καὶ μισθή-
 σασθαι τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν πολλὴν βραστῶν ἑποίησαν·
 48 οὐ γὰρ αὐτοὺς εἶδε κτωμένους χώραν διακινδυνεύειν, ἀλλ' εἰς
 τὴν ² ὑφ' ἡμῶν ἀφορισθεῖσαν εἰς ταύτην οἰκεῖν ἰόντας, καί-
 τοι τίς ἂν ταύτης ἡγεμονίαν ἐπιδείξειεν ἢ πατριωτέραν τῆς
 πρότερον γενομένης πρὶν ³ τὰς πλείστας οἰκισθῆναι τῶν
 Ἑλληνίδων πόλεων, ἢ μάλλον συμφέρουσαν τῆς τοὺς μὲν
 βαρβάρους ἀναστάτους ποιησάσης, τοὺς δὲ Ἑλληνας ⁴ εἰς
 τοσαύτην εὐπορίαν προαγαγούσης;

¹ πάσας A. C. L.² ὑφ' L.³ τὰς sm. A. C. L.⁴ ἰσὶ A. C. L.

mal tunc ipse, eo quidem loco, quo Græcis
 auxilia ab iis lata esse prædicat. Ambo
 Hæ Hæta, quibus Attica continetur, (quor-
 sam enim referatur ἀμφότεροι et quidnam
 mediam sit?) num alia esse possunt, quam
 Ἐγεῖν et Ἰονίῳ maris? Simile quid nota-
 vit Perizon. ad Æl. V. H. V. 3. IDEM.
 in utramque Græcia latas, i. e. versus
 Ionium et Ægeum mare. Augerus conji-
 cit ἰκατέρω. per utramque continentem, Eu-
 ropam et Asiam. Perperam. LANG. Γε.
 ἰκατέρωσ δὲ τι καὶ ἐν τῷ Παναθ. (ῥ. ιε'),
 καθὼ φέρεται ἀλλάχων (ῥ. ζ'). τῷ αὐτῷ
 Παναθηναϊκῷ. COR. ἰφ' ἰκατέρωσ. τ. ἢ. scribi
 debet, uti etiam Philipp. ῥ. μζ. legitur,
 quod jam Cor. bene vidit; denotare voluit
 utrumque litas terræ continentis et Græ-
 ciæ et Asiæ (minoris), non utrumque letus
 Græciæ. Cfr. Panath. ῥ. κα'. SPORN.

Τὰς πόλεις] Cycladas intelligit, e qui-
 bus Minois ætate Ceras eiecerunt. Pan-
 ath. l. c. et Aristid. Panath. p. 20. qui
 Aristides, remotis ab ora Græciam Bar-
 baris, Ægeum mare pacatum esse gloriar-
 tar, quod Wolfus et Thucydide (I. 8.)
 observarat: etsi Thuc. a Minois exprohos
 esse tradidit (cf. Diod. Sic. IV. 6.), quod
 et Athenienses suo modo facere potue-
 runt, quantum Minois fuit Σαλαττικῆ-
 τας. Constant hoc beneficium danno plu-
 ribus commendavit Pausan. ῥ. ζε'. sqq. e
 quo loco quedam partes narrationis ac-
 curatius cognosci possunt. Totum autem
 bellum, quo Græcia amplificata est, ibid.
 ῥ. α'. πάλαιος παρ' τὴν κτίσιν τῶν ἀσπιῶν
 appellat. MOR.

Ἀμφότεροι] Aristot. rhet. III. c. 9.

locum memoriter sic protulit: ἀμφότεροι
 δ' ἔπασαν, καὶ τοὺς ἰκαί. καὶ τοὺς ἀκαλ. τῶν
 μὲν γὰρ πλείω τοῖς οἰκῶν προσηκῆσαντο, τοῖς
 δ' ἰκαίω τοῖς οἰκῶν κτίσιν. IDEM. Ret-
 bergius l. l. p. 25. utramque lectionem
 ἔπασαν et προσηκῆσαντο præferendam esse
 putat. Coræes Μορί sententiam appre-
 citur. SPORN.

Πεπεβάλλοντο] omnem terram sibi vindic-
 carunt, occuparunt. Ergo tenuerunt am-
 pliorem ea, quam ante inoccupatam Cræcien-
 nem. Herodot. V. 25. πόλιν περιβαλίσθαι,
 occupare. Aristoteles προσηκῆσθαι po-
 suit, quæ est interpretatio. MOR.

'Αφ'] 'τφ' est. in Wolf. mja. Cæst.
 Asg. Posteriori, ut usitatus, subestine-
 runt rariori, cuius exempla non desunt,
 ut Xen. Mem. II. 2. 5. συγγεγραμμένος ἀπὸ
 γένους, ubi conjunguntur ἀπὸ οἰ ἰσὶ Ἄεταν
 II. 22. ἀποδοκιμασθὲς ἀπὸ τοῦ Στόυ. ubi
 vid. Loesner. Observat. Philog. Theophr.
 V. 37. ἰσσοταρμῆος ἀπὸ τῆος, cui, ad ali-
 quo mandatum est. Id. VIII. 48. τὰ πρῶ-
 στήματα ἀπὸ Ἀλκιβιάδου. Cf. Fischerus ad
 Wellerum p. 354. IDEM. Sed præfeto
 vulgar. ἀπὸ, quam librarii immutasse vi-
 dentur, nam dixit τὸς εἰς ὕστερον ἔθελε
 θύνας ἀφαιρῆσαι τινὰς ἐκ τῶν ἀσπιῶν ἀσπιῶν,
 ἀλλ' εἰς τὴν ἰφ' ἡμῶν ἀφορισθεῖσαν ἴκα-
 τῶν τῶν ἰσπι εἰς τὴν ἀπὸ τῶν προσηκῆστων τῶν ἰσπι
 τῆων etc. postea in eam ἕθισεν ἰσπι, quæ
 jam inde a majorum nostrorum temporibus
 occupata erat et constituta. Vid. v. c. in
 Jacobs. Anthol. Tom. I. 1. p. 159. Hei-
 rich. ad Nημφί. v. 32. SPORN.

Πατριωτέραν] antiquioram, ad verbum
 interpretor: principatum, quæ magis a

1. Οὐ τοίνυν, ἐπειδὴ τὰ μέγιστα συνδιέπραξε, τῶν ἄλλων ἀλιγώρησεν, ἀλλ' ἀρχὴν μὲν ταύτην ἐποίησατο τῶν b
 14 εὐεργεσιῶν, τροφὴν τοῖς δεομένοις εὐρεῖν, ἥνπερ χρὴ τοὺς μέλλοντας καὶ περὶ τῶν ἄλλων καλῶς διοικήσειν. ἠγουμένη δὲ τὸν βίον τὸν ἐπὶ τούτοις μόνον οὐπω τοῦ ζῆν ἐπιθυμῆν ἀξίως ἔχειν, οὕτως ἐπεμελήθη καὶ τῶν λοιπῶν, ὥστε τῶν παρόντων τοῖς ἀνθρώποις ἀγαθῶν, ὅσα μὴ παρὰ τῶν θεῶν ἔχομεν ἀλλὰ δι' ἀλλήλους ἡμῖν γέγονε, μηδὲν μὲν ἀνευ τῆς πόλεως τῆς ἡμετέρας εἶναι, τὰ δὲ πλεῖστα διὰ ταύτην γεγενῆσθαι. παραλαβούσα γὰρ τοὺς Ἕλληνας ἀνόμους ζῶντας c
 καὶ σποράδην οἰκοῦντας, καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ δυναστείων ὄβριζομένους τοὺς δὲ δι' ἀναρχίαν ἀπολλυμένους, καὶ τούτων τῶν κακῶν αὐτοὺς ἀπήλλαξε, τῶν μὲν κυρία γενομένη, τοῖς δ' αὐτὴν παραδείγματα ποιήσασα· πρῶτῃ γὰρ καὶ νόμους ἔθετο καὶ πολιτείαν κατεστήσατο. ὄφλον δὲ ἐκείθεν· οἱ γὰρ ἐν ἀρχῇ περὶ τῶν φονικῶν ἐγκαλίσαντες καὶ βουλευθέντες μετὰ d
 λόγου καὶ μὴ μετὰ βίας διαλύσασθαι τὰ πρὸς ἀλλήλους, ἐν τοῖς νόμοις τοῖς ἡμετέροις τὰς κρίσεις ἐποίησαντο περὶ αὐτῶν. καὶ μὲν δὴ καὶ τῶν τεχνῶν τὰς τε πρὸς τὰναγκαῖα τοῦ βίου χρησίμας καὶ τὰς πρὸς ἡδονὴν μεμηχανημένας, τὰς μὲν εὐρούσα, τὰς δὲ δοκιμάσασα, χρῆσθαι τοῖς εἰς ἄλλοις παρέδωκε.

1 πῶτος A. C. L.

2 τὰ ἀναγκαῖα A. C. L.

3 λοιπῶν A. C. L.

patribus, a majoribus, veniat. AUGER. εἰρεῖν] Non video satis, qui locus hic ait inobscuro: itaque malim εἰρεῖσα, quod et Augero in mentem venit. Repertit autem Athen. civitas τὰς δευτέρας τροφὴν, quum his, de quibus §. 8. dixit, hoc est, τὰς τῷ βίῳ δευτέρας, effecerit εὐνορίας, assignandis sedibus, Ibid. De initiis agriculturæ frugibusque omnino repertis jam §. 4. — 5. dictum erat. MOR. Miror Morum Augeri opinionem probare potuisse sic legendum esse consentis: δευτέρας εἰρεῖσα, ἥτις χρὴ εἰρεῖν τοὺς κ. τ. λ. Inobscuro in lingua Græca scriptissime ita posui notum est, et similia exempla attulit Coaræ e Basir. §. 4. ἔξετασθαι μὲν εὐνορίας, ὅστις χρὴ τοῖς εὐνορίας, ἅμα τῶν εἰς ἀλλοτρίαν καταλαβεῖν, καὶ τῶν τροφῶν ἰκανῶς τὰς ἀπὸ αὐτῶν ἔξετασθαι: et ex Evag. §. 10. ἵνα εὐνορίας τὴν ἀφορμὴν, ἥτις χρὴ τοῖς εὐνορίας εὐνορίας, ἀμύνασθαι. κ. τ. λ. SROHN. Τὸ ἐπὶ τούτοις μέν] Vita, que his tan-

tum rebas (violu et commoratione certa atque commoda) continetur. MOR.

Ἄλλοις] F. ἀλλῶν. WOLF.

Γυγῆσθαι] Panathen. §. 3. βυλιόμενος ἐπιδειξαι τὴν πόλιν ἡμῶν πλοῦτον ἀγαθῶν αἰτίας γενομένην τοῖς Ἕλλησιν ἢ τὴν Λακεδαιμονίαν. SIM. §. 17. 18. de permut. §. 10. SROHN.

Παραλαβούσα] quum (illo tempore, quo ouram Græcico suscepit) accipiet (nacta esset) Græcos. MOR.

Ἄνομους ζῶντας] Cic. pro Sext. 42. Inv. I. 2. IDEM.

Σποράδην] Encom. Hel. §. 17. de Theoo: τὴν πόλιν σποράδην καὶ κατὰ πόδας οἰκῶσαν εἰς ταῦτην συνήγαγε. Thucyd. II. 15. Saltem hinc discitur, quid sit σποράδην. IDEM.

Παράδογμα] Vid. omnino Thucyd. II. 37. IDEM.

Νόμους ἔθετο] Multa collegit Spanhem. ad Callim. H. in. Cer. passim. IDEM. Cfr. Pansibon. §. 10. et 11. SROHN.

ια'. Τὴν τοίμην ἄλλην ἀνοίξῃσιν οὕτω φιλοξένης κατε-
 σκευάσασθε καὶ πρὸς ἅπαντας ἀκρίως, ὥστε καὶ τὰς χρε-
 μάτων δεομένους καὶ τὰς ἀπαλαῦσαι τῶν ὑπαρχόντων
 ἐπιθυμοῦσιν ἀμφοτέρους ἀμύσσειν, καὶ μῆτε τοῖς εὐδαιμο-
 νῶσι μῆτε τὰς δυστυχοῦσιν ἐν ταῖς αὐτῶν ἀχρήστιας ἔχουσιν
 ἀλλ' ἑκατέρους αὐτῶν εἰσὶν παρ' ἡμῖν, τὰς μὲν ἡδέστας
 49 διατριβᾶς, τοῖς δὲ ἀσφαλιστάτην καταφυγὴν, ἐτι δὲ τῶν
 χροσῶν οὐκ αὐτάρκη κακημένων ἐκάστων, ἀλλὰ τὰ μὲν
 ἐλλείπωσιν τὰ δὲ πλείω τῶν ἰκανῶν φέρουσιν, καὶ πολλὰς
 ἀπαρίας οὕτως τὰ μὲν ὅπου χρὴ διαθεῖσθαι, τὰ δὲ ἀποδῶν
 εἰσαγαγῆσθαι, καὶ ταύταις ταῖς συμφοραῖς ἐπέμνην, ἐπεὶ
 πόρον γὰρ ἐν μέσῳ τῆς Ἑλλάδος τὸν Πειραιᾶ¹ κατεσκευά-
 σασθε, τοσαύτην ἔχουθ' ὑπερβολὴν, ὥσθ' ἂν παρὰ τῶν ἄλλων
 εἴη παρ' ἐκάστων χαλεπώτατον λαβεῖν, ταῦθ' ἅπαντα παρ'
 b αὐτῆς ῥᾶδιον εἶναι παρίσασθαι.

ιβ'. Τὴν τοίμην τὰς πανηγύρις καταστησάντων δικαίως 45
 ἐπαυοιμένων, ὅτι τοιαῦτον ἔδος ἡμῖν παρεδόσαν, ὥστε σπου-
 δαιμένους πρὸς ἀλλήλους καὶ τὰς ἐχθρας τὰς ἐνεστηκυίας
 διαλυσαμένους ἀνωλεθρῶν εἰς ταύτην, ² καὶ μετὰ τοῦτ'
 εὐχρίας καὶ θυσίας καινὰς ποιησαμένους ἀναμνησθῆναι μὲν
 τῆς συγγενείας τῆς πρὸς ἀλλήλους ὑπαρχούσης, εὐμνηστέ-
 c ρας δ' εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον διατεθῆναι πρὸς ἡμᾶς αἰταιεῖς
 καὶ τὰς τε παλαιὰς ξενίας ἀνανεώσασθαι καὶ καινὰς ³ ἐτε-
 ρας ποιήσασθαι, καὶ μῆτε τοῖς ἰδιώταις μῆτε τοῖς διενεγ-
 κούσι τὴν φύσιν ἀργὸν εἶναι τὴν διατριβὴν, ἀλλ' ἀδροι-
 σθέντων τῶν Ἑλλήνων ⁴ ἐγγενέσθαι τοῖς μὲν ἐπιδειξάσθαι
 τὰς αὐτῶν εὐτυχίας, τοῖς δὲ θεάσασθαι τούτους πρὸς ἀλλή-

¹ καταστήσασθε, τοσαύτην ὑπερβολὴν ἔχον A. C. L.

² μετὰ δὲ τοῦτο A. C. L.

³ ἄλλας A. C. L.

⁴ εἰς ἐν γένεσθαι A. L. εἰς ἐν ἔγγενέσθαι C.

φιλοξένης] H. e. ospit esse κατὰ πάλαιον
 (p. 14.), qualis Basiliens κατὰ Erasmus. §. κα'.
 in quam exleri omnes recipiebantur, φι-
 λῶξενος. Adde Thuc. II. 39. Mon.

Ἀπαλαῦσαι] Aristot. rhet. III. c. 9.
 ὥστε καὶ τ. χρε. δ. κ. τ. ἀπολ. Βουλομένους.
 IDEM.

Ἐν ταῖς] Χέραις, πόλει, πατρίσι. WOLF.
 Διαθεῖσθαι] Dorvillius ad Chariton. p.
 269. (p. 362. ed. Lips). vertit: cessum
 εστροπετ εὐρενδου. Polyb. XIV. 7. p̄m-
 dam διαθεῖσθαι mercatoribus. Mon.

Ἐπιδείξω] Thuc. II. 38. ἐπιδείξεται

in ceteris quæ τὰ πάντα. IDEM.

Χαλεπῶν] Quippe quam itinera in di-
 versa loca facienda sint. LANG.

Πανηγύρις] Conventus, aemiles ludia
 Olympicis, Pythiis, etc. Paulla post σφέ-
 δους appellat. Mon.

Θυσίας καινὰς] Comparari possunt feris
 Latinæ. IDEM.

Ἰδιώταις] Qui se non exeruerunt ad
 edenda ingenii, virium, dexteritatisque
 specimina in his conventibus et ludiis.
 Mon.

Εὐτυχίας] Bona animi, corporis, rerum

λους ἀγωνιζομένους, καὶ μηδ' ἑτέρους ἀδύμους διαβῆναι, ἀλλ' ἑκατέρους εἶχειν ἐφ' οἷς φιλοτιμηθῶσιν, οἳ μὲν ὅταν ἴδωσι τοὺς ἀθλητὰς αὐτῶν ἐνεκα πονοῦντας, οἳ δὲ ὅταν ἐνδυμηθῶσιν ὅτι πάντες ἐπὶ τὴν σφετέραν θεωρίαν ἤκουσι, — τοσαύτων τρῖνον ἀγαθῶν διὰ τὰς συνόδους ἡμῶν γιγνομένων, αὐτῶν ἐν τούτοις ἡ πόλις ἡμῶν ἀπελείφθη. καὶ γὰρ θεάματα πλεῖστα καὶ κάλλιστα κέκτηται, τὰ μὲν ταῖς δαπάναις ὑπερβάλλουσα, τὰ δὲ κατὰ τὰς τέχνας εὐδοκιμοῦντα, τὰ δ' ἀμφοτέροις τούτοις διαφέροντα¹ καὶ τὸ πλῆθος τῶν² εἰσαφικνουμένων ὡς ἡμᾶς τοσαύτον ἐστίν, ὥστ' εἴ τι ἐν τῷ πλησάζειν³ ἀλλήλοις ἀγαθὸν ἐστὶ, καὶ τοῦτο ὑπ' αὐτῆς περιελήφθαι. πρὸς δὲ τούτοις καὶ φιλίας εὐρεῖν πιστοτάτας καὶ συναυσίας ἐντυχεῖν⁴ παντοδαπωτάταις μάλιστα παρ' ἡμῶν ἐστίν, ἐτι δὲ ἀγῶνας ἰδεῖν⁵ μὴ μόνον τάχους καὶ ῥάμης, ἀλλὰ καὶ λόγων καὶ γνώμης καὶ τῶν ἄλλων ἔργων εὐκρίτων, καὶ τούτων ἅθλα μέγιστα. πρὸς γὰρ οἷς αὐτὴ τῆδεσι, καὶ τοὺς ἄλλους δίδοναι συναναπειθεῖ· τὰ γὰρ ὑφ' ἡμῶν κριθέντα τοσαύτην λαμβάνει δόξαν, ὥστε παρὰ πάντων ἀνθρώποις ἀγαπαῖσθαι. χωρὶς δὲ τούτων αἱ μὲν ἄλλαι πανηγυρεῖς διὰ πολλοῦ χρόνου συλλεγεῖσθαι ταχέως διελύθησαν, ἡ δ' ἡμετέρα πόλις ἅπαντα τὸν αἰῶνα ταῖς ἀφικνουμένοις πανηγυρῖς ἐστίν.

¹ ἀμφοτέρων A. C. L.² ἀλλήλους L.³ παντοδαπῶς A. C. L.⁴ καὶ μὲν A. L.

exteriorum, quorum omnium documenta dantur in illis convectibus, ut animi, recitando; corporis, pugnando; divitiarum, χορηγία, ἰσχυροφιλία, et omnino λειτουργίας. Hinc Lysias Epitaph. §. 15. ἀγῶνες ῥάμης καὶ σοφίας καὶ πλούτου. Of. omnino Dionys. Halic. in τέχνη, T. II. p. 33. ed. Sylburg. Has ipsas partes hujus ἀτυχιᾶς enarrat Aristoteles Rhet. I. 1. c. 5. §. 4. et §. 41. addit, esse hæc omnia ἀτυχιᾶν sive ἐντυχιματα, quoniam a fortuna, vel sola, vel artibus adjuta, proficiunt. IDEM.

Ἀδύμους] Ἀδύμους est. h. l. qui eo, quod alios excellere laudarique videt, ægre fert, se a nulla re laudabilem esse, et sibi duplicet. IDEM.

Ἐφ' οἷς φιλοτιμηθ.] e qua re laudem sibi vindicare, qua re gloriarī, cujus possessione sibi placere possint. Sic μέγα φρονῖν c. 22. et Xen. Symp. c. 3. 4. κερρ. IDEM.

Πλασιάζειν ἀλλήλους] φίλους et ἀγῶνας accurate respondent superioribus, οἷς ταῖ-

τὸν συνελθῆν, ἐπίαι et ἀγωνίζεσθαι. Ergo, quæcumque commoda sunt convectuum Græciæ, ea deprehendantur Athenis, quæ urbs sempiterno conventui Olympico similis est, et æναντα τὴν αἰῶνα πανηγυρεῖ. Cæteram ἀλλήλους a Wolfio sumpsit. IDEM.

Ἀγαπαῖσθαι] Thuc. I. 41. ἡ πᾶσα πόλις παιδιῶσι τῆς Ἑλλάδος ἐστὶ. IDEM.

Διὰ πολλοῦ χρόνου] post satis longi temporis intervallum, ut Olympici, Pythici, Isthmici ludis statis temporibus repetuntur. Finitis ludis, domum quisque suam discedit. Sed Athenis perpetuus est hominum undiqueque congregatorum convectus, sique semper; quod alibi fit tam, cum ludi celebrantur, per intervalla temporis longiora. IDEM. Cfr. Viger. p. 587. et Hermann. ad eund. p. 856. sic etiam simplex διὰ χρόνου, vid. Wolf. in præfat. ad Oratiōnem pro M. Marcello p. 27., Spalding. in Mus. antiquit. studior. P. I. p. 74. sq. ΣΠΟΚΗ.

ἡγ. Φιλοσοφίαν τείνου, ἢ πάντα ταῦτα συναξέωρα καὶ
 συγκατεσκεύασε, καὶ πρὸς τε τὰς πράξεις ἡμῶν ἐπαίδευσεν 46
 καὶ πρὸς ἀλλήλους ἐπράυνε, καὶ τῶν συμφορῶν τὰς τε δι'
 αἰμαδίαν καὶ τὰς ἐξ ἀνάγκης γιγνομένας διείλε, καὶ τὰς
 μὲν φυλάττειν τὰς δὲ καλῶς ἐνεργεῖν ¹ ἐδίδαξεν, ἢ πάλιν
 c ἡμῶν ² κατέδειξε, καὶ λόγους ἐτίμησεν ὧν πάντες μὲν ἐπι-
 θυμοῦσι τοῖς δὲ ἐπισταμένοις φθονοῦσι, συνειδήσια μὲν, ὅτι
 τοῦτο μόνον ἐξ ἀπάντων τῶν ζῶων ἰδίον ἔφικεν ἔχακτος,
 καὶ ὅτι τούτῳ πλεονεκτήσαντες καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπασιν
 αὐτῶν διημέγαμεν, ὁρῶσα δὲ περὶ μὲν τὰς ἄλλας πράξεις
 οὕτω ταραχῶδεις οὐσας τὰς τύχας ὥστε πολλάκις ἐν αὐ-
 ταῖς καὶ τοὺς φρονίμους ἀτυχεῖν καὶ τοὺς ἀνοήτους καταρ-
 θῶν, τῶν δὲ λόγων τῶν καλῶς καὶ τεχνικῶς ἐχόντων οὐ
 d μετὸν τοῖς φαύλοις, ἀλλὰ ψυχῆς εὐφρονούσης ἔργον ὄντας
 καὶ τοὺς τε σοφοὺς καὶ τοὺς αἰμαδίεις δοκοῦντας εἶναι ταύτη
 πλεῖστον ἀλλήλων διαφέροντας, ἔτι δὲ τοὺς ³ εὐθύς ἐξ ἀρχῆς
 ἐλευθέρως τετραμμένους ἐκ μὲν ἀνδρίας καὶ πλούτου καὶ
 τῶν τοιούτων ἀγαθῶν οὐ γινωσκομένους, ἐκ δὲ τῶν λέγο-
 μένων μάλιστα καταφανεῖς γιγνομένους, καὶ ταῦτο σύμβο-
 λον τῆς παιδείσεως ἡμῶν ἐκάστου πιστότατον ἀποδοδεῖ
 e γμένον, καὶ τοὺς ⁴ λόγοι καλῶς χρωμένους οὐ μόνον ἐν ταῖς
 αὐτῶν δυναμένους, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἐπιτόμους
 ὄντας. τοσοῦτον ⁵ δ' ἀπολέλοιπεν ἢ πόλις ἡμῶν περὶ ⁶ τὸ
 φρονεῖν καὶ λέγειν τοὺς ἄλλους ἀνδράπους, ὡς θ' οἱ ταύτης
 51 μαθηταὶ τῶν ἄλλων διδάσκαλοι γεγόνασι, καὶ τὸ τῶν

¹ ἐπίστασθαι ἡδίστην Α.

² κατέδειξε om. Α. L.

³ εὐθύς om. Α. C. L.

⁴ τῶν λόγων Α. C. L.

⁵ om. L.

⁶ τοῦ Α. C. L.

φιλοσοφίας] Qualem Cicerò descripsit
 Tusco, V. 2. Mon.

Συναξέωρα] in inveniendo ac colendoque
 adiuvit ingenium, vel necessitatem. Ordu
 periodi est: ἢ πόλις ἡμῶν φιλοσοφίαν καὶ
 λόγους ἐτίμωσι: nam subiectum, ἢ πόλις
 ἡμῶν, est διὰ μέσου positum. V. Porizon.
 ad Sanothii Minerv. p. 720. sq. Mon.
 LANG.

Διείλε] discernere docuit. Mon.

Λόγους] Facultatem de partibus sapien-
 tim, i. e. rebus divinis et humanis, proba-
 biliter dicendi. Sic Xen. Mem. III. 3. 11.
 Idem IV. 6. ἁλιπυαία appellat, et IV. 3.
 12. ἐμπόσιος: nam λόγος est ejus, qui con-
 sone animi interpretatur oratione et expli-
 cat. Vis eloquendi et oratio dicitur a

Cicerone N. D. II. 59. Iuv. I. 2. de Orat.
 I. 8. et alibi. IDEM.

Τετραμμένους] Quibus inde a natalibus
 liberalior educatio contigit. IDEM.

Ἀποβελγμμένων] ostensum, monstratum
 nobis esse, et ab ipsa natura, et usu vite, ut
 §. μα' διδύκται, i. e. docuit usui. IDEM.

Ὅντας] Hunc putavi finem periodi: ἢ
 πόλις ἡμῶν φιλοσοφίαν καὶ λόγους, συνα-
 ξέωρα μὲν, ἐκείνα δὲ. Post ταῦτα προ male
 δὲ additur: nam antea dixerat: Urbs
 nostra coluit philosophiam; nunc addit:
 Tantum autem alio hoc studio præstitit.
 IDEM.

Περὶ τοῦ φρονεῖν] quod ad philosophiam et
 dicendi facultatem attinet. Wolf. sine
 causa suspicatur π. τὸ φρονεῖν. IDEM.

Ἑλλήνων ὄνομα πεποιήκει μακρῆτι τοῦ γένους ἀλλὰ τῆς δια-
κρίσεως δοκεῖν ἵναται, καὶ μᾶλλον Ἑλλήνας παλασσοῦ τοὺς
τῆς παρούσης τῆς ἡμετέρας ἢ τοὺς τῆς κοινῆς φύσεως
μετέχοντας.

καὶ. Ἰνα δὲ μὴ δοκεῖ περὶ τὰ μέρη διατρίβειν ὑπὲρ ὅλων
τῶν πραγμάτων ὑποδράσους ἢ μὴδ' ἐκ τούτων ἐγκομιμάξασθαι
τὴν πόλιν ἀπορῶν τὰ πρὸς τὸν πόλεμον αὐτὴν ἐκαιεῖν, b
ταῦτα μὲν εἰσέθετο μοι πρὸς τοὺς ἐπὶ ταῖς ταύταις φιλοσο-
φουμένους· ἡρώμαι δὲ τοῖς πρῶτοις ἡμῶν οὐχ ἦντων ἐκ
τῶν κινδύων [τῶν πρὸς τὸν πόλεμον] τιμᾶσθαι πρὸς ἡμῶν
ἢ τῶν ἄλλων ἐπιχειρησίων. οὐ γὰρ μικροὺς οὐδ' ἀλίγους οὐδ'
47 αἰσθητὰς αἰγῶνας ὑπέμειναν, ἀλλὰ πολλοὺς καὶ διπλοὺς καὶ
μεγάλους, τοὺς μὲν ὑπὲρ τῆς αὐτῶν χώρας, τοὺς δὲ ὑπὲρ
τῆς τῶν ἄλλων ἐλευθερίας· ἅπαντα γὰρ τὸν χρόνον διατρί-
βουσα κοινῆν τὴν πόλιν πασχόντες καὶ τοῖς ἀδικουμένοις c
ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπαμύνουσαν. διὸ δὴ καὶ καταγγελοῦσθε
ταῖς ἡμῶν οἰς οὐκ ὀρθῶς βουλευομέναν, ὅτι τοὺς ἀσθενε-
στέρους ἐπίσημα διαπραύειν, ὡς περὶ οὐ μετὰ τῶν ἐπαι-
τῶν βουλομένην ἡμᾶς τοῖς λόγοις ὄντας τοὺς τοιοῦτους. οὐ
γὰρ, ἀγνοοῦντες ἔσθαι διαφερόσθιν αἰ μείζους τῶν συμμά-
χων πρὸς τὴν ἀσφάλειαν, οὕτως ἔβουλευόμεθα περὶ αὐ-
τῶν, ἀλλὰ, καὶ τῶν ἄλλων ἀκριβέστερον εἰδότες τὰ συμ- d
βείνοσθε ἐκ τῶν τοιούτων, ὅμως ἡρώμεθα τοῖς ἀσθενεστέ-

¹ τιμᾶσθαι ἵνα. A. C. L.

² μετασχίνας A. C. L.

³ ἵνα μὴ A. C. L.

⁴ τοῖς πρῶτοις A. C. L.

⁵ ἀπορῶν. A. C. L.

⁶ βουλομένην A. C. L.

τῆς διακρίσεως] Intelligit φιλομαχίαν, ur-
banitatis et elegantiae sensum, quem quivis
esse ibi putat, ubi audit Graecum homi-
nem, Graecae artes, Graecae mores. IDEM:
[Ἡρώμαι] Quam metentem laudis hic et
Pamathenaeor pluribus locis tractare insti-
tuit Isocrates, cum mediatori Atheniensium
necessarium jedioavit Aristoteles, Rhet.
I. II. c. 23. Πᾶς δὲ διαμείβεται ἑαυτῶν τοῖς
ἄλλοις, εἰ μὴ ἡρώμασθε ἐν τῇ Σαλαμῶνι
κατακλίσει, εἰ τὴν ἐν Κεραιῶν μέγαν, εἰ τὰ
ἐν τῇ Ἡρακλειῶν στρατήρει, εἰ τῶν ἄλλων
τοῖς τοιοῦτοις. Cicero quidem has res ge-
stas "campum oratorum" dixit. V. Valer-
ianus ad Herodot. IX. 27. IDEM.

[Ἡρώμαι] Totus hic locus usque ad
sq. in oratione πρὸς Ἀθηναίους εἰ καὶ
ἐξ ἑ. repetitus est: cum multa varietate.
IDEM.

[καὶ] Jangue cum: τοῖς ἀδικουμένοις. Gul-

liet ad verbum: succurrunt tous les Grecs à
mesure qu'ils étoient opprimés. Nam saepius
apud Graecos del significat non perpetu-
tatem rei in omnibus temporibus instanti-
bus, sed perpetuitatem rei quodvis eadem
occurrant occasiones. AUGUSTINUS.

[Ἡρώμαι] Quasi vero hujusmodi voces
reprehensorum nostrorum incogitantium nos
adjuvent potius laudatores nostrum. Ean-
dem sententiam Wolfius et Marklandus ad
Lys. p. 440. expresserunt. MOR.

[Ἡρώμεθα] Auctor sententiae
Lysias Epitaph. §. 2. ἦσαν ὑπὲρ τῶν
ἀσθενεστέρων ματὰ τοῖς δυνατοῖς διαμείβασθαι
μᾶλλον εἰ τοῖς δυνατοῖς χαλεβόμενοι τοῖς
ἐν ταῖς ἀδικουμένοις ταῖς. IDEM.

[Ἡρώμεθα] Auctor sententiae
Lysias Epitaph. §. 2. ἦσαν ὑπὲρ τῶν
ἀσθενεστέρων ματὰ τοῖς δυνατοῖς διαμείβασθαι
μᾶλλον εἰ τοῖς δυνατοῖς χαλεβόμενοι τοῖς
ἐν ταῖς ἀδικουμένοις ταῖς. IDEM.

ρεις καὶ παρα τὸ συμφέρον βοηθεῖν μᾶλλον ἢ τοῖς κρείττοσι τοῦ λυσitelούτος ἕτερα συναδικεῖν.

16. Γνοίη δ' αὖ τις καὶ τὸν τρόπον καὶ τὴν ῥώμην ¹ τὴν τῆς πόλεως ἐκ τῶν ἰκταιῶν, ἀς ἤδη τινὲς ² ἡμῶν ἐποίησαντο. ταῖς μὲν οὖν ἢ νεωστὶ γεγενημένας ἢ περὶ μικρῶν ἐλθούσας παραλείψω· πολὺ δὲ πρὸ τῶν Γραικῶν—ἐκείθεν γὰρ δίκαιον εἶπε πίστεως λαμβάνειν τοὺς ³ ὑπὲρ τῶν πατρίων ἀμφισβητούσας—ἦλθον οἱ δ' Ἡρακλείους παῖδες, καὶ μικρὸν πρὸ τούτων Ἀδραστος ὁ Ταλαοῦ βασιλεὺς ἀν' Ἄργους· οὗτος ⁴ μὲν ἐκ τῆς στρατιᾶς τῆς ἐπὶ Θήβας δαδυστοχηκῶς, καὶ τοὺς ⁵ ὑπὸ τῆ Καδμείης τελευτήσοντας αὐτὸς μὲν οὐ δυνάμενος ἀναλῶσαι, τὴν δὲ πόλιν ἡμῶν ἀξίων βοηθεῖν ταῖς κωπαῖς τύχαις καὶ μὴ ⁶ περιορᾶν τοὺς ἐν τοῖς πολέμοις ἀποθνήσκοντας ἰατάρους γιγνημένους μηδὲ παλαιὸν ἔθος καὶ πατριὸν νόμον καταλυόμενον· οἱ δ' Ἡρακλείους παῖδες φεύγοντες τὴν Εὐρυπιδείας ἔχθραν, καὶ ταῖς μὲν ἄλλας πρὸ

¹ τὴν οὐκ. A. C. L. ² ἡμῶν A. C. L. ³ ὑπὲρ A. C. L.
⁴ δαδυστοχηκῶς τις ἐκ τῆς Θήβας A. C. L. ⁵ ἐπὶ L. ⁶ κωπῶν L.
⁷ οἱ παῖδες Ἡρακλείους A. C. L.

Ἡράκλειος] Ἡράκλειος ἔστ. quod totum non incommo- dum efficit, et de pensibus atque studiis Atheniensium, alios juvandi, accipi potest, ut §. 17. dixerat ἐξ ἑδῆς σωλαίσθηαι, quae est γῆμα ἑδῆ. Sed praeterquam quod hoc jam verbo tradit, quo mores et iustitiam indicat, comprehensus est: vidi in margine Bas. 1. 2. verbo γῆμα adscriptum esse δῆμα, fortasse ut ex loco Pausanias moneretur de corrigendo aliter loco. Et profecto verum est ἡμῶν. Nam, sive professionem Isocratis Panath. §. 6. sq. ubi res omnia Thebanis gentes enarravit, audiamus, sive ad conclusionem nostrae loci (hic δὲ τούτων—ἴσχει, cf. §. 17. sed quod totum demonstrationem fuit), attendamus, apparet, auctoritatem et opem Atheniensium descriptas esse. Jam quod est in conclusione argumenti, id utique tam promittitur, quam argumenti initium sit? Ergo incipit περὶ τῆς πόλεως λέγειν. IDEM.

Ταλαοῦ] Quia Talasus fuit Argonauta (Apoll. Rh. I. 119. Orph. Arg. 146.), idcirco vocavit Heracles matrem, Adrastum, ejus filium, aequalis Heraclidis, potuit puelle ante, quam Heraclides e Peloponneso effugerentur, ad Athenienses confu- gere. IDEM.

Ἐπὶ Θήβας] Est haec expeditio illorum, qui plerisque a τῶν ἐπὶ Θήβας dicuntur, ab Aeschyle, Euripide, Statio celebrata;

Diod. Sic. IV. 64. 65. narrata. Laodavit Lysias Epitaph. §. 7. visitatum Atheniensium in hoc bello. Cf. Isocr. Panath. §. 6. sq. quo loco ipse statetur, se in Pausanias aliter narrasse: quae diversitas in eo est, quod hoc loco Athenienses bello oppugnasse Thebas traduntur; in Pausanias, missa legatione Thebanos permovisse, ut occisorum corpora humanam redderent. In Platano §. 27. ubi eadem res exponitur, ambigue dicit, coeotos esse Thebanos νεμεσώτερον βουλεύσθηαι. Lysias primum legatione, deinde bello repetitos mortuos docet. Non pugnat Herodotus IX. 27. cum Argivorum ducem Polytaen appellat: hic enim, ab Eteocle fratre Thebis pulsus, ad Adrastum confugit, ab eoque exercitum accepit: quare primi duorum fuerunt et περὶ τὸν Ἀδραστον καὶ Πολυταίαν. Diod. Sic. I. c. 128.

Ἐπὶ τῆ Καδμεί.] Ita Xen. Hell. VI. 5. 38. Sed ἐπὶ Wolf. Sensus non variatur; crediderim tamen, hoc significato ἑδῆ cum accusativo usitatos poni, quamquam Platano §. 27. et Aristid. Panath. p. 24. datus legitur. V. ad §. 27. IDEM. Helon. enc. §. 17. ὑπὸ τὴν Καδμείαν τὰ. Fischerus ad Waller. III. b. 278. praefert ἐπὶ Σπῆρην.

Ἀναλωθεῖς] Scilicet περὶ τῶν. WOLF. ἐπίγοντας] Heraclidarum ejectio e Peloponneso et reditus est antiquae historiae

λοις ὑπεροφῶντες, ὡς οὐκ ἂν δυναμάντας βοηθῆσαι ταῖς αὐτῶν ἢ
 συμφοραῖς, τὴν δ' ἡμετέραν ἰκακὴν νομίζοντες εἶναι μόνην
 ἀποδοῦναι χάριν ὑπὲρ ἧν ὁ πατήρ αὐτῶν ἀπαντας ἀνδρά-
 πους¹ εὐεργέτησεν. ἐκ δὲ τούτων ῥαδίον κατιδεῖν ὅτι καὶ κατ'
 ἐκείνον τὸν χρόνον ἡ πόλις ἡμῶν ἡγεμονικῶς εἶχε καὶ νῦν
 οὐκ ἀδίκως ἀμφισβητεῖ περὶ τῆς ἡγεμονίας. ² τίς γὰρ ἂν
 48 ἰκετεύειν³ τολμήσειεν ἢ τοὺς ἥττους⁴ αὐτοῦ ἢ τοὺς ὑφ' ἐτέ-
 ροις ὄντας, ⁵ παραλιπῶν τοὺς μείζω δύνειμιν ἔχοντας, ἀλλως
 τε καὶ περὶ πραγμάτων οὐκ ἰδίων ἀλλὰ κοινῶν, καὶ περὶ
 ἧν οὐδένας ἄλλους εἰκὸς ἦν ἐπιμεληθῆναι πλὴν⁶ τοὺς προ-
 στάναι τῶν Ἑλλήνων⁷ ἀξιούοντας; ἔπειτ' οὐδὲ ψευδέντες
 φαίνονται τῶν ἐλπίδων, δι' ἧς κατέφυγον ἐπὶ τοὺς προγό-
 μους ἡμῶν. ἀνελόμενοι γὰρ⁸ πόλεμον ὑπὲρ μὲν τῶν τελευτη-
 σάτων πρὸς Θεβαίους, ὑπὲρ δὲ τῶν παιδῶν τῶν Ἡρακλέους
 πρὸς τὴν Εὐρυσθέως δύνειμιν, τοὺς μὲν ἐπιστρατεύσαντες
 ἠνάγκασαν ἀποδοῦναι δάμνη τοὺς νεκροὺς τοῖς προσήκουσι, d
 Πελοποννησίων δὲ τοὺς μετ' Εὐρυσθέως εἰς τὴν χώραν ἡμῶν
 εἰσβαλόντας ἐπεξελθόντες ἐνίκησαν μαχόμενοι καὶ ἐκείνον τῆς
 ὕβρεως ἔπαυσαν. θαυμαζόμενοι δὲ καὶ διὰ τὰς ἄλλας πρά-
 ξεις, ἐκ τούτων τῶν ἔργων ἐτι μᾶλλον εὐδοκίμησαν. οὐ γὰρ

¹ ἐπεργέτησεν A. C. L.² τίς A. C. L.³ τολμήσειεν A. C. L.⁴ αὐτοῦ A. C. L.⁵ παραλιπῶν A. C. L.⁶ πλὴν C. L.⁷ ἀξιούοντας C. L.⁸ ἀνελόμενοι A. C. L.

Græcæ nobilissima pars. Diode. Sic. IV. 57. Cf. Lysias Epitaph. §. 1. Aristides Panath. p. 17. Euripides in Heraclidis Mor.

Εὐεργέτησεν] Hinc Hercules in Lucian. dial. Deor. 13. init. Τσαῦτα πεπῶνκα (inquit) ἰκακὰδαιρον τὸν βίον, θηρία καταγυ- νιζόμενος, καὶ ἀνδραποῦς ὑβριστὰς τιμωρούμε- νος. IDEM.

Ἡγεμ. εἶχε] par imperio fuit. IDEM.

Τολμήσειεν] Οὐκ ἂν ἐκείνοις, φοβηθέντες θῆσιν μὴ ἀπρακτοὶ γίνονται ἢ, τίς ἂν ὑπομείναιεν, ἢ ἀξιούσαιεν, ἢ οὐκ ἂν ἀσχυροῖντο. Videtur enim catachresis quædam in hoc esse verbo. WOLF. Rethbergius in comment. supr. laud. p. 26. lectionem vulg. defendi posse statuit, sed si displicerit, legi vult τλήσειεν aut ἰθαλίσειεν. Locus aut. docet nihil esse mutandum. SPORN.

ἠνάγκασαν] Isocrates h. l. facit cum Euripide in Supplic., quem Plutarchus falsi arguit in Thesæo c. 28. (οὐκ ἄς Εὐρι- πιδῆς ἰθαλίσειεν, μάχη τῶν Θεβαίων κρατήσας, ἀλλὰ σπείσας καὶ σπυσιόμασας), et in Hele- næ Escam. §. 11. (quanquam in Panathe-

naico aliam sententiam tueri videtur) itemque Pausan. Attic. c. 39. WENDELM. Justin. VI. 6. "Corpora interfectorum ad sepulturam poscere, est apud Græcos signum victoriæ traditæ." Hic respicit τοὺς ἐπὶ τῇ Καλιμαίῃ τελευτήσαντας, vide supra et Plataic. §. 24. SPORN.

Οὐ — ἰθαλίσειεν] Sensus est sportas: non parum effecerunt, non parvum momen- tum fecerunt: in quo cum Wolfo in auo- tationibus rariorem syntaxin agnosco; nemo enim παρὰ desideret, si abest. Thucyd. IV. 12. τούτο ἐπὶ πολλῷ τῆς δόξης ἰσότης, pro πολλῷ, magnam gloriam attulit, fecit magnum ad gloriam. Conferri potest, ἔστι παρ' ἡλίω, παρὰ πολλῷ, est exiguum, magnum, in Platon. apol. Socr. c. 25. ab̄ vid. Fischerus. MOR. Non superfluum est παρὰ, sensus enim hic est: non enim eo tantum pevenierant, at parum abesset, quin perficerent; sed tantopere immata- runt etc. Deleto autem παρὰ plane alius oritur sensus. SPORN. Cum Moro facit Langius; cum Spohnio Coraæ. Cf. Sym- mach. §. 18.

παρα μικρὸν ἐποίησαν, ἀλλὰ τοσοῦτον τὰς τύχας ἐκατέ-
 e ρων μετέλλαξαν, ὡςδ' ὁ μὲν ἰκετεύειν ἡμᾶς ἀξιώσας βίαι
 τῶν ἐχθρῶν ¹ ἅπανθ' ὅσων ἐδέθη διαπραξαίμενος ἀπῆλθεν,
 Εὐρυσθέης δὲ βιάσασθαι προσδοκήσας αὐτὸς αἰχμαλώτος
² γενόμενος ἰκέτης ἠναγκάσθη καταστῆναι, καὶ τῷ μὲν
 ὑπερεργόντι τὴν ἀνδρωπίνην φύσιν, ὃς ἐκ Διὸς μὲν ³ γε-
 γωνῶς, εἶτι δὲ θνητὸς ἂν θεοῦ ῥώμην ⁴ ἔσχε, τούτῳ μὲν ἐπι-
 τάττων καὶ λυμαινόμενος ἅπαντὰ τὸν χρόνον διέτελεσεν,
 53 ἐπειδὴ δὲ εἰς ἡμᾶς ἐξήμαρτεν, εἰς τοσαύτην κατέστη μετα-
 βολὴν ἕστ' ἐπὶ τοῖς πασι ⁵ τοῖς ἐκείνου γενόμενος ἐπὶ οὐδὲ
 στας τὸν βίον ἐτελεύτησε.

15. Πολλῶν δ' ὑπαρχουσῶν ⁶ ἡμῖν εὐεργεσιῶν εἰς τὴν
 πόλιν ⁷ τὴν Λακεδαιμονίων, περὶ ταύτης μόνης μοι συμβέ-
 βηκεν εἰπεῖν· ἀφορμὴν γὰρ λαβόντες τὴν δι' ἡμῶν αὐτοῖς
 γενομένην σωτηρίαν οἱ πρόγονοι μὲν τῶν νῦν ἐν Λακεδαίμονι
 βασιλευόντων, ἔγγονοι δ' Ἡρακλέους, κατῆλθον μὲν εἰς
 b Πελοπόννησον; κατέσχον δ' Ἄργος καὶ Λακεδαίμονα καὶ
⁸ Μεσσήνην, οἰκισταὶ δὲ Σπάρτης ἐγένοντο, καὶ τῶν παρόν-

¹ πρὸς τὰς ἅπας A. C. L.

⁴ εἶχε A. C. L.

⁷ τῶν A. C. L.

³ γέγονος A. C. L.

⁵ τοῖς om. A.

⁶ ἢ γεγονός A. C. L.

⁸ εὐεργεσιῶν ἡμῶν A. C. L.

⁸ Μεσσήνην A. L.

βιάσασθαι] An βιάσασθαι? Mon.

λυμαινόμενος] Solet fere accusativo jungi λυμαινόμενος, sed et dativo, ut contra Loebit. §. 8. ἔβρι, δὲ τις τοῖς πάλαισι λυμαινόμενος. Xen. Hell. II. 3. 17. λυμ. πρὶ καταστάσει. Dem. cor. c. 95. λυμ. τῶς δὲ τις. Cf. Ernest. ad Xen. Mem. I. 3. 6. IDEM.

ἔστ' — γέγονος] subjectus Heraclidis est, iis succubuit. Cf. Panath. §. 67. et Westwling. ad Diod. Sic. IV. 57. E sententia Dorvillii ad Chariton, p. 156. [p. 294. ed. Lips.] legendum est ἐστ' τοῖς ἐκείνου, eieoto πασι. IDEM.

συμβέβηκεν] ita factum est, res ita tulit, ut de hoc ano beneficio dicerem. Nam hujus beneficii commemoratio erat consilii diocesis inprimis opportuna. IDEM.

Ἄργος] Nam beneficio a nobis exhibito nituntur commoda Laedæmoniorum, quibus ad hoc utantur. IDEM.

Βασιλευόντων] I. e. Heraclida, quorum stemma, quatenus hoc pertinet, sic decorrit: Hercules: Hyllus: Cleodæus: Aristomachus: Aristodemus: Eurysthenes et Procles. Hinc dux regis familie Laedæmonie, Eurysthenidarum et Proclidarum. Herod. VI. 52. VII. 204.

VIII. 131. IDEM.

ἔγγονοι] Ἄντ. ἔγγονοι, ut apud Demosth. de cor. p. 290. ed. Reisk. Ἡρακλέους ἔγγονοι, al. ἔγγονοι, de hac ipsa re, confusione fere constanti. Credo igitur Alberto ad Hesych. in ἔγγονοι et ἔγγονοι, item Ernestio ad Callim. Epigr. 29. T. I. p. 237. et ad Hom. Od. γ. 123. et Oudemdorpio ad Thom. Mag. p. 849. utrumque verbum promiscue filios et nepotes, omninoque posteros notare: etiam nonnulli ἔγγονοι de filio, ἔγγονοι de nepotibus explicari volant. Cf. Dorvill. ad Charit. p. 327. ed. Lips. Certe hoc loco πατὴρ, ἔγγονοι, ἔγγονοι Ἡρακλέους sunt inprimis filii proprie dieti (nam agitur de ætate Eurysthei, qui Herculi æqualis fuit), intellectis tamen etiam familiis. IDEM.

Μεσσήνην] Malit Wolf. Μεσσήνην. Monuit ad Pausan. Gr. p. 568. Sylburgius, diplasiasmus literæ in talibus poeticonum esse: nam ætas prisca literas non facile duplicavit. De conditis his regnis v. Pausan. Gr. p. 151. 205. 284. IDEM. Heynius ad Apollodor. Bibl. I. 7. 9. simpliciter σ̄ scribendum esse hoc nomen censet, et quodammodo ei assentitur Dorvillius ad Chariton. p. 254. ed. Lips. Sed

τῶν αὐτοῖς ἀγαθῶν ἀπάντη ἀρχηγοὶ κατέστησαν. ἃν
 ἔχουσαν ἐκείνους μεμνημένους μηδέποτε εἰς τὴν χεῖρα. ταύτην
 49¹ εἰσβαλεῖν, ἐξ ἧς ὀρμηθέντες αὐτῶν οἱ πρόγονοι² τοσαύτην
 εὐδαιμονίαν³ κατέστησαν, μηδ' εἰς κινδύνους καθίσταται
 τὴν πόλιν τὴν ὑπὲρ τῶν παίδων τῶν Ἡρακλείδου προκινδύ-
 νεύσασαν, μηδὲ τοῖς μὲν ἀπ' ἐκείνου⁴ γεγονόσι δίδουσι τῆν
 βασιλείαν, τὴν δὲ τῷ γένει τῆς αὐτηρίας αὐτίκα εὐσταν
 δουλεύειν αὐτοῖς ἀξιοῦν. εἰ δὲ δεῖ τὰς χάριτας καὶ τὰς ἐπι-
 ειθείας ἀνελόντας ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν πάλιν ἐπανελθεῖν, καὶ
 τὸν ἀκριβεστάτον τῶν λόγων εἰπεῖν, οὐ δὴ που πάτριόν
 ἔστιν ἠγείσθαι τοὺς ἐπήλυδας τῶν αὐτοχθόνων, αἰδῆ τοὺς
 εὐπαθόντας τῶν εὐποιησάντων, αἰδῆ τοὺς ἐκείνας γεννημέ-
 νους τῶν ὑποδεξαμένων.

ἰζ'. Ἐτι δὲ συτομωτέρας ἔχω ἀηλαῖσαι περὶ αὐτῶν. πῶς
 μὲν γὰρ Ἑλληνίδων πόλεων, χωρὶς τῆς ἡματιέρας, Ἀργεῶν
 καὶ Θῆβαι καὶ Λακεδαιμόνων καὶ τότε ἦσαν μέγισται καὶ
 γῆν ἔτι διατελοῦσι. φαίνονται δ' ἡμῶν οἱ πρόγονοι τοσαύτην
 ἀπάντων διενεγκόντας, ὡς⁵ ὑπὲρ μὲν Ἀργείων δυστυχῆ-

¹ ἰμβαλεῖν A. C. L.

² εἰς τοσαύτην C. L.

³ ἰσχυρότερον A. κατέστησαν C. L.

⁴ γεννημένους A. C. L.

⁵ ὡς⁵ om. A. C.

duplici s usitatio scriptura. vid. I. Ca-
 sanbon. ad Polyb. III. p. 120. Wass. ad
 Thucyd. VI. 74. Eustath. ad Dionys. Pe-
 rieges. v. 411. et ad Hom. II. p. 294. I.
 46. Odys. p. 1899. l. 51. sq. ed. Rom.
 Tzschuck. ad Pomp. Mel. Vol. III. P. II.
 p. 236. Ita etiam in nummis ofr. Wass. l.
 I. Rasche Lex. num. Vol. III. P. I. p.
 592, sq. SPONN.

Ἀρχηγοὶ κατέστησαν] Isocrates, auxi-
 lium hoc Heraclidis praestitum contra
 Eurysthea exaggerans, jungit oratorio
 more cum vero reditu, haec ratione, quod
 nisi tunc Athenienses eos servassent, re-
 dire nunquam potuissent. Quare, addit,
 sportebat Lacedaemonios deo hujus benefi-
 cii memores nunquam hanc terram inva-
 dere, ex qua profecti ipsorum majores ad
 illam devenerunt fortunam. Isocratem
 sequitur Aelian. Var. Hist. IV. 5. ubi vid.
 Perizon. WENDLER.

Δουλεύειν] esse in imperio, parare eis,
 quod apud Caesarem B. G. genties est ser-
 vire. Cic. Flacc. c. 28. Judicium dicit
 servam factam (al. male, servatam), quoniam
 Romano imperio subjecta est. Ita
 Lyourg. in Leocr. §. 11. πῶς δούλα ἔσσι,
 Μορ.

Εἰ δὲ δεῖ κ. τ. λ.] Sed si, ommissa a nobis

mentione gratiarum (quas Lacedaemonii
 nobis debent) equitatisque (qua erga nos
 uti debent), redeundum est ad caput rei
 (quam haec oratione tractatur, h. e. ad ques-
 tionem de jure principatus postulandi),
 si res ipsa plane urgenda est (qualis est
 per se, summo jure, per statum rei),
 non doceri potest, repetendo rem inde a
 majorum factis, jus imperii esse. —
 Est ergo ἀηλαῖσαι h. l. tollere, amittere, non
 commemorare, praetermittere. Post ἀη-
 λόντας intelligendum ἡμῶν: nisi quis malit
 ἀηλόντας, sc. μὲ. IDEM. Morum non tem-
 mere conjecisse ἀηλόντας comprobat Co-
 raes ex Evagor. §. 17. Busir. §. 11. SPONN.

Διατελοῦσι.] Wolf. ἀνὰ θεράπωνται addi
 vult ἔσσι, quasi non possit ex ἔσσι repeti,
 Μορ. Cfr. or. ad Philipp. §. 11. SPONN.
 [ὡς⁵ ὡς] Duplex ἔστιν in hoc periodo
 etsi sic positum videri potest, ut altero
 loco post longius hyperbaton significet, et
 inquam: tamen priori loco non aptum est.
 Periodus sic coheret: Majores nostri
 alios omnes tantum praestiterant, impe-
 rando, vincendo, servando (hic est mo-
 dus, quo praestiterunt alios), ut nemo vi-
 deatur de opibus Atheniensium illo tem-
 pore clarius dicere posse, quam si res
 illas commemoret. Ergo inter tri pri-

πάντων Θηβαίων, ὅτε μέγιστον ἐφρόνησαν, ἐπιτίθοντες, ἢ ὑπὲρ δὲ τῶν παίδων τῶν Ἡρακλείου Ἀργεῖου καὶ τοὺς ἄλλους Πελοποννησίους μάχη¹ κρατήσαντες, ἐκ δὲ² τῶν πρὸς Εὐρυμόθεα³ κινδύνων τοὺς οἰκιστὰς τῆς Σπαρτίας καὶ τοὺς ἡγεμόνας τοὺς Λακεδαιμονίων διασώσαντες.⁴ ὥστε περὶ μὲν τῆς ἢ τοῖς Ἕλλησι δυναστείας οὐκ αἰδ' ὅπως αὖν τις σαφέστερον ἐπιδείξει διηγησίῃ.

54 ἤ. Δοκῆ δέ μοι καὶ περὶ⁵ τῶν πρὸς τοὺς Βακχάριον

¹ γάσσαντι A. C. L.

² τοῦ A. C. L.

³ κινδύου A. C. L.

⁴ ὅστι A. C. , [ὅστι] L.

⁵ τῶν πρῶτον εὐν A. L.

est et ea verba, que modum praestandi expriment, non potuit ὅστι Intermedium poni, quia illud dum notiooes, praestare aliquem aliqua re, non solent divelli ullius linguae consuetudine: quod statim sentiet, qui loquor in aliam linguam transtulerit. Hinc prius ὅστι inclasi. Quod autem Wolfas pro ὅστι ἐπιτίθοντες dictam judicavit, neglecta ob numeros constructione, id continet excusationem omnium vitiorum. Non sic numeros scribunt, ut grammaticam damnant fiat. Quis unquam ὅστι junxit participio? Mor. Langius posterius inclusit, p. 564. haud inutile declaravit, in Corrigit. et Addend. commode ferri posse et prius potius includendum esse censuit. Ioh. Casp. Orellias in orat. de perm. p. 322. defendit, pleonasticam positam esse h. voc. potans, sed quod attulit exemplum ex Archidam. §. β. id nihil probat. Quam haec vocem ὅστι codd. non solum hic, sed etiam in orat. de perm. et, praeter Laurentianum in utroque loco egregio consensu tractatur, equidem puto eam non e librarii cujusdam aucti ignorantia aut incuria ortam esse, neque igitur statim ejiciendam. Hinc loco non quidem alius §. γ. extr. ad Philipp. tam similis est: εὐρυμοθεαὶ εὐρυμοθεῖαν ἀλλοι ἀντιπρὸς ἡντιπρὸς ἀνομοσῶν, πλὴν εἰ διέξεισ τὰς πόλεις τὰς μεγίστας, διαλυσημένους τὰ πρὸς σφᾶς αὐτὰς, εἰς τὴν ἄσπιαν τὴν πόλιν ἐξήγαγον, καὶ τὰς κληρονομίας, εἰς τὴν ἀξίωσιν παρα τῶν ἑλλήνων αὐτὰς γίγνεσθαι, καὶ οὐτὰς εἰ παρα τῶν βακχάριον πρῶτον ἀσπιαν βουλὰς, quae qui legitur Evagor. §. λγ'. καὶ δ' οὐκ ἀγνωστὸν εἰ πῶν παρῶντων πυγχαίης ἐν ἡδ κρηττων, ἀλλ' ἔγνωστων, εἰ [τοῖστων μὲν αὐτῶν ἐν τῶν σφῶν, γυγνῶν δὲ τὴ μὲν παλαιὴν ἀσπιαν, τὴ δ' ἰσχυρῶστων] (ita scribas) ἐξ ἀσπιαν τοῖστων τὴν ἀσπιαν, εἰ μὲ ἢ πολλὴ διασπασ καὶ τῶν ἄλλων, καὶ α. σ. λ. Hinc saltem videmus non plene alienam fuisse ab Isocrate eam struendi rationem, quam codd. exhibent, neque statim delendam, neque cum More et Langio includendam

[ὅστι], neque in ἢ mutandum esse hoc vocabulum, quamquam Isocrates ἢς ἀσπιαν sine omni participio conjungat. Scripsit igitur ὅστι. Obiter monoo, me etiam Demon. §. C. ἄσπιαν δὲ τῶν καταμαδῶν ἰσπιν ἢ τὴ τῶν Ἡρακλείου ἄσπιαν, καὶ τῶν σφῶσιος ἰσπιν, εἰς ἢ τῶν τρῶστων ἀσπιν τυλοκῶστων εὐδοκίας χαρακτῆρα τοῖς ἰσπιν ἐπιβαλλῶ, ὅστι μὲν τῶν ἄσπιαν χρεῖστων ἰσπιν ἀσπιαν λῆστων ἰσπιν τῶν ἰσπιν ἀσπιαν, nihil mutandum censere. SPONH.

Κινδύου] Codd. Ambros. et Laurent. in ἄσπ. τῶν πρ. Εὐρ. κινδύων, quod idem est, quam Isocrates aspissime plurali numero utatur. Nos solum de hac voce id animadverti potest, v. c. Archid. §. ζ. Evagor. §. γ. ε'. ζ. π. α'. et aspissae, sed etiam de aliis vocibus, quales sunt κρητ, ἀσπιαν, ἰσπιν, τρυλοκῶστων, ἀσπιαν, κρητ, ἀσπιαν, εἰς cum multis aliis, quae enumerare mora est, πλὴν (de quibus praebitate non debet dubitare Schneiderus ad Theophrast. c. 6. (7.) 3.) Panegy. §. α'. et in orat. de perm. §. κα'. Areopagit. §. ι'. et πλὴν Panegy. §. μα'. Areopagit. §. β', de pac. §. λγ'. Pansthes. §. α'. et aspissae, afr. Schaefer. ad Dionys. de compos. p. 364. et sq. IDEX.

Τῆς Σπαρτίας] Desert in ἄσπ. et jungatur τοὺς αἰσπιν τῶν Λακεδ. Sed respexit ad c. 16. αἰσπιν τῶν Σπαρτίας. Ἡρακλείου, quae Heraclidem postea dnoes et reges Laconum moniorum fuerunt. Mor. Τῆς Σπαρτίας Orell. respexit, licet remanentibus codicibus, et praeter necessitatem, Dio Cass. Hist. Rom. l. LX. a. 16. τῶν Ἀλλεξανδρῶν τῶν αἰσπιν αὐτῶν. SPONH.

Περὶ τῶν πρῶτων] de veterioribus. Sunt quidem, quae sequuntur de Βεσποίρο, priora ejectione Heraclidarum et rebus Adrasti, de quibus haec usque dixit (nam praeter res in tempora Thesei incidit, id quod de Heraclidis indubitatum est, de Adrasto constat a Pausan. §. ε'. [Helen. Epocor. §. α'.]), sed bellum cum Amacornibus Thesei memoria gestum est, Praeterea 2 c

τῇ πόλει πεπραγμένων προσήκει εἰπεῖν, ἄλλως. ¹ τε καὶ ἐπειδὴ τὸν λόγον κατεστησάμην περὶ τῆς ἡγεμονίας τῆς ἐπ' ἐκείνους. ἅπαντας μὲν οὖν ἐξαριθμῶν τοὺς κινδύνους λίαν ἂν μακρολογίην· ἐπὶ δὲ τῶν μεγίστων ² τὸν αὐτὸν τρόπον ὄνπερ ὀλίγῳ πρότερον ³ πειράσομαι καὶ περὶ τούτων διελθεῖν. ἔστι γὰρ ἀρχικώτατα μὲν τῶν ⁴ γενῶν καὶ μεγίσ- ^b στας δυναστείας ἔχοντα Σκύθαι καὶ Θραῖκες καὶ Πέρσαι· τυγχάνουσι. δ' οὗτοι μὲν ἅπαντες ἡμῖν ἐπιβουλεύσαντες, ἢ δ' ἡμετέρα πόλις πρὸς ἅπαντας τούτους διακινδυνεύασα. καίτοι τί λοιπὸν ἔσται τοῖς ἀντιλέγουσιν, ἢν ἐπιδειχθῶσι τῶν μὲν Ἑλλήνων οἱ μὴ δυνάμενοι τυγχάνειν τῶν δικαίων ⁵⁰ ἡμᾶς ἰκετεύειν ἀξιοῦντες, τῶν δὲ βαρβάρων οἱ βουλόμενοι καταδουλώσασθαι τοὺς Ἕλληνας ἐφ' ἡμᾶς πρώτους ἴοντες ;

¹ τε ἰσὺδὴ καὶ A. L.

² στας τῶν A. C.

³ ἄλλων πειράσομαι A. C. L.

⁴ ἰδῶν A. C. L.

autem multo post. Hinc intelligitur, bella cum Barbaris, quae tractare hoc capite incipit, h. e. bella cum Eumolpo, Amazonibus et Persis, non omnia posse τὰ κριτήρια, Heraclidis et Adrastio vetustiora, appellari. Praeterea cum haecenus Atheniensium δυναστείας ἐν τῷ Ἑλλασσι declarasset: demonstrat nunc, etiam Barbaros ab iis superatos esse. Ergo rebus Atheniensium cum Graecis nunc opponuntur res eorundem cum Barbaris gestae; non autem quaeritur, quid κριτήριον fuerit. Quare inclusi haec verba, τῶν κριτήριον, quae in loco altero supra ἀντ. ab omnibus editionibus recte abiit. Mon. κριτήριον: sume absolute, antea, jam pridem; non relative ad facta, quae praecedunt. AVOXE. τῶν κριτήριον omnes codd. in Paganegyr. habent, et in ἀντ. cod. Ambros., neque ejici debet, respectu belli, quod denuo Barbaris illaturus esse vult Graecia. Τῇ πόλει πεπραγμένους, similis ratio, deprehenditur Demonio. §. β'. Philipp. §. ζδ'. Evagor. §. ιδ'. SPONX.

"Ἄλλως τε ἰσὺδὴ καὶ] Corres hic et in ἀντ. ad Philipp. §. λγ'. Evagor. §. β'. Paganathen. §. θ'. καὶ, quod in omnibus libris sequitur particulam insertam, praefixit et ante eam possit. Praeter necessitatem, ut videtur Hermanno ad Viger. p. 781. edit. II., et usum Isocratis. ΙΔΧΚ.

Ἐπὶ τῶν μεγίστων] Habet aliquid obscuritatis, quia absolute positum videtur, nec jungi potest τῷ διελθεῖν. Verti tamen sic debet: in maximis rebus (haerens, vel subelstens, quod ad maximas res attinet), conabor de his ita, ut paullo ante, dicere. Quod si cui parum probetur, is ἰσὺδὴ mutet

in in, hoc sensu: e maximis (petita materia orationis) conabor etc. Et plane sic locutus est §. κα'. ἐκ τῶν ἐπιπέσεων εἰς ἐπιπέσεις μετασθῆναι κριτ. αὐτῶν, e reliquiis (petita materia, seu, facto selecto), non dubitandum est de iis dicere. Mon. Hic certo nihil mutandum est; καὶ τῶν μεγ. idem est, quod κριτ. τῶν μ., praepositiones autem interdum permutantur, idemque sit in eadem construendū serie; exempla aucto, quod Mon. e §. κα'. et quae Schaefferus, eruditionis penu, ad Dionys. Halic. de compos. p. 387. et in indice Melemae. crit. p. 162. commemorarunt. SPONX. Sensus facilis est: quomodo autem res gravissimas narravi, eodem has etiam (i. e. gravissimas) afferam. LANG.

"Ἀρχικώτατα] Putem esse populos, imperantes late, quos Cic. Or. c. 34. imperiosius dixit. ἀντ. ἀρχικώτατα, quod Wolfius recte rejicit. Nam primum non de antiquitate, sed imperio nationum sermo est: deinde non deceit Isocratem, qui paullo Atheniensis fecerat vetustissimos, nunc illum honorem Barbaris tribuere. De imperio Thracum et Scytharum praeter Herodotum vid. §. ιδ'. καδ' ἢ χρῆται ἰσὺδὴ τῷ τῷ Εὐρώπῃς ἐπιπέσει, quibus convenit, quod apud Xenoph. Mem. II. 1. 10. Socrates de sua aetate loquitur: ἐν τῷ Εὐρώπῃς (quatenus non paret Graecia) Σκύθαι μὲν ἀρχαῖοι, Μαυδίται δὲ ἀρχῆται. Etiam Thucydides II. 96. sqq. utriusque populi opes describit: quae saltem sunt argumenta vetustatis magnitudinis. Mon. Intelligo, gentes quae maxime principem locum obtinent. AVOXE.

Καταδουλώσασθαι] Idem iudicium de

ε δ'. Ἐπιφανέστατος μὲν οὖν τῶν πολέμων ὁ Περσικὸς γέγονεν. οὐ μὴν ἐλάττω¹ τεκμήρια τὰ παλαιὰ τῶν ἔργων ἐστὶ τοῖς περὶ τῶν πατρίων ἀμφισβητούσιν. ἔτι γὰρ ταπεινῆς αὐτῆς τῆς Ἑλλάδος, ἦλθον εἰς τὴν χώραν ἡμῶν Θραῖκες μὲν μετ' Εὐμόλπου τοῦ Ποσειδᾶνος, Σκυθαὶ δὲ μετὰ Ἀμαζῶνων τῶν Ἀρεως θυγατέραν, οὐ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ἀλλὰ καθ' ὃν ἑκάτεροι τῆς Εὐρώπης ἐπῆρχον, μισοῦντες μὲν ἅπαν τὸ τῶν Ἑλλήνων γένος, ἰδίαι δὲ πρὸς ἡμᾶς ἐγκλήματα ποιησάμενοι, νομίζοντες ἐκ τούτου τοῦ τρόπου πρὸς μίαν μὲν πόλιν κινδυνεύειν, ἀπασῶν δὲ ἅμα κρατήσιν. οὐ μὴν κατάρθασαν, ἀλλὰ πρὸς μόνους τοὺς προγόνους τοὺς ἡμετέρους συμβαλάντες ὁμοίως διεφθάρησαν, ὥσπερ ἂν εἰ πρὸς ἅπαντας ἀνθρώπους ἐπολέμησαν. ὅθλον δὲ τὸ μέγεθος τῶν κακῶν τῶν γενομένων ἐκαίνοις· οὐ γὰρ ἂν ποδ' οἱ λόγοι περὶ αὐτῶν τοσοῦτον χρόνον διέμειναν, εἰ μὴ καὶ τὰ πραχθέντα πολὺ τῶν ἄλλων δῖπνευκε. λέγεται δ' οὖν περὶ μὲν Ἀμαζῶνων, ὡς τῶν μὲν ἐλθουσῶν οὐδεμία πάλιν ἀπῆλθεν, αἱ δ' ὑπολειφθεῖσαι διὰ τὴν ἐνθάδε συμφορὰν ἐκ τῆς ἀρχῆς ἐξεβλήθησαν· περὶ δὲ Θρακῶν, ὅτι τὸν ἄλλον χρόνον ὁμοροὶ προσοικούντες ἡμῖν διὰ τὴν τότε γεγενημένην στρατείαν τοσοῦτον διέλιπον, ὥστ' ἐν τῷ μεταξὺ τῆς χώρας ἔθνη πολλὰ καὶ γένη παντοδαπὰ καὶ πόλεις μεγάλας κατοικισθῆναι.

κ'. Καλὰ μὲν οὖν καὶ ταῦτα καὶ πρόποντα τοῖς περὶ

¹ τούτοις τεκμήρια A. C. L.

bellis Persicis Lysiae in Epitaph. §. ζ. Mon.

Ἐπιφανῆς] Est illa Græcis, quam Iacocrates §. 6. init. descripsit. Etiam Latine dicitur "humilis civitas." Cæc. B. G. VII. 54. quo loco verbum humilis in hac re perspicue explicatur. IDEM.

Ἡλῶν — Θραῖκες] Tempore Erechthel. Panath. §. α'. Thucyd. II. 15. Lycourg. in Læoc. §. α'. Xen. Memor. III. 5. 10. Dicitur Eleusinium bellum, quia Eumolpus dux Eleusiniorum fuit, quibuscum Athenienses de finibus contenderunt. Thuc. II. 15. Meurs. de regno Att. II. 8. IDEM.

Σκυθαί] Tempore Thesei. Panath. l. o. Lysias Epitaph. §. γ'. Plutarch. Thes. c. 27. Aristid. Panath. p. 25. Justin. II. 4. 26. Amazonum ἐγκλήματα fuerunt, ruptum esse a Theseo Hippolyten. IDEM.

Ἐπῆρχον] Plerique idem valere putant τὸ ἐπῆρχον, quod simplex ἄρχω, i. e. imperare, vel imperium obtinere. Sed mihi ocnatum potius atque initium occupandi imperii, quam effectum et abolitionem imperii, quam effectum et abolitionem imperii, significare videtur. WOLF. Non interpretare imperabant, sed imperare affectabant. AUGER.

Ἐθλον δὲ — γὰρ] De hac frequentissima loquendi forma, ὅψι, similis est §. α'. λα'. σημῶν δὲ, ταμῶν δὲ, ἰδύλων δὲ, et alia ejusdem significationis, sequente γὰρ, agit Badius ad Xen. Symp. IV. 17. Mon.

Αἱ ὑπολειφθεῖσαι] quæ in patria remanserunt, non ad bellum una profectæ erant. IDEM.

Προσοικούντες] Vid. §. 6'. Itaque διέλιπον sic accipiendum est: spatium intermedium retineverunt, recedendo a finibus patriæ. IDEM.

τῆς ἡγεμονίας ἀμφισβητοῦσιν· ἀδιὰφα δὲ τῶν εἰρημίων, καὶ τοιοῦτα αἰώτερ¹ εἰκόσ τούσ ἐκ τοιοῦτων γεγονότας, ² σὶ πρὸς Δαρείου καὶ Πέρσην πολέμαστας ἐπραξασ· μεγίστου γὰρ πολέμου συστάτες ³ ἐκείνου καὶ κλείστου καδύου ⁴ εἰς τὸν αὐτὸν χρόνον συμακρόττων, καὶ τῶν μὲν πολαμίων ἁσυνπρόσάττων οιομένων εἶναι διὰ τὸ πλῆθος, τῶν δὲ συμακρόχων ἀνυκέρβλητον ἡγουμενων ἔχειν τὴν ἀρετὴν, ἀμφοτέροσιν κριτέσσαντες ἕς ἑκατέραν προσῆκε, καὶ πρὸς ἅπαντας τούσ 51 κινδύουσ διανεγκόντας, εὐθύσ μὲν τῶν ἀριστείων ἠξιώθησαν, ὑδ πολλῶ δ' ὕστερον τὴν ἀρχὴν ⁵ τῆσ θαλάσσης ἔλαβον, δούτων μὲν τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, οὐκ ἀμφισβητούστων δὲ τῶν νῦν ἡμᾶσ ἀφαιρέσθαι ζητούστων.

καὶ. Καὶ μηδέσ οἰέσθω με ἀγροεῖν ὅτι καὶ Λακεδαιμόναι πρὶ τούσ καιροῦσ ⁶ τούτουσ πολλῶν ἀγαθῶν αἰτίοι τούσ Ἑλλήσι κατέστθησαν· ἀλλὰ διὰ τούτο καὶ μᾶλλον ἔπασσῶν

¹ εἰκόσ κασῖν τούσ L.

² ἔ A. of L.

³ ἐκείνου πολέμου συστάτου A. C. L.

⁴ κατὰ A. C. L.

⁵ τῆσ θαλάσσης τῶν Ἑλλήν A. C. L.

⁶ τούτουσ τούσ καιροῦσ A. C. L.

Ἀδιὰφα — ἔπραξασ] quae in bellis Persicis gesserunt, similia sunt imperatoribus, et scilicet, quales tantorum virorum. posterior fecissis credibile est. Post εἰκόσ ood. Bav. πάλιν addit, quod non abderet ab Isocratica reddendania. Mox male in avr. scriptura est ἀ πρὸ ε, quasi ad τοιοῦτουσ referatur. IDEM. Langius illud αωσῖν recipit, rectius autem in voce ἔπραξασ subauditur; αωσῖν enim ab homine minus estudito, quam qui haec intelligeret, majoris perspicuitatis causa additam esse videtur. Sensus est: ἀδιὰφα δὲ τ. sic. καὶ τοιοῦτα, αἰώτερ εἰκόσ τούσ ἐκ τ. γ. [πράττωσ] (κατὰ τοῦτον) ἀ ἔπραξασ αὐτ. A. Στὸν κ.

Συμακρόχων] Wolfius frustra socios Persarum intelligit. Mox. ἡγουμενων] Wolfius inopudum esse putat αἰτούσ. Στὸν κ.

Ὅτι ἐκατέρω πρὸσῶν] ut debent utriusque vinciri: socios enim, qui se a nemine intercessi putabant, ut decet, virtute superarent; hostes αἰτούσ. Wolfius ἐκατέρωσ λέγει voluit, ut patulo modo ἀμφοτέρωσ forma plura, qua similitudine non opus est. Ego, si quid motum (nam nescio, an αωσῖν αἰτούσ dicatur tūc vocet de eo, qui patitur jure meritoque, quam fero usurpator de his, qui aliquid agunt, unde ut Wolfus ad h. l. mire philosophatus est), recuperatim ἐκατέρωσ ex Avr. ut προτίωρα: reperatur, ut αωσῖν (Ἀστυνίωσ) ἐκατέρωσ κριτέσσαι. Nam sic Lyc. in

Leocr. §. 17. qui locus aperte expressus est ex Isocratico: ἀμφοτέρωσ περιγρήσασ, ἕς ἐκατέρωσ (περγρήσασ) πρὸσῶσ. Ia. Panath. §. κ. οὐδ' ὅττωσ εὐδαίμωνσ, ἕς αωσῖν αἰτούσ (αἰτούσ). Mox. ἔπασσῶσ etiam Retbergius in Bibl. vet. Lit. et art. 1. p. 25. praetull. Στὸν κ.

ἠξιώθησαν] judicati sunt fortissimi, primo post pugnam ad Artemision, quae in haec tempora incidit, Herodot. VIII. 17. τῶν Ἑλλήνων κατὰ ταῦτη τὴν ἡμέρη ἐφασσῶσ Ἀθῆναισ. Adde Diod. Sic. XI. 13. Iterum post pugnam Salaminicam et bellum cum Xerxe, Isocr. Aroop. §. γ. ἔπασσῶσ τῶν Ἑλλήνων, et Justin. II. 14. "Athentensium virtus caeteris praeiuta." Herodotus tamen VIII. 98. primo loco Aeginetas ponit, ubi vid. Valerian. Cf. Diod. Sic. XI. 27. Mox.

ἔλαβον] Hoc ita factum est, ut Graeci, etiam Asiatici, imperium his dederent. Aroop. §. γ. ἢ ἔργων κατ' ἡάτων Ἑλλήτων τῶν ἡγεμονίων ἔλαβον. Panath. §. 17. Συνασσοσ. §. κ. Thucyd. V. 25. Tum ceperunt naves et triremes imperare, etc. c. 96., obedientibus Graecis, eoque se imperium navis inter Graecos habere ostendrarant. Cf. omnino Xen. Hell. VI. 3. 24. Eoam hunc Aristot. rhet. III. p. 239. extr. repetit, ab αἰτούσ ad ἔλαβον. Isocr.

Ὅτι ἀμφισβητούστων] Claustrum est articulus Isocrateum auctoritatem hanc Athenensium tribuere mox collati sunt. Τούτων

ἔχω τῆς πάλιν τῆς ἡμετέρας, ὅτι τοιαύτων ἀνταγωνιστῶν
 τυχοῦσα τοσαῦτον αὐτῶν δάσφαμι. βαίλομαι δ' ὀλίγη
 μακρότερα περὶ ¹ τοῦ πολέμου ² τούτου εἰπεῖν καὶ μὴ ταχὺ
 ἢ λέγειν παραδραμεῖν, ἵν' ἀμφοτέρων ἡμῶν ³ ὑπόμνημα γένηται,
 τῆς τε τῶν προγόνων ἀρετῆς, καὶ τῆς πρὸς τοὺς βαρβάρους
 ἔχθρας. καίτοι με ⁴ οὐδέ λάλειν, ὅτι χαλεπὸν ἔστι ὕστα-
 τος ἐπιλάθοντα λέγειν περὶ πραγμάτων πάλαι προκατε-
 λημμένων, καὶ περὶ ὧν οἱ κάλιστα δυναθέντες τῶν πολιτῶν
 εἰπεῖν ἐπὶ τοῖς δημοσίᾳ θαπτομένοις πολλοαῖς εἰρήκασιν
 ἀνάγκη γὰρ τὰ μὲν μόνον ⁵ αὐτῶν εἶη κατακεχρησθῆναι,
 μακρὰ δὲ τινα παρελαλεῖσθαι. ὅμως δ' ἐκ τῶν ὑπολοίπων,
 ἐπειδὴ συμφέροι τοῖς πράγμασιν, οὐκ ὀκνητήσιν μνησθῆναι
 περὶ αὐτῶν.

κβ'. Πλείστον μὲν ὄν ἀγαθῶν αἰτίους καὶ μισῆντων
 ἐπαίνων ἐξέλιος ἠγοῦμαι γυγνησθῆναι τοὺς τοῖς σύρασι
 56 ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος στροκιπιδεύσαντας οὐ μὴν οὐδὲ τῶν πρὸ
 τοῦ πολέμου τούτου ⁶ γενομένων καὶ δυναστευσάντων ⁷ ἐν
 ἑκατέρᾳ ¹ τῶν πολέων δικαίον ἀμνημονεῖν. ἐκεῖνοι γὰρ ἦσαν
 οἱ προσεπήσαντες τοὺς ἐπιγιγνομένους καὶ τὰ πλήθη προ-
 τρέψαντες ἐπ' ² ἀρετὴν καὶ χαλεπούς ἀνταγωνιστὰς τοῖς
 βαρβάρους ποιήσαντες. σὺ γὰρ ὠλιγόρουσιν τῶν κοινῶν, οὐδ'
 ἀπέλασσον μὲν ὡς ἰδιῶν, ἡμέλουν δ' ὡς ἀλλοτρίων, ἀλλ'
 ἐκῆδοντο μὲν ὡς οἰκείων, ἀσπείχοντο δ' ὡς περὶ χρητῶν μηδὲν
 b προσηκόντων· σὺ δὲ πρὸς ἀργύριον τὴν εὐδαιμονίαν ἔκρινον,

¹ τὸν A. C. L.² τούτων A. C. L.³ ὑπομνήματα A. C. L.⁴ ἀλλ' A. L.⁵ αὐτῶν A. C. L.⁶ γενομένων A. C. L.⁷ ἐν om. L.⁸ ἀρετῆ L.

[Est talis dem. de dem.] De conscientibus fa-
 uentibus Pericles (Thucyd. II. 35.), Pla-
 tonis in Menexeno, Demosthenis (qui
 quidem et est auctor, non constat), Hype-
 ridis et Lycuri obsequiosissime exposuit
 Taylorus Lect. Lysiacis. S. Marklandus
 ad Lysian p. 235: Isocratem hoc loco de
 Lysio interpretari dicitur patet. Idem.

[Καταμνησθῆναι] Hic, quod non incipit
 me sibi videlicet, verbum καταχρησμαι
 accipitur in vetus passivo; et significat
 valde usor. Avocat.

[Πλείστον—ἠγοῦμαι] Hinc posuit Dion.
 Hal. T. II. p. 99. v. 23. ed. Sylb. in ex-
 emplis similes conscientibus. Idem p. 96.
 utam hoc caput summam emendavit.
 Mon.

[ἠγοῦμαι] Cum Miltiade et
 Themistocle. Cf. Lycurg. in Leocr. §.
 16. Mon. Et Cor. ad Hellen. p. 165.
 Gronk.

[Ἐν ἑκατέρᾳ] Est Steph. in Thes. L. Gz.
 ἠγοῦμαι estam dativo jungi monuit:
 tamen voluitis praeferri. Et sunt et du-
 mesticantes in vā vā, qui magistra-
 tam gerunt, civitatem administrant.
 Mon.

[Ἐκῆδον] Aristot. rhet. 1. III. c. 19.
 Ἐν τοῖς ἐπιδεικτικαῖς διὰ τὸν λόγον ἐπιπέδου
 ἐκῆδον, ἢ ἰσοπέδου vocat' ἀπ' γὰρ τῆς
 εἰσῆς. Vultis est hinc (aus majorum; et
 Avocat. §. v. v. qui locus cum poete ob
 similitudinem contentiarum et verborum
 necessario conferendus est. Idem.

· ἀλλ' αὐτός ἐδόκει πλεῖστον ἀσφαλιστάτον κασιγῆσθαι καὶ
 κάλλιστον, ὅστις ¹ τοιαῦτα τυγχάνοι πράττων ἐξ ἑν
 αὐτός τε μάλλοι μάλλιστ' εὐδοκίμησιν καὶ τοῖς πασι μ-
 52 γίστην δόξαν καταλείψειν· οὐδὲ ² τὰς θρασύτητας ³ τὰς
 ἀλλήλων ἐξήλουν, οὐδὲ τὰς τόλμας τὰς ⁴ αὐτῶν ἤσκειον,
 ἀλλὰ δεινότερον ⁵ μὲν ἐνόμιζον εἶναι ⁶ κακῶς ὑπὸ τῶν πο-
 λιτῶν αἰκνύειν ἢ καλῶς ὑπὲρ τῆς ⁷ πάλης ἀποδνήσκων, ^c
 μάλλον δ' ἠσχύοντ' ἐπὶ τοῖς κοινῶς αἰμαρτήμασιν ἢ ἕκ
 ἐπὶ τοῖς ἰδίοις τοῖς σφετέροις αὐτῶν. ταῦτα δ' ἦν αἴτιας,
 ὅτι τοὺς νόμους ἐσκόπων ὅπως ἀκριβῶς καὶ καλῶς ἔχουσιν,
 οὐχ οὕτως τοὺς περὶ τῶν ἰδίων συμβολαίων ὡς τοὺς περὶ
 τῶν καθ' ἑκάστην ⁸ τὴν ἡμέραν ἐπιτηδευμάτων. ἠπίσταντο
 γὰρ ὅτι τοῖς καλοῖς καὶγαθοῖς τῶν ἀνθρώπων οὐδὲν δεήσει
 πολλῶν γραμμάτων, ἀλλὰ ἅψ' ὀλίγων συνθημάτων ραδίως
 καὶ περὶ τῶν ἰδίων καὶ περὶ τῶν κοινῶν ὁμονήσουσιν. οὕτως δ
 δὲ πολιτικῶς εἶχον, ὥστε καὶ τὰς στάσεις ἐποιοῦντο πρὸς

¹ τυγχάνοι τοιαῦτα A. L. τυγχάνοι τοιαῦτα C.

² τὰς om. A. L.

⁴ καθ' ἑαυτῶν A. C. L.

³ γὰρ τὰς A. C. L.

⁵ μὲν om. A. L.

⁶ τὴ καλῶς A. C. L.

⁷ κτήριος ἀποδανῆν A. C. L.

⁸ τῶν om. A. C. L.

οὐδὲ γὰρ] Orellius p. 226. in notis præfert lectionem οὐδὲ τὰς δε. reliquis, sed γὰρ hic non delevi. Nam non continuatur hic, uti Orellius opinatur, membra rü γὰρ — οὐδὲ πρ., sed quæ sequuntur, οὐδὲ γὰρ τὰς etc.; referenda sunt ad verba ὅστις τυγχάνοι τοιαῦτα πράττων. Sensus est: Sed ii ditissimi videbantur, qui in ejusmodi factis operam collocarent, quæ ut sibi et posteris gloriam pararent maximam, neque eorum audacia coartabant, neque sese invicem ferociter lacescebant, sed gravius quiddam easse putabant male audire a civibus, quam honeste pro patria mori, magis vero pudebat eos publicorum delictorum, quam nostros homines padet privatorum peccatorum: SPORI.

Θρασύτ. ἀλλήλων] Sunt et θρασ. ἀλλ. quem omnes sibi omnia in omnes licere putant, et et τὸ μὲν καθ' ἑαυτ. quem omnes audent omnia in omnes. MOR.

Ἐπιτηδεύματων] Quales fuerunt Lycurgi leges, quæ disciplinam constituerunt. Aroop. §. μ'. οἷα ἐκ τῶν γραμμάτων (legibus scriptis) ἢ ἰσχυροῦς τῆς ἀρετῆς ἐστὶ, ἀλλ' ἐκ τῶν καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐπιτηδεύματων. IDEM.

Ὅτι — ἐποιοῦσιν] Dion. H. l. c. v. 38. Sed omisit καλῶς, ἀπ', ῥηδως. Quod autem in ἀπρ. pro γραμμάτων est πραγμάτων, id huic loco non convenit. Συνθήματα sunt, quæ invicem constituerunt,

de quibus convenerunt: ut adeo ex composito potius, quam e lege agerent. Nec debebat h. l. Wolfius terras vertere, etsi in cod. Eug. scholion hoc, σημείων, repererat. Præterea ἑμισίαν ἀπὸ τῆς est consentire ops et beneficio alicujus rei, §. μ'. ἀσφαλῆς εἰσὶν ἱ τῆς. Thuc. IV. 25. παραπλῆξιν ἀπὸ ἀλλοῦ, protervelli, ore remulci. Id. IV. 18. γόμη σφάλλασθαι ἀπὸ τῆς, errare propter aliquid. et IV. 98. πολὺν τι ἀπὸ ξυμφερῶν, audere aliquid propter calamitatem, coactum calamitate. IV. 105. δύνασθαι ἀπὸ μετάλλων, opulentum esse propter metallorum possessiones. IDEM.

Ὅτι δέουσι — ἐμισίοντι] Sic jungitur ἐτι futuro indicativi. Lysias in Eratoth. §. β'. ἐτι ἴσονται — δύνονται. Etiam δέουσι, Xen. Mem. I. 2. 53. ubi eat pro ἐπι. Item ἐστὶ, Paneg. c. 37. Xen. Mem. III. 6. 12. Et ἴσως, ut paullo ante ἴσως ἔχουσι, et c. λ'. μ'. μ'. μ'. μ'. Aroop. λβ'. quinquies eodem loco, Lysias l. c. ἴσως ἠφρίσθη — ἴσθησι. Xen. Mem. III. 2. 1. III. 8. 8. II. 1. 1. Oecon. VI. 12. 15. Dem. de Cor. c. 94. et innumeris aliis locis. De eadem syntaxi τῶ ἴσ. v. Markland, ad Lysiam p. 43. ed. Reisk. IDEM.

'Αλλὰ] Post ἀλλὰ repete ἐτι, et ita verte: sed ops paucorum peccatorum et publicis et privatis de rebus facillime consensuros esse. LIANO.

ελλήλους, οὐχ ὀπότεροι τοὺς ἑτέρους ἀποκόλλεσσαντες τῶν λοι-
 πῶν ἀρξουσιν, ἀλλ' ὀπότεροι¹ φηήσονται τὴν πάλιν ἀγαθόν
 τε ποιήσαντες καὶ τὰς ἑταιρείας συνηγον, οὐχ ὑπὲρ τῶν
 ἰδία συμφερόντων, ἀλλ' ἐπὶ τῇ τοῦ πλῆθους ἐπιφιλίᾳ. τὸν
 αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ τὰ τῶν ἄλλων διακούειν, θεραπεύοντες
 ε ἀλλ' οὐχ ὑβρίζοντες τοὺς Ἕλληνας, καὶ στρατηγεῖν οἰόμε-
 νοι θεῖν ἀλλὰ μὴ τυραννεῖν αὐτῶν, καὶ μᾶλλον ἐπιθυμοῦντες
 ἡγεμόνες ἢ δεσπόται προσαγορευέσθαι καὶ σωτῆρες ἀλλὰ
 μὴ λυμεῖνες ἀποκαλεῖσθαι, τῶ ποιεῖν εὖ προσαγομένοι τὰς
 πόλεις, ὡλλ' οὐ βία καταστρεφόμενοι, πιστοτέροις μὲν τοῖς
 57 λόγοις ἢ νῦν τοῖς ὅροις χρώμενοι, ταῖς δὲ συνθήκαις ὡς περ
 ἀνάγκαις ἐμμένειν ἀξιούντες, οὐχ οὕτως ἐπὶ ταῖς δυναστυαῖς
 μέγα φρονοῦντες ὡς ἐπὶ τῷ σωφρονίῳ ζῆν φιλοτιμούμενοι,
 τὴν αὐτὴν ἀξιούντες γνώμην ἔχειν πρὸς τοὺς ἥττους ἢ περ
 τοὺς κρείττους πρὸς σφᾶς αὐτοὺς, ἴδια μὲν ἄστη τὰς αὐτῶν

¹ ἐφθίσσεται A. C. L.² ἑταιρίας A. C. L.

Ἐφθίσσεται] Codd. Cor. in ἄρτ. quod etiam Corae illuc recepit, et huc se non recepit in notis ὀφεί, φθίσσεται. Dionys. Halicarn. ita sensum hujus loci exprimit: ἑτάροις κλαίει τὴν πόλιν ἀγαθὰ ποιῶντες, οὐχ ἄσπας, ἑτέρας ἀποκόλλαντες, τῶν λοιπῶν αὐτοὶ ἀρξασί. Neque vero hic neque in ἄρτ. ἐφθίσσεται necessario mutandum est, nam ἑτάροις ποιῶν idem est, quod ἑταίρις in ὄφελος, palam, conspiciendum etc. et sic hoc facere, aut palam facio, conspiciendum sam, sic, hoc perfolende, Archidam. §. μ'. extr., et sic infra §. αβ. κ'. ἄρτ. p. 65. Orell. Cfr. Hesych. s. v. ἐφθῆ et ἐφθᾶ, Gataker, ad Antonin. X. §. p. 329. De simili ratione, qua participii loco substantivum est, monuit Dorvillius ad Chariton. p. 483. ed. Lips. Verendum igitur puto hunc locum: sed utriusque urbi parandis conspiciendi essent, i. e. utri voluntatem in urbem inculcentius declararent. Idem pæne exprimitur verbo φαίνεσθαι, ita ut φαίνεσθαι ποιῶν et ἑτάροις ποιῶν sensus non differant, cfr. præter locos, quos Merus in Ind. attulit, Nicool. §. β. Areopagit. §. α'. Busir. §. γ. α'. Panth. §. α'. ξ'. Plat. §. v. α'. de Big. §. γ. α'. Trapezit. §. ε'. Callim. §. αβ. Ἐξιστο. §. v. ΣΦΟΥΝ.

Τὰ τῶν ἄλλων — ἐμμένειν ἀξιούντες] Dion. Hal. l. c. v. 42. Post διῶν addidit αὐτῶν. De θεραπεύειν cf. §. αβ'. τοὺς ἀσπασίους ΣΦΟΥΝ. ΜΟΝ.

Καὶ σωτῆρες] Hoc quantum sit, non melius explicari potest, quam ab Herodoto, VII. 139. factum est, etsi ille non

de his majoribus, quos Isocrates predicat, sed de iis commodis, quæ Saleminian vicariam concessita sunt, loquitur. Mon. Cfr. de pac. §. μ'. ΣΦΟΥΝ.

Καταστρεφόμενοι] subdicientes imperio suo. Sic Herodot. I. 6. V. 1. et sapientissimo. Dem. de Cor. c. 10. 14. Xen. Cyrop. VII. 4. 8. ubi syn. est, ὑποκόλλω κωλύεσθαι. Diod. Sic. XVII. 89. Et Latini dicunt, evertere, delere civitatem, omni leges et libertas eripiantur. Præterea Dion. H. habet ἀποκαταστρεφόμενοι, cujus verbi exempla ignoro. Henr. Stephanus distr. 4. in Isocr. p. 25. errori librariorum tribui posse putat [ortum sine dubio inde, quod προσαγορεύεσθαι et ἀποκαταστρεφόμενοι antecedunt]. ΜΟΝ.

Ὁμοίως] Ita edd. omnes et Dion. H. etiam p. 96. Recte. Nam ἔργως, quod in ἄρτ. editur, non aptum videtur, et est a Wolfo rejectum: quam hoc velut in proverbium de laude bonæ fidei abierit, dictis tantum, atque adeo plus tribui, quam jaramentis. IDEM.

Ἀσπῆ] Civitates (Athenas, Spartam) putabant esse urbes suas, quas suas dicebant, quarum possessio, amor, cura et usus ad ipsos proprie pertineret, ut patriæ urbis, quæ non est omnino omnino patriæ. Quæ sint private urbes apud Anglum interpretem et Wolfium, equidem non intelligo. IDEM. Dionys. Halicarn. l. l. ταῦτα δὲ καὶ τῶν ἑτῶν ἀξιούντες γνώμενοι, εἰς ἑφῶν αὐτῶν τοὺς κρείττους ἢ ἑλισσων φροσῶν, ὅπως δὲ παρασκευάζονται τὰς γνώμας, ὡς ἴδια μὲν ἔχοντες τὰς

πάλλεις ἠγορεύουσαι, καὶ μὴν δὲ κατεπόδα τὴν Ἑλλάδα νομίζουσας
εἶσαι.

κγ'. Τοιαύτως δὲ διανοίας χράμενοι, καὶ τοὺς νεωτέ-
ρους ¹ ἐν τοῖς τοιαύταις ἡδραῖς παιδεύοντες, οὕτως ἄνδρας β
ἀγαθοὺς ἀπέδειξαν τοὺς πολέμησαντας πρὸς τοὺς ἐκ τῆς
Ἀσίας, ὥστε μηδένα πάποτε διηγήσασθαι περὶ αὐτῶν μῆτε
τῶν ποιητῶν μῆτε τῶν σοφιστῶν ἀξίως τῶν ἐκείνοις πεπρα-
53 γμάτων εἰπεῖν. καὶ πολλὰν αὐτοῖς ἔχω συγγνώμην· ὁμοίως
γὰρ ἐστὶ χαλεπὸν ἐπαινεῖν τοὺς ² ὑπερβιβλημένους τὰς τῶν
ἄλλων ἀρεταῖς, ὥσπερ τοὺς μηδὲν ἀγαθὸν ἀπαποικηκότας·
τοῖς μὲν γὰρ οὐχ ὑπερσι προΐξαι, πρὸς δὲ τοὺς οὐκ εἰσὶν c
ἀριστεύοντες λόγοι. πᾶς γὰρ ἂν γένοιτο σύμμαχος τοιούτοις
ἀνδράσι, οἱ τοσούτον ³ μὲν τῶν ἐπὶ Τροίαν στρατευσαμένων
διπράγκων, ὅσον οἱ μὲν ⁴ παρὶ μίαν πόλιν ⁵ [στρατεύσαντες]
ἔτη δέκα διέτρεψαν, οἱ δὲ τὴν ἐξ ἀπώτης τῆς Ἀσίας δύνα-
μιν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ κατεπολέμησαν, οὐ μόνον δὲ τὰς αὐτῶν
πατρίδας διέσωσαν, ἀλλὰ καὶ τὴν συμπασαν ⁶ Ἑλλάδα
ἠλευθέρωσαν; ποίων δ' ἂν ἔργων ἢ πόνων ἢ κινδύνων ἀπέ-
στησαν ὥστε ζῶντες εὐδοκιμεῖν, οἱ τινὲς ὑπὲρ τῆς δόξης, ἧς d
ἔμελλον τελευτήσαντες ἔχειν, οὕτως ἐτοίμως ἠθέλον ἀπο-
θνήσκειν; οἶμαι δὲ καὶ τὸν πόλεμον τοῦτον θεῶν τινὰ συνα-
γαγεῖν ἀγασθέντα τὴν ἀρετὴν αὐτῶν, ἵνα μὴ τοιοῦτοι γενό-
μενοι τὴν φύσιν διαλάδοιεν μὴδ' ἀκλεῶς τὸν βίον τελευτή-
σαιεν, ἀλλὰ τῶν αὐτῶν τοῖς ἐκ τῶν θεῶν γεγονόσι καὶ
καλουμένοις ἡμῶσις ἀξιοφείειν. καὶ γὰρ ⁷ ἐκείνων τὰ μὲν
σώματα ταῖς τῆς φύσεως ἀνάγκαις ἀπέδοσαν, τῆς δ' ἀρετῆς e
ἀθάνατον τὴν μνήμην ⁸ ἐποίησαν.

¹ ἐν τοῖς οἰκ. A. L. τοῖς οἰκ. C. ² ὑπερβιβλημένους A. C. L. ³ μὲν οἰκ. A. C. L.

⁴ ἐπὶ A. C. ⁵ αὐτοῖς οἰκ. A. C. L.

⁶ Ἑλλάδα σύμμασαν A. C. L.

⁷ ἵνα A. C. L.

⁸ κατέλιπον A. C. L.

αὐτῶν πόλεις, καὶ μὴν δὲ κατεπόδα τὴν Ἑλλάδα
οἰκίσαντες. ΣΡΟΗΚ.

Ἄνδρας ἀγαθοὺς] viros fortes, ut §. n^o.
χαλεπῶς ἀπαποικηκότας τὰς βαρβάρους dix-
rāt. ΜΟΒ.

Σοφιστῶν] De sophistis, qui h. l. sunt
oratores, vid. ad §. α'. Interpretatio hu-
jus loci peti potest e Panath. §. ιγ'. Σίμ-
ωντις εἰ περὶ τὴν πόλιν καὶ τοὺς λόγους
ἔστι. Similit̄ ad Pbil. §. ξα'. εἴτε λόγος
ἀρετῆς, εἴτε κωνιῆς. ΙΔΗΚ. Adde ib. §.
με'. ΕΥΕΓΟΡ. §. ιν'. ΣΡΟΗΚ.

Ὅσον] quatenus, quoad. ΜΟΒ.

Περὶ μίαν πόλιν] Conjugatur ἐπὶ πόλιν
διὰ τ. et στρατεύσαντες est, expeditione sus-
cepta. Ceteros edd. h̄nt, ut cum στρατ. jun-
gatur, quod non est necesse. ΙΔΗΚ.

Κινδύνων ἀπέστησαν] que pericula credi-
bile est eos fugiisse, qui — que tandem pe-
ricula declinaverunt? ΙΔΗΚ.

Οἶμαι κ. ν. λ.] Si Suidas in v. ἀγαμαι
(ἐπι λογιστ, ἄμαι δὲ τὸ σῶμαν θεῖον τοῦ
ἀγασθῆναι) ad hunc Isocrotis locum re-
spexit, memoriter eam scripsit. ΙΔΗΚ.

Κατέλιπον] Quid. Symmach. §. λδ'. com-
memorat, quod est. ΣΡΟΗΚ.

κδ'. Ἀεὶ μὲν οὖν οἱ θ' ἡμέτεροι πρόγονοι καὶ Λακεδαι-
 μόνιοι φιλοτίμως πρὸς ἀλλήλους εἶχον, οὐ μὴν ἀλλὰ ¹ περὶ
 58 καλλίστων ἐν ἐκαίνοις τοῖς χρόνοις ἐφίλονεϊκήσαν, οὐκ ἐχθρούς
 ἀλλ' ἀνταγωνιστάς σφᾶς αὐτοὺς εἶναι νομίζοντες, οὐδ' ἐπὶ
 δουλείᾳ τῇ τῶν Ἑλλήνων τὸν βάρβαρον θεραπεύοντες, ἀλλὰ
² περὶ μὲν τῆς κοινῆς σωτηρίας ὁμοσούοντες, ὁπότεροι δὲ ταύ-
 τῆς αἰτίαι γενήσονται, περὶ τούτου ποιούμενοι τὴν ἀμίλλαν.
 ἐπιδείξαντο δὲ τὰς αὐτῶν ἀρεταῖς πρῶτον μὲν ἐν τοῖς ὑπὸ
 Δαρείου πεμφθεῖσιν. ἀποβάτων γὰρ αὐτῶν εἰς τὴν Ἀττι-
 κήν, οἱ μὲν οὐ περιέμειναν τοὺς συμμάχους, ἀλλὰ τὸν κοι-
 νὸν πόλεμον ἴδιον κίνδυνον ποιήσαντες πρὸς τοὺς ἀπαύσης
 τῆς Ἑλλάδος καταφρονήσαντας ἀπήρτων τὴν οἰκίαν δύνα-
 μιν ἔχοντες, ὀλίγοι πρὸς πολλὰς μυριάδας ὥσπερ ἐν ἀλλο-
 τρίαῖς ψυχαῖς μέλλοντες ³ κινδυνεύειν, οἱ δ' οὐκ ἐφθῆσαν
 πυνθόμενοι τὸν περὶ τὴν Ἀττικὴν πόλεμον, καὶ πάντων 54
 τῶν ἄλλων ἀμελήσαντες ἦκον ἡμῖν ἀμυνοῦντες, τοσαύτην
 ποιήσαντες σπουδὴν ὅσην περ ἂν τῆς αὐτῶν χάρας πορδου-
 μένης. σημειῖον δὲ τοῦ τάχους καὶ τῆς ἀμίλλης· τοὺς μὲν
 γὰρ ἡμετέρους προγόνους φασὶ τῆς αὐτῆς ἡμέρας πυνθῆσθαι
 τε τὴν ἀπόβασιν τὴν τῶν βαρβάρων καὶ βοηθήσαντας ἐπὶ
 τοὺς ὄρους τῆς χάρας καὶ μάχῃ νικήσαντας τρόπαιον στήσαι
 τῶν πολεμίων, τοὺς δ' ἐν τρισὶν ἡμέραις καὶ τοσαύταις νυξί

¹ καὶ περὶ A. C. L.² ἴμα μὲν περὶ A. C. L.³ κηδυσίαι A. C. L.

Ἄριστος] Ἄστ. ἀφελίας. Cfr. Montefalcon. Palaeogr. Gr. p. 336. 338. Bast. epistol. crit. p. 147. not. 61. inprimis vero in not. ad Gregor. Corinth. p. 739. ed. Schaeff. et Schaefer. in Maletom. critic. p. 117. IDEM.

ἐς τὸν Ἀττικὴν] Herodot. V. 103. Mon.

Παρίμμενοι] 'Habuerunt quidam Athenienses in exercitu civium decem mille et mille Platenses auxiliares (sic Justin. II. 9. 9. Puallo aliter Cornel. Milit. c. 5. Rem narrat Herodotus, VI. 103. sed de numero nihil: venisse etiam Platenses παρθέναι.) et opem Laedæmoniorum implorant (Herodot. c. 106.), sed quam illi religione (ἡμῶν, Herodot.) impediti ante plethuziam exire non audent, Athenienses Martis aleam experiri summo nam periculo sunt coacti. Orator igitur nosse, quod necessarium fuit, voluntarium facit.' Hæc Wolfes. Athenien-

ses (d' μηδ) non exspectarunt eos, quos auxilio vocarant, Laedæmonios: sed socios habuerant, qui se ultro obtulerant; Platenses. Herodot. c. 106. Lysias Epitaph. §. ζ. εἰς ἀπίμασιν ἐπιδίθαι αὐτὸν βοηθῆσαι τοὺς συμμάχους. Mox idem, ἀπὸ τῶν ἰδίων πρὸς πολλὰς. IDEM.

Μέλλ. κηδυσίαι] quasi adituri essent periculum, non sua; sed aliorum vita proicienda. Rursus e Lysia, §. ζ. τὰς ψυχὰς ἀλλοτρίαις διὰ τὸ θάνατον κενθῆσθαι. Thucyd. I. 70. σύμμασιν ἀλλοτριότητις χρηστῆς, sic utuntur corpore in præliis, quasi illud sit aliis hominis corpus. Contra ea apud Diod. Sic. XVI. 78. dicitur ταῖς τῶν ἀλλοτρίαις ἡσυχασίαις, qui aleam fortunæ experitur ita, ut vitam aliorum morti obiciat, non suam. IDEM. quasi non suam, sed aliorum vitas, periculo obijcerent. LAMO.

Ἦσαν] Sed sero venerunt Spartani (d' δὲ). Herodot. VI. 120. Mon.

διακόσια καὶ χίλια στάδια διαλθεῖν στρατοπέδου παρυσίου. αὐτὰ σφόδρ' ἠπειχθήσαν οἱ μὲν μετασχεῖν τῶν κινδύνων, οἱ δὲ ¹ φθῆναι συμβαλόντες πρὶν εἰλθεῖν τοὺς βοηθήοντας.

κα. Μετὰ δὲ ταῦτα γενομένης τῆς ὑστερου στραταίας, ἦν αὐτὸς Εἰρένης ἠγαγεν, ἐκλεπῶν μὲν τὰ βιοσύλλακα, στρατηγὸς δὲ καταστήναι ταλμύκας, ἀπαντας δὲ τοὺς εἰς τῆς Ἀσίας συναγείρας· περὶ αὐτὸς αὖτε οὐκ ὑπερβαλας προδιμηθείς εἰπεῖν ἐλάττω τῶν ὑπαρχόντων εἴρηκεν; ὅς εἰς τοσούτων ἦλθεν ² ὑπερφανίας, ὥστε μικρὸν μὲν ἠρησάμενος ἔργου εἶναι τὴν Ἑλλάδα χειρῶσασθαι, βουλευθεὶς δὲ τοιοῦτον μνημείον καταλιπεῖν ὃ μὴ τῆς ἀνδραπείνης φύσεως ἐστίν, αὐτὸ πρότερον ἐπαύσατο πρὶν ἐξεῖρε καὶ συνησγάλασεν ὃ πᾶντας ³ θρολοῦσιν, ὥστε τῷ στρατοπέδῳ πλεῦσαι μὲν διὰ τῆς ἠπείρου, περὶεῦσαι δὲ διὰ τῆς θαλάσσης, τὸν μὲν Ἑλλήσποντον ζεύξας, τὸν δὲ Ἀθῶν διορύξας. πρὸς δὲ τὸν οὕτω μέγα ⁵⁰ φρονήσαντα καὶ τηλικαῦτα διαπραχάμενον καὶ τοσούτων δεσπότην γενομένου ἀπήντων διελόμενοι τὸν κίνδυνον, Λακεδαιμόνιοι μὲν εἰς Θερμοπύλας πρὸς τὸ πεζὸν, χιλιῖς αὐτῶν

¹ φθῆναι A. L.

² ὑπερφανίας A. L.

³ θρολοῦσιν A. C. L.

[Στρατ. παραπομπῆς] Στρατοπέδου παρυσίου, iter facere exercitu, h. e. sic, ut iter facientes sint exercitus (Liv. III. 18. "agmine in forum descendunt," sio, ut descendantes essent agmen. Id. III. 50. "eunt agmine in urbem," i. e. sio, ut essent agmen), ergo cum armis servatoque ordine, ut solet στρατῶντων aut agmen, non palantes, quale iter paullo plus difficultatis et tarditatis habet, et imparatos obijit hosti. Pertinet loquendi modus ad augendam admirationem celebritatis. ΙΔΗΚ.

ἠφθῆναι] Quid si φθῆναι? Sed et illud satis commodum. WOLF. Cf. §. 48°.

Μετὰ δὲ ταῦτα κ. τ. λ.] Hic subaudiendum videtur ἐπιδείξαντε τὰς αὐτῶν ἀρετὰς, quod praecessit p. 201. v. 8. Malim tamen ut saepius fit apud oratores, phrasim suspensam haerere post συναγείρας, nec finire; quod mihi consentaneum videtur spiritui illi tanquam divino quo hic animatur orator. AVONN. Cf. Panath. §. 17. LANG.

Περὶ αὐτὸ κ. τ. λ.] Constitui parenthesisin a verbis περὶ αὐτῶν usque ad διαρῆξας, quoniam apodosis sit in ἀπῆντων. suscepta expeditione, cuius dux Xerxes fuit — tanto ducti occurrerunt. Omnino cum hac Xerxis descriptione Lytaia in Epit. §. ζ. confere-

endus est, e quo nonnulla ad verbum repetiit Isocrates. Occurrit ibidem ἠπείρου absolute, ut hic συνησγάλασεν, et Cic. Catil. II. 11. "dii cogent vitia saperari." ΜΟΝ.

ἠφθῆναι κ. τ. λ.] etsi nova plane et inaudita dicere sustinuit. Exemplum ὑπερβαλῶν erat, flumina siccata esse. Justin. II. 10. Alia Isocrates ipse tangit. ΙΔΗΚ. ἠφθῆναι] Scipiaei ὑπερφανίας, eadem Etymolog. Magn. p. 420. l. 2. editio Schoefer. Isl. Poll. VIII. 79. ΣΠΕΚΩ. ἠφθῆναι τῷ στρατ. κλῆσιν.] Respexit Aristot. rhet. III. a. 9. ΜΟΝ.

Πρὸς τὸ πεζὸν] contra pedites, ut paullo post, πρὸς τὴ ναυτικῇ. ΙΔΗΚ.

χιλιῖς] Etsi Herodotus, VII. 206. 205. trecentos tantum commemoravit, tamen discessus componi potest. Nam quum trecenti dicuntur, intelligendi sunt patres familias, cives Spartani, diligentissime ex toto populo detecti, quod idem discrete tradit c. 205. Quum mille nominantur, addendū sunt trecentis illis civibus Helotes, quorum duobus vel tribus quisque civis stipatus esse solebat, id quod in universum monuit Isocrates Panath. §. 57. et accurate demonstravit Wesseling. ad Herodot. VII. 222. VIII. 25. Cf. Thucyd.

ἐπιλέξαντες καὶ τῶν συμμάχων ὀλίγους παραλαβόντες, ὡς ἐν τοῖς στεκοῖς κωλύοντες αὐτοὺς περαιτέρω προελθεῖν, οἱ δ' ἡμέτεροι πατέρες ἐπ' Ἀρτεμισίον, ἐξήκοντα τρήρεις β πληρώσαντες πρὸς ἅπαν τὸ τῶν πολεμίων ναυτικόν. τὰντα δὲ ποιεῖν ἐτόλμων, οὐχ οὕτω τῶν πολεμίων καταφρονῶντες ὡς πρὸς ἀλλήλους ἄγωνιῶντας, Λακεδαιμόνιοι μὲν ζυλοῦντες

¹ ἀγωνίζομεν A. C. L.

IV. 8. Λακεδαιμόνιοι ἔθιστο καὶ τετραλίον, καὶ Ἐλάτις οἱ ἐπὶ αὐτοῖς. In Plutarcho Aristide c. 10. de Spartanis militibus est: *ἐν Ἰσκρατίς ἰσθὰ ἐπὶ αὐτῶν Ἐλάτας εἶχε.* Add. Xen. Hellen. VI. 5. 28. Neque vero mirandum est; cur, quum etiam de Helotibus Isocrates loquatur, dixerit, *μῆτε εἰ τοῖς ἀπελεγέρωνται*, quoniam Helotes quoque dicuntur Laedæmonii, itaque in recensione exercitus sic annumerantur, ut Laedæmonii, e quorum numero etiam Helotes sunt, opponantur Spartanis, qui sunt cives Spartani. In quam rem inanis est locus Xenoph. Hellen. VI. 4. 15. ubi narratur, *συμπάσαντων Λακεδαιμόνων* mitte obisse, inter quos fuerint quadringenti Spartani, *αὐτοὶ Σπαρτιάται*, cives: quod egregie convenit Herodoto loco de patri-bus familiis. Denique Diod. Sic. XI. 4. de hoc ipso proelio: *Λακεδαιμόνιοι χεῖροι; καὶ οἱ αὐτοῖς Σπαρτιάται κραιπνοί.* ubi Wescekingius ostendit, Laedæmonios et Spartanos et partem et totum differre Senecti Laedæmonii apud Justin. II. 11. 14. etiam cives et Helotes fuisse videtur. Idem.

[Ὀλίγοι] Fuere secundum Herodotum, VII. 222. quadringenti Thebani, septingenti Thespianes: nam reliqui, c. 202. nominati, diffugerunt, c. 219. Diod. XI. 9. qui solos Thespianos mansisse narrat. Ante sociorum fugam sperantant summam quatuor millium, quum Diod. Sic. XI. 4. et Justin. II. 11. ini. retunde pesuit. De numero Thespianum non temere dubitavit Valekenar. ad Herodot. VII. 202. Idem.

[Ἄρται] Malim αὐτῶν, nempe Xerkou. Avon. Sed ad τῶν referendum est. Non omnes enim Xerkis copias (i. e. αὐτοῖς) ibi erant, sed pedestres tantum; navales vero Athenienses arce studebant. Legendum igitur αὐτοῖς, copias pedestres. Sponw.

[Ἐξήκοντα τρήρες] Universæ Græcorum classi ad Artemisium collectæ; interfecerunt 127. naves Atticæ; Herodot. VIII. 1. sat 140. iuxta Diod. Sic. XI. 12. quibus post priorem congressum ad Artemisium 58. submissæ sunt; Herodot. c. 14. Diod. Sic. c. 15. Quomodo ergo Isocrates

dixero potuit, *ἕξῆκοντα τρήρεις παραλάβοντες*? An illas tantum quinquaginta et tres submissas, retundo numero sexaginta, nominavit, cæteris omisiss? Quod si ita est, ut videtur, nisi locum corruptum arbitremur, nimis remota a vero. Mon. Coraes hanc ob rem coniecit verba *καὶ ἰκατὲ* esse addenda. Sed quamvis numerus facillime depravari poterit, præsertim si siglis scriptus esset; tamen nihil mutandum esse puto. Nam secundum Herodot. VIII. in Athenienses CXXVII. naves miserant, sed ex his magnam numerum Platæenses compleverant; deinde vero, ut hoc, in quo scriptores, uti in omnibus que hanc pugnam spectant, non optime consentiant, mittam, oratoris consilium adeo conspicuum est, ut de mutatione cogitari vix possit. Comparare enim studet Atheniensium virtutem ad Artemisiam declaratam cum clarissimo Laedæmoniorum ad Thermopylas facto (Herodot. VIII. c. 15.); inde autem patet tantum abesse debuisse, ut numerum more oratorum amplificaret, ut ne verum quidem recenseret, sed minueret, quo facte facillime cum parvo Laedæmoniorum ad Thermopylas numero confundi posset. Sponw.

[ἀγωνίζομεν] Codd. Ambrosian. et Laurent. ἀγωνιάτες. Harpocratius: ἀγωνίαν τὴν ἀγωνίζομαι. ἰσθμιάτες ἐν τῷ ἐπὶ εἰς ἀντιδιότιον ἀγωνιάτες ἀπὸ τοῦ ἀγωνίζομαι ἀπὸ τῆς αὐτῆς, ἢ τῆς Παναθηναίων. Inde Sandas: ἀγωνίαν Ἰσκρατίς ἀπὸ τοῦ ἀγωνίζομαι et ἀγωνιάτες ἀπὸ τοῦ ἀγωνίζομαι. Ἰσκρατίς. Quam neutrum in scriptis Isocrates repererit Carol. Seguar. in Observ. in Isocrat. (Act. Soc. Traject. I. p. 85.), statuit memoriam lapsus esse Harpocratiorem, quam certum sit 'Grammaticos Veterum loca non raro manuscriptor citare utque ex istis citationibus susceptam lectionem non temere esse mutandam.' Sed Zouaras quoque p. 37. ἀγωνιάτες ἀπὸ τοῦ ἀγωνίζομαι: ὁ δὲ ἰσθμιάτες, et Photius p. 12. ἀγωνίαν. Ἰσκρατίς ἀπὸ τοῦ ἀγωνίζομαι, καὶ ἀγωνιάτες ἀπὸ τοῦ ἀγωνίζομαι, ἢ ἀπὸ τῆς, et pane iisdem verbis Lexicon rhetor. sophist. in Bekkeri Anecdot. gr. Vol. I. p. 333. l. 25. sq., ita, ut mirum sit, si in omnibus error Harpocratiore prævalisset

τὴν πόλιν τῆς ¹Μαραθῶνι μάχης καὶ ζητοῦντες αὐτοὺς
 55 ²ἔξιῶσαι, καὶ δεδιότες μὴ δις ἐφεξῆς ἢ πάλις ἡμῶν αἰτία
 γένηται τοῖς Ἑλλησι τῆς σωτηρίας· οἱ δ' ἡμέτεροι ³[πρό-
 γονοι] μάλιστα μὲν βουλόμενοι διαφυλάξαι τὴν παρούσαν
 δόξαν καὶ πᾶσι ποιῆσαι φανερόν ὅτι καὶ ⁴τὸ πρότερον δι' ε
 ἀρετὴν ἀλλ' οὐ διὰ ⁵τύχην ἐνίκησαν, ἔπειτα ⁶καὶ προαγα-
 γίσθαι τοὺς Ἕλληνας ἐπὶ ⁷τὸ διαναυμαχεῖν, ἐπιδείξαντες
 αὐτοῖς ὁμοίως ἐν τοῖς ναυτικοῖς κινδύνοις ὡς περ ἐν ⁸τοῖς πε-
 ζοῖς τὴν ἀρετὴν τοῦ πλήθους περιγυρομένην.

κς'. Ἴσας δὲ τὰς τόλμας παρασχόντες οὐχ ⁹ὁμοίαις
 ἐχρήσαντο ταῖς τύχαις, ἀλλ' οἱ μὲν διαφάρησαν καὶ ταῖς
 ψυχαῖς νικῶντες τοῖς σώμασιν ἀπέπικον — οὐ γὰρ δὴ τοῦτό
 γε θέμις εἰπεῖν, ὡς ἠττήθησαν· οὐδεὶς γὰρ αὐτῶν φυγεῖν α
 ἤξιωσεν —, οἱ δ' ἡμέτεροι τὰς μὲν πρόσωλους ἐνίκησαν,

¹ ἢ Μαραθῶνι. A. C. L.

² ἔξιῶσαι κατωστῶσαι. A. C. L.

³ uncas om. A. C. L.

⁴ τὸ om. A. C. L.

⁵ τὴν τύχην. A. C. L.

⁶ δι καὶ προαγαγίσθαι. A. C. L.

⁷ τῷ L.

⁸ ταῖς om. A. L.

⁹ ἰμίως. A. L.

pres veritate. In neutra oratione reperiri
 hanc vocem testatur etiam Coraes. Nunc
 demum a Mastroxyde in oedicoibus illis
 reperta est vox ἀγωνίαντες; fortassis ἀγ-
 loosm inquit Harpocratonis observatio,
 quam illic pæne eadem repetat, quam in
 Panegy. legantur a §. 18. ad §. 28., sed
 partim aliam ob causam, partim, quod
 nondum scimus quid in loco Panegy. illi
 oedicoes exhibeant, nihil mutavi. Sane
 vero dolendum est, Mastroxyden nondam
 publici juris fecisse, quas è oedicoibus
 illis, præcipue autem e oed. Ambros. na-
 ctus sit varias lectiones, notata dignas,
 ad alias orationes, quam ad illam de per-
 mutatione, spectantes. Cæterum nisi
 plane recesserunt a more suo glosso-
 graphi, quos supra commemoravi, ἀγωνίαν
 in alio loco orationis de permunt. legabatur,
 illio autem et in Panegy. ἀγωνίαντες.
 IDEM.

Τῆς Μ. μάχης] Subaudi ἔσσα. AUGER.
 LANG.

Τὴν ἀρετὴν κ. τ. λ.] Lyourg. in Leoor.
 §. κ'. Οἱ πρόγονοι καταφανὶ ἰσότησιν, τὴν
 ἀρετὴν τοῦ πλάτου, καὶ τὴν ἀρετὴν τοῦ πλά-
 τῶνος περιγυρομένην. ΜΟΝ.

Ὁμοίως] Lyourg. in Leoor. §. 18. de
 Cheronensi prolio: τῶν κούρων ἔξιῶσαι
 μετασχόντες, οὐχ ἰμίως τῆς τύχης ἰσοπέσο-
 σαν, et §. κ'. de Thermopylis: ταῖς μὲν
 τύχαις οὐχ (nam hoc est necessario adden-
 dum) ἰμίως ἠχρήσαντο. IDEM. Helen. Esc.
 §. 18. Nicool. §. 1. Plutarub. Thea. c. 20.

ΣΠΟΚΗ.

Ὡς ἠττήθησαν] Lysias Epitaph. §. 1.
 οὐχ ἠττήθησαν τῶν ἰσότητων, ἀλλ' ἀποδαι-
 κτες, ὡς περ ἐπέχθησαν. Lyourg. §. 18. οὐχ
 ἠττήθησαν, ἀλλ' ἀπέθανον ἀμύνητες, et
 καὶ οὗτοι ἀπέθανον, qui locus ibi pulcherrime
 tractatus est. Hæc jam notavit Markland.
 ad Lysiam l. l. Diode. Sic. XI. 11. ταῖς
 μὲν σώμασι κατωστῶσαν, ταῖς δὲ ψυχαῖς
 οὐχ ἠττήθησαν. Justin. II. 11. 18. "Non
 victi, sed vincendo fatigati." Didaxit
 sententiam Demosth. Or. fun. §. ζ. ΜΟΝ.

Πρόσωλους] præmias, præcursorias. Sic
 Thea. VI. 46. et πρόσωλος νῆος, et IV. 120.
 τρέφει πρόσωλους. Herodot. VI. 97.
 ἄστις πρόσωλος, qui præcitat. Nempe
 Xerxes selectas ex omni classe Persica
 ducentas naves (Diod. Sic. XI. 12. tre-
 centas) ad Artemisium præmiserat, ut
 Græcorum classem adorirentur. Herodot.
 VIII. 7. Wolfiana interpretatio, προ-
 σῶλους, in margine utriusque Bas. venit.
 Sed προσωλους Ἰστικοὶ dicunt vel vocentur,
 Homer. Od. 3. 35. vel cas, quo navigant
 in primo ordine, Xeroph. Helien. v. 1. 24.
 ut προσωλάται in exercitu pedestri. IDEM.

Ἐπίσασιν] Duobus proliis ad Artemi-
 sium commissis, quæ Herodotus, VIII.
 6 — 16. descripsit. Sed in priori α. 11.
 ἰσραηλίαις ἀποπέσοσθαι narrat, in poste-
 riori α. 16. παραπλευσίαις ἀλλήλαισι γινέσθαι,
 ut Cornel. Them. c. 3. "pari præbie disces-
 sisse," quibuscum consentit Diode. Sic.
 XI. 12. μίση μὲν τῶν πῶν ἰσάτερον ἰστροτί-

ἐπειδὴ δὲ ἤκουσαν τῆς παρόδου τοὺς πολεμίους κρατοῦντας, οὐκ ἄνευ καταπλεύσαντες ¹ [καὶ τὰ κατὰ τὴν πόλιν διοικήσαντες] οὕτως ἐβουλεύσαντο περὶ τῶν λοιπῶν, ὥστε πολλῶν καὶ καλῶν αὐτοῖς προειργασμένων ἐν τοῖς τελευταίοις τῶν κινδύνων ² ἐτι πλέον διήνεγκαν. ἀθύμως γὰρ ἀπάντων τῶν συμμάχων διακειμένων, καὶ Πελοποννησίων μὲν διατειχίζοντων τὸν Ἰσθμὸν καὶ ζητούντων ἰδίαν αὐτοῖς σωτηρίαν, τῶν δὲ ἄλλων πόλεων ὑπὸ τοῖς βαρβάροις γεγενημένων καὶ συστρατευομένων ἐκείνοις, πλὴν εἴ τις διὰ ³ μικρότητα ἤμεληθη, προσπλευσῶν δὲ τριήρων διακοσίων καὶ χιλίων καὶ ⁴ πεζῆς στρατιᾶς ἀναρῶντος μελλούσης εἰς τὴν Ἀττικὴν εἰσβάλλειν, οὐδεμιᾶς σωτηρίας αὐτοῖς ⁵ ὑποφαινομένης, ἀλλ' ἔρημοι συμμάχων γεγενημένοι καὶ τῶν ἐλπίδων ἀπασιῶν διημαρτηκότες, ἐξὸν αὐτοῖς μὴ μόνον τοὺς παρόντας κινδύνους διαφυγεῖν ἀλλὰ καὶ τιμὰς ἐξαιρετέους λαβεῖν, ἃς αὐτοῖς ἰδίου βασιλεὺς, ἠγούμενος εἰ τὸ τῆς πόλεως προσλάβοι ναυτικόν, παρασχρήμα καὶ Πελοποννήσου κρατήσῃν, οὐχ ὑπέμειναν τὰς παρ' ἐκείνου δωρεάς, οὐδ' ὀργισθέντες ^b τοῖς Ἕλλησιν ὅτι προὔδοθησαν ἀσμένως ἐπὶ τὰς διαλλαγὰς τὰς πρὸς τοὺς βαρβάρους ἄρρησαν, ἀλλ' αὐτοὶ μὲν ὑπὲρ τῆς

¹ καὶ -- ^a διακίοντες om. L. unus om. A.

² ἐτι πλέον διήνεγκαν A. C. L.

³ συμμεινότητα παρεμείλαν A. C. L.

⁴ τὰς πεζῆς A. G. L.

⁵ ὑποφαινομένης A. C. L.

φαναι, ἀλλήτοις δὲ ἀλαχρεῖ ἡμῶν πλεονεκτήσαντες διαλύθησαν. Ergo orator hic nimis laudavit. IDEM.

Παρίδου] Thermopylas seu Pylas intelligit, ut Lysias Epit. §. 9. nam Pylas dicuntur loca, per quae regio aditur. Curt. III. 4. IDEM.

Διακίοντες] Herodot. VIII. 40. 41. rem narravit: intelligitur decretum de servandis familiis. Καὶ τὰ — διακίοντες νεοσίο, unde Wolfas ediderit; sed ejiocore notui, quum in ἄν. legatur κατασκευάσαντες τὰ περὶ τὴν πόλιν. IDEM.

Διωταχ. τὸν Ἰσθμὸν] Ita Lysias Epitaph. §. 8. et Diod. Sic. XI. 16. item ἔχρατον τῆχος ἀπὸ Δαχάϊου μέχρι Κερχαῖον. Herodot. VIII. 40. τῆχόν τὸν Ἰσθμὸν. c. 71. ἀποδύσαντες διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ τῆχος. Xen. Symp. V. 6. ἐφ' ἃ δὲ διωταχίους τὰ ἔμμετα, velut murus inter oculos interjectus impedimento est. IDEM.

Γραμματίων] Herodot. VIII. 65. IDEM.

Διωταχ. καὶ χιλίων] Idem nuntius Per-

sions classis §. 27. 28. et Panath. §. 17. repetitur [Cfr. Lys. Epitaph.]. Herodot. VII. 89. septem addit. cf. Brisson. de Regno Persar. p. 747. sqq. IDEM.

Ἐδωκ βασιλεὺς] Non memini, me hoc legisse apud historicos. WOLF. Aut ignoramus, quid a Xerxe Atheniensibus ante ipsam Salaminiam pugnam oblatum sit (esse autem nihil oblatum, inde sit credible, quod sine mora post pugnam ad Thermopylas Atticum ad Athenas vastavit: Herodot. VIII. 51 — 54.), aut Isocrates festinatione quadam retulit ad haec temporis, quod vel Xerxes ante proelium ad Thermopylas Graecis ibi collectis promisit, Diod. Sic. XI. c. 5. vel Mardonius, dux Xerxis, post Salaminiam pugnam ante Plataeas proelium, Atheniensibus obtulit. Herodot. VIII. 136. 140. Justin. II. 14. Plutaroh. Aristid. c. 10. Diod. Sic. c. 28. Aristid. Panath. p. 41. Ἐταρος (i. e. Xerxes) δόσει τὴν ἡμετέραν, καὶ προσδοῖα χρήματα Μιλτιάδ καὶ Δωρεάς. Cf. p. 49. ubi suo loco narratur. MON.

56 ελευθερίας· πολέμῳ παρσημαίοντο, τοῖς δ' ἄλλοις πρὸς
 δουλείαν· αἰρουμένοις συζηώμεν· εἶχον· ἤγουντο· γὰρ ταῖς
 μὲν κατασκευαῖς τῶν πόλεων προσήμην·¹ ἐκ πενίτης τρόπου ζη-
 τᾶν τὴν κατερίαν, ταῖς δὲ προστάται τῆς Ἑλλάδος ἀξιού-
 σαις εὐχ· οἷόν τ' εἶναι διαφύγειν τοὺς κινδύνους, ἀλλ' ὥσπερ
 τῶν ἀνδρῶν τοῖς καλοῖς κἀγαθοῖς· αἰρετέστερον ἐστὶ καλοῖς
 ἀποδοταῖν ἢ ζῆν· αἰσχρῶς, οὕτω καὶ τῶν πόλεων ταῖς ὑπερ-
 εχούσαις ληστελαῖν εἰς ἀνθρώπων ἀφανισθῆναι μᾶλλον ἢ
 δαύλαις ἀρβήναι· γυνομέναις· ὅθλον δ' ἔτι ταῦτα διενεθήσαν·
 ἄκαυδ' ἤκαρ εὐχ· οἷόν τ' ἦσαν πρὸς ἀμφοτέρους ἅμα παρση-
 μάξασθαι· τὰς δυνάμεις· παραλαβόντες ἅπαντα τὸν
 ὄχλον· πᾶν ἐκ πῆς πόλεως εἰς τὴν ἐχομένην νῆσον ἐξέπλευσαν,
 ἢ ἐν μέρσι πρὸς ἑκατέραν·² [πᾶν δύναντον ἀλλὰ μὴ πρὸς ἀρ-
 φάτερας ἅμα]· κινδυνεύουσι.

κζ'. Καίτοι πᾶς ἐν ἐκείνων ἀκέρως ἀμαίνους ἢ μαῖοδον
 φιλέλλητες ὄντες ἐπιδειχθεῖεν, οὔτινες ἐτόλμησαν ἐπιθεῖν,
 ὥστε μὴ τοῖς λοιποῖς αἰτίαι γενέσθαι τῆς δουλείας, ἐρήμην
 μὲν τὴν πόλιν γυνομένην, τὴν δὲ χώραν πορδαυμένην, ἴσρα
 δὲ· αὐλομένα καὶ κῆρος ἐμπυρραμένους, ὅσπαντα δὲ τὸν πόλε-
 μον περὶ³ τὴν πατρίδα τὴν αὐτῶν γυνομένον; καὶ αὐτὸς
 ταῦτ' ἀπέχρησεν αὐτοῖς, ἀλλὰ πρὸς χιλίας καὶ διακοσίας
 τρήρεις μόνον διαναυμαχεῖν⁴ ἐμέλλησαν· οὐ μὲν εἰσθήσαν·
 κατασχιυθέντες γὰρ Πελοποννήσιοι τὴν ἀρετὴν αὐτῶν, καὶ
 νομίσαντες προδιαφαρέντων μὲν τῶν ἡμετέρων οὐδ' αὐτοὶ
 σωθῆσεσθαι, κατορδυσάντων δὲ εἰς ἀτιμίαν τὰς αὐτῶν πό-
 λεις καταστήσειν, ἠναγκασθήσαν μετασχεῖν τῶν κινδύνων. 61

¹ εἰς ἄκρον· A. C. L.

² ὅσας om. A. C. L.

³ τὸν om. A. C. L.

⁴ ἐπέλεσαν A. C. L.

Ἐκκεῖ γὰρ κ. τ. λ.] Magnam hujus loci partem repetitit Dionys. Halicarn. de vi. Demosth. T. II. p. 188. ed. Sylb. Idem: Ἐν μέρσι] separationem. LANG.

Πρὸς ἑκατέρας] Lysias Epitaph. §. 4. ἢ ἐν μέρσι πρὸς ἑκατέρην, ἀλλὰ μὴ πρὸς ἀμφοτέρας ἅμα τὰς δυνάμεις ἀπιδυνάμων. MOR. Aliam. et uti Langio videtur veram hujus migrationis causam videmus Pamathen. §. 5. SPORN.

Ἐτάμωσαν] Ἐτάσαν Rothem. l. l. p. 25. Idem.

Ἴσρα] Τὰ ἀνοήματα καὶ σοφία. WOLF: Ἄσπετα δὲ] Markland. ad Lysianam §. 4. propter Lysim locum. sic corrigat: ἄσ. δὲ

δωρὰ καὶ τ. κ. Sed uni editio mihi tribuerim. Cam. lectio est vulgata copiamit Dionys. Hal. De Athenis desertis Herodot. VIII. 51. seq. MOR.

Ἐναγκασθῆσαν] pudore et honesti cogitatione edacti sunt. Sic Isoocratioe narrationis consilium huc accipere jubet, quanquam calliditate Themistoclis consilii sunt remanere, cum sagam descenderent. Herodot. VIII. 76. Cornbl. Themist. c. 4. quibusdam Lysourg. in Laocr. §. 15. consentit: ἵνα τὸς ἄλλους ἐλευθέρωσιν εἰ ἄδυνατος, ἀναγκασθῆσαν ὑμαρχεῖν, aliam invidiam struunt, quoniam dimicare cogunt. Ergo primum Athesienses non soli depu-

καὶ τοὺς μὲν θαλάσσιους καὶ ἐν τῇ ἐπιπέδῳ, ἡγεμονίᾳ καὶ
 τῆς κραυγῆς, καὶ τὰς παρακλήσεις, ἀκούει πάντων ἑστὴ
 τῶν ναυμαχούντων, ὅτι οὐδὲ ὅτι δὲ λέγοντα διατηρεῖται· ἀ
 δ' ἑστὴν ἴδω καὶ τῆς ἡγεμονίας εὐχία καὶ τοῖς προσημασμένοις
 ἀμολογούμενα, ταῦτα δ' ἔμην ἔργον ἔστιν εἰπεῖν· τοσοῦτον
 γὰρ ἢ πόλις ἡμῶν διαφέρει, ὅτ' ἦν ἀκέραιος, ὡστ' ἀκίστατος
 β γενομένη· κλειδύς μὲν συνέβαλετο τρήρεις εἰς τὸν κίνδυνον
 τὸν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἢ σύμπαντες οἱ ναυμαχῆσαντες,
 οὐδὲν δὲ πρὸς ἡμᾶς οὕτως ἔχει δυσμενῶς, ὅστις αὐτὸν ἀνέμο- 57
 λογήσειε διὰ μὲν τὴν ναυμαχίαν ἡμᾶς τῷ πολέμῳ κρατῆ-
 σαι, ταύτης δὲ τὴν ἡμετέραν πόλιν αἰτίαν γενέσθαι.

καί· Καίτοι μελλούσης στρατείας ἐπὶ τοὺς βαρβάρους
 ἔσεσθαι, τίνας χρεὶ τῆς ἡγεμονίας ἔχειν; οὐ τοὺς ἐν τῷ

1 πολ. A. C. L. 2 οὐκ ἴσθ. A. C. L. 3 τι A. L. 4 ἔστιν ἰσθ. A. C. L.
 5 συμμαχῆσαντες· C.

quare voluerunt (v. Taylorus ad Lysiam
 §. 7.), deinde socii non pudere aut vi ho-
 nestatis victi affuerunt praelio, denique
 pueri. Laomedonios melit' alii Atheni-
 ensium socii convenerant, quos Herodot.
 VIII: 42. sqq. enumeravit. Adeo multum
 Isocrates laudandi studio tribuit. IDEM.
 Καί — διὰ τῆς β] Descripsit haec omnia
 Lysias Epitaph. §. 4. quem ab Isocrate
 hic reprehendit Mitrklaudus existimat.
 Eodem fere verba Isocr. Evag. §. 7. IDEM.
 Ταῦτα γ] Malim δὲ, aut γ, nam δὲ non
 est idoneum. IDEM. Sed etiam in ἄλλ.
 loco omnes in hoc γ consentire videntur,
 quum nulla notata sit varietas; neque ali-
 quid mutandum esse. patet ex iis, quae
 Werfer. in Act. Philol. Monae. I. p. 91.
 sedula notavit. SPOHN.

ἔστ' ἰσθ. v.] Legendum videtur, ἔστιν
 καὶ ἰσθ. Mox. Non est, quod cum
 More et Augero mutemus. SPOHN.

Ἡλαίος κ. τ. λ.] Hunc locum et §. 2.
 τρήρεις θαλάσσιος, ἢ σὺν πᾶσι, et ἄλλα, et
 similem Lysiae Epit. §. 3. sic explicandam
 patet, ut Demosth. de cor. c. 21. 70.
 Τραχηλίαν οὐκ ἐν τῇ κερῶν (τραχῶν), τὰς
 διακρίσεις ἢ πύλας (τῶν Ἀθηναίων) παραγγῆται,
 numeris rotunde positis: quibusdam non
 sentiant, quos Valckenbor. ad Herodot.
 VIII. 1. laudavit; quorumque loca de
 classe ad Salamiam collecta intelligenda
 sunt. Sed si numeros accurate ineamus,
 ab Atheniensibus 180 naves misere esse,
 Herodot. VIII. 44. et universa Graecorum
 classis 378 naves consistit, ib. c. 48.
 ideoque Athenienses propemodum tot mi-
 serunt, quot ceteri omnes. Rem optime

expressit Thuoydides I. 74. Ἐς τὰς τε-
 τρακοντίας ναῦς (h. e. 378. quae sunt univarsae
 classis) ναυμαχίμεθα ἕλην Ἰλαίως τῶν
 δὲν κερῶν. Aristides Panath. p. 58. de
 multitudine Atticarum navium more suo
 nimis argute locutus est. Mellius p. 41.
 δύο τῶ κερῶν μίση μίση Ἀθηναίων ἰσθῆρα.
 Mox.

Μίη] Delendum videtur: nam οὐδὲν δὲ
 non refertur ad hoc μίη. IDEM. Augerus
 assentitur; Coras retinendum esse putat
 et interpretatur: τῶντων ἢ πόλις ἡμῶν
 διέρε, ἔστιν οὐκ ἴσθ. ἢ οὐκ ἔστιν ἡγεμονία
 αἰτίας αὐτῶν γένεσθαι τῆς ναυμαχίας, ἢ ἢ
 ἐκρήθησαν τῶν βαρβάρων. Sed idem for-
 tassit in μίην mutandum censet et hoc pro-
 ferre videtur. Male. Orator verborum
 concordantiam et numerorum suavitatem in de-
 gens paululum recessit a recta via, sive
 verius obscuriorem reddidit. noxur.
 Sensus hic est: Urbs plures quidem in-
 struit naves ad pugnam; quum reliqui
 socii, isde usum patet eam salutis nostrae
 esse causam; posteriorum vero membrum
 ornati oratorio variatum est. Ex his μὲν
 retinendum esse in hō loco; quod etiam
 ἔν. habet, et οὐδὲν δὲ scribendum esse
 apparet. SPOHN.

Ἡμᾶς] Pro ἡμᾶς velim legi Ἑλλάδας.
 AVONER.

Ταύτης] Se. τῆς ναυμαχίας; quoniam,
 ceteris recumbentibus, pro metu Istiumum
 manentibus, et in Peloponneso latentibus,
 unus Themistocles sociis persuasit, ut ad
 Salamiam confluxerit, Herodot. VIII.
 65—64. idemque eos, fugere molentes,
 resistere coegit. Mox.

προτέρω πολέμω μάλιστα εὐδοκμήσαντας, καὶ πολλὰς κ
 μὲν ἰδίᾳ προκινδυνεύσαντας, ἐν δὲ τοῖς καινοῖς τῶν ἀγῶνων c
 ἀριστείων ἀξιοθύνοντας; οὐ τοὺς τὴν αἰτῶν ἐκλιπόντας
 ὑπὲρ τῆς τῶν ἄλλων σωτηρίας, καὶ τό τε παλαιὸν οἰκι-
 στας τῶν πλείστων πόλεωv γενομένους, ¹ καὶ πάλιν αὐτὰς
 ἐκ τῶν μεγίστων συμφορῶν διασώσαντας; πῶς δ' οὐκ ἂν
 δεινὰ πάθοιμεν, εἰ τῶν κακῶν πλείστον μέρος μετασχόντες
 ἐν ταῖς τιμαῖς ἕλαττον ἔχειν ² ἀξιοθείμεν, καὶ τότε προ-
 ταχθέντες ὑπὲρ πάντων νῦν ἐτέροις ἀκολουθεῖν ³ ἀναγκα- d
 σθῆμεν;

κθ'. Μέχρι μὲν οὖν τούτων οἶδ' ὅτι πάντες ἂν ⁴ ὁμολο-
 γήσειαν πλείστων ἀγαθῶν τὴν πόλιν ἡμῶν αἰτίαν γεγενῆ-
 σθαι, καὶ δικαίως ἂν αὐτῆς τὴν ἡγεμονίαν εἶναι· μετὰ δὲ
 ταῦτα ἤδη τινὲς ἡμῶν κατηγοροῦσιν ὡς, ἐπειδὴ τὴν ἀρχὴν
 τῆς θαλάττης παρελάβομεν, πολλῶν κακῶν αἴτιοι τοῖς
 Ἕλλησι κατέστημεν, καὶ τὸν τε Μηλίωv ἀνδραποδισμόν
 καὶ ⁵ τὸν Σκιωναίων ὄλεθρον ἐν τούτοις τοῖς λόγοις ἡμῖν e
 προφέρουσιν. ἐγὼ δ' ἠγοῦμαι, πρῶτον μὲν οὐδὲν εἶναι τοῦτο
 σημεῖον ὡς κακῶς ἤρχομεν, εἰ τινες τῶν πολεμησάντων
 ἡμῖν σφόδρα φαίνονται κολασθέντες, ἀλλὰ πολὺ τὸδε μετ-

¹ [καὶ] L.

² ἀξιοθείμεν A. C. L.

³ ἀναγκασθήμεν A. C. L.

⁴ ὁμολογήσειαν A. C. L.

⁵ τῶν A. L.

τί τι καλ.] An τί γε παλαιὸν, c Dion. Hal. Ergo τί γε καλ. olim. quidem; πάλιν, demo. IDEM. Melius. Lano.

Οἰιστὰς] ἡ. ὁ. πολλάς μὲν — ἐπιστῶν, et, ἀπάρτα περιβαλλόντο τὸν τόπον. Ergo hic oīstas dīpantur, qui colonias deducant, ut Callim. H. in Ap. v. 67. οἰιστὰς, et Schol. ad v. 76. Mox inclusi καὶ. MOR. Idem fecit Langins, satis temere, nam referendum est ad antecedens τι, καὶ πρὶ τι παλαιὸν — καὶ πάλιν — neque vero tantummodo olim, — sed etiam deinde etc. SPONH.

Προταχθέντες] Deberi Atheniensibus principatum, etiam Herodot. IX. 27. Thucydes I. 73. et Xenoph. Hell. VII. 1. scitis orationibus explicarunt. MOR.

Κακῶν αἰτίωv] Quidquid, constituto post Salaminiāv victoriam imperio Atheniensium, usque ad initium belli Peloponnesiaci ab iis crudeliter, avaro, aut injuste factum est, tradidit Thucyd. I. 98—119. Insuper autem, haec excusantis, arguenda quis non videt admodum infirma esse? IDEM.

Μηλίωv] Tempore belli Peloponnesiaci Melas, colonia Lacedaemoniorum (Herodot. VIII. 38.), noluerat Atheniensium societati adjungere, Thucyd. V. 84. Itaque diu obsessa tandem se dedit Atheniensibus, qui ἡβήστας ἀπίστους, καὶ δὲ τὴν αἰτὴν οἰκιστῶν, ἀνοίκους ἕστρεν σπυρτακίους ἐπέμψαντες. Id. V. 160. Cf. Isocr. Panath. ἡ. κθ'. Xen. Hellen. II. 2. 2. Diod. Sic. XII. 65. Melios tandem restituit Lyander Xen. Hell. II. 2. 5. IDEM.

Σκιωναίων] Scione ab Atheniensibus defecit, Aristoph. Vesp. 210. Thuc. IV. 200. oppugnata est, c. 133. sqq. et capta, V. 32. Cf. Diod. Sic. XII. 72. 76. Ac tum quoque juventute interfecta, liberis mulieribusque in servitutem redactis, Athenienses locum Platensis habitandum dederunt. Cf. infra ἡ. λα'. Etiam Aristides Panath. p. 77. excusat Athenienses, sed, ut omnia solat, nimis. IDEM.

Κολασθέντες] Sed Melii nibil; tali ultione dignum, commiserant. IDEM.

62 ζὼν τευμήριον εἰς κελῶς διακοῦμεν τὰ τῶν συμμάχων, ὅτι τῶν πόλεων τῶν ἑφ' ἡμῖν οὐσῶν οὐδεμία τοιαύταις συμφοραῖς περιέπεσεν. ἔπειτ', εἰ μὲν ἄλλοι τινὲς τῶν αὐτῶν πραγμάτων προὔτερον ἐπεμελήθησαν, εἰκότως ἂν ἡμῖν ἐπιτιμῶμεν· εἰ δὲ μήτε τοῦτο γέγονε, μήδ' οὐδ' ἔστι τοσούτων πόλεων τὸ πλῆθος κρατεῖν ἢ μὴ τις κολάζῃ τοὺς ἔξαμαρτάνοντας, πᾶς ὅκ ἤδη δίκαιόν ἐστιν ἡμᾶς ἐπαινεῖν, οἳ τινες ἐλαχίστοις χαλεπήσαντες πλείστον χρόνον τὴν ἀρχὴν κατασχεῖν ἠδυνήθημεν;

b. λ. Οἶμαι δὲ πᾶσι δοκεῖν τούτους κρατίστους προστάτας γενέσθαι τῶν Ἑλλήνων, ἐφ' ὧν οἱ πειθαρχήσαντες ἀριστα 58 τυγχάνουσι πράξαντες. ἐπὶ τοίνυν τῆς ἡμετέρας ἡγεμονίας εὐρήσομεν καὶ τοὺς οἴκους τοὺς ἰδίους πρὸς εὐδαιμονίαν πλείστον ἐπιδόντας καὶ τὰς πόλεις μεγίστας γενομένας. οὐ γὰρ ἐφθονοῦμεν ταῖς αἰξανομέναις αὐτῶν, οὐδὲ ταραχὰς ἐνεποιῶμεν πολιτείας ἑναντίας παρακαθιστάντες, ἢ ἄλλήλοις μὲν στασιάζοιεν, ἡμᾶς δ' ἀμφοτέροι θραυτεύοιεν, ἀλλὰ τὴν τῶν συμμάχων ὁμόνοιαν κοινὴν ὠφέλειαν νομίζοντες τοῖς αὐτοῖς νόμοις ἀπάσας τὰς πόλεις διωκοῦμεν, συμμαχικῶς ἀλλ' οὐ δεσποτικῶς βουλευόμενοι περὶ αὐτῶν, ὅλων μὲν τῶν πραγμάτων ἐπιστατοῦντες, ἰδίᾳ δ' ἑκάστους ἐλευθέρους ἑῶντες εἶναι, καὶ τῶ μὲν πλήθει βοηθοῦντες,

¹ ἐφ' A. L. ² μήποτε A. C. L. ³ οὐδὲ A. C. L. ⁴ γενέσθαι A. C. L.
⁵ ἐπικαύτω L. ⁶ ἑναντίας A. C. L. ⁷ ἢ ἄλλῃ. A. C. L.

Πλείστον χρόνον] Panath. §. 18'. Σπαρτιάται μὲν ἦτο δέκα μόλις ἐπιστάτησαν τῶν πραγμάτων ἡμῶς δὲ πάντα καὶ ἐξήκοντα συνεχῶς κατέσχον τὴν ἀρχὴν. Recte ergo locus Lycoargi in Loco. §. 17'. Ἰναρῆκοντα ἦτο τῶν Ἑλλήνων ἡγεμόνες ἢ ἀρχοὶ κατιστάτες, responsible ceterorum narrationi, a Tayloro sic in dubitationem vocatur, ut is ἰβδημῶντα λεγομένων esse suspicior, quod et Lyuisi Kritayh. §. 1a'. scripsit: nisi quis ex Aristid. Panath. p. 73. (Ἀθῶναις πάλιν ἢ ἰβδημῶντα ἦτο κατέσχευ τὴν ἀρχὴν Λαλαδαίμῶντι οὐδ' εἰς τρεῖς Ὀλυμπιάδας διαφύλαξαν.) defendere atque Lycoargum malit, et ab Aristide addita existimasse tempora, quibus per Cononem recuperarant Attici imperium (Cornel. Cen. c. 4.): v. Meursii Fortuna Att. c. 10. p. 89. IDEM.

Ἐνεποιῶμεν] Ἐνεποιῶμεν, quod e coniectura recepit Wolfius, non est necessarium.

Si quis medio ἰσοπέθετα opus esse putet, is cogitet, ταραχὰς κωμῶν non esse hoc loco circumlocutionem verbi ταράττειν, in presentis jam miscere omnia (nam tum ταραχὰς κωμῶν melius erat, ut λέγειν κωμῶντα pro λέγειν), sed significare, instigare esse et causam turbatum futurum. Et sic κωμῶν κωμῶν, κωμῶν, efficitur, causam esse, §. 8. 14'. IDEM.

Κοινὴν] nobis communem, ad nos quoque pertinentem. IDEM.

Τοῖς αὐτοῖς νόμοις] ad eandem normam, quam ipsi nobis proposueramus: quæ norma describitur, συμμαχικῶς — ἀνοστανεῖσθαι, et in sententiis inest institutio, quæ δημοκρατίας introducant et firment. IDEM.

Ἐκότως] Singuli intelligantur non cives; sed singula civitates et respública, ut Rhodii, Chii, Byzantii. WOLF.

περὶ τοὺς ἔχοντας τὴν νῆσον ἔξαμαρτεῖν, ἀλλὰ μόνοι δὴ τῶν
μεγάλῃ δυνάμει¹ λαβόντων περιείδομεν ἡμᾶς αὐτοὺς² ἀπο-
ρωτέρως ζῆντας τῶν δουλείων αἰτίαν ἔχοντων. καίτοι βου-
λόμενοι πλεονεκτεῖν αὐκ. ἀν δὴ που τῆς μὲν Σικυωνίων γῆς
ἐπεδυμήσαμεν, ἣν Πλαταιέων τοῖς ὡς ἡμᾶς καταφυγοῦσι
φαινώμεθα παραδόντες, τοσαύτην δὲ χώραν παρελίπομεν,
ἢ πάντας ἀν ἡμᾶς εὐπωρότερος ἐποίησε.

ββ. Τοιοῦτων τοίνυν ἡμῶν γεγενημένων καὶ τοσαύτην
πίστιν δεδοκότων ὑπὲρ τοῦ μὴ τῶν ἀλλοτρίων ἐπιδυμεῖν,
τολμᾶσι κατηγορεῖν οἱ τῶν δεκαδασκῶν κοινωθέντες καὶ
τὰς αὐτῶν πατρίδας³ διαλυμηνάμενοι, καὶ μικρὰς μὲν ποιή-
σαντες δοκεῖν εἶναι τὰς τῶν προγεγενημένων ἀδικίας, οὐδε-
μίαν δὲ⁴ λιπόντες ὑπερβολὴν τοῖς αὐθις βουλομένοις γενέ-
σθαι πονηροῖς, ἀλλὰ φάσκοντες μὲν λακωνίζειν τὰναντίως ε
δ' ἐκείνοις ἐπιτηδεύοντες, καὶ τὰς μὲν Μηλίων οὐδύρομενοι
συμφορὰς, περὶ δὲ τοὺς αὐτῶν πολίτας ἀνήμεστα τολμᾶ-
σαντες ἔξαμαρτεῖν. ποῖον γὰρ αὐτοὺς ἀδίκημα διέφυγεν; ἢ
τί τῶν αἰσχυρῶν καὶ δεινῶν αὐ διεξῆλθον; οἱ τοὺς μὲν⁵ ἀνο- 64
μωτάτους πιστοτάτους ἐνόμιζον, τοὺς δὲ προδότας ὡς περ
εὐεργέτας ἐδεδράσσωον, ἤρουντο δὲ τῶν Εἰλώτων ἐνίοις δου-

¹ ἔχοντες A. C. L.

² ἀπωρότεροι A. C. L.

³ λυπηνάμενοι A. C. L.

⁴ ἀπολιπόντες A. C. L.

⁵ ἀνομωτάτους A.

[ἔξαμαρτεῖν] Tamen Athenienses, Ka-
been suo imperio subiecta, ceterisque in-
sulis in fidem et societatum receptis, unam
insulam urbem, Hestiam, ejectis oppida-
nis, occuparunt. Thuc. I. 114. Diod. Sic.
XII. 22. (Xenoph. Helles. II. 2. 2. rem
obiter tangens, Ἰστίας appellat, hand in-
frequenti scripturae permutatione. v. Ste-
phan. de orb. in Ἰστία.) Quam urbem
etiam tem tenuerunt, quem insula a Laco-
dæmoniiis subacta est, Thuc. VIII. 95.
Oreus enim, quod nomen hoc loco com-
memoratur, est recentius, cum antiquo
Hestiam mutatum. v. Intt. Diod. Sic.
XV. 30. Wase. ad Thuc. I. l. Schol. ad
Thucyd. I. 114. IDEM.

[τῶν δ. α. ἔχοντων] in quibus causa erat,
quæque uenturæ, digni seruitute. Nam ab
Atheniensibus defecerant. Diod. Sic.
XII. 7. IDEM. I. e. qui facile possent in
seruitutem redigi. AUON.

[Πλαταιέων] Si iniuste Isorari uoluisse-
mus, non quæuissemus paruum lucri,
negnum autem neglexissemus. MOR.

[Καταφυγοῦσι] Thucyd. III. 20. De
Sciône Platæensibus tradita vid. §. κα'.

IDEM.

[τῶν δ. α. γ. λ.] Totum hoc caput et
contra Lacedæmonios, et contra eos qui
cum iis principatum tenentibus conserunt,
imprimis contra decemuiros per Græciæ
ciuitates constitutos, et triginta tyrannos
Athenis præfectos, scriptum est. Eodem
injuriam enumeratæ sunt de Pæco §. λς'.
Pausan. §. λ'. IDEM.

[Δεκαδασκῶν] Lacedæmonii, eorumque
iussu constituti decemuiroi. Præter ea,
quæ Isocrates ipse Pausan. §. κ'. Cornel.
Lysand. c. 1. 2. 3. et Harpocratio in h. v.
et in δεκαδασκῶν (cf. Henr. Stephani distr.
7. in Isocr. p. 40.) habent, ademptus est
Diod. Sic. I. XIV. 3. X. 13. Plutaroh.
Lysand. c. 13. ad quem locum Wesselin-
gius de uarietate scribendi, in uerbis δε-
κασκῶν et δεκαδασκῶν obis uisitas, quo-
dam notauit. IDEM. Adde Isocrat. ad
Philipp. §. μ'. et Pausan. §. κς'. Valea. ad
l. Harpocrat. Cor. et Lang. ad loc. Isocr.
laud. SPON.

[ἤρουντο] F. ἤρουντο. WOLF. hanc ra-
tionem sequentur. MOR.

[τῶν Εἰλώτων] Plerumque duobus istar-

λέγειν, ἄστ' εἰς τὰς αὐτῶν πατρίδας ὑβρίζειν, μᾶλλον δ' ἐτίμειν τοὺς αὐτόχειρας ¹[καὶ φονέας] τῶν πολιτῶν ἢ τοὺς

1 uicos em. A. L.

pretantur (v. Hesych. in h. v.); quod parum definitum est (cf. Henr. Steph. diatr. 7. in Isocr. p. 43.) Accuratus ergo Harpocratio in ἀλαττίαις. Ἐλάττης, εἰ μὴ γὰρ ἰδῶται Δακτυλαίσιος, ἀλλ' εἰ πρώτος χειρῶν δίντης τῶν Ἑλλῶν τὴν πύλα ἀμείνωσας. et scholiastes Thucyd. ad I. 101. Ἑλλῶν, πόλις Λακωνικῆς, ἧς εἰ πολλοὶ ἐκαλοῦντο Ἐλάττης. Ergo Helotes fuerunt populus Sparte finitimus, quippe qui cum aliis finitimis potuit alicuiam confugere (Thucyd. I. a.), a quo Spartani semper defectionem metuunt (IV. 80.), et cuius para, inito cum Lacedaemoniis federe, e Peloponneso exiit (I. 103.), verum ad imam servitutem redactus, ut, quidquid permisissent aut iussissent Lacedaemonii, sustinere deberet. Vid. Strabo I. VIII. p. 364. et Cornel. Tacit. c. 2. Eorum conditionem accurate descripsit Isocr. Panath. §. 57. Sed quoniam fuerunt ordo, inter ingenuos et servos natos interjectus (Pollux Onom. III. 8. p. 366.), tamen auctore Thucydides scholiaste, l. c. in contemptum Helotam omnino servi Lacedaemoniorum dicti sunt Helotes. Quare ubique videndam, utrum populus Sparte finitimus, an servi et domestici, ἀλάττης, intelligantur. Hoc loco de populo sermo est. Λυακ.

Αὐτόχειρας] Αὐτόχειρ, percussor, qui sua manu interficit, etiam alium. Isocr. Ἐβγίνοτ. §. 6. ἀτίτταναι τὸν πατέρα, αὐτόχειρας γαίματος, sua manu patrem occiderunt. Plautio. §. 18. qui caedes faciunt, αὐτόχειρας appellatur. Αὐτόχειρ Συγατρός. Dio. Hal. T. I. p. 790. ed. Sylb. Αὐτόχειρ τῷ φόνῳ, patrans caedem. Demosth. de Cor. c. 88. Etiam Hesychius: Αὐτόχειρ, φονεὺς (alicuius, opisor, quis non addidit ἰαντῶν), et Αὐτόχειρας, εἰ ταῖς ἰδίας χεῖρσι φονεύσῃ, quod Lyonrg. in Locr. c. 30. αὐτοχειρ ἀμαρτάνειν dixit: ut in Xenoph. Hell. VI. 4. 35. αὐτοχειρ, caedis administratio, qui oppositor θελή, machinatio. Videatur praeterea hoc loco αὐτόχειρ et φονεὺς, quem non constantur differunt, sic posse distinguī, ut ille sit, qui sua manu occidat, hic, qui etiam subornat administratores: nisi potius καὶ φονεὺς glossema est. Mon. Αὐτόχειρ est quicumque sua manu aliquid perficit, cfr. Hoogveen. ad Viger. ed. Herm. sec. nat. 47., Hesych. s. v. αὐτοχειρ, Thom. Meg. ad eand. voc., ibique interpret., Phrysiol. Ecolg. p. 316. ed. Pass., idem in Prop. in Bekker. Anecdok. Graec. Vol. I. p. 7. et 17., Suphol. Antig. c. 892. Eleotr. 1196., N. T. Not. Apostol. c. 27. 19. Hinc ita dicitur, qui manu

operatur, ἐργάτης Ital. Poll., quem locum Henr. Stephan. Thes. Gr. recte ita emendavit, αὐτόχειρ, ἐργάτης. Deinde quicumque ipse, non per alium, aliquid efficit, auctor, v. c. μάχης Herodian. hist. L. VII. c. 3. τάρου Soph. Anthol. 306. Erf. τῆς ἀσκλησίας Demosth. p. 534. 4. ed. Reisk. τῷ μίσωματι Memnon. Exo. ed. Orell. p. 18.; neque κατὰν neque ἀγαθῶν αὐτόχειρες sunt dii Isocr. Philipp. c. 64, quae non suis manibus, non ipsi tribuant, sed ope aliorum. Passivo αὐτόχειρ γαίματος, quae a coesjedam ipsius manu scripta sunt, αὐτόχειρα, Dio Cass. p. 905. 42. ed. Reim. Imprimis vero do caede dicitur, ut denotetur. h. v. caedem sua manu perficiens, sua manu trucidans, Hesych. φονεὺς, Phavorin. s. h. v. — Γραφὴ καὶ μὴ δ' ἄλλου φονεὺς, Zonar. — φονεύσας αὐτοχειρ — πᾶς, adde Hesych. loc. a Moro adscriptum. Harpocrat. s. h. v. αὐτόχειρ. Αὐτόχειρ τῷ φόνῳ Sophoc. Eleotr. 950. (Ed. Reg. 269. Demosth. p. 321. 17. ed. Reisk. Plato Epist. VII. auctor caedis, vt illata. Adidit plerumque genitivus hominis interfecti, quod jam Stephan. in Thes. rectissime vidit. Αὐτόχειρα: ἄλλου ἄλλου Demosth. adv. Leptin. §. 18. αὐτόχειρὰ μου ed. 549. 5. ed. Reisk., αὐτῷ Dio Cass. 935. 75. 1193. 84. φλάκων id. l. 50. 56. sq., Γαῖου Appian. Bell. Civ. IV. c. 9. Dio Cass. 416. 4. 485. 5. 509. 73., τῷ πατρὶς Liban. I. p. 922. extr. Diodor. Sicil. I. 377., Συγατρός Dionys. Halic. loc. a Moro laud. Sapienter autem hic genitivus omittitur. Isocrat. Plautio. §. 18. Ἐβγίνοτ. §. 6., Dio Cass. I. p. 64. l. 46. sq., Soph. Ed. Reg. 230. Ref. Ajac. 57., Hesych. s. v. αὐτόχειρας. Ipsius manu est αὐτόχειρ Soph. Antigon. 1159., ita ut dubium sit, utrum sua ipsius, an patris ipsius manu occiderit, nam Choras interrogat, cfr. Interpr. ad h. loc. Ita Antigon. 172. de fratribus illis legitimis πλεονεκτήσας αὐτόχειρ σὺν μίσωματι, ipsorum manibus (in vicem) percempti. Cfr. Eorip. Phoeniss. 887. Sophoc. Ed. Reg. 1226. nomen sua ipsius manu fecit, sed ego mea ipsius feci. De simili ratione verborum αὐτόχειρ et ἀπνοφραγὸς vid. Lobekium meum ad Ajac. p. 335. et Heath. ap. Murgav. ad Antigon. 1159. Denique dicitur de vi, quam aliquis sibi met ipse infert. Πάσις ὑφ' ἑωῶς αὐτόχειρ αὐτὸν Sophoc. Antig. v. 1300. αὐτόχειρ σφαγὴ Eorip. Phoen. 343. τρώει Oros. 1040. αὐτόχειρ ἰαντῶ Dio Cass. 872. 28. Plerumque simpliciter positum denotat eam, qui ipse

γονίας ταῖς αὐτῶν, εἰς τοῦτο δ' ἀμείψαντες ἅπαντας ἡμᾶς
κατέστησαν, ὥστε πρὸ τοῦ μὲν διὰ τὴν παρούσαν εὐδαιμο-
νίαν καὶ ταῖς μικραῖς ἀτυχίαις πολλοὺς ἕκαστος ἡμῶν εἶχε
τούς συμπαθήσαντας, ἐπὶ δὲ τῆς ταύτων ἀρχῆς διὰ τὸ πλῆ- b
θος τῶν οικείων κάκων ἐπαυσάμεθ' ἀλλήλους ἐλευόντες.
60 οὐδὲν γὰρ τοσαύτην σχολὴν παρέλεγον, ὥσθ' ἑτέρω συνα-
χθεοῦσθαι. τίνας γὰρ οὐκ ἐφίκεντο; ἢ τίς οὕτω ἰσώρη

¹ τοσαύτην σχολὴν A. L.

semel ipsam peremit. Zonar. Phavorin. Suid et loc. isonumeria. Ceterum cfr. de h. v. Carol. Segar. l. 1. Orell. ad Nicol. Damascen., praecipue vero F. A. Wolf. ad Demosth. Leptin. §. 17. Similis ratio conspicitur in ass. verbi ἀτυχία cfr. Iona. Lect. Lac. p. 9. loc. Glossogr. supra commemorat. De eo, qui alium eam manu interficit, Demosth. 787. 26. ed. Reisk., Tzet. Schol. ad Lyc. 17. Adde Xenoph. locum, quem Morus attulit. Harpocratia in Lexic. αἰθήνας, ἢ ἀντίχως, ἢ ὁ αὐτὸν ἀμαρῶν. διὸ κατ' Ἰσοκράτην, αἰθήνας, ἀσπίας δι' ἢ τὰ κ. τ. λ. Sed vocem αἰθήνας apud Isocratem reperiri negarunt Henr. Steph. Diatr. ad h. l. Corol. Segar. in Specim. Observ. p. 74. Stephanus de h. l.: 'Harpocratia locus hic, donec saae integritati restitutus fuerit, haud facile fuerit illius mentem ex eo creara.' Valokenarius in Diatriba in Barip. perd. dram. reliq. p. 189: 'Mallem scripsisset ut veriora αἰθήνας, ἢ ἀντίχως, ἢ ἑαυτὸν ἀμαρῶν, κατ' Ἀντιφῶντην διὸ κατὰ Σοφοκλῆ, αὐτοήνας.' Segar. astra legendum esse putaverat: ὁ αὐτὸς ἀμαρῶν. διὸ κατ' Ἰσοκράτην αἰθήνας καὶ φωνίας. deinde vero coniecit αὐτὸν, quemadmodum Henr. Steph. iam exhibet, reliqua non retractans. Quam hic et Coras patarent, Harpocratiaem hunc Paegyrioi locum respexisse, ille l. o., Coras αἰθήνας et hic et Platia. §. 17. reposuit. Sententiam Harpocratiaem confirmant Suidas et Cyrill. Lex. MS. Voss. (coll. MS. Fabric.) laud. Albert. ad Hesych. αὐτοήνας. Sed eam hanc corruptam esse locum in libro tantopere corrupto, petitisne aliam locum respicere, quam Isocratia scripta et manca adhaec et perquam negligenter tractata sint? Equidem nihil video, quod ad hunc solum locum nos vocet. Miser etiam Morus verba καὶ φωνίας delecta palasse, multo magis vero Segarium dicitiae adimplentem, p. 74. 'Interpretamentum apocriam pro se forte videt' et expungendum esse p. 76. eundem p. 78. ea raverna eiecisse, sed ἀντίχως restituisse illa, ut legeret τῶς ἀντίχως

τῶν αὐτῶν ἢ τῶς γονίας τῶς ἑαυτῶν. Coras in ipsa oratione asteriscis notavit Morus secutus, glossema esse putans; in not. et his et Platia. §. 17. confirmat, τῶς αἰθήνας τῶν αὐτῶν scribens. Nihil est, quod adeo moveat; rectius retinentur haec verba, quam rejiciantur. ἀντίχως καὶ φωνίας τῶν αὐτῶν, ἢ τῶς γονίας τῶς ἑαυτῶν, quibus videt oratorem scribere potuisse, qui in his magnam curam adhiberet. Respondet vox φωνίας sono sequenti vocis γονίας; ita supra ἰσώρη καὶ γῆρας §. 17. infra §. 17. φῶμα καὶ μῆμα, de pace §. 17. ὦμα καὶ ἴμα, et sexcentia similia reperiantur. Σρονκ. Καὶ] Wolfus suspicatur καὶ, vel καὶ ἔτι vel καὶ ἔτι, sine causa: quum bene Græce dicatur, ἀπομαρῶν τῶς ἀτυχίας, ut mox συνεχθ. ἰσώρη. Μορ.

Ὅτιν τοσαύτην σχολὴν] An pleonasmus illustrari potest exemplo illius, ὅτιν μέγχε σῆμα, apud Demosth. de Cor. c. 52. Wolfe τσαύτην reddenda videtur. In margine add. Bas. legitur ἔτι τοσαύτην, quod etiam in eo significat, adeo, tamen ante σῆμα poni non potest. ICKM. Pleonasmus evidens, sed utraque vox servari potest, quam Græci a pleonasmis non alioq. ajnt. ΑΥΟΑ. Coras autem eiecit vocem τοσαύτην. Reiskius in animadv. in not. Græc. Vol. II. p. 16. extr.: 'surpe vim, dicit, et efficentiam eorumque consuetudines Auctores ubertate utuntur et exagorant verba æquivalentia.' Addeam, imprimis in formatis et verbis, quæ numerum, magnitudinem et similia indicant. Ita et Isocrates et alii consueverunt ὅτιν σφῆρα, ita μᾶλλον cum comparative μᾶλλον cum aspernativa, ἢ post genitivum comparationem, alia multis in quibus Herod. l. 41. ἔω — μέγ' ἔσας, αἰθὲς αἰ σῆμα, cfr. Brunek. lex. Sophoc. et Schæfer. ad Soph. Tom. II. p. 326. Meletem. orit. p. 99. Αἰνὰ μᾶλλον Reisk. t. 1. μέγας καὶ αἰνὸς Soph. Cfr. Reg. 63. μέγας ἀπ' ἀλλοῦ, cfr. Schneider. ad Argov. Orph. v. 83. ἴμοι, ut reliqua sapem, doceant non adeo superfluum et ineptum glossema esse v. τοσαύτην, quam Coras pataverit.

τῶν πολιτικῶν ἢ πραγμάτων, ὅστις οὐκ ἐγγυὲς ἠναγκάσθη γενέσθαι τῶν συμφορῶν, εἰς αἷς αἱ τοιαῦται φύσεις ἡμᾶς κατέστησαν; εἶτα οὐκ αἰσχύνονται τὰς αὐτῶν πόλεις οὕτως ἀνόμως διαδύντες² καὶ τῆς ἡμετέρας ἀδικίας κατηγοροῦντες, ἀλλὰ πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ περὶ τῶν δικαῶν καὶ τῶν γραφῶν τῶν ποτὲ παρ' ἡμῶν γενομένων λέγειν τοῖς ἄλλοις, αὐτοὶ πλείους ἐν τρισὶ μῆσιν ἀκρίτους ἀποκτείναντες ὡς ἢ πόλις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ἀπίσθης ἔκρινε. φυγὰς δὲ καὶ στάσεις καὶ νόμων συγχύσεις καὶ πολιτικῶν μεταβολαίς, ἔτι δὲ παιδῶν ἕβρεις καὶ γυναικῶν αἰσχύναις καὶ χρημάτων ἀρπαγῆς τίς ἂν δύνατο διεξελθεῖν; πλὴν τοσοῦτον εἰπεῖν ἔχω³ κατ' ἀπάντων, ὅτι τὰ μὲν ἐφ' ἡμῶν δεινὰ ραδίως ἂν τις ἐνὶ ψηφίσματι διέλυσε, τὰς δὲ σφαγὰς καὶ τὰς

¹ μὲν αὐτῶν A. C. L.

² τῆ δ' A. C. L.

³ κατὰ πάντων A. C. L.

Latinsam modo simili modo p̄sal, videtur est apud Vechmer. in Hellenolex. p. 166. not. Nihil igitur mutavi in lectione, quam omnes, quod sciam, codices tuentur, et cavendam in his, ne cum Hejnio, notum illud μόνος ἐσ' ἀθρήτους conjiçiente, erremus. Πῆμα τῶν πραγμάτων εἶναι, cfr. Panathen. §. xj. lγ'. de permut. §. ιε'. et scripius, ignarum et imperitum eorum esse, ἰδιότης, denotat. SPONH.

Φύσεις] Homines his ingeniis, hæc indole præditi. MOR.

Διαθέντες] Sicut et διαθέντες τὰς πόλεις ἀδικίας, ii quos supra dixit κωνοτήσαντας τῶν λαοκρατιῶν, hoc est, sicut etiam Græci, præter Laodæmonios, qui quidem, iustitibus Laodæmonia, in sua quique civitate deoconviralem potestatem tenuerunt: quæ propter hoc dicitur τὰς αὐτῶν πόλεις, suam patriam, sicut tractasse, et paulo ante περὶ τὰς αὐτῶν πόλεις ἐξημαρτυρίας, item λαοκρατίας τὰς αὐτῶν πατριδας. CORNEL. HYS. o. 1. Οὕτω διέστη, ad eam conditionem adegerunt. Cf. §. α'. lγ'. μγ'. et Eræsti ad Xen. Mem. IV. 2. 40. De ἀδικίας est in fine capituli, ad ἀνομίας ἐπὶ λαοκρατίας γενέσθαι, et νόμων συγχύσεις, et §. μβ'. in τῆς αὐτῶν ἀδικίας ἀπέδωκε, in quibus omnibus locis ἀδικίας est, contra leges ἰλιανum civitatum, neglectas a deoconviria, a quibus defendi debebant, cum cives essent, et patriam administrarent. IDEM.

Περὶ πάν] Cfr. Caroli Segaar. Spon. Observ. crit. in Isoorat. in Actis Træjectin. I. p. 86. qui comprobatur. SPONH.

Γραμμάτων] Cfr. Panath. §. μδ'. IDEM.

Ἐν τρισὶ μῆσιν] Hoc ad triginta tyrannorum, a Spartensibus constitutarum, tem-

pora videtur referendam, a quibus Areop. §. κ'. narrat mille et quingentos cives occisos (quanquam addit ἀκρίτους, quod fortasse non de omnibus omnino capiendum est), ultra quinque millia fugiendi consilium capere coacta esse: rursus Panath. §. xj. plures esse indicta causa a Laodæmonia tempore imperii occisos, quam Athenis ab urbe condita in iudicio adductos. Cf. Xen. Hell. II. 4. 13. ubi eorum crudelitas per octo menses grassata chronologico dicitur (nam non integram annum tyranni fuerunt), ut ab Isocrate per tres menses, h. e. satis breve temporis spatium. MOR. Cfr. Senoc. de tranquillit. III. p. 352. Diogen. Laert. VII. 5. Æschia. de mal. leg. p. 38. 15. contr. Ctesiph. p. 87. 20. Hemsterhuis. ad Aristoph. Plat. p. 440. Woesehing. ad Diodor. Sic. T. I. p. 645. Taylor. in Lys. vit. p. 47. Valkensoor. diatr. in Æsop. p. 188. sq. SPONH.

Παιδῶν ἕβρεις] Cfr. Cor. Prodr. bibl. gr. p. 366. ipse Isoor. infra Panath. §. γ'. ἀρχῆς γενεαῶν καὶ παιδῶν. Lucian. Tyr. §. 26. παρθένας διαφύλαξαι καὶ ἐφάβους κατασχέσαι. Demosth. p. 413. 26. ed. Reisk. SPONH.

Ἀρπαγῆς] Panath. §. μδ'. de Laodæmonia: ἕως ἵσθαι ἔχοντες τὸ ἀνομήν. MOR. Cfr. §. μδ'. sed hanc artem hic non ianxit. SPONH.

Τὰ μὲν] Pro τὰ νομῶν ἕξι, πάντα. AUSA.

Ἀδύνατος] facile aboleri potuisset. Cætes enim ἂν, aoristi indicativo presentis, Latini plusquamperfecti consuetudine simile est. [Cfr. Hermann. ad Vigor. p. 699. edit. II.] Prætorior de Atheniensium

ἀνομίας· τὰς ἐπὶ τούτων γενομένας οὐδεὶς ἂν ἰάσασθαι
δύναίτο.

λγ'. Καὶ μὴν οὐδὲ τὴν παροῦσαν εἰρήνην, οὐδὲ τὴν αὐ-
τονομίαν τὴν ἐν ταῖς πολιτείαις μὲν οὐκ ἐνούσαν, ἐν δὲ ταῖς ε
συνθήκαις ἀναγεγραμμένην, ἄξιον ἐλέσθαι μᾶλλον ἢ τὴν
ἀρχὴν τὴν ἡμετέραν. τίς γὰρ ἂν τοιαύτης καταστάσεως
ἐπιθυμήσειεν; ἐν ἣ καταποντισταὶ μὲν τὴν θάλατταν
κατέχουσι, πελτάσται δὲ τὰς πόλεις καταλαμβάνουσιν,
ἀντὶ δὲ τοῦ πρὸς ἑτέρους περὶ τῆς χώρας πολεμῆν ἐντὸς
τείχους πρὸς ἀλλήλους οἱ πολῖται μάχονται, πλείους δὲ θ5
πόλεις αἰχμάλωτοι γεγονάσιν ἢ πρὶν τὴν εἰρήνην ἡμᾶς
ποήσασθαι, διὰ δὲ τὴν πυκνότητα τῶν μεταβολῶν ἄδυ-
μοτέρως διάγουσιν οἱ τὰς πόλεις οἰκοῦντες τῶν ταῖς φυγαῖς
ἐξημιωμένων· οἱ μὲν γὰρ τὸ μέλλον δεδίασιν, οἱ δὲ αἰεὶ κατιέ-
ναι προσδοκῶσι. τοσοῦτον δ' ἀπέχουσι τῆς ἐλευθερίας καὶ
τῆς αὐτονομίας, ὡς δ' αἱ μὲν ὑπὸ τυράννοις εἰσὶ, τὰς δ' ἄρμο-
σταὶ κατέχουσιν, ἔναιαι δ' ἀνάστατοι γεγονάσι, τῶν δ' οἱ
βαρβαροὶ δεσπότες καθεστήκασιν· οὗς ἡμεῖς διαβῆναι τολ- h

ἰ ἄδυμότερον A. O. L.

injuria verbo leniore *θάλασιν*; finire, uti-
tur, graviore *ἰάσθαι*: de Laedæmoniorum
sevitia. Mor.

Εἰρήνην] Pacem, ignominioso Antalcidæ
fodere a Græcis cum Artaxerxe Mnemo-
ne sancitam: quo fœdere quum Laedæ-
monii primam Atheniensibus molesti esse
cuperent, tamen ad extremum etiam Athe-
nienses conditiones pacis probarent.
Hæc historia e Xen. Hellen. IV. 8: 12.
sq. et Diod. Sic. XIV. 110. petenda
est. Ipsa formula pacis, *αὶ συνθήκαι*, apud
Xen. l. c. V. 1. 28. legitur. Cf. Justin.
VI. 6. Quantum rex Persiæ creverit hac
pace, pacis, sed perspicua infra §. λζ'.
ἴσθ. traditur: τὴν γὰρ Ἀσίαν — *τιγχίζεν*.
Cf. §. λδ'. §. μζ'. Panath. λθ'. Plutarch.
in Artaxerxe p. 1022. ed. Francof. IDEM.

Καταποντισταὶ] Odii augendi causa
Laedæmonios et Persas appellat piratas,
ut eorum crudelitatem in expeditionibus
marinis indicet. Verbum *καταποντιστῆς*
suo significato de piratis occurrit Panath.
§. αθ': et *καταποντισμῆς*, reuens natorum,
mari mersorum, nex §. μζ'. Demosth. o.
Aristocr. §. μδ'. Ἀριστῶς καὶ *καταποντι-
στῆς* et synonyma conjungit. IDEM.

Καταλαμβάνουσιν] Retulerim ad Læo-
dæmonios, qui facta pace Antalcidæ unam
post aliam urbem hostiliter aggressi sunt,

armisque ceperant. Res narratur §. λε'.
Idem est, *πόλις αἰχμάλωτοι γεγονάσι*.
Ergo *πελτάσται* sunt omnino *armati*. IDEM.
Male audierunt *πυλτάσται*, quia erant
ἔθνοι, *milites mercenarii* (ergo non omnino
armati). *ἔθνοισιν* autem hoc primum fuit in
Græciâ. vid. Valesii Notæ in Notas Mau-
sæci ad Harpocrat. p. 322. sq. WENDLER.
Ἀπέχουσι] Adde vel subaudi αὶ πόλις.
AUGER.

Ἄρμοσταὶ] Ἄρμιστῆς ex etymologia et
loquendi usu est omnino reipublicæ ad-
ministratores: v. Intt. ad Hesych. et Sci-
das, et Wesseling. ad Diod. Sic. XIII.
66. Sed constat, verbo generis translati
ad formam significandam, nominatim eos;
qui a Laedæmonio præfecti sunt urbi-
bus, eorum imperio subjectis, nomen τῶν
ἄρμιστῶν gessisse. Dem. de Cor. c. 26.
de hoc ipso tempore imperii Spartanorum:
*Λακεδαιμόνιοι τὰ πόλεις τῆς Ἀττικῆς
κατέχουσιν ἄρμιστῆταις*. Polyb. IV. 27. Xen.
de rep. Laced. XIV. 2. dicit, olim Læo-
dæmonios maluisse domi vivere, quam
ἀρμίζεν (i. e. *ἔθνοι ἄρμιστῆταις*) ἐν ταῖς πό-
λεσιν. Mor. Adde Harpocrat. et Zonar.
s. v. ἔρμ., Etym. M. p. 364. l. 38. ed.
Syb. SPHON.

Δεσπότες] Hinc §. λθ'. οἱ *Λακεδαιμόνιοι
πολλὰς τῶν Ἑλλήνων ἐκείτους τοῖς βαρβάρου*

μάρτυρας εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ μαίζον ἢ ¹ προσέμεν αὐτοῖς
 φρονήσαντας οὕτω διαΐδμεν, ὥστε μὴ μόνον παύσασθαι στρα- 61
 τίας ἐφ' ἡμᾶς παυόμενους, ἀλλὰ καὶ τὴν αὐτῶν χεῖρα
 ἀνέχουσθαι ποδωμένων, καὶ διακρούσας καὶ χιλιᾶς καυρῆ
 περιπλέοντας εἰς τὸσαύτην ταπεινότητα κατεστήσαμεν,
 ὥστε μακρὸν πλεῖον ² ἐπὶ ταύτῃ Φασήλιδος μὴ καθέλειναι,
 ἀλλ' ἡσυχίαν ἄγειν καὶ τοὺς καιροὺς περιμένειν, ἀλλὰ μὴ
 τῇ παρουσίᾳ δυνάμει πηκταίην. καὶ ταῦθ' ὅτι διὰ τὴν τῶν
 προγόνων τῶν ἡμετέρων ἀρετὴν οὕτως εἶχον, αἱ τῆς πόλεως
 συμφεραὶ σαφῶς ἐπέδειξαν· ἅμα γὰρ ἡμεῖς τε τῆς ἀρχῆς
 ἀπεστρωόμεθα καὶ ταῖς Ἑλλήσιν ἀρχὴ τῶν κακῶν ἐγγίγνε-
 ται. μετὰ γὰρ τὴν ἐν Ἑλλήσποντῷ γενόμενῃ ἀτυχίᾳ ἑτέραν
 d ἡγεμόνων καταστάτων ἐνίκησαν μὲν οἱ βάρβαροι καυμα-
 χούντες, ἤρξαν δὲ τῆς θαλάσσης, κατέσχον δὲ τὰς πλείεστας
 τῶν νήσων, ἐπέβησαν δ' εἰς τὴν Ἀσικωνικὴν, Κίθηρος δὲ
 κατὰ κράτος ἔλκον, ἄπιστον δὲ τὴν Πελοπόννησον κακῶς
 ποικύντες περιπέλευσαν.

ἂδ'. Μαίλιστα δ' αἰ τις συνίδοι τὸ μέγεθος τῆς μεταβα-
 λῆς, ³ εἰ παρακαταγράψῃ τὰς συνθήκας τὰς τ' ἐφ' ἡμῶν γενο-
 μένας καὶ τὰς νῦν ἀναγεγραμμένας, τότε μὲν γὰρ ἡραῖς
 e φρασησόμεθα τὴν ἀρχὴν τὴν βασιλείας ὀρίζοντες καὶ τῶν

¹ προσέμεν A.² ἐπὶ τῆς φασ. A. C. L.³ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν A. C. L.

ἐπιγραφῶν. Cf. λζ'. μζ'. et formula pa-
 cis apud Xenoph. Hellen. IV. 8. 12.
 Mon.

Προσέμεν] Sicil. προσέμεν ἢ ἀπ. προσέμεν.
 WOLF.

Ὅτινα δίδωμεν] eo redigimus. Videtur
 autem totum hoc de rebus Cimoniae ad
 Eurymedonem intelligendam esse. Thuc.
 I. 100. Diod. Sic. XI. 60. 61. Mon.

Παρθωμίων] Cf. Platina p. 24. Sponh.
 Κατατάσσων] Eos, qui (supra Xerxis
 statu) mille et ducentis navibus nisi erant
 (postea tempore Longiniani), adeo humiles
 reddidimus. Mon.

Φασήλιδος] Cf. Arceop. §. λζ'. Pausan.
 §. κ. Sicilicet Athenienses cum Artaxerxe
 Longinimo, ad Cyprium victo a Cimone,
 spēdus fecerunt, ut post apud Lycium, in
 Lycia, q. 17. μισθὸν κλίσε μὴ πλείον ἢ τῆς
 Κίθου καὶ Φασήλιδος. Hoc pro Φασήλιδος
 scribendam esse, Taylorus recte docuit,
 et Diod. Sic. XII. 4. no Saidam in Κίθου
 habuit. Aristides Pausan. p. 57. versus
 septentrionem Cyanaeas, versus meridiem
 Chelidonias (insulas, Phaselidi vicinas,

v. Spid. l. c.) terminos constitutos dicit.
 Adde Plutarch. in Cimone p. 487. ed.
 Feacof. Hoc ergo §. λζ'. voluit Isocra-
 tes, quem τὴν ἀρχὴν τὴν Φασήλιδος ἐλάττω
 scripsit. Idem. Φάσελις Herodot. II. 178.
 Plutarch. vit. Alex. p. 674. Thucyd. II.
 69. VIII. 88. ubi cod. Gr. Φασήλιδος,
 VIII. 99. Dionys. Perieg. v. 855. Eustath.
 ad Hom. p. 635. l. 36. ed. Rom. nam
 secundum Herodianum ap. Steph. Byz.
 προσετατάσσωνται. Φασήλις autem ἑστὸς
 scribitur e proceptis Eustathii ad Dionys.
 l. ita Strab. Tom. V. p. 666. Th., Stephan.
 Byzant. s. h. v. Ptolem. V. 3. Diodor. Sic.
 XII. 4. 4. XX. c. 27. Scylax p. 59. ed.
 Hudson. Φασήλις apud Ctes. in Phot. bibl.
 p. 145. Sponh.

Ἀποχίαν] Clades Atheniensium ad Sa-
 mon Argos, ubi victoria Lyxandri Laco-
 demonia imperium Graeciae peperit. Xen.
 Hellen. II. 1. Diod. Sic. III. 106. Cor-
 nel. Lys. Mon.

Ναυμαχιώνας] Ut postea Artaxerxidi
 Mnemon ad Onidem, de quo §. 3d.
 Idem.

φόρον ἐνίοις τάττοντες καὶ κωλύοντες αὐτὸν τῇ θαλάττῃ
 χρῆσθαι· νῦν δ' ἐκεῖνός ἐστιν ὁ διοικῶν τὰ τῶν Ἑλλήνων, καὶ
 προστάτων ἂν χρῆ ποιεῖν ἐκάστους, καὶ μόνον οὐκ ἐπιστά-
 θμους ἐν ταῖς πόλεσι καθίστας. πλὴν γὰρ τούτου τί τῶν
 ἄλλων ὑπόλοιπόν ἐστιν; οὐ καὶ τοῦ πολέμου κύριος ἐγένετο,
 καὶ τὴν εἰρήνην ἐφρυτάνευσε, καὶ τῶν παρόντων πραγμά- 66
 των ἐπιστάτης καθέστηκεν; οὐχ ὡς ἐκεῖνον πλέομεν, ὡς περ
 πρὸς δεσπότην, ἀλλήλων κατηγοροῦντες; οὐ βασιλεῖα τὸν
 μέγαν αὐτὸν προσαγορεύομεν, ὡς περ αἰχμάλωτοι γεγνό-
 τες; οὐκ ἐν τοῖς πολέμοις τοῖς πρὸς ἀλλήλους ἐν ἐκείνῳ τὰς
 ἐλπίδας ἔχομεν τῆς σωτηρίας, ὅς ἀμφοτέρους ἡμᾶς ἠδέως ἀν
 ἀπολέσειεν; ὦν ἄξιον ἐνδυμηθέντας ἀγανακτῆσαι μὲν ἐπὶ b
 ταῖς παροῦσι, ¹ ποθέσαι δὲ τὴν ἡγεμονίαν τὴν ἡμετέραν,
 μίμψασθαι δὲ Λακεδαιμονίους ὅτι τὴν μὲν ἀρχὴν εἰς τὸν
 62 πόλεμον κατέστησαν ὡς ἐλευθερώσοντες τοὺς Ἕλληνας, ἐπὶ
 δὲ ² τελευτῆς οὕτω πολλοὺς αὐτῶν ἐκδότους τοῖς βαρβάροις
 ἐποίησαν, καὶ τῆς μὲν ἡμετέρας πόλεως τοὺς Ἴωνας ἀπέ-
 στησαν, ἐξ ἧς ἀπώκησαν καὶ δι' ἣν πολλὰκις ἐσώθησαν,
 τοῖς δὲ βαρβάροις αὐτοὺς ἐξέδωσαν, ὦν ἀκόντων τὴν χώραν c
 ἔχουσι καὶ πρὸς οὓς οὐδὲ πώποτε ἐπαύσαντο πολεμοῦντες.
 καὶ τότε μὲν ἡγανάκτου, ὅθ' ἡμᾶς νομίμως ἐπαύχων
 τινῶν ἤξιοῦμεν· νῦν δ' εἰς ³ τοιαύτην δουλείαν καθεστῶτων

¹ ποθέσαι A. C. L.² τελευτῆς δὲ A. C. L.³ τοιαύτην A. C. L.

Ἐπιστάθμους] Ἐπίσταθμος, κατὰ σα-
 τραπίαν κώριος (i. e. satrapa). Harpoor.
 Suidas. IDEM. Etymol. Magn. p. 330. ed.
 Schaeff. Sproun.

Τὸν εἰρήνην ἐφρυτάνει. suo arbitratu de pace
 docernit, eam facit, suadet, tuetur, mutat,
 tollit: plane idem, quod hoo ipso loco,
 κύριος ἵσχυρο, pones eum est arbitrium.
 Diod. Sic. XIV. 110. constitutum narrat,
 ut, si qui non parissent foederi, contra
 eos Artaxerxes διὰ τῶν εὐδακόντων (e sua
 sententia, ut ipsi placeret, εὐδακόμενος
 αὐτῷ. Polyb. XVII. 32.) bellum gereret.
 Aristid. Panath. p. 72. regi Persiarum Asi-
 aticos Græcos deditos queritar, datamque
 potestatem τὰς ἄλλας (Europæis Græcis)
 τὰ Μακρία ἠέξων. Proinde Græci non so-
 lum pace Antalcidae velut norma usi sunt,
 Xen. Hellen. VI. 5. 2. sed Artaxerxes
 etiam iis ampe suavitatem pacem, Diod. Sic.
 XV. 32. 50. 70. 76. Usurpari autem
 ἐφρυτάνειον significatione administrandi et
 moderandi, notum est. Lucian. T. II.

p. 379. simillimum est, τὰς στασιάζοντας
 θαλάττην, καὶ ἡσυχίαν εἰρήνην ἐφρυτάνειον.
 Dion. Halic. T. II. p. 34. ed. Sylb. de
 rege, pacem patriæ conservante, τὴν εἰρή-
 νην ἐφρυτάνειον. Hesychius: ἐφρυτάνειος,
 δίκαιος. quod et de hoc loco valere potest.
 Cf. Harpoorat. in ἐφρυτάνειον. [ἐφρυτάνειος
 et ἐπιστάτης, see Vales. not.] MOR.

Πλέομεν] Lege omnino Panath. §. 6.
 ἡ. κρείσσεις ἀμφοτέρων ὡς ἐκεῖνον, ἐκείνους,
 ἐπιτόριος ἀν εὐδακόντων διαπέδαι, κύριος τῆς
 (i. e. τούτου) γαίης: οὐκ ἐστὶν ἡμεῖς Ἕλλησι
 κλεισθίαις. IDEM.

Ἐξέδωσαν] In formula pacis Antalcidae,
 Xen. Hellen. V. 1. 28. Ἀρταξέρξης νομίμη
 δίκαιον, τὰς ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλεις (i. e. τοὺς
 Ἴωνας) ἑαυτοῦ εἶναι. Ergo ἀρίστουσι εἰ-
 γνificat, a nobis nostraque societate separatos
 esse voluerunt; eo, quod Persico imperio
 eos subesse passus sunt: nec accurate ver-
 tit in notis Wolfius: impulerunt ad de-
 fectionem. IDEM.

οὐδὲν φροντίζουσιν αὐτῶν, οἷς οὐκ ἔξαρκεῖ δασμολογεῖσθαι καὶ τὰς ἀκροπόλεις ὄραν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν κατεχομένας, ἀλλὰ πρὸς ταῖς κοιναῖς συμφοραῖς καὶ τοῖς σώμασι δεινό-
 d τερα πάσχουσι τῶν παρ' ἡμῖν ἀργυρωνήτων· οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν οὕτως αἰκίζεται τοὺς οἰκέτας, ὡς ἐκεῖνοι τοὺς ἐλευθεροῦς κολάζουσι· μέγιστον δὲ τῶν κακῶν, ὅταν ὑπὲρ αὐτῆς τῆς δουλείας ἀναγκάζονται συστρατεύεσθαι, καὶ πολεμῶν τοῖς ἐλευθεροῦν ἀξιοῦσι, καὶ τοιοῦτους κινδύνους ὑπομένειν, ἐν οἷς ἤττηθέντες μὲν παραχρῆμα διαφθαρήσονται, κατορθώσαντες δὲ μᾶλλον εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον δουλεύουσιν.

λε'. Ὡς τίνες ἄλλους αἰτίους χρῆ νομίζειν ἢ Λακεδαι-
 e μονίους; οἱ τοσαύτην ἰσχύν ἔχοντες περιοῶσι τοὺς μὲν αὐτῶν συμμάχους γενομένους οὕτω δεῖνὰ πάσχοντας, τὸν δὲ βάρβαρον τῆ τῶν Ἑλλήνων ῥώμῃ τῆν ἀρχὴν τῆν αὐτοῦ κατασκευαζόμενον. καὶ πρότερον μὲν τοὺς τυράννους ἐξέβαλ-
 σι λον, τῷ δὲ πλήθει τὰς βοηθείας ἐποιοῦντο, νῦν δὲ² τοσοῦτον μεταβεβλήκασιν, ὥστε ταῖς μὲν πολιτείαις πολεμοῦσι, τὰς δὲ μοναρχίας συγκαδιστάσι. τὴν³ μὲν γε Μαντινέων πόλιν εἰρήνης ἤδη γεγενημένης ἀνάστατον ἐποίησαν,⁴ καὶ τὴν Θηβαίων Καδμείαν κατέλαβον, καὶ νῦν⁵ Ὀλυθίους καὶ Φλιασίους πολιορκοῦσιν, Ἀμύντα δὲ τῷ Μακεδόνων βα-

¹ ἰσχυροὶ A. C. L.

⁴ τῶν δὲ A. C. L.

² εἰς τοσοῦτον A. C. L.

⁵ Ὀλυθίους καὶ Φλιασίους πολιορκοῦσιν A. C. L.

³ δὲ Μαντ. A. C. L.

Ἐξαίσι] qui non satis miseriarum pati videntur, quod tributa ab iis exiguntur. Nempe Lacedæmonii imperarant iis tributa. Cf. §. λζ'. IDEM.

Ἀργυρονήτων] οὐδὲν ἦσαν τῶν ἀργυρωνήτων δουλεύοντι. Platæo. §. ια'. IDEM.

Ῥώμῃ] oribus Ionie adjutus, usus. IDEM.

Ἐξίβαλλον] Opem tulerunt Atheniensibus, quum Hippiam eiecerant. Herodot. V. 62—65. Thucyd. VI. 59. sqq. Xen. Hellen. VI. 5. 33. IDEM.

Πολιτείας] Ut oppositio πολιτείας et μοναρχίας ostendit, πολιτείας esse hoc loco δημοκρατίαν aut εὐθῆδες, quod ante dixerat: ita Harpocratio in πολιτεία docet, rhetores hoc verbo ἰδίως uti de democratia, laudatque Isoeratis Panegyricum. Demosth. de Rhod. lib. p. 196. ed. Reisk. et τὰς πολιτείας καταλύοντες, καὶ μεθιστόντας εἰς ἐλευθερίαν, καὶ ἐχθρὸν πάντων τῶν ἐλευθερίαν ἐπιθυμῶντων. Cf. Henr. Steph. diatr. 5. in Isocr. p. 27. IDEM. Et F. A. Wolf. ad

Demosth. Leptin. §. ζ'. SPORN.

Μαντινέων] De Pace §. λγ'. Μαντινίας διέκισαν, divisos in quatuor pagos habitare iusserunt. Xen. Hellen. V. 2. Wessolignus ad Dioc. Sic. XV. 5. cf. c. 12. Polyb. IV. 27. Ipsa urbs diruta est. Cf. Harpocrat. in Μαντινίῳ δικαιοσύμῃ. [et Vales. not.] Mon.

Καδμείαν] Phœbidas Lacedæmonius, capta per fraudem Cadmea, ipse quidem punitus est, sed non item deductum presidiam. Platæo. §. ιβ'. Xen. Hellen. V. 2. 17. sqq. Dioc. Sic. XV. 20. Polyb. IV. 27. IDEM.

Ὀλυθίους] Initia sūnt apud Xen. l. c. §. 11. Reliqua §. 27. Tum c. 3. init. et §. 18—26. Adde Dioc. Sic. XV. 19. sqq. ubi Lacedæmonios dicit denno habuisse principatum Græciæ. Ex his locis, præcipue Diodori, simul intelligitur, contra Olynthios pugnanti Amyntæ Spartanos opem tulisse. IDEM.

Φλιασίους] Tandem expugnavi sunt, de

εἰκοὶ καὶ Διονυσίῳ τῷ Σικελίας τυράνῳ καὶ τῷ βαρβαρῶν
 1 τῷ τῆς Ἀσίας κρατοῦντι συμπραύτουσιν, ὅπως ² εἰς με- b
 γίστην ἀρχὴν ἔξουσιν. καίτοι πῶς οὐκ ἄτοπον ταῦς πρῶ-
 στῶτας τῶν Ἑλλήνων ἕνα μὲν ἄνδρα νοποῦσαν ἀνδρῶσαν
 63 καθιστάναι δεσπότην, ὃν οὐδὲ τὸν ἀρχιδμὸν ἐξυρεῖν ρηδίας
 ἔστι, ταῖς δὲ μεγίστας τῶν πόλεων μαρδ' αὐτάς αὐτῶν ἑα
 εἶναι κυρίας, ἀλλ' ἀναγκάζειν δουλεύειν ἢ ταῖς μεγίσταις
 συμφοραῖς περιβάλλειν ὃ δὲ πάντων δεινότητων, ³ ὅταν τις c
 ἰδῆ ταῦς τὴν ἡγεμονίαν ἔχειν ἀξιούσας ἐπὶ μὲν τοῖς Ἑλ-
 ληνας ⁴ [μόνον οὐχί] καὶ ἐκάστην ⁵ τὴν ἡμέραν στρατευ-
 μένους, πρὸς δὲ τοῖς βαρβαροῦς εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον συμ-
 μαχίαν πεποιημένους.

λς'. Καὶ μηδὲς ὑπολάβη με δυσκόλως ἔχειν, ὅτι τρα-
 χύτερον τούτων ἐμνήσθην, προσιπὼν ὡς περὶ διαλλαγῶν
 ποιήσομαι ταῦς λόγους· οὐ γὰρ, ἵνα πρὸς τοῖς ἄλλοις δια-
 βάλω τὴν πόλιν τὴν Λακεδαιμονίαν, οὕτως εἴρηκα περὶ αὐ-
 τῶν, ἀλλ' ἵν' αὐτοὺς ἐκείνους παύσω, καὶ ὅσον ὁ λόγος δύ-
 ναται, τοιαύτην ⁶ τὴν γνώμην ἔχοντας. ἔστι δὲ οὐχ οἷόν τ' d
 ἀποτρέπειν τῶν ἀμαρτημάτων, οὐδ' ἑτέρον πράξεων πε-
 δεῖν ἐπιδυμεῖν, ἢν μὴ τις ἀξιομένως ἐπιτιμῆσθαι τοῖς ⁷ παρ-
 οῦσι· χρηὶ δὲ κατηγορεῖν μὲν ἡγεῖσθαι τοὺς ἐπὶ βλάβῃ
⁸ τοιαῦτα λέγοντας, νουθετεῖν δὲ τοὺς ἐπ' ὠφελείᾳ ⁹ λουδο-
 ρῶντας. τὸν γὰρ αὐτὸν λόγον οὐχ ὁμοίως ὑπολαμβάνειν
 δεῖ, μὴ μετὰ τῆς αὐτῆς διανοίας λεγόμενον. ἐπεὶ καὶ τοῦτ'

¹ τῷ om. A. C. L. ² εἰς om. A. C. L. ³ ἔτ' ἂν A. L.
⁴ ἑσος om. A. C. L. ⁵ τὴν om. A. C. L. ⁶ τὴν om. A. C. L.
⁷ ἀμαρτήματα A. C. L. ⁸ λουδοῦντας A. C. L. ⁹ τοιαῦτα φησὶν τινες A. C. L.

Page 5. λς'. [addē Arehōd. 5. λς'.] Ube-
 rius narravit Xen. Hellen. V. 2. 8. V. 3.
 10—25. Diod. Sic. XV. 19. Idem.
 Διονυσίῳ] Misso ad Dionysium Aristo,
 qui verbis defenderet libertatem Greco-
 rum in Sicilia, re opprimeret. Diod.
 Sic. XIV. 10. quem locum jam Wolfius
 indicavit. Cf. Xenoph. Hellen. VI. 2. 3.
 21. Diod. Sic. XV. 23. Idem adjuve-
 rant Dionysium auxiliariis submitten-
 dis, Diod. Sic. XIV. 44. omnique modo
 ejus tyrannidem munierent, at ipsi, tanto
 adjutore freti, crederent. Sed res die
 ante coepa est, quam Panegyricus edites
 est. Dicoemus ergo, quam Isocrates de
 presenti tempore loquatur, illa fuisse
 initia societatis, ad tempora usque Paneg-
 yrici cultas. Idem.

βαρβαρῶν] Fasta cum eo per Antalcidem
 paxo v. ad 5. λς'. et deinde re, opera,
 studio omni. Ne vero quis additamentum
 ineptum putet, τῆς Ἀσίας κρατοῦντι, quod
 in se supervacuum esse futurum, sciendum
 est, hoc additamentum esse preparatio-
 nem lectorum ad argumentationem, statim
 adjectum, νοποῦσαν ἀνδρῶσαν δεσπότης. Hic
 igitur est ille τῆς Ἀσίας (ἡς) κρατοῦντις.
 Non verbum βαρβαρῶν pluralitatem sub-
 jectorum indicat, sed notio domini Asia.
 Idem.
 ἔξουσιν] Subaudi εἰ βαρβαρῶν. LANG.
 κατηγορεῖν] Κατηγορεῖν pro κατηγορεῖσθαι
 scribendam putat Markland. ad Lyrium
 p. 380. Ed. Reisk. WINKELM.
 ἐπὶ] Wolf. vertit, nam. Significat
 hoc quod sensum, sed in se est, quoniam,

ἔχομεν αὐτοῖς ἐπιτιμῶν, ὅτι τῇ μὲν αὐτῶν πέλει τοὺς ὁμο-
 68 ρους εἰλωτεύειν ἀναγκάζουσι, τῇ δὲ κοινῇ¹ τῇ τῶν συμ-
 μάχων οὐδὲν τοιοῦτον κατασκευάζουσιν, ² ἔξον αὐτοῖς τὰ
 πρὸς ἡμᾶς διαλυσαμένοις ἅπαντας τοὺς βαρβάρους περιόι-
 κους ὅλης τῆς Ἑλλάδος καταστήσει. καίτοι χρὴ τοὺς φύ-
 σαι καὶ μὴ διὰ τύχην μέγα φρονεῦντας τοιοῦτοις ἔργοις
 ἐπιχειρεῖν παλὺ μᾶλλον ἢ τοὺς νησιώτας δασμολογεῖν, οὗς
 ἄξιόν ἐστιν ἔλαειν, ὄραντας, ³ τούτους μὲν διὰ σφαιριότητος
 τῆς γῆς τὰ ὄρη γενεργαῖν ἀναγκάζομένους, τοὺς δ' ἠπειρώ-
 τας δι' ἀφθονίαν ⁴ τῆς χιόρας τὴν μὲν πλείστην αὐτῆς ἀρ-

¹ τῇ om. A. O. L.² ἔξ ἂν ἴσται ἀνάξ. A. L. ἔξ ἂν ἀνάξ. ἴσται C.³ τοῖς A. C. L.⁴ τοῖς om. A. C. L.

quoniam, et adherescit superioribus, ut
 Latinum quatuorquum, quod interdum est
 additamentum proxima periodi sine ape-
 dosi. Mon.

Ἑλλήτων] *Helotas motu athen.* Vid.
 §. 18. Ceteros aoclos eodem modo, quo
 Helotas, tractant. Harpocratio: Ἑλλω-
 τῶν, δουλείαν ἰσχυρότατα ἐν τῇ Παναθηναίᾳ.
 IDEM. Adde epistol. ad Philipp. III.
 27. 1. 1.

τῷ κοινῷ τῶν συμμάχων] *communitati socio-*
rum, i. e. Graecorum omnium societate in-
ter se conjunctorum. AUGER. I. e. Graecis
universis. LANG.

ἔξ ἂν] *Devar. de partie linguae Gr. p.*
139. malit ἔξ ἂν. Roete. Mon. Lan-
gus pro ἔξ ἂν ἴσται coniecit ἔξ ἂν. Sed
Cor. et Auger. vocis desoludunt lect. vulg.
nam ἀποφαντορο ἔξ ἂν eodem sensu legi-
tur, que δ' ἂν uti jam Heur. Stephan.
inquit Thea. Cr. I. p. 1162. in. et Cor. ad
h. l. vidit, id feri solet, quando plura pro-
cesserant ad quem refertur. Vide Xenoph.
Hiero. 8. Sympos. 4. 10., Demosth.
1160. 23. ed. Reisk., Isocr. ad Nicol.
§. 8. Panegy. §. ζ. λξ. λθ. bis, μγ.
Archidam. §. κ. pas. §. μ. Aroopagit.
§. ιθ. Sponh.

ἡμῶν] *Pro huius velim legi σφῆς, et ita*
sam interpretatus: abolitis suis ignominis
controversiis. AUGER. Non mutanda est
haec vox. Sponh.

Ἑλλήτων] *Persas eo redigere, ut Grae-*
*cis sint tales, quales Spartani sunt ἑλλή-
 68 ων. Sed ἑλλήτων a Spartanis dicebantur,*
viciniorum Sparta oppidorum incolis, li-
beri quidem, sed imperio Spartanorum
subiecti, jure autem civitatis non donati.
Ergo sensus est: redigere Persas ad simi-
litudinem subditorum deterioris conditio-
nis. Plura dixi in ind. ad Xen. Hellen.
Omnino lenitate nominis, vicinior, ficti-
mus, legitur crudelitas aut insolentia rei,

servitutis, deteriorisque conditionis. Cete-
rum nomina varia, quibus singulae gentes
appellabant additos ita sibi deterioris
conditione, et subditos, collegit Pollux
Onomast. III. 83. Mon.

ἡπειρώτας] *Asiae insules potissimum in-*
dicat. Ὀρειώτας, si viderint se. ἀ μίγα
φρονεῖντας. IDEM.

ἡπειρώτας] *Persas, et quoniamque in*
Asia minore, praeter insulanos, Persiae
imperio parent. Ipsum consilium Iso-
cratis declarat, Persas hoc toto loco dici
orescentes et opulentos negligentia qua-
dam Lacedaemoniorum. Accedit sancto-
ritas Harpocrationis in Ἠπειρω, unde
verba huc retulimus: Ἠπειρω Σύμαθς
ἴσται τῇ Ἰσχυρότα, τὴν ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ τῶν
Περσῶν γῆν (Asiam minorem et Persiam)
οὕτω καλεῖν. Loca Isocratis haec sunt:
§. μθ. τοῖς ἡπειρώταις, Persis. Nam quae
hoc loco de odio Atheniensium erga ἡπει-
ρώτας narrat, ea statim exemplis odii
erga Persas illustrat. Quare odium erga
ἡπειρώτας est odium erga Persas. §. ια.
τὴν πόλιν ἀπὸς τοῖς ἡπειρώταις ποιῆσθαι,
transferre bellam ad eos, qui in Asia Per-
sia parent. §. μγ. fin. Rex Persis invitis
ἡπειρώταις imperat, i. e. satrapis Asiae
minoris, de quibus toto capite egit. Ibid.
αἰ ἴσται αἰ ἀπὸ τὴν ἡπειρω, ad oras Asiae mi-
noris, vide ibi exempla: palleo post et in
orat. ad Phil. §. μγ. ἀβαβαίον εἰς τὴν ἡπει-
ρω, in Asiam, quam Persis pareat, trajicere.
Evag. §. ι. τὰ ἀπὸ τὴν ἡπειρω, res Asiae,
Persis subiectae. Xen. Hellen. III. 1. 3.
de Asia, αἰ ἐν τῇ ἡπειρω Ἑλλήτων πόλιν.
Nam quae copias Xenophon ex his oppidis
venisse dicit, eas Diod. Sic. I. XIV. p.
670. Asiaticas fuisse tradit. Aristid.
Panath. p. 27. et ἐν τῇ ἡπειρω Ἴωνες. Au-
ctor orat. funeb. in opp. Demosth. p.
1292. τὴν ἔξ ἀνάξας τῆς ἡπειρω σφῆας dixit
classera Persicam. Adde Paneg. §. με'.

γόν· περιουρῶντας, ἐξ ἧς δὲ καρποῦνται, τοσούτον πλοῦτον κεκτημένους·

λξ'. Ἡγοῦμαι δ', εἴ τινες ἄλλοθεν ποθεν ἐπειθόντες θεαταὶ γένοιτο τῶν παρόντων πραγμάτων, πολλὰν ἂν αὐτοὺς καταγνῶναι μανίαν ἀμφοτέρων ἡμῶν, οἳ τινες οὕτως β' περὶ μικρῶν κινδυνεύομεν, ἐξόν ἀδείως πολλὰ κεκτησθῆσαι, 64 καὶ τὴν ἡμετέραν αὐτῶν χώραν διαφθείρομεν, ἀμελήσαντες ¹ τὴν Ἀσίαν καρποῦσθαι. καὶ τῷ μὲν οὐδέν ἐστι προὔργισαιτερον ἢ σκοπεῖν ἐξ ὧν ² μηδέποτε παυσόμεθα πολεμοῦντες πρὸς ἀλλήλους· ἡμεῖς δὲ τοσούτου δέομεν συγκρούειν τι τῶν ἐκείνου πραγμάτων ἢ ποιεῖν στασιάζειν, ὥστε καὶ τὰς διὰ ³ τύχην αὐτῷ γεγενημένας ταραχὰς ⁴ συνδιαλύειν ἐπιχειροῦμεν, οἳ τινες καὶ τοῖν στρατοπέδοις τοῖν περὶ c Κύπρον ἑώμεν αὐτὸν τῷ μὲν χρῆσθαι τὸ δὲ φολιορκεῖν, ἀμφοτέροις αὐτοῖν ⁵ τῆς Ἑλλάδος ὄντων. οἳ τε γὰρ ἀφ' ἐστῶτες πρὸς ἡμᾶς τ' οἰκείως ἔχουσι καὶ Λακεδαιμονίοις σφᾶς αὐτοὺς ἐνδιδόασι, τῶν τε μετὰ Τιριβάζου στρατευομένων καὶ τοῦ πεζοῦ τὸ χρησιμώτατον ἐκ τῶνδε τῶν τόπων

¹ τοῦ τὴν A. C. L.

² οὐδέποτε A. C. L.

³ τύχης A. C. L.

⁴ διαλύειν A. C. L.

⁵ ἐκ τῆς A. C. L.

et Henr. Steph. diatr. 7. in Isocr. p. 47. Vales. ad Harpocrat. p. 87. sq. IDEM. Cfr. quæ infra ad §. μζ'. not. disseram. SPONN.

τῷ μὲν] Régis Persiæ. MOR. LANG.

συγκρούειν] In aliqua parte ejus regni turbas seditioemve movere, sollicitando committere eum eo, collidere bella. Horat. Epp. I. 2. 7. Ut ergo Demosth. de Cor. c. 7. συγκρούει καὶ ταραχὰς τὰ πρῶγματα dixit: ita et hic συγκρούειν est idem quod καὶν στασιάζειν, alterum proprium, alterum translatum. Hoc locus tamen ἢ καὶν στασιάζειν, ob illud ἢ, et explicandi speciem, glossemati similis est, quam synonymo addito. MOR. Non ita videtur; non enim idem est, sed diversum. SPONN.

ταραχὰς] Interpret. seditioes, tum quia de his loquitur, tum quia sequitur locus de defectione. Evagoræ, exemplo ταραχὰς διὰ τύχην γεγενημένης. MOR.

στρατοπέδων] Exercitus, quo socio Artaxerxes usus est ad Evagoram, Salaminie tyrannum, coercendam, qui Cyprum sibi vindiosiore moliebatur, fuit præcipue Ionum duce Tiribazo, quod hic narratur: is, quem obedit, fuit Evagoræ, dimicantis contra Persas, a quorum imperio defecarat §. λθ'. Sunt ergo ἢ ἀφ' ἐστῶτες

Evagoras cum sociis, quorum nomina prodidit Diod. Sic. XV. 2. De Athen. et Evagoræ societate etiam Xen. Helleu. IV. 8. 24. V. 1. 40. IDEM.

τῶν τόπων] Sed e quibus locis? An ex iis, in quibus orator versabatur, quæ velut δικητικῆς appellat? Quem autem rex Persiæ nullos e Græcia Europæa adjuutores habuerit, sic videtur hoc referendum ad τὴν Ἑλλάδα, ut de Græcia Asiatica intelligatur (quam et Xenoph. Hell. II. 2. 3. etsi de alia re scribens, Ἑλλάδα appellat), quomodo mox Ἰωνία positor, et quo apparet, Isocratem voluisse hoc loco Ἑλλάδα latissimo significato dicere. Nihilominus duram est, quam nihil nisi Ἑλλάδα præcesserit, τὰς τῶν τόπων residentem accipere de Asiatica Græcia. Præterea ἰσχυρῶς τῶν τόπων scribendum fait. Itaque vel nomen proprium latet in τῶνδε τῶν, vel commata sic transponenda sunt: τῶν τε μετὰ Τιριβάζου στρατευομένων καὶ τοῦ πεζοῦ τὸ πλείστον μέρος ἀπ' Ἰωνίας συμμέσσωσιν, καὶ τοῦ πεζοῦ τὸ χρησιμώτατον ἐκ τῶνδε (i. e. τῶνδε) τῶν τόπων (i. e. Ἰωνίας) ἔθροισται. IDEM. Coras ita hæc verba struit et explicat: καὶ τὸ χρησιμώτατον τοῦ πεζοῦ τῶν στρατευομένων μετὰ Τιριβάζου (τοῦ Περσικῆς στρατεύου) συνθροισται ἐκ τῶν

ἤθροισται, καὶ τοῦ ναυτικοῦ τὸ πλεῖστον μέρος ἀπ' Ἰωνίας
 d συμπεσπλευκεν, οἱ πολὺ ἂν ἦδιον κοινῇ τὴν Ἀσίαν ἐπόρθων
 ἢ πρὸς ἀλλήλους ἕνεκα μικρῶν ἐκινδύνευον. ἂν ἡμεῖς οὐδε-
 μίαν ποιούμεθα πρόνοιαν, ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν Κυκλάδων
 νήσων ἀμφισβητοῦμεν, τοσαύτας δὲ τὸ πλῆθος ¹ πόλεις καὶ
 τηλικαύτας τὸ μέγεθος δυνάμεις οὕτως εἰκῆ τῷ βαρβάρῳ
 παραδεδώκαμεν. τοιγαροῦν τὰ μὲν ἔχει, τὰ δὲ μέλλει,
 τοῖς δ' ἐπιβουλεύει, δικαίως ἀπάντων ἡμῶν καταπεφρονη-
 e κώς. διαπέπρακται γὰρ ὁ τῶν ἐκείνων προγόνων οὐδεὶς πώ-
 ποτε τὴν τε γὰρ Ἀσίαν διωμολόγηται καὶ παρ' ἡμῶν καὶ
 παρὰ Λακεδαιμονίων βασιλέως εἶναι, τὰς τε πόλεις τὰς
 Ἑλληνίδας οὕτω κυρίως παρείληφεν, ὥστε τὰς μὲν αὐτῶν
 κατασκάπτειν, ἐν δὲ ταῖς ἀκροπόλεις ² ἐντειχίζειν. καὶ
 ταῦτα πάντα γέγονε διὰ τὴν ἡμετέραν ἄνοιαν, ἀλλ' οὐ διὰ
 τὴν ἐκείνου δύναμιν.

60 λή. Καίτοι τινὲς θαυμάζουσι τὸ μέγεθος τῶν βασιλέως
 πραγμάτων, καὶ φασὶν αὐτὸν εἶναι δυσπολέμητον, διεξιόν-
 τες ὡς πολλὰς τὰς μεταβολὰς ³ τοῖς Ἕλλησι ⁴ πεποιήκεν.
 ἐγὼ δ' ἠγοῦμαι μὲν τοὺς ⁵ ταῦτα λέγοντας οὐκ ἀποτρέπειν
 ἀλλ' ἐπισπευδεῖν τὴν ⁶ στρατείαν· εἰ γὰρ ἡμῶν ὁμονοησάν-

¹ τριῖς A. C. L.

² τειχίζειν A. C. L.

³ ἐν τοῖς A. C. L.

⁴ πεπύκται A. C. L.

⁵ ταῦτα τοὺς A. C. L.

⁶ στρατίαν A.

ἢ τῶν τόπων (Κίπρον τε θηλασίη καὶ τῶν
 κρημνιστῶν, μάλιστα δὲ τῆς κατὰ τὴν
 Κιλικίαν παραλλῆλου, Δαρμυκίης Ἀσσυρίας τὸ
 πάλαι κατηγομήνης), καὶ τὸ πλεῖστον μέρος
 τοῦ ναυτικοῦ ἀπ' Ἰωνίας (τοῦτ' ἴσθι τῆς
 Ἀσιατικῆς Ἑλλάδος) συμπέπλευκε. Sed non-
 nisi transpositio est, sive ὑστερον πρότερον;
 et navales copiae ex Ionia secutae et ter-
 restres in illa regione collectae sunt. Non
 alienum esse hunc modum loquendi ab
 Isocrate, docent, si exemplis opus est in
 re plana, Evagor. §. 16. κβ'. ΣΠΩΝ.

Τὴν Ἀσίαν] Persiam. ἐπόρθων ἂν dictum
 est pro ὑποθῆναι ἢ, praedari vellet. ΜΟΝ.
 Minime, illud enim significare: fieri for-
 sitan potuisse, ut etc., hoc autem denotat:
 qui multo lubentius, opinor, vastabant,
 i. e. vastare volebant. ΣΠΩΝ.

Ἄλλῃως] Iones cum Cypriis de anius
 Evagore possessione. ΜΟΝ.

Περὶ μὲν τῶν Κυκλ.] Περὶ τῶν μὲν Κυκλ.
 WOLF.

Ἐν δὲ ταῖς] Insolentiam dictum pro so-
 leant in ταῖς δὲ — Sic supr. §. 17. τῶς μὲν
 γὰρ ἀλλ' ἑσθιον σπείρας, πρὸς δὲ ταῖς οὐκ εἰσιν.
 ΣΠΩΝ.

ἀμέτρητος λόγος. infr. §. μα'. εἰς μὲν τῶν
 ἄβριοντις, τοῖς δὲ δουλοῦσι. vid. H. Steph.
 de dial. Att. p. 184. et Reizius de accent.
 inclin. p. 13. WENDLER.

Πεπύκται] Ἰσως πεπύκται. COR. Non
 video, qui eo delabi poterit, nam et sen-
 sas planas est (non quidem in sé, sed
 sibi, in commodum suum, talia perfec-
 rat), et in quibus perfectum et plusquam-
 perfectum medii non usitata sunt, eadem
 tempora e passivo peti solent. Ita Aro-
 pagit. §. ι. λ'. Demonio. §. ε'. Rvag. §. λα'.
 pac. §. λσ'. Archidam. §. α'. Evag. §. κσ'.
 et scip., cfr. Viger. p. 216. et 748. ed.
 Hermann. sec. et quos ibi laudat, Step-
 han. de Dial. Attic. p. 65. Markland.
 post Suppl. Eorip. p. 281. Fischer. præ-
 fat. ad Well. p. 12. sq., quibus adde
 Mitschler. p. 107. ed. Stark., Fisch. ad Well.
 T. III. b. p. 62. sq., Dorvill. ad Charit.
 p. 604. ed. Lips., Matth. Gr. Gr. §. 493.
 Poppo. Observat. crit. in Thucyd. p. 76.
 sq. In sequentibus a recepta ratione
 distinguedendum enunciationum. neces-
 ΣΠΩΝ.

των ¹ αὐτὸς ἐν παραχαῖς ἂν χαλεπὸς ἴσται ² προσπολε-
μαῖν, ἢ πρὸς σφόδρα χρηὴ δεδιῦναι τὸν καιρὸν ἐκείνου, ὅταν
ταῖ μὲν τῶν βαρβάρων καταστῆ καὶ διὰ μίας γίνηται γνώ-
86 μης, ἡμεῖς δὲ πρὸς ἀλλήλους ὡς πρὸς νῦν πολεμικῶς ἔχωμεν.
αὐ μὲν οὐδ' εἰ συναγαρεύουσι ταῖς ὑπ' ἐμοῦ λεγομέναις, αὐτὸ
ὡς ὀρθῶς περὶ τῆς ἐκείνου δυνάμεως γιγνίσκουσιν. εἰ μὲν
γὰρ ἐπέφαινον αὐτὸν ἅμα ³ τοῖν πολέοιν ἀμφοτέρων πρό-
τερόν ποτε περιγεγεννημένον, εἰκότως ἂν ἡμᾶς καὶ νῦν ἐκ-
φοβεῖν ἐπεχείρουν. εἰ δὲ τοῦτο μὲν ⁴ μὴ γέγανεν, ἀντιπάλλων
δ' ὄντων ἡμῶν καὶ Λακεδαιμονίων προσδέματος τοῖς ἐτέροις ⁵
ἐπικυδέστερα τὰ πράγματα ⁶ θάτερον ἐποίησεν, αὐδὲν ἐστὶ
τοῦτο σημεῖον τῆς ἐκείνου ῥώμης. ἐν γὰρ τοῖς τοιαύτοις και-
ροῖς πολλάκις μικραὶ δυνάμεις μεγάλας ⁶ τὰς ῥοπὰς ἐποίη-
σαν· ἐπὶ καὶ περὶ Χίων ἔχοιμ' ἂν τοῦτον τὸν λόγον εἰπεῖν,
ὡς ὀποτέροις ἐκεῖνοι προσδέσθαι βουλευθεῖεν, οὗτοι κατὰ
θάλατταν κρείττους ἦσαν.

λθ'. Ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἐκ τούτων δίκαιόν ἐστι σκοπεῖν τὴν
βασιλείας δυνάμιν, εἴ ἂν μεθ' ἑκατέρων γέγονεν, ἀλλ' εἴ ἂν ⁷
αὐτὸς ὑπὲρ αὐτοῦ πεπολέμηκε. καὶ πρῶτον μὲν ἐπιστάσης
Αἰγύπτου τί διαπέπρακται πρὸς τοὺς ἔχοντας αὐτῆ; οἷα
ἐκεῖνος μὲν ἐπὶ τὸν πόλεμον τοῦτον κατέπεμψε τοὺς εὐδο-
κιμητάτους Περσῶν, ⁷ Ἀβροκόμαν καὶ Τιθραύστην καὶ

¹ ἀπάρτων αὐτὸς A. C. L.

² πρὸς τὸ πολεμαῖν A.

³ ταῖς πάλιν ἀμφοτέρων A. C. L.

⁴ μεθέστη A. C. L.

⁵ τούτων A. C. L.

⁶ εὖς οὐκ. A. C. L.

⁷ Ἀβροκόμαν A. C. L.

ἐν παραχαῖς ἂν] Utens regio pertur-
bate seditiousibus, ut ipso illo tempore
eum Evagora, qui defecerat, bellum ge-
rebat. Cf. §. λθ'. Mon.

πρὸς τὸ πολεμαῖν] Wolfius e conjectura
recepit προσπολεμαῖν, oppugnatu. recte,
epilog. Nam primo postulat hoc nomen
loquendi in hac ipsa formula, χαλεπὸς
προσπολεμαῖν, Thuc. VII. 51. (ubi Sobo-
liastes χαλεπὸν πρῶτον interpretatur δυ-
συχίτην), deinde apologia linguae, jun-
gentis talia adjectiva infinitivis, χαλεπὸς
ἔργα, difficultis imperatoris, qui difficultes
gubernari potest, Thuc. VII. 14. aut φε-
βερὸς προσπολεμαῖν, Demosth. Olynth. 2. p.
54. ed Reisk. IDEM. Lectionem προσπο-
λεμαῖν probat quoque Dorville ad Charit. p.
534. addiditque, non opus esse passivo.
Sic Lucian. Phalar. Fr. p. 190. ἀπετρέ-
σμα μὴ ἀποδοῖν ἔν, ubi recte Schol. ex-
plicat ἀποδοῖναι. WENDLER. Vide quae

notarunt Fischer. ad Weh. III. b. p. 84.
interp. ad Viger. 187. ed. II. Hermann.,
Matthias Gr. Gr. p. 765. sq., Dorville. ad
Charit. p. 434. sq. 469. 526. et imprimis
Porpo. Observat. crit. ad Thucyd. p. 73.
sq. Σρονη.

ὅταν — γέγανεν] quando barbari tran-
quilli et concordes erant. LANGE.

πολεμικῶς] Wolf. mavult πολεμικῶς
ἔχων, hostilem esse; quum πολεμικῶς ἔχων
sit belliosum esse. IDEM.

ἐπικυδέστερα] Βελόξτερα, ἐμπροτίστερα
Μεσσηνίας, cfr. etiam Xenar. p. 754.
Σρονη.

οἷα — ἐπάρχων] Egi de hoc loco,
quem inclusi, in Conjectura de tempore
Panegyrici. Nomen satrapes Παράτοι,
Ἀβροκόμαν, Harpocrates inseruit Lexico
suo; sed ibi Ἀβροκόμαν dicitur. Mon.
Ita etiam in Suidae Lexico, et apud Ze-
nonem Ἀβροκόμαν ex Harpocrate. Σρονη.

Φαρνάβαζον; οἱ τοὶ δὲ τρεῖς ἔτη μείναντες, καὶ πλείω κακὰ παθόντες ἢ ποιήσαντες, τελευταῖον οὕτως ἀισχυρῶς ἀπηλλοτριώθησαν, ὥστε τοὺς ἀφιστάτας μηκέτι τὴν ἐλευθερίαν εὐαγαθῶν, ἀλλ' ἤδη καὶ τῶν ὁμίρων ζητεῖν ἐπάραξιν; μετὰ δὲ ταῦτα ἐπ' Εὐαγόραν στρατεύσας, ὃς ἀρχεῖ μὲν μίαις πόλεως ¹ [τῶν ἐν Κύπρῳ], ἐν δὲ ταῖς συνθήκαις ἐκδοτός ἐστίν, οἰκῶν δὲ κῆσον κατὰ μὲν θάλατταν προδεδυστύχηκεν, ὑπὲρ δὲ τῆς χώρας τρισχιλίους ² ἔχει μόνον πελταστὰς, ἀλλ' ὅμως αὐτῷ ταπεινῆς δυνάμεως οὐ δύναται περιγενέσθαι βασιλεὺς πολεμῶν, ἀλλ' ἤδη μὲν ἐξ ἔτη διατέτριφεν, εἰ δὲ δεῖ τὰ μέλλοντα τοῖς γεγενημένοις τεκμαίρεσθαι, πολὺ πλείων ἐλπίς ἐστὶν ἕτερον ἀποστῆναι πρὶν ἐκείνον ἐκπο-

¹ uocis om. A. C. L.

² ἔχει A. C.

Εὐαγόραν] Voluerat Evagoras, Salaminiorum tyrannus, subjectam Artaxerxi Mnesemeci Cyprum sibi omnino vindicare (cf. c. 37. n. Diod. Sic. XIV. 98.), quare bellum exarxit (XV. 2.), quod, si numerus recte inicit Diodorus, per decem annos sic gestum est, ut duobus annis extrinsecis pugnaretur, reliquam tempus apparatu insumeretur (XV. 9. vid. Wesseling.). Evagoras denique, navali praeflo victus, obsidione pressus, et a sociis fere derelictus, pacem peteret (ibid.). Historiam Evagoras laudandi causa narravit Isocr. Evag. §. 14. Mor.

Ἐν Κώμῳ] Sed non debebat Isocrates reticere, Evagoram omni fere Cypro imperasse (Diod. Sic. XV. 2.), cujus urbes et consilio et vi sibi adjuverat (id. XIV. 98.), et multas cum aliis societates contraxisset (id. XV. 2.). IDEM.

Ἐκδοτός] Foedere non comprehensus, sed Artaxerxi deditus erat. Nam pace Antalcidae Cyprum in Persarum potestatem venit. Xen. Hellen. V. 1. 28. Hinc Cyprorum consulti adversus vim Evagorae, lato imperitantis, Artaxerxem in auxilium vocarunt. IDEM.

Οἰκῶν δὲ κῆσον] qui, etsi in ipsa insula habitet, et inde multo plus opportunitatis ad bellum habet, quam hostes, procul venientes, et a patria longe remoti, tamen προδεδυστύχητος, ab initio infeliciter pugnavit cum classe hostili, et tria tantum milia perditum, quibus insulam defendat, habet. Legerim ἔχει, pro ἔχει, ut Wolfius e conjectura edidit. IDEM. Langius haec notat: 'Wolf. ad vocem κῆσον adjicit: quae fugam intercludit. Ego vero, quum neutra explicatio satisfaciat, commate post ἔχω deletō ἄλλοε inclusō locam uti ante est ita interpretor: quāvis in foveis

(Antalcidae), quo tota Cyprus Persarum regi tradita est, ipse quoque, partem ejusdem possidens deditus est. Si quis vero verba: οἰκῶν δὲ τὴν κῆσον vel pro glossamato habere vel aliter corrigere velit, lubenter accedo.' Nihil mutandum est; neque ἔχει sollicitandum, quum de re continuata ex altera parte praeterita, ex altera vero praesente sermo sit: per omne illud tempus habebat et etiamnum habet. SPONN.

Προδεδυστύχητον] Evagoram primo navali congressu victum esse, narrat Diod. Sic. XV. 3. Hinc conclusi, προδεδυστύχητος esse hoc loco, qui ab initio male pugnavit. MOR.

Τῆς χώρας] Vietas navali praelio, in ipsa insula obsessus est (Diod. Sic. XV. 4. 8.), et ὑπὲρ τῆς χώρας pugnare coactus. IDEM.

Πελταστὰς] Diod. Sic. XV. 2. Evagoram, praeter socios, habuisse dicit militum sex milia. Nempe ab initio. Sed victum navali praelio, obsessamque Salaminem, a sociis relictum esse narrat, XV. 8. Sic ergo fieri potuit, ut ejus copiis tandem ad trium millium paucitatem redigerentur. IDEM.

Διατέτριφεν] Si ergo tum, quum Isocrates haec scripsit, sextus hujus belli annus exactus est, aut septimus agebatur, si eo anno cladis navalis jam acciderat, et insula obsidebatur: non concedi potest Diodoro Sic. (XV. 9.), nono aut decimo anno statim esse hoc bellum. Nam factum est haec ipsa obsidione, quae, auctore Isocrate, in septimum annum belli incidit. Et cur non assentiamus, monente ad h. l. Diodori Wesselingio, Isocrati, qui eo ipso tempore vixit? Quare Diodorus non accurate narravit, decem annos insumptos esse. IDEM.

τῆς ἐντὸς Ἑλλήνων ἀπάσης ἐκράτησε. καὶ μὴν οὐδὲ τὴν
στρατιάν τὴν μετὰ βασιλείας περιπολοῦσαν, οὐδὲ τὴν Περ-
σῶν ἀνδρίαν ἀξιὸν φοβηθῆναι· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι φανερώς ἐπε-
δείχθησαν ὑπὸ τῶν Κύρου συναναβαύτων οὐδὲν βελτίους
ὄντες τῶν ἐπὶ Ἑλλάττι. τὰς μὲν γὰρ ἄλλας μάχας ὅσας 71
ἤττηθησαν εἰς, καὶ τίθημι στασιάζειν αὐτοὺς καὶ μὴ βού-
λεσθαι προθύμως πρὸς τὸν ἀδελφόν τὸν βασιλείας διακιν-
δυνεύειν· ἀλλ' ἐπειδὴ Κύρου τελευτήσαντος συνῆλθον ἅπαντες
οἱ τὴν Ἀσίαν κατοικοῦντες, ἐν τούτοις τοῖς καιροῖς οὗταις
εἰσχωρῶς ἐπολέμησαν, ὥστε μηδὲνα λόγον ὑπολιπεῖν ταῖς
εἰδικμένους τὴν Περσῶν ἀνδρίαν ἐπαινεῖν. λαβόντες γὰρ
ἐξ ἐκισχυλίου τῶν Ἑλλήνων, οὐκ ἀριστίνδην ἐπιτελεγμένους, b
στ' ἀλλ' οἱ διὰ φαυλότητα ἐν ταῖς αὐτῶν πόλεσιν οὐχ αἰοῖ τ'

¹ μὴν om. A. C. L.

² ἀνδρίαν A.

³ Ἑλλάττις A. C. L.

⁴ τοῦ A. C. L.

⁵ ὑπολιπεῖν A. L.

τῶν Περσῶν A. C. L.

⁷ μὴν ἐπιτελεγμένους A. C. L.

Hellen. III. 4. 2. 3. Agesil. 1. 14. sqq.), non video, cur Isocrates hoc loco eum tantummodo reliquias exercitus, qui Cyrum adjuverat, habuisse dicat, quasi non alios multos in exercitu habuisset. An simpliciter tempus hoc additamento notare veluit: tunc, quum illas reliquias in exercitu suo habebat? Agesilaus enim saepe pugnavit adversus Persas alio tempore. Præterea Harpocration in Κερσίῳ exstatre dicit hoc verbum in Isocratis Panegyrico, et interpretatur Κερσίῳ στρατεύματα. Sed non exstat in Panegyrico. Ergo in hoc nostro Isocratis loco legerim: τῷ Κερσίῳ χεράμους. Hoc aliquis explicaturus in margine τῷ Κύρου στρατηγῶν scripsit, quod glossema in textum venit. Harpocrationis locum Saidas T. II. p. 401. corruptum exhibet. Mon. Cfr. præterea Photium, Phavorinam, Plutarch. Tom. I. 605. II. p. 212. Xenoph. Exped. Cyr. I. 10. 1. quæ addi possunt illi, quæ Carol. Segar. in Act. Traject. I. p. 81. sqq. collegit, qui etiam Κερσίῳ probare videtur. Κερσίῳ στρατεύματι, quæ loci Glossogr. II. hoc diserte flagitent, ego quoque recepi. Κύρου στρατηγῶν ejus glossa esse videtur, quæ uti multæ aliæ deinde in textum recepta est, formula, quæ minus usitata erat, expulsa. Σπονῶν.

Ἀνδρίαν] Ἀνδρίαν Wolf. De qua mutatione Dorvillius ad Chariton. p. 405. (p. 446. ed. Lips.) præclare judicat: 'Nellem, in Isocrate contra fidem antiquarum editionum ubique ἀνδρία repositum.' Nam in perpetua scribendi varietate vix potest certa lex in solute orationis scri-

ptoribus esse, ut adeo monumentorum veterum scriptura tenenda videatur. Persæ hic opponuntur popolis Asiae minoris, de quibus hoc usque dixerat. Mon.

Συναβάττων] Xenoph. Hist. III. 14. αὐτὰν μετὰ Κύρου. IDEM.

Ἐπὶ Ἑλλάττι] Ὁ ἐπὶ Ἑλλάττις, qui in Asia minore habitant, etiam non prope oras. Nam qui e Persia Asiam minorem adeunt, versus mare e mediterraneis proficiunt. Sic §. μα'. καταβαίνοντες ἐπὶ Ἑλλάττιν, satrapæ, qui e Persia in Asia minore provincias mittunt. Infra, hoc ipso capite, ἡ παραλία τῆς Ἀσίας, de eisdem provinciis. §. μυ'. αὐτὰν μετὰ Ἑλλάττιν, arbes Asiae minoris. Xen. Hell. I. 4. 1. et Diod. Sic. XIV. 12. Κύρου ἄρχοντος τῶν ἐπὶ Ἑλλάττις στρατηγῶν. Idem XI. 2. provincias πάσης τῆς παραδελαιτίας, quæ Xerxi parat, sic enarrat, et Asia minor describitur. Hinc in Xen. Hell. III. 4. 27. πόλις ἐπὶ Ἑλλάττιδι. Ceterum de bello Cyri adversus fratrem Artaxerxem nota sunt omnia e Xenophonte de expeditione Cyri, et Diod. Sic. XIV. 19. sqq. IDEM.

Τίθημι] pono seu concedo. LA RO.

Ἐκισχυ. τῶν Ἑλλ.] quum eis hostes obtigissent sex millia Græcorum. Secundum Xenophontem anab. V. 3. 4. e decem millibus Græcorum, qui cum Cyro fuerant, reversi sunt octo millia et sexcenti. Rom denovo narravit Isocrates or. ad Phil. §. λζ'. Mon.

μὴν ἐπιτελεγ.] μὴν superfluum esse putans Cornæus, et e librorum incuria ortum, errat. Σπονῶν.

ἦσαν ἕτη, ἀπείρους μὲν τῆς χώρας ὄντας, εἰρήμους δὲ συμμάχων γαγενημένους, ¹ προδομένους δ' ὑπὸ τῶν συναμβαάντων, ἀποστερημένους δὲ τοῦ στρατηγοῦ μεθ' οὗ συνηκολούθησαν, τοσοῦτον ἤττους αὐτῶν ἦσαν, ὥςθ' ὁ βασιλεὺς, ἀπορήτας τοῖς παροῦσι καὶ καταφρονήσας τῆς περὶ αὐτὸν δυνάμεως, τοὺς ἀρχοντας τοὺς τῶν ² ἐπικούρων ὑποσπώνδους συλλαβεῖν ἐτόλμησεν, ὡς εἰ τοῦτο παρανομήσεις συνταράξων τὸ στρατόπεδον, καὶ μᾶλλον εἴλετο περὶ τοὺς θεοὺς ἐξαμαρτεῖν ἢ πρὸς ἐκείνους ἐκ τοῦ φανεροῦ διαγωνίσασθαι. διαμαρτῶν δὲ τῆς ἐπιβουλῆς, καὶ τῶν στρατιωτῶν συμμεινάτων καὶ καλῶς ³ ἐνυγκόντων τὴν συμφορὰν, ἀπιοῦσιν αὐτοῖς ⁴ Τισσαφρόνην καὶ τοὺς ἰππέας συνέπεμψεν, ὑφ' ἧν ἐκείνοι παρὰ πᾶσαν ἐπιβουλεύμενοι τὴν ὁδὸν ὁμοίως διαπορεύθησαν ὡς περὶ ἀνεὶ προπερησόμενοι, μάλιστα μὲν φοβούμενοι τὴν ἀοίκητον τῆς χώρας, μέγιστον δὲ τῶν ἀγαθῶν νομίζοντες εἰ τῶν πολεμίων ὡς πλείστοις ἐντύχοιεν. κεφάλαιον δὲ τῶν εἰρημένων ἐκείνοι γὰρ, οὐκ ἐπὶ ⁵ λείαν ἐλθόντες

¹ προδομένους C.² Τισσαφρόνην A. C. L.³ Ἑλλήνων A. C. L.⁴ Ἰσχυράντων A. C. L.⁵ Μυρῶν λείαν C. μὲν λείαν L.

Τῷ στρατηγῷ] Cyrus potius quam Clearchus intellegatur. WOLF.

Συναμβαάντων] Cf. Priscian. p. 1104. Ραῖσος. ΣΥΝΑΠ.

Συλλαβεῖν] Xenoph. anab. II. c. 5. 6. ΜΟΝ.

Ἐπιβουλή] Wolf. suspicatur ἐπιβουλή, sine necessitate. IDEM.

Τισσαφρόνην] Xen. anab. I. III. c. 4. sqq. ubi semper, ut apud alios, scribitur Τισσαφρόνης. IDEM.

Λείαν] Diod. Sic. XIV. 25. οὐκ ἐπὶ λείαν. IDEM.

Ἐπιπέμψεν] Ἰσχυρὰ μὲν λείαν, ne esset locus sine sensu, cum Wolf. edidit. Idem laudat conjecturam Justi Velsii, ἰσχυρὰ γὰρ λείαν. IDEM. Coraes conjecit ἰσχυρὰ μὲν λείαν. Est hoc proverbium de iis, qui facile agros suos vastari sibi quoque quamvis injuriam inferri patiuntur, neque se defendentes neque ulciscentes, et impune a quibuslibet laeduntur et diripiuntur. Cf. Herodot. p. 122. ed. Gronov., Aristotel. Rhetor. I. 12. Explicat vero Cor. hanc locum ita: οἷα ἐλθόντες ἐπὶ Μυρῶν λαοτόκων, ἕξ φωνὴ ἡ παραμύθια, τούτ' ἔστιν ἐπὶ εὐνοταφροσύνης πῶς καὶ οὐκ ἐπὶ τυχόντος ἰσχυρὰ πᾶσιν ἰσχυρῶν, οἷα περὶ ἦσαν οἱ Μυρῶν, οὐδὲ πᾶσιν καταλαβόντες, ἀλλ' ἰσχυρὰ αὐτῶν τὴν βασιλείαν τὸν στρατηγεύμενον λέγειν, καὶ ἀλλοῦται ἀδρότητα τι καὶ πᾶσιν ἀδρότητα,

στρατηγεύμενος, ἀδρότητα ἀδρότητα κ. τ. λ. Sed contra hanc conjecturam, quamvis speciosam, edit: Cor. censor doctissimus in Ephemer. literar. Iensen. a. 1810. n. 188. p. 301. haec monuit. Primum ipse rex in ea erat conditione, ut Μυρῶν λείαν dici potuisset, nam provincias regni sui neque ulciscitur vastatas neque punit descescentes, contra milites eodemque mercenarios, qui ad regis sedis et arbis principia viciniam audente oenata present erant, nonnulli proditione se regibus defendere potest, et proditos demum a se vinciri posse potest. Deinde quamquam injuriam et insolentiam in terra vi subacta debet M. λ., haud apte sequi putanda essent verba singularium individua οὐδὲ πᾶσιν καταλαβόντες. Praeterea ostenderet, si in eodem capite verba Μυρῶν λείαν imagine a simili re mutuo sumpta explicari deberent et orator metaphoricis sensu illa usus esset, paulo ante verbis τῶν Μυρῶν πᾶσιν sensu vero et simpliciter. His ab illo viro d. notatis addi potest, Isoocratem, si Μυρῶν λείαν scripserat, addidit aut κατὰ τὴν παραμύθια aut simili modo auditores monuisse. Ita quos affert Coraes Demosth. p. 280. Ραῖσος. τὴν Μ. λείαν καλεσμένον, et Aristot. ἕξ ἴσχυρὰ κατὰ τὴν παραμύθια τούτους Μυρῶν λείαν. Hæretica est H. Wolfii conjectura, quam

οὐδὲ κέρην μεταλαμβάνοντες, ἀλλ' ἐπ' αὐτὸν τὸν βασιλέα στρατεύσαντες, ἀσφαλτέστερον κατέβησαν τῶν περὶ Φιλίππου¹ ὡς² αὐτὸν πρᾶβουόντων. ὥστε μὴ δακνῶσιν ἐν ἅπασιν τοῖς τόποις σαφῶς ἐπιδαδῆσθαι τὴν αὐτῶν δουλείαν· καὶ γὰρ εἰ ἐν τῇ παραλίᾳ τῆς Ἀσίας πολλὰς μάχης ἤττηται, καὶ διαβάντες εἰς τὴν Εὐρώπην ἕκαστη ἔδοσαν — οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν κερκῆς ἀπέβλεπον, οἱ δ' αἰσχροῦς ἐπαθῆσαν —, καὶ τελευταῖοντες³ ὑπ' αὐταῖς τοῖς βασιλείαις καταγέλαστοι γέγονασι.

μα'. Καὶ ταῦτα οὐδὲν ἀλόγως γέγονακ, ἀλλὰ πάντ⁷² ἐκείνους ἀπαβέβησαν·⁴ αἱ γὰρ οἷα τα τοὺς αὐτοὺς τροφορέτους καὶ φιλοτιμημένους οὔτε τῆς ἄλλης ἀρετῆς μετέχουσιν οὔτε ἐν ταῖς μάχαις τρέπονται⁵ ἰστίαν τῶν πολέμων.

¹ Ἄρ. οὐκ. Α. C. L.² ἀποδ. Α. L. ἀποδ. C.³ Ἰωτ. Α. C. L.⁴ ἀδ. Α. C. L.⁵ Ἰστωδοί. Α. C. L.

retinui, ἐπὶ μὲν λέων. Quem sequuntur οὐδὲ κέρην λαβόντες supra his annectuntur, ut iam vidēt osoros l. 1., qui haec attulit exemplum Plutarch. Camill. 23. τὸν χέρην στρατῶντες ἱερὰν τὴν καίμας ἱερῶν, Herodian. VI. 5. 5. πολλὰς ἱερῶν καίμας λέων τὸ ἀπύργον. VII. 2. 3. et 4. τὴς τὸ καίμας ἱερῶν... καὶ λέων ἀπύργον. VII. 9. 11. ἀπύργον τὸ καίμας ἱερῶν ἀπύργον λαλακίαν τὸ καίμας στρατῶντες ἱερῶν. Polyana. VII. 29. 1. ἀπύργον βασιλέος παντοῦτα, καίμας ἀπύργον, φέρει ἱερῶν, λέων ἱερῶν. Adde Xenophon. Exped. Cyr. VII. 6. 26. Herodian. I. 10. 2. καίμας τὸ καίμας ἱερῶν ἀπύργον, ib. III. 9. 7. πολλὰς δὲ καίμας — ἀπύργον τὸ καίμας λαλακίαν, ib. 17. οὐ γὰρ ἱερῶν — καίμας ἱερῶν καίμας τ. Α. IV. 11. 11. Polyana. III. 11. 10. Sensus est: neque enim egros isagogaverunt, et leviter incarcerationem fecerunt in fines regni, primumque cesses, aut pagos, locos haud munitos, aggressi erant, ut eos celeriter diriperent; sed ipsam regem, quem ob potentiam pugnam appellare solent homines, adorti et ad regiam sedem, in totam regnam evertentes, progressi erant. Mir autem, quod Cornus ostendit, ab H. Wolfio optime appositum est; ita puerile superius εἰς ἀπύργον μὲν ἐπιδαδῆσθαι, ἀλλ' οὐ δὲ φαίνεται ..., exemplis non opus est. Sponh.

ἀπύργον] E conjectura Wolfii, qui de ambiguitate eius eo (rege) muniti sunt, haec dubie vera, quia praenotatam βασιλέος. Mon. Cornus retinuit intentionem eandem, ἀπύργον, quod aut ad Persas aut non ἱερῶν ad vocem ἀπύργον referre-

dum esse putat, sensum ita constitutus: quantum contra ipsum regem pugnaverunt; tamen facillia et majore securitate redierunt, non solum, quam quilibet alii, quae sumere placet, sed etiam majore quam qui maxima cura regia favorem sibi conciliare studuerunt, et ea de causa legatos miserunt. Sed, ut alia tacemus, tunc scripsisset orator eandem vim super φαίλας ἀπύργον. In codicibus eius dubia obsequentem vocem ἀπύργον omisit aut. Sponh.

τὴς βασιλέος] Evag. f. 18^v. μακρῶ δὲ κέρην ἔδοσαν τὸν βασιλέα ἐπὶ τὸ βασιλέος ἱερῶν. Xenoph. Anab. II. 4. 4. ἱερῶν (Graeci enim Cyros) ἱερῶν τὸν βασιλέος δέμας ἐπὶ ταῖς θέταις ἀπύργον. Mon.

οὐτὸν τῆς ἄλλης ἀρετῆς] Interpretatio nonnecessaria: neque virtuti bellicae neque aliarum virtutum. Graeci, sicut Latini, virtutem in plures partes dividebant, quantum vixit bellica una erat. Avaren.

τρέπονται] Τρέπονται uno significant impetum, quod aliquis erant, aliqua victoriam aut victoriam quam aliquis reportavit, ita Herodian. I. 15. 15. ἀπύργον τὸ καίμας πλοῦτα καὶ αὐτὸν quod in aliquis vici memoriam erant est, τὸν βασιλέος lya. p. 89. Reisk., Xenophon. Exped. Cyr. VII. 6. 25. ἱερῶν ad Philipp. f. 18^v. Symon. f. 28. Andeod. ed. Reisk. p. 72. Isocent Panegy. c. 24. in memoriam rei victoriam de re, τὸν ἱερῶν lya. p. 118. 119. 224. Reisk., τὸν καίμας ἱερῶν. Quasi v. 719. τὸν ἱερῶν Thasod. VI. 28. τὸν ἱερῶν ἱερῶν. Vex. hist. I. 48. Herodian. III. 4. 6. haec non referant. La-

πᾶς γὰρ ¹ ἐν τοῖς ἐκείνων ἐπιτηδεύμασιν ἰγγυέσθαι δύναται
 αὐτῷ ἢ στρατηγὸς ἀεικὸς ἢ στρατιώτης ἀγαθός, ὡς τὸ μὲν
 πλείστον ἄνω ὄχλος ἀτακτος καὶ κινδύμων ἀπειρος, πρὸς
 β μὲν τὸν πόλεμον ἐκλειυμένος, πρὸς δὲ τὴν δουλείαν ἀμεινωσ
 τῶν παρ' ἡμῖν οὐκατῶν περικλυμένος, αἱ δ' ἐν ταῖς μεγί- 88
 σταις δόξαις ὄντες αὐτῶν ὁμαλῶς μὲν οὐδὲ κοινῶς αὐδὲ πο-
 λιτικῶς οὐδεπώποτε ἔβίωσαν, ἀπαύται δὲ τὸν χρόνον διόγου-
 σιν εἰς μὲν τοὺς ὑβρίζοντες τοῖς δὲ δουλείοντες, ² ὡς ἂν ἀπ-
 θραυσι μάλιστα τὰς φύσεις ³ διαφθαρεῖεν, καὶ τὰ μὲν σῶ-
 ματα διὰ τοὺς πλείτους τρυφῶντες, τὰς δὲ ψυχὰς διὰ τὰς
 c μακαρχίας τοπεινάς καὶ περιδεῖς ἔχοντες, ἔξεταιζόμενοι

¹ ἀντὶ Α. C. L. ² ἀνατὶ Α. C. L. ³ διαφθαρέντι Α. C. L.

οίαν. Ver. hist. I. 18. τρέφεται ἰσθίοντες, τὰ μὲν ἐστὶ τῶν ἀρχαίων τῆς μακαρχίας, τὴ δὲ τῆς ἀρεμίας ἐπὶ τῶν νέων. SPORN.

Δύναται δ' Cfr. Werfer. in Act. phil. Monac. T. I. p. 347. Hermann. ad Vigor. p. 815. seq. IONN.

Ἄμαλως] F. ἀμεινω. WOLF.

Ὁμαλῶς] ἀρεμικότερ, ut aequo jure alieno tenem frui sine, sicut ἰσθίοντες ἐλευθερίας. v. Badmi Comment. L. Gr. p. 1069. Ergo ἰσθίοντες οὐδεπώποτε ἰσθίοντες non potest melius exprimeri, quam per illa, οὐ κοινῶς, οὐ πολιτικῶς. Fortassis ergo εἰδὲ κ. οὐδὲ πολιτικῶς οὐκατῶν sunt. Οὐμικμιν μινίμω, sed potissimum necessaria sunt. Πολιτικῶς hic aliam habet significacionem quam supra §. 26. neque eam, quae Demosth. p. 976. πολιτικῶς ἰσθίοντες καὶ κοινῶς ἰσθίοντες πάντῃ ἰσθίοντες τῶν νόμων ἰσθίοντες νομοῖ, p. 329. πολιτικῶς καὶ κοινῶς βίβωσι χρημάτων, p. 151. εἰς ἰσθίοντες, εἰδὲ πολιτικῶς ἰσθίοντες πολιτικῶς, et aliis multis inest, neque quam Cicerò de Senib. V. c. 23. explicat his verbis: "nam quem sicut hominis natura generata sit, ut habeat quiddam innatum quasi civile atque populare, quod Graeci πολιτικὸν vocant." Κοινῶς autem non ita intelligendum est, uti apud Demosth. aut cum v. Maceo p. 324. aut cum v. φιλόσοφος jurem p. 315. 1018. aut simpliciter apud p. 1436. Thucyd. III. a. 53. Corneus ita haec verba explicat: τὰ μὲν ταπεινὰς τὰ δ' ἐπισημῶντες ζῶντες, — κοινῶς, ἔξ ἰσθίοντες ἄλλω, — πολιτικῶς, ἄνωγε χρῆσι τῶν ἐν Πολιτικῶς τῶν ἰσθίοντες ἰσθίοντες, καὶ μὴ κοινῶς, ὁμοῖον. Augeras verit: qui vero ex iis honoratissimi sunt, nunquam aequali jure, aut populariter, οὐμικμινος vixerunt, sed ita omnino exigenti aetate, ut aliis inaequaliter, aliis inaequaliter, etc. Equidem ita interpretas: nunquam aequali, constanti aequa conveniente ratione vixerunt, ne-

que ita, ut civis decet, et communi reliquorum civium, privatorum, aequalia frui vellent, et legibus et magistratibus obedi- rent, quippe qui cum aliis insolenter agere soleant potentiorum more, et deservitatis καὶ ἐξ ἀναστροφῆς vivere velle videntur, neque vero κοινῶς, aequa reliquorum conditione contenti; neque ita, ut magistratus decet et eos qui in administranda republica versantur, subditorum enim more obediunt et servant. De v. πολιτικῶς non est, quod exemplis haec significacionem confirmem; κοινῶς sic me legere memini apud Dion. Casa. L. 45. c. 43. ἔστι μὲν δὲ βίβωσι δίκασθαι δημοκρατικῶς ἡμῶν συμπλοκῶνται· αἱ μὲν γὰρ ἰσθίοντες καὶ κοινῶς, eodem statu, quae reliqui civis, ἔξ ἰσθίοντες, εἰδὲ ἀντὶ Α. C. L. et L. 46. c. 17. οὐδὲ ἰσθίοντες τῶν νόμων ἰσθίοντες νομοῖ, καὶ κοινῶς καὶ πολιτικῶς καὶ φιλόσοφος πᾶσι ἡμῶν σὺν. SPORN.

Τρυφῶντες] Τρυφῶν, quia opponitur τῇ ταπεινῇ et πενίαι, videtur indicare fastum et contempnam aliorum. Ergo: quoad corpus, exlernas res, superbiunt, ocula vici- que luxuriantes, in quo est arrogantia et pauperum contemptus. Xen. Hellen. IV. 1. 13. est ἰσθίοντες, luxa et delicis se el- ferre. MOR.

Ἐξεταιζόμενοι]. Genealogia hujus verbi haec est: 1) examinari, 2) habito examine talem, qualis quisque est, inveniri (i. e. spectari), 3) inveniri, cognosci omnino qualitate praeditum sine notione examinae, 4) inveniri, esse, versari aliquo in loco, 5) inveniri inter alios, h. e. iis assum- rari, esse inter eos, 6) inveniri aliquid agentem, ideoque carni agentem, ut manifestum sit et certum, te egisse. His exempla quaedam addidimus. Demosth. de Cor. a. 56. ἔξεταιζόμενοι λέγοντες καὶ πρὸς τὸν δίκασθαι, ἰσθίοντες, h. e. διαπραγμα-

¹ πρὸς αὐτοῖς τοῖς βασιλείοις καὶ ² προκαλινοῦμενοι καὶ πάντα τρόπον μικρὸν φρονεῖν μελετῶντες, θνητὸν μὲν ἀνδρα προσκυνῶντες καὶ δαίμονα προσαγορεύοντες, τῶν δὲ θεῶν μᾶλλον ἢ τῶν ἀνθρώπων ³ ὀλιγωροῦντες. τοιγαροῦν οἱ καταβαίνοντες αὐτῶν ἐπὶ θάλατταν, οὓς καλοῦσι σατραπίας, οὐ καταισχύνουσι τὴν ⁴ ἐκεῖ παιδείωσιν, ἀλλ' ἐν τοῖς ἡθεσι τοῖς αὐτοῖς διαμένουσι, πρὸς μὲν τοὺς φίλους ἀπίστως ^δ πρὸς δὲ τοὺς ἐχθρούς ἀνάνδρως ἔχοντες, καὶ τὰ μὲν ταπεινῶς τὰ δ' ὑπερηφάνως ζῶντες, τῶν μὲν συμμάχων καταφρονῶντες, τοὺς δὲ πολεμίους θεραπεύοντες. τὴν μὲν γὰρ μετ' Ἀγησιλάου στρατιὰν ὀκτὼ μῆνας ταῖς αὐτῶν δαπάναις διεθρεψαν, τοὺς δ' ὑπὲρ αὐτῶν ^δ κινδυνεύοντας ἐτέρου τοσοῦτου χρόνου τὸν μισθὸν ἀπιστέρησαν· καὶ τοῖς μὲν Κισθίην καταλαβούσιν ἑκατὸν τάλαντα δίνεimaan, τοὺς

¹ ἢ πρὸς A. C. L.² προκαλινοῦμενοι A. C. L.³ καταφρονῶντες A. C. L.⁴ ταπεινῶς A. C. L.^δ κινδυνεύοντας A. C. L.

me dicere. C. 58. ἐπὶ τοῖς συμβάσειν ἐξή-
τασαι πτωχεύει, inventus es, evento cogni-
tum apertumque fuit, te fecisse. In his
duobus locis simile est τῷ θητεῖν (v. ind.
in h. v.), atque adeo Demosth. Olynth. 2.
p. 25. ed. Reisk. opponant κρύπτουσαι
αὐτὸν ἐπιτάξουσαι verbo ἐξτάξουσαι. Harpo-
cratio e Demosth. ἐξτάξουσαι, ἀπὸ τῷ
ἐτάξουσαι. Dion. Hal. A. l. IV. p. 108. v. 38.
In familia et civitate regenda ἐξτάξου-
σαι καὶ δίκαιος, experimento talis inventus
est, fides ejus et justitia specolata est. De-
mosth. de Cor. c. 63. εἰ κερῆν καὶ μετὰ
τῶν ἄλλων ἐξτάξουσαι, si adfuit (publicae
hætitis) et cum aliis inventus est, s. inter-
fuit aliis. Aristid. Panath. p. 58. Ἐπιτάξου-
σαι σὺν Κορινθίαις ἐξτάξουσαι, iis juncti, eor-
um socii. Sic apud Suidam: ἐξτάξουσαι,
ἐπιτάξουσαι, ἐξτάξουσαι. Demosth. c. 84. ἐπι-
τάξουσαι μου εἰρήνην ἐξτάξουσαι ἐν τοῖς
κασίαις, meam dicendi facultatem cogno-
scitis semper inventam, i. e. versatam
esse in causis publicis.¹ Hæc simillimum
Sext. Emp. adversus rhetores, in it. ἡγε-
ρῶντες ἡγερῶντες καὶ θημερῶντες ἐξτάξουσαι,
versatur in foro. Cf. Hesych. in ἐτάξου-
σαι, ἐξτάξουσαι, ἐξτάξουσαι, et similibus,
Vales. et Harpocrat. p. 63., Reiskii index
Gr. Demosth., Ernestii Glossar. Polyb.
Itaque locus Isocratius sic vertendus
est: ante palatium inveniuntur, i. e. versan-
tur. Suidam, qui hæc ipsum locum in
Lexico, T. I. p. 768. repetit, et sic inter-
pretatur, ἐπιτάξουσαι ἐν τοῖς βασιλείαις,
ἐπιτάξουσαι ἀπαιτησάντων, non sequar, quæ

id non videntur h. l. dici, e quo quis ge-
nere hominum sit; sed qua re se submit-
tat regi, et humiliter eum colat observet-
quo. Non bene editor Cant. tanquam
illustrations facta venenit. Melius Wol-
fius: prætolati. IDEM. in regie foribus
ordinis dispositi. LANG.

Μικρὴ φρονῆσι] Cf. Aristoteles in Rho-
tor. III. c. 10. ΣΡΟΗΝ.

Διδραχμῶν] Acoopit Agesinus ea lege,
ut recederet, a Tithraсте, Satrapa Persi-
æ, triginta talenta. Xen. Hellen. III. 4.
25. Diod. Sic. XIV. 80. nihil nisi semes-
tres inducias commemorat. MOR.

Ἀριστοτέλους] bis totidem mensium sti-
pendio privaverunt. §. 29. fm. de quinde-
cim mensibus locutus est. Ergo alterum
tantum temporis spatium non duras dixit.
IDEM.

Κισθίην] Harpocrat. de monte Thra-
cæ cepit; Suidam item, apud quem Κισ-
θίην scribitur. Cf. Int. ad Hesych. in
Κισθίην. Wolfus de urbe Æolidis intelli-
git, quam Cellar. Geogr. T. II. p. 44. ad
Mysiam retulit, et Stephanus de urbibus
in Πάσσα itemque Plinius Hist. Nat. V.
32. commemoravit. Sed quam diu de re,
quam Isocrates respicit, non constat
(mihi quidem non constat), tam diu de
situ loci nihil definiri potest. IDEM. As-
sentior Wolfio. Κισθίην urbs, prope quam
erat portus; Strabonis ætate Ἰσραῖος ea
erat p. 607. Plin. V. 30. Pompeo. Meta I.
16. ubi cfr. Tæschbach. ΣΡΟΗΝ.

ε δὲ μεθ' αὐτῶν εἰς Κύπρον στρατευσαμένους μάλλον ἢ τοὺς
 αἰχμαλώτους ὕβριζον. ὡς δ' ἀπλῶς εἰπεῖν καὶ μὴ καθ'
 1 ἐν ἑκάστου ἀλλ' ὡς ἐπὶ 2 τὸ πολὺ, τίς ἢ τῶν πολεμησάν-
 των αὐτοῖς οὐκ εὐδαιμονήσας ἀπῆλθεν, ἢ τῶν ὑπ' ἐκείνοις
 73 γενομένων οὐκ αἰκισθεὶς τὸν βίον ἐτελεύτησεν; οὐ Κόωνα
 μὲν, ὃς ὑπὲρ τῆς Ἀσίας στρατηγήσας 3 τὴν ἀρχὴν τὴν Λα-
 κεδαιμονίαν κατέλυσεν, ἐπὶ 4 θανάτῳ συλλαβεῖν ἐτόλμησεν;
 Θεμιστοκλέα δ', ὃς ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος αὐτοὺς κατεναυμά-
 χησε, 5 τῶν μεγίστων ὄψεων ἤξιωσεν; καίτοι πῶς χρῆ
 τὴν τούτων φιλίαν ἀγαπᾶν, οἱ τοὺς μὲν εὐεργέτας τιμη-
 ροῦνται, τοὺς δὲ κακῶς ποιοῦντας οὕτως ἐπιφανῶς κολα-
 6 κεύουσι; περὶ τίνας δ' ἡμῶν οὐκ 6 ἔξημαρτήρασι; ποῖον δὲ
 χρόνον διαλελοίπασιν 7 ἐπιβουλεύοντες τοῖς Ἑλλησι; τί δ'

1 ἐν om. A. C. L.

2 τὸ om. A.

3 τὴν Λακεδαιμονίαν ἀρχὴν A. C. L.

4 θανάτων A. L.

5 καὶ A. C. L.

6 ἔξημαρτήρασι A. C. L.

7 οὐκ ἐπιβουλεύοντες A. C. L.

Στρατευσαμένους] Iones. of. §. λζ'.
 MOR.

Ἐπί τῆς Ἀσίας] Nomine regis Per-
 siae. §. λδ'. IDEM.

Κατέλυσεν] Diod. Sic. XIV. 84. Λακε-
 δαιμόνιοι ἀπὸ τούτου τοῦ χρόνου τὴν κατὰ θά-
 λατταν ἀρχὴν ἀπέβαλον. Nam eo bello
 confecto, omnis Græcia Athenis paruit,
 Isocr. Areop. §. γ'. liberataque est a domi-
 nata Spartanorum, Justin. VI. 4. Cornel.
 Con. c. 4. IDEM.

Ἐπὶ θανάτῳ] Ἐπὶ θανάτῳ. WOLF. Est
 quidem posterioris usitatus et forte verus,
 eo consilio, ut interficeretur; sed quis
 nunquam aliter locutus, nunquam talia
 permutata, dicat? MOR. Quum solennes
 sint formulæ λαμβάνειν, συλλαμβάνειν,
 ἔχειν ἐπὶ θανάτῳ (vid. Wesseling. ad Diod.
 Sic. Tom. II. p. 86. n. 45. et p. 182. n. 24.
 caesæ exemplis adde Xenophon. Exped.
 Cyr. V. 7. 34. ed. Zeun. Memor. IV. 4. 3.
 Lucian. Pisc. 4. et ipse Isocrates Encom.
 Helen. §. ιζ'. quem locum Coraes indi-
 cavit, ita dixerit), Coraem secutus dedi-
 ἐπὶ θανάτῳ. Cæterum Xenoph. Exped.
 Cyr. I. 6. 10. lect. var. ἐπὶ θανάτῳ ἔγοιτο.
 ΣΡΟΗΝ.

Συλλαβεῖν] Xen. Hellen. IV. 8. 16. et
 Diod. Sic. XIV. 85. falso crimine captum
 tradant, ut pax Antalcidæ persciceretur.
 Paulo aliter Cornel. Con. c. 5. MOR.

Ἐξιῶσαν] Cornel. Them. c. 9. 10. IDEM.

Οὐκ ἐπιβουλεύοντες] Potest exprimi per
 καὶ ὅ ἐν οὐκ ἐπιβουλεύοντες. Sed si conjungas
 διαλελοίπασιν ἐπιβουλ., negatio οὐκ redun-
 dabit: est enim idem quod οὐ διετίλειαν
 ἐπιβουλεύοντες. WOLF. Coraem vocem

οὐκ supervacaneam, atque aut errore libra-
 riorum, aut ira oratoris nimio in Barbaros
 odio effervescentis ortam esse putat;
 prius concedit etiam ejus censoris Epe-
 merid. liter. Ienens. a. 1810. p. 184. p.
 270. qui eam librarii originem debere
 opinatur. Coraes recte quidem ad h. l.
 et de psc. §. κβ. dixit, in ejusmodi inter-
 rogationibus, ubi quasi subaudiatur, qui
 neget, non adesse negationem, de qua re
 non dubitare debebat idem censor l. com.
 p. 269. sq., nam quos versus ex Ovidio
 affert, ii nihil probant, non enim interro-
 gantis, sed exclamantis et admirantis sunt.
 Contra Coraes non recte declaravit, neg-
 ationem tunc tantum adesse posse in
 ejusmodi enunciationibus, ubi quasi sub-
 audiatur respondens, qui affirmet. Dis-
 cernendæ enim sunt interrogationes, in
 quibus negatio ad omnia quæ sequuntur
 referenda est, quales v. c. sunt Panegy-
 r. §. λδ'. οὐκ ἰσχύει μὲν ἐπὶ τὸν πῶλον τούτων
 κατίπμψ τοὺς ἀδοκιματήτους Περόων,
 Ἀρακόμεαν καὶ Τιθραύστην καὶ Φαργίβαζον;
 ubi subaudiri posset ἀλαθῶς, κατίπμψ
 ἰσχύει, de big. §. ε'. οὐ, καταλαβόντες τὴν
 Πειραιᾶ, καὶ τὸν σίτον — διψοθήρεται, καὶ τὴν
 γῆν ἰτίμαρτα; κ. τ. λ. ubi responderi po-
 tuisset πάντων μὲν ὅν οὕτως ἔχει, ab iis in-
 terrogationibus, in quibus negatio non nisi
 singulam notionem spectat, quæ pari modo
 affirmative exprimi potuisset. Tales sunt,
 quas ipse affert, περὶ τίνας δὲ ἡμῶν οὐκ
 ἔξημαρτήραουσ; ibi negatio ad solam
 vocem ἔξημαρ. referenda est, οὐκ ἔξημαρ-
 τήραουσ est ita se gerere, uti docet; dicere
 potuisset περὶ τίνας καλῶς καὶ προσκυβόντες
 ? H

69 οὐκ ἐχθρὸν αὐτοῖς ἔσσι τῶν παρ' ἡμῶν, εἰ καὶ τὰ τῶν θεῶν ἔδη καὶ τοὺς νεῦς αὐτῶν ἐν τῷ προτέρῳ πολέμῳ καὶ κούρα καίειν ἐκόλλησαν; διὸ καὶ τοὺς Ἴωνας ἀΐσιον ἐπακροῖν, ὅτι τῶν ἐμπροσθέντων ἰερῶν ἀπηρώσαντ' εἴ τι κινῆς² κινήσων ἢ πάλιν εἰς² τὰρχαίᾳ καταστῆσαι βουληθεῖεν, οὐκ ἀκαρῶντες⁴ κότεν ἐπισκκιώσῃσιν, ἀλλ' ἐν ὑπόμνημα τοῖς ἐπι-
 γιγνομένοις ἢ τῆς τῶν βαρβάρων ἀσεβείας, καὶ μηδαὶς πε-
 στεῖν τοῖς τοιαῦτα εἰς τὰ τῶν θεῶν⁵ [ἔδη] ἐξαμαρτῶν⁶
 τολμῶσιν, ἀλλὰ καὶ φυλάττανται καὶ δεδιώσιν, ὄρατρες

¹ τι οὐκ. La. ² ἀποδοκίμαται A. C. L. ³ τὰ ἔρχαι A. C. L.
⁴ ἔσιν A. L. ἐπιόβιν C. ⁵ uncus om. A. C. L. ⁶ τολμῶσιν A. C. L.

γράφουσι; ubi subaudiendum est κατὰ ὄ-
 ραν τις οὐκ ἐδάειμνός τις ἀπῆλθεν; h. e. τίς κηκοδομοῖσας ἀπῆλθεν; οὐδαίς τι
 ἔ οὐκ ἔχθρὸν αὐτοῖς ἔσσι; h. e. τί φίλος
 αὐτοῖς ἔσσι; οὐδὲν, πάντα γὰρ ἔχθρα αὐτοῖς
 ἔσσι. In etiam de pac. §. ε'. τινὰς δὲ —
 οὐ παρακαλέσασιν; de big. §. ε'. ποῖον
 κίνησον οὐκ ἂν ὑπέμεινον; — ἐπὶ τίνα ἔ
 ἢ πόλιν, ἢ φίλον, ἢ ξένον οὐκ ἔλαθε; Pa-
 negyr. §. λβ'. τί τῶν ἀλοχρῶν καὶ διῶν οὐ
 διεξῆλθον; — h. e. — παρακαλῶν ἀκρό-
 σαμιν; ὑπομεινῶν ἕκαστον; — παρελπίτε;
 — διέχεσθαι ἐφυλάξαντο εὐλαβοῦμενοι;
 Hinc igitur loco pari modo non ad omnem
 eruculationem, sed ad solum verbum ἐπι-
 βουλῶντες negatio ferri debet, ita ut
 pene idem sit, ac si dixisset: ποῖον δὲ χεῖρον
 διαλαλοῦσιν ἐπιβουλῶν ἐκδοῦντες; Contra
 de pac. §. κβ'. πῶσας δὲ περιβόλας ὡς βα-
 σιλῆα τὸν μέγαν ἀποστῆλαμεν, κ. τ. λ. verba
 sunt non interrogantis, sed secum repu-
 tantis et admirantis, uti ille Ovidii: "quos
 humeros," "quales vidi" etc., quae com-
 memoravit cens. l. oom., h. e. quam in-
 gentem numerum! quam pulcros vidi!
 Hinc patet negationem in h. l. omnino mi-
 nime esse supervacaneam, neque igitur
 aliquid mutandum, nisi sensum eximere
 placuerit toti loco. SPORN.

[ἔδη] Ne videantur quoniam tautologia τὰ
 τῶν θεῶν ἔδη templis jungi, interpretet τὰ
 ἔδη, simulacra: de qua significatione ad
 Xenoph. Hellen. in iud. dixi: nisi quis
 hanc periphraasin temporum, τὰ τῶν θεῶν
 ἔδη ad indignationem augendam facere de-
 bere existimet. De re vid. §. κζ'. Mon.
 loca sacra. LANG.

καὶ τοὺς νεῦς] Si quis haec verba e mar-
 gine in textum venisse dixerit, adstipu-
 lantem habebit Langium; sed hic non
 recte intellexit h. l. SPORN.

Ἴωνας] Ante pugnam Platæensem con-
 juratum esse a Graecis in hanc sententiam,
 est Diod. Sic. XI. 29. et Lycurg. in Leocr.
 §. ιβ'. servata etiam iurijurandi formula,

narravit: ille in Isthmo in ipso itinere
 festam dixit, hinc ad Platæam, itinere finito.
 Sed de Ionibus ne verbum quidem: tan-
 tum Ἕλληνας commemorant, quae nomina
 hic Europaeos Graecos indicari, docet He-
 rodotus, IX. 28. sq. quo loco aciem Graecorum
 describit, etsi de jurejurando plane
 nihil retulit. Igitur vel audiendus est
 judex, inprimis peritus, Wesselingius, ad
 locum istum Diodori, qui Isocratem in
 hoc similem Theopompo, a quo tota res in
 dubitationem adducta est, arbitratur: aut
 Ἴωνας mutandum in Ἕλληνας. Quod si
 sequamur, §. μβ'. in. καὶ περὶ τῶν πολιτῶν
 τῶν ἡμετέρων erit nominatim et de civibus et
 majoribus Atheniensium. MOR.

Εἴ τινες] Vere correat Valckenaer. ad
 Herodot. V. 102. si τι τινὲς sublata di-
 stinctione ante si. Non enim templa de-
 votuerunt, sed eos, qui ea refecturi essent:
 et ut hic τὶ τῶν ἱερῶν, sic Lycurgus l. e.
 οὐδὲν τῶν ἱερῶν τῶν ἡμεροσθῆτων ἀποκοδε-
 μήσω. Diodorus, ut Isocrates, οἰκοδομήσω.
 IDEM. Langius, qui verba τῶν ἡμερ-
 ῶν genitivos absolutos esse putavit, ma-
 gis erravit. Dedi si τι τινος. De re
 cfr. Brisson. de R. Pers. II. p. 218. sqq.
 et Wesseling. ad Diod. Sic. XI. 29.
 SPORN.

ὄθειν] Coraeae e cod. Par., quem con-
 tulit, ὄθειν, ejus censor in Eph. lit. Ien.
 l. l. p. 285. ἔθιν ἐπισκκιώσουσι, scribendum
 censet ad Helen. enc. §. λ'. sed hujus loci
 alia est ratio, est autem conj. aor., non c.
 fut., uti ille putat. IDEM. unde reedi-
 ficarent. Xen. Hell. II. 1. 7. II. 2. 1.
 ἐπισκκιῶσιν τὰς ναῦς, reficere naves. Diod.
 Sic. XX. 84. Thucyd. I. 29. ἐπισκκιῶ τῶν
 πῶν, refectio classis. v. Schol. Demosth. de
 Cor. c. 35. et 97. ἐπισκκιῶ τῶν τειχῶν, re-
 fectio murorum, quam Lycurg. §. ια'. κατα-
 σκευὴν dixit: eodemque significato Thuc.
 IV. 116. ἀποσκιῶσιν. Ceterum ὑπέμνημα
 τῆς τῶν βαρβάρων ἀσεβείας ipsius formulae
 verba sunt. MOR.

αὐτοῖς οὐ μόνον τοῖς ὑπάρσασιν ἤρασαν ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐπιπέδη-
ρασι πολειμήσαντας.

μῦθ. Ἐχω δὲ καὶ περὶ τῶν πολιτῶν τῶν ἡμετέρων
ἴ ταιαῦτα διελθεῖν. καὶ γὰρ οὗτοι πρὸς μὲν τοὺς ἄλλους, ὅσους
ὑποπολεμήσαντι, ἅμα διαλλάττονται καὶ τῆς ἔχθρας τῆς
d² γεγεννημένης ἐπιλανθάνονται, τοῖς δ' ἠπειρώταις οὐδ' ὅταν
εὖ πάσχωσι χάριν ἴσασιν· οὕτως ἀείμνηστον πρὸς αὐταῖς
τὴν ὀργὴν ἔχουσι. καὶ πολλῶν μὲν οἱ πατέρες ἡμῶν Μηδι-
σμῶν δάνατον κατέγνωσαν, ἐν δὲ τοῖς συλλόγοις ἔτι καὶ νῦν
ἀράς ποιῶνται, πρὶν ἄλλο τι χρηματίζειν, εἴ τις ἐπισησ-
κεύεται Πέρσαις τῶν πολιτῶν· Εὐμολπίδαι δὲ καὶ Κήρυκες

¹ πᾶσα ταιαῦτα A. C. L.

² προγεγενημένης A. C. L.

[ἠπειρώταις] Vid. §. λζ'. IDEM.

[Χρηματίζειν] Forum χρηματίζειν apud
significat, rem tractare: etiam nominatim
significat, publicum negotium tractare, h. e.
in concione aut senatu aliquid agere, de
republica agere, ideoque in hoc Isocratice
loco, *decurare et suadere in concione*. Cf.
Hesych. et Budeus in Comm. L. Gr. p.
325. Variatur autem usus verbi ita, ut
vel *χρηματίζειν*, verbum generis, ponatur
solum eo significato, *publicam rem tra-*
ctare; vel *adjungatur forum* (speciatim), quod
potissimum intelligenda sit. E prioris
generis sunt: ἡ βουλὴ *χρηματίζουσα* περὶ
φιλίας, acturus, *deliberaturus senatus de*
previdio. Lyourg. c. Læcor. §. ιν'. *χρημα-*
τίζων περὶ τῶν, *deliberaturus communi con-*
silio. Aristoph. Thesmoph. v. 384. *χρη-*
ματίζειν τῶς *προβουταῖς*, *legatis orationem*
dare, cum iis agere. Pelyb. III. 66. et
Euc. Leg. n. 3. τὴ *πίσιν* *χρηματίζου* περὶ
φιλίας, *cum civitate agere de amicitia*. Thu-
cyd. V. 4. E posteriore genere sunt:
Προτίθεις καὶ *στρατηγεὶ* *ἐχρημάτισον*, καὶ
ἄλλοι *πρόβεις*, *negotium publicum tra-*
ctaverunt, inque senatu legatos creaverunt. De-
mosth. de Cor. c. 23. *χρηματίζου* ἢ *βουλὴ*
καὶ *προβουταῖς*, *senatus deliberat et prebu-*
lenta facit. ibid. c. 53. *χρηματίζων* *τε* καὶ
ἀπὸ *δὲ* *ζῶν*, *negotium publicum tractans, ac*
nominatim jus dicens. Dion. Hal. A. p. 710.
χρηματίζων *τε* καὶ *πρόβειαν*, *administrare*
publicam rem et suadere. Diod. Sic. I.
70. Denique in Plat. apol. Secr. c. 26.
ἀπαιθῶν *χρηματιστῶν*, *qui anni genere*
occupacionis privatae vel publice abstinent.
Ibid. Cfr. Coray. ad Heliodor. II. p.
647., Sprengel. ad Jelian. p. 122., In-
script. Thom. M. p. 919. ed. Bernard.,
Decker. ad Thucyd. p. 58. 354. 417.
Wesseling. ad Diod. Sic. I. p. 53. 74. 81.
Broun.

[Ἐπισησκέυεται] si quis legatos de pace
et amicitia mittendos optinet. Eodem sensu
apud Thucyd. IV. 27. ubi Sophila προ-
σβείας πύρατον explicandi causa habent.
Plene dixit Dion. Hal. A. p. 616. ἐπιση-
σκέυον περὶ διαλλαγῶν καὶ φιλίας, quo fere
modo Harpocratio *ἐπισησκέυον* dixit esse,
τὸ περὶ διαλλαγῶν καὶ φιλίας ἀφεροσ πύρα-
των. Ad Isocratis locum refero Hesy-
chianum: *Ἐπισησκέυεται*, *προσπράσσειν*,
h. e. *per pacem nunciat*; ut Thucyd.
IV. 118. *προσησκέυεσθαι* dixit. Ita ver-
bum, quod per se significabat, *πράσσειν*
est caducitatem mittere, nominatim dici
cepit de his, qui de pace et amicitia mit-
tent legatos. Cf. Aristoph. Thesmoph. v.
342. sqq. Mon. De hujus vocab. rat.
omnino discesserunt Valerius in Notis
Mausæi ad Harpocrat. p. 146. et 281.
ed. Gronov., Valconsor. in Animadv. ad
Ammen. p. 80., Abresch. ad Thucyd. p.
411., Decker. ad Thucyd. I. V&I. c. 48.
VIII. c. 89.; adde Zonar. p. 802. et
838. atque Tittmann. ad post. loc., et
F. A. Wolf. ad Demosth. Leptia. §. γ/.
Broun.

[Εὐμολπίδαι] Hesychius: Εὐμολπίδαι·
ὅστις ἂν ἀπὸ τοῦ Εὐμολπίου (v. Paneg. §. β.)
ἐκλήθητο, τοῦ πρώτου ἱεροφαντήσαντος, h. e.
qui Atheniensis primus docuit Eleusinis
Ceresis sacra. v. Int. Hesych. a quibus
Suidas et Mourais in Eleus. nominati
sunt. Mon.

[Κήρυκες] Plura fuerunt Athenis genera
Κήρυκων, diversarum occupacionum, et tem-
pore ac loco, quo fungebantur precocorum
mucera. v. Pailuz VIII. 103. Hec loco
intelligantur ii, de quibus ita scriptis Har-
pocratio: Κήρυκες Ἰουκάρια Πανοργυμῶ-
ντος ἱερὴν (fuit familia sacra, in Eleusiniis
mysteriis precocorum munere fungens,

ἐν τῇ τελετῇ τῶν μυστηρίων διὰ τὸ ταύτων μῖσος καὶ τοῖς ἄλλοις βαρβάροις εἶργεσθαι τῶν ἱερῶν, ὡς περ τοῖς ἀνδρῶν φόνοις, προαγορεύουσιν. οὕτω δὲ φύσει πολεμικῶς πρὸς αὐτοὺς ἔχομεν, ὥστε καὶ τῶν μύθων ἥδιστα συνδιατρίβομεν τοῖς Τρωϊκοῖς καὶ Περσικοῖς, δι' ὧν ἔστι πυνθάνεσθαι τὰς ἐκείνων συμφοραῖς. εὐροί δ' ἂν τις ἐκ μὲν τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς 74 τοὺς βαρβάρους ὕμνους πεπονημένους, ἐκ δὲ τοῦ πρὸς 1 τοὺς Ἕλληνας θρήνους ἡμῖν γεγεννημένους, καὶ τοὺς μὲν ἐν ταῖς ἑορταῖς ἀδομένους, τῶν δ' ἐπὶ ταῖς συμφοραῖς ἡμᾶς μεμνημένους. οἶμαι δὲ καὶ τὴν Ὀμήρου ποίησιν μείζω λαβεῖν δόξαν, ὅτι καλῶς τοὺς πολεμήσαντας τοῖς βαρβάροις ἐνεκωμίασε, καὶ διὰ τοῦτο βουλευθῆναι τοὺς προγόνους ἡμῶν ἔντιμον αὐτοῦ ποιῆσαι τὴν τέχνην ἐν τε τοῖς τῆς μουσικῆς β ἄλλοις καὶ τῇ παιδεύσει τῶν νεωτέρων, ἵνα πολλὰ αἰς 70 ἀκούοντες τῶν ἐπῶν ἐκμανθάνωμεν τὴν ἔχθραν τὴν ὑπάρχουσαν 2 πρὸς αὐτοὺς, καὶ ζηλοῦντες τὰς ἀρετὰς τῶν

¹ τὰς om. A. C. L.

² πρὸς αὐτοὺς ὑπάρχουσαν A. C. L.

plane ut Eumolpides, quæ et ipsa est familia sacra, certæ occupationi destinata. v. Sigon. de rep. Athen. p. 46. Potter. archæol. Gr. II. 3. p. 278.) ἢ Ἀθήναις, ἕτερος ὄνομαζόμενος ἀπὸ τοῦ Κέρκυκος τοῦ Ἐρμῶ. Adde Hesych. et Polluc. IV. 12. imprimis VIII. 103. ubi unum genus τῶν κέρκυκων dicitur μυστικῶν. Hinc Xen. Hellen. II. 4. 13. τῶν μυστῶν κέρκυξ. ubi in ind. monai. Solent autem Εὐμολπίδαι et Κέρκυξαι sæpe jungi, ubi de mysteriis sermo est: Thuc. VIII. 53. Ἔσθ. c. Ctesiph. p. 406. ed. Reisk. Diod. Sic. I. 29. Ἄλιαν fragm. in Εὐμολπίδαι: et vulerunt jungere nonnulli in Cornel. Aloib. c. 4. In quo sequi possumus Diodor. Siculum, Eumolpidas cum Ἐgyptiorum sacerdotum dignitate comparantem, Κέρκυξαι cum Ἐgyptiis pastophoris, inferioris quippe dignitatis. Si ergo Ceryoes familia fuerunt: non video, cur Wolf. et ed. Cant. verterint, *præcones*, etsi munere præconum sancti sunt, quom debuissent servare nomen Ceryces. vid. Taylor. ad Eschin. l. I. Μοῦα.

Ἐν τῇ τελετῇ τῶν μυστῶν.] *τυπ*, quum initiant mysteriis. Tum ergo Eumolpides jubent edici, et a Ceryoibus edicitur, ut Persæ procul absint. IDEM. in receptione in mysteria. LANG.

Ἀδομήτους.] Quod factum est a rhapsodiis: neque enim nisi particulas Homericæ carminis, velat hymnos in laudem heroum,

intelligere videtur, non factos peculiares hymnos. Μοῦα.

Συμφοραῖς.] Bella Græcorum intestina sunt materia lugubris orationis, si quis ἐπὶ ταῖς συμφοραῖς, de magno luotu, sat in publico luotu dicat. Etiam fabularum sceniarum argumentum sic versari solebat in luotu, ut huiusmodi res describerentur, Panath. §. με'. Dem. de Cor. c. 21. IDEM.

Μουσικῆς.] Musica certamina sunt, in quibus certatur edendis literarum artium ingeniique speciminibus. Nam Mæsa omnem eruditionem et elegantiam indicat. Atticos dicere potius ἀγῶνα (sive ἀδελφῶν) μουσικῆς, quam ἀγῶνα μουσικῶν, præclare docuit Hemsterb. ad Aristoph. Plat. v. 1163. 1164. Apud Thucyd. III. 104. ἀγῶν μουσικῆς et μουσικῆς promiscuæ occurrit. Itaque quum fere usurpetur ἀγῶν μουσικῆς, non τῆς μουσικῆς, quæ quom posterius Aristid. Panath. p. 52. habet, etiam hoc loco articulum inclusi. Causa erroris e dativo τὰς orta est. Patem quoque in Evagoræ initio μουσικῆς scribendum pro μουσικῶν, ut ἀγῶν μουσικῆς καὶ γυμνασικῆς cohereat, quod idem, si quis Aristophanis locum corrigeret, legendum esset. IDEM. Morus articulum τῆς ancis incluserat, Coræes, si aliquid mutandum esset, ἢ τὰ τῆς μουσικῆς ἀδελφῶν; hoc repugnat illi, quæ Morus notavit, illud hæud necessarium est. ΣΡΟΗΝ.

στρατευσαμένων ἐπὶ Τροίαν τῶν αὐτῶν ἔργων ἐκείνοις ἐπι-
δυμῶμεν.

μγ'. "Ὡστε μοι δοκεῖ πολλὰ λίαν εἶναι τὰ παρακελεύο-
μενα πολεμεῖν αὐτοῖς, μάλιστα δ' ὁ παρῶν καιρὸς, ὃν οὐκ
c ἀφετέον, ¹ [οὐ σαφέστερον οὐδέν]. καὶ γὰρ αἰσχροῦ, παρ-
όντι μὲν μὴ χρῆσθαι, παρελθόντος δ' αὐτοῦ μεμνήσθαι.
τί γὰρ ἂν καὶ ² βουληθεῖμεν ἡμῖν προσγενέσθαι, μέλλοντες
βασιλεῖ πολεμεῖν, ἔξω τῶν νῦν ὑπαρχόντων; οὐκ Αἴγυπτος
μὲν αὐτοῦ καὶ Κύπρος ἀφέστηκε; Φοινίκη δὲ καὶ Συρία
διὰ τὸν πόλεμον ἀνάστατοι γέγονασι; Τύρος δ', ἐφ' ἣ μέγ'
ἐφρόνησεν, ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῶν ἐκείνου κατείληπται; τῶν
d δ' ἐν Κιλικίᾳ πόλεων τὰς μὲν πλείστας οἱ μεθ' ἡμῶν ὄντες
ἔχουσι, τὰς δ' οὐ χαλεπὸν ἐστὶ κτήσασθαι. Λυκίας δ'
οὐδὲ εἰς πῶποτε Περσῶν ἐκράτησεν. ³ Ἐκατόμωος δ' ὁ
Καρίας ἐπίσταδμος τῇ μὲν ἀληθείᾳ πολὺν ἤδη χρόνον
ἀφέστηκεν, ὁμολογήσει δ' ὅταν ἡμεῖς βουληθῶμεν ἀπὸ δὲ
Κνίδου μέχρι Σινώπης Ἑλληνες τὴν Ἀσίαν παροικουῖσιν, οὓς
οὐ δεῖ πείθειν ἀλλὰ μὴ κωλύειν πολεμεῖν. ⁴ καίτοι τοιούτων
ὀρμητηρίων ὑπαρχάντων, καὶ τοσούτου πολέμου τὴν Ἀσίαν
e περιστάντος, τί δεῖ τὰ συμβησόμενα λίαν ἀκριβῶς ⁵ ἐξετά-
ζειν; ὅπου γὰρ μικρῶν μερῶν ἦττους εἰσὶ, ⁶ οὐκ ἀδελον ⁷ ὡς
ἂν ⁸ διατεθεῖεν, εἰ πᾶσιν ἡμῖν πολεμεῖν ἀναγκασθεῖεν: ἔχει
δὲ οὕτως. εἰάν μὲν ὁ βάρβαρος ἐρῶμενεστέρως κατάσχη τὰς
πόλεις τὰς ἐπὶ θαλάττῃ, φρουραῖς μερίζους ἐν αὐταῖς ἢ νῦν

¹ vobis om. A. C. L.

² βουληθεῖμεν A. C. L.

³ Ἐκατόμωος A. C. L.

⁴ καὶ A. C. L.

⁵ προσγενέσθαι A. C. L.

⁶ οὐκ ἀδελον om. A. C. L.

⁷ πῶς A. C. L.

⁸ διατελεῖν A.

Οὐ σαφέστερον οὐδέ] qua re nihil est evi-
dentius, i. e. nihil est evidentius occasio-
nem omitti non debere. AUGER.

Βουληθεῖμεν] Cfr. Werfer in Act. Mo-
nac. Tom. I. p. 246. SPHON.

Κατείληπται] Diod. Sic. XV. 2. de
Evagora: Ἐμπίου κατὰ τὴν Φοινικὴν Τύρον
καὶ τῶν ἐτίμων. ubi Wesselingius hunc
Isoeratis locum comparavit. De Syria
nihil habeo. MOR.

Ἐκατόμωος] Hunc locum Herprocratio
in ἐπίσταδμος respexit. Diod. Sic. XV.
2. εἰς ἡμέρας (bello cum Artaxerxe sus-
ceplo) παρ' Ἐκατόμωου, τοῦ Καρίας ἐπίσταδμου
(et IV. 98. ubi vid. Wesseling.) λάδρα
συμμεράττωτος αὐτῶν, χυμῆται Ἰλας πλῆ-
θος, εἰς διατροπὴν ἔπιπτον δυνάμειον. IDEM.

Ἄληθις] si rem vere aestimemus, non ex
ejus simulatione. Ὁμολογήσει, ita ut pa-
lam fiat, ipse te, ipso facto, quod, sublata
simulatione, ἀλήθειαν in lucem profert, et
veluti fatetur. IDEM.

Ὀρμητηρίων] Ὀρμητήριον, locus, unde
proficiscimur, erumpimus in hostem. Illu-
stravit verbi usum Wesseling. ad Diod.
Sic. XIV. 47. et monuit, talem locum
arcem ac sedem belli Latino dioi, usus
auctoritate Casaub. ad Polyb. I. 17.
IDEM.

Διατελεῖεν] quantam cladem accepturi
videntur. Vid. ad §. λβ'. IDEM. ad quom-
nam conditionem adacti fuerint. Auger.
διατελεῖεν, cujus correctiois eum ponit
in Var. Leolt. LANG.

ἐγκαταστήσας, τάχ' ἂν καὶ τῶν ἡέσων αἰ¹ παρὴ τὴν ἡπει- 76
 ρον, οἷον Ῥόδος καὶ Σάμος καὶ Χίος, ἐπὶ τὰς ἐκείνου τόχους
 ἀποκλίνειν ἦν δ' ἡμεῖς αὐτὰς πρότεροι καταλάβωμεν,
 εἰκὸς τοὺς τὴν Λυδίαν καὶ Φρυγίαν καὶ τὴν ἄλλην τὴν
 ὑπερκειμένην χώραν οἰκοῦντας ἐπὶ τοῖς ἐντεῦθεν ὀρμησίμοις
 εἶναι. διὸ δεῖ σπεύδειν καὶ μηδεμίαν ποιῆσθαι διατριβὴν, ἵνα
 μὴ παύσωμεν ὕπερ οἱ πατέρες ἡμῶν. ἐκεῖνοι γὰρ² ὕστερί-
 σαντες τῶν βαρβάρων καὶ προέμενοι τινὰς τῶν συμφορῶν b
 ἠναγκάσθησαν ὀλίγοι πρὸς πολλοὺς κινδυνεύειν, ἐξὸν αὐτοῖς
 71 πρότεροι διαβάσιν εἰς τὴν ἡπειρὸν μετὰ πάσης τῆς τῶν
 Ἑλλήνων δυνάμεως ἐν μέρει τῶν ἰθιῶν ἕκαστον³ χειροῦ-
 σθαι. δέδεικται γὰρ, ὅταν τις πολεμῇ πρὸς ἀνθρώπους ἐκ
 πολλῶν τόπων⁴ συλλεγομένους, ὅτι δεῖ μὴ περιμένειν, εἰς
 ἂν⁵ ἐπιστώσιν, ἀλλ' ἐτι διεσπαρμένους αὐτοῖς ἐπιχειρεῖν. c
 ἐκεῖνοι μὲν οὖν προεξαμαρτόντες ἅπαντα ταῦτ' ἐψηφισά-
 σαντο, καταστάντες εἰς τοὺς μεγίστους ἀγῶνας. ἡμεῖς δ',
 ἂν σωφρονώμεν, ἐξ ἀρχῆς φυλαξόμεθα καὶ περισσόμεθα
 φθῆναι περὶ τὴν Λυδίαν καὶ⁶ τὴν Ἰωνίαν στρατόπεδον
 ἐγκαταστήσαντες, εἰδότες ὅτι καὶ βασιλεὺς οὐκ ἐκόντων
 ἀρχῆς τῶν ἡπειρωτῶν, ἀλλὰ μείζω δύναμιν περὶ αὐτὸν ἐκώ-
 στων αὐτῶν ποιησάμενος⁷ ἥς ἡμεῖς⁸ ὅταν κρείττω διαβιβά-
 σωμεν, δ' ὁ βουλευθέντες ῥηδίως ἂν ποιήσαιμεν, ἀσφαλῶς d

¹ αἰσι παρὴ A. C. L.² ἰσχυρισαντες A. C. L.³ χειροσάσθαι A. C. L.⁴ συλλεγομένους τόπων A. C. L.⁵ ἐδρωσάτων A. C. L.⁶ περὶ τὴν A. C. L.⁷ ὅπταν A. C. L.⁸ ἢ A.

ἠπειρῶν] Vid. §. λζ'. [et paullo inferius, §. μζ'.] Ita mox διαβαῖον εἰς τὴν ἡπειρὸν et ἡπειρῶτα. Si cui nomina insularum, Græcis notissimarum, delere libeat, ego non dissentiam. Mon.

ὑπερκειμένην] que ultra Phrygium sita est, Persiæ propinquier. Wolfius etiam ὑπερκειμένην, ad mare situm, legi posse putat, quod plane non est necessarium. IDEM.

Εἶναι] Ante ἰθιῶν velim addid. ΑΥΟΞΕ. Numeros turbaret, neque video, quod flagitet. ΣΡΟΗΝ.

Ἰσχυρισαντες] passi sunt se a barbaris preueniri. Unde mox: κωμωσόμεθα φθῆναι. Qui autem Herodotum I. 89—104. et V. 4—94. legerit, reperiet, primum τινὰς τῶν συμμάχων proditos et Ionas esse, et quotquot in Græcia a Persis ante pugnam Marathoniam subacti sint (IV. 103. V. 49. 100.), deinde, que hic dicantur

de majorum negligentia, ad Darii Hytaspis tempora pertinere, non, ut Wolfio placuit, ad Xerxis tantum statum. Omnino enim, si Persas prævertere voluerant, ante debuerant Persiam petere, quam Persæ primam omnium Europæ: hæc autem a Dario factum est. Mon.

Ἡροδοτῶν] quom præmisissent. ΛΑΧΟ.

Ἐν μέτῳ] sensim, paulatim. IDEM.

Ὁ βουλ.] Editt. ἢ βουλ. legunt, quod Auger. vertit: quem (exerçitum) velimus, facile modo comparaverimus. Sed hæc in medio κωμωσόμεθα dicendum fuisse, et duobus versibus ante. Mon. Lectionem ἢ ita defendit Hoogveen (ad Viger. de Idiotism. Gr. ling. p. 290.), et dicit, articulum subjanctivum retinere aliquando genus substantivi, quod in præcedente membro invenitur. WENDLER. Sensus est: Non libenter parent incole illarum regionum Persarum regi, sed cœcti, me-

ἀπασαν τὴν Ἀσίαν καρπασόμεθα. πολὺ δὲ κάλλιον ἐπειπερ
 περὶ τῆς βασιλείας πολεμεῖν, ἢ πρὸς ἡμᾶς αὐταὶ περὶ τῆς
 ἡγεμονίας ἀμφισβητεῖν.

μδ'. Ἀξίων δ' ἐπὶ τῆς νῦν ἡλικίας παύσασθαι τὴν
 ἰστρατείαν, ἵν' οἱ τῶν συμφραῶν κωνωνήσαντες οὔτοι καὶ
 τῶν ἀγαθῶν ἀπολαύσωσι καὶ μὴ πάντα τὸν χρόνον
 εδυστυχοῦντες διαγᾶγωσιν. ἰκακὸς γὰρ ὁ παρεληλυθὺς χρό-
 νος, ἐν ᾧ τί τῶν δεινῶν οὐ γέγονε; πολλῶν γὰρ κακῶν τῇ
 φύσει τῇ τῶν ἀνθρώπων ὑπαρχόντων αὐτοὶ πλείων τῶν
 ἀναγκαίων προσεξυμῆκαμεν, πολέμους καὶ στάσεις ἡμῶν
 αὐταῖς ἐμπανήσαντες, ὥστε τοὺς μὲν ἐν ταῖς αὐτῶν ἀνόμοις
 76 ἀπόλλυσθαι, τοὺς δ' ἐπὶ ξένης μετὰ παιδῶν καὶ γυναικῶν
 ἀλαῶσθαι, πολλοὺς δὲ δι' ἔνδειαν τῶν καθ' ἡμέραν ἐπικουρεῖν
 ἀναγκαζομένους ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ταῖς φίλοις μαχαμένους
 ἀποθνήσκω. ὑπὲρ ᾧ οὐδεὶς πώποτ' ἠγανάκτησεν· ἀλλ'
 ἐπὶ ² μὲν ταῖς συμφραδαῖς ταῖς ὑπὸ τῶν παιητῶν συγκειμέ-
 ναις δακρύων ἀξιοῦσιν, ἀληθινὰ δὲ πάλη καλλὰ καὶ δεινὰ
 γιγνόμενα διὰ τὸν πόλεμον ἐφραῶντες τοσοῦτου δέουσιν

¹ στρατιῶν A.

² μὲν οπ. A. C. L.

jorem enim habet exercitum, quam illorum
 civitates singulae; ubi igitur nos in illis
 regionibus exercitum opposuerimus copiis
 Persarum, iis majorem (quod facile, opi-
 mor, fieri potest, dummodo velimus), totam
 Asiam etc. SPORN.

Ἀνόμοις] Vid. ad §. λβ'. Wolf. ἀνόμοις,
 ἀνόμοις, quam utrum coacturam, an inter-
 pretationem esse voluerit, non dixit: ne-
 que ergo judicare licet. Longe aliter
 Paellus Rom. 2. 12. ἀνόμοις ἀπόλλυσθαι.
 Μοκ.

Δι' ἰδίας] Legerim, τῇ ἰδία, inopia
 succurrere coactos. Vulgatum qui defen-
 dere velit, ponet comma post ἰπὶρ τῶν
 ἐχθρῶν, et ἰπικουρεῖν ἰπὶρ. τ. ἐχθ. capiet, ut
 ἰπὶρ τῶν βοηθῶν, auxiliis defendere aliquem.
 ΙΔΙΑΜ. Verte: multi apud hostes, propter
 inopiam quotidiani victus, stipendia facere
 coacti, pugnantibus eum hostibus contra ami-
 cos, cadunt. ΛΗΝΟ. Nihil mutandum est
 ἰ ἰδία τῶν καθ' ἡμέραν Archidam. §. κγ'.
 Philipp. §. ν. de pac. §. ις'. Busir. §. ν.
 ις'. Panegy. §. θ'. coll. Panathen. §. ζζ'.
 sq. et infra §. μς'. est inopia rerum ad
 vitam sustentandam necessariam, pen-
 uria; multi igitur, ἰδιω δέμοιοι, Panath.
 §. ζς'. propter penuriam, propterea quod
 deerat eis victus, quo vitam sustentare

possent, coacti, ἰπικουρεῖν ἰπικουρεῖν τῶν Βαρ-
 βάρων, ne fame perirent, veriti, καὶ ἀποθνή-
 σκουσι μαχόμενοι, ἦγον πολεμούντες, τοῖς
 φίλοις, πῶτ' ἴσθι τοῖς Ἕλλησι, popularibus,
 amicis, ἰπὶρ τῶν ἐχθρῶν, i. e. τῶν Βαρβάρων.
 Ita Xenoph. Expedit. Cyr. VII. 4. 9.
 ἰπὶρ ταύτου ἀποθανῆν, et ib. I. 9. 30. μα-
 χόμενοι ἀπίθανοι ἰπὶρ Κύρου, Eurip. Alcest.
 v. 701. μὴ θῆσθ' ἰπὶρ ταῦτ' ἀνδρός, v. 693.
 οὐχ ἰπικουρεῖσιν σίθεν, et v. 711. κατ-
 ἄνω πάλσις ἀλ' γυπαῖχ' ἰπὶρ σοῦ, 284.
 θήσκω ἰπὶρ σίδει. μάχομαι ἰπὶρ τινος
 Xenoph. Cyroped. II. 1. 21. IV. 4. 11.
 ofr. Observat. miscellan. Vol. VIII. p.
 350. In ejusmodi formulis quomodo dif-
 ferant ἰπὶρ et ἰπὶρ docuerunt Markland,
 ad Lys. Or. 3. §. θ'. et Valckensar. ad
 Eurip. Phœnias. p. 449. De verbo ἰπ-
 κουρεῖν autem, ejusque significatione di-
 versa ab ea verbi συμμαχεῖν Ammon. de
 different. affin. voc. p. 31. ed. Valckensar.
 et p. 55. idem de differentia vocum ἰπ-
 κουροῖ et σύμμαχοι dixit, adde Rytmolog.
 Magn. et Thom. Mag. s. v. βοηθῶν. Sed
 hoc discrimen non semper servatum esse,
 notum est. Ceterum hunc locum jam
 Augerus et Langius recte interpretati
 sunt. SPORN.

ἔλεειν, ἄστε καὶ μάλλον χαίρουσιν ἐπὶ τοῖς ἀλλήλων κακοῖς ^b
ἢ τοῖς ἰδίους αὐτῶν ἀγαθοῖς. ἴσως δ' ἂν καὶ τῆς ἐμῆς
εὐηθείας πολλοὶ καταγελάσειαν, εἰ ¹ δυστυχίας ἀνδρῶν ἐν
72 ² τοῖς τοιοῦτοις καιροῖς ὀδυροίμην, ἐν οἷς Ἰταλία μὲν ἀνά-
στατος γέγονε, Σικελία δὲ καταδεδούλωται, τσαῦται
δὲ πόλεις τοῖς βαρβάροις ἐκδεδόνται, τὰ δὲ λοιπὰ μέρη τῶν
Ἑλλήνων ἐν τοῖς μεγίστοις κινδύνοις ἐστί.

μέ. Θαυμάζω δὲ τῶν δυναστευόντων ἐν ταῖς πόλεσιν,
εἰ προσήκειν αὐτοῖς ἠγοῦνται μέγα φρονεῖν, μηδὲν πώποθ' ^c
ὑπὲρ τηλικούτων πραγμάτων μῆτ' εἰπεῖν μῆτ' ἐνδυμηθῆναι
δυνήθentes. ἐχρῆν γὰρ αὐτούς, εἴπερ ἦσαν ἄξιοι τῆς παρ-
αύσης δόξης, ἀπάντων ἀφεμένους τῶν ἄλλων περὶ τοῦ
πολέμου τοῦ πρὸς τοὺς βαρβάρους εἰσηγεῖσθαι καὶ συμ-
βουλεύειν. τυχόν μὲν γὰρ ἂν τι ³ συνεπέραναν. εἰ δὲ καὶ
προαπέπον, ἀλλ' οὐν τοὺς γε λόγους ὥσπερ χρησμούς εἰς
τὸν ἐπίοντα χρόνον ⁴ ἂν κατέλιπον. νῦν δ' οἱ μὲν ἐν ταῖς ^d
μεγίσταις δόξαις ὄντες ἐπὶ μικροῖς σπουδάξουσιν, ἡμῖν δὲ
τοῖς τῶν πολιτικῶν ἐξεστηκόσι περὶ τηλικούτων πρα-

¹ δυστυχίας A. C. L.

² τοῖς om. A. C. L.

³ συνεπέραναν A. C. L.

⁴ ἂν om. A. C. L.

Δυστ. ἀνδρῶν] Clades hominum singulo-
rum: quum integra civitates pereant clade.
Mor.

Ἰταλία] De Pace §. λγ'. Λαλαδαμβία
(excepto principatu) τὰς ἐν Ἰταλία καὶ Σι-
κελία πολιτίας ἀπέραν, καὶ τυρανίδας κα-
δίστασαν. Hinc interpretor ἀνάστατος
γίγνεσθαι καὶ καταδουλοῦσθαι. Nimirum
Dionysius, Siciliæ tyrannus, fractis in
Sicilia opibus Atheniensium, quidquid
Græcorum ibi et in Italia (Diod. Sic. XIV.
90. 91. Thuc. I. VI. init.) fuit, fuit autem
magna multitudo, juvenibus imprimis
Spartanis (cf. §. λδ'), sibi conficere con-
atus est. Justin. XX. 1. Aristid. Panath.
p. 80. IDEM.

Τυχόν κ. τ. λ.] nam fortasse profecissent
aliquid: sin ante exitum rei deficiissent, v.
o. fatigati labore, infirmate detenti, ne-
cessitate coacti, etc. ideoque rem infectam
abjocissent. Nemo, opinor, reprehendet
hanc verbi προαπειπίω interpretationem,
quum ita διαπραπίω et προαπειπίω accu-
rate opponantur, quod non est in hujus
verbi versione Wolf. diem obire: neque
enim necessarium erat, hoc loco per-
fectioni conatus impedimentum mortis op-
ponere, qui præterea rarissimus est stigi-
locatus. Hamsterb. ad Lucian. dial. sel.

p. 78. exemplum verbi προαπειπίω
usurpati posuit, ut hic προαπειπίω usur-
patur. IDEM. ante rei exitum animum de-
sponderent, rem infectam abjocissent. LANG.
Mihi quidem hic etiam Wolfius optime in-
tellexisse videtur Isocratem, προαπειπίω
enim sine dubio denotat antea mori, diem
obire re nonnilum perfecta; nam de morte
impediente cogitandum esse docet locus
Lycurgi similis, quem Coraes attulit, in
Leocr. §. 21. καὶ μοι δοκεῖσι τῶν ἀρχαίων
τινὲς κοινῶν, ὡς περ χρησμούς γράψαν-
τες τοῖς ἐπιγενομένοις τάδε τὰ λαμβάνειν
καταλιπῶν, et comprobant verba: εἰ
καὶ προαπειπίω, tamen eis τὸν ἐπι-
όντα χρόνον reliquerant. Χρησμοὶ dici
possunt verba eorum, qui in eadem sen-
tendi ratione perseverantes morte oppri-
mantur; sed nisi καταγέλαστος fieri voluit
Isocrates, eorum λόγους, qui per parvum
temporis spatium idem constanter susse-
rant, paullo post autem de successu de-
sperantes a priore consilio desocerant,
χρησμούς appellare non potuit, neque dici-
cere eos, λόγους, quos prius habuerint,
καταλιπῶν eis τὸν ἐπίοντα χρόνον.

Ἐξεστηκόσι] qui, omitta republica, vitam
privatam agunt. LANG. qui alieni sumus
ad administranda republicas. Vide de hoc

γνώσαν συμβουλεύειν¹ παραλελοίπασιν. οὐ μὴν ἀλλ' ὅσοι
 μακροβυχότεροι τυγχάνουσιν ὄντες οἱ προστώτες ἡμῶν,
² τούτων τοὺς ἄλλους ἐρρημέναιστέρας δεῖ σκοπεῖν ὅσας
³ ἀπαλλαγόμεθα τῆς παρουσίας ἑχθρας. νῦν μὲν γὰρ
 μάτην ποιούμεθα τὰς περὶ τῆς εἰρήνης συνθήκας· οὐ γὰρ
 διακλύόμεθα τοὺς πολέμους ἀλλ' ἀναβαλλόμεθα, καὶ
 περιμένουμεν τοὺς καιροὺς ἐν οἷς ἀνέφεστόν τι κακὸν ἀλλή-
 λους ἐργάσασθαι δύνησόμεθα.

μς. Δεῖ δὲ ταύτας τὰς ἐπιβουλὰς⁴ ἐκποδῶν ποιησαμέ-
 νους ἐκείνοις τὰς ἔργους ἐπιχειρεῖν, ἐξ ἧν τὰς τε πόλεις
 ἀσφαλέστερον οἰκήσομεν καὶ πιστότερον διακεισόμεθα πρὸς
 ἡμᾶς αὐτοὺς. ἔστι δ' ἀπλοῦς καὶ ρᾶδιος ὁ λόγος ὁ περὶ
 77 τούτων· οὔτε γὰρ εἰρήνην οἷόν τ' ἔστι βεβαίαν ἀγαγεῖν,
⁵ ἢ μὴ κοινῇ τοῖς βαρβάροις πολεμήσωμεν, οὐθ' ὁμωσῆσαι
 ταῖς Ἑλλάσιν, πρὶν ἂν καὶ τὰς ὠφελίας ἐκ τῶν αὐτῶν
 καὶ τοὺς κινδύνους πρὸς τοὺς αὐτοὺς ποιησόμεθα. τούτων
 δὲ⁷ γενομένων, καὶ τῆς ἀπορίας τῆς περὶ τὸν βίον ἡμῶν

¹ καταβλάσασθαι A. C. L.

² τούτων A. C. L.

³ ἀπαλλαγόμεθα A.

⁴ ἐπιβουλῶν C.

⁵ ἐν A. C. L.

⁶ φιλίας A. C. L.

⁷ γυγόντων A. C. L.

verbo *Hemsterhuis*. ad *Lucian*. *Tim.* p. 152. *Dorvill.* ad *Chariton*. I. 4. 8. 2. *Spon.*

Ὁ μὲν] Particula μὲν praedictis locutionis antecedens insuit, quod temetis res ita se habeat, ac si dixisset: καίτοι ἐν ταύτων ἄνευ ἕχθρας. s. *Devar.* de Partico. *Gr. L.* p. 302. *Wendler.* *Viger.* p. 464. *Abresch.* *Alcinadati.* *Thacyd.* 5. 45., *Bergler.* ad *Alciophron.* p. 253., *Hoogveen.* *deotia.* *partie.* ad *Schütz.* p. 481. sq. *Spon.*

Ἀμφιβαλλόμεθα] Laudat hunc locum tanquam pulcrum *Aristotel.* *Rhetor.* III. 1. *Moz.*

Ἐπιβουλῆ] *Revoocavi*: refertur enim ad *καρμίσιν* τὰς καιρῶς etc. §. *μς*. quae sunt insidiae. Etiam *vario Wolf.* habet insidias, ac voluit *Wolfius* ἐπιβουλῆς poni pro ἐπιβουλῆς, probavitque *Dorvillius* ad *Chariton.* p. 35. qui [*aggressiones*] *molestationes, insidias, interpretatur.* Neo detrahitur quidquam oppositioni *Isocraticae, ἐπιβουλῆς* et ἔργου, quoniam ἐπιβουλῆς sicut consilia insidiativum. *Idem.* Cfr. *Panathen.* §. *μς*. *Spon.*

Ἐν τῶν αὐτῶν] An est, ab iisdem expectandam amicitiam sibi conciliare? Cf. tamen *ind.* in *h.* *Moz.* In indicio interpretatus erat: iisdem argumentis impulsi, quod quum plene falsum esset de-

levi. *Langius* vertit: nisi e *Grecis* tantum, exclusis *barbaris, amicis eligerimus.* *Anger.* omni *Wolfo*: et amicitias propter eandem et bella contra eandem paraverimus. Locutus est de *Persis* et *Graecis*, ita quidem ut diceret, haud prima stirpem fore pacem *Graecis*, quam communi molimine et junctis viribus omnes *Graeci Persas* fuerint adorti; hoc autem antea fieri non posse, neque *Graecorum* ad illum consensum posse revocari, quam *φιλίας* h. e. *συμμαχίας*, uti *Xenophon.* *Expedi.* *Cyr.* VII. 3. 7. *Hellen.* VII. 4. 4. fecerint in τῶν αὐτῶν, de quibus modo locutus erat, e *Graecis*, contra τὰς αὐτῶν, de quibus etiam vix desiderat loqui, *Persas.* Sensus igitur est: πρὶν ἂν καὶ τὸν συμμαχίαν ἐν τῶν αὐτῶν, τὴν Ἑλλάσιν, καὶ τὰς καθύπευ τῶν πελαγονικῶν ἔγνων τὸν πύλαμον, πρὸς τὰς αὐτῶν, ταῦτ' ἴσθι τοὺς βαρβάρους, σκευάμεθα. *Spon.* —

Τῆς ἀπαρ. — βίον] §. *μς*. ὁ βίος τῶν κατ' ἡμέραν. *Moz.* *Langius* in indicio hae dicta esse putat pro τὸν πύλαμον ἐκείνου διακοῦμον, ita etiam vertit *Augustinus.* *Corras* putare aliquis possit, inquit, *Isocraticam* scripsisse: ἔσως ἐν τάχιστα τὸν πύλαμον ἐκείνου αἰς τὴν etc. sed ἐκείνου significat *ἰταλιαν.* Hoc ita se habet: denotat bellum hinc (*Barbaris*) imminere. Primum adaepta videtur quidem simile

ἀφαιρέσεισθαι, ἢ καὶ τὰς ἐταιρίας διαλύει καὶ τὰς συγγενείας εἰς ἔχθραν προάγει καὶ πάντας ἀνδρόπους εἰς πολέμους καὶ στάσεις καθίστησιν, οὐκ ἔστιν ὅπως αὐχ ὁμονοήσομεν καὶ τὰς εὐνοίας ἀλλήλων πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς b
73 ἔχομεν. ἂν ἔνεκα περὶ πάντος ποιητέον ὅπως αἰς τάχιστα τὸν ἐνθένδε πόλεμον εἰς τὴν ἡπειρον διορισῶμεν, αἰς μόνον¹ ἂν τοῦτο ἀγαθὸν ἀπολαύσαιμεν² τῶν κινδύνων τῶν πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς, εἰ ταῖς ἐμπειρίαις ταῖς ἐκ τούτων γεγενημέναις πρὸς τὸν ἐπίβαραν καταχρήσασθαι δόξειεν ἡμῖν.

μζ'. Ἀλλὰ γὰρ ἴσως διὰ τὰς συνθήκας ἀξίον ἐπισχεῖν, ἀλλ' οὐκ ἐπιχειρῆναι καὶ θάττον ποιήσασθαι τὴν³ στρατείαν· δι' αἰς αἰ μὲν ἡλευθερωμέναι τῶν πόλεων βασιλεῖ

¹ γ' ἂν A. C. γ' ἂν L.

² ἐκ τῶν A. C. L.

³ στρατίαις A.

aliquid significare, ac si dixisset auolor, bellum quod hic oritur; re vera autem diversum est, originem et originis locum indicat, verum etiam id inde aliorum facti. De re similis monuit Matthiæ Gr. §. 596. SPOHN.

ἡπειρος] Vid. §. λζ'. ΜΟΡ. ἡπειρος — σύνθεσις δι' τῆ ἰσοκράτη (sic, scrib. ἰσοκράτη), καλεῖν ἡπειρον τὴν ἐπὶ βασιλείας τῶν Περσῶν γῆν, Io. Zonaras in Lexico. p. 1001. Photius ed. Hermann. p. 58. ἡπειρος, τῆ ἰσοκράτη σύνθεσις ἐστὶ τὴν ἐπὶ βασιλεί τῶν Περσῶν γῆν ἄνω καλεῖν, qui locus nominii eo a Suidæ loco recedit, quod hic τῶ ante v. βασιλεία habet. Lexicon rhetoricum in Bekkeri Anecd. Græc. Vol. I. p. 263. ἡπειρος ἢ Ἀσία, καὶ ἡπειρωταὶ αἱ Βάρβαροι. Locus Harpocratianus jam a Moro adscriptus est, §. λζ'. adde locis ibi commemoratis: Panegyri. §. μγ'. Archidam. §. δ'. λα'. Evagor. §. α'. Pao. §. ωγ'. Philipp. §. μ'. μγ'. bis. v'. Xenophon. Hellen. I. 2. 11. ita etiam intelligendi sunt loci Dion. Cass. l. XLVIII. c. 24. L. c. 6. 28. ἢ ἡπειρος, et l. XLVIII. c. 26. τὴν τι κλιμένην πάντῃ καὶ τῆ Ἀσίας τὰς ἡπειρωτικὰς πόλεις, neque vero uti vulgo vertitur; hoc etiam spectant Æschyl. Pers. 45: ἡπειρωτικὸς ἔθνος, Aristid. de concord. urb. Tom. II. p. 301. ed. Jebb., Callimach. hym. in Del. v. 178. e recepta lectione. Ita etiam Ælian. V. H. VIII. c. 5. intellego; neque enim de Epiro cum Gesnero cogitandum, neque Vuitio et Kubio in continentem vertendum, dicit enim: condidit Miletum, Ephesum etc. καὶ ἄλλας δι' πολλὰς ὑπάρχοντες πόλεις ἐν τῇ ἡπείρῳ, i. e. aliæ etiam multas Asia (minoris) urbes. Cæterum cfr. præter Vales. ad Harpocrat. p. 87. ed. Gronov., Spanhem. ad Callimach. hymn. in Del. v. 62. qui ad

v. 178. uberius ea de re dicere voluit, neque vero dixit, eundem in Observation. ad Julian. Orat. p. 122. sq., Titmann. ad Zonar. l. I. SPOHN.

Διοριζοῦμεν] extermineus. LANG.

ἄς μόνον δ'] Wolf. suspicatus est γ'. Eleganter ut hoc uno saltem commodo fruamur. ΜΟΡ. ἄς ad verbum interpretare ita ut. AUGER. Ordo verborum est: ἀπολαύσαιμεν γ' ἂν τούτῳ ἀγαθὸν ἄς μόνον, si. LANG. Is, quem illi volunt, sensus plane non inest, neque inesse potest. Interpretor locum: que quam ita sint, ante omnia eo amitti debemus, ut quam primum, quod hinc Persis imminet, bellum in Asiam (minorem) transferamus; tanquam talium autem locorum et commodum e bellis, que contra nosmet ipsos gessimus, paratum hoc nobis videri posset, etc. anam autem hoc bonum inde ortum cogitare possemus, etc. SPOHN.

Ἐκ τῶν] Wolfius particulam ἔκ ἐκτικῶν datam putat: non male, etsi non necessarium est. ΜΟΡ.

Ἐμπειρίας] Lysias Epitaph. §. 30. ἐκ τῶν ἐμπειρημάτων μαθήματα περὶ τῶν λαῶν ἄριστον ἐπιτελεσάσθαι. Hæc est ergo ἐμπειρία. Sed fateor, mihi semper planius visum esse, si ἐμπειρίας mutaretur in εὐνοίας, firmarique suspicionem alio loco §. β'. ἔκ. τὰς πλουστίας, ἄς περὶ τῶν ἑλλάνων αὐτοῖς γίγνησθαι δέξασθαι, ἀπολαύσθαι περὶ τῶν Βαρβάρων. IDEM. Quævis mutatio locum conturperet, quo nihil intactius. SPOHN. Mori mutationi sensus totius propterea obstat. LANG.

Παρθενόβαι] Suspicio scribendum εὐλόγησθαι. H. STEPHAN.

Βασιλεῖ] Cfr. Schæfer. Meletem. critic. p. 4. SPOHN.

χαίρει ἴσασιν, ὡς δι' ἐκείνων τυχεῦσαι τῆς αὐτονομίας ταύτης, αἱ δ' ἐκδεδομέναι τοῖς βαρβαροῖς μάλιστα μὲν Λακκεδαιμονίοις ¹ ἐπιβαλοῦσιν, ἔπειτα δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς ² μετασχεῦσαι τῆς εἰρήνης, ὡς ³ ὑπὸ ταύτων δουλευθῆναι ἠναγκασμένοι. καίτοι πῶς οὐ χρὴ διαλύειν ταύτας τὰς ὁμολογίας, ἐξ ἧν τοιαύτη δόξα γέγονεν, ὡς δ' ὁ μὲν βαρβαρὸς κηδεταὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ φύλαξ τῆς εἰρήνης ἐστίν, ἡμῶν δὲ τινὲς εἰσιν οἱ λυμαινόμενοι καὶ κακῶς ποιῶντες αὐτῆν; ὁ δὲ πάντων καταγελαστότατον, ὅτι τῶν γεγραμμένων ἐν ταῖς ὁμολογίαις τὰ χεῖριστα τυγχάνομεν διαφυλάττοντες. αἱ μὲν γὰρ αὐτονόμους ἀφήσιν τὰς τε νήσους καὶ τὰς πόλεις τὰς ἐπὶ τῆς Εὐρώπης, πάλαι λέλυται καὶ μάτην ἐν ταῖς στήλαις ἐστίν· αἱ δ' αἰσχύνην φέροι ἡμῖν καὶ πολυλοῦς τῶν συμμάχων ἐκδίδουκε, ταῦτα δὲ ⁴ κατὰ χώραν μένει καὶ ⁵ πάντες ⁶ αὐτὰ κύρια ποιῶμεν. αἱ ⁷ χρῆν ἀναρτῆν καὶ μηδεμίαν εἶν ἡμέραν, νομίζοντας προστάγματα καὶ μὴ συνθήκας εἶναι. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν ὅτι συνθήκαι μὲν εἰσιν, 78 αἱ τινὲς ἂν ἴσως καὶ κοινῶς ⁸ ἀμφοτέροις ἔχουσι, προστά-

¹ ἐπιβαλοῦσιν A. C. L.

² μετασχεῖν A. C. L.

³ ὡς A. C. L.

⁴ καὶ κατὰ C.

⁵ πάντ' A. C. L.

⁶ αὐτὰ C.

⁷ χρὴ A. C. L.

⁸ ἐν ἀμφοτέροις A. C. L.

Τὰς ἄλλας] Videtur intelligere Athenienses. Vid. §. 17. Est autem fœdus, de quo Isocrates toto hoc capite loquitur, pax Antalcidæ. Mor.

Ὁμολογίας] Et συνθήκας pro una eademque re h. l. usurpat Isocrates. Proprie ἡμολογίας sunt pacta nuda scriptis non comprehensa: at συνθήκας sunt conventiones scripto comprehensæ, quæ et deponi apud sequestrem solebant. vid. Vales. ad Harpocrat. p. 250. sq. WENDELER.

Ἄστ'] An ἄς legendum? Indicativus enim defendi possit. Mor. Consentit, qui cum secutus est, Corneus. Muniverat autem viam Agerus, qui in notis ad hunc locum, pro ἄστ, inquit, malim ἄς. Hæc quidem quid sibi vellent, non prius percipxi, quam ubi versionem huius loci inspeceram, quæ hæc dubie fraudem iis fecit. Ita se habet: *ε* quibus talis opinio orta est. Barbarum et Oræcis curam gerere, et pacis esse custodem; nosstrum vero etc. Imo ironice ita intelligo: *accidit talium levitas et tantam gloriam inde consecuti sumus, ut Persarum rex Græciæ curam gereret et pacem inter Græcos conserret; nosstrum autem etc.* ἄς enim hic est, quam Evagor. §. 18. dixit *ἄςαν τῶν πραγμάτων*, rebus gestis parta. SPORN.

ὄβλαξ τίς εἶρ.] *tuctur pacem, no quis*

eam violet, ut ἀμφύλακας Græcorum leges tuebantur, ne quis eas violaret, Cio. Leg. III. 20. Sed ipsa re quid fecerit Antalcexes, disci potest e §. 17. Mor.

Στήλαι] Cf. §. 16. ἐν στήλαις λείπαις ἀναρτῆσθαι. IDEM.

Ταῦτα δὲ] Legendum ταῦτα γὰρ. IDEM. Corneus dedit ταῦτα δὲ καὶ κατὰ χώραν μ., assumpta vocula καὶ e codice suo, et refert ad antecedentem v. καὶ, ac si dixisset: *εὐ μέν ἐν ταῖς στήλαις μένει (ταῦτα γὰρ ἐστὶν [uti putat] τὰ κατὰ χώραν) ἀλλὰ καὶ ἐπικυρῶμεν ἡμῶς πάντα τὰ ἀσφαλέτατα αὐτά.* Recte quidem deinde addit non esse mutandum δὲ in γὰρ, uti voluerat Langius et Morus, quod verum esse videbis ex iis quæ Werferus in Actis philol. Monacens. Tom. I. p. 92. disseruit; sed κατὰ χώραν non bene intellexit. Vide de ejus significatione Viger. p. 161. Schol. Theopd. ad I. o. 28. et Stephan. ad h. l. ad III. o. 29. IV. o. 26. et 76.; exempla apud Theopdæm, Dion. Cassium satis multa. Corneus deinde αὐτὰ Morum secutus in αὐτῶν μεταvit. Nollem factum; omnia bene se habent, modo ne quis cum Corneo verba ἀ καὶ χρὴ ab antecedentibus eolo sejungat, sed uti debet iis annectat. SPORN.

Ἐν ἀμφοτέροις] Particulam ἐν nemo desideret, si abuit: *συνθήκας ἔχουσα ἰσως καὶ*

γματοσ δὲ τὰ τοὺς ἑτέρους ἐλαττοῦντα παρὰ τὸ δίκαιον ἰ
 διὸ καὶ τῶν πρὸς βουσαντων ταύτην τὴν εἰρήνην δίκαιώς ἐν
 κατηγοροῦμεν, ὅτι πεμφθέντες ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ὑπὲρ τῶν
 βαρβάρων ἐποήσαντο τὰς συνθήκας. ἐχρῆν γὰρ αὐτοὺς,
 εἴτε εἶδοκε τὴν αὐτῶν ἔχειν ἐκάστους, εἴτε καὶ τῶν ἰ
 ὁρισμῶν ἐπάρχειν, εἴτε ἰ
 τούτων κρατῶν ὦν ὑπὸ τῆν εἰρήνην
 ἐτυγχάσωμεν ἔχοντες, ἐν τι τούτων ὀρισμαίνους καὶ κοινὸν
 τὸ δίκαιον ποιησαμένους, οὕτω συγγράφεσθαι περὶ αὐτῶν. b
 74 οὖν δὲ τῆ μὲν ἡμετέρας πόλει καὶ τῆ Λακεδαιμονίαν οὐδαμίαν
 τιμὴν ἀσπένειμαν, τὸν δὲ βαίρβαρον ἐπάσης τῆς Ἀσίας δε-
 σπότην κατέστησαν, ὡς ὑπὲρ ἐκείνου πολεμησάντων ἡμῶν,
 ἢ τῆς μὲν Περσῶν ἀρχῆς πάλαι καθεστηκυίας, ἡμῶν δὲ ἀπὸ
 τὰς πόλεις κατοικούντων, ἀλλ' οὐκ ἐκείνων μὲν νεωστὶ
 ἰ
 ταύτην τὴν τιμὴν ἔχοντων, ἡμῶν δὲ τὸν ἅπαντα χρόνον
 ἐν τοῖς Ἑλλήσι δυναστευόντων.

μη. Οἶμαι δ' ἐκείνως εἰπὼν μᾶλλον δηλώσειν τῆν τε
 περὶ ἡμαῖς ἀτιμίαν γεγεννημένην καὶ τὴν τοῦ βασιλείως πλεο-
 ναξίαν. τῆς γὰρ γῆς ἀπάσης τῆς ὑπὸ τῷ κόσμῳ καμμένης
 δίχα τετμημένης, καὶ τῆς μὲν Ἀσίας τῆς δ' Εὐρώπης κα-

¹ ὁρισμῶν A.

² καὶ τούτων A. C. L.

³ ταύτων om. A. L.

καὶ ἄμοφτίρας. ΜΟΝ.

Προστάγματα] §. λθ'. προστάτω, ἂ χρι
 κωσὶν ἰάστοις. ΙΔΗΚ.

Ἐχρῆν κ. τ. λ.] Verba hujus periodi
 suo ordina: Ἐχρῆν γὰρ αὐτοὺς ἐν τι — πω-
 σαμίως, εἴτ' εἶδοκε — ἔχοντες, οὕτω συγ-
 γράφεσθαι περὶ αὐτῶν. LANG.

Κόσμος] Malim πὸν κόσμον, ἔχον οὐρα-
 νός. WOLF. Κόσμος est oculi ambitus, cum
 sideribus, ut Ammian. Marcell. XII. 42.
 "consideratio mandani motus et siderum."
 v. Ernesti ad Xen. Mem. I. 1. 11. Itaque
 γῆ ὑπὸ τῷ κόσμῳ terra est, quae sub oculo
 jacet. Sic Alexandrini Job. 1. 7. 2. 2. 4
 ὡς οὐρανός, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. Aristid.
 Pan. p. 14. αὶ ὑφ' ἑλπίς πάλαι ex Hom. II.
 2. 44. Theophrast. Char. proem. τῆς Ἐλ-
 λίδος ὑπὸ τῶν ἀστέων ἐκείνη. Ovid.
 Tr. v. 3. 7. se, in Ponto habitantem, no-
 minat suppositum stellis urae. ΜΟΝ. Ἐ-
 κόσμος proprie illis temporibus diotam oco-
 lum cum sideribus, oculos appellationis
 sanctior Pythagoras. Phot. Bibl. Cod. 659.
 adde [Platarch. de plac. Philos. 4. 1.
 Diogen. Laert. VIII. 48.] Stanleium ad
 Aeschyl. Agam. 6. ERNEST. ad Mem. I.
 I. His adjungas Platon. Tim. Tom. III.
 p. 31. et 43. Staph. Vol. XI. p. 302.

Bip. Polit. Vol. VI. p. 30. Bip. et quae
 laudant interpp. ad Diogen. Laert. VIII.
 485. c. 25. Achill. Tat. Isag. p. 129.
 Bentley. ed. Phalar. Epist. p. 292. ed.
 Lennep. Philo de incorrupt. saund. Tom.
 II. p. 488. ed. Mang. Apud Latinos man-
 dus eodem sensu, vide quae laudant
 interpp. Plin. H. N. II. 51. et Pompon.
 Mel. Tom. III. P. I. p. 19. ed. Tschobnek.,
 Gronov. Observat. l. c. 9. et Forcellia. in
 Lex. a. h. v. SROON.

Τετμημένης] Constat, Africam ab anti-
 quis vel Asiae annumeratam esse, quod
 jam monuit Wolfius, vel Europae: unde
 hic duas partes terrae. V. Agathemerus
 de geograph. 2. 2. apud Hudson. in Geogr.
 miscoribus vol. II. Ciaccon. ad Pompon.
 Melam I. 1. Cort. ad Sallust. Jug. c. 17.
 Cellar. Geogr. T. I. l. 1. c. 11. ΜΟΝ.
 Adde: Borkel. ad Stephan. Byzant. a. v.
 Ἰταρῶν, Varro de re rust. lib. I. c. 2. de
 ling. Lat. IV. 5. Hudson. ad Scymn. Chl.
 v. 76. p. 2. Lycophron. v. 1295. ibique
 Tzetz., Salmas. Excursitat. Plin. p. 228.
 extr., Schaefer. ad Lambertii Bos Ellipse.
 p. 531. Meletemat. crit. p. 27. 32. ad
 Schol. Paris. ad Apollon. Rhod. Argos.
 II. v. 778. Tom. II. 188., Vkerd. in libro:

λαμάνης, τὴν ἡμίσειαν ἐκ τῶν συνθηκῶν εἰληφάν, ὡς περ
 πρὸς τὸν Δία τὴν χώραν νεμάμενος, ἀλλ' οὐ πρὸς ¹ ἀνθρώπους
 ἢ τὰς συνθήκας ποιούμενος. καὶ ταύτας ² ἠνώγκασεν ἡμᾶς
 ἐν στήλαις λιθίναις ἀναγράφοντας ἐν ταῖς κοινοῖς τῶν ἱερῶν
 ἀναθεῖναι, πολὺ κάλλιον τρόποσιον τῶν ἐν ταῖς μάχαις
 γηγομένων· τὰ μὲν γὰρ ὑπὲρ μικρῶν ἔργων καὶ μιᾶς τύχης
 ἐστίν, αὐταὶ δ' ὑπὲρ ³ ἅπαντος τοῦ πολέμου καὶ καθ' ὅλης
 τῆς Ἑλλάδος ἐστήκασιν. ὑπὲρ ὧν ⁴ ἀξίον ὀργίζεσθαι, καὶ
 ε σποπεῖν ὅπως τῶν ⁵ τε γεγενημένων δίκην ⁶ ληψόμεθα καὶ
 τὰ μέλλοντα ⁷ διορθώμεθα. καὶ γὰρ αἰσχρὸν, ἰδίᾳ μὲν
 τοῖς βαρβάροις οἰκέταις ἀξιοῦν χρῆσθαι, δημοσίᾳ δὲ τσοῦκ-
 τους τῶν συμμάχων περιορᾶν αὐτοῖς δουλεύοντας· καὶ τοὺς
 μὲν περὶ τὰ Τρωϊκὰ ⁸ γενομένους μιᾶς γυναικὸς ἀρπασδαί-
 σης οὕτως ἅπαντας συνοργισθῆναι τοῖς ἀδικηδείσιν, ὥστε
 79 μὴ πρότερον παύσασθαι πολεμοῦντας πρὶν τὴν πόλιν ἀνα-
 στατασθαι ἐποίησαν τοῦ τολμήσαντος ἔξαμαρτεῖν, ἡμᾶς δὲ ἔλης
 τῆς Ἑλλάδος ὑβριζομένης μηδεμίαν παήσασθαι κοινὴν τιμω-
 ρίαν, ἐξὸν ἡμῖν εὐχῆς ἀξίαι διαπραχῆσθαι. μόνος γὰρ οὗτος
 ὁ πόλεμος κρείττων εἰρήνης ἐστίν, ⁹ θεωρία μὲν μᾶλλον ἢ

¹ τὰς ἀνθρώπους A. C. L.

² συνήγκασεν A. C. L.

³ πάντας A. C. L.

⁴ καὶ ἄξιον A. L.

⁵ τε om. A. C. L.

⁶ ληψόμεθα A.

⁷ διορθώμεθα A.

⁸ γηγομήτους L.

⁹ καὶ θεωρία μᾶλλον A. C. L.

Geographie der Griechen und Römer Tom. I. P. 2. pag. 280. sq. SPORN.

Ἡμεῖς] quasi frater Jovis terram inter se et Jovem divisisset. Tralaticium est, omnem mundum inter Jovem, Neptunum et Plutonem divisum esse. Quae quidem quum divisio totius in partes per magnas fuerit, habet aliquid simile huius divisioni, quae totam terram in duas partes magnas distribuit. MOR. Commentor: quasi partitio regionis cum ipso feret tantum cum Jove. AUGER.

Ἐν ταῖς κοινοῖς τῶν ἱερῶν] Wolf. in publicis templis. quod equidem sic ceperim, ut in notis Wolfius, at Thuc. V. 18. ἱερὰ ναὸς δὲ Delphico templo, ut Xenoph. Mem. I. 1. 2. κοινὸς τῆς πόλεως βασιλεὺς, ut Isocr. Paneg. §. 18. κοινὰς θυσίας a communi sacrorum dixit, et verterim: communita toti Graeciae templa, quale fuit Delphicum et Jovis Olympii, quoniam sacras Antalcidae totius Graeciae nominis factum, ejusque tabula in communi templo posita est. Exemplum occurrit apud Theod. V. 47. Nam publica, i. e. urbis templa, sic intelligere, ut opponantur pri-

vatis, i. e. singularum sacellum, de quibus ad Theophr. Char. c. 16. Casanbonus dixit, ab hoc loco alienum fuerit. MOR. Hunc quoque locum laudat Aristotel. Rhetor. III. 1. indicante Corae. SPORN.

τῶν γογ.] τῶν τε γογ. WOLF.
 Θεωρία] bellum, similis legationi solemnī, sacrorum et splendoris causa profectum, quae expeditioni, aut exercitui, ad bellum profecturo. Videbimus Θεωρίαν mittere, non exercitum: ergo bellum habebit plus admirationis, splendoris et ostentationis, quam periculi et laboris. De Θεωρίᾳ, solemnī legatione, v. Kraestium ad Xen. Mem. III. 3. 12. Valckenper. ad Herodot. VI. 87. Schol. Triolin. ad Soph. Œd. T. 114. [Reines. epist. ad Vorst. p. 62. Cuper. Observ. I. IV. c. 15. Thom. Mag. ibique interpr.] Sententiam imitatus est Aristid. Panath. p. 30. de bello contra Darium: Ἡ πόλις ἡμετέρον ἀγῶνα προσημαία μᾶλλον, ἢ πρὸς ἀγῶνα πολεμομεμένη. Ibid. p. 75. de alio bello: Ἐξέλιπον, ὡς περ πολεμοῦμε, ἀλλ' οἱ κερδῶν μισθὸν μᾶλλον. Quae loca dubitare non sinunt, θεωρία hic esse ἡμετέρον. Male igitur Wolf. praeta-

¹ στρατεία προσεικῶς, ἀμφοτέροις δὲ συμφέρων, καὶ τοῖς
² ἡσυχίαν ἄγειν βουλομένοις καὶ τοῖς πολεμεῖν ἐπιθυμοῦσιν.
³ εἴη γὰρ ἂν τοῖς μὲν ἀδελῶς τὰ σφέτερά αὐτῶν καρποῦσθαι, b
 75 τοῖς δ' ἐκ τῶν ἀλλοτρίων μεγάλους πλοῦτους καταστή-
 σασθαι.

μδ'. ⁴ Πολλαχοῦ δ' ἂν τις λογιζόμενος εὖροι ταύτας
 τὰς πράξεις μάλιστα ⁵ λυσιτελοῦσας ἡμῖν. φέρε γὰρ, πρὸς
 τίνας χρὴ πολεμεῖν τοὺς μηδεμιᾶς πλεονεξίας ἐπιθυμούν-
 τας, ἀλλ' αὐτὸ τὸ δίκαιον σκοποῦντας; οὐ πρὸς τοὺς καὶ
 πρότερον τὴν Ἑλλάδα κακῶς ποήσαντας καὶ νῦν ἐπιβου-
 λείοντας καὶ πάντα τὸν χρόνον οὕτω διακειμένους πρὸς c
 ἡμᾶς; τίσι δὲ φθονεῖν εἰκὸς ἐστὶ τοὺς μὴ παντῆρασιν
 ἀνάνδρους διακειμένους, ἀλλὰ μετρίως τούτῳ τῷ πράγματι
 χρωμένους; οὐ τοῖς μείζους μὲν τὰς δυναστίας ἢ κατ' ἀν-
 δρώπους περιβεβλημένοις, ἐλάττους δ' ἀξίοις τῶν παρ'
 ἡμῖν δυστυχούντων; ἐπὶ τίνας δὲ ⁶ στρατεύειν προσήκει
 τοὺς ἅμα μὲν εὐσεβεῖν βουλομένους, ἅμα δὲ τοῦ συμφέρον-
 τος ⁷ ἐνθυμουμένους; οὐκ ἐπὶ τοὺς καὶ φύσει πολεμίους καὶ
 πατρικοὺς ἐχθροὺς, καὶ πλεῖστα μὲν ἀγαθὰ κεκτημένους, d
 ἥκιστα δ' ὑπὲρ αὐτῶν ⁸ ἀμύνεσθαι δυναμένους; οὐκοῦν
 ἐκείνοι πᾶσι τούτοις ἐνοχοὶ τυγχάνουσιν ὄντες.

¹ στρατεία A. L.

² τὴν ἡσυχίαν A. C. L.

³ εἴηται A. C. L.

⁴ πολλαχῶς C.

⁵ λυσιτελοῦσας μάλιστα A. C. L.

⁶ μᾶλλον προσηκεία στρατεύειν A. C. L.

⁷ προνοουμένους A. C. L.

⁸ ἀμύνεσθαι A. C. L.

culium interpretatur. Similis locus Thuo. VI. 31. de apparatu bellico: μᾶλλον ἐπι-
 διξίς τῆς ἀπάμειας καὶ ἕκαστος, ἢ ἐπὶ πο-
 λεμίας παρασκευῆ. Mon.

Πράγματι] H. e. invidia. Hac autem
 utitur moderate, qui in invidendo tenet
 medium, ideoque nec viris bonis, quorum
 virtus dignitatem meretur, invidet, neque
 tamen equo animo videre potest ignavos
 et malos, opibus auctos: quod qui ferre
 potest, is ἀνάνδρος δίκαιος. Idem vidit
 Wolfio placuisse. Ergo sic pro-
 currit oratio: cui videtur invidere is, qui
 non plane ignavus est (non plane nullos
 invidiam stimulos sentit), nec tamen immo-
 dicus in hac re, is invidendo? Quod autem
 versio ed. Cant. hoc πρᾶγμα intellexit de
 bello, in quo ex ἀλλοτρίων in initio capitis
 ἀπάμειος repetendum est, id durius vide-
 tur. Nec placet Augeri sententia, πρᾶγμα
 referentis ad ἀνάνδρους. IDEM. Roote inter-
 pretatus esse videtur Coraes, qui in illo

ἀνάνδρος subaudiendum putat v. ἀδελῶς; est
 enim ἀνάνδρος, ἀνευ ἀδελφῶν, ita ut hunc in
 modum procedat: τοὺς μὲν παντῆρασιν ἀνευ
 ἀδελφῶν ὄντας, ἀλλὰ μετρίως τούτῳ τῷ πρᾶ-
 γματι (τῇ ἀνδρῆ) χρωμένους. Similem locum
 Coraes ex Archidam. §. γ'. attulit:
 οὐ μόνον ἡμῖν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς μὲν
 ἀνάνδρους διακειμένους, ἀλλὰ καὶ κατὰ μέτρον
 (μετρίως) ἀρετῆς ἀπαιτουμένους. De similo
 re vid. exempla ap. Matth. Gr. Gr. p. 603.
 SPORNH.

Τῆς δυναστίας — περιβεβλημένους] qui
 induerunt potentiam, seu potentia cinctis.
 LANG.

Δυστυχούντων] Exsules aut servi, simili-
 les Helotibus. §. λβ'. λγ'. Mon. Ii qui et
 ingenio et opibus infelices sunt. AVONX.
 . Οὐκ ἂν] Scripsi οὐκ ἂν (ofr. Hermann. ad
 Viger. ed. II. p. 794. eq.) et in fine ma-
 tavi signum, videntur enim hæc verba in-
 terrogare: nonne igitur hæcæ omnia in
 Persas cadunt? SPORNH.

ν. Καὶ μὴν οὐδὲ τὰς πόλεις λυπήσομεν στρατιώτας ἐξ αὐτῶν καταλέγοντες, ὃ νῦν ἐν τῷ πολέμῳ τῷ πρὸς ἀλλήλους ὀχληρότατον αὐταῖς ἐστί· πολὺ γὰρ οἶμαι σπανιωτέρους ἔσεσθαι τοὺς μένειν ¹ ἐδελήσαντας τῶν συνακολουθεῖν ἐπιθυμησάντων. τίς γὰρ αὐτως ἢ νέος ἢ παλαιὸς ῥάθυμός ^e ἐστίν, ὅστις οὐ μετασχεῖν βουλήσεται ταύτης τῆς στρατιᾶς τῆς ὑπ' Ἀθηναίων μὲν καὶ Λακεδαιμονίων στρατηγούμενης, ὑπὲρ δὲ τῆς τῶν συμμαχῶν ἐλευθερίας ἀθροισμένης, ὑπὲρ δὲ τῆς Ἑλλάδος ἀπάσης ἐκπεμπομένης, ἐπὶ δὲ τῶν τῶν βαρβάρων τιμωρίαν πορευομένης; φήμην δὲ καὶ μὴν ⁸⁰ μὴν καὶ δόξαν πόσῃν τινὰ χρῆ νομίζειν ἢ ζῶντας ἔξειν ἢ τελευτήσαντας καταλείψειν τοὺς ἐν ² τοῖς τοιοῦτοις ἔργοις ἀριστεύσαντας; ὅπου γὰρ οἱ πρὸς Ἀλέξανδρον πολεμήσαντες καὶ μίαν πόλιν ἐλόντες τοιοῦτων ἑσπαίων ἠξιώθησαν, ποίων ³ τινῶν χρῆ προσδοκᾶν ἐγκωμίων τεύξεσθαι τοὺς ὅλης ⁴ τῆς Ἀσίας κρατήσαντας; τίς γὰρ ἢ τῶν ποιεῖν δυναμένων ἢ τῶν λέγειν ἐπισταμένων οὐ πονήσει καὶ φιλοσοφήσει, βουλόμενος ἅμα τε τῆς αὐτοῦ διανοίας καὶ τῆς ^b 76 ἐκείνων ἀρετῆς ⁵ μνημεῖον εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον καταλιπεῖν;

νά. Οὐ τὴν αὐτὴν δὲ τυγχάνω γνώμην ἔχων ἐν τε τῷ παρόντι καιρῷ καὶ περὶ τὰς ἀρχαῖς τοῦ λόγου. τότε μὲν γὰρ ὤμην ἀξίως δυνήσεσθαι ⁶ τῶν πραγμάτων εἰπεῖν· νῦν δ' οὐκ ἐφικνοῦμαι τοῦ μεγέθους αὐτῶν, ἀλλὰ πολλὰ με διαπύφουγεν ὧν διανοήθην. αὐτοὺς οὖν χρῆ ⁷ συνδιορᾶν ὅσης ἂν ^c εὐδαιμονίας τύχοιμεν, εἰ τὸν μὲν πόλεμον τὸν νῦν ὄντα περὶ

¹ ἰδίωτάς A. C. L.⁴ τῆς qm. A. C. L.² ταύτης τοῖς A. C. L.⁵ μνήμην A. C. L.³ τίτων A.⁶ περὶ τῶν A. C. L.⁷ διορᾶν A. C. L.

Ἡ πρὸς ἡ παλ.] Coraes opinari videtur Isocratem hic locum Homericum respicisse II. M. 108. sed plures sunt loci, ubi similis ratio, v. o. Xenophon. Memorab. III. 10. 1. IDEM.

φάμην] Ad verba φάμην, μνήμην, δέξαι, respexit Aristot. rhet. III. c. 7. §. 11. ubi ab oratore commoto eandem rem pluribus verbis repeti atque iterari monet, idque Isocratem sub finem Panegyrici fecisse dicit, utrum verbis φάμην δι καὶ γνώμην. Ergo legendum apud Aristot. φάμην δι καὶ γνώμην. MOR.

Ἀλέξανδρον.] Paridem Trojanum intellegit. IDEM.

Τοῖς ὅλης Ἀσίας] Malim τοὺς ὅλης τῆς Ἀσίας. WOLF.

Ποιεῖν] cavissima scribere. AVOΞΑ.

Φιλοσοφῆσαι] Quid sit φιλοσοφῆσαι, §. α'. dixi. [Cfr. Heusdium in Cornelii Annodan Tex dissertatione de vi musicos ad

excolendum hominem e sententia Platonis, Trajecti, 1816. 8. p. 110. sq.] Οἱ πρὸς

δυνάμην καὶ εἰπῶν βουλευσάντας [poetes et oratores] est apud Lysiam Epitaph. §. α'.

e quo locum hunc Isocratis ducunt putant Taylorus et Marklandus. MOR.

Εἰ τὸν μὲν πόλεμον κ. τ. λ.] Hunc locum Isocrates orat. ad Phil. p. 131. [c. 4.]

repetiit: εἰ δέξαι ταῖς πόλεσι ταῖς μεγάλαις.

ἡμᾶς πρὸς τοὺς ἠπειρώτας ποιησαίμεθα, τὴν δ' εὐδαιμονίαν τὴν ἐκ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Εὐρώπην διακομίσαιμεν, καὶ μὴ μόνον ἀκροατὰς γενομένους ἀπελθεῖν, ἀλλὰ τοὺς μὲν πραττεῖν δυναμένους παρακαλοῦντας ἀλλήλους πειρᾶσθαι διαλλάττειν τὴν τε πόλιν τὴν ἡμετέραν καὶ τὴν Λακεδαιμονίαν, τοὺς δὲ τῶν λόγων ἀμφισβητοῦντας πρὸς μὲν τὴν παρακαταθήκην καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων ὧν νῦν φλυαροῦσι ¹παύεσθαι γράφοντας, πρὸς δὲ τούτον τὸν λόγον ποιεῖσθαι τὴν ἀμίλλαν, καὶ σκοπεῖν ὅπως ἀμεινον ἐμοῦ περὶ τῶν αὐτῶν πραγμάτων ἐροῦσιν, ἐνδυμουμένους ὅτι τοῖς ²μεγάλα ὑπισχνουμένοις οὐ πρέπει περὶ μικρὰ διατρίβειν, οὐδὲ τοιαῦτα λέγειν ἐξ ὧν ὁ εἰός μηδὲν ἐπιδώσει τῶν πεισθέντων, ἀλλ' ὧν ἐπιτελεσθέντων αὐτοὶ τε ἀπαλλαγῆσονται τῆς ³παρούσης ἀπορίας καὶ τοῖς ἄλλοις μεγάλων ἀγαθῶν αἰτίοι δόξουσιν εἶναι.

¹ παύεσθαι A. C. L.

² μεγάλας τὰς ὑποσχέσεις πωμμένους οὐ A. C. L.

³ ταυτὸς A. C. L.

στικ, διαλοσαμένους τὰ πρὸς σφᾶς αὐτοὺς, εἰς τὴν Ἀσίαν (hinc est ergo ἠπειρός) τὸν ἀπὸ λαοῦ ἐξηγησάμην. Illam εὐδαιμονίαν ἐκ τῆς Ἀσίας ἢ. μᾶ'. extr. appellavit μέγαν πλοῦτον ἐκ τῶν ἄλλοτριῶν. IDEM.

Καὶ καὶ μὲν] Subaudi χρέ. AUGER.

Ἀμφισβητοῦντας] qui certant dicendo, ἡμιλλαν ποιῶνται, omnisque ei ἐπινοήσεται λέγειν, ut ἢ. ῥ'. Coniunxit ergo λέγειν καὶ ἐπείτταν, quae interdum, ubi aliquis dicit λέγειν τε καὶ ἐπείτταν dicitur, administrationem reipublicae indicant, quae agendo et dicendo absolvetur. MOR.

Πρὸς] Auger. conjecit fortassis legendum esse πρὸς, sed vide not. sq. SPORNH.

Πρὸς τὴν παρακατ.] Ut e verbis, quae paullo post leguntur, πρὸς τὴν λέγειν ἀμιλλᾶσθαι, facile apparet, πρὸς τὴν παρακατ. esse, contra depositum, non de deposito: ita obscurum est, quae de re agatur: nisi quis Wolfii opinionem probare velit, cui facta controversia declamationis forensis videtur, scripta illa ab Isocrate, et aliorum contrariis orationibus refutata. MOR. Thomas Magister p. 682. sq. ed. Bernard. et παραθέσει et παρακαταθέσει comprobat, Morie autem p. 313. ed. Peire. et Phrynich. p. 138. ed. Pauw. hoc Atticis vindicant, παραθέσει vero ἰλληνικῆς dicit tradunt. Cfr. praeterea de h. v. ejusque significationibus Hesych., Suid., Zonar., Phot., Phavorin., Harpocration. s. v. ἴσος p. 133. ed. Gron., Raphael., Pricaeum et Wetsten. ad I. Timoth. VI. 20., Perizon. ad Aelian. V. H. IV. c. 1., Palairet. Obser-

vatt. Philolog. p. 469., Westeling. ad Diodor. Sicul. XV. c. 76., Wass. ad Thucyd. II. c. 72., Dorvill. ad Charit. p. 508. ed. Lips. Hujus loci sensum ingeniose constituit Wolfius, sed verior ut recte. Dicit enim Isocratem innere declamationem, quam, referente Diogene Laertio, Antisthenes quidam scripserit contra orationem Isocratis πρὸς Ἐβδόμου inscriptam. Quam ibi de παρακαταθέσει agatur, facile potuisset altera inscriptione ἢ ἐπὶ παρακαταθέσει dici, Isocrates igitur hoc loco dicitur: desinant contra alias orationes inprimis contra illam πρὸς Ἐβδόμου scribere, et ad hujus (Panegyrici) emulationem se convertant. Mihi vero eosdem hic in fine orationis indicare videtur, quos in initio notaverat ἢ. ῥ'. τοὺς ἐπὶ τῶν ἡντων συμβολαίων maximo stadio diceant. Cfr. Euthyn. ἢ. ῥ'. et ῥ'. unde patet de eadem re utrumque dici. SPORNH. Wolfio assentitur Langius.

Ἐπὶ] Augerius ante vocem ἔν v. πρὸς addi vult; male. SPORNH.

Ταυτὰ λέγειν τ. κ. λ.] talia dicere, ex quibus coram, quibus pertulerint, vita non augēbitur, i. e. ex quibus sua vitae nullam felicitatis incrementum capiant. ἐπιδέσει dicitur pro ἐπιδοσει λέγειται. WENDLEB. Cfr. quae de re monuerunt Blaesius Observ. sacor. Tom. I. p. 482. Drausius Fragm. Vet. Graec. p. 180. Valckenaeor. ad Euripid. Phœniss. v. 21. p. 112. Gron. ad Lucian. Pseudocypriat. Obs. 33. Reits. Tom. II. p. 61. SPORNH.

ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ
ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΑΔΗΛΟΥ ΤΟΥ ΓΡΑΦΑΝΤΟΣ.

Pag.
ed.
H. Steph.

81

Pag.
ed.
Cor.

77

ΙΣΤΕΟΝ, ὅτι τὸν λόγον τοῦτον ἔγραψε τῷ Φιλίππῳ ὁ Ἰσοκράτης μετὰ τὴν εἰρήνην τῆν γε-
μίνην ὑπὸ τῶν περὶ τὴν Αἰσχίνην καὶ Δημοσθένην διδ. καὶ ἴσχυι καιρὸν γράφαι αὐτῷ, τῷ
Φιλίππῳ, ὡς φησὶ γενομένη τῆς Ἀθηναίων πόλεως. Ἐν σχήματι δὲ τοῦ ἐγκωμιάσαι αὐτὸν
καταστῆ αὐτῷ διαλλάξαντα τὰς Ἑλληνικὰς πόλεις τὰς μεγάλας, πρὸς ἑαυτὰς στασιαζούσας,
στρατιῶσαι κατὰ Περσῶν. κρείπει γὰρ σοι, φησὶ, τοῦτο ποιῆσαι, Ἡρακλεῖδῃ ὅτι καὶ τοιοῦτα
δυνατῷ. καὶ ὁ μὲν Φιλίππος λαβὼν τὸν λόγον καὶ ἀναγνούς, οὐκ ἐπέσθην τοῖς λεγομένοις, ἀλλ'
ἐπεβόλητο τίως ἕσταιν διδ. ὁ καὶ ὁ τούτου Ἀλέξανδρος ἀναγνούς τὸν λόγον καὶ ἐρεδισθεὶς
ἰσπράττεισιν κατὰ Δαρείου τοῦ ἰσθέρου καὶ λεγομένου Ὀχου. τὸ μὲν γὰρ κύριον ὄνομα Ὀχος
ἰλέγετο κλακισίνης δ' αὐτὸν οἱ Πέρσαι ἐπέκλεον αὐτὸν ἰσμάζον Δαρείου, ὡς πρὸς τοὺς
ἠρώτους προγόνους.

Ἡ δὲ στάσις τοῦ λόγου πραγματικὴ συμβουλεύει γὰρ. ἔγραψε δὲ ὁ Ἰσοκράτης τὸν λόγον 78
ἔχων ἂν, μικρὴν πρὸ τῆς ἑαυτοῦ καὶ Φιλίππου τελευτῆς, ὡς φησὶν ὁ Ἐρμιόππος.

ΕΤΕΡΑ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

ΕΚ ΤΩΝ ΔΙΟΝΤΣΙΟΥ ΤΟΥ ΑΙΙΚΑΡΝΑΣΣΕΩΣ.

Τίς οὐκ ἂν ἀγαπήσει μέγας ἔχειν ἀπὸς καὶ διπλάσις τινας ἠγωνίαις, ἂ πρὸς Φιλίππῳ
αὐτῷ τὴν Μακεδὼνα γέγραπται; ἢ οὐκ ἀξίῳ στρατηγῶν ἀνδρῶν καὶ ταλαιπώτων ἑκασίας κήρυξ
διαλλάττω μὴν τὰς διαφορὰς πόλεις, ἀλλὰ μὴ συγκροτῶν πρὸς ἀλλήλας, τὴν δ' Ἑλλάδα
μεγάλῃ ἐν μικρῶς ποσὶ, καὶ ὑπεριδόντα τῆς περὶ τὰ μικρὰ φιλοτιμίας τοῖς τοιοῦτοις ἐπι-
χειρῶν ἔργου, ἔξ ὧν καταρθείσας τι πάντων ἠγαθήων ἐπιφανέσταται ἴσται, καὶ ἀποτυχόν τὴν
γε εἶσιναι τὴν περὶ τῶν Ἑλλήνων κτήσεται; ἢ οἱ τυχερώτεσιν πολλὰ μᾶλλον εὖτε ζυλωτέρου

¹ πρώτους om. C.

Μετὰ τὴν εἰρήνην] Bellum inter se ger-
bant Athenienses et Philippus de Amphi-
poli Thraciae urbe. Tandem utrique sum-
pribus exhausti pacem fecerunt: cuius
speciendae causa Aeschines et Demosthenes
cum aliis octo legatis in Macedoniam sunt
profecti. Consulantur haec de re Aeschinis
et Demosthenis orationes περὶ Παρατρι-
σθείας. WOLF.

Τοιοῦτον δυνατῷ] Pro ὅτω δυνατῷ. IDEM.
Γνωστῶν ἰσων ὅτω δυνατῷ, ἢ, ἴτι ὅτω
δυνατῷ. COR.

Οὐκ ἐπέσθην] Imo in ipso Persici belli
apparatu, auctore Diodoro Siculo, a Pau-
sanias satellite est interfectus. Scribit et
Aelianus l. xiii. [V. H. c. 11.] Isocratem
Persiarum excoliticeusm exstitisse. Fama
eodem Panegyricae orationis Philippum ex-
coliticeusm expeditionem instituisse, quam
eae mortuo filius Alexander confecerit.
WOLF.

Καὶ λεγομένου Ὀχου] Non consentire

videtur cum ratione temporum et histo-
ria. Nam postremus Darius, quem Ale-
xander vicit, Codomanus a Justino l. x.
[c. 3.] cognomen dicitur. IDEM. Ἰσως
τῷ λγ. Ὀχου. COR.

Ἐπέκλεον] Leg. ἐπέκλεον pro κατ' ἐπι-
κλήσειν, i. e. cognomen. WOLF. Adverb.
cognominatim. AUGER. LANG. Cf. E-
tath. ad Hom. Il. H. 138.

Ὡς πρὸς τοὺς πρώτους προγόνους] Sive
elliptica sive mutila oratio est. Sed sen-
tentia est: ὡς πρὸς αὐτὸν τὴν ἑαυτοῦ τύχην
ταύτης τῆς ἐπιπέσεως. WOLF. Subandi
vel adde ἐπιπέσεως, aut ἰσπερὶόντες,
aut aliud quid. AUGER. πρώτους, uti ad
Cyrum et Cambysem potius quam Darium
pertinens, expungebat Coënes; et suban-
diebat ἀναφέροντες, aut tale quid.

Μικρὴν πρὸ τῆς ἑαυτοῦ] Cf. Plutarch. in
Vit. Isocr. §. 2.

Ἀὐτῷ — γέγραπται] scripta sunt ab ipso,
pr. ab Isocrate. AUGER.

τῶν μεγάλων πόλεων καὶ πολλὰς χώρας καταστραφεύμενοι. ἴτι δὲ παρακαλεῖσθαι μὴ μῆδου τὴν Ἡρακλῆους τὴν προαίρεσιν καὶ τῶν ἄλλων ἡγήμενον, ἔστι μετὰ τῶν Ἑλλήνων ἴτι τὰς βαρβάρους ἰσχυροτέρους. καὶ φησι χρῆσθαι τοῖς ἴτερον διαφερόντως προαίρεσθαι μὴ τὰς μεγάλας ἔχουσας πρᾶξις, ἐπιτιλιῖν δ' αὐτὰς μετ' ἀρετῆς, ἰδυμειμένους ἔτι τὴν μὲν σῶμα θνητὸν ἔχουσαν, ἀθάνατον δὲ γινόμεθα δι' ἀρετῆν, καὶ τοῖς μὲν πρὸς ἄλλοι τι τῶν ἀγαθῶν ἀπώλετος διακειμένης ἀχθόμεθα, τοὺς δὲ τιμῆν μείζω τῆς ὑπαρχούσης αἰ τιμηθέντος ἰωαννῶμεν καὶ ἔτι τῶν μὲν ἄλλων ἐφ' ὅς ἡλείουσι οἱ πολλοὶ, τοῦ τι πλοῦτου καὶ ἀρχῆς καὶ δυναστείας, πολλὰς τὰς ἔχθρας συμβαίνει γίνεσθαι κυρίας, τῆς δ' ἀρετῆς καὶ τῆς παρὰ τῆς πλῆθους εὐδοκίας τὰς οὐκ αἰσῆς ἰπῶσται ἀλασμομασί. Πολλὰ γὰρ ἀνάγκη τὰς ἀκρινεύουσας ταῦτα δυναστείας φρονηματί τις μείζους ὑποτιμηθῆσθαι καὶ μᾶλλον ἐπιθυμῆν τῆς ἀρετῆς.

79 α'. ΜΗ θαυμάσῃς, ὦ Φίλιππε, διότι τοῦ λόγου ποιή- 82
σομαι τὴν ἀρχὴν οὐ τοῦ πρὸς σέ ῥηθησομένου καὶ νῦν

SUMMARIUM. (α'.) Neque etatis infirmitate, Philippe, neque delirio aliquo, sed iustis de causis paellatimque ad banc orationem scribendam adductus sum. (β'.) Belle enim Atheniensium de Amphipoli tecum adhuc durante, equidem, quum affi ntraque vos ad bellum instigarent, pacis faciendae auctor fui, suadens, ut Amphipolim, cujus possessio ob nimis magnam distantiam neque Atheniensibus neque tibi ob Atheniensium inimicitiam utilis esset, nomine illis traderes, revera possideres. (γ'.) Verum quum ego in hoc argumento versarer, vos prudenti consilio pacem fecistis, priusquam oratio absoluta erat. (δ'.) Reputans igitur mecum, qua ratione pax facta permaneret, aeternam civitatem haud quietam esse reperiebam, nisi maxime civitates, compositis teter se discordiis, bellum in Asiam transferrent, et emolumenta, quae tunc a Graecis extorquerent, a barbaris peterent. (ε'.) Quam ob causam Panegyricum orationis argumentum, quo nullam potest inveniri honestam nec comotis Graecis utilem, deo tractare conatus sum, hoc discrimine, ut consilium, in hac oratione, ad unam virum, qui huic negotio processerit, illis ad plures dirigam. (ς'.) Quoniam vero, Philippe, tu is es, qui talia efficere possis, tibi sanus sum, ut concordiam inter Graecos stabilire et expeditioni contra barbaros suscipiendis praesidio velis. (ζ'.) Opposuerant quidem se consilio, mittendi tibi orationem hanc, familiarium meorum nonnulli, res tuas gestas, prudentiam ac consideratores in memoriam mihi revocantes, ac Philippum injuriam sibi factam existimaturam dicebant. (η'.) Sed dum orationem ipsam perlegissent, non solum omnium, qui dixerant, eos posuit, sed hujus etiam orationis quam primum tibi mittende auctores fuerant. (θ'.) Ne igitur idem tibi eveniat, quod familiaribus meis, tanta tibi perlegenda erit oratio, priusquam iudicium de illa fecas. (ι.) Iudicaveris autem optime, an oportet praetium quid dixerim,

si missis omniibus, quae ad rhetoricam atque illam praelegendi artem pertinent, ad res solummodo attentas, usum orationis potius et rerum tractatum veritate quam vulgi opinioae mensus fueris. (α'.) Pars prior: de Graecis inter se conciliandis. Si Graecos inter se conciliare vis, quatenus solummodo, a quibus reliquae omnes pendent, in concordiam reducere tibi erant Argivorum, Lacedaemoniorum, Thebanorum, Atheniensiumque civitates. (αβ'.) Nulla autem harum tibi negligenda est, quam maxima earundem in majores tuos beneficia exsint. (γ'.) Nunc vero peropportuna adest, et debita illis digno modo solvendi, et omnia, quae unquam in illos deliqueris, obliterandi occasio. (δ'.) At fortasse objiciet nonnulli, neque Argivos unquam Lacedaemonis amicos futuros esse, neque Lacedaemonios Thebanis. (δ'.) Quibus respondeo, omnes calamitatibus exequatos, commoda concordiae rerum antea gestarum injuste habendi cupiditati longe praepositorum esse. (ε'.) Fieri quidem potest, ut hoc negotium paulo difficilior sit, sed id ipsam, quod tu solus tibi par sis, ad suscipiendum illud te excitare debet. (εζ'.) Qui hanc rem nullo plura modo suspensius posse opinantur, isti neque quid ante factum sit, neque ingenium Graecorum, utilitatem omnibus rebus antepositam, neque miseriam, neque denique aeternitatis tuae vim, novissime declarent. (εζ'.) Utrum vero primarias Graecis civitates, quae nominavi, ad reconciliationis necessitatem pervenerint nec ne, et rationibus commode inter se facillime appendit. (αζ'.) Lacedaemonii post acceptam ad Lacedaemoniam eisdem in maximis angustiis venerunt. (κ.) His infeliciores etiam Argivi sunt, qui bello Thebanorum, quo insensanter fere praesentur, nonnullasque civitates, nobilissimas opulentissimaeque civium incidant. (κ'). Thebanis, quae vis splendidissimam in Lacedaemonia Lacedaemonia victoriam deportantur, tamen fortunae modo est, omnem hoc tempore salutis aera in te

ἐπιχθονεῖται μέλλοντος, ἀλλὰ τοῦ περὶ Ἀμφιπόλεως
γραφέντος. περὶ οὗ μισθὰ βούλομαι προπητῆ, ἵνα δηλώσω

uno positam habent. (αβ.) Nostra denique civitas pacem ante oculos fecit tibi que in omnibus, que a te suscipiantur, adjumento esse. (αγ.) Facilis esse. At vero facillime etiam perfici posse, que suadeo, ea exempla docebunt, ubi difficiliora etiam ac deteriore confecta videmus. (αδ.) Alcibiades, quam a nobis ultro abisset, et tanta valentia sufficit non solum urbi nostrae, sed Laedæmonis totique etiam Græciæ, in patriam per vim rediit et a vivibus honorificentissimè susceptus est. (αε.) Item Coos, qui, accepta ad Ægospotamos oratio, in Cyrum ausugerat ibique privatus degabat, classe ad Cnidum collecta Lacedæmonios superavit ac patriæ suæ imperium Græciæ una cum priore docere restituit. (ας.) Dionysius, unus e multis Syracusanorum, et genere et gloria et cæteris rebus, Syracusas occupavit et varias Siciliæ urbes, que quidem Græcorum essent, cepit, tantasque copias, tum pedestres tum navales, comparavit, quantum nemo ante illum. (αζ.) Præterea Cyrus, a matre in viam abjectus, a Persiarum vero matre sublati et nutritus, totius Asia dominato petitus est. (αη.) Quam igitur hi tantas res gesserint, nunc te, que tibi suadeo, facile perfecturum crediderim? (αθ.) Cæterum talia suscipienti nec gloria splendide, nec Græcorum benevolentia, nec præcipua felicitas tibi decerit. (αι.) Nunc que hæcenus verecundia retardatus omisi, libere eloquar. (αιβ.) Oratores nostri, tui neque ne pacis inimici, spergere student, et olim te Græcis insidiatum esse et nunc nihil agere, quam ut omnem Græciam, victis Peloponnesiis, in tuam potestatem redigas. (αιγ.) Qui calumniis, etiam quibus amicorum tuorum contradicit, tamen abs te haud negligendam esse arbitror, nec committendam, ut talis de te fama suboriatur. (αιδ.) Status modo eundem te præbere erga omnes, aliaque civitatibus bene aliis male velle de-
clamas, atque insuper ea suspicias, propter quam Græcorum fidem tibi conciliabis et barbaris terrorem incuties. (αιε.) Ego vero, quæquam neque dux neque orator aut alioqui potens sim, tamen bene sententiæ et cognoscendi in concensationem si deocondendum est, in primis me numeraverim, atque que solo quoque possum modo, consilium dare conor tum patriæ, tum reliquis Græcis et illustribus quibusque viris. (αις.) Si que forte in hac oratione omissum est non eodem modo, que in Panegyrico factum est, dicere valeam, æquidem, quam neque nova invenire, ne-

que eadem repetere possim, a te, qui res non verba curas, veniam facile impetratum esse confido. (αιζ.) Pars orationis posterior. Nihil contra barbaros suscipiendum esse prius, quam Græci aut una mittendo aut saltem favendo, inceptis opitulentur, Agesilai irrita expeditio exemplo esse potest. (αιη.) Ut igitur bellum, Græcis sibi reconciliatis, in Asiam transferas, ego non tam eorum te excitabo exemplis, qui rem ibi bene, sed male gestis existimantur, eos dico, qui cum Cyro et Clearcho militarunt, quos rex Persarum, quam facillime ab his superatos esset, tantopere timuit, ut duces eorum per insidias necare mallet, quam cum militibus, Cyro duce privatis, palam decertare auderet. (αιθ.) Si igitur Cyri manus, nisi mors ducis intervenisset, totum Persiarum regnum subactura fuisset, tu autem a nimio persequendi studio, quo ille interit, facile cavere et meliores etiam copia comparare possis, quæ tandem abortitio pulerior esse possit et efficacior hoc exemplo? (αιθ.) Quam hoc loco res potius quam verba valeant, nihil, credo, attinebit, si quedam ex Panegyrico hæc transtulerim, præsertim quam me aini, que repeto, nec alii meis uti dubitent. (αιι.) Nunc audi, quibus rebus Cyrum minorem et Clearchum longe superas, Græcorum in Asia erga te benevolentia, missis concubendi hoc tempore facilitas, artis denique militaris peritia. (αιιβ.) Deinde si regem, quocum tibi certandum erit, comparamus cum illo, cui Cyrus bellum intulit, illum Græcos oppugnasse, hunc ne devastantes quidem regionem suam superasse invenimus. Ille totius Asia dominus fuit, hic ne carum quidem urbium Græcorum, que ipsi traditæ sunt. (αιιγ.) Quo loco res ejus sunt? Ægyptus, Cyprus, Phœnicia, Cilicia finitimaque loca, unde classem Persæ instruere solebant, partim defecerunt, partim bello ac tantis malis confictantur, ut nulla utilitas ex his gentibus ad illum redcat. (αιιδ.) Idcirco, quem iste pessime tractat, alioque satrapas, spe libertatis ostensa, facillime ad defectionem impuleris. (αιιε.) Plura adflictorum de ratione regem ceterissime viscondi, nisi quorundam reprehensionem tmerem, si ego tibi de ratione belli consilium derem. (αιις.) Ad exemplum tibi sufficere arbitror Amyntam patrem, Caranum regni Macedoniæ, et Heroulum, generis vestri antotam, quorum primus amidas iis civitatibus amicus fuit, ad quarum amicitiam te excito, secundus, omni regione Græcorum

καὶ σοὶ καὶ ταῖς ἄλλαις, αἷς οὐ δι' ἄνοσον οὐδὲ διαβυσσοῦς
 τῆς ἀρξαστίας τῆς νῦν μοι παρούσης ² ἐπεδήμην γράφειν ἅ
 τὸν πρὸς σέ λόγον, ἀλλ' εἰκότως καὶ κατὰ μικρὸν ὑπαχθεῖς.

¹ ἰσὶ τῆ; A. C. L.

² ἰσθθίμων A. C. L.

omissa, Macedoniam regnum occupavit; (μζ.) tertius denique, familiae vestrae auctor, prudentia, sapientia et iustitia, temporis sui hominibus non minus antecelluit, quam robore corporis, ad quod demonstrandam unum ejus facinus, multis aliis omissis, sufficiat. (μζ.) Ille, quem Graeciam bellis ac seditionibus referam videret, facta inter civitates paco, expeditionem contra Trojam, quae tum in Asia potentissima erat, suscepit, eaque paucos intra dies capta, universis regibus gentium utrumque maria mediterranei litas incolentium occisis, veluti monumentum virtutis suae, columnas, quas vocant Hercules, constituit. (μν.) Quibus exemplis, non alienis, sed domesticis excitari te equum est, ut, nisi in omnibus, in moribus tamen et humanitate et benevolentia erga Graecos, progenitoris tui quam simillimus fias, non iis bellum inferens, quos te invadere nefas est, sed cum Graecis adversus eos bellum gerens, quos ab Heronolis posteris oppugnari decet. (μξ.) Te autem ideo per totam orationem ad prestanda Graecis beneficia, humanitatem ac mansuetudinem adhortor, quod moram acerbiter omnibus molestat esse video, mansuetudinem autem non in brutis solum et hominibus, sed in diis etiam probari. (ν.) Si Iason Phoenus maximam gloriam consecutus est eo, quod in Asiam se transitarum et regi Persarum bellum esse illatarum dicitabat, qualem de te opinionem homines habituros esse putas, si eandem, re ipsa, perfeceris ac nisi totum regnum, partem tamen illi eripueris, eoque deducas eos, qui nunc propter inopiam rerum necessariam passim oberrant obviam quaeque invastantes, aut saltem urbes Asiae Graecas in libertatem vindicaveris. (νζ.) Mirum est, plures Persas Graeciam subigere voluisse, nostrum vero de expandenda Asia cogitasse neminem. Illi nos ultro laeessant, nos, ne de vindicanda quidem injuria cogitamus. De minutis potius inter nos belligeramus, et dum reducendis iis, qui a rege defecerunt, operam navamus, non animadvertimus, nos cum patriis hostibus nostros perdere cognatos. (νξ.) In tanta igitur Graecorum ignavia, te totam Graeciam, in exemplum progenitoris tui, patriam existimare ac belli Persici ducem evadere decet. (νς.) At si qui fortasse me reprehenderint, quod, nostra urbe omissa, te ad expeditionem

contra barbaros et ad curam totius Graeciae suscipiendam hortari maluerim; (νς.) isti eam non praetermissam, sed primum a me impulsam esse sciant, ac tum demum neglectam, quum, quae a me dicerentur, illam minus curare viderem. (νς.) Cogites igitur, quam turpe sit, Asiam fortentorem esse Europae, ac, qui ad Cyrum, a matre abjectum, genus referunt, Magnos reges appellari, Heronolis vero, in decorum numerum recepti, posteros humilioribus nominibus salutari. (νς.) At vero nos opes ac potentiam, quarum satis habes, et quas vitae periculo querrere inexplabilis est, sed amplissimam pulcherrimamque gloriam, cujus adipiscendae causa et privatorum honestissimi mortem oppetere non dubitant, quamque solum liberis certo relinquere possumus, tibi inde comparandum esse suadeo. (νς.) Te autem non solum haec mea oratione, sed majorum exemplis, eorumque, qui ob susceptam contra barbaros expeditionem pro semideis habentur, nec non temporibus his excitari consideres. (νς.) Ego vero, quam omnia, quae de his rebus dixi quumque ad bellum hoc hortantur, colligere non valeam, tibi eadem ex omnibus seligenda committo. (νς.) Qui imperium Persarum ab homine barbaro constitutum et ad servitutem coactum, a viro Graeco et bellicis in rebus multum exercitato, spe libertatis proposita dissolvi posse negant, in maximo isti errore versantur. (ξ.) Si nos ad concordiam reduxeris ac barbaros debellaveris, quid vetat, quum facta tua majorum facta jam sequent, quum minus dicemus, talia neque gesta a quoquam esse, neque in posterum gestum iri? (ξς.) Tantali opes, Pelopia imperium atque Erysthei potentiam a nemine, neque poterant neque oratorum, laudata invasae, qui vero ad Trojam militavit eorumque similes ab omnibus praedicanatur. (ξς.) Atque eodem modo non tam Atheniensium imperium pecuniamque a sociis exactam atque potentiam, quam sempis reprehensa etiam sunt, quam Marathoniam pugnam et Salaminiam celebrant, Lacedaemoniorum autem non victorias, sed in Thermopylis cladem admirantur. (ξς.) At si quumpejus ac frigidius in hac oratione dicta sint, senectuti meae, sin similia iis quum superiore tempore edidi, decorum alicui tribuas, qui non tam mei quam Graeciae curam gerit, et sicuti in aliis, ita etiam in

β'. Ὅρων γὰρ τὸν πόλεμον τὸν ἐνστάτα σοὶ¹ καὶ τῇ πόλει περὶ Ἀμφιπόλεως πολλῶν κακῶν αἰτίον γιγνόμενον, ἐπιχειρήσα λέγειν περὶ τῆς πόλεως ταύτης καὶ τῆς χώρας οὐδὲν τῶν αὐτῶν οὔτε τοῖς ὑπὸ τῶν σῶν ἑταίρων λεγομένοις οὔτε τοῖς ὑπὸ τῶν ῥητόρων τῶν παρ' ἡμῖν, ἀλλ' ^c ὡς οἷόν τε πλεῖστον ἀφεστῶτα τῆς ταύτων διανοίας. οὗτοι μὲν γὰρ παρωξύνουν ἐπὶ τὸν πόλεμον, συναγορεύοντες ταῖς ἐπιθυμίαις ὑμῶν· ἐγὼ δὲ περὶ μὲν τῶν ἀμφισβητουμένων οὐδὲν² ἀπεφαινόμην, ὃν δ' ὑπελάμβανον τῶν λόγων εἰρηνικώτατον εἶναι, περὶ τοῦτον διέτριβον, λέγων ὡς ἀμφοτέροις ⁸³ διαμαρτάνετε τῶν πραγμάτων, καὶ σὺ μὲν πολεμεῖς ὑπὲρ τῶν ἡμῖν συμφερόντων, ἡ δὲ πόλις ὑπὲρ τῆς σῆς δυναστείας λυσίτελεῖν γὰρ σοὶ μὲν³ ἡμᾶς ἔχειν τὴν χώραν ταύτην, τῇ δὲ πόλει μὴδ' ἐξ ἐνός τρόπου λαβεῖν αὐτήν. καὶ περὶ τούτων οὕτως ἐδόκουν διεξίεναι τοῖς ἀκούουσιν, ὥστε μηδένα τὸν λόγον⁴ αὐτῶν μὴδὲ τὴν λέξιν ἐπαινεῖν ὡς ἀκριβῶς καὶ καθαρῶς ἔχουσαν, ⁵ ὅπερ εἰώθασί τινες ποιεῖν, ἀλλὰ τὴν ^b ἀληθεῖαν τῶν πραγμάτων θαυμάζειν, καὶ νομίζειν οὐδαμῶς εἴν ἄλλως παύσασθαι τῆς φιλοσηκίας ὑμᾶς ταύτης, πλὴν εἰ σὺ μὲν πεισθεῖης πλείονος ἀξίαν ἔσεσθαι σοὶ τὴν τῆς πόλεως φιλίαν ἢ τὰς προσόδους τὰς ἐξ' Ἀμφιπόλεως

¹ τὴ καὶ A. C. L.

⁴ αὐτὸν A. C. L.

² ἀπεφάμεν A. C. L.

³ μὴ A. L.

⁵ ἔσπερ A. C. L.

his partes cuique suas distribuit. (ξδ.) At vero scies, verissimis te eorum laudibus celebrari, qui ingenium tuum tantis negotiis par esse existimant, quique efficiant, ut universae posteritas te magis quam omnium temporum reges admiretur. (ξε.) *Epilogus.* Haec quam temporibus apte quave diligentia scripta sint, e vobis, qui audieritis, cognoscendam erit, sed meliora his et ad hunc rerum statum accommodatiora tibi neminem enasurum esse, satis mihi scire videor. LANG. Videtur scripta fuisse oratio anno ante Christum 347. et Isocratis aetatis 90. AUGER.

[Ῥητορικῶν] Instituerat Isocrates mittere ad Philippum orationem de Amphipoli, quae post facta non absoluta fuit. Ejus orationis summam hic exponit. WOLF.

Δ' ἔσπερ] F. δ' ἄρκεται. IDEM.

Τὴν περὶ σὲ λέγων] I. e. hanc praesentem orationem, ab illa de Amphipoli diversam; quae non, sicuti haec, περὶ φίλων scripta est. LANG.

Kata μικρὸν paulatim, mora interposita. non subito, nec temerario coeque animi impetu, sed maturo consilio. WOLF.

[Ἐνστάτα] Συμβαῖντα, γινόμενα. COR. I. e. durare viderem. LANG.

[Ἀφεστῶτα] In accusativo neutrius generis, et regitur a λέγων. AUGER.

[Περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων] de controversiis, i. e. de jure possidendi Amphipollim. LANG. περὶ ὧν διεφέρομεν. COR.

[Διαμαρτάνετε τῶν πραγμ.] aberratis a rebus, i. e. erratis. LANG. Κατὰ κρήνην τὰ πρᾶγματα. COR.

[Τὰς τῶν ἡμῶν συμφ.] pro nostro commodo, ne Amphipolim amplius possidemus. LANG.

[Σὺ μὲν ἡμᾶς ἔχεις] Sensus est: Nomine esse possessorem hujus terrae aequè tibi inutile est propter Atheniensium inimicitiam inde ortam, ac illis vera possessio propter distantiam et incolarum (ἡμωλυτουθῆτων) supplementum nocet. IDEM.

[Μὴδ' ἐξ ἐνός] Pro la mediocri. WOLF.

80 γυνομένης, ἣ δὲ πάλιν δυσηδεῖα καταμαθεῖν εἰς χερὶ τὰς μὲν τοιαύτας φεύγειν ἀποικίας, αἱ τὰς τετρακίς ἢ πεντάκις ἀπολαλέκασι τοὺς ἐκπαλιτωθέντας, ζητεῖν δ' ἐκείνους τοὺς τόπους τοὺς παρὶν μὲν καμένους τῶν ἀρχαῖν δυναμένων, ἐγγὺς δὲ τῶν δαυλεύειν ἐδισμένον, εἰς αἷα περ Λακεδαιμόνιοι Κυρηναίους ἀπέκισαν· πρὸς δὲ τούτοις, εἰ σὺ μὲν γνοίης ὅτι ¹ λόγῳ παραδούς τὴν χώραν ἡμῖν ταύτην αὐτὸς ἔργῳ κρατήσεις αὐτῆς, καὶ προσέτι τὴν εὐνοίαν τὴν ἡμετέραν κτήσῃ — τοσούτους γὰρ ὁμήρους παρ' ἡμῶν λήψῃ τῆς φιλίας, ὅσους περ αὖν ² ἐποίκους εἰς τὴν αὐτὴν δυναστίαν ἀποστείλωμεν —, τὸ δὲ πλῆθος ἡμῶν εἰ τις διδάξειεν εἰς, ἦν λάβωμεν Ἀμφίπολιν, ἀναγκασθησόμεθα τὴν αὐτὴν εὐνοίαν ἔχειν τοῖς σοῖς πράγμασι διὰ τοὺς ἐνταῦθα κατοικοῦντας ³ οἷαν περ εἶχομεν Μηδῶν τῷ παλαιῷ διὰ τοὺς ἐν Χερρόνησῳ γεωργοῦντας.

γ'. Τοιοῦταν δὲ ⁴ πολλῶν λεγομένων ⁵ ἤλπισαν ὅσοι περ ἤκουσαν, διαδοθέντος τοῦ λόγου διαλύσεσθαι τὸν πόλεμον ⁶ ἡμᾶς καὶ γνωσιμαχήσαντας βουλεύεσθαι τι κοινὸν ἀγαθὸν περὶ ⁷ ὑμῶν αὐτῶν. εἰ μὲν οὖν ἀφρόνως ⁸ ἢ καὶ βουεχόντας ⁹ ταῦτ' ἐδόξαζον, δικαίως αὖν ἐκεῖνοι τὴν αἰτίαν ἔχουσιν ὄντας δ' οὖν ἐμοῦ περὶ τὴν πραγματείαν ταύτην ἐφθῆτε παρησάμενοι τὴν εἰρήνην, πρὶν ἐξεργασθῆναι τὸν λόγον, σωφρονούντες· ὅπως γὰρ οὖν πεπράχθαι κρείττον ἦν ⁹ αὐτὴν ἢ συνέ- 84 χεσθαι τοῖς κακοῖς τοῖς διὰ τὸν πόλεμον γυνομένοις.

δ'. Συνησθεῖς δὲ τοῖς περὶ τῆς εἰρήνης ψηφισθεῖσι, καὶ νομίσεις οὐ μόνον ἡμῖν ἀλλὰ καὶ σοὶ καὶ τοῖς ἄλλοις Ἑλλήσιν ἅπασιν συνοίσειν, ἀποστῆσαι μὲν τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν τῶν ἐχομένων οὐχ οἷός τ' ἦν, ἀλλ' οὕτω διεκείμην ὡςτ' εὐδύς

¹ σὺ μὲν λόγῳ A. C. L.

² ἀφρόνως A. C. L.

³ ἡμῶν οἷαν A. C. L.

⁴ ὅσων τῷ αἰλί τῶν λογ. A. C. L.

⁵ ἡμῖν ἤλπισαν A. C. L.

⁶ ἡμᾶς A. C. L.

⁷ ἡμῶν A. C. L.

⁸ καὶ om. C.

⁹ ἡμῖν A. L. ἡμῶν C.

Κυρηναίους ἀπέκισαν] Pro τοῖς ἐκείνων ἀποικίας εἰς Κυρήνας ἀπέκισαν, τοῖς τῶν Κυρηναίων λεγομένοις. Cf. Herodot. Melpom. [c. 163. sq.] Idem.

Μηδῶν] Harpocration legit Ἀμαδοῖαν, et dicit hic agi de Amadoco patre, qui habebat filiam ejusdem nominis. Demosthenes in oratione contra Aristocratem, et Xenophon in historia Hellenica, loquuntur de Amadoco Thracum principe. Diodorus Siculus hunc nominat Medo-

com, ut hic nominatur. AUGER.

Διὰ τοὺς ἐν Χ. γεωροῦντας] Athenienses, Mithide dux, coloni ad Chersonesum missi, egros aliquot illic tenuerunt. IDEM. [γνωσιμαχέσαντας] Μεταπολεμῶντας. OGB. Cf. Hesych. et Meurs sub voc.

Ἐξεργασθῆναι] Τελεσθῆναι. OGB.

Πεπράχθαι] Soli εἰρήνη. AUGER. pacem quocumque modo (ἢως αὖν) factam esse melius erat quam belli calamitatibus proci (συνέχθαι). LARO.

σποκαίσθαι, πῶς ἂν τὰ πεπραγμένα παραρραίνωσιν ἡμῖν,
 b καὶ μὴ χρόνον ὀλίγον ἢ πολὺς ἡμῶν διαλιταῦσα πάλιν ἑτέρου
 πάλαιμον ἐπιδημήσεια· διζῆσιν δὲ ¹ περὶ ταύτων πρὸς ἡμῶν
 τὸν εὐρισκὸν αὐδαμῶς ἂν ἄλλως αὐτὴν ἠσυχίαν ἀγούσων,
 πλὴν εἰ δοξάτε ταῖς πάλεσι ταῖς μεγίσταις διαλιυσαμέναις
 τὰ πρὸς σφῶς αὐτὰς εἰς τὴν Ἀσίαν τὸν πόλεμον ἐξευγεῖν,
 καὶ τὰς πλεονεξίας, αἷς νῦν ἀξιοῦσι παρὰ τῶν Ἑλλήνων αὐ- 81
 ταῖς γίνεσθαι, ταύτας εἰ παρὰ τῶν βαρβάρων ποιήσασθαι
 c βουληθεῖεν· ἄπερ ἐν τῷ πανηγυρικῷ λόγῳ τυγχάνω συμβε-
 βουλευκίας.

ε. Ταῦτα δὲ διανοσθεῖς, καὶ νομίσας αὐδέποτ' ἂν εὐρε-
 θῆναι καλλίως ταύτης ὑπόθεσιν οὐδὲ ποιοτέραν οὐδὲ μᾶλλον
 εἴπωσιν ἡμῖν ³ συμφέρουσιν, ἐπιθήθη πάλιν ⁴ γραψάμεν περὶ
 αὐτῆς, οὐκ ἀγνοῶν οὐδὲν τῶν περὶ ἡμαυτὸν, ἀλλ' εἰδὼς μὲν τὸν
 λόγον ταύτων αὐ ⁵ τῆς ἡλικίας τῆς ἐμοῦς δόξαμενοι, ἀλλ' ἀνδρὸς
 ἀνδραῦσαν τὴν ἀκαμῆν ἔχοντος καὶ τὴν φύσιν πολὺ τῶν
 ἄλλων διαφέροντος, ὅρων δ' ἔτι χαλεπὸν εἶναι περὶ τὴν
 d αὐτὴν ὑπόθεσιν δύο λόγους ἀνεκτῶς εἰπεῖν, ἄλλως τε καὶ
 ὁ ⁶ πρότερον ἐκδοθεὶς οὕτως ἢ γεγραμμένος, ὥστε καὶ τοὺς
 βασκαίνοντας ἡμᾶς μιμειῖσθαι καὶ θαυμάζειν αὐτὸν μᾶλλον
 τῶν κατ' ὑπερβολὴν ἐπαινούτων. ἀλλ' ὅμως ἐγὼ εἰπάσας
 ταύτας σὰς διασχευίας ὑπερδῶν οὕτως ἐπὶ γῆραις γέγονα
 φιλότιμος, ⁷ ὥστ' ἠβουλήθη ἅμα τοῖς πρὸς σὲ ⁸ λεγομένους
 e καὶ τοῖς μετ' ἐμοῦ διατρίψασιν ὑποδειῖξαι καὶ ποιῆσαι φα-
 νερὰν ὅτι τὸ μὲν ταῖς πανηγύρεσιν ἐνοχλεῖν καὶ πρὸς ἀπαν-
 τας λέγειν τοὺς συντρέχοντας ἐν αὐταῖς πρὸς οὐδένα λέγειν

¹ ἦραστα A. C. L.

³ ἔγωσιν om. A. C. L.

⁵ συμφέρουσιν A. L.

⁴ συγγράψαι A. C. L.

⁶ τῆς ἐμοῦς ἡλικίας A. C. L.

⁸ πρότερος A. C. L.

⁷ ὥσπερ βουλήθη A. C. L.

⁸ συλλεγομένοις A.

ἄγους] Malim dēxerem, sed esto enst-
 lage tempore. WALK.

Ποσειδάσι] Stephanus asajicit φη-
 σασθαι. Sed nihil mandatum videtur, nisi
 καὶ ποσειδάσιον Reiberg. IANON.

Κωνσταντῶν] Sogaarius p. 87. eximat
 Ισοκράτην κατρίπασσιν ἐπινοήσαντα. Ραφροσάν.
 IANON. Κατ' ἑσπερὶ τῆς Ἑλλείας ἀρσάνου-
 σης, COR.

Τὸν ἐμοῦ] Quid si τὴν αὐτὴν, scil. ἀλι-
 πῶν. WALK. ἀδούσαν ἔχοντος ἐπὶ ἀκαμῆν,
 ἀρσάνου τῆς δ' Ἑλλείας καὶ ἀρσάνου τῆς Ἀρ-
 σάνου τῆς Ραφροσάν. Γ. in. COR.

Ἄμα τοῖς . . . μετ' ἐμοῦ] I. e. eadem
 opera et tibi consules et familiares meos
 monere. καὶ hic significat etiam. WOLF.
 Dedi συλλεγομένοις, eis qui circa te congrega-
 τῶνται, i. e. τοῖς συλλεγομένοις. AVON. Quod
 opus non oral. Vertere velim: collectis
 circa te. ita ei respondeat τῷ διατρίψασιν
 μετ' ἐμοῦ. IANON. Διὰ τὸν ἀπὸ τοῦ
 λεγομένοις, ἵνα, in ἃ χρόνῳ ταῦτα λέγω
 πρὸς σὲ. COR.

Ἐποδείξαι] ἵνα ἐπιδείξαι. IANON.
 τοῖς συντρέχοντας] λέγουσιν Ἀριστοτέ-
 λης Ἐπιφ. Ε.Ι. IANON.

ἔστιν, ἀλλ' ὁμοίως οἱ τοιοῦτοι τῶν λόγων ἄκυροι τυγχάνου-
σιν ὄντες τοῖς νόμοις καὶ ταῖς πολιτείαις ταῖς ὑπὸ τῶν σο-
φιστῶν γεγραμμέναις· δεῖ δὲ τοὺς βουλομένους μὴ μάλιστα 85
φλυαρεῖν ἀλλὰ προὔργου τι ποιῆν, καὶ τοὺς οἰομένους ἀγα-
θὸν τι κοινὸν εὐρησέσθαι τοὺς μὲν ἄλλους εἰᾶν πανηγυρίζειν,
αὐτοὺς δ' ὡς εἰσηγοῦνται ποιήσασθαι τινα προστάτην
τῶν καὶ λέγειν καὶ πράττειν δυναμένων καὶ δόξαν με-
γάλην ἐχόντων, εἴτερον μέλλουσι ¹ τινες προσέξειν αὐτοῖς
τὸν νοῦν.

ζ'. Ἄπερ ἐγὼ γνοὺς, διαλεχθῆναί σοι προειλόμην, οὐ
² πρὸς χάριν ἐκλεξάμενος, — καίτοι πρὸ πολλοῦ ποιησαίμην
ἂν σοι κεχαρισμένως εἴπειν, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ ³ τούτῳ τὴν διά- b
νοιαν ἔσχον. ἀλλὰ τοὺς μὲν ἄλλους εἰώρων τοὺς ἐνδόξους τῶν
ἀνδρῶν ὑπὸ πόλεσι καὶ νόμοις οἰκούντας, καὶ οὐδὲν ἔξου
⁴ αὐτοῖς ἄλλο πράττειν ⁵ πλὴν τὸ προσταττόμενον, ἔτι δὲ
πολύ καταδεστέρους ὄντας τῶν πραγμάτων τῶν ῥηθησομέ-
82 νων, σοὶ δὲ μόνῳ πολλὴν ἐξουσίαν ὑπὸ τῆς τύχης δεδομένην
καὶ πρέσβεις πέμπειν πρὸς οὓς ⁶ τινὰς ἂν ⁷ βουλευθῆς καὶ
δέχεσθαι παρ' ὧν ἂν σοι δοκῆ καὶ λέγειν ὅ τι ἂν ἤγῃ c
συμφέρειν, πρὸς δὲ τούτοις καὶ πλοῦτον καὶ ⁸ δύναμιν
κεκτημένον ⁹ ὅσῃ οὐδεὶς τῶν Ἑκλήρων, ἃ μόνῃ τῶν ὄντων
καὶ πείθειν καὶ βιάζεσθαι πέφυκεν· ὧν οἶμαι καὶ τὰ νῦν
ῥηθησόμενα προσδεήσεσθαι. μέλλω γάρ σοι συμβουλευεῖν

¹ τινες om. A. L.

² τὰ πρὸς A. C. L.

³ τούτῳ A. L.

⁴ αὐτοῖς ἔξου A. C. L.

⁵ ἃ A. C. L.

⁶ τινὰς om. A. C. L.

⁷ βουλευθῆς A. L.

⁸ δύναμιν καὶ πλοῦτον A. C. L.

⁹ ἴσῃ A. C. L.

'Ὀμοίως — τοῖς νόμοις] *aequaliter legibus*,
i. e. *aeque atque leges*. Exstabant eo tem-
pore Platonis libri de Legibus et de Re-
publica. Scribitur autem obliisse Plato
anno Philippi xiii. a quo etiam reprehens-
sus fuerit. Diog. Laert. l. iii. Et quidem,
si conjecturae venia detur propter illa ipsa
scripta de Legibus et de Reipub. fuisse
reprehensam a Philippo erodiderim, quod
multa in iis praeccepta sunt contra morem
consuetudinemque civilem. Apts igitur
affert hoc, quod Philippo probari sciebat.
WOLF. Aut Prodicus sophistae, qui idem
argumentum ante Platonem tractasse fer-
tur. AUGER.

Δεῖ δὲ] Oratio pendet a membro supe-
riori, ἔτι δὲ δεῖ. WOLF.

Ἐτερον μέλλουσι] *Soil. d' ἀπερωτες*. Pos-

sit et *ἄτερον μέλλ.* sed *illud melius*. IDEM.

Ἐπὶ] *Soil. ταυτῷ ὄντι, ὅτι πρὸς ἰσότητι*.
IDEM.

Οὐ πρὸς χάριν] *Soil. διαλεχθῆναι, vel τὰ
πρὸς χάριν, scil. ὄντα, ἢ λόγους*. IDEM.
Forsan citra necessitatem, judicio Corae.

Ἐπὶ τούτῳ] *F. ἔπὶ τούτῳ*. WOLF.

Ἐπὶ εἰλασι καὶ νόμοις] *Videtur intelli-
gere reges Lacedaemoniorum potissimum,*
qui et ipsi Heraclidae erant, *aeque ac Phi-
lippus: ac recens erat adhuc Agesilai
memoria, qui e medio victoriarum curus,
patriae imperio, ex Asia domum revocatus
ea quo instituerat perficere non potuit*.
IDEM.

Καταδεστέρος — — ῥηθησόμενος] *Ἄδ-
νατωτέρως ἢ ὅστις ἐπιτάσσεται ἕως μέλλω
σε λέγειν*. COR.

προσῆναι τῆς τε τῶν Ἑλλήνων ὁμοιοῦσας καὶ τῆς ἐπὶ τοὺς βαρβάρους στρατείας ἔστι δὲ τὸ μὲν πείθειν ¹ πρὸς τοὺς Ἕλληνας συμφέρον τὸ ² δὲ βιάζεσθαι πρὸς τοὺς βαρβάρους ³ χρήσιμον. ἢ μὲν οὖν περιβολὴ παντὸς ⁴ τοῦ λόγου τοιαύτη τίς ἐστίν.

ζ'. Οὐκ ὀκνήσω δὲ πρὸς σὲ κατεπειν ἐφ' οἷς ἐλύθησάν με τινες τῶν ⁵ πλησιασάντων οἶμαι γὰρ ἔσεσθαι τι προὔργου. δηλώσαντος γὰρ μου πρὸς αὐτοὺς ὅτι μέλλω σοι λόγον πέμπειν οὐκ ἐπιδείξιν ποιησόμενον οὐδ' ἐγκωμιασόμενον τοὺς πολέμους τοὺς διὰ σοῦ γεγενημένους — ἕτεροι γὰρ τοῦτο ποιήσουσιν —, ἀλλὰ πειρασόμενόν σε προτρέπειν ἐπὶ πράξεις οἰκειότερας καὶ καλλίους καὶ μᾶλλον συμφερούσας ὣν νῦν τυγχάνεις προσηρημένος, οὕτως ἐξεπλάγησαν μὴ διὰ τὸ γῆρας ⁶ ἐξεστηκώς ὡς τοῦ φρονεῖν, ὡς ἐτόλμησαν ἐπιπληξάι μοι, πρότερον οὐκ εἰσώδotes τοῦτο ποιεῖν, λέγοντες ⁸⁸ ὡς ἀτόποις καὶ λίαν ἀνοήτοις ἐπιχειρῶ πράγμασιν, ὅστις Φιλίππῳ συμβουλεύσοντα λόγον ⁷ μέλλεις πέμπειν, ὅς, εἰ καὶ πρότερον ἐνόμιζεν αὐτὸν εἶναί τινος πρὸς τὸ φρονεῖν καταδεέστερον, νῦν διὰ τὸ μέγεθος τῶν συμβεβηκότων οὐκ ἔστιν ὅπως οὐκ οἶσται βέλτιον δύνασθαι βουλευέσθαι τῶν ἄλλων. ἔπειτα καὶ Μακεδόνων ἔχει περὶ αὐτὸν τοὺς σπουδαιοτάτους, βῆς εἰκός, εἰ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἀπειρώς ἔχουσι, τό γε συμφέρον ἐκείνῳ μᾶλλον ἢ σὲ γιγνώσκειν. ἔτι δὲ

¹ στρατείας ἴδια σμ τιμὴν φέρειν A. C. L.

² παρὶ χρήσιμον A. C. L.

⁴ τοῦ λόγου παντὸς A. C. L.

⁶ ἱερίστικα τοῦ A. C. L.

³ ἐπὶ τοὺς A. C. L.

⁵ πλησιαζάντων A. C. L.

⁷ μᾶλλον A. C. L.

Προσῆναι] Quasi patronum et praesidem, seu ducem et auctorem esse: WOLF.

ἢ περιβολὴ τοῦ λόγου] ἢ ἐπίθεσις ἢ ὁ λόγος περιβαλεῖ, καὶ ἀπὸ περιβολῆς περιβαλεῖ. COR.

Οἶμαι γὰρ ἴσασθαι τι προὔργου] nam profuturum esse puto, np. ut perlegas orationem hanc, priusquam de illa deque auctore ejus judices. V. §. 8'. LANG.

Οἰκειότερας] Vel ad imitationem Herodoti τοῦ ἄλλοτῷ καταστάντος ὑπὲρ τοῦ βίου τῶν ἀφρόνων, ut alibi dicit, pertinet; vel ἀπὸ τοῦ κρηνοδιστίας ponitur. Eodem etiam τὸ καλλίους referatur. WOLF.

Μᾶλλον συμφερούσας] Scil. tam publice Graecis, quam privatim ipsi Philippo, qui majorem praedam a barbaris Asiaticis capere poterat, quam a vicinis et Graecis. IDEM.

Μὴ ἱερίστικώς δὲ τοῦ φρονεῖν] ne a mente alienus; seu mente captus, sim. LANG.

Ὅστις] Ἄπει τὸ ἀπλοῦ, ἔς. COR.

Ἄυτὸν εἶναι - - - καταδιστίον] Juxta regulas Graeci sermonis videretur legendum esse: αὐτὸς εἶναι - - - καταδιστίος: ΑΥΟΧΗ. Πρὸς per κατὰ exprimit Coraes sic: κατὰ τῆν φρήσιν ἱλαττοῦμεν. Et syntaxin explicat: καταδιστίος τῷ φρονεῖν, ἢ τῷ φρονεῖν; sub. h.:

καὶ τῶν Ἑλλήνων πολλοὺς ἀν' ἰδίαις ἐκεῖ κατα-
 οἰκοῦντας, οὐκ ἀδόξους ἀνδρας οὐδ' ἀνοήτους,
 ἀλλ' οἷς ἐκείνης ἀνακοινοῦμενας οὐκ ἐλάττω
 τὴν βασιλείαν πεποιήκειν, ἀλλ' εὐχῆς ἄξια
 διαπέπρακται. τί γὰρ ἐλλέλοιπεν; οὐ θετ-
 83 ταλοὺς μὲν τοὺς πρότερον ¹ ἐπάρχοντα Μα-
 κεδονίας οὕτως οἰκίους πρὸς αὐτὸν διακεῖσθαι
 πεποιήκειν, ὥςθ' ἐκάστας αὐτῶν μᾶλλον
 ἐκείνῳ πιστεύειν ἢ ταῖς συμπαλιτευομένοις;
 τῶν δὲ πόλεων τῶν περὶ τὸν τόπον ἐκαῖνον
 τὰς μὲν ταῖς εὐεργεσίαις πρὸς τὴν αὐτοῦ
 συμμαχίαν προσῆκται, τὰς δὲ σφόδρα λυπού-
 2 σασ αὐτὸν ἀναστάτους πεποίηκε; Μάγνη-
 τας δὲ καὶ ³ Περρῆαιβαίους καὶ Παιόνιας κατέ-
 στραπται, καὶ πάντας ὑπηκόους αὐτοὺς εἴληφε;
 τοῦ δ' Ἰλλυριῶν πληθύνους πλὴν τῶν ⁴ παρὰ τὸν
 Ἀδρίαν οἰκούντων ἰσκρατῆς καὶ κύριος γέγε-
 5 νεν; ἀπάσης δὲ τῆς Θράκης εὐς ἡβουλήθη
 δεσπότης κατέστησε; τὸν δὲ ⁵ τοιαῦτα καὶ τη-
 λικαῦτα διαπεπραγμένον οὐκ οἶσι παλλῆν μω-
 ρίαν καταγνώσσοθαι τοῦ φέμψαντος τὸ βι-
 βλίον, καὶ πολὺ διεψεῦσθαι κομισεῖν τῆς τε
 τῶν λόγων δυνάμεως καὶ τῆς αὐτοῦ διανοίας;
 ἦ. Ταῦτ' ἀκούσας ὡς μὲν τὸ πρῶτον ἐξεπλάγην, καὶ
 πάλιν ὡς ἀναλαβὼν ἑμαυτὸν ἀντεῖπον πρὸς ἕκαστον τῶν
 ρηθέντων, παραλείψω, μὴ καὶ δόξω τισὶ ⁶ λίαν ἀγαπᾶν,
 εἰ χαριέντως αὐτοὺς ἠμυνώμεν· λυθῆσας δ' αὖν ⁷ μετρίως
 — ὡς ἑμαυτὸν ἔπειδον — τοὺς ἐπιπλήξαι μοι τολμή-
 σαυτας, τελευταῖν ὑπεσχόμενι μόνοις αὐτοῖς τῶν ἐν τῇ
 πόλει τὸν λόγον δεῖξιν, καὶ ποιήσειν οὐδὲν ἄλλο περὶ αὐ-

¹ ἐπάρχοντας A. C. L.

⁴ παρὰ A. C. L.

² αὐτὸν om. A. C. L.

³ τοιαῦτα A. C. L.

⁷ οὐ μετρίως A. C. L.

⁵ Παρρῆβαιους A. L.

⁶ λίαν om. A. C. L.

¹ ἐπάρχοντας] imperium affectantes. Nisi quis [cum Wolfio] in hoc verbo exaggerationem potentis Thessaliam querere velit. LANG. Cf. Diodor. Sic. l. xvi. Justin. l. viii. Demosth. Olynth. et Philippic. et Plutarch. passim.

Οὐκ οἶσι - - διασώζεις] nonne putas stul-

tum judicaturum hunc qui libellum mioris, magnoque illius in errore verari de orationum scripturam vi atque minus honorifice sentire de judicio prudentiaque ejus ad quam scribitur? Igitur αὐτῷ ad Philippum referas. LANG.

τοῦ πλὴν ὅτι ἐν ἐκείναις ἔδειξεν. ταύτων ἀκούσαντες ἀπήλ-
 87 θον, οὐκ οὐδ' ὅπως τὴν δικαιοσύνην ἔχοντες. πλὴν οὐ πολλοὶς
 ἡμέραις ὑστερον ἐπιτελεσθέντος τοῦ λόγου καὶ δειχθέντος
 αὐτοῖς, ¹ τοσοῦτον μετέβησαν, ὡς ἡσχύνοντο μὲν ἐφ' οἷς
² ἰθρασίοναυτο, μετέβηκε δ' αὐτοῖς ἀπάντων τῶν εἰρημένων,
 ἀπολόγουν δὲ μηδενὸς πώποτε ³ τοσοῦτον πράγματος δια-
 μαρτυρῶν, ἴσως οὐδὲν δὲ μᾶλλον ⁴ ἢ γὰρ περιφθῆναι σοι τοῦ-
 σοι τὸν λόγον, ἔλαγον δ' ὡς ἐλπίζουσαν οὐ μόνον σὲ καὶ
 b τῆσδε πόλεως ἔχειν μοι χάριν ὑπὲρ τῶν εἰρημένων, ἀλλὰ καὶ
 τοὺς Ἕλληνας ἀπάντας.

Ζ'. Ταύτου δ' ἕνεκά σοι ταῦτα διήλθον, ἵν' ἦν τί σοι
⁵ φραγῆ τῶν ἐν ἀρχῇ λεγομένων ἢ μὴ πιστὸν ἢ μὴ δυνατόν ἢ
 μὴ κερταῖον σοι πράττειν, μὴ δυσχεράνας ἀποστῆς τῶν λα-
 οῦν, μηδὲ παύσης ⁶ ταυτὸ τοῖς ἐπιτηδείοις ⁷ τοῖς ἐμοῖς, ἀλλ'
 ἐπιμαρτυρῆς ἡσυχάζουσιν ἔχων τὴν διάνοιαν, ἕως ἐν διατέλους
 ἀκούσης ἀπάντων τῶν λεγομένων. οἶμαι γὰρ εἶναι τι τῶν 84
 δεόντων καὶ τῶν σοὶ συμφερόντων.

c ι'. Καίτοι μὲν οὐκ ἔλαθον, ὅσον διαφέρουσι τῶν λόγων εἰς
 τὸ πρῶτον οἱ λεγόμενοι τῶν ἀναγγηνοσκομένων, οὐδ' ὅτι
 πάντες ἀπειλήφρασι τοὺς μὲν περὶ σπουδαίων πραγμάτων
 καὶ κατεπειγόντων ῥητορεύεσθαι, τοὺς δὲ πρὸς ἐπίδειξιν
 καὶ πρὸς ἐργολαβίαν γεγραφῆναι. καὶ ταύτ' οὐκ ἀλόγως
 d ἔγνώκασιν ἐπειδὴν γὰρ ὁ λόγος ἀποστέρηθ' ἡ τῆς τε δόξης
 τῆς τοῦ λέγοντος καὶ τῆς φωνῆς καὶ τῶν μεταβολῶν τῶν
 ἐν ταῖς ῥητορείαις γιννομένων, ἔτι δὲ καὶ τῶν κειμένων καὶ

¹ τοσοῦτο A. C. L.

² ἰθρασίοναυτο A. C. L.

³ ποσότητος C.

⁴ ὡς τὸ συμβῆδ. A. C. L.

⁵ φαίνεται A. C. L.

⁶ οὐκ εὐνὴ A. C. L.

⁷ ἡμῶν A. C. L.

⁸ οὐ κακῶς A. C. L.

⁹ τῆς om. A. C. L.

Πλὴν ἢ γι] Hic plān per ἢ explicat
 Corāus: sed mox v. 2. per ὅμως vel
 ἀλλ'.

Μετέβησαν] Μετεβλήθη. Cor.
 Τωσόντων πράγματος] Fieri potest et
 hoc. Mētra tamen τωσόντων. ut negatent
 se ultra aliquam in re tantopere errasse.
 WOLF.

Οἱ ἀρμόνοι] Οἱ ἐκ οὐκ ἐπιμαρτυρῆς ἀπαγγε-
 λήσαντες ἐπὶ τοῦ πλὴν ἀναγγηνοσκομένων. Cor.

Τὸς μὲν] Τὸς λεγομένους. IDEM.
 ῥητορεύεσθαι] ῥητορικῶς ἀπαγγελλεσθαι.
 IDEM.

Τὸς δὲ] Τὸς ἀναγγηνοσκομένους. IDEM.
 Ἐργολαβίαν] Ἐργολαβία ἐστὶ κακοῦ λαμ-
 βάσκειν. ἔστι γὰρ, ὡς ἐν τῆς εἰσεως, κατωλισθ

περὶ τὸ κέρτος σιωπῶν. IDEM.
 Τῶν μεταβολῶν] Actiohis varietas in
 voce, in vultu, gestu, statu, inoessu, motu
 denique corporis totius, ad exprimendam
 vim rerum de quibus agitur atque af-
 fectuum varietatem, intelligenda est.
 WOLF.

Τῶν κειμένων] Articulus rei getendae in-
 telligatur, ut si nuntiatur adventare ho-
 stes, qui arma paranda esse suadet, at-
 tentos habet auditores, et excitata illorum
 studia ad rem gerendam nullo magis,
 quam si aut Panegyricum Isocratis aut
 orationem Demosthenis περὶ Στεφάνου se-
 curis et otiosis recitaret. ὁ γὰρ κειρὸν τὸ
 σιωπῶν καὶ προδιδίχαι ἰσχυροῦσι. IDEM.

τῆς σπουδῆς τῆς. περὶ τὴν πράξιν, καὶ μηδὲν ἢ τὸ συναγω-
νιζόμενον καὶ συμπεῖθον, ἀλλὰ τῶν μὲν προειρημένων ἀπά-
των ἔρημος γένηται καὶ γυμνός, ἀναγιγνωσκῆ δέ τις αὐτὸν
ἀπιδάνως καὶ μηδὲν ἤθος ἐστημαινόμενος ἀλλ' ὡς περ ἀπα-
ριθμῶν, εἰκότως, οἶμαι, φαῦλος εἶναι δοκεῖ τοῖς ἀκούουσιν,
ἀπερ καὶ τὸν νῦν ¹ ἐπιδεικνύμενον μάλιστα ἂν βλάψεισ καὶ
φαυλότερον φαίνεσθαι ποιήσειεν· οὐδὲ γὰρ ταῖς περὶ τὴν
λέξιν εὐρυθμίαις καὶ ποικιλίαις κεκοσμήκαμεν αὐτὸν, αἷς ^e
αὐτός τε νεώτερος ὢν ἐχρώμεν, καὶ τοῖς ἄλλοις ὑπεδείξα
δι' ὧν τοὺς λόγους ἠδίοις ² ἂν ἅμα καὶ πιστοτέρους ποιοῦεν.
ὢν οὐδὲν ἔτι δύναμαι διὰ τὴν ἡλικίαν, ἀλλ' ἀπόχρη μοι το- 88
σοῦτον, ἣν αὐτὰς τὰς πράξεις ἀπλῶς δυνήθω διελεῖν.
ἤγοῦμαι δὲ καὶ σοὶ προσήκειν ἀπάντων τῶν ἄλλων ἀμελή-
σαντι ταύταις μόναις προσέχειν τὸν νοῦν. οὕτω δ' ἂν ἀκρι-
βέστατα καὶ κάλλιστα ³ θεωρήσειαι εἴ τι ⁴ τυγχάνομεν
λέγοντες, ἣν τὰς μὲν δυσχερείας τὰς περὶ τοὺς σοφιστὰς
καὶ τοὺς ἀναγιγνωσκομένους τῶν λόγων ἀφέλης, ἀναλαμ- ^b
βάνων δ' ἕκαστον αὐτῶν εἰς τὴν διάνοιαν ⁵ ἐξετάξης, μὴ
πάρρηγον ποιούμενος μηδὲ μετὰ ῥαθυμίας, ἀλλὰ μετὰ λο-
γισμοῦ καὶ φιλοσοφίας, ἧς καὶ σὲ μετεσχηκέναι φασίν.
μετὰ γὰρ τούτων σκοποῦμενος μᾶλλον ἢ μετὰ τῆς τῶν
πολλῶν δόξης ἄμεινον ἂν βουλευσαιο περὶ αὐτῶν. ἃ μὲν
οὖν ἠβουλόμην σοὶ προειρηθῆσαι, ταῦτά ἐστι.

ια'. Περὶ δ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἤδη ποιήσομαι τοὺς
85 λόγους. Φημί γὰρ χρῆναί σε τῶν μὲν ἰδίων μηδενὸς ἀμελή-

¹ ἔτι δυνάμενος A.

² ὅ A. C. L.

³ θεωρήσεις C.

⁴ τυγχάνομεν A. C. L.

⁵ ἐξετάξης A.

⁷ ἠθός] H. l. redditar affectus. Vid. Quincl. l. vi. 2. LANG.

⁸ ὡς περ ἀπαριθμῶν] quasi verba annu-
meraret auditori. Harpocration paullo
difficillius explicuit: ἀποσπληρῶν ἀριθμῶν.
IDEM.

⁹ Πιστοτέρους] Πισταντέρους. COR.

¹⁰ Ἄπλῶς] Sine ornamentis verborum et
sententiarum. WOLF.

¹¹ Οὕτω ὅ ἂν] Velim legi: οὕτω γὰρ ἂν.
AUGER.

¹² Τὰς μὲν δυσχερείας τὰς περὶ τοὺς σοφ-
ιστὰς] difficultates, sive incommoditates, so-
phisticas, i. e. oratorias, aut certe rheto-
ricas. Sententia est: Pronuntiationem et
actionem minus aptam non ob stare oport-

tero consilii veritati. WOLF. omissis diffi-
cultatibus de sophistis, i. e. sophisticam tibi
consilium esse daturum, et practictis ora-
tionibus. LANG. Ἐὰν μὲν προσέχων ταῖς
δυσχερείαις, αἱ περιέπονται ταῖς λέξεσι τῶν
σοφιστῶν, ταῦτα εἶναι, οὐ μόνον ταῖς εὐρυθμίαις
καὶ ποικιλίαις, αἷς τὴν κοσμεῖν τοὺς λόγους
διὰ τὸ γῆρας ἀδυνατῶ, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν ταῦτον,
ἔτι οὐχ ἰσότητος ἐπιθεῖναι οἱ ἀναγνωσκόμενοι
ταῖς ἀποστόματος δημογεωμετρίας τῶν λόγων
ἂν, φημί, ταῦτα πάντα χρεῖται ἰσότητος, ταῖς
διὰ τῶν λόγων διλωμείαις πράξεσιν ἐπιβίβ-
λης τὴν διάνοιαν καὶ ταύτας μόνας ἐξετάξης.
COR.

¹³ Ἐκαστον αὐτῶν] Np. ἑκαστον τῶν ὅσ'
ἰμοῦ λεγομένων. AUGER.

σαι, πειραθῆναι δὲ διαλλάξαι τὴν τε πόλιν ¹ τὴν Ἀργείων καὶ τὴν Λακεδαιμονίων καὶ τὴν Θηβαίων καὶ τὴν ἡμετέραν. ἦν γὰρ ταύτας συστήσαι δυναθῆς, οὐ χαλεπῶς, οἶμαι, καὶ τὰς ἄλλας ὁμοιοῦν ποιήσεις· ἀπασαι γὰρ εἰσιν ὑπὸ ταῖς εἰρημέναις, καὶ καταφεύγουσιν, ὅταν φοβηθῶσιν, ἐφ' ἣν ἂν τούτων τύχῃσι, καὶ τὰς βοηθείας ἐντεῦθεν λαμβάνου-
 σιν. ² ὥστ' εἰάν τέτταρας μόνον πόλεις εὖ φρονεῖν πείσῃς, καὶ τὰς ἄλλας πολλῶν κακῶν ἀπαλλάξῃς.

16. Γνοίης δ' ἂν ὡς οὐδεμιᾶς σοι προσήκει τούτων ὀλι-
 γωρεῖν, ἦν ἀνευγένῃς αὐτῶν τὰς πράξεις· ἐπὶ τοὺς σοὺς προγόνους· εὐρήσεις γὰρ ³ ἐκάστη πολλὴν φιλίαν πρὸς ὑμᾶς καὶ μεγάλας εὐεργεσίας ὑπαρχούσας. Ἄργος μὲν γὰρ ἔσθι σοι πατρίς, ἧς δίκαιον τοσαύτην σε πειεῖσθαι πρό-
 νοιαν, ὅσην περ τῶν γονέων τῶν σαυτοῦ· Θηβαῖοι δὲ τὸν ἀρ-
 χηγόν τοῦ γένους ὑμῶν τιμῶσι καὶ ταῖς προσόδοις καὶ ταῖς
 δυσίαις μᾶλλον ἢ τοὺς θεοὺς τοὺς ἄλλους· Λακεδαιμόνιοι
 δὲ τοῖς ἀπ' ἐκείνου γεγονόσι καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν
 20 ἡγεμονίαν εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον δεδώκασι· τὴν δὲ πόλιν
 τὴν ἡμετέραν φασίν, οἷς περὶ τῶν παλαιῶν πιστεύομεν,
 Ἡρακλεῖ μὲν ⁴ συναιτίαν γενέσθαι τῆς ἀθανασίας — ὃν
 δὲ τρόπον, σοὶ μὲν αὖτις πυθέσθαι ῥᾶδιον, ἐμοὶ δὲ νῦν
 εἰπεῖν οὐ καιρὸς —, τοῖς δὲ παισὶ τοῖς ἐκείνου τῆς σωτη-
 ρίας. μόνη γὰρ ὑποστᾶσα τοὺς μεγίστους κινδύνους πρὸς
 τὴν Εὐρυσθέως δύναμιν ἐκείνόν τε τῆς ὕβρεως ἔπαυσε καὶ
 τοὺς παῖδας τῶν φόβων τῶν αἰεὶ παραγιγνομένων αὐτοῖς
 b ἀπήλλαξεν. ὑπὲρ ἧν οὐ μόνον τοὺς τότε σωθέντας δίκαιοι
 ἦν ἡμῖν χάριν ἔχειν, ἀλλὰ καὶ τοὺς νῦν ὄντας· διὰ γὰρ
 ἡμᾶς καὶ ζῶσι καὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἀπολαύουσι·
 μὴ γὰρ σωθέντων ἐκείνων, ⁵ οὐδὲ γενέσθαι τὸ παρᾶπαν
 ὑπῆρχεν αὐτοῖς.

¹ τῶν A. L.

² ἔσθι ἂν A. C. L.

³ ἐν ἐκάστῃ A. C. L.

⁴ αἰτίαν A. C. L.

⁵ οὐδ' ἂν C.

Συστῆσαι] I. e. ὁμοιοῦν ποιῆσαι καὶ δια-
 λάξαι πρὸς ἄλληλας. WOLF. Εἰς ὁμοίαν
 εἶξαι καὶ φιλιῶσαι. COR.

Ἄργος - - - πατρίς] Propter Caranum
 Argivum, ad quem Philippus genus suam
 referbat. Vide Justinum l. vii. 1. et
 Diodorum. WOLF.

ἦγον τὸν Ἡρακλεῖ. IDEM.

Προσέδοις] Προσιλεύσθαι, ἐπιτίξαι, πρῶ-
 συχαῖς. COR.

Οἷς περὶ τῶν w. πιστεύομεν] Periphrasis,
 i. e. ἐν συγγραφῇ, ἢ ἱστοριογράφῃ.
 WOLF.

Τοῖς δὲ παισὶν] Vide Pausaniam Atticam
 [c. 32.] et Euripidis Heraclidas. IDEM.

Τὴν ἀρχὴν τοῦ γένους] Scil. τῷ σαυτοῦ,

γ'. Τούτων οὖν ἕκαστος πᾶσι πόλεων γνησθημένων
 ἴδωι μὴ μηδέποτε σοι μὴδὲ πρὸς μίαν αὐτῶν γενέσθαι
 διαφορᾶν, ἀλλὰ γὰρ ¹ ἅπαντες πλείων περὶ ἑαυτοῦ ἐξαρκε-
 τάσειν ἢ καταρθεῖν. εἴτε τὰ μὲν πρότερον γνησθημένα
 c κείνα θείτωι δίκαιόν ἐστιν· εἰς δὲ τὸν ἐπίλοιπον χρόνον ⁸⁶
 φυλακτέον ὅπως μὴδὲν συμβῆσται ² σοι τοιοῦτον, καὶ
 ἀκαρτέον τί ἂν ἀφαιδῶν αὐτάς ἐργασάμενος φανεῖης ἄξια
 καὶ σαυτοῦ καὶ τῶν ἐκείνου πεπερασμένων πεπερασμένως.
 ἔχεις δὲ καιρὸν ἀποδιδόντα γὰρ σε χάριον ἂν ³ ἄφελος,
 ὑπέληφοντα διὰ τὸ πλῆθος τοῦ χρόνου τοῦ μεταξὺ ἑρῶν
 πάσχων τῶν εὐεργεσιῶν. καλὸν δ' ἐστὶ δοκεῖν μὲν τὰς μερῶ-
 d στας τῶν πόλεων εὖ ποιεῖν, μὴδὲν δ' ἦντον ⁴ αὐτὸν ἢ κείνου
 ἀφελεῖν. χάρις δὲ τούτων, εἰ πρὸς τινας αὐτῶν ἰσθὲς τί
 σοι συμβέβηκεν, ἅπαντα ταῦτα διαλύσας· αἱ γὰρ ἐν τοῖς
 περὶ οὖσι κακοῖς εὐεργεσίαι λήθην ⁵ ἐρακτοῦσι τῶν πρότε-
 ρον ⁶ ἡμῶν εἰς ἀλλήλους περικλημενημένων. ἀλλὰ μὴ
 κοκκίνο φανερὸν, ὅτι πάντες ἀνδραποὶ τούτων πλείστην
 μισίαν ἔχουσι, ἂν ἂν ἐν ταῖς συμφοραῖς εὖ καὶδῶσιν.
 e ὅπως δ' εἰς τεταλαιπώρηται διὰ τὸν πόλεμον, καὶ εἰς
 παραπλησίως ἔχουσι τοῖς ἰδίᾳ μαχόμενοις. καὶ γὰρ
 ἐκείνους αἰξαναμένης μὲν τῆς ὕργῆς οὐδεὶς ἂν διαλλάξειεν·
 ἐπὴν δὲ κακῶς ἀλλήλους διαδῶσιν, οὐδενὸς διαλύωντος αὐτοὶ
 90 δέεσθαι. ὅπερ αἶραι καὶ ταύτας ποιήσεται, ἢ μὴ σὺ
 πρότερον αὐτῶν ἐπεμνηθῆς.

ιδ'. Τὰχ' οὖν ἂν τις ἐνστήναι τοῖς εἰρημένους πολέμοις,
 λέγων, ὡς ἐπιχειρῶ σε κείθειν ἀδυνατοῦς ⁷ ἐπιτίθεσθαι
 κέρμασιν· οὔτε γὰρ Ἀργεῖους φίλους ἂν ποτε γενέσθαι
 Λακεδαιμονίους ⁸ οὔτε Λακεδαιμονίους Θεβαίους, οὐδ' ἄλλας
 τοὺς εἰδωμένους ἅπαντα τὸν χρόνον πλεονεκτεῖν οὐδέποτε
 ἂν ἰσομοιρῆσαι πρὸς ἀλλήλους.

ιε'. Ἐγὼ δ', ὅτε μὲν ἢ πόλις ἡμῶν ἐν τοῖς Ἑλλησιν
 b ἐδυναστέυει καὶ πάλιν ἢ Λακεδαιμονίων, οὐδὲν ἂν ⁹ ἠγοῦμαι

¹ πάντες A. C. L.

² σαυτὸν ἢ μίαν A. C. L.

⁷ ἐπιτίθεσθαι A. C. L.

³ ταῦτο A. C. L.

⁵ ἐρακτοῦσι A. C. L.

⁸ οὔτ' ἂν A. C. L.

³ ἀφελος A. C. L.

⁶ ἡμῶν A. C. L.

⁹ ἠγοῦμαι A. C. L.

Κεῖνα θείτωι] communia putare, i. e. fra-

gillanti huncmodi tribuere. Λακόν.

ἔχεις δὲ καιρὸν] Ἐν δέοντι καὶ ἰσμίαις

αὐτῶν ποιεῖται. CON.

Οὔτ' ἂν Λακ.] Μάλιστα οὔτ' εὖ Λακ.

Λυκεκ.

περαυθῆναι τούτων ἑαίνας γὰρ ἂν ¹ ἑκατέρω ἡμισυδὲν γινέσθαι τῆς πραγματοποιήσεως· κῆ δ' οὐκ ὁμοίως ἔγνωκα περὶ αὐτῶν, οἶδα γὰρ ἀπαρτὸς ἡμαλιτισμένους ὑπὸ τῶν συμφορῶν, ὡς ἔγνωμαι πολὺ μᾶλλον αὐτοὺς αἰσθησέσθαι τὰς ἐκ τῆς ἡμετέρας ἠφελείας ἢ τὰς ἐκ τῶν τότε πραγματοποιήσων πλοσ καζίας.

15. Ἐπειτα τῶν μὲν ἄλλων ἡμολογῶ μὴδὲν εἶναι δυναθῆναι
 c διαλλάξαι τὰς πόλεις ταύτας, σοὶ δ' οὐδὲν τῶν τοιαύτων
 ἐστὶ χαλαρόν. ἄρῃ γὰρ σε τῶν τοῖς ἄλλοις δοκούστων ἀειλ⁸⁷
 πίστων εἶναι καὶ παραδόξων πολλῶν διαπετραγμένον, ὅστ'
 αὐδὲν ἀταρτεν εἰ καὶ ταῦτα μόνος ² συστῆσαι δυναθῆίης. χρῆ
 δὲ τοῖς μάγα φρονούντας καὶ τοὺς διαφέροντας μὴ ³ τοῖς
 τοιαύτοις ἐπιχειρεῖν ἢ καὶ τῶν τυχόντων ἂν τις κατα-
 πράξῃεν, ἀλλ' ἑκάστω εἰς μὴδὲν ἂν ἄλλες ἐπιχειρήσεις
 d πλὴν τῶν ὁμοίων σοὶ καὶ τῆν φύσιν καὶ τῆν δύναμιν
 εἶχόντων.

16. Θαυμάζω δὲ τῶν ἡγουμένων αἰθῶνασθαι εἶναι πρᾶξῶν
 καὶ τι τούτων, εἰ μὴ τ' αὐτοὶ τυγχάνουσιν εἰδότες μὴδ'
 ἑτέρων ἀκηκόεσθαι ὅτι πολλοὶ ⁴ δὴ πέλαμοι καὶ δαυοὶ γογῶ-
 νασιν, οὗς οἱ διαλυτάμενοι μεγάλων ἀγαθῶν ἀλλήλοις ⁵ ἀπ-
 τιοὶ κατέστησαν. τίς γὰρ ἂν ὑπερβαλῆ γένητο τῆς ἐχθρας
 τῆς πρὸς Ἑβέρην τοῖς Ἑλλησι γενομένης; εἰ τῆν φιλίαν
 ἀφαντες ἴσασιν ἡμᾶς τε καὶ Λακεδαιμονίους μᾶλλον ἀγοσ-
 c πῆσαντας ἢ τῶν συγκατασκευασάντων ἑκατέρω ἡμῶν τῶν
 ἀρχῶν, καὶ τί δεῖ ⁶ λέγειν τὰ παλαιὰ καὶ τὰ πρὸς τοὺς
 βαρβάρους; ἀλλ' εἰ τις ἀδρήσει καὶ σκάψῃτο τὰς τῶν
⁷ Ἑλληνων συμφορᾶς, οὐδὲν ἂν μάρος εἶσαι φακῆσιν τῶν διὰ
 91 Θηβαίους καὶ Λακεδαιμονίους ἡμῖν γεγενημένων. ἀλλ' οὐδὲν
 ἤττοσ Λακεδαιμονίων τε στρατευσάντων ἐπὶ Θηβαίους καὶ

¹ ἑκατέρω ἡμω. ἂν A. C. L. ² ἂν συστῆσαι A. C. L. ³ τοῖς om. A. C. L.
⁴ ἂν καὶ δαυοὶ πέλαμοι A. L. ⁵ ἀπτιοὶ ἄλλήλοισ A. L. ⁶ μὴ λέγειν A. G. L.
⁷ ἄλλων A. G. L.

Ἡμαλιτισμένους] Ἡμαλιτισμένους, ἀπὸ μεταφορῆς τῆν ἡμαλῶν καὶ ἑκατέρω χωρίων, ἀπὸ λαοκρατίας πρὸς τὰ ἄνω καὶ ἀνωκελά, μεταφορῆς δὲ καὶ τούτων τῶν χωρίων Ἀριστοτέλης Ῥητορ. Γ. 10'. Coss.
 Οὐ εἶναι φίλων] De historia non satis mihi constat, nisi id quod de amicitia Laconum et Aethoniensium cum Xerxe scribit, ad ejus posteros et successores

referatur, aut de utriusque populi duobus, Pansania atque Themiostocis, intelligatur. Fortassis autem καὶ σὺς] Isonomus servit osuum Isocrates, aut alios quam nos habuit anctores. Wolsz.
 Οὐδὲν ἂν μάρος] Οὐδὲ τὸ ἀλλοτῆρὸν μάρος παραβλήσεται πρὸς τὰς γενομένης καὶ συμφορᾶς ὑπὸ Θεβαίων καὶ Λακεδαιμονίων, Coss.

βουλομένων λυμῆσθαι τὴν Βοιωτίαν καὶ ¹διοικίσαι τὰς πόλεις, βοηθήσαντας ἡμεῖς ἐμποδῶν ἐγενομένω ταις ἐκείνων ἐπιθυμίαις· καὶ πάλιν μεταπεσοῦσης τῆς τύχης, καὶ Θηβαίων καὶ Πελοποννησίων ἀπάντων ἐπιχειρησάντων ἀνάστατον ποιῆσαι τὴν Σπάρτην, ἡμεῖς καὶ πρὸς ἐκείνους· μόνον τῶν Ἑλλήνων ποιησάμενοι συμμαχίαν ² συναίτιοι τῆς σωτηρίας αὐτοῖς κατέστημεν. πολλῆς οὖν ἀνοίας ἂν εἴη μιστός, εἴ τις ὁρῶν τηλικαύτας μεταβολὰς γιγνομένας, καὶ τὰς πόλεις μὴτ' ἔχθρας μὴτ' ὄρκων μὴτ' ἄλλου μηδεὸς φροντιζούσας πλὴν ὅτι ἂν ὑπολάβωσιν ὠφέλιμον αὐταῖς εἶναι, τοῦτο ³ δὲ μόνον στεργούσας καὶ πᾶσαν τὴν σπουδὴν περὶ ⁴ τούτου ποιουμένας, μὴ καὶ νῦν νομίζοι τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν αὐτὰς, ἄλλως τε καὶ σοῦ μὲν ἐπιστατοῦντος ταις διαλλαγαῖς, τοῦ δὲ συμφέροντος πείθοντος, τῶν δὲ παρόντων **88** κακῶν ἀναγκαζόντων. ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι τούτων ⁵ σοι συναγωνιζομένων ἅπαντα γενήσεσθαι κατὰ τρόπον.

ἦ. Ἡγοῦμαι δ' οὕτως ἂν σε μάλιστα καταμαθεῖν εἶτ' εἰρηνικῶς εἴτε πολεμικῶς αἱ πόλεις αὐταὶ πρὸς ἀλλήλας ἔχουσιν, εἰ διεξέλθομεν μὴτε παντάπασιν ἀπλῶς μὴτε λίαν ἀκριβῶς ⁶ τὰ μέγιστα τῶν παρόντων αὐταῖς.

Ἰ. Καὶ πρῶτον μὲν σκεψάμεθα ⁷ τὰ Λακεδαιμονίων. **89** οὗτοι ⁸ γὰρ ἄρχοντες τῶν Ἑλλήνων — οὐ πολὺς χρόνος ἐξ οὗ — καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, εἰς τὸσαύτην μεταβολὴν ἦλθον, ἐπειδὴ τὴν μάχην ἠττήθησαν τὴν ἐν Λεύκτροις, ὡστ' ἀπεστερήθησαν μὲν τῆς ἐν τοῖς Ἑλλησι δυναστείας, τοιούτους δ' ἄνδρας ἀπέωλεσαν σφῶν αὐτῶν, οἳ προηροῦντο τεθνῆναι μᾶλλον ἢ ζῆν ἠττηθέντες ⁹ ὢν πρότερον

¹ διοικίσαι L.² αἰτία A. C. L.³ τι C.⁴ τούτο A. C. L.⁵ σοι om. A. C. L.⁶ ἀλλὰ τὰ A. C. L.⁷ τὰ τῶν Λακ. A. L.⁸ μὲν γὰρ A. C. L.⁹ ὡπὶ τούτων ὢν A.

Διοικίσαι] Legendum censeo διακίσαι, i. e. diaspire, eversis manibus in pagos redigere. WOLF. Cf. Harpoorat. sub voc.

Ἐμποδῶν ἐγενομένα] Scilicet non tam cupiditate conservandi Thebanos, quam crescentis potentie Lacedaemoniorum metu, Alcibideo artificio. WOLF. Vid. Diod. Sic. l. xv. p. 345. 375. BATT.

Πολλῆς οὖν ἀνοίας] Hic haud immerito exclamat Wolfius in fidem Graecorum, qui jus et fas proprio emolumento post-

ponebant, idque ita palam profitentur. AUGER.

Οὐ πολὺς χρόνος ἐξ οὗ] non multum tempus ex quo, i. e. οὐ πρὶ πολλῶ, cum non ita olim Graecis imperassent. WOLF. Phrasis usitata apud Demosthenem, quae adverbialiter sumitur, non ita pridem; explicio phrasin: non multum tempus est ex quo haec de quibus agitur facta sunt. AUGER.

τὴν μάχην] Vid. Xenoph. Hellen. l. vi. c. 4. BATT.

ἔδοξον. πρὸς δὲ τούτοις ἐπεῖδον Πελοποννησίους ἀπαντας
 ε ταῦς πρότερον ¹ μεθ' αὐτῶν ἐπὶ τοὺς ἄλλους ἀκολουθοῦντας,
 τούτους μετὰ Θηβαίων εἰς τὴν αὐτῶν ² εἰσβαλόντας, πρὸς
 οὓς ἠναγκάσθησαν ³ διακινδυνεύειν οὐκ ἐν τῇ χώρᾳ περὶ
 τῶν καρπῶν, ἀλλ' ἐν μέσῃ τῇ πόλει πρὸς αὐτοῖς τοῖς ἀρ-
 χείοις περὶ παίδων καὶ γυναικῶν, τοιοῦτον κίνδυνον ὄν μὴ
 θ2 κατορθώσαντες μὲν εὐδύς ⁴ ἀπώλλυντο, νικήσαντες δ' οὐδὲν
 μᾶλλον ἀπηλλαγμένοι τῶν κακῶν εἰσὶν, ἀλλὰ πολεμοῦνται
 μὲν ὑπὸ τῶν τὴν χώραν αὐτῶν περιοικούντων, ἀπιστοῦνται
 δ' ⁵ ὑφ' ἀπάντων Πελοποννησίων, μισοῦνται δ' ὑπὸ τοῦ
 πλῆθους τῶν Ἑλλήνων, ἄγονται δὲ καὶ φέρονται τῆς νυκτὸς
 καὶ τῆς ἡμέρας ὑπὸ τῶν οἰκετῶν τῶν σφετέρων αὐτῶν, οὐ-
 δένα δὲ χρόνον διαλείπουσιν ἢ στρατεύοντες ἐπὶ τινὰς ἢ
 b μαχομένοι πρὸς τινὰς ἢ βοηθοῦντες τοῖς ἀπολλυμένοις αὐτῶν.
 τὸ δὲ μέγιστον τῶν κακῶν' δεδιότες γὰρ διατελοῦσι, μὴ
 Θηβαῖοι διαλυσάμενοι τὰ πρὸς Φωκίας πάλιν ἐπανελθόντες
 μείζουσιν αὐτοὺς συμφοραῖς περιβάλωσι τῶν πρότερον ⁶ γεγε-
 νημένων. καίτοι πῶς οὐ χρὴ νομίζειν τοὺς οὕτω διακειμένους
 ἄσμένους ἂν ἰδεῖν ἐπιστατοῦντα τῆς εἰρήνης ἀξιοχρεῶν
 ἀνδρά καὶ δυνάμενον διαλύσαι τοὺς ἐνεστῶτάς αὐτοῖς πο-
 λέμους ;
 c κ'. Ἀργεῖους ταῖνυ ἴδοις ἂν τὰ μὲν παραπλησίως τοῖς θ9
 εἰρημένοις πράττοντας, τὰ δὲ χειρὸν τούτων ἔχοντας πολε-
 μοῦσι ⁸ μὲν γὰρ ἐξ ⁹ οὗ περὶ τὴν πόλιν οἰκοῦσι πρὸς τοὺς ὁμό-
 ρους, ὥσπερ καὶ Λακεδαιμόνιοι, τοσοῦτον δὲ διαφέρουσιν
 ὅσον ἐκεῖνοι μὲν πρὸς ἥττους αὐτῶν, οὗτοι δὲ πρὸς κρείττους·
 ὃ πάντες ἂν ὁμολογήσειαν μέγιστον εἶναι τῶν κακῶν. οὕτω
 δὲ τὰ περὶ τὸν πόλεμον ἀτυχοῦσιν, ὥστ' ὀλίγου δεῖν καθ'
 d ἕκαστον ¹⁰ τὸν ἐνιαυτὸν τεμνομένην καὶ πορθουμένην τὴν ¹¹ αὐ-

¹ μετ' αὐτῶν A. C. L. ² εἰσβάλλοντας A. C. L. ³ κινδυνεύειν A. C. L.
⁴ ἀπώλλυντο A. C. L. ⁵ ὑπὸ πάντων A. C. L. ⁶ αὐτοῖς γεγεν. A. C. L.
⁷ ἀσμένους A. C. L. ⁸ μὲν om. A. C. L. ⁹ ἐξ om. A. C. L.
¹⁰ τὴν om. A. C. L. ¹¹ αὐτῶν om. A. C. L.

Τὰς πρότερον - - - ἀκολουθοῦντας] qui
 prius cum ipis contra alios militabant.
 LANG.
 Ἀπώλλυνται] Graviter laesum an ἀπώλλυντο.
 COR.
 Τῶν οἰκετῶν] Sant intelligendi Helotes,
 sive ἀγέλοιαι, mancipia Lacedaemoniorum.

WOLF.
 Διαλυσάμενοι τὰ πρὸς Φωκίας] pace facta
 cum Phocensibus. Loquitur de sacro bello,
 quod copiose describitur a Diodoro l. xvi.
 et apud Justinum l. viii. IDEM.
 Ἐκεῖνοι] Οἱ Λακεδαιμόνιοι. COR.
 Οὕτω] Οἱ Ἀργεῖοι. IDEM.

τῶν χάρας περιπαῶσιν. ὃ δὲ πάντων δεινότατον ὅταν γὰρ οἱ
 1 πολέμιοι διαλίπῃσι κακῶς αὐτοὺς ποιοῦντες, αὐτοὶ τοὺς
 2 ἐνδοξοτάτους καὶ πλουσιωτάτους τῶν πωλετῶν ἀπολλύ-
 ωσι, καὶ ταῦτα δρῶντες οὕτω χαίρουσιν ὡς αὐθιγὲς ἄλλοι
 τοὺς πολέμιους 3 ἀποκτείναντες. αἴτιον δ' ἐστὶ τοῦ τραχω-
 δᾶς αὐτοὺς οὕτω ζῆν αὐθιγὲς ἄλλο πλὴν ὁ πόλεμος ὃν ἔφ'
 διαλύσης, οὐ μόνον αὐτοὺς τούτων ἀπαλλάξαι, ἀλλὰ καὶ ε
 περὶ τῶν ἄλλων ἀμεινον βουλευέσθαι ποιήσεις.

καί. Ἀλλὰ μὴν τὰ περὶ Θηβαίους αὐδὲ σὲ λέληθε. καλ-
 λίστην γὰρ μάχην κινήσαντες, καὶ μεγίστην δόξαν ἐξ αὐ-
 τῆς λαβόντες, διὰ τὸ μὴ καλῶς 4 χρῆσθαι ταῖς εὐτυχίαις
 οὐδὲν βέλτιον πράττουσι τῶν ἠττηθέντων καὶ δυστυχησάν-
 των. οὐ γὰρ ἔφθασαν τῶν ἐχθρῶν κρατήσαντες, καὶ πάντων
 ἀμελήσαντες ἠνώχλωσιν μὲν 5 ταῖς πόλεσι ταῖς ἐν Πελοπον- 93
 κήσῳ, Θάρρακιαν δ' ἐτόλμων καταδουλοῦσθαι, Μεγαρεῦσι
 δ' ὁμόροις οὔσιν ἠπειλοῦν, τῆν δ' ἡμετέραν πόλιν μέρος τι
 τῆς χώρας ἀπεστέρουν, Εὐβοίαν δὲ ἐπέδραυον, εἰς Βυζάντιον
 δὲ τριήρεις ἐξέπεμπον, ὡς καὶ γῆς καὶ ἡπείρατος ἀρξόντες.
 τελευτώντες δὲ πρὸς Φωκέας πόλεμον ἐξηγεῖσθαι, ὡς τῶν τε
 πόλεων ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ κρατήσαντες, τότε τε τόσον ἅπαντα
 τὸν περιέχοντα κατασχίσοντες, τῶν τε χρημάτων τῶν ἐν b
 Δελφοῖς περιγεννησόμενοι ταῖς ἐκ τῶν ἰδίων δωσάμενοι. ὣν
 οὐδὲν 6 αὐτοῖς ἀποβέβηκεν, ἀλλ' ἀπὸ τῆς μὲν τοῦ λαβεῖν τὰς
 Φωκέων πόλεις ταῖς αὐτῶν ἀπολαλέκασιν, 7 εἰς ἄλλοντας δ'
 εἰς τὴν τῶν πολεμίων ἐλάττω κακὰ ποιῶσιν 8 ἐκείναις ἢ
 90 πρῶτος 9 ἀπώγιοντες εἰς τὴν αὐτῶν ἐν μὲν γὰρ τῇ Φωκίᾳ
 τῶν μισθοφόρων τιμὰς ἀποκτείνουσιν, οἷς λυσίτελεῖ τιθέναι
 μᾶλλον ἢ ζῆν, ἀναχωροῦντες δὲ τοὺς ἐνδοξοτάτους 10 αὐτῶν

1 πόλεμοι A. L.

2 ἐνδοξοῦς A. L.

3 ἀποκτείναντες A. C. L.

4 χρῆσασθαι A. C. L.

5 τὰς πόλεις τὰς A. C. L.

6 αὐτοῖς om. A. C. L.

7 εἰσβαλλόντες A. L.

8 ἐκείνους L.

9 πρὶν ἀπώγιον A. C. L.

10 αὐτῶν om. A. C. L.

Περιπαῶσι] despiciunt, negligunt, i. e. obsistere aut prohibere non possunt. WOLF.

Αὐτῶν τοὺς ἐδοξ.] De seditione inter Argivos orta, sycotismi nomine insignita, vid. Diod. Sic. l. xv. p. 372. BATT.

Μάχην] Pugna Leucotroica nemini ignota est ex Plutarcho Felopida et Xenophon- tis Hellen. l. vi. WOLF.

Οὐ γὰρ ἐφθασαν κ. τ. λ.] I. e. ἐπιθετὴ τάχιστα ἐπράτταν, ἡμέλειον πάντων καὶ ἠνώχλων ὄσο. ΓΕΩΜ. nam quam hostes vicissent, nihil eis prius fuit, quam molestos esse. LANG.

Τῶν τε χρημάτων - - δωσάμενοι] quam vero Delphicas opes, a Phocensibus, ut belli sumptibus pares sint occupatas, suscipiuntur sine sumptibus privatis. LANG.

c καὶ μάλιστα τολμῶντας ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀποθνήσκειν ἀπολλύουσιν· εἰς τοῦτο δὲ τὰ πράγματα αὐτῶν περιστάσκειν, ἕστ' ἐλπίζαντες ἅπαντας τοὺς Ἕλληνας ὑφ' αὐτοῖς ὄσσεσθαι οὖν ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας ἔχουσι τῆς αὐτῶν σωτηρίας. ἕστ' οἶμαι καὶ τούτους ταχέως ποιήσεν ὃ τι ἂν σὺ καλέης¹ καὶ συμβουλεύς.

κβ'. Λοιπὸν δ' ἂν ἦν ἡμῶν ἔτι περὶ τῆς πόλεως διαλεχθῆναι τῆς ἡμετέρας, εἰ μὴ πρότερα τῶν ἄλλων εὖ φρονήσασθαι δ τὴν εἰρήνην² ἐπιποιήτο. νῦν δ' αὐτὴν οἶμαι καὶ συναγωνισθῆναι τοῖς ὑπὸ σοῦ πραττομένοις, ἄλλως τε καὶ δυνηθῆναι συνιδεῖν, ὅτι ταῦτα³ διοικεῖς πρὸ τῆς ἐπὶ τὸν βάρβαρον στρατείας.

κγ'. Ὡς μὲν οὖν οὐκ ἀδύνατόν ἐστί σοι συστήσαι τὰς πόλεις ταύτας, ἐκ τῶν εἰρημένων ἠγούμαι σοὶ⁴ γεγενησθαι φανερόν· ἔτι τοῖνυν ὡς καὶ ραδίως ταῦτα πράξεις, ἐκ πολλῶν παραδειγμάτων οἶμαι γινῶναι σε ποιήσεν. ἦν γὰρ φανῶσιν c ἕτεροί τινες τῶν προγεγενημένων μὴ καλλιόσι μὲν μὴδ' ὄσιωτέροις ἂν ἡμεῖς συμβεβουλεύκαμεν ἐπιχειρήσαντες, μετίζω δὲ καὶ⁵ δυσκολώτερα τούτω ἐπιτελέσαντες, τί λοιπὸν ἔσται τοῖς ἀντιλέγουσιν ὡς οὐ θάπτον σὺ⁶ τὰ ῥαῖα πράξεις ἧ' κείνοι τὰ χαλεπώτερα;

δ4. κδ'. Σκέψαι δὲ πρῶτον τὰ περὶ⁷ Ἀλκιβιάδην. ἐπειὸς γὰρ⁸ φυγὼν παρ' ἡμῶν, καὶ τοὺς ἄλλους ὄραν, τοὺς πρὸ αὐτοῦ ταύτῃ τῇ συμφορᾷ κεχρημένους ἐπτηχότας διὰ τὸ μέγεθος⁹ τὸ τῆς πόλεως, οὐ τὴν αὐτὴν γνώμην ὄσχεν ἐκείνοισι, ἀλλ' οἴηθεις πειρακτικόν εἶναι βίαια καταλθεῖν προείλετο πολλοῖς μὲν πρὸς αὐτήν. καθ' ἕκαστον μὲν οὖν τῶν τότε γενομένων

¹ καὶ συμβουλεύς om. A. C. L.

² ἐπιποιήτο A. C. L.

³ διοικεῖς A. C. L.

⁴ γεγενησθαι A. C. L.

⁵ σκολιότα A. C. L.

⁶ ταῦτα πράξεις A. C. L.

⁷ τὸν Ἀλκιβιάδην A. C. L.

⁸ ἐπιποῶν A. C. L.

⁹ τὸ om. A. C. L.

'Ἐφ' αὐτοῖς ἰσχυθῆναι] sub semetipsis fore, pro ἐπιποῶντι ἀξίει τῶν Ἑλλήνων. WOLF. 'Ὅτι ταῦτα θρασυῖς] I. e. ἔτι εἰς ἐμάθειαν ἔργου τὰς στασιαζώσας τῶν πόλεων. Sed longe aliter Philippus egit. Primum Phocenses evertit; postea Grecos contra se a Demosthene concitatos ad Chironeseam venit; ac tam demum bellum contra barbaros apparavit. IDEM.

Ἐκείνος γὰρ φυγὼν] Accusatus scilicet quod Atheniensium mysteria impie pollu-

isset quodque Meronrii statuas violasset. Qui a Sicilia, quo cum imperio missus fuerat, in iudicium revocatus, veritasque in patriam redire, ad Lacedaemonios se contulit, illisque contra patriam navavit operam. Qua de re copiose egit Thucydides l. vi. et Xenophon, Diodorus item l. xiii. BATT.

Ἐπτηχότας] trepidans, i. e. nihil esse molitus contra Athenienses, sed otium egisse. WOLF.

¹ εἴ τις λέγειν ἐπιχειρήσειεν, αὐτ' ἂν διελθεῖν ἀκριβῶς δύναι-
το, πρὸς τε τὸ παρὸν ἴσως ἂν ἐνοχλήσειεν· εἰς τοσαύτην δὲ b
ταραχὴν κατέστησεν οὐ μόνον τὴν πόλιν, ἀλλὰ καὶ Λακε-
91 δαιμονίους καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, ὥστ' ἡμᾶς μὲν παθεῖν
ἂ πάντες ἴσασι, τοὺς δ' ἄλλους τηλικούτοις κακοῖς περιπε-
σεῖν ὥστε μηδέπω νῦν ἐξιτήλους εἶναι τὰς συμφορὰς τὰς δι'
ἐκεῖνον τὸν πόλεμον ἐν ταῖς πόλεσι ² ἐγγεγεννημένας, Λακε-
δαιμονίους δὲ τοὺς τότε δόξαντας εὐτυχεῖν εἰς τὰς νῦν αἰτυ-
χίας δι' Ἀλκιβιάδην καθεστάναι· πεισθέντες γὰρ ὑπ' c
αὐτοῦ τῆς κατὰ θάλατταν δυνάμεως ἐπιδυμήσασαι καὶ τὴν
κατὰ γῆν ἡγεμονίαν ἀπώλεσαν, ὥστ' εἴ τις φαίη τότε τὴν
ἀρχὴν αὐτοῖς γενέσθαι τῶν παρόντων κακῶν, ὅτε τὴν
ἀρχὴν τῆς θαλάττης ἐλάμβανον, οὐκ ἂν ἐξελεγχθεῖν ψευ-
δομένος. ἐκεῖνος μὲν οὖν τηλικούτων αἴτιος γενόμενος κατ-
ῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, μεγάλης μὲν δόξης τυχών, οὐ μὴν
³ ἐπαινούμενος ὑφ' ἀπάντων.

κέ. Κόνων δ' οὐ πολλοῖς ἔτσειν ὕστερον ἀντίστροφας
τούτων ἔπραξεν. αἰτυχήσας γὰρ ἐν τῇ ναυμαχίᾳ τῇ περὶ d
Ἐλλήσποντον οὐ δι' αὐτὸν ἀλλὰ διὰ τοὺς συναρχοντας αἰ-
καδε μὲν ἀφικέσθαι κατησχύνθη, πλεύσας δ' εἰς Κύπρον
χρόνον μὲν τινα περὶ τὴν τῶν ἰδίων ἐπιμέλειαν διέτριβεν,
αἰσθόμενος δ' Ἀγησίλαον εἰς τὴν Ἀσίαν μετὰ πολλῆς δυ-
νάμεως διαβεβηκότα καὶ πορθεῖντα τὴν χώραν οὕτω μέγ'
ἐφρόνησεν, ὥστ' ἀφορμὴν οὐδεμίαν ἄλλην ἔχων πλὴν τὸ
σῶμα καὶ τὴν διάνοιαν ἤλπισε Λακεδαιμονίους καταπο- e
λεμήσειν ἀρχοντας τῶν ἄλλων Ἑλλήνων καὶ κατὰ γῆν καὶ
κατὰ θάλατταν, καὶ ταῦτα πέμπων ὡς τοὺς βασιλεῖς
στρατηγούς ⁴ ὑπισχνεῖτο ποιήσειν. καὶ τί δι' ⁵ τὰ πλείω
λέγειν; συστάντος γὰρ αὐτῷ ναυτικοῦ περὶ ⁶ Ρόδον καὶ

¹ οὐτι λέγειν ἂν τις ἐπιχ. A. C. L.

² γεσημένιας A. C. L.

³ ἐπαινούμενος A. C. L.

⁴ ὑπισχνεῖται A. L.

⁵ τὰ om. A. C. L.

⁶ Κίθον κεισας A. C. L.

Ἦς ἡμᾶς μὲν παθεῖν] Plutarchus scribit impulsu Alcibiadis Laedæmonios et Gylippum in Siciliam misisse et exercitum in Atticam, et Decoleam munisse, ex qua acerrime sunt oppugnati Athenienses. IDEM.

τὴν ἀρχὴν αὐτοῖς] ἀναμνηστικῶς τῷ χωρίῳ δ' Ἀριστοτέλης Περὶ μα. Γ. α'. COR.
Ἀντίστροφα] Hesych. explicat: ἴσα,

ἴμα. Sed h. l. potius sunt opposita. Alcibiades per vim in urbem rediit, Conon voluntate civium. LANG.

Ἀτυχήσας γὰρ κ. τ. λ.] Vid. Xenoph. Hellen. l. ii. c. 1. ΒΑΤΤ.

Περὶ τὴν τῶν ἰδ. ἐπιμ. διέτριβεν] suorum rerum cura occupatus fuit, i. e. privatus degit. LANG.

95 καί τις τῆ ναυμαχία, Λακεδαιμονίους μὲν ἐξίβαλεν ἐκ τῆς ἀρχῆς, τοὺς δ' ἄλλους Ἑλληνας ἠλευθέρωσεν, οὐ μόνον δὲ τὰ τείχη τὰ τῆς πατρίδος ἀνώρωσεν, ἀλλὰ καὶ τὴν πόλιν εἰς τὴν αὐτὴν δόξαν προήγαγεν ἐξ ἧσπερ ἐξέπεσαν. καίτοι τις ἂν προσεδόκησεν ὑπ' ἀνδρὸς οὕτω ταπεινῶς πράξαντος ἀναστραφῆσθαι τὰ τῆς Ἑλλάδος πράγματα, καὶ τὰς μὲν ἀτιμωθήσθαι τὰς δ' ἐπιπολάσειν τῶν Ἑλληνίδων πόλεων ;

b κς'. Διονύσιος τοίνυν — βούλομαι γὰρ ἐκ πολλῶν σε πεισθῆναι ῥαδίαν εἶναι τὴν πράξιν, ἐφ' ἣν σε τυγχάνω παρακαλῶν — πολλαστὸς ἂν ¹ Συρακοσίων καὶ τῷ γένει ⁹² καὶ τῇ δόξῃ, καὶ τοῖς ἄλλοις ² ἅπασιν, ἐπιθυμήσας μοναρχίας ἀλόγως καὶ μανικῶς, καὶ τολμήσας ἅπαντα πρῶττειν τὰ φέροντα πρὸς τὴν δύναμιν ταύτην, κατέσχε μὲν Συρακούσας, ἅπασας δὲ τὰς ἐν Σικελίᾳ πόλεις, ὅσαι περ ἦσαν Ἑλληνίδες, κατεστρέψατο, τηλικαύτην δὲ δύναμιν c περιεβάλετο καὶ ³ πεζὴν καὶ ναυτικὴν ὅσῃν οὐδεὶς ἀνὴρ τῶν πρὸ ἐκείνου ⁴ γενομένων.

κζ'. Ἐτι τοίνυν Κύρος — ἵνα μνησθῶμεν καὶ ⁵ περὶ τῶν βαρβάρων — ἐκτεθείς μὲν ὑπὸ τῆς μητρὸς εἰς τὴν ὁδὸν, ἀναιρεθεὶς δ' ὑπὸ Περσίδος γυναικὸς, εἰς τοσαύτην ἦλθε μεταβολὴν ἕως ἅπασης τῆς Ἀσίας γενέσθαι δεσπότης.

κη'. Ὅπου δ' Ἀλκιβιάδης μὲν φυγὰς ἂν, Κόνων δὲ δεδυστυχηκώς, Διονύσιος δ' οὐκ ἔνδοξος ἂν, Κύρος δ' οὕτως οἰκτρῶς αὐτῷ τῆς ἐξ ἀρχῆς γενέσεως ⁶ ὑπαρξάσης, εἰς τοσούτον προῆλθον καὶ ⁷ τηλικαῦτα διεπράξαντο, πῶς οὐ σέ γε χρὴ προσδοκᾶν, τὸν ἐκ τοιούτων μὲν γεγονότα, Μακεδονίας δὲ βασιλεύοντα, τοσούτων δὲ κύριον ὄντα, ῥαδίως τὰ προειρημένα συστήσειν ;

¹ Συρακοσίων A. C. L.

² ἅπασιν om. A. C. L.

³ πεζικὴν A. C. L.

⁴ γνησιμότην A. C. L.

⁵ περὶ om. A. C. L.

⁶ ὑπαρξάσης A. C. L.

⁷ τοσαῦτα A. C. L.

Τὰ τείχη] Quae moenia Athenarum a Theomistoole constructa Lysander evertit. WOLF.

Ἑπιπολάσειν] Ἐξ ἀρχῆς ἐκδέχου γένεσθαι. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐπιπολεύοντων τῷ θύει, ἐπιπολεύοντες πρὸς τὰ ὑπερβόρεια. COR.

Διονύσιος] Vid. Diad. Sic. l. xiii. et xiv. BATT.

Πολλαστὸς] Ἐλάχιστος, ἀδελφ. γραμματικῶς γὰρ ἦν, ἕς φασὶ Δημοσθένος ἐν τῷ πρὸς Ασπίνην [Ἰλ.]. COR.

Ἑλληνίδες] Nam barbari quoque Afri et alii multas Siciliæ urbes tenebant. WOLF. Κύρος] Vid. Herodot. l. i. 109. sqq. et Xenoph. Cyrop.

Ἀναιρεθεὶς] Ἀναλωθεὶς καὶ τρυφερὸς. Harpocrat.

καὶ. Σκέψαι δ' ὡς ἀξίον ἐστὶ τοῖς τοιοῦτοις τῶν ἔργων
 μάλιστα ἐπιχειρεῖν, ἐν οἷς κατορθώσας μὲν¹ ἐνάμιλλον τὴν
 σαυτοῦ δόξαν καταστήσεις τοῖς πρατεύσασι, διαμαρτυρῶν δὲ
 τῆς προσδοκίας ἀλλ' οὐν τὴν γε εὐνοϊαν κτήσῃ τὴν παρὰ
 τῶν Ἑλλήνων, ἣν πολὺ κάλλιον ἐστὶ λαβεῖν ἢ πολλὰς πό-
 λεις τῶν Ἑλληνίδων κατὰ κράτος εἰλεῖν· τὰ μὲν γὰρ τοιαῦτα
 τῶν ἔργων φθάνον ἔχει καὶ δυσμένειαν καὶ πολλὰς βλασφη-
 μίας, οἷς δ' ἡμεῖς συμβεβουλεύκαμεν, οὐδὲν πρότεσι τού-
 των. ἀλλ' εἴ τις θεῶν αἵρεσίν σοι δοίῃ μετὰ ποίας ἂν ἐπι- 96
 μελείας καὶ διατριβῆς εὐξάιο τὸν βίον² διαγαγεῖν, οὐδεμίαν
 ἔλοιο ἂν, εἴπερ ἐμοὶ συμβούλω χρόνος, μᾶλλον ἢ ταύτην. σὺ
 γὰρ μόνον ὑπὸ τῶν ἄλλων³ ἔσῃ ζηλωτὸς, ἀλλὰ καὶ σὺ
 σαυτὸν μακαριεῖς. τίς γὰρ ἂν ὑπερβολῇ γένοιτο τῆς τοιαύ-
 τῆς εὐδαιμονίας, ὅταν πρέσβεις μὲν ἤκωσιν ἐκ τῶν μεγίστων
 πόλεων οἱ μάλιστα εὐδοκιμοῦντες εἰς τὴν σὴν δυναστείαν,
 93 μετὰ δὲ τούτων βουλευῆ περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας, περὶ ἧς
 οὐδεὶς ἄλλος φανήσεται τοιαύτην πρόνοιαν πεποιημένος, ἢ
 αἰσθάνῃ δὲ τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν ὀρθὴν οὔσαν ἐφ' οἷς σὺ
 τυγχάνεις⁴ εἰσηγούμενος, μηδεὶς δ' ὀλιγώρως ἔχη τῶν παρὰ
 σοὶ βραβευομένων, ἀλλ' οἱ μὲν πυνθάσκονται περὶ αὐτῶν ἐν
 οἷς⁵ ἐστίν, οἱ δ' εὐχωνταί σε μὴ διαμαρτυρεῖν ἂν ἐπιθυμήσας,
 οἱ δὲ δεδίδωσι μὴ πρότερον τι πάσης πρὶν τέλος ἐπιθεῖναι
 τοῖς πραττομένοις; ⁶ ἂν γιγνομένων πῶς οὐκ ἂν εἰκότως
 μέγα φρονοῖς; πῶς δ' ⁷ οὐκ ἂν περιχαρῆς ἂν τὸν βίον δια-
 τελοῖς, τηλικούτων σαυτὸν εἰδῶς πραγμάτων ἐπιστάτην
 γεγενημένον; τίς δὲ οὐκ ἂν τῶν καὶ μετρίως⁸ λογιζομένων
 ταῦτα ἂν σοι παραινέσειε ⁹ μάλιστα προαιρεῖσθαι τῶν
 πράξεων τὰς ἀμφοτέρω¹⁰ φέρειν ἅμα δυναμένας, ὡς περ καρ-
 πούς, ἠδονάς δ' ὑπερβαλλούσας καὶ τιμαὶς ἀνεξαλείπτους;

¹ ἐνάμιλλον A. C. L.² διάγειν A. C. L.³ ἴσθι A. L.

ἰγούμενος A. C. L.

⁴ εἰσὶν A. C. L.⁵ ἐφ' οἷς γιγνομένων A. C. L.⁶ εὐχὴ περὶ A. C. L.⁷ λογιζομένω δυναμένων A. C. L.⁸ μάλιστα παραινέσει A. C. L.⁹ σοὶ φέρειν A. C. L.

Ὁρθὸν εἶπαι] Ἐγγραφεῖσιν καὶ σφραγίσ-
 αριστοῦσιν τῶν γυν. Con.

Τὸν παρὰ σοὶ βραβευομένον] Rogitur ab
 ἐλιγώρως. ὀλιγώρως ἔχει, negligenter se ha-
 beat, i. e. negligat. AUOXX. Verte: quae
 apud te, in regia tua, dispensantur seu
 diriguntur. LANGO.

Ἐν οἷς εἰσὶν] in quibus sint, i. e. quo
 loco res sint. Pro εἰσὶν Med. ἔστιν, quae

ad brabeuomena pertinent. LANGO.

Μὴ σφίτην τι πάθος] Videtur vaticinatus hic esse Isocrates, ut et in Epistolis: οὐδὲ γὰρ ἴσθι λουστὸν ἔστι, εὐδὲν δὲ φανήσεται. Nam in ipso Persici belli apparatusu et pompa celeberrime, quae se decimum tertium deum fecisset, a satellite Pausania fuit interfectus. WOLFF.

λ. ¹ Ἀπέχθη δ' ἂν ἤδη μοι τὰ προειρημένα περὶ τούτων,
 d εἰ μὴ παραλελοιπηώς ἦν τινα λόγον, οὐκ ἀνηκουήσας ἀλλ'
 ὀκνήσας εἰπαῖν, ὃν ἤδη μοι δοκῶ θηλαστέον σῆμαι γὰρ σοὶ κε
 συμφέρον ἀκούσαι περὶ αὐτῶν, ἕμοί τε προσκεῖν μετὰ
 παρρησίας, ὡς περ εἰδικαί, ποιῆσθαι ταῦς λόγους.

λα. Αἰσθάνομαι γὰρ σε διαβαλλόμενον ὑπὸ τῶν σοὶ μὲν
 φθονούτων, ταῖς δὲ πόλεσι ταῖς αὐτῶν εἰδισμένον εἰς τα-
 ραχίας καθίστάσαι, καὶ ³ τὴν εἰρήνην τὴν τοῖς ἄλλοις κοινὴν
 e πόλεμον τοῖς αὐτῶν ἔθιοις εἶναι νομιζόντων, οἱ πάντες τῶν
 ἄλλων ἀμελήσαντες περὶ τῆς σῆς διακρίσεως λέγουσιν, ὡς
 αὐχ' ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἀλλ' ἐπὶ ταύτῃ αὐξάνεται, καὶ
⁴ σὺ πολὺν χρόνον ἤδη παῖσιν ἡμῶν ἐπιβουλεύεις, καὶ λόγῳ μὲν
 μέλλεις ⁵ Μισσηνίοις βοηθεῖν, ἂν τὰ περὶ Φωκίας διοικήσῃς,
 97 ἔργῳ δ' ὑπὸ σαυτῷ ποιῆσθαι Πελοπόννησον ⁶ [διωσθῆ]
 ὑπερχουσι δέ σοι Θατταλοὶ μὲν καὶ Θηβαῖαι καὶ πάντες
 αἱ τῆς Ἀμφικτυονίας μετέχοντες ἔθνη συβακολευθεῖν,
 Ἀργεῖοι δὲ καὶ ⁵ Μισσηνῶν καὶ Μεγαλοπολιτῶν καὶ τῶν
 ἄλλων πολλοὶ συμπολεμεῖν καὶ ποιεῖν ἀναστάτους Λακε-
 δαιμονίας· ἦν δὲ ταῦτα πράξῃς, ⁷ αἷς καὶ τῶν ἄλλων Ἑλ-
 λήνων ῥαδίως κρατήσῃς. ταῦτα φλυαροῦντες καὶ φάσκοντες 94
 b ἀκριβοῦς εἰδέναι, καὶ ταχέως ἅπαντα τῷ λόγῳ καταστρε-
 φόμενοι, πολλοὺς πείθουσι, καὶ μάλιστα ⁸ μὲν τοὺς τῶν
 αὐτῶν κακῶν ἐπιθυμοῦντας ὥνπερ οἱ λογοσκαιοῦντες, ἔπειτα

¹ ἀπέχθη A. L.

² ἴδε om. A. C. L.

³ τῆς εἰρήνης ὅσας τ. δ. καὶ τὸν πόλεμον αὐτῶν ἴδε A. C. L.

⁴ συχνὴν ἴδε χρόνον ἅπαντα A. C. L.

⁵ Μισσην. A. L.

⁶ uncus om. A. C. L.

⁷ ἴδε om. A. C. L.

⁸ μὲν om. A. C. L.

καὶ τὸν εἰρήνην] Vid. Aristotel. Rhet. I. iii. 10. et Philip. Epist. apud Demosth. vol. 1. §. ζ.

Μέλλεις Μισσηνίοις βοηθεῖν] Messenii jam multo ante exsulabant eversa patria palai a Laedamonibus. Eis Philippus opem se latrum esse profitebatur, ut Laedamoniarumavaritia atque cupiditati obisteretur. WOLF.

Ἀμφικτυονίας] Amphictyones commune Graecorum consilium fuit ad Thermopylas congregatum, ut ait Suidas, ita vocatum ab Amphictyone Deucalionis filio: ipse enim cum regnaret populos convocavit. Decem illi veterum hujusce participes fuerunt Iones, Dorientes, Perrhæbæi, Bœotii, Magnetas, Achæi, Phthiotæ, Melienses,

Dolopes, Ætians, Delphi, Phocenses. Alii vero narrant eos sic esse appellatos, quod qui convocabant circum Delphos habitarent. BATT.

Ἰσοπολιτεῖν] Sub. ὑπερχουσι ἔθνη. AUGER.

τῷ λόγῳ καταστρέφόμενοι] Simile est Demosthenicum illud: τὰς φησίμασι πολεμεῖν. Innuit autem Isocrates facillius ista dici quam perfici; monetque Philip- pum, ne rem non modo inhonestam, sed etiam periculosissimam suscipiat. WOLF.

τοὺς τῶν αὐτῶν κακῶν ἐπιθυμοῦντας] I. e. τοὺς τὸν πόλεμον εὖν χρηματισμῶν εἶναι νομιζόντας. IDEM.

οἱ λογοσκαιοῦντες] οἱ φαυλοὶ λόγοι συ- πείθοντες. COR.

¹ καὶ τοὺς οὐδενὶ ² λογισμῷ χρωμένους ὑπὲρ τῶν κοινῶν, ἀλλὰ παντάπασιν ³ ἀναισθήτως διακειμένους καὶ πολλὰν χάριν ἔχοντας τοῖς ὑπὲρ αὐτῶν φοβεῖσθαι καὶ δεδιέναι προσποιούμενοις, ἔτι δὲ τοὺς οὐκ ἀποδοκιμάζοντας τὸ δοκεῖν σε ἐπιβουλεύειν τοῖς Ἕλλησιν, ἀλλὰ τὴν αἰτίαν ταύτην ἀξίαν ἐπιθυμίας εἶναι νομίζοντας· οἱ τοσοῦτον ἀφυστάσι τοῦ νῦν ἔχειν, ὥστ' οὐκ ἴσασιν, ὅτι τοῖς αὐτοῖς ἂν τις ⁴ λόγοις χρωμένος τοὺς μὲν βλάψῃς, τοὺς δ' ὠφελήσῃς. οἷον καὶ νῦν, εἰ μὲν τις φαίη τὸν τῆς Ἀσίας βασιλέα τοῖς Ἕλλησιν ἐπιβουλεύειν καὶ ⁵ παρεσκευάσθαι στρατεύειν ἐφ' ἡμᾶς, οὐδὲν ἂν λέγοι περὶ αὐτοῦ ⁶ φλαῦρον, ἀλλ' ἀνδρωδέστερον αὐτὸν καὶ ⁷ πλείονος ἀξίον. δοκεῖν ⁸ ἂν εἶναι ποιήσῃς· εἰ δὲ τῶν ἀφ' Ἡρακλέους τινὲ πεφυκότων, ὅς ἀπάσης κατέστη τῆς Ἑλλάδος εὐεργέτης, ἐπιφέρῃ τὴν αἰτίαν ταύτην, εἰς τὴν μεγίστην αἰσχίνην ἂν αὐτὸν καταστήσῃς. τίς γὰρ οὐκ ἂν ἀγανακτήσῃ καὶ μισήσῃ, εἰ φαίνοιτο τούτοις ἐπιβουλεύων ὑπὲρ ἂν ὁ πρόγονος αὐτοῦ προσίλετο κινδυνεύειν, καὶ τὴν μὲν εὖνοϊαν, ἣν ἐκεῖνος κατέλιπε τοῖς ἐξ αὐτοῦ γεγενημένοις, μὴ πειρώτο διαφυλάττειν, ἀμελήσας δὲ τούτων ἐπονειδίστων ἐπιθυμοῖα καὶ πονηρῶν πραγμάτων;

λβ'. Ὡν ἐνθυμομένον σε χρῆ μὴ περιορᾶν τοιαύτην ἐφήμην σαυτῷ περιφουμένην, ἣν οἱ μὲν ἐχθροὶ περιδεῖν αἰ σοὶ ζητοῦσι, τῶν δὲ φίλων οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἂν ἀντιπεῖν ὑπὲρ σοῦ τολμήσῃς. καίτοι περὶ τῶν σοὶ συμφερόντων ἐν ταῖς τούτων ἀμφοτέρων γνώμαις μάλιστα ἂν κατίδοις τὴν ἀλήθειαν.

λγ'. Ἴσως ⁹ οὖν ὑπολαμβάνεις μικροψυχίαν εἶναι τὸ ^{9b} τῶν βλασφημούντων καὶ φλυαρούντων καὶ τῶν πειδομένων τούτοις φροντίζειν, ἄλλως ¹⁰ ὅταν καὶ μὴδὲν σαυτῷ ¹¹ συνειδῆς ἐξαμαρτάνων. χρῆ δὲ μὴ καταφρονεῖν τοῦ πλήθους, μὴδὲ παρὰ μικρὸν ἠγεῖσθαι τὸ παρὰ πᾶσιν εὐδοκιμεῖν, ἀλλὰ τότε νομίζειν καλὴν ἔχειν καὶ μεγάλην τὴν

¹ δι καὶ A. C. L. ² λόγῳ A. C. L. ³ ἀνάτως A. C. L. ⁴ λογισμῶς A. C. L.
⁵ παρεσκευάσθαι A. C. L. ⁶ φαῦλον L. ⁷ πλείονος A. C. L.
⁸ ἂν om. A. L. ⁹ ὅ A. C. L. ¹⁰ τε καὶ ἔταν C. ¹¹ συνειδῆς A. συνειδῆς L.

Περὶ τῶν σοὶ συμφερόντων κ. τ. λ.] Verte: Σουλῆς] Malim συνειδῆς ἢ συνειδῆς. Nam quid tibi utile sit, ex utroqueque, et calumniatorum et defensorum, sententiis facit perspicies. LANGE.
 συνειδῆν, perspicere, συνειδῆσαι, connectum esse, significat. WOLF.

δέξαν καὶ πρόφουσαν ¹ σοὶ καὶ τοῖς προγόνοις καὶ τοῖς υἱ² 95
 ἡμῶν παπραγμένοις; ὅταν αὐτῷ διαδῆς τοὺς Ἕλληνας,
 ὡς περ ἤρας Λακεδαιμονίους τε πρὸς τοὺς αὐτῶν βασιλέας
 ἔχοντας τοὺς θ' ἑταίρους τοὺς σοὺς πρὸς σέ διακαίμενους.
 ἔστι δ' οὐ χκαλεπὸν τυχεῖν τούτων, ἣν ἔδελησης κοινὸς
 ἅπασι γενέσθαι, καὶ παύσῃ ταῖς μὲν τῶν πόλεων οικειῶς
 ἔχων, πρὸς δὲ τὰς ἀλλοτρίως διακαίμενος· ἐτι δ' ἦν τὰ
 ταιαῦτα προσηῶ πράττειν, ἐξ ὧν τοῖς μὲν Ἕλλησιν ἔση
 πιστὸς, τοῖς δὲ βαρβαροῖς φοβερός.

λδ'. Καὶ μὴ θαυμάσῃς, ὡς περ ἐπέστειλα καὶ πρὸς Διο-
 νύσιον ³ τὴν τυραννίδα κησάμενον, εἰ μήτε στρατηγὸς ὦν
 μήτε ῥήτωρ μήτ' ἄλλως δυνάστης θρασύτερόν σοι διείλεγμαι
 τῶν ἄλλων. ἐγὼ γὰρ πρὸς μὲν τὸ πολιτεῖσθαι πάντων
 ἀφύστατος ἐγενόμην τῶν πολιτῶν — αἵτε γὰρ φωνῆ
 ἔσχωσ ἰκανῆν, οὔτε τόλμαν δυναμένην· ὅχλω ⁴ χρῆσθαι καὶ
 μολινεσθαι καὶ λαιδοραῖσθαι τοῖς ἐπὶ ταῦ ἔμματος καλινδου-
 μένοις —, τοῦ δὲ φρακεῖν εὐ καὶ ποτακιδεῖσθαι καλῶς, εἰ
 καὶ τις ἀφραικότερον εἶναι φησι τὸ ῥηδὲν, ⁵ ἀμφισβητῶ,
 καὶ θεῖμν ἂν ἑμαυτὸν οὐκ ἐν τοῖς ἀπολελειμμένοις ἀλλ' ἐν
 ταῖς πρέχουσι τῶν ἄλλων. διόπερ ἐπιχειρῶ συμβουλεύειν
 ταῦτον τῶν τρόπων, ὃν ἐγὼ πέφυκα καὶ δύναμαι, καὶ τῇ
 πάλει καὶ ταῖς ἄλλοις Ἕλλησι καὶ τῶν ἀνδρῶν τοῖς ἐνδο-
 ξοτάτοις.

λε'. Περὶ μὲν οὖν τῶν ἐμῶν, καὶ ⁶ ἂν σοὶ πράκτεον ⁷ ἐστὶ
 πρὸς τοὺς Ἕλληνας, σχιὰν ἀκίμοας· περὶ δὲ τῆς στρατείας
 τῆς εἰς τὴν Ἀσίαν ταῖς μὲν κάλεισι, ἃς ἔφην σε χρῆσαι
 διαλλάττεσθαι, τότε ⁸ συμβουλεύσομαι εἰς χρῆσιν πολεμείν πρὸς

¹ καὶ τὰ Α. C. L.

² τὴν Α. C. L.

³ χρῆσασθαι καὶ μολινεσθαι Α. C. L.

⁴ ἀμφισβητῶν Α.

⁵ περὶ δὲ ἡγούμεν σοὶ Α. C. L.

⁶ αἵτι Α. C. L.

⁷ μὴ δὲ καὶ συμβουλεύειν Α. L. μὴ θαυμάσειν συμβουλεύειν C.

Ὅταν ἔδωκε διαδῆσι τοὺς Ἕλλη.] quando eis officiois Graecis, i. e. cum officiois ut in in te sint amicitia Graeci, ad eum modum de te sentiant, cum erga te benevolentiam habeant. Idem.

Πρὸς ἀποστόλῃ] Hæc oratio hactenus non visa est. Idem.

Μολινεσθαι] Foras exierunt, hic convitiis, convitiis. Αἵτι. Πρακτέον, διαστρέφουσαι καὶ συλλογίζουσαι, καὶ μεταφορῇ τῶν χρηματιστικῶν τε καὶ σπι-

τιμῶν. Conv. Λαιδοραῖσθαι] Active (Wolf. passivo) convitiis lacestare eos qui in suballia versantur, nisi καλοκαίμωνι idem qui §. νβ. μολινεσθαι, in suggestu insipientes. Læno. Medicæ Carææ, scil. λαιδορῶν ἐν τῷ μέγῃ καὶ λαιδοραῖσθαι, vel λαιδορῶντα ἀποπληροῦσθαι, sicuti Aristophan. Eq. 1400. μεδῶν τε ταῖς κέραισι λαιδορῶνται. Anglice verbaris: to handy nasty words. Ἀρχαῖότερον] Ἀνακρίσιον. Conv.

τοὺς βαρβάρους, ὅταν ἴδωμεν αὐταῖς ὁμονοούσας, πρὸς σέ
 δὲ νῦν ποιήσομαι τοὺς λόγους, οὐ τὴν αὐτὴν ἔχων διανοίας¹
 καὶ κατ' ἐκείνην τὴν ἡλικίαν, ὅτ' ἔγραφον² περὶ τὴν αὐτὴν³
 ὑπόθεσιν ταύτην. τότε μὲν γὰρ παρεκκελευόμην τοῖς ἀκου-
 σομένοις καταγελαῖν μου καὶ καταφρονεῖν, ἢ μὴ καὶ τῶν
 πραγμάτων καὶ τῆς δόξης τῆς ἐμαυτοῦ καὶ τοῦ χρόνου τοῦ
 περὶ⁴ τὸν λόγον διατριφθέντος ἀξίως φαίνομαι διεξιῶν⁵ ἔσθ
 δὲ φοβούμαι μὴ πάντων τῶν προειρημένων πολὺ καταδε-
 98 ἴστερον τύχῃ διαλεχθεῖς. καὶ γὰρ πρὸς τοῖς ἄλλοις ὁ λόγος
 ὁ Πανηγυρικός, ὁ τοὺς ἄλλους τοὺς περὶ τὴν φιλοσοφίαν⁶ b
 διατρίβοντας εὐπωροτέρους ποιήσας, ἐμοὶ πολλὴν ἀπορίας
 παρεσχέκεν· οὔτε γὰρ ταῦτα βούλομαι λέγειν τοῖς ἐν
 ἐκείνῳ γεγραμμένοις, οὔτ' ἔτι καινὰ δύναμαι ζητεῖν· οὐ
 μὲν ἀποστατέον⁷ ἔστιν, ἀλλὰ λεκτέον περὶ ἂν ὑπεδέμεν,
 ὅτι ἂν ὑποπέση καὶ⁷ συμφέρη πρὸς τὸ πειθεῖν σε ταῦτα
 πράττειν. καὶ γὰρ ἦν ἐλλίπει τι καὶ μὴ δυναθῆναι τὸν αὐτὸν
 τρόπον γράβην τοῖς πρότερον ἐκδεδομένοις, ἀλλ' οὖν ὑπογρά-
 ψειν γ' οἶμαι χαριέντως τοῖς ἐξεργάζεσθαι· καὶ διαφωνεῖν c
 δυναμένοις.

λς'. Τὴν μὲν οὖν ἀρχὴν τοῦ λόγου τοῦ σύμπαντος οἶμαι
 πεποιῆσθαι ταύτην, ἢ ἵνα προσήκει τοὺς ἐπὶ τὴν Ἀσίαν
 πείθοντας στρατεύειν. δεῖ γὰρ μηδὲν πρότερον πράττειν,
 πρὶν ἂν λάβῃ τις τοὺς Ἕλληνας δυοῖν θάτερον, ἢ συναγω-
 νιζομένους ἢ πολλὴν εὐνοίαν ἔχοντας τοῖς πραττομένοις. ἂν
 Ἀγησίλαος ὁ δόξας εἶναι Λακεδαιμονίων φρονιμώτατος ἠλι- d
 γώρησεν, οὐ διὰ κακίαν ἀλλὰ διὰ φιλοτιμίαν. ἔσχε γὰρ
 διττὰς ἐπιθυμίας, καλαῖς μὲν ἀμφοτέρας, οὐ συμφωνούσας
 δὲ ἀλλήλαις οὐδ' ἄμα πράττεσθαι δυναμένας. προηρεῖτο

¹ ἢ καὶ A. C. L.

² περὶ om. A. C. L.

³ τοὺς λόγους A. C. L.

⁴ ὅτι δύναμαι κατὰ A. C. L.

⁵ γ' ἔστιν A. C. L.

⁶ ἰσότητι A. L. ὅ ὑπετί μου C.

⁷ συμφέρι A. L. συμφέρι C.

Πρὸς σὲ δὲ νῦν Malim scripsisset: νῦν δὲ
 πρὸς σὲ. LANG.

Διεξιῶν Vid. Paneg. §. β'.

Ὁ τοῖς ἄλλοις] Obliquo et dissimulan-
 ter poratringit smulos sophistas et ora-
 tores. Videmus apud Demosthenem non
 pauca pene de verbo ex Isocrate de-
 scripta. WOLF.

Τῶς ἐξεργάζεσθαι Τῶς regitur a χαρι-
 έντως, eo modo qui gratis sit eis qui dco.
 ΛΥΟΕΚ. qui abdicatur et conficere possunt,

de opere malim, quale Isocrates suadet,
 quam de oratione intelligere. quomodò
 tamen viris satisfactorum arbitror, qui res,
 non verba, spectantes, ad perficiendum quod
 agitur primis lineis contenti sunt. Si quis
 tamen anctorem h. l. rhetores carpere po-
 tius putet, ut locus vulgo intelligitur, me
 non invito faciet. LANG.

Δυοῖν θάτερον] Sub. κατὰ, et summo ad-
 verbaliter. ΛΥΟΕΚ.

Καινὰ] Ἀγνοῦν, ἀταμίαν. COR.

γὰρ βασιλεῖ τε πολεμεῖν, καὶ τοὺς ἑταίρους εἰς τὰς πόλεις
 τὰς αὐτῶν. ¹καταγαγεῖν, καὶ κυρίου ποιῆσαι τῶν πρα-
 γμάτων. συνέβαιεν οὖν ἐκ μὲν τῆς πραγματείας τῆς ὑπὲρ
 τῶν ἑταίρων ἐν κακοῖς καὶ κινδύνοις εἶναι τοὺς Ἕλληνας,
 ε ²διὰ δὲ τὴν ταραχὴν τὴν ἐνθάδε γιγνομένην ³μὴ σχολὴν
 ἄγειν μηδὲ δύνασθαι πολεμεῖν τοῖς βαρβάροις. ὥστ' ἐκ τῶν
 ἀγνωσθέντων κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον, ῥάδιον καταμαθεῖν
 ὅτι δεῖ τὸν ὀρθῶς βουλευόμενον μὴ πρότερον ἐκφέρειν τὸν
 100 πρὸς βασιλέα πόλεμον, πρὶν ἂν διαλλάξῃ τοὺς Ἕλληνας
 καὶ παύσῃ τῆς ματίας τῆς νῦν αὐτοῖς ἐνεστῶσης· ἅπερ καὶ
 σοὶ συμβεβουλευκότες τυγχάνομεν.

λζ'. Περὶ μὲν οὖν τούτων οὐδεὶς ἂν ἀντειπεῖν τῶν εὖ
 φρονούντων τολμήσειεν· οἶμαι δὲ τῶν μὲν ἄλλων εἶ τισι δό-
 ξειε περὶ τῆς στρατείας τῆς εἰς τὴν Ἀσίαν συμβουλεύειν,
 ἐπὶ ταύτην ἂν ἐπιπεσεῖν τὴν παρακλήσιν, λέγοντας ὡς ὅσοι
 b ⁴περ' ἐπεχείρησαν πρὸς τὸν βασιλέα πολεμεῖν, ἅπασι συν-
 ἔπεσεν ἐξ ἀδόξων μὲν γενέσθαι λαμπροῖς, ἐκ πενήτων δὲ
 πλουσίοις, ἐκ ταπεινῶν δὲ πολλῆς χώρας καὶ πόλεων δεσπό-
 ταις. ἐγὼ δ' οὐκ ἐκ τῶν τοιούτων μέλλω σε παρακαλεῖν,
 ἀλλ' ἐκ τῶν ἡτυχημένοι δοξάωντων, λέγω δ' ἐκ τῶν μετὰ
 Κύρου καὶ Κλεάρχου ⁵συστρατευσαμένων. ἐκείνους γὰρ
⁶ἠμολογεῖται νικῆσαι μὲν μαχομένους ἅπασαν τὴν βασι-
 c ⁷λέως δύναμιν τοσοῦτον, ὅσον περ' ἂν εἰ ταῖς γυναῖξιν αὐτῶν
 συνέβαλον, ἤδη δ' ἐγκρατεῖς δοκοῦντας εἶναι τῶν πραγμάτων,
 διὰ τὴν Κύρου προπέτειαν ἀτυχῆσαι· περιχαρῆ γὰρ αὐτὸν
 ὄντα καὶ διακόντα πολὺ πρὸ τῶν ἄλλων, ἐν μέσοις γενόμε-
 ρον τοῖς πολεμίοις ἀποθανεῖν. ἀλλ' ὅμως τηλικαύτης συμ-
 φοραῖς συμπεσοῦσης ⁸οὕτω σφόδρα κατεφρόνησεν ὁ βασιλεὺς
 τῆς περὶ αὐτὸν δυνάμεως, ὥστε ⁹προκαλεσάμενος Κλεάρχον
 καὶ τοὺς ἄλλους ἡγεμόνας εἰς λόγον εἰλθεῖν, καὶ τούτοις
 d μὲν ὑποσχόμενος μεγάλας δαρεὰς δάσειν, τοῖς δὲ ἄλλοις
 στρατιώταις ἐντελῆ τὸν μισθὸν ἀποδοῦς ἀποπέμφειν, τοι-

¹ κατάγειν A. C. L.

² αὐτὴν μὲν A.

³ στρατευσαμένων A. C. L.

⁴ ἠμολογεῖται A. C. L.

⁵ αὐτῶ ὅτω A. C. L.

⁶ προκαλεσάμενος A. C. L.

Μὴ σχολὴν ἄγειν] Scil. τὸν Ἀγασίαν.
 Tametsi nihil vetat otium ad Græcos re-
 ferri, quantum ille auxillis utebatur. Nota
 est historia et jocus Agasilai, se 30000

sagittariorum ex Asia pulsum conquesten-
 tis. WOLF.

Βουλευόμενος] Ἰσως βουλευόμενος. Con.
 Σπύριον] Σπύρι. ΙΝΣΚ.

αὐτάς ἐλπίζω ὑπαγεγόμενος, καὶ πίστει δούς τῶν² ἐπι-
νομιζομένων τῶς μεγίστοις, συλλαβεὶν αὐτοὺς ἀπέκτεμα,
καὶ μᾶλλον εἴλατο περὶ τοὺς θεοὺς ἐξαιμαρτέων ἢ τοῖς στρα-
τηταῖς οὕτως ἐρήμοις οὐσι συμβαλλῶν.

λη'. ³ Ὡστε τίς ἂν γένοιτο παράκλησις ταύτης καλλίας
καὶ πιστοτέρα; Φαίνονται γὰρ καίκεῖνοι κρατήσαντες ἂν
τῶν βασιλείωσ' πραγμάτων, εἰ μὴ διὰ Κύρον. σοὶ δὲ τὴν
⁴ τε αὐτυχίαν τὴν τότε ⁵ γεγεννημένην οὐ χαλεπὸν φυλάξασ-
σαι, τοῦ τε στρατοπέδου τοῦ κρατήσαντος τὴν ἐκείνου
δύναμιν ῥᾶδιον πολὺ κρείττον παρασκευάσασθαι. καίτοι
τούτων ἀμφοτέρων ὑπαρχάντων πῶς οὐ χρεὶ θάρρειν ποιῶ-
μενον τὴν στρατείαν ταύτην;

λθ'. Καὶ μηδεὶς ὑπολάβῃ με βούλεσθαι λαθεῖν, ὅτι 101
τούτων ἓνα πέφρακα τὸν αὐτὴν τρόπον ὕπερ πρότερον.
⁶ ἐπιστάς γὰρ ἐπὶ ταῖς αὐταῖς διανοίαις εἰλόμην ⁷ μὴ ποτεῖν
γλιχόμενος ταῖς ⁸ δεδηλωμένα καλῶς ⁹ ἐτέρως εἰπεῖν καὶ γὰρ
εἰ μὲν ἐπίδειξιν ἐποιοῦμένη, ἐπειρωμένη ἂν ἅπαντα τὰ καιροῦ-
98 τα ¹⁰ διαφεύγειν, σοὶ δὲ συμβουλεύειν, μωρὸς ἂν ¹¹ ἦν, εἰ περὶ
τὴν λέξιν ¹² πλείω χρόνον διέτριβον ἢ περὶ ταῖς πράξεις, ἔτι
δ' εἰ τοὺς ἄλλοις ὄρων τοῖς ἐμοῖς χρωμένους αὐτὸς μότος b
¹³ ἀπειχόμεν τῶν ὑπ' ἐμοῦ πρότερον ἐρημαίων. τοῖς μὲν οὖν
οἰκείοις τυχόν ἂν χρησαίμεν, ἦν που σφόδρα κατεπειθήη καὶ
¹⁴ πρέπη, τῶν δ' ἀλλοτρίων οὐδὲν ἂν προσδεξάμεν, ὡς περ
οὐδ' ἐν τῷ παρελθούτι χρόνῳ.

μ'. Ταῦτα ¹⁵ μὲν οὖν οὕτως δοκεῖ δὲ μοι μετὰ ταῦτα
περὶ τῆς παρασκευῆς διαλεκτικῶν εἶναι τῆς τε σοὶ ¹⁶ γενησο-
μένης καὶ τῆς ἐκείνοις ὑπαρξάσης. τὸ μὲν τοίνυν μέγιστον,

¹ παρασκευῆσθαι A. C. L.

² ἐπινοῶν A. L.

³ καίτοι A. C. L.

⁴ τε οὐκ. A. C. L.

⁵ γεγεννημένη A. C. L.

⁶ εἰ A. C. L.

⁷ ἰσχυρῶς ποτεῖν A. C. L.

⁸ δεδηλωμένα A.

⁹ εἴην A. C. L.

¹⁰ διαφεύγειν A. C. L.

¹¹ εἰν A. C. L.

¹² πλείω A. C. L.

¹³ ἀπειχόμεν A. ἀπειχόμεν C. L.

¹⁴ πρέπη A. C. L.

¹⁵ μὲν οὕτως εἴην. A. C. L.

¹⁶ γενησῆσθαι A. L.

[ὑπαγεγόμενος] Μετ' ἀνάτης οὐσίας. Θάνατος ἰεροκόδων αὐτοῖς ἔγνωτο. COR.

IDEM.

Τῶν ἐπινομιζομένων] Τῶν ἐν Ἀσίᾳ, του-
ίστι παρὰ Πέρσαις, εἰδομένων πίστων. Ὁ
Σιελιώτης Διόδωρος Γ. μγ'. Καὶ τὸν ῥῆδον
ἔθηκε τῷ Θεοτίλλῳ. Ἰστί δ' ἡ πίστις αὐτῆ
βασιστάτη παρὰ τοῖς Πέρσαις. IDEM.

Εἰ μὴ διὰ Κύρον] nisi Cyro obstitisset.
Wolf. deesse putat ἀντίχρον, vel similit
aliquid verbum, quaequam haec ceteris
et alibi legitur. LANG. Εἰ μὴ ἔκρου

ἔσθην] Scil. regis Persarum. LANG.

Τῶν ἄλλοτρίων] Et tamen cavere non
potuit, quin Lysiae Epitaphium et Gorgias
Panegyricum compilasse putaretur, ut
Plutarchus et Philostratus indicant.
WOLF. Verius, ni fallor, posueris necesse
quoniam rhetoricum haec orationes ex Iso-
cratois aliisque coniecit.

Ἐπίνομις] Cyro nempe et Clearcho.
LANG. COR.

c σὺ μὲν τοὺς Ἕλληνας εὐνοῦς ἔχεις, ἥντιν¹ ἔδειξες ἐμμεῖναι
 τοῖς περὶ ταύτων εἰρημένους, ἐκείνοι δὲ διὰ τὰς δεκαδραχμίας
 τὰς ἐπὶ Λακεδαιμονίῳ ὡς οἶόν τε² δυσμενεστάτους. ἤγουντο
 γὰρ Κύρου μὲν καὶ Κλεάρχου κατορθωσάντων μᾶλλον εἶ
 δουλεύειν, βασιλέως δὲ κρατήσαντος ἀπαλλαγῆσθαι
 τῶν κακῶν τῶν παρόντων ὄπασσεν καὶ συνέπεσεν αὐτοῖς. καὶ
 μὴν καὶ στρατιώτας σὺ μὲν ἐξ εἰσέμου λήψῃ τοσοῦτους
 d ὅσους ἀν βουλευθῆς· οὕτω γὰρ ἔχει τὰ τῆς Ἑλλάδος, ὥστε
 ῥῆιον εἶναι συστήσαι στρατόπεδον μείζον καὶ κρείττον ἐκ
 τῶν πλεωμένων ἢ τῶν πολιτευομένων· ἐν ἐκείνοις δὲ τοῖς
 χρόνοις οὐκ ἦν ξενικὸν οὐδὲν, ὥστε ἀναγκάζομενοι ξενολογεῖν
 ἐκ τῶν πόλεων πλεόν ἀνήλισπον εἰς τὰς διδομένας τοῖς
 3 συλλέγουσι δωρεὰς ἢ⁴ τὴν εἰς τοὺς στρατιώτας⁵ μισθοφο-
 ρίαν. καὶ μὴν εἰ⁶ βουλευθῶμεν ἐξετάσαι καὶ πρῶταβαλεῖν
 e σὲ τε τὸν πῦν ἠγησόμενον τῆς στρατείας καὶ βουλευσόμενον
 περὶ⁷ ἀπάντων καὶ Κλεάρχον τὸν ἐπιστατήσαντα τῶν
 τότε πραγμάτων, εὐρήσομεν ἐκείνον μὲν οὐδεμιᾶς πάνποτε
 δυνάμεις πρότερον αὐτὴ ναυτικῆς οὔτε πεζῆς καταστάτα
 κύριον, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀτυχίας τῆς συμβάσεως αὐτῶ περὶ
 102 τῆν ἡνωμένων ὀνομαστὸν γενομένου, σὲ δὲ τοσαῦτα καὶ τηλι-
 καῦτε τὸ μέγεθος διαπεπραγμένον, περὶ ὧν εἰ μὲν πρὸς
 ἑτέρους τὸν λόγον ἐπαυκίην, καλῶς⁸ ἂν εἶχε διαλεθῆναι,
 πρὸς σὲ δὲ διαλεγόμενος, εἰ⁹ τὴν σὺν πρᾶξις σοὶ διεξοίην,
 δικαίως ἂν ἀνόητος¹⁰ αἶμα καὶ παρῖεργος εἶναι δοκοίην.
 μα'. Ἄξιον δὲ μνησθῆναι καὶ τῶν βασιλέων¹¹ ἀμφοτέρων, 99
 εἴ¹² ὅν σοὶ τε¹² συμβουλευθῆναι στρατεύειν καὶ πρὸς ὃν Κλεαρ-
 χος ἐπολέμησεν, ἰν' ἑκατέρου¹³ τὴν γνώμην καὶ τὴν δύναμιν
 b εἰδῆς. ο. μὲν τοίνυν τούτου πατὴρ τὴν¹⁴ πόλιν τὴν ἡμετέραν

¹ ἰθάλας A. C. L. ² δυσμενεστάτους [ἄχον]. C. ³ Ἕλλησι A. C. L.
⁴ τὴ C. L. εἰς τὴν A. ⁵ μισθὸν A. C. L. ⁶ βουλευθῶμεν A. C. L.
⁷ πάντων A. C. L. ⁸ ἂν οὐκ. A. C. L. ⁹ πάσας τὰς A. C. L.
¹⁰ αἶμα οὐκ. A. C. L. ¹¹ ἀμφοτέρων οὐκ. A. C. L. ¹² συμβουλευθῆναι A. C. L.
¹³ καὶ τὴν A. C. L. ¹⁴ τὴ πόλιν A. C. L.

Τῶν Ἑλλήνων] Intelligit Asiaticos inolen-
 tes. LANG.
 Ἐκείνοι] Nr. Cyri milites. AUBER.
 μᾶλλον ἐπὶ δουλείᾳ] Nam Clearchus
 Lacedaemonias erat. WOLF.
 Ὅστι ῥῆον αἶμα κ. τ. λ.] Vid. Epist. G.
 § 7. LANG.
 Τῶν πολιτευομένων] I. ο. τῶν ἰν τῆς πό-
 λει ζήσαντων. WOLF.

Ἐκείν] Scil. στρατόμα. Graeci ξένους
 appellabant mercenarios milites, qui proprie
 μισθοφόροι dicebantur. IANIK.
 Ἐπυλογεῖν] conduco mercedes ac deligens
 peregrinos milites. IANIK.
 Ἐκ τῆς ἀτυχίας] Intelligo hic misera-
 bilitatem Clearchi interitum. IANIK.
 Ὁ μὲν τοίνυν τούτου πατὴρ] Rex Roma-
 rum nunc regnans erat Artaxerxes Ochaus;

καὶ πάλιν ¹ τὴν Λακεδαιμονίων κατεπολέμησεν, αὐτὸς δ' αἰδενὸς πάποτε τῶν στρατευμάτων τῶν τὴν χώραν αὐτῷ λυμαινομένων ἐπεκράτησεν. ἔπειθ' ὁ μὲν τὴν Ἀσίαν ² ἀπάσασεν παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἐν ταῖς συνθήκαις ³ ἐξέλαβεν, αὐτὸς δὲ τασαύτου δι' τῶν ⁴ ἄλλων ἄρχειν, ὡστ' οὐδὲ τῶν ἐκδοθευσῶν αὐτῷ πόλεων ⁵ ἐγκρατὴς ἐστίν. ὡστ' ⁶ οὐδεὶς ἄστις οὐκ ἂν ἀπορήσειε, πότερα χρὴ νομίζειν τοῦτον αὐτῶν ἀφειστάσαι δι' ἀναυδρίαν, ἢ ⁷ κείνας ὑπερρωρακίνας καὶ καταπεφρονημέναι τῆς βαρβαρικῆς δυναστείας.

μϛ'. Τὰ τοίνυν περὶ τὴν χώραν ὡς διακείται, τίς οὐκ ἂν αἰκούσας παροξυνθεῖη πολεμεῖν πρὸς αὐτόν; Αἴγυπτος μὲν γὰρ ἀφειστήκει καὶ κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον, οὐ μὴν ἀλλ' ἐφοβῶντο μὴ ποτε βασιλεὺς αὐτὸς πωησάμενος στρατείαν κρατήσῃε καὶ τῆς διὰ τὸν ποταμὸν δυσχωρίας ⁸ καὶ τῆς ἄλλης παρασκευῆς ἀπάσῃς· νῦν δ' οὗτος ἀπῆλλαξεν αὐτοὺς τοῦ δέους τούτου. ⁹ συμπαρασκευασάμενος γὰρ δύνανται ὅσῃν οἶός τ' ἦν ¹⁰ πλείστην, καὶ στρατεύσας ἐπ' αὐτοὺς, ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν οὐ μόνον ἠττηθεὶς, ἀλλὰ καὶ καταγελασθεὶς καὶ δόξας οὔτε βασιλεῦσιν οὔτε στρατηγεῖν ἄξιός εἶναι. τὰ τοίνυν περὶ Κύπρον καὶ Φοινίκην καὶ Κιλικίαν καὶ τὸν τόπον ἐκείνον, ὅθεν ἐχρῶντο ¹¹ ναυτικῶν, τότε μὲν ἦν ¹² βασιλεύς, νῦν δὲ τὰ μὲν ἀφείστηκε, τὰ δ' ἐν πολέμῳ καὶ κακοῖς τοσοῦτοις ἐστίν, ὡστ' ἐκεῖνα μὲν μηδὲν εἶναι τῶν ἔθνῶν τούτων χρήσιμον, σοὶ δ' ἦν πολεμεῖν πρὸς αὐτὸν βουλευθῆς, συμφόρως ἔξειν.

μγ'. Καὶ μὴν Ἰδριέα γε τὸν εὐπαρότατον τῶν νῦν περὶ

¹ τὴν τῶν Α. Α. C. L. ² ἄσασεν Α. C. L. ³ ἔλαβεν Α. C. L. ⁴ Ἑλλήνων Α. C. L.
⁵ κείνας Α. C. L. ⁶ οὐκ ἔστιν Α. C. L. ⁷ ἰκίνας C. ⁸ συναγῶν Α. C. L.
⁹ πλείστην ἔστιν ὡς τ' ἦν Α. C. L. ¹⁰ τῆ ναυτικῆ Α. C. L.

¹¹ μετὰ βασιλεύς Α. C. L.

hujus pater Artaxerxes Mnemon. AUGER.

Κατεπολέμησεν] Non tam suis ipse viribus et copiis, quam pecunia nunc Lacedaemonis et Lyandro per Tissaphernem contra Athenienses, nunc his et Comoni per Pharnabazam contra illos, nunc Gracis caeteris contra utroque, suppeditanda. Vide Diodorum l. xv. p. 478. et l. xvi. p. 531. WOLF.

Οὗτος δ' αἰδενός] Ochus scilicet, quem postea se erga subditos crudeliter gerentem a Bagoa venenam interfectum esse totamque ipsius familiam funditus dele-

tam narrat Diodorus. BATT.

Διὰ τὸν ποταμὸν] In Busiride affirmat Nilum quasi murum esse Aegypti. WOLF. Παρασκευῆς] Παρασκευῆς, omnia bello gerendo opportuna. LANG.

Ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν] Eam tamen Aegyptum subegisse narrat Diodorus l. xvi. p. 446-8. BATT.

Νῦν δὲ τὰ μὲν ἀφείστηκε] Potissimum de Evagora hic agitur. WOLF.

Συμφόρως ἔξειν] Sub. τὰ ἴθνη ταῦτα. AUGER.

Ἰδριέα] Fuit hic Idricus Carise satraps, filius Hecatomni, et frater Mausoli ex

τὴν ἡπειρον προσήκει δυσμενέστερον εἶναι τοῖς βασιλέως
 103 πρῶτοις τῶν πολεμούντων· ἢ πάντων ¹ γ' ἂν εἴη σχετλια-
 τας, εἰ μὴ βούλοιο καταλεῦσθαι ταύτην τὴν ἀρχὴν,
 τὴν αἰκισαμένην μὲν τὸν ἀδελφόν, πολεμήσασαν δὲ πρὸς
 αὐτὸν, ἅπαντα δὲ τὸν χρόνον ἐπιβουλεύουσαν καὶ ² βουλο- 100
 μένην τοῦ τε σώματος αὐτοῦ καὶ τῶν χρημάτων ἀπάντων
 γενέσθαι κυρίαν· ὑπὲρ ὧν δεδιώς νῦν μὲν ἀναγκάζεται θερα-
 πεύειν αὐτὸν καὶ χρήματα πολλὰ κατ' ἕκαστον ³ τὸν ἐπι-
 105 αὐτὸν ἀναπέμψειν. εἰ δὲ σὺ διαβαιῆς εἰς τὴν ἡπειρον, ἐκείνός
 τ' ἂν ἄσμενος ἴδοι βοηθὸν ἤκειν αὐτῷ σε νομίζων, τῶν τ'
 ἄλλων σατραπῶν πολλοὺς ἀποστήσεις, ἣν ὑπόσχῃ τὴν
 ἐλευθερίαν αὐτοῖς, καὶ τὸ ὄνομα τοῦτο διασπείρης εἰς τὴν
 Ἀσίαν, ὅπερ εἰς τοὺς Ἕλληνας εἰσπασὸν καὶ τὴν ἡμετέραν
 καὶ τὴν Λακεδαιμονίων ⁴ ἀρχὴν κατέλευσεν.

μδ'. Ἐτι δ' ἂν πλείω λέγειν ἐπεχείρουσι, ὃν τρόπον
 πολεμῶν τάχιστ' ἂν περιγένοιτο τῆς τοῦ βασιλέως δυνά-
 110 μεως· νῦν δὲ φοβοῦμαι μὴ τινες ἐπιτιμήσασιν ἡμῖν, εἰ μὴδὲν
 πώποτε ⁵ μεταχειρισάμενος τῶν ⁶ στρατιωτικῶν ⁷ νῦν· τολ-
 μίην σοὶ παραίνειν τῷ πλείστα καὶ μέγιστα διαπεπρα-
 γμένῳ κατὰ πόλεμον ὥστε περὶ μὲν τούτων οὐδὲν οἶμαι δεῖν
 πλείω λέγειν.

με'. Περὶ δὲ τῶν ἄλλων, ἠγοῦμαι ⁸ τὸν τε πατέρα ⁹ σου
 καὶ τὸν κτησάμενον τὴν βασιλείαν καὶ τὸν τοῦ γένους
 ἀρχηγόν, εἰ τῶ μὲν εἴη ¹⁰ θέμις, οἱ δὲ δύναμιν λάβοιεν, τῶν
 115 αὐτῶν ἂν τούτων γενέσθαι συμβούλους, ὡς περ ἐγώ. χρῶμαι
 δὲ τεκμηρίοις, εἴ ἂν διαπεπραγμένοι τυγχάνουσιν. ὃ τε γὰρ
 πατὴρ σου πρὸς τὰς πόλεις ταύτας, αἷς σοὶ παραίνῃ προσ-
 ἔχειν τὸν νοῦν, πρὸς ἀπάσας οἰκείως εἶχεν· ὃ τε κτησά-
 μενος τὴν ἀρχὴν, μεῖζον φρονήσας τῶν αὐτοῦ πολιτῶν καὶ

¹ γ' om. A. C. L.

² βουλευμένη A. C. L.

³ τὸν om. A. C. L.

⁴ ἀρχὴν καὶ τὴν λακ. A. C. L.

⁵ μεταχειρισάμενος A. C. L.

⁶ στρατιωτικῶν A. C. L.

⁷ σοὶ τολμήσειν A. C. L.

⁸ ἀπὸ πρὸς παράδειγμα τῆν A. L. ἀπὸ πρὸς παράδειγμα asterisiois in clausi C.

⁹ σου A. C. L.

¹⁰ λέγειν C. σου λέγειν λέγειν A. L.

Artemisio. Cf. Harpoerat. sub voc. et Diodor. Sic. l. xvi.

Σχετλιώτατος] Ἀκιστάτος. Con.

Τὸ τε πατέρα σου καὶ τὸν κτησάμενον τὴν βασιλείαν καὶ τὸν αὐτοῦ γένους ἀρχηγόν] Amyntam scil. et Carasum ex Herculium.

Τῷ μὲν — οὐ δὲ] Herculi — Carasus et Amyntas.

ἠγίσθαι] Hic deesse videtur οἶμαι, nisi mavis subandiri ἠγίσθαι: quod pto- cossit. AUGER. Ad γενέσθαι repetere ἠγίσθαι. LANG.

μοναρχίας ἐπιδημήσας, οὐχ ὁμοίως ἐβουλεύσατο τοῖς πρὸς
 ταῖς τοιοῦτας φιλοτιμίας¹ ὀρμωμένοις. οἱ μὲν γὰρ ἐν ταῖς
 αὐτῶν πάλεσι στάσεις καὶ ταραχὰς καὶ² σφαγὰς ἔμπρο-
 σῦντες ἐκπῶντο τὴν τιμὴν ταύτην, ὁ δὲ τὸν μὲν τόπον τὸν
 Ἑλληνικὸν ὅλως εἶπτε, τὴν δ' ἐν Μακεδονίᾳ βασιλείαν κα-
 τασχεῖν ἐπαθύμησεν ἠπίστατο γὰρ τοὺς μὲν Ἕλληνας οὐκ
 εἰδισμένους ὑπομένειν ταῖς μοναρχίας, τοὺς δ' ἄλλους οὐ
 δυναμέκους ἀνευ τῆς τοιαύτης δυναστείας διακίβν τὸν βίον³ 104
 101 τὸν σφῆτερον αὐτῶν. καὶ γὰρ τοι συνέβη διὰ τὸ γινῶναι
 περὶ τούτων αὐτὸν ἰδίως καὶ τὴν βασιλείαν γεγενησθῆναι
 πολὺ τῶν ἄλλων ἐξηλλαγμένην. μόνος γὰρ⁴ Ἑλλήνων οὐχ
 ἑμοφίλου γένους ἀξιώσας ἀρχεῖν μόνος καὶ διαφυγεῖν ἠδυνή-
 δη τοὺς κινδύνους τοὺς περὶ ταῖς μοναρχίας γιγνομένους. τοὺς
 μὲν γὰρ ἐν τοῖς Ἕλλησι τοιοῦτόν τι διαπεπραγμένους εὐρε-
 μεν ἂν οὐ μόνον αὐτοὺς διεφθαρμένους, ἀλλὰ καὶ τὸ γένος b
 αὐτῶν ἐξ ἀνδρώπων ἠφανισμένον, ἐκείνων δ' αὐτὸν τε ἐν
 εὐδαιμονίᾳ τὸν βίον⁵ διαγαγόντα, τῷ τε γένει καταλι-
 πέντα ταῖς αὐταῖς τιμαῖς ἄσπερ αὐτὸς εἶχε.

μας. Περὶ τοῦτον Ἡρακλέους, οἱ μὲν ἄλλοι τὴν ἀνδρείαν
 ἕμουντες αὐτοῦ καὶ τοὺς ἀθλοὺς ἀπαριθμοῦντες διατε-
 λούσι, περὶ δὲ τῶν ἄλλων τῶν τῇ ψυχῇ προσόντων ἀγαθῶν
 αὐτεῖς αὐτῶν ποιητῶν αὐτῶν λογοποιῶν αὐδεμίαν φα-
 νήσεται μείζαν σπεωκιμένος. ἐγὼ δὲ ὄρω μὲν τόπον ἴδιον καὶ c
 πεντάπασιν⁶ ἀδισξέργαστον, οὐ μικρὸν αὐδὲ κενόν, ἀλλὰ
 πολλῶν μὲν ἐπαίνων καὶ καλῶν πράξεων γέμοντα, ποθοῦντα
 δὲ τὸν ἀξίως εἶν δυνηθέντα διαλεχθῆναι περὶ αὐτῶν. ἐφ' ὃν
 εἰ μὲν νεώτερος ὢν ἐπέστη, ῥαδίως εἶν ἐπαδειξά τὸν πρόγονον
 ὑμῶν καὶ τῇ φρονήσει καὶ τῇ⁶ φιλοτιμίᾳ καὶ τῇ δικαιο-
 σύνη πλέον διενεγκόντα πάντων τῶν προγεγενημένων ἢ τῇ
 ῥώμῃ τῇ τοῦ σώματος· νῦν δ' ἐπελθὼν ἐπ' αὐτὸν, καὶ κατι- d
 δὼν τὸ πλῆθος τῶν ἐόντων εἰπεῖν, τῆς τε δυνάμει τὴν παρ-

¹ ἑρμηνείας A. C. L.

² τῶν Ἑλλ. A. C. L.

³ σφαγὰς καὶ ταραχὰς A. C. L.

⁴ διάγωτα A. L.

⁵ ἀδισξέρστων A. C. L.

⁶ φιλοσοφία A. C. L.

γῶνας] Κρίται. Con.

ἄλλος] ἑρμηνείας. propriis, i. e. prudenter
 et ad iugum hominum accommodate.
 Wolf. Οὐχ ἕς ἐξ ἄλλος. Con.

Βασιλέων] Sub. αὐτοῦ. AUGER.

ἔξηλλαγμένη] Διαφύκωσι. Con.

Τὴν π. ἀναρῶν τ. α. μοι ἀπτημαρ-
 νησθέντι facultatem dicendi, memm, i. e.
 animadverto me imparem esse gratitatis
 argumenti. Wolf.

οὐσάν μοι κατεμεμψάμεν καὶ τὸν λόγον ἠσθόμεν ¹ διπλάσιον ἂν γενομένοι τοῦ νῦν ἀπεγγινωσκομένου. τῶν μὲν οὖν ἄλλων ² ἀπέστην διὰ τὰς αἰτίας ταύτας, μίαν δὲ πρᾶξιν ³ ἐξ αὐτῶν ἔλαβον, ἥπερ ἦν προσήκουσα μὲν καὶ πρέπουσα τοῖς ⁴ πρᾶξι μέρουσιν, τὸν δὲ καιρὸν ἔχουσα μάλιστα σύμφωνα τοῖς νῦν λεγομένοις.

c μζ. Ἐπειδὴ γὰρ ὄρων τὴν Ἑλλάδα πολέμῳ καὶ στάσει καὶ ⁵ πολλῶν ἄλλων κακῶν μεστὴν οὖσαν, πάσαις ταῦτα καὶ διαλλάξας τὰς πόλεις πρὸς ἀλλήλας ὑπέδειξε τοῖς ἐπιγγινωμένοις, μετ' ὧν καὶ πρὸς οὓς δεῖ τοὺς πόλεμους ἐκφέρειν. ⁶ [μὴ γὰρ ῥηδονήσας] ποιησάμενος ⁷ γὰρ στρατείας ἐπὶ Τροίαν, ἥπερ εἶχε τότε ⁸ μεγίστην δύναμιν τῶν περὶ τὴν Ἀσίαν, τοσαύτου ἐπέβηκε τῇ στρατηγίᾳ τῶν πρὸς τὴν αὐτὴν ταύτην ὑστερὸς πολεμησάντων, ὅσον οἱ μὲν μετὰ τῆς τῶν Ἑλλήνων δυνάμεως ἐν ἔτεσι ὄκτα μόλις αὐτὴν ἐξεπολιόρησαν, ὁ δ' ἐν ἡμέραις ἐλάττωσιν ἢ τοσαύταις καὶ μετ' ὀλίγων στρατεύσας βραδίως αὐτὴν κατὰ κράτος εἴλε. καὶ μετὰ ταῦτα τοὺς βασιλείας τῶν ἔθνῶν τῶν ἐφ' ἑκατέρωθεν τῆς ἠπείρου τὴν παραλίαν κατοικοῦντων ἀπαντας ἀπέκτεινε· οὓς οὐδέποτε ἂν εἰσέβηαι, εἰ μὴ καὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν ἐκράτησε. ταῦτα δὲ πράξας τὰς στήλας τὰς Ἡρακλέους καλουμένας ἐποίησατο, τρέψαισι μὲν τῶν βασιλέων, μνημεῖον δὲ τῆς ἀρετῆς αὐτοῦ καὶ τῶν κινδύνων, ὅρους δὲ τῆς τῶν Ἑλλήνων χάριτος. ταῦτου δ' ἕνεκά σοι περὶ ταύτων διήλθον, ἵνα γνῷς ὅτι σε τυγχάνω τῷ λόγῳ παρακα-

¹ διπλάσιον A. C. L. ² ἀπέστην πάντων διὰ A. C. L. ³ ἐλαξίμενος ἔλαβον C.
 ⁴ ἀμεμψίαι A. C. L. ⁵ τῶν A. L. ⁶ uncus om. A. C. L.
 ⁷ ἢ A. C. L. ⁸ μεγίστου τότε A. C. L.

Καιρὸν] Quo sequuntur de seditiosis quibus laborabat Graecia quo tempore Hercules ipseus patrocinium suscepit, evincunt per καιρὸν intelligi debere eandem temporis occasione, seu simile tempus quoddam Philippo occidisse quod Herculi; adeoque actionem illam Herculeam, qua eo. Graeciam liberavit a malis, etc., simul tempore (vel potius occasione) evocasse, quo eum Philippum ad ea suscipienda hortatur. Si enim per καιρὸν voluisse intelligi temporis occasionem, christi potius dixerat. BATT. occasione, i. e. hic, longitudinem tempori aptatam. Au-

ger. longitudinem, huic orationi aptam. LIANO. Ἐλάττωσιν ἢ τοσαύταις] in diebus paucioribus quam tot, sed. fuerant anni, pr. doctum. Pro τοσαύταις forte legendum τοσούταις, sc. ἴσους. AUGER. Quod opus non est. LIANO. Ἐλάττωσιν ἢ κατὰ μνημεῖον αὐτοῦ καὶ χάριτας ἢ Ἀργεῖαι. B65. 'Te dum incidit totidem diebus Troja, quae annis.' CON. Ἐφ' ἑκατέρωθεν τῆς ἠπείρου] Τῆς τ' Ἀστυγίας καὶ τῆς Ἑρρωπίας, ἢ ἐξ ἑκατέρωθεν ὁ Περικλῆς ἐν τῇ Ἀλιαν. Παν. Ἰων. B. γ'. Ἰδεν.

λῶν ἐπὶ τοιαύτας πράξεις, ἅς ἐπὶ τῶν ἔργων οἱ πρόγονοί σου φαίνονται κάλλιστα προκρίναντες.

μη'. Ἀπαντας μὲν οὖν χρηστὸν τοὺς νοῦν ἔχοντας¹ τὸν κρείττιστον ὑπόσθησάμενους πειραῖσθαι γίγνεσθαι τοιοῦτους, μάλιστα δὲ σοὶ προσήκει.² τὸ γὰρ³ μη' ἄδειν ἄλλοτρίαις χρησθαι παραδείγμασιν, ἀλλ' οἰκτεῖον ὑπάρχειν, πῶς οὐκ εἰκὸς ὑπ' αὐτοῦ σε παροξύνεσθαι καὶ φιλονεικεῖν ὅπως τῶν προγόνων σαυτὸν ὅμοιο παρασκευάσεις; λέγω δ' οὐχ ὡς δυνησόμενον ἀπάσας σε μιμήσασθαι τὰς Ἡρακλέους πράξεις — αὐτὸ γὰρ⁴ ἂν τῶν θεῶν ἐνοιὶ δυνηθεῖεν — ἀλλὰ κατὰ γε τὸ τῆς ψυχῆς ἡθὸς καὶ τὴν φιλανθρωπίαν καὶ τὴν εὐνοίαν, ἣν εἶχεν εἰς τοὺς Ἕλληνας, δύναϊο ἂν ὁμοιωθῆναι τοῖς ἐκείνου βουλήμασιν. ἔστι δὲ σοὶ πεισθέντι τοῖς ὑπ' ἐμοῦ λεγομένοις τυχεῖν δόξης, οἷας ἂν αὐτὸς βουλευθείης· ῥᾶον γὰρ ἐστὶν ἐκ τῶν παρόντων κτήσασθαι σε τὴν καλλίστην, ἣ ἐξ ἂν παράλαβες ἐπὶ τὴν ἔνν ὑπάρχουσαν προελθεῖν. σκεῖψαι δ' ὅτι σε τυγχάνω παρακαλῶν, ἐξ ἂν ποιήσῃ εἰς τὰς στρατείας, οὐ μετὰ τῶν βαρβάρων ἐφ' οὓς οὐ δίκαιον ἐστὶν, ἀλλὰ μετὰ τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τούτους πρὸς οὓς προσήκει τοὺς ἀφ' Ἡρακλέους γεγενητάς πολεμεῖν.

μδ'. Καὶ μὴ θαυμάσης, εἰ διὰ παντός σε τοῦ λόγου περι- 106
103 ρῶμαι προτρέπειν ἐπὶ⁵ τε τὰς εὐεργεσίας⁶ τὰς τῶν Ἑλλήνων καὶ⁷ προσιότητα καὶ φιλανθρωπίαν· ὁρῶ γὰρ τὰς μὲν χαλεπότητας λυσιπράξους οὐσίας καὶ τοῖς ἔχουσι καὶ τοῖς ἐντυγχάνουσι, τὰς δὲ προσιότητας οὐ μόνον ἐπὶ⁸ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἄλλων⁹ ζῶων ἀπάντων εὐδοκιμούσας, ἀλλὰ

¹ τὸ A. C. L. ² τῷ A. ³ μηδὲν A. L. μηδὲ C. ⁴ δύν om. A. C. L.
⁵ ἂν post δυναθῆν ponunt A. C. L. ⁶ βουλήμασιν A. C. L. ⁷ ἡθὸς A. C. L.
⁸ ἔνν om. A. C. L. ⁹ τι om. A. C. L. ¹⁰ τὰς om. A. C. L.
¹¹ κρείττιστος καὶ φιλανθρωπίας A. C. L. ¹² τῶν ζῶων καὶ τῶν A. C. L.
¹³ ζῶων om. A. C. L.

Ἐπὶ τῶν ἔργων] re ipsa. LANG.
Κάλλιστα προκρίναντες] Scil. ἰτίσαν πράξαν. WOLF. κάλλιστα h. l. idem ac καλλίστας. LANG. Γε. μάλιστα προκρίν. COR.
Οἰκτεῖον] ἰσως οἰκία. IDEM.
Ἐπ' αὐτοῦ] Idem ac ἰπὸ τούτου. ex se re exortari. Ceterum se dynastum est accusativus absolutus. AUGER.

Ἐξ ἂν παραλάβῃς] Ex tunc a parte. Initia regni. Philippi tenacia fuerunt et perturbatissima: sed ille tamen, omnibus difficultatibus superatis, tum regnum pa-

trium recuperavit, tum fines imperii longe lateque propagavit. WOLF. Ἐξ ἂν hie idem ac ἰνα vel ἰνας. AUGER.

Ἐπὶ τὰς εὐεργετίας κ. τ. λ.] Ἐπὶ τὸ εὐεργετῆν τοὺς Ἕλληνας, καὶ πρῶτον ἰνα καὶ φιλανθρωπῶν πρὸς αὐτούς. COR.

Χαλεπότητας] Non difficultatem significat hoc loco, sed perositatem, asperitatem, acritatem. WOLF.

Καὶ τοῖς ἔχουσι καὶ τοῖς ἐντυγχάνουσι] Καὶ τοῖς χαλεπῶς ἀπὸ καὶ τοῖς πρὸς οὓς χαλεπῶς προσφέρονται. COR.

καὶ τῶν θεῶν τοὺς μὲν τῶν ἀγαθῶν ἡμῶν ¹ αἰτίους ὄντας Ὀλυμπίους προσαγορευομένους, τοὺς δ' ἐπὶ ταῖς συμφοραῖς **β** καὶ ταῖς τιμωρίαις τεταγμένους δυσχερεστέρας τὰς ἐπιθυμίας ἔχοντας, καὶ τῶν μὲν καὶ τοὺς ἰδιώτας καὶ τὰς πόλεις καὶ νεῶς καὶ βωμοὺς ἰδρυμένους, τοὺς δ' οὐτ' ἐν ταῖς εὐχαῖς οὐτ' ἐν ταῖς θυσίαις τιμωμένους, ἀλλ' ἀποσομπὰς αὐτῶν ἡμᾶς ποιοῦμένους. ἂν ἐνθυμούμενον ἐθίζειν σαυτὸν **γ** χρῆ καὶ μελετᾶν ὅπως ἐτι μᾶλλον ἢ νῦν τοιαύτην ἀπάντες περὶ σοῦ τὴν γνώμην ἔξουσι. χρῆ δὲ τοὺς μείζονος δόξης τῶν ἄλλων ἐπενθυμοῦντας ² περιβάλλεσθαι μὲν τῇ διανοίᾳ τὰς πράξεις δυνατάς μὲν, εὐχῇ δ' ὁμοίας, ἐξεργάζεσθαι δὲ ζῆτειν αὐτάς ὅπως ἂν οἱ καιροὶ παραδιδῶσιν.

δ Ἦ. Ἐκ πολλῶν δ' ἂν κατανοήσῃς ὅτι θεὸς τοῦτον τὸν τρόπον πράττειν, μάλιστα δ' ἐκ τῶν Ἰάσωνι συμβάντων. ἐκεῖνος γὰρ οὐδὲν τοιοῦτον οἶον σὺ κατεργασάμενος μεγίστης δόξης ἔτυχεν, οὐκ ἐξ ἂν ἔπραξεν, ἀλλ' ἐξ ἂν ἔφησεν ἔποι- **ε** εἶτο γὰρ τοὺς λόγους ὡς εἰς τὴν ἠπειρον διαβησόμενος καὶ βασιλεῖ πολεμήσων. ὅπου δ' Ἰάσων λόγω μόνον χρησάμενος οὕτως αὐτὸν ἠξήσῃ, ποίαν τινα χρῆ προσδοκᾶν περὶ σοῦ γνώμην αὐτοῦς ἔξειν, ἣν ἔργῳ ταῦτα πράξης, καὶ μάλιστα μὲν πειραθῆς ὅλην τὴν βασιλείαν εἶναι, εἰ δὲ μὴ, χῶραν ὅτι πλείστην ἀφορίσασθαι καὶ διαλαβεῖν τὴν Ἀσίαν, ³ ὡς λέγουσιν τινες, ἀπὸ Κιλικίας μέχρι Σινώπης; πρὸς δὲ τού- **ε** τοις κτίσαι πόλεις ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ, καὶ κατοικίσαι τοὺς νῦν πλανωμένους δι' ἐνδειαν τῶν καθ' ἡμέραν καὶ λυμαινομένους οἷς ἂν ἐντύχωσιν. οὐς εἰ μὴ ⁴ παύσομεν ἀθροί-

¹ αἰτίους ἡμῶν A. C. L. ² περιβάλλεσθαι A. C. L. ³ ἐν A. C. L. ⁴ παύσομεν A. L.

Δυσχερεστέρας τὰς ἐπιθυμίας] Dii inferi intelligendi, ut Orosus, Furios, alii que quos ἀλάστους [ἀλαστῆρας, κροτοκώλους, πλάσματους] dicunt a perpetuo nocendi studio. WOLF.

Καὶ τῶν μὲν κ. τ. λ.] Melius, puto auctor scripsisset: καὶ τῶν μὲν κ. τ. λ. αἰτίους ἰλλῖς (Olympiis diis) et privatos homines et civitates ponere et templa et aras video. LANG.

Ἀποσομπὰς] Ἀποσημασι sunt ea verba, quibus malum omen deprecamur: Quod abiit! Quod deus avertat! Graece δ' μὴ γίνωτο. [Anglice heaven forbid!] WOLF. Ἀποσημασι explicat Harpocration. ἀπο-

τροπὰς, αποσημασiones. AUGER.

Περιβάλλεσθαι] Ἐποικισθαι. COR. Παραδιδῶσιν] Ἐφίσει, συγχωροῦσιν, ἢ μᾶλλον ἀματάβητος, ἐνδιδῶσιν, ἑλλειπτικῶς τῷ ἰαυτοῦς. COR.

Ἰάσων] Iason, illa aetate Thessaliam princeps, vir magna virtute magnaque potentia praeditus, sed in ipso expeditionis barbariae apparatu, ut et Philippus non multo post, interfectus. AUGER. Cf. Xenoph. Hellen. l. vi. c. 1.

Αὐτοῖς] Ignoro ad quod referatur: pro quo velim legi τῶν ἀθροέντων. AUGER.

Οἷς ἂν ἐντύχωσιν] Scilicet: τῶν καὶ ἀθροέντων, et obvius quaeque spectant et pugae et

ζομένους βίον ἰκανὸν αὐτοῖς ¹ πορίσαντας, λάψουσιν ἡμᾶς
 τσοῦτοι γινόμενοι τὸ πλῆθος, ὥστε μηδὲν ἔττω αὐτοὺς
 104 εἶναι φοβεροὺς τοῖς Ἕλλησιν ἢ τοῖς βαρβάροις ὧν οὐδεμίαν 107
 ποιούμεθα πρόνοιαν, ἀλλ' ἀγνοοῦμεν κοινὸν φόβον καὶ κίν-
 δυνον ἅπασιν ἡμῖν αὐξάνομενον. ἐστὶν οὖν ἀνδρὸς μέγα φρο-
 νοῦντος καὶ φιλέλλητος καὶ πορρωτέρω τῶν ἄλλων τῇ δια-
 νοίᾳ καθαροῦντος, ἀπεχρησάμενον τοῖς τοιοῦτοις πρὸς τοὺς
 βαρβάρους, καὶ χάριαν ἀποτεμόμενον τσοαύτην ὅσην ὀλίγη
 πρότερον εἰρήκαμεν, ἀπαλλάξαι τε τὰς ξυμπεσομένους
 τῶν κακῶν ὧν αὐτοὶ τ' ἔχουσι καὶ τοῖς ἄλλοις παρέχουσι,
 καὶ πόλεις ἐξ αὐτῶν συστήσαι, καὶ ταύταις ² ὀρίσαι τὴν ἡ
 Ἑλλάδα καὶ προβαλέσθαι πρὸ πάντων ἡμῶν. ταῦτα
 γὰρ πράξας οὐ μόνον ἐκείνους εὐδαίμονας ποιήσεις, ἀλλὰ
 καὶ πάντας ἡμᾶς εἰς ἀσφάλειαν καταστήσεις. ἦν δ' οὗτ'
 τούτων διαμάρτης, ἀλλ' ἐκεῖνό γε ῥαδίως ποιήσεις, τὰς
 πόλεις τὰς τὴν Ἀσίαν κατοικοῦσας ἐλευθερώσεις. ὅτι δ'
 ἦν τούτων πράξαι δυνατῆς ἢ καὶ μόνον ἐπιχειρήσης, οὐκ
 ἐστ' ὅπως οὐ μᾶλλον τῶν ἄλλων εὐδοκιμήσεις, καὶ δίκαιως, c
 ἢ περὶ ἐπὶ ταῦτα αὐτὸς δ' ὀρήσης καὶ τοὺς Ἕλληνας προ-
 τρέψης.

νά. Ἐπεὶ νῦν γε τίς οὐκ ἂν εἰκότως τὰ συμβεβηκότα
 θαυμάσειε καὶ καταφρονήσειεν ἡμῶν; ὅπου παρὰ μὲν τοῖς
 βαρβάροις, οὓς ὑπαίληφαμεν μαλακοὺς εἶναι καὶ πολέμων
 ἀπειροὺς καὶ διεφθαρμένους ὑπὸ τῆς τρυφῆς, ἀνδρες ³ ἐγγε-
 γνάσιν οἱ τῆς Ἑλλάδος ἠξίωσαν ἄρχων, τῶν δ' Ἑλλήνων d
 οὐδεὶς ⁴ τσοῦτον πῆφράνηκεν, ὥστ' ἐπιχειρῆσαι τῆς Ἀσίας
 ἡμᾶς ποιῆσαι κυρίου, ἀλλὰ τσοῦτον αὐτῶν ἀπολελειμ-
 μένοι τυγχάνομεν, ὥστ' ἐκεῖνοι μὲν οὐκ ἄκησαν οὐδὲ πρῶ-
 πάξαι τῆς ἔχθρας τῆς πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ἡμεῖς δ' οὐδ'
 ὑπὲρ ὧν κακῶς ἐπάδομεν ⁵ ἀμύνεσθαι τολμῶμεν αὐτοὺς,
 ἀλλ' ὁμολογούντων ἐκείνων ἐν ἅπασιν τοῖς πολέμοις μήτε
 στρατιώτας ἔχειν μήτε στρατηγούς ⁶ μήτ' ἄλλο μηδὲν τῶν

¹ πορίσαντας; A. L.⁴ τσοῦτο A. C. L.² ἔχουσαι A. C. L.⁵ ἀμύνεσθαι A. C. L.³ γνήσιν A. C. L.⁶ καὶ L.

que oppidula ditiorum. WOLF.

Ἐπιχειρήσαντες τὰς πόλεις] I. e. τοῖς
 ἐξ ἀσφαλείας κληρονομῶν συνηθισμένον. IDEM.Ἐπιχειρήσαντες] Ἀπὸ τῆς Περσῶν βασι-
 λείας ἀποχωρήσαντες. COR.

[Harpocration explicit

misdeferentibus. Sed hoc in loco rectius
 explicari patet: vitam vegetandam agen-
 tes. LIANO. Τὸς ἐπὶ ζῆτις ἀσφαλισμένους.
 COR.

ε εἰς τοὺς κινδύνους χρησίμων, ἀλλὰ ταῦτα πάντα ὑπὲρ ἡμῶν μεταπεμπομένων, εἰς τοῦθ' ἤκομεν ἐπιθυμίας τοῦ κακῶς ἡμᾶς αὐτοὺς ποιεῖν, ὡς τ', ἐξόν ἡμῖν τακτικῶν ἀδείων ἔχαιν, πρὸς ἡμᾶς ¹ τ' αὐτοὺς περὶ μικρῶν πολεμοῦμεν, καὶ τοὺς ἀφισταμένους τῆς ἀρχῆς τῆς βασιλέως συγκαταστρα- 105
108 φόμεθα, καὶ λελήθαμεν ἡμᾶς αὐτοὺς ἐνίοτε μετὰ τῶν πατριῶν ἐχθρῶν τοὺς τῆς αὐτῆς συγγενείας μετέχοντας ἀπολλύναι ζητοῦντες.

νβ. Διὸ καὶ σοὶ νομίζω συμφέρον, οὕτως ἀνάνδρους διακειμένων τῶν ἄλλων, προστῆναι τοῦ πολέμου ² τοῦ πρὸς ἐκεῖνον. προσήκει δὲ τοῖς μὲν ἄλλοις τοῖς ἀφ' Ἡρακλέους πεφυκόσι καὶ τοῖς ἐν πολιτείᾳ καὶ νόμοις ἐνδεδεμένοις ἐκεῖνην τὴν πόλιν στέργειν, ἐν ᾗ τυγχάνουσι κατοικοῦντες, σὲ δ' ὡς περὶ ἀφαιτον γεγεννημένον ³ ἀπάσαι τὴν Ἑλλάδα πατρίδα ⁴ νομίζειν, ὡς περὶ ὁ γεννήσας ὑμᾶς, καὶ κινδυνεύειν ὑπὲρ αὐτῆς ὁμοίως ⁵ ὡς περὶ ὑπὲρ ὧν μάλιστα σπουδαίεις.

νγ. Ἴσως δ' ἂν τινες ἐπιτιμῆσαι μοι τολμησάτω τῶν οὐδὲν ἄλλο δυναμένων ἢ τοῦτο ποιεῖν, ὅτι σὲ προειλόγην παρακαλεῖν ἐπὶ τε τὴν στρατείαν τὴν ἐπὶ τοὺς βαρβάρους καὶ τὴν ἐπιμέλειαν τὴν τῶν Ἑλλήνων, παραλιπὼν τὴν ἑμαυτοῦ πόλιν.

ε νδ. Ἐγὼ δ', εἰ μὲν πρὸς ἄλλους τινὰς πρότερον ἐπιχειροῦν διαλέγεσθαι περὶ τούτων ἢ πρὸς τὴν πατρίδα τὴν τρις τοὺς Ἑλλήνας ἐλευθερώσασαν, δις μὲν ἀπὸ τῶν βαρβάρων, ἀπᾶς δ' ἀπὸ τῆς Λακεδαιμονίων ἀρχῆς, ὁμολογοῦν ἀντὶ πηλημελείην· νῦν δ' ἐκεῖνη ⁵ μὲν φανήσεται ⁶ πρώτη ἐπὶ ταῦτα προτρέπων ὡς ἠδυνάμην μετὰ πλείστης σπουδῆς, αἰσθανόμενος δ' ἔλαττον αὐτὴν φροντίζουσαν τῶν ὑπ' ἐμοῦ ⁷ λεγομένων ἢ τῶν ἐπὶ τοῦ θήματος μαινομένων, ἐκεῖνη μὲν

¹ τ' om. A. C. L. ² τοῦ om. A. C. L. ³ ἀπᾶσα A. C. L.
⁴ ὡς ἐπὶ δ' ἂν A. C. L. ⁵ μὲν om. A. C. L. ⁶ πρώτην A. C. L.

Ἐκεῖνη] Regem Persarum. Auger priores necessitates legedum esse oporitur ἐκεῖνος, i. e. barbaros. LANG.
"Ὡς περὶ ἀφαιτον γεγεννημένον]" Ὡς περὶ ἀπολειμμένη καὶ ἀνοφύττα πατρίδος Ἰλίας. μνημονεύει τῆς ἀστίας τῆσδε μεταφορῆς καὶ Ἀριστοτέλης Ρητορικῆ, Γ. ια'. COR.
"Ὡς περὶ ὁ γεννήσας ὑμᾶς]" Ὁ πρόγονος ἡμῶν Ἡρακλῆς. COR.
Ἐπὶ ταῦτα τὴν στρατείαν κ. τ. λ.] I. e. ἵνα στρατεύσῃ ἐπὶ τοὺς βαρβάρους καὶ ἐπιμελήσῃ τῶν Ἑλλήνων. WOLF.
Ἀλλ' μὲν] Scil. in Marathonis campo, et altera vice apud Salaminem.
"Ἀπᾶς δ']" Cum Conos navali praelio victor Laedemoniis principatum eripuit. Nisi forte quis referre velit ad superiora tempora, cum post interfectum Persarum regem potiri coeperunt Athenienses. WOLF.
τῶν ἐπὶ τοῦ θήματος μαιν.] Wolf. vertit: pro suggestu insanientium. Ego vero in

εἶσα, τῆς δὲ πραγματείας οὐκ ἀπέστη. διὸ δικαίως ἂν
 με πάντες ἐπαινοῖεν, ὅτι, τῇ δυνάμει ταύτῃ χαίμενος ἦν
 ἔχων τυγχάνω, διατετέλεκα πάντα τὸν χρόνον πολεμῶν
 μὲν τοῖς βαρβάροις, κατηγορῶν δὲ τῶν μὴ τὴν αὐτὴν ¹ ἐμοὶ
 γνῆμην ἔχόντων, προτρέπειν δ' ἐπιχειρῶν οὓς ἂν ² ἐλπίσω
 μάλιστα δυνήσεσθαι τοὺς μὲν Ἑλλήνας ἀγαθὸν τι ποιῆσαι,
 τοὺς δὲ βαρβάρους ἀφελῆσθαι τὴν ὑπάρχουσαν εὐδαιμονίαν.
 διόπερ καὶ νῦν πρὸς σέ ποιῶμαι τοὺς λόγους, οὐκ ἀγνοῶν ε
 ὅτι ³ τούτοις μὲν ⁴ ὑπ' ἐμοῦ λεγομένοις πολλοὶ φρονήσουσι,
 108 τοῖς δ' αὐτοῖς τούτοις ὑπὸ σοῦ πραττομένοις ἅπαντες συνη-
 σθήσονται. τῶν μὲν γὰρ εἰρημένων οὐδεὶς κεκοινῶνηκε, τῶν
 δ' ⁵ ὠφελιῶν τῶν κατεργασθησομένων οὐκ ἔστιν ὅστις οὐκ
 οἴησεται μεδέξιν.

νε'. Σκέψαι δ' ὡς αἰσχρὰν περιορᾶν τὴν Ἀσίαν ἄμεινον 109
 πράττουσαν τῆς Εὐρώπης καὶ τοὺς βαρβάρους εὐπορωτέρας
 ὄντας τῶν Ἑλλήνων, ἔτι δὲ τοὺς μὲν ἀπὸ Κύρου τὴν ἀρχὴν
 ἔχοντας, ὃν ἡ μήτηρ εἰς τὴν ὁδὸν ἐξέβαλε, ⁶ βασιλείας με-
 γάλους προσαγορευομένους, ταὺς δ' ἀφ' Ἡρακλέους πεφυκό-
 τας, ὃν ὁ γεννήσας διὰ τὴν ἀρετὴν εἰς θεοὺς ἀνήγαγε, ταπει-
 νοτέρους ὀνόμασιν ἢ ⁷ κείνους προσαγορευομένους. ἂν οὐδὲν
 ἕατέον οὕτως ἔχειν, ⁸ ἀλλ' ἀναστρεπτέον καὶ μεταστατέον b
 ἅπαντα ταῦτ' ἔστιν.

νε'. Εὐ δ' ἴσθι μηδὲν ἂν με τούτων ἐπιχειρήσαντα πεί-
 θειν σε, εἰ δυναστείαν μόνον καὶ πλοῦτον εἰρῶν ἐξ αὐτῶν
 γενησόμενον ἠγοῦμαι γὰρ τά γε τοιαῦτα καὶ νῦν σοι πλείω
 τῶν ἱκανῶν ὑπάρχειν, καὶ πολλὴν ἀπληστίαν ἔχειν ὅστις
 προαιρεῖται κινδυνεύειν ὥστ' ἢ ταῦτα λαβεῖν ἢ στερηθῆναι
 τῆς ψυχῆς. ἀλλὰ γὰρ οὐ πρὸς τὰς τούτων κτήσεις ἀπο-
 βλείψας ποιῶμαι τοὺς λόγους, ἀλλ' οἶόμενος ἐκ τούτων με- c
 γίστην σοι καὶ καλλίστην γενήσεσθαι δοξάν. ἐνδυμοῦ δ'
 ὅτι τὸ μὲν σῶμα θνητὸν ἅπαντες ἔχομεν, κατὰ δὲ τὴν
 εὐδοξίαν καὶ τοὺς ἐπαίνους καὶ τὴν φήμην ⁹ καὶ τὴν μνήμην
 τὴν τῷ χρόνῳ συμπαρακολουθοῦσαν ἀθανασίας μεταλαμ-

¹ με A. L. ἐμοὶ post ἔχόντων posit C.

² ἐλπίσω A. C. L.

³ τοῖς A. C. L.

⁴ ὑπ' ἐμοῦ μὲν A. C. L.

⁵ ὠφελιῶν A. C. L.

⁶ βασιλεῖς A. L.

⁷ κείνοι A. C. L.

⁸ ἀλλὰ μεταστατέον καὶ ἀναστρεπτέον A. L.

⁹ καὶ τὴν μνήμην om. A. C. L.

βάνομεν, ἥς ἀξίον ὀρεγομένους καθ' ὅσον οἰοί τ' ἔσμεν ὅτι-
 οὖν πάσχειν. ἰδοὺ δ' ἂν καὶ τῶν ἰδιωτῶν τοὺς ἐπιεικιστά-
 τους ὑπὲρ ἄλλου μὲν οὐδανὸς ἂν τὸ ζῆν ἀντικαταλλαξαμέ-
 d νους, ὑπὲρ δὲ τοῦ τυχεῖν καλῆς δόξης ἀποθήσκειν ἐν τοῖς
 πολέμοις ἐθέλοντας, ὅλως δὲ τοὺς μὲν τιμῆς ἐπιθυμοῦντας
 αἰεὶ μαιζονοῦς ἥς ἔχουσιν ὑπὸ πάντων ἐπαινουμένους, τοὺς δὲ
 πρὸς ἄλλο τι τῶν ἰόντων ἀπλήστως διακικιμένους ἀκρατε-
 στέρους καὶ φαυλοτέρους εἶναι δοκοῦντας. τὸ δὲ μέγιστον τῶν
 εἰρημένων, ὅτι συμβαίνει τοῦ μὲν πλοῦτου καὶ τῶν δυναστειῶν
 e πολλάκις τοὺς ἐχθροὺς κυρίους γίνεσθαι, τῆς δ' εὐνοίας
 τῆς παρὰ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν προειρημένων 107
 μηδένας ἄλλους καταλείπεσθαι κληρονόμους πλην τοὺς ἐξ
 ἡμῶν γεγυνοτάς. ὥστ' ἡσχυνόμην ἂν, εἰ μὴ τούτων ἕνεκα
 110 συνεβούλευόν ² σοι καὶ τὴν στρατείαν ποιεῖσθαι ταύτην καὶ
 πολεμεῖν καὶ κινδυνεύειν.

νζ'. Οὕτως δ' ἄριστα βουλεύσῃ περὶ τούτων, ³ ἣν ὑπο-
 λάβῃς μὴ μόνον τὸν λόγον τούτων ⁴ σε παρακαλεῖν, ἀλλὰ
 καὶ τοὺς προγόνους καὶ τὴν τῶν ⁵ βαρβάρων ἀνανδρίαν καὶ
 τοὺς ὀνομαστοτάτους γενομένους καὶ δόξαντας ἡμιθέους εἶναι
 διὰ τὴν στρατείαν τὴν ἐπ' ἐκείνους, μάλιστα δὲ πάντων τὸν
 καιρὸν, ἐν ᾧ σὺ μὲν τυγχάνεις τῶσαύτην δύναμιν κεκτημένος
 b ὅσῃν οὐδεὶς τῶν τὴν Εὐρώπην ⁶ κατοικησάντων, πρὸς ὃν δὲ
 πολεμήσεις, οὕτως ἐστὶ σφόδρα μεμισημένος καὶ καταπε-
 φρονημένος ὑφ' ἀπάντων ὡς οὐδεὶς πώποτε τῶν βασιλευ-
 σάντων.

νη'. Πρὸ πολλοῦ δ' ἂν ἐποίησάμην οἷόν τ' εἶναι ⁷ συνε-
 ρᾶσαι τοὺς λόγους ⁸ ἅπαντας τοὺς ὑπ' ἐμοῦ περὶ τούτων
 εἰρημένους· μάλλον γὰρ ἂν ⁹ ἀξίος αὐτος ἔδοξεν τῆς ὑπο-
 c θέσεως. οὐ μὴν ἀλλὰ σέ ¹⁰ γε χρὴ σκοπεῖν ἐξ ἀπάντων τὰ
 συντείνοντα καὶ προτρέποντα πρὸς τὸν πόλεμον τούτον·
 11 οὕτω γὰρ ἂν ἄριστα βουλεύσαιο περὶ αὐτῶν.

νθ'. Οὐκ ἀγνοῶ δ' ὅτι πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων τὴν βασι-

¹ ἀνοήτως φιλομαίοντι τοῖς πολλοῖς ὀλοσχερῶς διακίμει. A. C. L.

² ἂν A. C. L.

⁴ σε τούτων A. C. L.

³ σε A. L.

⁵ πατέρων ἀνδρίαν A. C. L.

⁶ οἰκισάντων A. C. L.

⁷ ὅπως ἂν συναρᾶσαιμι A. C. L.

⁸ πάντας A. C. L.

⁹ ἀξίως ἔδοξεν οὕτως ἢ πραγματεία εἶναι τῆς A. C. L.

¹⁰ τι L.

¹¹ οὕτω - - - - - αὐτῶν om. A. C. L.

λέας δύναμιν ἀμαχον εἶναι νομίζουσιν ἂν ἄξιον θαυμάζειν, εἰ τὴν ὑπ' ἀνδράπου βαρβάρου καὶ κακῶς τετραμμένου κατασταθεῖσαν καὶ ¹ συπαχθεῖσαν ἐπὶ δουλείᾳ, ταύτην ὑπ' αἰδρός Ἕλληρος καὶ περὶ τοὺς πολέμους πολλὰν ἐμπειρίαν ἔχοντος μὴ νομίζουσιν ἂν ἐπ' ἐλευθερίας διαλυθῆναι, καὶ ταύτ' εἰδότες ὅτι συστήσασθαι μὲν ἐστὶν ἅπαντα χαλεπὸν, διαλύσασθαι δὲ ῥαδίον.

ξ'. Ἐνδυμῶ δ' ὅτι μάλιστα τούτους τιμᾶσι ἅπαντες καὶ θαυμάζουσιν, οἵτινες ² ἀμφοτέρωθεν δύνανται, καὶ πωλεῖσθαι καὶ στρατηγεῖν. ὅταν οὖν ὄρῃς τοὺς ἐν μιᾷ πόλει ³ ταύτην ἔχοντας τὴν φύσιν εὐδοκίμουστας, ποίους τινας χρὴ προσδοκᾶν ταῖς ἐπαύσις ἐσεσθαι τοὺς περὶ σοῦ ρηθησομένους, ὅταν φαίηταις μὲν εὐθραγείαις ἐν ἅπασιν τοῖς Ἕλλησι ^e πεπωλοτευμένους, ταῖς δὲ στρατηγίαις ταῖς βαρβάρους ¹⁰⁸ κατεστραμμένους; ἐγὼ μὲν γὰρ ἠγαῦμαι ταῦτα πέραις ἔχειν οὐδένα γὰρ ἄλλον ποτὲ δυνῆσεσθαι μείζω πράξαι τούτων· οὔτε γὰρ ἐν τοῖς Ἕλλησι ⁴ γενήσεσθαι τηλικούτου ἔργου, ¹¹¹ ὅσον ἐστὶ τὸ πῶτας ἡμᾶς ἐκ τούτων πολεμῶν ἐπὶ τῆν ὀμόμοιαν προαγαγεῖν, οὔτε ⁵ τοῖς βαρβάροις εἰκὸς ἐστὶ συστήσασθαι τηλικαύτην δύναμιν, ἣν τὴν νῦν ὑπερχουσαν καταλύσῃς· ὥστε τῶν ⁶ μὲν ἐπιγυνομένων, οὐδ' ἦν τις τῶν ἄλλων δεινέγκη τὴν φύσιν, οὐδ' ἔξει ποτὶσθαι τοιοῦτον. ἀλλὰ μὴν τῶν ⁷ γε προγεγενημένων ⁸ ἔχω μὲν ὑπερβαλεῖν τὰς πράξεις τοῖς ^b ἤδη διὰ σοῦ κατειργασμένοις, ⁹ αἰ γλίσχρωσ, ἀλλ' ἀληθεῶς· ὅστις γὰρ ἔβη τούτῳ τυγχάνεις κατεστραμμένος ὅσους οὐδεὶς πώποτε τῶν ἄλλων Ἕλλήνων πόλις εἶλε, πῶς οὐκ ἂν πρὸς ἕκαστον αὐτῶν ἀντιπαραβαλὼν ῥαδίως ἂν ἐπέδεξα μείζω σε κακείνων διαπεπραγμένον; ἀλλὰ γὰρ εὐλόγησον

¹ συπαχθεῖσαν C.

² ἀμφοτέρωθεν δύναται A. L. ἂν ἀμφοτέρωθεν δύναται C.

³ ταύτην A. C. L.

⁴ γενήσεσθαι A. C. L.

⁵ ἐν τοῖς A. C. L.

⁶ ἢ μὲν L.

⁷ γε om. A. C. L.

⁸ ἔχωμεν ὑπερβαλεῖν A. ἔχωμεν παραβαλεῖν C. L.

⁹ οὐκ εἰσχωρῶ A. C. οὐκ ἔχθρῶς L.

Ταῦτα πέραις ἔχειν] hæc extrema, seu maximè, esse futura. LANG.

Τῶν προγεγενημένων ἔχωμεν ὑπερβαλεῖν κ. τ. λ.] Ad verbum interpretor: possumus superare actiones majorum hæc jam a te factis, i. e. possumus dicere actiones majorum hæc jam a te factis superari. AUGER. Ego e Cod. Fogg. παραβαλεῖν

et ἔχθρῶς revoconvi. Sensus totius est: possumus quidem res a te gestas cum majorum illis comparare, imò demonstrare, tuas esse superiores; sed abstinere, tam quod, etc. Auger. verò cum explanatione vix audendus est. LANG.

Πρὸς ἕκαστον] Soil. τῶν προγεγενημένων. IDEM.

ἀποσχέσθαι τῆς τοιαύτης ιδέας δι' αἰμώτερα, διὰ τε τοὺς οὐκ ευκαιρίως αὐτῇ χρωμένους, καὶ διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι εταπεινότερους ποιῆν τῶν νῦν ὄντων τοὺς ἡμιθέους εἶναι νομιζομένους.

Ξα'. Ἐνδυμῶ δ', ἵνα τι καὶ τῶν ἀρχαίων εἴπωμεν, ὅτι τὸν Γαντάλου πλοῦτον καὶ τὴν Πέλοπος ἀρχὴν καὶ τὴν Εὐρυσθέως δύναμιν οὐδεὶς ἂν οὔτε λόγων εὐρετῆς οὔτε ποιητῆς ἐπαινέσειεν· ἀλλὰ ¹ μετὰ γε τὴν Ἡρακλέους ὑπερβολὴν καὶ τὴν Θησέως ἀρετὴν ² τοὺς ἐπὶ Τροίαν στρατευσαμένους καὶ τοὺς ἐκείνοις ὁμοίους γενομένους ἅπαντες ἂν εὐλογήσειαν. ³ καίτοι τοὺς ὀνομαστοτάτους καὶ ⁴ τοὺς ἀρίστους αὐτῶν ⁵ ἴσμεν ἐν μικροῖς πολυχίνοις καὶ νησυδρίοις τὰς ἀρχὰς κατασχόντας. ἀλλ' ὅμως ἰσόθεον καὶ ⁶ παρὰ πᾶσιν ὀνομαστὴν τὴν αὐτῶν δόξαν κατέλιπον· ἅπαντες γὰρ φιλοῦσιν οὐ τοὺς σφίσι αὐτοῖς μεγίστην δυναστείαν ⁷ κτησαμένους, ἀλλὰ τοὺς τοῖς Ἑλλήσι πλείστων ἀγαθῶν αἰτίους γεγεννημένους.

Ξβ'. Οὐ μόνον δ' ἐπὶ τούτων αὐτοὺς ὄψει τὴν γνώμην ταύτην ἔχοντας, ἀλλ' ἐπὶ πάντων ὁμοίως. ἐπεὶ καὶ τὴν πόλιν ἡμῶν οὐδεὶς ἂν ἐπαινέσειεν, οὐδ' ὅτι τῆς θαλάττης ἤρξεν, οὐδ' ὅτι ⁸ τοσοῦτον πλῆθος ⁹ χρημάτων εἰσπράξασα τοὺς συμμάχους εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀνήνεγκεν, ἀλλὰ μὴν οὐδ' ὅτι ¹⁰ πολλῶν πόλεων ἐξουσίαν ἔλαβη, τὰς μὲν ἀναστοτάτους ποιεῖσαι, τὰς δ' αὐξῆσαι, τὰς δὲ ὅπως ἤβουλήθη διοικῆσαι, — ¹¹² πάντα γὰρ ⁹ ταῦτα παρῆν αὐτῇ πράττειν — ἀλλ' ἐκ τούτων μὲν πολλὰι κατηγορίαι κατ' αὐτῆς γεγόνασιν, ἐκ δὲ τῆς ¹⁰ Μαραθῶνι μάχης καὶ ¹¹ τῆς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας, καὶ μάλιστα ὅτι τὴν αὐτῶν ἐξέλιπον ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων σωτηρίας, ἅπαντες αὐτὴν ἐγκωμιάζουσι. τὴν δ' αὐτὴν γνώ-

¹ γε μετὰ A. L. μετὰ om. C. ² καὶ τοὺς A. C. L. ³ καὶ A. L.
⁴ τῶς om. A. C. L. ⁵ παρὰ om. A. C. L. ⁶ ἀρισταίους A. C. L.
⁷ τοσοῦτο A. C. L. ⁸ τῶν χρημάτων A. L. ⁹ ταῦτα γὰρ ἅπαντα A. C. L.
¹⁰ ἐν Μαραθῶνι A. C. L. ¹¹ τῆς ἐν om. A. C. L.

Τῆς τοιαύτης ιδέας] Scil. τῶν λόγων, i. e. τῆς ἀντιπαράθεως πρὸς τοὺς ἡμιθέους.
WOLF. hoc genus vel hoc vs. LANG.
Δι' ἀμφοτέρω] I. e. διὰ δύο πρὸς ἄλλους.
WOLF.
Τὸς οὐκ εὐκαιρίως] Τὸς ἐπιεικῶς. IDEM.
Τῶν νῦν ὄντων] Σαυτῶ, τοῦ φίλιππου.
IDEM.
Τοὺς ἡμιθέους] Τὸς ἐπὶ Τροίᾳ στρατευσα-
μένους. IDEM.
Ἐπὶ τούτων] de his, i. e. ad Trojam militantiibus. αὐτῶς refertur ad ἅπαντας v. 14. LANG.
Εἰσπράξασα τοὺς συμμάχους] quam a sociis exegit. LANG.
Ἐξ τῆς ἀκρόπολις] Cf. Symmachic. § μ'.
Ἐξέλιπον] Np. ἢ Ἀθηναίων. AUGER.

μη καὶ περὶ Λακεδαιμονίων ἔχουσι· καὶ γὰρ ἐκείνων μάλ-
λον ¹ ἀγαπᾶται τὴν ἥτταν τὴν ἐν Θεσμοπύλαις ἢ τὰς ἀλλὰς
νίκαις, καὶ τὸ τρόποσιον τὸ μὲν κατ' ἐκείνων ὑπὸ τῶν βαρ-
βάρων σταθὴν ἀγαπᾶσι ² καὶ θεωροῦσι, τὰ δ' ὑπὸ Λακεδαι-
μονίων κατὰ τῶν ἄλλων οὐκ ἐπαινοῦσιν ἀλλ' ἀηδῶς ὀραῖσιν.
ἤγουνται γὰρ τὸ μὲν ἀρετῆς εἶναι σημεῖον, τὰ δὲ πλεονεξίας.

ξγ'. Ταῦτ' οὖν ἐξετάσας ³ ἅπαντα καὶ δελθὼν πρὸς σοῦ-
τόν, ἦν μὲν τι τῶν εἰρημέων ⁴ ἢ μαλακώτερον ⁵ ἢ καταδε-
έστερον, ⁶ αἰτιῶ τὴν ἡλικίαν ⁷ τὴν ἐμὴν, ἢ δικαίως ἂν ἅπαντες c
συγγνώμην ἔχοιεν· ἦν δ' ὅμοια τοῖς πρότερον διαδεδομέναις,
νομίζεω αὐτὰ χρῆ μὴ τὸ γῆρας τοῦμὸν εὐρεῖν, ἀλλὰ τὸ δικ-
μῶνιον ὑποβαλεῖν, οὐκ ἐμοῦ φροντίζον, ἀλλὰ τῆς Ἑλλάδος
κηδόμενον, καὶ βουλόμενον ταύτην τε τῶν κακῶν ἀπαλλάξαι
τῶν παρόντων, καὶ σοὶ πολὺ μείζω περιδεῖναι ⁸ δόξαν τῆς
νῦν ὑπαρχούσης. οἶμαι δὲ σε οὐκ ἀγνοεῖν ὃν τρόπον οἱ θεοὶ
τὰ τῶν ἀνθρώπων διοικοῦσιν. οὐ γὰρ αὐτέχειρες οὔτε ⁹ τῶν d
ἀγαθῶν οὔτε τῶν κακῶν γίνονται τῶν ¹⁰ συμβαινόντων αἰ-
τοῖς, ἀλλ' ἐκάστοις τοιαύτην ἔννοιαν ἐμποιοῦσιν, ὥστε δι' ἀλ-
λήλων ἡμῖν ἐκάτερα παραγίγνεσθαι τούτων. οἷον ἴσως καὶ
νῦν τοὺς μὲν λόγους ἡμεῖν ἀπέπειμαι, ἐπὶ δὲ τὰς πράξεις σὲ
τάττουσι, νομίζοντες τούτων μὲν σὲ κάλλιστ' ἂν ἐπιστα-
τῆσαι, τὸν δὲ λόγον τὸν ἐμὸν ἡμῶστ' ἂν ὀχληρὸν γενέσθαι
τοῖς ἀκούουσιν. ἤγοῦμαι δὲ καὶ τὰ πεπραγμένα πρότερον
οὐκ ἂν ποτέ σοι γενέσθαι τηλικαῦτα τὸ μέγεθος, εἰ μὴ τις c
θεῶν αὐτὰ συγκατάρδωσεν, οὐχ ἵνα τοῖς βαρβαροῖς μόνον
110 τοῖς ἐπὶ τῆς Εὐρώπης κατοικοῦσι πολεμῶν διατελῆς, ἀλλ' 113
ἔπως ¹¹ ἂν ἐν τούτοις γυμνασθεῖς καὶ λαβὼν ἐμπειρίαν καὶ
γνωσθεῖς οἷος εἶ ταύτων ἐπιθυμήσης, ἂν ¹² ἐγὼ τυγχάσω

¹ ἀγαπᾶται μάλλον A. C. L.

² καὶ θεωροῦσι om. C.

³ πάντα A. C. L.

⁴ εἰς A. L.

⁵ καὶ A. C. L.

⁶ ἀποβλέπων εἰς τὸν A. C. L.

⁷ τὴν ἐμὴν θεῖ A. L. θεῖ τὴν ἐμὴν C.

⁸ δόξαν πολλὴ μείζον τιμωθεῖται τῆς A. C. L.

⁹ μετὰ τῶν A. [μετὰ] τῶν L.

¹⁰ συνόντων A. C. L.

¹¹ ἂν om. A. C. L.

☉ ἰγὼ om. A. C. L.

[ἐξετάσας] Deberet legi ἐξετάσωντα et
καλῶντα propter δι' quod sequitur, et
ad quod subandiri debet et. IDEM. Sed
anacoluthin est. LXXO.

[Ὀμῶν] Sub. ἦ.

[Διαδεδομέναις] Videtur paulo sonantius
et insignificantius esse quam διαδεμέναις,
quod alius ponit. WOLF.

Οὐ γὰρ αὐτέχειρες — ἀπείτ[η]· Ὁ οὐκ· οἱ
θεοὶ εἰς τοὺς αὐτοὺς ἴδιαις χερσὶ δίδωσιν αὐτοὺς
τάγαθὰ οὔτε τὰ κακὰ τὰ συνόντα [συμβαί-
οντα] τοῖς ἀνθρώποις. Con. Steph. in
Theaur. vauit: non enim dñi manus pro-
pris vel dona vel moia dant. et de usu
horum genitivorum monet.

συμβεβουλευκώς. αἰσχροὺν οὖν ἐστὶ καλῶς τῆς τύχης ἡγου-
μένης ἀπολειφθῆναι, καὶ μὴ παρασχεῖν ¹ αὐτὸν εἰς ² ὃ
βαίλεται σε προαγαγεῖν.

ξδ'. Νομίζω δὲ χρῆναί σε πάντας μὲν τιμᾶν τοὺς περὶ
τῶν σοὶ πεπραγμένων ἀγαθὸν τι λέγοντας, κάλλιστα μὲντοι
νομίζειν ἐγκωμιάζειν ἐκείνους τοὺς μείζονων ἔργων ³ ἢ τηλι-
^b κούτων τὴν σὴν φύσιν ἀξιοῦντας, καὶ τοὺς ⁴ μὴ μόνον ἐν τῷ
παρόντι κεχαρισμένως διειλεγμένους, ἀλλ' οἱ τινες ⁵ ἂν τοὺς
ἐπιγιγνομένους οὕτω ⁶ ποιήσωσι τὰς σὰς πράξεις θαυμάζειν
ὡς οὐδενὸς ἄλλου τῶν προγεγενημένων. πολλὰ δὲ βουλόμενος
τοιαῦτα λέγειν οὐ δύναμαι· τὴν δ' αἰτίαν δι' ἣν, πλεονάκεις
ταῦ δέοντος εἶρηκα.

ξε'. Λοιπὸν οὖν ἐστὶ τὰ προειρημένα συναγαγεῖν, ἵν' ὡς
^c ἐν ἐλαχίστοις κατίδοις τὸ κεφάλαιον τῶν συμβεβουλευ-
μένων. φημί γάρ χρῆναί σε τοὺς μὲν Ἕλληνας εὐεργετεῖν,
Μακεδόνων δὲ βασιλεύειν, τῶν δὲ βαρβάρων ὡς πλείστων
ἀρχεῖν. ἦν γὰρ ταῦτα πράττης, ἅπαντές σοι χάριον ἔχουσι,
οἱ μὲν Ἕλληνες ὑπὲρ ὧν ⁸ εὐπάσχουσι· Μακεδόνες δ' ⁹ ἦν
βασιλικῶς ἀλλὰ μὴ τυραννικῶς αὐτῶν ἐπιστατῆς, τὸ δὲ
^d τῶν ἄλλων γένος ⁹ ἦν διὰ σὲ βαρβαρικῆς δεσποτείας ἀπαλ-
λαγέντες Ἑλληνικῆς ἐπιμελείας τύχῃσι. ταῦθ' ὅπως μὲν
γέγραπται τοῖς καιροῖς καὶ ταῖς ἀκριβεῖαις, παρ' ὑμῶν τῶν
ἀκούοντων πυνθάνεσθαι δίκαιόν ἐστιν· ὅτι μὲντοι βελτίω
τούτων καὶ μᾶλλον ἀρμόττοντα τοῖς ὑπάρχουσιν οὐδεὶς ἂν
σοι συμβουλευσείεν, σαφῶς εἰδέναι νομίζω.

¹ αὐτὸν A. C. L. ² ἂ A. C. L. ³ καὶ A. C. L. ⁴ μὴ μόνον τοὺς A. C. L.
⁵ ἂν om. A. C. L. ⁶ ποιήσωσι A. C. L. ⁷ ἂν om. A. L.
⁸ ἂν εὐπάσχουσι A. C. L. ⁹ ἂν A. C. L.

τῆς δ' αἰτίας δ' ἦν] τὸ γῆρας λίγα. COR. οὗτος λόγος συμμετρικὸς ἢ ἰσὺς τὸ μέτρον
Ὅς ἐν ἐλαχίστοις] Ἀπὸ τοῦ, ἵν' ὡς ἐλα- γέγραπται. COR. Cf. Epist. B. §. 5.
χίστους. IDEM. Πυνθάνεσθαι] Sabaudi μ. ΑΥΘΕΝ.
Τὰς καιροὺς καὶ ταῖς ἀκριβεῖαις] tempo- Ἀρμόττοντα τῶς ὑπάρχουσιν] I. ο. τῶς
ritate et accurate. LANG. Τῆ συμμετρικῆ καθιστῶσι πράγμασι τῶν τι βαρβάρων καὶ
ἢ τῆ ἀμετρικῆ, τωτίσθαι, εἰ ὁ γραφεὶς μὴ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῷ Φιλίππῳ. WOLF.

ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΧΙΔΑΜΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΑΔΗΛΟΤ ΤΟΥ ΓΡΑΨΑΝΤΟΣ.

Pag.
ed.
Cor.

111

ΜΕΤΑ τὰ Διωπηρικὰ κατήρχον τὴν Λακεδαιμόνα Θεβαίων καὶ πολλὰς αἰτίας ἐπέλασαν, ἕως καὶ τὰς Λακεδαιμονίων γυναικας ἀπαγγέλλουσι Λακεδαιμονίους συνεχῶς φεύγουσι καὶ εἰπῶν¹ Μὴ καὶ δεύτερον ἡμᾶς ἔχουσι ἐν τῇ γαστρὶ διέξασθαι; καὶ οὕτω συνετραφέντες ἐν Μαρτινίᾳ ἐπέλασαν, τῶν Ἀθηναίων ἰσχυρίων καλῶς παραταξαμένους. μετὰ τὰ ἐν Μαρτινίᾳ εὖ ἰσχυρίων Λακεδαιμόνιου πρὸς Θεβαίων αἰτιότητες αὐτοῦ τὴν εἴρησιν οἱ δ' ἰσχυρίων αὐτῶς ἰσχυρίων, ἢ² ἢ³ Μασσίνην ἀνοκίωσι καὶ αὐτόνομον ἔλασσι. τῶν οὖν ἄλλων συμβουλεύοντων Λακεδαιμονίους ἀνοκίωσαι, Ἀρχίδαμος ὁ πατέρας συμβουλεύει Λακεδαιμονίους μὴ ἀνοκίωσαι. πατήρ τεταυ δ' οὕτως ὁ μικρὸς Ἀρχίδαμος Ζευξίδαμος, οὐ Ἀρχίδαμος, οὐ Ἄγρις, οὐ Ἀγροίλαος, οὐ Ἀρχίδαμος. καὶ οἱ μὲν λέγουσιν, ὅτι πύμψας Ἀρχίδαμος ἐν Ἀθήναις τὴν λόγον παρὰ Ἰσοκράτους ἐδέξατο ἄλλοι δὲ φασὶ γνησιότησιν εἶναι τὸν λόγον Ἰσοκράτους, τίνας δὲ εἶναι λόγους Ἀρχίδαμου συμβουλεύοντων Λακεδαιμονίους. καὶ ἡ μὲν ὑπόθεσις αὐτῶν στάσις δὲ τῷ λόγῳ πραγματικῶς κεφάλαιον δὲ τὸ ζυμφορῶν.

Pag.
ed.
H. Steph.

114

112

ΕΤΕΡΑ ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΕΚ ΤΩΝ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΛΑΙΚΑΦΡΑΞΕΩΣ.

Τίς δ' ἐσὶ μᾶλλον πείσι καὶ πόλι καὶ ἀδελφὸς τοῦ ῥήτορος; πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι, μέλαστα δ' ἐν τῷ πρὸς Λακεδαιμονίους γραφέντι λόγῳ, ὅς ἐστὶ γράφεται μὲν Ἀρχίδαμος, ὑπέθετο δὲ περιέλαρε τὸν πρὸς τοῦ μὴ πρὸς εἶναι³ Μασσίνην Βουσιότις, μὲνδ πρὸς τὸ πρὸς ταύτην ἰσχυρίων ἰσχυρίων. ἰσχυρίων γὰρ δὲ τοῖς Λακεδαιμονίους ἢ τι πρὸς Ἀθήνας μᾶλλον καὶ πολλοὶ μὲν¹ ἐκείνῳ ἴτιραι, καὶ τὰ μὲν Θεβαίων πρὸς γράματα ἰσχυρίων τι καὶ εἰς μέγιστος ἀρχῆς πρὸς

¹ ἢ L.

² si A. L.

³ Μασσίνην A. L.

ΑΡΧΙΔΑΜΟΣ] Inscríbitur etiam Λακεδαιμόνιος vel ὁ πρὸς Λακεδαιμονίους λόγος, quod vel habita fuerit vel haberi poterit ab Archidamo apud Laedæmonios. WOLF.

Μετὰ τὰ Διωπηρικὰ] Intell. πρὸς γράματα. post res ad Leuctra gestas. LANG.

Μὴ καὶ δεύτερον] numquid de novo. AUGER.

Ἐν τῇ γαστρὶ] Pro eis τῇ γαστρὶ. WOLF.

Ἐπέλασαν] Contra historicorum fidem, quamvis in hoc prælio Epaminondas occisus est. LANG.

Καλῶς παραταξαμένους] I. e. ἐν τῇ πράξει καλῶς μαχοσαμένους. WOLF.

Ἀνοκίωσαι] instaurarent. In quo argumenti hujus miscellus auctor iterum lapsus

est. Messene enim paulo post Leuctricam pugnam ab Epaminonda instaurata erat. Diod. Sic. l. xv. 66. et Pausan. Mess. c. 27. Rectius dixisset ἀνοκίωσαι Μασσίνην. LANG.

Κατήρχεται] Id est, γνησιολογίται. WOLF.

Ὁ μικρὸς] Ὁ πατέρας. IDEM.

Οὐ Ἀρχίδαμος] Scil. οὐδ' ἰσχυρίων. IDEM.

Ἐν Ἀθήναις] Pro eis Ἀθήναις. LANG.

τίνας] Adie τίνας adde vel subandi διέξαντες. AUGER.

Ἰσχυρίων — πραγματικῶς] Nihil aliud esse videtur, quam finem orationis esse actionem, non auscultationem. WOLF.

Κεφάλαιον] Præcipuum argumentum et firmamentum, ut Wolf. explicat, quo res confirmatur. LANG.

λύσει, τὰ δὲ τῆς Σωκράτους ταπεινὰ καὶ ἀνάξια τῆς ἀρχαίας ἡγεμονίας ἐργάζου. τελευταῖον γάρ, ἢ καὶ τυχὼ τὴς εὐχῆς ἢ πόλεως, ἰβουλίστο εἰ χρεὶ ¹ Μεσοπείας ἀποσπῆσαι, ταύτην ἐπιτιθέντων αὐτῷ Βοιωτῶν τὴν ἀνάγκην. ἔργον εἶν αὐτὴν ἀνάξια πρῶτῳ μὴ λίσσασθαι τὴν προήγουσαν, τῷδε τὸν λόγον συντάξαστο Ἀρχιδάμου, τίς μὲν ὄντι καὶ οὐκ βασιλεύοντι, ἑλιπίδας δὲ πολλὰς ἔχοντι ταύτης ταῖς δυνάμεις. εἰ δὲ διεξίρηται πρῶτον μὲν ἄς βασιλεὺς ἐκείνου ² Μεσοπείαν Λακεδαιμόνιοι, παραβήτων τε αὐτῶν τὴν Κροφόντου πάλιν δ' ἔξῃτων ἐκ τῆς ἀρχῆς, καὶ τὸν δουὶ πρῶτότερον δέξασθαι καὶ τιμωρῆσαι τοὺς ἀδικουμένους, πρὸς δὲ τοῦτοις ἐκτιμωρῶσασθαι μὲν τὴν ἐπίσιν τοῦ πολέμου, ἀπέχεσθαι δὲ καὶ βίβλαιον ἀποκλινοῦσθαι τοῦ χρέου. διδάσκω ³ ὄς οὐ ¹ Μεσοπείας τοῖς οὐκ εἴη, ἀλλὰ δούλοισι καὶ Ἑλλασίν ἰερατήροι καὶ καταφυγῶ περιέχουσι τὴν πόλιν. διεξίρηται τε τοὺς κοτύτους τῶν προήγουσιν οὗς ὑπέμειναν ἵνα τῆς ἡγεμονίας, καὶ τῆς δέξαις ὑπομεινῆσαι τῆς παρὰ τοῖς Ἑλλασίν ὑπερξείσους περὶ αὐτῶν. σφρασσά δὲ μὴ συγκαταπέσειν ταῖς τύχαις μὲν ἀπορηγῶσθαι τὰς μεταβολὰς, ἰδυμουμένως ὄτι πολλοὶ μὲν ἔδη μάλιστα δύναμιν ἔχοντες ἢ Θηβαῖοι ὑπὸ τῶν ἀσπονδοτήρων ἐκρηθίζουσαν, πολλοὶ δὲ εἰς πολέμιον κατακλινοῦσθαι καὶ δύνηται ἢ Λακεδαιμόνιοι πάσχοντες διέφθιραν ταῖς ἐπιστηρτόντωντα καὶ παρέδωγμα ποιῆται τὴν Ἀθηναίων πόλιν, ἢ τις ἐκ πολλῆς εὐλαμοπείας ἀνάστατος γενομένης τοὺς ἰσχύτους ὄπισθον κοτύτους, ἢ καὶ τῶν βαρβάρων κινήσιν ἐφροταστήτων. παρακλινοῦσθαι δὲ καὶ παρεργῶν ἐπὶ τοῖς παροῖσι καὶ βαρβάρῳ περὶ τῶν μελλόντων, ἐπιστηρτόντων ὄτι τὰς τοιαύτας συμφορὰς αἱ πῆλικαι ἐκασθόουσαι πωλιτὰς χρυσῶ καὶ πολλῆσαν ἰπταμίας, ἐν οἷς προῖχον ἢ Σωκράτη τῶν ἄλλων πόλεων. οἰεταὶ δὲ δὲν ² οὐ τοὺς παρῶς πρῶτότερας ³ εὐχῆς ἐπιθυμῶν, οἷς ἐκ τῆς καιουργίας ἐπὶ τῷ κρείττω μεταβάλλειν τὰ

115

πράγματα ἑλπίς, ἀλλὰ τοὺς εὐνοχοῦντας ἢ γὰρ τῷ ἀκινδύνῳ τῶν τῶν παρόντων ἀγαθῶν ἵνα φιλοσῶν. Πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλα πρὸς τοῦτοις διεξελθὼν, ἔσα καὶ κινήσιν καὶ ἴδωσι τοῖς ἐπιφρονοῦσιν αὐτῶν ἐπερξῶσι παρὰ τοὺς πόλεμους λαμψρὰ ἔργα, καὶ ἔσας ἀλοχίνας ἐξίμη βήσασιν, καὶ ἄς διαβληθῶσιντα παρὰ τοῖς Ἑλλασίν ἐπιλογισμέτους, καὶ ὄτι πάντων αὐτοῖς ἐπιχωρία τις ἐστὶ τῶν ἀγῶνας οἰουμένων καὶ παρὰ δόξαι καὶ παρὰ συμμάχων καὶ παρὰ πάντων ἀνθρώπων, οἷς ἐπιφθῶσι ἢ Θηβαίων δύναμις ἀξομῆται, καὶ τὴν κατήχουσαν ἀποσμῖαν καὶ ταραχὴν τῆς πόλεως ἐπιπροσπίπτοντες τῆς Ἑλλάδος Βοιωτῶν ἐπιδικάζουσι, τελευταῖον, εἰ καὶ μηδὲν τῶντων μάλιστα ἴσασθαι μὲν ὑποδασιούσῃ τις ἀλλο σπυρίαις ἐλπίς, ἑλπίσιν κινεῖται τὴν πόλιν, δίδασκω αὐτοῖς ἄς χρεὶ πάλιν μὲν καὶ γυναῖκας καὶ τὸν ἄλλον ὄχλον ἐκ τε Σικελίας ἐκπίμπου καὶ Ἰταλίας καὶ πάλλα χωρία τὰ φίλια, αὐτοῖς δὲ καταθλαβόμετους τῶσων ἔσται ἀν ἐχρησάτεται ἢ καὶ πρὸς τὴν πόλιν ἐπιταυθίστεταις ἄγειν καὶ φησὶν τοὺς πολεμικοὺς καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν. οὐδέμιαν γὰρ ἀξίωσαν δύναμιν ἰμέσει χωρίων ἀνδρασί, κρατίστους μὲν τὰ πόλεμια τῶν Ἑλλάνων, ἀποσπομῆσθαι δὲ πρὸς τῷ ζῆν διακωμίτους, δικαίαν δ' ἐργῶν καὶ πρὸς τοὺς εὐκρεπῆ τῆς ἀνάγκης ἔχουσι.

Ταῦτα γὰρ οὐ Λακεδαιμόνιος μόνου συμβουλίαν φαίνει ἀν αὐτὸν ἰγῶρα, ἀλλὰ καὶ τῶς ἄλλων Ἑλλασίν καὶ πῶσων ἀνθρώπων, πολλῶν κρείττων φιλοσόφων, εἰ τίλος πωσῶντα τὴν βίον τὴν ἀρετὴν καὶ τὸ καλόν.

116 **Α.** ἸΣΩΣ τινὲς ὑμῶν θαυμάζουσιν ὄτι, τὸν ἄλλον χρόνον ἑμμεμενηκῶς τοῖς τῆς πόλεως νομίμοις ἄς οὐκ οἶδ' εἰ τις

¹ Μεσπ. Α. Λ.

² αὐτοῖς κατῶς Α. Λ.

³ μὴ εὐχῆς Α. Λ.

Συντάξαστο] Nr. δ' Ἰσοκράτους. AUGER. Τῶς βαρβάρους πρῶταττ.] Idem ac ὑπὸ τῶν βαρβάρων πρῶταττ. IDEM. Ἐκ τῆς καιουργίας] Τοῦτόστιν, ἐκ τοῦ πωτότερος ἐπερξάμεσιν ἐπιχωρίων καὶ κινήσιν ἄλλων τὰ καθεστώμενα. COR. Ἐν τῷ ἀκινδύνῳ] Ἐν τῷ μὴ πολεμῶν. IDEM. Φάσιν ἀν αὐτῶν] Nr. τὸν Ἰσοκράτην. AUGER. SUMMARIUM. (Α.) Quam seniorum, qui quidem apud vos concionari solent, nec quisquam pro republicæ dignitate dixit, aliique aut proprus tacent aut non fortiter satis adversantur, ego adolescentes vel præter civitatis mæque vitæ morem sententiam dicere aggrediar. (Β.) Est vero iotē juvenes a dicendo arændi mos multis de causis vituperandas, et quia recte judicandi facultas juvenibus æque ac se-

nioribus data sit, tum de bello dicere, cujus maxime participes sunt, juvenibus plus quam senioribus conveniat, deinde errantes in dicendo non alii, sed sibi noceant, denique hæc ratione e multis optima eligere liceat. (γ.) Res autem, de qua deliberatum nunc vobiscum conveni, gravissimi est momenti, siquidem libertas nostra, pro cujus defensione nullæ acerbitates nullaque pericula recusanda sunt, in summo periculo versatur, ubi, quæ Thebani postulant, sociique nobis suadere cupiant (nempe ἀσπονδοῦσαι Μεσοπείας), pacis recuperanda causa, fecerimus, gravis sane ac illustrius tropæus Leuctrico illo contra nos erigentes. (δ.) Quodsi socii vestri tale quid suadent atque munitantur etiam, nisi assentiamur, se pacem per se esse facturos, equidem illos vobis indignos et iniquos esse censeo, sine

118

ἄλλος τῶν ἡλικιωτῶν, τοσαύτην πεποιθήμαι¹ τὴν μεταβο-
λὴν, ὥστε περὶ ὧν οὐκ οὔσιν οἱ πρῶτον λέγειν, περὶ τοῦ

¹ τὴν em. A. L.

quibus gloriosius etiam quam adjuti ab illis bellum contra Thebanos geremus. (γ.) Ac primum quidem vos commonefaciendos esse censeo, quo pacto Mesene in potestatem vestram venerit, ut inde pateat, Mesenen vos eodem jure, quo Lacedæmonem possidere. (δ.) Ubi Hercules e mortali deus factus erat, posteri ejus etate tertii, ab oraculo in patriam terram abire jussi, considerata oraculi sententia, Argos hereditatis jure ad se pertinere, Lacedæmonem tanquam servam sibi traditam, Mesenen denique ut expugnatum ab Herone et Nestoris fidei commissam sibi debere, deprehenderunt. (ε.) Assumptis igitur majoribus vestris Doriensibus, in quibus Heraclidæ (Temenus, Cresphontes et Aristodemus), tunc habitabant, expeditionis sociis, inter quos regionem dividendam pacti sunt et a quibus regnum peculiari jure possidendam acceperant, incolas illorum trium locorum vicorum ac regna in totidem partibus dividerunt. Sed quum Mesenii Cresphontem ducem ac Regem suum interfecissent, filii ejus Mesenen in proximum vindictæ patriæ, quam petierant, Lacedæmonii tradiderunt. (ς.) Quodsi autem Mesenen eodem jure, ut ex his breviter dictis apparet, quo Lacedæmonem possidemus, neque quisquam vestrum Lacedæmonem, si postularetur, relinqueret, non aliter quoque de Mesene animati esse debetis. (ζ.) Accedit, quod Mesenen prius possedimus, quam pleræque urbes Græciæ conditæ sunt Persæque Asiam subegerunt, et quod Thebani illam non Meseniis reddiderunt, sed Helotis, servis suis, tradiderunt. (η.) Mesenen nos jure obtinere et nos iniqua pati inde etiam patet, quod nunquam antea, ubi inferiores etiam hostibus, quam nunc, pacem fieri coacti sumus, neque Persarum rex neque Thebanorum civitas jus illud in dubium vocarunt. (θ.) Quod etiam vetustissimum et fide dignissimum oraculorum dono signavit, ubi nobis viam expugnandi Mesenen accuratissime monstravit. (ι.) Quam igitur acceptam a Cresphontis filiis, oraculo consentiente, per tot annos atque ipsorum hostium judicio illam possideamus, quid est, quod nos, hec tempore commodi studio pacem recusare et tunc rerum alienarum desiderio cum Meseniis bellum gerisæ dicant? (κ.) At vero dicunt, qui nobis pacis faciendæ auctores sunt, temporibus esse cedendam, neque in ta-

libas rerum circumstantiis, quid justam sit, sed quid expediat, querendam. (λ.) Ego vero utile nunquam honesto preferendum esse dico, præsertim quam honestum ubique viscere et in hoc nostro casu jus (possidendam Mesenen) certum, utilitatem (pacem cum Thebanis) vero valde dubiam esse videam. (μ.) Deinde quoque magna nobis spes est, rem bene gerendi, quam sæpius non venit, ut violi superiores fierent victoribus et obsidentes obsessis. (ν.) Exemplo eunt potissimum Athenienses, qui, et antiquiora omittam, in Persico bello urbe ac regione relicta esse summi calamitatibus in maximam felicitatem evecti sunt. (ξ.) Item Dionysius, quem a Carthaginiensibus obsidione præmeritis et jam in se esset, et salutem fuga quaereret, bello repetito non solum multa milia hostium occidit, sed etiam dominationem in civem, qui erga ipsam iniquo animo erat, confirmavit. (ο.) His similia effecit etiam Amyntas, Macedonum rex, qui, a vicinis barbaris prole victus, totaque Macedonia privata, primum quoddam castellum occupavit ac triam mensium spatium totam Macedoniam recepit. (π.) Thebanorum quoque, incursum et misas nostras olim sustinere audentium, in tantam mutatis est fortuna, ut jam nobis imperandi jus sibi arrogent. (ρ.) Igitur præsentia forti animo tolerare ac de futuris bene sperare oportet, præsertim quum ejusmodi calamitates et recta rerum administratione et rei militaris peritia, qua utraque gaudemus, emendantur. (σ.) At quidam belli perfidiam accusant ac mirantur, quemquam esse, qui rei tam ævæ et temerariæ fidem habendam censeat. (τ.) Ego vero felicibus pacem expectandam esse puto, calamitosis vero bellam gerendam, ac tunc demum pactiones faciendas, quam aut suos hostes superarint aut ipsorum robur illorum robori æquaverint. (υ.) Recordemini autem, quam turpe sit, quod quum superioribus temporibus sociæ aliqua civitas vel unius Lacedæmonii ope servata sit, nos ne universi quidem patriam nostram servare conamur. (φ.) Quis nos non reprehenderet, si Mesenice, pro hac regione per viginti annos obsessos et a majoribus nostris multis laboribus et periculis paratos, verbis persuasæ abjiceremus? (χ.) Atque his omnibus neglectis, nonnulli tam cupide nobis Mesenen tradere suadent, ut urbis nostræ imbecillitatem hostiumque potentiam

των νεώτερος ἢν παρελήλυθα συμβουλεύσων. ἀγῶ δὲ, εἰ μὲν
της ἑλλας τῶν εὐδυσμένων ἐν ὑμῶν ἀγορεύσει αἰξίως ἢν τῆς

ἢ ἀλλοτ. om. A. I.

contemnerantes, nec sibi respondere ju-
beant, quibus auxiliis freti, suscipiendi
vobis belli auctores simus. (κζ.) Ego
vero et justitiam et decorem benevolentiam
et bonam reipublicæ administrationem,
cum civium pudore ac virtute conjunctam,
delicta denique hostium maxima nobis
eoque optima auxilia futura esse arbitror.
(κς.) Tam et externi multi, opinor, Athe-
nienses, inquam; et reliquorum urbium
nonnullis, nec non Diogenis tyrannus
Ægyptique rex cæterique Asiæ principes
cum eoque ac nostris commodis consentent.
(κδ.) Reliquæ porro Peloponnesi civi-
tates, tum insigniores, tum ignobiliores,
maximis hoc tempore calamitatibus af-
flicte, etsi non prius, nunc saltem rerum
maximam curam habebunt. (κθ.) Licet
autem nihil horum eveniret, ego tamen,
et majorum et juris nostri reverentia du-
ctus, de sententia haud decederem et
omnia belli pericula potius sustinerem,
quam pactiones tam turpes irem, ees-
que, qui civitatem nostram laudare solent,
mendacii exgerem. (λ.) Miserrandam
hanc nostram conditionem hostes vitiiis
emendebant, quod nisi sit, dara quidem
sunt, quæ suadeo, sed animis nostris
digniora, quam qualla cæteri suadent.
(λς.) Parentes vestros cum uxoribus ac
liberis reliquamque iuventem bello turbam
in loca tutâ transportandam esse arbitror,
reliquis autem viris castellum erit occu-
pandum, ex quo hostes terra marique
tamdiu diripiant ac investent, quoad nos-
tra sibi vindicasse eos peniteat et ultro
pacem petant. (λθ.) Talem autem vagan-
tem exercitum, qui omnia loca, bello op-
portuna, patriam habet, maxime terribi-
lenter fore puto, quia dæmas, quibus affici-
entur hostes, reddere non poterant. (λγ.)
At si fortasse in unum collecti hostes nos
adoriantur, nihil, puto, optabilius eveniet,
quam ut cominus in aciem descendant
incompositi homines, et ex collævie qua-
dam consistant, et a multis duoti imperatori-
bus. (λδ.) Verum quidem est, nos neque
urbis magnitudine neque multitudine vir-
rorum reliquis antecellere, tamen illud
constat, quod nostra respública exercitui
similis est bene instituto ac ducibus pa-
rere volenti. (λς.) Parva manu majores
nostri hanc regionem expugnaverunt. Athe-
nienses pro aliorum libertate regionem
suam deseruerunt, atque Phœci, et Per-
sarum, regis dominationem effugerunt,
Asia relicta, Massiliam condiderunt. In-
dignissimum igitur et maxime ridiculum

esset, nisi nos, ne pro nostra quidem ipso-
rum salute urbem relinquere auderemus
et iis ipsis parere sustineremus, quibus
antea semper imperavimus. (λς.) Atqui
hæc non ideo dixi, quasi nulla alia ad sa-
lutem via superesset, sed ut acerbiores
etiam calamitates perferatis, priusquam
has de Mæone condiciones inq̄atis. (λζ.)
Neque vero tam cupide vos ad bellum
excitarem, nisi firmam ac pulcram inde
spem emeruram viderem, quæ nulla
prorsus esse potest, si urbem potentem
factam vicinam habemus, in qua nostræ
servos nostros collocarunt. (λς.) Quæ
autem causa est, quæ nos magis ad bellum
instiget, quam quod Thebani præter jus
nobis imperant, agrum eripiant, servos
mittunt, eosque in agro nostro collo-
cant etc., pro quibus non bella solum, sed
exallia, sed mortem perpetiendam esse ar-
bitror. (λθ.) Non autem, quid sociis ex-
pediat, faciendum est, sed quid nos tra-
que facinora deceat, reputandum, ita ut,
nisi cum honestate servari liceat, mors
nobis saluti anteposenda sit, quippe quam
ignavia non minus in consiliis quam in
proeliis appareat. (μ.) Atque in primis
cavendum est, ne quid respública dede-
coris traxerit, neque, quum imperium no-
bis vindicaverimus, imperata aliorum fa-
ciamus tantumque degenerasse videamur
a majoribus nostris, ut, dum illi mortem
oppetere non recusarant, quo aliis impe-
rent, nos ne pro libertate quidem pericula
adire non audeamus. (μα.) Deinde, quis
nostrum ad Olympiam aliosque celebres
conventus accedera suscipiet, ita tunc ob-
ignaviam conspicuus, et antea virtute il-
lustris, acerbissima convicia e servis no-
stris audiretur, qui fastem nobis et arro-
gantiam objicerent, ingenium vero ac gra-
vitate abjudicabant? (μβ.) Imitemini
igitur majores vestros, quorum virtutes
nemo verbis exequare possit, neque ex-
spectetis, dum alii malis vestris medici-
nam adhibeant, sed quæ vobis evenere,
eodem ipsi propalare studeatis. (μγ.)
Principes hoc tempore Græciæ civitates
non pace ad hanc magnitudinem pervene-
runt, sed pristina dignitate belli cala-
mitatibus recuperarunt. Illarum ut splen-
dorem assequamur, neque vitæ neque
aliarum rerum ulli parcerè debemus, cogi-
tantes præterea, omnes hæc oculis
attendere et quid statueri cupide expe-
ctare. (μδ.) Quodsi ob nostrum jus tu-
endum mortem oppetere non recusaveri-
mus, non tantam laudem, sed securitate

114 πάλαις εἰρηκῶς, ¹ πολλὴν ἂν ἡσυχίαν ἦγον· οὖν δ', ὄρων τοὺς
 μὲν συναγορεύοντας οἷς οἱ πολέμοιο προστάττουσι, τοὺς δ' ²
 οὐκ ἐρρωμένως ἐναντιουμένους, τοὺς δὲ παντάπασιν ἀποσε-
 σιωπηκότας, ἀνέστην ἀποφανόμενος ἃ γιννώσκω περὶ ταύ-
 των, αἰσχρὸν νομίσας, εἰ τὴν ἰδίαν τοῦ βίου ³ τάξιν διαφυ-
 λάττων ⁴ περιόψομαι τὴν πόλιν ⁵ ἀνάξια ψηφισαμένην
 αὐτῆς.

β. Ἠγοῦμαι δ', εἰ καὶ περὶ τῶν ἄλλων πρέπει τοὺς τη-
 λικούτους ⁶ σιωπᾶν, περὶ γε τοῦ πολεμεῖν ἢ μὴ προσήκειν
 τούτους ⁷ μάλιστα συμβουλεύειν οἷωπερ καὶ τῶν κινδύνων
 πλεῖστον μέρος μεδέξουσιν, ἄλλως τε δὴ καὶ τοῦ γυναικεί-
 οῦ τῶν δέοντων ἐν κοινῷ καθεστῶτος ἡμῶν. εἰ μὲν γὰρ ἦν
 ἀποδοδειγμένον, ὥστε τοὺς μὲν πρεσβυτέρους περὶ ἀπάντων
 εἰδέναι τὸ βέλτιστον, τοὺς δὲ νεωτέρους ⁸ μὴδὲ περὶ ἐνὸς ὁρθῶς
 γιννώσκειν, καλῶς ἂν εἶχεν ἀπειργεῖν ἡμᾶς τοῦ συμβου-
 λεύειν. ἐπειδὴ δ' οὐ τῷ πλήθει τῶν ἐτῶν πρὸς τὸ φρονεῖν εὖ
 διαφέρομεν ἀλλήλων, ἀλλὰ τῇ φύσει καὶ ταῖς ἐπιμελείαις, ⁹
 πᾶς οὐκ ¹⁰ ἀμφοτέρων χρητῶν ἡλικιῶν πείραν λαμβάνειν,
 ἢ ἐξ ἀπάντων ὑμῖν ἐξῆ τῶν ῥηθέντων ἐλεῖσθαι τὰ συμφο-
 ρώτατα; θαυμάζω δ' ὅσοι τριήρων μὲν ἠγεῖσθαι καὶ στρα-
 τοπεδῶν ἀρχεῖν ἀξιούσιν ἡμᾶς, ὑπερ ὧν μὴ καλῶς βουλευ-
 σάμενοι πολλαῖς ἂν συμφοραῖς καὶ μεγάλαις τὴν πόλιν
 περιβάλομεν· εἰπεῖν δ' ἃ γιννώσκωμεν περὶ ὧν ὑμεῖς μέλ-
 λετε κρίνειν, οὐκ οἶονται δεῖν ἡμᾶς, ἐν οἷς κατορθώσαντες
 μὲν ἄπαντας ἂν ὠφελήσαιμεν, διαμαρτάντες δὲ τῆς ¹¹ ὑμε- ^b

¹ ἡσυχίαν ἂν A. C. L.

² τάξιν τοῦ βίου A. C. L.

³ προσήκει A. C. L.

⁴ ἀνάξια ψηφισαμένην A. C. L.

⁵ σιωπᾶν οὐκ. A. C. L.

⁶ μάλιστα τούτους A. C. L.

⁷ περὶ μὴδὲς A. C. L.

⁸ ἐπ' ἀμφοτέρων A. C. L.

⁹ ἡμετέρας A. L.

etiam in posteram fruemur, sive pericula metuerimus, nullis turbis nos implicabimus. (μῆ.) Nunquam hostes de nobis tropæum crexerant, duce e familia nostra rege. Hinc quibus decibus in proelio semper vicisti, iisdem etiam, quem de bello deliberatur, obtemperare veltis. LANG. Oratio hæc videtur scripta fuisse anno ante Christum 370. et Isocratis ætatis 66. AUGER.

Ἠμεμετηκῶς] Soil. ἄνωγ. WOLF.

Νομίμας] In quibus cavebatur, qui xxx. annos natus non fuit apud populum concionaretur, etc. Cf. Plutaroh. Lycourg. §. 25.

Τοὺς ταλικούτους] Homines ea ætate qua ego sum, i. e. juvenes. AUGER.

Ἦστε τὰς μὲν] Ἦστε ex sententia Corais redundat, aut pro τὶ poni videbitur.

Πρὸς τὸ φρονεῖν εὖ] sapientia. LANG.

Ταῖς ἐπιμελείαις] Ταῖς τροφαῖς καὶ παιδείαις. COR.

Περὶ ὧν ὑμεῖς μέλλετε κρίνειν] I. e. que facere aut omittere in arbitrio vestro est. LANG.

Διαμαρτάντες δὲ τῆς ἡμετέρας γνώμης] Ἀποτυχόντες δὲ τῆς ἡμετέρας κρίσεως, τυτρίσθη, ἢ τὰ ὑπ' ἡμῶν λογιζόμενα μὴ χρεῖμα κρίνεται μᾶτε συμφέροντα. COR.

τέρας γνώμης αὐτοὶ μὲν ἴσως ¹ φαυλότεροι δόξομεν εἶναι, τὸ δὲ κοινὸν οὐδὲν ἂν ζημιώσασθαιμεν. οὐ μὴν ὡς ἐπίδρυμῶν τοῦ λέγειν, οὐδ' ὡς ἄλλως πως παρεσκευασμένος ζῆν ἢ τὸν παρελθόντα χρόνον, οὕτως εἴρηκα περὶ τούτων, ἀλλὰ βουλόμενος ὑμᾶς προτρέψαι μηδεμίαν ἀποδοκιμάζειν τῶν ἡλικιῶν, ^c ἀλλ' ἐν ἀπάσαις ζητεῖν εἴ τίς ² τι δύναται περὶ τῶν παρόντων πραγμάτων εἰπεῖν ³ ἀγαθόν.

γ'. Ὡς ἐξ οὗ τὴν πόλιν οἰκοῦμεν, οὐδεὶς οὔτε πόλεμος οὔτε κίνδυνος περὶ τηλικούτων τὸ μέγεθος ἡμῖν γέγονε, περὶ ὅσων ⁴ νυνὶ βουλευσόμενοι συνεληλύθαμεν. πρότερον μὲν γὰρ ὑπὲρ τοῦ τῶν ἄλλων ἄρχειν ἠγωνιζόμεθα, νυνὶ δ' ὑπὲρ τοῦ μὴ ποιεῖν αὐτοὶ τὸ προσταττόμενον· ὃ σημεῖον ἐλευθερίας ¹¹⁶ ^d ἐστίν, ὑπὲρ ἧς οὐδὲν ὅ τι τῶν δεινῶν οὐχ ⁵ ὑπομενετέον, οὐ μόνον ἡμῖν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς ⁶ μὴ ⁷ λίαν ἀνάνδρως διακειμένοις, ἀλλὰ καὶ κατὰ μικρὸν ἀρετῆς ἀντιποιοιμένοις. ἐγὼ μὲν οὖν, εἰ δεῖ ⁸ τοῦμὸν ἴδιον εἰπεῖν, ἐλοίμην ἂν ἀποθανεῖν ἢ μὴ ποιήσας τὸ προσταττόμενον, μᾶλλον ἢ ⁹ πολλαπλάσιον χρόνον ζῆν τοῦ τεταγμένου ¹⁰ ψηφισάμενος ἂ Ἐθβαῖοι κελεύουσιν· αἰσχυνοίμην γὰρ ἂν, εἰ γεγωναὶς μὲν ἀφ' Ἡρακλέους, τοῦ δὲ πατρὸς βασιλευόντος, αὐτὸς δ' ^e ἐπίδοξος ὦν τυχεῖν τῆς τιμῆς ταύτης, περιίδοιμι, καθ' ὅσον ἐστίν ¹¹ ἐπ' ἐμοί, τὴν χώραν, ἣν ἡμῖν οἱ πρόγονοι κατέλιπον, ταύτην τοὺς οἰκέτας τοὺς ἡμετέρους ἔχοντας. ἀξίω δὲ καὶ ὑμᾶς τὴν αὐτὴν ἐμοὶ γνώμην ἔχειν, ἐνδυμηθέντας ὅτι μέχρι μὲν ¹² ταυτησὶ τῆς ἡμέρας δεδυστυχημένοι δοκοῦμεν ¹¹⁸ ἐν τῇ μάχῃ τῇ πρὸς Ἐθβαίους, καὶ τοῖς μὲν σώμασι κρατηθῆναι διὰ ¹³ τὸν οὐκ ὀρθῶς ¹⁴ ἠγησάμενον, τὰς δὲ ψυχὰς ἔτι καὶ νῦν αἰτητῆτους ¹⁵ ἔχειν· εἰ δὲ φοβηθέντες τοὺς ἐπιόντας κινδύνους προσόμεθά τι τῶν ἡμετέρων ¹⁶ αὐτῶν, βεβαιώσο-

¹ ἢ φαυλ. διξάμεν A. C. L.

² τι om. A. C. L.

³ ἀγαθόν τι A. C. L.

⁴ ἢ βουλευσόμενος συνεληλυθα A. C. L.

⁵ ὑπομενετέον A.

⁶ μὴ δὲ A. C. L.

⁷ λίαν om. A. C. L.

⁸ μὴ τούτω πῶς A. L. μὴ τι τῶν πῶς C.

⁹ πρὸς πλείους A. L. πρὸς πλείους C.

¹⁰ ψηφισάμενος A. C. L.

¹¹ ἢ A. C. L.

¹² ταύτης A. C. L.

¹³ πῶς A. C. L.

¹⁴ ἠγησάμενος A. C. L.

¹⁵ ἔχειν C. L.

¹⁶ αὐτῶν om. A. C. L.

Ὡς ἐξ οὗ Ὡς hic significat quis, quam significationem intendam habet, et idem valet ea γάρ. Δρακκ. Ego idem esse quod asserens, ἢ ὅ et prorsus redundare puto. Vid. Zeune ad Viger. p. 589.

LANG.

Τὰς δὲ ψυχὰς—ἔχειν ἔχειν νοσοῦντι, quum optime responderet precedenti κρατηθῆναι. Varie: quoad animas autem iniectos valere seu invictos esse. LANG.

μεν τὰς Θηβαίων ἀλαζονείας καὶ πολὺ σαρκετέραν τρέψασιν
τοῦ περὶ Λευκτρα καὶ φανερώτερον στήσομεν καθ' ἡμῶν
αὐτῶν· τὸ μὲν γὰρ ἀτυχίας, τὸ δὲ τῆς ἡμετέρας διανοίας
ἔσται γεγνημένον. μηδεὶς οὖν ὑμᾶς ¹ πείσῃ τοιαύταις αἰσχύν-
ναις τὴν πόλιν περιβαλεῖν.

δ'. Καίτοι λίαν προθύμως οἱ σύμμαχοι συμβεβουλευ- **b**
κασιν ὑμῖν, ὡς χρῆ ² Μεσσήνης ἀφέντας ποιήσασθαι τὴν
εἰρήνην. οἷς ὑμεῖς δίκαιως ἀν' ἀργίσειθε πολὺ μᾶλλον ἢ τοῖς
ἐξ ἀρχῆς ἀποστάσιν ὑμῶν. ἐκεῖνοι μὲν γὰρ ἀφήμενοι τῆς
³ ἡμετέρας φιλίας τὰς αὐτῶν πόλεις ἀπέκλυσαν, εἰς στάσεις
καὶ σφαγὰς καὶ πολιτείας πονηρὰς ἐμβαλόντες, οὗτοι δὲ
⁴ ἡμᾶς κακῶς ποιεήσαντες ἤκαυσ'· τὴν γὰρ δόξαν, ἣν ἡμῖν οἱ
πρόγονοι μετὰ πολλῶν κινδύνων ἐν ἐπτακοσίοις ἔτεσι ⁵ κτη- **o**
σάμενοι κατέλιπον, ⁶ ταύτην ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ κείδασιν
ὑμᾶς ἀποβαλεῖν, ἣς οὐτ' ἀπρεπεστέραν τῆ Λακεδαιμόνι
⁷ συμφεραῖν οὔτε δεινότεραν οὐδέποτε ἐν εὐραῖν ἠδυνήθησαν.
εἰς τοῦτο δ' ἤκουσι πλεονεξίας, καὶ τοσαύτην ἡμῶν ⁸ κατ-
116 γνῶκατον ἀνανδρίαν, ὥστε πολλάκις ἡμᾶς ἀξιώσαντες
ὑπὲρ τῆς αὐτῶν πολιεῖν, ὑπὲρ Μεσσήνης οὐκ οἰοῦνται δεῖν
ἡμᾶς κινδυνεύειν, ἀλλ' ἵν' αὐτὰ τὴν σφετέρην αὐτῶν ἀσφα- **d**
λῆς καρπῶνται, πειρῶνται διδάσκειν ἡμᾶς ὡς χρῆ τῆς
ἐχθροῖς τῆς ἡμετέρας παραχωρηθῆναι, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις
ἐπιπειλοῦσιν, ὡς εἰ μὴ ταῦτα συγχωρήσασθαι ποιησόμενοι
τὴν εἰρήνην κατὰ σφᾶς αὐτοῖς. ἐγὼ δ' οὐ εἰσοσάτω χαλε-
πώτερον ἡγοῦμαι τὸν κίνδυνον ἡμῖν ἔσσεσθαι τὸν ἀκλειτάτων,
¹⁰ ὅσω καλλίω καὶ λαμπρότερον καὶ παρὰ πᾶσιν ἀνδράποικ
ὀνομαστότερον. τὰ γὰρ μὴ δι' ἑτέρων ἀλλὰ δι' ἡμῶν αὐτῶν **e**
πειρᾶσθαι σώζεσθαι καὶ περιγενέσθαι τῶν ἐχθρῶν, ἀμολα-
γαμίμενον τοῖς ἄλλοις ¹¹ τοῖς τῆς πόλεως ἔργοις ἐστίν. οὐδὲ
πῶποτε δὲ λόγους ἀγαπήσας, ἀλλ' αἰεὶ νομίζων τοὺς περὶ
¹² τοῦτο διατρέποντας ἀργότερους εἶναι ¹³ πρὸς τὰς πράξεις, 119

¹ πείσει: L.² Μεσίν. A. L. passim.³ ἡμετέρας A. C.⁴ ἡμᾶς A. C.⁵ κτησάμενοι om. A. C. L.⁶ αὐτῶν A.⁷ συμφεραῖν om. A. C. L.⁸ κατηγνώκασιν ἡμῶν A. C. L.⁹ τοσούτω C.¹⁰ ἴσω C.¹¹ ταῖς om. A. C.¹² ταῦτα A. C. L.¹³ πρὸς om. A. L.

Οἱ σύμμαχοι] Ἐστὶν τὸ ἔμφ. ἑλλην. videtur. Wolff. Sabaudi cum Augure
Z. B. 2. καὶ 7. 7—10. Cor.

Ἡς οὐτ'] Malim ἴς πρᾶξιν οὐτ' etc. Nam
ad ἴξιν vix sat commode referri posse

videtur. Wolff. Sabaudi cum Augure
γνώμης. LANG. Ἡς συμβεβηκός ἐπιπέσει
δι' ἀπὸ τῶν ἀργυρονομίαν, συμβεβηκός
αἰσῶν καὶ ταῖς ἀπὸ τῶν Cor.

οὐκ οὐδὲν ἐκ παρὶ πλείστων ποίησαίμεν ἢ δυνήθηται περὶ τῶν προκειμένων· οὐκ βούλομαι διελθεῖν· ἐν γὰρ τῷ παρόντι διὰ τούτων ἐλπίζω μεγίστων ἀγαθῶν αἰτίας ἀν γενέσθαι τῇ πόλει.

ε. Πρῶτον μὲν δευροῖμαι δεῖν ¹ διαλεχθῆναι πρὸς ὑμᾶς ² ἐν τράπῃ ἐκτῆσάμεθα Μισσήνην, καὶ δι' αὐτὰς αἰτίας ἐν Πελοποννήσῳ κατακίσητε Δωριεῖς τὸ παλαιὸν ὄντες· διὰ τοῦτο **b** δὲ προλήφομαι ³ παρρητιώσθαι, ἵν' ἐπίστηθ' ⁴ ὅτι ταύτην ὑμᾶς τὴν χεῖραν ἀποστρεῖν ἐπιχειροῦσιν, ἣν ὑμεῖς αὐτὸν ἔστων ἢ τὴν ἄλλην Λακεδαιμόνα κέκτησθε δικαίως.

ς. ⁵ Ἐπειδὴ γὰρ Ἡρακλῆς μετήλλαξε τὸν βίον, θεὸς ἐκ θνητοῦ γινόμενος, κατὰ μὲν ἀρχαῖς οἱ παῖδες αὐτοῦ διὰ τὴν τῶν ἑχθρῶν δύναμιν ἐν πολλοῖς πλάνοις ⁶ καὶ κινδύνοις ἦσαν, τελευτήσαντος δ' Εὐρυσθέως κατακίησαν ἐν Δωριεῦσιν· ἐπὶ δὲ ⁷ τρίτης γενεᾶς ἀφίκοντο εἰς Δελφοὺς, ⁸ χεῖρσασθαι **c** τῷ μαντεῖῳ περὶ τινῶν βουλευθέντες· ὁ δὲ θεὸς περὶ μὲν ⁹ αὐτῶν ἐσπράττησεν οὐκ ἀνεῖλεν, ἐκέλευσε δ' ¹⁰ αὐτοὺς ἐπὶ τὴν πᾶτραν ἵναί τι χεῖραν· σκοπούμενοι δὲ τὴν μαντείαν, εὐρίσκον Ἄργας μὲν κατ' ἀγχιστείαν αὐτῶν γινόμενον — Εὐρυσθέως γὰρ ἀποθανόντος μῶνοι ¹¹ Περσειδῶν ἦσαν καταλελειμμένοι —, Λακεδαιμόνα δὲ ¹² κατὰ δόσιν — ἐκβληθεῖς γὰρ **d** 117 Τυρδάρως ἐκ τῆς ἀρχῆς, ἐπειδὴ Καστωρ καὶ Πολυδεύκης ἐξ ἀνδράσων ἐφάνισθησαν, καταγαγόντος αὐτὸν Ἡρακλέους δίδωσι ¹³ αὐτῷ τὴν χεῖραν διὰ τε τὴν εὐεργεσίαν ταύτην καὶ διὰ τὴν συγγένειαν τὴν πρὸς τοὺς παῖδας —, Μισσήνην δὲ δορακίαντον ληφθεῖσαν — συληθεῖς γὰρ Ἡρακλῆς τὰς βούς ¹⁴ τὰς ἐκ τῆς Ἐρυθείας ¹⁵ ὑπὸ Νηλεῶς καὶ τῶν παίδων,

¹ ἡαῖς ἀποστρεῖται A. C. L.

² δ' ἐν A. L.

³ ἐφ' ἡμᾶς A. C. L.

⁴ ἵνατι A. C. L.

⁵ ἵνατι A. C. L.

⁶ καὶ κινδύνοις om. A. L.

⁷ ἵνατι γένεσθαι A. C. L.

⁸ ἐν μὲν A. C. L.

⁹ αὐτοὺς om. A. C. L.

¹⁰ Περσειδῶν A.

¹¹ καταλελειμμένοι A. C. L.

¹² αὐτῷ om. A. C. L.

¹³ ἐκ A. C. L.

¹⁴ ἐξήλασεν ὑπὸ A. C. L.

[Ἐλπίζω] Videtur poni ἀντὶ τῷ ἐλπίζωμι ἢ, ὑποδοχικῶς. WOLF.

Τὴν ἄλλην Λακκ.] reliquam Lacedaemona, i. e. reliqua Lacedaemonis dominia. AVONIA.

[Ἐπὶ τῆς χεῖρας] Herodotus et Pausanias tradunt Heraculis filium fuisse Hylium, qui genuerit Cleodimum, hic Aristodemum, cujus filius fuerit Aristopolemus Heraculis adnepos, qui cum Doricisibus Peloponnessum occupavit. WOLF.

[Ἐξ ἀνδρῶν ἐφάνισθησαν] Non Itylu-τάθησαν, quia, quum de obitu Castoris et Pollacis nihil certi traderetur, oredebatur non mortui fuisse, sed in numerum deorbis relati. AVONIA.

[Τὴν συγγένειαν] Subaudi Ἡρακλέους. LANG.

Ἡαῖες] Tyndarei, Castorem et Pollu-om. IDEM.

[Ἐξήλασεν ὑπὸ] bello captus ab Herchle. Repete ἀρπάζω. LANG.

πλὴν ὑπὸ Νέστορος, λαβὼν αὐτὴν αἰχμάλωτον τοὺς μὲν αἰδικήσαντας ἀπέκτεινε, Νέστορι δὲ παρακατατίθεται τὴν πόλιν, νομίσας αὐτὸν εὖ φρονεῖν, ὅτι νεώτατος ὢν οὐ συν- e
εξήμαρτε τοῖς ἀδελφοῖς —.

ζ'. Ὑπολαβόντες δ' οὕτως ἔχαι τὴν μαντείαν, καὶ τοὺς προγόνους τοὺς ὑμετέρους παραλαβόντες καὶ ² στρατόπεδον συστήσαντες, τὴν μὲν ἰδίαν χώραν εἰς τὸ κοινὸν τοῖς συνα-
πολουθήσασιν ἔδοσαν, τὴν δὲ βασιλείαν ἐξείρετον αὐτὰ 120
παρ' ἐκείνων ἔλαβον, ἐπὶ δὲ τούτοις ³ πίστει ἀλλήλοις δόν-
τες ἐποιούντο τὴν στρατείαν. τοὺς μὲν οὖν κινδύνους τοὺς ἐν
τῇ παρούσῃ γενομένους καὶ τὰς ἄλλας πράξεις τὰς αὐδὲν
πρὸς τὸ παρὸν φερούσας τί δεῖ λέγοντα διατρέξαι; πολέμῳ
δὲ κρατήσαντες τοὺς ἐν τοῖς τόποις τοῖς ἐρημίῳις κατοι-
κοῦντας τριχῆ διείλοντο τὰς βασιλείας. ὑμεῖς μὲν οὖν μέχρι
⁴ ταυτησὶ τῆς ἡμέρας ἐμμένετε ταῖς συνθήκαις καὶ τοῖς ἄρ- b
καις, οὓς ἐποιήσασθε πρὸς τοὺς προγόνους τοὺς ἡμετέρους.
διὸ καὶ τὸν παρελθόντα χρόνον ἄμεινον τῶν ἄλλων ἐφύρασθε,
καὶ τὸν ἐπιόντα προσδοκᾶν χρηὴ τοιούτους ὄντας βέλτιον ἢ
νῦν πράξειν. Μεσσηνιοὶ δ' εἰς ταῦτ' ἀσεβείας ἦλθον, ὥστ'
ἐπιβουλευσάντες ἀπέκτειναν Κρεσφόντην, τὸν οἰκιστὴν μὲν
τῆς πόλεως, κύριον δὲ τῆς χώρας, ἔχγονον δ' Ἡρακλεῖος,
⁵ αὐτῶν δὲ γεγενημένον ἡγεμόνα. διαφυγόντες δ' οἱ παῖδες c
αὐτοῦ τοὺς κινδύνους ἰκέταις κατέστησαν ⁶ ταυτησὶ τῆς πό-
λεως, ἀξιούκτες ⁶ βοηθεῖν τῷ τεθνεῶτι καὶ τὴν χώραν δι-
δόντες ἡμῖν. ἐπερόμενοι δὲ τὸν θεόν, καίκεϊνον προσταξάντος
δέχεσθαι ταῦτα καὶ ⁷ τιμαρεῖν τοῖς ἡδικημένοις, ἐκπο-
λιορκήσαντες Μεσσηνίους οὕτως ἐκτέλασθε τὴν χώραν.

118 ἦ. Περὶ μὲν οὖν τῶν ἐξ ἀρχῆς ἡμῖν ὑπαρξάντων ἀικεσιῶς
μὲν οὐ διήλθον — ὁ γὰρ παρῶν καιρὸς οὐκ εἶ μὲν μολογῆν,
ἀλλ' ἀναγκαῖον ἦν συντομώτερον ἢ σαφέστερον διαλεχθῆναι d
περὶ αὐτῶν —, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ διὰ τούτων οἶμαι πᾶσιν

¹ ἐπὶ om. A. C. L.

² τὸ στρατόπεδον A. C. L.

³ πίστει A. C. L.

⁴ ταῦτες A. C. L.

⁵ αἰτῶν A. L.

⁶ τιμαρεῖν L.

⁷ βοηθεῖν L.

Τὸν οἰκιστὴν] Non quod condiderit, sed quia occupaverat. WOLF.
Βοηθεῖν τῷ τῶν.] Τιμαρεῖν τῷ τῶν.
(quod, sicuti τιμαρεῖσθαι, cum dativo non raro ponitur pro ἰδικεῖν, vindicare, ulcisci) ex egregia Seguarii conject., propter loquendi usum, loco βοηθεῖν suo translatum

est, et posterius in locum τῷ τιμαρεῖν v. 26. successit, quaequam ipse inter opem ferre et ulcisci affinitatem esse fatetur, ut Lénitus ait xxxi. 24. "proxima usulibet est ulcio." Sed ἡ. μ'. ubi idem repetitur, legitur βοηθεῖν ἀικεσιῶν. La ro.

εἶναι φανερόν διότι τὴν ὁμολογουμένην ἡμετέραν εἶναι χείρων οὐδὲν διαφερόντως κακτημένοι τυγχάνομεν ἢ τὴν ἀμφισβη-
 τωμένην. ταύτην ¹ τε γὰρ οἰκοῦμεν, ὄστων μὲν Ἡρακλει-
 δῶν, ἀνελόντος δὲ τοῦ θεοῦ, πολέμῳ δὲ κρατήσαντες τοὺς
 ε ἔχοντας· ἐπέειπεν ² τ' ἐλάβομεν παρὰ τῶν αὐτῶν ³ καὶ τὸν
 αὐτὸν τρόπον καὶ ταῖς μαντείας χρῆσάμενοι ταῖς αὐταῖς.
 εἰ μὲν οὖν αὐτως ἔχομεν ὥστε μὴδὲ περὶ ἐνὸς ἀντιλέγειν,
 μᾶθ' ⁴ εἰάν αὐτὴν τὴν Σπάρτην ⁵ ἐκλιπεῖν ἡμῖν προστάττωσι,
 περιέργον ἐστὶ· ὕπὸρ Μισηνῆς σπουδαῖον· εἰ δὲ μὴδὲς ἄν
 ὑμῶν ἀξιώσειε ζῆν ἀποστερούμενος τῆς πατρίδος, προσήκει
 121 καὶ περὶ ἐκείνης ὑμᾶς τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν. τὰ γὰρ
 αὐτὰ δικαιώματα καὶ τοὺς αὐτοὺς λόγους περὶ ἀμφοτέρων
 αὐτῶν εἰπεῖν ⁷ ἔχομεν.

Ζ'. Ἀλλὰ μὴν αὐδ' ἐκαὶ ὑμᾶς λέληθεν, ὅτι τὰς κτήσεις
 καὶ τὰς ἰδίας καὶ τὰς κοινὰς, ἦν ἐπιγίνηται πολὺς χρόνος,
 κυρίας καὶ πατριῶας ἅπαντες εἶναι νομίζουσιν. ἡμεῖς τοῖνον
 Μισηνῆν εἴλομεν πρὶν ⁸ Πέρσας λαβεῖν τὴν βασιλείαν καὶ
 κρατῆσαι τῆς ἡπείρου, καὶ πρὶν οἰκισθῆναι τινὰς τῶν πόλεων
 b τῶν Ἑλληνίδων. καὶ τούτων ὑπαρχόντων ἡμῖν, τῷ μὲν
 βαρβάρῳ τὴν Ἀσίαν ⁹ ὡς πατριῶαν οὖσαν ¹⁰ ἀποδιδόασιν, ὃς
 οὐκ ἔτι διακόσι' ἔτη ¹¹ κατέσχευε τὴν ἀρχὴν, ἡμᾶς δὲ ¹² Μι-
 σηνῆν ἀποστεροῦσιν, οἱ ¹³ πλέον ἢ διπλάσιον χρόνον ἢ τασού-
 τον τυγχάνομεν ἔχοντες αὐτὴν· καὶ ¹⁴ Πλαταιαῖς μὲν καὶ
 Θεσπιαῖς ἐχθρὸς καὶ πρῶν πεποιήμασιν ἀναστάτους, ταύ-
 τηρ δὲ διὰ ¹⁵ τετρακοσίων ἐτῶν ¹⁶ μέλλουσι κατοικίξειν, ἀμφό-
 c τερα παρὰ ταὺς ὄρκους καὶ ταῖς συνθήκας πράττοντες. καὶ
 εἰ μὲν τοὺς ὡς ἀληθῶς Μισηνίους κατῆγον, ἠδίκουν μὲν
 ἄν, ὅμως δ' ¹⁷ εὐλογώτερος ἄν εἰς ἡμᾶς ¹⁸ ἐξήμαρταν· νῦν δὲ
 τοὺς Εἰλωτας ὁμόρους ἡμῖν παρακατοικίζουσιν, ὥστε μὴ

¹ μὴν A. C. L. ² ἢ A. C. L. ³ κατὰ A. C. L. ⁴ ἢ A. C. L.
⁵ ἐλαίπων A. C. L. ⁶ παρὰ A. C. L. ⁷ Ἰχμῶν A. L. ⁸ ἢ Πέρσας A. C. L.
⁹ Ἐστη A. C. L. ¹⁰ ἀποδίδου A. C. L. ¹¹ κατίσχε A. C. L.
¹² Μισηνῆς A. C. L. ¹³ πλέον A. C. L. ¹⁴ Πλαταιῶν A. C. L.
¹⁵ τετρακοσίων A. C. L. ¹⁶ κατοικίζουσιν A. C. L. ¹⁷ εὐλογώτερον A. C. L.
¹⁸ ἐξήμαρτων A. C. L.

Προτάττωσι] Sub. Θεβαίω. IDEM.
 Αποδίδασιν] Scil. Θεβαίω.
 Πλέον ἢ διπλάσιον χρόνον ἢ τασούτων]
 Πλέον τετρακοσίων ἐτῶν. COR.
 Ἐχθρὸς καὶ πρῶν] super admodum.
 ΛΙΛΛΟ.
 Τετρακοσίων] Ita quoque Dinarchus in
 orat. c. Demosth.; at Lycurgus in orat.
 c. Leocr. πανταλῆα, Plutarchus in
 Apothegm. et Ælianus V. H. xiii. 42.
 τριῶντα καὶ ἑκατῶν, et Diodorus Sic.
 l. xv. 80. τριακῶν ἐν numerat.

119 τούτ' εἶναι χαλεπώτατον, εἰ τῆς χώρας ¹ στερησόμεθα πικρὰ τὸ δίκαιον, ἀλλ' εἰ τοὺς δούλους τοὺς ἡμετέρας ἐπαφόμεθα κυρίους αὐτῆς ὄντας.

ι. Ἐτι τοῖνυν ἐκ τῶν ἐχομένων γνώσεσθε σαφέστερον, ^d ὅτι καὶ νῦν δεῖναι πάσχομεν καὶ τότε δίκαιως Μισσην εἰχομεν. πολλῶν γὰρ κινδύνων γεγενημένων ἡμῶν ἤδη ποτὲ ² παύσασθαι τὴν εἰρήνην ἠναγκάσθημεν πολὺ χεῖρον φερίττους τῶν πολερίων. ἀλλ' ἕως ἐν τοιαύτοις καιροῖς ³ γιγνομένων τῶν συνθηρῶν, ἐν αἷς οὐχ οἷόν τ' ἦν πλεονεκτῶν, περὶ μὲν ἄλλαν τινῶν ⁴ ἀμφισβητήσεις ἐγίνοντο, περὶ δὲ ⁵ Μισσηνῆς οὐδ' ὁ βασιλεὺς οὐδ' ἡ τῶν ⁶ Ἀθηναίων πέλις οὐδὲ ^e πάποδ' ἡμῶν ⁷ ἐνεκάλεσεν ὡς ἀδίκως κεκτημένους αὐτήν. καίτοι πῶς ἂν περὶ τοῦ δίκαιου κρίσιν ἀκριβεστέρην ταύτης εἴποιμεν τῆς ὑπὸ μὲν τῶν ἐχθρῶν ἐχνοσμένης, ἐν δὲ ταῖς ἡμετέραις δυσπραξίαις γεγενημένης;

κα. Τὸ τοῖνυν μαυτίων, ὃ πάντες ἂν ⁸ ὁμολογήσαιεν ¹¹² ἀρχαιότατον εἶναι καὶ κοινάτατον καὶ πιστότατον, οὐ μόνον ἐγὼ τὸδ' ἡμετέραν εἶναι Μισσην, ὅτε διδόντων ἡμῶν ⁹ αὐτὴν τῶν Κρεσφόντου παίδων προσέταξε δέχεσθαι τὴν ¹⁰ δαρραὴν καὶ Ἰσηθῶν τὰς ¹¹ ἀδικουμένους, ἀλλὰ καὶ τοῦ πολέμου μακροῦ γιγνομένου, πεμφάντων ¹² ἀμφοτέρων εἰς Δελφοὺς, ¹³ κακεῖνῶν μὲν σωτηρίαν αἰτούντων, ἡμῶν δ' ἐπαρωτώντων ὅτω τρόπῳ τάχιστ' ἂν κρατήσαιμεν τῆς πόλεως, τοῖς μὲν οὐδὲν ἀνέβλεπεν ὡς οὐ δίκαιον προουμένους τὴν αὐτήσιν, ἡμῶν δ' ^b ἐδήλωσε καὶ ¹⁴ τὰς θυσίας ¹⁵ ἄς εἶδει ποήσασθαι, καὶ Ἰσηθῶν παρ' ἧν ¹⁶ μεταπέμψασθαι.

ιβ. Καίτοι πῶς ἂν ¹⁷ τις μαρτυρίαν μείζω καὶ σαφεστέρην τούτων ἐπαράσχοιτο; φαινόμεθα γὰρ πρῶτον μὲν παρὰ τῶν κυρίων λαβόντες τὴν χάραν — οὐδὲν γὰρ κωλύει διὰ βραχέων πάλιν περὶ αὐτῶν ¹⁹ διελθεῖν —, ἔπειτα κατὰ πόλεμον αὐτὴν ²⁰ ἐλόντες, ὅνπερ τρόπον αἰ πλεῖσται τῶν πό- ^c

¹ στερησόμεθα A. C. L.

² παύσασθαι A. C. L.

³ γιγνομένων A. C. L.

⁴ ἀμφισβητήσεις ἐγίνοντο A. C. L.

⁵ τῆς Μισσ. A. C. L.

⁶ βασιλεὺς A. C. L.

⁷ ἐνεκάλεσεν A. C. L.

⁸ ὁμολογήσαιεν A. C. L.

⁹ αὐτὴν om. A. C. L.

¹⁰ πόλιν A. C. L.

¹¹ ἠδικουμένους C.

¹² ἡμῶν ἀμφοτ. A. C. L.

¹³ κακεῖνῶν A. C. L.

¹⁴ τὰς om. A. C. L.

¹⁵ ἄς A. C. L.

¹⁶ μεταπέμψασθαι A. C. L.

¹⁷ τις om. A. C. L.

¹⁸ ἐπαράσχοι τις τοῖτων A. L. παρὰσχοι τις τοῖτων C.

¹⁹ ἐπι διελθεῖν A. C. L.

²⁰ ἴχοντες A. C. L.

λαον περί ἐκείνου· τοῦ χρόνου ὀμίσηθησαν, ἔτι δὲ τοὺς ἡγε-
 βηκότας εἰς τοὺς παῖδας ¹ τοὺς Ἡρωιδάους ἐμβαβληκότας
 οἱ δικαίως ἂν ἐξ ἀπάσης τῆς οἰκουμένης ὑπερμαρίθησαν,
 πρὸς δὲ τούτοις καὶ τῷ πλήθει τοῦ χρόνου καὶ τῇ τῶν ¹²⁰
 ἐχθρῶν κρίσει καὶ ταῖς τοῦ θεοῦ μακταίαις προσφεύοντες
 ἔχοντες αὐτῆν. ὡς ² ἂν ἐπιστῶν ἴστω ἱκανὸν διαλύσαι τοὺς
 λόγους τῶν κατηγοροῦν· τολμῶντων, ὡς ἡ νῦν διὰ πλεονεξίας
 οὐ ποιούμεθα τὴν εἰρήνην, ἣ τότε τῶν ἀλλοτρίων ἐπιδυ-
 μούντες ἐκαλεμάταμεν πρὸς Μεσσηνίους· περὶ μὲν οὖν τῆς
 κτήσεως ἐστὶ μὲν εἰπαῖν ἴσως πλεόν τούτων, αὐ μὴν ἀλλὰ
 καὶ ταῦθ' ἱκανῶς εἰρησθαι νομίζω.

εγ. Λέγουσι δ' οἱ συμβουλεύοντες ἡμῖν ποιῆσθαι τὴν
 εἰρήνην, ὡς χρητὴ τοὺς εἰς φρονῶντας μὴ τὴν αὐτὴν γκόμεν
 ἔχειν περὶ τῶν πραγμάτων εὐτυχοῦντας ³ καὶ δυστυχοῦν-
 τας, ἀλλὰ πρὸς τὸ παρὸν ⁴ εἰς βουλευέσθαι καὶ ταῖς τι-
 χαις ἐπαμολουθῆν καὶ μὴ ⁵ μείζον φρονεῖν τῆς δυνάμεως,
 μὴδὲ τὸ δίκαιον ἐκ τοῖς τοιούτοις καιροῖς ἀλλὰ τὰ συμφέρον
 ζητεῖν.

ιδ'. Ἐγὼ δὲ περὶ μὲν τῶν ἄλλων ὁμιλοῦμαι ταῖσι τοῖς, ὅπως
 δὲ τοῦ δικαίου χρητὴ ποιῆσθαι ⁶ ἐτι προὔρρημαίτερον ⁷ οὐδαίς ἂν
¹²³ με λέγων πείσειεν. ὁρῶ γὰρ καὶ τοὺς νόμους ἕνεκα τούτου
 κειμένους, καὶ τοὺς ἀνδρας τοὺς καλοὺς ⁸ καὶ γαυρούς ἐπὶ
 ταύτῃ φιλοτιμουμένους, καὶ τὰς πέλεις τὰς εὐ καὶ φιλοτί-
 μοις πολιτερομένας περὶ ⁹ τούτου· μάλιστα σπουδαζούσας
¹⁰ ἐτι δὲ τοὺς πολέμους τοὺς πραγματηρέκεις οὐ κατὰ τὰς
 δυνάμεις ἀλλὰ ¹¹ κατὰ τὸ δίκαιον ¹² τὸ τέλος ἄσπικτας εἰλη-
 φάκας ὅλας δὲ τὸν βίον τὸν τῶν ἀνθρώπων διὰ μὲν καιρίαν
 β ἀπολλύμενον δι' ἀρετὴν δὲ σωζόμενον· ὥστ' οὐκ ἀδυμειν δεῖ
 τοῖς ὑπὲρ τῶν δικαίων κινδυνεύειν μέλλοντας, ἀλλὰ πολὺ
 μάλλον τοὺς ὑβρίζοντας καὶ τοὺς τὰς εὐτυχίας μὴ μετρίως
 φέρειν ἐπισταμένους· ἔπειτα κακείνο χρητὴ σκοπεῖν ¹³ νυνὶ γὰρ

¹ τοῦ A. C. L. ² ἢ om. A. C. L. ³ το καὶ A. C. L. ⁴ εἰ A. C. L.
⁵ μελέσα A. C. L. ⁶ τι om. C. ⁷ τι συμφέρον οὐδαίς A. C. L.
⁸ τι κάμ. A. C. L. ⁹ τούτο A. C. L. ¹⁰ καὶ τοῖς A. C. L.
¹¹ καὶ κατὰ A. L. ¹² τι om. A. C. L. ¹³ καὶ μὴ γὰρ ἐπὶ A. C. L.

Διαλύσαι] Ἀνατρέψαι, ἀνασκευάσαι, ψευ-
 δῆς ἀποδείξει. Cor.
 Οὐδαίς ἂν μελλῶν κλίσειν] Leg. οὐδαίς
 ἂν με λῶν κλίσειν. nemo urbis mēdi per-
 uasit. Isaac. de Belg. §. 16. ταῦτα
 οὐδαίς ἂν ἡμᾶς λέγων ἴστωσι. Aristoph. Lys.
 1231. ἢ τοῖς Ἀδωνίους ἐπὶ πλείον λέγον.
 Ad Herodot. l. iii. 115. VALCKENARR.
 ὅτι τὸ συμφέρον ποτε ἰσολοῖ.
 Τούτου] Np. τοῦ ἀπολλύ. ΑΥΘΩ.

περὶ μὲν τοῦ δικαίου πάντες τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχομεν, περὶ δὲ τοῦ συμφέροντος ἀντιλέγομεν. οὐοῖν δὲ ¹ προτιπομένοι ἀγαθοῖν, καὶ τοῦ μὲν ὄντος προδήλου τοῦ δὲ ἀγνοουμένου, πῶς οὐκ ἂν ποιήσατε καταγέλαστον, εἰ τὸ μὲν ὁμολογούμενον ἀποδοκιμάσατε, τὸ δ' ἀμφισβητούμενον ἐλέσθαι δόξειεν ὑμῖν, ἄλλως τε καὶ τῆς αἰρέσεως τοσούτου

121 διαφερούσης; ἐν μὲν γὰρ τοῖς ² ἑμοῖς λόγοις ἔνεστι μὴδὲν ³ μὲν πρόσθαι τῶν ⁴ ἡμετέρων αὐτῶν μὴδ' αἰσχρῆ μὴδ' ἐμιά τὴν πόλιν περιβαλεῖν, ὑπὲρ δὲ τῶν δικαίων κινδυνεύοντας ἐλπίζειν ἄμεινον ἀγνυεῖσθαι τῶν ἐχθρῶν, ἐν δὲ τοῖς ταύτων ἀφιστάναι μὲν ἤδη Μεσσήνης, ⁵ προξέμαρτόντας δὲ ταῦτ' εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς τυχὸν καὶ τοῦ συμφέροντος καὶ τοῦ δικαίου ^d καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων ἂν προσδοκᾶτε ⁶ διαμαρτεῖν. καὶ γὰρ οὐδὲ τοῦτό ⁷ πω φανερόν ἐστιν, ὡς, εἰὰν ποιήσωμεν τὰ κελευόμενα, βεβαίως ἤδη τὴν εἰρήνην ⁸ ἄξομεν. οἶμαι γὰρ οὐκ ἀγνοεῖν ὑμᾶς, ὅτι πάντες εἰώθασι πρὸς μὲν τοὺς αἰμυνομένους περὶ τῶν δικαίων διαλέγεσθαι, τοῖς δὲ λίαν ἰτοίμως ποιοῦσι τὸ προσταττόμενον αἰεὶ ⁹ πλείω προσεπιβάλλειν οἷς ἂν ἐξ ἀρχῆς ¹⁰ διανοηθῶσιν, ὥστε συμβαίνειν βελτίονος εἰρήνης τυγχάνειν τοὺς πολεμικῶς διακειμένους τῶν ραδίως τὰς ὁμολογίας ποιομένων.

εἰ. Ἴνα δὲ μὴ δοκῶ περὶ ταῦτα πολὺν χρόνον διατρέβειν, ¹¹ ἀπάντων τῶν τοιούτων ἀφήμενος ἐπὶ τὸν ἀπλούστατον ἤδη τρέψομαι τῶν λόγων. εἰ μὲν γὰρ μὴδένης ¹²⁴ πώποτε τῶν δυστυχησάντων ἀνέλαβον αὐτοὺς μὴδ' ἐπεκράτησαν τῶν ἐχθρῶν, οὐδ' ἡμᾶς εἰκὸς ἐλπίζειν περιγενήσθαι πολεμοῦντας· εἰ δὲ πολλάκις γέγονεν ὥστε καὶ τοὺς μείζω δύναμιν ἔχοντας ὑπὸ τῶν ἀσθενεστέρων κρατηθῆναι καὶ τοὺς πολιορκοῦντας ὑπὸ τῶν ¹² κατακεκλειμένων διαφθαρῆναι, τί θαυμαστόν, εἰ καὶ τὰ νῦν καθεστῶτα λήβεταιί τινα μετὰστασιν;

¹ προτιπομένοι A. C. L.² ἡμετέρους A. C. L.³ μὲν om. A. C. L.⁴ ἡμετέρων C.⁵ προξέμαρτόντας A. C. L.⁶ διαμαρτέον A. C. L.⁷ πω om. A. C. L.⁸ ἄξομεν A. C. L.⁹ πλείω προσεπιβάλλειν ἂν ἂν A. C. L.¹⁰ διανοηθῶσιν A. L. ἰσχυρότερον C.¹¹ πάντων A. C. L.¹² κατακεκλειμένων A. C. L.

Ἐν δὲ τῆς τούτων (adversariorum) Sub. λόγος ἔνεστι. AUGER. In oratione eorum Laodamoisiorum qui pacem quosopaque modo faciendam suadent. LANG.

Προδικᾶτε] Malim προσδικᾶμεν. AUG. Ἀνέλαβον αὐτοὺς] restituerunt se, seu primum statum restituerunt. LANG. Μετὰστασιν] Μεταβολῆς. COR.

b 15'. ¹ Ἐπὶ μὲν οὖν τῆς ἡμετέρας πόλεως οὐδὲν ἔχω τοιοῦ-
 του εἰπεῖν· ἐν γὰρ τοῖς ἐπέκεινα χρόνοις οὐδένας πρῶτον
² κρείττους ³ ἡμῶν εἰς ταύτην τὴν χώραν εἰσέβαλον· ἐπὶ δὲ
 τῶν ἄλλων πολλοῖς ἂν τις παραδείγμασι χρήσαιο, καὶ
 μάλιστα ἐπὶ τῆς πόλεως τῆς Ἀθηναίων. τούτους γὰρ
 εὐρήσομεν, ἐξ ὧν ⁴ μὲν τοῖς ἄλλοις προσέταττον, πρὸς τοὺς
 Ἕλληνας διαβληθέντας, ἐξ ὧν δὲ τοὺς ὑβρίζοντας ⁵ ἠμύ-
 ναντο, παρὰ πᾶσιν ἀνδρώποισι εὐδοκίμησαντας. τοὺς μὲν οὖν
 c βαλακούς κινδύτους ⁶ εἰ διεξίοιην, οὓς ἐποίησαντο πρὸς
 Ἀρμαζόνας ἢ Θράκας ἢ Πελοποννησίους τοὺς μετ' Εὐρυθείας
 εἰς τὴν χώραν αὐτῶν εἰσβαλόντας, ἴσως ἀρχαῖαι καὶ ⁷ πόρρω 122
 τῶν νῦν παρόντων λέγειν ἂν δοκοίην· ἐν δὲ τῷ Περσικῷ
 πολέμῳ τίς οὐκ οἶδεν ἐξ οἶων συμφορῶν εἰς ὅσην εὐδαιμονίᾳ
 κατέστησαν; μένοι γὰρ τῶν ἔξω Πελοποννήσου κατοικούν-
 των, ὁρῶντες τὴν τῶν Βαρβαρῶν δύναμιν ἀνυπόστατον
 d οὔσαν, οὐκ ἤξίωσαν βουλευσασθαι περὶ τῶν προσταττομέ-
 νων αὐτοῖς, ἀλλ' εὐθύς εἴλοντο περιδεῖν τὴν πόλιν ἀνάστα-
 τος ⁸ γεγενημένην μᾶλλον ἢ δουλεύουσαν. ἐκλιπόντες δὲ τὴν
 χώραν ⁹ [καὶ τὴν πόλιν], καὶ πατρίδα μὲν τὴν ἐλευθερίαν
 νομίσαντες, κοινωθήσαντες δὲ τῶν κινδύων ἦρῶν, τισαύτης
 μεταβολῆς ἔτυχον, ὥστε ὀλίγας ἡμέρας στέρηθέντες τῶν
 e αὐτῶν πολὺν χρόνον δεσπόται τῶν ἄλλων κατέστησαν.

· 16'. Οὐ μόνον δ' ἂν τις ἐπὶ ταύτης τῆς πόλεως ἐπιδεί-
 ξειε τὸ τολμᾶν ἀμύνεσθαι τοὺς ἐχθρούς, ὡς πολλῶν ἀγα-
 θῶν αἰτίον ἐστίν, ἀλλὰ καὶ Διονύσιος ὁ τυραννος καταστάς
 εἰς πολιορκίαν ὑπὸ Καρχηδονίαν, οὐδεμιᾶς αὐτῷ σατηρίας
 125 ¹⁰ ὑποφαινομένης, ἀλλὰ καὶ τῷ πολέμῳ κατεχόμενος, καὶ
 τῶν πολιτῶν πρὸς αὐτὸν δυσχερῶς διακειμένων, αὐτὸς μὲν
 ἐμέλλησεν ἐκπλεῖν, τῶν δὲ χρωμένων τινὸς τολμησάντος
 εἰπεῖν ὡς καλὸν ἐστίν εὐτάφιον ἢ τυραννίς, αἰσχυρθεῖς ἐφ'

¹ πρὸ Α. ² κρείττους Α. C. L. ³ ἡμῶν L. ⁴ μὲν om. A. C. L.
⁵ ἡμῶν Α. C. L. ⁶ εἰ διεξίδομαι κινδύτους Α. C. L. ⁷ πόρρω Α. C. L.
⁸ γνομένη Α. C. L. ⁹ uncus om. A. C. L. ¹⁰ ὑποκινημένης Α. C. L.

Διοδώρος] Cf. Plutarch. in VII. et Athen.
 V. ff. iv. 8.
 τῶν ἢ χρωμένων] τῶν ἰταίων ἢ φίλων.
 Cor.
 τῶν] Qui succubat est Hieris juxta
 Diad. Sic. l. xiv. et Eliostrides juxta
 Athen. l. i.
 Ὡς καλὸν ἴστω εὐτάφιον ἢ τυραννίς]
 quam pulcrum ac decorum est tanquam
 ἰταλικῶν mori. Ἐτάφιον vestis est, qua
 mortuorum corpora honeste ad sepallu-
 ram involuebantur. Plures hujusmodi lo-
 cutiones collegit Wesseling. ad Diad.
 Sic. xi. ff. LANG.

οἷς διενεθῆ καὶ πάλιν ἐπιχειρήσας πολέμειν, πολλὰς μὲν
μυριάδας Καρχηδονίων διέφθειρεν, ἑγκρατεστέραν δὲ τὴν
ἀρχὴν ¹ τὴν τῶν πολιτῶν καταστήσατο, πολὺ δὲ μείζω
τὴν δύναμιν τὴν αὐτοῦ τῆς πρότερον ὑπαρχούσης ἐκτίησατο,
τυραννῶν δὲ τὸν βίον διέτελεσε, καὶ τὸν υἱὸν ἐν ταῖς αὐταῖς **b**
τιμαῖς καὶ δυναστείαις, ἐν αἷσπερ αὐτὸς ἦν, κατέλιπε.

ιη. Παραπλήσια δὲ τούτοις Ἀμύντας ὁ ² Μακεδόνων βα-
σιλεὺς ἔπραξεν. ἤττηθεις γὰρ ὑπὸ τῶν βαρβάρων τῶν προσ-
οικούντων μάχῃ καὶ πάσης Μακεδονίας ἀποστερηθεὶς, τὸ
μὲν πρῶτον ἐκλιπεῖν τὴν χώραν διενεθῆ καὶ τὸ σῶμα
διασῶζειν, ἀκούσας δὲ τινος ἐπαινοῦντος τὸ πρὸς Διονύσιον
ῤῥῆδεν, καὶ μεταγνοὺς ὡς περὶ ἐκείνος, χωρίον μικρὸν καταλα- **c**
βῶν καὶ ἐσθλῆσαν ἐνθένδε μεταπεπιψάμενος, ἐντὸς ³ μὲν
123 τριῶν μηνῶν ἅπασαν κατέσχε Μακεδονίαν, τὸν δ' ἐπίλοιπον
χρόνον βασιλεύων γῆρα τὸν βίον ἐτελεύτησεν.

ιδ. Ἀπειποῖμεν δ' ἂν ἀκούοντές τε καὶ λέγοντες, εἰ
πάσας τὰς τοιαύτας πράξεις ἐξετάζοιμεν· ἐπεὶ καὶ τῶν
περὶ Θήβας πραχθέντων εἰ μνησθεῖημεν, ἐπὶ μὲν τοῖς γεγε-
νημένοις ἂν ⁴ λυπηθεῖμεν, περὶ δὲ τῶν μελλόντων βελτίους
ἂν ἐλπίδας λάβοιμεν. τολμησάντων γὰρ αὐτῶν ὑπομεῖναι **d**
τὰς εἰσβολὰς καὶ τὰς ἀπειλὰς τὰς ἡμετέρας, εἰς τοῦδ' ἢ
τύχῃ τὰ πράγματα περιέστησεν αὐτῶν, ὥστε τὸν ἄλλον
χρόνον ὑφ' ⁵ ἡμῶν ὄντες νῦν ἡμῖν προστάττειν ἀξιοῦσιν.

κ'. Ὅστις οὖν ὁρῶν ⁶ τοσαύτας μεταβολὰς γεγεννημένας
ἐφ' ἡμῶν οἶεται ⁷ παύσεσθαι, λίαν ἀνόητός ἐστιν· ἀλλὰ δεῖ
καρτερεῖν ἐπὶ τοῖς παροῦσι καὶ θαρρῆειν περὶ τῶν μελλόντων,
ἐπισταμένους ὅτι τὰς τοιαύτας συμφορὰς αἱ πόλεις ἐπαν- **e**
ορδοῦνται πολιτεία χρηστῇ καὶ ταῖς περὶ τὸν πόλεμον

¹ τὴν om. A. C. L.

² τῶν Man. A. C. L.

³ μὲν om. A. L.

⁴ λυπηθεῖμεν A. C. L.

⁵ ἡμῶν A. C. L.

⁶ τοιαύτας A. C. L.

⁷ παύσεσθαι A. L.

Ἐγκρατεστέραν — καταστήσατο] Ἐγκρα-
τεστέρας ἕλκετο τῶν πολιτῶν, ταυτίστω,
ἀσφαλιέστερον αὐτῶν ἐνυπόστατο. Cor.

Τῶν τῶν βαρβάρων] Οἱ Ἰλλυριοὶ ἦσαν
αὐτοὶ, ἕς Ἰστυρίαν Διόδωρος ὁ Σικ. ΙΕ. 18.
Cor.

Ἐσθλῆσαν] I. e. παρ' ἡμῶν τῶν Ἀσπιδαι-
μόσιον. Nam in Panegyrica mentio fit
Aspidamoniae adjuti. Hoc
malo quam ἐσθλῆσαν pro ἐκείνων accipere.
Wolf. hinc, i. e. ex Laeodamoniae. Au-

GER. Sed obstat historia. V. Moras ad
Paneg. §. 18. Hinc ἐσθλῆσαν malim esse
e Gracia in unioertum. LANG. Μήποτε
δὲ ἀπὸ τοῦ ἐκείνων ἐλλειπτικῶν, ταυτίστω, ἐξ
ἐκείνου τοῦ μικροῦ χωρίου, ὃ κατέλαβε, κα-
λίστας πρὸς αὐτοῦ, ἦσαν ἰσθλῆσαν παύσεσθαι,
ἄλλοθεν βελτίωνων παρὰ τῶν δὲ οὐ λέγει,
οὐδὲ λίαν ἱκαναγίαις ἔσθ. ἦσαν δὲ ἡ σπυλα-
βόντες αὐτῶ ἐκ τῶν τῶν ἀρχῶν ἐκείνων ἢ
Θεσσαλῶν. Διδ. Σικ. ΙΔ. 18. Cor.

ἐμπειρίαις. πρὸς ὧν οὐδεὶς¹ ἂν τολμήσειεν ἀντειπεῖν, ὡς οὐ
τὴν μὲν ἐμπειρίαν μᾶλλον τῶν ἄλλων ἔχομεν, ² πολιτείαν
128 δ' οἷαν³ εἶναι χρῆ, παρὰ μόνοις ἡμῖν ἐστίν. ὧν⁴ ὑπαρχόν-
των, οὐκ ἐστὶν ὅπως οὐκ ἄμεινον πράτσομεν τῶν μηδ' ἑτέρου
τούτων πολλὴν ἐπιμέλειαν πεποιημένων.

καί. Κατηγοροῦσι δέ τινες τοῦ πολέμου, καὶ διεξέρχον-
ται τὴν ἀπιστίαν αὐτοῦ, τεκμηρίοις ἄλλοις τε πολλοῖς
χρῶμενοι καὶ μάλιστα τοῖς περὶ ἡμᾶς γεγενημένοις, καὶ
θαυμάζουσιν εἰ τινες οὕτω χαλεπῶ καὶ παραβόλῳ προ-
γματι πιστεύειν ἀξιοῦσιν.

κβ. Ἐγὼ δὲ πολλοὺς μὲν οἶδα διὰ τὸν πόλεμον μεγά-
β λην εὐδαιμονίαν κτησαμένους, πολλοὺς δὲ τῆς ὑπαρχούσης
⁵ ἀποστερηθέντας διὰ τὴν εἰρήνην· οὐδὲν γὰρ τῶν ⁶ τοιούτων
ἐστὶν ἀποτόμως οἷτε κακὸν οὔτ' ἀγαθόν, ἀλλ' ⁷ ὡς ἂν χρή-
σῃται τις ⁸ τοῖς πράγμασι καὶ τοῖς καιροῖς, οὕτως ἀνάγκη
καὶ τὸ τέλος ἐκβαίνειν ἐξ αὐτῶν. χρῆ δὲ τοὺς μὲν εὖ πράτ-
τοντας ⁹ τῆς εἰρήνης ἐπιθυμεῖν· ἐν γὰρ τῇ καταστάσει ταύτῃ
πλεῖστον ἂν τις χρόνον τὰ παρόντα διαφυλάξει· τοὺς δὲ
c δυστυχοῦντας τῷ πολέμῳ προσέχειν τὸν νοῦν· ἐκ γὰρ τῆς 124
ταραχῆς καὶ τῆς ¹⁰ καινουργίας θάττον ἂν μεταβολῆς τύ-
χοιεν. ἂν ἡμεῖς δόδοικα μὴ ταιναντία πράττοντες φανώμεν·
ὅτε ¹¹ μὲν γὰρ ἐξῆν ἡμῖν τρυφᾶν, πλείους τοὺς πολέμους
ἐποιοῦμεθα τοῦ δόντος, ἐπειδὴ δ' εἰς ἀνάγκην ¹² καθέστα-
μεν ὥστε κινδυνεύειν, ἡσυχίας ἐπιθυμοῦμεν καὶ περὶ ἀσφα-
λειάς βουλευόμεθα. καίτοι χρῆ τοὺς βουλομένους ἐλευθέρους
d εἶναι τὰς μὲν ἐκ τῶν ἐπιταγμάτων συνθήκας φεύγειν ὡς ἐγ-
γὺς δουλείας οὔσας, ποιεῖσθαι δὲ τὰς διαλλαγὰς, ὅταν ἡ πε-
ριφάνωνται τῶν ἐχθρῶν ἢ ¹³ τὴν δύναμιν τὴν αὐτῶν ἐξισώσασι

¹ ἂν om. A. C. L. ² πολιτεία A. L. ³ εἶναι om. A. C. L.
⁴ ὡσεύξαντος A. L. ⁵ στερηθέντας A. C. L. ⁶ ἴστων A. L. ⁷ ὅπως A. C. L.
⁸ καὶ τὰς A. C. L. ⁹ τῆς om. A. C. L. ¹⁰ καινουργίας A. C. L.
¹¹ μὲν om. A. L. ¹² καθέσταται A. κατίστηται L. ¹³ τὴν αὐτῶν δύναμιν A. C. L.

τὴν ἀπιστίαν] Passivo fidem incertam, sive etiam active perfidiam. LANG. Τὸ ἄλλω καὶ ἀθέλω. COR.
Ἀπυθόμενος] absolute, per se. Seneca: Nulla res per se aut bona est aut mala, sed sit utrumque iustitiam. LANG. Ἀκριβῆς, ἀσφάλτος, ταυτίσται, καδ' ἑαυτὸ καὶ μὴ πρὸς ἕτερα τὴν ἀσφαλὴν ἔχει. COR.

Καταφυγίας] novis rebus molientis. WOLF.
Χρῆ τοὺς κ. τ. λ.] Ἰσημοσύνη τοῦ χερῶν Ἀριστοτέλους Ἐπιτομ. Γ. εἴ. COR.
Τὰς ἐκ τῶν ἐπιταγμάτων συνθήκας] Ἰσο-
δάς ἰσμεάζει τὰς ταυτάτας Ἀριστοτέλους ἀντι-
δοστολημίας πρὸς τὴν ἰσότην. π. τ. σφῆς
λακ. ἰσρην. ζ. α'. Ἰδεν.

τῇ τῶν πολέμιων· ὡς τοιαύτην ἕκαστοι τῆν εἰρήνην ἔχουσιν, οἷαν περ ἂν τοῦ πολέμου ποιήσονται τὴν ²κατάλευσιν.

κγ'. Ὡν ἐνδυμουμένους χερὶ μὴ προπετῶς ἡμῶς αὐτοὺς ³ἐμβάλεῖν εἰς αἰσχροῦς ὁμολογίας, μηδὲ ῥαθυμότερον ὑπὲρ τῆς πατριδος ἢ ⁴τῶν ἄλλων φαῖναι βουλευομένους. ἀναμνήθητε ⁵ε δὲ πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς ὅτι τὸν παρελθόντα χρόνον, εἰ πολιορκουμένη τινὲ τῶν πόλεων τῶν συμμαχιδῶν εἰς μόνος ⁶Λακεδαιμονίων βοηθήσειεν, ὑπὸ πάντων ⁷ἂν ὁμολογεῖτο παρὰ τοῦτον ⁸γενέσθαι τὴν σωτηρίαν αὐτοῖς. καὶ τοὺς μὲν πλείστους τῶν τοιούτων ἀνδρῶν παρὰ τῶν πρεσβυτέρων ἂν τις ⁹127 ἀκούσειε, τοὺς δ' ὀνομαστοτάτους ἔχει καὶ γὰρ διελθεῖν. ¹⁰Πεδάριτος μὲν γὰρ εἰς Χίον ¹¹εἰσπλεύσας τὴν πόλιν αὐτῶν διέσωσε· Βρασιδᾶς δὲ εἰς Ἀμφίπολιν εἰσελθὼν, ὀλίγους περὶ αὐτὸν τῶν πολιορκουμένων συνταξάμενος, πολλοὺς ὄντας τοὺς πολιορκουήντας ἐνίκησε μαχόμενος· Γύλιππος δὲ ¹²Συρακοσίοις βοηθήσας οὐ μόνον ἐκείνους διέσωσεν, ἀλλὰ καὶ τὴν δύναμιν τὴν κρατούσαν αὐτῶν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ἀπασάν ἀιχμαλώτην ἔλαβε. καίτοι πῶς οὐκ ¹³αἰσχροὺν τότε μὲν ἕκαστον ἡμῶν ἰκανῶς εἶναι τὰς ἀλλοτρίας πόλεις διαφυλάττειν, νυνὶ δὲ πάντας μηδὲ πειρασθῆναι τὴν ἡμετέραν αὐτῶν διασώζειν; καὶ τὴν μὲν Ἀσίαν καὶ τὴν Εὐρώπην μὲστὴν προσημαίνου τροπαιῶν ὑπὲρ τῶν ἄλλων πολιορκουήντας, ὑπὲρ δὲ τῆς πατριδος αὐτῶ φανερώς ὑβρίζου- ¹⁴125 μένης μηδεμίαν μάχην ἀξίαν λόγου φαίνεσθαι μαμαχημένους; ἀλλ' ἐτέρας μὲν πόλεις, ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς τὰς ἐσχάτας ὑπομείναι πολιορκίας, αὐτοὺς δ' ἡμᾶς, ὑπὲρ τοῦ μηδὲν ἀναγκασθῆναι, ¹⁵παρὰ τὸ δίκαιον παρῆν, μηδὲ μικρὰν οἴεσθαι δεῖν ¹⁶ὑπενεγκεῖν κακοπαθεῖναι, ἀλλὰ ζεύγη μὲν ἵππων ἀθηφαγούντων ἔτι καὶ νῦν ὁρᾶσθαι τρέφοντας, ὡς περ δὲ τοὺς εἰς τὰς δεινοτάτας ἀνάγκας ἀφιγμένους καὶ τῶν κατ' ἡμέραν ἐνδεεῖς ὄντας οὕτω ποιεῖσθαι τὴν εἰρήνην;

¹ ἔστι L. ² κατάλευσιν A. C. L. ³ ἐμβάλεται εἰς αἰσχροῦς ὁμολογίας A. C. L.

⁴ παρ' αὐτῶν A. C. L. ⁵ Λακεδαιμονίους A. C. L. ⁶ ἂν οὐκ, A. C. L.

⁷ γενέσθαι A. C. L. ⁸ Παιδέριτος A. ⁹ πλείους A. C. L.

¹⁰ Συρακοσίοις A. C. L. ¹¹ παρὰ τὸ δίκ. ἀναγκασθῆναι A. C. L.

¹² ἰσομετρίαι A. C. L.

Πολέμου] Vid. Vales, ad Harpocrat. Ζεύγη μὲν ἵππων] Cf. Xenoph. Hellen. sub voc.

vi. 4. 10.

Αὐτῶν] Nr. κίον. ΑΝΘΡΩ.

d πδ'. Ὁ δὲ πάντων σχετικώτατος, εἰ φιλοκονώτατος δε-
 κούτης εἶναι τῶν Ἑλλήνων ῥαθυμώτερον ¹ τῶν ἄλλων και-
 λουσώμεθα περὶ τούτων. ² τίνας γὰρ ἴσμεν, ἃν καὶ ποιή-
 σασθαι μνείαν ἀξίον ἴστω, οἷτινες ἀπαξ ἠττηθέντες καὶ
 μίᾳς εἰσβολῆς γενομένης οὕτως ἀνάνδρους ἐμολόγησαν ³ πᾶν-
 τα τὰ προσταττάμενα ποιῆσαι; ⁴ πᾶς δ' ἂν αἰ τοιούτοις
 δυστυχοῦντες πολὺν χρόνον ⁵ ἀνταρξέσειαν; τίς δ' οὐκ ἂν
 c ἐπιτιμῆσειεν ἡμῶν, εἰ Μεσσηνίαν ⁶ ὑπὲρ τῆς χάρας ταύτης
 εἰκοσὴν ἔτη πολιαρκεθῆντων ἡμεῖς αὐτῶ ταχέως κατὰ συν-
 θήκας αὐτῆς ἀποσταίημεν, καὶ μηδὲ τῶν προγόνων μη-
 σθείημεν, ἀλλ' ἢ ἐκαίνοι μετὰ πολλῶν πένων καὶ κινδύνων
 128 ἐκτίσαντο, ταύτην ἡμεῖς ὑπὸ λόγων πεισθέντες ἀποβά-
 λουμεν;

κβ'. Ὡν οὐδὲν ἔτι φροντίσαντες, ἀλλὰ πάσας τὰς
 ἀσχύνας ὑπερδόντες, τοιαῦτα ⁷ συμβουλεύουσι ἡμῶν, ἔξ ἂν
 εἰς ὀνείδη τὴν πόλιν καταστήσουσιν. αὐτῶ δὲ προθύμως
⁸ ἐπαγοῦσιν ὑμᾶς πρὸς τὸ παραδοῦναι ⁹ Μεσσηνίαν, ὥστε καὶ
 διεξελθεῖν ἐτόλμησαν τῆ τε τῆς πόλεως ἀσθένεια καὶ τὴν
 b τῶν πολαμίων δύναμιν, καὶ κελεύουσιν ἀποκαίνασθαι τοὺς
 ἀκντηκυμένους αὐτοῖς, πᾶθεν ἑσθδειαὶν προσδοκῶντες ¹⁰ ἤξειν
 διακελευόμεθα ¹¹ πολαμῶν.

κγ'. Ἐγὼ δὲ μεγίστην ἠγοῦμαι συμμαχίαν εἶναι καὶ
 ἑσθισιοτάτην τὸ τὰ δίκαια πράττειν — εἰκὸς γὰρ καὶ τὴν
 τῶν θεῶν εὐνοίαν ¹² γενέσθαι μετὰ τούτων, εἴπερ χρὴ περὶ
 κῶν μελλόντων τεκμαίρεσθαι τοῖς ἤδη γεγενημένοις —,
 πρὸς δὲ ταύτη τὸ καλῶς πολιτεῦσθαι καὶ σωφρονεῖν
 c ¹³ ἔην καὶ μάχεσθαι τοῖς πολεμίοις ¹⁴ εἰδέειν καὶ μηδὲν 126
 αὐτῶ δεινὸν νομίζειν εἰς τὸ κακῶς εἰκαῖσιν ὑπὸ τῶν πολιτῶν
¹⁵ αἰ μᾶλλον ἡμῶν ἢ τοῖς ἄλλοις ἀνδράσιν ὑπάρχει. μεδ' ἂν

¹ τῶν ἄλλων em. A. C. L.

² τίνας δὲ τῶν εἰρηστορέμων ἡμῶν ἔξ ἀσθῶν τοιαῦτα ἀκαλῶν καὶ σπουδῆναι A. C. L.

³ ἔκωντο A. C. L.

⁴ ἢ πᾶς ἂν A. C. L.

⁵ ἰκαρτίσται A. C. L.

⁶ ἐπὶ A. L.

⁷ συμβουλεύουσι ταῦτα, ἔξ A. C. L.

⁸ παρακαλοῦσιν ἡμᾶς A. C. L.

⁹ τὴν Μεσ. A. C. L.

¹⁰ ἔξω A. C. L.

¹¹ πολαμῶν ἡμῶν A. C. L.

¹² ἰσῆσαι A. C. L.

¹³ καὶ μέχρι θανάτου μάχεσθαι A. C. L.

¹⁴ εἶδαν A. L.

¹⁵ ἢ A. C. L.

Μετὰ τούτων] Boil. Λασιδαμῶν, vel καλῶς —. AUGER. Supple συμμαχία, με-
 τὰ τὰ δίκαια πράττειν. AUGER. Μετὰ γένου εἶναι συμμαχίαν ἡγοῦμαι. LANG.
 τῶν τὰ δίκαια φροντίστων. LANG. COB. Πρὸς τῇ ἐκ τῆς ἑπιστολῆς συμμαχία.
 Πρὸς δὲ τούτῳ] Nr. συμμαχία, supple
 COB. καὶ ταύτη εἶναι συμμαχίαν ἡγοῦμαι, τὴ

ἂν ἐγὼ πολὺ ἥδιον πολεμοίην ἢ μετὰ πολλῶν μυριάδων· οἷσα γὰρ καὶ τοὺς ¹ πρώτους ἡμῶν εἰς ταύτην τὴν χώραν ² ἀφικομένους οὐ τῷ πλήθει τῶν ἄλλων περιγενομένους, ἀλλὰ ταῖς ἀρεταῖς ταῖς ὑπ' ἐμοῦ προβιημένας· ὥστ' οὐκ ἄξιον διὰ ταῦτο φοβεῖσθαι τοὺς πολεμίους, ὅτι πολλοὶ τυγχάνουσιν ὄντες, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἐπ' ἐκείνοις θαρραῖν, ὅταν ὁρώμεν ἡμᾶς μὲν αὐτοὺς οὕτως ἐννοχότας τὰς συμφορὰς ὡς οὐδένες ἄλλοι πώποτε, καὶ τοῖς ³ τε νόμοις καὶ τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ἐμμένοντας, οἷς ἐξ ἀρχῆς κατεστησάμεθα, τοὺς δὲ ⁴ μὴδὲ τὰς εὐτυχίας φέρειν ⁵ δυναμένους, ἀλλὰ διατεταραγμένους, καὶ τοὺς μὲν ⁶ τὰς συμμαχίδας πόλεις καταλαμβάνοντας, τοὺς δὲ τὰναντία ταῦτοις πράττοντας, ἄλλους δὲ περὶ χώρας τοῖς ὁμόροις ἀμφισβητοῦντας, ⁷ τοὺς δὲ μᾶλλον ⁸ ἀλλήλοις φθονοῦντας ἢ πρὸς ἡμᾶς πολεμοῦντας. ε ὥστε ⁹ θαυμάζω τῶν μείζω συμμαχίαν ζητούντων, ἂν οἱ πολέμιοι τυγχάνουσιν ἐξαμαρτάνοντες. ¹⁰ [ταυτ' ἡμῖν βοήθησει].

κζ'. Εἰ δὲ δεῖ καὶ περὶ τῶν ἔξωθεν βοηθειῶν εἰπεῖν, ¹¹ ἠγούμαι πολλοὺς ἔσθαι τοὺς βουλομένους ἡμῖν ¹² ἔπα- 120 μύνειν. ἐπίσταμαι γὰρ πρῶτον μὲν Ἀθηναίους, εἰ καὶ μὴ πάντα μεθ' ἡμῶν εἰσὶν, ἀλλ' ¹³ ὑπὲρ γε τῆς σωτηρίας τῆς ἡμετέρας ὅτιον ἂν ποιήσοντας· ἔπειτα τῶν ἄλλων πόλεων ¹⁴ ἔστιν ἅς ὁμοίως ἂν ὑπὲρ τῶν ¹⁵ ἡμῖν συμφερόντων ὡς πρὸς τῶν αὐταῖς βουλευσομένας· ἐτι δὲ Διονύσιον τὸν τύραννον καὶ ¹⁶ τὸν Αἰγυπτίαν βασιλέα καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν δυνάστας, καθ' ὅσον ¹⁷ ἕκαστοι δύνανται, προθύμως ἂν ἡμῖν ἐπικουρήσοντας· πρὸς δὲ ταῦτοις καὶ τῶν Ἑλ- b λῶνων τοὺς ταῖς οὐσίαις προέχοντας καὶ ταῖς δόξαις πρωτεύοντας καὶ ¹⁸ βελτίστων πραγμάτων ἐπιθυμοῦντας, εἰ

¹ πρώτους A. C. L.

² ἀφικομένους A. C. L.

³ νομίμοις A. C. L.

⁴ μεθ' ὅσων A. C. L.

⁵ μεθ' ὅσων A. C. L.

⁶ ἔχοντας συμμαχίας, A. C. L.

⁷ τοὺς δὲ ὅσων A. L.

⁸ ἀλλήλους φθονοῦντας ὅσων A. L.

⁹ θαυμάζω A. C. L.

¹⁰ ὅσων ὅσων A. C. L.

¹¹ καταλαμβάνοντων ὅσων A. C. L.

¹² ἐπαμύνειν [ἰσχυρῶς] C.

¹³ ἂν ὑπὲρ γε τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας πάντων πάντων A. C. L.

¹⁴ τῶν L.

¹⁵ ὅσων ὅσων A. C. L.

¹⁶ ὅσων ἡμῶν A. C. L.

¹⁷ τῶν L.

¹⁸ ἂν ἑκ. δύναται A. C. L.

¹⁹ τῶν βελτίστων A. C. L.

Ἐπ' ἰσχυρῶς] Scil. τῆς τῶν λυθυσσομένων. Τὴ ἰσχυρῶς sic accipere malo, quam referre ad personam Thebanorum. WOLF. Μὴ πάντως] Πάντα adverbialiter, idem ac πάντως. AUGER.

Κατὰ τὴν Ἀσίαν] Quae apud veteres Africam, tanquam partem, complectebatur. LANG. At vero Pindarus Pyth. ix.

14. Libyam dicit ἡμεῖς ἀπὸ τῶν τριάντων.

καὶ μῆπω συνεστήκασιν, ἀλλὰ ταῖς γ' εὐνοίαις μεθ' ἡμῶν ὄντας, ἐν οἷς περὶ τῶν μελλόντων εἰκότως ἂν μεγάλας ¹ ἐλπίδας ἔχοιμεν.

κῆ. Οἶμαι δὲ καὶ τὸν ² ἄλλον ὄχλον τὸν ἐν Πελοπον- 127
νήσῳ καὶ τὸν δῆμον, ὃν οἴομεθα ³ μάλιστα πολεμεῖν ἡμῖν,
ποθεῖν ἤδη τὴν ἡμετέραν ἐπιμέλειαν. οὐδὲν γὰρ αὐτοῖς
c ἀποστασι γέγονεν ἂν προσδόκησαν, ἀλλ' ἀντὶ μὲν τῆς
ἐλευθερίας τούναντίον ⁴ ἀποβέβηκεν — ἀπολέσαντες γὰρ
αὐτῶν τοὺς βελτίστους ἐπὶ τοῖς χειρίστοις τῶν πολιτῶν
γεγῶνασιν —, ἀντὶ δὲ τῆς αὐτονομίας εἰς πολλὰς καὶ δει-
νάς ἀνομίας ἐμπεπτόκασιν. εἰδισμένοι δὲ τὸν ἄλλον χρόνον
μεθ' ἡμῶν ἐφ' ἑτέροις ἵεναι, νῦν τοὺς ἄλλους ὁρῶσιν ⁵ ἐφ'
αὐτοὺς στρατευομένους, καὶ τὰς στάσεις, ἃς ἐκυνθάνοντο
d πρότερον παρ' ἑτέροις οὔσας, νῦν παρ' αὐτοῖς ὀλίγου δεῖν
καθ' ἑκάστην ἡμέραν ⁶ γιγνομένας. οὕτω δ' ⁷ ὀμαλισμένοι
ταῖς συμφοραῖς εἰσιν, ὥστε ⁸ μηδένα διαγινῶναι δύνασθαι
τοὺς κακίστα πράττοντας αὐτῶν. οὐδεμία γὰρ ἐστὶ τῶν πό-
λεων ἀκέραιος ⁹ οὐδ' ἢ τις οὐχ ὁμόρους ἔχει τοὺς κακῶς ποιή-
σοντας ¹⁰ ὥστε τετμησθαι μὲν τὰς χώρας, πεπαρθῆσθαι
e ἰδίους, ἀνεστράφθαι δὲ τὰς πολιτείας καὶ καταλελύσθαι
τοὺς νόμους, μεθ' ὧν οἰκοῦντες εὐδαιμονέστατοι τῶν Ἑλλή-
νων ¹¹ ἦσαν. οὕτω δ' ἀπίστως ¹² τὰ πρὸς σφᾶς αὐτοὺς καὶ δυ-
σμενῶς ἔχουσιν, ὥστε μᾶλλον τοὺς πολίτας ἢ τοὺς πολεμίους
δεδίασιν· ἀντὶ δὲ τῆς ἐφ' ἡμῶν ¹³ ὁμονομίας καὶ τῆς παρ' ¹⁴ ἀλ-
130 λῶν εὐπορίας εἰς τοσαύτην ἀμιξίαν ἐληλύθασιν, ὥστ' οἱ
μὲν κεκτημένοι τὰς οὐσίας ἥδιον ἂν εἰς τὴν θάλατταν τὰ
σφέτερόν αὐτῶν ¹⁵ ἐκβάλοισιν ἢ τοῖς δεομένοις ἐπαρκέσειαν, οἱ
δὲ καταδεέστερον πράττοντες οὐδ' ἂν εὐρεῖν δεξαιντο μᾶλ-
λόν ἢ τὰ τῶν ἔχόντων ἀφελῆσθαι· καταλύσαντες δὲ τὰς

¹ τὰς ἐλπίδας A. C. L.

² ἄλλον om. A. C. L.

³ ἂν εὐνοίαις, ἀλλὰ νῦν γὰρ πολλὰν ἐπιμέλειαν τὴν ἴσην. A. C. L.

⁴ ἀπὸ τῆς ἀποβίβηκεν A. C. L.

⁵ ἐφ' αὐτοῖς ἴδουσι A. C. L.

⁶ γιγνομένων. A. C. L.

⁷ ὀμαλισμένοι A. C. L.

⁸ μηδὲ A. C. L.

⁹ οὐδ' om. A. C. L.

¹⁰ ὥς A. C. L.

¹¹ ἰσόγγυον A. C. L.

¹² τὰ om. A. C. L.

¹³ ὁμονομίας A. C. L.

¹⁴ ἡμῶν οὐσίας εἰς A. C. L.

¹⁵ βάλλων A. C. L.

Συνεστήκασι] Soil. μετ' ἀλλήλων, vel, quod magis placet, μεθ' ἡμῶν. WOLF.
Ἀπολέσαντες —] Τὰς τῶν ἐν Πελοποννήσῳ

πόλεων στάσεις αἰρητικῶς, καὶ μάλιστα τῆς τῶν Κορινθίων, ἐν ᾧ πλείστους τῶν λαλοῦντων ἐξ ἡμῶν κατέφασι. COB.

δυσίας ἐπὶ τῶν βωμῶν σφάττουσιν ἀλλήλους· πλείους δὲ
 φεύγουσι νῦν ἐκ μιᾶς πόλεως ἢ πρότερον ἐξ ἀπάσης τῆς Πε-
 λλοποννήσου. καὶ τοσούτων ἀπειρηδημένων κακῶν, πολὺ β
 πλείω τὰ παραλειπόμενα τῶν εἰρημένων ἐστίν· οὐδὲν γὰρ
 ἔστι τῶν δαιμῶν ἢ χαλεπῶν ¹ οὐκ ἐνταῦθα συνδαδράμηκεν. ἂν
 εἰ μὲν ἤδη μεστοὶ τυγχάνουσιν ὄντες, οἱ δὲ ² διὰ ταχέων
 ἐμπλησθῆσονται, καὶ ζητήσουσιν τινα τῶν παρόντων πρῶ-
 128 γμάτων εὐρεῖν ἀπαλλαγῆναι. μὴ γὰρ οἴεσθ' αὐτοὺς ³ μενεῖν
 ἐπὶ τούτοις· οἷτινες γὰρ εὖ πράττοντες ἀπειῖπον, πῶς ἂν
 οὗτοι κακοπαθοῦντες πολὺν χρόνον καρτερήσωνται; ὡστ', οὐ
 μόνον ⁴ ἢν μαχόμενοι ⁵ νικήσωμεν, ἀλλ' εἰάν ἡσυχίαν ἔχον- c
 τες ⁶ περιμείνωμεν, ὄψουσθ' αὐτοὺς ⁷ μεταβαλλομένους καὶ
 τὴν ἡμετέραν συμμαχίαν σωτηρίαν ⁸ αὐτῶν εἶναι νομίζον-
 τας. τὰς μὲν οὖν ἐλπίδας ἔχω τοιαύτας.

κδ'. Τοσούτων δ' ἀπέχω τοῦ ⁹ ποιῆσαι τι τῶν προστα-
 τομένων, ὡστ', εἰ μηδὲν γίνοιτο ταύτων μηδὲ βροχθεΐας μη-
 δαμόθεν τυγχάνοιμεν, ἀλλὰ τῶν Ἑλλήνων οἱ μὲν ἀδικοῦσιν
 ἡμᾶς οἱ δὲ ¹⁰ περιαρῶν, οὐδ' ἂν εὖτα μεταγνοίην, ἀλλὰ d
 πάντας ἂν τοὺς ἐκ τοῦ πολέμου κινδύνους ὑπομείναιμι πρὶν
 ποιήσασθαι τὰς ὁμολογίας ταύτας. αἰσχυροῦσθαι γὰρ ἂν
¹¹ ὑπὲρ ἀμφοτέρων, εἴτε καταγνοίημι τῶν προγόνων, ὡς
 ἀδίκως ¹² Μισηθῆσις ἀφείλοντο τὴν χώραν, εἴτ' ἐκείνων
 ὀρθῶς κτησαμένων ¹³ καὶ προσηκόντως ἡμεῖς παρὰ τὸ δέ-
 κειον συγχωρήσαμεν ¹⁴ τι περὶ αὐτῆς. τούτων μὲν οὖν ¹⁵ οὐδέ-
 τερον ποιητέον, σκεπτέον δ' ὅπως ἀξίως ἡμῶν αὐτῶν ¹⁶ πο-
 λεμήσοιμεν, καὶ μὴ τοὺς εἰδισμένους ἐγκωμιάζειν ἡμῶν τῆς e
 πόλεως ¹⁷ ἐλέγχομεν ψευδεῖς ὄντας, ἀλλὰ τοιοῦτους ¹⁸ ἡμᾶς
 αὐτοὺς ¹⁹ παρασχίσασμεν, ὡστ' ἐκείνους ἐλάττω ²⁰ τῶν
 ὑπαρχόντων δοκεῖν εἰρηκέναι περὶ ἡμῶν.

λ'. Οἴμαι μὲν οὖν ²⁰ οὐδὲν δευρότερον συμβῆσθαι τῶν νῦν

¹ ὁ οἶα A. L.

² ταχέων A. C. L.

³ μένων A. L.

⁴ ἂν A. C. L.

⁵ νικήσωμεν, ἀλλὰ ἂν A. C. L.

⁶ περιμείνωμεν C.

⁷ μεταβαλλομένους αὐτοὺς A. C. L.

⁸ αὐτῶν A. C. L.

⁹ σπασίη A. C. L.

¹⁰ ὑπαρχόντων A. C. L.

¹¹ ὑπ' A. L.

¹² Μισηθῆσις A. C. L.

¹³ καὶ παρασχίσασμεν A. C. L.

¹⁴ οὐδέτερον C. οὐδ' ἴτερον L.

¹⁵ πολεμήσοιμεν A.

¹⁶ ἐλέγχομεν A. L. ἐξελήθημεν C.

¹⁷ ἡμᾶς αὐτοὺς A. L.

¹⁸ παρασχίσασμεν A.

¹⁹ τι τῶν A. L.

²⁰ μετὶν A. C. L.

Ἐπὶ τῶν βωμῶν σφάττουσιν ἀλλήλους] IDEM.

Τῆς σφραγῆς ἀλλῆς ἵστι λέγων ἐνταῦθα τὰς Πλασίας] Πιπτασιασίου φωνὴ ὁ Σκελετικός
 ἐν Καθῶς συμβάσεις τῷ τρίτῳ τῆς ζς'. Διδωρος ΙΔ. σφ'. φυλακισθῆναι σωτήρας ἐν
 Ὀλυμπ. σφρ. δὲ ὁ Κισφ. Ἑλληνα. Δ. Ὑ. Σ. τῆ σφραγισμένη στήλη. IDEM.

131 παράττω, εἰλλὰ τοὺς ἐχθροὺς τοιαῦτα βουλευέσθαι καὶ
 πράξειν, εἴ ἂν ἐπανορθώσουσι ἡμᾶς· ἂν δ' ἄρα ψευδοῦμεν
 τῶν ἐλπίδων καὶ πανταχόθεν ἐξείργόμεθα καὶ μηδὲ τὴν
 πόλιν εἴτε δυνάμειδ' ἠδ' ἀποφύλαξτε, χαλεπῶ μὲν ἔσται ἂ
 μέλλω λέγειν, ὅπως δ' οὐκ ὀνήσῃ παρρησιασάσθαι περὶ
 αὐτῶν. καὶ γὰρ ἐξοργισθῆναι τοῖς Ἑλλήσι καλλιῶν τῶν
 ἔστι καὶ μᾶλλον ἀριστότητα τοῖς ἡμετέροις φρονήμασιν,
 ἂν ἐπιείκτως ἡμῶν συμβουλεύουσι.

b καὶ. Φησὶ γὰρ χρεῖται τοὺς μὲν γυναικας τοὺς ἡμετέρους
 αὐτῶν καὶ τοὺς παῖδας καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὸν ὄχλον τὸν
 αἰὼλον ἐκ τῆς πόλεως ἐκπέφυκται, τοὺς μὲν ἐς Σικελίαν καὶ
 Ἰταλίαν, τοὺς δ' εἰς Κυρήνην, τοὺς δ' εἰς τὴν ἠπειραν — 129
 ἄσμεται δ' αὐτοὺς ἀπαντες οὗτοι δέχονται καὶ χάρις πολλῇ
 καὶ ταῖς ἄλλαις ταῖς περὶ τὸν βίον εὐκοιναίαις, οἱ μὲν χάρις
 ἀποδοδόντες ἂν εὖ πεπόνθασιν ὑφ' ἡμῶν, οἱ δὲ ἄσμεται δὲ
 προσδοκῶντες ἂν ἂν ἄσμεται δὲ ἄσμεται —, ὑπολειφθέντας

c δὲ τοὺς βαυλομένους καὶ δουκμένους κινδυρεῖναι, τῆς μὲν
 πόλεως ἄσμεται καὶ τῶν ἄλλων κτημαστων, τὴν ὅσα
 αὐτοῖς τ' ἄσμεται ἀπετέγκασθαι μεθ' ἡμῶν αὐτῶν, καταλοι-
 βόντας δὲ χάριον, ὅ τι ἂν ἔχυράτατον ἢ καὶ πρὸς τὸν
 πόλεμον συρροσάτατον, ἀγειν καὶ φέρειν τοὺς πολεμίουσ καὶ
 κατα γῆν καὶ κατα θαλάττων, ἕως ἂν παύσανται πῶ
 ἡμετέρων ἀποφροσσητούντες. καὶ ταῦτ' εἰὼν τοσηρόσμεται καὶ
 d μὴ κατακινῶσμεται, ἀφεσθε τοὺς πῦν ἐπιτίστροντας, ἰκετεσού-
 τας καὶ δουκμένους ἡμῶν Μισοσίην ἀπολαβεῖν καὶ ποιήσε-
 σθαι τὴν εἰρήνην.

λβ. Ποῖα γὰρ ἂν τῶν πόλεων τῶν ἐκ Πελοποννήσου κοι-

¹ φυλάττω A. C. L. ² ἂν A. L. ³ ἀσμεται A. C. L.
⁴ ταῖς σμ. A. C. L. ⁵ κινδυρεῖναι A. L. κινδυρεῖναι C. ⁶ ἀσμεται A. C. L.
⁷ ἀφροσσητούντες A. C. L. ⁸ δουκμεθα A. C. L. ⁹ ἔχυράτατον A. C. L.

“Ena pro] Corae laudat similem usum ex Panath. §. 17. Demosth. Aristog. B. §. ζ. et Lysiam c. Ethion. §. 5.
 τίς τὸν ἄσμεται Super dicit opom hatur. Bacodiponitit τοῖς καὶ τὴν ἄσμεται δουκμεται. Quare ἄσμεται die ἀπὸ τῆς ἄσμεται τῆς ἐπὶ τῆς μετὰ τῆς ἀσμεται non inest in modo inest in modo, quo remouetur sicut ab hoste violentia. Sed si quis uouit Epigram Graecis regionem intelligere, non inest in modo. WOLF.
 Δίξεται καὶ χάρις πολλῇ] Ἑλληνιστικῶς τῆς ἰ. εἰ δὲ τοῖς δέξεται χάρις πολλῇ χάρις πολλῇ, εἰς τὴν ἄσμεται καὶ γὰρ καὶ τὰς ἄλλας ἐπιτίστρον τῶν σμ. Cor.
 Οἱ δὲ κινδυρεῖναι — κινδυρεῖναι] οἱ κινδυρεῖναι τῶν κινδυρεῖναι προ-ἰσμεται ἀσμεται. Εἰσθε. Οἱ δὲ χάρις ἀπολαβεῖν ἀσμεται ἀσμεται ἀσμεται. Cor.
 ἔχυράτατον — κινδυρεῖναι] Refer ad φμῶν χρεῖται. Intelligit δουκμεται non relicto, sed relicto: ἄσμεται.

οὔτον πόλεμον ὑπομείνειεν, οἷον εἰκὸς ¹ γενέσθαι βουλευθέντων ἡμῶν; τίνες δ' οὐκ ἂν ἐκπλαγεῖεν καὶ δέισαιεν στρατόπεδον συνιστάμενον, τοιαῦτα μὲν ² διασπεραγμένον, δικαίως δὲ τοῖς αἰτίοις τούτων ἄργισμένον, ἀπονενοημένως δὲ πρὸς τὸ ζῆν διακείμενον; καὶ τῷ μὲν σχολὴν ³ ἄγειν, ^c καὶ ⁴ μηδὲ περὶ ἕν ἄλλο διατρίβειν ἢ περὶ τὸν πόλεμον τοῖς ξενικοῖς στρατεύμασιν ὁμοιωμένον, ταῖς δὲ ἀρεταῖς καὶ τοῖς ἐπιτηδεύμασι τοιοῦτον οἷον ἐξ ἀπάντων ἀνδρώπων οὐδεὶς ἂν συντάξειεν; ἔτι δὲ ⁵ μηδεμιᾶ πολιτείᾳ τεταγμένην χρώμενον, ἀλλὰ θυραυλεῖν καὶ πλανᾶσθαι κατὰ ¹³² τὴν χώραν δυνάμενον, καὶ ῥαδίως μὲν ὄμορον οἷς ἂν ἐούληται γιγνώμενον, τοὺς δὲ τόπους ἀπαντας τοὺς πρὸς τὸν πόλεμον συμφέροντας πατρίδας εἶναι νομίζον; ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι τῶν λόγων ⁶ μόνον ῥηθέντων ⁷ τούτων καὶ διασπαρέντων εἰς τοὺς Ἕλληνας εἰς πολλὴν ταραχὴν καταστήσεσθαι τοὺς ἐχθροὺς ⁸ ἡμῶν, ἔτι δὲ μᾶλλον, ⁹ ἦν καὶ τέλος ἐπιθεῖναι τούτοις ἀναγκασθῶμεν. τίνα γὰρ οἰηθῶμεν αὐτοὺς γνώμην ἔξειν, ὅταν αὐτοὶ μὲν κακῶς πάσχωσιν, ^b ἡμᾶς δὲ μηδὲν δύνωνται ¹⁰ ποιεῖν; καὶ τὰς μὲν αὐτῶν ¹¹ πόλεις ἰδῶσιν εἰς πολιορκίαν καθεστηκυίας, τὴν δ' ἡμετέραν οὕτω ¹² διεσκευασμένην ὥστε μηκέτι τῇ συμφορᾷ ταύτῃ ¹⁸⁰ περιπεσεῖν; ἔτι δὲ τὴν τῶν σωματίων τροφὴν ἡμῖν μὲν ῥαδίαν ¹³ οὔσαν ἐκ τε ¹⁴ τῶν ὑπαρχόντων ¹⁵ καὶ τῶν ἐκ τοῦ πολέμου γιγνομένων, αὐτοῖς δὲ χαλεπὴν ¹⁶ διὰ τὸ μὴ ταῦτόν εἶναι, στρατόπεδον ¹⁷ τε ¹⁸ τοιοῦτον διοικεῖν καὶ ¹⁹ τοὺς ὄχλους. τοὺς ἐν ταῖς πόλεσι διατρέφειν; ὃ δὲ ²⁰ πάντων ^c ἀλγιστον ²¹ ἐκείνοις, ὅταν τοὺς μὲν ἡμετέρους οἰκείους ἐν

¹ ἢ γενέσθαι A. C. L.

² διασπεραγμένον A. C. L.

³ πρώτον ἔχειν A. C. L.

⁴ μηκέτι ἢ ἄλλο A. L.

⁵ ἢ μηδεμιᾶ πόλει τεταγμένην, ἀλλὰ A. C. L.

⁶ μόνον C.

⁷ τούτων καὶ διασπαρήντων om. A. C. L.

⁸ ἡμῶν om. A. C. L.

⁹ εἰ A. L.

¹⁰ ποιεῖν μὴ δύνωνται A. C. L.

¹¹ πόλεις αὐτῶν A. C. L.

¹² παρεσκευασμένην A. C. L.

¹³ οὔσαν om. A. C. L.

¹⁴ τῆς τῶν A. C. L.

¹⁵ κτήσεως καὶ A. L. χρέσεως καὶ C.

¹⁶ εἶναι διὰ A. C. L.

¹⁷ τε om. C.

¹⁸ τοιοῦτον A. C. L.

¹⁹ τὸν ἔχον τὸν A. C. L.

²⁰ πάντων L.

²¹ ἐκείνοις ἀλγιστάτων A. C. L.

Θυραυλεῖν] Περιέρχασθαι τὴν χώραν καὶ ἵσταναι οἴκας. τὸ γὰρ ἡμετέρους οἰκείους ἐπὶ τοῦ ἡμῶν οἴκου ἐγκατατετάχθαι. εἰ δ' ἂν πᾶς καὶ τὸ Γαλλιστὶ λεγόμενον bivonaquet. COB.

Διακεῖν] curare, seu alere. Sensus: Talis exercitibus pluribus eget alimentis, quam urbis alienigenae incolae. LANG. Τοὺς μὲν ἡμετέρους οἰκείους] Γραπτήν

πολλαῖς ¹ ἐπιπορείαις συνδάνονται γεγενημένους, τοὺς δ' αὐτῶν ὀρώσι καὶ ἑκάστην ² τὴν ἡμέραν ἐνδεεῖς ὄντας τῶν ἀναγκαίων, καὶ μὴδ' ἐπικουρῆσαι δύνονται τοῖς κακοῖς ³ τούτοις, ἀλλ' ἐργαζόμενοι μὲν τὴν χώραν τὰ σπέρματα προσπολλύουσιν, ἀργὸν δὲ περιορῶντες μηδένα χρόνον ⁴ ἀνταρκεῖν αἰοῖ τ' ὄσιν.

d γγ'. Ἀλλὰ γὰρ ἴσως ἀδραιοσθέντες καὶ κοινὸν ποιησάμενοι στρατόπεδον παρακολουθήσουσι, ⁵ καὶ καλύσουσιν ἡμᾶς κακῶς ποιεῖν αὐτούς. καὶ τί ἂν εὐξάμεθα μᾶλλον ἢ λαβεῖν πλησιάζοντας καὶ ⁶ παρατεταγμένους καὶ περὶ τοὺς αὐτὰς ⁷ δυσχωρίας ἡμῖν ἀντιστρατοπεδεύοντας ἀνθρώπους ἀτάκτους καὶ μιγάδας καὶ πολλοῖς ἄρχουσι χρωμέ-
e νους; ⁸ οὐδὲν γὰρ ἂν πολλῆς πραγματείας ⁹ δεήσειεν, ἀλλὰ ταχέως ¹⁰ ἂν αὐτούς ¹¹ ἐξαναγκάσαιμεν ἐν τοῖς ἡμετέροις ¹² καιροῖς ἀλλὰ μὴ ¹³ τοῖς αὐτῶν ποιήσασθαι τοὺς κινδύνους.

λδ'. ¹⁴ Ἐπιλίπτοι δ' ἂν τὸ λοιπὸν μέρος τῆς ἡμέρας, εἰ τὰς πλεονεξίας τὰς ¹⁵ ἰσομένας λέγειν ἐπιχειρήσαιμεν. ἐπειθὸ δ' ¹⁶ οὖν ¹⁷ πᾶσι φανερόν, ὅτι τῶν Ἑλλήνων διενηνοχά-
18 μεν οὐ τῷ μεγέθει τῆς πόλεως οὐδὲ τῷ πληθει τῶν
19 ἀνθρώπων, ἀλλ' ὅτι τὴν πολιτείαν ὁμοίαν κατεστησά-
μεθα στρατοπέδῳ καλῶς διοικουμένῳ καὶ παιδαρχεῖν
20 ἐθέλοντι τοῖς ἄρχουσιν. ἦν οὖν εἰλικρινὲς τοῦτο ²⁰ ποιήσω-
μεν, ὃ μιμησαμένοις ἡμῖν συνήνεγκεν, οὐκ ἄδηλον ὅτι
21 ῥαδίως τῶν πολεμίων ἐπικρατήσομεν.

λε'. Ἴσμεν δὲ καὶ τοὺς ²² οἰκιστὰς ταυτησὶ τῆς πόλεως γενομένους, ὅτι μικρὸν μὲν στρατόπεδον εἰς τὴν Πελοπόν-

¹ ἐπιπορείαις καὶ ἐπιπορείαις A. C. L. ² τῶν om. A. C. L. ³ τούτοις om. A. C. L.
⁴ ἀνταρκεῖν A. C. L. ⁵ ἡμῖν καὶ A. C. L. ⁶ παρατεταγμένους C.
⁷ δυσχωρίας A. L. ⁸ οὐδὲ A. C. L. ⁹ δεήσειεν A. C. L. ¹⁰ μὲν A. L.
¹¹ ἀναγκάσαιμεν A. C. L. ¹² καιροῖς om. A. C. L. ¹³ ἐν τοῖς A. C. L.
¹⁴ ἐπιλίπτοι A. L. ¹⁵ ἡμετέρας A. C. L. ¹⁶ οὖν A. L. ¹⁷ πᾶσι om. A. C. L.
¹⁸ ἀνθρώπων A. C. L. ¹⁹ θέλοντι A. L. ²⁰ ποιήσασθαι A. C. L.
²¹ ῥαδίως om. A. C. L. ²² οἰκιστὰς ταύτας A. C. L.

Δυσχωρίας] Significat Lacedaemonios in locis impeditis, arduis et praeruptis, ubi ab hostibus oppugnari facile non possint. WOLF.
Ἐν τοῖς ἡμετέροις καιροῖς] quando nostra utilitas postularebit. AVOGER.
Ἐπιλίπτοι δ' ἂν ἴσως ἐπιλίπτοι δ' ἂν με. ὡς ἐρημύων δ' ἴταλδ' μεταφραστῆς, non nisi bastarā tutto oggi, καὶ ὡς αὐτὸς Ἰσμεν-της εἰρήνης ἐν Συμμαχίᾳ. ιζ. COB.
Ἐπιχειρήσαιμεν] ἴσως ἐπιχειρήσαιμε. IDEM.
IDEM.
Ἦν οὖν εἰλικρινὲς κ. τ. λ.] Ὅπως τούτων διαφέρουσι τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, ὅτι ἡ παρ' ἡμῖν πολιτεία ὁμοίωτο στρατοπέδῳ, ταυτησιν ἐπιμειψίτο, καὶ εἰρήνη εὐσε, στρατοπέδῳ καλῶς διοικουμένῳ. ἐὰν οὖν τῶν πολεμίουμεν ποιήσωμεν εἰλικρινῶς καὶ ἀληθῶς τούτο, οὐ ἡ μίμωσις ἐν τοῖς πρίσθιν χρόνοις ἡμᾶς ἀφέ- λησι καὶ προέχων τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐπέσει, ὅλων ὅτι κηλώμεν τοὺς ἡμῖν πολεμίουστας.

νησαν εὐπλόδων ἔχοντες, πικρῶν δὲ καὶ μεγάλων ¹ πάλαν
 ἐκράτησαν. καλὸν οὖν μισήσασθαι τοὺς προγόνους, καὶ b
 πάλιν ἐπὶ τῶν ἀρχῶν ἐκμελλόντας, ἐπειδὴ προσεπιπαί-
 191 κερσαν, πειραθῆναι τὰς τιμὰς ² καὶ τὰς δυναστείας ἀναδει-
 βῆναι, ὡς πρότερον ἐτυγχάνομεν ἔχοντες. πάντων δ' ἐν δεσπό-
 τατον ποιήσασθαι, εἰ συνειδότες Ἀθηναίαις ἐκλεποῦσι σὺν
³ αὐτῶν χρέων ὑπὲρ τῆς τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐλευθερίας,
 ἡμεῖς μὲν ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας αὐτῶν σωτηρίας ἐπέσθαι τῆς c
 πάλαν ταλαίπωρα, ἀλλὰ, ἄρον ἡμᾶς ⁴ παραδείγματα ⁵ τῶν
 παυόντων ἔργων ⁶ τῆς ἄλλας παρέχον, μὲν ⁷ μισήσασθαι
 τὰς αἰετῶν ὑπέρβους ἐβλήσασθαι. ἐτι δὲ ⁸ τούτου καταγε-
 λωστότερον, εἰ Φωκίους μὲν φαίνοντες τὴν βασιλείαν τοῦ
 μεγάλου δεσποτικῶν, ἐκλεπόντες τὴν Ἀσίαν εἰς Μεισσηλίαν
 ἀπέκρησαν, ἡμεῖς δ' εἰς ⁹ ποσῶτον μικροψυχίας ἔλθομεν
 ὥστε τὰ προστάγματα ταύτων ὑπομεῖναι, ἐν ἀρχαῖς
 ἅπαντα τὸν χρόνον διατάλασθαι.

Λε'. Κρῆ δὲ ¹⁰ μὴ περὶ τὴν ἡμέραν ταύτην τὰς φιλίας d
 διατρέψαι, ἐν ἣ ἄνεσι χωρίζου τοὺς οἰκιστάτους ¹¹ ἀφ'
 ἑαυτῶν αὐτῶν, ἀλλ' ¹² ἐπ' αἰετῶν τοὺς χρόνους ἀφ' ἑαυτῶν, ἐν οἷς
 παρεγγόμενοι τῶν ἐχθρῶν ¹³ ἀνορθώσαν τὴν πάλαν, κομιού-
 μεθα δὲ τοὺς ἡμετέρας ¹⁴ αὐτῶν, ἐπικουροῦμεθα δὲ πᾶσιν ὅτι
 νῦν μὲν ἀδικῶς δευοτυγχάνομεν, τὸν δὲ ¹⁵ παρελθόντα χρό-
 νον δικαίως τῶν ἄλλων πάλαν ἔχειν ἤξιοῦμεν. ἔχει δ' οὕτως.
 ἐγὼ ¹⁶ τούτους εἶρηκα τὰς λόγους, αὐχ' ἵες δεῶν ἡμᾶς ἤδη e
 καὶ ταῦτα πράττειν οὐδ' ὡς εὐδεμιᾶς ἄλλης ἐνούσης ἐν τοῖς
 πράγμασι σωτηρίας, ἀλλὰ βαυλόμενος ὑμῶν προσημα-
 σκεύασαι τὰς γνώμας, ὡς καὶ ταύτας ¹⁷ τὰς συμφεραῖς καὶ
 πάλιν δυνατώτερας τούτων ὑπομενετόν ἡμῶν, πρὶν περὶ Μεισση-
 νης ποιήσασθαι συνθήκας οἷας κελεύουσιν ἡμᾶς.

134

¹ πάλαν om. A. C. L. ² καὶ τὰς δυναστείας om. A. C. L. ³ αὐτῶν om. A. C. L.
⁴ παραδείγματα A. C. L. ⁵ τῶν om. A. C. L. ⁶ καὶ A. C. L.
⁷ μισήσασθαι A. C. L. ⁸ τούτου A. L. ⁹ τούτου A. C. L. ¹⁰ μὴ A. C. L.
¹¹ οἷς ἀφ' A. C. L. ¹² ἐπ' om. A. C. L. ¹³ ἡμετέρας om. A. C. L.
¹⁴ αὐτῶν οἰκιστάτους, A. C. L. ¹⁵ παρελθόντα A. C. L. ¹⁶ γὰρ ταύτας A. C. L.
¹⁷ καὶ πολὺ τούτων δυνατώτερας συμφεραῖς A. C. L.

Κομιούμενοι Ἀθηναίαις ἐκλεποῦσι] Idem, habebant. Vid. Herodot. §. 163. sqq.
 Latine, quidem magis, videtur dici Ἀθηναίαις et Ημετέρας, sub v. Μεσοπείας.
 τὸν πάλιν ἐξέσθαι. Wolf. Ἀσθηναίων] in coloniam evigilantur.
 καταγελοῦσθαι] Sati. κρίνομεν ἄν. LANG.
 οἰκιστάτους] Qui urbem Phocicam in Asia

λζ'. Οὐχ αὐτῶ δ' ἂν προθύμως ἐπὶ τὸν πόλεμον ὑμᾶς παρεκάλουν, εἰ μὴ τὴν εἰρήνην αἴρων ἐξ ἂν μὲν ἡγῶ λόγῳ καλὴν καὶ βεβαίαν γενησομένην, ἐξ ἂν δ' ἔνοιό¹ τινες συμβουλευούσιν, ² οὐ μόνον αἰσχραὴν ἐσαρμένην, ἀλλ' αὐτὴν χρένον αὐδὲνα πειραμενοῦσαν. ³ ἦν γὰρ ⁴ παρακατοικισαμένη ⁵ ταῦς Εἰλωτας καὶ τὴν πόλιν ταύτην ⁶ περιιδόμενον αὐξήθεισαν, τίς οὐκ αἶδεν, ὅτι πάντες ⁷ τὸν ⁸ βίον ἐν ταραχαῖς καὶ κινδύνοις ⁹ διατελοῦμεν ὄντες; ὡς δ' οἱ περὶ ἀσφαλείας **b** διαλεγόμενοι λεληθάσω αὐτοὺς τὴν μὲν εἰρήνην ὀλίγας ἡμέρας ἡμῖν ποιῶντες, τὸν δὲ πόλεμον εἰς ¹⁰ ἄπαντὰ τὸν χρόνον κατασκευάζοντες.

λη'. Ἡδέως δ' ἂν αὐτῶν πυνδαίμεν, ὑπὲρ τίνων οἴονται **132** χρεῖναι μαχομένους ἡμᾶς ἀποδνήσκειν; οὐχ ὅταν οἱ πόλεμοι προστάττωσιν ¹¹ τι παρὰ τὸ δίκαιον καὶ τῆς χάρας ἀποτέμνωνται καὶ ταῦς οὐκέτας ἐλευθερώσιν; καὶ ¹² τοῦτοις **c** μὲν κατοικισθῶσιν ¹³ εἰς ταύτην ἦν ἡμῖν οἱ πατέρες κατέλιπον, ἡμᾶς δὲ μὴ μόνον τῶν ὄντων ἀποστερώσιν, ἀλλὰ ¹⁴ καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις ¹⁵ κακοῖς εἰς ὄνειδῃ καθιστώσιν; ἐγὼ μὲν γὰρ ὑπὲρ τούτων οὐ μόνον πόλεμον, ἀλλὰ καὶ φυγὰς καὶ θανάτους αἰῶμαι προσήκειν ἡμῖν ὑπομένειν. πάλυ γὰρ κρεῖττον ἐν ταῖς ὁξῆσιν αἷς ἔχομεν τελευτῆσαι τὸν βίον μᾶλλον, ἢ ¹⁶ ζῆν ἐν ¹⁷ ταῖς ἀτιμίαις, ¹⁸ ἃς ληψόμεθα ¹⁹ πειθήσαντες **d** προστάττουσιν ἡμῖν. ²⁰ ὅμως δ' εἰ δεῖ μηδὲν ὑποστειλάμενον **d** εἰπεῖν, ²¹ αἰρετώτερον ἡμῖν ²² ἐστὶν ²³ ἀναστάτους γενέσθαι μᾶλλον ἢ ²⁴ καταγολεύσασθαι ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν. τοὺς γὰρ ἐν ἀξιώμασι καὶ φρονήμασι ²⁵ τηλικούτοις βεβηκότας δυοῖν δεῖ θάπτερον, ἢ πρωτεύειν ἐν τοῖς Ἕλλησιν, ἢ παντάπασιν ²⁶ ἀπρηῆσθαι μηδὲν ταπεινὸν διαπραξαμένους, ἀλλὰ καλὴν τὴν τελευτὴν τοῦ βίου ποιησαμένους.

¹ τινες om. A. C. L. ² οὐ μόνον om. A. C. L. ³ ἦν A. C. L.
⁴ παρακατοικισαμένη A. C. L. ⁵ ταῖς Εἰλωτας καὶ τὴν πόλιν om. A. C. L.
⁶ περιιδόμενον om. A. C. L. ⁷ τὴν πόλιν A. C. L. ⁸ χρόνον A. L.
⁹ διατελοῦμεν A. C. L., ¹⁰ πάντα A. C. L. ¹¹ τι om. A. C. L.
¹² τοῦτοις A. C. L. ¹³ εἰς ταύτην κατέλιπον A. C. L. ¹⁴ καὶ om. A. C. L.
¹⁵ καὶ A. C. L. ¹⁶ εἰς αἷας A. C. L. ¹⁷ ἃς ληψόμεθα om. A. C. L.
¹⁸ οὐκέτας A. C. L. ¹⁹ εἰ δὲ A. C. L. ²⁰ τὸ φαιδόμενον αἰρετώτερον A. C. L.
²¹ ἐστὶν om. A. C. L. ²² ἀναστάτους A. C. L. ²³ καταγολεύσασθαι A. C. L.
²⁴ ποιήσασθαι A. C. L. ²⁵ ἀπρηῆσθαι A. C. L. ²⁶ ἀλλὰ - - - - - κληρονομήσασθαι om. A. C. L.

Ὀλίγας ἡμέρας] Ἄρτι τοῦ, ἐν ὀλίγῃς Τῆς χάρας ἀποτέμνωνται] τὸ πᾶρος ἡμέραις, τὸν Ἄρτι μὲν εἰ καὶ φωνὴ ὁ Πρωτεύειν Ἄρτι τῆς χάρας μέρος τίμωσιν ἑαυτοῦς. Idem.

λθ'. Ἄ χρῆ ¹ διαλογισαμένους μὴ φιλοψυχεῖν, μηδ' ἐπακολουθεῖν ταῖς τῶν συμμάχων γνώμασι ἂν ἡγεῖσθαι e πρότερον ἤξιούμεν, ἀλλ' αὐτούς σκεψαμένους εἰσεῖναι μὴ ² τὸ ταῦτοις ῥᾶστον, ἀλλ' ὃ πρέπον εἶναι τῇ Λακεδαιμόνι καὶ τοῖς πεπραγαμένοις ἡμῖν. περὶ γὰρ τῶν αὐτῶν οὐχ ὁμοίως ἅπασι βουλευτέον, ἀλλ' ὡς ἂν ἐξ ἀρχῆς ἕκαστοι ³ τοῦ εἴου ποιήσωνται ⁴ τὴν ὑπόθεσιν. Ἐπιδαυρίοις μὲν ⁵ γὰρ καὶ Φλιασίοις καὶ Κορινθίοις οὐδεὶς ἂν ἐπιπλήξειεν, εἰ μηδενὸς 135 ἄλλου φροντίζοιεν ἢ τοῦ διαγενέσθαι καὶ περιποῖσθαι σφᾶς αὐταῖς. Λακεδαιμονίους δ' οὐχ οἷόν τ' εἶναι ἐκ παντὸς τρόπου ζητεῖν τὴν σωτηρίαν, ἀλλ' ἂν μὴ ⁶ προσῆ τὸ καλῶς ⁷ τῷ σώζεσθαι, θάνατον ἡμῖν αἰρετέον ἐστί. τοῖς γὰρ ⁸ ἀρετῆς ἀμφισβητοῦσιν ὑπὲρ οὐδενὸς οὕτω σπουδαστέον, ὡς ὑπὲρ τοῦ μηδὲν αἰσχρὸν πράττοντας φανῆναι. εἰσὶ δ' ⁹ αἱ τῶν πόλεων κακίαι καταφανεῖς οὐχ ἥττον ἐν τοῖς τοιούτοις b βουλευμασιν ἢ τοῖς ἐν τῷ πολέμῳ κινδύνοις. τῶν μὲν γὰρ ἐκεῖ γιγνομένων τὸ πλεῖστον μέρος τῇ τύχῃ μέτεστι, ¹⁰ τὸ δ' ἐνθάδε ¹¹ γνωσθὲν αὐτῆς τῆς διανοίας σημεῖόν ἐστιν. ὡς δ' 133 ὁμοίως ἡμῖν φιλονεικητέον ἐστὶν ὑπὲρ τῶν ἐνθάδε ¹² ψηφισθησομένων, ὡς περ ὑπὲρ τῶν ἐν τοῖς ¹³ ὅπλοις ἀγώνων.

μ'. Θαυμάζω δὲ τῶν ὑπὲρ ¹⁴ μὲν τῆς ἰδίας ¹⁵ δόξης ἀποδνῆσκειν ἐθέλοντων, ὑπὲρ δὲ τῆς κοινῆς μὴ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχόντων ὑπὲρ ἧς ὀτιοῦν πάσχειν ἄξιον, ¹⁶ ὥστε μὴ c καταισχυῖναι τὴν πόλιν, μηδὲ περιιδεῖν ¹⁷ τὴν τάξιν λιπούσαν, εἰς ἣν οἱ πατέρες κατέστησαν αὐτήν. πολλῶν δὲ πραγμάτων καὶ δεινῶν ἡμῖν ἐφεστώτων, αἱ δὲ διαφυγεῖν, ἐκεῖνο μάλιστα φυλακτέον, ὅπως μηδὲν ἀνάνδρως φανησόμεθα διαπραττόμενοι μηδὲ συγχωροῦντες τοῖς πολεμίοις παρὰ τὸ δίκαιον. αἰσχρὸν γὰρ τοὺς ἄρξαι τῶν Ἑλλήνων ἀξιοθέντας ἀφθῆναι τὸ προσταττόμενον ποιοῦντας, καὶ τοσοῦτον ἀπολεκθῆναι τῶν προγόνων, ὥστε τοὺς μὲν ὑπὲρ τοῦ τοῖς ἄλλοις ἐπιτάττειν ἐθέλειν ἀποδνῆσκειν, ἡμᾶς δ' ὑπὲρ τοῦ μὴ ποιεῖν τὸ ¹⁸ κελευόμενον μὴ τολμᾶν ¹⁹ διακινδυνεύειν. d

¹ λογιζομένους A. C. L. ² ἢ A. C. L. ³ τοῦ βίου om. A. C. L.
⁴ ταύτου τῆν A. C. L. ⁵ οὐν A. C. L. ⁶ ἢ πρὸς τῷ καλῶ A. ⁷ τῷ om. A. C. L.
⁸ περὶ ἀρετῆς A. C. L. ⁹ αἱ om. A. C. L. ¹⁰ τῶν C. L.
¹¹ γνωσθέντων C. L. ¹² ψηφισθέντων, ἕς A. C. L. ¹³ πολέμοις A. C. L.
¹⁴ μὲν om. A. C. L. ¹⁵ χάρας A. C. L. ¹⁶ καὶ μὴ καταισχυῖναι A. C. L.
¹⁷ αὐτὴν ἐλελίπουσαν τὴν τάξιν A. C. L.
¹⁸ προσταττόμενον A. C. L. ¹⁹ κινδυνεύειν A. C. L.

μα'. Ἄξιον δὲ καὶ τὴν ¹ Ὀλυμπιάδα καὶ τὰς ἄλλας
 αἰσχυρῶν πανηγῆρεις, ἐν αἷς ἕκαστος ἡμῶν ζῆλωτότερος
 ἦν καὶ θαυμαστότερος τῶν ἀθλητῶν τῶν ἐν τοῖς ἀγῶσι
 ε τὰς νίκας ἀναιρουμένων. εἰς αὐς ² τίς ἂν ἐλθεῖν τολμήσειεν,
 ἀντὶ μὲν τοῦ τιμᾶσθαι ³ καταφρονηθόμενος, ἀντὶ δὲ τοῦ
⁴ περιστάτος ὑπὸ πάντων δι' ἀρετὴν εἶναι ⁵ περιβλεπτος
 136 ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐπὶ κακίᾳ ⁶ γενησόμενος, ἔτι δὲ πρὸς τού-
 τοις ⁷ ὀψόμενος μὲν τοὺς οἰκέτας ⁸ ἀπὸ τῆς χώρας ⁹ ἧς οἱ
 πατέρες ἡμῖν κατέλιπον ἀπαρχὰς καὶ θυσίας μείζους
 ἡμῶν ποιούμενος, ¹⁰ ἀκουσόμενος δ' αὐτῶν τοιαύταις βλασ-
 φημίαις χρωμένων, αἷαις περ εἰκὸς τοὺς χαλεπώτερον μὲν
 τῶν ἄλλων δεδουλευκότας, ἐξ ἴσου δὲ νῦν τὰς συνθήκας
 τοῖς δεσπότηαις πεποιημένους· ἐφ' αἷς ¹¹ ἕκαστος ἡμῶν οὕτως
¹² ἂν ἀλγήσειεν, ὡς οὐδεὶς ἂν τῶν ζῶντων διὰ ¹³ λόγου δηλώ-
 b σσειεν. ὑπὲρ ὧν χρὴ βουλευέσθαι, καὶ μὴ τὸτ' ἀγανακτεῖν
 ὅτ' οὐδὲν ἡμῖν ἴσται πλεον, ἀλλὰ νῦν σκοπεῖν ὅπως μηδὲν
 συμβῆσεται ¹⁴ τοιοῦτον. ὡς ἔστιν ἐν τῶν αἰσχυρῶν πρότερον
 μὲν μὴδὲ ¹⁵ τῆς τῶν ἐλευθέρων ἰσηγορίας ¹⁶ ἀνέχεσθαι, νῦν δὲ
 καὶ τὴν τῶν δούλων παρρησίαν ὑπομένοντας φαίνεσθαι. δό- 134
 ξομεν γὰρ τὸν παρελθόντα χρόνον ἀλαζονεύεσθαι, καὶ τὴν
 μὲν φύσιν ὅμοιοι τοῖς ἄλλοις εἶναι, ταῖς δὲ αὐθαδείαις καὶ
 c ταῖς σεμνότησιν οὐκ ἀθηναίς ἀλλὰ πεπλασμέναις κεχρῆ-
 σθαι. μὴδὲν οὖν ἐνδῶμεν ¹⁷ τοιοῦτον τοῖς εἰδισμένοις ἡμᾶς
 κακολογεῖν, ἀλλὰ τοὺς ¹⁸ λόγους ¹⁹ αὐτῶν ἐξελέγξαι περὶ
 θῶμεν, ὅμοιοι γενόμενοι τοῖς τῶν προγόνων ἔργοις.

μβ'. Αναμνήσθητε δὲ τῶν ²⁰ ἐν Διπαιαί πρὸς Ἀρκάδας
 ἀγωνισαμένων, οὓς φασιν ἐπὶ μιᾷ ἀσπίδος παραταξάμε-

¹ Ὀλυμπίαν A. C. L.

² τίνας ἂν τολμήσειεν ἡμῶν εἰσεῖν ἐλθεῖν A. C. L.

³ καταφρονηθόμενος A. C. L.

⁴ περιβλεπτός A. L. περιστάτους C.

⁵ περιβλεπτός A. C. L.

⁶ γενησόμενος A. C. L.

⁷ ὀψόμενος A. C. L.

⁸ ἐκ A. C. L.

⁹ ἧς A. C. L.

¹⁰ ἀκουσόμενος A. C. L.

¹¹ ἕκαστος A. L.

¹² ἀλγήσειεν A. L. ἂν ἀγανακτήσειεν C.

¹³ λόγου δηλώσει A. C. L.

¹⁴ τοιοῦτον A. C. L.

¹⁵ τὰς A. C. L.

¹⁶ ἀνέχεσθαι A. C. L.

¹⁷ τοιοῦτον om. A. C. L.

¹⁸ μὲν λόγους A. C. L.

¹⁹ αὐτῶν om. A. C. L.

²⁰ προγόνων τῶν πρὸς ταῖς Ἀρκάδας ἐγγομισμένων A. C. L.

Ἐφ' αἷς] Scil. συνθήκαις. Sic enim malo
 quam ἐφ' αἷς βλασφημίαις. Significat, opi-
 nor: Si quis Laedæmonius vicinam
 habuerit Messeniam, cui aliquid eripere
 videatur, Messenios statim pacta et con-
 venta objectat. WOLF.

Ὀμοιοι — ἔργου] Ἀρτὶ τῷ, ἴμμοι γὰρ-

μοιοι τοῖς προγόνου, ἢ, ἴμμοι ἐργασμένοι
 ταῖς τῶν προγόνων ἔργου. Περὶ τῆς Ἀρτὶδ. κβ'.
 Ὀμοίους γινώσκειν ταῖς αἰτίας κ. τ. λ.
 Cor.

Ἐπὶ μιᾷ ἀσπίδι] Quid fuerit apud
 Græcos prorsus ignoro: sed hoc patet
 habere fuisse oratoris mentem, ut diceret

καὶ τῶν τριακοσίων d
 τῶν ἐν¹ Θυρίαις ἄπαντας Ἀργεῖους μάχη νικησάτων, καὶ
 τῶν χιλίων τῶν εἰς Θερμοπύλας ἀπαντησάντων, οἱ πρὸς
 ἐβδομήκοντα μυριάδας τῶν βαρβάρων συμβαλόντες οὐκ
 ἔφυγον οὐδ' ἠττήθησαν, ἀλλ' ἐνταῦθα τὸν εἶον ἐτελεύτησαν
 οὗ² περ' ἐτόχθησαν, τοιοῦτους σφᾶς αὐτοὺς παρασχόντες,
 ὥστε τοὺς μετὰ τέχνης ἐγκωμιάζοντας μὴ δύνασθαι τοὺς
 ἐπαίνους ἐξισῶσαι ταῖς ἐκείνων ἀρεταῖς. ἀπάντων οὖν τού-
 των³ ἀνεκμησθέντες ἐξαρμενέστερον ἀντιλαβόμεθα τοῦ e
⁴ πολέμου, καὶ μὴ περιμείνουμεν ὡς ἄλλων τῶν τὰς παρ-
 ούσας ἀτυχίας ἰασομένων, ἀλλ' ἐπειθὴ περ' ἐφ' ἡμῶν γεγόνε-
 σεν, ἡμεῖς αὐτὰς⁵ καὶ διαλυῶσαι περιεδώμεν. χρη⁶ δὲ τοὺς 137
 ἀνδρας τὰς ἀγαθούς ἐν τοῖς τοιοῦτοις καιροῖς φαίνεσθαι
 διαφέροντας· αἱ μὲν γὰρ εὐτυχίαι καὶ τοῖς φάλοισι τῶν
 ἀνδρῶν τὰς κακίας συγκυρῶνται, αἱ δὲ δυσπραξίαι
 ταχέως καταφανεῖς ποιῶσιν⁷ ὅποιοί τινες ἕκαστοι τυγχά-
 νοῦσιν ὄντες· ἐν αἷς ἡμεῖς ἐπιδεικτέον ἔστιν,⁸ εἴ τι τῶν ἄλλων
 ἄμεινον τεθραύμεθα καὶ πεπαυδόμεθα πρὸς ἀρετήν.

μγ'. Ἔστι δ' οὐδὲν ἀνέλπιστον ἐκ τῶν⁹ νῦν παρόντων b
 συμβῆναι τι τῶν¹⁰ δεόντων ἡμῖν. οἴρασι γὰρ ὑμεῖς οὐκ
 ἀγνοεῖτε, ὅτι πολλαὶ πράξεις ἤδη τοσαῦτα γεγονασιν, ἃς ἐν
 ἀρχῇ μὲν ἄπαντες ὑπέλαβον εἶναι συρροαῖς καὶ τοῖς παθεῦσι
 συνηχθέντων, ὕστερον δὲ τὰς αὐτὰς ταύτας ἐγνωσαν
 μεγίστων ἀγαθῶν αἰτίας γεγενημένας. καὶ τί δὲ τὰ πόρρω
 λέγειν; ἀλλὰ¹¹ καὶ νῦν τὰς πόλεις τὰς¹² γε πρατευούσας,
 λέγω¹³ δὲ τὴν Ἀθηναίων καὶ Θηβαίων, εὔρομεν ἂν οὐκ ἐκ c
 135 τῆς εἰρήνης μεγάλῃν ἐπίδοσιν¹⁴ λαβούσας, ἀλλ' ἐξ ὧν¹⁵ ἂν¹⁶ ἐν

¹ Θυρίαις A. C. L.

² περ om. A. C. L.

³ ἀνεκμησθέντες ἡμεῖς A. C. L.

⁴ πολέμου A. C. L. ⁵ καὶ om. A. C. L. ⁶ χρη A. C. L. ⁷ ποιῶσιν Hk. A. C. L.

⁸ εἴ τι A. C. L.

⁹ νῦν A. C. L.

¹⁰ μὲν παρόντων A. C. L.

¹¹ καὶ om. A. C. L.

¹² γε om. A. C. L.

¹³ λέγω A. C. L.

¹⁴ λαμβανούσας A. C. L.

¹⁵ ἂν om. A. C. L.

Lacedaemonios fuisse perquam paucos,
 et ita paucos ut sub una aspide, si ita
 loqui fas est, occubari potuissent. Sic
 Holmrus Gallioe uno roizhēci de soldats.
 ΑΥΟΚΑ. Μάλο. αὐτὸ εὐαρδέ. Ναστή:
 εἶπεν μάνα hoch. Graeci: εἶπεν σελήτι
 hoch. Vid. Xenoph. Hell. i. 6, 22. vi.
 5, 19. 4, 12. LANG. Οὕτως ἄλλως, ἕκ
 ἐκ στίχου πάντας εἶπὲ μετώπου κρεάτων, οὐκ
 ἔχοντας βέλος. COR.

Θυρίαις] Vid. Duker. ad Thucyd. iv.
 p. 270. LANG. Historia exstat apud
 Herodot. i. 82. et Pausan. Corinth. c. 58.
 Συμβῆναι] Ἀπὸ τοῦ συμβῆναι. WOLF.

τὰ πόρρω] τὰ μακρὰ. COR.

Ἐξ ὧν] H. I. interpretor ex quo tempore,
 ita ut respondent p. 321. 1. ἔκ δὲ τούτων.
 Verbo: ex quo calamitatis decessu se roto-
 raturus. δὲ, inquam. LANG.

τῷ πολέμῳ ¹ προδυστυχῆσασαι πάλιν αἰελάβον αὐταίς, ἐκ δὲ τούτων τὴν μὲν ἡγέμονα ² τῶν Ἑλλήνων καταστᾶσαν, τὴν δ' ἐν τῷ παρόντι τηλικαύτην γεγεννημένην ὅσῃ οὐδεὶς πάποτ' ³ ἴσασθαι προσεδόκησεν. αἱ γὰρ ἐπιφάνειαι καὶ λαμπρότητες οὐκ ἐκ τῆς ἡσυχίας, ἀλλ' ἐκ τῶν αἰγῶνων γίγνεσθαι φιλοῦσιν. ὦν ἡμᾶς ὀρέγεσθαι προσήκει, μήτε ^d τῶν σωματίων μήτε τῆς ψυχῆς μήτε τῶν ἄλλων ὧν ἔχομεν μηδενὸς φειδομένους. ⁴ ἦν γὰρ κατορθώσωμεν καὶ τὴν πόλιν εἰς ταῦτὸ καταστῆσαι δυναθῶμεν, ἐξ ὧν περ ἐκπέπτωκε, καὶ τῶν προγεγεννημένων μᾶλλον ⁵ θαυμασθησόμεθα, καὶ τοῖς ἐπιγυγνομένοις οὐδεμίαν ὑπερβολὴν ἀνδραγαθίας ὑπολείψομεν, ἀλλὰ καὶ τοὺς βουλομένους ἡμᾶς ⁶ εὐλογεῖν ἀπαρεῖν ποιήσομεν, ⁷ ὅτι τῶν πεπραγμένων ἡμῖν ⁸ ἀξίον ἐροῦσι. ^e δεῖ δὲ ⁹ μηδὲ τοῦτο λαθῶσθαι ὑμᾶς, ὅτι πάντες τῷ συλλόγῳ ταύτῳ καὶ τοῖς γνωσθησομένοις ὑφ' ὑμῶν ¹⁰ προσέχουσι τὸν νοῦν. ὥσπερ οὖν ἐν κοινῷ θεάτρῳ τῶν Ἑλλήνων διδούς ἔλαγχον ἕκαστος ὑμῶν τῆς αὐτοῦ φύσεως οὕτω διακείσθαι τὴν γνώμην.

138 μδ. Ἔστι δ' ἀπλοῦν τὸ καλῶς βουλευσασθαι περὶ τούτων. ¹¹ ἦν μὲν γὰρ ἐδέλωμεν ἀποδῆσκειν ὑπὲρ τῶν δικαίων, οὐ μόνον εὐδοκιμήσομεν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐπίλοιπον χρόνον ἀσφαλῶς ἡμῖν ἐξέσται ζῆν· εἰ δὲ ¹² φοβησόμεθα τοὺς κινδύνους, εἰς πολλὰς ταραχὰς καταστήσομεν ἡμᾶς αὐτούς. παρακαλέσαντες οὖν ἀλλήλους ἀποδῶμεν τὰ τροφεῖα τῇ πατρίδι, καὶ μὴ περιδῶμεν ὑβρισθεῖσαν τὴν Λακεδαιμόνα ^b καὶ καταφρονηθεῖσαν, μηδὲ ψευσθῆναι ποιήσωμεν τῶν ἐλπιδῶν τοὺς εὐνοὺς ἡμῖν ὄντας, μηδὲ περὶ πλείονος ¹³ φανῶμεν ποιούμενοι τὸ ζῆν τοῦ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις εὐδοκιμεῖν, ἐνδυμηθέντες ὅτι κάλλιον ἐστὶν ἀντὶ θνητοῦ σώματος ἀθάνατον δόξαν ἀντικαταλλάξασθαι, καὶ ψυχῆς ἧς ¹⁴ οὐχ ἔχομεν ὀλίγων ἐτῶν, πρῖασθαι τοιαύτην εὐκλειαν ἢ πάντα

¹ δυστυχῆσασαι A. C. L. ² τῶν Ἑλλήνων om. A. C. L. ³ ἴσασθαι πάποτα A. C. L.
⁴ ἴαν A. C. L. ⁵ θαυμασθησόμεθα A. C. L. ⁶ εὐλογεῖν ἡμᾶς A. C. L.
⁷ τί A. C. L. ⁸ ἀξίως A. C. L. ⁹ μὴ A. L. ¹⁰ προσέχουσι A. C. L.
¹¹ ἴαν A. C. L. ¹² φοβησόμεθα A. C. L.
¹³ πλείονος τὴ ζῆν προδίδται φαθόμεν A. C. L. ¹⁴ οὐκ εὐχεσόμεν A. C. L.

Ἐξ ὧντα] Hic nota, licet sic ταῖς τῆς non adversatur. AUGER.
 πρῶτασσερι. Quod quidem non est juxta ψυχῆς ἧς οὐχ ἔχομεν ὀλίγων ἐτῶν ζωῆς
 grammaticæ regulas, sed spiritui eloquen- ἧς μετ' ὀλίγα ἐτι σταθευόμεθα. COR.
 2 T

τὸν αἰῶνα τοῖς ἐξ ἡμῶν ¹γενομένοις παραμενεῖ, πολὺ ²μᾶλλον ἢ μικροῦ χρόνου ³γλιχομένους μεγάλας αἰσχύναις ἡμᾶς
 136 αὐτοὺς περιβαλεῖν. ἠγοῦμαι δ' ἂν ὑμᾶς οὕτω μάλιστα παρ-
 ροῦσθῆναι πρὸς τὸν πόλεμον, εἰ ταῖς διανοαῖς ὡς περ παρε-
 στῶτας ἴδοιτε τοὺς γονέας καὶ τοὺς παῖδας τοὺς ὑμετέ-
 ρους ⁴αὐτῶν, τοὺς μὲν παρακελευομένους μὴ καταισχύνας
 τὸ τῆς Σπάρτης ὄνομα μηδὲ τοὺς νόμους ἐν οἷς ἐπαιδεύ-
 θημεν μηδὲ τὰς μάχας τὰς ἐφ' αὐτῶν γενομένας, τοὺς δ'
 ἀπαιτοῦντας τὴν χώραν ἣν οἱ πρόγονοι κατέλιπον, καὶ
⁵τὴν δυναστείαν ⁶τὴν ἐν τοῖς Ἑλλησι, καὶ τὴν ἡγεμονίαν
 ἣν περ αὐτοὶ παρὰ τῶν πατέρων παρελάβομεν· πρὸς οὓς
 οὐκ ἂν ἔχοιμεν εἰπεῖν ὡς οὐκ ἀμφοτέροι δίκαια τυγχάνουσι
 λέγοντες.

μέ. Οὐκ οἶδ' ὅτι δεῖ μακρολογεῖν, πλὴν τοσούτον, ὡς
⁷πλείστων τῆ πόλει ⁸ταύτῃ πολέμων καὶ κινδύνων γεγε-
 νημένων οὐδεπώποθ' οἱ πολέμιοι τρώπαιον ἡμῶν ἔστησαν
 ἠγουμένου βασιλέως ἐκ τῆς οἰκίας τῆς ἡμετέρας. ἔστι δὲ
 οὖν ἐχόντων ἀνδρῶν, οἷς περ ⁹ἂν ἐν ταῖς μάχαις ἡγεμόσι
 χροάμενοι ¹⁰κατορθῶσι, τούτοις καὶ περὶ τῶν μελλόντων κιν-
 δύνων συμβουλευούσι μᾶλλον ἢ τοῖς ἄλλοις πείθεσθαι.

¹ γηγνημένοις A. C. L.

² γὰρ μᾶλλον κρείττον μεγάλου καιροῦ τιμὴν ἀνταλλάξασθαι ἢ A. C. L.

³ γλιχομένους om. A. C. L.

⁴ αὐτῶν om. A. C. L.

⁵ τὸν om. L. ⁶ τῶν L.

⁷ πᾶσιν A. C. L.

⁸ ταύτῃ om. A. C. L.

⁹ ἂν om. A. C. L.

¹⁰ κατορθῶσι A. C. L.

Τοὺς μὲν] Τὸς γονέας. IDEM.

Τοὺς δ'] Τὸς παῖδας. IDEM.

Ἀμφοτέροι] Intelligo παῖδας καὶ πατέρας.

LANG.

[Ἐκ τῆς οἰκίας τῆς ἡμετέρας] Heraclidæ fuerunt Spartani reges, et plerumque biui

eodem tempore, sed e diversis familiis: quarum altera ab Eurysthese, altera a Procle, gemellis fratribus propagata erat. Archidamus autem ad Procleum ortum suam refert; eamque familiam tanquam perpetuo victicioam commendat. WOLF.

BERGMANI
AD AREOPAGITICUM
PRÆFATIO.

ANTEQUAM ad Orationem Isocrateam perpetua annotatione illustrandam accedamus, operæ pretium duximus pauca quædam de ea universe præfari, quo facilius ad ejus intelligentiam aditus pateat.

Primum de Titulo operis dicendum. Inscribitur hæc oratio Ἀρειοπαγῆτικὸς, scilicet λόγος. Sic certe legitur in Editione Wolfiana majori et minori, et apud reliquos Wolfium ætate consecutos Editores, Stephanum, Battieum, Augerium, Langium, Coraem. Sed Veteres multi, neglecta diphthongo, scripserunt Ἀρειοπαγιτικός. Hoc habent primum Editiones Mediolanensis, Aldina, Isingriniana: deinde Codex Lugduno-Batavus: denique scriptores veteres, Dionysius Halicarnassensis duobus locis, quibus de hac oratione agit, περὶ συνθ. δνομ. p. 27. 8. et in Vita Isocratis p. 97. 6. Harpocration in δεσκαριφησάμεθα, ἐπιθέτους ἑσπερας, δσιον, συγγραφείς. Etymologus in ἐπιθέτους ἑσπερας. Grammaticus περὶ συντάξεως a Bekkero editus in Anecd. Gr. Vol. I, p: 125. in Ἀμύνω καὶ ἐπαμύνω, et in Ἀπορῶ. Photius Cod. CLVIII. cujus verba retulit Coraes inter testimonia veterum de Isocrate. Pseudo-Plutarchus in Vita Isocratis p. 838. B. Quæritur quæ sit verior scriptura. Quod si auctoritatibus certandum est, sane illi hæc anteposenda videtur: sed videndum quid cum Linguae Analogia, quid cum usu veterum conveniat. Quod ad hunc attinet, Areopagi tribunal a Græcis frequentissime dici τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλήν, vel et τὴν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλήν, ducta appellatione a loco quodam Athenis, qui Ἀρειος πάγος, hoc est, *Martis collis* diceretur, non est quod dedita opera ostendamus. Cf. modo §. ιδ'. Plutarchus in Sol. p. 88. D. E. Dicitur etiam Ἀρειος πάγος. Vid. §. ιε'. (quanquam ibi fortasse de ipso *Martis colle* appellatio adhibetur, potius quam de Senatorum concilio) Panath. p. 265. B. ed. H. Stephan. Plutarch. p. 88. F. Aristoteles Rhet. l. 1. 3. Aristides Panath. p. 15. E. Usquamne, duabus vocibus in unam conflatis, dicatur Ἀρειόπαγος vel et Ἀρεόπαγος, ignoro. Sed apud Græcos certe illud frequens non est; nam Latini scriptores constanter *Areopagum*, *consilium Areopagi* ap-

pellant. Vid. Cicero de Nat. Deor. II. 29. de Div. I. 25. ad Att. V. 11. quibus tamen locis Ernestus edidit *Ariopagus*, uti et apud Senecam de Trauq. An. C. 3. in f. *Ariopagos* legitur. Juvenalis et Ovidius Græcam rationem secuti appellant, ille Sat. IX. 101. "curiam Martis," hic Met. V. 70. "scopulum Mavortis." Quidquid vero ejus rei sit, ab ista appellatione *Ἀρειος πάγος* ducitur Judicium sive Senatorum appellatio *Ἀρειοπαγίται*. Plutarch. p. 88. E. Sed frequentioris usus videtur, neglecta diphthongo, *Ἀρειοπαγίται*. Plutarch. p. 89. A. T. II. p. 384. B. Hyperides apud Athenæum XIII. p. 566. laudandus §. ιη'. Lucianus de Gymnas. T. I. p. 742 et 743. Ed. Bas. Dinarchus contra Demosth. §. θ. etiam Lucas Act. XVII. 34. Hinc Latinum *Areopagita*. Cicero de Off. I. 32. Phil. V. 5. Balb. 12. item de Div. I. 25. ubi tamen Ed. Ern. habet *Ariopagita*: ad Div. XIII. 1. Quintilianus V. 9. Gellius XII. 7. Macrobius Saturn. VII. 1. Unde formatum adjectivum *Areopagiticus* habet Sidonius Apollinarius IX. Ep. 9. Ut videatur apud Græcos usurpatum fuisse. *Ἀρειοπαγιτικός* (quæ et Orationis Lysiæ VI. inscriptio est, non autem *Ἀρειοπαγιτικός*), itidem ductum a nomine substantivo *Ἀρειοπαγίτης*. Quod, nisi præstet totam varietatem librariis tribuere, ex Linguae analogia forte ita explicari potest, ut ortum dicas non e conjunctione adjectivi *Ἀρειος* cum nomine substantivo *πάγος*, h. e. *collis Martius*; sed ab *Ἄρειος*, Genitivo nominis *Ἄρης*, et *πάγος*, ut sit *Ἄρειος πάγος*, *collis Martis*, contracte *Ἀρείοπαγος*, quemodmodum a Genitivo nominis Pelops ducitur *Πελοπόννησος* pro *Πέλοπος νῆσος*: ab *Ἀρείοπαγος* autem, etsi non videatur in usu fuisse, ducatur *Ἀρειοπαγίτης*. Accedit fortasse Latinorum, etsi non constans, consuetudo diphthongum *ei* in *i* mutandi, ut si Græce nunquam aliter scriptum fuisset, quam *Ἀρείοπαγος*, *Ἀρειοπαγίτης*, illi potius scripturi fuisse videantur *Ariopagus*, *Ariopagita*, *Ariopagiticus*. Sed et hic libri variant. Certe cum *Ἀρειοπαγιτικός* in Inscriptione Isocratei operis, Grammaticorum, aliorum Scriptorum, Codicis unius (et fortasse plurium, nam de ista varietate nemo, quod sciam eorum, qui eos contulerunt, quidquam annotavit), postremo Editionum principum auctoritate nitatur; sic statuo, eam scribendi rationem non plane spernendam, sed ulteriore examine dignam esse. Maluimus tamen vulgo recepto *Ἀρειοπαγιτικός* suum locum relinquere.

Quæritur insuper, qua de causa ita inscribatur Oratio. Nihil hac de re Veteres. Vulgo existimatur eam ita dictam esse, quod ab Isocrate in Areopago habita fuerit. Vid. Wolfii argumentum in fine, qui præterea in Annotatione ait eam Latine dici posse *Senatoriam* sive *Censoriam*, sive de *Corrigenda et Ordinanda Republica*. Potius simpliciter vertatur *Oratio Areopagitica*, vel et *Areopagiticus*. Aliter H. Stephanus in Diatribe Isocrateâ III. qua agitur de di-

versis titulis seu inscriptionibus quarundam Orationum, censet fieri etiam posse (suo quidem iudicio) ut a dignitate et præstantia nomen hoc consecuta sit: tanquam digna quæ vel in medio Areopago haberetur. Oblocutus quoque est vulgari sententiæ Auctor Gallicus Vitarum veterum Oratorum Græcorum,¹ T. I. p. 88. qui putat ita inscriptam esse hanc orationem ob magnificam Areopagi, quæ in ea legitur, laudationem; neque enim, si eam habuisset Isocrates coram Areopago, eum de hujus, quæ erat sua ætate, conditione, tanta fiducia et acerbitate dicturum fuisse, quantæ v. gr. §. 11. apparent. Mihi quidem neque Stephani neque hujus ratio placet: neque enim Areopagi laudes præcipuum argumentum operis faciunt. Sed ne vulgaris quidem sive Wolfii sententiæ stare potest, si quidem vere referat Pseudo-Plutarchus in Vita Isoer. p. 837. A. Isocratem tenui voce præditum et in dicendo timidum, *unam tantum habuisse orationem de Permutatione* (of. et p. 836. A.), sed schola iustituta, Panegyricum et alias quasdam orationes generis deliberativi (τῶν συμβουλευτικῶν) partim ipsum qui scripserat recitavisse (nimirum in schola, coram paucis auditoribus, coll. p. 838. D.), partim aliis recitandas tradidisse. Hujus autem orationis mentionem cum Laudationis Helenæ mentione conjunxit, nihil aliud dicens quam hoc p. 838. B. *ἔποησε δὲ καὶ εἰς Ἑλένην ἐγκώμιον καὶ Ἀρεοπαγιτικόν*. Cur isti auctori fides denegetur causa nulla est, quandoquidem ejus testimonium ipse Isocrates comprobat in Exordio Panathenæici. Ergo falsum est orationem hanc habuisse Isocratem, falsum etiam eam coram Areopagi Senatu habitam esse. Et tamen nulla satis probabilis ratio inscriptionis afferri potest, si ea non habita est in Areopago. Quamobrem ego quidem sic existimem, dictam eam esse Areopagiticam, quia fingebatur habita esse in Areopago, sive quod eodem redit, quia ab Isocrate ad Areopagitas missa est. Nihil, fateor, certi hac de re novimus: sed maxime probabilis sequimur. Neque, si ita statuas, quidquam valet, quod a Scriptore Gallico opponi vidimus, Isocratem audacius, quam par esset, Areopagitas

¹ Liber, anno 1752. Latetie Parisiorum, non addito auctoris nomine, forma octava editus, inscribitur: *Vies des Anciens Orateurs Grecs avec des Reflexions sur leur Eloquence, des Notices de leurs Ecrits, et des Traductions de quelques uns de leurs Discours*. Duos Operis Tomos possideo, quorum altero de Isocrate, altero de Dione Chrysostomo agitur. Utrum plures prodierint ignoro: certe consilium Operis hujus duabus tractationibus minime absolutum est. Prior autem ille complectitur primam Vitam Isocratis, deinde *Observationes de ejus Eloquentia*, tum *Dissertationem de Operibus ejus*, addita eorum Tabula

Chronologica, porro *Disputationem de historia Athenarum ad illustrandas Orationes Isocratis in primis Panegyricum*, postremo *Interpretationem Gallicam* nonnullarum orationum, Nicoclis, Panegyrici, Laudationis Evagore, Amartyri adversus Euthynum. Opus non indoctum, nec inellegantè scriptum, quod etiam post Wolfium in Rd. Isoer. Fabricium in Bibl. Græca cum fructu legi potest, et multa continet, nisi vera, certe vero quam simillima, dignaque, quæ diligentius perpendantur, maxime in ea parte ubi de Operibus Isocratis agitur.

reprehendisse. Aliud enim est dicere, aliud scribere. Quæ dicere forte erubisset, commode scribere potuit; quæ auribus forte ingrata fuissent, prudenti lectori displicere non poterant: neque Areopagi erat, æquissimi iudicii, in Isocratem vera prædicantem ira commoveri. Neque alia ratio videtur, ob quam Lysiæ quoque illa Oratio Areopagitica dicatur, quam quod coram Areopagi Iudicibus habita fuerit, in primis cum causa esset ad religionem pertineas (continetur enim ea ὑπὲρ τοῦ σηκοῦ ἀπολογία, de sacrae oliuæ trunco, uti vertit interpres Latinus), quales Areopagus dijudicare solebat. Vid. Harpocr. in ἐπιθέτους ἐοράς. Parum autem refert utrum dicas de oratione aliqua eam esse esse habitam, an habitam fingi tantum.

Sequitur ut de Orationis Argumento ejusque tractandi ratione dicamus. Qua de causa ad dicendum accesserit Orator, jam inde ab initio declaravit cum diceret sese *περὶ σωτηρίας τὴν πρόσδοσιν ποιήσασθαι*, quod, ut haud male Wolfius monuit, idem valet ac si Latine dicas, de eo dicere *providendum esse ne quid respublica detrimenti capiat*, uti et docent sequentia. Quo autem consilio (ἦντινα γνώμην ἔχων), cum res Atheniensium satis prosperæ viderentur, de eo providendum esse censeret hæc ex ultimo Capite: *ἡγούμενος μὲν οὖν ἐγὼ, ἦν μισησώμεθα τοὺς προγόνους, καὶ τῶν κακῶν ἡμᾶς τούτων (odio Græcorum, contemptu barbarorum, paupertate cæst. quæ Capitibus duobus præcedentibus enumeraverat) ἀπαλλαγέσθαι, καὶ σωτήρας οὐ μόνον τῆς πόλεως ἀλλὰ καὶ τῶν Ἑλλήνων ἀπάντων γενήσασθαι, τὴν τε πρόσδοσιν ἐποιησάμην καὶ τοὺς λόγους εἶρηκα τούτους*. Hoc ergo sibi vult, ut ad majorum imitationem Athenienses adhortetur, atque hoc consilio laudandam sibi sumpsit eam reipubl. administrandæ rationem, qua usi majores optime rem gesserant, et in qua sola civitatis salus posita erat. Docent id quæ §. ε'. in f. et ε'. leguntur: *ὑπὲρ ἧς (πολιτείας ἐπὶ τῶν προγόνων καταλιφθείσης) ἐγὼ καὶ τὸν λόγον μέλλω ποιῆσθαι καὶ τὴν πρόσδοσιν ἀπεγραψάμην. εὕρισκω γὰρ ταύτην ἂν μόνην γενομένην, καὶ τῶν μελλόντων κινδύνων ἀποτροπὴν καὶ τῶν παρόντων κακῶν ἀπαλλαγὴν, ἣν ἐδελήσωμεν ἐκείνην τὴν δημοκρατίαν ἀναλαβεῖν, ἣν Σόλων μὲν ὁ δημοτικώτατος γενόμενος ἐνομοθέτησε, Κλεισθένης δὲ, ὁ τοὺς τυράννους ἐκβαλὼν καὶ τὸν δῆμον καταγαγὼν, πάλιν ἐξ ἀρχῆς κατέστησεν*. Illam ergo Reipubl. formam primum a Solone constitutam, deinde, sopita Pisistratidarum tyrannide, a Clisthene revocatam et magis magisque confirmatam, quæ vero postea, in primis postquam Periclis et Ephialtæ opera Areopagi auctoritas labefactata erat, quod ipse Isocrates significat §. α'., a prudenti rerum omnium administratione, quæ æqua ἀριστοκρατίας ac δημοκρατίας mixtura sive conjunctione efficiebatur, in intolerabilem plebis insanientis dominationem, bonorumque magistratuum inopia in omnis generis tur-

pissimam licentiam, εις ὀχλοκρατίαν καὶ ἀναρχίαν; ab altera vero parte in paucorum tyrannidem sive ὀλιγαρχίαν conversa fuerat (cf Wolfius initio Annot.); illam, inquam, pristinam reip. formam in præsentis perversi et corrupti rerum status locam restituendam esse, summum est dicentis consilium, dicendorumque argumentum. In quo pertractando ita versatur ut utriusque Reip. formæ virtutes, vitia, commoda, incommoda exponat. Summam omnium paucis verbis complexus est Photius l. c. Καὶ ὁ Ἀριστοταλικὸς δὲ, inquit, τῶν συμβουλευτικῶν ἐστὶ, προτρέπων τοὺς Ἀθηναίους ἐπ' ἄρετήν, ἐξ ἐπαίρον μὲν τῶν προγεγονότων, καταδρομῆς δὲ τῶν ἐτι τῷ βίῳ περιόντων. Majore ubertate et orationis elegantia Dionysius Halicarnassensis in Vita Isocratis p. 97. insigni loco, quem plerique Editores argumenti loco Operi Isocrateo præfixerunt, nos huc referre maluimus, censentes Dionysium non adeo argumentum sibi conscribendum sumpsisse, quam præstantiam operis ostendere voluisse, de hac oratione ita disserit: Τίς δὲ τὸν Ἀριστοταλικὸν ἀναγνοὺς λόγον, οὐκ ἂν γένοιτο κοσμιώτερος; ἢ τίς οὐκ ἂν θαυμάσειε τὴν ἐπιβολὴν τοῦ ῥήτορος; ὃς ἐπέληψε διαλεχθῆναι περὶ πολιτείας Ἀθηναίους, ἀξιών μεταθέσθαι μὲν τὴν τότε καθεστῶσαν δημοκρατίαν, ὡς μεγάλη βλάβητοσαν τὴν πόλιν, ὑπὲρ ἧς (τῶν) δημαγωγῶν οὐθεὶς ἐπιχειρεῖ λέγειν· θεωρῶν εἰς τοσαύτην αὐτὴν προσηληθυίαν ἀκοσμίαν, ὥστε μὴδὲ τοὺς ἄρχοντας ἐστὶ τῶν ἰδιωτῶν κρατεῖν, ἀλλ' ἕκαστον ὃ, τι καθ' ἡδονὴν αὐτῷ γένοιτο, καὶ ποιοῦντα καὶ λέγοντα, καὶ τὴν ἀκαιρον παρῆρσιαν δημοτικὴν ἐξουσίαν ὑπὸ πάντων νομιζομένην ἀνασώσασθαι δὲ τὴν ὑπὸ Σόλωνός τε καὶ Κλεισθένης κατασταθεῖσαν πολιτείαν ἧς τὴν προαίρεσιν καὶ τὰ ἔδη¹ διεξιῶν, δευτέρου μὲν ἡγεῖσθαι φησὶ τοὺς τότε ἀνθρώπους τὸ τοῖς πρεσβυτέροις ἀντικεῖν, ἢ τὴν τάξιν λύνειν· δημοκρατίαν δὲ αἰητοὺς νομίζειν οὐ τὴν ἀκοσμίαν, ἀλλὰ τὴν σφροσύνην· τὸ δὲ ἐλεύθερον οὐκ ἐν τῷ καταφρονεῖν τῶν ἀρχόντων, ἀλλ' ἐν τῷ τὰ κελευόμενα ποιεῖν τιθεσθαι· ἐξουσίαν τε οὐδενὶ τῶν ἀκολάστον ἐπιτρέπειν, ἀλλὰ τοῖς βελτίστοις ἀνατιθέναι τὰς ἀρχάς, τοιοῦτους ἔσειθαι τοὺς ἄλλους ὑπολαμβάνοντας οἰοῦντες ἂν εἶναι οἱ τὴν πόλιν διοικοῦντες· ἀντὶ δὲ τοῦ τὰς ἰδίαις οὐσίαις ἐκ τῶν δημοσίων ἐπανορθοῦν, τοὺς ἰδίους πλοῦτους εἰς τὰ κοινὰ καταχρησθῆναι· χωρὶς δὲ τούτων, πλείω τὴν ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι τοὺς πατέρας τῶν υἱῶν ἀνδρῶν γενομένων, ἢ παιδῶν ὄντων ἐποιοῦντο· ἐνδουμουμένους ὡς οὐκ ἐξ ἐκείνης τῆς παιδείας,² ἀλλ' ἐκ ταύτης τῆς σφροσύνης, μᾶλλον ὠφελεῖται τὸ κοινόν· κρεῖττονά τε ὑπολαμβάνειν τὰ χρηστὰ ἐπιτηδεύματα τῆς ἀκριβοῦς νομοθεσίας, σκοποῦντας οὐχ ὅπως ταῖς τιμωρίαις τοὺς ἀμαρτάνοντας ἀνείρξουσιν, ἀλλ' ὡς μηδὲν ἄξιον ζημίας ἕκαστον ἐπιτηδεύειν³ καὶ τὴν μὲν πατρίδα δεῖν οἰομένους

¹ Reiskius in Ed. Dionys. Hal. T. V. emendandum censet παιδείας. Cf. Ann. ad p. 550. dedit ἴδου, quem in hoc loco referendo secutus est Cornes, quem Vid. in locum Isocr. §. 17.
² Reiskius T. V. p. 683. emendat ἱσσοτος ἐπιτηδεύειν· Augerius ἱσσοτος ἐπιτε-

³ Langius in Isocratis Edit. p. 215. δέου.

ἐν ἔξουσίᾳ διὰγειν μεγάλη, τοῖς δ' ἰδιώταις μηδὲν εἶναι ποιεῖν ὅ, τε ἂν οἱ νόμοι κωλύοσι· καρτερεῖν δὲ τὰ δεινὰ, καὶ μὴ ἐκπλήττεσθαι ταῖς συμφοραῖς.

Hæc ille. Nos pauca adjungamus de argumenti tractandi ratione, sive de ea, quam dispositionem dicunt Rhetores.

De Exordio, quod §. ε'. prioribus continetur, vere atque judicavit Wolfius ad verba §. δ. καὶ ταῦτ' εἰκότως καὶ ποιούμεν κατ' ἀσχομεν. 'Quia (inquit) apud Areopagitas, neque exordiis uti, neque movere affectus licebat, in hoc principio non magnopere curantur præcepta exordiorum. Etsi enim loci benevolentis et attentionis passim in eo sparguntur: reprehensione tamen magna ex parte constat. Primum recensetur inanis fiducia Atheniensium (§. α'). Deinde ostenditur, ut felices et potentes revera essent, fortunæ tamen non esse fidendum, exemplis adductis (§. α'. β'. γ'). Tertio loco negat eos esse fortunatos: ac potius in periculo constitutos re male gesta demonstrat (§. δ.). Nunc quarto loco αἰτιολογίαν subjicit calamitatum, eaque ratione commode ad propositionem accedit: corrigendam et ordinandam esse reipublicam, quod labefactata disciplina et superiorum calamitatum causa fuerit: et nisi ea in integrum restitatur, majores impendeant (§. ε'. ς'. ζ').'

Exordium et propositionem excipit ipsius Argumenti proprie ita dicta Pertractatio constans comparatione veteris Reipubl. formæ a Solone et Clisthene constitutæ cum ea, quæ ipsius ætate obtineret, inde a §. ζ' — κβ'. Primum de civitatis constitutione universe loquitur, §. η' — ε'. Deinde ad singulas ejus partes, et vitæ quotidianæ consuetudinem transit, agitque cum de cultu deorum §. α'. tum de ditiorum pauperiorumque mutua necessitudine et concordia §. αβ'. tum etiam, causam rei exponens §. γγ'. de liberorum institutione et honestatis cura Areopagi Senatui mandata, de cujus Senatus laudibus, sapientissimoque ejus instituendi majorum consilio, et ad honestam vitæ rationem servandam, et ad scelera prævidenda et occupanda, et ad omne commodi genus civitati afferendum, deinceps usque ad §. κβ'. ita disserit, ut Solonis rempublicam oculis quasi cernere tibi videaris.

De hac autem utriusque Reipubl. formæ comparatione ante omnia hoc tenendum est, in ea ita versari Isocratem, ut in laudibus majorum reprehensio suæ ætatis, in hujus reprehensione laus majorum cernatur; sive, ut aliis verbis utar, plerumque eam constare commemoratione vitiorum, quibus illa careret, præsens premeretur, et prædicandis virtutibus bonisque, quibus illa abundaret et excelleret, hæc careret. Animadvertit hoc jam omnium interpretum primus, atque haud scio an princeps dicendus, Wolfius, Annot. ad initium §. η'. οἱ γὰρ κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον κ. τ. λ. 'Descriptio (inquit) veteris laudatæque reipubl. κατ' ἀφαίρεσιν καὶ θέσιν tractata.

Nec enim id tantum dicit, quid fecerint illi, id est *τὰ δέοντα*, quod nunc non fiat: sed etiam, quid non fecerint, id est, *τὰ γυγνώμενα*, quod nunc fiat.' Et passim in Commentario hæc de re monuit. Conferantur etiam Plotii verba modo laudata: in primis quæ e Dionysio Hal. retulimus, quæ si quis contulerit cum locis Isocrateis, quæ ista scribens in animo habebat, videbit eum idem sensisse et illustrare voluisse. Nos quoque operam dabimus ut in præcipuorum locorum interpretatione idem ostendamus. Vid. Animadversiones nostræ ad §. η'. αβ'. ηγ'. εδ'. Pertinet hæc observatio non solum ad artificii rhetorici, quo ad vitandam reprehensionis acerbicatem invidiamque depellendam orator usus est, intelligentiam, neque ad orationis tantum elegantiam pulcritudinemque sententiam, ejusque consilium perspicendum; sed etiam haud parum confert ad civitatis formam, mores, et vitæ consuetudinem Atheniensium cognoscendam; cum quæ Solonis eumque proxime secuta ætate fuerint; tum quantum de majorum virtute et severa disciplina desciverint, atque in ignaviam, gravissimarum rerum incuriam, luxuriam, morum corruptelam atque omni reprehensione dignam licentiam inciderint, et quousque jam Isocratis ætate prolapsi fuerint: quæ vitia in causa fuisse amissæ Græcorum libertatis, quæ, fuis Atheniensium sociorumque copiis ad Chæroneam a Philippo Macedone, Isocratis senectuti morte finem imposuit, non dubitandum est. Cf. Valckenærius in orat. de Philippo Mac. p. 241. et 272. ibique annotationes.

Diximus de artificio rhetorico. Id in reliqua Orationis parte atque ac in superiore elucet. Inde a §. κγ' — κδ' occurrit Isocrates reprehensionis adversariorum, qui objicere poterant eum operam inanem ludere, et periculum esse ne novarum rerum studiosus videretur. Non nova se sed vetera atque omnibus nota suadere dicit, indeque maxime suam sententiam apparere, quod in plerisque orationibus paucorum cupiditates reprehendisset, æquam populi dominationem, *τὰς δημοκρατίας*, laudasset, quas sciret, vel tunc, cum non essent optime constitutæ, tamen longe præstare *ταῖς ἀγαρχίας*. Quod ut ostendat, atque odium, si quod forte sibi contraxisset, diluat, præsentis ab omnibus reprehensæ reip. formæ cum XXX. virorum tyrannide comparatæ laudationem (quanquam sese a proposito averti sentiebat) suscipit, §. κε' — κθ'. Quod cum fecisset, eique denuo objici posset, cur tandem eam civitatis administrationem, quam modo tantopere laudavisset, abrogandam, aliamque ejus loco substituendam censeret: ita dicenti sic occurrit §. λ'. ut contendat Athenienses non satis sibi ducere debere si populo meliores essent, pessimis civibus, XXX. tyrannia, sed graviter ferre quamdiu majoribus pejores essent. Inde ad pristinum argumentum redit, ac sumus incidit §. λβ' in laudæ fortitudinis et

ingenii, quibus majores excoluerant, sed a quibus §. λγ'. eorum posterii h. e. sui æquales turpiter degeneraverant, ita ut illis ipsis dedecori essent: quod illam agit se ipsum eorum numero non excludit, sed invidiis minuendas causa per *κλίωσιν* prima persona utitur *ἡμῖς*. Mox tamen isti vituperationi, ne propositum plane desereret, sine imposito, perorandi finitium facit §. λδ'. atque, utilis et noxii ratione inita, aggreditur brevem comparationem sive potius ἀνακεφαλαίωσιν præcipuorum commodorum, quæ prudens reip. forma majorumque disciplina civitati olim attulerant, calamitatumque et periculorum, quorum præsens perversa rerum administratio et ignavia civium causæ existerant §. λδ' — λγ'. Postremo consilia, quo ad dicendum prodierat, brevi facta significatione, et re judicio Ateopagitarum commissa, qui quod optimum civitati ipsis videretur eligerent, dicendi finem facit §. λδ'.

Comparationes ejus generis, quod postremo loco diximus, apud Oratores non sunt infrequentes. Simili arte usus est Demosthenes Olynth. III. §. η'. sqq. et *περὶ συντάξεως* §. ε'. Lyncutgus adv. Leocratem p. 126. et sqq. contulit veterum temporum felicitatem, cum infelici et servili civitatis Atheniensis totiusque Græciæ conditione, quæ pugnam Chæronensem est consecuta. Quæ loca cum argumento hujus orationis contulisse, operæ pretium fuerit.

Superest tertio loco difficilior quæstio de Tempore, sive, quo ætatis anno eam orationem scripserit Isocrates. Nihil hæc de re veteres, pauca recentiores in medium attulerunt: ut ex ipso operis argumento aliisque indicibus responsio petenda sit. Non nisi Wolfius et, quem supra laudavimus, auctor Gallicus aliquid monuerunt. Ille Annot. ad verba e §. α'. *Ἐν ἱεροχρόνῳ κ. ρ. λ.* ita disputavit ut appareat illum in ea versatum esse sententia, descriptionem hujus orationis secutam esse victoriam navalem Cononis, antecessisse bellam sociale et scriptam Orationem de Pace: 'Ex hac (inquit) enumeratione copiarum Atheniensis Reipubl. colligitur orationem hanc scriptam esse post navalem Cononis victoriam, qui patriæ dignitatem pristinam restituit, quam filius ejus Timotheus, felicissimus imperator, et conservavit et amplificavit. Etsi autem in hac oratione mentio nulla sit Philippi: tamen urbium Thraciæ omissionem [Vid. §. δ'.] nullam ego quidem aliam novi, nisi eam, eam, Olyntho expugnata, etiam cæteræ in ejus potentatē occiderunt. Nam Thraciæ quidem reges, quarum prima Olynthiaca mentionem facit Demosthenes, ἀσπίδες ἀγὰν κλέις vocarentur. Sed ut ut et *χρονολογία* et *ιστορία* se habeant, eam videret Isocrates honestam disciplinam habefactari, et multa temere gesti ex fiducia virium: mature monuit, occurrendum esse his periculis, quæ temeritatem consequi soleant: ut vates potius, quam orator fuisse videatur. Nec enim ita multo post, propter Atheniensium tyrannidem Chii

ut Rhodii et Cœi et Byzantii, alijque eorum socii, bellum eis intulerunt, quod ὁ ἀρμαρχικὸς πόλεμος dicitur: de quo agit in oratione *κατ' εἰρήνης*. Fluctuavit Wolfius, et in Annot. ad locum ῥ. δ. de Thebanis aperte fassus est. temporum rationes sibi non satis perspectas esse. Alter autem ille scriptor, quem diximus, annum scriptæ orationis accuratius definire tentavit. Censet Op. l. p. 87. cum propter mentionem Laedæmoniorum contra Thebanos ab Atheniensibus auxilia petentium (Vid. ῥ. κγ') tum epistolarum recens a Persiæ Rege missarum, in quibus Athenienses parum honorifice tractaverat (ῥ. λζ. in f.); ratione temporum habita, scriptio- nem ejus ponendam esse in annum A. C. 368. (laudans ad h. a. Usorium), Isocratis LXVIII. Eamque sententiam secutus est in conficienda Tabula Chronologica Operum ejus, p. 124. Ex mea quidem sententia seriora sunt hujus libri tempora. Primum de eo nullum dubium est, quin ῥ. κγ'. uti et γ'. mentio fiat temporum, quæ Leuotricam pugnam, quæ fuit anno A. C. 371, proxime conse- quuta sunt, ut suo loco videbimus. Sed de epistolis Regis Persarum, quæ ῥ. λζ'. memorantur, non æque expedita res est, et nescio an usquam apud historicos earundem, quas Isocrates significavit, mentio occurrat: nam sæpius accidit ut literæ ab illo in Græciam perferrentur. Verum nequaquam hæc sunt unica indicia, quæ sequi in hæc questione aut possimus, aut debeamus. Contra plura alia adsunt. Mentio fit ῥ. α'. pæsiæ, qua terra marique Athenien- sium civitas utebatur; classis ducentarum amplius trirerum, quam possidebant; sociorum multorum ad opem, ubi opus esset, sese- ram paratissimorum, aliorum tributa pendentium. ῥ. γ'. coll. ῥ. λζ'. renovati odii contemptusque Græcorum et inimicitiam cum Rege Persarum. ῥ. δ. amissarum omnium Thraciæ civitatum, frustra in conductitiis copias consumptorum mille amplius talentorum, calu- mniarum quibus a Græcis petebantur Athenienses, belli adversus barbarum orti, auxiliorum Thebanorum amicis sive sociis præstito- rum, propria culpa perditorum et amissorum suorum sociorum, denique sacrificiorum læti nuncij, quæ in tot tantisque rebus ad- versis celebrata fuerant. Præterea ῥ. κδ'. loquitur Isocrates de com- pluribus orationum a se habitarum, in quibus pravos paucorum im- perantium cupiditates reprehendisset, æquam reipubl. popularis formam laudavisset. Similiterque ῥ. λθ'. postquam superiori dixisset, Atheniensibus studendum esse non ut pessimis hominibus meliores essent, sed ne majoribus pejores, et eum his virtutis certamen illis inpendendum esse, subjicit se hæc non nunc primam, sed sæpius jam, et in multorum conventu dixisse: καὶ τοῦτον εἶρηκα τὸν λόγον οὐ νῦν πρῶτον ἀλλὰ πολλάκις ἤδη καὶ πρὸς πολλούς, Quoram ratione ha- bita sponte eo ducimur ut statuere debeamus, cum hæc orationem scriberet Isocrates, eam jam multas quin reliquarum plerasque edi- disse: atque adeo non tantum post editum Panegyricum, cuius

hoc præcipuum est argumentum ut majorum fortia facta suis ad imitationem proponat, ac de quo merito dicere poterat se dixisse coram multis, πρὸς πολλούς: scripta enim erat ista oratio ut in publico Græcorum conventu, πανηγύρει, unde etiam nomen habet, recitaretur; ejus autem scriptæ tempus ex Mori quidem sententia incidit in Olympiadem XCVII. vel XCVIII. hoc est, intra annos A. C. 388 et 380. sed etiam post tempora belli socialis Atheniensium contra socios, quod fuit inde ab anno 358—356. et scriptæ Orationis de Pace, περὶ εἰρήνης, qua de hoc bello agitur, idque in primis egit Isocrates ut injustas paucorum cupiditates increparet, temerariam rerum publicarum administrationem vituperaret, majorumque, qui tempore bellorum Persicorum vixerant, æquitatem et virtutem solas emulatione dignas esse ostenderet. Vid. ibi p. 166. D. et alibi. Deinde si ad uberem illam, quam diximus, rerum gestarum enumerationem attenderis, nulla alia tempora intelligi posse opiur, quam quæ in extremam Oratoris senectutem cadant. Nam quod Wolfius ait nullam aliam se nosse urbium Thraciæ amissionem, nisi eam, cum Olyntho expugnata, etiam cæteræ in Philippi potestatem ceciderunt: id rectissime animadversum puto, ut loco laudato, sic in Annot. ad §. δ. ubi vid. et nostra animadversio. Quod vero propterea miratur nullam fieri Philippi mentionem, eam ab illo non animadversam revera fieri censemus, si modo eodem Cap. ὁ βαρβαρος non de Rege Persarum, sed de Philippo intelligatur, ut intelligi debere verosimillimum est. Quapropter minime possumus probare, quod addit, Isocratem vatem potius quam oratorem egisse, ut mox secutum sociorum defectionem sibi prævisam prædixerit. Næc enim ea, quæ §. δ. leguntur, ita referuntur, ut ea aut fieri posse aut futura esse significetur, sed ea ratione ut manifesto appareat res jam ante aliquod tempus gesta referri, ob quas etiam læti auctii festa celebrata fuerint. Sed ut ad Thraciæ civitates redeamus, Olynthus, ut postea videbimus, expugnata est anno A. C. 348. quo tempore Isocrates annum agebat octogesimum octavum. Natus enim est Orator, auctoribus Pseudo-Plutarcho p. 136. B. et Dionysio Hal. in Vita Isocr. p. 94. I. Olymp. LXXXVI. quinto anno ante bellum Peloponnesium, h. e. anno A. C. 496. si belli istius initium ponas in annum 431. Interea jam per aliquot annos contra Phocenses bellum sacrum gerebatur a Thebanis eorumque sociis primum solis, deinde duce et adjutore Philippo, qui altero postea anno 346. finem ei imposuit, cum gravi sacrilegorum damno. Quorum impiam causam cum Athenienses tætiati essent, hinc odium Græcorum invidiamque sibi contraxerant, cum Philippo autem et hac et aliis de causis inimicitiam habuerant, bellamque adversus eum gesserant: quo pertinere videntur cum quæ §. γ. leguntur de odio Græcorum, tum verba e §. δ. πρὸς δὲ τοὺς Ἕλληνας διαβεβλημένοι, καὶ τῷ βαρβάρῳ πολέμιοι γηγόντες, ut suo loco videbimus. Non autem usque

ad finem belli duravit inimicitia cum Macedone. Motuens enim, ne diuturnitate belli pressi Thebani Atheniensium societatem peterent, Philippus illis auxilia, his pacem promisit, narrante Demosthene de Corona §. ζ'. Pacis condiciones accipiunt Athenienses. Ipso autem suatore Demosthene, mox Legati ad Regem mittuntur qui de fœdere cum eo agant. In his Æschines fuit, qui inde pacis auctorem arguit Demosthenem, adv. Ctesiph. §. κγ'. Demosthene culpam in illum transferente §. α'. sqq. Philippo autem in Thracia commorante, ibique omnia sibi subjiciente, Legati per tres menses otiosi in Macedonia consistunt. Subito ille e Thracia per Thermopylas in Phocidem transit, bellumque conficit eversis Phocensium urbibus. Huc referam pacis mentionem §. α'. Neq. opinatus vero de Philippo adveniente nuncius, Atheniensibus, etsi pace ab eo accepta, tantum terrorem injecit, ut, ac si infesto animo Macedo adventaret, omnia ex agris in urbem comportanda esse decernerent, referentibus itidem Demosthene §. β'. Æschine §. λ'. quo fortasse Isocrates respexit §. κ'. Apparet certe, quamvis pacis tempore, attamen minime prosperas, sed potius lubricas atque in periculo constitutas fuisse civitatis res: quod diserte Isocrates significat §. α'. Nam dum a Philippo decipiebantur, ad hunc compositi belli gratia, ad illos odium invidisque pervenerunt. Cf. iterum Demosth. l. c. et passim alibi. Hisce autem temporum indicibus animadversis, cum et reliqua, quæ Isocrates refert, de Thebanorum sociis servatis, suis amissis, aut non multo post, aut paulo antea accidisse videntur, de quo suo loco videbimus, spero nos non plane a vero aberraturos esse, si statuimus hoc fere tempore, idest XC. circiter Orationis anno, hanc ab eo missam esse Orationem ad Areopagi Senatam; qui de periculoso rerum statu deliberaret, quidque optimum factum et civitati utilissimum videretur, audita, sive potius lecta ejus sententia, decerneret. Ὑμεῖς δὲ (inquit in fine) ταῦτα πάντα λογισάμενοι, χειροτονεῖτε, ὅ, τι ἂν ὑμῖν δοκῆ μάλιστα συμφέρον τῇ πόλει.

Nolim nimium huic conjecturæ tribuere. Attamen aliunde patere videtur ad extremam Isocratis senectutem hoc opus referendum esse, quippe quod scriptum videatur demum post habitam Orationem de Permutatione; *περὶ τῆς ἀντιδόσεως*, quam ad annum ætatis ejus octogesimum secundum refert Pseudo-Plutarchus pag. 837. F. Cum autem orationem dico *περὶ τῆς ἀντιδόσεως*, non eam intelligo quæ in omnibus Operum Isocratis editionibus fertur, sed eam, quam ingenti lacuna suppleta cum sua animadversioe edidit Orellius; de quo in Præfatione dictum est. In ista enim recens inventa hujus libri parte complura sunt quæ Areopagiticæ mirificam locum affundant, partim distinctius quam in hac sit relata, partim uberius declarata, partim, qui Atheniensium depravati mores obiter tantum in hac perstringuntur, eos ita increpantia ut manifestum sit, cum illam haberet Isocrates, turpissima vitia in civitate locum ha-

habere, et in omni vitæ genere licentiam, quocumque vellet quis faciendi, obtinuisse. Vid. Annot. ad §. v. c. 1. Quæ si jam tum ita fuerint, quis miretur octo post annis nova ea reprehensione digna censuisse Oratorem atque in hac oratione Areopagitica dedita opera sibi vituperanda sumpsisse? Ne autem quis dicat, ea ex hac in illam postea fuisse translata, uti multa alia ex antea editis scriptis, nos quidem id facile concederemus si in illa *επι τρυφώσεως* usquam Areopagiticæ mentionem factam videremus, quemadmodum diserte memorantur Panegyricus, Oratio de Pace, Oratio ad Nisuclem, Libellus contra Sophistas, cæt. e quibus integræ *ῥήσεις* cæque longiores fere verbotenus transcriptæ referuntur. Vid. Ed. Steph. p. 321. C. — 339. D. 330. B. — 349. B. 342. C. — 343. C. Orell. p. 53 — 58. et 95 — 97. Areopagiticus vero tantum abest ut usquam memoretur, ut contra, quæ ejus locis quibusdam simillimas sunt, ea ita dicantur, ut non ex priorè opere translata, sed tum primum a scriptore dicta videantur. Quod si autem jam tunc scriptus erat Areopagiticus, quid tandem causæ esse poterat cur hanc tantæ præstantiæ orationem, quæ civilis prudentiæ laudem adeo sibi vindicaret, ne semel quidem nominatim memoraret Isocrates, neque quæ in ea sapientissime coram Areopagi Judicibus disputaverat, itidem aut nulla aut levi mutatione ex ea referret? Nihil profecto magis ab Isocratis ingenio et consilio illius, quæ se ab adversariorum calumniis liberare studebat, orationis abhorrere videtur, quam istud *ἄ* suo opere silentium. Contra si aliquot annis post illam compositus censetur Areopagiticus, haud postremum locum illa tenebit inter *κλειστόν* illos *λόγους* suos quos *ἡ*, *κδ*. et *λβ*. memorat. Ne dicam de argumento ejusque tractandi modo univarsæ ita comparatis ut quo proveciore ætate scripserit Isocrates, eo seni venerabili et sapientiæ laude clarissimo digniora videantur. Ac ne quis de tanta senectute sollicitus sit, novimus postea duplo minimum longiorem orationem Panathenaicam ab eo conscriptam esse, quam XCIV. ætatis anno sese scribere aggressum esse, absolvisse XCVII. ipse fatetur pag. 293. B. et 289. C. Ut merito dixerit Cicero de Senect. 5. “Est etiam quiete et pure et eleganter actæ ætatis placida et lenis senectus. Qualem accepimus Platonis, qui uno et octogesimo anno scribens mortuus est. Qualem Isocratis, qui eum librum, qui Panathenaicus inscribitur, quarto et nonagesimo anno scripsisse dicitur, vixitque quinquennium postea.” Quo loco a Cicero positum esse scripsisse se dicit, quod et in uno Cod. Palatino reportatum fuit, comparato Isocrate p. 289. E. existimat Valakeæensis in Diar. Euripidea, C. XXIII. p. 255. A.

Atque hæc de Oratione univarsæ dicta sufficiant: quæ ad rectiorem singulorum intelligentiam ut aliquid collatura sint, spero. Sequatur jam ipsa Annotatio ad singula deinceps Capita.

ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ

Ἰ Α Ρ Ε Ο Π Α Γ Ι Τ Ι Κ Ο Σ .

Pag.
ed.Pag.
ed.
Cor.

140 α'. ΠΟΛΛΟΤΣ ἡμῶν οἶμαι θαυμάζειν ἤντινά ποτε γνώμη 138
ἔχων περὶ σωτηρίας τῆν πρόσοδον ἐποίησάμην, ὡς περ τῆς

Ἰ Α Ρ Ε Ι Ο Π Α Γ Ι Τ Ι Κ Ο Σ . A. C. L. passim.

SUMMARYUM. (α'.) Quæquam Atheniensium reipublice hoc tempore conditio ob pacem et potentiam prosperrima videatur, tamen, quod multi mirabantur, salus civitatis nostre hujus orationis argumentum erit. (β'.) Ipsa enim hæc vestra virium fiducia in causa est, quare vobis timeo, quum, uti Lacedæmoniorum et nostra ipsorum exempla maxime docent, opes ad potentiam dementia ac licentia comitari soleant, inopiam vero et humilitatem prudentia ac moderatio. (γ'.) Nos certe cauta et diligenti rerum administratione Græciæ principes facti, nimis magna virium fiducia servitute vix effugimus, idemque fore Lacedæmonia evenit. Hinc insipientis est, rebus presentibus considerare. (δ'.) Quum amissis Thraciæ urbibus et ultra mille talentis in stipendia militum profusis, Græcis insuper suspecti, barbaro hostes facti sociisque vestris destituti, bis jam, quasi re prospero gesta, supplicationes decreveritis, aut, quantis in turbis civitas versetur, non animadvertere, aut nullam prorsus ejus curam habere videmini. (ε'.) Atque harum rerum causa est reipublicæ forma, quæ in civitate idem valet, ac in corpore intelligentiæ vis, quæque de omnibus rebus deliberans secundas res servat, adversas vitat, quasque nos, quum depravata sit, dicis quidem reprehendimus, revera illi a majoribus acceptæ præferimus. (ς'.) Una vero ratio est, qua et imminuta pericula declinantur et presentia removeantur, si rejecta nostra, eam democratiam revocare voluerimus, quam Solon constituit, Clisthenesque revocavit, quæque neo populariorem neo reipublice utiliorem reperimus. (ζ'.) Utramque vero, et presentem et veterem illam, quam brevissimis poterò, adumbrare conabor. (η'.) Vetus illad administrationis genus cives non sic erudiebat, ut in protavia democratiam, in legum neglecta libertatem,

in audacia quidvis dicendi æqualitatem, et in faciendi quidvis licentia felicitatem positam esse exultarent, sed cives meliores et modestiores effecit, ea æqualitate introducta, quæ pro suo quemque merito remunerat et punit, nec omnes promissæ ad sortitionem magistratum vocando, sed optimum quemque et singulis muneribus maxime parem eligendo. (θ'.) Penes populum summum erat imperium, opulentiores vero rempublicam et res suas administrabant, si bene rem gessissent, sola laude contenti, sin male, pœna affecti. Hinc nullæ, ut nunc, de magistratibus contentiones, hinc populi comprobatio. (ι'.) Uti vero reipublica in universum ordinata erat, ita quoque in negotiis quotidianis summus ordo apparuit. (κ'.) Deos nec temere nec perturbate colebant, atque ut ipsi deos curabant, ita quoque a diis excipiebantur. (λ'.) Quemadmodum vero deos colebant, sic etiam erga se ipsos animati erant. Pauperiores opulentiorum familias non minus curabant quam suas, locupletiores necessitatibus pauperum subveniebant, tuti nempe ob judicium justitiæ possessionumque securitatem. (μ'.) Cujus tam pacatæ inter se vite tamque præclaræ gubernationis causas etsi jam inuenerim, tamen, ne quis de omissione ejusdem queratur, pluribus jam ac dilucidius exponere conabor. (ν'.) Ipsi nempe majorem etiam virorum quam puerorum curam gerentes, Areopagiticum senatum morum censoræ præfecerunt, qui, quam præter virtute ac modestia spectatissimos nullus in eum reciperetur, universalis Græciæ conciliis longe antecessit. (ξ'.) Cujus rei testimonium vel ex iis, quæ hodie sunt, peti potest. Quicunque enim ad hoc concilium evecti sunt, etsi in cæteris rebus minus tolerabiles sint, tamen naturæ suæ indulgere non audentes, illius loci instituta utantur. (ς'.) Majores sollicit

πόλεως ἐν κινδύνοις οὔσης ἢ σφαλερῶς αὐτῇ τῶν πραγμάτων καθιστηκῶτων, ἀλλ' οὐ πλείους μὲν τρήρεις ἢ διακοσίας κεκτημένης, εἰρήνην δὲ καὶ τὰ περὶ τὴν χώραν ἀγούσης καὶ

nostrī, morum probitatem non e multitudine et accuratōne legum pendere existimantes, non porticus legibus, sed animos justitia ornandos censebant, nec quomodo immodestos punirent, spectabant, sed ne pœna digni essent, cavebant, siquidem male educati vel optimas leges transgredierentur, bene instituti ne malas quidem negligerent. (ζ.) Quasquam autem nullam civium aetatem negligebant, adolescentes tamen et potēte turbulētissimis affectibus et pluribus cupiditatibus agitatae praecipue inspiciebant, quaeque pro facultate ad honesta studia ac juvandos labores assuefacientes, dum pigritiam inopiae matrem et inopiam omnium flagitiorum praecipuam existimabant. (ν.) Denique, ut nullam aetatem negligerent, urbe in tribus divisa, agroque in pagos, uniuscuiusque vitam notabant et parum modeste se gerentes in Senatum abducebant. Is alios monere, aliis munitari, aliosque, ut par erat, punire. Nam non vigilantia solum, sed pœna quoque opus esse credebant. Hinc alia prorsus esae vera tunc juvenum vivendi ratio. (δ.) Quodsi hodiernam vituperō, me non juvenibus iratum esse soiant, sed iis, qui paulo ante nos rempublicam administrantes Areopagi auctoritatem dissolverunt. (κ.) Hujus sub imperio respublica, interna externaque quiete gavisā, Graecis fidelis, barbaris formidabilis fuit. In agro cives securi et felices, in urbe modesti vitam transigebant, felicitatem non fastus insolentis, sed tali rerum necessariorum copia metientes, ne quis civium egeret. Nunc multa in hoc administrationis statu secum pugnant et magno reipublicae dedecori sunt. (κα.) Quorum nihil sub illo Senatu fuit, qui tenaciorum inopiam levabat, magistratum avaritiae frenos injiciebat, juventutis intemperantiam coercerat, cives a cupiditate habendi retinebat, senibus torporem exortiebat, omniumque rerum diligentem curam suscipiebat. (κβ.) Atque eorum, qui fortasse a me praetermissa sunt, similem rationem fuisse, e dictis facile intelligitur. (κγ.) Objecerunt quidem nonnulli, vos mihi nunquam in hac re obtemperaturos atque hanc rerum statum propter consuetudinem emendatorios et feliciori reipublicae vix praepositorios, ita ut, perdita opera, nihil efficerem, quam ut populo insensas et oligarchiae instituendae cupidus viderer. (κδ.) Ego vero haud novam et occultam administrationem, sed manifestam et patriam commendo, quae et rei-

publicae nostrae, et reliquis Graecis plurimas utilitates peperit, vituperans ubique injustam dominationem, aequalitatem vero et democratiam recte ordinatam laudans, qua qui utuntur, felicissimi semper fuerunt. (κε.) Oligarchiae nempē vel mala democratia, qualis haec nostra est, longe anteposenda erit. (κε.) Cuius utriusque discrimen, et si ab instituto alienum videatur, tamen, ne delicta democratiae nostrae perstringere, bona praeterire videar, breviter exponam. (κε.) Post cladem ad Aegospotamon acceptam democratiae faventes quidquid pro libertate patri parati erant, oligarchiae vero cupidum, servitutem subire haud recusabant. Quamdiu democratia floruit, nos aliorum arcibus praesidia imposuimus, triginta vero regnantibus, nostra ab hostibus occupata fuit. Oligarchia nobis imperium eripuit, democratia reddidit. Haec urbem aedificiis et sacris et profanis ornavit; illa neglexit, expilavit, destruxit; oligarchia innumeros cives occidit et in exilium misit; democratia mansueta et civiliter erga cives agit. (κε.) Mansuetudinis vero et equitatis signum democratia dedit maximum et pulcherrimum eo, quod pecuniam ad democratios expugnandos a Laedaeemoniis mutuo sumptam, rebus restitutis communiter esse solvendam censuit, quo tanta inter cives concordia orta est, ut Laedaeemonii, qui sub oligarchia nobis imperitabant, sub democratia a nobis auxilium contra Thebanos peterent. (κε.) Quae omnia eo spectant, primum, ut me oligarchiae haud suasorem esse ostendam, deinde, ut appareat democratiam vel male constitutam oligarchiae longe praefendam esse. (κε.) Si quis fortasse miretur, quare pro hoc civitatis statu, qui tanta tamque multa effecerit, alium substitui velim, atque vno problem, quae quavis alia occasione vituperem; (κε.) is sciat, hanc reipublicam formam, quae nunc est, aliis quidem praefendam esse, sed ratione nostrum, qui ex optimis majoribus orti sumus, magno opere vituperandam, meque etiam singulos homines, qui ex integerrimis viris nati, paulo probiores sunt nequissimis, non tam laudare quam vituperare. (κε.) Haec accedit, quod nostra quoque terra viros gignit et alit, quum ad artes et negotia solertissimos, tum fortitudine reliquisque virtutibus praestantes, uti e proeliis, quae priscis temporibus commiserunt, satis apparet. (κε.) Atque haec observatio non tam laudi nobis quam dedecori est, quippe

τῶν κατὰ θάλατταν ἀρχούσης, ἔτι δὲ συμμάχους ἐχούσης, ἢ πολλοὺς μὲν τοὺς ἑτοίμως ἡμῖν ἦν τι δεῖ βοηθήσοντας,

ἰστάμους A. L.

qui ignavia et flagitiis nobilitatem nostram maculamus. Sed satis de his, ne longius ab instituto absteremus. (λδ.) Franci modo de his, quæ ab initio institutæ, adjectis locum alius cedam. (λε.) Quodsi rempublicam, ut nunc, in posterum etiam administrabimus, fieri vix potest, ut felicitatis participes simus, sin vero eandem emendaverimus, consentaneum est, tales res nostras fore, quales majorum nostrorum fuerunt. (λς.) Quod ut palam fiat, utriusque administrationis effectus, tum majorum, tum nostræ, inter se comparandi sunt. Ac primum quidem videamus, quomodo Græci ac barbari erga veterem rempublicam affecti fuerint, et quomodo nunc erga nos animati sint. (λζ.) Græci igitur tantum tunc in nobis fiduciam posuerant, ut plurimi ultro civitati nostræ se committerent, barbari vero eandem timerent. Nunc alteri nos oderunt, alteri contemnant. (λη.) Huc accedit, quod illi, pacati inter se atque quieti, omnes pugnando superarunt, qui quidem in Atticam impetum facerent, nos contra, quotidie nosmetipsos lacessimus, rem militarem prorsus negligimus, mendicando ab obvis civitatibus probro affluimus, egenus, rempublicam missam facimus. (λθ.) Ego vero sperans fore, ut ab his malis liberemur, nec tantum civitati nostræ, sed universis etiam Græcis saluti futuri simus, huc accessi dicturus, vobisque, et reipublicæ consultum velitis, permitto. LANG. Videtur oratio hæc scripta fuisse anno ante Christum 348. et Isocratæ ætatis 88. AUGER.

Πολλοὺς ἡμῖν — πρόσθεν ἰκονισάμεν] Quæ hæc et seq. §. usque ad verba ἐπὶ τῷ χεῖρῳ εἰδωμίας μετασπίπτειν continentur, omnia in exemplum εὐδοτίας γλαφυρῆς καὶ ἀσφαλεῖς retulit Dionysius Halicarn. περὶ συδ. ἰσμ. p. 27. l. 7—24. suo ipsius iudicio subjecto l. 24—40. Notatur indicativus ἰκονισάμεν, cuius loco Latinias postulat subjunctivum: multos ego vestrum mirari puto, quæ tandem consilio huc accesserunt. Sic sæpe Græci indicativo utuntur, cuius generis multa notavit Matthiæ Gramm. Gr. §. 507. Similis constructio est ap. Antiphontem Or. I. §. β. θαυμάζω δ' ἔγωγε καὶ τῷ ἀλλοτρίῳ, ἵπτινὸς σπερὶ γνόμων ἔγωγε ἀντιδικῶς καθέστηκα πρὸς ἡμέτε. Xenoph. Mem. Socr. I. 1. 1. ἐθαύμασα τίς διώσσει λόγους — ἰκονισαί. Cf. et iustitiam Proemii Theophrastæ in Charcot. Mor. Solent nonnulliquam Oratores in orationis

principio auditorum admirationi occurrere. Sic noster orationem ad Philippum ita incipit: Μὴ θαυμάσῃς, ἢ φιλίωσῃς, διότι τοῦ λόγου κωϊσσομαι τὴν ἀρχὴν κ. τ. λ. Arobidemus hoc modo exorditur: Ἴσως τινὲς ἡμῶν θαυμάζουσιν, ἔτι κ. τ. λ. — Ἰστρίνα γνόμων ἔχων, quo consilio, quid mihi in mentem venerit, quæ sit consilii mei ratio, quæ res me moverit, ut cet. ut recte cepit Wolfius. Consilium autem Oratoris quale fuerit supra vidimus in Introd. Verba igitur πρὶ ἐσπερίας, scil. τῆς πόλεως, de tuenda civitatis salute, quod et per se facile intelligitur, non ad hæc sed ad sequentia τὴν πρόσθεν ἰκονισάμεν pertinent. — Vocabulum πρόσθεν Hudeus Comm. L. Gr. pag. 125. minus recte aut significare conventum et concilium, quasi σύνδοξ, κωϊσσομαι, aliiis locis Isocratæ: quam interpretationem probavit H. Stephanius in Thes. L. Gr. et expressit Wolfius verbens: multos ego vestrum mirari puto, quidquam in mentem mihi veniat, ut indicto concilio providendum esse moneam ne quid Respubl. detrimenti capiat. Rectius idem in Annot. explicat surgere vel prodire ad dicendam sententiam: vertitur in fine Orat. verba τῶν τε πρόσθεν ἰκονισάμεν καὶ τοὺς λόγους εἰσαῖτα τούτους, ea de causa et huc accessi et hanc orationem habui. Est enim πρόσθετος aditus ad senatum, vel ad populum, h. l. Areopagitas, uti optime docuit Valesius Kmenhatt. IV. 9. vindicavitque Doriæ formam πρόσθεν in Psephismate Byzantiarum apud Demosth. pro Cor. §. κζ. eoq. se sensu legitur in Fragmento Dionis Cassii p. 922. D. Ed. Leucl. Πρόσθεν autem κωϊσσομαι nihil aliud est quam προσίτιναι, quod frequentius dicitur παρῖτιναι, παρῖσχεσθαι, de oratore in concionem populi vel apud iudices prodeuntis ad verba faciendæ. Cujusmodi periphraσεις infinitivi κωϊσσομαι omni substantivo frequentissime sunt apud Græcos. Sic §. δ. τὴν λόγον κωϊσσομαι, et αδ. τῶς λόγους κωϊσσομαι simpliciter denotat λόγον dicere, ut Latine dicitur verba facere. Similiter ἔγωγε κωϊσσομαι pro ἔγωγε dixit Herodotus III. 25. ubi vid. Valckenarius: idem VIII. 10. ἀποτίμωμαι αὐτίως κωϊσσομαι pro ἀποτιμῶμαι αὐτίως, ubi notavit Wesaelingus. Quis ipsam πρόσθεν κωϊσσομαι exstat apud eum VII. 223. Εἰρήνη δὲ ἐς ἀγορῆς pro μάλοισα κωϊσσομαι. πρόσθεν ἰκονισαί, quo mox dicitur. α' τε δὲ Βάρβαροι ἢ ἀμφὶ Εἰρήνη κωϊσσομαι eademque ratione sequitur: καὶ οἱ ἀμφὶ 2 x

πολύ δὲ πλείους τοὺς τὰς συντάξεις ὑποτελοῦντας καὶ τὸ προσταττόμενον ποικύντας· ὧν ὑπαρχόντων ἡμᾶς μὲν οὐ τις φήσκειν εἰκὸς εἶναι διαρρεῖν, ὡς πόρρω τῶν κινδύνων ὄντας, τοῖς δ' ἐχθροῖς τοῖς ἡμετέροις προσήκειν δεδιέναι καὶ βουλευέσθαι περὶ τῆς αὐτῶν σωτηρίας.

β. Ἔμεις μὲν οὖν οἶδ' ὅτι ταύτῃ χροῖμενοι τῷ λογισμῷ καὶ τῆς ἐμῆς προσόδου καταφρονεῖτε, καὶ πᾶσαν ἐλπίζετε τὴν Ἑλλάδα ταύτῃ τῇ δυνάμει κατασχῆσθαι· ἐγὼ δὲ δι' αὐτὰ ταῦτα τυγχάνω δεδιώς. ὁρῶ γὰρ τῶν πόλεων τὰς ἀρίστα πράττειν οἰομένας³ κάκιστα⁴ βουλευομένας καὶ τὰς

¹ ἡμᾶς A. C. L.

² τῆς αὐτῶν om. A. C. L.

³ τὰ κάκιστα A. C. L.

⁴ συμβουλευμένας L.

Ἰσοκράτης Ἑλληνας, ὡς τὴν ἐπὶ βαρῶν ἔξωθεν κωλύμενον, i. e. ἐξήντας. Plura collegit Matthiae Gramm. Gr. §. 413. Obs. 5. Aliud vero est C. V. τὴν ἐπίσθην ἀπηγαγόμενον, quod monentibus Wolfio et Budaeo l. c. p. 585. recte vertitur denunciavit me accessurum eis, illustraturque annotatione Corsis ad §. α'. etsi et hic minus recte alterum τὴν πρ. κωλύσθαι cum eo conferat: εἰ δ' ἐν ταύτῃ, inquit, ἡμέραν τάσσεται, ἐν δ' τῶν ἡμετέρων ἰσάροτος, ἀλλὰ ἂν ἴσταν, ἀλαγχθήσομαι ἡμελλε πρὸς τὴν βουλὴν ἢ τὴν δέξασθαι. ΒΕΒΟΜΑΝ.

Ἡ σφαιραῖς] Fort. καὶ σφαιραῖς. LANG.

Ἄλλ' οὐ κλαίεις—βάλλοντας ἀρχαῖους] Pacem intelligi tempore belli Phocensis a Philippo Macedone Atheniensibus oblata ab hisque acceptam, nec non eam quae bellum istud proxime consecuta est, supra in Introductione ex variis indicis effluere studuimus. Quibus et nunc addantur, quae de civitatis potentia navali hoc loco refert Isocrates, quaeque eo tempore sive fere sese habuisse videntur. Etenim paulo antea pugnam Chersonensem, quod tempus haud ita longe inde abfuit, classem ducentarum navium in mare deducendam esse decreto sancivit Senatus Populusque Atheniensis, auctore Demosthene, qui remarrat de Cor. §. α'. ipsumque decretum a se conditum affert. Hinc patet, qua ratione dioi possint maris imperium tenuisse. De numero triremium, trecentas plerumque eos habuisse, docuit Meursius de Fortuna Aethonaram, C. VII. ubi et plura de militia terrestri relictibusque civitatis colligit. Vid. et Leot. Att. I. 1. p. 7. et 8. Quantum rei navalis peritis, opibus, ac potentia reliquis Graecis praestiterint Athenienses, testatur Arohidamum Lacedaemoniacum apud Thucydidem I. 80. eos vocans ἰσάρας, εἰ γὰρ τε ἰσὰς ἔχουσι, καὶ πρῶτον διαλάσσει ἡμισυπέπαιστος, καὶ τοῖς

ἄλλοις ἴσασιν ἀμύνα ἐξήντοτος, πρῶτον τε ἰσὰς καὶ δημοσίαν, καὶ ναυοὶ καὶ ἰσάρας καὶ ἔχουσι, ἴσας οἷα ἐν ἄλλοις εἰσι γὰρ χωρὶς Ἑλληνας ἰσάρας. Ἐπὶ δὲ καὶ ζομαγέχουσι πάλαιος φέρω ἰσάρας ἔχουσι. — Ceterum notissima diotio est ἰσάρας ἔχουσι, proprie pacem agere, i. e. in pace ducere, vivere, pace frui, frequens et apud alios et apud Isocratem, infra §. α'. in Paneg. Cf. Slatiori Lootti. Andoc. p. 209. In Or. de Pace peculiari-ter demotat pacem consequuntur, constantiter paci studere §. i. BERG.

Ἐνέμεις—βουδύοντας] Est haec omnino vera lectio, non ἐνέμεις, quod, ut recte monet Wolfius in Castig. postuleret infinitivum βουδύων, βουδῶν, βουδύων. Sic in Or. de Pace §. μζ'. πολλὰς ἔχουσι τοὺς ἐνέμεις συναγαγόμενους ἡμῶν. Unde recte nostro loco ἰσάρας probat Roywards in Diatr. I. p. 61. Neque statim potest ἐνέμεις positum esse pro ἐνέμεις, adjectivum pro adverbio. Videtur quidem ἀμύνατος sic positum esse pro ἀμύνατος, apud Thucyd. VII. 73. 94. sed horum locorum alia ratio est. IDEM.

Τὰς συντάξεις ἰστυλοῦντας] Solemnis diotis συντάξεις ἰστυλοῦντας, tributa pendere, occurrit et de Pace §. ςγ'. Idem est συντάξεις δίδουσι ibid. §. ια'. Συντάξεις autem Atticos pro euphemismum dixisse pro φέρας, quae vox occurrit in Laud. Hel. §. ςγ'. et cum illa conjungitur in Paxath. §. μλ. notissimum est. Cf. Harpocr. in voce. Egregia haec de re habet Coraes, omisso tamen insigni Plutarobi loco in Solone pag. 86. C. 2. δ' οὐ εἰ μάλιστα τοὺς Ἀθηναίους ἀγνοοῦσι τὰς τῶν πραγμάτων διαχειρίας ἰσάρας χροῦστος καὶ φιλοπόνηστος ἰστυλοῦντας, ἀστυλίας ἰστυλοῦσθαι, τὰς μὲν κίρας ἰσάρας, τοὺς δὲ φέρας συντάξεις, φολεὰς δὲ τὰς φραγὰς τῶν πόλεων, πικρὰς δὲ τὸ δημοκράτην καλλῶντας, πρῶτον Σόλωνος ἔν (ὡς ἴσασιν) σφόδρα, τὸν τῶν χρῶν ἀμύνατος στυλοῦσθαι ἰστυλοῦντας. IDEM.

μάλιστα θαρρύνσας εἰς πλείστους κινδύνους καθισταμένας. αἴτιον δὲ τούτων ἐστίν, ὅτι τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν κακῶν αὐδὲν αὐτὸ καθ' αὐτὸ παραγίγνεται τοῖς ἀνθρώποις, ἀλλὰ συντέτακται καὶ συνακολουθεῖ τοῖς μὲν πλοῦτοις καὶ ταῖς

ἀλτίων δὲ τούτων ἐστὶν κ. τ. λ.] Tib. Hemsterhusius in marg. Isocratis, qui in Bibliotheca Academica nostrum servatur, hæc notavit: 'Theopompus ἐν τῇ ἰνδικάτῃ τῶν ἀπὸ Φιλίππου hæc Isocrates de verbo ad verbum transcripsit. Porphyrius ap. Eusebium Præp. Evang. X. p. 464. C.' IDEM.

οὐδὲν αὐτὸ καθ' αὐτὸ παραγίγνεται τοῖς ἀνθρώποις] nihil ipsum per se accidit, adeo hominibus. Sensus est: Nullum est bonum quod solum et sejunctum ab omni malo hominibus adsit: nullum contra malum quod sejunctum a bono existat. Similis sententia est in Arohidame §. 25. οὐδὲν γὰρ τῶν ὄντων ἐστὶν ἀποτέλεσμα οὔτε κακὸν οὐδ' ἀγαθόν. De dictione αὐτὸ καθ' αὐτὸ, solum, non cum aliis rebus commistum, vid. Heegevencium ad Vigerum de Idiot. IV. 7. p. 170. Sic apud Platonem in Phædone p. 14. Ed. Wytenb. illud dicitur esse mori χρεῖς μὲν ἐπι τῆς ψυχῆς ἀπαλλαγῆν αὐτὸ καθ' αὐτὸ τὸ σῶμα γυγόναι, scilicet ab animo liberatum solum esse corpus. Plutarch. in Cicero. p. 882. E. αὐτὸς καὶ ἑαυτὸν ἐξέτακτος, solum navigavit. Vid. et Xenoph. Mem. S. III. 5. §. 4. et 11. 14. §. 2. IDEM.

Ἄλλὰ συντέτακται καὶ συνακολουθεῖ — μετρώτης] Duo priora vocabula sejuncta videntur a reliquis, ut ex antecedentibus subintelligatur τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ κακὰ, conjuncta sunt bona cum malis. Ita constat oppositio antecedentiam οὐδὲν αὐτὸ καθ' αὐτὸ. Jam quæ universe de omni bonorum ac malorum genere dicta erant, exemplo illustrat: καὶ συνακολουθεῖ κ. τ. λ. Et sic verbi causa, ut rem distinctius exponam: καὶ h. l. explicandi vim habet: συνακολουθεῖ κ. τ. λ. consequuntur divitias et potentias insaniam et postea insolentiam, indigentiam vero et humilitatem temperantiam et moderatio. Notanda est oppositio verborum πλοῦτον — ἰνδικαί, δυνασταί — ταπεινότης, ἄνια — σαρφροσύνη, ἀλαστοία — μετρώτης, divitias — πεupertas, impotia — humilitas, i. e. eorum conditio qui aliis subjecti sunt, amentia — prudentia, insolentia — moderatio. De divitiarum damno vid. et ad Demon. §. 6. et compareretur elegans locus Luciani in Timone T. I. 141. ubi Plutes dicit: ἰσχυρὰς τὴν ἀναπείρασιν τῶν θύρας ἀσθίχεται με, συμπαροσίζηται μὲν ἡμῶν λαθὼν ἰ τύφος καὶ ἡ ἄνια. quem laudat Willetus ad Galeni

Protrept. p. 80. De moderatione cum inopia conjuncta ad Nicool. §. 3. αὶ γὰρ μετρώτης (inquit) μάλλον ἐν ταῖς ἰνδικαῖς ἢ ταῖς ὑπερβολαῖς ἰσχυροῖν. Ne forte quem offendat τῇ ἀνοίᾳ h. l. opponi τὴν σαρφροσύνην cum hæc solet significare temperantiam, sciat, si etymologiam spectes, recte alteram alteri opponi: est enim ἄνια absentia mentis, σαρφροσύνη sanitas mentis, ex σός satus et φρὴ mens. Similiter ap. Xenoph. Mem. S. I. 3. 9. opponantur ἐλ σαρφροσύνη τῶς ἀνοίτης ex emendatione Schutzii, qui in Append. Obs. p. 185. recte monet σαρφροσύνη proprie denotare hominem sane mentis, ἀνοίτην insanum ac dementem. Eadem oppositio ratio esse videtur in loco Isocratis de Pace §. 25. τούτων δὲ δίκημας ἀνοίε κώτων ἀνθρώπων, ἔστι τῶς μὲν ἄλλους εἰ συμφορὰ συντάλλωσι καὶ πτωχῶσι σαρφροσύνης, καίτοι εἴ οὐδ' ἔπι τούτων ἰσχυροῦσιν. Similiter orat Socrates ap. Xenoph. Mem. I. 1. 16. σαρφροσύνην opponit μετρία, ad quem locum Schneiderus similem Platonis affert ex Alcib. II. τὸ ματρωθῆν ἄνα ὑπερβίτην ἐν δυνάτῃ σαρφροσύνη. Isocrates τῶς ἀνοίτης τῶς φραφίμας opposit in Nicool. §. 7. τῶς ἀνοίτητης τῶς φραφίματης et τὴν ἄνια τὴν ἀνοίτη ad Nicool. §. 7. et Panath. §. 4. Aliter, et, si usum loquendi spectes, accuratius fortasse Aristot. Rhet. I. 9. 12. σαρφροσύνην opponit ἀλαστοία, et II. 23. 2. τὸ σαρφροῦν τῷ ἀλαστοῦσιν. Nostro autem loco ἀλαστοία cum ἀνοίεῖ ita conjungitur, ut ex hac illam oriri significetur. Hinc ἄνια non ita accipienda est ac si divites sana mente careant, sed hoc sibi vult Isocrates eos sana mente non uti, temere et inconsiderate agere: σαρφροσύνη indicat pauperes et humili loco positos prudentem agere, i. e. cum sana mente, adhibito consilio et cogitate. Sensus itaque totius loci hæc fere reddit: Si qui divites et potentes sunt, hi in usu divitiarum et potestatis suæ non utuntur ratione, sed temere agunt, unde fit ut in lasciviam sive intemperantiam incidant: qui autem in inopia et humili loco verantur, hi eo ipso coguster parvulus, quas habent, opibus, ratione et prudente uti, neque elatius et superbius sese gerere, unde fit ut sint μετρωται, ut modum et moderatitatem in omnibus rebus servant. De plurali πλοῦτων cf. Corass. IDEM.

δυναστείαις ἀνοικα καὶ μετὰ ταύτης ἀκολασία, ταῖς δ' ἐν-
 δείαις καὶ ταῖς ταπεινότησι σωφροσύνη καὶ μετριότης. ὥστε 141
 χαλεπὸν εἶναι διαγνῶναι, ποτέραν ἂν τις δέξαιτο τῶν με-
 ρίδων τούτων τοῖς παισὶ τοῖς αὐτοῦ καταλιπεῖν. ἴδοιμεν γὰρ
 ἂν ἐκ μὲν τῆς φαυλοτέρας εἶναι δοκούσης ἐπὶ τὸ βέλτιον
 ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὰς πράξεις ἐπιδιδούσας, ἐκ δὲ τῆς κρείτ-
 139 τος φαινομένης ἐπὶ τὸ χειρὸν εἰδισμένης μεταπίπτειν. καὶ
 τούτων ἐνευκεῖν ἕχων παραδείγματα, πλεῖστα μὲν ἐκ τῶν
 ἰδιωτικῶν πραγμάτων — πυκνοτάτας γὰρ ταῦτα λαμβ- b
 βάνει τὰς μεταβολὰς —, ὄ μὴν ἀλλὰ μείζω ὅ γε καὶ
 φανερώτερα τοῖς ἀκούουσιν ἐκ τῶν ἡμῶν καὶ Λακεδαιμονίους
 συμβάντων.

γ'. Ἡμεῖς τε γὰρ ἀναστάτου μὲν τῆς πόλεως ὑπὸ τῶν

¹ ἔχει L. ἰστί A.

² οὐ μὴν ἀλλὰ om. A. C. L.

³ δι A. C. L.

Ποτέραν ἂν τις δέξαιτο τῶν μερῶν τούτων
 τ. π. τ. α. κ.] utram sortem quis optet suis
 liberis relinquere, i. e. utrum πλοῦτους καὶ
 δυναστίας, an vero ἰσθίας καὶ ταπεινότητας.
 Δίχρησθαι: h. l. est velle, optare, de qua si-
 gnificatione vid. Budæus Comm. L. Gr.
 p. 892. et seq. Sic in Archid. §. κν'. οὐδ' ἂν
 εὐραῖν δέξαιτο μᾶλλον ἢ τὰ τῶν ἐχόντων
 ἀφελίσθαι. ne invenire quidem mallent,
 quasi possessores suos auferre. De Pace
 §. λ'. εἰ δεξάμεθ' ἂν — ταῦτα πάσχωσαν
 τῶν πάλιν ἐπιδοῦν. In Evag. §. ιε'. οὐδὲ γὰρ
 ἴσθιν οὕτω μέθυμας, ὅστις ἂν δέξαιτο παρὰ
 τῶν φερόντων τὴν ἀρχὴν ταύτην παραλαβὴν
 μᾶλλον, ἢ κτισάμενος ἰσθίς — ταῖς παισὶ
 τοῖς ἑαυτοῦ καταλιπεῖν. Repudianda ergo
 Wolfii conjectura εἴξαιτο. In Nicocl.
 §. ε'. ad verba: καίτοι τίς οἶκ' ἂν εἴξαιτο
 τῶν αὐ φρονούντων ταυτῆς σωλιτίας μετρί-
 χων, L. C. Valcken. in marg. e MSS. no-
 tavit δέξαιτο, et in proxime antecedentibus
 δι pro εἰ δι. Quo Cod. V. Cl. usus sit
 ignoro, nam in LB. vetus lectio exstat
 εἴξαιτο. IDEM.

Ἐκ μὲν τῆς φαυλοτέρας — ἐπὶ τὸ βέλτιον
 ἐπιδιδούσας] Varia ratione verbum ἐπιδο-
 ῦμι construitur: vel cum ἐπὶ, ut nostro
 loco et ap. Xenophi. Œcon. p. 826. C. et
 Isocr. de Pace §. ε'. vel cum sic, ibid. §.
 ε'. vel cum πρὸς, ad Nicocl. §. θ'. Paneg.
 §. λ'. de Pace §. κα'. Praecedit in τῆς, ali-
 quibus rei opta, per aliquid, nostro loco et
 ad Nicocl. §. ζ'. item διὰ τῆς ad Dem. §.
 γ'. ἡγὲ σοι κερύσσομαι συντήμας ἰσοθέσθαι,
 δι' ἂν ἂν μοι δοκῆς ἐπιταυμάτων κλιόσθην
 πρὸς ἀρχὴν ἐπιδοῦναι. Cf. Morus in Ind.
 Paneg. IDEM.

Λαμβάνει τὰς μεταβολὰς] accipiunt mu-
 tationes, i. e. mutationibus subjects, obno-

xia sunt, eas patientur, mutantur. Sic in
 Panath. §. μδ'. ἢ τι τῶν συμμέλεων εἴπω
 ταχέως λαβόμεν μεταβολῆν. Sic etiam di-
 citur λαμβάνειν μεταστάσθην in Archid.
 §. ιε'. IDEM.

Ἡμεῖς τε γὰρ — ἐρωτήσομεν τῶν Ἑλλη-
 νων] Notanda est hujus loci similitudo
 cum alio de Pace, ubi de Atheniensibus
 et Laedæmoniiis conjunctim dicit §. λδ'.
 σκίψασθε, τί τὸ πῶσσαν κ. τ. λ. Sermonem
 esse de bello Persico altero, a Xerxe
 Græcis illato, manifestum est. Eo autem
 virtute et consilio Themistocles foliocter
 composuit, Principatus Græcis, quas-
 quam repugnantibus Laedæmoniiis, Athe-
 niensibus delatus est: quod h. l. signifi-
 cat Isocrates verbis ἐρωτήσομεν τῶν Ἑλ-
 λήνων, sensus loco §. ε'. legitur παρ' ἑαυ-
 τῶν τῶν Ἑλλήνων τὴν ἡγεμονίαν ἔλαβον, scil.
 majores nostri. In Pæneg. §. κ'. οὐδὲ μὲν
 τῶν ἀριστοτέρων ἐξείδωσαν, οὐ πολλὰ δ' ἔστι-
 ρον τῆς θαλάττης τὴν ἀρχὴν ἔλαβον, δέντων
 μὲν τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, οἳ ἀφροσθησά-
 των δι' τῶν τῶν ἡμῶν ἀφαιρέσσομαι ζήτησάντων,
 ubi vid. Morus, et ab eo laudatus Theoy-
 dides I. 95. Similitudinis causa apponan-
 tur loca de Pace §. ιε'. ἐκ δι' τοῦ δεκάτου
 τῶν πάλιν παρῆχον καὶ θουδὴν τοῖς ἀπαιτή-
 τοις, καὶ μὴ τῶν ἀλλοτρίων ἐπιδοῦναι, παρ'
 ἑαυτῶν τῶν Ἑλλήνων τὴν ἡγεμονίαν ἔλαβον.
 §. ιε'. κἀμῶν (i. e. majores nostri in bello
 Persico) ἐλαμδερῶντες τὰς πόλεις τὰς Ἑλ-
 λησθας καὶ βοδωδῶντες αὐταῖς τῆς ἡγεμονίας
 ἐξείδωσαν. Addatur Lyourgus adv. Leocr.
 p. 145. qui de victoriis Marathonis et
 Salaminiæ locutus, τογαρῶν (inquit) ταῖ-
 αῖταις χρέμεται γῆμας ἰππείαιστα μὲν ἐπὶ
 Ἑλλήνων ἡγεμονίας πατήσσαν, θουδῶν δὲ
 καὶ Κιλικῶν ἐπείδωσαν, ἴσ' ἐκίρησθαι δὲ

βαρβάρων¹ γεγενημένης διὰ τὸ δαδέναι καὶ προσέχειν τὸν νόον τοῖς πράγμασιν ἐπρωτεύσαμεν τῶν Ἑλλήνων, ἐπειδὴ δ' αὐνυπέβλητον ᾗθημεν ἔχειν τὴν δύναμιν, παρὰ μικρὸν ἤλθομεν ἐξανδραποδισθῆναι· Λακεδαιμόνιοί τε τὸ μὲν πα-

¹ γομηίας A. C. L.

καὶ ταυμαζούντες καὶ ἀσχημαζούτες ἴκασαν, ἱκανὸν δὲ τριῖς τῶν βαρβάρων αἰχμαλώτους ἔλαβον, ἅπασαν δὲ τὴν Ἀσίαν κακῶς κωλύοντες κατέπλευσαν. Quo loco notetur exquisita significatio verbi κατακλίειν concilius navigationis infestare, populari, quo sensu de pedestribus copiis frequentissimum est κατακλίειν. De rebus Marathoniis dicitur p. 166. εὖς τῶν μὲν Ἑλλήνων προστάτας, τῶν δὲ βαρβάρων δυσώτας ἑαυτοὺς καθέσταναι. Denique mentio facienda est loci Isocratei in parte recens edita Oratiōnis ἐπεὶ ἀπιδόσεως §. κ'. ἢ. ἰπὶ δὲ τούτῳ Θεμιστοκλῆς ἠγεμὼν ἐν τῷ πολέμῳ τῷ Παρσιακῷ γομηίας, συμβουλοῦσας τοῖς πράγμασι ἡμῶν ἐκλιπῶν τὴν πόλιν (ὁ τις ἂν εἴς τ' ἐβήτοτο πῆσαι, μὴ πολὺ τὸ λῆρον διαγεμῶν;) εἰς τοῦτ' αὐτῶν τὰ πράγματα πρόβλεψαν, εὖτ' ὀδύρας ἡμέρας ἀνάστατοι γομηίῳ, πολλὴν χρεῖαν δυσώτας τῶν Ἑλλήνων κατέστησαν. Eademque Themistoclem respicit §. κ'. ἢ. κγ'. ἢ. ubi τὴν πόλιν (αὐτὴν) διὰ φρόνησιν εὖς ἀνδρῶν εὐδαίμωνιστάτην καὶ μεγίστην τῶν Ἑλλήνων πόλιν γομηίῳ. Cf. et §. κ'. ἢ. ἢ. ἰδεν.

Ἀναστῆναι μὲν τῆς πόλεως — γομηίῳ] οὐρα, restata urbe a barbaris. Et de ipsa urbe, et de tota regione, et de incolis asportatur vox ἀνάστατος. Vid. Paneg. §. κ'. Nicocl. §. ς'. Paneg. §. 9. ἢ. ad Philipp. §. λ'. Budæus Comm. p. 473. Morus in Indice ad Paneg. De familiis ab adulatoribus pessumdatis occurrit de Ραρο §. β'. οὐαδῆτες πολλοὺς καὶ μεγάλους ἀδικῶς ἐπὶ τῶν κολασθέντων ἀναστάτους γομηίῳ. Eleganter Lycurgus adν. Leoor. ostendit civitatum ἀνάστασιν proprie esse eorum mortem, usus etiam exemplo Athenarum et Trojæ, p. 138. et 139. ἰδεν.

Προέχειν τὸν νόον τοῖς πράγμασι] Dicit etiam εἰρηπῆς potuisset προέχειν τῶς πράγμασι. Sed illud magis Atticum est, et frequentius, præsertim apud Oratores. Vid. Thomas Mag. voce προέχειν, ibique Sellier. Exemplis ab eo allatis, in quibus εἰρηπῆς obtinet, addatur Isocr. in Panath. κ'. μᾶλλον τοῦτῳ προέχειν, ἢ τοῖς ἄλλοις, ἰδεν. v. τ. λ. ἰδεν.

Ἐξανδρῶν ἀποδισθῆναι] Referenda ad acceptam cladem ad Ἔβροποντος et captas a Lyandro Athenas. Nam et in ipsa urbis obidione Athenienses putabant se in servitutem redactum iri, ut est ap. Xenoph. Hist. Gr. II.

p. 459. C. et ne hoc ferret, sola Lacedæmoniorum benevolentia effecit, qui cum Corinthii, Thebani, alique Græci suaderent Athenas evertere, nolle sese Græcorum civitatem servitute opprimere dixerunt. Vid. idem p. 460. B. de Thebanis etiam VI. p. 609. D. et 611. E. Ad hanc Lacedæmoniorum elementiam spectant etiam loca Isocratis de Pace §. κ'. εὖςτε παρὰ μικρὸν — συμμαχίῳ ὄντων. item §. λδ'. ἡμῶς τε γὰρ — ἐπὶ Λακεδαιμονίῳ ἰσοδύμῳ. adv. Callimachum §. ιγ'. κατασπαραμωθέντες — ἡμῶν ἀνακατήσθαι. In primis perspicuus locus est in Platino, ubi Athenienses ita alloquantur Platæenses §. ιγ'. εὖ δυστοχευήσαντες ἡμῶν — συμφοραῖς περιπεσῶν. Universam calamitatem deplorat Isocrates de Permat. §. κδ'. De causis hujus tante rerum conversionis miranti Pericli, quomodo tandem Athenensium res in pejus ruerint, respondit Socrates apud Xenoph. Mem. III. 5. 13. ἡγὼ μὲν εἶμαι, εὖςτε καὶ ἄλλοι τινὲς διὰ τὸ πολλὴν ὑπερσημῶν καὶ κρατιστεύσαι, καταβηδύσαντες, ὑπερβίβουσι τῶν ἀντιτάλων, οὕτω καὶ Ἀθηναίους πολλὴν διατηρήσας ἀμαθῆσαι ἑαυτῶν, καὶ διὰ τοῦτο χεῖρους γεγονῆαι. Atheniensium autem potestas in primis tum invidiā censebatur, cum undique a finitimis hostibus pressi, nihilominus tamen classem cum ingentibus copiis ad Syracusas obsidendas et Siciliam debellandam emisissent, uti hujus expeditionis historia docet apud Thucyd. VI. Cf. et Isocrates de Pace §. κδ'. ἰδεν.

Λακεδαιμόνιοί τε — ἀνδρῶν κατέστησαν] Paucis verbis magnas rerum conversiones complexus est Isocrates. De origine Lacedæmoniorum repetenda a Doriensibus, qui ope Atheniensium Peloponnesum ingressi, Argos, Lacedæmona, Messenam occupant, deque eorum vita frugali et militaribus exercitiis dedita, qua factum est ut reliquos omnes virtute antecellerent, ac totam fere Peloponnesum sibi subijcerent, res notissima est cum aliunde, tum e multis Isocratis locis. Vid. Arobid. §. ι'. seq. Paneg. §. ις'. ubi of. Morus. Panath. 29. sqq. §. εδ'. §. ιδ'. seq. ubi ipais vita militaris vitio vertitur. Postea μείζον φρονησάντες τοῦ δήτου (in Panegy. §. κς'. dicitur μείζον ἢ προέχον αὐτῶν φρονησάντες), καὶ λαβόντες καὶ τὴν κατὰ γῆν καὶ τὴν κατὰ θάλατταν ἀρχήν. Docent huc, qua in re constitit ista superbia, animi

λαίων ἐκ φαύλων ¹ καὶ ταπεινῶν πόλειον ἀρμηθέντες διὰ τὸ σφραγίσως ζῆν καὶ στρατιωτικῶς κατέσχον Πελοπόννησον, μετὰ δὲ ταῦτα ² μείζον φρονήσαντες τοῦ δόντος καὶ λαβόντες καὶ τὴν κατὰ γῆν καὶ τὴν κατὰ θάλατταν ἀρχὴν εἰς τοὺς αὐτοὺς ἡμῖν κινδύνους κατέστησαν. ὅστις οὖν εἰδὼς τῶσαύτας μεταβολὰς γεγενημένας καὶ τηλικαύτας δυνάμεις αὐτῶ ταχέως ἀνααιρεθεύσας πιστεύει τοῖς παρῶσιν, ³ λίαν ἀνόητός ἐστιν, ἄλλως τε καὶ τῆς μὲν πόλεως, ἡμῶν πολὺ κατὰδεδέστερον νῦν πραττούσης ἢ κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον, d τοῦ δὲ μίσους τοῦ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς ἐχθρας τῆς πρὸς

¹ τε καὶ μικρῶν πάλ. A. C. L.

² μείζον A. C. L.

³ λίαν om. A. C. L.

elatio, τὸ μείζον φρονῖν τοῦ δόντος, in eo quod Principatum Græcis sibi arrogaverint. Fuit autem hoc post octas a Lysandro Athenas. Nam ab eo inde tempore superbius sese gesserunt, socios crudeliter et injuste vexarunt, in primis Decarchiis in civitatibus constitutis, Pacis Antaloideæ Græcorum libertati valde noxias anotores exorturunt, alia, quæ passim ab historicis narrantur, et ab Isocrate in Panathenæico dedita opera reprehenduntur. Vid. ibi §. iv. xv. xvi. sq. vii. alibi. Et cf. Diodorus Siculus XIV. 2. 10. 11. 17. 34. 82. Hinc factum est, ut odiosum eorum nomen inter Græcos existeret, tandemque bello cum Thebanis implicito, gravissima clade ad Leontas accepta, fore in servitutem redigerentur: εἰς τὰς αὐτὰς, inquit Isocrates, ἡμῶν ἀνόητος κατ' ἐπίστατον. Quæ verba ad ejus cladis tempora pertinent. Nam ut antea Athenæ, sic post eam Laodæmonæ pene expugnata est a Thebanis, qui statim in agrum Laconicum irruptionem fecerunt, ita et ipsa urbs in maximo esset periculo. Vid. Xenoph. Hist. Gr. VI. p. 607. et 608. nec non in Ageail. p. 668. B. et C. Ælian. V. H. IV. 8. In primis legendus ipse Isocrates ad Philipp. §. ix. sqq. et cum nostro loco conferenda sunt hæc e Panathenæico §. xv. ἀρεὶ τις ἂν — συμφορὰς εἰσενεῖ ἡμῖς. IDEM.

[Ὅστις οὖν εἰδὼς — ἀνόητός ἐστιν] Ut notetur quam sui similis semper sit Isocrates conferantur loci ad Phil. §. ix. πολλῶς ἂν, ἀνάξιος ἂν αἰ μωρός εἰ τις ἴδῃν ταλικαύτας μεταβολὰς γεγενημένας — in Archid. §. xi. ἔστιν ἂν ἴδῃν τοιαύτας μεταβολὰς γεγενημένας, ἢ ἡμῶν ἀνάξιος καίνομαι, λίαν ἀνόητός ἐστιν. — Πιστεύει τῶς παρῶσιν idem est quod in Panæg. §. xv. δόκουν τῶ πρὸς αὐτῶν δειλῶν πιστεύειν. IDEM.

Κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον] Hæc eo, quod

mox sequitur τίτι, referendum ad ea tempora quæ pugnam ad Ægospotamos et cepit a Lysandro Athenas proxime antecesserant: de quibus initio Capitis dixerat. IDEM.

Τὸ δὲ μίσους — ἀνααιρεθεύσας] Quæ paulo ante dixerat τῶς αὐτῶν ἡμῶν πάλυ καταδεδέστερον πραττούσης, spectabant internam Reipubl. conditionem, opes, copias navales ac pedestres, cetera. Quæ autem hæc habenter, externam habitum civitatis indicant, præsertim aliosum hominum ratione habita. Ὁ βασιλεὺς sine dubio intelligitur Rex Persarum, qui a Græcis ita per excellentiam dicobatur, item βασιλεὺς ἰ μέγας, uti est in Panæg. §. xv. de Pace §. xv. De utroque et odio Græcorum et inimicitia cum Rege Persarum etiam infra queritur §. xv. ubi epistolæ ab eo missæ memorat, in quibus non magnifico nec de Atheniensibus sentire ostendisset. Sed ut de literis illis res parum nota est, sic nullam adeo est sententiam apertam iudicium que doceatur, quis Rex Persarum, quo inimicitia intelligatur. Quod si recte esse habeat ea quæ de tempore hæc orationis editæ supra scripsimus, Rex erit intelligendus Oobus, Artaxerxis Mnemonis sparius filius, qui regnavit in Persis, quo tempore Philippus Macedonibus præfuit, cuiusque mentio fit cum in Oratione ad hæc scripta, §. μβ'. tum nominatim in veteri ejus Orationis Argumento, cuius auctor sum cum Dario Codomanno confudit. Græcos ei in bello contra Phœnicos et Ægyptios auxilia suppeditavisse historia docet. Vid. Diodorus Siculus XIV. 46. Sed de inimicitia ejus cum Atheniensibus fateor mihi nihil constare. Fieri tamen potest ut justa bellandi causa fuerit, si quidem Philippum ad bellum commisi cum Græcis consilio Persis inferendum excitare studuit Isocrates. IDEM.

τὸν βασιλέα πάλιν ἀνακατακαινισμένης, ἃ τότε καταπαλά-
μοσαν ἡμᾶς.

δ'. Ἀποροῦ δὲ πότερον ὑπολάβω μηδὲν μέλειν ὑμῖν τῶν
κοινῶν πραγμάτων, ἢ φροντίζειν μὲν αὐτῶν, εἰς τοῦτο δ'
ἀναισθησίας ἤκειν ὥστε λανθάνειν ὑμᾶς εἰς ὄσσην παραχρῆν ἢ
ε' πῶλις ἡμῶν καδέσθηκεν. εἰσέκατε γὰρ οὕτω διακειμένοις ἀν-
δράποις, οἳ τινες ἀπάσας μὲν τὰς πῶλις τὰς ἐπὶ Θράκης

[*Ἄ τότε καταπαλάμοσαν ἡμᾶς*] Καταπαλά-
μοσαν est debellare. Sic etiam in Paneg.
§. πγ'. et apud Andoc. Or. III. §. γ'. Ut
autem Athenas a Lyandro caperentur,
effugit et odium Græcorum, in primis La-
cedæmoniorum, et inimicitia adversus
regem Persarum Darium Nothum, qui
per filium Cyrum Lyandro auxilia sup-
peditabat. Vid. Xenoph. Hist. Gr. II.
p. 455. A. IDEM.

Εἰς τούτο δ' ἀνακατακαινισμένης] Notetur
solemnis constructio pronominis τούτο se-
quente Genitivo. Sic in Paneg. p. 64.
a. [ed. H. Stephan. et sic deinceps] εἰς
τούτο δ' ἐμύθηται ἑκαταετῆς κατίστω-
τος. Ad Phil. p. 107. c. εἰς τούτο ἡμεῖς
ἐπισημαίωμεν. Archid. p. 118. c. εἰς τούτο δ'
ἡμεῖς πλοηγήσας. Similiter de Pace p. 174.
d. εἰς τούτο μίσην κατίστωσαν. Aliter tam-
en in Paneg. p. 65. b. εἰς τούτων τα-
πεινῶνα κατεπίσταμα, adjectivo cum
substantivo constructo. Ἄνακατακαινισ-
μός, docet Theophrastus in Charact. c.
15. et Casaubonus in Annot. Est vitium
intellectus, at ille desinit, βραδύτης ψυ-
χῆς ἢ λόγος καὶ πρᾶξις, et opponitur τῇ
ἀρχαίῳ, quæ describitur selet ἕτερος ψυχῆς.
Nostro loco quid sit, indicant sequentia
ἔστι λανθάνειν ἡμᾶς εἰς ἰ. v. ἢ. π. ἢ. α. ea
intelligitur animi tarditas quæ sobat ut
cum in maximis periculis versarentur id
nemo sentiret, omnes optime constitutas
res civitatis putarent. IDEM.

[*Ἐίσκωτι γὰρ οὕτω διακειμένοις ἀνδράποισ*]
Qui scilicet res publicas aut non curent, aut
qua ratione esse habeant non sentiant.
Sed est in hoc loco difficultas quædam, in
eo posita quod cum hic ἔίσκωτι in secunda
persona dicatur, mox in prima sequatur
οὕτως — — τειδέσθημεν — ἐπισημαίωμεν.
A secunda persona ad primam transiisse
lesoratum ne nimia in oīves convicia di-
ceret, censet Coraes, cujus hæc sunt
verba: [Ἐίσκωτι] Ἐίσκωμεν, ἔφαθεν εἰσὶν,
προσωπευόμενος κἀναπαύδω, διὰ τὰ προσωχῆ,
τειδέσθημεν, Ἐπισημαίωμεν· ἄλλ' αἰεὶ αὐ-
τῶν, ἢ εἰδὼν ἔργον ἐπὶ τῷ δουτίῳ ἐπὶ τῷ
πρῶτῳ μεταβῆθαι πρόσωπον, ἢ τὸ μὴ δουτῷ
κατακρίσας χυλοῦμαι κατὰ τὸν πολυτῶν τῶν
ἐπισημαίω. Quidquid hæc sit, anacoluthon
esse in hoc loco negari nequit, in quod in-

cidisse videtur Scriptor, postquam minus
considerate, de rebus magis quam de
verbis sollicitus, dixerat τὸς δ' ἡμετέρας
αὐτῶν συμμάχους. Mihi aliquando in mon-
tum venit ἔίσκωτι γὰρ οὕτω διακειμένοις
ἀνδράποισ transponendum esse ad anteo-
cedentia, vel post κατῶν πραγμάτων, vel post
ἀνακατακαινισμένης. Ita certe οὕτως proxime
pertineret ad ἡ πῶλις ἡμῶν, atque prima
persona sequi posset. Sed ejusmodi an-
acolutha apud optimos scriptores occur-
runt, præsertim in longiore oratione,
qualis etiam hoc loco est. Welles ad
verba οὕτως — ἐπισημαίωμεν; notavit: sci-
liet scilicet, id est ἀποκατακαινισμένης, aut
εἰσέκατε est, aut enallage, participii loci verborum
positis. IDEM.

Οὕτως ἀπάσας μὲν τὰς πῶλις — συμ-
μάχους ἀποκατακαινισμένης] Difficile est his om-
nibus tantum, quantum satis est, locis ex
historia affundere. Neque ex interpre-
tibus quisquam quod orationis pretium esset
annotavit, præter Wolfium, cujus ipsa
verba referamus. Primum ad ista ἀπά-
σας μὲν τὰς πῶλις τὰς ἐπὶ Θρακίᾳ ἀποκα-
τακαινισμένης notavit sequentia: 'Olynthum soli-
ciet et triginta duas urbes Chalcidici
generis, quæ Philippus Macedo ceperat,
de quibus multa verba sunt apud Demo-
sthenem ἐπὶ Περιστερβίλας. Vide Li-
bani argumentum τῶν Ὀλυθιακῶν, item-
que vitam Demosthenis ab eo descriptam.'
Profecto nisi de civitatibus Thraciæ a
Philippo captis sermo sit, quorsum hæc
pertinet non videtur. De his autem præ-
sertim orationis hæc sunt loca §. κα'. π'. ε'.
Vid. ipsa Olynth. I. §. ε'. Phil. III. §. ε'.
Diodorus Siculus XVI. 53. alique ita a
Wesselingio laudati. Belli Philippum
inter et Athenienses de Olythiorum so-
cietate gesti initia Diodoro teste fuerunt
Archonte Cephisodoto, Olymp. CV. §. 3.
Cf. Capp. 6. et 8. Chalcidicæ civitates
Philippo subjectas refert Archonte Calli-
maco, Olymp. CVII. 4. Olynthum ex-
pugnatam sequente anno Olymp. CVIII.
1. Archonte Theophilo. Vid. Capp. 56.
et 53. Qui annus, si Olympiadam isitium
ab anno 776. A. C. duos, at vulgaris fere
sententia, respondet fere anno A. C. 348.
vel 349. Simonesius eas numerare solens

ἀπολωλεκότες, πλείω δ' ἢ χίλια τάλαντα μάλιστα εἰς τοὺς ξένους¹ ἀνηλωκότες, πρὸς δὲ τοὺς Ἕλληνας διαβεβλημένοι

¹ ἀναλακίτες A. L. ἀναλακίτες C.

inde ab anno 774. retulit in annum 346. De exitu belli Phocensis Arohonte Arohia, Olymp. CVIII. 3. refert idem Diodorus C. 59. — Sequitur πλείω δ' ἢ χίλια τάλαντα μάλιστα εἰς τοὺς ξένους ἀναλακίτες ' Quis (inquit Wolfius) classis Atheniensium excolosa tempestate opem ferre Olympiis non poterat. Demosthenes ἐπὶ Συντάξις §. 1. εἰς τοὺς Ἕλληνας ἀπέρουζέων σολλιοετ στρατιώται, sont peregrini et coadlocitii milites, μισθοῦ δὲ μισθοφόροι, quorum duces ἔσονται ἢ ἔσονται διοικῶνται. ταῖς ξενίαις ἢ ξενίαις στρατιώμασι ὀπονησῶνται αἰ πολιτικαὶ δυνάμεις. Demosthenes Olynthiaca 3. §. 6. πλείω δ' ἢ χίλια καὶ πεντακλῆσια τάλαντα ἀνηλωκότες εἰς αὐτὸν ἴθι, etc. Conferatur hic locus cum Isocrate.' Reote: vid. etiam Harpor. in Ἑσπείων ἐπισημασίῳ. Illo, postquam de majorum procelare gestis retulerat, subjiicit: ἡμεῖς δ', ὅτις ἔσονται ἱερμίας ἐπισημασίῳ, ἐπισημασίῳ εἰ παρασπῆσια, οὐ πλείω μὲν ἢ χίλια καὶ πεντακλῆσια τάλαντα ἀνήλωται μάλιστα εἰς τοὺς Ἕλληνας ἀπέρουζέων; ἔσονται δὲ αὐτὸν εἰς τοὺς Ἕλληνας ἀπέρουζέων, καὶ τὰ κοινὰ τῇ πόλει, καὶ τὰ περὶ τῶν συμμάχων; οὗς δ' ἐν τῷ πλείω συμμάχους ἐπισημασίῳ, οὗτοι οὖν ἐν τῇ εἰρήνῃ ἀπολώλασιν. Alter autem ex Olynth. III. ei plane similis sic se habet: τὸν δὲ πῶς ἡμῶν ὑπὸ τῶν χροστῶν τῶν τῶν τὰ ἀπὸ γένηται ἔχει. ἀρὰ γὰρ ἡμεῖς καὶ παρασπῆσιαι; καὶ τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ, πολλὰ ἂν ἔχειν εἰσῆτι, ἀλλ' ὅτις ἐπὶ αὐτῶν ἱερμίας ἐπισημασίῳ; καὶ λαμβανόμενοι μὲν ἀπολωλέτων; ὅθιαι δ' ἀρχὴται ὄντων, τῶν δ' ἄλλων οὐδὲν ὄντος ἀξιοῦμεν περὶ τῶν προηγουμένων ἡμῶν ἀντιτάξασθαι. ἔξω δ' ἡμῶν καὶ τὰ ἡμέτερά αὐτῶν ἀσφαλῶς ἔχειν, καὶ τὰ τῶν ἄλλων δικαία βραβεύειν, ἀποτομήμαδα μὲν χόρας οὐκ εἰς πλείω δ' ἢ χίλια καὶ πεντακλῆσια τάλαντα ἀνηλωκόμενοι εἰς αὐτὸν ἴθι. οὗς δ' ἐν τῷ πλείω συμμάχους ἐπισημασίῳ, εἰρήνης οὐσίας, ἀπολωλέσασιν αὐτοῖς. ἔχθρῶν δ' ἐφ' ἡμεῖς αὐτοῖς ταλαιούτων ἡσυχασίῳ (ὑψήσασιν) legendum patet Valek. in Ann. 58. ad Orat. de Philippo Mac. p. 267). ἢ φρασίου τις ἡμῶν παρασπῆσιαι, ὅθεν ἄλλοθεν ἰσχυρῶς γένηται ἢ παρ' ἡμῶν αὐτῶν φέλλιστος. Numerum talentorum Demosthenes ipse temp. traotans diligentius notavit quam Isocrates. Erat autem gravis reprehensio et insigne ignaviae documentum, tantam pecuniarum summam frustra in mercenariis milites esse consumptam. Antea enim populus ipse militabat, et res multo melius gerebantur. Na Cyri quidem minoris aetate nilis usus erat militum mercenari-

orum: postea vero Graecia obruebatur vagorum et errabandorum hominum colovis, qui mercede conducti stipendia faciebant in horum illorumve gratiam. Disertus est locus ad Philipp. p. 101. D. οὗτοι γὰρ ἔχειν τὰ τῶν Ἑλλάνος, ὅτι ἡμῶν εἰσι συντάξιαι στρατιώται μάλιστα καὶ ἀπὸ τῶν ἐν τῶν ἀπολωλέτων ἢ τῶν ἀπολωλέτων ἐν ἑαῖσι δὲ τῶν χροστῶν οὐκ ἐξ αὐτῶν οὐδὲν. His etiam naves compleri solebant dum ipse oives Atheniensium transire insiderent, et remigium mane tenentes in terram hostilem escenderent. Sempius de condottiorum abusa quoritur Isocrates. Vid. Oratio de Pace p. 168. D. et seq. 174. E. Panath. p. 249. C. Epist. ad Philipp. p. 410. C. De ignavia sua aetatis Demosthenes l. c. τὸ μὲν πρῶτον, inquit, καὶ στρατιώταις ταλαιούτοις ὁ δῆμος, ὁ δὲ πλείω τῶν ἀπολωλέτων ἴθι, κ. τ. λ. — ἡμεῖς δ' ἢ δῆμος ἐπισημασίῳ, καὶ παρασπῆσιαι χροστῶν καὶ συμμάχους, ἐν ὑπὸ τῶν καὶ παρασπῆσιαι μέρη γένεσθαι. Multa etiam habet Philipp. I. §. 6. sqq. Militis neglectum ipse Isocrates infra notat §. 12'. Cf. Böckhii in Opere Germanico de Oeconomica Civili Atheniensium, V. I. p. 291. — Πρὸς δὲ τοὺς Ἕλληνας διαβεβλημένοι. 'Suspecti atque invidi propter tyrannicum imperium, aut etiam propter res male adversus Philippum gestas.' Sic Wolfius. Utraque conjungi possunt. In sociis imperiose egerunt, maxima tributa ab iis exegerunt, classes iis imperarant, etc. nonquaqueam etiam crudeliter in eos saevierunt, in eis Melios et Seionnos: que tamen alibi excusare studuit Isocrates Paneg. p. 61. D. et sq. Panath. p. 245. D. et sq. Unde Byzantium, Chiorum, Rhodiorum, aliorumque defectio, que fait causa belli socialis: quod ipsam Atheniensium ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας διαβεβληται, in ait Isocrates de Pace p. 163. A. Maxime autem artibus Philippi apud reliquos Graecos invidia erat, quod bello sacro cum Laedæmonia aliisque nonnullis impiam Phocensium causam adversus Thebaeos, Locros, aliosque, qui socium sibi adjuverant Philippum (of. ad Philipp. p. 93. E.), defendere voluerant. Vid. Demosth. de Cor. §. 27. et passim. — Καὶ τῶν βαρβάρων πλείω μιν γένεσθαι. Dupliciter intelligi potest appellatio ἢ βάρβαρος, vel de Rege Persarum, vel de Philippo Macedone. Nam de illo quidem occurrit in Paneg. §. 6. ubi vid. Morus not. eique inimicitias fuisse cum Atheniensibus cum modo ante.

καὶ τῷ Καρβαῖω πολέμῳ γεγονάτας, ἔτι δὲ ταῖς μὲν Θηβαίῳ φίλους σάξειν φησιν αἰσθημένοι, ταῖς δ' ἡμετέρους αὐτῶν

dixerat Isocrates in fine §. γ'. tum infra significat λ'. Atque de hoc intellexit Wolfius, qui consulendam esse ait Demosthenis orationem ἐπὶ συμμορίῳν, qua utrum huic bellum sit inferendum res no deliberatur. Sed fortasse rectius intelligatur Philippus, quem a Demosthene sexcenties ita vocari omnes norunt, ut adeo hac appellatione eum distinguere voluerit Isocrates a Regē Persarum, quem et supra et infra constanter appellat τῷ Κασιλίῳ. In primis id probabile sit si conspiciantur huic loco quam maxime similia verba Demosthenis ex Olynth. III. §. θ' supra citata, quibus diserta Philippi ἑχθρῶν mentio fit. Contra eum autem bellum gerentem eum de Olynthiorum societate, tam bello Phocensi, ut vidimus. — Ἐτι δὲ ταῖς μὲν Θηβαίῳ φίλους σάξειν ἡγορασμένοι. Apponatur iterum Wolfii verba: 'Intellego (inquit) Megalopolites, pro quibus exstat Demosthenis oratio, quem quidem quasi commentarius est hujus loci. — Hæc igitur verba sunt Demosthenis §. ζ'. σὺ δὲ κάλλιον καὶ ἄριστον, τὴν Θηβαίων συμμορίαν αὐτοῖς παραλαβόν, τῇ δὲ Λακεδαιμονίῳν πλεονεξία μὲν ἐπιτρέψωσι ἢ τὴν ἰσότητος, μὲν ταῖς Θηβαίῳν ὀφείμην συμμάχους. ταῦτος μὲν κροθεῖν, ἄλλοι δὲ σάξου αὐτοῖς τοὺς Θηβαίους· καὶ πρῶτον ἐν φόβῳ καθυπτάται σὺν ἡμῶν αὐτῶν. Mibi al ἐπὶ τῆς χρονολογίας δυσχέρεια: prope sunt molles, adeo ut veniar, μήποτε διηγήσασθαι καταγορεύω. Neque enim ubique distinctio temporum mihi in promptu est, quod cum iis alia congruere videntur, alia ab iisdem abhorreere. Ἰσχύει τῶν καὶ διασπορῆμας, neque animo exspecto τὰς τῶν θυμησιαῶν, τὴν πιστοποιημένην καὶ ἀμαρτυρήτην ἔργον, ἀποφάνοις τοῦτοισι, ἢ τὴ μὲν χρὴ σὺδῶν ἢ ἀποτίσαι.' Nolim me referri in illorum numerum, quos Wolfius dixit. Sed si mea sententia queratur, non censo eum esse ἀνομοστίας accusandum: eum tempora satis bene convenire videantur. Laedæmoniorum enim illa in agrum Megalopolitarum excursio, que, missis ab utraque parte Athenas legatis, causam dicendi præbuit Demostheni, a Simosio quidem relata est in A. M. 3653. A. C. 350. cum jam superiori anno belli initium factum esset, ut ex Demosthene cognoscitur notavit Wesselingius: ita et facile ejus rei mentionem injicere potuerit Isocrates. Quod si fecerit, ἡγορασμένοι significabit eos temporum rationibus adactos fuisse. Nam ut ex Demosthene constat, periculum erat ne, si, Megalopolitarum, qui Thebanorum socii

et amici erant, causa repudiata, Laedæmonios iniqua molientes adjuvissent, dum ne Thebanorum potentia nimia incrementa caperet se sibi cavere crederent, illis viam aperirent ad Peloponnesi dominatum et ipsi tandem ab illis sibi metuentem haberent. Ergo potius videbatur Thebanorum sociis quam Laedæmoniiis opem ferre. Quod, cum Thebani et bello Phocensi et aliis de causis ipsi infesti essent, durum erat: contra Laedæmoniorum ad recuperandam Oropum opem expectabant. Nec tamen constat utrum auxilia Megalopolitis miserit Athenienses: a Diodoro Siculo certe nos memoratur XVI. 59. ubi vid. Wesselingius. — Superest: τὰς δ' ἡμετέρας αὐτῶν συμμάχους ἀπολαύσασθαι. Istud ἀπολαύσασθαι dupliciter intelligi potest, vel perdere, vel amittere. Audiamus Wolfium: 'Perdidimus (inquit), ad egestatem redigimus tribuitis exigendis et male tractando: aut, Amisimus, quod magis placet, ut de Olynthis et Thracensibus civitatibus intelligatur. Nam ceteri quidem socii nondum defecerant sed certe non omnes, cum initio statim dixerit, ἔτι δὲ συμμάχους ἔχομεν. Sed tamen et Demosthenes, qui ex hac oratione in tertiam Olynthiacam nonnulla transaluisse videri posset, si ratio temporum pateretur, sic scribit [i. supra cit. §. θ'.]: ἀποστρέψαμε μὲν χεῖρας ἐκείνης πλεονεξίας δ' ἢ χεῖρα καὶ σπουδαίως τάλαντα ἀπολαύσαμεν εἰς ὅδον θύον, οὗ δ' ἐν τῷ πόλεμῳ συμμάχους ἐπινοήσαμεν, εἰς τὴν ὁδὸν ἀπολαύσαμεν αὐτοῖς. Quam locum enarrator de sociali bello intelligit, haud scio quam recte. Oppositum σάξου ad interitum vindicare, omnino postulat ut ἀπολλίται majus quid significet quam simpliciter amittere, nimiram aut ad interitum adducere, aut certe sua ipsius culpa amittere, ad defectionem cogere. Utrumque accidit similis tribuitis exigendis ad sustentandas copias mercenarias. Prius dicerte significat Isocrates de Pace p. 168. D. εἰς τοῦτο δὲ μακρὰς ἐβλάδισαμεν, ἔστ' αὐτοῖς μὲν ἰσοπέδῳ ἵσταν τὴν καδ' ἡμῶν, ἔστ' ἡμετέρας δ' ἰσπερὶ ἡμῶν. καὶ τὰς συμμάχους τοὺς ἡμετέρους αὐτῶν νομισάμεθα καὶ διασπορῆμας, ἵνα τὰς ἀπάντων κοινὰς ἔχθοις τὴν μισθὸν ἰσσοφίζωμεν. Atque hoc quoque Demosthenem sibi voluisse verba ejus manifeste docent. Cf. et Olynth. II. §. γ'. Quo facto cum socii defecerent, nos et perdidimus et amiserunt. Malim in vertendo uti priore vocabulo perdidimus. Quinam hic socii intelligantur difficile dictu est. Belli sociali tempore multos defecisse constat. Utrum Demosthenis

συμμάχους ἀπολαλεκότες, ἐπὶ τοσαύταις πράξεσιν εὐαγγέ- 142
 γέλια μὲν δις ἢδη τεθύκαμεν, ῥαθυμώτερον δὲ περὶ αὐτῶν
 ἐκκλησιάζομεν τῶν πάντα τὰ δεόντα πραττόντων. καὶ ταύτ'
 140 εἰκότως καὶ ποιῶμεν καὶ πάσχομεν· οὐδὲν γὰρ οἶόν τε γί-
 γνησθαι κατὰ τρόπον τοῖς μὴ καλῶς περὶ ὅλης ἑτῆς διοι-
 κήσεως βεβουλευμένοις, ἀλλ' εἰάν καὶ κατορθώσωσι περὶ
 τινῶν ἑτῶν πράξεων ἢ διὰ τύχην ἢ δι' ἀνδρὸς ἀρετὴν, μικρὸν β

¹ τῆς διοικήσεως ὅλης A. C. L.

² πρὸς A. C. L.

indicio Oropii intelligi queant, ignoro. Eam civitatem quo missa ope Lacedaemoniorum recuperarent, in causa fuisse, aut certe esse potuisse auxilia Megalopolitanis praesulis, ejus verba declarant §. 7. c'. — Hoc de rebus gestis, in quibus illustrandis maxime probabilia saeculi, aertii nihil affirmare audeamus. — Superest ad paucos rationem reddamus receptae lectionis ἀναλαλεκότες, quam substitutimus vulgari ἀναλαλεκότες, praesente Corae, qui et infra §. κ'. ἀνάλασιν pro ἀνάλασιν edidit, et ubique ferè de revocanda veteri forma Attica monuit. Attici enim veteres à longum in ἀνάλασιν non solent mutare, sine ullo augmento scribentes ἀνάλασιν, ἀνάλασιν, ἀνάλασα, ἀνάλασαι, pro quibus anteriores ἀνάλασα, ἀνάλασα, ἀνάλασαι scribant. Vid. Valokenser. ad Eurip. Phoeniss. p. 222. Thomas Mag. p. 55. laudati Matthiae Gramm. Gr. §. 166. No. 1. Obs. 2. coll. §. 232. Ipsum ἀνάλασιν exstat in Oratione ad Demonicum, non ita longe ab initio, de quo docte disputat Langius in Addendis p. 52. De verbo ἀνάλασιν movuit Porsonus in Praef. ad Eurip. Hecubam p. 18. Sunt tamen qui dissentiant. Cf. Wolfus in Castig. ad hunc posteriorem locum, notæ ad Thomam Mag. l. c. Salier. ad Meris, p. 26. IDEM.

Ἐπὶ τοσαύταις πράξεσιν εὐαγγέλια μὲν
 δις ἢδη τεθύκαμεν] Εὐαγγέλια diota fuisse ob res laetas suntuarias indicta festa, quibus sacra facerent, amicisque partes victimarum mitterent, notum est e Meursii Graecia Fer. L. III. h. v. Εὐαγγέλια θύων itaque est ejusmodi sacra facere laeti nuntii causa, additurque isti cum Dative rei significans propter, ob, uti hoc nostro loco. Pollux V. 129. ἡ μέρτις ἐστὶ τὸ συνίδουσαι θυρία, εὐαγγέλια, ἔσσην καὶ ἐστὶ τὸ ἔθεθα. a quo nostrum Isocratis locum respici sit Kühnius in nota: dubito an recte. Aristoph. Eqq. 654. jam Wolfso laudatus:

"Ἄνδρες ἴδου μοι δευῖ,

Ἐπὶ συμφοραῖς ἀγαθῶσιν εὐαγγελιεύεταις,
 εὐαγγέλια θύων, ἡμετέρι βωῖ; τῆ δέου.

Quod vero hic tam discrete significat Iso-

ocrates jam bis sacrificia boni nuntii facta esse, de eo utrum aliunde constet, dicere nequeo. IDEM.

Τῶν πάντων τὰ δεόντα πραττόντων] quem qui prosperissima fortuna utuntur. idem ac τῶν εὐτυχώτερον, εὐπραγώτερον, uti recte exposuit Wolfus. Est haec rarior significationis dictionis τὰ δεόντα πράττων, quam alias frequentissime notat officia jungi; quam h. l. postulat oppositionis ratio. Eadem obtinere videtur in loco Nieoel. p. 32. Α. φαίνονται γὰρ — εἴ τι μισώτερος τὰς τυραννίδας, ἐπιτείνων πολλοὺς ἄρχοντας ἐκτίμωσαν, οὐδὲν τῶν δεόντων πράττοντες. apparet enim — eos, qui odio tyrannidibus multos imperatores (in praesulibus) emittunt, nullam rem feliciter peragere. Quam sententia, si id nunc ageretur, magna exemplorum copia ex historia illustrari posset. Ceterum Wolfso videtur Orator de industria quaevisse locutionem ambiguum, qua civibus et officii neglectam, et calamitatem temeritatis comitem objiceret. IDEM.

Καὶ ταύτ' εὐκρίτως κ. κ. κ. κ.] Εὐκρίτως esse fieri dicitur, quae cum ratione, non temere aguntur. Sic in Paneg. §. μα'. πάντων εὐκρίτως ἀνομβήκεν opponitur τῷ οὐδὲν ἀλόγως γίνωσκ. Nec tamen hoc sibi vult Isocrates ut Athenienses cum ratione tam prave res suas administrato dicant: sed vertendum est merito, ut sensus sit: Nil mirum est, non tam male rem gerere, et tanta mala pati. Παιδείαν spectat modo diota ἐπὶ τοσαύταις — πραττόντων πάσχομεν autem, quae antea commemoraverat inde ab ὅστις ἀπέλασεν μὲν — συμμάχους ἀπολαλεκότες. IDEM.

Οὐδὲν γὰρ οἶόν τε — βεβουλευμένους] Ad οὐδὲν suppleri potest μέρος τῆς διοικήσεως e sequentibus τῆς ὅλης διοικήσεως, ut sensus sit: nulla enim pars rerum publicarum bene administrari potest ab iis, qui de universa reipublice administrationis prava inveniunt consilia. Eadem sententia aliis verbis inversa exstat §. ι'. ἀνάγκη γὰρ τοῖς ἐπὶ ὅλων τῶν πραγμάτων καλὰς τὰς ὑποδείξεις πιστοποιεῖν, καὶ κατὰ τὰ μέρη τῶν αὐτῶν πράξεων ἔχειν ἐπίνοιας. IDEM.

Ἡ διὰ τύχην, ἢ δι' ἀνδρὸς ἀρετῆς] εἰς φο-

διαλιπόντες πάλιν εἰς ταῖς αὐταῖς ἀπορίας κατέστησαν. καὶ ταῦτα γνοίη τις ἂν ἐκ τῶν περὶ ἡμᾶς ¹ γεγενημένων.

ε'. Ἀνάσης γὰρ τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὴν πόλιν ἡμῶν ὑποπεσούσης καὶ μετὰ τὴν Κόρινθος ναυμαχίαν καὶ μετὰ

¹ γρημίτων A. C. L.

tunc, sive humana virtute. Fortunam veteres intelligebant divinam voluntatem, ad eamque non ea, quae ratione ac consilio provisae administrataeque essent, referre, sed potius quorum causam ignorarentur, quaeque quasi divinitus occidisse viderentur: itaque rationem, sive humanam prudentiam, fortunae opponunt. Vid. Muretus in elegantissima de Fortuna disputatione ad Ciceronis Catil. I. 6. Opp. T. II. p. 552. et seqq. Ex hac animadversione illustrandas etiam est hio hoster locus, ubi τύχη opponitur ἀνδρὶ ἀρετῇ, i. e. humanae virtuti, consilio, prudentiae, fortitudinali. Cujusmodi oppositio frequens est apud Oratores. Sic Cicero pro Lege Manil. 16. "Ego enim sic existimo, Maximus, Marcello, Scipioni, Mario, et caeteris magnis imperatoribus non solum propter virtutem, sed etiam propter fortunam, saepius imperia mandata atque exercitus esse commissos." Similiter Aelianus V. H. XIII. 25. Alexandri εἰς ὄψλα ἀρετῶν distinguit ab ejus τύχη. Itaque verba ἀνδρὶ ἀρετῇ h. l. idem fere valent ac ἀνδρωπῶν ἀρετῇ, quanquam Isoocrates roctius usus est voce ἀνὴρ quam ἀνδρωπῶς. Illius enim propria virtus est, et hactenus haec opponitur. Eranius Philo Ammonio subiectus p. 156. "Ἀνὴρ ἀνδρωπῶν διαφέρει. Ἀνὴρ μὲν γὰρ ἵσται κενὸς ἐκ' ἀρετῇ διακρίσθων. Ἀνδρωπῶς δὲ ἐκ' ἰσται μανδῆ διακρίσθων. Ubi vid. Valockensarius. Sic item Grammaticus Bekkeri V. I. p. 594. "Ἀνδρῶν τὸν ἀνδρωπῶν, καὶ τὸν κατὰ κωνσταντίνου τῆς γενναίας. Eo sensu ἀνὴρ legitur in versibus Homericis:

Ἔ φίλοι, Ἀνῆρες ἵσται, καὶ ἄλλοιμοι ἔτος ἔλασθε.

Ἀνῆρες ἵσται φίλοι, μανῆσθε δὲ θυμῶν ἀλλῆς.

II. E. 529. Θ. 174. et saepius recurrentibus. Haec pertinet quod refert Aelianus Var. Hist. IV. 27. Diogenem, acceperit parvulo nommulo a Diotimo Carystio, ei versus Homericos gratias egisse, Od. Z. 180.

Σὺ δὲ θεοὶ τέσσα δόξαι, ἴσα φρεσὶ σῆσι μπουτῆς,

Ἀνδρῶν τι καὶ οἶον.

Ἀνδρῶν enim eum de viro forti acceperisse, patet ex ille quem addit Aelianus: ἴδουσι δὲ

πως ὁ Διότιμος μαλθακώτερος εἶμαι. Quamquam Homerus simpliciter pro παρῆλο posuit. Sic et Xenoph. Cyrop. II. 2. 21. ἵσταισιν ἀνὴρ οἶον εἶναι, quicunque esse virum putaret. Lycurgus adv. Leocr. p. 154. opposuit sexui imbelli et pueralia. De Autolyco, quem Atheniensis condemnaverant, quod, quamvis ipse belli pericula subiisset, tamen uxorem liberisque in tuto deposuisset, postquam dixerat, in Leocratem sic invehitur: καίτοι εἰ τὸν τὴν ἐχρήστωις εἰς τὸν πόλεμον ἰπυδίοσαι αἰτίαν ἔχοντα ἐτιμασθήσασθαι, τί δὲ πάσχα, ἵσται ἀνὴρ ἂν εἰς ἀπίδουσι τὰ παρῆλο. Alio usu ἀνὴρ ponitur pro τις, ut et nonnunquam Latinorum vir: quod tamen poetis, quam oratoribus convenientius judicat Hoogevencius ad Vigerum de Idiot. III. 3. 1. p. 76. Exemplis ab eo allatis addatur Homerus II. K. 293.

Ἦν οἶον ἰσται ζυγὸν ἔργων ἀνὴρ

et cf. ibid. vs. 320. Sic et Sophocles in Ajsae, 1162. et 1172. laudatus Wytenbachio ad Platonis Phaedonem p. 257. Nec tamen desunt exempla, etsi rariora, apud soluta orationis scriptores. Nolim huc referre locum Platonis Dial. laudatū p. 92. Ed. Wytenb. τὸ μὲν οὖν ταῦτα δισχυρίζεσθαι οὕτως ἔχει, ἅς ἰσὶ διελλύθη, οὐ κρείττω τὸν ἔχοντα ἀνδρῶν. Sed sine dubio huc pertinent ἴσται Thucydidis VIII. 60. ζυγίστρασαν δὲ ἔστειραν τὰ ἀνδρῶν καὶ αὐτῶν Ἰερακίων, h. e. Eretrianum et Oropi-orum nonnulli. item c. 71. καὶ εἰ Ἀθηναίον — ἀνδρῶν κατέβαλον αὐτῶν — καὶ ὄψλων τῶν καὶ κενῶν ἐκράτυσαν. Herodoti IV. 26. ἰσται ἀνδρῶν ἀποβάου πατῆρ. VIII. 75. ἔξελθῶν δὲ σπῆματι εἰς τὸ στρατῆστων τὸ μῆδων ἀνδρῶν πάλω, ἰπυδίομοις τὰ λήσων χρεῶν. Cf. Gronovii Annotatio Ed. Wess. p. 84. b. init. Addatur Andocides de Myst. §. 27. μὲν δὲ ἄνδρῶν ἡμῶν ἔξυλας εἶναι, ἴσται μὲν τὸν αὐτὸν ἰσται πᾶσιν Ἀθηναίον, et de nemine licere legem ferre, nisi eadem de omnibus Atheniensibus feratur. Alia significatione ἀνὴρ identidem repetitum vertendum est alius — alius, ut apud Xenoph. Boon. p. 867. B. I. D. K. M.

Μετὰ τὴν Κόρινθος ναυμαχίαν Malim μετὰ τὴν Κόν. ναυμ. WOLF. Intelligitur pugna navalis, qua Conon Lacedaemonios ad Cnidum viciit, eosque maris imperium, quod inde a captis Athenis tenebant per

τὴν Τιμοδείου στρατηγίαν, αὐδένα χρόνον τὰς εὐτυχίας κατασχῆν ἠδυνήθημεν, ἀλλὰ ταχέως διασκαρφησάμεθα καὶ διελύσαμεν αὐτάς. πολυτείαν γὰρ τὴν ὀρδῆς ἂν τοῖς πράγμασι ¹ χρησαμένην οὐτ' ἔχομεν οὐτε ² καλῶς ζήτοῦμεν. καίτοι τὰς εὐπραγίας ἅπαντες ἴσμεν καὶ παραγι-

¹ χρησαμένην A. C. L.

² καλῶν A. C. L.

decem annos, Atheniensibus reddere coegit: quod illi legatis misiss fecerant, uti infra Isocrates narrat §. κζ'. Ceterum res nota est, præter Isocratis locos ad Philip. p. 94. D. Evag. p. 199. C. — 200. D. et 202. D. e Xenophonte Hellen. IV. p. 518. A. B. Diodoro Siculo XIV. 83. et 84. Nepote in Con. 4. aliisque laudatis a Moro ad Paneg. §. λσ'. μα'. et Meursio Miscell. Lacon. III. 10. ubi de tempore, per quod Lacedæmonii Principatum Græciæ tenuerint, disputat. Addatur Andocides Or. III. et, qui conjunctum cum Timotheo filio Cononem patrem laudavit, Dinarohus contra Demosth. §. γ'. et contra Philoclem §. δ'. Id' haud alienum videret notare, quod Isocrates ipse ad Phil. l. c. de Conone dicit: ἕκτιστος Λακεδαιμονίας καταπολεμήσων ἄρχοντας τῶν ἄλλων Ἑλλήνων καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν. similiter a Diodoro c. 39. referri Cononis hoc in copiis comparandis fuisse consilium ut Græciam liberaret. In eo autem a Xenophonte et Nepote discedit Diodorus, quod Periarcbum, non Pisantrum, Laedæmoniorum ducem nominat.

BERG.

τὴν Τιμοδείου στρατηγίαν] Στρατηγίας dicit universe quoniam Timothei virtus et mari et terra conspicua fuit. De hoc quoque res satis cognita est e Nepote, qui victoriis ejus memoratis cap. 2. subjicit: "Quo facto Lacedæmonii de diutina contentione destiterant, et sua sponte Atheniensibus imperii maritimi principatum concesserunt; pacemque his legibus fecerunt, ut Athenienses mari duces essent." Fuit is discipulus Isocratis, eique valde dilectus, quippe cujus etiam ad eum exstat Epistola. Sed nusquam magis ejus laudes celebravit, quam in Orat. περὶ ἀντιδότικος §. κς'. *δ'. — ζ. ubi fere ejus encomia scripsit. Primum de ejus expeditionibus victoriarum refert §. κς'. *δ'. Reliqua in ejus indole. clementia et benevolentia, qua sibi suisque Græcæ civitates conciliaverat, celebrandis consumantur. Locus longior est, quam ut hic adscribatur: sed animadversione dignum est, Cornelium Nepotem in Timotheo C. 1. et 2. Isocratem in nonnullis imitatum videri, ut quidem censet Orellius in Præf.

IDEM.

Διασκαρφησάμεθα] Rarior vox, de qua egerunt Harpocration, Suidas, Etymologus, Hesychius, alii, quorum loca vid. ap. Coraem in egregia ad h. l. annotatione. Sensus perspicuus est, et recte ab eo expressus, διασκαρφησάμεθα, διασπάρσασαμεν, dissipavimus; explicatur etiam sequenti καὶ διελύσαμεν αὐτάς, unde conjicit Coraem aut apud Harpocrationem, qui itidem hæc voce interpretatur, legendum esse διαχύσαμεν, aut tria ista vocabula ex Isocrate oratione ejicienda. Neutrum necesse videret. Si qui conjecturæ locus esse debeat, quidni potius ab Isocrate scriptum dicamus διαχύσαμεν? Sed ne de hoc quidem statuere ausim. Ceterum de Harpocrationis loco conferri etiam possunt Stephanus Diatr. Isocr. VII. qui ab illo scriptum fuisse putat διαρρίψασαμεν, et H. Roysaards in Diatr. supra laud. p. 27. cumque priore ejus parte plane conveniunt hæc Grammatici veteris Bekkeriani V. I. p. 239. Διασκαρφησάμεθα: ἀντὶ τοῦ διελύσαμεν. σπάρσασα γὰρ ἴσθι τὸ κάρφον καὶ φρόγανον, ἴσθι δὲ τὰ ταιῶτα εὐδελύτα καὶ εὐφρόσστα. IDEM.

τὰς εὐπραγίας ἅπαντες ἴσμεν — περιβεβλημένοι] Convenit quodammodo dictum Themistoclis apud Justinum II. 12. "Patriam municipes esse, non mœnia; civitatemque non in ædificiis, sed in civibus positam." Et Nicieus apud Thucyd. VII. 77. ἄνδρες γὰρ πόλις, καὶ οὐ τείχη, οὐδὲ νῆες ἀνδρῶν ναῦαί. Item Agesilai, qui interrogatus, cur Sparta non esset munita respondit: ἄνδρες πόλις καὶ οὐ τείχη· καὶ simile est aliud Lycurgi, quod e Platarcho notavit Valckeniersius ad Theocr. Adon. p. 254. οὐκ ἂν εἴη ἀπείχιστος πόλις, ἔτις ἀνδρείος καὶ οὐ πλῆθος ἰσχυρόταται. Ceterum ad verba οὐ τοῖς τείχη μ. κ. κ. π. oppositè Wolfius: "Hæc (inquit) ad laudem Athenarum pertinent: atullicque ad proximè sequentia ἀλλὰ τοῖς ἀμύστα καὶ σωφρ. τ. κ. δ. locum Plauti in Persa Act. IV. Sc. IV. vs. 5. ubi de Athenis Sagaristio, Virgo et Toxilas colloquuntur:

"S. Quid id quod vidisti, ut munitionem muro tibi visum 'st oppidum?"

V. Si incolæ bene sunt morati, pulchre munitam arborer.

γνομινας και παρακαυνοσους ου τοις¹ τα τειχη μεγαστα και
καλλιστα περιβεβλημενοι, ουδε τοις μετα πλειστων αν-
δρωνων εις τον αυτον τοπον² συνηδροισμενοι, αλλα τοις
αριστα και σωφρονιστατα την αυτων³ πολιν δικαιοσιν.
εστι γαρ ψυχη πολειωσ ουδεν⁴ ετερον η πολιτεια, τοσαυτην
εχουσα δυναμιν οσην περ εν σωματι φρονησις. αυτη γαρ
δ εστιν η βουλευομενη περι απαντων, και τα μιν αγαθα
διαφυλαττουσα, τας δε συμφορας διαφενγουσα. ταυτη και
τους νομους και τους ρητορας και τους ιδιαιτας αναγκαϊον
εστιν ομοιοσθαι, και πραττειν ουτως εκαστως, οιασ περ

¹ τα om. A. C. L.

² εδροισμενοι A. C. L.

³ πολιν om. A. C. L.

⁴ αλλα A. C. L.

Perfidia et peculatus ex urbe et avaritia
si exsulant :

Quarta invidia, quinta ambitio, sexta
obtreolatio.

Septimum perjurium. T. Ego! V.
Octava indiligentia,

Nona injuria: decimum, quod peccati-
mum aggressus oculus :

Hæc nisi urbe aberant, centuplex ma-
rus rebus servandis parum est."

ΙΔΕΜ.

"Εστι γαρ φυχη πολειωσ — αλαντιρ εν αυ-
τω εχουσα] Egregia sententia, quæ exstat
etiam in Pansth. p. 261. C. αλαν πολιτεια
φυχη πολειωσ εστι, τοσαυτην εχουσα δυνα-
μιν, οσην περ εν σωματι φρονησις: αυτη γαρ
εστιν η βουλευομενη περι απαντων, και τα
μιν αγαθα διαφυλαττουσα, τας δε συμφορας
διαφενγουσα, και απαντων αγαθων τας πολει-
ωσ συμβαλονται αγαθων. Et, notate
Corac, apud Aristotelem Polit. IV. 11.
η γαρ πολιτεια ελεσ τις εστιν πολειωσ. Inter-
est issem quod βίος πολυμωδο εστιν,
φυχη utrumque et vitam vitioque conser-
vatioem animam, et animam significat.
Altera notio nostro loco præferenda, ob
illud, quod sequitur, φρονησις, quæ facultas
est animi sive intelligentiæ. Locus autem
Panathensici aliquando me in eam cogita-
tionem indexit, ut putarem Isocratem
nostro loco verbis transpositis scripsisse :
εστι γαρ πολιτεια ουδεν αλλο η φυχη πολειωσ.
quæ lectio totius orationis nexi hæud
imprope, respondeat. Primum enim nos
queritur quid sit φυχη πολειωσ, cujus notia
in antecedentibus mentio facta erat, sed
quid sit πολιτεια, de qua paulo ante di-
xerat πολιτεια γαρ εν ορθω εν π. τ. λ. et
cujus notia inest proxime præcedentibus
την αυτην δικαιοσιν, quorum loco neque
dicit potuissent την αυτην πολιτειαμ, uti
et viciniam ex his πολιτειασ interpretari

debemus dicimus, quod recte vidit Sto-
phanus in Diatr. Isocr. V. Deinde senten-
tiæ vis melius etiam apparet. Dixerat
modo Isocrates : τας εσωραγιασ παραχ-
νοθα: και παρακαυνοσ — τοις αριστα και
σωφρονιστατα την αυτων δικαιοσιν. felicita-
tem adeo et perducere apud eos, qui opti-
me et prudentissime suam civitatem admi-
nistrarent. Queritur ratio, quare id ita
fiat. Respondet Isocrates : quis hæc ci-
vitatæ administratio, δικαιοσιν, πολιτεια,
nihil aliud est quam animus civitatæ, tan-
tumque in eam vim habet, quantum in
corpus hominis φρονησις, animi prudentia.
Est comparatio universæ civitatæ cum
homine. Quemadmodum enim prudentia
et moderatio plurimum confert ad cor-
poris eorum bene institutendam vitamque
conservandam, sic etiam prudens reip.
administratio magnam vim habet ad ci-
vitatæ universæ salutem procurandam, eam-
que quam diutissime incolumem præstan-
dam. Ab altera tamen parte hæc con-
jectura obstat, quod, uti nunc legitur,
τοσαυτην εχουσα δυναμιν et αυτη γαρ π. τ. λ.
quæ de πολιτεια dicuntur, hujus menti-
onis proxime sequuntur : quod, verbis
trajectis, aliter sese habet : quæquam
eodem modo ac in loco Panathensici.
Itaque nihil desinendum, omnia doctis-
simorum judicio relinquenda putamus. Ceterum
sequentia αυτη γαρ π. τ. λ. de πολιτεια
dicuntur, ejusque vim in civitatæ salutem
inducant. De civibus, quomodo Reip.
formas similes sint, comparatur Plato de
Rep. VIII. Ed. Bip. V. VII. p. 168. quæ
libro singulari Reip. formas percurrit.
Verbis τα μιν εγ. δ. τ. δ. ε. ε. plane simi-
lia leguntur ad Nicæotem, pag. 28. Ad
verba εμοιοσθαι και πραττειν recte Wol-
fus : 'Prius ad actiones, meres, et ora-
tiones, alterum ad fortunam et successus
referendum.' ΙΔΕΜ.

αὐτὴν τούτην ἔχουσιν. ἥς ἡμεῖς διαφθαρέντης αὐτὴν φροντίζομεν, αὐτὸς σκοποῦμεν ὅπως ἐπανορθώσομεν αὐτὴν· ἀλλ' ἐπὶ μὲν τῶν ἔργαστηρίων καδίζοντας κατηγοροῦμεν τῶν καδεστηκότων, καὶ λέγομεν ὡς σὺδέποτ' ἐν δημοκρατία κάκιον ἐπολιτεύθημεν, ἐν δὲ τοῖς πράγμασι καὶ ταῖς εὐνοίαις αἷς ἔχομεν μᾶλλον αὐτὴν ἀγαπῶμεν τῆς ὑπὸ τῶν προγόνων καταλειφθείσης. ὑπὲρ ἧς ἐγὼ καὶ τοὺς λόγους μέλλω ποιῆσθαι καὶ τὴν πρόσδοτον ἀπεγραψάμεν.

ζ'. Εὐρίσκω γὰρ ταύτην μάνην ἂν γενομένην καὶ τῶν μελλόντων κινδύνων ἀποτροπὴν καὶ τῶν παρόντων κακῶν ἀπαλλαγὴν, ἣν ἐδελέσωμεν ἐκείνην τὴν δημοκρατίαν ἀναλαβεῖν, ἣν Σόλων μὲν ὁ δημοτικώτατος γενομένος ἐνομοθέ-

¹ αὐτὴν A. C. L.

² δικαστηρίων τῶν καδεστηκότων κατηγοροῦμεν A. C. L.

³ τὴν λόγους A. C. L.

⁴ ἂν μάνην A. C. L.

Ἐπιτὴν ἧς — ἀπεγραψάμεν] pro qua ego dicturus sum, et me huc (ad dicendum) accersitum esse denuntiavi. Vid. annot. ad §. e'. Ἐπιτὴν ἧς vertimus pro qua. Plus enim significat quam *ἐπιτὴν ἧς, de qua*, nimirum, in *cujus gratiam, laudem, cuius celebrande et commendande causa*. Sic *ἐπιτὴν ἧς* λόγους est pro aliquo dicere, eum in iudicio defendere. Similiter in Paneg. p. 53. D. *ἐπιτὴν μὲν Ἀργείων δυστυχισάντων Θεβαλαίς ἰσχυρότατος, in gratiam Argivorum infelicium Thebanis imperantes*. In Archid. p. 123. C. *ἐπιτὴν τῶν δικαίων κινδύνων, pro jure, justa causa pericula obire*. Et ad Phil. p. 96. E. de Philippo potestate legitur: *ἐπὶ ἰστίης τῆς Ἑλλάδος ἀλλ' ἐπὶ ταύτῃ ἀξίανται, non pro Græcia, in ejus commodum, salutem, sed contra eam, in ejus perniciem, sugetur*. IDEM.

Ἡν Σόλων μὲν ὁ δημοτικώτατος γιν. — ἐξ ἀρχῆς πολιτικῶσι] Cf. Dionys. Hal. l. supra cit. in Introd. Notetur titulus δημοτικώτατος Soloni tributus, et explicatus Demosthenico illo de Cor. §. γ'. Σόλων ὅπως ἂν ἡμῖν (populo Atheniensium) καὶ δημοτικῶς. Eandem laudem ei vindicat Aristoph. in Nubibus, 1189.

Ὁ Σόλων, ὁ παλαιός, ἦν φιλόδημος τὸν φύσιν.

Isra utriusque et Soloni et Clistheni tribuitur §. 27. Nec dubium, quin utriusque conveniat. Δημοτικῶς enim proprie opponitur τῷ τυραννικῶ. Cf. Maximus Tyr. XIV. 6. Quasi esse debeat, delinquerit, *ἀσέβητος* adv. Ctesiph. §. 27. quorum respicit Demesth. Or. l. §. 27. Ad Clisthenem quod attinet, tyranni ab eo ejocuti intelliguntur non Hippia et Hipparchus;

hic enim jam antea occisus erat ab Harmodio et Aristogitono, quo facto tantum aborat et liberaretur Athenæ tyrannide, ut contra magis etiam quam antea per quatuor annos ea premeretur, teste Herodoto V. 55.; sed Hippia ejusque et Hipparchi superstitis liberi: quos Alcæmonide, et in his Clisthenes, orientans ex ea gente, Pisistrato tyrannidem occupante, exsules voluntarii Athenis profecti, Pythia, Apollinias Delphioi sacerdote, pecuniis inductis, ut, si quid Lacedæmonii ab oraculo peterent, primum Athenas liberandas esse diceret, horum opera, qui exercitum duce Rege suo Cleomene miserant, reliquis exsulis collectis, egerunt, exsuleque in patriam reduxerunt. Rem uberius refert Herodotus V. 62—65. a quo discrete memorantur et *καὶ τῶν Πεισιπτεριτῶν*. Probe autem animadvertendum, quod seq. Cap. 66. addit, Clisthenem eam fuisse, qui Pythiam corrupisse feratur: quod et testatur Scoliastes Mas. ad Aristidis Panath. a Valokenario ad cap. 63. laudatus. Hinc enim quodammodo apparet ipsum fuisse qui Tyrannos egerit, quod quomodo fecerit, populamque redaxerit, clarius docet Alcibiades filius, quem sic loquentem induit Isocrates in Or. de Bigis p. 351. E. καὶ τὸ τελευταῖον (de Alcæmonidis agit qui odio tyrannidis Athenas reliquerat) Ἀλλυκίδης καὶ Κλεισθένης, ὁ μὲν πρὸς πατρίδα, ὁ δὲ πρὸς μητρίδα ἂν πρόσκαιρος τοῦ πατρὸς τοῦμοῦ, στρατηγήσαντες τῆς φυγῆς (h. e. τῶν φυγῆς, ἀστροίτους exsulum ducentes, uti etiam abstrato pro onerato posito τῆς φυγῆς — *πολιτικῶς* pro τῆς φυγῆς — *πολιτικῶς* dixit Isocrates de Pace

τητε, Κλεισθένης δὲ ὁ τοὺς τυράνους ἐκβαλὼν καὶ τὸν δῆμον κατασκευῶν πάλιν ἐξ ἀρχῆς κατέστησεν. ἧς οὐκ ἂν εὐραϊμεν οὔτε δημοτικωτέραν οὔτε τῇ πόλει ¹ μᾶλλον συμφέρουσαν. τεκμήρια δὲ μέγιστον· οἱ μὲν γὰρ ἐκείνη χροῖμενοι, ² πολλὰ καὶ καλὰ διαπραξάμενοι καὶ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώπων εὐδοκμήσαντες, παρ' ἐκόντων τῶν Ἑλλήνων τὴν ἡγεμονίαν ἔλαβον, οἱ δὲ τῆς νῦν παρουσίας ἐπιθυμήσαντες, ὑπὸ πάντων μισηθέντες καὶ ² πολλὰ καὶ δεινὰ παθόντες, μικρὸν

¹ μᾶλλον τῇ πόλει A. C. L.

² πολλὰκις διὰ A. L.

p. 184: A. Vid. et Xenophon. Hist. Gr. V. p. 553. D. Thucyd. VIII. 64. Ut non opus sit legere in τῆς φυγῆς, quod voluit Orosius.) κατήγαγον τὸν δῆμον (h. e. τοὺς φυγάδας de quibus ante dixerat), καὶ τοὺς τυράνους ἐξέβαλεν, καὶ κατέστησεν ἑαυτὸν τὴν δημοκρατίαν, ἐξ ἧς οἱ πολῖται πρὸς μὲν ἀδελφὸν οὗτος ἐπακροῦσθαι, κ. τ. λ. Plutarch. in Pericle p. 153. D. de Clisthene dicit: ὅτι ἐξέλασεν Πρωστρατίδας καὶ καθέλωσε τὴν τυρανίδα γαυλαίος, καὶ νόμους ἔθετο, καὶ πολιτείας ἀριστα κερμάϊντας πρὸς ἐμάσιν καὶ συνταξίας κατέστησεν. Cf. idem in Aristide p. 319. C. et legatur Meurais in Pisiastro cap. XVI. Sed in primis memorandus est insignis locus ipaius Isocrates in Or. de Perm. §. κς'. * κ. qui nostro loco fore Commentarii instar esset possit: ἐκείνη μὲν γὰρ (inquit, loquitur animum de Solone) πρωτότης τοῦ δῆμου καταστάς, οὗτος ἠμεδύτατος, καὶ τὰ ἀρχαῖα δέταξεν ἑαυτὸν, καὶ τὴν πόλιν κατασκεύασεν, ὅσα ἔτι καὶ νῦν ἀγαπᾶσθαι τὸν δῆμον τὸν ἴπ' ἑαυτὸν εὐταχθεῖσαν μετὰ δὲ ταῦτα Κλεισθένης ἐκείσιν ἐν τῆς πόλεως ὑπὸ τῶν τυράνων, ἄλλο πᾶσας τοὺς Ἀμφικτυίας δαίσεις τῶν τοῦ θεοῦ χρημάτων αὐτῷ (de hoc non alibi me legere memini), τὸν τι δῆμον κατήγαγε, καὶ τοὺς τυράνους ἐξέβαλε, καὶ τὴν δημοκρατίαν ἑαυτὸν κατέστησε τῶν αἰτίων τοὺς Ἕλλησι τὸν μέγιστον ἀγαθὸν ἡγομένην. Ibidem §. κς'. * κς'. de Clisthene dicit: εὐφραδῆς πρὸς τις ἦν καὶ πρὸς γυναικί, καὶ τὴν τρέψαν φτωχολογίαν ἐπὶ τοὺς τυράνους ἐκβαλὼν καὶ τὸν δῆμον κατασκευῶν. Quae omnia probant, magis ab Alompeoidis, quam ab Harmodio et Aristogitonē liberatas esse Athenas, de quo disertis verbis sententiam dixit Herodotus VI. 123. egregie confirmatam narratione Thucydidis VI. 53—59. Unde tantum factum sit ut vel sic tamen his tanta tribueretur dissolutum tyrannidis laas, docte exposuit Valckenarius ad Herodoti V. 55. Ceterum ἐξ ἀρχῆς κατέστησεν positum esse pro ἀνακατέστησεν in integrum restituit, recte monuit Wolfius. De pleo-

nesmo πάλιν ἐξ ἀρχῆς, 'quod habet et Aristoph. in Plute 867. passim egit Cl. Borgers ad Ep. Pauli ad Gal. 267. IDEM. Τακμήρια δὲ μέγιστον οἱ μὲν γὰρ ἐκείνη χροῖμενοι κ. τ. λ.] Elliptica dictio notissima pro τούτου διὰ τακμήριον μέγιστον ἵσθι τούτου ἔτι οἱ μὲν ἐν χρ. κ. τ. λ. in qua probe animadvertitur usus partium γὰρ pro ἔτι, cum apud Isocratem, tum apud alios frequentissimus, in primis post formulas τακμήριον δι, σημείον δι, μέγιστον δι, κεφάλαιον δι, alia; de quo egerunt Vigerus et Hoogveenius III. 11. 1. p. 145. Matthiæ Gr. §. 283. in f. Baehius ad Xenoph. Symp. I V. 17. laudatus a Moro ad Paneg. §. 18'. et verbo monuit Cl. Wyttēbachius ad Platonis Phæd. p. 160. plura se ad Plutarchum dictarum pollicetur. Eadem ratione post τακμήριον occurrit infra §. κς'. De Pace p. 178. B. 185. C. Panath. p. 243. B. Trapez. p. 364. E. Amart. p. 402. A. Altera constructio cum ἔτι est in Paneg. p. 61. E. πᾶσι τότε μείζον τακμήριον — ἔτι τῶν πόλεων κ. τ. λ. — Post κεφάλαιον §. κς'. et λς'. — Post σημείον Paneg. p. 58. C. Evag. p. 190. C. Panath. p. 263. D. — Post τὸ δι μέγιστον Nicocl. p. 31. A. — Post ἰλαγγος ap. Lysium Pro Mantitheo §. β'. — Post παράδογμα ap. Thucyd. I. 2. — Post μαρτύριον δι, ap. eundem I. 8. opt. — Similiter reperitur post adverbis: ἐκείνη in Nicocl. p. 33. A. De Pace p. 176. D. infra §. κς'. ἰσθῆναι, Basir. p. 225. B. Similia quoque sunt ex Orat. ad Philipp. p. 92. E. τὰ πρὸς τοὺς θεβαίους οὐδὲ ἐπὶ λίλαθιν καλλίστων γὰρ μάχην κατέσταν, κ. τ. λ. pro ἐπὶ καλλίστων μ. τ. Arohid. p. 123. B. ἀπείθη χρεὶ εὐσεβῆν νοὶ γὰρ πρὸς τῷ δικαίῳ πάντες τὸν αὐτὴν γράμην ἰχθυητῶν pro ἔτι τῷ πρὸς τοῦ δ. κ. τ. λ. IDEM. Παρ' ἰόντων — ἰλασῶν] Vid. supra dicta ad cap. III. IDEM. Μικρὸν ἀπέλιπον τοῦ μὲ ταῖς ἐσχάταις συμφοραῖς περιπεσῶν] H. e. τοῦ ἐξαιρέτου δόθῆναι, ut supra dixit §. γ'. Ibidem plura verba anteq. πρὸ ἀπ. §. κς'. * γ'.

ἀπέλκευον τοῦ μὴ ταῖς ἐσχάταις συμφεραῖς περιπεσῶν· καίτοι πῶς χρὴ ταύτην τὴν πολιτείαν ἰσπανεῖν ἢ στέργειν, τὴν τοσούτων μὲν κακῶν πρότερον αἰτίαν γεννημένην, νῦν δὲ καθ' ἕκαστον ἑνὸν ἐνιαυτὸν ἐπὶ τὸ χεῖρον αἰεὶ φερομένην; πῶς δ' οὐ² χρὴ δεδιέναι μὴ τοσαύτης ἐπιδόσεως γιγνομένης τελευτῶντες εἰς τραχύτερα πράγματα τῶν τότε γεννημένων ἐξοκείλωμεν;

ζ'. Ἴνα δὲ μὴ συλλήβδην μόνον ἀκηκόοτες ἀλλ' ἀκριβῶς εἰδότες ποιῆσθε καὶ τὴν αἵρεσιν καὶ τὴν κρίσιν³ αὐτῶν, ὑμέτερον μὲν ἔργον ἐστὶ παρασχεῖν ὑμᾶς αὐτοὺς προσέχοντας τὸν νοῦν τοῖς ὑπ' ἐμοῦ λεγομένοις, ἐγὼ δ' ὡς ἂν δύναμαι συντομώτατα πειράσομαι περὶ ἀμφοτέρων τούτων διελθεῖν πρὸς ὑμᾶς.

η'. Οἱ γὰρ κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον τὴν πόλιν διοικῶντες κατεστήσαντο πολιτείαν οὐκ ὀνόματι μὲν τῷ καινοτάτῳ

¹ τὸ οἰ. A. C. L.

² δι' A. C. L.

³ ἀπὸ αὐτῶν A. C. L.

De dictione *συμφεραῖς περιπέστων*, cui similes sunt etiam *ζημίαις κερπ.* §. 8'. *ἀτυχίαις κερπ.* §. κ'. vid. Wyttenb. Bibl. Crit. V. III. P. II. p. 68. IDEM.

Τελευτῶντες εἰς τραχ. κερ. — *ἐξοκείλωμεν*] tandem in asperiores res, acerbiores calamitates incidamus. Ἐπιπέλωμεν, impingere, proprie dicitur de navibus que venterum vi in terram ejiciuntur. Eo sensu occurrit apud Herodotum VII. 182. et a Polluce I. 114. refertur inter *επαθήματα navis*. Gramm. ap. Bekkerum An. Gr. V. I. p. 258. Ἐξοκείλωμεν ἐξοκείλωμεν καὶ ἐκέρωμεν, ἢ ἐπὶ τῆς τοῦ ἀνέματος φερέας ἰσπανεῖν εἰς τὴν γῆν. Deinde ad alia transfertur et simpliciter notat incidere, delabi in aliquid, adhibeturque fere semper in malam partem. Sic in Ep. II. ad Philippum Isocrates dicit p. 409. C. Ἰσθῶν ἡμεῶν ὅσα εἰς ἰστωτῆλεις συμμαστῆρας, ἀλλ' εἰς λόγῳ μῆκος ἰσθῶν, de quo loco vid. Coraes, et notetur ἰσθῶν ἡμεῶν magis convenire formulis εἰς λόγῳ μῆκος, quam alteri εἰς ἰστωτῆλεις συμμαστῆρας. De quo constructionis genere monuit Cl. Wyttenbachius Bibl. Crit. P. XI. p. 110. et seq. *Ælian.* V. H. IX. 24. ἰσθῶν εἰς τοσούτων τραφέας, et XII. 24. ἰσθῶν τοσούτων τραφέας. Vid. et Oratio *supra* art. §. κ'.² ubi conjungitur cum alia rariore forma *κατωσελατῆων*. IDEM.

Συλλήβδην] H. I. τὸ *ἀκριβῶς* oppositam significat summam, univocam, ita ut non de singulis rei partibus, sed tantum in universum quid rei sit dicatur. Similiter

fere occurrit in Paneg. §. γ'. et De Perm. §. κ'.² *κλ'*. Usitatum etiam hoc ratiōne philosophis, uti ap. Platonem in Phædone p. 21. ad quem locum in ann. p. 170. Cl. Wyttenb. ait plura se notavisse ad *Pistareham* de *Æduo*. *Pæror.* p. 7. D. *Gramm.* ap. Bekkerum V. I. p. 303. *Συλλήβδην* (inquit) *συλλαμβάνω*, *ἰσπανεῖν*, *συνδραμεῖν*, ὅτις ἐστὶ *συλλαβόντα* καὶ *συναρπάξοντα*. Oportum ἔστι equae no supra §. γ'. spectat tempora captarum a *Lysandro Athenarum*. IDEM.

Περὶ ἀμφοτέρων τούτων] Hoc est, de *Reip.* forma a *Solone* et *Clistheno* constituta, et de nostra presentis rerum administratione. Similia comparatæ majorumque laudatio, digna que cum hac, quam nunc incipit *Isocrates*, conferatur, exstat in *Oratione* de *Pæce* p. 167. D. — 170. D. item p. 174. et in *Paneg.* §. κλ'. seq. ubi vid. *Moran.* IDEM.

Οἱ γὰρ κ. τ. λ.] igitur etc. *Soleone* oratoribus aliisque scriptoribus hoc significatione est particula *γὰρ*, cum de re aliqua dicens incipiant. Sic etiam infra §. κλ'. in it. κλ'. Ad *Philipp.* p. 113. C. *καὶ ὅτι* ἐστὶ τὰ *προσρημένα συναρπάξοντα* *γὰρ*, κ. τ. λ. dico igitur etc. De *Pæce* p. 174. A. *ὅτι δ' ἀπίστων* *ὡς* *καὶ* *πρόσρημα* *τὴν ἀρχὴν ἰσθῶν* *γὰρ* *ἰσθῶν*, κ. τ. λ. de *Perm.* p. 310. B. *Τραπεζ.* p. 358. C. *Ægin.* p. 385. C. Alia exempla passim occurrunt. IDEM.

Ὀνόματι μὲν τῷ καινοτάτῳ καὶ κερπῶν] Τῷ τῆς *δαμικρατίας* *δολοῦ*, inquit *Oo-*

καὶ πρωταίτην προσαγορευομένην, ἐπὶ δὲ τῶν πράξεων οὐ
 τοιαύτην τοῖς ἐντυγχάνουσι φαινομένην, ¹ οὐδ' ἢ τοῦτον τὸν
 τρόπον ἐπαίδευσεν τοὺς πολίτας ὡςδ' ἠγεῖσθαι τὴν μὲν
² ἀκολασίαν δημοκρατίαν, τὴν δὲ παρανομίαν ἐλευθερίαν,
 τὴν δὲ παρρησίαν ἰσονομίαν, τὴν δ' ἐξουσίαν τοῦ ³ πάν-
 τα ποιεῖν εὐδαιμονίαν, ἀλλὰ ⁴ μισοῦσα καὶ κολάζουσα τοὺς
 τοιοῦτους βελτίους ⁵ καὶ σωφρονεστέρους ἅπαντας τοὺς
 πολίτας ἐποίησε. μέγιστον δ' αὐτοῖς συνεβάλετο πρὸς τὸ
 144 καλῶς οἰκεῖν τὴν πόλιν, ὅτι δυοῖν ἰσοτήτων νομιζομέναιν
 εἶναι, καὶ τῆς μὲν ταῦτον ἅπασιν ἀπνεμούσης, τῆς δὲ
⁶ τὸ προσῆκον ἐκάστοις, οὐκ ἠγνόουν τούτων τὴν χρησιμω- 142
 τέραν, ἀλλὰ τὴν μὲν τῶν αὐτῶν ἀξιοῦσαν τοὺς χρηστοὺς

¹ οὐδὲ τὸν τρόπον ταῦτα ἐπαίδευσεν A. C. L.

² καὶ μισοῦσα A. C. L.

⁴ μὴν καὶ A. L.

³ ταῦτα A. L.

⁵ πρὸς τὸ A. C. L.

raae. Sensus est: Reip. formam sibi con-
 stituerant non eam, quae nomen quidem
 demoboratis gereret, re ipsa autem plane
 aliter esse haberet. Similiter Lysias Pro
 Polyatr. init. τὸ ἔθνος τῶν τετραπολίτων ὀρ-
 ρονεῖ ἐσθλὰ ἔργα. Alias dicitur λέγει
 μὲν — ἔργα δὲ. Pansib. p. 249. D. et 277.
 A. item ἐν μὲν τοῖς λόγοις — ἐν δὲ τοῖς ἔρ-
 γοις, Hel. p. 209. A. quae formale expli-
 cantur alia τῶ μὲν λόγῳ — τῷ δ' ἀλευθείᾳ,
 Nicool. p. 33. D. Cf. annotatio Valcke-
 naerii ad Herod. II. 100. Nostrum au-
 tem locum illustrant hae e Pseudoth. p. 259.
 D. ἀνακτορὰ πολιτικῶν ἔθνεσσι (de maioribus
 loquitur), οὐ δὲ μακροῖν ἀεζόμενοι τῆς ἐπὶ
 πάντων ἀνεμολογῶμενοι, οὐ μόνον εἶναι κατα-
 τήτους καὶ δικαιοτάτους, ἀλλὰ καὶ συμφρα-
 τάτους ἕνεκεν τῶν χρημάτων καὶ ἰσοτήτων.
 IDEM.

Οὐδὲ τὸν τρόπον ταῦτα — τοῦ πάντα πρῶτον
 εὐδαιμονίαν] Rectissime Coraes pro veteri
 lectione ταῦτα ἐν τεταμτο recepit πάντα,
 eam ob locum §. δ'. ἔξω αὐτοῖς πρῶτον ἐπὶ
 βελουθεῖν, iam ob alium e Pansib. modo
 laudata verba proximo sequentem, et hae
 itidem illustrantem: καταστήσαντο γὰρ
 δημοκρατίαν οὐ τὸν εἰς πολιτευομένην, καὶ
 παραίτουσαν τὴν μὲν ἀκολασίαν ἐλευθερίαν, τὴν
 δ' ἐξουσίαν, ἔ, τὴν βούληται τις (τῷ ἔ, τὴν ἔ.
 edidit Coraes) πρῶτον εὐδαιμονίαν, ἀλλὰ τὴν
 τῶς πρῶτον μὲν ἐπιταξαῖσαν, δευτερευόντι
 δὲ χρημάτων. Conf. etiam de Pace p. 189.
 A. ab eodemque laudatas Aristoteles Pol-
 lit. VI. 4. Pervera autem ejusmodi
 ἐλευθερία, qualem Isocrates hic significat,
 a Platone de Rep. VIII. (Ed. Bip. V.
 VII. p. 217.) dicitur ἀναρχία, et eam Iso-
 crateis omnino conferri moreatur quae de
 ea scripsit p. 210. 212. 213. et in se-

quentibus passim. Aequales hie interpretat
 Orator, notante Dionys. Hal. l. I. in In-
 trod. propterea de civitatis constitutione
 immutanda disserens, quod videret sic re-
 αὐτῶν αὐτῶν προβαλλομένων ἀπομακρῶν, ὅστις
 καὶ τὸς ἀρχοντας ἐπὶ τῶν ἰσοτήτων κρατεῖν,
 ἀλλ' ἴναστον ἔ, τὴν καὶ ἰσοτίαν αὐτῶ γίγνεται
 καὶ πρῶτον καὶ λέγοντα, καὶ τὴν ἀνακτορὰν
 ἀνακτορῶν δημοκρατίαν ἐξουσίαν ἐπὶ πάντων
 νομιζομένην. Idem paulo post subjicit:
 δημοκρατίαν αὐτοῖς νομίζουσαν, οὐ τὴν ἀνακτορῶν
 ἀλλὰ τὴν συμφρονίαν, τὸ δ' ἐλευθερίαν οἷα ἐν
 τῇ καταφροσίν τῶν ἀρχόντων, ἀλλ' ἐν τῇ τὰ
 καλλώμενα πρῶτον τίθεσθαι. IDEM.

Ἄλλὰ μισοῦσα καὶ κολάζουσα — ἐπιταξίαν
 Supplendū est ex antecessentibus Nomi-
 nativus ἢ ἐπὶ τῶν ἀρχόντων κατασταθεῖσα
 πολιτεία. IDEM.

Δυοῖν ἰσοτήτων νομιζομένην εἶναι, κ. τ. λ.]
 Insignem esse imitationem Platonis Gor-
 gias §. 156. p. 508. A. λέλειπε σε ἐπὶ ἢ ἰσο-
 τῆς ἢ γεωμετρικῆς καὶ ἰσοτιῆς καὶ ἐν ἀδελφῶσι
 μέγα δένεται. de Lexig. VI. p. 757. B.
 δυοῖν ἰσοτήτων εἶναι ἐπιταξίαν μὲν, ἔργα
 δὲ εἰς πολλὰ σχυλῶν ἐπιταξίαν, κ. τ. λ. censet
 Orellius ad Or. ἐπὶ δὲ. Wolfius notavit
 Aristotelem Eth. V. ex hac Oratoreis lo-
 eum de duplici analogia seu proportione
 vel mutuatam esse, vel certe non primum
 invenisse. Locus est Eth. Nicoom. V. 4.
 quem eum Platonis ἔσθητο adscripsit Hein-
 dorfus Gorgias l. I. p. 211. de sententia
 laudans Valckenarium ad Eerip. Phoen.
 V. 541. p. 199. Attamen alia videtur Pla-
 tonis, alia Isocrateis distinctio. IDEM.

Ἄλλὰ τὴν μὲν τῶν αὐτῶν — εὐδαιμονίαν
 εἶναι] De hac pervera aequalitate com-
 paratur disputatio Cyri eum suis apud
 Xenoph. Cyrop. II. 2. §. 17—21. Ne-
 2 z

καὶ ¹ τοὺς πανηροὺς ἀπεδοκίμαζον ὡς οὐ δικαίαν οὔσαν, τὴν δὲ κατὰ ² τὴν ἀξίαν ἕκαστον τιμῶσαν καὶ κολάζουσαν προηροῦντο, καὶ διὰ ταύτης ὤκουον τὴν πόλιν, οὐκ ἐξ αἰπῶν-

¹ τοὺς οὐκ. A. C. L.

² τὴν οὐκ. A. C. L.

que ab hoc loco plane aliena sunt que Polybius disputat de Populi Romani potestate L. IV. p. 236. τιμῆς γὰρ ἴστί καὶ τιμωρίας ἐν τῇ πολιτείᾳ μῆκος ἢ δῆμος κίριος, εἰς ἐπιχίονται μόνος καὶ δυνασταίαι, καὶ πολιτεία, καὶ συλλήθον πᾶς ἢ τῶν ἀνδρώπων βίος παρ' εἰς γὰρ ἢ μὴ γινώσκουσαι συμβαίνει τὴν τιμαῖν διαφοράν, ἢ γινώσκουμένην χυμίζουσαι κακῶς, παρὰ τοῦτους οὐδὲν εἴναι κατὰ λόγον δεκτικῆς τῶν ἰσοστάτων πῶς γὰρ εἰσὶ ἐν ἰσῆ τιμῆ ὄντων τῶν ἀγαθῶν τοῦ κακῶς; Quae ultima speciem habent imitationis Homerice, II. T. 319.—

Ἐν δὲ τῇ τιμῇ ἡμῶν κακῶς εἶδ' καὶ ἰσθλῆς.

Sed in primis conferenda sunt haec ex Nicole p. 29. C. οἷμας πᾶσι δοκίμῃ δεινότητι μὲν εἶναι τὸ τῶν αὐτῶν δεκτικῶν τοῖς χριστάς καὶ τοῖς ἀναγούσι δακτύλων δὲ τὸ δεκτικῶν περὶ τούτων, καὶ μὴ τοῖς ἀνομοίαις τῶν ἰσοστάτων, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τῶν καὶ τιμῶσαι κατὰ τὴν ἀξίαν ἰσοστάτων. Cf. quoque Lysias contra Philonem §. β. IDEM.

Οἷα ἐξ ἀνάστην — ἀναγούσας, κ. τ. λ.] Insignis locus de magistratum electione apud Athenienses, ea in primis que Solonis et Clisthenis aetate obtinuit. Haec pertinent que habet Dionysius Hal. I. cit. in Introd. et cf. Panath. p. 260. A. 261. D. 262. C. Proximo, quantum scimus, ad Isocratem sententiam accedit Aristoteles, qui Polit. II. 10. de Solone agens, ait eam civitatis formam optime temperavisse: εἶναι γὰρ τὴν μὲν ἐν Ἀρείῳ πᾶσι βαλὼν ἐλογαχίαν τὸ δὲ τὰς ἀρχὰς αἰετὰς ἀνομοκροτήτων τὰ δὲ ἀνομοκροτῆται δημοκρατίαι. Et mox, aliis interjectis, de magistratum electione sic disputat: ἴστω Ἰόλων γὰρ ἴστω τὴν ἀνομοκροτήτων ἀνομοκροτῆται τῶν δῆμων ὄντων, τὸ τὰς ἀρχὰς αἰετῶν καὶ εἰδῶν. μὴ δὲ γὰρ τούτων κίριος ἢ δῆμος, οὐδὲν ἂν εἴη καὶ πᾶσι τῶν δὲ ἀρχῶν ἐν τῶν γινώσκων καὶ τῶν εἰρήνῃ κατῆκοντων πᾶσις ἐν τῶν ἀνομοκροτῆται, καὶ ζευγῶν, καὶ τῶν τῶν τῶν καλλωμῶν ἰσθλῆς τὸ δὲ εἰστάτων ὄντων, εἰς οὐδὲν ἀρχῶν μὲν. Aristotelis in reliquis simillimus Plutarchus in Sol. p. 87. F. 88. A. Equites secundo, ζευγῶν tertio loco ponit, discrete significans postrema classis cives, etiam nullo magistratu fungentem, tamen τῶν ἀνομοκροτῆται καὶ διὰ τὴν participio faiso τῶν εἰδῶν. Vei sic tamen duo sunt, que difficillias expediuntur, quis imo repugnantia specimen prae se ferant. Primum,

Isocrates paulo ait eam constitutionem fuisse δημοκρατίαν, quam ubi sortitio adhiberetur: Aristoteles contra id ἀνομοκροτῆται judicat. Sed hoc loquens. Gravius alterum, quo sensu magistratum sortitionem neget ille, cum tamen constet eam in usu fuisse Athenis, idque jam antiquis temporibus. Nam quod ad Aristoteles attinet, eos fuisse κληρωτῆς ἐν παλαιῷ, sole clarius ostendit Plutarchi locus in Pericle pag. 137. A. unde de Solone tanquam peculiare quid notare videtur Elianus V. H. VIII. 80. quod Atheniense eum ἀπὸ τῶν προκρίτων ἀρχῶν αὐτοῖς, αὐ κληρωτῆς. Legebatur eadem ratione Senatus CCCC. sive, ut Clisthenes postea instituit, CCCCC. unde ἢ βαλλὼν ἀπὸ τῶν κλήρων dicebatur, quia siberum (κλήρων) in sortitione usus erat. Cf. Plutarch. in Per. p. 162. Et de aliis item magistratibus constat eos sorte lectos fuisse, cui sortitioni quotannis praesentat Theopompus in Thesoo. Vid. Machines adv. Ctesiph. §. ζ'. Id vero quo pacto cum Isocratis et Aristotelis sententia conciliari queat, querendum est. Ipsa illius verba videamus. Οἷα ἐξ ἀνάστην, inquit, τὰς ἀρχὰς κληρωτῆς, non ex omnibus magistratibus sortientes, ut non omnem sortitionem prorsus negare videatur, sed eam, cujus omnes cives, boni aequi ac mali, nullo discrimine participes essent: est, modo de prava aequalitate dicta. Ἀλλὰ τὸς βαλῆστω καὶ τὸς ἰσοστάτους ἐφ' ἑαυτῶν τῶν ἔργων ἀνομοκροτῆται. Ellipticam dicendi rationem censeo, in qua subintelligendum sit τοῖς ἄλλοις, h. e. τοῖς μὴ χριστάς καὶ μὴ ἰσοστάς, ex antecedentium oppositione, et sensus sit: sed optimos et ad unamquamque rem maxime idoneos preferentes minus bonis, minus idoneis: hoc enim proprie significat ἀνομοκροτῆται. Id autem ita intelligendum pato se si dixisset: optimos et maxime idoneos reliquis in sortitione antepositis, ad sortitionem designantes. Sic enim res sese habebat Athenis. Sorte legebatur oesopluos magistratus, ut non omnes promiscue cives ad eam sortitionem admittebantur; prius a populo designabantur, qui sortiri essent: hi autem e potentioribus civibus ex lege Solonis eligebantur, hoc est ἐν ἀνομοκροτῆται, ἰσθλῆς, ζευγῶν. Vid. Plut. l. c. collatis que p. 88. D. de Senatu CCCC. legantur. Præterea ne quando minus apti munero fungerentur, obstat eorum exploratio (δοκιμασία), ca-

των τὰς ἀρχαίς κληροῦντες, ἀλλὰ ταῖς βελτίστους καὶ τοὺς
 β ἰκανωτάτους ἐφ' ἑκάστον τῶν ἔργων ¹ προκρίνοντες. τοιοῦ-
 τούς γὰρ ἤλιπιζον ἔσεσθαι καὶ τοὺς ἄλλους, οἳοί περ ἂν
 ὦσιν οἱ τῶν πραγμάτων ἐπιστατοῦντες. ἔπειτα καὶ δημο-

¹ κριμάντις Α.

sentne parentibus civibus Atticis nati, legitimeque ad magistratum gerendum admissi, tum qui mores, quod vitæ genus amicos, fuisse: quam ut in reliquis, sic etiam in iis, qui sorte legebantur, antequam manus inirent, adhibitam fuisse, diserte docet Æschines contra Ctesiph. §. ζ. καὶ αἱ κληροῦνται ἀρχαὶ οὐκ ἀδοκίμασται, ἀλλὰ δευμοσθηταὶ ἀρχοῦσι. Univerſe off. Pollux VIII. 44. ibique Hemsterh. item 68. Budæi Comment. L. Gr. p. 67. Xenoph. de Rep. Ath. III. 4. p. 699. D. Mem. II. 2. 13. Hinc jam intelligitur, quid sibi velit ista: οὐκ ἐξ ἀπάντων τὰς ἀρχὰς κληροῦνται. Sed præter τὰς κληροῦντας ἀρχὰς aliud genus erat χειροῦντων, qui a tribubus singulis suffragiis eligebantur: quo pertinebant decem στρατηγῶν, prætores, ἑκασταρχοῦ δυο, φύλαρχοι, ταξίαρχοι, alii. Vid. Pollux VIII. 94. 100. Valerius ad Harpoer. p. 175. Demosth. in Proem. 64. Et in his quidem maxime prudentie virtutisque ratio habebatur, ut iis Isocrates optime conveniant. Idemque de iis valet, qui proprie algeat dicebantur, et ad tempora rei eorumdam persurgende, operiave curandi præfecturam gerebant. Universa de variis magistratuum generibus vid. loca Æschias ad Ctesiph. §. ιγ. ζ. Isocratem vera nos nisi non postremo significavisse, statui nequit. Potius est, ut eorum verba universe accipiuntur, atque occasione civitatis explicentur. Idemque in sequentibus faciendum putat, ut ista: ἐν μὲν γὰρ τῇ κληροῦσι τῶν τύχων βεβαίαι κ. κ. λ. τ. δ. τ. εἰ. ἔσ. ἐν δὲ τῷ χειροῦσι τοὺς ἰσχυροτάτους, τὴν δὲ μὲν ἰσχυροῦσι κληροῦσι τ. δ. μ. τ. κ. κ. sic intelligantur: etenim in sortitiis, cujus omnes et boni et mali participes essent, omnia a fortuna pendere: ac sæpius magistratu politici, qui majorum potentia studeant: contra, ubi optimi civis minus bonis anteponebantur, penes populum esse, eos eligere, qui maxime populari imperio faverent, h. e. eos ad sortitandum designate. Nec abhorret, statuere procedente sorte de severitate in optimis designandis aliquid remissum esse, ita ut fere ἐξ ἀπάντων sortitio fieret; adeoque tacitam his inesse Atheniensium reprehensionem, qualis etiam inest diote Socratis apud Xenoph. Mem. I. 2. 9. quod respexisse videtur Aristoteles Rheto. II.

20. §. 9. et 10. Certo suffragiis pessimos eligi solere diserte increpat Isocr. de Pace p. 170. C. Ut autem in creandis magistratibus, sic per totam unneris tempus, eoque exacto, populus erat κύριος τῶν ἀρχῶν, quippe omnes rationibus reddendis erant adatrieti, ἰσοκρίτου: cf. in primis Æschines l. l. et passim. Plutarch. in Per. p. 158. A. T. II. p. 822. E. Ruhmkonius ad Timæum p. 126. Ergo qui recto administraverant, eos laudare et honore afficere, qui secus, eos punire poterat, quod Isocrates significat §. seq. I. d. x. Ταῦτα — ἰσοκρίτου] Ratio redditor, quare ex optimis civibus magistratus elegerint, quia solet populus horum mores imitari. Nam ut est ad Nicomelo p. 21. A. τὸ τῆς πόλεως δικῆ ἴδου ἡμοῦται τοὺς ἀρχοῦσι. Et in Nicolo p. 34. D. φιλεῖ τὸ πλιθεῖς ἐν τοῖσι τοῖς ἐπιτηδύμοισι τὸν θεοῦ δάμαρ, ἐν ἧς ἀν τὰς ἀρχοντας τοὺς ἰαντῶν ἰδῶσι διατρέβοντας. De Pace p. 170. B. reprehensis Athonionibus, quod pessimis civibus reip. administrationem committiebant, subiicit: καὶ τοὺς μὲν μοῦτοιους τοῦτοιους εἶναι κληροῦσι, οὕτως ἂν τοὺς προστάτας ἡμῶν αὐτοὶ δ' οὐκ εἰμὲθα ἐν αὐτῇ λήψομαι διζῶν τῆς πρώτων ἡμῶν: qui loqua ideo assebilis est, quod ex eo quodammodo appareat taote iterum oves reprehendere Isocratem, qui non amplius ita sentirent. Similiter Xenoph. Cyrop. VIII. 8. 5. ἰσοκρίτου γὰρ ἀν ὁ προστάται δῶν, ταῦτα καὶ οἱ ἴσ' αὐτοὺς ἰσοκρίτου γίνονται. Neo prorsus dissimile aliud de Veotigal. Athen. isit. μ. 920. A. ἐν τούτοι μὲν ἀεὶ πῶτε κληροῦσι, ἰσοκρίτου δ' ὁ προστάται δῶν, ταῦτα καὶ τὰς πολιτικὰς γίνονται. Euripides Orast. 770. Διὸν δ' ὡλλοδ, κακούργου ἔταν ἔχουσι προστάτας, Ἄλλ', ἔταν χροστοὺς λάβουσι, χροστοὶ θεωλεῖου δ' ἀλ.

Cicero ad Div. I. 9. ex Platone, notante Wolfe: "Quales inquit in republ. principes sunt, tales reliqui cives solent esse." Virgilius ad spram cætum translulit, Georg. IV. 951. "Ut binæ regum facies, ita corpora plebis."

ἔπειτα καὶ δημοκρατίας] — πολιτικῶν] Causa indicatur, cur magistratus non sorte

τικωτέρων ἐνόμιζον εἶναι ¹ ταύτην τὴν κατάστασιν ² ἢ τὴν διὰ τοῦ λαγχάειν ³ γιγνομένην· ἐν μὲν γὰρ τῇ κληρώσει τὴν τύχην ⁴ βραβεύσειν καὶ πολλάκις λήψεσθαι τὰς ἀρχαίς τοὺς ὀλιγαρχίας ἐπιθυμοῦντας, ἐν δὲ τῷ προκρίνειν τοὺς ἐπιεικεστάτους τὸν δῆμον ἔσεσθαι κύριον ἐλέσθαι τοὺς ἀγα- c
πᾶντας μάλιστα τὴν καθεστῶσαν πολιτείαν.

θ. Αἴτιον δ' ἦν τοῦ ταῦτα τοῖς πολλοῖς ἀρέσκειν καὶ μὴ περιμαχῆτους εἶναι τὰς ἀρχαίς, ὅτι ⁵ μεμαθηκότες ἦσαν ἐργάζεσθαι καὶ φεῖδεσθαι, καὶ μὴ τῶν μὲν οἰκείων ἀμελεῖν τοῖς δ' ἀλλοτρίοις ἐπιβουλεύειν, μηδ' ἐκ τῶν δημοσίων τὰ σφέτερόν αὐτῶν διοικεῖν, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐκάστοις ὑπαρχόντων, ὅπως δέησειε, ⁶ τοῖς κοινοῖς ἐπαρκεῖν, μηδ' ἀκριβέστερον εἰδέναι τὰς ἐκ τῶν ἀρχείων προσόδους ἢ τὰς ἐκ τῶν ἰδίων d
γιγνομένας αὐτοῖς. οὕτω δ' ἀπείχοντο ⁷ σφόδρα τῶν τῆς

¹ ταύτην εἶναι. A. C. L. ² τῆς. A. C. L. ³ γιγνόμενης. A. C. L. ⁴ βραβεύσειν. A. C. L.
⁵ μεμαθηκότες. A. C. L. ⁶ καὶ τὰς. A. C. L. ⁷ σφόδρα om. A. C. L.

duxerint. Verba modo explicamus. IDEM.

Αἴτιον δ' ἦν τῷ ταῦτα τοῖς πολλοῖς ἀρέσκειν, καὶ μὴ περιμαχῆτους εἶναι τὰς ἀρχαίς, κ. τ. λ.] Cum argumento totius hujus §. cf. locus e Panath. p. 263. A — C. Ἐργάζεσθαι universe significat rem familiarem augere, ejus curam gerere; et ita h. l. opponitur sequenti τῶν οἰκείων ἀμελεῖν. Eadem significatione ad Nicocl. p. 19. B. opponitur τῷ δαπανᾶσθαι. Cf. Hoogew. ad Vigorum III. 13. 5. p. 163. Alteri φεῖδεσθαι, parce vivere, parsimonia uti, respondet item sequens τοῖς ἀλλοτρίοις ἐπιβουλεύειν, quod qui faciunt, tantam absent, ut sais parcant, ut et aliorum bona dilapidare cupiant. IDEM.

Καὶ μὴ τῶν μὲν οἰκείων ἀμε. τ. δ. ἀ. ἰ.] Idem in veteribus Atheniensibus landat in Paneg. p. 63. D. In Or. autem de Pace ita suos reprehendit, ut rursus illud appereat, hac laude majorum vituperationem presentis aetatis contineri. Verba haec sunt p. 164. C. οὐδὲ δὲ ταῦτον οἷόν τ' ἐστὶ γινώσκειν σφίτερον, πρὶν ἂν κωσθῆτε, τὴν μὲν βουχίαν ἀφελιμαστέρην καὶ κερδαλιωτέρην εἶναι τῆς πολυεργασιωτέρας, τὴν δὲ δημοσιωτέραν τῆς ἀδικίας, τὴν δὲ τῶν ἰδίων ἐπιμελείαν τῆς τῶν ἀλλοτρίων ἐπιβουλείας, πρὶν ἂν οὐδεὶς πάντες τῶν κτήρων ἀπὸν ἡμῶν ἐτόλμασεν. Similiter de Formut. p. 315. A. memorantur et προσημῖνοι τῶν μὲν ἰδίων ἀμελείαν, τοῖς δ' ἀλλοτρίοις ἐπιβουλείαν. Nec tamen prorsus eadem esse patem τὰ ἴδια et τὰ οἰκεία· illa enim tantummodo privatas uniuscujusque civis res significant, et mox opponuntur τοῖς

δημοσίων. Contra τὰ οἰκεία latius patent, nec tantum singulorum civium bona, sed totius civitatis complectuntur. Perspicue id apparet ex loco de Pace p. 175. E. ubi exemplum τῆς τῶν οἰκείων ἀμελείας, τῶν δ' ἀλλοτρίων ἐπιβουλείας hoc effortat, quod Deoelico bello pressi Athenienses, vel sic tamen classem ad Siciliam debellandam miserant, quodque τῶν στρατιῶν τῶν οἰκείων οὐ κρητόντες, Ἰταλίαις καὶ Σικελίας καὶ Καρχηδόνος ἀρχῶν προσεδίεσαν. Nec tunc loco utrumque significari patem, privatas ob antecedentia, publica, quod mox pecuniarias τῶν ἰδίων mentio fit. Ceterum conferri potest praescriptum Nicoclis p. 57. A. ἀπείχοντες τῶν ἀλλοτρίων, δ' ἀσφαλιστοὶ τὰς οἰκίας τοῖς ἰμετήρις αὐτῶν κτήρεσσι. IDEM.

Μὴδ' ἐκ τῶν δημοσίων — ἐπιμαθῆν] Significanter haec et illustrantur hisce Dioscori Hal. qui ait, antiquos Athenienses ἀπὸ τῶν τὰς ἰδίας οἰκίας ἐκ τῶν δημοσίων ἐπιμαθῆν, τοῖς ἰδίοις κτήρεσσι εἰς τὰ κοινὰ καταρχαγῆσαι. Eadem laus illis tribuitur in Paneg. p. 56. A. Ejusque contrarium graviter in aequalibus reprehendit de Pace p. 161. B. Exemplum privatarum impensarum publicis sumptibus factarum Andocides Or. IV. §. ε'. refert Alcibiades accusans quod ἰδίας ἀπὸ τῶν κοινῶν κρητόντες κατασκευάσαντο. Cujus contrarium habemus ibid. §. ε'. ubi de se ipse dicit: τὰ προσταττέμενα δαπανῶ, οὐκ ἀπὸ τῶν κοινῶν, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἰδίων. IDEM.

Οὕτω δ' ἀπείχοντο — ἀμείνονες] Sonens est: tanta erat illorum abstinentia a pu-

πάλλωσ, ὥστε χαλεπώτερον ἢ ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις εὐρεῖν τοὺς βουλευομένους ἀρχεῖν ἢ νῦν τοὺς μηδὲν θεομένους· οὐ γὰρ ἐμπορίαν ἀλλὰ λειτουργίαν ἐνόμιζον εἶναι τὴν τῶν κοινῶν ἐπιμέλειαν, οὐδ' ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἐσκόπουν¹ ἔλθόντες εἴ τι λῆμμα παραλελοίπασιν οἱ πρότερον ἀρχόντες, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον εἴ τινοσ πράγματοσ καθημελέηκασι τῶν τέλοσ ἔχειν κατεπειγόντων. ὡσ δὲ συντόμως εἰπεῖν, ἐκείνοι διεγνωκότεσ ἦσαν ὅτι δεῖ τὸν μὲν δῆμον ὡσπερ τύραννον καθιστά-

¹ ἰδὲτισ om. A. C. L.

dicis opibus, ut eo tempore difficilium reperirentur, qui (Iscri e publicis opibus capiendi cupiditate ducti) magistratum gerere cuperent, quam nunc, qui illud recusant, noisat, fugiant. Mōdō δὲ ἄρθοσ ἐνιμ h. l. videtur significare nolle, uti interpretatur Budæus Comm. L. Gr. p. 955. Rarus est oppositio prætorum et præsentium. Quam pauci olim erant, qui magistrata gerendolucrum sibi comparare studeant, tam multi nunc sunt, qui pecuniam pecunie inbiantes ad remp. administrandam advolant: tam pauci, qui privati homines vivere malint, a rebus gerendis remoti. Sic enim Panath. l. l. dicit, τὸνο τοπορισ μὲδὲ τῶν πολιτῶν, ὡσπερ τῶν, δεκισθῶσι πρὸσ τὰσ ἀρχὰσ, ἀλλὰ μᾶλλον τὴν πῶτασ φαίγειν ἰδὲ ἡ δίκασιν. IDEM.

Ὁ δὲ γὰρ ἱματρίαν — ἱματρίαν] Non enim mercaturam, sed λειτουργίαν putabant esse rerum publicarum curam, h. e. non enim putabant se in gerenda rerum publicarum cura, in administranda republica, id sibi debere propositum habere, ut ex ea, tanquam ex mercatura, lucram facerent, sed hoc potius, ut reipublicæ opera sua et pecunia prodesse (rursus his lucram afferant sequentia μὲδ' ἀπὸ τῆσ — κατεπειγόντων). Hoc enim est λειτουργία et λειτουργίαν; quod primaria notione significat res publicas facere, operari. Indicat hoc Ulpianus in Demosth. in Lept. λέγω ἑτέροσ εἰσ ἀπὸ τῆσ τὸ δημοσίον, ἔσθι λειτουργίαν τὸ δημοσίον ἐργάζεσθαι. Et peculiariter de ejusmodi opera usurpatur quam sua pecunia civis reip. præstant: quod qui facerent, λειτουργοὶ Athenis dicebantur, etiamque varii generis, χειροὶ, γυμνασιαρχοὶ, ἱερωτάτοισ, τράπεζοι καὶ ἀσφίοντοισ, de quibus omnibus egit Sigonius de Rep. Athen. IV. 4. Hoc sensu Xenophon Mem. II. 7. 6. λειτουργίαν τῆσ πόλεσ dixit pro, civitati pecunias de suis ipsius facultatibus suppeditare. eodemque Nicocoles p. 38. D. civis suos jubet esse λαμπροὶσ ἢ τῶνσ ὑπὲρ τῆσ πόλεσ λειτουργίαισ. Atque hæc notio nostro loco probe tenenda est: ex ea enim

intelligitur oppositio inter ἱματρίαν, quam lucrum affert, et λειτουργίαν, qua, objecta omni lucri spe, ipsi de suis civitati opera ferant oives. Disputatur autem num scribi debeat λειτουργίαν, λειτουργίαν, an potius λειτουργία, λειτουργίαν. Vid. Thomas Mag. in voce p. 573. Hoc, ut Atticorum proprium, commendat Mæris, ad quem vid. Piersonus p. 352. Huc pertinet quod dicit votus Grammaticus ap. Bekkerum V. I. p. 277. λειτουργίαν ἢ παλαιῶν Ἀθηναίων δὲ τῶν ἢ ἔλεγον λειτουργίαν. ἡ γὰρ ἔστι δημοσίον ἀρχεῖν, οἱ δὲν ἢ τῶν λειτουργῶν ὅστισ λειτουργίαν (i. l. λειτουργίαν). ἔπει τῶν δὲ τῆσ εἰ διφθόγγου λήγεται. Mæridis sane sententiam hic egregie confirmat: quod autem de δημοσίον ἀρχεῖν ait, mihi quidem plane novum videtur: reliqui, quantum scio, simpliciter interpretantur τὸ δημοσίον. Vid. etiam Valcken. Animadv. ad Ammon. II. 16. p. 144. seq. IDEM.

Ἰματρίαν] Gramm. ojus sunt λέξισ ἱματρίαν ap. Bekkerum V. I. p. 276. Ἰματρίαν κέρδοσ. Eo sensu frequens est, veluti ap. Lysiam contra Diogit. §. ζ'. Dinarchum in Demosth. §. ζ'. in Aristogit. §. 8. in Philool. §. α'. Dissentiant Mæris p. 245. et Herodians p. 470. scribendamne sit Ἰματρίαν an Ἰματρίαν, qua de re vid. ad Mæria Hudsons et Piersonus. Illud omnino cum Herodiano tenendam. Nam Ἰματρίαν simpliciter si significat animum, animi impetum, τὸ κάρσισμα τῆσ ψυχῆσ: contra Ἰματρίαν est κέρδοσ, a verbo λαμβάνω; uti recte distinguunt Ammonius ejusque Editioni subjectus Eranius Philo, cum Herodiano consentientes, ut hinc cum Hudsono Mæris corrigendus videatur. Vid. Valckenærius ad Ammon. Animadv. L. II. C. XV. p. 141 — 143. et, præter alios Piersono laudatos, L. Boasi Anim. in Script. Gr. p. 48. Recte etiam distinguunt in Fragn. Lex. Gr. subjecto Hermannii Libro de Emend. Rat. Gramm. Gr. p. 326. f. Ἰματρίαν ἢ ἀνδρία καὶ ἢ φρόνησισ Ἰματρίαν ἢ τὸ κέρδοσ. IDEM.

ναι τὰς ἀρχαῖς καὶ καλᾶζειν τοὺς ἐξαμαρτάνοντας καὶ κρί-
νειν περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων, τοὺς δὲ σχολῶν ἄγειν 145
δυναμένους καὶ βίον ἱκανὸν κεκτημένους ἐπιμελεῖσθαι τῶν
143 κοινῶν ὡς περὶ ¹ οἰκέτας, καὶ δικαίους μὲν γενομένους ἐπαινεῖ-
σθαι καὶ στέργειν ² ταύτῃ τῇ τιμῇ, κακῶς δὲ διοικήσαντας
μηδεμίᾳ συγγνώμῃ τυγχάνειν, ἀλλὰ ταῖς μεγίσταις ζη-
μίαις περιπίπτειν. καίτοι πῶς ἂν τις ταύτης ἢ βεβαιότε-
ραν ἢ δικαιότεραν δημοκρατίαν εὔροι, τῆς τοὺς μὲν δυνατω-
τάτους ἐπὶ τὰς πράξεις καθιστάσης, αὐτῶν δὲ τούτων τὸν β
δῆμον κύριον ποιούσης;

ἰ. Τὸ μὲν οὖν σύνταγμα τῆς πολιτείας τοιοῦτον ἦν αὐ-
τοῖς· ῥάδιον δ' ἐκ τούτων ³ καταμαθεῖν ὡς καὶ τὰ κατὰ
⁴ τὴν ἡμέραν ἐκάστην ὀρθῶς καὶ νομίμως πράττοντες διε-
τέλεσαν. ἀνάγκη γὰρ ⁵ τοῖς περὶ ὅλων τῶν πραγμάτων
καλᾶς τὰς ὑποθέσεις ⁶ πεποιθημένοις καὶ ⁷ τὰ μέρη τὸν
αὐτὸν τρόπον ἔχειν ἐκείνοις.

¹ εἰσιτότων A. L. [τῶν] εἰσιτότων C.

² καταμαθεῖν A. C. L.

³ τὸν οὐμ. A. C. L.

⁴ ταύτων τὴν τιμὴν A. C. L.

⁵ τοῖς C.

⁶ πεποιθημένοις C.

⁷ τὰ κατὰ A. L. κατὰ τὰ C.

Σχολῶν ἄγειν] Intelligitur otium liberale, vacuum ab omni officio, quale etiam dicitur ἀργία in Busir. p. 225. B. cui opponitur ἔργον, opus illiberale. Cf. Cf. Wyttenbachius ad Sel. Hist. Gr. p. 373. et 452. et Bibl. Crit. P. XII. p. 41. sq. IDEM.

Βίον] res ad victum necessarias, τὴν πειριουσίαν, ut interpretatur Coraes. Locum respexit Isocrates de Perm. p. 129. Ed. Or. Τοὺς βίον ἱκανὸν κεκτημένους καὶ σχολῶν ἄγειν δυναμένους. notavitque Orellius. IDEM.

Ἐπιμελεῖσθαι τῶν κοινῶν ὄψεως εἰσιτότων] Hoc est boni viri et imperantis. Comparantur loca e Paneg. et Or. de Pace supra laudata. Huc pertinet, quod refert Herodotus V. 29. Parios, Miletum sedaturos, magistratus elegisse eos, quorum optime culti essent agri: δικαίους γὰρ ἴφρασαν καὶ τῶν δημοσίων οὕτω δὴ σφίσις ἐπιμελεῖσθαι ὄψεως τῶν σφετέρων. Ubi notavit quaedam Wesselingius. IDEM.

Ἐπαινεῖσθαι καὶ στέργειν τ. τ. τ.] Laus enim est maximum praeium, uti docet etiam ad Demon. p. 10. B. In τῶν κοινῶν ἐπιμελεῖσθαι ἀπαλλάττω μὴ πλουσιώτερος ἀλλ' ἰσοθέτερος πολλῶν γὰρ χρημάτων κρείττων ὁ παρὰ τοῦ πλάθους Ἰππάρχου. Lyourgus ndv. Leocr. §. 15. Ἴτι δὲ καὶ δικαίον τὸν ἴππάρχου, ὅς μόνος εἴθλο τὸν κινδύνον τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν ἴσσι, p. τ. λ. Cicero Pro

Arch. 11. "Nullam enim virtus aliam mercedem laborum periculisque desiderat, praeter hanc laudis et gloriam." Sic etiam Aristoteles Politicæ vitæ finem statuit honorem: vid. Stephani Dialr. Ia. V. p. 28. Exemplum Cyri habemus apud Xenoph. Cyrop. I. 2. 1. omnia tolerantis τοῦ ἱππάρχου εἶμα. IDEM.

Τῶς τοὺς μὲν δυνατωτάτους ἐπὶ τ. κ. κ.] Propter locum e §. 4. τοὺς ἰκανωτάτους ἐφ' ἑαυτῶν τῶν ἔργων κρείοντες, potest forte quis, hic reponendum esse ἰσοπαρότους id vero minus recte. Refertur enim potest ad antecedentia τοῖς δὲ σχολῶν ἄγειν δυναμένους, κ. τ. λ. IDEM.

Ἀνάγκη γὰρ τοῖς — πεποιθημένοις, καὶ κατὰ τὰ μέρη τ. α. τ. ἔχον ἰσχυροῦς] Recte Coraes κατὰ τὰ μέρη ex veteribus Edid. revocavit pro Wolfiano τὰ κατὰ μέρη: non item, meo quidem iudicio, Dativum τοῖς — πεποιθημένοις mutavit in Accusativum τοὺς πεποιθημένους, allatis aliis locis, ubi ἀνάγκη sequente Accusativo omni Infinitivo occurrit. Nec enim h. l. Dativus pendet ab ἀνάγκη, sed ab Infinitivo ἔχειν, dum sequens ἰσχυροῦς in hac constructione redundat, hoc sensu: Necessus omnis est, ut qui universam rerum administrationem recte instituant, apud eandem, quod ad singulas partes attinet, res eodem modo esse habent. Similom sententiam habuimus §. 5. IDEM.

c. **ια**. Καὶ πρῶτον μὲν τὰ περὶ τοὺς θεοὺς — ἐντεῦθεν γὰρ
 1 ἀρχεσθαι δίκαιον — οὐκ ἀνωμαλῶς οὐδ' ἀτάκτως οὐτ'
 ἐδωράπευσαν οὐτ' ὠργίαζον οὐδ', 2 ὅποτε μὲν δόξειεν αὐταῖς,
 3 τριακοσίας βούς ἐπεμπον, ὅποτε δὲ τύχοιεν, τὰς πατρίους
 θυσίας 4 ἐξέλειπον· οὐδὲ τὰς μὲν ἐπιθέτους ἑορταίς, αἷς
 ἐστίασίς τις προσεῖη, μεγαλόπρεπῶς ἤγον, ἐν δὲ τοῖς ἀγίω-
 τάτοις τῶν ἱερῶν ἀπὸ μισθωμάτων ἔθουον ἀλλ' ἐκεῖνο μόνον
 d ἐτήρουον, ὅπως μὴδὲν μῆτε τῶν πατρίων 5 καταλύσουσι μῆτ'
 ἔξω τῶν νομιζομένων 6 προσθήσουσιν. οὐ γὰρ ἐν ταῖς πολυ-

ἀρχεσθαι δίκαιον μοι δοκῆι A. L. ἀρχεσθαι δίκαιον εἶναι μοι δοκῆι C.
 2 ὅποτε A. C. L. 3 τριακοσίους A. L. 4 ἰβήλας A. L.
 5 καταλύσουσι A. 6 προσθήσουσιν A.

Ὅσα ἰδωράπευσαν, οὐτα ἑργίαζον] Notetur illud de sacris popularibus, hoc de arcanis sive mysticis occurrendum: sic de sacris Bonae Deae occurrit apud Plutarch. in Stoer. p. 870. B. IDEM.

Ὅσα ἀνωμαλῶς ἐδὶ ἀτάκτως] Prius pertinet ad sumptus, alias maxims, alias minimes: alterum ad tempora et status dies. WOLF.

Ἐπεμπον] Ἐν τῇ περὶ τῶν ἱερῶν καὶ κατὰ τὴν ἀνάγκην. Nam τὸ ἐπιπέπον ἐστὶ τὸ ἐπιπέπον hic poni videtur: nisi quis forte intelligere malit de sacrificiis, quae Athenienses in externa templa, ut Delphici Apollinis, et Jovis Olympii, aliorumque Deorum miserant. IDEM. Posterior praefatum, quae sit praecipua pietatis pars apud Graecos: vid. Casaubonus ad Theophr. p. 329. qui hoc ipso loco utitur. BIAO.

Ἐπιθέτους ἑορταίς] Explicant Grammatici, Harpocration, Suidas et Etymologus, τὰς μὲν πατρίους, ἄλλας δὲ ἐπιθέτους, quae Arospagi iudicio adscribentur, uti sequentia declarant; addunt enim ἰβήλας δὲ κατὰ αὐτὰς καὶ ἄλλας (ἄλλας sollus est Etymologus) ἐπιθέτους τῶν, ὅσων μὲν πάτρια ὄντα ἢ ἐξ Ἀρείου πάρος ἑορταῖς ἰβήλας. Cf. Valesius ad Harp. p. 29. IDEM.

Ἀς ἐστίασὶς τις προσεῖη] Τὰς δημοσίας intelligi, de quibus Xenoph. de Ath. Rep. II. 9. δίδουσι αἷς δημοσίαις μὲν ἢ ὡς αἷς ἰσθμιαῖς πολλὰ· ἰσθμιαῖς δὲ ἢ δημοσίαις ἢ ἐπιθέτοις καὶ δημοσίαις τὰ ἰσθμιαῖς, monet Coraen. Similiter Icterus de Asymphili haerod. §. ζ'. memorat: τὰς θυσίας — ἐν αἷσιν ἢ ἄλλαι ἄθωκα ἰσθμιαῖς. Sequens μεγαλόπρεπῶς idem est, quod mox dicitur ἐν πολιτείαις. IDEM.

Τὸς ἀγίωτάτοις τῶν ἱερῶν] Eadem sunt, quo modo τὰς πατρίους θυσίας dixerat, de quibus scriptum erat ἐν ταῖς κίβησι, in tabulis legum, unde dicitur τὰ ἐν τῶν κίβητων

θίαι. idem quod κατὰ τὰ πάτρια θίαι, apud Lysiam adv. Nicomachum §. f'. qui ipsum illud, quod hic Laeretes reprehendit, fecisse accusatur. Cf. et Plutarchus in Solone p. 92. B. IDEM.

Ἀπὸ μισθωμάτων ἔθουον] Didymus apud Harpocrationem interpretatur ἐκ τῶν τιμαρῶν προσέδων, probantibus Mansueto et ad h. l. Wolfio: improbantibus Valesio ad Harp. p. 95. et Corae ad h. l. qui rectius interpretantur ex locatione. Hic quidem omnium optime vim dictionis explicuisse videtur. Primum docet e loco Lysiae modo cit. aliud quid esse ἀπὸ τῶν προσέδων θίαι sive ἀπὸ τῶν προσέδων χρημάτων, quae Nicomachus nefarie in adscititiis sacrorum contempsisse dicitur, ita ut, unde patria celebrarentur, non superesset. Tum, Valesium secutus, verborum ἀπὸ μισθωμάτων θίαι subiicit hanc interpretationem: Ἐστὶ δὲ τοῦτο τὸ μισθῶν ἐπιθέτους τῶν, οὐ κατὰ μέτρον ἀλλ' ἐλαττωρῶς οὕτως, ὅσα τὰ ἐργολαβίασιν ἐπ' ἀλλῶν οὐλοῦν τῶ κέρει τῶ ἀπὸ τούτου, ἢ τῷ ζῆλῳ, οὐδὲν ἴστω ἢ τὸν ἐπιθέτους· ὅσα, ἐπὶ τῷ προσέδων, εἰ δὲ ἐπιθέτους τὰς θίαις θίαις κατὰ τὰ πάτρια, εἰ δὲ προσέδων οἷα ἐξήμασι εἰς ἐπιθέτους βούς ὄντων, διὰ τὸ προσπαλαιώσθαι αὐτὰς εἰς τὰς μὲν πατρίους, ἀλλ' ἐπιθέτους ἑορταῖς καὶ θυσίας, ἰβήλας οὐ τῶν ἱερῶν διονομαῖα τῶν ἑορτῶν καὶ τῶν θυσιῶν τῶ ἐξ ἐλαττωρῶν καὶ ἑορτῶν αὐτὰς ἐπιθέτους ἑορταῖς καὶ ἰβήλας τούτου, Ἀπὸ μισθωμάτων θίαι. Cum qua interpretatione fere consentiunt deo Veteres Grammatici in Bekkio An. Gr. V. I. p. 207. et 432. IDEM.

Οὐ γὰρ ἐν ταῖς π. — παρθέτοις] Conferri possunt quae refert de Socrate Xenophon Mem. I. 3. §. 3. et praecipuum ad Nicool. p. 18. E. τὰ περὶ τῶν θεῶν πᾶσι μὲν ἄς ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν π. τ. Α. εἶναι ἐν ἡ. l. est constare in, uti et op. Aristot. Rhet. I. 5. 21. τὸ πλεονεξῆσαι ἐν τῷ χρῆσθαι

τελείαις ἐνόμιζον εἶναι τὴν εὐσέβειαν, ἀλλ' ἐν τῷ μηδὲν κινεῖν ὡν αὐτοῖς οἱ πρόγονοι παρέδοσαν. ¹ καὶ γὰρ τοὶ καὶ τὰ παρὰ τῶν θεῶν οὐκ ἐμπλήκτως οὐδὲ ταραχωδῶς αὐτοῖς συνέβαινον, ἀλλ' εὐκαίρως καὶ πρὸς τὴν ἐργασίαν τῆς χέραις καὶ πρὸς τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν.

ββ. Παραπλησίως δὲ τοῖς ² εἰρημένοις καὶ τὰ πρὸς σφᾶς αὐτοῦς διώκουν. οὐ γὰρ μόνον περὶ τῶν κοινῶν ἀμ-
νόουν, ἀλλὰ καὶ περὶ τὸν ἴδιον βίον τοσαύτην ἐπιποιῦντο
πρόνοιαν ἀλλήλων, ὅσῃν περὶ χρῆ τούτους εὖ φρονοῦντας καὶ
πατρίδος κοινωνοῦντας. οἱ τε γὰρ πενέστεροι τῶν πολιτῶν 146
τοσαύτον ἀπειχον τοῦ φθονεῖν τοῖς πλείω κεκτημένοις, ὥστε
ὁμοίως ἐκήδοντο τῶν οἰκῶν τῶν μεγάλων ὡς περὶ τῶν σφε-
τέρων ³ αὐτῶν, ἠγούμενοι τὴν ἐκείνων εὐδαιμονίαν ⁴ αὐτοῖς
144 εὐπορίαν ὑπάρχειν· οἱ τε ταῖς οὐσίαις ἔχοντες οὐχ ὅπως ὑπερ-
εἰρών τούτους καταδεέστερον πράττοντας, ἀλλ' ὑπολαμβάνον-
τες αἰσχύνῃ αὐτοῖς εἶναι τὴν τῶν πολιτῶν ἀπορίαν ἐπι-
μνον ταῖς ἐνδείαις, τοῖς μὲν γεωργίας ἐπὶ μετρίαις μισθώ- b

¹ τωγράφου A. C. L.

² παρερημένοις A. C. L.

³ αὐτῶν L.

⁴ αὐτοῖς A. L.

μᾶλλον ἢ ἐν τῷ παρῶνθαι. Κοινὴν autem est abrogare, immutare. Sic in Evag. p. 190. C. τὴ ἀπὸ τῶν μὴ καλῶς ἔχόντων. Coniungitur cum μετατιθέσθαι ad Nicool. p. 18. B. In Evag. p. 201. D. convenit cum λέγειν, abrogare. Herodotus III. 80. dixit τὰ ἥμισυ κοινῶν. IDEM.

Οὐκ ἐμπλήκτως οὐδὲ ταραχωδῶς] Roots Wolfius ad h. l. 'Hæc verba pertinent ad τὴν διακρίσιν τῶν ἐρῶν καὶ τῶν ἀέρον, cum anni quadrantes suam temperiem non servant. — Item τὴ ἐμπλήκτως huc etiam accommodari potest, cum subitis sunt aeris et tempestatum mutationes.' Prius ἐμπλήκτως Cornes interpretatur ἐπιμαθῆναι, pro quo Homerum Od. γ. 132. ἐμπλήκων dixisse ait. Certe si ita accipiat, quodammodo explicatur eo, quod sequitur, ταραχωδῶς, quod idem valet ac ἀνάκτως, ἀκαίρως, quippe utrumque opponitur sequenti εὐκαίρως. Occurrit etiam ἐμπλήκτως apud Theoclyd. III. 82. ubi Schol. interpretatur ματαιῶς. Et cum aliis ejusdem significationis adverbis, εὐθῶς, ἀκαίρως, ἀφῆτως, ἐπιπλήκτως, ἐπαφῶς, ἀσυνήτως, recensetur a Polluce V. 121. IDEM.

Τὰ πρὸς σφᾶς αὐτῶν] Hoc est civium inter consuetudo. Primum dixit de cultu Deorum: nunc progreditur ad private vite rationem describendam, τὸν ἴδιον βίον,

ut ipse mox dicit. Cernitur autem in hac laude reprehensio equalium, quos plane aliter egisse significat §. λ'. IDEM.

Ἐπιποιῦντο πρόνοιαν ἀλλήλων] Πρόνοιαν προνοεῖσθαι τινος, curam gerere alieujus, frequens apud Isocratem dictio. Vid. Paneg. p. 41. B. De Pace p. 175. D. Genitives pendet a suppressa prepositione πρὸς, quæ addita reperitur ad Phil. p. 96. A. Plat. p. 297. A. Idem uno verbo dicitur προνοεῖσθαι Panath. p. 249. B. idemque significat quod ἐπιμαθῆναι apud Galenum Protrept. C. VIII. ἰσότητως — παρὰ τῶν τῶν μὲν ἑαυτοῦ πλείων ἀκριβῶς προνοοῦμεν, μῶνον γ' ἑαυτοῦ παρῶνθαι ἐπιμαθῆναι. IDEM.

ἠγούμενοι — ὑπάρχειν] Cum his ex Orat. de Perm. ἠγούμενοι τὴν ἀγῆταν τὴν πρὸς ἑμὲ πρὸς ἑτέρον χριματισμὸν ποιεῖσθαι, καὶ προδικῶν, κ. τ. λ. comparat Orellius in Ann. p. 209. IDEM.

Ὅχι ὅπως — ἀλλὰ] non solum non — sed etiam. Plenius ὅχι ὅπως — ἀλλὰ καὶ de Pace p. 186. C. Basir. p. 222. B. Vid. Slaughter Lect. And. p. 280. ab eoque laudati. IDEM.

Γεωργίας] H. l. agros colendas, de ipsa agricultura infra legitur §. ιζ'. De agriculture studio apud Athenienses vid. Xenophon Oecon. C. IV. V. XII. IDEM.

σαι παραδίδόντες, τοὺς δὲ κατ' ἐμπορίαν ἐκπρόμποντες, τοὺς δ' εἰς τὰς ἄλλας ἐργασίας ἀφορμὴν παρέχοντες, ὃ γὰρ ἐδεδίωσαν μὴ ἀνοῦν δάκτυρον παιδοικῆ, ἢ πάντων στερηθῆναι, ἢ πολλὰ πράγματα σχόντες μέρος τι κομίσαντο τῶν προ-
 εδόντων· ἀλλ' ὁμοίως ἐδάδρουν περὶ τῶν ἐξ ἡμῶν δεδομένων ὅσπερ περὶ τῶν ἐνδον κειμένων. εὐραὺν γὰρ τοὺς περὶ τῶν συμβολαίων κρινόντας οὐ ταῖς ἐπιτηδείαις χρωμένους, ἀλλὰ τοῖς νόμοις κειθόμενους, οὐδ' ἐν τοῖς τῶν ἄλλων αἰγῶ-
 σιν αὐταῖς ἀδικεῖν ἐξαίσίαν παρασκευάζοντας, ἀλλὰ μάλ-

¹ ἰδίαι A. C. L.

² ἐπίθετον ἴστων A. C. L.

³ ἀδικεῖν A. C. L.

⁴ ἀνακαμίντων A. C. L.

⁵ τοῖσιν A. C. L.

⁶ καταχρημένους A. C. L.

[Κατ' ἐμπορίαν ἐκπρόμποντες] Sic Trapez. p. 359. A. ἰ παρὶς — (μὴ) ἐξέμμελλον ἡμᾶ κατ' ἐμπορίαν καὶ κατὰ διαβολήν. Solonem κατὰ θεωρίας πρόφασιν Athenis profectum, narrat Herodotus I. 29. IDEM.

[Ἀφορμὴ] subsidia, unde operis aut mercature initium fieret, itaque pecunie, quæ apud Atticos propria hæc voce dicebatur; pecunia procul; et istius diæta sedit. Vid. Harpocration in v. Μουσικός ad. eam. Valerius ad eum p. 14. et ad Notas Manassæ p. 108. et 104. Cornes ad h. l. et in Add. p. 334. item Casaubonus ad Theophr. p. 138. IDEM.

[Μέρος τι κομίσαντο] partem aliquam recuperant. Καμίνωμαι suspensio est recuperare. Vid. Thomas Mag. in v. et quot laudat. Ovidioscripsit: Ex Isocrate notentur sequentia: Arabid. p. 153. D. De Pace p. 163. D. Bvay. p. 195. A. Plat. p. 301. C. Trapez. p. 359. E. 360. C. adv. Callim. p. 379. A. Adastar Andocides Or. III. §. γ'. Xenoph. Mem. S. IV. 4. 17. Herodot. IV. 179. IDEM.

[Ταῖς ἐπιτηδεύσεσιν ἀποχρημένους] Quid hoc sit, patet ex opposito. ταῖς νόμοις κειθόμενος, scilicet, nulla habita pecuniarum lege cessantiarum ratione, delinquentibus indulgens, vahim dare, certe concedere ad debite pecunie reddendus tempus differant. Ταῖς συνηθηθεύσεσιν interpretatur Cassius. Cf. et Stephani Diar. V. p. 29. Sententiam quodammodo illustrant hæc ad Nicolai. p. 18. C. τὰς ἀδικίας καὶ, καὶ αὐτὸς ἐν ἐπιτεθῆσιν ἀποχρημένους, καὶ περὶ χάριτος, καὶ ἰσότητος ἀλλήλων, ἀλλ' αὐτὰ ταῦτα καὶ γὰρ τῶν ἀδικῶν γίνονται. Wolfius ad hæc: "Quandæ (inquit) ut Terentius ait, "judices propter invidiam adimunt civiti et ex misericordia addunt pauperi." IDEM.

[Οὐδ' ἐν τοῖς τῶν ἄλλων αἰγῶσιν ἀδικεῖν ἐξαίσίαν παρέχοντες.] Proposita impruicentis que, quem: recte: ait Cicero pro Milone 16. "maximam inhebrebram esse pecuniam." Laugius et Cornes ediderunt

ἀδικίας. Sed, nie quidem judice, sententia postulat αἰτίας. Pendent hæc ab antecedenti hæcæ quod dicitur de divitiibus, qui pauperioribus pecunia mutuo dabant. Hi videbant, judices αἰτίας, ipsi, h. e. pauperibus illis, nullam præberi fraudandi facultatem (ἀδικεῖν sive τῷ ἀδικεῖν ἐξουσίαν). Quomodo? In τοῖς τῶν ἄλλων αἰγῶσιν, in reliquarum judicibus, hoc est in aliorum pauperum, si qui forte fidem fregissent, nec debita solvissent, cassis didicandis, dum eos culpa liberarent. Etenim clemencie, τῇ ἰουστικῆ, erga delinquentes nullus locus erat, ut modo vidimus: sed ipsi judices reis magis infesti erant, quàm ipsi illi qui injuriam acceperant. Atque sic etiam edidit Wolfius, quantum in Annot. præfære videtur αἰτίας. "Judicia enim (inquit) pecunia pauperes erant Athenis, et quotannis judices mutabantur. Itaque collidebant inter sese, sicut etiam in dicendis testimoniis. Unde proverbium ἀδικεῖν μοι μακροτέρως." De quo Cf. Erasmus in Adag. p. 569. IDEM.

[Ἀλλὰ μάλιστα ἐπιτηδεύοντες τ. ἀ. ἀ. τ. ἀ.] Oī ἀποστρεφόντες sunt fraudatores, qui alios mutua data pecunia fraudant. Sic occurrit etiam adv. Loehitem p. 398. B. Ὀργίζεσθαι: proprie dicitur de populo in judicio. Ad horum attem verborum rectam intelligentiam notanda extractio legitum Solonis, de quibus potissimum loquitur Isocrates, ita comparata et lædentem patitur læni atque illius persequerentur. Quam ipse optimam civitatis formam protulit apud Plutarch. in Sol. p. 88. C. Qud etiam perhibet ipsius dictum apud Stobæum Flor. S. XIII. p. 368. Ed. Goss. si δὲ βούλησιν καὶ νόμῳ, ἴσῃ δὲ δίκῃ, περὶ πολυτάλας ἀδικίας, δεσπὶ μοι αἰτίας ἀρίστη πρόστασις, καὶ μάλιστα εὐχέσθαι δημοκρατίας, ἐν ἣ τὸν ἀδικεῖν τῶν ἀδικησάντων οὐδὲ ἴσῃσιν εἰ μὴ ἀδικησάντων ἐπιβέβλησται καὶ παλάστῃσιν. laudatam Meursio in Solone C. XXIX. et de quo plura dedit Cl. Wyttenbachius

λον ὀργιζομένους τοῖς ἀποστρεοῦσιν αὐτῶν τῶν ἀδικουμένων, καὶ νομιζοντας διὰ τοὺς ἀπίστα τὰ συμβόλαια ποιούντας μείζω βλάπτεισθαι τοὺς πύνητας τῶν πολλὰ κεκτημένων· τοὺς μὲν γὰρ, ἦν παύσονται ¹ προϊέμενοι, μικρῶν προσόδων ² ἀποστραθῆσεσθαι, τοὺς δ', ³ ἦν ἀπορήσῃσι τῶν ἐπαρκούντων, εἰς τὴν ἐσχάτην ἐνδύειαν ⁴ καταστήσεσθαι. καὶ γὰρ εἰ τοὶ διὰ ταύτην τὴν γνώμην ⁵ οὐδεὶς οὐτ' ἀπεκρίπτετο τὴν οὐσίαν οὐτ' ὠκνεῖ συμβάλλειν, ⁶ ἀλλ' ἦδιον εἰρῶν τοὺς δαυνοζομένους ἢ τοὺς ἀποδιδόντας. ἀμφοτέρα γὰρ αὐτοῖς συμβαίνειν, ἅπερ ἂν βουληθεῖεν ἄνθρωποι νοῦν ἔχοντες· ἅμα γὰρ τοὺς τε πολίτας ὠφέλου καὶ τὰ σφέτερ' αὐτῶν ἐνεργὰ καθίστασαν. κεφάλαιον δὲ τοῦ καλῶς ἀλλήλοισ ὀμιλεῖν· αἱ μὲν γὰρ κτήσεις ἀσφαλεῖς ἦσαν, οἷς περ κατὰ τὸ δίκαιον e

¹ προσωαίμενοι A. C. L.² ἀποστρέφεισθαι A. C. L.³ ἂν A. C. L.⁴ κατασταθῆσεσθαι A. C. L.⁵ οὐδὲς om. A. C. L.⁶ οὐδὲς, ἀλλ' A. C. L.

in animadversione ad Plutarchi Conviv. Sap. p. 154. D. Hinc item explicanda videntur Lysim hinc Pro Callia: ἔξιν δὲ μοι δευαί εἶμαι, εὐ τούτους ἴδων ἠγασθαι τὸν ἀγῶνα, ἀλλὰ καὶ ἀπάστων τῶν ἐν τῇ πόλει. IDEM.

καὶ νομιζοντας — κατασταθῆσεσθαι] Cum Demosthens in Phormionem §. 17. comparavit Valesius Emend. IV. 4. Quod affinet ad verba ἦν παύσονται προσωαίμενοι, non dubito quin supervacanea sit Cornis coniectura προσωαίμενοι, et προσωαίεσθαι: hic recte interpretatus fuerit Wolfius in Ann. augere opes mutuo danda pecunia, aut clientelis addiscendis rem familiaritatem amplificare, allato loco quodam Pausaniz, eundem eodem modo ac h. l. me alibi legere non memini. Cf. tamen Thucyd. II. 33. 85. ibique Schol. Herodotus VI. 66. ibique Valoken. item IX. 36. Itaque non capio, cur miretur Cornes, Harpocratonem in voce: Προσωαίεσσαντο, ἀπὸ τοῦ Ἀρπαιώεσσαντο. Ἰσαίος ἐν τῇ κατὰ Νικοδήμου. Οὐδὲς σφόντος προσωαίεσσαντο, εὐδ' ἠμφισβήτησι τῆς κληρονομίας ἐκείνου (ἀκίνητ' editur de Pyrrhi hœred. in it.). nullam fecisse hujus Isocratæ significationis mentionem. Neque enim prorsus eadem est, ac in loco Isæi, ubi designat injustum conatum hereditatem sibi vindicandi, uti et sequens ἠμφισβήτησι declarat: quod secus est nostro loco, ubi de justo ac debito favore agitur. — Ceteram ἀποστρέφεισθαι, est futuram medium pro passivo ἀποστρέφεισθαι, quod frequens est apud Atticos. Vid. Pierssonus ad Mœriam p. 13. 367. et 21. Hemsterhasius ad Thomam Mag. p. 852. Valckenaesius ad

Theocritum Id. I. 26. Sic ap. Thucyd. VI. 91. est ἀποστρέφονται pro ἀποστρέφεισσαντο. V. 56. ἀδικήσεσθαι pro ἀδικήσονται. Fanag. p. 80. C. ἀλλάγησονται pro ἀλλάγηθῆσονται. Quapropter haud inepta est Cornis suspicio, pro eo quod sequitur κατασταθῆσεσθαι restituendum esse καταστήσεσθαι, prorsertim cum id etiam alibi exstat in Archid. p. 132. A. IDEM.

Ἀπεκρίσσαντο] Ἀπεκρίσσαντος h. l. sibi reseruate, in summa caeca abscondite, ex vi verbi medii, quam recte ostendit Cornes. Eodem sensu eademque de re verbum occurrit apud Isanum De Apollod. hœred. §. 4. τί χρὴ τὸ μέγεθος πλείων; οἷα, εἰ μὴ ἴτεροι τὰ μὲν κρεῖσσιν ἴσθ' ἴσσαντο λαμβάνου, τούτων μὲνδ' οὐκ, τὰ δ' ἑαυτῶ μέγαν κρεῖσσαι σάξιν; οὐδ' αἱ (forte rectius legatur οἷα, εἰ) πύλις δῖταις χερμάταν, ἐν πρώτοις εἰσφίεσσι καὶ μὲνδ' ἀποκρίσσαντο τῶν ἴσσαν; Antiquitas, et adhuc puerio Isocrate, divitiis magno honori erant Athenis, ita ut quisque se ditiozem, quam revera esset, simularet: postea periculo, ob sycophantarum calumnias, ut cogeerat opes dissimulare, ἀπεκρίσσαντο. Quæ de re classicus est locus ἐπιτὶ τῆς ἀντ. §. κς'. ° 1. IDEM.

Τὰ σφέτερ' αὐτῶν ἠερὰ καθ.] Scil. χρέματα, vel et ὑτίματα. Sunt autem χρέματα ἠερὰ pecunia, quæ feneratorum dant, questivæ, dicta etiam χέρματα, quibus opposita sunt ὑτίματα ἠερὰ ap. Aristot. Rhet. I. 9. 34. IDEM.

Αἱ μὲν γὰρ κτήσεις — πλείων] Pro ἔτι αἱ μὲν ut supra meminimus. Eandem vocem oppositio est in præcepto ad Dem. §. 5. καὶ τὸν πλεί-

ὑπάρχον, αἱ δὲ χρήσεις ¹ κοιναὶ πᾶσι τοῖς δεομένοις τῶν πολιτῶν.

γ'. Ἰσως ἂν οὖν ² τις ἐπιτιμήσειεν τοῖς εἰρημένοις, ὅτι τὰς μὲν πράξεις ἐπαινῶ τὰς ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις γεγενημένας, τὰς δ' αἰτίας οὐ φράζω, δι' αἷς οὕτω καλῶς καὶ ³ τὰ πρὸς σφᾶς αὐτοὺς εἶχον καὶ τὴν πόλιν διώκουν. ἐγὼ δ' οἶμαι μὲν εἰρηκέναι τι καὶ τοιοῦτον, οὐ μὲν ἀλλ' ἔτι πλείω καὶ σαφέστερον πειράσομαι διαλεχθῆναι περὶ αὐτῶν.

ιδ'. Ἐκείνοι γὰρ οὐκ ἐν μὲν ταῖς ⁴ παιδείαις πολλοὺς 145

¹ ἐπίσης κοινὰ A. C. L.

² τις ἐπιτιμήσειεν A. C. L.

³ τὰ om. A. C. L.

⁴ παιδείαις A. L.

των χρέματα καὶ κτήματα κατασκευάζειν ἔστι δὲ χρέματα μὲν τοῖς ἀπολαύσῃ ἰσοσταμίνοις, κτήματα δὲ τοῖς κτῶσθαι δυναμένοις. uti recte edidit Coraes pro vulgari χρέσθαι ἔν. et hunc locum cum simili Aristot. Rhet. I. 5. 19—21. contulit: quem cum nostro etiam contulisse, operis pretium fuerit. Idem Aristot. Polit. II. 3. postquam dixisset apud Laeodemonios omnia communi usui patere, addit: φανερόν τούτων, ὅτι βίβλιον, εἶναι μὲν ἴδιαις τὰς κτήσεις, τῇ δὲ χρήσει κοινῇ κοινάς. Comparetur egregius locus Teletis apud Stobæum p. 522. et sq. item Cicero Ep. ad Div. VII. 29. Pintarch. Sol. p. 90. A. Xenophon. de Laeod. Rep. p. 682. E. Quod ad rem ipsam attinet, notissimum habemus Cimonis exemplum apud Nepotem in Cim. C. IV. Plutarch. in Pericl. p. 156. F. IDEM.

[Ἐγὼ δ' οἶμαι μὲν εἰρηκέναι τι καὶ ταῦτον] Causa enim horum omnium erat in prudenti reip. moderatione, recta aequalitatis notioe, ceteri. de quibus supra §. ι'. θ'. et passim hic illic dixit. IDEM.

[Ἐκείνοι γὰρ οὐκ — εἶχον] Intelligitur omne genus magistrorum et inspectorum, qui in Atheniensium institutione permulti erant, et hoc fere ordine sibi invicem succedebant: παιδαγωγός, παιδοτρέβης (qui corporis habitum et exercitia curabat, τὴν παιδοτρεβίαν, cuius pars erat ἡ γυμναστική), γυμνασιποδιδάσκαλος, ἀθροιστής, ζωγράφος, procedente estate, ἀθροιστικὸς, ζωμῆτρης, σχολολόγος. Mox e pueritia in erbebos egressis, quod febat decimo octavo ætatis ætate, ut mox videbimus, præerant κοσμητής, παιδοτρέβης, ὑπὸ λήμαχος, γυμνασιάρχης. Vid. elegans locus Teletis apud Stobæum Serm. XCVI. p. 535. 14. Ed. Gesn. eique adhibeatur Plato in Pratogora p. 325. C — 326. D. item Isocrates περὶ ἀντ. Ed. Orrell. p. 91. Aristophanes in Nubb. 958 — 980. Æschines Socrations in Axiocho Cap. VII. et VIII. Qui cum ejus rei

curam Areopago tribuat, quod et mox Isocrates facit, ejus verba adscribamus: ἐπέτασαν δὲ (τὸ βροφός, de puero loquitur) εἰς τὴν ἰππαστίαν ἀφίκεται, πολλοὺς σίτους διατλήσαν, καὶ γυμνασται καὶ παιδοτρεβῆς τυροσπῶντες· αὐξήμενοι δὲ, κεντῖκα, ζωμῆτραι, τακτικαί, πολλὸν πλῆθος διασωτῶν. ἰπειδὴν δὲ εἰς τοὺς ἐφάβους ἵγγραψῆ, καὶ φόβος χέριεν εἰς, τὸ λιπαῖον, καὶ Ἀκαθήμενοι, καὶ γυμνασιαρχία, καὶ μάβδη, καὶ καπνὸν ἀμειβόμενοι καὶ πᾶς ὁ τοῦ μακροσίου χρόνος ἔστιν ὑπὸ σωφροσπτάς, καὶ τὴν ἐπὶ τοῖς θεοῖς αἴσαν τῆς ἐξ Ἀρίου πάγου βουλῆς. Sophronistæ ejusmodi decem erant Athenis, ex singulis tribubus, notantibus Etymologo in voce, et distinctius Grammatico Bekkeri V. I. p. 301. Σωφροσπταί· ἀρχοντὶς τινος χιμερῶντα, δέκα τὴν ἀριθμόν, ἐκάστης φυλῆς εἰς. ἰσημελοῦντο δὲ τῆς σωφροσύνης τὴν ἐφάβην, μισθὸν παρὰ τῆς πόλεως λαμβάνοντες ἑκάστος καθ' ἡμέραν δραχμῆν. Idem dicebantur κοσμηταί. Cf. Meursius Lect. Att. II. 5. p. 65. Pollux VIII. 138. ibique Hemsterh. quem corrigat Boeckh. de Œcon. Civ. Ath. V. I. p. 256. in nota. Petitius de Legg. Att. p. 384. Universe non ingenii tantum, sed multo etiam magis morum ratio habebatur in liberorum institutione. Multa loca laudantur in Annot. ad Crouzeri Orat. de Civitate Athenarum omnis humanitatis parente p. 57. Ad totum hunc locum pertinent verba Dionysii Hal. qui ait, veteres Athenienses πλείω τὰν ἰσημελίαν ποιῆσθαι τοὺς πατέρας τῶν υἱῶν διδρῶν γενομένων ἢ πλείων ὄντων ἰσημοῦντο ἰσημελιάνους ἕως οὐκ ἐξ ἐκείνης τῆς παιδείας, ἀλλ' ἐκ ταύτης τῆς σωφροσύνης μάλλον ἐφελκῆται τὸ κοινόν. R quibus nos quidem majus presidium pro lectione παιδείας, quam pro altera παιδείας, poti posse putamus. Nec tamen illud cum Langio restituendum Dionysii. Hic enim Isocra-teum παιδείας explicuit verbis παιδων ὄντων, unde sequitur ἐξ ἐκείνης τῆς παιδείας positum esse pro ἐκ τῆς τῶν παιδων παιδείας seu

τοὺς ἐπιστατοῦντας εἶχον, ἐπειδὴ δ' εἰς ἀσφραῖς δοκιμα-
σθεῖεν, εἴην αὐτοῖς ποιεῖν ὅ τι βουληθεῖεν, ἀλλ' ἐν αὐταῖς
ταῖς ἀκμαῖς πλείονος ἐπιμελείας ἐτύγχανον ἢ παῖδες ὄντες. b
οὕτω γὰρ ἡμῶν¹ οἱ πρόγονοι σφόδρα περὶ τὴν σωφροσύνην
ἐσπούδαζον, ὥστε τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλήν ἐπέστησαν
ἐπιμελεῖσθαι τῆς εὐκοσμίας, ἧς οὐχ οἷόν τ' ἦν μετασχεῖν
πλὴν τοῖς καλῶς γεγενοῖσι καὶ πολλὴν ἀρετὴν καὶ σωφροσύ-
νην ἐν τῷ βίῳ ἐνδεδειγμένοις, ὥστε πάντων αὐτῶν εἰκότως
διενεγκεῖν τῶν ἐν τοῖς Ἑλλησι συνεδρίων.

¹ οἱ πρόγονοι ἡμῶν περὶ A. C. L.

ἀγωγῆς, e puerorum institutione, cui oppo-
nuntur ex τούτοις τῆς σωφροσύνης, h. e. τῶν ἀ-
δῶν, cum aetate disciplina civis virilis etatis
in officio retinentur. De simili Lycurgi
instituto apud Spartanos refert Xenophon
de Rep. Laced. p. 678. E. sq. Si cui h.
l. magis placeat παιδείας [dedit enim
Bergmannus παιδείας], interpretandum erit,
ut fecit, Coraes, in ταῖς τῶν παιδῶν ἀγω-
γαῖς, in puerili institutione. IDEM.

Ἐπειδὴ ὅτι εἰς ἀσφραῖς δοκιμασθέντων post-
quam virilem aetatem consecuti essent. Si-
gnificatur omne illud aetatis tempus quod
pueritiam sequitur. Illustratur loco ex
Æginet. p. 386. C. ubi opponuntur ἰσ-
μὴν γὰρ καί τις ἡμῶν ἐπὶ ἐπειδὴ ὅτι εἰς ἀσφραῖς ἐγε-
νήμεθα. idemque est, quod in Pamath. p.
277. B. de Lacedaemoniorum pueris (καισὶ)
dicit: ἰσμοὶ δ' ἂν ὅτι εἰς ἀσφραῖς συνετάσσον.
Ibid. p. 251. C. ἀπὸ τῶν νεωτέρων distin-
guat τοὺς νεωτέρους, καὶ τοὺς εἰς ἀσφραῖς
δοκιμασθέντων, virilis aetatis homines.
Idem simpliciter verbo dicitur δοκιμαζεσθαι,
et in primis de iis adhibetur, qui in suam
tutelam veniunt, a tutoribus liberati, ut
opponatur τῷ ἐπιτροπεύεσθαι. Sic de Bi-
gis p. 352. B. de Alcibiade legimus:
ἐπιτροπεύει ὅτι ἐπὶ Περικλέους — δοκιμασθέντις
ἡ κ. τ. λ. de quo loco cf. Budæus in Comm.
L. Gr. p. 67. Lysias adv. Diagit. §. γ'.
ἐπειδὴ δεδωκεμῶσι καὶ ἀπὸ γυμνασίου. Isacus
de Astyrh. hered. §. θ'. Harpocr. δοκι-
μασθέντις, ἐπὶ τοῖς εἰς ἀσφραῖς ἔγγραφαις, ad
quem plura dedit Valsius p. 22. Ὁρφα-
νοῦς δοκιμάσαι dixit Xenophon de Rep.
Ath. p. 699. D. Id. autem Athenis ita
sebat, ut eorum nomina inscriberentur ta-
bulæ, quæ dicebatur ληξιαρχικὴ γράμμα-
τις, cuius mentio est ap. Isocr. de Pace
p. 176. D. cf. etiam Harpocr. in v. idque
sebat vicesimo aetatis anno, postquam inde
a duodevicesimo anno dicti essent ἰσμοί.
Vid. Pollux VIII. 104. et 105. Exem-
plum ejusmodi adolescentis, qualem hic
desineat Isocrates, habemus apud Toren-
tium Andr. Act. I. Sc. I. v. 24. sqq.

" Nam is postquam exoessit ex ephebis,
Sosis,

Liberius vivendi fuit potestas: nam antea,
Quel veire posses, aut ingenium noscere,
Dum aetas, metas, magister prohibebant;
Quod jam Wolfius notaverat. IDEM.

Ἐν αὐταῖς ταῖς ἀκμαῖς] in ipso aetatis
flore, vigore. Eodem sensu voce ἀκμαὶ
utitur in Orat. ad Philippum p. 84. C.
εἰδὸς τὴν λόγον τοῦτω οὐ τῆς ἡμῶν ἐπιμε-
λέμενοι (jam senex scribebat Isocrates),
ἀλλ' ἀνδρὸς ἀνδρῶσαν τὴν ἀκμὴν ἔχοντος; cujus
loci ultima verba respexit Aristot. Rhet.
III. 11. 2. Valcken. margini adscripsit:
' Ep. Socrat. p. 61. 2.' Item in Evag.
p. 204. A. et in Ep. ad Iasonis liberos p.
418. D. Hinc verbum ἀκμαζέειν, ejusque
oppositum παρακμαζέειν, quibus utitur Xe-
noph. Mem. IV. 4. 23. IDEM.

οὕτω γὰρ — εὐκοσμίας] Idem §. ιζ'.
dicitur κατὰ τὴν ἰσοκρατίαν καὶ δικαιοσύνην τῆς ἐ-
ταξίας. Quod sequitur ἔς, referendam
ad εὐλοῖαν, non ad εὐκοσμίας. IDEM.

ταῖς καλῶς γεγενοῖσι] bene natis. Cf.
Steph. Diatr. V. Recte Wolfius nobilitatem
istam, more Attico, intelligendam
dicit, ut utroque parente civis natus sit,
ἐξ ἀστῶ καὶ ἀστῆς, ut ex legitimo conju-
go et parentibus, non infamibus, procre-
atus. IDEM.

Ὅτι πάντων αὐτῶν — συνεδρίων] De
Areopagi prae omnibus aliis judiciis praes-
tantia, justitia, gravitate, plura sunt ve-
terum scriptorum loca. Lysias adv. An-
doc. §. ὅ. vocat σημαντάτων καὶ δικαιοσύνης
δικαστήριον. Lycurgus adv. Leocr. §. ὅ. κά-
λιστον ἔχοντες τῶν Ἑλλήνων παραδιδύματα, τὸ
ἐν Ἀρείῳ πάγῳ συνέδριον, ὃ τρεῖσιν διαφέρει
τῶν ἄλλων δικαστηρίων, ὥστε καὶ παρ' αὐτοῖς
ὁμολογεῖσθαι τοῖς ἀποστομίοις δικαίαν ποιῶ-
σθαι τὴν κρίσιν. Aristides Panath. p. 15.
E. οὐ γὰρ ἴσθιν (inquit) ἵπὲρ τῶν ἄλλων
πάγων οὐδὲν εἶρῆν ἢ τις ὑπερβολὴν ζητεῖν, p.
91. A. vocat τῶν ἐν τοῖς Ἑλλησιν δικαστη-
ρίων ἐπιμέτατον καὶ ἀγύρωτον. pag. 94. Α.
μὴ εἶναι διοίσι καλλίω λαβεῖν ἀριστοκρατίας

ε. Σημείους δ' ἂν τις χρῆσταιτο πρὸ τῶν νόσθε καθορισ-
 τῶν καὶ τοῖς ἐν τῷ παρόντι γιγνομένοις· ὅτι γὰρ καὶ οὖν
 ἀπάντων τῶν περὶ τὴν αἰρεσιν καὶ τὴν δοκιμασίαν¹ πατη-
 μελημένων ἴδιαιμι ἐν τοῖς ἄλλοις πράγμασι. οὐκ
 ἀνεκτοὺς ὄντας, ἐπειδὴν εἰς Ἄρειον πάγον ἀναβῶσιν, ὁπότε
 τὰς τῆ φύσει χρῆσθαι καὶ μᾶλλον τοῖς ἐμοὶ νομίμοις ἢ

¹ ταύτην καθορίστων A. C. L.

alibi. Addatur Themistius Or. quomodo Philosopho dicendum sit p. 46. Xenoph. Mem. III. 5. 20. et egregia laudatio Areopagi ap. Demosth. adv. Aristocr. §. 14. Alia, de quibus Menardus in Areop. C. IV. Plura de cura honestatis ei mandata vid. ad §. 14. IDEM.

Ἀπάντων τῶν περὶ τὴν αἰρεσιν καὶ τὴν δο-
 κίμασιαν ταύτη καθορίστων] Locus obscu-
 rior, de quo sic Wolfius: 'Eos, qui sedent
 circa delectum et probationem hanc. Verba
 suspitione mendii non vacant, obscura
 certe sunt. Puto tamen eam esse senten-
 tiam, ut intelligantur designati et delecti,
 seu adsoiti in Senatam Areopagiticam, qui,
 etsi alias improbi, tamen eo in loco mu-
 nere funguntur, et quasi παλγγοσσι quae-
 dam immutati, gravitatem et sanctitatem
 quandam prae se ferre incipiunt. Si τῶν
 καθορίστων ἐπὶ τὴν αἰρ. καὶ τ. δοκ. τ. qui de-
 missi sunt ad hanc electionem et probationem
 legatur, intelligerentur et ἀρεθίστας καὶ
 δοκιμασθέντας Ἄρειον πάγον εἶναι ἢ εἰς Ἄρειον
 πάγον ἀναβῆναι, designati et creati Areo-
 pagitae.' De qua conjectura ita disputat
 Coraes: 'Καὶ καλῶς ἂν εἶχεν ὄτω γράφειν,
 εἰ καὶ ἀπὸ τῆς Περὶ ἢ ἐπὶ παρελαμβάνετο
 γρηθασίς IV τῶν, τῶν καθορίστων ἰουτὸς ἐπὶ
 τῶν αἰρεσιν, τῶν τῶν, τῶν προερχομένων ἐπὶ
 τῶν δοκιμασθέντων καὶ ἀρεθίστων Ἄρειον πάγον,
 ἢ τῶν ἐφοριῶν τῆς τιμῆς ταύτης.' Langius:
 'Verto (inquit) quamdiu examinantur et
 eliguntur seu circa examen et electionem
 versantur, cui oppositum est ἀναβῆναι,
 electi sunt. Metaphora est a colle petita,
 unde collegiū illud nomen traxit, quem
 qui nondum adscendebant, i. e. in Senatam
 Areopagiticam nondum recepti sunt, vocan-
 tur καθορίστων (veluti circa collis radi-
 ces sedentes), πρὸ τῶν δοκιμασίαν ετο.,
 recepti vero ἀναβάντες. Hinc perperam
 vertitur καθορίστων: designati et delecti.
 Auger, falso explicat αἰρεσις, ordo, colle-
 gium, δοκιμασία, tribunal quod de moribus
 iudicat.' Orellius ad Orat. περὶ τῆς ἀν-
 οβίτης monet una addita syllaba restituen-
 dam esse καθορίστων. — Hæc Viri Do-
 cti: optionem perito Lectori relinquimus.
 Nobis tamen haecenas persuasum est,
 hæc verba hæc incommode verti posse:
 eorum, qui circa electionem et explorationem

hanc versantur, atque intelligi eos, qui ad
 munus Areopagitarum aspirant, qui illud
 ambium, eoque consilio primum eliguntur
 et explorantur. Quanquam exemplum
 similis constructionis verbi καθορίστων cum
 præpositione πρὸ, sequente Accusativo,
 nunc non occurrat; constat Areopagitas
 non admissos fuisse nisi præcedente ex-
 ploratione, probatōne, αἰτε δοκιμασίᾳ; que-
 lis in omnibus magistratibus locum habe-
 bat, et supra vidimus. · H in Ἄρειον πάγον
 βῶν, inquit Socrates ap. Xenoph. Mem.
 III. 5. 20. in τῶν δοκιμασθέντων καθορίστων.
 Quæ δοκιμασία cuius generis esset,
 colligi potest ex insigni Plutarchi loco in
 Pericle p. 157. A. referentis Periclem
 Areopagi non fuisse participem; ἐὰν τὸ
 μὲν ἄρχων, μὲν βασιλόπαις, μὲν βασι-
 λεις, μὲν πολίμαρχος λαχύν. αὐτὰ γὰρ εἰ
 ἀρχαί, addit, κληροῦται τε ἔσαν ἐν παλαιῶν,
 καὶ δὲ αὐτῶν εἰ δοκιμασθέντες ἀνάβαινον εἰς
 Ἄρειον πάγον. Cf. idem in Sol. p. 88. D.
 Nemo ergo, nisi qui ista munera cum laude
 gesserat, quod ut constaret examine opus
 erat, admittebatur: quo ipso illustratur
 quæ modo ante scripsit Isocrates, nemini
 in eum Senatam admitti licentiae ἔστιν τὰς
 — πολλὰν ἀρετὴν καὶ σωφροσύνην ἐν τῷ βίῳ
 ἐπέδειγματις, quarum virtutum ostenden-
 datum opportunitate fruebantur per omne
 illud tempus, quo Archontis munere fun-
 gebantur. Porro, quæ his e regione opo-
 nita verba sequuntur, ἰσχυρὰ εἰς Ἄρειον
 πάγον ἀναβῆναι, recte vertuntur: postquam
 in Areopagi Senatam cooptati, Senatores
 lecti fuerint, quo sensu formula ἀναβῆναι
 εἰς Ἄρειον πάγον, præter Plutarchum loco
 modo laudato, usus est ipse Isocrates in
 Panth. p. 265. B. metaphora, et recte
 Langius movet, a colle petita, quippe
 sitam erat Areopagi tribunal in colle
 Μάρτις, Ἄρειος πάγου dicto, in quem gra-
 dibus ascendebatur, quos hodieque eliam
 conapicuos esse e Chandleri Itinerarii
 T. II. p. 439. Ed. Gall. refert Coraes.
 Hinc Areopagus κατ' ἔξοχον dicebatur ἢ
 τῶν σωλῶν. Vid. Menardus C. I. in f. et C.
 VI. Valerius ad Harpoer. p. 68. Gram-
 maticus Bekkeri V. I. p. 253. IDEM.

Τῆ φύσει χρῆσθαι] natura uti, h. e. na-
 tura pravitatem æqui, idem quod mox di-

ταῖς αὐτῶν κακίαις ἰμάνοντας. τοσαῦτον φόβον ¹ ἐκείνοι τοῖς
προνήοις ² ἐνεργάσαντα, καὶ τοσαῦτο μνημεῖον ἐν τῷ τόπῳ
τῆς αὐτῶν ἀρετῆς καὶ σωφροσύνης ἐγκατελίπον. d

15'. Τὴν δὲ τοιαύτην, ὥσπερ εἶπον, κυρίαν ἐποίησαν ἐπι-
μελεῖσθαι τῆς εὐταξίας, ³ ἣ τοὺς μὲν οἰομένους ἐνταῦθα βελ-
τίστους ἀνδρας γίγνεσθαι, παρ' οἷς οἱ νόμοι μετὰ πλείστης
ἀκριβείας κείμενοι τυγχάνουσιν, ἀγνοεῖν ἐνόμιζεν' οὐδὲν γὰρ
⁵ ἂν κωλύειν ὁμοίους ἅπαντας εἶναι τοὺς Ἕλληνας ἐνεκά γε
τοῦ ῥαδίου εἶναι τὰ γράμματα λαβεῖν παρ' ἀλλήλων. ἀλλὰ
γὰρ οὐκ ἐκ ⁶ τούτων τὴν ἐπίδοσιν εἶναι τῆς ἀρετῆς, ἀλλ' ἐκ
τῶν καθ' ἑκάστην ⁷ τὴν ἡμέραν ἐπιτηδευμάτων' τοὺς γὰρ
πολλοὺς ὁμοίους ⁸ τοῖς ἡθεσιν ἀποβαίνειν, ἐν οἷς ἂν ἕκαστος
παιδευθῶσιν. ἐπεὶ τὰ γε πλήθη καὶ τὰς ἀκριβείας τῶν
νόμων σημεῖον εἶναι τοῦ κακῶς οἰκεῖσθαι τὴν πόλιν ⁹ ταύτην
ἐμφράγματα γὰρ αὐτοὺς ποιοιμένους τῶν ἀμαρτημάτων 148

¹ ἰσὺν φόβον A. C. L.

² ἐνεργάσαντο, καὶ τοσαῦτον A. C. L.

³ ἣ A. C. L.

⁴ ἐνόμιζεν A. C. L.

⁵ ἂν om. A. C. L.

⁶ τοιαῦτον A. L. [τῶν] τοιαύτων C.

⁷ τῶν om. A. C. L.

⁸ τοῖς ἡθεσιν ἀποβαίνειν ὁμοίους ἀγάγαν A. C. L.

⁹ αὐτὴν A. C. L.

oītur ταῖς αὐτῶν κακίαις ἰμάνων. φύσις de
quocunque animi affectione, sive bona,
mala, usurpari videtur. Aelianus V. H.
IX. 27. refert, Laconem quendam gravi-
tor lugentem, cum quidam eum increpare-
ret, respondisse: οὐ γὰρ ἔγωγ αἴτιος ταύτων,
ἡ φύσις δὲ μοῦ μί. IDEM.

Τὴν δὲ τοιαύτην] Soil. βουλῆν. Sequens
ἄ' autem ad τοὺς προνήοις referendam, qui
ῥ. ἰδ'. Areopago curam τῆς εὐταξίας com-
missis dicuntur. Et de his, non de Ju-
dicibus Areopagi, sequentia omnia sunt
accipienda. Minus recte Coraes ad Areo-
pagitas retulit, pro ἄ' — ἐνόμιζεν olim ἡ
ἐνόμιζεν scriptum fuisse putans. Quod si
vel omnino ad hos referri debeat, ea
emendatione non indigemus: βουλῆν enim,
sequente οἷ, esset constructio κατὰ τὴν συ-
μμενίμωτον, frequens apud Atticos, docente
Gregor. de Dial. Att. §. 27. et 29. ubi vid.
Koenius. Sed leguntur §. sqq. quae
omnino de majoribus cogitare jacent, et
init. §. α'. diserte illi distinguuntur ἀπὸ
τῆς βουλῆς. Ac si de illis universe intel-
ligatur, eo numero Areopagitas non ex-
cludi, res ipsa loquitur. In seqq. adver-
bio ἐνταῦθα proprie respondere debuisset
εἶναι, sed grata quadam orationis negligē-
tia posuit Isocrates παρ' οἷς, quod com-
mode ad antecessens ἀπὸ βρώτους refertur.
Ἄγνοεῖν autem idem valet ac ἐν ἀγνοίᾳ εἶναι,
in εἴποσι versari, uti recte Coraes et Lan-

gius monent. IDEM.

Ὅμοιους — παρ' ἀλλήλων] Ὅμοιους, h. e.
ὁμοίως ἀγαθοῖς, αἴτιος bonos. Et singularis
animadvertenda vis particulae ἴσως, quae
hic significat quod attinet ad, quatenus,
ut sensus sit: quatenus facile fieri possit,
ut alter alterius leges describat. Demosth.
Olynth. III. §. ε'. id agens ut non facien-
da, sed et peragenda esse decreta adver-
sus Philippum, ostendat, σάλας γὰρ ἂν
(inquit) ἴσως γε ψηφισμάτων, ἰδὲ δὲ αὐτῶν
κέν, soil, ἡ φύσις. IDEM.

Ἀλλὰ γὰρ — παιδευθῶσιν] Ubi enim de-
sunt morum probitas et recte agendi vo-
luntas, ibi nihil efficiunt leges. Quod mox
latius explicat Noster. Juvat apponere
Horatianum Od. III, 24. 35.

“Quid leges sine moribus
Vane proficiant?”

Cf. locus ex Paneg. p. 56. C. mox lau-
dandus. De damno multarum legum multa
loca laudavit Abramus ad Cicer. Or. pro
Sext. C. XXV. IDEM.

Ἐμφράγματα γὰρ — ἀναγκάζεσθαι] Est
hic locus explicato passio difficilior. Pro
γίνεσθαι Langius et Coraes e Codd. receperunt
τίθεσθαι, solendo de legibus verbum
= quomodo si legas, nexus sic con-
stituendus videtur, ut αἰτίαις, ob antecessens
ἀναγκάζεσθαι τὴν πόλιν, accipiatur pro
τοῖς τὴν πόλιν διοκύντας, h. e. τοῖς πολι-

πολλοὺς τίθεσθαι τοὺς νόμους ἀναγκάζεσθαι. ¹ δὲν δὲ τοὺς ὄρῳς πολιτευομένους οὐ τὰς στοὰς ἐμπιπλάνοι γραμμάτων, ἀλλ' ἐν ταῖς ψυχαῖς ἔχειν τὸ δίκαιον οὐ γὰρ τοῖς ψηφίσμασιν ἀλλὰ τοῖς ἤθεσι καλῶς οἰκείσθαι τὰς πόλεις, καὶ τοὺς μὲν κακῶς τετραμμένους καὶ τοὺς ἀκριβῶς τῶν νόμων

¹ διτ. Α.

² ὡ Α. C. L.

τυομένους off. sequentia; et ad hos referatur passivum ἀναγκάζεσθαι, hoc sensu: ἴσως enim (eos, qui temp. administrant) si velint obsequi potuerunt malefactoris (ἡμετέρας) πειναιμένας τῶν ἀμαρτημάτων. Simili dictione, ἀνάσας τὰς ἰδίας τῶν ἀμαρτημάτων ἡφραξας, dixit Lycurgus adv. Leocr. §. λ.). multas leges ferre cogi. Quia, si eo tantum consilio leges ferri debeant, nunquam earum condendarum finis adest. Sicut solita Isocrates concinnitate sibi respondent ἡμετέρας πειναιόσθαι et ἡμῶν πειναιόσθαι: Wolfius, legens ἡφραξέσθαι; αὐτοῖς πειναιόσθαι acceperat pro αὐτῶν πειναιόσθαι, dum obstructionibus peccata prohibere nituntur. Mihi aliquando videbatur tolli difficultas, si pro αὐτοῖς legatur ἀσ τὰς, sic: eos enim, qui velint peccata legibus obstruere, eo ἴσως cogi multas leges ferre: quod num locat, videant alii: sensus idem est. IDXX.

Οὐ τὰς στοὰς ἐμπιπλάνοι γραμμάτων] H. e. ἡμῶν, quem vox ἀφίσματα diontar. Leges apud Athenienses descriptas in tabulis, in publicis locis suspensas fuisse, recte monet Wolfius: cf. Plutaroh. in Sol. p. 92. A. B. Sequenti dictione ἐν ταῖς ψυχαῖς ἔχειν τὸ δίκαιον utitur item Xenophon Sympos. p. 881. B. IDXX.

Καὶ τοὺς μὲν κακῶς — ἰδιόσθαι ἡμῶν] Ratio nunc reddenda receptae lectionis ἀσ τὰς. Dicit Isocrates, homines male institutos, τοὺς κακῶς τετραμμένους, vel diligentissime scriptas, vel optimas leges migrare, τοὺς ἀκριβῶς τῶν νόμων ἀναγεγραμμένους, idem fore ac si dixisset τοὺς καλῶς περιμμένους ἡμῶν: eos contra, qui tanto et prudenter, h. e. bene instituti sunt, τοὺς ἀσ τὰς ἀσ τὰς πειναιόσθαι, eosdem ac τοὺς καλῶς τετραμμένους, etiam bonis legibus, τοὺς καλῶς περιμμένους, obedire solere; id enim ὄσ τὰς hic videtur significare: off. Pterson. ad Mærin p. 389. et D'Arnand Anim. Crit. p. 168. Non recte sibi invicem respondere opposita, quibus facile scettiet. Quis enim dubitat, quis, si homo male institutos nequeat bonis legibus cohereri, ad certe bene institutos iis obtemperare velit. Jam sensit hoc Wolfius, qui propterea pro τοὺς καλῶς περιμμένους, emendari voluit τοὺς κακῶς περιμμένους. Quam conjecturam in textum receperunt Langius et Coraes; ille ' ut constat (inquit)

opposito, et insignis obedientia designatur, qualem Sophocles postulat, quum inquit in Antig. 666. ὃν πόλις στήσσει, τῷδ' ἔχει κλίσην — καὶ σημαρὲ καὶ δίκαια καὶ τά-ναρτία.' Eadem fere jam Wolfius notaverat. Omnis sane, si ita legatur, e regione opposita sunt. At, ne dicam e sola conjectura natam esse lectionem, quoniam inde sententia nascitur? Ut e prava institutione procedat vel optimarum legum migratio, sic bonam institutionem legum ut homines malis legibus obedire velint. Quia hanc sententiam universe probet, aut Athenis nunquam usu probatam fuisse censeat? Equidem nihil in ea egregii video. Quod porro ad Sophoclem attinet, sunt ista verba Creontis tyranni, qui quo paternam et regiam auctoritatem tueatur, filiumque Hæmonem a nuptiis Antigones, quam jure sese mortis supplicio affecturum contendebat, avocet, filiam ita alloquitur, et mox vs. 668. sqq. ab ista sententia in exorandam locum de gravissimo ἀναγκῆς damno incidit, ut sensus universe huc fere redeat; præstat injusti imperantis legibus parere, quam nullis. Quæ sententia parum similitudinis cum Isocrate nostra habet. Neque loca Platonis in Critone p. 51. et Aristotelis Polit. IV. 8. a Corae allata hoc pertinent. Si igitur neque καλῶς, neque κακῶς legi potest, quaerenda est lectio duobus hisce extremis media velut interjacentes: atque hanc nobis suppeditat Codex L. B. ἀπλῶς: qua assumpta omnia bene procedunt, veteres Athenienses eum maxime decent, et cum Isocratis consuetudine conveniunt. Sensus erit: Ut homines bene instituti vel accuratissime scriptas leges migrant, sic bene instituti facile iis obtemperant, quæ non tanta diligentia, sed simplici via ac ratione scripte, neque male, neque bone sunt, non ita aliis præstantia sua antecellunt. Sensus ita veteres Athenienses, ostendunt quæ in Paneg. p. 56. C. de iis legitur: τῶν νόμων ἰσχύοντων ὅσως ἀκριβῶς καὶ καλῶς ἔχουσιν, οὐχ ὅσως τῶν πρὸς τῶν ἰδίων συμβουλιῶν, ὅς τῶν πρὸς τῶν κατ' ἰδιόσθαι ἡμῶν ἐπιταγμάτων ἡπιστάσαντο γὰρ, ἐπὶ τοῖς καλοῖς καθῶς τῶν ἀσ τὰς οὐδὲν ἰδίον πολλῶν γραμμάτων, ἀλλ' ἀσ' ἰδίον συνθημάτων ῥηδῶς καὶ περὶ τῶν ἰδίων καὶ περὶ τῶν κοινῶν ἡμῶν ὁμοσθέντων, quem locum respicit Dionys.

ἀναγεγραμμένους τοιοῦτον παραβιάσασθαι, τοὺς δὲ ἀκαλοῦς πεπαιδευμένους καὶ τοὺς αἰπλῶς καμμένοις ἰδελήσασθαι ἐρ-^b μέναι. ταῦτα δὲ διοκονθέντες οὐ τοῦτο πρῶτον ἐσκόπουσιν, δι' ὧν κολάσονται τοὺς ἀκοσμοῦντας, ἀλλ' ἐξ ἂν παρασκευάσονται μηδὲν αὐτοὺς ἄξιον ξηρίας βουλεύσασθαι ἕξιμαρτάνειν ἤγουντο γὰρ τοῦτο μὲν αὐτῶν ἔργον εἶναι, τὸ δὲ περὶ τὰς τιμωρίας σπουδαίειν τοῖς ἐχθροῖς προσέπειν.

ἴξ. Ἀπάντων μὲν οὖν ἐφρόντιζον τῶν πολιτῶν, μάλιστα δὲ τῶν νεωτέρων. εὐρων γὰρ τοὺς τηλικούτους παραχωδέστατα

¹ ἀκαλοῦς A. C. L. ² καλῶς A. καλοῦς G: L. ³ ἰδελήσασθαι A. L.
⁴ δι' ἂν A. C. L. ⁵ ἂν κατασκευάσονται A. L. κατασκευάσονται G.
⁶ ἀμαρτάνειν A. C. L.

Hal. cum in vita Isoor. p. 96. 11. de Atheniensibus e Panegyrico refert: ἰσά-
 πων δὲ οὐχ ἕως ἂν ὅμα καλῶς καὶ ἀκριβοῦς
 αὐτοὺς ἔξωσιν, ἀλλ' ἕς ἃ τῶν καθ' ἡμέραν ἐπι-
 ταξιμάτων μετρίως μηδὲν ἰδελήσονται τῶν
 πατριῶν. Denique solet Isocrates voces
 ἀκριβῶς et ἀπλῶς opponere: voluit ad Phil-
 lipp. p. 91. C. μέντι παντάσῃσιν ἀπλῶς,
 μέντι δὲ ἀκριβοῦς. Paneg. p. 43. B. τὸν
 δὲ ἀκριβοῦς ἰσοστάμωσιν λόγων (modo μα-
 πορaverat λόγους λέων ἀνακριβοῦσιν) ἀ-
 πλῶς οὐκ ἂν μὴ διδάσκων εἶπαι. quod et
 Stephanus in Thes. animadvertit, di-
 cens his locis ἀπλῶς posse etiam exponi
 inelaborate, praesertim quam alibi (in
 Panath.) ἀπλῶς εἰρηθεῖαι dicit, ἢ μετριῶς
 μετριῶτερος μετρίως. Recte quidem: et
 sic ipse Isocrates explicat in Or. ad Phil.
 p. 87. E. ubi de suo ad Philippum λόγῳ
 ita scribit: οὐδὲ γὰρ ταῦς ἐπὶ τὸν λέων εὐ-
 ρυθμίαις καὶ ἀκριβοῦς κηρομήκασιν αὐτῶν,
 αἷς αὐτοῖς τι πάτεραι ἂν ἐχρήμασθησαν τοῖς
 ἄλλοις ἰδιώταις, δι' ἂν τοὺς λόγους ἴδιους θ'
 ἔμα καὶ πιστοτέρως ποιῶν ἂν οὐδὲν ἔτι
 διαμαίει διὰ τῶν ἰσάπων, ἀλλ' ἀπόχρηται μου
 τοῦτον, ἢν αὐτὰς τὰς φράσεις ἀπλῶς εἰρηθεῖ
 διαλεῖν. Ἡσυρίαν ἀπλῶς ἄγων, εἰνε male-
 volentiae suspiciones dixit Demosth. pro Cor.
 §. 47. Isocrates locum Topias adhibuit
 ad emendandum Longianum w. T. XLIV.
 7. IDEM.

Ὁὐ τῶτο πρῶτον ἰσρ. — ἀμαρτάνει] Ὁ
 ἀκοσμοῦντας, uti et §. α'. idem valet eo et
 ἀμαρτάνοντες, i. e. qui negligent τὴν εἰσε-
 ρμίαν et ἀναξίαν, de qua supra dixerat
 §. α'. et ιζ'. Sic etiam legitur in it. §. α'.
 Hinc et antecedentia ἀλλὰ γὰρ οὐκ — ἰσο-
 ταξιμάτων respiciuntur a Dionysio Hal.
 l. l. in Introd. p. 54. Sont autem et hinc
 illustranda ex indole Legum Solonis, ea
 at civēs sponte sua a peccando arcuentur,
 et ad recte vivendum agendamque
 excitantur. Quod manifestum fit ex
 dicto Solonis, qui, cum eam Anacora-

irideret, ac si putaret, posse legibus co-
 hiberi injustitias et pravae cupiditatis
 cōvium respondit: ἐπι καὶ ἀκριβοῦς ἀκρι-
 βῶσι φολάττωσιν, ἕς ἄλλοτῆρ κωνταλῶς ἐπὶ
 παραβίασιν τῶν θεμιτῶν καὶ τῶν κηρίαις αὐ-
 τῶς αὐτοῖς ἀκριβοῦσαι τοῖς πολιτοῖς, ἕτοι
 πᾶσι τοῦ παρανομῶν βίλητων ἐκδηλοῦσι τι δι-
 κωντοκρημῶν. Ut refert Plutarbus in So-
 lone p. 81. A. Hinc referri possunt que
 in Mitylenensium causa de sociis in of-
 ficio retinendis suadet Diodorus apud
 Thucyd. III. 46. χρὲ δὲ τοὺς ἰσχυροῦς οὐκ
 ἀριστοκρημῶν σφῆρας καλῶσιν, ἀλλὰ πρὸς
 ἀριστοκρημῶν σφῆρας φολάττωσιν, καὶ κρηνο-
 λαμβάνουσι ἕως μὲν εἰς ἰσῆτας τῶτον ἰσῆται,
 κρηνοκρημῶν δὲ ἔτι ἐπ' ἰλλήκρητον τὸν αἰῶνα
 ἰσχυροῦσιν. Cf. etiam Lycurgus adv.
 Isoor. §. X'. Similis erat Porcarius Le-
 gislator, de qua Xenophon Cyrop. I. 2.
 §. 2. et 3. IDEM.

Τιμωρίας] Τιμωρίας apte hic tribuuntur
 τοῖς ἐχθροῖς, quippe vindicandum legis
 punientis causa insignitior, adeo ut extra
 ut καλῶσιν ἀριστοκρημῶν emendationem pec-
 cantis. Vid. Cl. Wyttomb. ad Sel. Hist.
 p. 378. et 458. Notanda haec differentia,
 ut apparet, quam diligens fuerit Iso-
 crates in verborum delecto, non tamen
 nimis b. l. promissa. IDEM.

Ἐάνων γὰρ τοὺς τοιοῦτους — ἰσχυροῦσιν]
 Eadem de juvenentis indole fuit Lycurgi
 sententia ap. Xeph. de Rep. Laed. p.
 679. A. Wolfus attulit versum Homer-
 cum. II. Γ. 108.

Αἰεὶ δ' ἰσχυροῦσιν ἀνδρῶν φρίνας ἰσχυροῦσιν.

Παραχωδέστατα διακρίθαι significat turbu-
 lentissimis animi perturbationibus agitari.
 Hinc in Panath. p. 280. D. mentis fit
 μετρίως φρονήματος, quam senex docet,
 et παραχωδῆ μακροβουλῶν. — Γίμωσιν proprie
 de novibus oneratis dicitur, deinde ad alia
 transfertur, praesertim in zolone partem
 Gramm. apud Bekkerum V. I. p. 86. Γί-

δικαιημένους καὶ πλείστων γέμοντας ἐπιθυμιῶν, καὶ τὰς
 ψυχὰς αὐτῶν μάλιστα ¹ παιδευθῆναι θεομέναις ² ἐπιθυμίαις
 καλῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ πόνοις ἡδοναῖς ἔχουσιν· ³ ἐν μόναις
 γὰρ ἂν ⁴ τούτοις ⁵ ἐμμεῖναι τοὺς ἐλευθέρους τεθραμμένους
 καὶ μεγαλοφρονεῖν εἰδισμένους. ἅπαντας μὲν οὖν ἐπὶ τὰς
 αὐτὰς ἀγειν διατριβὰς οὐχ οἷόν τ' ἦν, ἀναμάλως τὰ περὶ
 δ τὸν βίον ἔχοντας· εἰς δὲ πρὸς τὴν οὐσίαν ἤρμωσαν, οὕτως
 ἑκάστοις προσέταττον. τοὺς μὲν γὰρ ὑποδέεστέραν πράττον-
 τας ἐπὶ τὰς γεωργίας καὶ τὰς ἐμπορίας ἔτρεπον, εἰδότες
 τὰς μὲν ἀπορίας διὰ τὰς ἀργίας γιγνομένας, τὰς δὲ κα-
 κουργίας διὰ τὰς ἀπορίας· ἀναιροῦντες οὖν τὴν ἀρχὴν τῶν
 κακῶν ἀπαλλάττειν ὄντο καὶ τῶν ἄλλων ἀμαρτημάτων
 τῶν μετ' ⁶ ἐκείνην γιγνομένων· τοὺς δὲ βίον ἱκανὸν κεκτημέ-

¹ παιδευθῆναι μάλιστα A. C. L. ² ἐπιθυμίαις A. C. L. ³ μόναις A.
⁴ ἐ τούτοις A. ⁵ ἐμμεῖναι A. C. L. ⁶ ἱκανὸν A. C. L.

μεν τὴν τῶν μόνων φασι δεῖν λήγειν, τὰ δ'
 ἄλλα μετὰ λήγειν, ἐλγχι δ' αὐταῖς Εὐβου-
 λας εἰρήνη. Alius περὶ συντάξεως p. 131.
 Γέμων γὰρ ἄλλοις ἐπιθυμίαις ἐπιθυμῶν
 Καρχηδόνι, τὰς αὐτῶν ἀναπλοῦσας ἐ-
 κατὴ τερήσαντες, συχρὰς χρημάτων γυμνάσεως
 εἶδον." καὶ Ἰσοκράτης γυμνάσεως ποικίλων ἐπι-
 θυμιῶν. Scribe γυμνάσεως uti est in loco
 de Pace p. 167. C. quem respexit. Sic
 γέμων ἀμαρτημάτων Panath. p. 238. E.
 vid. et p. 233. A. ubi praecedit μωτός, et
 infra bujos Oratiosis §. α'. Nonnunquam
 tamet et bono sensu dicitur: ad Phil. p.
 104. C. ὅς μὲν τῶν ἰδίων — πολλῶν μὲν
 ἰσχυρῶν καὶ πολλῶν πρᾶξιον γέμοντα. Vid.
 et Panath. init. p. 233. A. IDEM.

Πόνοις ἡδοναῖς ἔχουσιν] Notissimus est
 Epicharmi versiculus ap. Xenoph. Mem.
 II. 1. 20. Vid. et Hist. Gr. IV. p. 582. E.
 ἐκ τῶν πόνοι καὶ τὰ μαλακὰ γίνονται. Et of.
 Lucianus Rhet. Praec. T. II. p. 714. Ed.
 Basil. Ex Isocrate notetur locus ad
 Dem. p. 12. B. τὸ περὶ τὴν ἀρετὴν φιλοσο-
 φεῖν, καὶ σαφῶς τὸν ἑαυτοῦ βίον οἰκονομεῖν
 ἀπὸ τὰς τέρψαις ἐλαττωθεὶς καὶ βιβαιοτέρως
 ἀποθεῖσθαι. Hinc manifestum, quales la-
 bores intelligat Isocrates. Cf. et Evag.
 p. 197. B. et 198. A. IDEM.

Τοὺς μὲν γὰρ — ἔτρεπον] Cf. quae Cap.
 XII dixit. IDEM.

Τὰς μὲν ἀπορίας — ἀνορίας] Elegans in
 his est gradatio. Ad ultima illa τὰς δὲ
 z. δ. τ. οὐ. cui non in mentem veniat Ho-
 ratianum illud Od. III. 24. 44.

"Magnam pauperies opprobrium
 habet

Quidvis et facere et pati,
 Virtutisque viam doceret ardam."

Et ipse Isocrates legatur in Paneg. p. 77.
 A. cf. et Xenoph. de Ath. Rep. p. 692.
 IDEM.

Ἀναιροῦντες οὖν τὴν ἀρχὴν τῶν κακῶν] Hoc
 est, τὴν ἀρχὴν, quae hic dicitur ἀρχὴ τῶν
 κακῶν, i. e. τῶν ἀπορίων, omnis infelicitatis,
 nam de malefocia mox dicitur. Hanc
 autem sustulerunt Athenienses lata lege
 adversus ἀργίαν, de qua Plutarchus in So-
 lone p. 87. E. Diog. Laert. I. 55. VII.
 168. Eam ab Aegyptiis desumpsisse So-
 lonem tradit Herodotus II. 177. sed Dra-
 conem potius auctoritribuendam esse monet
 Valoken. in annot. Pisistratum auctorem
 facit Plutarchus p. 96. D. Plura vid.
 eum apud eum, tum apud Menrsium in
 Sol. C. XVII. Engelbronneram in An-
 not. ad Orat. de Incr. quod bellorum Ca-
 lamitas bonarum artium studiis avertit, p.
 41. auctoresque ibi laudatos. Similis
 lex fuit Sardia, referente Aeliano V. H.
 IV. 1. IDEM.

Τοὺς δὲ βίον ἱκανὸν κεκτ. — διατρίβαν]
 Ditiorem liberos potissimum in scholis
 ventilavisse, nec nisi sero eas reliquisse,
 diserte Plato notavit in Protag. p. 326.
 C. Ceterum de his, quae h. l. memorantur,
 res satis aperta est, cum aliunde, tum ex
 his quae init. §. δ'. notavimus. Duo hic
 distinguuntur exercitiorum genera: alte-
 rum corporis, ἡ ἰσχυρὰ, τὰ γυμνάσια καὶ
 τὰ κνηστία: animi alterum, ἡ φιλοσοφία.
 Sic ipse Isocrates distinguit insigni loco
 Orat. de Perm. §. κς'. ο' γ'. Legum So-
 lonis circa educationem et complurium
 scriptorum locis summam hanc confecit:
 Petitus de Legg. Att. p. 239. ut omnes
 naturae et literas discerent: ut tenuioris

κους παρὶ τὴν ἵπποκλήν καὶ τὰ γυμνάσια καὶ τὰ ποσειδάσια ε
καὶ τὴν φιλοσοφίαν πρῶτα κατασκευάσαν διατρέξαι, δεῖντας ἐκ τούτων
ταῖς μὲν διαφέροντας γυνομένους, τοὺς δὲ τῶν πλείστων
κακῶν ἀπεχομένους.

ἡ). Καὶ ταῦτα νομοθετοῦντες οὐδὲ τὸν λοιπὸν χρόνον ἀλιγώσουσιν, ἀλλὰ διελάμενοι τὴν μὲν πόλιν κατὰ κώμας τὴν
δὲ χώραν κατὰ δήμους ἐθεώρουν τὸν βίον τὸν ἐκάστου, καὶ

¹ τι Α. C. L.

² ἀπεχομένους Α. C. L.
³ οὐ Α. om. C. L.

⁴ ταῦτ' εἰ νομ. C. L.

sortis pueri vel agriculturæ, vel mercaturæ, vel opificiis quidam operam darent; honestiores et locupletiores musicam tractare et equitare discerent; tum et gymnasiis, venationi, et postremam philosophiæ studerent. Tria priora illa ad fortitudinem in bello referbantur, ut scite Wolfens monuit. De Equitatione et Venatione constat o libellis Xenophonticis. Imius studium præcipue corroboratur in quadrigis alendis, quæ curru jungerentur, et publicis certaminibus, v. c. Olympiis, destinarentur, ut constat Aloibiadis exemplo ap. Plutarch. p. 196. B. et Isocr. de Bigis p. 353. C. De Venatione vid. et Pollux L. V. initio. Gymnasia sive palaestras erant Athenis tria, Lyceum, Academia, Cynosarges: cf. Fabri Agonistica I. 17. p. 118. in nota: in quibus quænam exercitii generis obtinerent, docet Antiquitatis doctrina, et dedita opera pertractavit Hier. Mercurialis de Arte Gymnastica. Vid. et Faber. I. 5. 6. Nonnulla notavit Doct. Willetus ad Galeni Protrept. p. 77. 78. Γυμνάσια καὶ ἀγώνισμα conjunctum etiam Lesbos Orat. III. ad fin. Philosophiæ nomine intelligitur omnis liberalis doctrina, quæ animi cultum spectat, melioresque oves facit, potissimum dicendi ars. Id ipse Isocrates significat loco citato, late de philosophia disputans p. 88 — 95. Nam quæ postea κατ' ἔξοχον Philosophorum Scholæ Athenis fuerunt, antiqua illa ætate, quæ Solouem et Clithenem proxime consecuta est, nondum erant. Ea res Socratis demum et Periclis ætate invaluit, quæ uterque Anaxagoram audierunt, hio etiam Zenonem Eleatem. Cf. Plutarch. in Pericle p. 154. A. B. Cæterum de voce φιλοσοφία conferri potest Morus ad Paneg. §. a. et 19. IDEM.

καὶ ταῦτ' ἀλιγώσουσιν] Contrarium in equalibus apertis incropat de Pace p. 169. C. πλείστων δὲ τιθίμενοι δήμους, οὕτως ἔλεγον αὐτῶν φρονιζόμενοι (ἢ γὰρ ἀκούσαντες γλώσσοι καὶ περὶ τῶν ἄλλων), ἔστι βασιλεῦς τῆς χώρας ἐπιεικιστὴς ἢ τις ἀλλ' ἀναξίω, τοὺς τοῦτο φανερῶτατα ποιῶντας στρατηγῶς χειροτονούμεν, κ. τ. λ. Bonæ civitalis case,

curare ut leges rite observentur, eleganter docet Xenoph. Oecon. p. 845. E. IDEM.

Διελάμενοι τὴν μὲν πόλιν κ. τ. λ.] De divisione Atticæ in populos, δήμους, sive dubitat, satique plana sunt omnia o Mærsii libello de hoc argumento, cui adjungantur Excerpta ex J. Spanii Itinerario de Pagis Atticis, subjecta illius Thesoro: ut videntur signalitari institutio τῶν δημοτῶν, quorum erat ævum quædam δήμους convocare, in suffragia militare, census agere ad tributum definiendum, privatorum exactionem instituire, cætera. Vid. Schol. Aristoph. ad Nubes, vs. 37. Pollux VIII. 108. Bekkeri Anecd. V. I. p. 237. Etymologus et Harpoer. in v. Ἰμαρχος et κωμάρχια. Sed urbis in κώμας distributio interpretes vexavit, e quibus Wolfsum foliâ legendum, Langium vocabula transponenda censuisse monimus. Ut universa regio Attica suos δήμους, sio ipsa Athenarum urbs suas κώμας habuit, a Theseo ita in unam congregatas, ut, sublatis singularum conciliis, unum omnium esset commune βουλευτήριον, communia judicia, Athenis. Res satis nota e loco classico Thucydidis II. 15. Cf. et Plutarch. in Theseo p. 10. E. et sq. et Isocrates ipse in Hel. p. 214. E. Hinc forte res explicanda est, si quidem Areopagus erat omnium supremum tribunal. Cæterum quid statuendum sit, aut de Saïda in v. Κομῆδον ἴνοι τοὺς ἐν τῇ πόλει δήμους κώμας φασὶ προσαγορεύεσθαι: aut de Grammatico Bekkeri V. I. p. 274. Κώμας τὰ μέρη τῆς πόλεως ἢ τὰς ἀποστάσεις: aut de ipso Mærsio, hujus Isocrate loci auctoritate docente, 'utramque partem (urbem et Piræum) in κώμας suas distributam fuisse, ut in δήμους totam regionem,' de Fort. Athen. C. II. in Gronov. Thes. T. V. p. 1693. doctorem judicio relinquimus. IDEM.

Ἐθεώρουν τὸν βίον τὸν ἐκάστου — ἐκδιέλεον] Valerius Maximus II. 6. "Ret et ejusdem urbis sanctissimum consilium, Areopagus; ubi quid quisque ageret, aut quoniam quæstus susciperetur, diligentiissime inquiri solebat: et homines honestatos,

τοὺς εἰκοσμοῦντας¹ ἀπῆγαυ εἰς τὴν βουλῆν· ἢ δὲ τοὺς μὲν ἀναθέτει, τοὺς δὲ ἠπειλάει, τοὺς δ' ὡς προσήκει ἐκόλαζεν. 147 ἠγίσταντο γὰρ, ὅτι ἀπὸ τῶν τοι τυγχάνουσιν ὄντες οἱ καὶ προτρέποντες ἐπὶ τὰς ἀδικίας καὶ πᾶσαντες τῶν πανηγιῶν παρ' οἷς μὲν γὰρ μήτε φυλακὴ μήτε ζήμια τῶν τελευταίων καθίσταται μὴδ' αἱ κρίσεις ἀκριβεῖς εἰσὶ, παρὰ τούτοις μὲν διαφθείρεσθαι καὶ τὰς ἐπιεικεῖς τῶν φύσεων, ὅπου δὲ μήτε λαθεῖν τοῖς ἀδικοῦσι ῥᾶδιόν ἐστι μήτε φανεροῖς γενομένοις συγγνώμης τυχεῖν, ἐνταῦθα δ' ἐξιτήλους γίνεσθαι τὰς κακοηθείας. ἄσπερ ἐκεῖνοι γυγνώσκοντες² ἀμφοτέροις

¹ εἰς τὴν βουλὴν ἔγω A. C. L.

² ἀμφοτέρους L.

vites rationem memores reddendam esse, sequerentur." Athenus VI. p. 168. A. ἔτι δὲ τῶς ἀσέτους μὴ ἐκ τῶς κριτικῆς ζήτητος τὴ καλαίην ἀπακαλοῦτο ἐὶ Ἀρεοπαγίτας, καὶ ἐπὶ ἀλάξω, ἰστίοντων φανδύμιος καὶ φυλάξω, ἄλλα τε καλοῦς. Plataroh. in Sol. p. 88. D. et 90. E. Exemplum habemus Cleanthis, apud Diogenem Laertium VII. Demetrii, apud Athen. l. o. Vid. Meursius in Aroep. C. IX. — Ἄγω εἰς τὴν βουλὴν τῶν ἄλλων esse pro ἀλάξω, observat Orellius ad Or. v. ἀντ. p. 208. Animadvertatur item elegans gradatio verborum μετέωρον, ἀδοκῆτος; ἀπειλῶν, κινεῖσι; καλλίζω, castigare: quae tria inverso ordine conjungit etiam Plato in Phaedro p. 61. Ed. Wyttob. IDEM.

ἠγίσταντο γὰρ — ἀκαταστάς] Dux ex illorum sententia, erant τῶν κατὰ, quae homines ad male agendum excitarent: dux item, quae eos a peccando avocarent. Illa existant, ubi negligitur omnis cum φυλακῇ, h. e. diligens cura, quae cavetur, ne oei male agendi aut voluntas aut opportunitas praebetur, tum ζήμια τῶν τοιῶντων et κῆρος ἀκριβεῖς, h. e. ubi malefactoribus nulla poena constituta est, neque equam et legitimam de malefactoris iudicium habetur; id enim est κῆρος ἀκριβεῖς, h. e. quae fiat non ἀπὸς χάριτος, ἀπὸς ἰστικτικῆς, sed κατὰ τὴν κρίσιν. Cf. supra §. 16. Haec contra ibi adsumt, nisi adest cum φυλακῇ, quae fiat, ut malefactoribus latere difficile sit, cum ζήμια καὶ κῆρος ἀκριβεῖς, ita ut, si quando sociis commissum in locum veniat, nulla venia peccanti excusanda sit. Ille vitia loquent, haec virtutes excitant. Ita exprimebat hic locus, atque si ita explicator facile intelligitur, quid statuendum sit, de conjectura H. Roynards in Diss. surprie laudata p. 50. pro ἀδικίας legendum esse ἀδικίας. Haec auferunt. — Ἐξιτήλους γίνεσθαι, proπαῖς εὐνοίας fieri, σπουδαίως. Vox ἐξιστάς occurrit etiam in

Or. ad Philipp. p. 94. B. frequens in primis Herodoto, composita ab ἐξίς, et terminatio sine casu, uti docet Cl. Wyttobachius ad Sol. Pr. Hist. p. 340. Ineptissima itaque Grammatici annotatio ap. Bekkerum V. l. p. 25f. Ἐξιτήλους ἀρατίς, ἀπὸ τῶ ἔξω ἴθω τῶ ἴθω, qui utrum nostram locum in animo haberit, nec ne, non statim sine Metaphorae a coloribus evanescentibus ductum esse censet Coraen. Porro laudanda Isoeratis diligentia in usu particularum μὲν et δὲ, quae accuratissime h. l. sibi respondent: κατ' οἷς μὲν — παρὰ τοῦτοις μὲν — ἐνταῦθα δὲ — ἐνταῦθα δὲ. Eodem cernitur in loco de Pace p. 170. C. εἰς μὲν γὰρ ἐπὶ τῶν μετέωρον συμβαίοντων χρέματα, τῶντοις μὲν — εἰς δ' αἰδέας δὲ — συμβαλλόμεντων, τῶντοις δὲ αὐτῶντορας ἐπιπέσωσαν: ubi et in locis Xenophontaei (Coes. p. 826. D. Hieron. p. 915. E. Insignem vim habet ista particularum repetitio, quod de simplicio δὲ exemploribus exemplis docuit in eodem Opere Wyttobachius p. 409. et 456. Notatur ex Isoeratae Paes. κζ. et μζ. (quibus locis Moras coerrigere voluit δὲ aut γὰ) Basil. p. 221. E. 226. B. Pasath. p. 260. D. contra Soph. p. 294. D. adv. Callim. p. 382. B. Addantur Herodoti VI. 16. 54. Plato Phaedro. p. 41. et 91. Ed. Wyttob. IDEM.

Ἄγω ἡμῶν γινώσκω. — καὶ τοῖς τιμωρίαις καὶ τοῖς ἐπιεικείαις] H. e. τῇ ζήμια καὶ ἀκριβῆς κῆρος, καὶ τῇ φυλακῇ uti modo dixit. Perna malefactoris, honore recte factis proposito, aives a Solone a vitiis avocantur, ad virtutes impellantur. Notante Stoleno Serui: SLL. p. 247. 24. Ἰδὼν ἡμῶν ἄσπερ ἀπὸ τῶν πόνων ἀναίθεαι, ἢ δ' τῶν ἀρῶν ἀρῶντων συμβαίοντων, καὶ τῇ ἐπιεικείαις, ἢ δ' τῶν καλοῦς ἀμείνων. Anoton Ep. ad Bentham XV. "Solon Republicanam duabus rebus castigandi di-

κατεῖχον τοὺς πολῖτας καὶ ταῖς τιμωρίαις καὶ ταῖς ἐπιμω-
 λείαις· τοσούτου γὰρ ¹ ἔδειον αὐτοὺς λανθάνειν οἱ κακῶν τι-
 δοδρακότες, ὥστε καὶ τοὺς ἐπιδοξοὺς ἀμαρτήσεσθαι ² τι-
 προσηθάνοντο. τοιγαροῦν οὐκ ἐν τοῖς ³ σκιραφείοις οἱ νεώτεροι c
 διέτριβον, οὐδ' ἐν ταῖς αἰλητρίσι, οὐδ' ἐν τοῖς τοιοῦτοις

¹ ἴδιωτε A. C. L.

² τι om. A. C. L.

³ σκιραφείας A. C. L.

xit, praemio et poena." Laudat Moerens in Sol. C. XXIX. De τιμῇ, quae pars erat, τῆς ἐπιμωλίας uti h. l. dicitur, supra jam vidimus §. 8. et cf. infra §. κα'. Refertur huc potest Lyourgileous adv. Leoor. §. γ'. δὲ γὰρ ἴσται τὰ σπουδαῖοντα τοὺς νόμους, ἢ τι τῶν ἀδικούτων τιμωρία, καὶ ἢ τοῖς ἀδράσι τοῖς ἀγαθοῖς διδομένα δωρεά· πρὸς ἐκείτην δὲ τῶν ἀποβλήσωνται, τῶν μὲν δὲ τὸν φόβον φοβήσονται, τῆς δὲ διὰ τὴν ἔξω ἐπιμωλίας. IDEM.

Τοιγαροῦν οὐκ ἐν ταῖς σκιραφείαις κ, τ. λ.] Gravis est Atheniensium reprehensio, qui tantopere a majorum severitate et continentia desciverant, at Isocratius aetate omnia generis incontinentiae et lasciviae, prava parentum indulgentia, juvenetas sese traderet. Gravius etiam in Oral. de Permot. §. κς'. * αζ'. de neglecto omnium eorum studiorum, quae basis civibus formandis inservirent, quaeque, haeec, quae toti huic loco quasi commentarii instar esse possent, in suos invehitur: ἀρ' ἂν ἡμεῖς πολλοὶ ἴδη χρόνον ἀπυλαύοντες τοὺς πατέρας, ἀπειρηχόμενοι τοῖς λόγοις τῶν διαβαλλόντων τὴν τοιαύτην παιδείαν καὶ γὰρ τὴν πτωχεύουσι τοὺς μὲν ἐπιμαρτυρήσας ἀδυνῶν ἐν πόντοις καὶ στυφιαῖς καὶ ῥηθυμιαῖς καὶ λαγυαῖς τῶν ἡλκιστῶν διόχων, ἀμαρτήσαντες (ἀμαρτήσαντες ο conj. edidit Orell.) τῶν σπουδαίων ὄντων ἰσότητι βελτίους τοὺς δὲ χροῖον τὴν φύσιν ἔχοντας, ἐν τοιαύταις ἀκαλαστίαις ἡμερεύον, ἐν αἷς κρήταις οὐδ' ἀνεκτίτης ἐπιμωλίας οὐδαμῶς ἐβόλωνται οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐπι τῆς ἐπιμαρτυρίας φέρονται ὄντων οἱ δ' ἐν ταῖς καπναῖς στυφιαῖς ἴσται δ' ἐν ταῖς σκιραφείαις κυβήσονται πολλοὶ δ' ἐν τοῖς τῶν αἰλητρίων διδασκαλείαις διατρίβουσι. Quid melius nostrum locum illustret, quam haec? de quibus nihil aliud monemus, quam τὴν ἰσχυροῦσαν fuisse fontem Athenis, qui antea Callirrhoe dicebatur, testibus Theocydid. II. 15. et Harpocrate in v. ab Orellio laudatis, qui hunc quidem ipsa illa Isocratius verba ob oculos habuisse patet: quod si verum sit, pro Ασπίας ἐν τῷ ἀπὸ τῆς ἀντιδόξου legendum erit Ἰσρακράτης ἐν τ. κ. τ. δ. Ceterum digna, quae iis addamur, sunt verba Theopompī apud Athenensium XII. p. 532. laudata a Coraeo. Hic igitur, discipulus Isocratius, eadem ac magister, de Atheniensibus testatur: Καὶ γὰρ ἀνεὶ τούτων τὴν γῆν ἔξω, ἔσται τοῦ

μὲν νόμος ἐν τοῖς ἀλλοτρίοις καὶ ἀπὸ ταῖς ἰταίαις διατρίβον τοὺς δὲ μικροὺς ἰσχυροὺς ἀστυκίους ἐν τῷ πόλει καὶ ταῖς τοιαύταις ἀστυκίαις τὸν δὲ δῆμον ἴσται καὶ ἀκαλαστοῦσαν εἰς τὰς κοπὰς ἰσχυροῦς καὶ κρατοῦμαι, ἥτις αἰς τὴν τῆς πόλεως διαίτην. Ly-sias item pro Mantitheo §. γ'. memorat: τῶν πατέρων, ἴσται ἀπὸ πόντων ἐν πόντοις καὶ ἀπὸ τῶν τοιαύταις ἀκαλαστίαις τυγχάνουσι τὰς διατρίβας σπουδόμενοι. — Σκιραφείας Grammatici recte interpretantur κυβήσας vel κυβητήρια, σκιρα-
 toria: sed neque de vera vocis scriptura, neque unde ducta sit appellatio, consentiunt. Vid. Harpocratio, Etymologus, Suidas, Mæris, Hesychius, Pollux IX. 96. Grammaticus Bekkeri Vol. I. p. 300. Nos nostro loco lectionem σκιραφείας praetulimus, probatam a Corae ad h. l. et ab Orellio. l. c. Hemsterhusius ad Pollucis locum iis accedere videtur, qui patant dicta fuisse a Σκιρῶ, loco extra Athenas, ubi templum erat Ἀθῶναι σκιραφείας, et in quem convenire solebant aleatores, quippe Athenis per morem oenatores mines tutum esset alia ledere; ubi denique secundum Stephanum Byzantium etiam meretrices conuocabantur. Plura qui cupit, adnotat ipse Viri Cl. annotationem, uti et Meursium de Pop. Atticis p. 120. ac D'Orvilleum in Vanno Critico p. 312. laudatos Piersons ad Mæris p. 343. De Σκιρῶ Petium citat Taylor ad Demosth. pro Cor. §. μ'. IDEM.

Ἐν ταῖς αἰλητρίαις] Priscianus L. XVIII. col. 1181. Ed. Putschii, laudat etiam Corae in Add. p. 334. 'Isocratius (inquit) in Aroepagilio, ἐν ταῖς ἀλλοτρίαις, pro in loco, in quo habitant tibicines. Hæc simile Cicero in I. Invetitaram (Catil. I. 1.): "Dico te venisse priore nocte inter falcarios," i. e. in locum ubi sunt falcarii." Recte quidem illis: ade enim ipse Isocrates et Theopompas locis ill. interpretantur. Cf. de hoc usu Branck. ad Aristoph. Lysistr. 557. Meretricibus (ταῖς κρηταῖς, κρηταῖ, ἰταίαις) plerumque cogitue aderant, uti et Salticæ (ἔξω τῆς πόλεως). Vid. Aristoph. Ran. 513. Nubb. 996. laudata a Corae et mox citandus. Apud Lysiam Or. IV. §. α'. consistenter quidam, se venisse πρὸς πύλας καὶ ἀλλοτρίαις καὶ μετ' ὄντων. Ab Aliano V. H. VII. 2. consuetum memorantur

συλλήγοις ἐν οἷς νῦν δημερεύουσιν· ἀλλ' ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ἔμμενοι, ἐν οἷς ἐτάχθησαν, θαυμάζοντες καὶ ἑζηκούντες

¹ ἑμιλῶντες A. C: ἑμιλῶντες καὶ θαυμάζοντες L.

σὺλλὰ — γυναικῶν, μεισυργῶν καὶ σὺλλήτριδες, καὶ ἑταῖροι κἀλλοὶ διασφένουσαι καὶ ἔρχομενίδες. XIII. 1: ἀλλήτριδες εἰ αὐτὰ τὰ τῶν μεισυργῶν τῶν πατῶν ἴδου, ἐσ quibus juvenes urbani delectari solent. Apud Theororum Id. II. 146. Simetha meretrix suam memorat ἀλλήτρια. IDEM.

Ἐν τοῖς τριτοῦς συλλήγοις, ἐν οἷς νῦν δημερεύουσιν] Quales intelligantur conventus, e locis allatis satis apparet. Δημερεύουσι autem cum emphasi notis accipiendum, totos dies transigunt. Simili in causa hoc verbo utitur Aelian. V. H. III. 14. Isocrates bono sensu de discipulis suis eorum degentibus, de Perm. §. κς'. * κβ'. Quae haec usque dicta sunt omnia de Hecentia juvenutis illustrat Aeschines adv. Timarchum §. ι'. referens de juvene dedito ταῖς ἀειχίσταις ἰδιαις, ἰσφαγίαις καὶ πολυταλαιαῖς θήσιν, καὶ αὐλητήρῃ, καὶ ἑταίρῃ, καὶ κίβει, καὶ τοῖς ἄλλοις, ἵψ' ἂν οὐδὲν χρὴ κρατῆσαι τὸν γυναικῶν καὶ ἡλιθίων. IDEM.

Θαυμάζοντες καὶ ἑμιλῶντες τοῖς ἐν τούτοις πρώτοις] Darius videtur ἑμιλῶν sequente Accusativo, qui convenit τῷ θαυμάζον. Hinc varii Interpretum conatus. Wolfii verba haec sunt in Annot. ' Observerent verba diversa constructionis: θαυμάζω εἰ dicitur, sed ἑμιλῶ εἰ non εἰ. Et tamen Isocrates nō scripsit, nisi forte culpa librarii mutatus sit ordo et legendam ἑμιλῶντες καὶ θαυμάζοντες τοῖς, etc. quod omnino verum esse puto. Plus enim est θαυμάζον quam ἑμιλῶν, et gravius verbum recte sequitur. Demosth. πρὸς Δεμτ. Θυβαῖν τοῖς μὲν ἑαυτοῦς ἀγαθῶ τι πνεύματι μὲτι τιμῶντες, μὲτι θαυμάζοντες.' Τιμῶντες Ruhkenii, ζηλοῦντες Valokenaerii est conjectura, qui ad Eurip. Hippol. vs. 106. de vi verbi θαυμάζον pro colere disputans, allato loco Isocrateo, p. 177. D. ' illo (inquit) pro ἑμιλῶντες, quod in καθημιλῶντες mutari nolim, scribendum arbitror ζηλοῦντες ut scribit p. 175. D. τὸν πλεῖστον θαυμάζοντες καὶ ζηλοῦντες' p. 344. A. τοῖς — εὐφροσῆς ἰθαυμάζον, καὶ τοῖς συνῶντες αὐτοῖς ἰθῆσαν. Similiter θαυμάζον καὶ ζηλοῦν Democrito junguntur aliique: litterarum doctus propius accedit in Isocrateis ἑπιπῶντες, quod placet Clar. D. Ruhkenio.' Τιμῶντες Segario debetur, Professori quondam Rheno-Trajectino, cujus extat specimen Observationum Criticarum in Isocrate in Actis Literariis Societatis Rhedō-Trajectinae, T. I. p. 73 — 103. Non immemor Valokenaerii, pag. 93. sic ab Isocrate scriptum existi-

mabat, ' argumento (ut ait) loel p. 277. D. Isotici δὲ τοῖς τριτοῦς τῶν ἑσῶν πρώτουτος Καλίστους εἶναι τῶν παιδῶν ἰσολαμβάνουσι, καὶ μέγιστα τιμῶσι: cui ocedit, quod θαυμάζον εἰ τιμῶν etiam jungit in Panegy. p. 48. E. εἰ τις τιμῶν εἰ θαυμάζω μὲ τῶς πρώτους τῶν ἄρχων ἀρχαίων, ἀλλὰ τοῖς ἀρίστοις αὐτῶν ἑσῶν ἑξεγαζομένους.' Postremam tandem καθημιλῶντες, quod Valokenaerio displicuisse vidimus, Coraes praeferit, qui, memoratis reliquorum conjecturis, in Ad-dendis p. 334. scripsit: ' Καὶ ἴσῃ μὲν ἀληθῆς τὸ εἰπῶσι πρὸς δευτέρῃ φέρεται τὸ Ὁμιλῶν εἶδεν γὰρ μὲν ἑταῦθα καλῶς καὶ πρὸς ἀντιπῶν συνή-μα, κατὰ τὸ πρὸ τούτου σύνθετο καθημιλῶν, ἀντιπῶν ἄς ἴσῃ τὸ πρὸ συντακτικῶν, ἄς ἰδῶσαν δὲ Στίφανος ἐν τῷ Θεσαυρῷ (B. σελ. 1310). ἴσως δὲ καὶ θαυμάζοντες καὶ καθημιλῶντες; ἢ ἡ ἀρχαία γραφή.' Nobis, si optio detur, reliquis omnibus praestare videtur Valokenaeriana conjectura, quae elegantem efficit gradationem: primum admiratio existebat, deinde ex admiratione nascobatur emulatio. Neo tamen ausi sumus eam in textum recipere, cum et vulgaris lectio ἑμιλῶντες sese tueri posse videatur, sive ea ratione, quam Coraes attulit, sive alia quaedam observatione, haec: duobus verbis diversos casus regentibus cum uno substantivo junctis, substantivum vel propioris vel remotioris casu poni. Prior constructionis exempla sunt frequentissima. Sic §. χγ'. legitur: ἢ — ἑπιτιμῶν καὶ κατηγορίων τῶν ἑσῶτων περὶ γράμματος. Nam κατηγορίων Genitivum, ἑπιτιμῶν Dativum postulat. Similia sunt ex Orat. de Perm. p. 332. E. ἑπιτιμῶν καὶ βασκαίων τὰ τῶν ἄλλων. Contra Soph. p. 291. B. τίς γὰρ οἶα ἂν μισῶσι ἄμα καὶ καταφροσῶσι — τῶν περὶ τὰς ἑμάς διατρήσεων. De Pace pag. 161. E. τοῖς ἐπιπῶντες καὶ νουθετοῦντες ἑμάς. Rtenim νουθετοῦν cum Accusativo, ut §. ις'. ἐπιπῶντες cum Dativo poni solet, ad Nicool. p. 15. B. Archid. p. 135. A. De Pace p. 167. C. Land. Busir. p. 227. C. Quae facere possint ad commendandam verborum transpositionem, quae placuit Wolfō. Posterioris vero constructionis, qua remotiore loco positus verbi casum substantivum sequatur, exemplum esse possit hic noster locus; quanquam fateor ea esse rarissima, nec meminisse me ullam usquam invenire huic plane simile: nisi forte hac quodammodo pertineat istud Theophrasti πρὸς ἀρχαίας

τοὺς ἐν τούτοις πρωτεύοντας. οὕτω δ' ἔφυγεν τὴν ἀγορὰν, ὥστε εἰ καὶ ποτε διαλθεῖν ἀικαγορασθεῖον, ματὶ πολλῆς αἰδοῦς καὶ σφρασίνης ἐφαίνοντο τούτο ποιῶντες. ἀντεπεῖν δὲ τοῖς πρεσβυτέροις ἢ λοιδορήσασθαι δεινότερον ἐνόμιζον ¹ ἢ ἢ νῦν περὶ τοὺς γονέας ² ἔξαμαρτεῖν. ἐν καθήλειᾳ δὲ φαγεῖν ἢ πσιῖν ³ αὐδαῖς αὐδ' ἂν οἰκίτης ἐπιεικῆς ἐτόλμησε· σφραγῆνεσθαι ⁴ γὰρ ἐμελέτων, ⁵ ἀλλ' οὐ βωμολοχεύεισθαι. καὶ τοὺς

¹ ἴσται ἢ A. C. L.

² ἔξαμαρτήσω A. C. L.

³ οἰδαῖς A. L.

⁴ ἢ A. C. L.

⁵ καὶ A. C. L.

p. 13. ἐπ' ἄλλῃ μὴ μόνῃ διαμέλειον μόνῃ ἐπιπλάττωσθαι. ubi ἐπ' ἄλλῃ pendet a remotiore, non a propiore verbo: dicitur enim ἐπιπλάττωσθαι ἑπὶ τινι, sed διαμέλειον πρὸς τινι. Certe nulla ratio grammaticæ prohibere videtur, quominus ubi sic quæ verba diversæ constructionis junguntur, substantivum non æque cum remotiore, quam cum propiore convenire queat. Verumtamen suum æonioque iudicium esto. IDEM.

Τὴν ἀγορὰν] Intelligitur forum ubi res venales exponebantur, quali in loco multa fieri solere honestati et bonis moribus contrariis elegantior Xenophon animadvertit *Cyrop.* I. §. 3. Ex turpitudine fori connoivatio illud *περίπρωμα ἀγορῆς*, de quo cf. *Pollux* VI. 183. Eam partem τῆς ἀγορῆς, ubi vendebatur, dictam fuisse κἀλαίαν, *Pollux* testatur X. 18. Ad hæc autem et quæ proxime sequuntur pertinet locus *Aristophanis Nubd.* 986. et æq. ubi, comparata majorum disciplina cum præsentii licentia, juvenem sic alloquitur aliquis:

Πρὸς ταῦτ', ὃ μεριάνω, διαφῶν ἑμὶ τὸν κροῖττον λέγων αἰροῦ.

Κἀνωστίθου μισὴν ἀγορὰν, καὶ βαλανίαν ἀπὶ χεῖρας,

καὶ τοὺς ἀισχροὺς ἀισχρίσθαι· κἀν σκῆπτρῳ τίς σε, φλέγειςθαι.

καὶ τὴν βακίαν τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίστασθαι προσώποις.

καὶ μὴ περὶ τοὺς σπαντοῦ γονέας κακοεργεῖν, ἄλλο τι μὲνδὲν

ἀισχρὴν ποιεῖν· ἐπὶ τῆς αἰδοῦς μέλλεις τῆ γαλῆ ἀνασπῆσθαι.

Μὴδ' εἰς ἔρχοσθαι εἰς εἶπαι, ἢ καὶ μὴ πρὸς ταῦτα κειμήλιος,

Μῆλων θλαθεῖς ἐπὶ κροῖτιδου, τῆς εὐλαίας ἀποθραυσθεῖς.

Μὴδ' ἀντιπεῖν τῷ πατρὶ μὲνδὲν μὴδ' ἑαπτὴν καλίσαντα,

Μποσκαθῆσαι τὴν ἡλιαν, εἰς ἢ ἵστοροφῆθαι.

IDEM.

Ἀντιπεῖν δὲ — ἔξαμαρτήσω] Paulo aliter hæc refert *Dionysius* l. I. supra p.

327. ἀντιπεῖν μὴ ἰσχυροῦσθαι (Isocrates) τοὺς τότε ἀθεσίου τοὺς εὐς παρθενοῦσας ἀντιπεῖν ἢ τὸν κῆρον λέγειν. Cf. *Aristoph.* l. c. IDEM.

Ἐν καθήλειᾳ δὲ — ἐτόλμησεν] Καθῆλειᾳ, cauponia, locus ubi vinum venale exponitur: cf. *Pollux* VII. 193. Simile est ἐπυδοκίαι; vid. *ibid.* 16. Cura honestatis in evitandis cauponia ex eo apparet, quod olim apud Græcos cauponia, sive tabernæ, non multo honestiora loca erant, quam lenocia aut meretricia domus, ut ait *Cassiodorus* ad *Theophr.* p. 207. (qui cf. et p. 436.) laudatis *Æliano* V. H. III. 14. et *Athenso* XIII. p. 866. qui hæc *Isocratis* verba exemplo ex *Hyperide* desumpto comprobat: Ἐπυδοκίαι δὲ, inquit, ἢ τῷ κατὰ Περικλέους, εἰ γνήσιος εἰ λόγος, τῆς Ἀρσενολογίας, φησὶ, ἀριστοτέλει εὐσεβῆ ἐν καθήλειᾳ καλῆσαι ἀπῆται εἰς Ἀρσενολογίαν. Laudat et *Maecina* in *Aroop.* C. IX. in f. IDEM.

Σαμάνεσθαι] grammaticam servare, omnia serio facere et dicere, quemadmodum hic τῷ βωμολοχεύεισθαι, sic in *Hel.* p. 210. B. τῷ σκῆπτρῳ opponitur. Ret autem βωμολοχεύεισθαι, idem fare ac σκῆπτρῳ, servare agere, risum movere, quod qui saniebat dicitur βωμολοχεῖν, *Harpocrationi* dicit, κἀλαίαι τρεῖς εἰδῶσιν καὶ τσασπῶν, καὶ οὐν ἰπῶν ὑπεμῆντας ἑπὶ κῆρῳ, διὰ τὸ κῆρῶν τε καὶ σκῆπτρῳ. Ipsum *Aristophanem* βωμολοχεῖν εἶπε καὶ γαλοῖν ἴσται καὶ αἰσιν σκῆπτρῳ vocat *Ælianus* V. H. II. 13. Metaphoram doctam esse docent grammatici a mendicis aras insidiosis (τοὺς βαμῶς λεχόντων) adplandendo risum moventibus. Præter *Harpocrationem*, et *Maecianum* ad eum, *Thomas Magistram*, *ibique Stoeberum* p. 176. vid. *Grammatici* *Bekkeri* V. I. p. 221. et 222. et alius p. 185. De re cf. *Aristoph.* l. c. va. 966. IDEM.

καὶ τοὺς ἀθροσῶντας δὲ — ἐπέμειν] *Thomas Mag.* p. 801. distinguit inter σκῆπτρῳ, γαλοῖν et εἰσπῆσθαι, quærum hoc desipit τὸ ματὶ σαμάνεσθαι γαροῖν. Sed recte monet *Gallierus* nisi in maiorem partem dici, etque ita h. l. acci-

εὐτραπέλας δὲ καὶ ¹ τοὺς ἐκώπτειν διακείμενος, οὓς κῆν
εὐφροῆς παραγορεύουσιν, ἐκείνοι δυστυχῆς ἐκώμιζον.

ε Δ'. Καὶ μηδεὶς αἰσθῶν με δυσκόλως διακείσθαι πρὸς
τοὺς ταύτην ἔχοντας τὴν ἡλικίαν. αὐτὲ γὰρ ἠγροῦμαι τοῦ-
τους αἰτίους εἶναι τῶν γιγνομένων, σίνοια τε τοῖς πλεί-
στας αὐτῶν ἤκιστα χαίρουσι ταύτῃ τῇ καταστάσει, δι'
ἣν ἄριστον αὐτοῖς ἐν ταῖς ἀκαλαστίαις ταύταις διατρίβειν.
150 ἄστε οὐκ εἰς αἰσθῶς τούτοις ² ἐπιτιμῶμαι, ἀλλὰ πολὺ ³ δι-
καϊώτερον τοῖς ἀλίγῃ πρὸ ἡμῶν τὴν πόλιν διοικήσασιν. ἐπεινοὶ
γὰρ ἦσαν ⁴ οἱ προτρέψαντες ἐπὶ ταύτας τὰς ἀλυγμίας καὶ 148
καταλίπαντες τὴν τῆς βουλῆς δύναμιν.

κ'. Ἦς ἐπιτατάωσῃς οὐ δικῶν αὐδ' ἐγκλημάτων οὐδ'

¹ τοὺς om. A. C. L.

² ἐπιτιμῶμαι A. C. L.

³ ἄν δικ. A. C. L.

⁴ οἱ τὴν ἀρχὴν πρῶτ. A. C. L.

piendum, quippe explicator per σκώπτειν
ῥημάτων. Et hoc loco τοὺς εὐτραπέλους
καὶ σκώπτειν διακείμενος μετὰ periphrasis
est τῶν ἐκωμιζόντων, quod non tantum
modo allata Harpocratianis verba docere
videntur, collata vocis etymologia, sed et
extra omnem dubitationem ponit ipaius
Isocratis, ut ita dicam, interpretatio in
Orat. περὶ τῆς ἀντ. β. κς'. ο κζ'. ἐπεὶ κῆν
γ' οὕτως, inquit, ἀνίστασθαι καὶ συμά-
χουσι πάλαι τὴν πατὴρ τὴν πόλιν, ἔστ' οὐδὲ
ταῖς ἡμέραις ἐν τῇ διαλίτῃ ἐνὶ τῆς ἐπι-
χρῆται πατὴρ τὴν πόλιν, ἀλλὰ μεταφέρουσι
ἐπὶ τῶν καλλίστων πραγμάτων ἐπὶ τὰ
φαυλίστα τῶν ἐπιτηδευμάτων τοὺς γὰρ
βαμυλαρχομένους καὶ σκώπτειν καὶ μίμν-
σθαι (mimos agere) διακείμενος, εὐφροῆς κα-
λαῖων προῖτος τῆς προτροπῆς ταύτης τυ-
χόντων ταῖς ἀρίστα ἐπὶ ἀρίστῃ πεφικέναι.
Utique ipse, et huc et nostro, debilem
inense imitationem terribilis orationis
Theoydidem III. 88. καὶ τὴν ἐλευθῆραν
ἀξίως τῶν ἡμετέων εἰς τὰ ἔργα ἀντάλ-
λαξεν τῇ δουλείῃ, Orellius putat in Ann.
Quod habet Ammonius: εὐφροῆς λέγεται
ἐπερὶ Ἀττικῆς ἰ σκωπτικῆς, confirmat Iso-
crates, cum ait τοὺς σκώπτειν διακείμενος
ita dictos fuisse. Proprio significat egre-
gie indele p̄dicitum, atque ita occurrit
β. 28'. metaphora desumpta a plantis que
lento germine sata feliciter surgunt. Vid.
Valoken. in Animagra. ad Amm. l. II.
C. II. p. 87. ut non male Gallionem homo
d' esprit conferat Coraee, qui et ex
Athenis VI. p. 60. locum affert Theo-
proph. Philippem Macedonem dicentis
χαίρειν — τῶν ἀδελφῶν τῆς εὐφροῆς κα-
λαῖων, καὶ τὰ γὰρ αἰσθῶς καὶ ἐπεινοί,
eodem esse an nostro loco, ut apparet

ex Demosthene Olynth. II. §. ζ'. Σκω-
πτικῆς autem tantum distat a σκώπτειν,
quantum ab eleganti et ingenuo homine,
quodnam ab elegantis et ingenuo homine
flagitiosum, notante Valoken. ibid. p. 88.
— Δυστυχῆς, ex oppositione τοῦ εὐφροῆς,
recte Laangius et Coraee interpretantur
μικροῖς, ἡλιθίως. Eodem sensu, ut videtur,
δυστυχία legitur ad Nicool. p. 17. B.
IDEM.

Ἐπεινοὶ γὰρ ἦσαν οἱ προτρέψαντες τὴν
ἀρχὴν κ. τ. λ.] Tangit Periclem et Ephi-
altem, quorum opera Areopagi auctoritas
insigniter imminuta est. Vid. Platarchas
in Pericle p. 155. B. 157. A. in Cimone
p. 485. B. T. II. p. 812. C. Diod. Sic.
XI. 77. Aristot. Polit. II. 10. Meursias
in Areop. C. IX. τὴν ἀρχὴν, ut reote
monet Wolfius et Coraee, h. l. adverbial-
iter accipiesdum, primum, primum. Sic
etiam in Paneg. p. 66. B. ubi opponitur
τῷ ἐπὶ πλειστοῦ. IDEM.

Ἦς ἐπιτατάωσῃς — ἔργων] Initium
hujus capitis illustret, que de presentibus
malis disputat Isocrates de Pace
p. 185. A. μηδεὶς τῶν πολιτῶν ἦν ἰδέσθαι,
μηδὲ βαδίζουσι, ἀλλ' ἰδουμένων μόνων εἶναι
τὴν πόλιν· οἱ μὲν γὰρ τὰς πλείους καὶ τὰς
ἰδέσθαι ἀποκρίσσανται δεξιῶσι καὶ δεξιῶσι πρὸς
σφῆς αὐτοῖς· οἱ δὲ τὸ πλεῖθος τῶν προτρα-
χόμενοι καὶ λιπουρήσῃ, καὶ τὰ περὶ τὰς
εἰσφορὰς, καὶ τὰς ἀντιδόσεις ἃ ταύτας
ἡμεῖς λέγουσι, ἔστ' ἄλλως ἦν τοῖς τὰς
εἰσφῆς κατακείμενος, ἢ τοῖς συνεχῶς κωμῆ-
μας. Quae omnia mala deinceps repetuntur
a malevolis oratoribus et demagogis.
Vid. etiam p. 184. B. De multitudine
litium, que Athenis dijudicabantur, vid.
Xenoph. de Ath. Rep. p. 699. A. —

εἰσφορῶν οὐδὲ πενίας οὐδὲ πολέμων ἢ πέλις ἔγμεν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀλλήλους ἡσυχίαν εἶχον καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἀπαντας εἰρήνην ἦγον. παρῆχον γὰρ σφῶς αὐτοὺς τοῖς μὲν Ἕλλησι πιστοὺς, τοῖς δὲ βαρβάροις φοβεροὺς. τοὺς μὲν γὰρ β σσωκότες ἦσαν, παρὰ δὲ τῶν δίκην τηλικαύτην εἰληφότες, ὥστ' ἀγαπῶν ἐκείνους εἰ μηδὲν ἔτι κακὸν πάσχοιεν. τοιγάρτοι διὰ ταῦτα μετὰ τοσαύτης ἀσφαλείας διήγον, ὥστε καλλίους εἶναι καὶ πολυτελεστέρας τὰς οἰκήσεις καὶ τὰς ¹ κατασκευὰς τὰς ἐπὶ τῶν ἀγρῶν ἢ τὰς ἐντὸς τείχους, καὶ πολλοὺς τῶν πολιτῶν μὴδ' εἰς τὰς ἐσρτάς εἰς ἄστὺ καταβαίνειν, ἀλλ' αἰρεῖσθαι μένειν ἐπὶ τοῖς ἰδίοις ἀγαθοῖς μᾶλλον ἢ τῶν κοινῶν ἀπολαύειν. οὐδὲ γὰρ τὰ περὶ τὰς θεωρίας,

¹ Ἰταλικῶς A. C. L.

Εἰσφοραί, proprie collationes pecuniae, civibus imperabantur, quotiescumque Respublica inopia laborabat. Lysias de Niota bonis publ. §. ζ'. καὶ ἔτι ἡ πόλις θένται χερμάτων, ἀπὸ τούτων ἡμῶν εἰσφέρουσιν. Frequentes earum mentio apud Oratores, conjuncta cum λιτωρίας, τριμαρχίας, χερσγίας, etc. Isocrates ἐπιδ' ἐπιτὶ δ. §. κ'. ὅ. ἢ. se filiumque refert εἰς τοὺς διακοσίους τῶν εἰσφορῶν καὶ λιτωρχίας. Prima autem ejus generis collatio, eoque ducentorum talentorum, facta est tempore belli Peloponnesii ad urgendam Mitylenae obsidionem, auctore Thucydide III. 19. Vere igitur h. l. dixit apud majores nullis εἰσφορῶν opus fuisse, quo ipso sem̄ ætatis homines perstringit. — Πενία, h. e. πέντων. Vid. §. λ'. cur autem non essent ea sate pauperes, ostendit §. ιβ'. Mox ad εἶχον ex antecedenti πόλις, supplendus nominativus ἡ πόλις. IDEM.

Παρῆχον γὰρ — πάσχοιεν] Spectant tempora bellorum Peræcorum. Athenienses tunc fuisse σωτήρας τῆς Ἑλλάδος, probat Herodotus VII. 139. De verbo ἀγαπῶν, contentum esse, satis sibi ducere, vid. Slatiterus Lect. And. p. 189. Lysias eo-utitur contra Eratosth. §. γ'. eodemque sensu adverbio ἀγαπῶντις. pro Μαντιθεο §. γ. IDEM.

Διὰ ταῦτα] Dolendum putat Coracæ. IDEM.

Μετὰ τοσαύτης ἀσφαλείας διήγον — ἢ τὰς ἐντὸς τείχους] Securitatis indicium in eo ceruitur, quod belli tempore, cum agrī incurSIONIBUS vastabantur, omnia in urbem comportanda erant. Quod semper moleste tulerunt Athenienses, quorum plurimis mos erat in agris habitare ;

eaque consuetudine valde delectabantur. Exemplum ejus rei præbent tempora Peloponnesii belli, de quo egregius est Thucydides loca, classicus in hac re, II. 14—17. qui morem istam repetit ex antiqua Atticorum degendi ratione per pugos, κατὰ κόμμας, quæ postea etiam, quum jam Theseus eos dispersos in unam urbem coegisset, obtinuerit. Cap. 65. doluisse dicuntur ἡ δυνάτις καλλὰ κτήματα κατὰ τὴν χώραν ἐκδομαίαι τε καὶ πολυτέλειοι κατασκευαίς ἀπολαύοντες. Similiter post pugnam Cheronensem decrevit populus πώλις μὲν καὶ γωαίαις ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὰ τείχη καταναμίσσειν, teste Lysourge adv. Leocr. §. ε'. Aliud exemplum, Naxiorum exstat apud Herodotum V. 34. ubi vid. Valokos. In primis vero ipsorum Atheniensium factum animadvertatur, quos, quo tempore Philippus ad sacrilegos delendos Phocidem invaderet, etsi paulo ante pace ab eo accepta, attamen omnia ex agris in urbem comportanda decrevisse, refertur Demosth. de Corona §. ιε'. Æschines contra Ctesiph. §. λ'. Anonymus in Argumento Orat. Demosth. de Falsa Leg. Quod si enim vera sint, quæ de tempore conscripti Areopagittici supra disputavimus, ea res, quæ reos acciderat, aptam majorum laude æquales tacite reprehendendi causam Ἰσοκράτι præbere poterat. — Τὰς ἰταλικῶς recte Coracæ interpretatur τὰ ἰταλικῶν, καὶ οὐκ εἰς τὴν εἰσιν. Latine dicas omnia quæ morari possunt, ut ait Nepos in Themist. 2. Consentit Thucydides, qui habet τὴν κατασκευὴν ἢ κατ' αἶαν ἐχρῶντο. Cf. Pollux IX. 10. sq. IDEM.

Οὐδὲ γὰρ τὰ περὶ τὰς θεωρίας — ἰταλικῶν] θεωρίας fuisse publicas sacrificia, quæ vel

αὐτοὺς ἄν τις ἤλθεν, ἀσελγῶς αὐτὸν ὑπερφθάναις, ἀλλὰ
 κενεχότως ἐπαιῶν. αὐτὸς γὰρ ἐκ τῶν πομπῶν οὐδ' ἐκ τῶν
 περὶ τοὺς χορηγίας φιλοκεικλιῶν οὐδ' ἐκ τῶν τοιούτων ἀλα-
 ζουσιῶν τὴν εὐδαιμονίαν ἐδοκίμαζον, ἀλλ' ἐκ τοῦ συμφρόνως
 οἰκεῖν καὶ τοῦ βίου τοῦ κατ' ἡμέραν καὶ τοῦ μηδένα τῶν
 δ βασιλευσίων ἀπαρεῖν τῶν ἐπιτηδείων. ἐξ ἄνωπερ χρῆ κρῖνει τοὺς
 ὡς ἀληθῶς εὖ πράττοντας καὶ μὴ φορτικῶς πολιτευομέ-
 νους· ἐπεὶ νῦν γε τίς οὐκ ἂν ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις τῶν εὖ
 φρονούντων ἀλγήσειεν, ὅταν ἴδῃ τινὰς τῶν πολιτῶν αὐτοὺς
 μὲν περὶ τῶν ἀναγκασιῶν, εἰδ' ἔξουσιν εἴτε μὴ, πρὸ τῶν δε-
 καστηρίων κληρουμένους, τῶν δ' Ἑλλήνων τοὺς ἐλαίνειν τοῖς

1 an om. L.

justi vel opprasi solent τῶς θύρας, ποσὶν ἐστὶ. Et his uox estis petulantiam insolentiam Isocrates, gravius vituperatam in Orations de Pace p. 174. E. et seq. Queritur de ἀσελγῶς τὸν παντὶν ἐπὶ ἀνέπαινον καὶ temporibus fere captarum Athenarum reipubl. moderabatur; quos eo processisse ait, ut desererent, quae eae solentem vestigialibus pecuniis supererant, ea per singula talenta in saltationem celebrandis Hecubi aecris esse inferenda (ut τὴν ἐχρότην τοῖς Διονυσίαις): tum ita pergit p. 175. C. ἵναδὴν πλῆρες ἴ τὸ δῖον, καὶ τοῦτ' ἵναδὴν, καὶ παρασῶν τὸς παῖδας τῶν ἐν τῷ πάλῳ τεταλιωτικῶν ἀμφοτέρως ἐπιδικαιώτικας, τοῖς μὲν συμμάχοις τὴν τιμὰς τῆς οἰσίας αὐτῶν ἐπιμαδῶντος ἐπιφορημαίνας, τῆς δ' ἄλλας Ἑλλᾶσι τὴν πλῆθος τῶν ἱερῶν, καὶ τὰς συμφορὰς, τὰς δὲ τὴν πλεονεξίαν ταύτην γυμνασίαν. καὶ ταῦτα ἔχοντες αὐτοὶ τε τὴν πλῆθος εὐδαιμονίαν, καὶ πολλοὶ τῶν τοῦ οἴου ἐχρότων ἱεροκρίτων αὐτῶν. Commodus porro huc referuntur, quae de δημοτικῶς χρήμασι, seu pecunia publica inter pauperes distributa, ut, modo, ad spectacula vocitantes, deus obolos solverent, habentur, p. 185. refo-
 rantur. Vid. Libanii Argumentum Demosth. Olynth. I. hujus Oratio περὶ συστάσεως. Harpocraz. in voce et Valesius p. 38. Res a Pericle perfecta poetas Hecubi consilia magis etiam invaluit. Cf. Rehd. Hecub. Hist. Crit. Or. Gr. p. 66. IDEM.

Ὁ γὰρ ἄν τις ἀπορεῖν — ἰσοκράτης] Ser-
 perbia Atheniensium (ιστορίας) in illis
 (in τοῖς συμφορῶν) exemplum est apud
 Aelianum V. H. VI. 1. De insano studio
 τὸν χορηγίαν egit Spanhemius ad Callima-
 chum p. 363. laudatis Ernesto ad Xenoph.
 Mem. III. 4. §. 3. Cf. et Casanbonas ad
 Aelianum XIV. 8. p. 304. IDEM.

Καὶ τοῦ μὲν τ. π. δ. π. ἰ.] Deoratorum ad
 Xenoph. Mem. I. 6. 10. οἰσῶται, τὴν ἐυ-
 δαιμονίαν non esse πλεονεξίαν, sed τὸ με-
 δικῶς διαθεῖναι. IDEM.

σοφικῶς] Corcor interpretatur ἀλαζο-
 κῶς ex antecor. ἀλαζονικῶς. Pollux III.
 130. eodem loco ponit cum ἀλαζονίᾳ, ἀλαζο-
 κίᾳ, ἀσελγῶς, ἀσελγῶς, ἀσελγῶς, ἀσελγῶς,
 ἀσελγῶς, ἀσελγῶς, ἀσελγῶς, ἀσελγῶς. E qui-
 bus equidem h. l. duo postrema solum
 loco aptissima censent, atque τὸ φορτικῶς
 πλεονεξίαν de ea reip. administratione
 intelligam, quae fit ut in alienam civitatem
 opulentia et abundantia nisi paritate et
 omnia generis miseria promittat. Isoporus
 certe max mentione fit. Unus Cod. habet
 φορτικῶς, quod etiam rectum est, tamen
 delecto melius convenire ait Longinus.
 IDEM.

Αὐτοὺς μὲν περὶ τῶν — κληρουμένους]
 Tanta illi isopis premebantur rerum multi-
 tate necessarium, ut unde viverent, non
 haberent, nisi, ad causas judicandum
 sorte electi, in aliquo tribunali, δημοτικῶς,
 judicari mercedem, quae erat τριῶν, seu
 dimidium drachmas, acciperent. Ex hoc
 consuetudine explicat Corcor. Majorem
 lucem affert locus de Pace p. 185. B. ubi
 omnia mala repetens a pravis constitutis
 et δημοτικῶν, πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις κακίαις,
 ἰσχυρῶς, καὶ τῶν κατ' ἡμέραν ἰσχυρῶς ἀναγκα-
 σιῶν, ὅτι μάλιστα βούλομαι συστάσειν ἡμῶν
 ἰσχυρῶς γὰρ τοῖς μὲν ἐν τῶν ἰσχυρῶν τὰ
 σφῆρες αὐτῶν δουλοῦν, τῆς οἰσίας ἴσους καὶ
 τῶν τὰ βίβλιαστα ληθῶν τὰς δ' ἀπὸ τῶν
 δημοτικῶν ζῶντας, καὶ τῶν ἰσχυρῶν, καὶ
 τῶν ἰσχυρῶν ἀναγκασιῶν, ἐπ' αὐτοῖς δὲ τῶν
 ἰσχυρῶν ἀναγκασιῶν εἶναι, καὶ πολλὴν χάριν
 ἰσχυρῶς τοῖς ἐισωρηγῶν, καὶ τοῖς γυμνασίαις,
 καὶ τοῖς ἄλλοις συμφορῶν, τῆς δ' αὐτοῦ
 γυμνασίας, π. τ. λ. IDEM.

Τῶν δ' Ἑλλήνων — οὐκ ἔστιν ἀπορεῖν] Vi-
 3 c

καὺς βουλομένους τρέφειν ἀξιοῦντας, καὶ χορευόντας μὲν ἔν
 χροστοῖς ἱματίοις, χειμάζοντας δ' ἐν¹ τοιούτοις ἐν οἷς οὐ
 βούλομαι λέγειν· καὶ τοιαύτας ἄλλας ἐναντιώσεις περὶ τῆν
² διοίκησιν γιγνομένας, αἱ μεγάλην αἰσχύνην περιποιῶσι
 τῇ πόλει;

καί. Ὡν οὐδὲν ἦν ἐπ' ἐκείνης τῆς βουλῆς· ἀπῆλλαξε γὰρ

¹ τούτους A. C. L.

² τοιαύτην διοίκησιν A. C. L.

dentur intelligenda de ξηροφορία de qua
 olassicus est locus de Pace p. 168. D. εἰς
 τούτο δὲ μωρίας ἐλαύδαματι, ἔστ' αὐτοὶ μὲν
 ἐπὶ αἷς ἰσχυροῖς τῶν ἀναγκῶν, ξηροφορίαν δ'
 ἰσχυροῦσιν. Cf. supra dicta ad §. 5. Et paulo post de re navali loquens: καὶ
 τίτι μὲν (inquit, h. e. majorum tempore)
 εἰ τρήσει πλοῦσιν, τοὺς μὲν ξηρούς καὶ τοὺς
 δούλους ναύτας ἐσθίβιβαζον, τοὺς δὲ πλοῦτας
 μεθ' ἑπὶ πλοῦ ἐξήμασαν τῶν δὲ τοῖς μὲν ξηροῖς
 ἐπὶ αἷς χρέματα, τοὺς δὲ πλοῦτας ἐλαύτας
 ἀναγκάζομεν. Cum tamen ex hoc ipso loco
 appareat, Isocratis ætate cives Athenienses,
 quos redit Aristophanes Equit. 1368. fuisse qui naves impellerent, quod
 diserte etiam testatur Xenophon de Rep. Ath. I. 2. difficile dictu est, qui nostro
 loco αἱ ἑλλήνες dici videantur ἐλαίται τὰς
 ναῦς, præsertim cum αἱ ἐλαίται, de quibus
 modo dixerat, etiam Græci erant. Corasæ
 e de causa pro ἑλλήνων legendum suspicatur ἄλλων, totius loci hæc ex-
 hibita paraphrasi: Ἐπεὶ οἱ ἀνὴρ ἄνθρωποι
 ἐπὶ τῶν πλοῦτων Ἀθηναίων οὕτω κρη-
 μαίνονται, ἔστι κρημαίνονται πρὸ τῶν δικαστηρί-
 ων, ἢ ἀδίκω τῶ ἔξῃ τὰ ἀναγκῶν, ἢ ἀν-
 χωροὶ κρηνοί, ἢ μὴ ἔξῃ, ἢ ἀντολάχοροι· καὶ
 ὁμοῦ ἀξιοῦντας τρέφειν, ἢ οὐκ ἀξιοῦντας
 σὺν πλοῦσι τοῖς ἐν τῶν ἄλλων πλοῦτων Ἀθη-
 ναίων βουλομένοις ἐλαίται τὰς ναῦς τούτο γὰρ
 ἔστιν, ἢ ἐπὶ μὲν ἄλλω ἢ περὶ τῆν διοίκησιν
 ἐπὶ αἷς. De utriusque vocabuli confu-
 sione alibi dixerat in Ann. ad Paneg. §. 5.
 n. ibique laudato loco Prodromi Biblioth. Gr. Nos de loco difficili statuere non au-
 demus: quanquam fortasse vulgaris lectio
 explicari potest e loco Panath. p. 256. D. e
 quo patet genus hominum perditissimorum
 Athenas confluentium mercede navibus
 impositam fuisse, qui eas impellerent. Cf.
 etiam de Pace p. 174. E. Sic nexus
 esset: ἐπιπλοῦται ἀναγκῶν αἷς οὗς ἑλλήνων
 (istos enim h. e. τῆς ἑλλάδος collectos fuisse,
 posteriore loco diserte significat) qui ve-
 λήντες (Athenensium scilicet) impellerent.
 Sed iudicium penes doctiores esto. IDEM.

Χορευόντας μὲν — βούλομαι λέγειν] Idem,
 monente Corasæ, fratri frater exprobrat
 apud Demosth. adv. Boetium de Nom. §.
 1. Qui saltabat, non suis sumptibus, sed

τῶν χορευτῶν, per totum illud disciplinæ
 tempus, quo erudiebantur chori ad festa,
 et vestiebantur et nutriebantur; et facile
 fieri posset, si χορευτῶν magnifico egregerentur,
 ut, cum eo tempore splendidis auro-
 que ornatis vestibus saltassent, eo exacto
 ipsi pauperes nec tantis sumptibus pares
 hiemem sordido vestitu transigere cogere-
 rentur. Populum vili vestitu in balneis,
 frigoris levandi causa, hieme degisse, te-
 stantur Xenophon de Rep. Athen. l. 1. et
 Schol. ad Aristoph. Plat. 535. itidem Co-
 rasæ laudati. In illis ἢ οἷς βούλομαι λέγειν
 elegans est euphemismus, aut similis ap.
 Demosth. Ol. II. §. 7. IDEM.

Ἐν ὁδῶν κ. τ. λ.] Complectitur hoc Cap.
 quæsi ἀναμφότερα τινὴν quandam eorum
 quæ de laudibus Areopagi et resp. forma
 apud majores dixerat. IDEM.

Ἀπῆλλαξε γὰρ — ἐφελάται] Cf. supra §.
 18. nbi facta mentio ἀφορμῆς, a divitiibus
 pauperibus datæ εἰς τὰς ἐργασίας, confirmat
 Corasæ conjecturam, quæ et mihi aliquando
 in mentem venerat, pro εὐεργεσίας legē-
 dum esse ἐργασίας, quippe qua tollitur
 tautologia, et que hic dicuntur ἐφελάται,
 respondent τῇ ἀφορμῇ vel memoratæ. Sa-
 pius ista duo confunduntur. Langius in
 Paneg. §. 7. fin. etsi in textu reliquerit
 εὐεργεσίας, in nota tamen probavit Retber-
 gii conjecturam ἐργασίας. Aliter Morus eo
 loco spuria iudicaverat verba καὶ τὰς ἐφε-
 λάται τὰς ἢ αὐτῶν γιγνομένας. In Ep. Z. ad
 Timoth. eodem sensu, ac nostro loco,
 nunc legitur ἐργασίας, quod ibi pro εὐεργε-
 σίας e Cod. MS. restituit Matthæus, pro-
 bantibus Langio et Corasæ. Et sic etiam
 occurrit in Orat. ad Nicool. p. 18. C. —
 Notatu dignum est, τοὺς ἔχοντες h. l. uti et
 infra §. 18. simpliciter positum significare
 divites. Supra §. 18. dixerat et τὰς οἰκίας
 ἔχοντες. Qua de re hæc sunt verba Cl.
 Ruhkenii in Scholiis MS. in Xenoph.
 Mem. I. 2. 45. Ὅτι τὰ χρέματα ἔχοντες
 sunt divites, sed sepe supprimitur nomen
 χρέματα, et ἔχοντες simpliciter stat
 opulenti et fortunati. Euripides apud Sto-
 bæum p. 58.

καυὸς δὲ μὴ ἔχον, αἱ δ' ἔχοντες ἔλκω.

Hugo Grotius vertit: dicitur fœtus, pauper-

τοὺς μὲν πένητας τῶν ἀποριῶν ταῖς ¹ ἐργασίαις καὶ ταῖς
 151 παρὰ τῶν ἐχόντων ² ἀφελίαις, τοὺς δὲ νεωτέρους τῶν ἀκολα-
 σιῶν τοῖς ἐπιτηδεύμασι καὶ ταῖς αὐτῶν ἐπιμελείαις, τοὺς ³ 149
 δὲ πολιτευομένους τῶν πλεονεξιῶν ταῖς τιμωρίαις καὶ τῶ
 μὴ λαμβάνειν τοὺς ἀδικοῦντας, τοὺς δὲ πρεσβυτέρους τῶν
⁴ ἀθυμιῶν ταῖς τιμαῖς ταῖς πολιτικαῖς καὶ ταῖς παρὰ τῶν
 νεωτέρων θεραπειαῖς. καθὼς οὖν γένοιτο ταύτης πλεί-
 ονος ἀξία πολιτεία, τῆς αὐτῶ καλῶς ἀπάντων τῶν πρα-
 γμάτων ἐπιμεληθείσης ;

β. κβ'. ⁴ Περὶ μὲν ⁵ οὖν τῶν ⁶ ποτὲ καθεστῶτων τὰ μὲν
 πλείστα διεληλύδαμεν ὅσα δὲ παραλελοίπαμεν, ἐκ τῶν
 εἰρημένων, ὅτι κακείνα τὸν αὐτὸν τρόπον εἶχε τούτοις, ῥά-
 δῖόν ἐστι καταμαθεῖν.

κγ'. Ἦδη δὲ τινες ἀκούσαντές μου ταῦτα ⁷ διεξιόντος
 ἐπήνεσαν ⁸ μὲν ὡς οἶόν τε μάλιστα, καὶ τοὺς προγόνους ἐμα-
 κάρισαν ὅτι τὸν τρόπον τούτον τὴν πόλιν διώκουσιν, οὐ μὲν
 152 ⁹ ὑμᾶς ⁹ γε ᾔοντο πεισθήσεσθαι χρῆσθαι τούτοις, ἀλλ' αἰρή-
 σεσθαι διὰ τὴν συνήθειαν ἐν τοῖς καθεστηκόσι πράγμασι
 κακοπαθεῖν μάλλον ἢ μετὰ πολιτείας ἀκριβοστέρας ἀμει-
 νον τὸν βίον διαγεῖν· εἶναι δ' ἔφασαν ¹⁰ ἐμοὶ καὶ κίνδυνον, μὴ
 τὰ βέλτιστα συμβουλευόν μισόδημος εἶναι δοῦναι καὶ τὴν
 πόλιν ζητεῖν εἰς ὀλιγαρχίαν ἐμβαλεῖν.

κδ'. Ἐγὼ δ', εἰ μὲν περὶ ¹¹ πραγμάτων ἀγνοουμένων καὶ

¹ ἐργασίας A. L.

² ἀφελίαις C. L. A. qui ante parā ponit.

³ μεθυμιῶν A. C. L. ⁴ καὶ παρὰ A. C. ⁵ ἂν om. A. C. ⁶ τότε A. C. L.

⁷ διεξιόντος A. C. L.

⁸ με A. C. L.

⁹ γε om. A. C. L.

¹⁰ με A. C. L.

¹¹ πραγμάτων παρὰ A. C. L.

sum infelix genus. Vide Kusterum ad
 Aristoph. Plat. v. 596. Latini etiam hoc
 imitari solent. Laetantius Div. Instit. V. 8.
 "ut habentium pia collatio non habentibus
 spernaret." Addantur Eurip. Alceat. 58.
 Aristot. Rhet. II. 16. 4. Virgil. Georg.
 II. 499. et vid. quoque Marklandus ad
 Lysium pro Manth. §. 7. Weistea. in
 N. T. V. I. p. 400. Grævius ad Cicer. ad
 Div. VII. 29. Valerem. ad Herod. VI. 22.
 IDEM.

Τοὺς δὲ νεωτέρας — ἐπιμελείαις] Vid. su-
 pra §. κ'. IDEM.

Τοὺς δὲ πολιτευομένους — ἀδικούντας] Cf.
 §. θ'. et α'. IDEM.

Τοὺς ἀθυμιῶντας] Ἀτύτοις ἀθυ. conjicit
 Corssen. IDEM.

Τοὺς δὲ πρεσβ. — θεραπειῶν] Cf. item

§. θ'. et α'. Xenoph. Mem. II. 1. 33. et
 γαλιῆταις ταῖς τῶν νόσων τιμαῖς ἀγγέλλουσαι.
 IDEM.

Ἦδη δὲ τινες ἀκούσαντές μου, κ. τ. λ.]
 Alios h. l. loquentes inducit Isocrates se
 et laudantes et difficultatem quandam sibi
 objicentes, quibus ipse deinde respondet.
 Eodem arte sepius utitur, in Paneg.
 p. 61. D. ad Phil. p. 85. E. et sq. Panath.
 p. 275. A. 280. C. 281. C. sqq. de Per-
 mut. §. κς'. α'. — Ἐμαρτῶν et μαπαρτῶν
 distinguit Isocrates. Veteres illud ad for-
 tunam, hoc ad virtutem referunt. Vid. Cl.
 Wyttenbachius Bibl. Crit. P. IX. p. 54.
 sq. ubi typographi errore hicce locus ex
 Archidamo, non ex Areopagitico laudatur.
 IDEM.

ἡ πρώτη καὶ τῶν λόγους ἐποιούμεν, καὶ περὶ τούτων ἐκέλευον ὑμᾶς ἐλέσθαι συνόδους ἢ συγγραφάδας, δι' ἃν ἡ δῆμος κατα-

καὶ A. C. E.

Καὶ τῆς τούτων — τὸ πρότερον] Ita-
stranda haec sunt ex historia conversionis
Athenarum tempore Quadrimestrorum:
quam referat Thucydides VIII. et ex eo
Hierostratus v. συγγραφῆς. Referunt quo-
que Hierod. lib. XIII. 36. Justinus V. 9.
Taylours in vita Lysiae Or. Gr. 115.
Robakenius Diss. de Antiphothe C. II.
Opusc. p. 235 — 240. Summa rei haec est.
Alcibiades exsul reditum in patriam sibi
parare studebat. Eo consilio agit cum
Athensienum ducibus, qui cum classe
ad Samum commorabantur, utique multa
pollicitus significat velle se in patriam
redire, ea conditione et populare impe-
rium in oligarchiam converteretur: eosque
cum et ipsi cupidi essent, quamquam pri-
mam repugnantem Phrynicho, legatus mit-
titur Athenas cum aliis Pisander, qui rem
cum populo communicet. Quo simul ad
pervenisset, populumque edocuisse in uno
Alcibiadis reditu positum esse sa-
lutem civitatis, populi decreto eligitur
cum novem collegis ad rem peragendam.
Decem illi Athenis profecti ad Tise-
phernem et Alcibiadem, postquam frustra
cum his egissent, Samum se offerunt: et
quam Athenensium ducibus isti degentibus
ipsi, nulla amplius Alcibiadis ratione ha-
bita, consilium capiunt paucorum imperii
constituendi. Mox decem ex consilio di-
mittuntur, quinque ad insulas et subiectas
civitates, quinque, in quibus Pisander,
Athens. Hi rem jam fere a tota pre-
otam, et popularem reip. formam disolu-
tam repererunt. Haec rem conditione
statuta reliqua perficere aggrediuntur.
Primum, eosdem populi concione, as-
tentiam dicunt: dicitur autem dicitur συ-
γγραφῆς αὐτοκράτορας τούτους δι' ἐγγρά-
φοντας γένεσθαι ἰσχυροῦς ἐν τῷ δήμῳ ἐκ
ἀλλοῦ ἴσως, καὶ ἢ, τὴν ἀγορὰν ἐκ ἀπείρου ἀπο-
στρα. Postea, ubi dies ille adventus,
litērum convocata concione, nihil aliud in
medium referunt nisi συγγραφῆς, quam
ἵκετε ἀπείρου ἐστὶ, quam vult, ἀπείρου
dicere. Tum palam omnes sententiam di-
cunt, veteres magistratus esse abrogan-
dos, eorumque loco eligendos quinque
vires, dicitur ἀπείρου, hoc eorum eligere,
et hōrum eorum συμμενοῦσθαι ἑαυτοῖς
alios adesse; omnes, quadrimestros
numero, oviam (ἢ βουλευτήρων) ἰσχυροῦς,
ἀρχὴν τῶν αὐτῶν γένεσθαι ἀπείρου.
Vid. Thucydides VIII. 47 — 49. 53.
54. 56. 63 — 68. Constituti sunt isti
septimo anno ante XXX tyrannos et per
IV menses reipublicae praefuerunt, do-

cento Wesselingio ad Demetrii Chron.
p. 777. Jam nulla alia difficultas superest,
quam quod Hierocles memoret συνόδους ἢ
συγγραφῆς, Thucydides nullam συνόδους
mentionem facere videtur. Thucydides
reperunt quos eodem iis Harpoc. Item ad
ei μὴ πάντες συγγραφῆς τράματα ἐ τότε
ἀπεδίωκε κατὰ τὴν Ἀθηναίων τὴν καὶ ἡ
ἐπιλέχθη, ἰσχυροῦς ἐν τῷ ἄρδῳ: quare ipse
subjicit: ἡ δὲ συνόδους τῶν ἴσως ἰσχυροῦς
ἴσως μὴ τῶν ἀπείρου. Προβούλους nam
vocat, quos Thucydides συγγραφῆς dixit;
et revera non alii erant quam προβούλους,
quippe nulla decorandi auctoritate praedi-
ti, tantummodo quoddam, ad ita dicere,
προβούλους de civitate ordinanda ad po-
pulum referre debebat. Valesius p. 71.
Hierostratus confutandus docet συγγραφῆς,
quorum meminit Thucydides, qui
priores ante CCCC electi sunt, cum XXX
illis συγγραφῆς, quorum meminit An-
drotionem dicit, alioque: cum XXX
illos συγγραφῆς eos esse qui postea XXX
tyranni elevarint, cumque συγγραφῆς τῶν
ἴσως electi essent, nullam tamen legem
tulerint, teste Xenophonte L. II. Porro
Etymologi errorem notat, tradentes esse
decem decem συγγραφῆς dicitos etiam fuisse
καταλογοῦς, laudato Suida in καταλογοῦς.
Quod si ita sit, cum eo erravit, qui eandem
fere habet, Grammatici Bekkeri V. I.
p. 201. et 270. Sed, quod majore mo-
mento est, e Suida et aliunde ostendi, de-
centi illis alios addidisse esse XX ἀπείρου-
λους, quorum qui fiat ut nulla apud Thucy-
didem mentio reperitur, equidem sta-
tueret non possum: sed hinc forte ita
apud Harpocra. ἀπείρου appellatio re-
petenda. Quidquid hujus sit, non multum
ex his omnibus proficimus ad intelligenda-
dam, quinam fuerint isti σύνδους ἰσχυροῦς.
Neque enim haec appellatio designari
aut om, quos Thucydides ἀπείρου, aut
quos Suidas alioque ἀπείρου memorat,
videlicet est: apud Hieroclem vera συν-
όδους in ἀπείρου notare, temerarium sit.
D'Arnaud De Die Paredris O. VIII.
p. 41. suspicatur Hieroclem scripturas συν-
όδους ἢ συγγραφῆς, decem scribas collegit.
Sapienter quidem ille et ingenuus. Sed si
teneatur ista collegae notio, uti omnino ve-
tendum esse ipse vocabuli vis et non do-
ceat: sic enim Demosth. de Cor. 5. m.
συνόδους τῶν Ἀθηναίων dicit; et sic
vocabantur qui a sociis Legati cum Ath-
ensibus de re communi delibabant, ap.
Incor. de Pace p. 165. A. quo possunt
glusca Grammatici Bekkeriani V. I. p.

λύθη τὸ πρότερον, εἰκότως ἂν ¹ εἶχον τὴν αἰτίαν ταύτην
 κῆρ δ' οὐδὲν εἶρημα τοιούτων, ἀλλὰ διείληγμαί περὶ διοική-
 σεως οὐκ ἀποκαιρημμένης ἀλλὰ ² πᾶσι φανεράς, ἢ ³ πᾶ-
 ντες ἴστε καὶ ⁴ πατρίαν ἡμῶν εἶσαν καὶ πλείστων ἀγαθῶν
 καὶ τῇ πόλει καὶ τοῖς ἄλλοις Ἕλλησιν αἰτίαν γεγενημένην,
 πρὸς δὲ τούτοις ὑπὸ τοιούτων ἀνδρῶν νομοθετηθεῖσαν καὶ
 κατασταθεῖσαν, οὓς οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἂν ὁμολογήσειε, δημο-
 τικωτάτους γεγενῆσθαι τῶν πολιτῶν. ὥστε πάντων ἂν μοι
 συμβαίῃ δεινότητον, εἰ τοιαύτην πολιτείαν εἰσηγούμενος
 νεωτέρων δόξαμαι πραγμάτων ἐπιθυμεῖν. ἔπειτα καί κειθεν
 ῥᾶδιον γυνῶναι τὴν ἡμῶν ⁵ διάνοιαν· ἐν γὰρ ταῖς πλείστοις τῶν
 152 λόγων τῶν εἰρημένων ὑπ' ἐμοῦ φανήσομαι ταῖς μὲν ὀλιγα-
 χίαις καὶ ⁶ ταῖς πλεονεξίαις ἐπιτιμῶν, ταῖς δ' ἰσότητος καὶ
 ταῖς δημοκρατίας ἐπαινῶν, οὐ πάσας, ἀλλὰ τὰς καλῶς

¹ ἴσχον A. C. L. ² πᾶσι om. A. C. L. ³ ἕναυτος A. C. L.
⁴ πατρίαν A. C. L. ⁵ τὴν δianoian διαγῶναι τὴν ἡμῶν A. C. L. ⁶ ταῖς om. A. C. L.

302. Σύνταξις ἀπὸ τῶν συμμάχων μετὰ
 τῶν Ἀθηναίων βουλευμάτων ἐπὶ τῶν πραγμά-
 των : si ἴσθιμι τανταυτὰ ἰστα college signifi-
 catio, equidem sine ulla mutatione ἴσχατος
 tam explicari posse patet, quem non credi-
 derim id sibi proposuisse, ut historicorum
 διλήκοντα ἕωκα τριδερων mentionem fa-
 ceret. Videtur utroque vocabulo nos
 eandemque significasse : primam scri-
 ptam esse ἰσχύας, ἄλλωθεν : quod cum esset
 vagum nec satis definitum, quo melius sua
 mens intelligeretur, addidit δὲ συγγραφίας,
 ut ipse horum collegarum appellationis ad-
 dita, nulla debita causa relinquere-
 tur. Ab Inocentio eversione ejusmodi tautologia,
 si tamen est tautologia, nos abhorret :
 alioquin possit quis suspicari, voces δὲ
 συγγραφίας esse glossam, que interpre-
 tandi causa margini adscripta, in textum
 irruerit ; sed ea quidem suspicio non
 ante certa ratione nisi videtur.—Atque
 hic hinc jam nihil longe annotationi suis
 impendenda esset, nisi de Hippocraticis
 ἴσχοις aliquid mihi suspicio orta esset. In-
 itione ejus sic se habet : Συγγραφίαι· ἴσ-
 χράτος Ἀριστοτελικῆ· ἀδερμῶν ἕν κατ'
 Ἀθῶναιος ἐν τῷ δὲν πλείστοις ἐν αἰσθητοῦν,
 ἕως ἐν τῷ ἡμῶν αἰσθητοῦν γῶναις ἐν
 τῷ δὲν. Sequi enim Theophrastum, cujus
 verba supra attulimus, ultima illa mani-
 festum faciunt : et mox ex eo totam rem
 subjicit. Sed corrupta ejus esse verba,
 facile apparet : nam si queamus, quid esset
 ἀδερμῶν κατ' Ἀθῶναιος, nihil ex his elici
 potest. Fortasse aliquid exiecit : fortasse

etiam vestigia Theophrastum secutus legere
 nobis licet : ἀδερμῶν ἕν κατ' Ἀθῶναιος,
 ἕως δὲν πλείστοις, ὑπὸς αἰσθητοῦν (ὑπὸ
 αἰσθητοῦν τῶν), ἕως ἐν τῷ ἡμῶν αἰσ-
 θετοῦν γῶναις ἐν τῷ δὲν. Hoc certe di-
 cere voluit. Ceterum Theophrastus meminit
 quoque Thomas Mag. v. συγγραφίας, ad
 quem docta de variis ejus vocis significa-
 tionibus est Sallierii animadvertio p. 813.
 IDEM.
 Οὐκ ἀποκαιρημμένης] H. e. οὐκ ἀποκαι-
 ρημένης ex antecod. IDEM.
 ἢ πάντες ἴστε — τῶν πλείστων] Vid.
 supra initio §. c'. ibique annotata. Di-
 otionem αἰσθητοῦν ἕως, que occurrit
 et §. sq. et Archid. p. 117. C. p. 117. C. p. 117. C.
 Hoogeveenium ad Vigorem p. 87. attingit
 Cl. Wytttenbachius Bibl. Crit. P. X. p.
 93. et ad Platonis Phaedonem p. 331.
 IDEM.
 εἰσηγούμενης] H. e. inducere volens, sta-
 dens, uti subinde verbis actionem signifi-
 cantibus inest voluntatis affandi notio, de
 qua constructione vid. Morus ad Panag.
 §. 2c. et cf. Wytttenb. l. c. p. 185. εἰση-
 γούμενης est alicujus rei auctoritas esse, sus-
 cere alicquam rem, alius alius vult. The-
 opyd. III. 90. εἰσηγούμενης τῶν πλείστων
 τῶν, θεασάτω τῶν τῷ Περικλῆ, ἀδερμῶν μὲν
 τῶν, καὶ ἐπιμαρτυροῦν τῶν δαίμωνων. Max
 de iisdem dicit : ἕως δὲ ἕως καὶ εἰς
 τῶν αἰσθητοῦν ἕως. Hinc εἰσηγούμενης, sus-
 cer, auctor, invenitur : de quo obiter me-
 nuit Cl. Rouvens Coll. Litter. p. 75. sq.
 IDEM.

καθεστηκυίας, οὐδ' ὡς ¹ ἔτυχον, ἀλλὰ δικαίως καὶ ² λο-
γονεχόντως. οἶδα γὰρ τοὺς τε προγόνους τοὺς ἡμετέρους ³ ἐν
ταύτῃ τῇ καταστάσει πολὺ τῶν ἄλλων διενεγκάντας, καὶ
Λακεδαιμονίους διὰ τοῦτο κάλλιστα πολιτευομένους, ὅτι

¹ ἔτυχεσαν A. C. L.

² γουπηχόντως A. C. L.

³ ἐν om. A. C. L.

Οὐδ' ἐς ἐτύχεσαν] Recte Coraas: 'ἀδικῆ καὶ ἀλογιστίας, καὶ ἕως ἐπιήχρητό μου.' Panath. p. 238. A. dicit ἀδικῆ καὶ φερετικῆς καὶ χυδῆν δ', τι ἂν ἐπιβῆθι λέγειν. Similis est formula ἐς ἔτυχε. Cf. Roynards Diatr. l. p. 17. Non spernenda haec Wolfii Annotatio: 'Est callide admodum usus h. l. Nam cum videri velit, etiam praesentem corruptamque Democratiam Oligarchiae praeferre: veterem tamen illam, quae sincera fuit, commendat. Sic et populi offensionem cavet, et tamen id quod vult consequitur.' IDEM.

Καὶ Λακεδαιμονίους κ. τ. λ. — Ἰσχυίως] In priorē loci parte Wolfii versionem: et Lacedaemoniorum ob hoc maxime rempublicam scio florere, quod populari statu maxime utuntur: scio correxit Stephanus Diatr. Isoor. V. Lacedaemonios ideo pulcherrimam politetiam habere, quod omnium maxime democratia utuntur. Conveniunt haec e Panath. 270. C. Lacedaemonios κατὰ σφίσι μὲν αὐτοῖς ἰσοκρατίαν καταστήσαι, καὶ δημοκρατίαν ταύτην, ἀναστῆναι χρεὶ τοῖς μέλλοντας ἕκασταν τὴν χρεὴν ἡμολοῦσθαι. Contrarium legitur in Nicocle p. 31. D. Ἐτι δὲ Καρχηδονίους καὶ Λακεδαιμονίους, τοὺς ἀριστοὺς τῶν Ἑλλήνων πολιτευομένους (cf. hujas loci emendatio a Cl. Wyttēbaobio proposita Bibl. Crit. P. X. p. 8.), οἷα μὲν ἰλιγαρχομένους, κατὰ δὲ τὸν πόλεμον βασιλευμένους. E qua repugnancia Stephanus Diatr. Isoor. II. quamvis minus recte, argumentum petit ad eam quoque Oratationem Isocraeti abjudicandam. Mixta fuit Spartanae Reip. forma e populari et optimatium imperio, accedente regio nomine, magis quam potestate. Significat ipse Isocrates in Panath. p. 265. A. agens de institutis Lyourgii τὴν τι δημοκρατίαν καταστήσαντος ἀπὸ αὐτοῦ, τὸν ἀριστοκράτη μεμεγμένον, ἕως ἢν κατ' ἡμῶν καὶ τὰς ἀρχὰς οὐ κληροτὰς ἀλλ' ἀριστὰς ποιήσαντες καὶ τὴν τῶν γερῶντων ἀρετῶν, τὴν ἰσιοκρασίαν ἕκαστοι τοῖς ἀρχαῖοι, μετὰ τούτων σπουδῆς ποιήσθαι νομοθετήσαντες, μεθ' ἰσοκράτους φασὶ καὶ τοὺς ἡμετέρους περὶ τῶν εἰς Ἄριστον ἀγῶνα ἀναβήσαντας μελλόντων ἴτι δὲ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῖς ἀπειθόντας τὴν αὐτὴν, ἕως ἢν καὶ τὴν βουλήν ἔχουσιν τὴν κατ' ἡμῶν. Quod ait, Lyourgum Atheniensium republ. imitatum esse, fortasse majorem patriae, quam veritatis, amorem spirat: sed apparet, quod diximus, mixtam fuisse

civitatis formam. Hinc pro consilii varietate vel democratia vel oligarchia haberi poterat, notante Aristotele Polit. IV. 9. ἕως (inquirit) συμβαίνει περὶ τὴν Λακεδαιμονίαν πολιτείαν. πολλὰ γὰρ ἔγγραφοῖσι λέγεται ἐς δημοκρατίας οὐσίας, καὶ τὸ δημοκρατικὰ πολλὰ τὴν τάξιν ἔχον ἴσον, ἀρῶντος τὸ περὶ τὴν τροφὴν τὴν παιδείαν ἡμοίως γὰρ οἱ τῶν πλουσίων τρέφονται τοῖς τῶν πτωχῶν, καὶ παιδεύονται τὸν τρόπον τούτων, ὃν αἱ δὴ αἰσῶντο καὶ τῶν πτωχῶν οἱ πλείους καὶ τῶν πτωχῶν ἰσότης. Ἐτι τῷ ἴσῳ τὰς μεγίστας ἀρχὰς, τὴν μὲν ἀπεισοῦν τὸν δῆμον, τῆς δὲ μετρίων τοὺς μὲν γὰρ γέροντας ἀριστοὺς, τῆς δ' ἰσοκράτους μετρίων. οἱ δ' ἰλιγαρχίαι, καὶ τὸ πολλὰ ἔχον ἰλιγαρχικῆς οἷα, τὸ πᾶσι ἀριστὰς εἶναι καὶ μετρίων κληροτῶν ἀλλ' ἰλιγῶν εἶναι κληροτῶν καὶ φυγῆς, καὶ ἄλλα ταῦτα πολλὰ. Locum, quemvis longiorem, adscribere operae pretium duximus, utpote qui Isocrates nostro fere commentarii instar est. Ab universae enim dicta sententia, Lacedaemonios ideo optimam reip. formam uti quia maxime populari utuntur, ad singulas partes transit, atque et in magistratum electione, in τῷ τῶν ἀρχῶν ἀρετῶν, et in vita quotidiana, τῷ οἷα τῷ κατ' ἡμῶν, et in reliquis rebus, τοῖς ἄλλοις ἰσιοκρασίαι, magis apud eos aequitatem et similitudinem valere, quam apud alios. Ad primum quod attinet, sive in τῶν ἀρχῶν ἀρετῶν, missis Regibus constanter ex eadem Proclia et Barysthenis gente creari solitis, Reip. moderandas praebat Senatus Seniorum, qui γερῶντος dicobatur, constabatque viginti et octo viris, qui sexagesimum aetatis annum consecuti per totam vitam omni reprehensione vacarent: horum autem electio penes populum erat, ut praeter Aristotelem l. c. disertè testatur Plutarchus in Lyourgio p. 55. D. — 56. A. Postea constituti sunt Epbori, quorum potestati subessent reges: cf. Nepos in Pansan. C. III. Et in his quidem creandis magis etiam apparuit imperii popularis studium, si quidem, ut ait idem Aristoteles Polit. II. 7. bi magistratus, Arum maximam domini, comens

β μάλιστα δημοκρατούμενοι τυγχάνουσιν. ἐν γὰρ τῇ τῶν ἀρχῶν αἰρέσει καὶ τῷ βίῳ τῶ καθ' ἡμέραν καὶ τοῖς ἄλλοις¹ ἐπιτηδεύμασιν ἴδοιμεν ἂν παρ' αὐτοῖς τὰς ἰσότητας καὶ τὰς ὁμοιότητας μᾶλλον ἢ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἰσχυρούσας² οἷς αἱ μὲν ὀλιγαρχίαι πολεμοῦσιν, οἱ δὲ καλῶς δημοκρατούμενοι χρώμενοι διατελοῦσι.

κε'. Τῶν τοίνυν ἄλλων πόλεων ταῖς ἐπιφανεστάταις καὶ³ μεγίσταις, ἣν ἐξετάξιν βουλευθῶμεν, εὐρήσομεν τὰς δημοκρατίας μᾶλλον ἢ τὰς ὀλιγαρχίας συμφερούσας⁴ ἐπεὶ καὶ τὴν ἡμετέραν πολιτείαν, ἣ πάντες ἐπιτιμῶσιν, ἣν παραβάλωμεν⁵ αὐτὴν μὴ πρὸς τὴν ὑπ' ἐμοῦ ρηθεῖσαν, ἀλλὰ πρὸς τὴν⁶ ὑπὸ τῶν Τριάκοντα κατασταῶσαν, οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἂν θεωροῖητον εἶναι νομίσειεν.

κς'. Βούλομαι δ', εἰ καὶ⁷ τινές με φήσουσιν ἔξω τῆς

¹ τοῖς ἑστ. A. L. ² αἷς A. L. ³ μεγάλας A. C. L. ⁴ ταύτων C.
⁵ ἐπὶ A. C. L. ⁶ οὐδεὶς L. ⁷ τί A. C. L.

(erant autem quinque) e populo legentur, ita ut saepius pauperrimi ad illud munus pervenirent. De aliis, *νομοφύλαξι, ἀμειψίαις, ἀρμυραῖς*, pauciora constant. *Vite quotidiana, τοῦ βίου τοῦ καθ' ἡμέραν, equalitas* autem omnia cornebatur in *φειδίαις* seu *συσπιδίαις* instituto, quae erant convivia publica, quibus cives Spartani quotidie, ad quindecim plerumque una congregati, cibi capiendi causa aderant, habita maxima temperantiae et frugalitatis ratione. Praeter Aristotelem locis citatis, classicae sunt loca Plutarchi in *Lycourgo* p. 45. B — D. et 46. B — F. Vid. et *Mercurius Miscell. Lat.* I. 9. 10. Ad τὰ ἄλλα ἱστορήματα in primis referenda est liberorum institutio, qui civitatis potius quam parentum esse existimabantur, indeque a septimo aetatis anno omnes, nullo excepto, ne regis quidem, cuiuscunque generis et conditionis essent, domum patrem relinquere, publico loco una degere, eodem vestitu cultuque, iisdemque studiis et exercitiis, quibus unicuique civi interesset, eosque pro arbitrio interrogare, vituperare, laudare licebat, ut cogebatur. Aristoteli l. c. addatur *Plutarchus* p. 50. A. — 54. D. Referri etiam possunt, quae matrimonium spectant, cui omnes adstrictos esse voluit Legislator, cuiusque consilium non ita in vita suavitatis et commodi statuit, sed ut esset, unde patriae cives et defensores nascerentur. Vid. p. 48. C. — 49. D. Universe *Lycourgi* consilium fuit, ut nulla esset civium inter cives differentia, cuius maxime

in eo indicium est quod agrum integrum civitatis esse et aequaliter inter cives distribui voluit, teste *Plutarcho* p. 42. A — C. Late de his omnibus aliisque exposuit *Manso* in *Opere Germanico praestantissimo*, quod inscribitur *Sparta*, Vol. I. P. I. p. 88. et sqq. 109. et sqq. 145. et sqq. 156. et sqq. 242. et sqq. et alibi passim. De agrorum illa distributione, liberorum educatione, *syspitiis* et vestitu *Spartanorum* peculiariter egit *P. II.* p. 129. et sqq. 156. et sqq. 188. et sqq. *ΙΔΕΜ.*

Ἡ πάντες ἐπιτιμῶσιν] *Supra* ζ. ε'. dixerat: ἐπὶ μὲν τῶν δικαστηρίων τῶν καθ' ἑστιαίων κατηγοροῦμεν, καὶ λέγομεν ὡς οὐδέποτε ἐν δημοκρατίᾳ πάσις ἐπιτιμῶμεν. *ΙΔΕΜ.*

Ἐξω τῆς ἐπιτιμῶσιν] *Nam* id tantum *Isoocrates* sibi proposuerat, ut laudatione *Reip.* formae *Solonis* et *Clisthenis* state receptae conscribenda ad eam revocandam cives adhortaretur. *Vid.* ζ. ε'. et ζ'. Itaque haec comparatio praesentis administrationis cum Imperio *XXX.* tyrannorum erat aliquid extra ejus *ὁρίεσθαι*, h. e. ad argumentum, quod sibi tractandum sumpterat, non pertinens. *Ἐπιτιμῶσιν* apud *Rhetores* et *Oratores* significat orationis argumentum, *consilium oratoris in dicendo*, ad *Phil.* p. 84. C. 110. B. *Hel.* p. 208. A. Formula *ἔξω τῆς ἐπιτιμῶσιν λέγειν* vel *χρῆσθαι τῆς λέγουσιν* occurrit item *Panath.* p. 247. B. 266. D. Eodemque sensu *κρίσειν λέγειν* τῆς ἐπιτιμῶσιν p. 250. B. et infra ζ. λγ'. *ἀποκαταστάσει* ἀπὸ τῆς ἐπιτιμῶσιν. *ΙΔΕΜ.*

ὑποδάσκει λόγιον, δηλοῦμαι καὶ διαλέβην ἕσαν αὐτῆ γῆς γάπη
 ἵ δόκειο γεν, ἵνα μηδὲς αἴηται με τὰ μὲν ἀρραπτήματα τοῦ
 δόκου λίαν ἀκράθως ἐξετάζειν, εἰ δέ τι καλὸν ἢ σεμνὸν ἐπι-
 πρέπεται, ταῦτα ἅ ἢ παραλείπειν. ἔσται δ' ὁ λόγος
 αὐτὲ μακρὸς οὐτ' ἀναφελῆς τοῖς ἀκούουσιν.

κζ'. Ἐπειδὴ γὰρ τὰς ναῦς τὰς περὶ ἑλλήσποντον
 ἐπικολίσσαμεν καὶ ταῖς συμφοραῖς ἐκείναις ἢ πάλις περι-
 ἔπασε, τίς αὖκ οὐδ' τῶν πρεσβυτέρων τὰς μὲν δημοτικούς
 καλουμένους ἐτάμοις ὄντας ὀτιοῦν πᾶσχευ ὑπὲρ τοῦ μη-
 ποιεῖν τὸ προσταττόμενον, καὶ δαινὸν ἠγουμένους εἰ τις ὄψε-
 ται τὴν πόλιν τῆς τῶν ἑλλήνων ἀρχάσασθαι ταύτην ὑφ' ἐπεί-

¹ διότι τιν A. C. L.
⁴ τὴν ἑλλ. A. C. L.

² δι ομ. A. C. L.
⁶ ἀναχίας A. C. L.

³ παραλίπῃ A. C. L.
⁵ οὐτῶν ομ. A. C. L.

Ἐπειδὴ γὰρ τὰς ναῦς — περιέπασε] Si-
 gnificaverit clades qua Lysander Athenien-
 sium classem devicit ad Ægeospotamus
 prope Hellespontum, de qua scripserunt
 Xenophon Hist. Gr. II. p. 456. D. —
 467. B. Diodorus Sic. XIII. 106. Nepes
 in Lysandro. 1. in Aluib. 8. alii. Ab eo
 interita classis in Hellesponto Oratores
 exordium sennat dicendi de Rep. ad
 XXX viros transiata, quod, laudato no-
 stro loco nisi quae Lysim, animadvertit
 Taylorus in bejas Vita Or. Gr. R. Vol.
 VI. p. 123. in nota. Præterea illud no-
 tandum, prout quæque eus, nulla Ægeospo-
 tami mentione facta, simpliciter de Classe
 ad Hellespontum loqui. Utriusque usus
 exempla quædam afferamus. Exordium
 dicendi ab ieta clade ducunt Isocrates
 ad v. Callim. p. 382. B. Us γὰρ ἡ σφίς
 ἀπέλασε τὰς ναῦς ἐν ἑλλασπόντῃ καὶ τῆς
 διπέμοις ἐστέρηθη. Andocides de Myst.
 §. αζ'. ἐπεὶ γὰρ αἱ ναὶς ἀσφάδερσον καὶ ἡ
 σπυλακία ἐγένετο. Lysias in Nicom. §. γ'.
 ἐπειδὴ γὰρ ἀπολαμάνῃ τῶν ναῶν, ἡ μετα-
 σπυλακία ἐπύρηντο. Or. Fenebr. §. ιζ'. ἀπολα-
 μάνῃ γὰρ τῶν ναῶν ἐν ἑλλασπόντῃ, οὐτὲ
 ἐπυλακίᾳ κακίᾳ, εἴτε διὰ δεινῆς, καὶ συμ-
 φορῆς ἐκείνης μεγίστης γενομένης καὶ ἡμῶν
 ναῖς ἀσφάδερσον: καὶ τῆς ἄλλης ἑλλασπ.
 Adv. Epistoth. §. β'. ἐπειδὴ δὲ ἡ ναυραχία
 καὶ ἡ σπυλακία τῆ σφίς ἐγένετο. Adv. Apo-
 ρατῆν §. β'. ἐπειδὴ γὰρ αἱ ναὶς αἱ ἡμετέρας
 ἀσφάδερσον κ. v. l. Hellespontii præterea
 mentio sit apud Andoc. de Fisco §. γ. ἡμῶν
 ἀσφάδερσον τὰς ναῖς: ἐν ἑλλασπόντῃ καὶ
 ναυραχίᾳ ἐγένετο. apud Lysiam pro ho-
 nie Aristotrh. §. γ'. ἐπεὶ ἡ ναυραχία ἐγένετο
 ἐν ἑλλασπόντῃ. Pro Menoth. §. β'. δεινῆς
 ἐν ἑλλασπόντῃ: σπυλακίᾳ. Similiter apud
 Aristid. Panath. p. 67. E. ἡ ναυραχία ἡ

καὶ ἑλλασπόντῃ, et Lacedæmonii qui ibi
 pugnaverunt p. 72. B. vocantur et ἐν ἑλ-
 λασπόντῃ λακεδαίμονιοι. Ita quoque Iso-
 crati dicitur ἡ ναυραχία ἡ περὶ ἑλλασπό-
 ντον, ad Phil. p. 94. D. ἡ ἀναχία ἡ ἐν ἑλ-
 λασπόντῃ γενομένη, Panath. p. 253. C. ἐν
 ἑλλασπόντῃ γενομένη ἀναχία, Fenebr. p. 66.
 C. Eandem significat de Pace p. 176. B.
 τὸ δὲ ταυταῖον ἐν ἑλλασπόντῃ ἀσφάδερσον,
 scil. τράπες, ἀσφάδερσον. A. I. I. I. I. I. I.
 De Publ. Nicom. bonis §. C. et Apol. ἀσφά-
 δερσον §. C. vocatur ἡ ταυταῖα ναυραχία.
 Ceterum locus Lysim laudatus ex Or.
 Fenebr. si cum nostro comparatur, patet
 τὰς ἀναχίας ἡμῶν cum ἐπυλακίᾳ ἀσφά-
 δερσον esse, unguis illis ἐπυλακίᾳ,
 h. e. obsidioni et tyrannidi XXX viro-
 rum eam cladem comitantem, quæ similiter
 a Lysim in Philon. §. β'. κατ' ἰσχυρὸν dicitur
 ἡ σπυλακία. I. I. I. I. I.

Τὴν οἰα ἑπὶ τῶν πρεσβυτέρων] Nam ca-
 lamitas illa acciderat trigesimo secundo
 circiter Isocrotis ætate: itaque qui cum
 eo cones erant, illorum temporum reco-
 deri poterant. Mox ipse: καὶ μὲν δὲ καὶ
 τὰς τὴν οὐ μνηστῆρας τῶν ἑλλασπόντῃ
 ναῶν: I. I. I. I. I.

Τῶν μὲν δημοτικῶν — ὡφ' ἰτίρας αἰών]
 Nam quæ Lacedæmonii procos obtulis-
 sent ea conditione ut longi mari decem
 stadiorum spatium ab ætraque Firmi parte
 discederent, et Amphistratus quidam cum
 accipere cœderet, in vinculis conjactus
 cœt, festinatum decretum, se de his cœ-
 deret liceret, itaque eo quidam tempore,
 quo ætra gravissimum fumo laborabat. Vid.
 Xenoph. Hist. Gr. II. p. 495. C. et D.
 Cf. quoque Lysim De Nicom bonis publ.
 §. C. et adv. Apopatam §. C. I. I. I. I.

σοι ὄψων¹ [καὶ τούτους μὲν ἐπισκόπους γενεαίους], τοὺς
 δὲ τῆς ὀλιγαρχίας ἐπιδημήσαντας ἐτοίμως καὶ τὰ τείχη² 151
 καθαιρούοντας καὶ τὴν δουλείαν ὑπομένοντας; καὶ τότε μὲν,
 153 ὅτε τὸ πλεῖθος κύριον ἦν τῶν πραγμάτων, ἡμᾶς τὰς τῶν
 ἄλλων ἀκροπόλεις φρουροῦντας, ἐπειδὴ δ' αἱ Τριάκοντα παρ-
 ἔλαβον τὴν πολιτείαν, τοὺς πολεμίους τὴν ἡμετέραν ἔχον-
 τας; καὶ κατὰ μὲν ἐκείνον τὸν χρόνον δεσπότες ἡμῶν ὄντας
 Δακκαδαμνίους, ἐπειδὴ δ' αἱ φεύγοντες καταλόντες πελο-
 πονήν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἐτόλμησαν καὶ Κόνων ναύμαχῶν
 ἐνίκησε, πρὸς τοὺς ἐλθόντας παρ' αὐτῶν καὶ δίδοντας τῇ
 πόλει τὴν ἀρχὴν³ τὴν τῆς θαλάσσης; καὶ μὲν δὴ καὶ ταῦτα
 ἢ τίς οὐ μνημονεύει τῶν ἡλικιωτῶν τῶν ἐμῶν, τὴν μὲν³ ὄμματ

¹ ὄψων em. A. C. L.

² τῶν em. A. G. L.

³ γὰρ ἀμαρ. A. L.

[Ἐπισκόπους γενεαίους] Idem nominatus
 de ἐπισκόποις αἱ ὀλιγαρχίαι ἐπὶ τοὺς Δα-
 κκαδαμνίους συνελθόν, interpretatur Gornae.
 Sed hoc de re nihil Xenophon. IDEM.

[Ἐτοίμως καὶ τὰ τείχη καθαιρούοντας] Imo
 ad tibiam cantum, ἀπὸ ἀλάτῃ, ut ait Xe-
 noph. p. 400. E. Cf. et Diodor. Sic.
 XIV. 3. Lysias adv. Erastesth. §. 10.
 fraude Theomenis dirutas esse muros
 docet, cum apponens Themistocli, qui
 eas invidis Laodemoniis adificaverat.
 Ut h. l. sic etiam adv. Lechitem p. 397.
 C. Isocrates Oligarchiam fratribus rem
 tribuit. IDEM.

[Καὶ τότε μὲν — ἔχοντας] Idem brevis
 dicit de Pace p. 177. C. de Atheniensibus:
 ἀπὸ μὲν γὰρ τοῦ φρασεῖν εὐς τῶν ἄλλων
 ἀφροσύνας τῆς αὐτῆς ἐκείνων τοὺς φιλίαιας
 καίους γενεαίους. Idem de Format. p.
 345. B. ἐπιδημῶν — ἔστι τὸν αἴμα σὺν
 ἀφροσύνη καὶ ἀκαθάρτησιν — καὶ τὸ ἀφρο-
 σύνη τοὺς ἀφροσύνας ἀκροπόλεις. Rogati-
 hms XXX. missa sunt Athenas Laodemo-
 niarum praedia cum prefecto Cal-
 libio. Vid. Xenoph. p. 462. D. E. Hoc
 Laodemoniarum ἱστῶντος fuisse, qui
 agrum occupaverit, discrete docet Lysias
 adv. Erastesth. §. 11. idemque adv. Ago-
 ratam §. 1. dicit: Λαοδαμνίαν τὴν ἀφρο-
 σύνην ἡμῶν εἶχε. IDEM.

[Ἐπειδὴ δ' αἱ τριάκοντα] Jam transit ad
 imperium XXX. tyrannorum, et Athenas
 in libertatem restitutas, quam historis
 Graecis partem poenitentibus persecutus
 est Taylorus in Vita Lysim Or. Gr. Vol.
 VI. p. 150—140. Et multo veteres histo-
 rici, scriptores, alii, eas meminissent: quo-
 rum loca ille collegit p. 150. in nota.
 Xenophoniam Helten. II. locum retulit
 etiam Cl. Wyttenbachius in Sel. Pline.

Hist. p. 302—324. egregia annotatione
 usatum p. 400. seq. Nos ea suo loco at-
 tingemus, quo ad Isocratam illustrandum
 faciunt. IDEM.

[Ἐπειδὴ δ' αἱ φεύγοντες — ἐτόλμησαν]
 Duceo Thrasubulo, uti ex Nepote et ali-
 quod notum est. IDEM.

[Καὶ ἐκείνη ναύμαχῶν — τῆς θαλάσσης]
 Decem annis postea locum habuit pugna
 navalis ad Onidion, de qua supra diximus
 §. 1. quamque Xenophon obiter tantam
 attigens nullum fecit Logionis istius
 mentionem. IDEM.

[Τὴν μὲν δεσημένον — ἀκροπόλιν] Pri-
 mam adscribitur locus fere similis ex Or.
 de Form. §. 10. 9. ubi bene omnia a
 Pericle repetuntur: τὸ δὲ τελευταῖον Περ-
 κλῆ καὶ δεσημένον ἐν ἀγαθῇ καὶ ἡμέτρῃ ἀφρο-
 σύνη, ὅπως ἐπιδημῶν τὴν πόλιν καὶ τοὺς
 ἱερῆς, καὶ τοὺς ἀναθήματα, καὶ τοὺς ἄλλους
 θησαυροὺς, ἔστ' ἔτι καὶ τὴν τῶν δεσημένω-
 νος εἰς αἰὲν τοῖς ἡμέτερον μὲν ἄρχων ἀξίον
 εἶναι τῶν ἑλλήνων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων
 ἀκροπόλιν. Jam deo his animadvertenda:
 primum, πορθημένον dictum esse pro
 κεραιῶν vel κεραιῶν, participium pro
 infinitivo, quod frequens esse jam esten-
 derunt Vigerus et Hoogew. de Idiot. p.
 338. et Abrachius Dilucid. Thucyd. p.
 151. laudatos Wyttenbachio ad Platonis
 Phaedonem p. 170. qui plures varietates
 ejus rationis usus ad Plutarchum solum
 notavisse videt. Hoc quidem loco minus
 perspicue nobis apparere videbatur, Ideo-
 que notavimus. Ceterum in tota hac Ora-
 tionis parte idem tenendum. Alterum,
 τοὺς δεσημένους simpliciter positum ni-
 hil aliud significare quam τοὺς ἔχοντες, quod
 patet l. l. ex Or. de Form. luce clarius
 docet hoc ad Niccol. p. 19. B. ἀκροπό-
 λιν

πρατίαν αὐτῶ κοσμήσασαν τὴν πόλιν καὶ ταῖς ἑραῖς καὶ τοῖς ὀσίοις, ὡστ' ἐτι καὶ νῦν ταῖς ἀφικνουμένους νομίζεν

μὲν τοῖς ἔθουσ ἀσφαλῆ τὴν πόλιν σωρίσχει, καὶ πρὸς τὰ συμβέβηκα τίμιον καὶ πλεόντων δὲ πικρὴ τῶν ἀφικνουμένων μὲν τοῖς σοῦ διαρῆς εἰσάγοντας, ἀλλὰ τοὺς παρὰ τοῦ λαμβάνου ἀμείντας. Eadem voce utitur in Paneg. p. 49. E. qui locus insignis est de multitudine hostium Athenas ad πανηγύρεως adventantium. Cf. etiam Aristides Panath. p. 7. A. et 84. B. qui habet compositionem εἰσαφικνουμένων. De Perm. p. 106. §. κ'. ©. τὸς ἔθους τοῖς ἀφικνουμένοις dixit Isocrates. Demosth. pro Cor. §. δ'. τοὺς εἰς τὴν πόλιν ἀθρόους ἀφικνουμένους. Veram huc familiam. Superius multo difficilior questio de verbis τοῖς ἑραῖς καὶ ταῖς θυσίαις, sinte ita legenda, an pro ταῖς θυσίαις reponendum τοῖς ἑραῖς, et quomodo explicanda. Harpocratianus locus, cuius auctoritate nititur posterior leotio, sic se habet: "Οσιον. Τπερθεσ ἐν τῷ πρὸς Ἀριστεργίτου φασί: Καὶ τὰ χρέματα τὰ τε ἑραὰ καὶ τὰ ἑρα. ἔ, τὸ ἑραμένον Ἀρισταργίτου. Καὶ τοῖς ἑραῖς καὶ τοῖς ἑραῖς. "Οσι δὲ τὰ ἑρα ἡμέτερα δολοῦ, ἀμείν-θους: ἰσ τὴν κατὰ Τιμοκράτους φασί: διδάσκου πρὸς τοῦτον. Καὶ τὰ μὲν ἑρα, τὰς ἀνάτας τῆς θεοῦ, καὶ τὰς πικρὰστας τῶν ἄλλων θεῶν σπουδαίους. καὶ μετ' ἄλλα. Τὰ δὲ ἑρα ἂ ἔρατο ἡμέτερα μελοφόντες. Διδόμεν δὲ ἑρα, φασί, ἕραον τὸ ἑραον τὸ, τὸ ἑραον καὶ τὸ ἑραμένον. Unde cum sumpsit Seidas in voce. Probaruntque istud τοῖς ἑραῖς, præter Isocratis Editores, Aegerium, Langium et Coraem, Valckenarius ad Herodotum VI. 9. Segaricus in Actis Lit. Trag. T. I. p. 83. Slaughterus Lectt. Andoc. p. 273. qui haud scio an minus recte huc retulerit Stephanus in Distr. Isocr. VII. Quæ enim hic de Harpocratianis loco scripsit p. 50. paucissimæ sunt, eaque, e quibus quid senserit non facile appareat; in textu autem Isocrateo ταῖς θυσίαις reliquit. Quod si ab Isocrate non profectum est, mendam sit oportet omnibus Codicibus MSS. quotquot adhuc collati sunt, antiquius: omnes enim et codices et Editiones Veteres id tænent: quibus omnibus sane ætate longe superior Harpocratianus, facile tamen memoriter citans labi potuit; ut, nisi sua asee bonitate commendet, sola eius auctoritas non sufficere videatur. Jam si legas τοῖς ἑραῖς καὶ τοῖς ἑραῖς, subintelligendam est εἰσαφικνουμένων, quæ nonnisi apud veteres per ἑραὰ et ἑρα, sacra et profana, designari, Valckenarius monet, quamvis nullo exemplo allato, eodemque hic laudari vult, quos sæpe laudat Demosthenes, qui Athenarum urbem templis exornaverat,

aliisque publicis ædificiis, veluti Olynth. III. §. θ'. ἡμέτερα μὲν τῶν εἰσαφικνουμένων, καὶ κάλλη τῶν αὐτῶ καὶ τῶν αὐτῶ πατισσέν-σαν ἡμῶν ἑραῶν. alibi: posterius quidem recte, si verba allata ex Or. de Perm. conferas: ut sensus sit *democratiam illam ita ornasse urbem ædificiis eius sacris, h. e. eorum templis, tum publicis, ut, omni. Universe ἑρα veteres dixerunt τὰ ἡμέτερα, τὰ μὲν θεῶν, eademque ratione τοῖς ἑραῖς opposuerunt, ἢ τὰ βίβηλα τοῖς ἀβέβηλας. Sic sempissime distinguantur χρέματα ἑραὰ καὶ ἑρα, pecunie sacre, quas movere nefas est, et publicæ, profane, quibus uti licet in civitatis commodum. Vid. Slaughterus l. c. ab eoque laudatus Valcken. ad Ammon. Animadvrs. L. III. C. VI. p. 184. et ipse Ammonius in v. ἑρα. Cf. item Valesius ad Harpoor. p. 58. et Gramm. Bekkeri Vol. I. p. 288. Huc pertinet locus ab Harpocratiano laudatus, Hyperidias in Oratione deperditæ adv. Aristogitonem, et Demosthenis adv. Timoor. §. λ'. item §. δ. κ'. alia complura. Cf. Pollux VIII. 105. ἑραὰ καὶ ἑρα ἡμέτερα dicebatur administratio expensarum in rebus sacris et publicis. Vid. Böckh. de Econ. Civ. Athon. Vol. I. p. 181. Similiter τὰ ἑραὰ καὶ ἑρα, scil. πρῶτα, res sacre et profane, distinguantur in Loge, cujus meminuit Isosus de Philoetemonis hered. §. ε'. κδ. μὲν τὸν ἑρα ἀρχαῖων μὲν ἑραῶν μὲν ἑραῶν, item de Astyph. hered. §. δ. Lyoargus adv. Læox. §. ιι. ἑραῖς ἑραῶν καὶ ἑραῶν ἑραῶν dixit; Latine dico pro eris ac facis docere; eodem forte sensu idem §. λζ'. τῷ πρῶτῳ βουθεῖν καὶ τοῖς ἑραῖς καὶ τοῖς ἑραῖς. Cf. item Demosth. adv. Aristoor. §. ι'. Sed apud Isocratem κομῆσας τὴν πόλιν ταῖς ἑραῖς καὶ τοῖς ἑραῖς non aliter quam de ædificiis intelligi potest: quæ cum Harpocratiano, verba inter duo loca, quibus pecunie sacre et publicæ significarentur, colloccanti, perspectam fuerit, equidem dubito, nec vana suspitionem censeo ipsum Isocratiam librum ob oculos ei non fuisse. Contra, si τοῖς ἑραῖς καὶ ταῖς θυσίαις legatur, illud de eorum templis erit accipiendum, hoc de sacrificiis publicis, præsertim iis, quæ tempore festorum et solennium conventuum (πανηγύρεων) peragi solebant, cum ludis ac spectaculis conjuncta: de quorum splendore et splendore, hospitemque advenientium multitudine classicis est locus Panegyrii p. 49. B.—50. B. Sæpius autem eo sensu ἑραὰ et θυσαῖς conjunguntur. Insignis est locus Platonis Alcib. II. p. 148. E. de Atheniensiibus: εἰ πᾶσι ταῖς*

αὐτὴν ἀξίαν εἶναι μὴ μόνον τῶν Ἑλλήνων ἀρχῶν ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων, τοὺς δὲ Τριάκοντα τῶν μὲν ἀρετῆ- σαυτας, ¹ τὰ δὲ συλησαυτας, τοὺς δὲ νεωσείους ἐπὶ καθ-

¹ τοὺς C.

ἑσίας καὶ καλλοτας τῶν Ἑλλήνων ἄγων, ἀνομήμασι τι ἀπορρέμασιν τὰ ἱερὰ αὐτῶν, ἐς αἰῶνας ἄλλα. Plutarchi in Pericle p. 162. D. de decreto eo auctore facto, e Graecis civitatibus omnibus advocandos esse, et in conventum Athenas mittendos, qui deliberent περὶ τῶν Ἑλληνικῶν ἱερῶν, ἃ κατήρασαν οἱ βάρβαροι, καὶ τῶν ἑσίων, ἃς ἐφέλασαν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἐξέτασιν τῆς θεᾶς. Xenophontis de Athen. Rep. II. 9. ἑσίας δὲ καὶ ἱερὰ, καὶ ἱερῆς, καὶ τιμῆς, γυνὸς ἢ ἄλλος ἐπι οὐχ ὅτι τί ἴσθιν ἰσότην τῶν ἀπάντων θῶαν, καὶ ἐθαυρίσθαι, καὶ κτῶσθαι ἱερὰ, καὶ σῶαν εἰμὴν καλὴν καὶ μεγάλαν, ἡξίωσιν ἐπι τῶν ἴστων ταῦτα. Eschinis adv. Ctesiph. §. v. ἱερὰ μὲν ἰδρύσαντο Παι- σάκιος, εἰς αἰῶνα δὲ εὐαγγέλιον ἑσίας τῶν θεῶν κατέστησε παῖσος. Alia significa- tione ita conjungantur, ut ἱερὰ οὐκ ἴσως αἰσος, ritus sacri dicantur. Apud Xeno- phontem Hellen. II. p. 474. C. pugna commissa exulnum cum XXX. viris, Cleocritus proco sic exules alloquitur: Ἄνδρες κούλιται, τί ἡμᾶς ἐξελίοντε; τί ἀπο- κούλιται εὐλοῦσθε; ἡμᾶς γὰρ ἡμᾶς καπὸ μὲν ἀδούκωντι ἐκούσμεν, κατὰ χάρισμα δὲ ἡμῶν καὶ ἱερῶν τῶν σημαντικῶν, καὶ ἑσίων, καὶ ἱερῶν τῶν καλλόντων. Plutarchus in Sol. p. 92. B. referens de legibus Solonis lignis amibus, quae πύλας dicebantur, in- scriptis, subjicit: ἴσως δὲ φασιν ἰδῶς, ἢ εἰς ἱερὰ καὶ ἑσίας περιχόμενοι, κίβητες, h. e. quibus locus de sacris et sacrificiis continen- tur. Sed hoc quidem loco ἱερὰ de templis potius accipienda esse, paudet locus supra laudatus ex Orat. de Peric. §. x. * x. quo, quod ad lectionis varietatem attinet, parum ceteroquin lucis oritur. Nos vulgarem τῆς ἑσίας οἷος generis esse puta- vimus, ut in textu servari posset: verumne sit nec ne firmius pronunciare non aude- mus. Pergimus ergo ad sequentia dicitur cum his conjuncta. IΣΧ.

Τοὺς δὲ τριάκοντα τῶν μὲν ἀρετῆσαυτας, τοὺς δὲ συλησαυτας.] Quorundam quorum re- ferennda sicut τῶν μὲν et τοὺς δὲ. Si τῆς ἑσίας in antecedentibus legatur, optime, praesente Welsh in Ann. subintelligitur ἑσίων: triginta tyrannos vero sacrificia publica neglectas. Si τῆς ἑσίας adificiis publicis, profanis, non quae aptum videtur verbum ἀρετῆς, nisi co- sensu ut nullam aorum curam habuerint, iisque quaei ma- nentia detraherent. Sed τοὺς δὲ quorum potissim? Neque ad ἱερὰ (inquit idem V. D.) neque ad ἑσίας referri potest:

fortassis omissum est κούλιται ἢ θεῶς aut certe ea vox subintelligitur, nisi forte sit μνημονικὸν ἀμάρτημα, ut Isocrates respo- xerit non ad ἱερὰ sed ad τῶας. Similia sunt quae scripsit in Castig., nisi quod ibi ad τῶν μὲν ἄμ. supplet τῶν ἑσίων καὶ ἱερῶν. Verbum συλῶν optime deorum templis convenit. Vid. Paneg. p. 60. D. et 73. B. Qua propter Sogaerius Op. I. p. 94. notavit, forte quom genuinum potare τὰ, vel et post τῶς δὲ exordium τῶς, ob sequens τῶς δὲ νεωσείους. Videtur tamen mihi (sic pergit) jam in Isocrate hic potius quendam incogitantia, tanquam si scripisset ante τῶς τῶας, locum habere; cujus plura apud optimos aetrasque linguas scriptores reperiantur exempla. Vid. Hemsterh. ad Lucian. T. I. p. 400. et quos ibi laudat. Idemque p. 104. τὰ ab Augerio receptum esse notat, incertam ex ingenione an ex Codd. cum sibi hic. no- tatum sit. Recedit item τὰ δὲ Langias. Coraes servat τῶς δὲ, esse putans σχῆμα πρὸς τὸ σημαντικῶν, uti apud Theoyd. II. 47. πῶς — λογῶν. Mihi dubium nullum est, quin quocunque tandem velis ratione, ad τῶς ἱερῶς referendum sit: nec improbabili videtur lectio τὰ δὲ, quae ob sequens τῶς δὲ νεωσείους, ipsa facile in τῶς δὲ abire potuit: nolissimus tamen in textum admittere. IΣΧ.

Τοὺς δὲ νεωσείους — χιλιῶν ταλάντων] Rem ex Isocrate refert Meunrius de For- tuna Ath. O. VII. Ejus etiam meminit Lysias adv. Eratosth. §. ι'. ἐπὶ το τῶ νεωσίων ἢ κατέδωκεν. et adv. Agoratum §. ι'. Itaque videntur εἰ νεωσείους et τὰ νεῖρας promissione dicta esse. Posteriori vocabulo editur Isocrates de Pace p. 179. B. τῶς δὲ τριάκοντα ἐπι τῶν νεωσίων ἐξελίοντες. Distincte tamen recenset Pollux IX. 28. ubi of. Hemsterh. Distinxit etiam Gramm. Bekkeri V. I. p. 282. Νεωσείους πατα- γήγαν ἐπι τῆς θαλάσσης ἀνορθομένης εἰς ἰσοδύχην τῶν νεῶν, ἐπι μὴ θαλασσοταύτης τὰ νεῖρας δὲ ἢ τῶν ἴσων περιβόλι. qui forte con- venit cum Etymologo, nisi quod hic habent τῶ ἴσων. Illud fortasse rectius, si quidem Demosthenes loco classico ἐπι συμμετῶν §. ζ'. ait, τοὺς στρατηγούς δὲν διακρίμας νε- σους ἴσως τῶν νεωσίων, συλῶσμενους, ἐπις δε ἡγγύσας ἄλλῃσιν κατὰ τριάκοντα ἀει νεω- σείους, quae porro triginta trivromibus in- servire debere ait. Ergo νεωσείους adificia erant singulis trivromibus destinata: νεῖρας, omnium νεωσείων εἰσῆσις. Cf. etiam Mar-

απέσει τριῶν ταλάστων ¹ ἀποδομένους, εἰς εὐδὴ ἢ πάλιν ² ἀσφ-
 λώσεν οὐκ ἐλάττω χιλίων ταλάστων; ἀλλὰ μὴ οὐδὲ τὴν ³
 πρῶτην δικαίως εἴν τις ἐκάνεσσι τῆς ἐκείνων μᾶλλον ἢ
 τὴν ³ τοῦ δήμου. οἱ μὲν γὰρ ψηφίσμασι παραλαβόντες τὴν
 πᾶσιν πεντακοσίους μὲν καὶ χιλίους τῶν πολιτῶν ἀκρίτους
 ἀπέκτειναν, εἰς δὲ τὸν Πειραιᾶ ⁴ φυγεῖν ⁵ πλείους ἢ πεντα-
 κισχιλίους ἠνάγκασσαν· οἱ δὲ κρατήσαντες καὶ μὲδ' ὄσων

¹ ἀποδομένους A. L. ² ἀπέλασεν G. ³ τῆς δημοκρατίας A. G. L.
⁴ φείγων A. C. L. ⁵ πλείους A. L.

pectation, et ad eam Valerius p. 54. An-
 tiquissima Atheniensium navalia ante Xer-
 xis tempora erant in partu Phaloro, teste
 Herodoto VI. 116. postea a Themistocle in
 Piræum translata sunt. Vid. Mearns in
 Piræo Cap. X. et III. Loos, ubi ejus-
 modi navalia erant, dicobatur ἱστίαι.
 Cf. Schol. Theocly. ad I. 30. II. 64. Et
 videntur fuisse loca tota: orbe Xenoph.
 Hist. Gr. IV. p. 523. E. memorat τὰ τόξα
 τῶν ναυίων, quosquam ibi de Athenien-
 sium navaliibus non loquitur. IDEM.

Οἱ μὲν γὰρ ψηφίσμασι παραλαβόντες τὴν
 εὐάν] Quo scilicet statutus erat ut Soma-
 tum reliquaque magistratus constituerent,
 et leges conscriberent, secundum quas
 respublicam administrarent. Posterioris
 neglectarunt: prius ex amicis fecerant.
 Vid. Xenoph. p. 461. 462. Diod. Sic.
 XIV. 4. IDEM.

Πεντακοσίους μὲν καὶ χιλίους τῶν π. ἁ. ἁ.]
 Idem refert ad v. Lochitem p. 397. D. In
 Paneg. §. 18°. plures tribus mensibus in-
 dicta omnia ab his interfectos esse refert,
 quam civitas per universam imperii tem-
 pus eodem passet: ubi cf. Morus. Rom
 narrat etiam Alcibiades de Fales leg.
 §. 27. contra Ctesiph. §. 26°. Heculides
 de Polit. p. 2. Diog. Laert. in Zenone
 p. 437. Ed. Casaub. habet χιλίους καὶ
 τὴνμασίους, quem librarii erroris esse
 censet Coraue ad h. d. Non addite numero
 refert Lysias in v. Erastoth. p. §. 1°. et
 Pro Archoph. bonis §. 8°. ita interemptos
 ait Nicophantum et Aristophanem. Ea
 primis nos interfectos qui victis et di-
 vitiis amittebant, unde Iobertus Annot.
 p. 404. A. ait eo tempore δυνάμεις fuisse
 πέντε καὶ ἑκατὸν. Cf. Lysias Pro Nicom
 bonis §. 1°. Fictam moderationem conse-
 cuta est tanta crudelitas: que de re egre-
 gia sunt loca Sallustii de bello Cat. C. 31.
 et Diod. Sic. XIV. 4. ubi cf. Weasel. De
 nostro loco, uti et universae de historia
 XXX. vitium, prout quosdam dedit
 Hecsterae. ad Schol. Aristoph. in Plau.
 p. 440. et sq. — ἄσφατον Harpoon. inter-
 pretatur ἀβία: τῆς ἀσφατον. Valon. p. 5.

Quosdam vero dicit possidet ἄσφατον, Erythrae
 eleganter docet ut v. Epior. §. 8°. IDEM.

Εἰς δὲ τὸν Πειραιᾶ φυγεῖν πλείους ἢ πεντα-
 κισχιλίους ἠνάγκασσαν] Metu (scilicet
 Wolfius) ne et ipse per injuriam occide-
 rentur. Raste: sine enim ἀναγκάσει h. h.
 intelligendum: crudelitate non effugerant
 ut in Piræum confugere cogerentur quibus
 missis hominibus. Bodonius modo
 accipiendum apud Diodorum Siculum
 XIV. 32. μνήσασθαι αὐτοὺς εἰς τὸν Πειραιᾶ.
 effugerant ut in Piræum habitatum coge-
 rantur. Quid postea de illis factum sit,
 Xenophon docet L. II. p. 470. D. φε-
 ρόντων δὲ ἑς τὸν Πειραιᾶ, καὶ ἰσχυρῶς πολεῖν
 ἄρουν, ἰσχυρῶς καὶ τὰ Μέγαρον καὶ τὰς
 εἰσὶν εὐνὴν ἔσχευον. Eos qui in Πί-
 ραιον confugerant, eo consilio et inde
 navibus elaborantur, persurgentes XXX.
 tyranni, fuerunt et Thebe et Megara re-
 pellantur auxiliibus. Vid. Cl. Wytten-
 bachii Annotatio p. 466. Ceterum nu-
 merum exactum usquequam aliis non tradi-
 tum invenire memini. IDEM.

Οἱ δὲ κρατήσαντες — εὐνὴν καταδέοντες]
 Οἱ δὲ sunt caeteri, qui partim in Piræum,
 partim in alia loca, Megaram, Thebas,
 confugerant. Hi κρατήσαντες, victoria potiti
 (cum enim erant duce Tharsyballo κατα-
 δόντες: κατὰ τὸν ὄντιν εἰς ἰσχυρῶς, ut su-
 pra dixi), καὶ μὲδ' ὄσων μνησάντες, et
 armis perantur, hostes, triginta tyrannos
 eorumque caepit, et non opus ait Wolfii
 conjectura κατὰ τὸν, volentes ab caeteris:
 victoria enim accepta eos hostes persur-
 ges esse, dixerit Xenophon refert p. 471.
 G. et 474. B. αὐτοὺς τὰς ἀναγκάσεις εὐνὴν
 κατὰν ἀναγκάσει, sublati non nisi qui causam
 malorum unctoris fuerant. Crux et Hip-
 pocrateo e triginta, Chamaide e decem
 profectis Piræi praelio caeteri (Vid.
 Xenoph. l. c.), tandem Pateniam quibus
 opera res eo deducta est, ut pau caeteris
 eretur, et ἀναγκάσεις, caeteri originis
 tyranni, et Ἰσχυρῶς, et decem Piræi
 profectis, ad sua vēret: nec ita multo
 post jam evadendo de obsequiis erant, ἢ μὲν καὶ
 μνησάντες, triginta caeteri non caeteri ca-

^d 1 ^{κατιώτες} αὐτοὺς τοὺς αἰτιωτάτους τῶν κακῶν ἀτελόνας, οὕτω τὰ πρὸς ² τοὺς ³ ἄλλους καλῶς καὶ νομίμως διώκησαν, ὥστε μὴδὲν ἔλαττον ἔχειν τοὺς ἐκβαλόντας τῶν καταλόντων.

ἢ. Ὁ δὲ πάντων κάλλιστον καὶ μέγιστον ⁴ τεκμήριον τῆς ἐπιεικείας τοῦ δήμου δανεισαμένων γὰρ τῶν ἐν πόλει μεινόντων ἑκατὸν τάλαντα παρὰ Λακεδαιμονίων εἰς τὴν πολιορκίαν τῶν τὸν Πειραιᾶ ⁵ κατασχόντων, ἐκκλησίας γενομένης περὶ ἀποδόσεως τῶν χρημάτων, καὶ λεγόντων ⁶ ὡσπερ εἰς δικαίον ἐστὶ διαλύειν τὰ πρὸς ⁶ Λακεδαιμονίους ^e μὴ τοὺς πολιορκουμένους ἀλλὰ τοὺς δανεισαμένους, ἔδοξε τῷ δήμῳ κοινήν ποιήσασθαι τὴν ἀπόδοσιν. καὶ γὰρ τοι διὰ ¹⁵² ταύτην τὴν γνώμην εἰς τοιαύτην ἡμᾶς ὁμόνοιαν κατέστησαν καὶ ποσούτων ἐπιδοῦναι τὴν πόλιν ἐποίησαν, ὥστε Λακεδαι- ¹⁵⁴ μονίους, τοὺς ἐπὶ τῆς ὀλιγαρχίας ὀλίγου δὲ καὶ ἐκάστην ⁷ τὴν ἡμέραν ἡμῖν προστάττοντας, ἐλθεῖν ἐπὶ τῆς δημοκρατίας ἰκετεύοντας καὶ δεησομένους μὴ περιδεῖν ⁸ αὐτοὺς ἐνκοστάτους ⁹ [ὑπὸ Θηβαίων] γενομένους. τὸ δ' οὖν κεφάλαιον τῆς ἑκατέρων διανοίας τοιοῦτον ἦν· οἱ μὲν γὰρ ἤξιον τῶν μὲν πολιτῶν ἀρχειν, τοῖς δὲ πολεμίοις δου-

¹ κατιώτες L.

² τοὺς om. A. L.

³ ἄλλους L.

⁴ τεκμήριον καὶ μέγιστον A. C. L.

⁵ κατασχόντων C. L.

⁶ τοὺς Λακ. A. C. L.

⁷ τὴν om. A. C. L.

⁸ ἐφ' ἑαυτοῖς A. C. L.

⁹ ancos om. A. C. L.

more fore. Res nota est e Xenophonte p. 478. C. et 479. B. Hoc significat Isocrates ultimis illis: οὕτω τὰ πρὸς ἄλλους καλῶς καὶ νομίμως διώκησαν ἔστι μὴδὲν ἔλαττον ἔχειν τοὺς ἐκβαλόντας τῶν καταλόντων. In quibus tomere locutionem ἐπὶ ἀλλοῖς ἐπιδοῦναι Augustus, Langius et Oudart. Bonus enim est: sic res inter se punit et ἄγχιον συμπροσπονται, nihil, qui in urbe cum XXX. manserant (ἐκβαλόντες), et qui totum exercitum armatum vi vocatum sibi in patriam paraverunt (ἐκ καταλόντων), ut eorū. Xenophon item l. c. habet. et ἢ δὲ λαλαξας, ἢ ἢ τὴν αἰσῶν μὲν ἔχειν ἄς πρὸς ἄλλους. Idem.

Δανεισαμένων γὰρ τῶν ἐν πόλει μεινόντων ἑκατὸν τάλαντα κ. τ. λ.] Rei mentionem sibi etiam Xenophon p. 476. B. Lysias ad. Demosth. §. 7. Demosth. ad. Lept. §. 6. p. 134. Et τὸν Πειραιᾶ κατέχοντες, sunt qui Πειραιᾶν τῆσιν, partim ab initio ἑκκατῶν ἄς πρὸς τὴν πόλιν, partim qui aliunde εὐχόμενοι εἰς τὴν Πειραιᾶν ἄς πρὸς τὴν πόλιν confluxerant. Vid Xenoph. l. c. et p.

472. C. et 475. B. Wolfii conjecturam κατασχόντων, qui occupaverant, contra omnium Codicum et Veterum Editionum fidem non recipiendam putavimus. Idem.

Διὰ ταύτην τὴν γνώμην] Recte Coraes: διὰ τὸν κατὰ τῆς ἀποδόσεως ταύτης κρίσιν. Idem.

Ὅστις Λακεδαιμονίος — Θηβαίων γενομένος] Laocodimonis clade ad Leontium afflictis, Thebsai, facta irruptione in agrum Laocodionem, Spartam ipsam obederunt. Mox periculi illi Legatos ad Athenienses miserunt, qui auxilia ab his peterent. Rom narret Xenophon. Hist. Gr. VI. p. 607. C. — 609. C. et significat etiam alibi Isocrates ad Phil. p. 91. A. de Pace p. 180. D. Idem.

Οἱ μὲν γὰρ ἤξιον ἔχειν] Οἱ μὲν sunt οἱ τῆς ὀλιγαρχίας ἐπιδομένους. — Οἱ δὲ, sunt οἱ δημοκρατικοὶ πολέμοιοι uli supra dixerat §. κζ'. De re ipsa compararet Isocorus ad. Leontium p. 397. C. αὐτοὶ γὰρ ἡμῶς ἢς ἴδω τὴν δημοκρατίαν ἐπιδομένην καταλόντων, καὶ ἢς τῆς ἑκατέρων ἀποδοτέμενος,

λείειν, οἱ δὲ τῶν μὲν ἄλλων ἄρχειν, τοῖς δὲ πολίταις ἴσους ἔχειν.

κθ'. Ταῦτα δὲ διήλθον δυοῖν ¹ ἕνεκα, πρῶτον μὲν ἑμαυ- b
τὸν ἐπιδείξαι βουλόμενος οὐκ ὀλιγαρχῶν οὐδὲ πλεονεξῶν
ἀλλὰ δικαίας καὶ κοσμίας ἐπιθυμοῦντα πολιτείας, ἔπειτα
τὰς δημοκρατίας τὰς τε κακῶς καθεσθηκυίας ἐλαττώσαν
συμφορῶν αἰτίας γιγνομένας, τὰς τε καλῶς πόλιτευομένας
προεχούσας τῷ δικαιοτέρας εἶναι καὶ κοινοτέρας καὶ ταῖς
χρωμένους ἡδίστους.

λ. Τάχ' οὖν ἂν ² τις θαυμάσειεν, τί βουλόμενος ἀντὶ
τῆς πολιτείας τῆς οὕτω πολλὰ καὶ καλὰ διαπεπραγμένης c
ἑτέραν ὑμᾶς πείθω μεταλαβεῖν, καὶ τίνος ἕνεκα νῦν μὲν
οὕτω καλῶς ἐγκεκωμῖακα τὴν δημοκρατίαν, ὅταν δὲ τύχῃ
πάλιν μεταβαλὼν ἐπιτιμῶ καὶ κατηγορῶ τῶν ³ καθεστώ-
των;

λα'. Ἐγὼ δὲ καὶ τῶν ιδιωτῶν τοὺς ὀλίγα μὲν κατορ-
θῶντας πολλὰ δ' ἔξαμαρτάνοντας μέμφομαι καὶ νομίζω
φαυλοτέρους εἶναι τοῦ δέοντος καὶ πρὸς ⁴ γε ταῦτοις τοὺς
γεγονότας ἐκ καλῶν καὶ γαθῶν ἀνδρῶν, καὶ μικρῶ μὲν ὄντας d
ἐπιεικεστέρους τῶν ὑπερβαλλόντων ταῖς πονηρίαις, πολλὰ
δὲ χείρους τῶν ⁵ πατέρων, λοιδορῶ, καὶ συμβουλεύσαιμ' ἂν
αὐτοῖς παύσασθαι τοιούτοις οὔσι. τὴν αὐτὴν οὖν γνώ-
μην ⁶ ἔχω καὶ περὶ τῶν κοινῶν ἠγοῦμαι ⁷ γὰρ δεῖν

¹ ἴσους A. C. L.

⁴ τι A. L.

² τις θαυμάσειεν A. C. L.

⁵ πατέρων A. L.

³ καθεστώτων A. C. L.

⁶ ἔχω A. C. L.

⁷ γὰρ om. A. C. L.

οὐχ ἰσὺ τῶν ταῖς ἄλλαις πολιτεῖαις ἔχουσιν ὄν-
των, ἀλλὰ διὰ τοὺς καταφρονούντας καὶ βου-
λομένους τοῖς μὲν πλεονεξίαις δουλείαν, τοῖς δὲ
πολίταις ἰσὺ εἶναι. IDEM.

Ἐλαττώσαν συμφορῶν] Comparativus
pendet a subiecto] H. e. ὀλιγαρχίας.
Nam hoc est quod ex comparatione præ-
sentis malis democraticis cum oligarchia
triginta virorum effecere voluit. IDEM.
Καὶ κοινῶν] H. e. κοινωφελῶν, τῶν
publicæ utilitati magis inservientes. Eodem
sensu occurrit ad Philipp. p. 84. C. ubi
in margine notaverat Hemsterhusius, teste
Seguario in Act. Traj. T. I. p. 105. Verba
fortasse ideo ommissa sunt quia non instal-
ligebantur. IDEM.

Τάχ' οὖν] fortasse vera. Grammaticus
ap. Bekkerum An. Vol. I. p. 309. nota-
vit. Τάχ' ἀπὸ τῆς συντάξεως ἀπὸ τοῦ

τάχ' ἰσος, ἀπὸ δὲ τῆς μέτρος τὰ πολλὰ ἐδ-
ρίζεται ἀπὸ τοῦ ἴσους κριμίν, ἕνεκα δὲ
καταλαμβάνεται ἐπὶ διατηρησῶν. Plura et
magis distincta habet Thomas Mag. p.
835. IDEM.

Ὀλίγα μὲν κατορθῶντας πολλὰ δ' ἔξαμαρ-
τάνοντας] I. e. pauca bene, multa male ge-
rentes. Sic eadem verba opponuntur ad
Philipp. p. 89. B. ἐν ᾧ τῶν πάλιν ἀποφάσι-
μεν ἔξαμαρτάνειν ἢ κατορθῶν. Eodemque
sere sensu κατορθῶν occurrit in Evag. p.
196. E. Frequentius tamen de felici suc-
cessu usurpatur. Cf. Aristot. Rhet. I. 6.
41. 9. 58. Reote jam Wolfius annotavit:
' Verbum κατορθῶν et ad animum et ad
fortunam refertur: κατορθῶμα aut tacte
factum est, aut successus et res bene gesta.'
Illa significatio philosophis unitate vex.
IDEM.

ἡμεῖς ¹ οὐ μέγα φρονεῖν εὐδ' ἀγαθῶν, εἰ κακοδαίμονισάν-
των καὶ μανέντων ἀνθρώπων νομιμώτεροι γεγόναμεν, ἀλλὰ
πολὺ μᾶλλον ἀγανακτεῖν καὶ βαρύνως φέρειν, εἰ χεῖρους ¹⁵³
ε τῶν προγόνων ² τυγχάνοιμεν ὄντες· πρὸς γὰρ τὴν ἐκείνων
ἀρετὴν, ἀλλ' οὐ πρὸς τὴν τῶν Τριάκοντα πονηρίαν, ἀμιλ-
λητέον ἡμῖν ἐστίν, ἄλλως τε καὶ προσῆκον ἡμῖν βελτίστους
ἀσπέντων ἀνδράπων εἶναι.

155 λβ'. Καὶ τοῦτον εἶρηκα τὸν λόγον οὐ νῦν πρῶτον, ἀλλὰ
πολλάκις ἤδη καὶ πρὸς πολλούς. ἐπίσταμαι γὰρ ἐν ³ μὲν

¹ μὴ μεγαλοφρονεῖν μὲδ' A. C. L.

² τυγχάνοιμεν A. C. L.

³ μὲν om. A.

Et κακοδαίμονισάντων καὶ μανέντων ἀνθρώ-
πων τὸν γέν.] si legibus melius potestatis
quam furetes et insanientes homines. In-
telligendum de tyrannico furore, quo et
XXX viri et omnes paucorum imperii
factores in leges violandas et miseros
cives vexandos forebantur. Sic etiam de
Pace p. 181. B. mentio fit ἐπὶ τῶν τριά-
κοντα μανίας. et mox hoc ipso Cap. me-
morat τὴν τῶν τριάκοντα πονηρίαν. Verbum
κακοδαίμωνῶν proprie malo genio agitari,
vel significat furete, estque fere synonym-
um τοῦ μαινεσθαι, ut h. l. et apud Xeno-
phonem. Mem. II. 1. 5. Aristoph. Plat.
372. ubi of. Spanhemius; vel adversa for-
tuna uti, ita ut opponatur τῇ εὐδαιμονίᾳ,
quippe veteres δαιμονίε nomine etiam for-
tunam intelligebant; ita certe hujus signi-
ficationis rationem exposuit Marotus ad
Ciber. Cat. I. Opp. T. II. p. 552. Et
sensus occurrit ap. Dinarohum adv. De-
mosth. ζ. ζ'. εἰ μὲν ὅν ἴτι δαὶ τὴν πλίον τῆς
δαίμονιδίους ἀπορίας καὶ ἀτυχίας ἀπολαίσιν,
ἢ πλίον κακοδαίμωνίᾳ, ut majoribus pre-
sumatur cladibus vertit interpres. Minus
roste Stephanus in Thes. videtur distin-
xisse inter κακοδαίμωνῶν, adversa fortuna
uti, et κακοδαίμωνίᾳ, malo genio agitari, si
quidem illud Atticis non fuit in usu, au-
ctore Thoma Magistro p. 491. ubi vid.
annot. Nonsunquam plus esse quam
μαίνεσθαι ex Aristoph. Plat. 502. notat
Coraes. IDEM.

Ἐπίσταμαι γὰρ ἐν μὲν ταῖς ἄλλαις τέχναις
— πρὸς ἀρετὴν διαφέροντας.] Elegans com-
paratio, si qua est, sed ad cuius elegan-
tiam penitus perspicendum animadver-
tendum est ταῖς ἄλλαις τέχναις, h. e. ταῖς ἄλ-
λαις χάραϊς, reliquis regionibus, quo fera-
ces erant fructuum, arborum, animalium,
Isocratem opponere τὴν ἡμετέραν χάραϊν,
h. e. Atticam, cibus, quamvis melle et
olivis abundaret, univēse aolum erat sic-
cum et sterile, quod vel e Theoydide I. 2.
notum multorum proctarum scripturamque

testimoniis confirmator, quorum complura
collegit Doct. Willetus ad Galeni Pro-
trept. p. 92. Sensus itaque hoc redit:
Ut reliquæ regiones suas quæque fructus,
arbores, animalia habent, sibi propria,
atque a reliquarum regionum proveniētibz
natura differentia; sic nostra regio, non
illa quidem ita frugum ferax est, sed mul-
to meliora et præstantiora profert, homi-
nes, eosque, qui non solum ad omnia
agenda ac perficienda optima indole præ-
diti sint, sed fortitudine et virtute reli-
quarum omnium regionum incolis ante-
cellant. Elegantiā hujus loci in eodem
argumento satis bene assecutus est Ari-
stides in Panath. p. 11. A. B. Nec male
Wolffius contulit Homeri de Ithaca dictum
Od. I. 37. τρηχέη, ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτόφος.
Quod autem ad illud attinet, unde com-
paratio desumpta est, aliis in terris alia
crescere, de eo argumento egregie cecinit
Virgilius Georg. I. 53—59.

“Hiosegetes, illic veniant feliginis unæ:
Arbori factus alibi, atque injussa vire-
scent
Gramina. Nonne vides, croceos ut
Tmolus odores,
India mittit ebor, molles sua thura
Sabæi?
At Chalybes nudi ferrum, virosaque
Pontus
Castorea. Eliadum palmas Bpiros equa-
rum?
Continuo has leges æternaque fœdera
certis
Imposuit natura locis.”

Conf. etiam II. 116. et sqq. Neo minus
egregia sunt hæc Themistii, diversitatem
istam a Prometheo repentem, Or. V. p.
122. ἰδί (De Promethoo sermo est) αὐτὴν
τὴν γῆν κατεπαύλας, καὶ διτήμην ἐπέστη
μᾶζον τὰ κερὰ τῶν θείων δαδόμενα· νύκτων δὲ,
τὴν μὲν λίκιον εὐπορον ἀπεργάζετο, τὴν δὲ ἀμι-
πίλους ἰβέρμας, τὴν δὲ τῶ κέρων τῆς Ἄβυ.

τοῖς ἄλλοις τόποις φύσεις ἐγγιγγομένης καρπῶν καὶ δένδρων
καὶ ζῶων ἰδίαις ἐν ἑκάσταις καὶ πολὺ τῶν ἄλλων διαφερα-
σας, τὴν δ' ἡμετέραν χώραν ἀνδρας φέρειν² καὶ τρέφειν δι-
ναμένην οὐ μόνον πρὸς τὰς τέχνας καὶ τὰς πράξεις³ καὶ
τοὺς λόγους εὐφυστάτους, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀνδρίαν καὶ πρὸς
ἀρετὴν⁴ πολὺ διαφέροντας. τεκμαίρεσθαι δὲ δίκαιόν ἐστι β
τοῖς τε παλαιοῖς ἀγῶσιν, οὓς ἐπαιήσαντο πρὸς Ἀμαζῶνας

¹ ἰδίαις A.

² καὶ τρέφειν καὶ φέρειν A. C. L.

³ καὶ τοὺς λόγους om. A. C. L.

⁴ πολὺ om. A. C. L.

νῆς, ἄλλαν δὲ ἀπερξέον πλάθειαν. ἄλλαν δὲ
ἰδίαις ἀντοφῆρα καθέστης κέλευθ' καὶ τῆ μὲν
χρῆσθαι ἰσκατίστικῃ, τῆ δὲ χαλλῶν, τῆ δὲ
ἀργυρῆ, τῆ δὲ ἄλλο τι ταύτων, ἰσπανῶν ἔτι
μέλιον ἰκόντη μίσην τὴν κόσμον. IDEM.

Φύσεις ἐγγιγγομένης — διαφερούσας] Istud
φύσεις καρπῶν καὶ δένδρων nihil aliud esse vi-
detur quam periphrasis, pro καρπῶν καὶ
δένδρων. Quem usum vocis φύσεις apud Grae-
cos, uti et naturae apud Latinos, frequentem
esse, compluribus exemplis ostendit Cl.
Wyttensbohlius ad Platonis Phaedonem p.
232. e quibus anum hoc referamus, quod
maximo ad rem praesentem facit, Dionis
Chrysa. Or. XXV. p. 435. C. sic ἰδίαις δὲ
λαμῶσας αὐτῶν δὲ πάλαλα, καὶ φύσεις (uti pro
φύσιν emendat Wytt.) ἀδῶν τε καὶ δένδρων.
Quod sequitur ζῶων ἰδίαις, animalium ge-
nera, item eodem redit ac si dixisset ζῶα,
et frequens ea significatione est vocabu-
lum ἰδίαις Isoorati. Panath. p. 259. E.
ubi memorat τρεῖς ἰδίαις τῶν πολιτικῶν. Hel.
p. 210. E. de Perm. p. 319. C. Nec
tamen puto temere scripsisse Wolfium in
Ann. ad ista ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις τόποις — ἐν
ἰκόνταις. 'Durius constructio nec mendi
suspicio vacat. Etal hujusmodi sive
trajectiones verborum, sive pleonasmī,
passim apud bonos auctores occurrunt.
Inest enim et meo sensu nescio quid duri,
ut si modo codicum auctoritas accederet,
malim elegantem conjecturam Langii le-
gentis ἰδίαις, quae certe universae orationi
melius convenire videtur: magis utique
illa probanda quam, quod Coraes propo-
uit, servata lectiose ἰδίαις, in sequentibus
legere κατὰ πολὺ διαφερούσας. Mihi ali-
quando in mentem venerat legendum esse
φύσεις ἐγγιγγομένης, κ. τ. λ. ita ut ἰδίαις
etiam ad καρπῶν καὶ δένδρων referretur:
natura, h. e. propria cujusque regionis
indole, singulis inesse genera frugum et ar-
borum et animalium, eaque multam a reli-
quis (h. e. a reliquarum regionum frugibus)
diversa. Sed possumus omni conjectura
carere, dummodo, quod et in ipsa illa in-
terpretatione feci, in verbis καὶ πολὺ τ. λ.
β. particulae ael intensivae accipiat, ac et

scriptum sit καὶ ταύτας, et eos quidem,
sive vel eas multam ab aliis distans. IDEM.

Τὴν δ' ἡμετέραν χώραν κ. τ. λ.] Eadem
laus Atticum tribuitur De Pace p. 346.
ἰδίαις ἔστι καταρθεῖν καὶ τὴν χώραν ἡμεῶν,
ἔτι δυναται τρέφειν ἀνδρας ἡμεῶν τῶν ἄλ-
λων. De Italia idem occidit Virgillius
Georg. II. 168. et seqq. Est autem in his
elegans gradatio: magnam est si qua re-
gio excellens viros, alioquin advenas,
τρέφει, nutriat, aliat, fovet, veluti nutrix,
τρέφει: majus etiam, si eos ipsa φέρει, pro-
ferat, si ipsa eorum quasi mater sit. Re-
spicitur origo Atheniensium, qui esse
αὐτόχθονας forebant, habebantque τῶν
τῶν χώραν τρεφῶν, ἢ ἕως ἡμεῶν, ut ait
in Panath. p. 258. G. Clascen haec de
re loca sunt Paneg. §. 8. ubi aliorum loca
notavit Morus tum Thucydidis I. 2. Cf.
etiam Aristides p. 6. A. Hinc apparet,
quam egregie fallatur qui putet scriben-
dum potius fuisse φέρειν καὶ τρέφειν eam
tamen illud hoc antecedere debent. IDEM.

Πρὸς τὰς τέχνας καὶ τὰς πράξεις εὐφυσ-
στάτους] Πρὸς τὰς τέχνας εὐφυστάτους di-
cuntur quoque Athenienses in Paneg. p.
47. E. e quo loco apparere videtur, in-
telligi eorum sagacitatem in inventendis
iis artibus quae ad meliorem vitae cultum
ducunt. Nostro autem loco vitas et
πράξεις ita distingui possunt, ut illud ad
artium inventionem et cognitionem refe-
ratur, hoc ad eorum usum in vitae com-
modum; ut sensus sit: eos optime indole
praeditos esse non tantum ad inventiones et
addiscendas artes, sed etiam ad eos in vite
utilitatem exercendos, adhibendos. IDEM.

Ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀνδρίαν καὶ πρὸς ἀρετὴν
διαφερούσας] Haec de re ita Lycurgus §. 4.
τοῦτο γὰρ ἔχει μέγιστον ἐπίπεδον ἀγαθῶν, ἔτι
τῶν μὲν καλῶν ἔργων ἀπερξέμενον τοῖς Ἑλ-
λασι γίγναι ἔστι γὰρ τῆ χρείμης παρῶν ἰσθὴ
ἀρχαιοτάτη, τοσούτων δὲ πρῶτος ἡμεῶν εὐ-
ἄλλων ἀνθρώπων ἀρετῆ διαπούχασμα. Quod
deinceps probat ex historia Codri. IDEM.

Τὸς τε παλαιοῖς ἀγῶσιν — ἐξ ἰσθῶν]
Similitudinis causa comparatur locus
Xenophontis Mem. III. 5. §. 9. 10. ubi

καὶ Θραϊκᾶς καὶ Πελοποννησίου ἅπαντας, καὶ τοῖς κινδύνοις τοῖς περὶ τὰ Περσικὰ γενομένοις, ἐν οἷς καὶ μάχοι καὶ μετὰ Πελοποννησίων, καὶ πεζομαχοῦντες καὶ ναυμαχοῦντες, νικήσαντες τοὺς βαρβάρους ἀριστείων ἡξιάσθησαν. ὅν οὐδὲν ὄν ἐπραξαν, εἰ μὴ πολὺ τὴν φύσιν διήνεγκαν.

λγ'. Καὶ μηδεὶς ὀπίσθω τὴν εὐλογίαν ταύτην προσήκειν ἡμῖν τοῖς νῦν πολιτευομένοις, ἀλλὰ πολὺ τούναντίον. εἰσὶ γὰρ οἱ τοιοῦτοι τῶν λόγων ¹ ἔπαινος μὲν τῶν ² ἀξίους σφᾶς αὐτοὺς τῆς τῶν προγόνων ἀρετῆς παρεχόντων, κατηγορία δὲ τῶν τὰς εὐγενείας ταῖς αὐτῶν ῥαθυμίαις καὶ κακίαις καταισχυρόντων. ὅπερ ἡμεῖς ποιοῦμεν· εἰρήσεται γὰρ τὰ ληθές· τοιαύτης ³ γὰρ ἡμῖν τῆς φύσεως ὑπαρχούσης οὐ διεφυλάξαμεν αὐτήν, ἀλλὰ ἐμπεπτώκαμεν εἰς ⁴ ἀνοίαν καὶ

¹ ἔπαινος A. C. L.

² ἀξίους A.

³ γὰρ ἡμῖν τῆς οἱ. A. C. L.

⁴ ἀνοίαν A. C. L.

eorundem omnium bellorum mentio fit. Breviter significamus bellum cum Amazonibus fuisse tempore Thesei, abreptis Antiope recuperanda causa; cum Thracibus, quibus cum Eleusini conjuncti erant, utate Erechthei; cum omnibus Peloponnesiis, in Heracolidarum, qui Athenas supplices venerant, gratiam adversus Eurystheum regem gestam esse. Nam de rebus utilissimis non est quod multa dicamus, praesertim cum frequentissima horum bellorum, uti et Persicorum, mentio sit; in Paneg. §. 4. — κζ'. ubi cf. Moras. Panath. p. 242. D. — 243. B. 273. C. — 274. D. Archid. p. 124. C. ad Phil. p. 112. A. de Pace p. 166. E. et sq. Cf. Aristides in Panath. p. 23—51. De bello adversus Thracas suavissimus locus est Lycurgi adv. Leoor. §. κδ. et de pagna Marathonica ibid. §. κζ'. Gloriari hinc fortibus factis solebant Athenienses. Cf. Herodotus IX. 27. Oratio Legatorum Atheniensium ap. Thuoyd. I. 73. et sqq. item Periclis ibid. C. 144. Plura passim occurrunt. IDEM.

Ἀριστοῦ ἐπιθέσαν] Vid. hac de re Moras ad Paneg. §. κ'. IDEM.

καὶ μηδεὶς οἰσθὼ τὴν εὐλογίαν ταύτην προσέειπεν ἡμῖν] nemo vero censuit, hanc laudationem, has laudes, convenire nobis, i. e. nos tantis laudibus dignos esse. Minimo vero: istis laudibus nostra potius reprehensio continetur, quippe qui a majorum virtute defecimus. IDEM.

τὰς εὐγενείας ἡμῖν] In primis iis tribui solet, quorum majores bellica laude inclarserunt, ignavia amittitur. Leabonax

Or. Hortat. §. γ'. ἔστι μὲν γὰρ σφέτερον δεκτὸν εὐγενὲς, νῦν μὲν θελήσει διαμάχεσθαι, τὴν τ' ἐκ τῶν προγόνων παρέχουσαν εὐγένειαν ἀπολεῖ· καὶ τοῖς παῖσι θυγμένης (s. l. θυγμένης) ἀπολείπει· ὅστις δὲ ἐν τῷ ἔργῳ ἀνὴρ ἀγαθὸς, τῶν τε προγόνων τὴν ἀρετὴν ἀναμύσει, τοῖς τε παῖσιν εὐγένειαν καταλείπει· τῶν γὰρ ἐν τοῖς δεινοῖς ἀνδρῶν ἀγαθῶν γομῶνται οἱ παῖδες εὐγενεῖς κηλίζονται. IDEM.

Εἰρήσεται γὰρ τάλυθις] Eadem formula utitur Demosth. Or. adv. Philippi Ep. §. ε'. ἡμεῖς δὲ (εἰρήσεται γὰρ τάλυθις) οὐδὲν ποιήσας ἔσθλα καθήμεθα. Similes sunt complures aliae Oratoribus usurpatae. Andoc. de Pace §. γ'. τὰ γὰρ ἔσθλα λέγω. Lysias in Simonem §. γ'. ἅπαντα γὰρ δεῖ τάλυθῶ λέγειν. Adv. Andoc. §. σ'. et pro Mantith. §. ε'. τὰ γὰρ ἀλαθῶ χρεὶ λέγειν. Dinarch. contra Philocli. §. α'. εἰ δὲ τάλυθῶ λέγω (δεῖ δὲ). Contra Demosth. §. γ'. εἰρήσεται γὰρ ἡ γυγνίσκα. Dionys. Hal. in Vita Isocr. p. 876. init. εἰ δὲ χρεὶ τάλυθις εἰπῶν. IDEM.

Ἐμπεπτώκαμεν εἰς ἀγνοίαν καὶ παραχθὴν καὶ π. π. ἐκ.] Ἄγνοια Wolfius interpretatur ἀμυσίαν τοῦ τε κερῶντος καὶ τοῦ συμφορόντος, neque quid deceat, neque quid expediat vere judicamus. Sic fere convenit cum ea quam §. δ. ἀμυσθῆσαι dixit. De Pace p. 182. B. ἀ γὰρ ἐπὶ τῶν ἀλλοτριῶν, ταῦτ' ἐφ' ἡμῶν ἀνοήτως αὐτῶν. Ἄγνοια ἐ παραχθὴ junguntur de Perm. §. κς'. ° ζ'. ἐν δ' ἀκαλοῦσθε τὴν ἀγνοίαν, ὅση ἔχομεν πάντες ἀνθρώπων, καὶ τοὺς πότους τοὺς ἐπιγυγνόμενους ἡμῖν, ἐπὶ δὲ τὰς παραχθὰς καὶ τῶν τύχων ἐν ἡ ζῶμα, π. τ. λ. Sed praestat fortasse legere ἀνοία, quod conjecit Co-

συραχῶν καὶ πνευμάτων ὑπεραγροῦτων ἐπιθυμίας. ἀλλὰ γὰρ ἦν ἑπακαλουθῶ τοῖς ἐνύουσι ἐπιτιμῆσαι καὶ κατατρο- ῆσαι τῶν ἐπιτυπτῶν παραγραπτῶν, ὁδοῦται γὰρ πρόβητον λίαν τῆς ὑπεροχῆς ἐπιποσπλαγηθῶ.

λδ'. Περὶ γὰρ οὗ τούτων κατὰ πρότερον εἰρήκαμεν, καὶ πάλιν ἀρῶμεν, ἣν γὰρ ἀπέταμειν ὑμῶς κινδυνεύουσαι ταυῦτα ἐξαιμαρτῶσονται· περὶ δ' ὅν ἐξ ἀρχῆς τὸν λόγον κατεστῆ- 164 σάμεν βραχέα διαλεχθεῖς ἑπιποσπλαγῶν τοῖς ὑπεροχῆσιν εἶναι συμβουλεύειν περὶ τούτων.

¹ ἑπακαλουθῶν A. C. L. ² τὸν οὖσι C. ³ ἐπιτιμῆσαι καὶ κατατροῆσαι A. C. L. ⁴ κινδυνεύουσαι A. ⁵ ἀποσπλαγῶν L. ⁶ ὑπεροχῆσιν A. C. L.

ras, et ante eam conjecerat ipse Wol-
sus: nobis item aliquando in mentem ve-
nit. Sane permulsi in locis Athenien-
sium insaniam, dementia, culpator, maxime
in Orat. de Pace. Ἄνοιας mentio ibi fit
p. 160. A. et mox sequitur l. C. ἄς ὅτι τὴ
ταραχῶδιστα διακρίθῃ. Pag. 165. B.
ἐν δὲ τοῦ ἄνοιας τὴν πόλιν κινεῖται, καὶ δου-
θεῖν τοῖς ἀδικουμένοις, καὶ μὴ τῶν ἀλλοτρῶν
ἐπιθυμῶν κινεῖται· ἐπιθυμῶν τῶν ἑλλῶν τὴν ἡγε-
μονίαν ἐλάθῃται· ἐν τῶν ἀπορίων καὶ λίαν
ἐπιθυμῶν ὅτι χάρις καταφροσύνης ἕως τῶν
γὰρ τῆς ἀνοίας ἐλαττωθῶν ὅσῳ δουλεύουσι
τῶν μὴ ἀδικῶν ἐπιθυμῶν μὴ εἶναι, κα-
τακρίθῃ δὲ καὶ τῆς τὸν βίον τὸν κατ' ἡμέραν
συμφέρονται· τὸν δὲ διακρινόμενον εὐδαίμων μόνι,
ἀποσπλαγῶν δὲ, u. r. A. En, que intelligen-
tur ἀνοια, ea, quæ sequuntur ἀδικία, sive,
ut nostro loco est, ὑπεροχῆσιν ὑπεροχῶν
ἐπιθυμῶν. Similiter ἀνοια memoratur p.
175. B. 188. E. 184. D. ἀνοια καὶ ποσει-
δῶν τὴν ἀδικίαν κινεῖται· ἡμῶν τομίζονται,
p. 162. C. ποσειδῶν, p. 168. D. ἀνοία ἐστὶν
ἀνοια eorum qui, cum Attica vastaretur,
Siciliae seque potiores putarent, p. 176. A.
Quæ similitudo eo majorē vim habent, quod
æcipis similitudinem ejus Oratoris eam
nostra notavimus. In Paneg. p. 68. E.
prospere gestæ res Regis Persarum ab
Atheniensium ἀνοία repetuntur. Panath.
p. 336. D. memto sit ποσειδῶν in totius
dissensionibus conspectus. Confusa æ-
cipis esse due ista vocata, et literarum
similitudo probabiliter reddi, et usæ docet.
Vid. Thucyd. VI. 89. objus Scholasticus
ad C. 16. itidem ἀνοια pro ἄγνοια resti-
tutum est. In Or. ad Nicocl. p. 17. D.
ἀνοια et δίασια opposuntur. In Or. de
Pera. p. 246. C. ubi eadem repetuntur,
sed supra legébatur ἄγνοια, recte ex
Wolffii emendatione ἀνοια ediderunt Lan-
gæus et Coraæ. In Platoni Lachete p.
197. A. itidem requiri ἀνοια, absentiam
mētis, non ἄγνοια, ἔγνωσαν, monuit

me Cl. Bakius. Quæ differant docet
Valgæus ad Herod. VI. 69. Idem.
Ἡ ἑπακαλουθῶν τοῖς ἐνύουσι, κ. τ. λ.] Si-
militer de Pace p. 73. B. ἴδουσι (inquit)
μὴ δὴ τὸ πολλὰς ἐπιθυμῶν ὄξυς τοῖς ὑπε-
ροχῆσιν τῆς πόλεως καταφροσύνη. Videtur
autem ex conjectura Wolfii pro veteri τοῖς
ἀνοία quod nihil est, legendum esse τοῖς
ἐνύουσι, præsertim cum ea lectio Codicis
L.B. confirmetur. Sic sensus est: si per-
suasus, ad finem perducens ea que dissensio
superavit, et subintelligit infinitivos ἄ-
νοια, qui eidem formula, τὰ ἴδουσι additur
ad Phil. p. 104. D. de Pera. p. 346. C.
Cl. et Busir. p. 229. E. de Pace p. 188.
A. Sæpitis confund. i et a. monet Koen.
ad Gregor. de Dial. p. 146. 190. 249. sq.
Nec tamen plausibile sperandum quod Co-
raæ offert τοῖς τῶν οὖσι, h. e. τοῖς τῶν
ἐπιθυμῶν, maxime ab verbum ἑπακαλου-
θῶν frequens significatione insuetandi, vi-
tuperandi. Idem.
Ἰδουσι μὴ πρόβητον λίαν τῆς ὑπεροχῆσιν ὑπε-
ροχῶν] Ratio reddenda fictionis ὑπε-
ροχῶν, quam Wolfii conjectura nos re-
cepisse significavimus pro ἑπακαλουθῶ.
Hanc Langæus defendere conatus est ob-
servatione Stephani Theor. T. III. p. 343.
ἑπακαλουθῶ novo prorsus modo accipi posse
pro ὑπεροχῶν. Idem tamen Stephanus
in Edit. reliquit ὑπεροχῶν. Nostro
quidem judicio recte animadvertit Coraæ,
si ὑπεροχῶν scripserit Isocrates, adden-
dum fuisse ἡμῶν, uti his occurrit apud
Eschionem adv. Ctesiph. §. 10. §. 11. ἡ δὲ
μὴ ὑπεροχῶν ἡμῶν ἀπὸ τῆς ὑπεροχῆσιν. Hoc
loco autem passivum postulant que
supra jam dixerat §. 10. init. cum de
triginta tyranni narrare inciperet: ὑπε-
ροχῶν δ', ἢ καὶ τὴν μὴ φησὶν ἔξω τῆς ὑπε-
ροχῆσιν λίαν. Idem.
Παραφρῶν] Dicitur de Oratore qui, di-
cendi sine facto, de suggestis dependens
sibi utendi locum præbet. Sic Andocides

156 Δε, Ἡμεῖς γὰρ ἦν μὴ οὐτὸς εὐκῶμεν τὴν πᾶσαν ὄψιν
 ἡμῶν, ¹ οὐκ ἔστιν ἄνωγς ² οὐ καὶ βουλευόμεθα καὶ πολεμεῖ-
 σόμεν καὶ βιωσόμεθα καὶ σχεδὸν ἄσκαυτες ³ καὶ πεπαιγμένα
 καὶ πρᾶξομεν, ἅπτερ ἐν τῷ παράντι ⁴ κειρῶν καὶ τὰς παρελ-
 θούσι χρόναις ἦν δὲ μεταβάλλομεν τὴν πολιτείαν, ἔλλα-
 ὄτε κακὰ τῶν αὐτῶν λόγου, οἷά περ ἦν τοῖς προγόνοις καὶ
 πράγματα, τοιαῦτ' ἔσται καὶ περὶ ἡμῶν· ἀνάγκη γὰρ εἶ-
 ναι αὐτῶν πολιτευμάτων καὶ τὰς πράξεις ἀρεταίας αὐτῶν καὶ
 παρακλήσιας ἀποβαίνειν.

Δεῖ δὲ τὰς μεγίστας αὐτῶν παρ' ἀλλήλαις ⁵ θέντας
 βουλευσάσθαι, ποτέρας ἡμῖν αἰρετέας ἔστί. καὶ πρῶτον
⁶ μὲν σκεψόμεθα τοὺς Ἕλληνας καὶ τοὺς βαρβάρους, πῶς
 πρὸς ἐκείνην τὴν πολιτείαν δέχονται καὶ πῶς νῦν ἔχουσι
 πρὸς ἡμᾶς· οὐ γὰρ ἐλάχιστον μέρος τὰ γένη ταῦτα συμ-
 βάλλεται πρὸς εὐδαιμονίαν, ὅταν ἔχη κατὰ τρόπον ἡμῶν.

¹ εὐκῶν, εἰς A. C. L.
⁴ κειρῶν em. A. C. L.

³ οὐκ ἐν σουλ. A. C. L.
⁵ τείντας A. C. L.

² κατὰ A. C. L.
⁶ μὲν οὖν, A. C. L.

Or. I. §. 7. ἐν τῷ ἐπιπέτῳ με, ἐν τῷ ἐπιπέτῳ, χρεῖσθεδὶ με ἢ, ἐν τῷ ἐπιπέτῳ καὶ οὐκ ἐπὶ, καὶ ἀναρχοῦ, ἢ τῷ ἐπιπέτῳ βούλονται. Cf. de hoc verbo not. ad Thomam Mag. p. 133. IDEM.

Κατὰ τὸν αἰὸν λόγῳ] ἀναρχοῦ ἀναρχοῦ rationem, eadem ratione, sive ut barbare dicitur, προσηγορία, scil. que, si per se veritate sua nihil reipublice administrationis, omnia cum se conjuncta mala rationem, eadem, inquam, ratione, si eam imitaverimus, neque prosperos nos geremus. Eodem sensu legitur in Nicom. p. 69. D. αὶ δὲ μακροὶ ἐπιπέτῳ μὲν αἰετοὶ ἐπὶ βελ- τίοντι, ἄριστοι δὲ ἐπὶ μετ' ἐπίπετον, τῶν δὲ καὶ ἀναρχοῦ τῷ βλάται κατὰ τὸν αἰὸν λόγῳ, eadem ratione, h. e. ut que sit inferior, eo minus ipsi tribuantur. IDEM.

Ἀρετὴ γὰρ — ἀναρχοῦ] Nam ut ait Aristoteles Ethic. I. 4. 17. ἀρετὴ γὰρ τοῦ ἐπίπετον ἐπὶ ἡμῶν ἡμετέρας αἰρέσεως. IDEM.

Δεῖ δὲ τὰς μεγίστας κ. σ. λ.] De persua- sione, que hic incipit, consuetudine compa- ratione pristini et presentis Reip. status, aff. supra dicta in Introductione. IDEM.

Ποτέρας ἡμῶν αἰρετέας ἔσται] Proprie et Genere sensu Gerundii, quem et Latini scribere sequuntur, magis exemplorum copia probatur a Cl. Wyttenbachio Ethic. lib. F. II. p. 15. notatus etiam Willetto ad Galeni Protr. p. 137. Addeatur sequentia. Invenitur in Pagan. p. 46. D. φωνὴν αὐτῶν] ἔσται. Ep. VII. p. 419. H. τὰς ἀρετὰς τὰς αὐτῶν ἡμῶν τὸν ἡμῶν συ-

την, Androicoides Or. III. §. 7. τῶν αὐτῶν οὐκ ἀρετῶν φασὶ τὸν αἰὸν τῶν αἰμῶν. . Lyctias Or. VI. §. 8. τὰς αἰρέσεως ἡμετέρας. Ly- onagus adv. Leocr. §. 17. πολιτείας ἐστί τῶν αὐτῶν. Demosth. Olynth. II. §. 6. ἐπιπέ- τῳ δὲ τὸν μετρίως καὶ μεγάλῳ διαφέρει τὸν μεταβάλλει. Orans persuasionem, monens item Wyttenbachii, not. ut h. l. Dativus est, vel Accusativus. Arohid. p. 133. E. διατετέρας συμφορὰς ἀναρχοῦ τῶν ἡμῶν. Ep. VII. ad Timoth. p. 422. D. ἐπίπετον ἐπὶ συμβουλῶν ἀναρχοῦ. Accusativus tamen exemplum hoc est e Xenoph. Memor. III. 11. 2. τῶν αὐτῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν, hoc nobis gratias agere debet. De usu Gerundii plu- ralis in ea pro singulari in ἡμῶν, Atticis persua- sione, notavit Gregorina de Dial. §. 68. Sic Thucyd. I. 66. ἐπὶ τῷ ἀναρχοῦ τῶν Ἀθηναίων ἔσται. IDEM.

Ἄρετα ἔχη κατὰ αἰρέσεως ἡμῶν] quædam, uti oportet, docet, ἄρετα nos esse habere, genitivus. Κατὰ αἰρέσεως elliptice dicitur pro κατὰ τὴν ἡμῶν ἢ ἀρετῶν αἰρέσεως, imperante Genere, cuius hinc est horum verborum perspiratione. Eodem sensu legitur supra §. 7. et Ethic. lib. p. 91. C. Adverbiū locum tenens recte ponitur cum ἔσται in Dativo personæ, uti similia exemplura sunt ceteris notis, αὐτῶν ἔσται, ἀναρχοῦ ἔσται, κατὰ αἰρέσεως ἔσται, quod et verborum perspiratione minus conveniunt. IDEM.

λζ'. Οἱ μὲν τοῖνυν Ἕλληνας οὕτως ἐπίστανον τοῖς κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον πολιτευομένοις, ὥστε τοὺς πλείστους αὐτῶν ἐκόντας ἐγχειρίσαι τῇ πόλει σφᾶς αὐταίς. οἱ δὲ βαρβαροὶ τοσοῦτον ἀπέειχον τοῦ πολυπραγμονεῖν περὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων, ὥστε οὔτε μακροῖς πλοίοις ¹ ἐπὶ ταύτῃ Φασήλιδος ἐπλεον οὔτε στρατοπέδοις ἐντὸς Ἄλυος ποταμοῦ κατέβανον, ἀλλὰ πολλὴν ἡσυχίαν ἤγον. νῦν δ' εἰς τοῦτο τὰ πράγματα ² περιέστηκεν, ὥσθ' οἱ μὲν μισοῦσι τὴν πόλιν, οἱ δὲ καταφρονοῦσιν ἡμῶν. καὶ περὶ μὲν τοῦ μίσους τῶν Ἑλλήνων αὐτῶν ἀκηκόατε τῶν στρατηγῶν· ὡς δὲ βασιλεὺς ἔχει ³ πρὸς ἡμᾶς, ἐκ τῶν ἐπιστολῶν ἂν ἐπεμψεν εἰδήλωσεν.

¹ ἔγνωται φασ. A. C. L.

² καθίσταται A. C. L.

³ τὰ πρὸς A. C. L.

Οἱ μὲν τοῖνυν κ. τ. λ.] Latius hac §. exponitur quod supra §. κ. brevier dixerat: παρεῖχον γὰρ σφᾶς αὐτοῖς τοῖς μὲν Ἕλλησι ποταμῶς τῆς δὲ Καρβάρης φοβηροῦς. IDEM.

Ὅσα τὰς πλοίστους — αἰτούς] Constat locus de Pace p. 174. C. Eleganter in laudem Timothei dixit De Perm. §. κρ'. ο' γ'. ἢν. τυγάρτι διὰ τὴν ἔξω τὴν ἐκ τούτῃ περιγεγραμμένην πλοῖα τῶν πλοίων, τῶν πρὸς ἡμᾶς δυσκόλις ἔχουσιν, ἀναστραταμέναις αὐτῶν ἐδίχοντο ταῖς πόλεις. IDEM.

Ὅσα' αἰτῶ μακροῖς πλοίοις — κατέβαινον] De Phaselide et Haly fluvio, terminis ditionis regie, agitatur etiam in Panath. p. 244. E. Phaselidis solius mentio fit in Paanag. p. 65. B. Vitis Persarum copiosis ad Eurymedontem fluvium a Cimone, Atheniense cum Artaxerze fœdes fecerat, quo istis finibus ejus regnum circumscriptoratur: qua de re egregius est Lycourgi locus adv. Leoor. §. ιζ'. καὶ τὸ κερφάλαιον τῆς ἡύου, οὗ τὸ ἐν Σαλαμῖνι τρέψεται ἀναστραταίως ἴστανται, ἀλλ' ἔχουσιν τοῖς βαρβάρους πᾶσαντες τοὺς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος, καὶ τούτους καλύσαντες ὑπερβαίνον, σινοθήνας ἵστανται, μακρῶ μὲν πλοῖον μὲν πλοῖον ἐντὸς Κυμνίων καὶ Φασίδος (log. Φασήλιδος) uti recte docet Taylorus, τὸς δ' Ἑλλήνας αἰσθησόμενοι ἴσαι, μὲν μόνον τοὺς τὴν Ἑλλάδα ἀλλὰ καὶ τοὺς τὴν Ἀσίαν κατανοήσαντες. Non diserte quidem eo loco Haly fluvius memoratur, sed ejus mentio intelligitur ex iis quæ de Græcis in Asia habitantibus dicuntur. Quare autem Haly fluvius terminus stateretur, ratio petenda videtur cum ex eo quod Croci ditio eo terminata fuerat, tam ex ea Asiæ divisione, qua in Asiam cis Taurum et ultra Taurum distinguebatur, illaque etiam dicebatur Asia intra Haly. Vid. Cellarii Orbis antiq. l.

III. C. I. in primis §. 6. et 13. ibique Iandata Herodoti et Strabonis loca; et de Haly anni C. VIII. §. 57. Et hio quidem in continente terra terminus erat: mari Phaselis, Lycim in Pamphiliis finibus urbs, de qua vid. Cell. ibid. C. III. §. 164. et C. VI. §. 4. Lyoargus meminit etiam Κυμνίων, quod quomodo intelligendum sit, patet ex Aristide Panath. p. 57. E. qui distincte refert Regem Persarum convenisse duos ἔχον ἴσταν μάλιστα πλεονεξίαι, πρὸς μαγαμβρίαν μὲν Χαλιδωνίας, πρὸς δὲ ἄρπην Κυμνίας. Scilicet cum mari ab utraque Asia parte, vel Ponte Euxino a septentrione, vel mari Interio a meridie navigari poterat, utroque loco terminus erat statuendus. Itaque a septentrione termini loco constitutus erat Insula Cyanea, sita prope ostium Ponti Euxini ad Bosporum: a meridie vero Chelidoneus insula, sive, uti Isocrates et Lyoargus habent, urbs Phaselis, ad quam ille insula jacent. Easdem memorat Aristides p. 72. A. et Or. in Romam p. 100. D. Non semper eisdem fuisse terminos docet ibid. p. 102. E. οὗ τούτῃ οὐδὲ μάρτυρ ἐστὶν τῶν ἔχον ἐκείνῃ γὰρ (Rex Persarum) ἡμέρας διὰ βασιλεὺς, ἀλλ' ἔσται ἡ Ἀδριατικὴ θάλασσα, ἡ Δακεδαμόνιος ἔχων τῆρας τὴν μὲν ἔως Ἰόνου καὶ Αἰολίου καὶ θαλάττης βασιλεὺς πλοῖον δι οὐκίτη Ἰόνου, οὐδὲ ἔως θαλάττης ἀλλ' ἔσται Ἀνδρῶν οὐχ ἔχων θαλάττης ἐκ τῶν πρὸς ἰωνίων Κυμνίων, ἀπεχρῶς ἔσται ἐν πλοῖον πλοῖον βασιλεὺς, ἀπὸ μόνον, πλοῖον πλοῖον, τὴν συγχρησίστην βασιλεὺς ἡμέρας. Pace Antaloidea contra, uti notissimum est, fœdere sancitum est, at omnes Græci in Asia civitates Regi subjecto essent. IDEM.

Ἐκ τῶν ἐπιστολῶν ἂν ἐπεμψεν] Utrumque dicitur et in τῶν ἐπιστολῶν et

d λή. Ἐτι¹ πρὸς τούτοις ὑπὸ μὲν ἐκείνης τῆς εὐταξίας οὕτως ἐπαιδεύθησαν οἱ πολῖται πρὸς ἀρετὴν, ὥστε σφῶν μὲν αὐτοὺς μὴ² λυπεῖν, τοὺς δ' εἰς τὴν χώραν εἰσβάλλοντας ἅπαντας μαχομένοι νικᾶν. ἡμεῖς δὲ τούναντίον· ἀλλήλοισι³ μὲν γὰρ κακὰ⁴ παρέχοντες οὐδεμίαν ἡμέραν⁵ διαλείπομεν, τῶν δὲ περὶ τὸν πόλεμον οὕτω⁵ κατημελήσαμεν, ὥστ' οὐδ' εἰς ἐξέτασεις ἔνασι τολμῶμεν, ἢ μὴ λαμβάσωμεν ἀργύριον. e τὸ δὲ μέγιστον· τότε μὲν οὐδεὶς ἦν τῶν πολιτῶν ἐνδοθῆς τῶν ἀναγκαίων, αὐδὲ προσαϊτῶν τοὺς ἐντυγχάνοντας τὴν πάλιν.

¹ δι πρὸς A. C. L.

² κενὴν A. C. L.

³ παρέχον A. C. L.

⁴ παραλείπομεν A. C. L.

⁵ κατημελήσαμεν A. C. L.

in talis iustitias. Coraes suspicatur respici ejusmodi epistolam, qualis fuit ea, cujus mentionem facit Aeschines c. Ctesiph. §. π'. his verbis: εἰ γὰρ τῶν Περσῶν βασιλεῖς, εἰ ἀλλὰ πρῶτος χρεῖται πρὸ τῆς Ἀλεξάνδρου διαβάσεως εἰς τὴν Ἀσίαν, κατέστημεν τῷ ἡμῶν καὶ μέλα ἐξιστοῦν καὶ βάρβαρον ἱστοῦν, ἐν ἧ τὰ τε δι' ἄλλα καὶ μάλ' ἀπαιδέως διαλέχθη, καὶ ἐπὶ ταυτῆς ἠγέρθη ἐν τῇ ἱστορίᾳ, Ἐγὼ, φασίν, ἡμῶν χρεῖται οὐδὲν μὴ μὲν αὐτῶν, οὐ γὰρ λήφωσθε. Num vero ipse illas epistolas, quas Isocrates in animo habuit, alicubi existent, equidem dicere nequeo.

Ἐπὶ μὲν ἰσθῆς τῆς εὐταξίας] Hoc est tempore illius boni ordinis, i. e. eo tempore cum bono ordini conservando tantum operæ dabat Areopagus: ἐπὶ hoc idem fere valet ac ἐπὶ, tempus designans, qua de re cf. Steiternus Lect. And. p. 265. IDEM.

Τῶς δ' εἰς τὴν χώραν εἰσβάλλοντας ἅπαντας μαχομένοι νικᾶν] Observetur (inquit Wolfius) ἀντιπρῶτος, amphibolice vitandæ causa, ut arbitrator, usurpata. Ex regula enim dicendam erat, ὅστι μαχομένους νικᾶν τοὺς εἰσβάλλοντας. Sed tum fuisset ambiguus (quod ad constructionem quidem attinet: nam sententia vel sic plana atque perspicua esset) utrum τὸ μαχομένους ad Athenienses pertineret, an vero ad hostes? Accipiat item τὸ μαχομένοι, ἀπὸ τῶ, τῷ μάχασθαι, pugnando. Cum his, et nonnullis ex antecedentibus, uti et sequentibus, in primis conferenda sunt quæ scripsit Pæce p. 174. B. et seq. IDEM.

Ἄλλήλοισι μὲν γὰρ — παρέχοντες] Rete Wolfius ad h. l. 'Athenæ (inquit) plerum fuerunt sycophantæ adeo ut litibus perstreperent omnia. Ad eam rixandi et calumniandi libidinem hæc verba referenda sunt.' Multa verba sunt in Orationibus de Pace et de Permutatione: v. c. p. 185. C. 315. A. alibi. Reforri etiam hoc potest emulatio τῷ ἡμῶν et τῶν ἀλλήλων,

quæ dum partes semper valuerunt Athenis. Cf. Casaubonus ad Theophrastum p. 360. IDEM.

Τῶν δὲ περὶ τὸν πόλεμον — ἀργύριον] Cf. locus ex Or. de Pace modo laudatus, et alius p. 168. B. ἡμεῖς δ' οὐδ' ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας αὐτῶν πλοσφίας κενδοῦσιν ἐξίωμεν ἀλλ' ἄρχον μὲν ἅπαντων ζυτοῦσαν, στρατεύσασθαι ὅσιν ἐθέλομεν καὶ σῶμα μὲν μικρὸν εἶναι πρὸς ἅπαντας ἀνθρώπους ἀεικνύμεθα, πρὸς δὲ τούτων οἴχ ἡμᾶς ἀποδοῦμεν. Εἰς ἐξέτασιν ἴναi recte, ut videtur, Coraes explicat: Πραῖσθαι εἰς τὸ ἠγγραφήν τῷ στρατιωτικῷ καταλόγῳ, εἰς τὸ μετὰ τῶν στρατιωτικῶν ἐξετασθῆναι. Addit: Εἰς ὅς ἐξέτασιν τῶν στρατιωτῶν καὶ ἢ ἐν τῷ Γάλλων γένει καλοῦσι. Illud præfero, ut sensus sit: adeo negligimus belli studia, ut ne nomen quidem dare militiæ velimus, nisi accepta pecunia. Atque ita fere jam Wolfius interpretatus erat. Τολμᾶν h. l. non adeo audent significat, sed potius in animum inducere, velle, ut etiam Paneg. §. u'. explicat Morus in Indico. Cf. de hoc uno verbi τολμᾶν Cf. Wyttenb. ad Plat. Phæd. p. 273. IDEM.

Τὸ δὲ μέγιστον τίτι μὲν οὐδὲς — τὴν πόλιν κατήσχευε] Laudat Meursius de Fortuna Athen. c. IV. in f. factum esse docens ex omnium rerum ad victum necessariorum villi pretio. Addi debet cura divitum, qua pauperum inopie subveniebant, iisque quæ quævis honesta officia pecuniarum auxilia suppeditabant: tum etiam lex περὶ ἀργίας, qua cavebatur, ne quis otio langueretur, atque in inopiam incideret. De quibus supra dixit Inocentes §. 18'. et. 17'. Qui hoc ἔθετος τῶν ἀναγκάλων, alias dicitur βλοῦ χρεῖται, βλοῦ ἔθετος, docente Valoken, ad Theor. Adoniaz. p. 243. B. De elegantī formula Attica τὸ δὲ μέγιστον, monerunt Hoogev. ad Vig. p. 11. et Wyttenb. l. c. p. 160. IDEM.

κατήσχυσε, νῦν δὲ πλείους εἰσὶν αἱ ¹ σπαυζόμεναι τῶν ἐχόντων οἷς ἀξίον ἐστὶ πολλὰν συνηνέμεν ἔχων, εἰ μὲν πῶς κοινῶν φροντήζουσιν, ἀλλὰ ταῦτο σκοπεῦσθαι ἐπέθεν τῆν ² ἀεὶ παρούσασα ἡμέραν ³ διάζουσιν.

157

Ἰδ'. Ἐγὼ μὲν αὖν ⁴ ἠγαμέμνων, ἦν μιμησόμεθα τοὺς φρογάνους, καὶ τῶν κακῶν ἡμεῶς τούτων ἀπεκλαυθήσεσθαι καὶ σαυτῆρας οὐ μένου τῆς πόλεως ἀλλὰ καὶ τῶν Ἑλλήνων ὀπίσθων γενήσεσθαι, τῆν τε πρόσθεν ἐπακησάμεν καὶ ταὺς λόγους εἴρηκα τούτους· ὑμεῖς δὲ ταῦτα πάντα λογιζόμενοι χειροτονεῖθ' ὅ τι ἀν' ὑμῖν δοκῆ μάλιστα συμφέρεν τῆ πόλει.

¹ σπαυζόμεναι A. C. L.² ἀεὶ τῶν A. C. L.³ διώσονται διαφρασί A. C. L.⁴ ἠγαμέμνων μὲν αὖν ἰδὲ A. C. L.

τῶν δὲ πλείους εἰσὶν αἱ σπαυζόμεναι τῶν ἐχόντων] nunc vero major est paupertas, quam divitum numerus. Conf. que supra dixit §. α'. initio et fine, ibique notata. IDEM.

τῆν τε πρόσθεν ἐπακησάμεν καὶ τοὺς λόγους εἴρηκα τούτους] huc accessi, in hunc locum addeconidi, et hanc orationem habui. Vid. ann. ad §. α'. IDEM.

Χειροτονεῖτε] manibus sublatis, extensis, deprecans, ut mos erat Atheniensibus,

satia cognitas. Sed ad hanc partem respiciens eleganter dixit Aeschoides Or. III. §. α'. ὁ γὰρ τὴν χεῖρα μάλλον ἡλεθεῖσεν, οὕτως ἰ σφραβεῖον ἔστιν, οὕτως ἂν αὐτῷ δικῆ, καὶ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν πόλιν κενεῖν. Forte etiam respexit Lycurgus adv. Leocr. §. α'. δομασθήσασθαι δ' ἔσθ τῆ φασίματι τῆ ἀμεροφάντου, κτίσθαι γὰρ τὴν πατρίδα ἀφελθέντα, καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ καὶ χερσὶ καὶ ψῆφῳ. IDEM.

H.
ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ
ΠΕΡΙ ΕΙΡΗΝΗΣ
 Η
ΣΥΜΜΑΧΙΚΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΑΦΗΛΟΣ ΤΟΥ ΓΡΑΥΑΝΤΟΣ.

Pag.
 ed.
 1. Steph.
 157

Pag.
 ed.
 Cor.
 156

ΠΕΜΘΕΡΙΣ ἡ Χάρος καταδούλωσεν αὐτὴν τὴν Ἀμφίπολην, αὐτοπραμομένη κατ' ἐπιβὴν τῶν Χέρων καὶ καθ' ἑαυτὴν γεγαμένη, ἕως τῶν Λακεδαιμονίων μὴ καλῶς διακείμενοι μετὰ τὸ ἀπερχομένῳ, καὶ τῶν Ἀθηναίων δ' ἠσθονῶν ἵσταν, αἰσθεῖς, κριμαίοντες ἐπιφύρας αὐτῶν ὅτι δὲ ποτε λαβεῖν, καὶ μᾶλλον βουλήματος τὴν ἀρχαίαν ἄστυα περιπαύσαι τοῖς Ἀθηναίοις, ἐπιχειροῦσι αἰεὶ καὶ Ῥόδιος καὶ τῶς λοιπῆς συμμαχίας. εἴτα ἰσχυρὰ ἀντίστασαν, καὶ ἐπέθετο ἡ Χάρος οὕτως, ὅσπερ λοιπὸν αὐτῶν ἀπορεῖν τι δεῖ παύσαι· καὶ γὰρ, εἰ ἀσχετοῦσιν ἐξ αὐτῶν καὶ ἡλθον πρὸς Ἀμφίπολην, αὐτῶν ἂν ἀμυνόμενοι ἔρχοντο εἰς τὴν Ἀττικὴν. ταῦτα δ' οἱ Ἀθηναῖοι ἀπαύσαντες ἤσταν σπονδᾶς, καὶ εἰδὺς οἱ Χίον καὶ Ῥόδιον εἰς τοῖς ἄλλας συνίδεον. καὶ οὕτως ἔστιν ἡ συμμαχικὴς πόλεμος. νῦν οὖν πρόκειται ἐκκλησία περὶ τοῦ καταδίδου τὴν πόλιν, καὶ ἀνίσταται ὁ Ἰσοκράτης συμβουλεύων ἕως δεῖ μὴ πολυπραγοῦσιν ἄλλ' ἠουχάζειν. Καὶ μαρτυρεῖ τὸν λόγον εἰς δύο ἢ μὲν τὸ καὶ τοῖς Χίοις καὶ τῶς ἄλλοις ἴσασιν αὐτοῖς, ἢ δὲ τὸ ἴσασιν τὴν ἡγεμονίαν τὴν κατὰ θάλατταν. κατὰ τοῦτο δὲ τὸ μέρος λέγεται Ἀριστοτέλης

τῶς. om. A. L.

ΠΕΡΙ ΕΙΡΗΝΗΣ] Hæc oratio a Dionysio Halic. aliisque appellatur ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ, ab Aristotele vero Rhetor. iii. 37. ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΟΣ. Cf. Diodorus Sic. lvi. 7.

Χάρος] Cf. Aristot. l. l. et Theopompus xii. p. 552.

Μετὰ τὸ ἀπερχομένῳ] Μετὰ τὴν ἵσταν ἢ ἀπερχομένην ἢ ἀπέρχουσαν ἐπὶ οὐραίων. Cor.

καὶ τῶν ἈΣ. δ.] καὶ δ', particula jungens, significat atque etiam. WOLF. καὶ inculcabat Coraes.

Ὅτι δὲ ποτε] Intellige quous tempore, vel quando vellet. AUOEN. Ἐπέθετο ἐπιβέβητο. Cor.

ἰσχυρὰ] jam, danda, deinceps. WOLF. εἰ ἀσχετοῦσιν ἐξ αὐτῶν] Scil. τῶν Χίων καὶ Ῥοδίων, si ab illis necessitas, si eos sperare deesset. IDEM.

Ἀμυνόμενοι] Non solliciti tam suis oculis ut viribus frui, quam classe Per-

sica. Nam, quia Pharnabazum, qui a rege defecerat, Chares adjuverat, Artaxerxes Atheniensibus iratus trecentas insularibus naves auxilio missuras erat. IDEM.

εἰς τοῖς ἄλλας συνίδεον] I. e. οὐδ' αὖτε ἄλλας συμμαχίας συνίδεον τὰς σπονδᾶς. IDEM.

Ἀνίσταται ὁ Ἰσοκράτης] Videtur per locutionem istam. Sciebat enim orationes Isocrates et alii nonnullas dedit recitandas, cum ipse propter verecundiam et vocis imbecillitatem publice verba facere non posset. In Antidesi tamen ac et conspiciendo et habuisse orationes affirmat; et Panegyricum Olympicum pronuntiatum ab eo tradit Philostratus, τὸν περὶ τῶν Ἀντιδίωνος Plutarchus. IDEM.

Συμβουλεύων] Γρ. συμβουλεύων. Cor. Ἀριστοτέλης] Τὸν ἐν Σμύρῃ συγγραψάντων Ἀριστοτέλην λέγει, ὅς αὐτὸν εἶσι καὶ τὸν Πλατωνικῶν ἐπιπέσεων κατ' ἰσοκράτους μέτρο-

157

ἐπαφῆναι τὸν ἀντιρρητικὸν τῆς εἰρήνης. καὶ ἡ μὲν ὑπόθεσις αὐτῆ, κεφάλαιον δὲ τοῦ λόγου τὴν συμφέρον, ἢ δὲ στάσις πραγματικῆ· συμβαλλὼν γὰρ περὶ τῆς εἰρήνης.

Ἐὰν δὲ ποτὲ ἀναγκασθῆς κενὸν προέμειν εἰπεῖν, τὴν κατασκευὴν αὐτῆ ἴδιαν πρῶτα, ὡς ἐν τοῦδε τῷ περὶ εἰρήνης Ἰσοκράτους ἢ κατασκευὴ ἴδια προστίθη, ἴπου φησί· περὶ μεγάλων ἔκαμεν· περὶ γὰρ πολέμου καὶ εἰρήνης. κάλλιστον δ' ἐν ταύταις καὶ τὸ τῆς μεθόδου, εἰ μεθοδεύματι αὐτὰ ἐπισημανόμενα, εἰ καὶ πᾶσιν εἰσθῶς ὁ λόγος εἴη.

ΑΛΛΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΕΚ ΤΩΝ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΔΑΙΚΑΡΝΑΣΣΕΩΣ.

Τίς ἂν μᾶλλον ἐπὶ τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν εὐσέβειαν προτρέψαιτο, καδ' Ἰεραστὴν τε ἄλλα 158 ἴδια καὶ κοινῆ τὰς πόλεις ὅλας, τοῦ περὶ τῆς εἰρήνης λόγου; ἐν γὰρ δὲ ταύτῃ κείβη τοῖς Ἀθηναίοις τῶν μὲν ἀλλοτρίων μὴ ἐπιθυμεῖν, ἐπὶ δὲ τοῖς παροῦσι στέργειν, καὶ τῶν μὲν μικρῶν πόλεων ὡσπερὰν κτημάτων φειδόμενοι, τοῖς δὲ συμμάχοις εἰσεῖε τε καὶ εὐεργασίας παρεῖσθαι κατῆχεν, ἀλλὰ μὴ ταῖς ἀνάγκαις μηδὲ ταῖς βίαις, τῶν δὲ προγόνων μισσησθαι μὴ τοῖς περὶ τῶν Διαιδικῶν γενομένοις, οἱ μικροὶ ἴδιον ἀπολόγισαι τὴν πόλιν, ἀλλὰ τοῖς πρὸ τῶν Περσικῶν, οἱ κατακαγαθίαν ἀποκῶντες διετέλεσαν. ἐπιδείκνυται τε ὡς οὐχ αἱ πολλὰς τρέφους οὐδ' οἱ μετὰ βίας ἀρχόμενοι Ἕλλησις μεγάλην κωκυσοῖ τὴν πόλιν, ἀλλ' αἱ δικαίαι τε πραεῖσαι καὶ τὸ τοῖς ἀδικουμένοις βοηθεῖν. παρακαλεῖ τε τῶν τῶν Ἑλλήνων εὐνοίας οἰκίας κωκυσοῖ τῆ πόλεως, μεγίστην ἠγούμενος πρὸς εὐδαιμονίαν καὶ πολυμικροῦ μὲν εἶναι ταῖς παρὰσκειν καὶ ταῖς μελίταις, εὐπειθίους δὲ τῶ μνηστῆρα μνηστῆρα ἀδικίῃν, διδάσκων ὡς οὔτε πρὸς πλοῦτον οὔτε πρὸς δόξαν οὐδ' ὅλας πρὸς εὐδαιμονίαν οὐδὲν ἂν συμβαλεῖτο τυλακοῦντων δύναμις ὅσην εἰσὶν καὶ τὰ μέρη ταύτης, καὶ τοῖς μὴ ταῦτὰ ὑπερηφάνοις ἐπιτιμῶν, οἱ τῶν μὲν ἀδικίαν κερδαλίαν ἠγούται καὶ πρὸς τὸν βίον τὸν καδ' ἡμέτερον συμφέρουσιν, τῶν δὲ δικαιοσύνην ἀδυσίτηλῃ καὶ μᾶλλον ἰστέρος ἢ τοῖς ἰσχυροῖς ὑφέλιμον. ταῦτον γὰρ οὐκ εἶδ' αἱ τίς ἐν βελτίους ἢ ἀδυσίτητους ἢ μᾶλλον πρῶτα φιλοσοφία δύνατο λόγους εἰπεῖν.

158 α'. ΑΠΑΝΤΕΣ ΜΕΝ ΕΙΩΘΑΣΙΝ ΟΙ ΠΑΡΙΟΝΤΕΣ ΕΪΘΑΔΕ ΤΑΥΤΑ 159
ΜΕΓΙΣΤΑ ΦΑΣΚΕΙΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΜΑΛΙΣΤΑ ΣΠΟΥΔΗΣ ΑΞΙΑ Τῆ ΠΟΛΕΙ,

σιν, καθὰ καὶ τὸν Περὶ Λεωτίων πρὸς Δημοσθένην ἀμιλλόμενος. Ἔοικε δὲ ὁ Ἀντιρρητικὸς τῆς εἰρήνης οὗτος ὁ αὐτοῦ εἶναι καὶ ὁ παρὰ τῷ Φιλοστράτῳ ἐν Ἀριστοῦ βίῳ ἐπιγραφόμενος, Ἰσοκράτης Ἀθηναίου ἐξάγων τῆς Θαλάσσης. IDEM.

Ἐπαφῆναι] Proprie immississe, pro excedere, edidisse. AUGER. Ἀπὸ μεταφορᾶς εἰρημίων τῶν ἀφαιμένων ἐπὶ τινα καὶ παρρησιαστικῶν κωκυσοῖ. COR.

Κωκῶν] vulgare, quibus plurimi utuntur. LANG.

Κατασκευὴν ἴδιαν] conformationem. Vult nempe, ut exemplo Isocratis methodice apponatur: tametsi omnes hoc modo exordiri solent. IDEM.

SUMMARIUM. (α'.) Si unquam oratori licet ejusmodi exordio uti: 'De maximis rebus atque summo studio dignis ad concionandam accedo, certe de ea re licet, de qua nunc deliberari convenimus, de bello, inquam, ac pace. (β'.) Scio quidem, vos nemini attentam praebere aurem praeterquam iis, qui vestrae plus habendi cupiditati blandientes ad bellum vos adhortantur; sed ipsam hanc vestram cupiditatem, quae facit, ut oratores non quod republicae expedit, sed quid vobis placeat, meditentur, sedandam esse arbitror. (γ'.) Atqui vobis, qui quod deliberaturi estis, nondum certo scitis,

sed ob id ipsam deliberatis, quod quid faciendum sit, nescitis, non tam ii audiendi sunt, qui cupiditati vestrae gratificantur, quam ii, qui adversantur eidem, quum ab his verum audire, ab illis facillime decipi possitis. (δ'.) Quum vero in rebus privatis prudentiores in consilium adhibeatis, in publicis contra insipientiores, quid mirum est, vos ad bellum tam paratos esse et calamitatum immemoros, quibus bello oppressi fuistis, iis, qui pacem sadent, maxime adversari? (ε'.) Quanquam vero scio, quam arduam sit, vestris adversari sententiis, libertatolomque loquendi iis tantum in hac democratia concessam esse, qui vestra delicta offerant, nos, qui emendare velint, tamen primum de his, quae Prytanes retulerunt, deinde et de caeteris republicae negotiis, sententiam libere aperiam. (ς'.) Pars prima. Pacem igitur cum omnibus faciendam esse censeo, et quidem hie condidionibus, quae Græcos sui juris esse ac suam quemque regionem tenere jubeant. (ζ'.) Etsi autem ab initio injustam videbitur, si, nobis alienas possessiones relinquentibus, reliqui nostrum exemplum non sequantur, tamen, si orationem ad finem attente audieritis, demeritis atque insanie condemnabilis eos, qui alienas urbes vi tenent, ac, quae ex ejusmodi

περὶ ὧν ἂν αὐτοὶ μάλιστα ¹ συμβουλευσῶν οὐ μὴν ἀλλ' εἰ
καὶ περὶ ἄλλων τινῶν πραγμάτων ² ἤρμωσε τοιαῦτα προσι-

¹ συμβουλίαν A. L.

² ἤρμωσεν A. C. L.

factis calamitates oriuntur, animadvertunt. (γ.) Ac primum quidem de pace et quid in praesentia optemus, deinde de aliis rebus sermo erit. (δ.) Quodsi in praesentia securitatem, necessitates, concordiam ac bonam apud alios existimationem desideramus, bellum certe haec bona nobis eripuit, pax restituet, et insuper ab externis hostibus liberabit. (ε.) At vero non solum pax facienda est, sed deliberandum etiam, qua ratione illam conservemus, nec tantam dilationem, sed praesentium malorum liberationem inveniamus; quod fieri non potest, nisi vobis pluribus demonstravero, quietem esse sollicitudini praefendam, improbitati justitiam, suarum rerum curam cupiditati alienarum, etiam de his rebus nemo oratorum apud vos verba facere conatus est. (ς.) Omnes quidem homines commodum suum spectant, sed viam nascentes, diversas rationes ineunt. Ita nos quoque Graecorum imperium expetentes, dum a recta via aberramus, nil nisi inimicitias, bella et sumptus nobis paramus. (ζ.) Qui justitiam probetam quidem, sed inutilem, vel justos etiam miseros habent injustis, in maximo isti errore versantur. Sola virtus ejusque pars justitia est, quae etiam non semper, plerumque tamen, non in praesentia tantum, sed etiam in omni aevum felices nos reddat. (η.) Utinam vero neque facile sit, virtutem extollere atque auditores ad eam colendam deducere, corruptos nempe ad hominibus, qui nihil aliud quam decipere possunt, quique quando largitionibus corrupti bellum aliquibus inferre volunt, majores esse imitandos dicere audent, etc. (θ.) Quos libenter interrogarem, atros majorum nobis ad imitandum commendent, an eos, qui tempore belli Persici fuerunt, an qui ante bellum Decelium rempublicam gesserunt. Loquar an tacere, dubito. (ι.) Quaequam autem graviter irascimini iis, qui delicta vestra reprehendunt, quam malorum vestrorum auctoribus, tamen, quia egrotis animis nullam aliam remedium est, quam libere reprehendens sermo, mea patris amor postulat, at loquar ac vituperem. (κ.) Laudamus majores, illiisque contraria facimus. Illi enim contra barbaros pugnarunt, Graecis libertatem donarunt, pro Graecorum salute urbem suam reliquerunt, eos vero adversus Graecos eam Graecis militibus pugnantes, Graecos servitate opprimas, ne pro amplificatione quidem dominatu nostro di-

micare volumus, ipsi indigentes rebus ad viotiam necessariis, peregrinum militem eumque omni flagitiorum genere corruptissimum alere conamur, conductitios milites gravi armatura dignamur, et civis remigare cogimus. (λ.) Verum non militum solum, sed etiam domi deterrime ac perturbatissime res nostras administramus, civitatem, qua gloriamur, civis impertientes, leges, quarum plurimas ferimus, ubivis negligentes, belli concitatores tanquam democratiae factores sustinantes, sententias in concione semper mutantes, pessimos consultores adhibentes, improbiasimos civium fidelissimos reipublicae custodes existimantes, eos denique, a quibus nemo vel de privatis vel de publicis rebus consilium peteret, summa potestate instructos emittentes. (μ.) Causa vero, quare tam male nobis consulentes non incolumes tantum, sed etiam nulla civitate opibus ac potentia inferiores simus, in hostium nostrorum erratis quaerenda est, in quibus salutis spes nullo modo in posterum collocanda erit. (ν.) Ne quis vero eorum, qui seniori mente sunt, mihi edjociat, vituperare facilius esse quam emendare, eisdem, quam libere dicere aggressus sim, pari modo de mali nostri curatione loqui pergam. (ξ.) Vera quidem erit oratio nostra, sed haud jocunda vobis, qua ostendam, quemodo ad pietatem, moderationem et justitiam, tanquam felicitatis fundamenta, pervenire possimus. (ο.) Pars altera. Censeo igitur, et feliciores et meliores nos fore, si maria imperium, quod omnium malorum causa fuit, concupiscere destiterimus, demonstratarum, illud neque justum esse neque utile, neque danique acquiri posse. (π.) Ac primum injuriam esse, a vobis ipsis didici, quippe qui, quam Lacedaemonii istam potentiam tenerant, nunquam eorum principatum accesse cessavistis, neque prius destitistis, terra matricae pugnare, quam Lacedaemonii de libertate Graecorum foedera facere voluerunt. (ρ.) Deinde qui possumus in praesenti penuriam comparare, quam in praeterita abundantia amissimus, iis praesentis institutis uti, quibus non acquisivimus, eam, sed amissimus? (σ.) Antequam vero ad tertium progrediar, vobisque hanc potestatem ignobilem esse demonstrarem, iterum quaedam praefari ongor, ne urbem imperis occasione instituisse viduar. (τ.) Nolo autem vos apud alios criminari, sed a praesentibus studiis abducere. Hinc, quamvis

παῖν, δευαῖ μοι πρόβην καὶ περὶ τῶν ἱκῶν παρόντων ἔντυ-
 δον ποιήσασθαι τῆν ἀρχήν. ἤμεν γὰρ ἐκκλησιαστούτες^b

¹ καὶ A. G. D.

² παραμένον ἑνῶσιν A. Li. [παραμένον] ἑνῶσιν C.

verba orationis speciem habent, mente tamen differunt, ideoque non malevolens, sed optimus civis vocari mereor. (αζ.) Optime, inquam, peraspicietis, maris imperium nobis inutile esse, si reipublice statum ante acceptam istam potentiam cum presentis forma constuleritis. (αξ.) Ante maris imperium populus Atheniensis, ab optimis oratoribus doctus, fortis et laboriosus et temperans fuit, tantaque apud omnes fide gauderet, ut se ultro traderent, idem vero maris imperio et malignis demagogis pigritiam, ignaviam vaneque spei plenus redditus est, tantamque odium sibi peperit, ut parum abesset, quis sociorum cossena urbs nostra excinderetur. (αβ.) Ne vero patrum nostrorum, imperii tempore rempublicam administrantium, delicta percussende indignationem vestram nimium moveam, sepositis his, que vobis odiosissima esse possint, ea solummodo commemorabo, e quibus amantiam illorum optime cognoscere possitis. (αγ.) Pecuniam, que ex tributis supererat, populo in theatro distribuerunt, atque occisorum in bello pupillos introduxerunt, scilicet quo sociis facultatem suarum satisfactionem et aliis cladestiporum demonstrarent. Usque adeo sua neglexerunt et aliena appetiverunt, ut, dum in conspectu suo patria a Laodamoniis vastabatur, in Siciliam triremes implerent, Italianque cum Carthagine expugnare sperarent. Neque tamen calamitatis correcti sunt. In Ægypto decemtes triremes cum ipsis hominibus, ad Cyprum quinquaginta et centum, in Ponte decem millia armatorum, partim civium, partim sociorum, miserunt; in Sicilia quadraginta millia virorum eorum ducentis et quadraginta triremibus; in Hellesponto denique decemtes perierunt. Sepulchra publica civibus et civium tabulas exteris implebant, ita et nobilissimorum virorum generibus simplicissimeque familiis sub hoc imperio everitis, permatati et pene alii facti videmur. (αδ.) Quodam ea civitas laudanda est, que æquissimas familias studiosius conservat, ilque viri simulandi sunt, qui imperio, quod lis a populo deferretur, digni sunt, imitari se laudari meruerunt circa Persica bella viventes, qui viota quotidiana non equites nec abundantes, equitatem reipublice gerendæ suarumque virtutes laudi sibi doctores suavissimam vitam transigebant. Hoc autem proxime secuti, non principatum obtinere, sed tyrannidem exercere ambulant, quotum al-

terum ab altero longissime distat. Quo factum est, ut, tyrannorum fortuna nisi, suas arcas suasque liberos hostium potestati permittere cogentur. (αε.) Quis vero nostrum est, nisi sit mente captus, omniumque, que homini sanota et cura esse solent, prorsus negligens, qui imperii ejusmodi calamitates, medioeris vite prosperitati, epeque iustitiae anteponeere possit? Equibus omnibus apparet, et nostram terram viros aliis prestantiores alere; et imperium maris omnes, qui ille statunt, deteriores effluere. (ας.) Atque hæc sui ipsius naturam civitas etiam in Laodamoniis patefecit, quorum consuetudinem, per septingentos annos intactam, ita resoussit, ut parum abesset, quis feudites interiret. Reddidit enim illos injustos, socordes, iniquos, avaros, sociorum contemptores, alienarum rerum appetentes, iurijurandi ac fœderum negligentes, bellorumque ita studiosos, ut neque sociis neque maxime sibi tribuentibus parcerent. Exemplo sunt Chili, Thobani rexque Persarum. (αζ.) Hinc causa malorum Spartæ non in Leonticia clade, sed in iis quærenda est, qui istam cladem asteriverunt, quam Laodamoniis alios vastabant, alios vexabant, reipublicas aliorum abrogabant, alios denique bellis ac seditiosis implebant. Hæc demum principatus Heecia factum est, ut etiam terrestre imperium; cujus bona gubernatione maris illud facile acciperent, celeriter amitterent, neglectis nempe patrum legibus et institutis, nec cogitantes, letam potestatem meretricibus esse similem, que amatores alliciant ac perdunt. (αη.) Hanc vero esse nimiam potentiam naturam et indolem, et Laodamoniarum et nostra simillima exempla docent. Utrique enim similitudo hæc potestatem adepti sumus, omni flagitiorum genere maculati et sociis levissimè redditi, alteri alteros ab interitu vindicavimus. (αθ.) Neque vero mirum est, Laodamoniis et Athenienses de maxima malorum causa armis contendisse, quum plerumorum natura ferat, ut vel in iis rebus, que illis principes curæ sunt, noxia utilibus anteposant, et hostibus melius quam abhominabilibus consulant. (αι.) Idemque curare videntur iis, qui in libera civitate potestatem summam, rem et odii et periculi plenissimam, cum suis viribus appetant, aboque sui ipsorum cupiditate veluti excoctos reddunt. (αιβ.) Quod de monarchia probatis, Nemo de maris imperio negatis, etiam monarchiam maris imperio nihil prorsus differunt atque pre-

¹ *παρὰ πολέμου καὶ εἰρήνης, ἢ μεγίστην ἔχει δύναμιν ἐν τῷ βίῳ τῶν τῶν ἀνθρώπων, καὶ παρὶ αὐτῆς ἀνάγκη ταῖς ἐρῶν βου-
λευμαμένων, ἀμεινον τῶν ἄλλων πράττειν. τὸ μὲν οὖν μέγ-
θος, ὑπερὶ αὐτῆς συναλαΐσθαι, τηλικούτων ἴστικ.*

• ἰ πρὶ τῆ Α. C. L.

dentis non levissimum signum est, de iisdem rebus eodem ubique iudicare. Thebanes quidem iniuste agere eroditis, quoniam finitimos lædunt, vos autem ipsi, qui in socios non equiores estis, quam illi in Thebæos, iustitiam exerceere putatis. (A.) Quodam inquirere velitis, quæ causa sit, quare nostra et Lacedæmoniorum civitas ab exiguis initiis profecta Græciæ imperarint, ac deinde, aucta in immensam potentiam, de excidio dimicent, quareque Thesali, a majoribus maxima potentia instructi, in maximas angustias adducti sint, Megarenses autem, quibus ab initiis res parvæ et tenues essent, maximas inter Græcos facultates nunc possideant, illi bello premantur, hi pace fruantur; omnium malorum causam esse, inventietis, intemperantiam et superbiam, honorum vero modestiam, quæ a civitatibus multo magis colenda est, quam a privatibus hominibus, quam civitas, ob immortalitatem, humanam ac divinum pœnam vix effugiat, privatus vero fortasse pœnâ obierit, quam scelus pœnas dare possit. (B.) Cujus rei memoras non his associare debetis, qui in presentia grata dicentes futuri temporis nullam rationem habent, quænam dum populo studere simulant, totam rempublicam evertent, sed his, qui rempublicam amplificaverunt, et quorum consiliis democratia multos per annos neque nota neque motata est, quique viros in exilium per Triginta annos revocarunt, et ob virtutem maximam celebrantur. (C.) Licet vix tam multa monumenta existant, e quibus, quælibet eorum utrumque administratione tribus conditio fuerit, appareat, ita tamen oratorum improbitate delectamur, ut hosce divites ac beatos, cives vero, ob bella et exaltatas ab his turbes, hœpes ac infelices factos esse, neque animis differant. Qui quidem a Pericle tantam differunt, ut hic octo millibus talentorum in arcem relatis misericordiam concum reliqueret, quam a patre accepisset, hi contra e pauperibus ditissimi facti sint, populumque pauperum pati cogant. (D.) Miror equidem, si non perspicere possitis, nullam genus hominum populo inimicis et malevolentibus esse, quam oratores improbes et plebis concitatores, qui dum ipsi regnare cupiant, nihil magis optant, quam ut cives etiam illis indigeant, quæ ad victum necessaria sunt,

aliquid opulentiores civitati bene volunt, pauperes vero ipsas æquitate coguntur. (E.) Peroratio. Quæ his malis modis adhiberi possit, antea quidem jam dixi, sed uti in mentem incurret. Hinc repetere ea, quæ gravioris momenti sunt, non inutile erit. (F.) Res igitur civitatis commendabimus felicioresque reddemus, primum, si inter consiliarios in publicis negotiis adhibuerimus, quales in privatis nobis contingere optamus, neque calamitiores pro popularibus, honestos vero pro oligarchicis habuerimus. (G.) Deinde sociis eodem loco habendum, quo amici, neque illis dominorum more, sed amicorum præesse debemus. (H.) Denique præter pietatem in deos nihil nobis potius esse debet, quam apud Græcos bene audire. (I.) Quodam his accesserit, ut exortatione et apparatus bellicosus, revera pacis studiosi simus, non tantum civitatem nostram, sed omnes omnino Græcos felices reddimus. Potentiores enim Græciæ civitates, quibus inferiorum aliquam lædendi animus erit, ubi paratam viderint nostram læsis opifantur, aut abstinere, aut omnes, quæ in angustiis et metu erunt, ad nos confugiant æque nobis tradant. Hinc neque amici nobis, neque opes et potentia, neque denique gloria deest, si, in eorum injuriis et insaniis, primi nos ad sanam mentem reversi, recuperata majorum laude, libertatis potius vindices quam Græciæ pœnis fuerimus appellati. (K.) Totius autem rei caput est, si maledicta, quibus aures petuntur, extinguere et a bellis temere susceptis cessare principatumque in omne tempus tenere cupimus, ut principatus noster non tyrannico imperio, sed Lacedæmoniorum regum illi similis sit, qui suos servare, non opprimere solent, indeque apud cives suos in maximo honore et amore sunt. (L.) Juniores vero et perstatem robustiores in fine moneo, ut ea dicant et scribant, quibus maximas civitates alique male inferre solitas ad virtutem et iustitiam adhortentur, cogitent, a Græciæ salute suam quoque ipsorum prosperam fortunam pendere. LAVO. Videtur scripta fuisse oratio anno ante Christum 337. et Isocratæ ætatis 79. AVOXII.

Μήδου] Sub. πένον. ΙΣΚΗ.

πῶν, δεκά μοι πρόβου καὶ πρὸ τῶν ἑνὸς περὶ τῶν ἑνὸς
 δεῦ ποίησθαι τὴν ἀρχήν. ἤκομεν γὰρ ἐκκλησιάζοντες b

¹ καὶ A. C. D.

² παραμέτων ἑνὸς A. L. [παραμέτων] ἑνὸς C.

verba criminacionis speciem habent, mente tamen differunt, ideoque non malevolus, sed optimus civis vocari mereor. (αζ.) Optime, inquam, perspicicetis, maris imperium nobis inutile esse, si reipublice statum ante acceptam istam potentiam eam presentis forma contuleritis. (αζ.) Ante maris imperium populus Atheniensis, ab optimis oratoribus doctus, fortis et laboriosus et temperans fuit, tantaque apud omnes fide gauderet, ut se ultro traderent, idem vero maris imperie et malignis demagogis pigritius, ignavis vanaque spei plenus redditus est, tantumque odium sibi peperit, ut parum abesset, quis sociorum consensu urbe nostra excinderetur. (αζ.) Na vero patrum nostrorum, imperii tempore reipublicam administrantium, delicta perconsensu indignatione vestram nimium moveam, sepelitis his, que vobis odiosissima esse possint, ea solummodo commemorabo, e quibus amectam illorum optime cognoscere possitis. (αζ.) Pecuniam, que ex tributis supererat, populo in theatro distribuerunt, atque occisorum in bello papillos introduxerunt, scilicet quo sociis facultatem suorum maturationem et aliis cladesciporum demonstrarent. Uaque adeo se neglexerunt et aliena appetiverunt, ut dum in conspectu suo patria a Laodamonis vastabatur, in Sicilia triremes impulerunt, Italianque cum Carthagine expugnare sperarent. Neque tamen calamitatibus cuncti sunt. In Aegypto ducentes triremes cum ipsis hominibus, ad Cyprum quinquaginta et centum, in Ponte decem millia armatorum, partim civium, partim sociorum, amiserunt; in Sicilia quadraginta millia virorum eum ducentis et quadraginta triremibus; in Hellesponto denique ducentes perierunt. Sepulera publica civibus et civium tabulas exteris implebant, ita et nobilissimorum virorum generibus amplissimisque familiis sub hoc imperio everfas, permatati et pene alti facti videmur. (αζ.) Quodsi ea civitas laudanda est, que antiquissimas familias studiosas conservat, iique viri simulandi sunt, qui imperio, quod his a populo deferatur, digni sunt, imitari ac laudari merentur circa Persia bella viventes, qui victo quotidiano non egentes nos abundantes, equitatem reipublice gerende suasque virtutes laudi sibi ducentes suavissimam vitam transgebant. Hoc autem proximo secuti, nos principatum obtinere, sed tyrannidem exercere ambulant, quorum al-

terum ab altero longissime distat. Quo factam est, ut, tyrannorum fortuna nisi, suas aroes saecios liberos hostium potestati permittere cogerentur. (αζ.) Quis vero nostrum est, nisi sit mente captus, omniumque, que homini sancta et cura esse solent, prorens negligens, qui imperiojasmodi calamitates, medicioris vite prosperitati, spesque iustitiae anteposere possit? E quibus omnibus apparet, et nostram terram viros aliis prestantiores alere, et imperium maris omnes, qui ille utatur, deteriores offocere. (αζ.) Atque hanc eni ipsius naturam otium etiam in Laodamonis patrefecit, quorum constitutionem, per septingentos annos intactam, ita concussit, ut parum abesset, quia fuditum interiret. Reddidit enim illos injestos, socordes, iniquos, avaros, sociorum contemptores, alienorum rerum appetentes, jurisjurandi ac foderum negligentes, belorumque ita studiosos, ut neque sociis neque maxima sibi tributibus parcerent. Exemplo sunt Chli, Thebani rexque Persarum. (αζ.) Hinc causa malorum Sparthe nos in Leuctria clade, sed in his querenda est, que istam cladem anteverunt, quam Laodamonis alios vastabant, alios vexabant, rebellios aliorum abrogabant, alios denique bellos ac seditiosis implebant. Hae duntaxat principatus licentia factum est, ut etiam terrestre imperium; ojus bona gubernatione maris illud facile acciperent, celeriter amitterent, negotiis nempe patrum legibus et instituta, nec cogitantes, istam potestatem meretricibus esse similes, que amatores alliciant ac perdunt. (αζ.) Hanc vero esse similem potestatis naturam et indolem, et Laodamoniorum et vestra simillima exempla docent. Utrique enim simulque hanc potestatem adepti sumus, omni sagittiorum genere maculati et sociis leviori redditi, alteri alteros ab interitu vindicavimus. (αζ.) Neque vero mirum est, Laodamonios et Athenienses de maxima malorum causa armis contudisse, quam plurimorum natura ferat, ut vel in eis rebas, que illis precipue cura sunt, noxia utilibus anteposant, et hostibus molius quam abhominatis consulant. (αζ.) Idemque evenire videmus his, qui in libera civitate potestatem summam, rum et odii et periculi plenissimum, cum suis viribus appetant, alioque suo iporum cupiditate velati excoctos reddunt. (αζ.) Quod de monarchia probatis, idem de maris imperio negatis, etiam monarchia maris imperio nihil prorens differit; atque pro-

¹ παρὶ πολέμου καὶ εἰρήνης, ἢ μεγίστην ἔχει δύναμιν ἐν τῷ βίῳ τῶν ἀνθρώπων, καὶ παρὶ αὐτῆς ἀνάγκη πρὸς ἑρδῶς βουλημάτων, ἄμεινον τῶν ἄλλων πράττειν. τὸ μὲν οὖν μέγιστος, ὑπερὶ αὐτῆς συνελθούσμεν, τηλακουῶν ἴστικ.

• 1 παρὶ τῆ A. C. L.

dentium non levisimum signum est, de iisdem rebus eadem ubique iudicare. Thebanes quidem injuste agere ereditis, quoniam sanctitates laedunt, vos autem ipsi, qui in socios non equiores estis, quam illi in Theotos, iustitiam exerceo putatis. (AN.) Quodam inquirere velitis, quomodo causa sit, quare nostra et Laedemoniorum civitas ab exiguis initiis profecta Graecis imperant, ac deinde, aucta in immensum potentia, de excidio dimittant, quareque Theotoli, a majoribus maxima potentia instructi, in maximas angustias adducti sint, Megarenenses autem, quibus ab initiis res parvas et tenues essent, maximas inter Graecos facultates nunc possideant, illi belle premantur, hi pace fruantur; omnium malorum causam esse, inventietis, intemperantiam et asperitiam, honorum vero modestiam, quae a civitatibus multo magis colenda est, quam a privatis hominibus, quam civitas, ob immortalitatem, humanitas ac divinae potestatis vix effugiat, privatus vero fortasse potius obierit, quam scelus potius dare possit. (AS.) Cujus rei memoras non his asscultare debetis, qui in praesentia grata dicens futuri temporis nullam rationem habent, quibus, dum populo studeo simulat, totam rempublicam evertent, sed illi, qui rempublicam amplificaverunt, et quorum consilia democratia multos per annos neque mota neque motata est, quique viros in exilium per Triginta annos revocarunt, et ob virtutem maximam celebrantur. (A.) Licet vere tam multa monumenta exstant, e quibus, quaeque sub utroqueque administratione urbis conditio fuerit, apparet, ita tamen oratorum improbitate delectamur, ut hocce divites ac beatos, cives vero, ob bella et exaltatas ab his turbas, tropes ac infelices factos esse, aequo animis feramus. Qui quidem a Pericle tantam differunt, ut hic octo millibus talentorum in arcem relatis minorem onerem relinqueret, quam a patre acciperet, hi contra e pauperibus ditissimi facti sint, popularique pauperum pati cogunt. (AA.) Miror equidem, si non perspicere possitis, nullam genus hominum populo inimicis et malevolentibus esse, quam oratores improbes et plebis committentes, qui dum ipsi regnare cupiant, nihil magis optant, quam ut cives etiam iis indigeant, quae ad victum necessariae sunt,

siquidem opulentiores civitati bene volunt, pauperes vero ipsa servire coguntur. (AB.) Peroratio. Quae bis malis modis adhiberi possit, antea quidem jam dixi, sed uti in mentem innoteret. Hinc repetere ea, quae gravioris momenti sunt, non inutile erit. (AC.) Resigit civitatis commendabimus feliciores reddemus, primum, si tales consiliarios in publicis negotiis adhibuerimus, quales in privatis nobis contingere optamus, neque calumniosos pro popularibus, honestos vero pro oligarchicis habuerimus. (AD.) Deinde socios eodem loco habedimus, quos amici, neque eos dominorum more, sed amicorum praesente debemus. (AE.) Denique praeter pietatem in deos nihil nobis potius esse debet, quam apud Graecos bene audire. (AF.) Quodam his accesserit, ut excoctatione et peccatis bellifosi, revera pacis studiosi simus, non tantam civitatem nostram, sed omnes omnino Graecos felices reddimus. Potentiores enim Graecis civitates, quibus inferiorem aliquam laedendi animus erit, ubi paratum viderint nostram laesam optulari, aut abstinere, aut omnes, qui in angustiis et metu erunt, ad nos confugient neque nobis tradent. Hinc neque amici nobis, neque opes et potentia, neque denique gloria deorunt, si, in aliorum injuriis et insania, primi nos ad sanam mentem reversi, recuperata majorum laude, libertatis potius vindicatos quam Graecis partibus fuerimus appellati. (AG.) Totius autem rei caput est, si maleficia, quibus nunc peccatur, extinguere et a bellis temere susceptis cessare principatumque in omne tempus tenere cupimus, ut principatus noster non tyrannico imperio, sed Laedemoniorum regum illi similis sit, qui suos servare, non opprimere soleat, indeque apud cives suos in maximo honore et amore sunt. (AH.) Juniores vero et per statem robustiores in fine moneo, ut ea dicant et scribant, quibus maximas civitates alioque mala inferre solitas ad virtutem et iustitiam adhortantur, cogitantur, a Graecis saltem suam quoque ipsorum prosperam fortunam pendere. LAUS. Videtur scripta fuisse certis anno ante Christum 337. et Isocrotis aetatis 79. AUCTOR.

Μίρονης] Sub. τούτου. ΙΣΟΚΡ.

β. Ὅρα δ' ὑμᾶς οὐκ ἐξ ἴσου τῶν λεγόντων τὴν ἀκρόα-
 σιν ποιουμένους, ἀλλὰ τοῖς μὲν προσέχοντας τὸν νοῦν, τῶν
 δ' οὐδὲ τὴν φωνὴν ἀνεχομένους. καὶ θαυμασθὲν οὐδὲν ποιεῖτε
 καὶ γὰρ τὸν ἄλλον χρόνον εἶδ' αὐτε πάντας τοὺς ἄλλους ἐκ-
 βάλλειν, πλὴν τοὺς συναγορεύοντας θαῖς ὑμετέροις ἐπιθυ-
 μίαις. ὁ καὶ δικαίως ἂν τις ὑμῖν ἐπιτιμήσειεν, ὅτι, συνειδό-
 τες πολλοὺς καὶ μεγάλους οἴκους ὑπὸ τῶν κολακευόντων
 ἀναστάτους γεγεννημένους, καὶ μισοῦντες ἐπὶ τῶν ἰδίων
 τοὺς ταύτην ἔχοντας τὴν¹ τέχνην, ἐπὶ τῶν κοινῶν οὐχ
 ὁμοίως διακείσθε πρὸς αὐτοὺς, ἀλλὰ κατηγοροῦντες τῶν
 προσειμένων καὶ χαϊρόντων τοῖς τοιοῦτοις αὐτοὶ φαίνεσθε d
 μᾶλλον τούτοις πιστεύοντες ἢ τοῖς ἄλλοις πολίταις. καὶ
² γὰρ τοι πεποιθήκατε τοὺς ῥήτορας μελετᾶν καὶ φιλοσοφεῖν
 οὐ τὰ μέλλοντα τῇ πόλει συνοίσειν, ἀλλ' ὅπως ἀρέσκον-
 τας ὑμῖν λόγους ἐροῦσιν· ἐφ' οὓς καὶ νῦν τὸ πλῆθος αὐτῶν
 συνεῤῥύηκεν. ³ πᾶσι γὰρ ἦν φανερόν, ὅτι μᾶλλον ⁴ ἤσθη-
 σθεθε τοῖς παρακαλοῦσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὸν πόλεμον ἢ τοῖς
 159 περὶ τῆς εἰρήνης συμβουλευούσιν. οἱ μὲν γὰρ προσδοκίαν e
 ἐμποιοῦσιν ὡς καὶ τὰς κτήσεις τὰς ἐν ταῖς πόλεσι κομιού-
 μεθα καὶ τὴν δύναμιν ἀναληψόμεθα πάλιν ἦν ⁵ πρότερον
 ἐτυγχάνομεν ἔχοντες· οἱ δ' οὐδὲν τοιοῦτον ⁶ ὑποτείνουσιν,
 ἀλλ' ὡς ἡσυχίαν ἔχειν δεῖ καὶ μὴ μεγάλων ἐπιθυμιῶν
 παρὰ τὸ δίκαιον, ἀλλὰ στέργειν τοῖς παροῦσιν, ὃ χαλεπώ- 160
 ταιον πάντων τοῖς πλείστοις τῶν ἀνθρώπων ἐστίν. οὕτω
 γὰρ ἐξηρτήμεθα τῶν ἐλπίδων καὶ πρὸς τὰς δοκούσας εἶναι
 πλεονεξίας ἀπλήστως ἔχομεν, ὡς τ' οὐδ' οἱ κεκτημένοι
 τοὺς μεγίστους πλοῦτους μένειν ἐπὶ τούτοις ἐθέλουσιν,
 ἀλλ' αἰεὶ τοῦ πλείονος ὀρεγόμενοι ⁷ περὶ τῶν ὑπαρχόντων

¹ γράμην A. C. L.² γὰρ αὐτὰ A. L.³ ἄρασι γὰρ ἴσκι A. C. L.⁴ ἴσκι A. C. L.⁵ καὶ πρότερον A. C. L.⁶ ἀρεσκόντων A. C. L.⁷ καὶ παρὰ A. C. L.

Ἐπὶ τῶν κολακευόντων] Ἐπὶ τῶν δαμα-
 γήσων, οἱ λέγουσιν ὑμῖν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις,
 ἐπὶ οὐδὲν ἀπόσωτε πωλεσθαι μάλιστα. Ἐπὶ
 Ἐπιστ. Β. τ. C. 202.

Ἀλλὰ κατηγοροῦντες — τριούτοις] quibus
 reprehendatis istos, qui tales viros (adu-
 latores) admittant eorumque consuetudine
 delectantur. LAMO.

φιλοσοφεῖν] Idem εὐνοεῖσθαι juxta Har-

rocrati. laborando acquiescere. φιλοσοφεῖν
 ὄρασι, laborate, studete, ut. AVONK.

Ὅπως ἀρέσκοντας κ. τ. λ.] Εἰρησιθ.
 ἐκβ. 252.

Ἀχέριστον ὑμῶν σπείρω, δοσι δημηγόρους
 Ζηλοῦσι τιμὰς μηδὲ γιγνώσκουσ' ἡμᾶς,
 Οἱ τοὺς φίλους θλίβουσιν οὐ φροσίζουσι,
 Ἦν τῶσι πολλοῖς πρὸς χάριν ληγάτι τι.

COR.

κινδυνεύουσιν. ὅπερ ἄξιόν ἐστι δειδύμηναι, μὴ καὶ νῦν ἡμεῖς
ἐποχοί γενομένας ταύταις ταῖς ἀνοίαις· λίαν γὰρ τινὲς
b μοι δοκοῦσιν ὠρμηθεῖν πρὸς τὸν πόλεμον, ὡςπερ οὐ τῶν
τυχάτων συμβουλευότων, ¹ ἀλλὰ τῶν θεῶν ἀκηκόοτες
ὅτι ² καταρδύσομεν ἅπαντα καὶ ραδίως τῶν ἐχθρῶν ἐπι-
κρατήσομεν.

γ. Κρῆ δὲ τοὺς νοῦν ἔχοντας περὶ μὲν ὧν ἴσασι μὴ
βουλεύεσθαι — περιέργον γὰρ — ἀλλὰ πράττειν ὡς ἐγνώ-
κασι, περὶ ὧν δ' ἂν βουλευάνται, μὴ νομίζειν εἰδέναι
c τὸ συμβεβηκότα, ἀλλ' ὡς δόξῃ μὲν χρωμένους, ὃ τι ἂν
τύχῃ δὲ γενησόμενον, αὐτῷ διανοεῖσθαι περὶ αὐτῶν. ὧν
ἡμεῖς οὐδέτερον τυγχάνετε ποιῶντες, ἀλλ' ὡς οἷόν τε τα-
ραχιδέστατα διακείσθε. συνελθούθατε μὲν γὰρ ὡς δέον
ἡμᾶς ἐξ ἀπάντων τῶν ῥηθέντων ἐκλέξασθαι τὸ βέλτιστον,
ὡςπερ δ' ἤδη σαφῶς εἰδότες ὃ πρακτέον ἐστίν, οὐκ ἔδελετ'
ἀκούειν πλὴν τῶν πρὸς ἡδονὴν δημηγορούντων. καίτοι
d προσήκει ἡμᾶς, εἴπερ ἠβούλεσθε ζητεῖν τὸ τῇ πόλει συμ-
φέρον, μᾶλλον τοῖς ἐναντιουμένοις ταῖς ὑμετέραις γνώμαις
προσέχειν τὸν νοῦν ἢ τοῖς καταχαριζομένοις, εἰδότες, ὅτι
τῶν ἐπὶ θάδε παριστώτων οἱ μὲν ἂ βούλεσθε λέγοντες ραδίως
ἐξαπατᾶν δύνανται — τὸ γὰρ πρὸς χάριν ῥηθὲν ἐπισταστῆ
τῷ καθορᾶν ἡμᾶς τὸ βέλτιστον —, ὑπὸ δὲ τῶν μὴ πρὸς
ἡδονὴν συμβουλευόντων οὐδὲν ἂν πάθοιτε τοιοῦτον· οὐ γὰρ
e ἐστὶν ὅπως ἂν μεταπέισαι δυνηθεῖεν ἡμᾶς, μὴ φανερόν
τὸ συμφέρον ποιήσαντες. χωρὶς δὲ τούτων πῶς ἂν ἄνθρωποι
καλῶς δυνηθεῖεν ἢ κρίναι περὶ τῶν γεγενημένων ἢ βουλεύ- 160
σασθαι περὶ τῶν μελλόντων, εἰ μὴ τοὺς μὲν λόγους τοὺς
161 τῶν ἐναντιουμένων παρ' ἀλλήλους ἐξετάζοιεν, αὐτοὶ δ'
αὐτοὺς κοινούς ἀμφοτέροις ἀκροατάς ³ παρασχοίεν;

δ. Θαυμάζω δὲ τῶν ⁴ τε πρεσβυτέρων, εἰ μηκέτι μνη-

¹ ἀλλ' ὡς τῶν A. C. L.

² καὶ καταρδύσομεν A. C. L.

³ παρέχοιεν A. C. L.

⁴ τι om. A. C. L.

Ὅτι δέξιν] Malim δόντις δέξιν. WOLF. WOLF.

Ἄριστος. COR.

Ὡς δέξιν — περὶ αὐτῶν] Ordo verborum hic est: χρὴ αὐτῶν διανοεῖσθαι περὶ αὐτῶν, ὡς δέξιν μὲν χρωμένους, γεννησόμενον δ' ἢ, τι ἐν τύχῃ. Τὸ δέξιν χρῆσθαι est δεξιζέειν καὶ ἀκούειν, et γεννησόμενον ἐπὶ τοῦ γεννησόμενου, ut mox ἐς δὴν pro ἐς ἕσπερ, ἐς ἂν δέξιν.

Μεταπέισαι] Ἐπιεῖν τι ἢ τὸ ἐναντίον ἀπεί-
σαι, ὡ βούλεσθε. IDEM.

Εἰ μὴ τοὺς μὲν λόγους τοὺς τῶν ἐναντιου-
μένων] F. leg. et μὴ τῶν μὲν λόγων τοὺς
ἐναντιουμένων. AUGER. Quod opus non
est. LANG.

μακρόν, καὶ τῶν νεωτέρων, ἢ μακρόν, ἀπαικώσω, ὅτι δὴ
 μὲν τοὺς παλαιούτους ἀντέχεσθαι τῆς εἰρήνης οὐδὲν πρόποτε
 κακὸν ἐπαύσαμεν, δὴ δὲ τοὺς ῥαδίως τὸν πόλεμον ¹ αἰρου-
 μένους πολλὰς ἤδη καὶ μεγάλας συμφοραῖς περιπέσομεν.
 ἂν ἡμεῖς ἀνδρείαν ποιούμεθα μνησίαν, ἀλλ' ἐταίρους ἔχομεν,
 μηδὲν εἰς τοῦμπροσθεν ἡμῖν αὐτοῖς πράττοντες, τρηφαίς ²
 πληροῦν καὶ χρημάτων εἰσφορᾶς παιᾶσθαι καὶ βουδεῖν καὶ
 πολυμεῖν οἷς ἂν τύχωμεν, ὡς περ ἐν ἀλλοτρίᾳ τῇ πόλει
 κινδυνεύοντες. τούτων δ' αἰτίον ἐστίν, ὅτι ³ προσῆκον
 ἡμᾶς ὁμοίως ὑπὲρ τῶν κοινῶν ὡς περ ὑπὲρ τῶν ἰδίων σπου-
 δάζειν, ⁴ οὐ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχετε περὶ αὐτῶν, ἀλλ'
 ὅταν μὲν ὑπὲρ τῶν ἰδίων βουλευσθε, ζητεῖτε συμβούλους
 τοὺς ἀμεινον φρονούντας ὑμῶν αὐτῶν, ὅταν δὲ ὑπὲρ ⁵ τῆς
 πόλεως ἐκκλησιάζητε, τοῖς μὲν τοιοῦτοις ἀπιστεῖτε καὶ
 φθονεῖτε, τοὺς δὲ ⁶ πανηροτάτους τῶν ἐπὶ τὸ βῆμα παρεόν-
 των ἀσκεῖτε, καὶ κομίζετε δημοτικωτέρους εἶναι τοὺς με-
 λόντας τῶν σφόντων καὶ τοὺς κοῦν οὐκ ἔχοντας τῶν εὐ-
 φρονούντων καὶ τοὺς τὰ τῆς πόλεως διανεμομένους τῶν ἐκ
 τῆς ἰδίας οὐσίας ὑμῶν λειτουργούντων. ἔστ' ἄξιον θαυμά-
 ζειν, εἴ τις ἐλπίζει τὴν πόλιν τοιούτοις συμβούλοις χρῆ-
 μένῃν ἐπὶ τὸ βέλτιον ἐπιδύσασιν.

β. Ἐγὼ δ' οἶδα μὲν ὅτι πρόσαντες ἐστίν ἐναντιοῦσθαι
 ταῖς ὑμετέροις διανοαῖς, καὶ ὅτι δημοκρατίας οὐσης οὐκ
 ἔστι παρρησία, πλην ἐνθάδε μὲν τοῖς ἀφρονεστάτοις καὶ
 μηδὲν ὑμῶν φροντίζουσιν, ἐν δὲ τῷ θεάτρῳ τοῖς κομμοδο-
 δισκάλοις — ὃ καὶ πάντων ἐστὶ δαινότατον, ὅτι τοῖς μὲν
 ἀμφέρουσιν εἰς τοὺς ἄλλους Ἕλληνας τὰ τῆς πόλεως ἀραι-

¹ ἀραικώσω A. O. L. ² τρηφαί A. ³ ἡμᾶς δὲ ἐδ A. C. L.
⁴ τῶν τῆς A. C. L. ⁵ σφόντων C. L. ⁶ ἰσχυροῖσι A. C. L.

Μὲν εἰς τοῦμπροσθεν ἡμῖν αὐτοῖς πρό-
 ποτε] Alii aliter interpretantur, sed hanc
 dubio sententia est: μὲν πρότερον
 ἢ τῶν καὶ μὲν ἰσχυροῖσι. Hæro
 Onophris Bartholinus [oui assentiunt
 Langius]: nullam ex ea re utilitatem nobis
 comparantes. WOLF. nihil facientes nobis
 πρότερον in antea, i. e. juxta me, de fa-
 ctore securi, non solliciti. Απορρ. Πρό-
 ποτε ἀπὸ τοῦ πρότερον, καὶ τοῦ μὲν
 ἐκ τῶν ἀπορρ. ἰσχυροῖσι. ἴσχυρ. Μὲν
 ἡμεῖς ποιούμεν, ἢ καὶ ποιῶν καὶ εἰς
 τοῦμπροσθεν προχρησάμεν βουλευσόμεν. ἢ
 τῶν τὸ τοῦ Πλάτωνος Πολιτ. I. 604. Εἰς

τὸ ἀριστερὸν περιβαλεῖν, ὅταν καὶ τὸ τοῦ
 κλέτους εἰς τοῦμπροσθεν πρότερον, μὲν
 σχεδὸν τῇ λέξει διαφέρει τοῦ Εἰρηνοῦ
 Ἐκθ. 960. Εἰς πρὸς ἀριστερῶν. Κομ-
 μοδοδισκῶν. vide.
 Πρὸςαντες] Αὐτοχρηστ. ἀδικ. ἐκ ἐξουσίας
 ἡμέτερας. Κομ.
 Παρρησία] Ἐξουσία, ἀδικ. τῷ λαῷ.
 ἰσχυρ. ἰσχυρῶς] in sagitta. ἰσχυρ.
 Τὸς κομμοδοδισκῶν] Τὸς ποιῶν καὶ
 διδόντων τὰς κομμοδοδισκῶν, ὡς ἐν Ἀριστοφάνει
 ἐκ τῶν τῶν καὶ πάντων ἀδικῶν καὶ
 ἀδικῶν. Κομ.

ε τήματα τοσαύτην ἔχετε χάριν, ὅση οὐδὲ τοῖς εὖ πεποιθεῖς
 πρὸς δὲ τοὺς ἐπιπλήττοντας καὶ ναυθεσπόμενος ἡμῶς οὕτως
 διατίθεσθε δυσκάλως, ἄσκατος ¹ πρὸς κοῦς κοῦσον τι τῆν πάλιν 161
 ἐργαζομένους — ὅμως δὲ καὶ τούτων ὑπαρχάντων αἰεὶ αὐτῶν
 ἀπεσσταίην ἂν δικησθῆν. παραλήλυθα γὰρ οὐ χροιοῦμενος.
 162 ἡμῶν οὐδὲ χειροτονίαν μηχανεύσων, ἀλλ' ἀποφοικουμένος ἀ-
 τυγχάνω γιγνώσκων πρῶτον μὲν περὶ ὧν οἱ πρῶταίνοις
 προτιθέασιν, ἔπειτα ² περὶ τῶν ἄλλων τῶν τῆς πόλεως
 προσημίτων· οὐδὲν γὰρ ὄφελος ³ ἔσται τῶν νῦν περὶ τῆς
 εἰρήνης γνωσθέντων, ἢν μὴ καὶ περὶ τῶν λοιπῶν ὀρθῶς βου-
 λευσάμεθα.

ζ'. Φημί δ' οὐκ χρῆμαι κοιῆσθαι τὴν εἰρήνην μὴ μόνον
 πρὸς Χίους καὶ Ῥαδίους καὶ ⁴ Βυζαντίους, ἀλλὰ πρὸς
 b ἀπαντας ἀνθρώπους, καὶ χρῆσθαι ταῖς συνθήμας μὴ
 ταύταις αἷς νῦν τινὲς χειροτάσιν, ἀλλὰ ταῖς γενόμενα
 μὴ πρὸς βασιλεῖα καὶ Λακεδαιμονίους, προσταττασκαῖς δὲ
 Ἕλληνας αὐτονόμους εἶναι καὶ τοὺς φρουραῖς ἐν τῶν ἀλλο-
 τριῶν πάλαι ἐξίκασι καὶ τῶν αὐτῶν ἔχειν ἐκείστας.
 ταύτων γὰρ οὔτε δικαιοτέρας εὐεξομοῦν οὔτε μᾶλλον τῆ
 πόλει συμφερούσας.

ς. Ἡν μὲν οὖν ἐνταῦθα καταλίπει τὸν λόγον, αἰδ' ὅτι
 δόξει τὴν πάλιν ἀλαττοῦν, εἰ Θηβαῖοι μὲν ἔξουσι Θεσπικῶν
 καὶ Πλαταιῶν καὶ τὰς ἄλλας πόλεις ἀρ' παρὰ ταῖς ὄρκους
 κατελήφασιν, ἡμεῖς δὲ ἔξμεν μηδεμίαν ἀνάγκην αὐτῶν εἶναι
 αὐτῶν τευχάνομεν ἔχοντες· ἢν δὲ διὰ τῆλου ἀκουσθῆκε μὴ προση-
 ἔξουτες τὸν κοῦν, οἶμαι πάντας ⁵ ἡμῶν καταγνώσεσθαι
 πάλαι ἄνοιαν καὶ μανίαν τῶν τῆν ἀδικίαν πλεονεξίαν
 d εἶναι νομιζάντων καὶ τῶν τὰς ἀλλοτριῶν πόλεις βίβη ⁶ κακῶν
 ἐχόντων καὶ μὴ λομζομένων τὰς συμφεράς τὰς ἐκ τῶν

¹ πρὸς om. A. L.

⁴ ἐξουσίαν καὶ Κόους A.

² καὶ περὶ A. C. L.

⁵ ἀν ἡμῶν A. C. L.

³ ἴσθι C. L.

⁶ κατῆχόντων βίβη A. C. L.

Χειροτονίαν] suffragia, i. e. magistratus qui dabantur per suffragia populi. ΔΥΟΚΗ. Οὐδὲν τοῦτο ἐπινοήσας, ὅπως δὲ τῆς χειροτο-
 νίας φοβήσασθε ἂ μᾶλλον λέξιν. Con. Cf. Aesopas. §. 127.

Περὶ αὐτῶν] Περὶ πολέμου ἡμεῶν καὶ εἰρήνης. WOLF.

Πρωταίνοις] Praesides. senatus quingen-
 torum, qui ad populum referebant id de

quo deliberandum esset. ΔΥΟΚΗ.

Φημί δ' οὐκ ἔστιν ἂν ἡ τ. λ.] Observe totum hic probari quod in Panegyrica improbatum est, foedus scilicet Persicum Antalcida Laedemonio interprete factum: WOLF. Cf. Diodori Sic. xvii. 7. 21.

Πλεονεξίαν] πλεονεξία: ἐπινοήσας γὰρ ἐπινοήσας ἢ λέξιν. Con.

τοιούτων ἔργων γιγνομένης. ταῦτα μὲν οὖν διὰ πᾶστος τοῦ λόγου ¹ πειρασόμεθα διδάσκειν ὑμᾶς.

ή. Περὶ δὲ τῆς εἰρήνης πρώτον διαλεχθῶμεν, καὶ σκεψόμεθα τί ἂν ἐν τῷ παρόντι γινώσθαι ² βουλευθῶμεν ἡμῖν. ἦν γὰρ ταῦτα ³ καλῶς ὀρισώμεθα καὶ νουνεχόντως, πρὸς ταύτην τὴν ὑπόθεσιν ἀποβλέποντες ἄμεινον βουλευσόμεθα καὶ περὶ τῶν ἄλλων.

ζ. Ἄρ' οὖν ἂν ἐξαρκείσειεν ἡμῖν, εἰ τὴν τε πόλιν ἀσφα-
162 λῶς οἰκοῖμεν καὶ τὰ ⁴ περὶ τὸν βίον εὐπορώτεροι γιγνοί-
μεθα καὶ τὰ τε πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς ὁμονοοῖμεν καὶ παρὰ
τοῖς ἄλλοις Ἕλλησιν εὐδοκιμοῖμεν; ἐγὼ μὲν γὰρ ἠγαῦμαι
τούτων ὑπαρξάντων τελείως τὴν πόλιν ⁵ εὐδαιμονήσειν. ὁ μὲν 163
τοίνυν πόλεμος ἀπάντων ἡμᾶς τῶν εἰρημίων ἀπεστέρηκε
καὶ ⁶ γὰρ πενεστέρους πεποίηκε, καὶ πολλοὺς κινδύνους
ὑπομένειν ἠνάγκασε, καὶ πρὸς ταῦς Ἕλληνας διαβέβληκε,
καὶ ⁷ πάντα τρόπους τεταλαιπώρηκεν ἡμᾶς. ἦν δὲ τὴν
εἰρήνην ποιησώμεθα καὶ τοιούτους ἡμᾶς αὐτοὺς παράσχωμεν
οἴους αἱ κοινὰ συνδήκαι προστάττουσι, μετὰ πολλῆς μὲν
ἀσφαλείας τὴν πόλιν οἰκήσομεν, ἀπαλλαγέντες πολέμων b
καὶ κινδύνων καὶ ταραχῆς εἰς ἣν νῦν πρὸς ἀλλήλους ⁸ καθέ-
σταμεν, καθ' ἑκάστην δὲ τὴν ἡμέραν ⁹ πρὸς εὐπορίαν ἐπιδώ-
σομεν, ἀναπεπαυμένοι μὲν τῶν εἰσφορῶν καὶ τῶν τριηραρχιῶν
καὶ τῶν ἄλλων τῶν περὶ τὸν πόλεμον λειτουργιῶν, ἀδεῶς δὲ
γεωργοῦντες καὶ τὴν θάλατταν πλέοντες καὶ ταῖς ἄλλαις
ἐργασίαις ἐπιχειροῦντες, αἱ νῦν διὰ τὸν πόλεμον ἐκλελοί-
πασιν. οὐψόμεθα δὲ τὴν πόλιν διπλοσίας μὲν ἢ νῦν τὰς c
προσόδους λαμβάνουσάν, μεστὴν δὲ ¹⁰ γιγνομένην ἐμπόρων
καὶ ξένων καὶ μετοίκων, ὣν νῦν ¹¹ ἐρήμη καθίσταται. τὸ δὲ
μέγιστον, συμμαχούς ἔχομεν ἅπαντας ἀνδρώπους, οὐ βε-

¹ πειρασόμεθα A. C. L.

² βουλευθῶμεν A. C. L.

³ καλῶς ταῦτα A. C. L.

⁴ πρὸς A. C. L.

⁵ πόλιν εὐδαιμ. A. C. L.

⁶ γὰρ τε A. C. L.

⁷ πάντα τρόπον A. C. L.

⁸ καθίσταμεν A. L.

⁹ εἰς A. C. L.

¹⁰ γεωργίαν A. C. L.

¹¹ ἐρημος A. C. L.

Ἀπαλλαγέντες — ταραχῆς] Ἀριστοφάν. *Εἰρήν.* 298.

Νῦν ἐστὶν ἡμῶν, ὃ ἦν Ἕλληνας, καλῶν,
Ἀπαλλαγῆσι πραγμάτων τε καὶ μαχῶν,
Ἐξελθεῖσι τῶν πᾶσι εἰρήνῃ φίλων.

Καθίσταμεν] Ἡ καὶ Θεοπεθίδης καὶ Ἰταρὸς
ἐχθροῦντο, ἀπὸ τοῦ καθίσταμεν, κατὰ τὴν
θίμην Ἰσκραίου. ἸΔΕΜ.

Ἐἶπον καὶ μετοίκων] Ἐἶπον dicebantur
peregrini qui urbem invisabant, in ea non
permanaturi. Μίττωται, peregrini qui in
urbem migrabant, in ea habituri. Ἀσους.

ἸΔΕΜ. Cf. Harpocrat. sub v. μετοίκων.

διασπείρους ἀλλὰ πεπεισμένους, οὐδ' ἐν μὲν ταῖς ἀσφαλείαις
 διὰ τὴν δύναμιν ἡμῶς ¹ ὑποδεχομένους, ἐν δὲ ταῖς κινδύνους
 ἀποσθησόμενους, ἀλλ' οὕτω διακειμένους ὡς περ. χρὴ τοὺς
 ἀληθῶς συμμάχους καὶ φίλους ὄντας. πρὸς δὲ τούτοις, ἃ
 νῦν ἀπολαβεῖν οὐ δύναμεθα διὰ πολέμου καὶ πολλῆς
 δαπάνης, ταῦτα διὰ πρεσβείας ἠσπιδίως κομισοίμεθα. μὴ
 γὰρ οἴσθε μήτε Κερσοβλέπτην ὑπὲρ Χερρόνησου μήτε
 Φίλιππον ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως ² πολημήσειν, ὅταν ἰδίωσιν
 ἡμῶς μηδενὸς τῶν ἀλλοτρίων ἐπιειμένους. νῦν μὲν γὰρ
 εἰκότως φοβουῦνται γείτονα ποιήσασθαι τὴν πόλιν ταῖς
 αὐτῶν δυναστείαις — ὁρῶσι γὰρ ἡμᾶς οὐ στέργοντάς
 ε ³ ἐφ' οἷς ἂν ⁴ ἔχωμεν, ἀλλ' αἰεὶ τοῦ πλείονος ὀρεγομένους —,
 ἦν δὲ μεταβαλλόμεθα τὸν τρόπον καὶ δόξαν βελτίω λάβω-
 μεν, οὐ μόνον ἀποστήσονται τῆς ἡμετέρας, ἀλλὰ καὶ τῆς 163
 αὐτῶν προσδώσουσι. λυσिताλήσει γὰρ αὐτοῖς θεραπείουσι
 τὴν δύναμιν τὴν τῆς πόλεως ἀσφαλῶς ἔχειν τὰς αὐτῶν
 βασιλείας. καὶ μὲν δὴ καὶ τῆς Θράκης ἡμῖν ἔξοσταί το-
 164 σαύτην ⁵ ἀποτερέσθαι χάραν, ὥστε μὴ μόνον αὐταῖς
 ἀφθονον ἔχειν, ἀλλὰ καὶ τοῖς δεομένοις τῶν Βλλήρων καὶ
 δι' ἀπορίαν πλανωμένοις ἰκανὸν δύνασθαι βίον παρασχεῖν.
 ὅπου γὰρ Ἀθηνόδωρος καὶ Καλλίστρατος, ὁ μὲν ἰδιώτης
 ἂν, ὁ δὲ φυγάς, οἰκίσαι πόλεις οἷοί τε γεγόνασιν, ἣ πού
 βουληθέντες ἡμεῖς πολλοὺς ἂν τόπους ταούτους ⁶ δυνήθεμεν
 κατὰσχεῖν. χρὴ δὲ τοὺς πρωτεύειν ἐν τοῖς Ἑλλησιν ἀξιοῦν-
 b τας τοιούτων ἔργων ἡγεμόνας γίνεσθαι πόλιν μᾶλλον ἢ
 πολέμου καὶ ⁷ στρατοπέδων ξενικῶν, ὧν νῦν ἡμεῖς ἐπιθυ-
 μούντες τυγχάομεν.

Ἴ. Περὶ μὲν οὖν ἂν οἱ πρέσβεις ἐπαγγέλλονται, καὶ
 ταῦθ' ἰκανὰ, καὶ πολλὰ ἂν ἴσως τις προσθῆι τούτοις

¹ ὑποδεχομένους A. C. L.

² ἡμῖν ὑπολήσειν A. C. L.

³ ἐφ' οἷς A. C. L.

⁴ ἔχωμεν A. ἔχωμεν L.

⁵ ἀποτίμωσθαι A.

⁶ δυνατοίμην A. C. L.

⁷ στρατοπέδου ξενικῶ A. C. L.

[Ἀφθον] Refer ad βίον quod sequitur. Αὐθῆ.

Ἄθηνωρος Athenodorum στρατιώτην Ἀθηνῶν vocat Suidas. Birsadis Thraciam regis et amnis et dux fuit, sicut Charidemus Cersobleptis: de quorum utrisque proxime agit in oratione Demosthenis contra Aristocratem. De Callistrato oratore Atheniensi vide Plutarchum in vita

Demosthenis §. 1. et ipsum Demosthenem in oratione ἐπεὶ καὶ ἐπιτραπέζιας τας §. 17. [et Lycourgum c. Leocrat. §. 18.] WOLF.

Οἱ πρέσβεις] Incertum est de quibus hie legatis orator loquitur, an de legatis aliunde missis Athenas, vel de legatis Atheniensibus qui redierant inde missi fuerit. Αὐθῆ.

ἡγοῦμαι δὲ δεῖν ἡμᾶς οὐ μόνον ὑψηλοταμένους τὴν εἰρήνῃ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἀπελθεῖν, ἀλλὰ καὶ βουλευσαμένους ὅπως αἴξομεν αὐτὴν, καὶ μὴ ποιήσομεν ὅπερ εἰώθαμεν, ὀλίγον χρόνον διαλιπόντες πάλιν εἰς τὰς αὐτὰς καταστησόμεθα ταραχὰς, μὴδ' ἀναβολὴν ἀλλ' ἀπαλλαγὴν εὐρήσομεν τῶν κακῶν τῶν παρόντων. οὐδὲν δὲ τούτων οἷόν τ' ἐστὶ γενέσθαι πρότερον, πρὶν ἂν πεισθῆτε τὴν μὲν ἡσυχίαν ὠφελιμωτέραν καὶ κερδαλεωτέραν εἶναι τῆς πολυπραγμοσύνης, τὴν δὲ δικαιοσύνην τῆς ἀδικίας, τὴν δὲ τῶν ἰδίων ἐπιμέλειαν τῆς τῶν ἀλλοτρίων ἐπιθυμίας. περὶ ἃν οὐδεὶς πώποτε τῶν ῥητόρων εἰπεῖν ¹ ἐν ὑμῖν ἐτόλμησεν· ἐγὼ δὲ περὶ αὐτῶν ταύτων τοὺς πλείστους τῶν λόγων μέλλω ποιῆσθαι πρὸς ὑμᾶς· ὁρῶ γὰρ τὴν εὐδαιμονίαν ἐν τούτοις ἐναῦσαν, ἀλλ' οὐκ ἐν οἷς ² νῦν ³ τυγχάνομεν πράττοντες. ἀνάγκη δὲ τὸν ἕξω τῶν ἐιδισμένων ἐπιχειροῦντα δημιουργεῖν καὶ τὰς ὑμετέρας γνώμας μεταστῆσαι βουλόμενον πολλῶν πραγμάτων ἀψασθαι καὶ διὰ μακροτέρων τοὺς λόγους ποιήσασθαι, καὶ τὰ μὲν ἀναμνήσαι, τῶν δὲ κατηγορῆσαι, τὰ δ' ἐπαινεῖσαι, ¹⁶⁴ περὶ δὲ τῶν συμβουλευσῶν. μόλις γὰρ ἂν τις ὑμᾶς ἐξ ἀπῶντων τούτων ἐπὶ τὸ βέλτιον φρονῆσαι δυνηθεῖη προαγαγεῖν.

ια'. Ἐχει γὰρ οὕτως. ἐμοὶ δοκοῦσα ἅπαντες μὲν ἐπιθυμεῖν τοῦ συμφέροντος καὶ τοῦ πλείον ἔχειν τῶν ἄλλων, οὐκ εἰδέναι δὲ τὰς πράξεις τὰς ἐπὶ ταῦτα φερούσας, ἀλλὰ ¹⁶⁵ ταῖς δόξαις διαφέρειν ἀλλήλων· οἱ μὲν γὰρ ⁴ ἔχουσιν ἐπιεικεῖς καὶ στοχαζέσθαι τῷ δεόντος δυναμένους, οἱ δ' ὡς οἷόν τε πλείστον τοῦ συμφέροντος διαμαρτανούσας. ὅπερ καὶ τῆ πόλει συμβέβηκεν. ἡμεῖς γὰρ οἰόμεθα μὲν, ἦν τὴν θάλατταν πλέωμεν πολλαῖς τρήρεσι καὶ βιαζόμεθα τὰς πόλεις συντάξεις δίδοναι καὶ συνέδρους ἐνθάδε πέμπειν, ⁵ διαπράξασθαι τι τῶν δεόντων· πλείστον δὲ διεψεύσαμεθα τῆς ἀληθείας. ἂν μὲν γὰρ ἠλπίζομεν οὐδὲν ἀποβέβηκεν, ἔχθρας δ' ἡμῖν ἐξ αὐτῶν καὶ πόλεμοι καὶ δαπάναι ⁶ μεγάλαι γεγό-

¹ In om. A. L. in ὑμῖν om. C.

² νῦν om. A. C. L.

³ ἐπιγνώμεν A. L.

⁴ ἔχουσιν A. C. L.

⁵ διαπράξασθαι C.

⁶ πολλαὶ A. C. L.

"Ἄφρον ἐιρήν] Ita Sellars. in Epist. ov.

Mithrid. "Licoatne tam pacem agere." Συνέδρους] assessoras, quos urbes socias

ἔπιεικεῖς — διαμαρτανούσας] Subandi mittere cogehantur, ut deliberationibus

discer. AUGER. Et ἔχουσ refer ad δεσπ- de re communi interessent. AUGER.

νοια, ἐκότεως· καὶ γὰρ τὸ πρότερον ἐκ μὲν τῆς τοιαύτης πολυπραγμοσύνης εἰς τοὺς ἐσχάτους κινδύνους κατέστημεν, ἐκ δὲ τοῦ δικαίαν τὴν πόλιν παρέχειν καὶ βοηθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις καὶ μὴ τῶν ἀλλοτρίων ἐπιθυμῆν παρ' ἐκόντων τῶν Ἑλλήνων τὴν ἡγεμονίαν εἰλάβομεν· ὣν νῦν ἀλογί-
c στως καὶ λίαν εἰκὴ πολὺν ἤδη χρόνον καταφρονοῦμεν.

15 Εἰς τοῦτο γὰρ τινες ἀνοίας ἐληλύθασι, ὡςθ' ὑπει-
λήφασι τὴν μὲν ἀδικίαν ἱκονειδίστον μὲν εἶναι, καρδαλέαν
δὲ καὶ πρὸς τὸν βίον τὸν καθ' ἡμέραν συμφέρουσαν, τὴν δὲ
δικαιοσύνην εὐδόκιμον μὲν, ἀλυσιτελῆ δὲ καὶ μᾶλλον δυνα-
μένην τοὺς ἄλλους ὠφελεῖν ἢ τοὺς ἔχοντας αὐτήν, κακῶς
εἰδότες ὡς οὔτε πρὸς χρηματισμὸν οὔτε πρὸς δόξαν οὔτε
d πρὸς ἅ δει πράττειν οὐδ' ὅλως πρὸς εὐδαιμονίαν οὐδὲν ἀκ
συμβάλοιο τηλικαύτην δύναμιν, ὅσην περ ἀρετῆ καὶ τὰ
μέρη ταύτης. τοῖς γὰρ ἀγαθοῖς οἷς ἔχομεν ἐν τῇ ψυχῇ,
τούτοις κτάμεθα καὶ τὰς ἄλλας ὠφελείας ὧν δεόμενοι
τυγχάνομεν· ὡςθ' οἱ τῆς αὐτῶν διανοίας ἀμελοῦντες λε-
λήθασι σφᾶς αὐτοὺς ἅμα τοῦ τε φραγεῖν ἄμεινον καὶ τοῦ
πράττειν ἄβέλτιον τῶν ἄλλων ὀλιγωροῦντες. θαυμάζω δ'
e εἰ τις οἶεται τοὺς τὴν εὐσεβίαν καὶ τὴν δικαιοσύνην ἀσκούν- 165
τας ἄκαρτερον καὶ μένειν ἕν ταύταις ἑλπίζοντας ἕλαττον
ἔχειν τῶν πονηρῶν, ἀλλ' οὐχ ἡγουμένους καὶ παρὰ θεοῖς
166 καὶ παρὰ ἀνδρείοις πλέον οἴσασθαι τῶν ἄλλων. ἐγὼ μὲν
γὰρ πεπεισμαι τούτους μόνους ὧν δεῖ πλεονεκτεῖν, τοῖς δ'
ἄλλοις ὧν οὐ βέλτιόν ἐστιν. ὅρῳ γὰρ τοὺς μὲν τὴν ἀδικίαν
προτιμῶντας καὶ τὸ λαβεῖν τι τῶν ἀλλοτρίων μέγιστον
ἀγαθὸν ὀνομίζοντας ἕμοια πάσχοντας τοῖς δελεαζομένοις
τῶν ζῶων, καὶ κατ' ἀρχαῖς μὲν ἀπολαύοντας ὧν ἂν λάβω-
σω, ὀλίγω δ' ὕστερον ἐν τοῖς μεγίστοις κακοῖς ὄντας, τοὺς
δὲ μετ' εὐσεβείας καὶ δικαιοσύνης ζῶντας ἐν τε τοῖς παρούσα

¹ ἄλλας om. A. C. L. ² ὀλιγοῦντες A. C. L. ³ βέλτιον τῶν ἄλλων πρᾶττειν A. C. L.

⁴ καὶ καρτερίῳ A. C. L.

⁵ ἰσὶ A. C. L.

⁶ ἰδίωτας A. C. L.

⁷ ἑρῶμα C. ἐρῶ μὲν A. L.

⁸ εἶται ημεῖς. A. C. L.

Καὶ γὰρ τὴ πρότερον] Videtur hinc intelligenda de classe missa ad subigendam Siciliam et Samum expugnandam, quamvis ipsi Athenienses eo tempore a Lacedaemoniis obsiderentur. Etai nihil vetat totam illam tempus intelligi, quo, adempto Lacedaemoniis imperio, Graecis profuerant. WOLF.

Πρὸς ἅ δει πράττειν] ad ea quae necessaria sunt gerenda seu ad rem bene gerendam. LANG.

Τοῖς ἄλλοις δὲ οὐ βέλτιόν ἐστιν] Τοῖς δὲ λοιποῖς, ποῦτερον τοῖς κακοῖς, ἀκαρτεροῖς ἢ ἀνομοῖς ἢ ἀνομοῖς τοῖς πρᾶττειν, ἢ ὡς οὐ συμφέρει πλέον ἔχειν τοῦ ἄλλου. COR.

πρόνοις ἀσφαλῶς διήγουσας καὶ περὶ τοῦ σύμπατος αἰῶνος ἢ
 ἠθέους τὰς ἐλπίδας ἔχοντας. καὶ ταῦτ', εἰ μὴ κατὰ πάν-
 των αὐτὰς εἰδίσταται συμβαίνειν, ἀλλὰ τὸ γ' ὡς ἐπὶ τὸ
 πολὺ φῦτον γίνεται τὸν τρόπον. χρηρὴ δὲ τοὺς εὖ φρονούντας,
 ἐπειδὴ τὸ μέλλον αἰεὶ συνοίσειν οὐ καθαρῶμεν, τὸ πολλάκις
 ὠφελῶν, τοῦτο φαίνεσθαι προαιρούμενους. πάντων δ' ἀλο-
 γώτατον πεποιθῆσθαι, ὅσοι κάλλιστον μὲν ἐπιτήδευμα νομί-
 ζοῦσιν εἶναι καὶ θεοφιλέστερον τὴν δικαιοσύνην τῆς ἀδικίας, c
 χειρὸν δ' οἰσθαι εἰσέσεσθαι τοὺς ταύτην χρωμένους τῶν
 τῆν πονηρίαν ¹ προσηρμένων.

ιγ'. Ἡβουλόμην δ' εἶναι, ὡς περὶ προχείρον ἔστιν ἐπαινέσαι
 τὴν ἀρετὴν, αὐτῶ ² ράδιον εἶναι τοὺς ἀκούοντας ³ πείσασθαι
 ἄσκειν αὐτήν· νῦν δὲ δέδοικα μὴ μάτην τὰ τοιαῦτα λέγω.
 διεσθάρμυδα γὰρ πολλὴν ἤδη χρόνον ὑπ' ἀνθρώπων οὐδὲν
 ἀλλ' ἢ φενακίζειν δυναμένων, οἱ τοσούτον τοῦ πλεόνους κα- d
 ταπεφρονήκασιν ὡς δ' ⁴ ὕπταν βουλευθῶσι πόλεμον πρὸς
 τινὰς ἐκτενεύκειν, αὐτοὶ χρεῖματα λαμβάνοντες, λέγειν
 τολμῶσιν ὡς χρηρὴ τοὺς προγόνους μιμεῖσθαι, καὶ μὴ περιο-
 ρᾶν ἡμᾶς αὐτοὺς καταγελωμένους μηδὲ τὴν θάλακταν
 πλείοντας τοὺς μὴ τὰς συντάξεις ἐδέλοντας ἡμῖν ὑποτελεῖν.

ιδ'. Ἡδῶς εἶναι οὖν αὐτῶν τυδοίμην, τίσιν ἡμᾶς τῶν
 προγεγενημένων κελύουσι ⁵ ὁμοίους ⁶ γίγνεσθαι; πότερον
 106 τὰς περὶ τὰ Περσικὰ γενομένοις, ἢ τοῖς πρὸ τοῦ πολέμου
 τοῦ Δεκελεικοῦ τὴν πόλιν διοικήσασι; εἰ μὲν γὰρ τούτους, c
 οὐδὲν ἀλλ' ἢ συμβουλευούσιν ἡμῖν πάλιν περὶ ἀνδραποδι-
 σμοῦ κινδυνεύειν, εἰ δὲ τοῖς ⁷ Μαραθῶνι ⁸ τοὺς βαρβάρους
 ἐπέστασι καὶ τοῖς πρὸ ⁹ τούτων γενομένοις, πῶς οὐ πάντων 167
 ἀναισχυντότατοι τυγχάνουσιν ὄντες, εἰ τοὺς τότε ¹⁰ πολι-
 τευομένους ἐπαινούντες τὰναντία πράττειν ἐκείνοις πείθου-
 σιν ἡμᾶς, καὶ τοιαῦτ' ἐξαμαρτάνειν περὶ ὧν ¹¹ εἰσπορῶ τί
 ποιήσω, πότερα χρῆσθαι ταῖς ἀληθείαις, ὡς περὶ καὶ περὶ

¹ περιουσιαστικῶν A. C. L. ² καὶ ἡδῶν A. C. L. ³ πῶς τὸν ἀκούοντα A. C. L.

⁴ ἔταν A. C. L. ⁵ ὁμοίους καλεῖσθαι A. C. L. ⁶ γενεῖσθαι A. L.

⁷ ἢ Μαραθῶνι A. C. L. ⁸ τοὺς βαρβάρους om. A. C. L.

⁹ αὐτῶν γεγενημένων, πῶς οὐχ ἀπάντων A. C. L. ¹⁰ πολιτευομένων A. L.

¹¹ καὶ εἰσπορῶ A. C. L.

τὸ μέλλον αἰεὶ συνοίσειν] quid spero WOLF.

οὐδὲν ἄλλ' ἢ φενακίζειν] I. e. φασίως.

καταγελωμένους] I. e. φασίως. ἄλλο ἀποχρῆσθαι Πλατῶν δ' ὅτι.

προαιρούμενοι καὶ προσηρμένοι τοῦ ἰστανίου. Ἰλλώτας] Sabaudi στρατῶν. Αὐστρι.

τῶν ἄλλων, ἢ κατασιωπήσω, δρίσας τῆν πρὸς ὑμᾶς ἐπέ-
χθεϊαν;

b 15. Δοκῆ μὲν γάρ μοι βέλτιον εἶναι διαλεχθῆναι περὶ
ἐαυτῶν ὅρῳ ὃ ὑμᾶς χαλεπώτερον διαθεμένους πρὸς τοὺς
ἐπετιμῶντας ἢ πρὸς τοὺς αἰτίους τῶν κακῶν γεγενημένων.
οὐ μὴν ἀλλ' αἰσχυρθεῖσιν ἂν, εἰ φασεῖν μάλλον φροντίξω
τῆς ἑμαυτοῦ δόξης ἢ τῆς κοινῆς σωτηρίας. ἐμὸν¹ μὲν οἶον
ἔργον ἐστὶ, καὶ τῶν ἄλλων τῶν καθομένων τῆς πόλεως,
προαιρεῖσθαι τῶν λόγων μὴ τοὺς ἡδίστους ἀλλὰ τοὺς ἐφθ-
λιμωτάτους· ὑμᾶς δὲ χρῆ πρῶτον μὲν ταῦτο γινώσκειν,
ὅτι τῶν² μὲν περὶ τὸ σῶμα νοσημάτων πολλὰὶ θεραπεῖαι
c καὶ παντοδαπαὶ τοῖς ἰατροῖς εὐρήνται, ταῖς δὲ ψυχαῖς
ταῖς³ ἀγνοούσαις καὶ γεμούσαις φωνῶν ἐπιθυμιῶν οὐδὲν
ἐστὶν ἄλλο φάρμακον πλὴν λόγος ὁ τολμῶν τοῖς ἀμαρτανό-
μένοις ἐπιπλήττειν, ἐπειδὴ ὅτι καταγέλαστος ἐστὶ τὰς μὲν
καύσεις καὶ τὰς τομὰς τῶν ἰατρῶν ὑπερβαίνει, ἵνα πλείονα
ἀληθῶσιν ἀπαλλαγῶμεν, τοὺς δὲ λόγους ἀποδοκιμά-
ζειν πρὶν εἰδῆναι σαφῶς εἰ τοιαύτην ἔχουσι τὴν δύναμιν ὥστ'
εφελῆσαι τὰς ἀκούοντας.

d 15. Ταῦτου ὃ ἕνεκα ταῦτα προεῖπον, ὅτι περὶ τῶν λα-
πῶν οὐδὲν ὑποστυλάμενος ἀλλὰ σωτῆρῶσιν ἀρειμένους
μέλλω τὰς λόγους⁴ ποιῆσθαι πρὸς ὑμᾶς. τίς γὰρ⁵ ἄλ-
λοθεν ἐπιβῆν καὶ μάκρω συνδιεφθαρμένος ἡμῖν, ἀλλ' ἐξαι-
φνης ἐπιστάς τοῖς γιγνομένοις, οὐκ ἂν μαινέσθαι καὶ παρὰ
φρονεῖν ἡμᾶς νομίσειεν; οἱ φιλοτιμούμεθα μὲν ἐπὶ τοῖς
e τῶν προγόνων ἔργοις καὶ τὴν πόλιν ἐκ τῶν τότε πρᾶχθε-
των ἐγνωμιάζειν ἔχομεν, οὐδὲν δὲ τῶν αὐτῶν ἐκαίνοις πρῶτ- 167
τομεν,⁶ ἀλλὰ πᾶν τούναντίον. οἱ μὲν γὰρ ὑπὲρ τῶν Ἑλ-
λαπῶν τρεῖς βαρβάρους πολεμοῦντες διετέλεσαν, ἡμῶς δὲ
τοὺς ἐκ τῆς Ἀσίας τὸν εἶον ποριζομένους ἐκεῖθεν ἀναστή-
168 σαντες ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας ἠγάγαμεν· καὶ κείνοι μὲν ἐλευθε-
ρῶντες τὰς πόλεις τὰς Ἑλληνίδας καὶ βοηθοῦντες αὐταῖς

¹ μὲν οἶον. A. C. L.² μὲν οἶον. A. C. L.³ νοηθείς A. C. L.⁴ ἀκούσθαι τὰς λόγους A. C. L.⁵ ἂν ἄλλοθεν C.⁶ ἀλλ' ἄπειν C.· Ἀρειμένους] Ἑλαθίους, ἀπερὸς ἡμισυμ-
νοε. Cor.

· ἔχομεν] Quid si dixerim. WOLF.

· Ὅπως ἄριστον. Cor.

· Τὼς ἐκ τῆς Ἀσίας] Intelligantur Graeci
mercenarii milites, qui in Asiam militatum
abierant, et regi Persarum aut satrapis
illis navabant operam. WOLF.

τῆς ἡμετέρας ἡξιώθησαν, ἡμεῖς δὲ καταδουλούμενοι καὶ τάναντια τοῖς τότε πράττοντες ἀγανακτοῦμεν, εἰ μὴ τὴν αὐτὴν τιμὴν ¹ ἐκείνοις ² ἔχομεν, οἱ τοσοῦτον ἀπολαλείμεθα καὶ τοῖς ἔργοις καὶ ταῖς διανοαῖς τῶν κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον γενομένων, ὅσον οἱ μὲν ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων σωτηρίας τὴν τε πατρίδα τὴν αὐτῶν ἐκλιπεῖν ἐτόλμησαν, καὶ μαχομένοι καὶ ναυμαχοῦντες τοὺς βαρβάρους ἐνίκησαν, ἡμεῖς δ' οὐδ' ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας αὐτῶν πλεονεξίας κινδυνεύειν ἀξιούμεν, ἀλλ' ἀρχεῖν μὲν ἀπάντων ζητούμεν, στρατεύεσθαι δ' οὐκ ἐθέλομεν, καὶ πόλεμον μὲν μακροῦ δεῖν πρὸς ἀπαντας ἀνθρώπους ἀναρσιμέδα, πρὸς δὲ τοῦτον οὐχ ἡμᾶς αὐτοὺς ἀσχοῦμεν, ἀλλ' ἀνθρώπους ³ αἰρούμεδα τοὺς μὲν ἀπόλλιδας, τοὺς δ' αὐτομόλους, τοὺς δ' ἐκ τῶν ἄλλων κακοποιῶν συνερρηκώτας, οἷς ὅποταν τις ⁴ πλείω μισθὸν δῶδ᾽, μετ' ἐκείνου ἐφ' ἡμᾶς ἀκολουθήσουσιν. ἀλλ' ὅμως εὐτως αὐτοὺς ἀγαπῶμεν, ὥσθ' ὑπὲρ μὲν τῶν παιδῶν τῶν ἡμετέρων, ⁵ εἰ περὶ τινος ἔξαμαρτοῖεν, οὐκ ἂν ἐθέλοισαμεν δίκας ὑποσχεῖν, ὑπὲρ δὲ τῆς ἐκείνων ἀρπαγῆς καὶ βίας καὶ ⁶ παρανομίας μελλόντων τῶν ἐγκλημάτων ἐφ' ἡμᾶς ἔχειν οὐχ ὅπως ἀγανακτοῦμεν, ἀλλὰ καὶ χαίρομεν ὅταν ἀκούσωμεν αὐτοὺς τοιοῦτόν τι ⁷ διαπεπραγμένους. εἰς τοῦτο δὲ μωρίας ἐληλυθάμεν, ὥστ' αὐτοὶ μὲν ἐνδεεῖς τῶν κατ' ἡμέραν ⁸ ἴσμεν, ξενοτροφεῖν δ' ἐπιεχειρήσαμεν, καὶ τοὺς συμμάχους τοὺς ἡμετέρους αὐτῶν λυμαινόμεθα καὶ δασμολογοῦμεν, ἵνα τοῖς ἀπάντων ⁹ ἀνθρώπων κοινῶς ἐχθραῖς τὸν μισθὸν ἐκπορίζωμεν. τοσοῦτω δὲ χείρους ἴσμεν τῶν προγόνων, οὐ μόνον τῶν εὐδοκίμησάντων ἀλλὰ καὶ τῶν μιση-

¹ ἐκείνοις τιμὴν A. C. L. ² ἴχομεν A. ³ αἰρούμεδα om. A. L. ⁴ πλείω A. L.
⁵ ἢ A. L. ⁶ κλημίας A. C. L. ⁷ διαπεπραγμένους A. C. L.
⁸ ἴσμεν τῶν κατ' ἡμέραν A. C. L. ⁹ ἀνθρώπων om. A. C. L.

[ἡμετέρας ἡξιώθ.] Post Pausaniam interitum, qui crudelitate et superbia Graecorum animos a Laeodemonia alienaverat. IDEM.

[Ὁσθ' ὑπὲρ τῶν μὲν παιδῶν — ὑποσχεῖν] Verbo: ut propter liberos nostros si quem laeserint, poenam suscipere nolumus, ideoque illis talia facere interdiciamus, illorum vero rapina etc., licet poenam ipsi subibimus, gaudemus. Augerius cum Wolsfo locum male intellexit, dum vertit: ut, si liberis nostris injuriam fecerint, scilicet isti homines.

LANG.

[Μελλόντων τῶν ἐγκλημ.] Quidam perperam interpretantur: cum crimina seu querela de illorum rapinis etc. ad nos deferenda sint. Sed sententia est: Quicquid peccaverint milites, id imputari Athenensibus, qui Graecorum odia propter illos suscipiant. WOLF.

[Οὐχ ἴσμε] non solum non. AUGUST.

LANG.

[Τοὺς συμμάχους κ. τ. λ.] Cf. Demosth. Phil. A. §. 8.

ε θύτων, ὅσον ἐπεινοὶ μὲν, εἰ πολέμῳ πρὸς τινὰς ὑψηλοῦσιν, μετῆς οὐσῆς ἀργυρίου καὶ χρυσίου τῆς ἀκροπόλεως ὅμως 168 ὑπὲρ τῶν δοξάτων τοῖς αὐτῶν σώμασιν ἔοντο δεῖν κινδυνεύειν, ἡμεῖς δ' εἰς τοσαύτην ἀπορίαν ἐληλυθότες καὶ τοσοῦτοι τὸ πλῆθος ὄντες ὡς περ βασιλεὺς ὁ μέγας μισθωτοῖς 169 χρώμεθα τοῖς στρατοπέδοις. καὶ τότε μὲν εἰ τρήρεις πληροῦν, τοὺς μὲν ξένους καὶ τοὺς δούλους ναύτας εἰσεβίβαζον, τοὺς δὲ πολίτας μεθ' ὅπλων ἐξέταμνον· νῦν δὲ τοῖς μὲν ξένους ὀπλίταις χρώμεθα, τοὺς δὲ πολίτας ἐλαύνειν ἀναγκάζομεν, ὡς δ' ὅπταν ἀποβαίνωσιν εἰς τὴν τῶν πολεμίων, οἱ μὲν ἄρχαι τῶν Ἑλλήνων ἀξιοῦντες ὑπηρεσίῳ ἔχοντες 170 ἐκβαίνουσιν, οἱ δὲ τοιοῦτοι τὰς φύσεις ἄντας οἴους ὀλίγον πρότερον διήλθον, μεθ' ὅπλων κινδυνεύουσιν.

ζ'. Ἀλλὰ γὰρ τὰ κατὰ τὴν πόλιν ἂν τις ἰδὼν καλῶς διοικούμενα ἑπεὶ τῶν ἄλλων θαρρήσειεν, ἀλλ' οὐκ ἂν ἐπ' αὐτοῖς τούτοις μάλιστα ἀγανακτήσειεν; οὔτινες αὐτόχθονες μὲν εἶναι φαμὲν καὶ τὴν πόλιν ταύτην προτέραν οἰκισθῆναι τῶν ἄλλων, προσῆκον δ' ἡμᾶς ἅπασιν εἶναι παράδειγμα 171 τοῦ καλῶς καὶ τεταγμένως πολιτεύεσθαι, χεῖρον καὶ ταραχωδέστερον τὴν ἡμετέραν αὐτῶν διοικούμεν τῶν ἄρτι τὰς πόλεις οἰκίζοντων, καὶ σεμπνόμεθα μὲν καὶ μέγα φρονούμεν ἐπὶ τῷ βέλτιον γεγενῆσθαι τῶν ἄλλων, ῥᾶον δὲ μεταδίδομεν τοῖς βουλομένοις ταύτης τῆς εὐγενείας ἢ Τριβαλλοὶ καὶ Λευκασοὶ τῆς αὐτῶν δυσγενείας· πλείστους δὲ τιθέμενοι νόμους αὐτῶν ὀλίγων αὐτῶν φροντίζομεν — ἔν γὰρ αἰκούσαντες γνώσεσθε καὶ περὶ τῶν ἄλλων — ὥστε θανατῶ-

¹ ὅστις om. C.

² καὶ περὶ A. C. L.

Μισθῆς οὐσῆς] quantois tanta pecunie vis parata erat, ut mercenarios alere possent. LANG.

Ἐλαύνω] remigare. Vid. Aroopag. §. κ'. IDEM.

Ἐπιπέσειω] Legit Wolfius ἐπιπέσειω, atque esse τὸ ἐπιπέσειω εἰς ἐβρίαις, i. e. pubeis nauticum, sive cui insidens nautae, ne diuturna sessione atterantur naves; vel quem sub axillis gestarent, ne illis exalborarentur: alios vero per remum interpretari. BATT. Interpretor cum pubeis remum. AUGER. Ἐπὶ κῆρας δ' ἐπιπέσειωσι αἱ ἐβρίαιαι διὰ τὸ μὴ συντρέφασθαι αὐτῶν τὰς πύλας, ἕς φωνὴν ἢ σχολαστῆς τοῦ Θεωπόλου B. G. Cor.

Ὀλίγον πρότερον διήλθον] Ἀπόλλιδας δελεῖται, αὐτομάτους, καὶ ἐν τῶν ἄλλων καταργίῳ συσφουάτας. IDEM.

Ἀλλὰ γὰρ — ἀγανακτήσειεν] Ἐμμιμῶσται τῶν τῶ χρεῖς ἢ Δημοσθένους ἐν τῷ κατὰ Ἀλέξ. 614. IDEM.

Ὀῦτινες] Ante ὄτινες sabaudi vel imae ἰδὼν vel παρ' ἡμῶν. AUGER.

Ἀυτόχθονες] Justinus ii. 6. vertit; " eodem solo quod incolunt innati." LANG.

ῥᾶον δὲ μεταδίδωμεν] Cf. Demosth. or. συσταξ. §. θ'. et Athen. i. p. 12. et iii. 119.

Τριβαλλοὶ καὶ Λευκασοὶ] Triballi ignobiles barbari fuerant, vicini Macedoniae: Lucani, Italio populi, Apulia vicini. WOLF.

του τῆς ζῆμίας ἐπισημάνης ἢ τις ἀλλὰ δικάζων, ταῦς δ
 ταῦτο φανερώτατα παιῦντας στρατηγούς χειροτονῶμεν,
 καὶ τὸν πλείστους διαφθεῖραι τῶν πολιτῶν δυναθέντα,
 τοῦτον ἐπὶ τὰ μέγιστα τῶν πραγμάτων καθίσταμεν·
 σπουδάζοντες δὲ περὶ τὴν πολιτείαν αὐχ' ἤττον ἢ περὶ τὴν
 σωτηρίαν ὅλης τῆς πόλεως, καὶ τὴν δημοκρατίαν εἰδότες
 ἐν μὲν ταῖς ἡσυχίαις καὶ ταῖς ἀσφαλείαις αὐξανομένην καὶ
 διαμεινύσαν, ἐκ δὲ τοῖς πόλεμοις δις ἤδη καταλυθεῖσαν;
 160 πρὸς μὲν τοὺς τῆς εἰρήνης ἐπιθυμοῦντας ὡς πρὸς ἀλιγοαρχι- e
 κούς ὄντας δυσκόλως ἔχομεν, τοὺς δὲ τὸν πόλεμον¹ ποιοῦντας
 ὡς τῆς δημοκρατίας κηδομένους εὐνοὺς εἶναι νομίζομεν· ἐμ-
 πειρότατοι δὲ λόγων καὶ πραγμάτων ὄντες οὕτως αἰσχυρίστας
 ἔχομεν, ὥστε περὶ τῶν αὐτῶν τῆς αὐτῆς ἡμέρας οὐ ταῦτ' 170
 γινώσκομεν, ἀλλ' ἂν μὲν πρῶν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἀναλῆσαι
 κατηγοροῦμεν, ταῦτα συνελθόντες χειροτονῶμεν, οὐ καλῶν
 δὲ χρόνον² διακλιπόντες τοῖς³ ἐνθάδε ψηφισθεῖσιν, ἐπαίδων
 ἀπιώμεν, καλῶν ἐπιτιμῶμεν· προσκείμενοι δὲ σαφέτατοι
 τῶν Ἑλλήνων εἶναι τοιούτας χράμεθα⁴ συμβούλους, ἂν
 οὐκ ἔστιν ὅστις οὐκ ἂν κάταφρονήσειεν, καὶ τοὺς αὐτοὺς
 ταύτους κυριώως ἀπάντων⁵ τῶν καιῶν καθίσταμεν, οἷς b
 οὐδεὶς ἂν τῶν ἰδίων οὐδὲν ἐπιτρέψει. ὁ δὲ πάντων σχε-
 τλικτάτων· οὗς γὰρ ἀπολογησάμεν ἂν πονηροτάτους εἶναι
 τῶν πολιτῶν, τοιούτους πιστοτάτους φύλακας ἡγούμεθα
 τῆς πολιτείας εἶναι· καὶ τοὺς μὲν μετόικους τειχίτους
 εἶναι νομίζομεν, αὐτοὺς περὶ ἂν τοὺς πρῶτάτας νέμεσθιν,
 αὐτοὶ δ' οὐκ οἴομεθα τὴν αὐτὴν λαβεῖσθαι δόξαν τοῖς πρῶ-

¹ ἡμπαύτας A. C. L.² διακλιπόντες A. C. L.³ ἐνθάδε A. C. L.⁴ συμβούλους χράμεθα A. C. L.⁵ τῶν καιῶν ἀπάντων A. C. L.⁶ ἐὶ A. C. L.

Διμάζων] largitione corruptum. LANGE.
 Hinc octum esse vocabulum inquit Wol-
 flas, quod rei, cause sive dispendes, de-
 cimum controversae pecuniae partem iudi-
 cibus promittere solebant, si secundum
 ipsos pronuntiasset: hinc transferri ad
 quamvis largitionem, corruptelam mame-
 rum et ambitus. Harporation sub voc.
 aliam explicationem dat, quam valde ob-
 scuram et intellectu difficilem dicit Augu-
 stus, Γουμέ Coraas Harporat. vide.

Σχετικτάτων] Ἀνεπίστων. COR.

Παροικίας] Ἀριστοφ. Εστρ. 730. τοῖς
 δι' χαλλῶς καὶ ἔθους καὶ συλλῆας καὶ σπον-

ροῖς καὶ σπονῶν εἰς ἕνα τὴν χράμεθα.
 COR.

Τοὺς πρῶτάτας] Peregrini, qui Atheniā
 considerant, cogebantur patrum ali-
 quem civem Atheniensem adiciere, a
 quo non tantum defenderentur, sed etiam
 observarentur, ne vel insidiarentur rei-
 pub. WOLF. Cf. Harporat. sub voc.
 πρῶτάτης et ἀρωγοῦσιος, et Saïd. tom. II.
 606.

νέμεσθιν] Ἀπὸ τοῦ ἀνείμασι. WOLF.
 Consuetudinem habet significationem: quod
 patrones colunt. LANGE. Ἀπὸ τοῦ ἔλασθαι
 [cum Hesych. et Saïd.] COR.

c εστῶσιν ἡμεῖν. τασυῦται δὲ διαφερόμεν τῶν προγόνων, ὅσον
 ἐκεῖνοι μὲν τοὺς αὐτοὺς πραστῆτας ¹ τε τῆς πόλεως
 ἐπαινοῦντο καὶ στρατηγούς ἤρουντα, νομίζοντες τὸν ἐπὶ τοῦ
 βήρατος τὰ βέλτιστῶ ² συμβουλευσαί δύναμενον, τὸν αὐ-
 τὸν τοῦτον ἀριστ' ἂν βουλευσασθῆαι καὶ καθ' αὐτὸν ³ γα-
 νόμενον. ἡμεῖς δὲ ταυκατίον τούτων ποιῶμεν· οἷς μὲν γὰρ
 περὶ τῶν μεγίστων συμβούλαις χρώμεθα, τούτους μὲν οὐκ
 d ἀξιοῦμεν στρατηγούς χειροτονεῖν ὡς νῦν οὐκ ἔχοντας, οἷς
 δ' οὐδεὶς ἂν οὔτε περὶ τῶν ἰδίων οὔτε περὶ τῶν κοινῶν συμβ-
 βουλευσάιτο, τούτους δ' αὐτοκράτορας ἐκπέμπομεν ὡς
 ἐκαὶ σαφωτέρους ἰσόμενους καὶ ῥᾶον βουλευσομένους περὶ
 τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων ⁴ ἢ περὶ τῶν ἐνθάδε προτιθε-
 μένων. λέγω δὲ ταῦτ' οὐ κατὰ παντὶν, ἀλλὰ κατὰ τῶν
 ἐνόχων τοῖς λεγομένοις ὄντων. ⁵ ἐπιλίποι δ' ἂν με τὸ λαί-
 e κόν μέρος τῆς ἡμέρας, εἰ πῶσας τὰς πλημμελείας τὰς ἐν
 τοῖς πράγμασι ⁶ ἐγγεγενημένας ἐξετάξην ἐπιχειροῦν.

ἡ. Τὰχ' οὖν ἂν τις τῶν σφόδρα τοῖς λεγομένοις ἐνόχων
 ὄντων ἀγανακτήσας ἐρωτήσῃ, Πῶς, ⁷ εἴπερ αὐτῶ κακῶς 170
 βουλευόμεθα, σωζόμεθα καὶ δύναμιν οὐδερωῶς πόλεως
 171 ἐλάττωσιν κερτημένοι τυγχάωμεν; ἐγὼ δὲ πρὸς ταῦτ' ἀπο-
 κριναίμην ⁸ ἂν ὅτι τοὺς ἀντιπάλους ἔχομεν οὐδὲν βέλτιστον
 ἡμῶν φρονούντας. εἰ γὰρ μετὰ τὴν μάχην, ἣν ἐνίκησαν
 Θηβαῖοι Λακεδαιμονίους, ἐπεινοὶ μὲν ἐλευθερώσαντες τὴν
 Πελοπόννησον καὶ τοὺς ἄλλους Ἑλληνας αὐτονόμους ποιή-
 σάντες ἡσυχίαν εἶχον, ἡμεῖς δὲ ⁹ τοιαῦτ' ἐξημαρτάνομεν,
 οὗτ' ἂν οὗτος ¹⁰ ἔσχε ποιήσασθαι ταύτην τὴν ἐρωτήσιν, ἡμεῖς
 τ' ἂν ἔγνωμεν ὅσω κρεῖττόν ἐστι τὸ σωφρονεῖν τοῦ πολυ-
 b πραγμονεῖν. νῦν δ' ἐνταῦθα περιέσθηκε τὰ πράγματα,
 ὥστε Θηβαῖοι μὲν ἡμᾶς σώζουσιν, ἡμεῖς δὲ Θηβαίους, καὶ
 συμμάχους ἐκεῖνοι μὲν ¹¹ ἡμῖν ποιῶσιν, ἡμεῖς δ' ¹² ἐκεῖνοις.

¹ τε om. A. C. L.

² συμβουλευσάσθαι C.

³ δύναμιος E.

⁴ καὶ πολιτικῶν δ' A. L. καὶ πολιτικῶν δ' C.

⁵ ἐπιλίπον A. L.

⁶ γυμναστίαις A. C. L.

⁷ οὗτ' εἴπωρ A. C. L.

⁸ ἂν ἀποκριναίμην A. C. L.

⁹ ταῦτα A. L.

¹⁰ εἴχῃ A. C. L.

¹¹ ἡμᾶς A. L.

¹² ἐκεῖνοις A. L.

Καθ' αὐτὴν γὰρ ἐπιμ. Στρατηγὸν αὐτοκρά-
 ταρα χειροτονεῖσθαι, καὶ μόνον ἐν τῷ στρα-
 τηγῶν διακρίσει τὰ τοῦ πολέμου πράγμα-
 τα. IDEM.

Οἷς μὲν γὰρ κ. τ. λ.] Cf. Diog. Laert.
 in. Vit. Antisth. et Aristoph. Nub. 584.

et Eq. 1313.

Συμμάχους ἐκεῖνοι — ἐκεῖνοι] Ὁ πῶς ἢ
 Θηβαῖοι ἄνους συμμάχους ἡμῶν παρεκλήθη
 οἷς ἂν κακῶς ἐκεῖνοι διατίθῃσι τὴν ἑλλάδα,
 ὥσπερ καὶ ἡ ἡμετέρα ἄνους συμμάχους
 ἐκεῖνοις πῶσὶ τοὺς κακῶς ὑφ' ἡμῶν διατίθε-
 3 H

ἄστ', εἰ νῦν εἶχομεν, ἀλλήλοισ ἀν εἰς τὰς ἐκκλησίας ἀργύριον παρείχομεν· ὁπότεροι γὰρ ἀν πλεονακίς συλλεγώσῃ, οὗτοι τοὺς ἐναντίους ἄμεινον πράττειν ποιῶσι. χρεὴ δὲ τοὺς καὶ μικρὰ λογίζεσθαι δυναμένους οὐκ ἐν τοῖς τῶν ἐχθρῶν ἀμαρτήμασι τὰς ἐλπίδας ἔχειν τῆς σωτηρίας, ἀλλ' ἐν τοῖς αὐτῶν πράγμασι καὶ ταῖς αὐτῶν διανοαίαις· τὸ μὲν γὰρ διὰ τὴν ἐκείνων ἀμαρτίαν συμβαῖνον ἡμῖν ἀγαθὸν τυχόν ἀν παύσαιτο καὶ λάβοι μεταβολὴν, τὸ δὲ δι' ἡμᾶς αὐτοὺς γιγνόμενον¹ βεβαιότερωσ ἀν ἔχοι καὶ μᾶλλον παραμείνειεν ἡμῖν.

β'. Πρὸς μὲν οὖν τοὺς εἰκῆ τὰς² ἐπιληψίαις ποιουμένους οὐ χαλεπὸν ἀντειπεῖν· εἰ δὲ δὴ τίς μοι παραστάς τῶν ἐπιεικότερον διακειμένων ἀληθῆ μὲν λέγειν με προσομολογήσειε καὶ προσηκόντως ἐπιτιμᾶν τοῖς γιγνομένοις, δίκαιον δ' εἶναι φαίη τοὺς ἐπ' εὐνοία νουθετοῦντας μὴ μόνον κατηγορεῖν τῶν πεπραγμένων, ἀλλὰ καὶ συμβουλεύειν³ τίνων ἀπεχόμενοι καὶ⁴ ποίων ὀρεγόμενοι παυσάμεθα⁵ ἀν ταύτην ἔχοντες τὴν γνώμην καὶ τοιαῦτ' ἐξαμαρτάνοντες, οὗτος ὁ λόγος ἀπορεῖν ἀν με ποιήσειεν ἀποκρίσεως, οὐκ ἀληθοῦς⁶ καὶ συμφερούσης, ἀλλὰ ἀρσεκούσης ὑμῖν. οὐ μὴν ἀλλ', ἐπειδήπερ ἀποκεκαλυμμένως ὤρμημαι λέγειν, οὐκ ἀποκνητέον ἀποφύεσθαι καὶ περὶ τούτων.

171 κ'. Ἄ μὲν οὖν ὑπάρχειν δεῖ τοῖς μέλλουσιν εὐδαιμονήσειν, τὴν τ' εὐστάθειαν καὶ τὴν σωφροσύνην καὶ τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν ὀλίγω πρότερον εἰρήκαμεν· ὡς δ' ἀν 172 τάχιστα πρὸς τὸ τοιοῦτοι γενέσθαι⁶ παιδευθεῖμεν, ἀληθὲς μὲν ἐστὶ τὸ ρηθῆσόμενον, ἴσως δ' ἀν ἀκούσασιν ὑμῖν δεῖνόν εἶναι δόξειεν καὶ παρὰ πολὺ τῆς τῶν ἄλλων ἐξηλλαγμένον διανοίας.

κα'. Ἐγὼ γὰρ ἠγοῦμαι καὶ τὴν πόλιν ἡμᾶς ἄμεινον οἰκήσειν καὶ βελτίους αὐτοὺς ἔσεσθαι καὶ πρὸς ἀπάσας τὰς πράξεις ἐπιδύσειν, ἣν παυσώμεθα τῆς ἀρχῆς τῆς κατὰ θάλατταν ἐπιδυμοῦντες. αὕτη γὰρ ἐστὶν ἡ καὶ νῦν εἰς τα-

¹ Βιβλίου Α. C. L.

² ἐπιληψίαις Α. C. L.

³ ποίων Α. C. L.

⁴ τίνων Α. C. L.

⁵ οὐδὲ Α. C. L.

⁶ παιδευθεῖμεν Α. C. L.

μίτους. Τὰ αὐτὰ δὲ σχεδὸν εἴρηκε καὶ ἀλαχῶ (ἀλ. μς. πρὸς Ἄρτιδ. αβ') πρὸς τὴν Δακιδαιμονίαν καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. Ἰδεν.

Τὰς ἐπιληψίας σιωπῆμ.] Rothberg. ἐπι-

ληψίαις προσέσθαι οἰκουσcriptionem esse putat pro ἐπιλαμβάνεσθαι; reprehendere. Μὴ μόνον κατηγορεῖν] Cf. Demosth. Olynth. A. §. ζ'. iní.

Ἐξηλλαγμένον] Διοφάν. Cor.

ραρχὴν ἡμᾶς καθιστάσα, καὶ τὴν δημοκρατίαν ἐκείνην κατὰ-
 λύσασα, μεθ' ἧς οἱ πρόγονοι ζῶντες εὐδαιμονέστατοι τῶν
 Ἑλλήνων ἦσαν, καὶ σχεδὸν ἀπάντων τῶν κακῶν αἰτία, ὡς
 αὐτοὶ τε ἔχομεν καὶ τοῖς ἄλλοις παρέχομεν. οἶδα μὲν οὖν,
 ὅτι χαλεπὸν ἐστὶ δυναστείας ὑπὸ πάντων ἐρωμένης καὶ
 περιμαχίητου γεγεννημένης κατηγοροῦντα δοκεῖν ἀνεκτόν τι
 λέγειν ἄλλως δ', ἐπειδήπερ ὑπεμείατε καὶ τοὺς ἄλλους
 λόγους, ἀληθεῖς μὲν ὄντας, φιλαπεχθήμενας δὲ, καὶ τού-
 ταν ὑμᾶς ἄνασχίσθαι δέομαι, καὶ μὴ καταγνώσασθαι μου
 τοσαύτην μανίαν, ὡς ἄρα ἐγὼ προειλόμην ἂν διαλεχθῆναι
 πρὸς ὑμᾶς περὶ πραγμάτων οὕτω παραδοξῶν, εἰ μὴ τι
 λέγειν ἀληθεῖς εἶχον περὶ αὐτῶν. νῦν δ' οἶμαι φανερόν ποιή-
 σαι ἅπασιν, ὡς οὔτε δικαίας ἀρχῆς ἐπιθυμοῦμεν οὔτε γενέ-
 σθαι δυνατῆς οὔτε συμφερούσης ἡμῶν.

κβ. Ὅτι μὲν οὖν οὐ δικαίας, παρ' ὑμῶν μακρῶν ὑμᾶς
 ἔχω διδάσκειν. ὅτε γὰρ Λακεδαιμόνιοι ταύτην εἶχον τὴν
 δίναμιν, ποίους λόγους οὐκ ἀνηλώσαμεν κατηγοροῦντες
 μὲν τῆς ἐκείνων ἀρχῆς, διεξιόντες δ' ὡς δίκαιόν ἐστιν αὐ-
 τονόμους εἶναι τοὺς Ἕλληνας; τίνας δὲ τῶν πόλεων τῶν
 ἐλλογιμῶν οὐ παρεκαλέσαμεν ἐπὶ τὴν συμμαχίαν τὴν ὑπὲρ
 τούτων συστάσασιν; πόσας δὲ πρεσβείας ὡς βασιλέα τὸν
 μέγαν ἀπεστείλαμεν, διδάξουσας αὐτὸν ὡς οὔτε δίκαιόν
 ἐστὶν οὔτε συμφέρον μίαν πόλιν κυρίαν εἶναι τῶν Ἑλλήνων;
 οὐ πρότερον δὲ ἐπαυσάμεθα πολεμοῦντες καὶ κινδυνεύοντες
 καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, πρὶν ἠθέλησαν Λακε-
 δαιμόνιοι ποιήσασθαι τὰς συνθήκας τὰς περὶ τῆς αὐτονο-
 μίας. ὅτι μὲν οὖν οὐ δίκαιόν ἐστι τοὺς κρείττους τῶν ἡττά-
 νων ἀρχειν, ἐν ἐκείνοις τε τοῖς χρόνοις τυγχάνομεν ἐγνω-
 κότες, καὶ νῦν ἐπὶ τῆς πολιτείας τῆς παρ' ἡμῶν καθε-
 στῶσης.

¹ ἀνίσχθαι A. C. L.

² ἂν om. A. C. L.

³ ἀνηλώσαμεν C.

⁴ Ἑλλήνων A. C. L.

⁵ [οὐκ] ἀπιστά. C.

⁶ διδασκούσας A. C. L.

⁷ πολεμοῦντες ἐπαυσάμεθα A. C. L.

⁸ ἐτυγχάνομεν A. C. L.

φίλαπεχθίμουσ] invidiosos, odiosos. WOLF.

LANG.

Ἐπὶ τὴν συμμαχίαν] Intelligo Græcorum conspirationem, cum triginta millibus sagittariorum (nomisma Persicum id erat) corrupti Lacedæmonios ita oppugnant, ut Agesilaum ex Asia revocare cogerentur.

τῆς ἀπολείας] τῆς δημοκρατίας, καθ' ἣν οἱ πτωχότες καὶ ἀποροὶ ἐξ ἴσου ζῆν καὶ πωλε-
 τεῖσθαι τοῖς πλουσιωτέροις καὶ δυνατωτέ-
 τοις ἐξίσουν. IDEM. Post μαθητοῦσας
 subaudi vel adde γνώσκουσιν vel ἐπιδιδάσκου-
 μεν. ANTON.

καγ'. Ὡς δ' οὐδ' ἂν ¹δυνηθεύμεν τὴν ἀρχὴν ταύτην καταστήσασθαι, ταχέως οἶμαι δηλώσειν. ἦν γὰρ μετὰ μυρίων ταλάντων οὐχ οἰοί τ' ἡμεν διαφυλάξαι, πῶς ἂν ταύτην ἐκ τῆς παρουσίας ἀπορίας κτήσασθαι ¹δυνηθεύμεν, ἄλλως τε καὶ χρωμένοι τοῖς ἤθεσιν, οὐχ οἷς εἰλάβομεν, ἀλλ' ^b οἷς ἀπώλεσαμεν αὐτήν;

καδ'. Ὡς τοίνυν οὐδὲ δεδομένην δεῖσθαι τῇ πόλει συμφέρει, δοκεῖτέ μοι τάχιςτ' ἂν ἐκεῖθεν καταμαθεῖν. μάλλον δὲ καὶ περὶ τούτων βούλομαι μικρὰ προειπεῖν· δεδοικα γὰρ, μὴ διὰ τὸ ²πολλοῖς ἐπιτιμῶν δοῶν τισὶ ³προσηρῆσθαι τῆς πόλεως καταγορεῖν.

κε'. Ἐγὼ δ', εἰ μὲν πρὸς ἄλλους τινὰς οὕτως ἐπεχείρου διέξάναι περὶ τῶν πραγμάτων, εἰκότως ἂν εἶχον τὴν αἰτίαν ^c ταύτην· νῦν δὲ πρὸς ὑμᾶς ποιῶμαι ταῖς λόγους, οὐ διαβάλλειν ⁴ἐτέροις ἐπιθυμῶν, ἀλλ' αὐταῖς ⁵βουλούμενος παῦσαι τῶν τοιούτων ἔργων, καὶ τὴν εἰρήνῃ, περὶ ἧς ἅπας ὁ λόγος ἐστὶ, βεβαίως καὶ τὴν πόλιν καὶ ⁶τοὺς ἄλλους Ἑλληνας ἀγαγεῖν. ἀνάγκη δὲ τοὺς νουθετοῦντας καὶ τοὺς καταγοροῦντας τοῖς μὲν λόγοις χρῆσθαι παραπλησίως, ταῖς δὲ ⁷διανοίαις ἔχειν ⁸ἀλλήλοισι ὡς ἂν τ' ἐναντιωσιότητος. ὥστε ^d περὶ τῶν ταυτὰ λεγόντων οὐκ ⁹ἀεὶ προσήκει τὴν αὐτὴν ὑμᾶς γνώμην ἔχειν, ἀλλὰ ταῖς μὲν ἐπὶ ἐλαβῆ λοιδοροῦντας μισεῖν ὡς κακόνους ὄντας τῇ πόλει, τοὺς δ' ἐπ' ¹⁰ὠφελίᾳ νουθετοῦντας ἐκαινεῖν καὶ ¹¹βελτίστους τῶν πολιτῶν νομίζειν, καὶ τούτων αὐτῶν μάλιστα τὸν ἐναργέστατα δυνάμενον δηλώσει τὰς τε ποησίας τῶν πράξεων καὶ ταῖς συμφορὰς τὰς ἀπ' αὐτῶν γιγνομένας. ¹²οὗτος γὰρ ἂν τάχιςτα ποιῆ ^e 178 σπειν ὑμᾶς, μισήσαντας ἃ δεῖ, βελτιάνων ἐπιθυμήσαι πραγμάτων. ὑπὲρ μὲν οὖν τῆς τῶν λόγων τραχύτητος καὶ τῶν

¹ δυνηθεύμεν A. C. L.

² πολλοῖσι A. C. L.

³ προσηρῆσθαι A. C. L.

⁴ πρὸς ἐτέροις A. C. L.

⁵ ὑμᾶς βουλ. A. C. L.

⁶ τοὺς Ἑλλ. τοὺς ἄλλους A. C. L.

⁷ διανοίαις L.

⁸ ἀλλήλοισι A. L.

⁹ ἀεὶ οἱ. A. C. L.

¹⁰ ὠφελίᾳ A. C. L.

¹¹ βελτίους L.

¹² οὕτω A. C. L.

Μετὰ μυρίων ταλάντων] Cf. Demosth. Olynth. Γ. §. 9. Thucyd. ii. 13. Andocid. de Pso. cum Laeod. §. α'. et Aeschin. de male gesta leg. §. α'.

Ἐπιθύειν] Hoc interrumpit se orator et pergit de demost. §. κ'.

Καταγοροῦντας] Sogaar. l. c. p. 95. mutari suadet in καταγορεύτας, quoniam prox

pariter opponit λοιδοροῦντας et νουθετοῦντας. LIANO.

Τὰς μὲν διανοίας κ. τ. λ.] Οἱ μὲν γὰρ νουθετοῦντας ἐπ' ὠφελίᾳ τῶν ἀμαρτανῶν καθεύδοντες, καθῶς τούτων τὴν νουθετοῦντων βουλήματα· οἱ δὲ καταγοροῦντες, καθῶς ὅτις τῶν ἀμαρτανῶν, ἐπὶ τῶν ἐπιθυμῶν μάλιν ἢ ἐπιθυμῶν αὐτὴν ταῦτο ποιῶσι. COL.

εἰρημέτων· καὶ τῶν ῥηθῆσασθαι μελλόντων ταυτ' ἔχω λέγειν
πρὸς ὑμᾶς· ἔδει δ' ἀπέλιπον, πάλιν ποιήσομαι τὴν ἀρχήν.

174 κς'. Ἐφασκεν γὰρ· ἐκείθεν κάλλιστ' ἂν ὑμᾶς καταμα-
θαῖν, εἰς οὐ¹ συμφέροι λαβεῖν τὴν κατὰ θάλασσαν ἀρχήν,
εἰ σκεψάσθε τίνα τρόπον ἢ πόλιν² διέκειτο, πρὶν τὴν δύνα-
μιν ταύτην κτήσασθαι, καὶ πῶς ἐπειδὴ κατέσχεν αὐτήν· ἦν
γὰρ ταῦτα παρ' ἀλλήλα τῇ δακνοῖα θεωρήσῃτε, γινώσκοντες³
³ ὅσων κακῶν αἰτία τῇ πόλει γέγονεν.

εζ'. Ἡ μὲν τοίνυν πολιτεία τοσούτων βασιλέων ἦν καὶ
b κρείττων ἢ τότε τῆς ὑστερον καταστάσεως, ὅσα περ' Ἀρι-
στείδης καὶ Θεμιστοκλῆς καὶ Μιλτιάδης ἄνδρες ἀμείνους
ἦσαν Ἰγερβόλου καὶ Κλεοφῶντος καὶ τῶν νῦν δημηγορούν-
των· τὸν δὲ δῆμον εὐρήσετε τὸν τότε πολιτευόμενον σὺν
ἀργίας οὐδ' ἀπορίας οὐδ' ἐλπίδων κενῶν ὄντα μεστὸν, ἀλλὰ
κατὰ μὲν δυνάμενον ἐν ταῖς μάχαις⁴ ἀπάντας τοὺς εἰς τὴν
χώραν εἰσβάλλοντας, ἀριστεῖον δ' ἀξιούμενον ἐν πότι
ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος κινδύνοις, οὕτω δὲ πιστευόμενον ὥστε καὶ
c πλείστας⁵ αὐτῶ τῶν πόλεων ἐποιήσας⁶ ἐγχειρίσαι σφῶας
αὐτάς. ταύτων δ' ὑπαρχόντων, ἀντὶ μὲν τῆς πολιτείας τῆς
παραπᾶσιν εὐδοκίμουσῃς ἐπὶ σοιαύτην ἀπολασίαν ἢ δύ-
ναμιν ἡμᾶς αὐτῇ προήγαγον, ἦν οὐδεὶς ἂν⁷ ἀνθρώπων ἐπαι-
νήσειν· ἀντὶ δὲ τοῦ νικᾶν τοὺς ἐπιστρατεύοντας οὕτω τοὺς
πολίτας ἐπαίδευσεν, ὥστε μηδὲ πρὸ τῶν τειχῶν πολμῶν
ἐπιξένει τοῖς πολεμίοις· ἀντὶ δὲ τῆς εὐνοίας τῆς παρὰ τῶν
d συμμάχων αὐτοῖς ὑπαρχούσης καὶ τῆς δόξης τῆς παρὰ
τῶν ἄλλων Ἑλλήνων εἰς⁸ τοσούτον μῖσος κατέστησεν, ὥστε
παραπᾶ μικρὸν ἐλθεῖν ἐξανδραποδισθῆναι τὴν πόλιν, εἰ μὴ
Λακεδαιμονίων τῶν ἐξ ἀρχῆς πολεμούντων εὐνουστέρων
εὐτύχομεν ἢ τῶν πρότερον ἡμῖν συμμάχων ὄντων. οἷς οὐκ ἂν

¹ συμφέροι L. ² πόλιν A. C. L. ³ γινώσκον A. C. L. ⁴ πάντας A. C. L.

⁵ αὐτοῖς A. L.

⁶ ἐγχειρίζον A. C. L.

⁷ τῶν ἀνθρώπων A. L.

⁸ τοσούτο μῖσος A. C. L.

Ἐφασκεν] Dicebam, i. e. dicere insti-
tuebam. ΔΥΟΞΕ.

Κάλλιστ' ἂν] Γράφει μέλλιστ' ἂν κ. τ. λ.

Cor.

Ἰγερβόλου καὶ Κλεοφῶντος] Οὗς κωμῶδι
καὶ Ἀριστοφάνει, Κλεοφῶντα μὲν Βατρ. 678.

τῶν δ' Ἰγερβόλου Εὐστ. 689. IDEM.

αὐτῶ] Τῷ δήμῳ. IDEM.

Εἰ μὴ Λακεδαιμονίων κ. τ. λ.] Cum in

condilio Græcorum [post Lysandri vi-
ctoriam] deliberaretur, utrum Athenæ
excindendæ essent et civis sub corona
vendendi; quæ quidem Thebanorum et
Corinthiorum sententiâ fait: Archidamus
negavit se commissurum, at Græcia fieret
ιτερόφθαλμος; cujus oculus Sparta unus
esset, alter Athenæ. WOLF. Cf. Ulpian.
ad Demosth. π. Παράκριβ. §. κβ'.

δικαίως ἐγκαλοῖμαι, ὅτι χαλεπῶς πρὸς ἡμᾶς διετέθησαν· οὐ γὰρ ὑπάρχοντες, ἀλλ' ἀμυνόμενοι καὶ πολλὰ καὶ δεινὰ παθόντες τοιαύτην γνώμην ἔσχον περὶ ἡμᾶς.

174 κή. Τίς γὰρ ἂν ὑπέμεινε τὴν ἀσέλγειαν τῶν πατέρων ἢ τῶν ἡμετέρων, οἱ ¹ συναγαγόντες ἐξ ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος τοὺς ἀργοτάτους καὶ τοὺς ἀπασῶν τῶν πονηριῶν μετέχοντας, πληροῦντες τούτων τὰς τριήρεις, ἀπηχθάνοντο τοῖς Ἕλλησι, καὶ τοὺς μὲν βελτίστους τῶν ἐν ταῖς ἄλλαις ¹⁷⁵ πόλεσιν ἐξέβαλλον, τοῖς δὲ πονηροτάτοις τῶν Ἑλλήνων τάκεινων δένεμον; ἀλλὰ γὰρ εἰ τολμήσαμεν περὶ τῶν ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις γενομένων ἀκριβῶς διελεῖν, ὑμᾶς μὲν ἴσως ἂν ποιήσαμεν βέλτιον βουλευσασθαι περὶ τῶν ² παρόντων, αὐτὸς δ' ἂν διαβληθεῖν· εἰδῶτε γὰρ μισεῖν οὐχ οὕτω τοὺς αἰτίους τῶν ἀμαρτημάτων ὡς τοὺς κατηγορούμεντας αὐτῶν. τοιαύτην οὖν ὑμῶν γνώμην ἔχόντων, δεδοικα μὴ ³ βπειρώμενος ὑμᾶς εὐεργετεῖν αὐτὸς ἀπολαύσω τι φλαῦρον. οὐ μὴν ἀποστήσομαι παντάπασις ὧν διανοήθη, ἀλλὰ τὰ μὲν πικρότατα καὶ μάλιστα ἂν ὑμᾶς λυπήσοντα παραλείψω, μνησθήσομαι δὲ τούτων ³ μόνον, ἐξ ὧν γνώσεσθε τὴν ἄνοιαν τῶν τότε πολιτευομένων.

κθ'. Οὕτω γὰρ ἀκριβῶς εὕρισκον ἐξ ὧν ἄνθρωποι μάλιστα ἂν μισηθεῖεν, ὥστ' ἐψηφίσαντο τὸ περιγιγνόμενον ἐκ τῶν φόρων ἀργύριον, διελόντες κατὰ τάλαντον, εἰς τὴν ὀρχήστραν τοῖς Διονυσίοις ⁴ εἰσφέρειν, ἐπειδὴν πλήρες ἦ τὸ θέατρον· καὶ τοῦτ' ἐποίησαν, καὶ παρεισῆγον τοὺς παῖδας τῶν ἐν τῷ πολέμῳ τετελευτηκότων, ἀμφοτέροις ἐπιδεικνύμετες, τοῖς μὲν συμμάχοις τὰς τιμὰς τῆς οὐσίας αὐτῶν ὑπὸ

¹ συναγόντες A. C. L.

² ἄλλων A. C. L.

³ μίσω C.

⁴ εἰσφέρειν A. L.

Ποιήσαμεν] Malim fecimus. WOLF.

Mā — ἀπολαύσω τι φλαῦρον] ne ipse quid mali putat. LANG. Λίσιππος, ἐξ ὑμῶν. COR.

Τοῖς Διονυσίοις εἰσφέρειν] Ὁ λόγος τοιαύτην ἴσταν Ἀθηναῖοι τὸ ἐκ τῶν φόρων περιγιγνόμενον ἀργύριον καὶ εἰς τὴν ἄρχήστραν ἀποκαίμην ἐν τοῖς Διονυσίοις, ὥστε θελαδὴ πλείστοι ξίνα ἐπιδήμιον κατὰ θίαν Ἀθήνησι, ἐπιδεικνύμενοι τούτους τὸν πλοῦτον καὶ τὴν εὐδαιμονίαν, εἰσφέρειν ὡς ἐν κομπῇ εἰς τὸ θέατρον, καὶ οἱ φέροντες ἰβάσταν αὐτὸ κατὰ τάλαντον, ἵνα καὶ οἱ ἔτιοι ἀριθμῶν ἔχουν τὸν πλοῦτον τῶν Ἀθηναίων. IDEM.

Παρεισῆγον τοὺς παῖδας] Nam pupillorum, qui in bellis pro patria gestis oc-

cubuerant, ad virilem usque statum publice alebantur et instituebantur; jamque adulti pauperum donabantur. Haec de re agit in Epitaphio Platonis et Demosthenis, itemque apud Laertium in vita Solonis. WOLF. Et fusc apud Aeschin. c. Ctesiph. §. 64.

Τὰς τιμὰς τῆς οὐσίας αὐτῶν] Τὰ χρήματα, ἃ ἰθασημολόγησαν, εἰσφέροντες καὶ τὰς συντάξεις ὑποτελοῦντες. WOLF. Intellige pecunias a sociis collatas et Athenae depositas ad bellum Persicum, quaeque oratores quidam perveris Atheniensibus suaserant inter se dividenda. AUGER. estimationem facultatum sociorum.

μισθωτῶν εἰσφερομένας, τοῖς δ' ἄλλοις Ἑλλησι τὸ πλῆθος τῶν ὄρφανῶν καὶ τὰς συμφορὰς τὰς διὰ τὴν πλεονεξίαν ταύτην γιγνομένας. καὶ ταῦτα δρῶντες αὐτοὶ τε τὴν πέλιον εὐδαιμόνισον, καὶ πολλοὶ τῶν νῦν οὐκ ἐχόντων ἐμακάριζον αὐτήν, τῶν μὲν συμβήσεσθαι διὰ ταῦτα μελλόντων οὐδεμίαν ποιοῦμενοι πρόνοιαν, τὸν δὲ πλοῦτον θαυμάζοντες καὶ ζηλοῦντες, ὅς ἀδίκως εἰς τὴν πόλιν εἰσελθὼν καὶ τὸν δικαίως ὑπάρξαντα διὰ ταχέων ἡμελλε προσαπολεῖν. εἰς τοῦτο γὰρ κατέστησαν τῶν μὲν οἰκείων ἀμελείας, τῶν δ' ἄλλοι-
 e τριῶν ἐπιθυμίας, ὥστε Λακεδαιμονίων ἐμβεβληκότων εἰς τὴν χώραν καὶ τοῦ τείχους ἦδη τοῦ Ἐκελείασιν ἔστη- 175
 κότης εἰς Σικελίαν τριήρεις ἐπλήρουν, καὶ οὐκ ἠσχύνοντο τὴν μὲν πατρίδα τεμνομένην καὶ πορθουμένην περιορῶντες, ἐπὶ δὲ τοὺς οὐδὲν πάποτ' εἰς ἡμᾶς ἐξαμαρτόντας ἄστρα-
 176 τιάν ἐκπέμποντες, ἀλλ' εἰς τοῦτο ἀφροσύνης ἦλθον, ὥστε τῶν προαστείων τῶν οἰκείων οὐ κρατοῦντες Ἰταλίας καὶ Σικελίας καὶ Καρχηδόνας ἀρξέειν προεδόκησαν. τοσοῦτον δὲ δῖνηεν γὰρ ἀνοία πάντων ἀνθρώπων, ὥστε τοὺς μὲν ἄλλους αἰ συμφοραὶ συστέλλουσι καὶ ποιοῦσι ἔμφρονεστέρους, ἐκεῖνοι δ' οὐδ' ὑπὸ τούτων ἐπαιδεύθησαν. καίτοι πλείοσι καὶ μείζοσι κακοῖς περιέπεσον ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ταύτης τῶν ἐν ἅπαντι τῷ χρόνῳ τῇ πόλει γεγενημένων. εἰς Αἴγυπτον μὲν ἕγε διακόσιαι πλεύσασαι τριήρεις αὐτοῖς πληρώμασι διεφθάρησαν, περὶ δὲ Κύπρον πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἐν δὲ τῷ Πόντῳ μυρίους ὀπλίτας αὐτῶν καὶ τῶν συμμαχῶν ἀπώλεσαν, ἐν Σικελίᾳ δὲ τέτταρας μυριάδας καὶ τριήρεις τετταράκοντα καὶ διακοσίας, τὸ δὲ τελευταῖον ἐν Ἑλλησπόντῳ διακοσίας. τὰς δὲ κατὰ δέκα καὶ ἑπέντε καὶ πλείους τούτων ἀπολλυμένας καὶ τοὺς κατὰ χιλίους καὶ

¹ ἡμελλε A. C. L. ² Δικελικῶ συντετακίτος A. L. ³ μὲν om. A. L.
⁴ στρατιὰς C. L. ⁵ σφραγιστίρους A. C. L. ⁶ αὐτῶν A. L.
⁷ γὰρ L. ⁸ πνυτετακίτα C.

Augeras, cuius versio hoc toto loco trunca est, vertit pecunias. LANG.

[Εἰσφερομένας] Malim εἰσφερομένης. IDEM.

[Δικελικῶν] Ἡ Δικελία τῆς Ἀττικῆς ἐν Ἀθῆναις ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ μέγιστα εἰκοσι καὶ ἑκατὸν, ἢ Ἄγις ἡ Λακεδαιμονίων βασιλεὺς κατὰ τῶν Ἀθῆναις ἐπιχρῆσθαι. Θουκυδ. 2. iv — κ. κζ'. COR.

[Εἰς Σικελίαν τριήρεις ἐπλήρουν] Τὸ Ἰταλίης

τριήρεις ἑλλήνων στρατιωτῶν συμφορομένην (ἢ συμφορομένηας) εἰς Σικελίαν. IDEM.

[Συστέλλουσι] Μετρωτίρους ποιοῦσιν. IDEM.

[Μὲν γὰρ] Malim μὲν γὰρ. WOLF.

[Αὐτοῖς πληρώμασι] Sub. σύν. AUGER. Κατὰ δέκα καὶ πέντε] F. leg. κατὰ δέκα καὶ δέκα πέντε. Gallies des pertes de vaisseaux par dix, par quinze. IDEM. Reote, credo. LANG.

δισχολίαις ἀποθνήσκοντας τίς ἂν ἐξαριθμήσει; πλὴν ¹ ἂν ἦν τοῦτο τῶν ἐγκυκλίων, ταφῆς ² ποιεῖν καθ' ἕκαστον ³ τὸν ἐμιαυτὸν, εἰς ἃς πολλοὶ καὶ τῶν ἀστυγείτων καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐφοίτων, οὐ συμπευθίσαντες τοὺς τεθνεώτας, ἀλλὰ ⁴ συναθροσόμενοι ταῖς ἡμετέροις συμφοραῖς. ⁵ τελευτῶντες δ' ἔλαδον σφῶς αὐταὺς τοὺς μὲν τάφους τοὺς δημοσίους τῶν πολιτῶν ἐμπλήσαντες, ταῖς δὲ φρατρίαις καὶ τὰ ^d γραμματεῖα τὰ ληξιαρχικὰ τῶν οὐδὲν τῇ πόλει προσηκότων. γνοίη δ' ἂν τις ἐκείθεν μάλιστα τὸ πλῆθος τῶν ^e ἀπολλυμένων· τὰ γὰρ γένη τῶν ἀνδρῶν τῶν ὀνομαστοτάτων, καὶ τοὺς οἴκους τοὺς μεγίστους, οἱ καὶ ταῖς τυραννικαῖς στάσεις καὶ τὸν Περσικὸν πόλεμον διέφυγον, εὐρήσομεν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, ἧς ἐπιθυμοῦμεν, ἀναστάτους γεγενημένους. ὥστ', εἴ τις σκοπεῖσθαι βούλοιο περὶ τῶν ἄλλων, ὥσπερ πρὸς ^e ⁷ δεῖγμα τοῦτ' ἀναφέρων, ⁸ φανείμεν ἂν μικροῦ δεῖν ἀντηλαγαμένοι.

176 λ'. Καίτοι χρεὶ πόλιν μὲν εὐδαιμονίζειν μὴ τὴν ἐξ αἰπάντων ⁹ τῶν ἀνθρώπων εἰκῆ πολλοὺς πολίτας ἀφροΐζουσαν, ἀλλὰ τὴν τὸ γένος τῶν ἐξ ἀρχῆς τὴν πόλιν ¹⁰ οἰκιστῶν μαῖλλον τῶν ἄλλων διασώζουσαν, ἀνδρας δὲ ζηλοῦν μὴ τοὺς τὰς τυραννίδας κατέχοντας μηδὲ τοὺς ¹¹ μείζων 177 ¹² δυναστεῖαν τοῦ δικαίου κεκτημένους, ἀλλὰ τοὺς ἀξίους μὲν ὄντας τῆς μεγίστης τιμῆς, στέργοντας δὲ ἐπὶ ταῖς ὑπὸ τοῦ πλήθους δίδομένας δωρεαῖς. ταύτης γὰρ ¹³ ἔξιν οὐτ' ἀνὴρ οὔτε πάλιν λαβεῖν ἂν δύνακτο σπουδαιότεραν οὐδὲ ἀσφαλεστέρα οὐδὲ πλείονος ἀξίειν· ¹⁴ ἢ περὶ οἱ περὶ τὰ Περσικὰ γενόμενοι σχόντες οὐχ ὁμοίως ταῖς λησταῖς ἐβίωσαν, τότε μὲν πλείω τῶν ἰκανῶν ἔχοντες, τότε δ' ἐν σιτοδείαις καὶ πό- ^b λιορκίαις καὶ τοῖς μεγίστοις κακοῖς κωδυστώτες, ἀλλὰ περὶ

¹ ἦν τούτων τῶν ἐγκ. C. ἦν τούτων τῶν ἐγκ. ὅταν A. L.

² ποιεῖσθαι A. C. L.

³ τὸν ὄμ. A. C. L.

⁴ ἰσποθνήσκοντες A. C. L.

⁵ τιτυθίσαντες A. C. L.

⁶ ἀπολλυμένων C.

⁷ παράδειγμα A. C. L.

⁸ φανείμεν A. C. L.

⁹ ὅσα ὄμ. A. C. L.

¹⁰ οἰκιστῶν A. C. L.

¹¹ μείζων A.

¹² δυναστείας A. L.

¹³ ἰσποθνήσκοντες A. C. L.

¹⁴ ὁμοίως A.

φρατρίαι] Tribus Athenis dividebantur in tres partes, quæ dicebantur φρατρίαι [curiæ]. AUSB.

τὰ γραμματεῖα τὰ ληξιαρχικὰ] Erant tabulae, in quas inscribentibus paberes jam sum extolito facti, et in quas passim referebantur omnium civium nomina.

IDEM.

ἔω τῆς ἀρχῆς] Τῆς κατὰ Θάλατταν. CORD.

Ἄρτιλλαγαμένοι] Ἄλλοι ἄντ' ἄλλων γα- κόντες. IDEM.

Τῆς μεγίστης τιμῆς] I. e. ἰσημιτίας. LAKO.

μὲν τὴν προφῆν τὴν καθ' ἡμέραν αὐτ' ἐν ἐκείναις αὐτ' ἐν
 ὑπερβαλαῖς ὄντες, ἐπὶ δὲ τῇ τῆς πολιτείας ἀδικαιώσῃ καὶ
 πᾶσι ἀρεταῖς ταῖς αὐτῶν φιλοτιμοῦμενοι καὶ τὸν βίαν ἡδίων
 τῶν ἄλλων διόφροντες. ἂν ἀμελήσαντες οἱ γενόμενοι μετ' ἐκεί-
 νους οὐκ ἀρχὴν ἀλλὰ τυραννεῦν ἔπεδύμησαν, ἃ δοκεῖ μὲν
 σὴν αὐτῆν εἶχειν δύναμιν, πλείω ταν δ' ἄλλων κεχαρίσται·
 τὴν μὲν γὰρ ἀρχαίων ἔργον ἐστὶ τοὺς ἀρχομένους ταῖς
 αὐτῶν ἐπιμελείαις ποιῆν εὐδοκίμονεστέρους, ταῖς δὲ τυραν-
 νοῖς ἔδος καθίσταται ταῖς τῶν ἄλλων φάταις καὶ κακοῖς
 αὐταῖς ἡδοναῖς παρασκευάζειν. ἀνάγκη δὲ τοὺς τοιοῦτοις
 ἔργους ἐπιχειροῦντας τυραννικαῖς καὶ ταῖς συμφοραῖς περι-
 πίπτειν, καὶ τοιαῦτα πάσχειν οἷά φεβ' ἂν καὶ τοὺς ἄλλους
 ὀφείωσιν. ἃ καὶ τῇ πόλει συνέπεσεν· ἀντὶ μὲν γὰρ τοῦ
 φρουρεῖν ταῖς τῶν ἄλλων ἀκροπόλεις τῆς αὐτῶν ἐπέειδον τοὺς
 πολέμιους κυρίους γενομένους· ἀντὶ δὲ τοῦ παιδάς ὁμήρους
 λαμβάνειν, ἃ ποσπῶντες ἀπὸ πατέρων καὶ μητέρων,
 πολλοὶ τῶν πολιτῶν ἠναγκάσθησαν τοὺς αὐτῶν ἐν τῇ πο-
 λιτικῇ χεῖρον παιδεύειν καὶ τρέφειν ἢ προσῆκεν αὐτοῖς·
 ἀντὶ δὲ τοῦ γεωργεῖν τὰς χώρας τὰς ἀλλοτρίαις πολλῶν
 ἔσθ' οὐδ' ἰδοῖν αὐτοῖς ἐξέγενετο τὴν αὐτῶν.

λα'. "Ὅσ' εἰ τις ἡμᾶς ἐρητύσειεν, εἰ δεξαίμεθ' ἂν το- 177
 σφούρον χρόνον ἀρχόμενοι τοιαῦτα παρῴσοιεν τῆν πόλιν ἐπι-
 δεῖν, τίς ἂν ὁμολογήσειε, πλὴν εἰ τις παντάπασιμ ἀπονε-
 μοσμένος ἐστὶ, καὶ μὴ ἰερῶν μήτε γονίμων μήτε παιδῶν
 μητ' ἄλλου μηδεὸς φροντίζει πλὴν τοῦ χρόνου μῆνον τοῦ
 178 καθ' αὐτῶν; ἂν οὐκ ἄξιον τὴν διανοίαν ζῆλαυν, ἀλλὰ πολὺ
 μᾶλλον τῶν πολλῶν πρόνοιαν ἀπάντων τῶν τοιοῦτων ποιη-
 μένον, καὶ μηδὲν ἔστω ὑπὲρ τῆς κοινῆς ὁφέλης ἢ τῆς ἰδίας

¹ ἐπιχειροῦσαν A. C. L. ² ἀποσπῶντας A. C. L. ³ τῇ om. A. C. L.
⁴ ἀπονεμοσμένος A. C. L. ⁵ εἰ μὴ τις A. C. L. ⁶ φροντίζου A. C. L.
 μήνου A. C. L. ⁷ παντάπασιμ A. C. L.

τῆς αὐτῶν] So. πόλιος. Nam captis asserum, ut in Panegyrica; vel sexaginta
 Athenis neque Laedæssimos neque Ma- quinqne, ut in Panathenaica scriptum
 cedonas aroam occupasse tradunt, sed est. WOLF.
 praesidium in Manychia fuisse colloca-
 tum. WOLF.
 Ἀπονεμοσμένος] F. ἀποσπῶντας. IDEM.
 δεξαίμεθ' ἂν] ἴσως δεξαίμεθα. COR.
 τῶν χρόνων] So. ὅσην ἐπὶ πρόνοιαν.
 Fuit aptum id tempus vel septuaginta
 annorum, ut in Panegyrica; vel sexaginta
 quinqne, ut in Panathenaica scriptum
 est. WOLF.
 ἀπονεμοσμένος] Cf. Theophrast. Char. vi.
 τοῦ χρόνου μῆνον τῆν καθ' αὐτοῦ] sine vix
 tempus, sive gloria post mortem securus.
 LANG.
 τῶν κοινῶν] Scil. ἰερῶν, γονίω, etc.
 IDEM.
 3 i

φιλοτιμουμένων, καὶ προαιρουμένων μέτριον εἶον μετὰ δικαιοσύνης μάλλον ἢ μέγαν¹ πλοῦτον μετ' ἀδικίας. καὶ γὰρ οἱ πρόγονοι τοιαύτους αὐτοὺς παρασχόντες τὴν τε πόλιν εὐδαιμονεστάτην τοῖς² ἐπιγιγνομένοις παρέδοσαν καὶ τῆς αὐτῶν ἀρετῆς ἀθάνατον τὴν μνήμην κατέλιπον. ἐξ ὧν ἀμφότερα³ ῥαδίον ἐστὶ καταμαθεῖν, καὶ τὴν χώραν ἡμῶν, ὅτι δύναται τρέφειν ἀνδρας ἀμείνους τῶν ἄλλων, καὶ τὴν καλουμένην μὲν ἀρχὴν οὖσαν δὲ συμφορὰν, ὅτι πέφυκε χεῖρους ἅπαντας ποιεῖν τοὺς χρωμένους αὐτῇ.

λβ'. Μέγιστον δὲ τεκμήριον οὐ γὰρ μόνον ἡμᾶς ἀλλὰ καὶ τὴν Λακεδαιμονίων πόλιν διέφθειρεν,⁴ ὥστε τοῖς εἰθισμένοις ἐπαινεῖν τὰς ἐκείνων ἀρετὰς οὐχ οἷόν τ' ἐστὶν εἰπεῖν⁵ τοῦτον τὸν λόγον, ὡς ἡμεῖς μὲν διὰ τὸ δημοκρατεῖσθαι κακῶς ἐχρησάμεθα τοῖς πράγμασιν,⁶ εἰ δὲ Λακεδαιμόνιοι ταύτην τὴν δύναμιν⁷ παρέλαβον, εὐδαιμόνας ἂν καὶ τοὺς ἄλλους καὶ σφᾶς αὐτοὺς⁸ ἐποίησαν. πολὺ γὰρ ᾤαττον ἐν ἐκείνοις ἐπεδείξατο τὴν φύσιν τὴν αὐτῆς· τὴν γὰρ πολιτείαν, ἣν⁹ ἐν ἑπτακοσίοις ἔτεσιν οὐδεὶς οἶδεν οὐδ' ὑπὸ κινδύνῳ οὐδ' ὑπὸ συμφορῶν κινήσεισαν, ταύτην ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ¹⁰ σαλευῖσαι¹¹ καὶ λυθῆναι παρὰ μικρὸν ἐποίησεν. ἀντὶ γὰρ τῶν καθεστώτων παρ' αὐτοῖς ἐπιτηδευμάτων τοὺς μὲν ἰδιώτας¹² ἐπέπλησεν ἀδικίας, ῥαθυμίας, ἀνομίας, φιλαργυρίας, τὸ δὲ κοινὸν τῆς πόλεως ὑπεροψίας μὲν τῶν συμμάχων, ἐπιθυμίας δὲ τῶν ἀλλοτρίων, ὀλιγωρίας δὲ τῶν ὄρκων καὶ τῶν συνθηκῶν. τοσοῦτον γὰρ ὑπερεβάλλοντο τοὺς ἡμετέρους τοῖς¹³ 178 εἰς τοὺς Ἕλληνας ἀμαρτήμασιν, ὅσον πρὸς τοῖς πρότερον ὑπάρχουσι σφαγὰς καὶ στάσεις ἐν ταῖς πόλεσιν¹⁴ ἐποίησαν, ἐξ ὧν ἀειμνήστους τὰς ἐχθρας πρὸς ἀλλήλους¹⁵ ἔχουσιν. οὕτω δὲ φιλοπολέμους καὶ φιλοκινδύνους διετέθησαν, τὸν ἄλλον

¹ πλοῦτον μέγαν A. C. L.

⁴ α A. C. L.

⁷ σαλευθῆναι A. C. L.

² ἐπιγιγνομένοις A. C. L.

⁵ εἰ παρέλαβον A. C. L.

⁸ ἀπέπλησεν C.

¹⁰ ἔχουσιν A. C. L.

³ ῥαδίον, ὅστις A. C. L.

⁶ ἢ οἱ. A. C. L.

⁹ ἐποίησαντο A. C. L.

καὶ τὴν χώραν, ὅτι δύναται] Pro καὶ ἔτι δύναται ἢ χώρα ἡμῶν — καὶ ὅτι πέφυκε ἢ καλουμένη εἰς. IDEM.

ταύτην τὴν δύναμιν] τὴν κατὰ θάλατταν. CUR.

εἰ παρέλαβον] si suscepissent. LANG.

ἐποίησαν] reddiduros fuisse. IDEM.

Εἰ ἑπτακοσίοις ἔτεσιν] Hic Isocrates disertè tradit etatem qua vixit Lyncurgus, de qua Plutarchus [in Vit. §. α'.] dubitat. AUGER.

πρὸς τῶν ἐπὶ τῶν πόλεσιν] præter ea peccata quæ afferunt. Wolf. putat deesse aut saltem subintelligi κακῶς. LANG.

χρόνοι πρὸς τὰ τοιαῦτα πεφυλαγμένως μᾶλλον τῶν ἄλλων
 179 ἔχοντες, ὥστε οὐδὲ τῶν συμμάχων οὐδὲ τῶν εὐεργετῶν ἀπέ-
 σχοντο τῶν σφετέρων αὐτῶν, ἀλλὰ βασιλεύσαμεν αὐτοῖς εἰς
 τὸν πρὸς ἡμᾶς πόλεμον πλεόν ἢ πεντακισχίλια τάλαντα
 παρασχόντος, Χίων δὲ προθυμώτατα πάντων τῶν συμμάχων
 συγκινδυνεύσαντων τῷ ναυτικῷ, Θηβαίων δὲ μεγίστην ¹ δύ-
 ναμιν εἰς τὸ πεζόν ² συμβαλομένων, οὐκ ³ ἔφθασαν τὴν
 ἀρχὴν κατασχόντες, καὶ Θηβαίοις μὲν εὐδύς ἐπεβούλευσαν,
 b ἐπὶ δὲ τὸν βασιλέα Κλέαρχον καὶ στρατιὰν ⁴ ἀνέπεμψαν,
 Χίων δὲ τοὺς ⁵ μὲν πρώτους τῶν πολιτῶν ἐφυγάδευσαν, τὰς
 δὲ τρήρεις ἐκ τῶν νεωρίων ἐξεκύσαντες ἀπάσας ᾔχοντο
 λαβόντες.

λγ'. Οὐκ ⁶ ἐξήρασε δ' αὐτοῖς ταῦτα ἐξαμαρτεῖν, ἀλλὰ
 περὶ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἐπόρθουν μὲν τὴν ἤπειρον, ὕβριζον
 δὲ τὰς νῆσους, ἀνῆρουν δὲ τὰς ἐν Ἰταλίᾳ καὶ Σικελίᾳ πολι-
 τείας καὶ ⁷ τυράννους καθίστασαν, ἐλυμαίνοντο δὲ τὴν Πελο-
 c πόννησον καὶ μεστὴν στάσεων καὶ ⁸ πολέμων ἐποίησαν. ἐπὶ
 ποίαν γὰρ τῶν πόλεων οὐκ ἐστράτευσαν; ἢ περὶ τίνας
 αὐτῶν οὐκ ἐξήμαρτον; οὐκ Ἠλείων μὲν μέρος τι τῆς χώρας
 ἀφείλοντο, τὴν δὲ γῆν ⁹ τὴν Κορινθίων ἔτεμον, Μαντινέας
 δὲ διέκισαν, Φλιασίους δὲ ἐξεπολιόρκησαν, εἰς δὲ τὴν Ἀρ-
 γείων ¹⁰ εἰσέβαλον, οὐδὲν δὲ ¹¹ ἐπαύσαντο τοὺς μὲν ἄλλους
 κακῶς ποιοῦντες, αὐτοῖς δὲ τὴν ἦτταν τὴν ἐν Λεύκτροις
 παρασκευάζοντες; ἦν φασί τινες αἰτίαν ¹² γεγενηῆσθαι τῇ
 d Σπάρτῃ τῶν κακῶν, οὐκ ἀληθῆ λέγοντες· οὐ γὰρ διὰ ταύτην
 ὑπὸ τῶν συμμάχων ἐμισήθησαν, ἀλλὰ διὰ τὰς ὕβρεις τὰς
 ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις καὶ ταύτην ἠττήθησαν καὶ περὶ
 τῆς αὐτῶν ἐκινδύνευσαν. καὶ δὲ τὰς αἰτίας ἐπιφέρειν οὐ τοῖς
 κακοῖς τοῖς ἐπὶ τῇ τελευτῇ γιγνομένοις, ἀλλὰ τοῖς πρώτοις
 τῶν ἀμαρτημάτων, ἐξ ὧν ἐπὶ τὴν τελευτὴν ταύτην κατη-

¹ δύναμιν om. A. C. L.⁴ ἰξίοντες A. C. L.⁷ τυραννίδας A. C. L.¹⁰ ἰσθαλα A. C. L.² ἰσχὴν συμβαλ. A. C. L.⁵ πρώτους μὲν A. C. L.⁸ καλῶν καὶ στάσεων A. C. L.¹¹ ἐπαύσαντο A. C. L.³ ἔφθασαν A. C. L.⁶ ἔρασε A. C. L.⁹ τῶν A. C. L.¹² γεγενησθαι A. C. L.

Οἷα ἰφθαλα — κα] viz tamen principi-
 patum occupaverunt, quum etc. IDEM.
 Historium vide ap. Diod. Sic. l. xv.
 p. 342. et xiv. p. 249.

Τίνας αὐτῶν] Scil. τῶν πόλεων. Hic
 autem agitur praesertim de urbibus soci-

orum. AUGER.

Μαντινέας δὲ διέκισαν] Hujus historiam
 praeter Xenophontem [Hell. v. 2.] Plato
 etiam meminit in Symposio. WOLF.

Περὶ τῆς αὐτῶν] de sua ipsorum urbe
 seu patria. LANG.

179 μάχθησαν. ἄς τε ¹ πολλοὶ ἂν τις ἀληθέστερα τυγχάνει λέγειν, εἰ φαίη τότε τὴν ἀρχὴν αὐτοῖς γεγενησθαι τῶν συμφορῶν, c ὅτε τὴν ἀρχὴν αὐτῆς θαλάττης παρελαίβωνον, ἐκτῶν τὸ ² τε δύναμιν οὐδὲν ὁμοίαν τῇ πρότερον ὑπαρχούσῃ. διὰ μὲν γὰρ ³ τὴν κατὰ γῆν ⁴ ἡγεμονίαν καὶ τὴν εὐταξίαν καὶ τὴν καρτερίαν τὴν ἐν αὐτῇ μελετωμένην ῥωδίας τῆς κατὰ θαλάτταν 180 ⁵ δυνάμειος ἐπεκράτησαν, διὰ δὲ τὴν ἰσκολασίαν τὴν ἐπὶ ταύτης τῆς ἀρχῆς αὐτοῖς ⁶ ἐγγενομένην ταχέως κακείνης τῆς ἡγεμονίας ⁷ ἀπεστέρηθησαν. οὐ γὰρ ἔτι τοὺς νόμους ἐφύλαττον οὐδὲ παρὰ τῶν προγόνων παρέλαβον, οὐδ' ἐν τοῖς ἡδέσιν ⁸ ἔμμενον οἷς πρότερον εἶχον, ἀλλ', ⁹ ὑπολαβόντες ἐξείναι ποιεῖν αὐτοῖς ὅ τι ἂν βουλευθῶσιν, εἰς πολλὴν ταραχὴν κατέστησαν. οὐ γὰρ ἠδέσαν τὴν ἐξουσίαν, ἧς πάντες εὐχονται τυχεῖν, οἷς δύσχαριστός ἐστιν, οὐδ' οἷς πα- b ραφρονεῖν ποιεῖ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτήν, οὐδ' ὅτι τὴν φύσιν ὁμοίαν ἔχει ταῖς ἐταίραις ταῖς ἐραῖν μὲν αὐτῶν ποσειδαίαις, τοὺς δὲ χρομένους ἀπολλυδαίαις.

αδ'. Καίτοι φανερῶς ἐπιδεδεικται ταύτην ἔχουσα τὴν δύναμιν. τοὺς γὰρ ἐν πλείστοις ἐξουσίαις γεγενημένους ἴδοι τις ἂν ταῖς μαγίσταις συμφοραῖς περιπεπτωκότας, ¹⁰ ἀρξάμενους ἀφ' ἡμῶν καὶ Λακεδαιμονίων. αὐταὶ γὰρ αἱ πόλεις καὶ πολιτευόμεναι πρότερον σωφρονέσταται καὶ δοξᾶν ἔχου- c σαι καλλίστην, ἐπειδὴ ταύτης ἔτυχον καὶ τὴν ἀρχὴν ἐλαβον, οὐδὲν ἀλλήλων διήνεγκαν, ἀλλ', ὡς περὶ προσηύει ¹¹ τοὺς ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐπαρτυριῶν καὶ τῆς αὐτῆς νόσου ¹² διεφθαρμένους, καὶ ταῖς πράξεσι ταῖς αὐταῖς ἐπεχειρήσαν καὶ τοῖς αὐτοῖς ἀμαρτήμασι παρεκπλησθίως ἐχρήσαντο καὶ τὸ τελευταῖον ¹³ ὁμοίως ταῖς συμφοραῖς περὶ αὐτέων. ἡμᾶς τε γὰρ μαινηθέντες ὑπὸ τῶν συμφορῶν καὶ περὶ ἀνδραποδοῦρου d πινδυνεύσαντες ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐσώθημεν, ἐκείνοι τε πάντων αὐτοῖς ἀπολέσαι βουλευθέντων ἐφ' ἡμᾶς καταφυγόντες δι' ἡμῶν τῆς σωτηρίας ἔτυχον. καίτοι πῶς χρὴ τὴν

¹ πολλοὶ ἂν τις πῶς οὐκ ἂν A. L. πῶς οὐκ ἂν τις C. ² δι' L. ³ τῆς A. L. τὴν τῆς C.
⁴ ἡγεμονίας εὐταξίαν A. C. L. ⁵ ἀρχῆς A. C. L. ⁶ γεγενημένων A. C. L.
⁷ ἰσχυρότερον A. C. L. ⁸ ἐμίμενον A. C. L. ⁹ ὑπολαμαβόντες A. C. L.
¹⁰ ἀρξάμενος A. C. L. ¹¹ τοῖς A. C. L. ¹² διεφθαρμένους A. C. L.
¹³ ὁμοίως A. L.

ἀρχὴν ² ταύτην ἐπαίνειν τὴν τὰς τελευταίας οὕτω πονηρὰς ἔχουσαν; ³ ἢ ὡς οὐ μισεῖν καὶ φεύγειν ³ τὴν πολλὰ καὶ θεινὰ ποιεῖν ἀμφοτέρας τὰς πόλεις ἐπάρασαν καὶ παθεῖν ἀναγκάσαν;

- c λέ. Οὐκ ἄξιον δὲ θαυμάζειν, εἰ τὸν ἄλλον χρόνον ἐλάν- 180
θανεν ἅπαντας τοσοῦτων οὖσα κακῶν αἰτία τοῖς ἔχουσιν αὐτῆς, οὐδ' εἰ περιμάχῃτος ἦν ὑφ' ἡμῶν καὶ Ἀκαδεμαϊονίων· εὐρήσετε γὰρ τοὺς πλείστους τῶν ἀνθρώπων περὶ τὰς αἰρέ-
181 σεις τῶν πραγμάτων ἀμαρτάνοντας, καὶ πλείους μὲν ἐπι-
θυμίας ἔχοντας τῶν κακῶν ἢ τῶν ἀγαθῶν, ἀμενον δὲ βου-
λευομένους ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ἢ σφῶν αὐτῶν. καὶ ταῦτ' ἴδοι-
τε ἂν ἐπὶ τῶν μεγίστων· τί γὰρ οὐχ οὕτω γέγονεν; οὐχ ἡμεῖς μὲν ⁴ τοιαῦτα ⁵ προηρούμεθα πράττειν, ἐξ ἃν Λακε-
δαίμονιοι τῶν Ἑλλήνων δεσπόται κατέστησαν, ἐκείνοι δ' οὕτω κακῶς προὔστησαν τῶν πραγμάτων, ὡςδ' ἡμᾶς οὐ
b πολλοὶς ἔτεσιν ὑστερον πάλιν ἐπιπολάσαι καὶ κυρίους γενέ-
σθαι τῆς ἐκείνων σωτηρίας; οὐχ ἢ μὲν τῶν ἀττικίζοντων πολυπραγμοσύνη λακωνίζειν τὰς πόλεις ἐποίησεν, ἢ δὲ τῶν λακωνίζοντων ὕβρις ἀττικίζειν τὰς αὐτὰς ταύτας ἠνάγκα-
σεν; οὐ διὰ μὲν τὴν τῶν ὀμηγορούντων πονηρίαν αὐτὸς ὁ δῆμος ἐπιθύμησε τῆς ὀλιγαρχίας τῆς ἐπὶ τῶν Τετρακοσίων καταστάσεως; διὰ δὲ τὴν ⁶ τῶν Τριάκοντα μαίαν ⁷ ἅπαντες
c δημοτικώτεροι γιγνώσκειν τῶν Φυλῆν καταλαβόντων; ἀλλὰ γὰρ ἐπὶ τῶν ἐλαττόνων καὶ τοῦ βίου τοῦ καθ' ἡμέραν ἐπι-
δειξίειν ἂν τις ⁸ τοὺς πολλοὺς χαίροντας μὲν καὶ τῶν ἐδε-
σμάτων καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων τοῖς καὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν βλάπτουσι, ἐπίκουα δὲ καὶ χαλεπὰ νομίζοντας ἀφ' ἃν ἀμφοτέρα ταῦτ' ἂν ὑφελοῖτο, καὶ καρτερικοὺς εἶναι δοκούντας τοὺς ἐν τούτοις ἐμμένοντας. ⁹ οἱ τινες οὖν, ἐν οἷς

¹ ταύτην ἀρχὴν A. C. L.

³ ὡς δ' οὐ A. C. L.

² τὴν πλεονεξίαν καὶ πολλὰ A. C. L.

⁴ αὐτὰ A. L.

⁵ προηρούμεθα A. C. L.

⁶ ἐπὶ τῶν A. C. L.

⁷ πάντες A. C. L.

⁸ τὴν οἰκ. A. C. L.

⁹ εἰ A. C. L.

[Ἐπιστάται] Τριετηρίδοι τῶν Λακεδαίμονων. COX.

[τῶν ἀττικίζοντων] Atticis partibus faventium. LANG.

[Ἐπὶ τῶν Τετρακοσίων κ. τ. λ.] Pisandri aliorumque conjuratione prevalente, populus tandem consensus ut eligerentur octo viri qui respublicam administrarent. AVON. Cf. Thucyd. viii. 65. seq.

[τῶν Τριάκοντα] Laodæmonii, victores et Albenarum domini facti, xxx oives elegerunt, qui civitatem sub ipsorum beneplacito regerent. Phylis autem castellum Atticæ, quod exales sub xxx tyrannis Thrasylulo duce occuparunt. AVON.

[τοῖς ἐν τούτοις ἐμμένοντας] τῶν ἐκείνων ἀφ' ἃν οὐκ ἔστιν ἐπι τὴν ψυχὴν

αἰεὶ ζῶσι καὶ περὶ ὧν αὐτοῖς μάλλον μέλει, τὰ χεῖρα φαί-
νονται προαιρούμενοι, τί θαυμαστὸν εἰ περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς δ
κατὰ θάλατταν ἀγνοοῦσι καὶ μάχονται πρὸς ἀλλήλους,
περὶ ἧς μηδεὶς πώποτε λογισμὸς αὐτοῖς εἰσῆλθεν;

λς'. Οὐρατε δὲ καὶ τὰς μοναρχίας τὰς ἐν ταῖς πόλεσι
καδισταμέναις, ὅσους ἔχουσι τοὺς ἐπιθυμητάς καὶ τοὺς
εἰσίοιμους ὄντας ὅτι οὖν πάσχειν ὥστε κατασχεῖν αὐτάς· αἷς
τί τῶν δεινῶν ¹ ἢ τῶν χαλεπῶν οὐ πρόσεστιν; οὐκ εὐθύς
ἐπειδὴν λάβωσι τὰς δυναστείας, ἐν τοσοῦτοις κακοῖς εἰσὶν e
181 ἐμπροσθελεγμένοι, ὥστ' ἀναγκάζεσθαι πολεμεῖν μὲν ἅπασι
τοῖς πολίταις, μισεῖν δὲ τούτους ὑφ' ὧν οὐδὲν κακὸν πεπύ-
θασιν, ἀπιστεῖν δὲ ² τοῖς φίλοις καὶ τοῖς ἐταίροις τοῖς αὐτῶν,
παρακατατίθεσθαι δὲ τὴν τῶν σωμάτων σωτηρίαν μισθοφό- 182
ροις ἀνθρώποις οὓς οὐδὲ πώποτ' εἶδον, ³ μηδὲν δ' ἤττον φοβεῖ-
σθαι τοὺς φυλάττοντας ἢ τοὺς ἐπιβουλευόντας, οὕτω δ' ὑπό-
πτως πρὸς ἅπαντας ἔχειν ὥστε μηδὲ τοῖς οικειοτάτοις δια-
ρῆϊν πλεησιάζοντας; εἰκότως συνίσασι γὰρ τοὺς πρὸ αὐτῶν
⁴ τετυραννευκότας τοὺς μὲν ὑπὸ ⁵ τῶν γονέων ἀνηχημένους,
τοὺς δ' ὑπὸ ⁵ τῶν παιδῶν, τοὺς δ' ὑπ' ἀδελφῶν, τοὺς δ'
ὑπὸ γυναικῶν, ἔτι δὲ τὸ γένος αὐτῶν ἐξ ἀνδρώπων ἠφα- b
νισμένον· ἀλλ' ὅμως ὑπὸ τοσαύτας τὸ πλῆθος συμφορὰς
ἐκόντες σφᾶς αὐτοὺς ὑποβάλλουσιν. ὅπου δ' οἱ πρωτεύοντες
καὶ δόξας μεγίστας ἔχοντες τοσοῦτων κακῶν ἐρῶσι, τί δεῖ
τοὺς ἄλλους θαυμάζειν, εἰ τοιούτων ⁶ ἐτέρων ἐπιθυμοῦσιν;

λζ'. Οὐκ ἀγνοῶ δ' ὅτι τὸν μὲν περὶ τῶν τυράννων λόγον
ἀποδέχεσθε, τὸν δὲ περὶ τῆς ἀρχῆς δυσκόλως ἀκούετε· πε-
πάνθατε γὰρ ⁷ πάντων αἰσχιστον ⁸ καὶ βραδυμότατον· ἃ
γὰρ ἐπὶ τῶν ἄλλων οὐρατε, ταῦτ' ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν ⁹ ἀγνοεῖτε. c
καίτοι τῶν φρονίμως διακειμένων οὐκ ¹⁰ ελάχιστον τοῦτο
σημεῖον ἐστίν, ἣν τὰς αὐτάς πράξεις ἐπὶ πάντων ¹¹ τῶν
ὁμοίων ¹² φαίνονται γνωρίζοντες. ὧν ὑμῖν οὐδὲν πώποτ'
ἐμέλησεν, ἀλλὰ τὰς μὲν τυραννίδας ἠγεῖσθε χαλεπὰς εἶναι

¹ τί A. C. L.² καὶ τὰς A. C. L.³ καὶ μηδὲν A. C. L.⁴ τετυραννευκότας A. C. L.⁵ τῶν om. A. C. L.⁶ ἴσων A. C. L.⁷ ἅπαν A. C. L.⁸ καὶ βραδυμότατον om. A. C. L.⁹ ἀγνοεῖτε αὐτῶν A. C. L.¹⁰ ἴσων A. C. L.¹¹ ὁμοίως A. C. L.¹² φαίνονται A. L.

καὶ ἑλαθεράς οὐ μόνον τοῖς ἄλλοις ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔχουσιν αὐτάς, τὴν δ' ἀρχὴν τὴν κατὰ θάλατταν ¹ μέγιστον τῶν ἀγαθῶν, τὴν οὐδὲν ² οὔτε τοῖς πάθεσιν ² οὔτε ταῖς πράξεσι τῶν μοναρχιῶν διαφέρουσιν. καὶ τὰ μὲν ³ Θηβαίων πράγματα νομίζετε πονηρῶς ἔχειν, ὅτι τοὺς περιοίκους ἀδικούσιν, αὐτοὶ δ', οὐδὲν βέλτιον τοὺς συμμάχους διοικῶντες ἢ ⁴ κείνοι τὴν Βοιωτίαν, ἠγεῖσθε πάντα τὰ δέοντα πράττειν.

λη. Ἄν οὖν ἐμοὶ ⁵ πεισθῆτε, παυσάμενοι τοῦ παντῶπασι εἰκῆ βουλεύεσθαι προσέξετε τὸν νοῦν ὑμῖν αὐτοῖς καὶ τῇ πόλει, καὶ φιλοσοφήσετε καὶ σκέψασθε, τί τὸ φοιῆσάν ἐστι ⁶ τῷ πόλῃ τούτῳ, λέγω δὲ τὴν ἡμετέραν καὶ τὴν Λακεδαίμονίαν, ἐκ ταπεινῶν μὲν πραγμάτων ἑκατέραν ὀρμηθεῖσαν ἀρχαί τῶν Ἑλλήνων, ἐπεὶ δ' ἀνυπέβλητον τὴν δύναμιν ἔλαβον, περὶ ἀνδραποδισμοῦ κινδυνεύσαι· καὶ διὰ τίνας αἰτίας Θετταλοὶ μὲν, μεγίστους πλούτους παραλαβῶτες καὶ ⁷ χάραν ἀρίστην καὶ πλείστην ἔχοντες, εἰς ἀπῆριαν καθεστήκασι, Μεγαρεῖς δὲ, μικρῶν αὐτοῖς καὶ φαύλων τῶν ἐξ ἀρχῆς ⁸ ὑπαρχάντων, καὶ γῆν μὲν οὐκ ἔχοντες οὐδὲ λιμένας οὐδ' ἀργυρεῖα, πέτρας δὲ γεωργούντες, μεγίστους οἴκους ⁹ τῶν Ἑλλήνων κέκτηνται· κακείνων μὲν τὰς ἀκροπόλεις ἄλλοι τινὲς αἰεὶ κατέχουσιν, ὄντων αὐτοῖς β πλεόν ἢ τρισχιλίων ἰππέων καὶ πελταστῶν ἀναριθμητῶν, οὗτοι δὲ μικρὰν δύναμιν ἔχοντες τὴν αὐτῶν ὅπως βούλονται διακοῦσι· καὶ πρὸς τούτοις, οἱ μὲν σφίσιν αὐτοῖς ¹⁰ πολεμοῦσιν, οὗτοι δὲ μεταξύ Πελοποννησίων καὶ Θηβαίων καὶ τῆς ἡμετέρας πόλεως οἰκοῦντες ¹¹ εἰρήνην ἄγοντες διατελοῦσιν. ἦν γὰρ ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα διεξίητε πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς, εὐρήσετε τὴν μὲν ἀκολασίαν καὶ τὴν ἕβριον τῶν κακῶν αἰτίας γιγνομένην, τὴν δὲ σωφροσύνην τῶν ἀγαθῶν· ἦν ὑμεῖς ἐπὶ μὲν τῶν ἰδίων ἐπαινεῖτε, καὶ νομίζετε τοὺς ταύτῃ χρωμένους ἀσφαλέστατα ζῆν καὶ ¹² βελτίστους εἶναι τῶν πολιτῶν, τὸ δὲ κοινὸν ¹³ ἡμῶν οὐκ οἴεσθε δεῖν τοιοῦτο παρασκευά-

¹ μεγίστου ἀγαθῶν αἰτίας A. C. L. ² οὐτ' ἐν A. C. L. ³ τῶν Θηβ. A. C. L.

⁴ ἐκείνοι A. C. L. ⁵ πεισθεῖτε A. C. L. ⁶ τὰ πόλει ταῦτα A. C. L.

⁷ δύναμιν μεγίστην A. C. L. ⁸ ὑπαρχόντων A. C. L.

⁹ τῶν Ἑλλ. οἴκους A. C. L. ¹⁰ αἰεὶ πολεμοῦσιν A. C. L. ¹¹ τὴν εἰρήνην A. C. L.

¹² βελτίους L.

¹³ ἡμῶν A. C. L.

ζην. καίτοι προσέκει τὰς ἀρετὰς ἀσκήν καὶ τὰς κακίας φαίγην¹ πολὺ μᾶλλον ταῖς πόλεσιν ἢ τοῖς ἰδιώταις. αὐτῆς μὲν γὰρ ἀσβεστῆς καὶ πικρῆς τυχὸν ἐν φθάσει² τελευτήσας πρὶν δοῦναι δίκην τῶν ἡμαρτημένων· αἱ δὲ πόλεις διὰ τὴν ἀδυνασίαν ὑπαμένουσι καὶ τὰς παρὰ τῶν ἀνδρείων καὶ τὰς παρὰ τῶν θεῶν τιμωρίας.

λθ'. Ὡν ἐνδυμουμένους χρῆ μὴ προσέχων τὸν νοῦν τοῖς ἐν τῷ παρόντι μὲν χαριζομένοις, τοῦ δὲ μέλλοντος χρόνου μηδεμίαν ἐπιμέλειαν ποιουμένοις, μηδὲ τοῖς φιλαῖν μὲν τὸν δῆμον φάσκουσιν, ὅλην δὲ τὴν πόλιν λυμαινομένοις³ ὡς καὶ πρότερον, ἐπειδὴ παρέλαβον οἱ τούτοις τὴν ἐπὶ τοῦ βήματος⁴ δυναστείαν, εἰς τοσαύτην ἀνοίαν προσηγαγον τὴν πόλιν, ὥστε πᾶσιν αὐτὴν οἶα περ ὀλίγη πρότερον ἡμῶν διηγησάμεν. ὁ καὶ πάντων μάλιστα⁵ ἂν τις δειμασθεῖεν, ὅτι πρὸς χειρίζεσθε δημαγωγούς οὐ τὰς τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντας τοῖς μεγάλην τὴν πόλιν προήσασιν, ἀλλὰ τοὺς ὅμοια καὶ λέγοντας καὶ πράττοντας τὰς ἀπολέσεις αὐτῆς, καὶ ταῦτ' εἰδότες οὐ μόνον⁶ ἐν τῷ παῖσι τὴν πόλιν εὐδαίμονα τοὺς χρηστοὺς τῶν πονηρῶν διαφέροντας, ἀλλὰ καὶ τὴν δημοκρασίαν ἐπὶ μὲν ἐκείνων⁷ ἐν πάλαις ἔτεσιν οὔτε κινήσεισαν οὔτε μεταστᾶσαν, ἐπὶ δὲ τούτων ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ ὅς ἤδη καταλυθεῖσαν, καὶ τὰς φυγὰς τὰς ἐπὶ τῶν τυράνων καὶ τὰς ἐπὶ τῶν Τριάκοντα⁸ γηνομένας οὐ διὰ τοὺς συμφορέντας⁹ καταλυθούσας, ἀλλὰ διὰ τοὺς μισοῦντας τοὺς τραπεζοῦς καὶ μεγίστων ἐπ' ἀρετῇ δόξαν ἔχοντας.

μ'. Ἀλλ' ὅμως τηλικούτων ἡμῶν ὑπομνημάτων καταλειμμένων¹⁰ ὡς ἐφ' ἑκατέρῃν αὐτῶν ἢ πόλις ἐπρωττεύει, οὔτω χαίρομεν ταῖς τῶν φητόρων πονηρίαις, ὡς ὄφρα ἴσμεν διὰ τὸν πόλεμον καὶ τὰς παραχρᾶς ὡς οὗτοι ἀπεποιήκασι τῶν μὲν ἄλλων πολιτῶν πολλοὺς ἐκ τῶν πατρῶν ἐκστρα-¹¹

¹ καὶ πολὺ A. C. L.

² πλειούσι C.

³ ἴν om. A. C. L.

⁴ δημοκρατίας A. C. L.

⁵ ἴξ ἴν A. C. L.

⁶ ἴφ A. L.

⁷ ἀσσοί A. C. L.

[ὑπομνήματα] Sic non suffragat, sed tyrannos antem intelligendi sunt Pisistratidas, contra quos Clisthenes libertatis defensionem suscepit. WOLF.

[τῶν φιλαῖν μὲν τὸν δῆμον φάσκουσιν] τῶς δημαγωγούς καὶ φητόρας λέγει. COR.

[Ἐφ' ἑκατέρῃν] Intellige tam bonos quam malos demagogos.

[Ὡς καὶ πρὶν.] Sic h. l. significare quia, docet nos Auger, sed quare, nescio. LANG.

[Ἐκ τῶν πατρῶν ἐκστρατεύοντας] Τῶν πατρῶν αἰσῶν ἀποβαλλόμενος καὶ κίπτος γεγνημένος. COR.

[τὰς φυγὰς] Pro καὶς φητέρας. Per γεγνημένος. COR.

κότας, τούτους δ' ἐκ πενήτων πλουτίους γενημένους, οὐκ ἀναγκαστῆμεν οὐδὲ φθονοῦμεν ταῖς εὐποροσίαις αὐτῶν, ἀλλ' ὑπομένομεν τῆς ἑμὲν πόλιος διαβολῆς ἀχούσαν, ὡς λυμαινέται, καὶ διαμολογῆ τούς Ἕλληνας, τούτους δὲ τὰς εὐποροσίας λαμβάνοντας, καὶ τὸν μὲν ὄρεται, ὡν φασὶν αὐταὶ δεῖν τῶν ἄλλων ἄρχεσθαι, ² χεῖρον πρῶτοντα τῶν ταῖς ἀλγαρχαίαισι δουλεύοντων, οἷς δ' αὖδὲν ὑπερχεῖν ἐπαθεῖν, ³ δ' τούτους ⁴ δὲ διὰ τῆς ἀνομιᾶς τῆς ἡμετέρας ἐκ ταπεινῶν εὐποροσίων γενημένους. καίτοι Περσολῆς ὁ πρὸ τῶν ποσούτων δημογωγὸς κροταρτῆς, παραλαβὼν τὴν πόλιν, ² χεῖρον μὲν φρουροῦσαι ἢ σφίσι κατασχεῖν τὴν ἀρχήν, ἔτι δ' ἀνεσιῶς πολυταπεινῆν, οὐκ ἐπὶ τῶν ἰδίων χρηματοπισμῶν ἔβησεν, ἀλλὰ τὸν μὲν εἶπον, ἐλάττω τὰ αὐτοῦ κροταρτεκῆ παρα τοῦ πατρὸς παραλαβὼν, ⁴ οἷς δὲ τῆς ἐκπέστων κτήνηταιν ἐπιταπεινῆσαι τὰ πάντα, χωρὶς τῶν ἰσθμῶν, οὕτω δὲ τούτων ἐκείνου διενηρόχασιν, ὥστε λέγειν μὲν τολλαῖσιν ὡς διὰ τὴν 184 τῶν ποσῶν ἐπιπέσειαν οὐ δύνανται τοῖς αὐτῶν ἰδίοις προσέχειν τὸν πόλιν, φαίνεται δὲ καὶ μὲν ἀμελοῦμενα τοσαύτην 185 εὐλοφῶται τὴν ἐπίδοσιν, ὅσην οὐδ' ἐπ' εὐλοφῶσθαί τοις θεοῖς πρότερον ἤξιωσας, τὸ δὲ πλεῖστον ἡμῶν, οὐ κήδεσθαι φασὶν, οὕτω διακείμενα ὥστε μηδένα τῶν πολιτῶν ἠδίας ἔξῃν μηδὲ ραθυμίας, ἀλλ' ὀδυμῶν μιστὴν εἶναι τὴν πόλιν. οἱ μὲν γὰρ τὰς πενήτας καὶ τὰς εὐθείας ἀπομαρτυροῦνται, διεξίπτοι ⁶ καὶ ἄρηται πρὸς σφᾶς αὐταῖς, οἱ δὲ ἐκ πλεῖστον τῶν πρῶτασματων καὶ τῶν λειτουργιῶν καὶ τὰ κακὰ τὰ περὶ ταῖς ⁷ συμφορῆς καὶ τὰς κτηνῶσιν, ἃ τοιαύτας ἐμπαθεῖ ⁸ λύπας, ὡστ' ἀλλοιοῦσθαι τοὺς τὰς οὐσίας κατέτημένους ἢ τοὺς συνεχῶς πενομένους.

¹ μὲν om. A. L. ² χεῖρον A. C. L. ³ δι om. A. C. L. ⁴ ἢ A. L.
⁵ ἢ ἰδίας μὲν A. C. L. ⁶ ἢ A. ⁷ τῶν om. A. C. L.
⁸ κατὰ τὰ om. A. C. L. ⁹ εὐλοφῶν A. C. L.

Θδοῦμι] Ἄρτι τοῦ φέρου. IDEM.
 Ὁς λυμαινεται] Τούτων τὴν ἔξῃσιν ζῆτι ἢ ταῖς Ἀριστοφάνους Σφηξί 655—724. IDEM.
 Τὰς ἐπιταπεινῆσαι] Τὰς ἀπὸ τοῦ φόρου ὀφειλάς καὶ τὰ κέρδη, ὅπως Ἀριστοφάνης (Σφ. 1114.) φόρου γόνον ἰσθμῶσιν, καὶ Κεφῆνας τῶς κληρονομίας αὐτῶν δημογωγούς. IDEM.
 τὴν ἀρχήν] τὴν κατὰ θάλατταν. IDEM.
 Ὀκτακισχίλια] Μύρια εἴπαν ἀνωτέρω κτ'. IDEM.
 τῶν ἰσθμῶν] τῶν τοῖς θεοῖς καθεμεθίστων

χημάτων. IDEM.
 Ὅσον — ἐξίσωσιν] quanta (incrementa) olim ne a diis quidem precari ausi fuissent. LANG.
 Πρὸς σφᾶς αὐταῖς] intra privatos parietes, oppositum est τῷ διεξίπτοι, aliis narrare. IDEM. Διηγῶσθαι καὶ ἔδιδουσθαι πρὸς ἀλλήλους. τοῦτο γὰρ ἵνα ταῦτα δύναται τὸ σφᾶς αὐτῶς, πρὸς ἀμφοτέρω ἀναφερόμενον, τὸ τε διεξίπτοι καὶ τὸ Σφην. COR.
 Λειτουργιῶν] Cf. F. A. Wolf. Proleg. ad Demosth. Lept. p. 370—384.

μά. Θαυμάζω δ' εἰ μὴ δύνασθε σιπιδεῖν, ὅτι γένος οὐδὲν ἐστὶ κακονούστερον τῷ πληθεὶ ποτηρῶν ῥητόρων καὶ δημαγωγῶν· πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις κακοῖς, καὶ τῶν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκάστην ἀναγκαίων αὐτοὶ μάλιστα βούλονται σπανίζειν ὑμᾶς· ὁρῶντες τοὺς μὲν ἐκ τῶν ἰδίων δυναμένους τὰ σφέτερόν αὐτῶν διοικεῖν τῆς πόλεως ὄντας καὶ τῶν τὰ βέλτιστα λεγόντων, τοὺς δ' ἀπὸ τῶν διασθηρίων ζῶντας καὶ τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῶν ἐντευθέντων λημμάτων ὑφ' αὐτοῖς διὰ τὴν εὐδαιαν ἠναγκασισμένους εἶναι, καὶ πολλὴν χάριν ἔχοντας ταῖς εἰσαγγελίαις καὶ ταῖς γραφαῖς καὶ ταῖς ἄλλαις συκοφαντίαις ταῖς δι' αὐτῶν γιγνομέναις. ἐν οὖν ταῖς ἀπορίαις, ἐν αἷς αὐτοὶ δυναστεύουσιν, ἐν ταύταις ἥδιστ' ἂν ἴδοιεν ἅπαντες ὄντας τοὺς πολίτας. τεκμήριον δὲ μέγιστον· οὐ γὰρ τοῦτο σκοποῦσιν, ἐξ οὗ τὸ ἔργον τοῖς θεομέναις εἶον ἐκποριᾶσιν, ἀλλ' ὅπως τοὺς ἔχειν τι δοκοῦντας τοῖς ἀπύροις ἐξισώσουσι.

μβ. Τίς οὖν ἀπαλλαγὴ γένοιτ' ἂν κακῶν τῶν παρόντων; διίλεγμαί μὲν τὰ πλεῖστα περὶ αὐτῶν τούτων, οὐκ ἐφεξῆς, ἀλλ' ὡς ἕκαστον τῷ καιρῷ συνέπιπτε· μᾶλλον δ' ἂν ὑμῖν ἐγγένοιτο μνημονεῦειν, εἰ συναγαγὼν τὰ μάλιστα κατεπίγοντα πάλιν ἐπανελθεῖν αὐτὰ περαδείην.

μγ. Ἔστι δ' ἐξ ἧν ἂν ἐπανορθώσαμεν τὰ τῆς πόλεως καὶ βελτίω ποιήσαμεν, πρῶτον μὲν ἦν συμβούλους ποιήμαδα τοιοῦτους περὶ τῶν κοινῶν, οἷους περ ἂν περὶ τῶν ἰδίων ἡμῖν εἶναι βουληθεῖμεν, καὶ παυσάμεδα δημοτικούς μὲν εἶναι νομίζοντες τοὺς συκοφάντας, ὀλιγαρχικούς δὲ τοὺς καλοὺς καγαγδούς τῶν ἀνδρῶν, γινόντες ὅτι φύσει μὲν

¹ τῶν οὐκ. A. C. L.

² ὁρῶσι γὰρ τοὺς A. C. L.

³ ἔργον A. C. L.

⁴ τῶν εἶον A. C. L.

⁵ καὶ τοὺς A. C. L.

⁶ τῶν παρόντων κακῶν A. C. L.

⁷ ἂν οὐκ. A. C. L.

⁸ βουληθεῖμεν A. C. L.

⁹ νομίζοντες εἶναι A. C. L.

Τῆς πόλεως — λεγόντων] reipublice ad-
dictos esse et cum iis facere qui optima vo-
bis suadent. LANG.

Τοὺς δ' ἀπὸ τῶν διαστ. ζῶντας] Vide
Agroas. § κ'. IDEM.

Ὅς ἕκαστον τῷ καιρῷ συνέπιπτε] uti
singulis pro tempore in mentem veniebant.
IDEM.

Ἐγγένοιτο μνημονεῦειν] memoria tenere
possent. IDEM.

Ἐπανελθεῖν] Ἐκ δευτέρου διηγήσασθαι.
COR.

Ἔστι φύσει μὲν οὐδὲς κ. τ. λ.] Sensus:
Improbam reipublicam administratio impro-
bos fingit populi ductores, et improbi
populi ductores improbam efficiunt capi-
entemque reipublicam administrationem.
Boni contra semper bonam capiunt. Cf.
de Antid. § κδ'. LANG. Οὐδὲν ἔστιν ἐν
φύσει οὗτε δημοτικὸς οὗτε ὀλιγαρχικός,
τυτῆστιν, οὗτε δημοκρατίας οὗτε ὀλιγαρχίας
ἕρως, ἀλλ' ἐν ἐπιπέδῳ τῶν πολιτικῶν πο-
τῶν ἕρως τιμᾶται, ταύτων συνεπείθει
καὶ σέξασθαι βούλονται. ἔτι δ' οὗτος ἔστιν ἰ

οὐδαίς οὐδέτερον τούτων ἐστίν, ἐν ᾗ δ' ἂν ἕκαστοι τιμῶνται, ταύτην βούλονται καθεστάναι τὴν πολιτείαν.

μδ'. Δεύτερον ¹ δ' ἦν ἐδεήσωμεν χεῖσθαι τοῖς συμμαχοῖς ὁμοίως ἄσπερ τοῖς φίλοις, καὶ μὴ λόγῳ μὲν ² αὐτονόμους αἰφιώμεν, ἔργῳ δὲ τοῖς στρατηγοῖς αὐτοὺς ὅτι ἂν βούλονται ποιεῖν ³ ἐκιδώμεν, μηδὲ δεσποτικῶς ἀλλὰ συμμαχικῶς **b** αὐτῶν ἐπιστατάμεν, ἐκείνο καταμαδόντες, ὅτι μιᾶς μὲν ἑκάστης τῶν πόλεων κρείττους ἐσμεν, ἀπασῶν δ' ἥττους.

μέ'. Τρίτον δ' ἦν μηδὲν περὶ πλείονος ἠγήσθε, μετὰ γὰρ τὴν περὶ τοὺς θεοὺς εὐσέβειαν, τοῦ παρὰ τοῖς Ἕλλησι εὐδοκίμειν· τοῖς γὰρ αὐτῶ διακειμένοις ἐκόντες καὶ τὰς ἡγεμονίας καὶ σφᾶς αὐταῖς ⁴ διδάσιν.

μς'. Ἦν οὖν ἐμμείγητε τοῖς εἰρημνοῖς, καὶ πρὸς τούτοις ὑμᾶς αὐτοὺς παραίσχητε παλεμικαὺς μὲν ὄντας ταῖς μελέταις καὶ ταῖς παρασκευαῖς, εἰρημικοὺς δὲ τῷ μηδὲν παρὰ τὸ δίκαιον πράττειν, οὐ μόνον εὐδαίμονα ποιήσετε ταύτην τὴν πόλιν, ἀλλὰ καὶ τοὺς Ἕλληνας ἅπαντας. οὐδὲ γὰρ ἄλλη τῶν πόλεων οὐδεμία τολμήσει περὶ αὐτοὺς ἐξαμαρτάνειν, ἀλλ' ὀκνήσουσι καὶ πολλὴν ἡσυχίαν ⁵ ἄξουσιν, ὅταν ἴδωσιν ἐφειθεύουσιν ⁶ τὴν δύναμιν τὴν ἡμετέραν ⁷ καὶ παρασκευασμένην τοῖς ἀδικουμένοις βοηθεῖν. οὐ μὲν ἀλλ' ὅποτερον ἂν ⁸ πάσῃσι, τό γ' ἡμέτερον καλῶς ἔξει καὶ συμφερόντως. **d** ἦν τε γὰρ δόξα τῶν πόλεων ταῖς προεχούσαις ἀπέχεσθαι ⁹ τῶν ἀδικημάτων, ἡμεῖς τούτων τῶν ἀγαθῶν τὴν αἰτίαν ἔχομεν ἦν τ' ἐπιχειρῶσιν ἀδικεῖν, ἐφ' ἡμᾶς ἅπαντες οἱ δεδιότες καὶ κακῶς πάσχοντες καταφεύχονται, πολλὰς

¹ ὄ om. A. C. L.

² αὐτοὺς αὐτονόμους A. L. αὐτοὺς inclusit C.

³ ἐκιδώμεν A. C. L.

⁴ ἐδέσασιν A. C. L.

⁵ ἔξουσιν A. C. L.

⁶ τὴν δύναμιν om. A. C. L.

⁷ πόλιν καὶ A. C. L.

⁸ πᾶσιν A. C. L.

⁹ ταύτην τῶν A. C. L.

τοῖς τοῦ χειρῶν, ἴδωσιν ἐκ τοῦ Λυσίου (Δυσμ. ποταπ. ἀπολογ. γ'), ἐξ οὗ προδήλως παραλαμβάνομεν Ἰσικράτους τὴν γνώμην, μηδὲν μετασπένδοντες σὰς λέξεις. ταῦτα γὰρ ἐπιπέσει φασὶ Πρωτῶν μὲν οὖν ἰδομαδῶναι χεῖρ, ὅτι οὐδαίς ὄντων ἐφειθεύουσιν φάσι οὗτ' ἐπιλαχθεῖς· οὗτοι δεμικραταῖς, ἀλλ' ἕως ἂν ἐκέρων πολιτεία μὴ συμφέρῃ, ταύτην προσιμαίτηι μεδιστέτω. Cor.

Τῆς στρατηγίας] Ὅδου γὰρ ἴσων εἰ μέλλοιεν τοὺς συμμάχους διαμαρτυροῦντες καὶ πᾶντα τρέπον λιμασμένοι. Ξενοφ. Ἀριστοφάν. Σφ. 669. IDEM.

Τῆς εἰρημνοῖς] tribus illis quae dicta sunt. LANG.

Ὀκνήσουσι] Οὐ τολμήσουσι. Cor.

Ἐφειθεύουσιν] Εφειδον in certamine Olympico, ut sorbit Lucianus, dicebantur pigiles, qui exspectabant dum aliquis e concortantibus succubisset, in ejus ipsi locum lucis succoederent. Hinc doctum verbum est ἐφειθεύων στασι in provincis, esse in statione, ac veluti in sublimi specula prospectantem ne quid mali ingruat. WOLF.

¹ ἱκετείας καὶ δέουσαι ποιοῦμενοι, καὶ δίδοντας αἱ μόνον τὴν
 ἡγεμονίαν ἀλλὰ καὶ φάσι αὐτούς, ὥστ' οὐκ ἀπορροφῶμεν
 186 μεδ' ὡν κωλύσομεν τοὺς ἐξαρπατάνοντας, ἀλλὰ πολλοὺς
 ἔχομεν τοὺς ἱστῶμεν ² καὶ προθύμως συναγωνιζομένους ἡμεῖν.
 ποία γὰρ ³ πόλις ἢ τίς ἀνδρῶν οὐκ ἐπιθυμῆσθε ματτο- e
 εσχῶν τῆς φιλίας καὶ τῆς συμμαχίας τῆς ἡμετέρας, ὅταν
 ὄρωσι τοὺς αὐτοὺς ἀμφοτέρω, καὶ δικαιοτάτους ὄκτας καὶ 187
 μεγίστην δύναμιν κακημένους, καὶ τοὺς μὲν ἄλλους αἰάζειν
 καὶ βουλομένους καὶ δυνάμενους, αὐτοὺς δὲ ρηθεμίᾳ βο-
 ηθείας ἀπομένους; πῶσθι δὲ χρηὴ παροδοαῖν ἐπίδοσθαι τὰ
 τῆς πόλεως ἀφροσθαί, ⁴ κοινότης εὐνοίας ⁵ ἡμῶν παρὰ τῶν
 ἄλλων ὑπαρξάσης; πῶσθι δὲ πλάτων εἰς τὴν πόλιν
⁶ εὐκλείστεισθαι, δι' ἡμῶν ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος σωζομένης;
 τίνας δ' οὐκ ἐπαιδέσθαι ταῖς τοσοῦτων καὶ τιμωαίτων
 ἐργασιῶν ἀπέτους γεγενημένους; ἀλλὰ γὰρ οὐ δύναμαι διὰ δ
 τὴν ἡλικίαν ἀπαντα τὰ λόγῳ περιλαβεῖν, ἀ' τυγχάνω
 τῇ βουλοία παροδοῦν πλὴν ὅτι καλὸν ἔστιν ἐκ ταύτης τῶν
 ἀλλοτρῶν ἐδωκυίας καὶ μαρίας πρώτους εἶναι φρονήσομεντας προ-
 σπῆναι τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας, καὶ ἰσχυροτέρως ἀλλὰ
 μαθηραῶνας αὐτῶν κληθῆναι, καὶ περιβλεπτοὺς ἐπ' ἀρετῇ
 γανομένους τῆς δόξαν ⁸ τῆς τῶν προγόνων ἀκαλαθεῖν.
 ρεζ. Καφάλατον δὲ ⁹ ταύτων ἐκεῖνο ἔχω λέγειν, εἰς δ' c
 πάντα τὰ προειρημένα συνταίει, καὶ πρὸς δ' χρηὴ βλάβοκαίς
 ταῖς πράξεις ταῖς τῆς πόλεως δοκμαζέειν, δεῖ γὰρ ἡμῶν,
 εἴπερ βουλομένοδα διαλύσασθαι μεν ταῖς διαβολαῖς εἰς ἔχρηει
 ἐν τῷ παρόντι, παύσασθαι δὲ τῶν παλιέων τῶν μέτην
 γιγνομένων, κτήσασθαι δὲ ¹⁰ τῇ πόλει τὴν ἡγεμονίαν εἰς τὸν
 ἀπαντα χρόνον, μισῆσαι μὲν ἀπάσας ταῖς τυραννικὰς ἀρχαῖς

¹ ἱκετείας A. L. ἱστοίας C.

² καὶ προθύμως om. A. C. L.

³ ἡ πόλις A. ἡ πόλις L.

⁴ τῆς κοινότης A. L.

⁵ ἡμῶν om. A. C. L.

⁶ εὐκλείστεισθαι καὶ (καὶ om. C.) εἰς τὴν πόλιν A. C. L.

⁷ σωζομένης A.

⁸ τὴν om. A. C. L.

⁹ πάντων A. C. L.

¹⁰ τῇ πόλει om. A. C. L.

Ἀμφοτέρω] Adverbialiter sumitur, utroque modo, simul. AUOER.

Πῶσθι ἢ χρηὴ] Ἰσοκ. πῶσθι ἢ οὐ χρηὴ. OER.

Ἐπαιδέσθαι] Potius ἱστοῦσθαι. WOLF.

Κεφάλαιον] Diximus in fine analysis hujus orationis, Isocratem novemdecim et septuaginta annos fuisse natum,

esse hanc esse heret. AUOER.

Μισῆσαι τὰς ἀρχαῖς] Quae modo? Itaque ut Syracusani (Υγρακίδου Διοφυσί) At illud, quidem ultra faciebant Athenienses.

Et igitur μισῆσαι hoc loco μετ' ἰσχυροτέρως ἀλλὰ μαθηραῶνας δυναστίας μὴτ' ἀκαλαθεῖσθαι

τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ κρητύειν τὴν ἐλευθερίαν αὐτῶν. WOLF.

καὶ τὰς δυναστείας, ¹ ἀναλογισαμένους τὰς συμφορὰς τὰς
 d ² ἐξ αὐτῶν ³ γεγενημένας, ζηλώσαι δὲ καὶ μιμήσασθαι τὴν
⁴ ἐν Λακεδαιμόνι βασιλείαν. ἐκείνοις γὰρ ἀδικεῖν μὲν ἤττον
 ἔξεστίη ἢ τοῖς ἰδιώταις· τοσαύτῳ δὲ μακαριστότεροι τυχεύου-
 νουσιν ὄντες τῶν εἰς τὰς τυραννίδας κατεχόντων, ὅσον οἱ
 e οἱ μὴ τολμῶντες ἐν ταῖς μάχαις ἀποδνήσκουσιν ἀτιμότεροι
 γίνονται τῶν τὰς τάξεις λειπόντων καὶ τὰς ἀσπίδας ¹⁸⁷
 ἀποβαλλόντων. ἀξίον οὖν ὀρέγεσθαι τῆς τοιαύτης ἡγεμο-
 νίας. ἔστι ⁵ δὲ τοῖς πράγμασιν ἡμῶν τυχεῖν παρὰ τῶν
 Ἑλλήνων τῆς ⁶ τιμῆς ταύτης, ἢ ἢ ἢ ἐκείνοι παρὰ τῶν πολ-
 τῶν ἔχουσι, ἢ ἢ ἢ ὑπολάβωσι τὴν δύναμιν τὴν ἡμετέραν μὴ
 188 δουλείας ἀλλὰ σωτηρίας αἰτίαν ⁷ αὐτοῖς ⁸ ἔσθαι.

μη. Πολλῶν δὲ καὶ ⁹ καλῶν λόγων ἐνότων περὶ τὴν
 ὑπόθεσιν ταύτην, ἔμοι μὲν ἀμφοτέρω συμβουλεύει παύσα-
 σθαι λέγοντι, καὶ τὸ μῆκος τοῦ λόγου καὶ τὸ πλήθος ¹⁰ τῶν
 ἑστῶν τῶν ἡμῶν· τοῖς δὲ νεωτέροις καὶ μᾶλλον ἀπειράζουσιν ἢ
 ἐγὼ παραίνω καὶ παρακαλύομαι τοιαῦτα ¹¹ καὶ λέγειν καὶ
 γράφειν, ἐξ ὧν τὰς μεγίστας τῶν πόλεων καὶ τὰς εἰθισμέ-
 νας ταῖς ἄλλαις κακὰ παρέχειν προτρέψουσιν ἐπ' ἀρετὴν
 καὶ δικαιοσύνην, ὡς ἐν ταῖς τῆς Ἑλλάδος ἐπιτροπείαις συμ-
 βαίνει καὶ τὰ τῶν φιλοσόφων πράγματα πολλῶ βελτίω
 γίνεσθαι.

¹ ἀναλογισαμένους A. C. L.

² ἀπ' A. C. L.

³ γεγενημένους A. C. L.

⁴ Λακεδαιμόνιον A. C. L.

⁵ ἢ ἐν τοῖς τοιαύτοις πραγμ. ἡμῶν A. C. L.

⁶ τοιαύτης τιμῆς A. C. L.

⁷ αὐτοῖς αἰτίαν A. C. L.

⁸ γέσθαι A. C. L.

⁹ παντοδαπῶν A. C. L.

¹⁰ τῶν ἡμῶν ἑστῶν A. C. L.

¹¹ καὶ om. A. C. L.

[Ἑπίτροποι] Τῆς Λακεδαιμονίων βασιλείας. in Agide et Frusania declararunt. WOLF.

[ἤττον ἔξεστίη] Ephori potestatem habuerant etiam interficiendi regis: id quod τῶν Λακεδαιμονίων. LANG.

Θ.

ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ ΕΥΑΓΟΡΟΥ ΕΓΚΩΜΙΟΝ

111

ΕΥΑΓΟΡΑΣ.

Pag.
ed.
Cor.
188

α'. ΟΡΩΝ, ὦ Νικόκλεις, τιμῶντά σε τὸν τάφον τοῦ
πατρὸς οὐ μόνον τῷ πλήθει καὶ τῷ κάλλει τῶν ἐπιφερο-

Pag.
ed.
H. Steph.
189

I H ΕΥΑΓΟΡΑΣ ομ. Α.

SUMMARIVM. (α'.) *Exordium.* Si quis est in mortuis sensus eorum, quæ in terra sunt, Evagoram quidem tantam sui curam tuamque in funeris apparatu magnificentiâ benignè excipere et libenter spectare existimabam, at multo tamen majorem gratiam illi habituram arbitrabar, qui oratione, studiis et rebus gestis Evagoræ digna, laudem ejusdem, quam quisque homo magnanimus omnibus rebus antepōnit, ad posteros propagare possit. (β'.) Hucusque quidem nec fuit in more positum, ut æquales nostros post mortem laudaremus, sed quum nil nisi invidia prohiberit ejusmodi laudationes, ad excitandam juvenum virtutem propter veritatem, qua oratore uti oportet, multo aliis efficaciores, hanc pravam consuetudinem emendandam et quemvis pro merito laudandum esse arbitror. (γ'.) Sentiō quidem, difficile esse, viros præstantes oratione prosa prædicare, ideoque oratoribus, qui his rebus abstinerunt, libenter ignosco, siquidem poetis per multa ornamenta concessa sunt, quæ oratoribus desunt; at nihilo minus tamen non cessandum est, sed periculum faciendum, an viri præstantes ab oratore non minus ornari possint quam a poetis. (δ'.) *Confirmatio.* Ut omnes igitur sciant, Evagoram a pulcherrimis maximisque exemplis nihil degenerasse, de ortu primum ac natalibus illius dicendum erit. (ε'.) Teucridarum, a quibus Evagoras ortum ducit, Æneus auctor, tantum inter semideos a Jove oriundos excellit, ut

Græci ope illius fame liberati, commense illi in Ægina templum ædificarent, et post mortem illum Platoni ac Proserpine assidere perhiberent. (ς'.) Hujus filii Telamon et Peleus fuerunt, quorum alter expeditionis Heroulianae contra Leomedontem socius præmio virtutis ornatus est, alter vero, Peleus, ubi in pugna contra Centauros se fortiter gesserat, Thetidem, Nerei filiam, mortalis immortalis in matrimonium accepit. (ζ'.) A Peleo Achilles, a Telamone Ajax et Teucer procreati sunt: quorum Achilles in bello Trojano clarissimus fuit; Ajax secundum ab eo virtutis locum obtinuit; Teucer denique, quum in Troja expugnanda strenuam operam navasset, Cyprum advectus Salaminem condidit, eamque, quæ nunc regnat, familiam reliquit. (η'.) Sic condita urbe initio quidem Teuceri progenies regnum tenuerunt, sed insecutis temporibus e Phœnicia exsul a rege in fidem receptus magnamque potentiam actus, pulso rege et hospitii jure violato, regno potitus est. (θ'.) Tali rerum statu Evagoras nascitur, de quo, omnibus iis neglectis, quæ in paucorum tantum notitiam venerunt, ab his, quæ omnes fatentur, initium faciam. (ι'.) Pater igitur et forma et viribus et modestia excellit, viro autem facto et hæc omnia una creverunt, et his accessit fortitudo, sapientia, justitia, quæ quidem virtutes non mediocres in illo fuerunt, sed singulas excellentes, ita ut tam Salaminæ regnantes neque cum privata sorte contentam

μένων, ἀλλὰ καὶ χροοῖς καὶ μούσικῃ καὶ γυμναστικῇ αἰγῶσιν,
 ἔτι δὲ πρὸς ταῦτοις ἴππων τε καὶ τρίπων ἀμίλλαις, καὶ

fore, neque sibi insidias structurarum existimarent. (α.) Ac licet dum haec de Evagora opiniones maxime inter se discreperent, neutra tamen eos fefellit, siquidem unus e proceribus tyrannum occidit, Evagoras vero, quem ille simul e medio tollere tatus putavit, incolamis Solos Cilicis urbem per fugit. Despectus inde fugitivis erroribus, adhibitisque, ut plerique dicunt, quinquaginta tantum hominibus, unde animas ejusdem et apud socios auctoritas apparuit, reditum in patriam sibi patefacere aggressus est. (β.) Atque cum his paucis non castellum aliquod firmum occupavit, sed ea ipse nocte, qua e navi descenderat, porta mari perforata impetum in regiam fecit, neque prius pugnare adversas regis satellites desitit, quam capta regia et patrios honores suis familiis restituisset et domum civitatis se ipse constituisset. (γ.) Quamquam vero Evagora virtus rerumque ab eo gestarum magnitudo ex his jam satis appareat, utramque tamen sequentibus dilucidius etiam declarari arbitror. (δ.) Nemo enim inter omnes omnium temporum reges reperitur, qui honorem regium pulchrius quam ille acquisiverit, praestantissimis illorum brevitatis causa cum illo comparatis. (ε.) Quis vero tam scorsus atque ignavus est, qui imperium a parentibus accipere, quam tam sancte partam, ut ille fecit, liberis suis relinquere maluerit? (ς.) Ac inter veteres quidem patrii regni recuperationes esse maxime celebrantur, quae a postis accipiuntur, nec quisquam tamen eorum de ullo fabulatus est, qui per tam atrociam et horrenda pericula in regnum redierit, sed partim fortuna, partim dolo fraudeque reductos factos esse canunt. (ζ.) Cyrus, quam ex posterioribus maxime admirantur, utpote regno Persarum potitum, Medorum copias exortu vicit, Evagoram autem animo tantum auro et corpore plerumque perfectissimus constat. Evagoras hostes occidit, Cyrus contra matris suae patrem interemit, ita ut, si breviter libereque dicendum sit, nec quisquam mortalium, immortalium et semideorum pulchrius et splendidius et justius regnum acquisiverit. (η.) At si quis omnium rerum longe pulcherrimam pulcherrime sit adeptus, quomodo in profectorum dignitate collaudari possit? (θ.) Neque vero, quam in his excellisset, in ceteris inferior fuisse reperietur. Quamvis enim ingenio felicissimo esset, non tamen quidquam negligenter ac temere egit, sed in inquirendo et cogitando pluri-

mum temporis consumpsit, existimans, qualis mens sit, tale et regnum futurum esse. Eodem igitur proclaro modo, quo regno potitus est, illud etiam administravit. In negotiis certe diligens, laboriosus, circumspiciens, neminem injuria affectis, bonos honoravit, malos punivit, atque tanta pietate et humanitate civitatem rexit, ut rex non minus quam cives fortunati judicaretur. Camysis nihil consiliis indigeret, cum amicis tamen consilium capiebat. Amicis saepe de jure coedebat, hostes semper superabat. Nulla in re ordinis et constantiae negligens fuit, et quidquid verbis promiserat, non minus servabat, quam si jusjurandum dedisset. Animosus fuit, alios sibi devincens, ingenia aliorum longe superando terribilis, voluptatibus imperans non serviens, multumque sibi otii facies paucis laboribus, non parvis oblationibus multos labores sibi preparans. Atque plura etiam in illo fuisse, facta ejus declarant. (α.) Urbis suae florem, qui sub Phoenicium imperiis marcerat, restituit et auxit, eamque ita potentem reddidit, ut, qui illam antea contemptam, nunc vehementer timerent. Nec solum urbem, sed totam etiam insulam mansuetam et moderatam effecit. Nam incolae ante Evagoram inaccessibiles et in Graecos crudeles ita nunc mutati sunt, ut in amore Graecorum certent, Graecos mulieres in matrimonium doceant, Graecisque et operibus et studiis delectentur. (αα.) Itaque multi, sique Graecorum prohi viri in Cyprum habitatum concesserunt, e quibus Cononem tantum nomine, qui post acceptam ad Aegaeopotas oladem hunc locum et tutissimum sibi et patrie utilissimum fore ratus, spe sua non exiit. Nam simulac Evagoram convenisset, se invicem plurimi fecerunt et de urbe nostra restituenda consequerunt. Videntes nempe patriam suam Lacedaemoniorum imperio subjectam esse, gravissime tulerunt et deliberantibus, quomodo eam infortunis eriperent, mox opportunitatem Lacedaemonii praebuerunt. Quam enim Lacedaemonii, insatiabili cupiditate incensi, totius Asiae imperium affectarent, illi duces regios dederunt, non terra, sed mari eam Lacedaemoniis desertandum esse, ut non solum Asia, sed tota Graecia victoriae fructus perciperet. Quod reipsa evenit. Nam victis duce Conone et adjectore Evagora (ad Cnidam) Lacedaemonii imperioque privati, et Graeci libertatem et nostra civitas antiquam gloriam partem recuperaverunt; pro quibus meritis statuas illis juxta

καίτοι οὐδέμιν τῶν τοιούτων ἐπεβόλῃν, ἡγεσίμην Ἐυ-
αγόραν; ἢ τις ἐστὶν αἰσθησι τοῖς τεταλευτηκόσι περὶ τῶν

Jovis servatoris simulacrum posuimus, tum in Aethiis in Graecis beneficii tum ar-
tisticis fateri ipse amicis mentem
(28.) Alter autem erga illos affectus
fuit Persarum rex; quippe qui Evagoram
adeo reformidavit, ut dum beneficia illius
experiebatur, bellum adversus illum mo-
derat, ut non aliter, ne, quo erat illius
magnanimitas et rerum gestarum gloria
et suavis, non Cypri tantum, sed totam
Persarum regnum extorteret. (29.) Quo
facto Evagoras, quantum omnibus copis
inferior, ita tamen proclare se gessit, ut
sua ipsius virtute filioque Protagora vo-
catis, tota parte Cypri possideret, Phoeni-
ciam videret, Tyrum et caperet, Ciliciam
ad defensionem a rege impelleret, atque
ita hostes bello satiare, at, bello per-
dum annos frustra gesto, cupido pacem
facerent. (30.) Quapropter Evagoras non
tantum reliqua bella, sed filium etiam Tro-
janum ab Herodas gestum superasse vi-
detur, siquidem ante urbis domitus,
vires totius Asia sustulit, dum illi con-
junctis universis Graecis viribus totam
Trojam expugnarent. Hinc majorem
etiam quam illi gloriae adepti esset, si
tae laudis esse praedone habuisset, quot
illi. (31.) Quis enim illorum tante per-
fecti, quanta Evagoras? Ex privato regem
se constituit, gentem etiam regis pulchre
restitit; cives e Barbaris Graecis, ex
mollibus bellicosos reddidit; urbem in-
hospitabilem mansuetorem et artificum
fuit; regis socius ab havis proclum
circa Cadis maxime vires contulit; sed
hostes facite ejusdem; tam proclare vitas
est, ut bellum in Cypri gestum ante mentes
regis auctoritatem. (32.) Hinc quid
mentem sit inter Evagoras facinoris, di-
coris neque, quousque unum me con-
vertenti, omnia mihi miranda et admirati-
ones dignissima videntur. (33.) Quo-
propter illum immortalitate dignatum
esse iudico, siquidem perpetua felicitate
ad obitum usque gravis est. (34.) Epi-
logos: Nulla nomen pietatis pars illi
defuit. Tales enim habuit majores, quales
praeter illum nemo alius; corpore et an-
imo veteris longe praestitit; immortalis
nomine sui memoriam reliquit; senex si-
cutus, morborum senectutis experti neces-
sit; multos, eosque pulchros, liberos sus-
cepit, quorum alius rex, alius princeps
vocatus est; ita ut nomen dei aut humani
sue immortalis in eum perquam commode
convenerit. (35.) Senio quidem, multa,
quae de Evagora dici poterant, ob bene-
volentiam infirmitatem praetermissa esse, ve-
rum tamen pro viribus non illudatas fuit.

(N.) Palora sunt corporum imagines
mentem, etiam mentis rerumque
gestarum illi, quae in artificiosis orationi-
bus complicantur, multis de causis an-
teponenda videntur. Nam primum viri
praestantes rerum gestarum gloria magis
quam corporis forma superbiunt; deinde
expressae corporum forma eodem loco
manent; orationes vero evulgantur et er-
ditas dicuntur; porro factis et pictis
similibus nec quisquam corpus assimi-
lare potest, mentem vero ac mores ora-
tione depictos mente imitari valet. (N.)
Atque haec praecipua causa est, quare
hanc orationem scripserim, quia ejusmodi
proferi, non aliam praestitit; sed de-
mentis, te tuosque tum in agendo tum in
dicendo omnibus superiores reddere po-
test. (N.) Ne vero patet, me seque morem
to credere et stimulo egentem, quam tam
sepe te hortor, scias, me spectatoribus
certantium esse similem; qui non ultimos
cursorum, sed primos metaque proximos
instigare solent. (N.) Meum igitur est
aliorumque, qui tibi bene volunt, te hor-
tari, ut eadem, qua incogniti via, pergas,
tam contra eum, ut inferioribus illis quam
similibus has, non contentus, nisi non
tantum illis, sed etiam iis, qui in istem
tota honoribus versantur, antedulerit.
Atque hoc sibi periboris, dummodo in
studium studio perseveraveris, tantus-
que, quanta hucusque, feceris progressus.
LAW. Videtur haec oratio inscriptis fu-
isse ante Christum 374, et Isocratis
aetate 62. AVON.

Ναύκλιος] Filius Evagoras, regis Sala-
minis, urbis Cypri, atque ejus in regno
successor; quare ab Isocrate de Per-
mut. §. 17. ὁ τῶν Σαλαμίνων βασιλεὺς
et §. 21. ὁ Κόσμιος appellatur, ut et a
Maximo Tyrio disert. xx. et ab Aelian.
V. H. vii. 2. Alio nomine dici patitur
Nicotheon a Leopardo Emend. l. 10. et a
Cassubono ad Athenaeum viii. 9. Deos
fuisse, quibus nomen Nicodis tributum
offenderetur docet Perizonius ad Aelian.
l. 1. quorum priorum hunc Evagoras filium,
vires mentis ad Aelianum feret, fuisse
existimat. Videtur eidem Perizonio regno
privatus esse a Protagora, seu Protagora,
qui §. 27. ab Isocrate commemoratur.
FINDERAN. Cf. Diod. Sic. l. xiv. 98.
Aristot. Polit. v. 10. et Justin. v. 6.

τῶν ἐπιφερομένων] inferiarum; ἐπιφε-
ροῦς enim idem est ac Lat. inferre. LANG.
Μοῦσιος] Morsus ad Panem §. 165. con-
ficit hic legendum esse μωσιος, impro-
bantibus FINDERANO et LANGIO.
Αἰώνων] οὐδέμιν ἐπεβόλῃν] Αἰώνων,

β ἐπιβάδει γιγνομένων, εὐμενῶς μὲν ἀποδέχισθαι καὶ ταῦτα καὶ χαίρειν ὁρῶντα τὴν τε περὶ αὐτὸν ἐπιμέλειαν καὶ τὴν σὴν μεγαλοσπρέψειαν, πολὺ δ' ἂν ἔτι πλείω χάριν ἔχειν ἢ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν, εἴ τις δυναθεῖη περὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτοῦ καὶ τῶν κινδύνων ἀξίως διελθεῖν τῶν ἐκείνῳ πεπραγμένων· εὐρήσομεν γὰρ τοὺς φιλοτίμους καὶ μεγαλοψύχους τῶν ἀνδρῶν οὐ μόνον ἀντὶ τῶν τοιούτων ἐπαινεῖσθαι βουλομένους, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ζῆν ἀποδηθήσκειν¹ εὐκόλως αἰρούμενους, καὶ μᾶλλον περὶ τῆς δόξης ἢ τοῦ βίου σπαιδαῶζοντας, καὶ πάντα ποιῶντας ὅπως ἀθάνατον τὴν περὶ αὐτῶν μνήμην² καταλείψουσιν. αἱ μὲν οὖν δαπάναι τῶν μὲν τοιούτων οὐδὲν ἐξεργάζονται, τοῦ δὲ πλοῦτου σημείοι εἰσιν. οἱ δὲ περὶ τὴν μουσικὴν καὶ τὰς ἄλλας ἀγωνίας ὄντες, οἱ μὲν τὰς δυνάμεις³ τὰς αὐτῶν οἱ δὲ τὰς τέχνας ἐπιδειξάμενοι, 189

δ σφᾶς αὐτοὺς ἐντιμωτέρους κατέστησαν· ὁ δὲ λόγος, εἰ καλῶς διέλθοι τὰς ἐκείνου πράξεις, αἰείμνηστον ἂν τὴν ἀρετὴν τὴν Εὐαγόρου παρὰ πᾶσιν ἀνδράποισ ποιήσειεν.

β. Ἐχθρὴν μὲν οὖν καὶ τοὺς ἄλλους ἐπαινεῖν τοὺς ἐφ' αὐτῶν ἀνδρας αγαθοὺς γεγεννημένους, ἵν' οἱ τε δυνάμενοι τὰ 190 τῶν⁴ ἄλλων ἔργα κοσμεῖν ἐν εἰδῶσι ποιούμενοι τοὺς λόγους ταῖς ἀληθείαις ἐχρῶντο περὶ αὐτῶν, οἱ τε νεώτεροι φιλοτιμωτέρως διέκειντο πρὸς τὴν ἀρετὴν, εἰδότες ὅτι τούτων⁵ εὐκρηγῶνται μᾶλλον, ὢν ἂν ἀμείνους σφᾶς αὐτοὺς παρὰ-

¹ εὐκόλως A. C. L.⁴ καλοῦσθαι A. L.² καταλείψουσιν A.³ αὐτῶν A. C. L.⁵ εὐκρηγῶνται A. C. L.

item ἀπολαίαν et καταλαίαν, οὐδμίαν ὑπερβολῆς dicitur apud Isocratem is omnino, qui tantum facit, quantum nec expectari ab eo nec fieri ab aliis potest, qui talem se quadam in re praestat, ut alios quidem superet, ab his vero, expectantibus etiam, superari nequeat, qui adeo alii longe praestat, et quidem in utramque partem. Sic usurpator de insignit improbis Paneg. §. 18. et Panath. §. 21. de eo qui summam gloriam noctes est, ita ut alii eandem, necnon majorem, consequi non possint. Inprimis usurpator de iis, qui magnificentia vincunt alios, et tantum insument in aliquam rem, quantum ab aliis fore insumam non possit. V. c. de Big. §. 8. dicitur Aloibiades, τοῖς μέλλουσι ἰσπανηροῦσιν οὐδμίαν ὑπερβολῆς καταλαίαν. et paulo post Isocrates, alia commemorans munera publica, quibus

Aloibiades vacaverit, utitur verbo διαφῶν. FIND.

Ἐχθρὴν] Wolf. mavult ἔχθρ, praeter necessitatem, quum duo praesentia antecedant, et praesens apud optimos et Isocratem pro futuro ponitur. LANG.

Εἴ τις] Idem est h. l. ac τούτῳ, ἔς. IDEM.

Τῶν ἐκείνῳ πεπραγμένων] Regitur ab ἀξίως. AVOCIA.

Ἀντὶ τῶν τοιούτων] Refer ad ὑπερφημίαν etc. p. 438. 2. LANG.

Οἱ δὲ — ἔντες] Notitia autem absolutus pro τῶν δὲ — ἔντες. IDEM.

Ἀγωνίας] centesima, i. q. ἀγῶν. Sic ap. Aeschin. Soerat. Dial. i. §. 7. FIND.

Ἐν εἰδῶσι] Wolf. recte intellexit, et explicuit παρὰ τοῖς εἰδῶσι. Verbo: qui regum quae sua aetate gesta sunt notitiam habent. LANG.

σχωσι. νῦν δὲ τίς οὐκ ἂν ἀδυμήσειεν, ὅταν ἄρ᾽ τοὺς μὲν
 περὶ τὰ Τρωϊκὰ ¹ καὶ τοὺς ἐπέκεινα γενομένους ἡμικουμένους
 καὶ τραγυδομένους, αὐτὰν δὲ προσιδῆ, μηδ' ἂν ² ὑπερβάλ-
 λῃ τὰς ἀεινῶν ἀρετὰς, μηδέποτε τοιούτων ἐπαίνας, εἴ μιν ἔ-
 θεσάμενον; τούτων δ' αἷτιος ὁ φθόρος, ᾧ ταῦτο μόνον πρόσ-
 εστιν ἀγαθόν, ὅτι μέγιστον κακὸν τοῖς ἔχουσιν ἐστίν. οὕτω
 γὰρ τινες δυσκόλως πεφύκασιν, ἄς δ' ἤδιον ³ ἂν εὐλογουμέ-
 νων ⁴ ἀκούσειεν οὐκ ἴσασιν εἰ γιγνώσκουσιν, ⁵ ἢ τούτους ὑπ'
 ὧν εὖ πεποιθότες αὐτοὶ ⁶ τυγχάνουσιν. οὐ μὲν δαυλευτέον
⁷ τοὺς νῦν ἔχοντας τοῖς οὕτω κακῆς φροοῦσιν, ἀλλὰ τῶν
 μὲν τοιούτων ἀμελητέον, τοὺς δ' ἄλλους ἐδιδυμένους ἀκούειν
 περὶ ὧν καὶ λέγειν ⁸ δίκαιόν ἐστιν, ἄλλως ⁹ τ' ἐπειδὴ καὶ
 τὰς ἐπιδόσεις ¹⁰ ἴσμεν γιγνομένας καὶ τῶν τεχνῶν καὶ τῶν
 ἄλλων ἀπάντων οὐ διὰ τοὺς ἐμμένοντας τοῖς κωδυστῶσι,
 ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐπανορθοῦντας καὶ τολμᾶντας αἰεὶ τι κατῶ
 τῶν μὴ καλῶς ἔχόντων.

γ'. Οἶδα μὲν οὖν, ὅτι χαλεπὸν ἐστὶν ὁ μέλλει ποιεῖν,
 ἀνδρὸς ἀρετὴν διὰ λόγων ἐγκωμιάζειν. σημεῖον δὲ μέγιστον
 περὶ μὲν γὰρ ἄλλων πολλῶν καὶ παυτοδαπῶν λέγειν τολ-
 μῶσιν οἱ περὶ τὴν φιλοσοφίαν ὄντες, περὶ δὲ τῶν τοιούτων
 οὐδεὶς πώποτ' αὐτῶν συγγράφειν ἐπεχείρησε. καὶ πολλὰ
 αὐτοῖς ἔχω συγγνώμην. τοῖς μὲν γὰρ ποιηταῖς πολλοὶ δέ-
 δονται κόσμοι· καὶ γὰρ πλησιάζοντας τοῖς ἀνθρώποις τοὺς
 θεοὺς οἷόν τ' αὐτοῖς ἐστὶ ποιῆσαι, καὶ διαλεγόμενους καὶ
 190 συναγωνιζομένους οἷς ἂν βουληθῶσι, καὶ περὶ τούτων δη-
 λῶσαι, μὴ μόνον τοῖς τεταγμένοις ὀνόμασιν, ἀλλὰ τὰ μὲν

¹ τοὺς τ' Α. L.

² ὑπερβάλου Α. C. L.

³ ἂν om. Α. C. L.

⁴ ἀκούειν Α. C. L.

⁵ ἢ τι τούτων Α. C. L.

⁶ τυγχάνουσιν ἀποδέχεται. Α. C. L.

⁷ τοὺς γὰ Α. C. L.

⁸ δακτύλῳ Α. C. L.

⁹ τι καὶ ἰσχυρὸν C.

¹⁰ ἴσμεν Α. C. L.

Τοὺς ἰσάμενος γενοί.] Intelliguntur ii a
 quibus bellum Thebanum gestum est.
 Vid. Fischer. ad Anacronot. Od. 1. FINE.
 Δίχα τὰς ἀπὸ τῶν Τρωϊκῶν γενομένους, οἷον
 Ἡρακλῆα, Θηταίαν, καὶ τοὺς τούτους. CON.
 Τρωϊκῶν.] Δι' ὅρων ἐγκωμιαζόμε-
 νους. IDEM.

Τραγυδομένους.] Ἐν δρόμοισιν ῥημάτων.
 IDEM.

Τοὺς νῦν ἔχοντας.] Est vel accipit. abso-
 lut. pro dat. τοῖς ἔχουσι (quo autem Iso-
 crates nolsit hic uti, ne orationi iude
 existeret ambiguitas, quod statim dativ.
 sequatur), vel pendet a δ᾽ ἔστιν in δου-
 λεύειν, quod est i. q. δι' δουλείαν. Sic

ap. Xenoph. Mem. iii. 2. 10. τί δὲ, τοὺς
 κωδυστῶν μέλλοντας, ἔρα τοὺς φιλοσοφούν-
 τας εφορούειν. FINE.

Ἀκούειν.] Supple ἐπὶ τούτων. LANG.

Οἱ περὶ τὴν φιλοσοφίαν ὄντες.] οὐκ ἔστιν σου
 homines studii. IDEM.

Πολλοὶ ἔδονται κόσμοι.] Συναχόμενοι
 ἑλευθερίας καὶ μὲν τὰ λεγόμενα. CON.

Συναχόμενοι.] oram foveantes. LANG.

Βουληθῶσι.] Sell. et ueniat. IDEM.

Τοὺς τεταγμένους ὀνόμασι.] utribus vocatis
 seu uicatis. IDEM. Τῶς ἢ πάλαι χροῖον,
 ἢ μετ' ἕληρον πάλαι ἰσάμενος καλῶν.
 CON.

Τὰ μὲν ἔστιν.] Ἐπὶ μὲν ὀνόματα τὰ ἀπ'

ξένος τὰ δὲ καινοῖς τὰ δὲ μεταφοραῖς, καὶ μηδὲν παρὰλι-
 πειν, ἀλλὰ πᾶσι τοῖς εἶδεσι διαποικίλαι τὴν ποιήσῃ· ταῖς
 δὲ περὶ τοὺς λόγους οὐδὲν ἔχει τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἀποτό-
 μως καὶ τῶν ὀνομάτων τοῖς πολιτικοῖς ¹ μόνον καὶ τῶν ἐν-
 θυμημάτων τοῖς περὶ αὐτὰς ταῖς πράξεις ἀναγκαῖόν ἐστι
 191 χρῆσθαι. πρὸς δὲ τούτοις οἱ μὲν μετὰ μέτρων καὶ ῥυθμῶν
 ἀπαντα ποιοῦσιν, οἱ δ' οὐδενὸς τούτων κοινωνοῦσιν· ἃ το-
 σοῦτην ἔχει χάριν, ὅστ', ἂν καὶ τῇ λέξει καὶ τοῖς ἐνθυμη-
 μασι ἔχη κακίαν, ὅμως ² αὐταῖς ταῖς ³ εὐρυθμίαις καὶ ταῖς
 συμμετρικαῖς ψυχαγωγῶσι τοὺς ἀκούοντας· ⁴ γνοίη δ' ἂν
 τις ἐκείθεν τὴν δύναμιν αὐτῶν· ἦν γὰρ τις τῶν ποιημάτων
 τῶν εὐδοκίμουτων τὰ μὲν ὀνόματα καὶ τὰς διανοίας κατα-
 b λήθη, τὸ δὲ μέτρον διαλύθη, φανήσεται πολὺ καταδέεσθαι
 τῆς δόξης ἧς νῦν ἔχομεν περὶ αὐτῶν. ὅμως δὲ, καίπερ το-
 σοῦτον πλεονεκτησῆς τῆς ποιήσεως, οὐκ ὀκνητέον, ἀλλ'
 ἀποπειρατέον ἐστὶ τῶν λόγων εἰ καὶ ⁵ αὐτοῦ δυνασονται, τοὺς
 ἀγαθοὺς ἀνδρας ⁶ εὐλογεῖν μηδὲν χειρόν τῶν ἐν ταῖς ᾠδαῖς
 καὶ τοῖς μέτροις ἐγκωμιαζόντων.

c δ'. Πρῶτον μὲν οὐκ περὶ τῆς φύσεως τῆς Εὐαγόρου, καὶ
 τίνων ἦν ἀπόγονος, εἰ καὶ πολλοὶ προσπίπτουσι, δοκεῖ μοι
 πρότερον ⁷ καὶ τῶν ἄλλων ἕνεκα διαλθεῖν περὶ αὐτῶν, ἵνα
 πάντες εἰδῶσιν, ὅτι καλλίστων αὐτῷ καὶ μεγίστων παρα-
 δευγμάτων καταλειφθέντων αὐτὸν καταδέεσθαι αὐτὸν ἐκεί-
 νων παρέσχεν. ὁμολογεῖται μὲν γὰρ τοὺς ἀπὸ Διὸς εὐγε-

¹ μόνον om. A. C. L. ² αἰσῶς om. A. C. L. ³ γι εἰρ. A. C. L.
⁴ καταράδην A. C. L. ⁵ ἔστιν A. C. L. ⁶ εὐλόγων A. C. L.
⁷ καὶ ἔπει A. C. L.

ἰούρας γλάστας ἢ καθάρτου· κατὰ δὲ, τὰ
 ἐφ' ἵνους τασοῦμενα σημασίας τῆς ἐφ' ἵς
 τῆς ἐπίπυτι, ἢ καὶ ἀνδύων εὐς στυγμῆ-
 νος ὀλοσῆματα. λέγουσι ἦ ἔσ καθ' ἵνους
 πρῶτον κατὰ καὶ αὐτὰ εὐ ἀρχαῖα· εἰ γὰρ
 τις τῆς μανίης ἐν χρέασι ἄνθρωποι χρεῖται, οὐκ
 ἔσ ἀπαιτούμενος κληθεῖν κατὰ εὐφραση χρεῖται
 φέσασιν οἱ ἐπιπύτι. COR.

Τῆς ἐπὶ αὐτῶς τὰς ἐπὶ τῆς] quae (con-
 tentius) rei ipsae suppediant. LANG. Ταῖς
 μὲ ἐπίπυτι καὶ στυγμῆν λαμβανόμενα,
 ἀλλ' ἵγυρ ἐστὶ τῶν πρῶτων, ἕς φεση Ἀρ-
 στωτίαν· Pottius. B. n. COR.

Ἄν καὶ τῇ λέξει — κακίαν] I. e. si καὶ
 ἡ λέξις καὶ τὰ ἑνθυμήματα τῶν στυγμῆν
 κατὰ ἐστὶ. WOLF.

Ἴπλο· τῆς εἰδῆς] omni modo. LANG.
 Ἀλόγος] Supple ἄστυ. IDEM.
 Ταῖς ἀπαιτούσας] ad certum porum propor-
 tionis seu utilitatis. IDEM. Οἱς ἐν τῇ φάσι
 χρεῖται, ἢ ἐπὶ οἱ πύτι καὶ γνοίησιν. COR.
 Τῶν ἐνθυμημάτων] Ἐνθυμήματα τοῖς ἴ-
 νους λέγουσι (ἀπαιτούμενος πρὸς τὰ
 ἐπὶ τῆς) ἢ ἀπαιτούμενος καλῶς οἱ διαλε-
 κται. IDEM.

Περὶ τῆς φύσεως] de natalibus, quem se-
 quuntur §. 4. Wolf [improbante quoque
 Kindeiseno, qui proximum καὶ exponit
 scilicet] de corporis et animi virtutibus hoc
 vocabulum intelligi mavult. LANG. Περὶ
 τῆς γένεως. COR.

Τῶν ἄλλων ἕνεκα] Τῶν μὲ ἐπιπύτιων
 χρεῖται. IDEM.
 Ἀπὸ Διὸς] Supple γενεῆς. LANG.

ναστάτους τῶν ἡμιθέων εἶναι, ταύτων δ' αὐτῶν οὐκ ἔστιν ὅστις οὐκ ἂν Αἰακίδας προκρίνειεν, ἐν μὲν γὰρ ταῖς ἄλλοις δ γενέσιν εὐρήσομεν τοὺς μὲν υπερβάλλοντας τοὺς δὲ καταδεστέρους ὄντας, οὗτοι δ' ἅπαντες ὀνομαστότατοι τῶν καθ' αὐτοὺς γεγῶσσι.

ε. Τοῦτο μὲν γὰρ Αἰακὸς ὁ Διὸς μὲν ἔκγονος, τοῦ δὲ γένους τοῦ Τευκρινῶν πρόγονος, τοσοῦτον δὴπεργκεν ὥστε γενομένων αὐχμῶν ἐν τοῖς Ἑλλήσι καὶ πολλῶν ἀνθρώπων 191 διαφθαρέντων, ἐπειδὴ τὸ μέγθος τῆς συμφορᾶς ἵπερέβαλλον, ἦλθον οἱ πρόσωτες τῶν πόλεων ἰκετεύοντες αὐτὰν, ἐνομίζοντες διὰ τῆς συγγενείας καὶ τῆς εὐσεβείας τῆς ἐκείνου τάχιστ' ἂν εὐρέσθαι παρὰ τῶν θεῶν τῶν παρόντων κακῶν ἀπαλλαγῆν. σωθέντες δὲ καὶ τυχόντες ὧν ἐδεήθησαν, ἱερὸν ἐν Αἰγίνῃ κατεστήσαντο κοινὸν τῶν Ἑλλήνων, οὐπερ ἐκεῖνος ἐποίησατο τὴν εὐχὴν. καὶ κατ' ἐκεῖνον μὲν τὸν χρόνον, ἕως 192 ἦν μετ' ἀνθρώπων, μετὰ καλλίστης ἂν δόξης διετέλεσεν: ἐπειδὴ δὲ μετήλλαξε τὸν βίον, λέγεται παρὰ Πλούτῳ καὶ Κρόῳ μεγίστας τιμὰς ἔχων παρεδρέειν ἐκείνοις.

ς. Τούτου δὲ παῖδας ἦσαν Τελαμῶν καὶ Πηλεὺς, ὧν ὁ μὲν ἕτερος μεθ' Ἡρακλέους ἐπὶ Λαομέδοντα στρατευσάμενος

¹ ὁμοίως ἂν Α. C. L.

² εὐχόμενος Α. C. L.

³ ἀπέστη δὲ Α. C. πέντε δὲ L.

⁴ δόξης ἂν Α. C. L.

⁵ τιμὰς μεγίστας Α. C. L.

Καθ' αὐτοὺς] Idem est quod supra §. β. ἰφ' αὐτῶν. Ceterum repetit γνημίως. IDEM.

Τοῦτο μὲν] Anantapodoton est. Sequi enim debet τούτο δὲ, quod ob periodi prolixitatem et mutatam constructionem est omissum. Sequitur enim §. γ'. τούτου δὲ, et §. ζ'. τούτου δ'. WOLF.

Αἰακὸς] Fuit filius Ἐγίνου, filius Asopi (unde ab Ovidio Metam. vii. 113. 484. dicitur Asopiades), et Jovis, qui in ignem conversus Ἐγίνου compressit. V. Ovid. Metam. vii. 113. Præter filios ab Isocrate laudatos, Telamonem et Peleum, ex Enclaidε filia Chironis susceptos, tertius a veteribus, nomina Phocoos, e Psammathe filia Nerei natus, commemoratur. V. Metam. vii. 668. [et Pindar. Nem. iv. 20. sqq.] Ab hoc Phoco, qui ab Apollon. Rod. i. 93. sq. dicitur interemptus esse a Telamone et Peleo, Phocoenses nomen traxisse putantur. Vid. Schol. ad Apollon. Rhod. i. 207. FIND.

Ἐν τῷ Ἑλλάδι] Pro ἰν τῷ Ἑλλάδι. Vid. Diod. Sic. iv. x. Qui scribit, ex imprecatione Minois pestilentiam istam inva-

sisse Græciam, et precibus Ἐσίοι a cæteris depulsam solos Athenienses infestare non destitisse domo tributum illud, osjus in Helena mentio fit, Minoi pendissent. WOLF. Vid. Hemsterhus. ad Aristoph. Plat. p. 389. FIND.

ἵπερέβαλλον] Ἑλληνικῶς τοῦ πᾶσι ἀνθρώπων βόθρηαι, ἢ τοῖς τούτου. COR.

ἰκετεύοντες] F. leg. ἰκετεύοντες, ut Platæo. §. α'. ἵκετον ἰκετεύοντες. Certe, ut ab aliis, ita semper ab Isocrate verbis, quibus notio eundi subjecta est, junguntur participia futurorum. Infra §. κα'. ἴδω εἰσίσωτες, Platæo. §. κ'. κα'. Verum nil mutandum videtur. Participium præsentium hac in re popi solet. v. o. ap. Lucian. Timon. §. 110. ἀπερῶδον ἰτακωρίας δάμμετες. FIND.

ἐδρέειν] Pro εἰρήσθαι. WOLF.

ἱερὸν ἐν Αἰγί] Τὸ καὶ Αἰγίον παρὰ τὸν ἕνα καλούμενον. COR. Vid. Pausan. Corinth. c. 29.

Λαομέδοντα] Vid. Ovid. Metam. xi. 210. sqq. Apollod. ii. 183. Hygin. fab. 89. FIND.

¹ ἀριστείων ἤξιόθη, Πηλεὺς δ' ἐν ² τε τῇ μάχῃ τῇ πρὸς Κενταύρους ἀριστεύσας καὶ κατὰ πολλοὺς ἄλλους κινδύνους εὐδοκιμήσας Θέτιδι τῇ Νηρείας, θηπτός ὢν ³ ἀθανάτη, συμπήκῃσι, καὶ μόνου τούτου φασὶ τῶν προγεγενημένων ὑπὸ θεῶν ἐν τοῖς γάμοις ὑμέναιον αἰσθῆναι.

ζ. Τούτοις δ' ⁴ ἑκατέρου, Τελαμῶνος μὲν Αἴας καὶ Τεῦκρος ⁵ ἐγενέσθη, Πηλέως δὲ Ἀχιλλεύς, οἱ μέγιστον καὶ σαφέστατον ἔλεγχον ἔδοσαν τῆς αὐτῶν ἀρετῆς· οὐ γὰρ ἐν ταῖς αὐτῶν πόλεσιν μόνον ⁶ ἐπρώτευσαν, οὐδ' ἐν τοῖς τόποις ἐν οἷς κατέκον, ἀλλὰ στρατείας τοῖς Ἕλλησιν ἐπὶ τοὺς βάρβάρους ⁷ γενομένης, καὶ πολλῶν μὲν ἑκατέρωθεν ἀθροισθέντων, οὐδενὸς δὲ τῶν ὀνομαστῶν ἀπολειφθέντος, ἐν ταῦτοις τοῖς κινδύνοις Ἀχιλλεύς μὲν ἀπάντων δῖνηγκεν, Αἴας δὲ μετ' ἐκείνον ἡρίστευσε, Τεῦκρος δὲ τῆς τε τούτων συγγενείας ἀξίος καὶ τῶν ἄλλων οὐδενὸς χείρων γενόμενος, ἐπειδὴ Τροίαν συναξείλαν, ἀφικόμενος εἰς Κύπρον, Σαλαμῖνά τε κατέκτισεν, ὀμῶνυμον παήσας τῆς πρότερον αὐτῷ πατρίδος οὐσῆς, καὶ τὸ γένος τὸ νῦν βασιλεῦον κατέλιπε.

η. Τὰ μὲν οὖν ἐξ ἀρχῆς Εὐαγόρα παρὰ τῶν προγόνων ἐπαύξαντα τηλικαῦτα τὸ μέγεθος ἴσθι. ταῦτον δὲ τὸν τρόπον τῆς πόλεως ⁸ κατοικισθείσης, κατὰ μὲν ἀρχαῖς οἱ γε- 192 γονότες ἀπὸ Τεῦκρου τὴν βασιλείαν εἶχον· χρόνῳ δὲ ὕστερον ἀφικόμενος ἐκ Φοινίκης ἀνὴρ φυγὰς, καὶ πιστευθεὶς ὑπὸ ε τῷ τότε ⁹ βασιλεύοντος καὶ μεγάλας δυναστείας λαβὼν, οὐ χάριν ἔσχε ταύτων, ἀλλὰ κακὸς μὲν ¹⁰ γενόμενος περὶ τὸν ὑποδεξάμενον, δεινὸς δὲ πρὸς τὸ πλεονεκτῆσαι, τὸν μὲν εὐεργέτην ἐξέβαλεν, αὐτὸς δὲ τὴν βασιλείαν κατέσχευ. ἀπίστων δὲ τοῖς πεπραγμένοις, καὶ βουλόμενος ἀσφαλῶς ¹¹ κατασκευάσασθαι τὰ περὶ αὐτὸν, τὴν τε πόλιν ἐξεβαρ-

¹ τῶν ἀριστείων ἴσθι A. C. L.

² τε om. A. C. L.

³ ἀθανάτη A. C. L.

⁴ ἑκατέρου A. C. L.

⁵ ἐγενέθη A. C. L.

⁶ ἐπρώτευσαν μόνον A. C. L.

⁷ γενομένης L.

⁸ κατοικισθείσης A. C. L.

⁹ βασιλεύοντος τότε καὶ δυναστείας μεγάλης A. C. L.

¹⁰ γενόμενος A. L.

¹¹ κατασκευάσασθαι A. C. L.

Κενταύροις] Vid. Palmyrat. c. 1. et quos ibi laudat Fischer. of. Hygin. fab. 33. IDEM.

Μόνου τούτου] Pendet a sequenti γάμοις. LIANO. Idem contigisse Cadmo in nuptiis narrat Theophrastus ver. 15. sqq. et Diodor. Sic. V. 49.

ἑκατέρωθεν] ab utraque parte, et Græcorum et barbarorum. LIANO.

Ἐξεβαρῶντος] Ἐβάρων ἀπὸ Ἑλληνικῆς ἰστίουσι, καὶ αὐτῶν τῶν κατοικηθέντων Ἑλλήνων τὰ ἦδη τῇ πρὸς τοὺς βαρβάρους ἐπιμειξία εἰς τὸ ἀρχαῖον καὶ ἀμιμῶνον τὴν ἐκ μεταστάσεως ταῦτα γὰρ ἀπεργάζεται ἢ μετὰ βαρβάρων

Εώρασε καὶ τὴν ἡῶσαν ἔλην βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ καταδού-
λωσεν.

Β. Οὕτω δὲ ¹ καὶ τῶν προαγμάτων παθετώτατον ² καὶ 193
τῶν ἐγκρίτων τῶν ἐκείνου τὴν ἀρχὴν ἔχοντων Ἐκκαλέσθαι γί-
γνεται· περὶ οὗ τὰς μὲν φήμας καὶ τὰς μαντείας καὶ τὰς
ᾄψεις τὰς ἐν τοῖς ὑπνοῖς γενομένας, ἔξ' ἃν ³ μαιζίνους ἀν-
φασεῖν γεγυώς ἢ κατὰ ἀνδρωπον, αἰσῶμαι ⁴ παραλιπεῖν,
οὐκ ἀπιστῶν τοῖς λεγομένοις, ἀλλ' ἵνα πᾶσι πᾶσι φα-
κερὸν ὅτι τοσούτου δέω πλασάμενος εἰπεῖν τι περὶ τῶν ἐκείνου
πεπραγμένων, ὥστε καὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀφήμι καὶ τοιαῦ-
τα περὶ ἃν ὀλίγοι τινὲς ἐπίσταυται καὶ μὴ πάντες εἰ πο-
λῖται συσίσασιν. ἀρξομαι δὲ ἐκ τῶν ὁμολογουμένων λέγειν b
περὶ αὐτοῦ.

Γ. Παιῖς μὲν γὰρ ἂν ἔσχε κάλλος καὶ ῥάμη καὶ σω-
φροσύνην, ὥστε τῶν ἀγαθῶν προπαδούτατος τοῖς τηλι-
κούτοις ἐστί. καὶ τούτων μάρτυρας ⁵ ἂν τις ποιήσαιο, τῆς
μὲν σωφροσύνης τοὺς συμπαιδευθέντας τῶν πολιτῶν, τοῦ δὲ
κάλλους ἀπειπτας τὰς ἰδόντας, τῆς δὲ ῥάμης τοὺς κηκῶνας
ἐν οἷς ἐκείνος τῶν ἡλικιωτῶν ἐκρατίστευσεν. ἀνδρὶ δὲ γενο-
μένῳ ταῦτά τε πάντα συνηζήθη, καὶ πρὸς τούτοις ἀσθία c
προσεγένετο καὶ σοφία καὶ δικαιοσύνη, καὶ τοῦτ' οὐ μείσως
οὐδὲ ὥσπερ ⁶ ἑτέροις, ἀλλ' ἕκαστον αὐτῶν ⁷ εἰς ὑπερβολήν·
τοσούτου γὰρ καὶ τὰς τοῦ σώματος καὶ τὰς τῆς ψυχῆς
ἀρεταῖς διήνεγκεν, ὥσδ', ὅποτε μὲν αὐτὸν ὄρῳσεν εἰ τότε βα-
σιλεύοντες, ἐκπλήττεσθαι καὶ φοβεῖσθαι περὶ τῆς ἀρχῆς,
ἡγουμένους οὐχ οἷον τ' εἶναι τὸν τοιοῦτον τὴν φύσιν ἐν

¹ καὶ om. A. C. L.

² καὶ τῶν - - - - ἔχοντων om. A. C. L.

³ μαιζία A. C. L.

⁴ καταλιπεῖν A. C. L.

⁵ ἂν τις μάρτυρας A. C. L.

⁶ ἐν ἑτέροις τισὶν A. C. L.

⁷ πρὸς A. C. L.

ἀναστρεφῆ καὶ συμβίωσι. Διὸ καὶ ἰσχυρὰ
τῆ Ἐκκαλέσθαι (Ὁμίον. 435.) πρὸς
Μακίαν, ἔπει τοῦ περὶ Τριπλῶν ἐναντίου
πολέμου, λέγει· παραβαρύνεσθαι, χρεῖος ἂν ἐν
βαρύνεσθαι. COR.

φήμας] Hic videtur φήμας omina intel-
ligi et voces ex occulto edita. WOLF.

Τὰς τηλικούτας] Τὰς τοιαύτων ἡλικίαν
ἔχουσι, τὰς καιοὶ δειλοῦσι. COR.

Ἐκρατίστυτον] Κρατίων ἐστὶν, ὑπερ-
βόλου. IDEM.

Ἄνδρ' δὲ γενομένῳ] Ἄνδρα γίγνεται, το-
βυτιότερον fieri (Corn. Nep. Alcib. 2. fin.),

est Romanorum regum viridem sapientem,
et Græcorum inter ophelbos referri, quod
suebat etatis senis κνήμ. i. q. al. ἡγρέ-
φεσθαι de τοῖς ἐφέθως. Gossium reddidit
ad verbum: virum fieri. Wolfus melius
per adolescere. FIND.

Ἐκαστον κῆτον] unaquæque harum vel
virtutum, ἀσθία, σωφροσύνη, et δικαιοσύνη,
pro ἑκάστη. IDEM.

Ὅτι τότε βασιλεύοντες] Aut positum est
pro singulari, aut rex omnibus filiis et pro-
ceribus intelliguntur. LANG.

Τὸν τοιοῦτον τὴν φύσιν] ostendendum a iam

λέσας ἀνδραπάαις — ὡς οἱ ¹ τοὺς πλείστους λέγοντες —
 περὶ πυνθίηοντα, μετὰ τούτων παρεσκευάζετο ποιεῖν δαί
 τὴν κάθοδον. ὄθεν καὶ μάλιστα ἂν τις ² καὶ τὴν φύσιν τὴν
 ἐκείνου καὶ τὴν δόξαν ἣν εἶχε παρὰ τοῖς ἄλλοις θεωρήσεις ^c
 μέλλων τε γὰρ πλεῖν μετὰ τούτων ἐπὶ τηλικαύτην
³ πάλιν τὸ μέγεθος, καὶ πάντων τῶν δεσῶν πλεονόντων,
 αὐτὸς ἐκεῖνος ἠδύμησεν οὔτε τῶν παρακληθέντων οὐδὲς ἀπο-
 στήναι τῶν κινδύνων ἠξίωσεν, ἀλλ' οἱ μὲν ὡς περὶ θεῶ
 194 ⁴ συνακολουθοῦντες ἅπαντες ἐπέμειναν τοῖς ἀμολογημένοις,
 ὁ δ' ⁵ ὡς περὶ ἡ στρατόπεδον ἔχων κρείττον τῶν ἀντιπάλων
 ἢ προειδὼς τὸ συμβησόμενον, οὕτω δέκαίτο τὴν γνώμην. ^d
 ββ. Δῆλον δ' ἐκ τῶν ἔργων ἀποβαῖς γὰρ εἰς τὴν νῆσον,
 οὐχ ἠγήσατο δεῖν χωρίον ἐχυρὸν καταλάβειν καὶ τὸ σῶμα
⁶ ἐν ἀσφαλείᾳ καταστήσας περιδεῖν, εἴ τινες αὐτῷ τῶν
 πολιτῶν βοηθήσουσιν· ἀλλ' εὐδῶς, ὡς περὶ εἶχε, ταύτης τῆς
 νυκτὸς διελὼν τοῦ τείχους φυλῖδα καὶ ταύτη τοὺς μετ'
 αὐτοῦ διαγαγὼν προσέβαλε πρὸς τὸ βασίλειον. καὶ τοὺς
 μὲν φοβήσας τοὺς ἐν τοῖς τοιοῦτοις καιροῖς ⁷ γιγνομένους καὶ ^e
 τοὺς φόβους ⁸ τοὺς τῶν ἄλλων καὶ τὰς παρακελεύσεις τὰς
 ἐκείνου τί δεῖ λέγοντα διατρίβειν; γενομένων δ' αὐτῷ τῶν
 μὲν περὶ τὸν τύραννον ἀνταγωνιστῶν, τῶν δ' ἄλλων πολι-
 τῶν δεατῶν — δεδιότες γὰρ τοῦ μὲν τὴν ἀρχὴν τοῦ δὲ τὴν ¹⁹⁵
 ἀρετὴν ἡσυχίαν ⁹ εἶχον —, οὐ πρότερον ἐπαύσατο μαχόμενος
 καὶ μόνος πρὸς πολλοὺς καὶ μετ' ὀλίγων πρὸς ἅπαντας
 τοὺς ἐχθρούς, πρὶν εἶλναι τὸ βασίλειον καὶ τοὺς ἐχθρούς
 ἐτιμωρήσασθαι καὶ τοῖς φίλοις ἐβόηθησαν, ἔτι δὲ τῷ γένει τὰς

¹ πλείστοι λέγονται A. C. L.² καὶ om. A. C. L.³ πρῆξιν A. C. L.⁴ συνακολουθῶντες A. C. L.⁵ ὡς περὶ στρατ. A. C. L.⁶ ἐπ' A. C. L.⁷ συμβαίνοντας A. C. L.⁸ τῶς om. A. L.⁹ ἔγνω A. C. L.

τῶν παρακληθέντων} Οἱ παρακληθέντες
 dicuntur qui in societatem expeditionis
 suscipiendis veniunt. Wolfius: commilito-
 nes bene. Guarinus: quos adhortatus
 fuerat. malv. FIND.

Περὶ δεῖν} Ἀπειράται. Con.

Ὡς περὶ εἶχε} Usurpator de eo, qui sta-
 tim nulla mora interjecta, nec aliis opi-
 nantibus, aliquam rem suscipiendam ag-
 greditor. Praemittitur εἶδος. Sic ap.
 Xenoph. Cyrop. iii. 1. εἶδος κομίσεται
 ὡς περὶ εἶχε, πρὸς τὸν Κύρον, de Tigra-
 ne, qui ex itinere redux factus et cognito paren-

tum et reliquorum necessariorum. causa
 statim ad Cyrum se confert. FIND.

τῶν ἄλλων} Pro ἄλλων Wolf. manit
 πολυτῶν aut πολλῶν. Ad quos autem
 ἄλλων pertineat, auctor ipse definitio noluit.
 In antecedentibus supplie τούτων. hancum
 aliorum. LANG. Ἔστι ἡ φράσις κατὰ προθέ-
 σιν, ἀπὸ τοῦ, καὶ τὰς παρακληθείσας ἐκείνου
 καὶ τῶν φόβους τῶν ἄλλων. Con.

τῷ γένει — ἐκμίσεται} I. q. ἡ καὶ τὸ
 γένος εἰς τὰς προσωπικὰς τιμὰς πάλιν ἐπα-
 ἔσθη. FIND.

τιμαῖς ταῖς πατρικαῖς ἐκομίσασα, καὶ τύραννον αὐτὸν τῆς πόλεως κατέστησεν.

β γ'. Ἡγοῦμαι μὲν οὖν, εἰ καὶ μηδενὸς ἄλλου μνησθεῖσθαι, ἀλλ' ἐνταῦθα ¹ καταλείπομαι τὸν λόγον, ῥαδίον ἐκ τούτων εἶναι γινῶναι τὴν τε ἀρετὴν τὴν Εὐαγόρου καὶ τὸ μέγεθος τῶν ἐκείνου πεπραγμένων. εὐ μὴν ἀλλ' ἔτι γε σαφέστερον περὶ ἀμφοτέρων τούτων ἐκ τῶν ἐχομένων ² αἰεταὶ δηλώσειν.

γ δ'. Τοσούτων γὰρ τυράννων ἐν ἅπαντι τῷ χρόνῳ γεγενημένων οὐδεὶς φανίσεται τὴν τιμὴν ταύτην κάλλιον ἐκείνου κτησάμενος. εἰ μὲν οὖν πρὸς ἕκαστον αὐτῶν τὰς πράξεις τὰς Εὐαγόρου ³ παραβάλλοιμεν. οὐτ' ἂν ὁ λόγος ἴσως τοῖς ⁴ καιροῖς ἀρμόσσειν, οὐτ' ἂν ὁ χρόνος τοῖς λεγομένοις ἀρκέσειν ⁵ ἢν δὲ προελάμενοι τοὺς εὐδοκίματάτους ἐπὶ ταύτων σκοπῶμεν, οὐδὲν μὲν χεῖρον ⁶ ἐξετάμεν, πολὺ δὲ συντομώτερον διαλεχθῆσθαι περὶ αὐτῶν.

δ ε'. Τῶν μὲν οὖν τὰς πατρικαῖς βασιλείας παραλαβάντων τίς οὐκ ἂν τοὺς Εὐαγόρου κινδύνους προκρίνειεν; οὐδεὶς γὰρ ἐστὶν οὕτω ῥαδίμως, ὅστις ἂν ἄρξαιτο παρὰ τῶν προγόνων τὴν ἀρχὴν ταύτην παραλαβεῖν μᾶλλον ἢ κτησάμενος ⁷ ὡς περ' ἐκεῖνος τοῖς παῖσι τοῖς αὐτῷ καταλιπεῖν.

ε ς'. Καὶ μὴν τῶν γε παλαιῶν κατόδων αὐταὶ μάλιστα εὐδοκίμοισιν, ὡς παρὰ τῶν ποιητῶν ἀκούομεν. οὗτοι γὰρ οὐ μόνον τῶν ⁸ γεγενημένων τὰς καλλίστας ἡμῖν ἀπαγαγέλουσιν, ἀλλὰ καὶ περὶ αὐτῶν καινὰς συντιδέασιν. ἀλλ' ὅμως οὐδεὶς αὐτῶν μεμυθολόγηκεν, ὅστις οὕτω δεινούς καὶ φοβερούς ποιησάμενος ⁹ τοὺς κινδύνους εἰς τὴν αὐτοῦ κατήλθεν· ἀλλ' οἱ μὲν πλείστοι πεποιήνται διὰ τύχην λαβόντες τὰς βασιλείας, οἱ δὲ μετὰ δόλου καὶ τέχνης περιγινόμενοι τῶν ἐχθρῶν.

¹ καταλίπομαι A. C. L.

² αἰεταὶ A. C. L.

³ παραβάλλοιμεν A. C. L.

⁴ καιροῖς ἀρμόσσειν A. C. L.

⁵ ἢν A. C. L.

⁶ ἐξέταμεν A. L. λέγομεν C.

⁷ ὡς περ' ἐκεῖνος A. C. L.

⁸ περιγινόμενοι A. C. L.

⁹ τοῖς οἰκ. A. C. L.

Ἐπὶ τούτων] ἴσως γε. περὶ τούτων, COR.

Τὴν ἀρχὴν ταύτην] Ταύτην mihi videtur hō asseruisse esse: aut τούτων legendum, aut suo loco motam libroriorum culpa et post verba ὡς περ' ἐκεῖνος collocaendam esse existimo. FIRD. Τὴν τῆς βασιλείας διαδοτὴ ἀναφέρειται γὰρ πρὸς τὸ μικρὴν ἀνοτήρη βασιλείας. COR.

Māllw] Non cum Guarino et Welfo pertinere arbitror ad ἄξαιτο, sed seq. ἢ h. l. notare aequo ac. FIRD.

Μεμυθολόγηκεν] Sub. πρὶ τῆς. AVONH. LIANO. Περσυντάκου ἀνδρα, ἤρασε, ἢ τι τοιούτων, πρὸς ὃ ἔχει ἀναφέρεισθαι τὸ ἐπαγομένον ἔστις. COR.

Πεποιήνται] induiti sunt, pr. a poetis. AVONH.

προσφιλῶντων· οὐ γὰρ ἐξ ὧν ἑτέρων ἤκουεν, οὐτ' ἐκόλαζεν c
 197 οὐδ' ἑτίμα τοὺς πολίτας, ἀλλ' ἐξ ὧν αὐτὸς συνήδει, ταῖς
 κρίσεις ἐποιοεῖτο περὶ αὐτῶν. ἐν² τῶν αὐτῶν δ' ἐπιμαλείαις
 αὐτὸν καταστήσας, οὐδὲ περὶ τῶν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκάστην
 προσπιπτόντων οὐδὲ περὶ ἐν πεπλανημένους εἶχεν, ἀλλ'
 οὕτω Θεοφιλῶς καὶ Φιλανδρώπως διώκει τὴν πόλιν, ὥστε
 τοὺς³ εἰσαφικνουμένους μὴ μᾶλλον Εὐαγόρου τῆς ἀρχῆς
 ζηλοῦν ἢ τοὺς⁴ ἄλλους τῆς ὑπ' ἑκείνου βασιλείας ἅπαντα d
 γὰρ τὸν χρόνον διετέλεσεν εὐδῶνα μὲν ἀδικῶν, τοὺς δὲ χρη-
 στοὺς τιμῶν, καὶ σφόδρα μὲν ἁπάντων ἀρχῶν, νομίμως δὲ
 τοὺς⁵ ἐξαμαρτόντας κολῶζων· οὐδὲν μὲν συμβούλιον δεόμε-
 νος, ὅμως δὲ τοῖς φίλοις συμβουλευόμενος· πολλὰ μὲν τῶν
⁶ χρωμένων ἠττάμενος, ἅπαντα δὲ τῶν ἐχθρῶν⁷ περιγι-
 γνόμενος· σεμνὸς ὧν οὐ ταῖς τοῦ προσώπου συναγωγαῖς,
 ἀλλὰ ταῖς τοῦ βίου κατασκευαῖς· οὐδὲ πρὸς ἐν ἀτάκτως e
 οὐδ' ἀνομάτως διακειμένος, ἀλλ' ὁμοίως ταῖς ἐν τοῖς⁸ ἔργοις
 ὀρασιγίας ὥσπερ ταῖς ἐν τοῖς⁹ λόγοις διαφυλάττων· μέγα
 φρονῶν οὐκ ἐπὶ τοῖς διὰ τύχην, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς δι' αὐτὸν
¹⁰ γιγνομένοις· τοὺς μὲν φίλους ταῖς εὐεργεσίαις ὑφ' αὐτῶ
 ποιούμενος, τοὺς δ' ἄλλους τῇ μεγαλαύχῳ καταδουλού- 198
 μενος· φοβερὸς ὧν οὐ τῶ πολλοῖς χαλεπαίνειν, ἀλλὰ τῶ
 πολὺ τὴν τῶν ἄλλων¹¹ φύσιν ὑπερβάλλειν· ἠγούμενος τῶν
 ἡδονῶν, ἀλλ' οὐκ ἀγόμενος ὑπ' αὐτῶν· ὀλίγοις πόνοις πολ-
 λαῖς ῥαστώναις κτώμενος, ἀλλ' οὐ διὰ μικρὰς ῥαθυμίας με-
 γάλαις πόνους ὑπολειπόμενος· ὅλως¹² οὐδὲν¹³ παραλείπων,
 ὧν προσεῖναι¹⁴ δεῖ τοῖς βασιλεῦσι, ἀλλ' ἐξ ἐκάστης¹⁵ τῆς b
 πολιτείας¹⁶ ἐξελθόμενος τὸ βέλτιστον, καὶ δημοτικὸς μὲν
 ὧν τῇ τοῦ πληθους θεραπείᾳ, πολιτικὸς δὲ τῇ τῆς πόλεως
¹⁷ ὅλης διοικήσει, στρατηγικὸς δὲ τῇ πρὸς¹⁸ τοὺς κινδύνους

¹ ἑτίμα τοῖς πολλοῖς A. L. ² ταῖς τῶν αὐτῶν A. C. L. ³ ἀφικνουμένους A. C. L.
⁴ ἀρχομένους A. C. L. ⁵ ἐκείνου C. ⁶ ἐξαμαρτόντας A. C. L.
⁷ ἑταίρων A. ⁸ περιγινόμενος A. L. ⁹ λόγοις A. C. L. ¹⁰ ὅμως A. C. L.
¹¹ γὰρ ἀγαθῶν A. C. L. ¹² φύσιν τῶν ἄλλων A. C. L. ¹³ δι' οὐδὲν A. C. L.
¹⁴ παραλειπῶν A. L. ¹⁵ τοῖς βασ. περιτι A. C. L. ¹⁶ τῆς οἰκ. A. C. L.
¹⁷ ἐκλεγόμενος A. C. L. ¹⁸ εἰς οἰκ. A. C. L. ¹⁹ ταῖς οἰκ. A. C. L.

Τῆς ἀρχῆς — βασιλείας] Sub. ἔσται. ὅσοι συμφορῆς ἢ δεσφῆν βουλομένης συνέσται γὰρ αὐτῶν τὰ κέρεισσι. ΙΔΗΜ.

Τῶν χρωμένων] Τῶν φίλων. COR. HUNO
 locum exhibet Stobaeus p. 329.

Ταῖς τοῦ προσώπου συναγωγαῖς] Ταῖς
 καταφάσαις, ἀπὸ τῶ παρακαλουθῶντος ταῖς p. 289. FIND.

εὐβουλία, ¹ μεγαλόφρον δὲ τῷ πᾶσι ταύταις διαφέρειν. καὶ
 ταῦθ' ὅτι προσῆν Εὐαγόρα, καὶ πλείω τούτων, εἰς αὐτῶν
 τῶν ἔργων ῥηδίων καταμαθεῖν.

κ'. Παραλαβὼν γὰρ τὴν πόλιν ἐμβαβαρβατομένην, καὶ
 c διὰ τὴν ² τῶν Φωνίκων ἀρχὴν αὐτὸς τοὺς Ἕλληνας προσδέ-
 χομένην οὐτε τέχνας ἐπισταμένην οὐτ' ἐμπορίαν ἠχομένην
 οὐτε ³ λιμένα κερκημένην, ταῦτά τε πάντα διάρθρωσε, καὶ 198
 πρὸς τοῦτοις καὶ χώραν πολλὴν προσεκτήσατο καὶ τείχη
 προσπεριβάλετο καὶ τριήρεις ἐκαστηγήσατο, καὶ ταῖς ἄλ-
 λαις ⁴ κατασκευαῖς οὕτως ἤρξασε τὴν πόλιν ὥστε μηδεμιᾶς
 τῶν Ἑλληνίδων ⁵ ἀπολελεῖσθαι, καὶ δύναμιν τοσαύτην ἐκ-
 ποιήσεν. ὥστε φοβεῖσθαι πολλοὺς τῶν πρότερον καταφρο-
 d νούτων αὐτῆς. καίτοι τηλικούτας ἐπίδοσεις τὰς πόλεις λαμβ-
 βάνειν οὐχ εἶσ' ἔστιν, ⁶ ἢν μὴ τις αὐταῖς διοικῆται αὐταῖς
 ἤδρασι, οἷσις Εὐαγόρας μὲν εἶχε, ἐγὼ δ' ὀλίγα πρότερον
 ἐπεπαρόντη διέλαθην. ὥστ' αὐ δέδοικα, μὴ φατῶ μείζω λέγω
 τῶν ἐκείνων προσόντων, ἀλλὰ μὴ καλῶ λίαν ἀπολελεῖσθαι τῶν
 πεπραγμένων αὐτῶ. τίς γὰρ ἂν ἐφίκοιτο τοιαύτης φύσεως,
 ὃς οὐ μόνον τὴν αὐτῷ πόλιν πλείονος ἀξίαν ἐποίησεν, ἀλλὰ
 e καὶ ⁷ τὸν τόπον ὅλον τὸν περιέχοντα τὴν ἡσὸν ἐπὶ πρότητα
 καὶ μετρούτητα προσήγαγε; πρὶν ⁸ μὲν λαβεῖν Εὐαγόρα τὴν
 ἀρχὴν οὕτως ἀπροσσίτως καὶ χαλεπῶς εἶχον, ὥστε καὶ
 τῶν ἀρχόντων ταύτους ἐνόμιζον εἶναι βελτίστους, οἱ τινες
⁹ ἀμύτατα πρὸς τοὺς Ἕλληνας διακείμενοι τυγχάνουσαν
 199 οὖν δὲ τοσαύτου μεταπεπτώπαυον, ὥστ' ἀμιλλᾶσθαι μὲν
 οἱ τινες αὐτῶν δοξοῦσι φιλέλλητες εἶναι ¹⁰ μάλιστα, καὶ ἐπι-
 ποιῆσθαι δὲ τοὺς πλείστους αὐτῶν γυναῖκας λαμβάνοντας
 παρ' ἡμῶν, χαίρειν δὲ καὶ τοῖς κτήμασι καὶ τοῖς ἐπιτηδεύ-

¹ τυραννίαις A. C. L.

² τῶν om. A.

³ λιμένας A. C. L.

⁴ κατασκευαῖς A. C. L.

⁵ πόλιν ἀπολελ. A. C. L.

⁶ ἢν A. C. L.

⁷ τὸν περιέχοντα τόπον A. C. L.

⁸ μὲν γὰρ A. C. L.

⁹ ἂν ἀμύτατα A. C. L.

¹⁰ μάλιστα εἶναι A. C. L.

Τριῆρεις ἐκαστηγήσατο] Sic ταῖς τριή-
 ρησι. Basil. ῥ. γ'. λιτωργίας λιτωργῶν
 Egln. ῥ. κ'. IDEM.

Τυραννίαις φύσεως] Pro τούτου ἀνθρώπου.
 AVGER. discipulo sive verbis essequet tale
 ingenium. LANG.

Πρότητα] Πρότων εἰσὶν αὐτῶν
 aliis ad virtutem. h. e. suo exemplo
 auctoritateque, seu eo quod virtutem,

quam aliis commendaveris, ipse vita ex-
 primas, efficere at hanc virtutem, autem
 ab his neglectam, adamare atque colere
 incipient. FIND.

Ἀπροσσίτως] omnem congregationem re-
 fruitis inhaerentibus. LANG. Ἀπροσμιλλή-
 τως, ἀμιλλῶν, ἀρχῶν, εἰς διλοῦντι οὐχ οὖν
 τε προσφίρεσθαι καὶ πλεονέξαι. COR.

μασι τοῖς Ἑλληνικοῖς μάλλον ἢ τοῖς παρὰ σφίσι αὐτοῖς, πλείους δὲ καὶ τῶν περὶ τὴν μουσικὴν καὶ ¹ περὶ τὴν ἄλλην παιδείουσιν ἐν τούτοις τοῖς τόποις διατρέβειν ἢ παρ' οἷς πρότερον εἰωθότες ἦσαν. καὶ τούτων ἀπάντων οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἂν Εὐαγόραν αἴτιον εἶναι ² προσομολογήσειε.

καί. Μάλιστα δὲ τεκμήριον καὶ τοῦ τρόπου καὶ τῆς ὁσιότητος τῆς ἐκείνου· τῶν γὰρ Ἑλλήνων πολλοὶ καὶ καλοὶ ³ καίγαδοὶ τὰς αὐτῶν πατρίδας ἀπολιπόντες ἤλθον εἰς Κύπρον οικήσαντες, ἠγούμενοι ⁴ κουφοτέρην καὶ νομιμωτέραν εἶναι τὴν Εὐαγόρου βασιλείαν τῶν οἴκοι πολιτειῶν. ὦν τοὺς μὲν ἄλλους ὀνομαστὶ διελθεῖν πολὺ ἂν ἔργον εἴη· Κόνωνα δὲ 109 τὸν διὰ πλείστας ἀρετὰς πρωτεύσαντα τῶν Ἑλλήνων τίς οὐκ οἶδεν, ὅτι δυστυχησάσης τῆς πόλεως ἐξ ἀπάντων ἐκλεξάμενος ὡς Εὐαγόραν ἤλθε νομίσας καὶ τῷ σώματι βεβαίωτάτην εἶναι τὴν παρ' ⁵ ἐκείνῳ καταφυγὴν, καὶ τῇ πάλει τάχιστ' ἂν αὐτὸν γενέσθαι βοηθόν. ⁶ καὶ πολλὰ πρότερον ἤδη κατωρθακώς, οὐδὲ περὶ ἐνὸς πάποτε πράγματος ἔδοξεν ἄμεινον ἢ περὶ ⁷ τούτου βουλευσασθαι· συνέβη γὰρ αὐτῷ διὰ τὴν ἀφίξιν τὴν εἰς Κύπρον καὶ ποιῆσαι καὶ παθεῖν d πλείστα αἰγάδα. πρῶτον μὲν γὰρ οὐκ ⁸ ἔφθασαν ἀλλήλοις πλησιάσαντες, καὶ περὶ πλείονος ἐποίησαντο σφῶς αὐτοὺς ἢ ⁹ τοὺς πρότερον οἰκειοὺς ὄντας. ἔπειτα περὶ τε τῶν ἄλλων ὀμονοοῦντες ἀπαντα τὸν χρόνον διτέλεσαν, καὶ περὶ τῆς ἡμετέρας πόλεως τὴν αὐτὴν γνώμην ἔσχον. ὀρῶντες γὰρ αὐτὴν ὑπὸ Λακεδαιμονίοις οὔσαν καὶ μεγάλη μεταβολῇ κεχρημένην λυπηρῶς καὶ βαρέως ἔφερον, ἀμφοτέροι προσηκόντα ποιοῦντες· τῷ μὲν γὰρ ἦν φύσει πατρίς, τὸν δὲ e ¹⁰ διὰ πολλὰς καὶ μεγάλας εὐεργεσίας νόμῳ πολιτὴν ἐπεποιήητο.

¹ τῶν περὶ A. C. L.

² ὁμολογήσειεν A. L.

³ καὶ ἀγαθοὶ A. C. L.

⁴ κοινώτερον εἶναι καὶ νομιμωτέραν A. C. L.

⁵ ἐκείνου A. L. Ἰακύνθου C.

⁶ πολλὰ δὲ A. C. L.

⁷ τούτων βεβουλευσθαι A. C. L.

⁸ ἔφθασαν A. C. L.

⁹ τοὺς om. L.

¹⁰ καὶ διὰ L.

Δυστυχησάσης τῆς πόλεως] Soil. τῆς τῶν Ἀθηναίων. Intelligenda est autem clades accepta in Hellesponto ad Ægyptum: cum Athenienses a Lyandro tanta clade affecti sunt, ut et mortia subtrahere cogentur et libertatem amitterent. WOLF. Cf. Lysiam Ἀπολ. Δικηδ. Xenoph. Hell. ii. 1. Diod. Sic. xiii. 106. Pansan. iii. 11. Aristot. Rhet. ii. 23. Plutarch. in Lysand. Vit. Justin. v. 8.

Ἐκλεξάμενος] Soil. τὸν Εὐαγόραν. WOLF. Παρὶ πλείονος.— ὄντας] Ὁ οὗτος Παρὶ πλείονος ἔταρος τὸν ἔταρον ἐπιπέσαντο ἢ τοὺς ὄντας ἰαυτῷ πρότερον οἰκίους. COR. se plurius fecerunt, quam si ante jam summa inter eos familiaritas intercessisset. FIND. Quocum facit Langius. Vid. Findeisenium in not. et Ind. s. voc. οἰκίος.

Τῷ μὲν] Τῷ Κόνωνι. COR.

Τὸν δὲ] Τὸν Εὐαγόραν. IDAM.

σκοπούμενοι δὲ αὐτοῖς ὅπως τῶν συμφυρῶν αὐτῆν ¹ ἀπωλα-
 λαΐσουσι, ² ταχύν τὸν καιρὸν Λακεδαιμόνιοι παρσκευάσαν·
 200 ἄρχοντες γὰρ τῶν Ἑλλήνων καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θά-
 λατταν, εἰς τοῦτ' ἀπληστίας ἦλθον ὥστε καὶ τὴν Ἀσίαν
 κακῶς ποιεῖν ἔφραξίρησαν. λαβόντες δ' ἐκεῖνοι ταῦτον τὸν
 καιρὸν, καὶ τῶν στρατηγῶν τῶν βασιλείας ἀπορούντων ὅ τι
³ χρῆσονται τοῖς ⁴ πράγμασιν, εἰδασκον αὐτοὺς μὴ κατὰ
 γῆν ἀλλὰ κατὰ θάλατταν τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Λακεδαι-
 μονίους ποιῆσθαι, νομίζοντες εἰ μὲν περὶ στρατόπεδον
 καταστήσαντο καὶ τούτῳ περιγένοιτο, τὰ περὶ τὴν ἡπει-
 ρον ⁵ μόνον καλῶς ἔξειν, εἰ δὲ κατὰ θάλατταν κρατήσειαν,
⁶ ἀπάσαν τὴν Ἑλλάδα τῆς νίκης ταύτης μεδέξαι. ὅπερ
 συνέβη· πεισθέντων γὰρ ταῦτα τῶν στρατηγῶν καὶ ναυτι-
 καῦ συλλεγόντος, Λακεδαιμόνιοι μὲν κατεναυμαχήθησαν καὶ
 τῆς ἀρχῆς ἀπεστηρήθησαν, οἱ δ' Ἑλληνες ἠλευθερώθησαν,
 ἣ δὲ πόλις ἡμῶν τῆς τε παλαιᾶς δόξης μέρος τι πάλιν
⁷ ἀνέλαβε, καὶ τῶν συμμάχων ἡγεμῶν κατέστη. καὶ ταῦτ'
 εἰπράχθη, Κάνωνος μὲν στρατηγῶντος, Εὐαγόρου δὲ αὐτῶν 200
 τε παρασχόντος καὶ τῆς δυνάμεως τὴν πλείστην παρα-
 σκευάσαντος. ὑπὲρ ὧν ἡμεῖς μὲν αὐτοὺς ἐτιμήσαμεν ταῖς
 μεγίσταις τιμαῖς, καὶ ταῖς εἰκόσας αὐτῶν ἐστήσαμεν, ὅπερ
 τὸ τοῦ Διὸς ἀγαλμα τοῦ σωτῆρος, πλεσίον ἐκείνου τε καὶ
 σφῶν αὐτῶν, ἀμφοτέρων ὑπόμνημα, καὶ τοῦ μεγέθους τῆς
 εὐεργεσίας καὶ τῆς φιλίας τῆς πρὸς ἀλλήλους.

κβ'. Βασιλεὺς δὲ οὐ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔσχε περὶ αὐτῶν,
 δ ἀλλ' ὅσω μείζω καὶ πλείονος ἀξία κατεργάσαντο, τοσοῦ-

¹ ἀπαλλάξουσι A.

⁴ παρῶσιν A C L.

² ταχὺ A. C. L.

⁶ μόνον A. C. L.

⁷ ἀτίλας A. C. L.

³ χρῆσονται A. L.

⁵ πᾶσαν A. C. L.

[Ἀρχοντες γὰρ κ. τ. λ.] Scil. οὗτοι. cum et mari et terra duces essent Lacedaemonii (Corn. Nep. Aristid. 2.), vel cum cuncta Graecia sub Lacedaemoniorum esset imperio (Corn. Nep. Con. 4.). FIND.

Ὅτι καὶ — ἐπιχειρήσας] Guarinus: ut totius Asiae imperium effectarent. His verbis utitur Justinus, eadem de re exponens. vid. l. vi. 1. Flebat autem hoc duce Agesilao, quem Lacedaemonii, victis ad Ægus flumen Atheniensibus, magno eum exorcito in Asian miserant ad eum occupandam. Vid. Xenoph. Ages. 1. Corn. Nep. Ages. c. 2. sq. IDEM.

[Ὅπερ συνέβη] Γραπτόν ὅπερ καὶ συνέβη. COR.

Κατεναυμαχῆσαν] Vid. Corn. Nep. Con. c. 4. et Justin. vi. 3.

Εὐαγόρου — παρασχόντος] Guarinus: Evagoras ipsam praebente victoriam. Inopte. Intell. συναγασθῆσαν αὐτῶν. ita autem ut Evagoras ei se praebere auxiliatorem, seu eum in hoc bello gerendo adjuvaret. FIND.

τὴν πλείστην] Scil. μερίδα. LANG.

Πλεσίον ἑαυτῶν τε καὶ σφῶν αὐτῶν] tum Jovi tum sibi ipsis vicinas. IDEM.

τη μᾶλλον εἴδυσεν αὐτούς. περὶ μὲν οὖν Κόννος ἄλλος ἤμιν
 ἴσται λόγος· ὅτι δὲ πρὸς Εὐαγόραν οὕτως ἔσχεν, οὐδ' αὐτὸς
 λαθεῖν ἐξήγησε. φαίνεται γὰρ μᾶλλον μὲν σπουδαίως περὶ
 τὸν ἐν Κύπρῳ πόλεμον ἢ περὶ ταῦς ἄλλους ἀπάντας, μείζων
 δὲ καὶ χαλεπώτερον ἐπινοῶν ἀνταγωνιστὴν νομίσας ἢ Κύρον
 τὸν περὶ τῆς βασιλείας ἀμφισβητήσαντα. ¹ μέγιστον δὲ
 ταπεινῶν τοῦ μὲν γὰρ ἀκούων τὰς παρασκευὰς τοσαῦτον
 καταφρόνησεν, ὥστε διὰ τὸ μὴ φρατίζεῖν μικροῦ δαῖν ἔλαθεν
 αὐτὸν ἐπὶ τὸ βασιλείων ἐπίστας· πρὸς δὲ τούτον οὕτως ἐκ
 πολλοῦ περιδεῶς ἔσχεν, ὥστε μεταξὺ πάσῃων εὖ πολυμῶν
 πρὸς αὐτὸν ἐπεχείρησε, δίκαια μὲν οὐ ποιοῦν, οὐ μὴν παντῶν ²⁰¹
 πασιν ἀλόγως βουλευσάμενος. ἠπίστατο μὲν γὰρ πολλοὺς
 καὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Βαρβάρων ἐκ ταπεινῶν καὶ
 φαύλων πραγμάτων μεγάλας δυναστείας καταργασαμένους,
 πρόσθετο δὲ τὴν Εὐαγόρου μεγαλοψυχίαν καὶ τὰς ἐπιδόσεις
 αὐτῷ καὶ ² τῆς δόξης καὶ τῶν πραγμάτων οὐ κατὰ μικρὸν
 γιγνομένας, ἀλλὰ καὶ τὴν φύσιν ἀνυπέβλητον ἔχοντα καὶ
 τὴν τύχην αὐτῷ συναγαμιζομένην ὥστ' οὐχ ὑπὲρ τῶν γεγε- ^b
 νημέων ἀργιζόμενος ἀλλὰ περὶ τῶν μελλόντων φοβούμενος,
 οὐδὲ περὶ Κύπρου μόνον δεδιώς· ἀλλὰ πολὺ περὶ μείζωνων,
 ἐποίησάτο τὸν πόλεμον πρὸς αὐτὸν· αὐτῷ δ' οὖν ἄρρηκτον,
 ὥστ' εἰς τὴν ³ στρατείαν ταύτην πλέον ἢ ⁴ τέλαντα πεντα-
 κσχίλια καὶ μύρια ⁵ καταπάλωσεν.

¹ καὶ τούτου μέγιστον ταπεινῶν. A. C. L.

² τὰς δόξας τῶν A. C. L.

³ στρατιῶν A. L.

⁴ πεντάκις μύρια τέλαντα A. C. L.

⁵ καταπάλωσεν C.

Ἄλλοι] Idem valet ad ἄλλως. alio loco. Ἰρηκ.

Ἐλαθεν αὐτὸν] Ὁ Κύριος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ βασιλεὺς Ἄρταξιν ἐλαθεν ἐπίστας ἐπὶ τὸ βασιλεῖον, ταυτίσται, ἴφθι παρανομίαν, πρὶν ἐπινοῦν εἰδέσθαι. COR. Cf. PANEG. §. 4^ο.

Μεταξὺ πάσῃων εὖ] interis patiens bene, i. e. interea dum beneficii ab illo officio habet. LANG. Ἐν αὐτῷ τῷ χρόνῳ, ἢ εἰ ἐφελίτο ἢ Εὐαγόρου. COR.

Φαύλων] Eutelan. IDEM.

Πραγμάτων] Post πραγμάτων Wolf. omisium esse putat, vel quissum videri posse dici, ἐπιβήντας: non negat tamen Isocratem et alibi ita loutum esse. LANG. opibus et copiis parvis nec firmis. ut πολλὰ ἐν ταπεινῶν καὶ φ. πραγμάτων μεγάλας δυναστείας καταργασσέναι dicantur, ut PANEG. §. 4^ο. μικρὰ ἀντάμεις μεγάλας τὰς πόλεις ποῦσαι. fore ut Corn. Nep. Pelop. c. 2.

"Magnae saepe res non ita magnis copiis sunt gestae." Vel verba vertenda sunt: cum re tenui et vili uterentur. nam propositio cum suo casu saepe totam propositionem exprimit. Sic. Nep. l. i. "sed profecto nunquam a tam tenui initio tantae opes sunt profigatae." Quare non est, cur cum Wolfio existimes hic omisium esse ἐπιβήντας, etsi sciam id tum addi ab Isocrate. FINO.

Ἐχρηται] Non significat habentem, sed se habentem: refertur ad φύσιν, et idem valet ad ὄντα. AUGER.

Δεδιώς] Ut enim Pomp. Mela l. ii. 7. tradit, Cyprus novem regna cepit, quae sub imperio regis Persarum fuisse aetate est Diod. Sic. xvi. Quare rex Persarum timebat, ne Evagoras, cuius opes indiesangebantur, a se deficeret, et reliqui, qui erant in Cypro regali, hujus aeternitatem atque exemplam sequerentur. FINO.

κγ'. Ἄλλ' ὅμως Εὐαγόρας, πάσαις ἀπολελειμμένος ταῖς
 δυνάμεσιν, ἀντιτάξας τὴν αὐτοῦ γνάμην πρὸς τὰς οὕτως 201
 c ὑπερμεγέθεις παρασκευάς, ἐπέδειξεν αὐτὸν ἐν ταῖταις πολὺ
 θαυμαστότερον ἢ τοῖς ἄλλοις τοῖς προσηγμένοις. ὅτε μὲν
 γὰρ αὐτὸν εἶον εἰρήνην ἄγειν, τὴν αὐτοῦ πόλιν ἑ μόνην εἶχεν·
 ἐπειδὴ δ' ἠναγκασθή πολεμεῖν, τοιοῦτος ἦν καὶ τοιοῦτον
 εἶχε ἑ Πρυταγόραν τὸν υἱὸν τὸν αὐτοῦ συναγωνιστὴν, ὥστε
 μικροῦ μὲν ἰδέσθαι Κύπρον ἀπασαν κατασχεῖν, Φοινίκην δ'
 ἐπάρθησε, Τύρον δὲ κατὰ κράτος εἶλε, Κιλικίαν δὲ βασι-
 d λείως ἀπέστησε, τοσοῦτους δὲ τῶν πολεμίων ἀπώλεσεν, ὥστε
 πολλοὺς ἑ Περσῶν πενθοῦντας τὰς αὐτῶν συμφραῖς με-
 μῆσθαι τῆς ἀρετῆς τῆς ἐκείνου· τελευτῶν δ' οὕτως ἐπέπλη-
 σεν αὐτοὺς τοῦ πολεμεῖν, ὥστ' εἰθισμένῳ τὸν ἄλλον χρόνον
 τῶν βασιλείων μὴ διαλλάττεσθαι τοῖς ἀποσταῖσι πρὶν κύριοι
 γένοιτο τῶν σωματῶν, ἄσμενοι τὴν εἰρήνην ἐποιήσαντο λύ-
 σαντες μὲν τὸν νόμον τοῦτον, οὐδὲν δὲ κινήσαντες τῆς Εὐα-
 e γόρου τυραννίδος. καὶ Λακεδαιμονίων μὲν τῶν καὶ δόξαν καὶ
 δυνάμειν μεγίστην ἐχόντων κατ' ἐκείνον τὸν ἑ χρόνον, ἐντὸς
 τριῶν ἐτῶν ἀφείλετο τὴν ἀρχήν· Εὐαγόρας δὲ πολεμήσας ἑτη
 δεκά τῶν αὐτῶν κύριον ἑ αὐτὸν κατέλιπεν, ὡν περ ἦν καὶ
 πρὶν εἰς τὸν πόλεμον εἰσελθεῖν. ὃ δὲ πάντων ἑ δεινότατον·
 202 τὴν γὰρ πόλιν ἦν Εὐαγόρας ἐτέρου τυραννεύοντος μετὰ πεν-
 τήκοντ' ἀνδρῶν εἶλε, ταύτην βασιλεὺς ὁ μέγας τοσαύτην
 δυνάμειν ἔχων οὐχ οἷός τ' ἐγένετο χειρώσασθαι.

κδ'. Καίτοι πῶς ἂν τις τὴν ἀνδρίαν ἢ τὴν φρόνησιν ἢ
 σύμπασαν τὴν ἀρετὴν τὴν Εὐαγόρου φανερώτερον ἐπίδει-
 ξειεν, ἢ διὰ τοιούτων ἔργων καὶ κινδύνων; οὐ γὰρ μόνον
 φανεῖται τοὺς ἄλλους πολέμους ἀλλὰ καὶ τὸν τῶν ἡρώων
 b ὑπερβαλόμενος, τὸν ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων ὑμνούμενον. οἱ

¹ μέγαν πόλιν A. C. L.

² Πρυταγῶραν A. C. L.

³ τῶν Περσῶν A. C. L.

⁴ καιρῶν A. C. L.

⁵ αὐτὸν om. A. C. L.

⁶ θαυμαστότητα A. C. L.

Πρυταγῶρας] Vid. Theopompus ap. Phot. cod. cixxvi. et Diod. Sic. l. 1.

Δύσαντες] Δύσαν τὸν νόμον, instituta patriæ non servate, recedere a more patriæ. Vid. Raphael. Annot. ad Polyb. et Arrian. ad Ioh. vii. 23. Fribst.

Ἀφείλετο] Scil. rex Persarum.

Τῶν αὐτῶν χρόνον] Hæ enim condiciones

pacis fuerunt, ut Evagoras, regis nomine utens (servum enim se regis dici noluit, quod postulabatur), regi Persarum, sicut ante defectionem, dicto audiens esset. Vid. Συνθήκας Ὁρότου πρὸς Εὐαγόραν Diod. Sic. xv. WOLF.

Τυραννίδος] Βασιλείας. COR.

μὲν γὰρ ¹ μεθ' ἀπάσης Ἑλλάδος Τροίαν μόνην εἶλον, ὁ δὲ
μίαν πόλιν ἔχων πρὸς ἀπασαν τὴν Ἀσίαν ἐπολέμησεν
ὡστ', εἰ τοσοῦτοι τὸ πλῆθος ἐγκυμιάζειν αὐτὸν ² ἐβουλή-
θησαν ὅσους περ ἐκείνους, πολὺ ἂν ³ μείζω καὶ τὴν δόξαν
αὐτῶν ἔλαβε.

κέ. Τίνα γὰρ ⁴ εὐρήσομεν τῶν τότε γενομένων, εἰ ταῖς
202 μύθους ⁵ ἀφέντες τὴν ἀληθειαν ⁶ σκοποῖμεν, τοιαῦτα δια-
πεπραγμένον, ἢ τίνα τοσοῦτων μεταβολῶν ἐν ταῖς πρά-
γμασι αἰτίον γεγενημένον; ὃς αὐτὸν μὲν ἐξ ἰδιώτου τύραννον ^c
κατέστησε, τὸ δὲ γένος ἅπαν ⁷ ἀπεληλαμένον τῆς πολιτείας
εἰς τὰς προσηκούσας τιμὰς πάλιν ἐπαπήγαγε, τοὺς δὲ πο-
λίτας ἐκ βαρβάρων μὲν Ἑλληνας ἐποίησεν, ἐξ ἀνάνδρων δὲ
πολεμικούς, ἐξ ἀδόξων δὲ ὀνομαστούς, τὸν δὲ τόπον ἄμι-
κτον ὅλον παραλαβὼν καὶ παντάπασιν ἐξηγηριωμένον ἡμερώ-
τερον καὶ πρῶτερον κατέστησεν, ἔτι δὲ πρὸς τούτοις εἰς
ἔχθραν μὲν βασιλεῖ καταστάς οὕτως αὐτὸν ἡμίνατο καλῶς, ^d
ὡστ' αἰείμηστον ⁸ γεγενῆσθαι τὸν πόλεμον τὸν περὶ Κύ-
προν, ὅτε ὃ ἦν αὐτῷ σύμμαχος, τοσοῦτα χρησιμώτερον αὐτὸν
παρέσχε τῶν ἄλλων, ὡστ' ὀμολογουμένως μεγίστην αὐτῷ
συμβαλέσθαι δύναμιν εἰς τὴν ναυμαχίαν τὴν περὶ Κνίδον, ἣς
γενομένης βασιλεὺς μὲν ἀπάσης τῆς Ἀσίας κύριος κατέστη,
Λακεδαιμόνιοι δ' ἀντὶ τοῦ τὴν ἠπείρου πορθεῖν περὶ τῆς
αὐτῶν κινδυνεύειν ἠναγκάσθησαν, οἱ δ' Ἑλληνες ἀντὶ δου- ^e
λείας ⁹ αὐτονομίας ἔτυχον, Ἀθηναῖοι δὲ τοσαύτον ἐπέδωσαν

¹ μετὰ πάσης A. C. L.

² ἐβουλήθησαν C.

³ μείζω ἂν C. μείζω ἂν A. L.

⁴ ἂν εὐρήσομεν A. C. L.

⁵ οὐν ἀφέντες A. C. L.

⁶ σκοποῖμεν A. L.

⁷ ἀπεληλαμένον ἅπαν A. C. L.

⁸ γένος A. C. L.

⁹ αὐτονομίαν ἴσχυον A. C. L.

Τῶν τότε γενομ.] I. e. tempore Trojani belli. Augerus male: 'tunc quum Evagoras viveret.' Est enim expresse adjectum: Μίασις de heroibus temporis Trojani fabulis, quæ poetis, non veritati debentur. LANG.

Γεγενημένον] Supple ἴσαν Εὐαγόρας. AUGER.

Ἀπεληλαμένον τῆς πολιτείας] regno prius. LANG.

Ἄμικτον] primum, i. e. cuius incolæ cum aliis hominibus non miscentur. H. I. idem est ac ἄξιος, inhospitalis, uti Wolf. explicuit. Alias ἀπρόμικτος et δυοπρόμικτος. LANG.

Σύμμαχος] Positum est pro ἰσχυρός. FIND.

Τῶν ἄλλων] Intelligantur reliqui, qui

erant præter Evagoram in Cypro reguli, et alia civitates maritimæ, quibus antea Corn. Nep. Con. c. 4. rex Persarum per Cononem ad bellum cum Laedæmonia gerendum naves longas imperavit. Vid. §. κ'. IDEM.

Τὴν ἠπείρου] Τὴν Ἀσίαν ὅλην, ἢ μάλιστα τῆς Ἀσίας τὴν ἐπὶ τῷ Πελοπόννησῳ τελευτῶσαν. COR. Laedæmonii enim, pugna navali apud Cnidum superati, a Thebanis et Atheniensibus bello potebantur, et ab his victi ex Asia Agesilaum revocabant, ut patris laboranti subveniret atque eam ab obsidionis periculo tutam præstaret. Vid. Xenoph. Ages. c. 5. §. 36. Corn. Nep. Ages. c. 4. et Justin. l. vi. 4. FIND.

Ἀθηναῖοι δὲ κ. τ. λ.] Citat Coras Demosth. adv. Leptin. p. 477. ed. Reisk.

ὥστε τοὺς πρότερον αὐτῶν ἄρχοντας εἰλεῖν¹ αὐτοῖς τὴν ἀρχὴν² δόσοντας.

κζ'. "Ωστ', εἴ τις ἔροίτο με τί νομίζω μέγιστον εἶναι τῶν
203 Εὐαγόρου πεπραγμένων, πότερον τὰς ἐπιμελείας καὶ τὰς
παρασκευὰς τὰς πρὸς Λακεδαιμονίους,³ ἢ τὸν τελευταῖον πόλεμον, ἢ τὴν κατάληψιν
τῆς βασιλείας, ἢ τὴν ὅλην τῶν πραγμάτων διοίκησιν, εἰς
πολλὴν ἀπορίαν αὐν κατασταίην. ⁴ αἰεὶ γάρ μοι δοκεῖ μέγι-
στον εἶναι καὶ θαυμαστότατον, καθ' ὅτι αὐτῶν ἐπι-
στῆσιν τὴν γνώμην.

κξ'. "Ωστ', εἴ τις τις τῶν πεπραγαμένων δι' ἀρετὴν
b αἰδάνασται γεγονόασιν, οἷμαι καί κείνων ἤξιωσθαι ταύτης τῆς
ἐπαρεῖας, σημεῖοις χρόνοις, ὅτι καὶ τὸν ἐνθάδε⁵ χρόνον εὐ-
τυχέστερον καὶ θεοφιλέτατον ἐκείνων διαβεβίωκα, τῶν μὲν
γὰρ ἡμετέρων τοὺς πλείστους καὶ ⁶ τοὺς οὐμαιστοτάτους
ἐπῆρσομεν ταῖς μεγίσταις συμφοραῖς περιπεσόντας, Εὐαγό- 203
ρος δ' αὐ μόνον θαυμαστότατος ἀλλὰ καὶ μακαριώτατος
⁷ ἢ ἀρχῆς αὐν διετέλεσεν.

κη'. Τί γὰρ ἀπέλιπεν εὐδαιμονίας; ὅς τοιοῦτον μὲν προ-
c γόνων εὐτυχὴν οἶον οὐδεὶς ἄλλος, πλὴν εἴ τις ἀπὸ τῶν αὐτῶν
ἐπειμὶ γέγονε, τοσοῦτον δὲ καὶ τῷ σώματι καὶ τῇ γνώμῃ
⁸ τῶν ἄλλων ἀπέφυκεν ὥστε μὴ μόνον Σαλαμῖνος ἀλλὰ καὶ
τῆς Ἀσίας ἀπάσης ἀξίος εἶναι τυραννεῖν, κάλλιστα δὲ
κτησάμενος τὴν βασιλείαν ἐν ταύτῃ τὸν βίον διετέλεσε,
θνητὸς δὲ γενόμενος αἰδάνασται τὴν περὶ αὐτοῦ μνῆσιν κατέ-
λιπε, τοσοῦτον δ' ἐβίω χρόνον ὥστε μήτε τοῦ γήραος ἄμοιρος
γενέσθαι μήτε τῶν ⁹ νόσων μετασχεῖν τῶν διὰ ταύτην τὴν
d ἡλικίαν γιγνομένων· πρὸς δὲ ταῦτοις, ὃ δοκεῖ σπανιώτατον

¹ ὡς αὐτοῦ A. C. L.

² παραδόντας A. C. L.

³ δ' A. C. L.

⁴ αὐτὸ A. C. L.

⁵ βίον A. C. L.

⁶ φῶς om. A. C. L.

⁷ ἢ ἀρχῆς αὐν διετέλεσεν ἀλλὰ καὶ μακαριώτατος A. C. L.

⁸ τῶν ἄλλων καὶ τῇ γνώμῃ (ἐόμη A.) A. C. L.

⁹ νοσημάτων A. C. L.

Καθ' ὅτι ἐν αὐτῶν ἐπιστολῇ τὸν γνώμην] Refer αὐτῶν ad ἰσημερινὰς et alijs accu-
pationibus sequentes, et interpretare ad quod-
cumque horum mentem applicando, i. e.
quodcumque horum merito attentiori con-
sidero. AUCUP. ad quodcumque eorum ani-
mum intendam. LANG. Καθ' ὅτι ἐν πρώτῳ
γράμματι τῆ λογισμῆ καὶ προσέτι τὸν νῦν.
COR.

τὸν ἡθάρδα] Τὸν ἐπὶ τῆς γῆς. WOLF.
Θεοφιλέτατον] Ἀπὸ τοῦ, μάλλον ἐπὶ
θεοῦ φιλοῦμενον. COR.
Ἀπέλιπεν] I. e. οὐ προσῆν αὐτῷ.
WOLF.
Εὐδαιμονίας] Soli. μέρος. IDEM.
τῇ γνώμῃ] Γνώμην ἑταίρου, καθὰ καὶ
μακρὸν ἀνωτέρω, τὸν νῦν ἢ τὴν ψυχὴν λέγει.
COR.

εἶναι καὶ χαλεπώτατον, εὐπαιδίας τυχεῖν ἅμα καὶ πολυ-
 παιδίας, οὐδὲ τούτου δὴμαρτεν, ἀλλὰ καὶ τοῦτ' αὐτῷ
 συνέπεσε· καὶ τὸ μέγιστον, ὅτι τῶν ἐξ αὐτοῦ ἰγεγοτότων
 οὐδένα κατέλιπεν ἰδιωτικοῖς ὀνόμασι προσαγορευόμενον,
 ἀλλὰ τὸν μὲν βασιλέα καλούμενον, τοὺς δὲ ἀνακτας, τὰς
 δὲ ἀνάσσας. ὡςτ', εἴ τινες τῶν ποιητῶν περὶ τίνος τῶν
 ἡγενημένων ὑπερβολαῖς κέχρηται, λέγοντες ὡς ἦν θεὸς
 ἐν ἀνθρώποις ἢ δαίμων Ἰννητος, ἅπαντα τὰ τοιαῦτα περὶ
 τὴν ἐκείνου φύσιν ἠθῆναι μάλιστα ἂν ἀξιόσπει.

κθ'. Τῶν μὲν οὖν εἰς Εὐαγόραν πολλὰ μὲν οἶμαι παρα-
 λιπτῆν· ὑστερίζω γὰρ τῆς ἀκμῆς τῆς ἑμαυτοῦ, μεθ' ἧς
 ἀκριβέστερον καὶ φιλοπονότερον ἐξεργασάμην ἂν τὸν ἔπαι-
 νον τούτον· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ νῦν, ὅσον ἑκατὰ τὴν ἑμὴν
 δύναμιν, οὐκ ἀνεγκωμιάστος ἐστίν.

λ'. Ἐγὼ δ', ὡ Νικόκλεις, ἠγοῦμαι καλὰ μὲν εἶναι μη-
 μεῖα καὶ τὰς τῶν σωμάτων εἰκόνας, πολὺ μᾶλλον πλείονος
 ἀξίας τὰς τῶν πράξεων καὶ τῆς διανοίας, ἃς ἐν τοῖς λόγοις
 ἂν τις μόνον τοῖς τεχνικῶς ἔχουσι θεωρήσειε. προκρίνω δὲ
 ταύτας, πρῶτον μὲν εἰδὼς τοὺς καλοὺς καὶ γαδούς τῶν
 ἀνδρῶν οὐχ οὕτως ἐπὶ τῷ κάλλει τοῦ σώματος σεμνυνομέ-
 νους, ὡς ἐπὶ τοῖς ἔργοις καὶ τῇ γνώμῃ φιλοτιμουμένους·
 204 ἔπειθ' ὅτι τοὺς μὲν τύπους ἀναγκαῖον παρὰ τούτοις εἶναι
 μόνους παρ' οἷς ἂν σταδῶσι, τοὺς δὲ λόγους ἐξενεχθῆναι
 οἷον τ' ἐστὶν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ διαδοθέντας ἐν ταῖς τῶν
 εὐφρονούντων διατριβαῖς ἀγαπᾶσθαι, παρ' οἷς κρείττον
 ἐστίν ἢ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν εὐδοκιμεῖν· πρὸς δὲ τού-

¹ γενόμενον A. C. L.

² προγεγενημένων A. C. L.

³ ἀλλ' οὐ θεὸς A. C. L.

⁴ μεθῆναι φύσιν A. C. L.

⁵ ἦν κατὰ A. C. L.

⁶ καὶ ἀγαθός A. C. L.

⁷ μήμη A. C. L.

⁸ μόνον A. C. L.

Συτήριος] Συτήριος. IDEM.
 Τὸ μέγιστον] Sub. ἰστί. AVOKR.
 Τὸν μὲν] Τὸν Νικόκλεια. COR.

Ἀνακτας — ἀνάσσας] Anglo: princes
 — princesses.

Τῶν ποιητῶν] Τὸν Ὀμηρον αἰνέτταται,
 εἰκόνα περὶ τοῦ Ἐυαγόρου Ἰλ. Ω. 258.

Ἐκατὰ θ', ὡς θεὸς ἴσκει μετ' ἀνδράσιν, οὐδὲ
 εἶμαι

Ἀνδρῶν γὰρ θεοῦ πάλιν ἴσκεισθαι, ἀλλὰ
 θεῶν.

Σημειώσω: δι' ἑαυτὸν δαίμονος, τῆ τῶν μὲν δά-
 δαμα τὸν ἀριμὸν ἵστας κριτικῶς θεῶν εἶναι καὶ

μεγάλαις θεαῖς λησθαι. τὰς δὲ δαίμονας
 τρισμύριον τὸν ἀριμὸν, ὡς φασὶν Ἡσιόδου,
 φύσιν ἔχων μεταξὺ θεῶν καὶ ἀνθρώπων. τρίτην
 δὲ παρὰ τούτους ἴσκει οἱ καλούμενοι ἱμῆδες
 ἢ ἕρασι, ταυτίσται, οἱ γενοτάτοι θεοῦ καὶ
 θεοῦ ἢ ἐκ θεοῦ καὶ θεῶν, καὶ μετὰ θεοῦ
 εἰς θεῶν ἀπυγέσται. COR.

Περὶ τὴν ἐκείνου φύσιν] Ἀπὸ τῆς, παρὰ τῆς
 ἐκείνου φύσεως. IDEM.

Εἰς Εὐαγόραν] Ἀνακτῶν. IDEM.

Τῶν μὲν τύπων] Τὰς μὲν εἰκόνας.
 IDEM.

Ἀγαπᾶσθαι] Θαυμάζουσαι, ἐκαστῶν,
 ἀποδεχθῆς ἀξιοῦσαι. IDEM.

τοῖς, ὅτι τοῖς μὲν πεπλασμένοις καὶ ¹ γεγραμμένοις οὐδεὶς
 αὖ τὴν τοῦ σώματος φύσιν ὁμοιώσει, τοὺς δὲ τρόπους ταῦς
 ἀλλήλων καὶ τὰς διανοίας τὰς ἐν τοῖς λεγομένοις ἐνούσας
² ῥαδίον ἐστὶ μιμεῖσθαι τοῖς μὴ ῥαθυμῶν αἰρουμένοις ἀλλὰ
 χρηστοῖς εἶναι βουλομένοις.

λα'. Ὡν ἕνεκα καὶ μᾶλλον ἐπεχείρησα γράφειν τὸν
 λόγον ³ ταῦτον, ἠγούμενος καὶ σοὶ καὶ τοῖς σοῖς πασι καὶ
 d τοῖς ἄλλοις τοῖς ἀπ' Εὐαγόρου γεγυῖσι πολὺ καλλίστην
 αὖ γενέσθαι ταύτην ⁴ παρακλήσιν, εἴ τις ἀθροίσας τὰς
 ἀρετὰς τὰς ἐκείνου καὶ τῷ λόγῳ κοσμήσας παραδοίῃ θεω-
 ρεῖν ὑμῖν καὶ συνδιατρίβειν αὐταῖς. τοὺς μὲν γὰρ ἄλλους
 προτρέπομεν ἐπὶ τὴν φιλοσοφίαν ἐτέρους ἐπαινούντες, ἵνα
 ζηλοῦντες ⁵ τοὺς εὐλογουμένους τῶν αὐτῶν ἐκείνοις ἐπιτη-
 δευμάτων ἐπιθυμῶσιν· ἐγὼ δὲ σὲ καὶ τοὺς σοὺς οὐκ ἄλλο-
 e τριος παραδείγμασι χρώμενος ἀλλ' οἰκείοις παρακαλῶ, καὶ
 συμβουλεύω προσέχειν τὸν νοῦν, ὅπως καὶ λέγειν καὶ πράτ-
 τειν μηδενὸς ἤττον δυνήσῃ τῶν Ἑλλήνων.

λβ'. Καὶ μὴ νόμιζέ με καταγιγνώσκειν ὡς νῦν ἀμελεῖς,
 ὅτι πολλάκις σοὶ διακελεύομαι περὶ τῶν αὐτῶν. οὐ γὰρ οὗτ'
 207 ἐμὲ ⁶ λέληθας οὔτε τοὺς ἄλλους, ὅτι καὶ μόνος καὶ πρῶτος
 τῶν ἐν τυραννίδι καὶ πλούτῳ καὶ τρυφαίῃς ὄντων φιλοσοφεῖν
 καὶ φιλοπονεῖν ⁷ ἐπικεχείρηκας, οὐδ' ὅτι πολλοὺς τῶν βασι-
 λέων ποιήσεις ζηλώσαντας τὴν σὴν παιδείουσι τούτων τῶν
 διατριβῶν ἐπιθυμῶν, ἀφεμένους ἐφ' οἷς νῦν λίαν χαίρουσιν.

¹ τοῖς γὰρ. A. C. L.

² ἐκ ταύτων ῥαδίον A. C. L.

³ ταῦτον τὸν λόγον A. C. L.

⁴ τὴν παρακλήσιν A. L.

⁵ ἐκ ταύτων τοῖς A. C. L.

⁶ λέληθαι A. C. L.

⁷ ἐπικεχείρηκας A. C. L.

Τοῖς μὲν πεπλασμένοις κ. τ. λ.] Τοῖς ἐκ
 πολλῶν σπουδαίους καὶ τοῖς διὰ χειρῶν
 μιμηταῖς, εἰ δὲ τοῖς τοῦ θεοῦ χάριτος
 οὐδεὶς ἂν πεπλασμένον ἢ γεγραμμένον ἴδον
 ἄνευ, πρὸς ἐκείνῳ τὸ ἐκ τοῦ σώματος ὁμοιωθῆναι,
 αὐτὸς εἴ τις Ἡρακλέους ἀνδράντα ἐκείνου θεω-
 ρῆσαι καὶ κατασπείλαιτο, οὐκ ἂν Ἡρακλέους
 ῥήματα προσκτιθῆσιν, εἴησιν δὲ αὐτὸς τὸ
 σώματι. εἰ δὲ μὴ βουλοῖται, ἀλλ' εἶναι χρηστὸν
 βουλόμενον, ῥημάτων ἂν ἐκ τῆς ἀρετῆς τῶν ἐκεί-
 νων ταῦτα μιμῆσθαι τοῖς ἀλλήλων τρόποις,
 καὶ τὰς διανοίας τὰς ἐνοησασίας ἐν τοῖς
 λεγομένοις, ταῦτά τε, τὰς διὰ τῶν λεγομένων
 φησὶ γιγνώσκοντας. Μάλιστα ταῦτα τὸ
 χάριτος ἐκείνου ἐν τῷ ὑπὲρ Ἀρχίου λόγῳ κερ.
 12. μάλιστα παρακλήσιν καὶ τῷ καθ' ὑπερῶν
 ἐρησίου διηγήσας, πρὸς δὲ καὶ ἰ Τάμιτος ἐν

τῷ βίῳ τοῦ Ἀρχίου κερ. 46. IDEM.

ἄλλῃ] F. leg. τῶν ἄλλων. AUGER.
 COR. Attamen ferri potest ἀλλήλων.
 LANG.

Παρακλήσιν] Προτροπὴν ἐπὶ τὴν Εὐαγόρου
 μίμησιν. COR.

θεορῶν] Ὡς εἶπεν. IDEM.

Συνδιατρίβειν αὐταῖς] Ἀναγιγνώσκων αὐτάς.
 IDEM.

Ἐτέρους] Opponitur εἰκίας τ. 15.

LANG. Μηδὲν ἐκείνους προσκτιθῆσας, ἀλλο-
 τρίας. COR.

Τοῖς εὐλογουμένοις] Τοῖς ἐκαστομένοις.
 IDEM.

Οὐκ ἀλλοτρίως κ. τ. λ.] Cf. Demosth.

Olynth. Γ. §. 8.
 Ἀφεμένους] Sub. ἀπὸ ταύτων. AUGER.

ἐλλ' ὁμοῦς ἐγὼ ταῦτ' εἰδὼς οὐδὲν ἤττον καὶ ποιῶ καὶ ποιήσω ταῦτόν, ὅπερ ἐν τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν οἱ θεαταί· καὶ γὰρ ἐκείνοι παρασκελεύονται τῶν ὁρομένων οὐ τοῖς ἀπελελειμμένοις, ἀλλὰ τοῖς περὶ τῆς νίκης¹ ἀμιλλωμένοις.

205³ λγ'. Ἐμὸν μὲν οὖν² ἔργον καὶ τῶν ἄλλων φίλων τοιαῦτα λέγειν καὶ γράφειν, ἐξ ὧν μέλλομέν σε παροξύνειν ὀρέγεσθαι τούτων ὥνπερ καὶ νῦν τυγχάνεις ἐπιδυμῶν· σοὶ δὲ προσήκει μηδὲν ἐλλείπειν, ἀλλ' ὥσπερ ἐν τῷ παρόντι καὶ τὸν⁴ λοιπὸν χρόνον ἐπιμελεῖσθαι, καὶ τὴν ψυχὴν ἀσκαεῖν, ὅπως ἀξίος ἔσῃ καὶ τοῦ πατρὸς καὶ τῶν ἄλλων προγόνων.⁵ ὡς ἄπασι μὲν προσήκει περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι τὴν φρόνησιν, μέγιστα δ' ὑμῖν τοῖς πλείστον⁶ καὶ μέγιστων κυρίως οὔσι. χρὴ δ' οὐκ ἀγαπᾶν εἰ τῶν παρόντων τυγχάνεις ὧν ἦδη κρείττων, ἀλλ' ἀγανακτεῖν εἰ τοιοῦτος μὲν αὐτὸς ὧν τὴν φύσιν, γεγονώς δὲ τὸ μὲν καλαῖον⁷ ἐκ Διός, τὸ δ' ὑπογυῖάτατον ἐξ ἀνδρὸς τοιοῦτου τὴν ἀρετὴν,⁸ μὴ πολὺ δίοίσεις καὶ τῶν ἄλλων καὶ τῶν ἐν ταῖς αὐταῖς σοὶ τιμαῖς ὄντων. ἔστι δ' ἐπὶ σοὶ μὴ διαμαρτεῖν τούτων· εἰ γὰρ ἐμμένῃς τῇ φιλοσοφίᾳ καὶ τασούτων ἐπιδιδῶς ὅσον περὶ νῦν, τὰς χεῖρας γενήσῃ κοῦτύτος οἶόν σε προσήκει.

¹ ἄγωνοθέοις A. C. L.

² ἄλλων A. C. L.

³ ἀπὸ A. C. L.

⁴ ἴστί A. C. L.

⁵ ὧν L.

⁶ καὶ λέγων A. C. L.

⁷ καὶ μέγιστων om. A. C. L.

⁸ εἰ μὴ A. L. εἰ inclusit C.

Καὶ ποιῶ καὶ ποιήσω κ. τ. λ.] Ἐπιτιχόν ἀπὸ κείνου εὐφρόνως παραδειγμα, ὃ ἐπὶ γλυκύνῃ τι συμπέραςι τὸ ἐκ τῆς συμβουλῆς αὐτοῦ τῆς. Csa.

Γυμνικοῖς] Quis vel nudi, ut athletes, vel sola tunica induti, ut cursores, certabant. FIND.

Παρασκεύονται] Παρασκευάζονται sensu proprio dicitur de spectatoribus, qui cursores cohortantur ad stadium, eosque, ut loquitur Tacitus, clamore et plausu fovent. IDEM.

Τὸς περὶ τῆς ἄκρας] I. e. semel in currendo longe post se relinquentibus ideò-

que victoriae proximos. LANG.

Ἐν ἔρασι κ. τ. λ.] Ἐνε Bαν. revocandi et punctum post προγόνων delevi, ita ut vertendus sit locus: quorum (majorum vestrorum) sapientiam magni facere omnibus quidem convenit, praesertim vero tuis, qui multos regitis. Atque ita quoque legisse et construxisse videtur Guarinus, vertens: quorum praesentiam. LANG.

Ἀγαπᾶν] contentum esse. Sic, ἀγαπᾶται: ἔχειν ap. Herodias. vi. 8. FIND.

Τὸ δ' ὑπογυῖάτατον] Τὸ πέντατον, τὸ τελευταῖον, τὸ πρὸ μαινοῦ, ἐπιήματιαιε. COR.

I.

ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ
ΕΛΕΝΗΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

Pag.
ed.
H. Steph.
208

Pag.
ed.
Cor.
208

α'. ΕΙΣΙ ΤΙΝΕΣ ΟΙ ΜΕΓΑ ΦΡΟΝΟΥΣΙΝ, ἢ ὑΠΟΨΕΙΝ ἄΤΤΩΠΩΝ
καὶ παρὰδόξων ποιησάμενοι περὶ ταύτης ἀνεκτῶς εἰπῶν

SUMMARIUM. (α'.) *Prologus.* Sunt qui valde tibi placeant, si de argumento absurdo et mirabili tolerabiliter dicere queant, rixisque tempus torant, quæ plus difficultatis quam utilitatis habent. (β'.) Quædæi inceptis istæ ab istis inventæ essent, equidem non perinde mirarer de inventionis honore gloriantes, sed quis est, qui nesciat. Protagoram aliosque temporis illius sophistas, Gorgiam, Zenonem et Melissum, non solum ista, sed operosiora etiam scripta nobis reliquisse? (γ'.) Qui licet evidenter ostenderint, haud difficile esse, falsam de quacunq; re orationem comminisci, tamen rhetores nostri his nugis jam diu expolis immorantur, quos veritatem persequi potius decebat, auditoresque suos erudire et exercere in his rebus, quæ ad vitam civilem pertinent, quarum vel medicorum notitia supervacanearum rerum cognitioni longe præferenda est. (δ'.) Verum istis nihil curæ est, quam ut adolescentes bene nymatos de rebusque fatilibus blaterare solentes, pecunia emungant. (ε'.) Quæ res non tam adolescentibus quam doctoribus, discipulos decipientibus, vitio est vertenda, (ς'.) qui arti mentiendi tantum favoris conciliarunt, ut nonnulli jam scribere audeant: exsolum egenorumque vitam quacunq; alia optabiliorem esse, quo scilicet demonstrent, se de rebus civilibus facilius etiam dicere posse. At sophistas sapientiam sibi vindicantibus decet excellere indoctosque superare, non in iis rebus, quas Græci negligunt, sed in iis, quas universalæ emulantur. Verum manifestum est, eos ob ingenii infirmitatem huc confugere, siquidem orationes ad omnium utilitatem spectantes inventionis et compositionis difficilioris sunt, quam istæ inutiliter; nam parva facillime verbis superantur, et quidquid de illis dixerit aliquis, proprium

ipsius est, de magnis vero secus est. (ζ'.) Hinc laudatorum Helenæ laudo, quod sibi feminam elegerit et venustate et genere et gloria præstantem. Attamen in eo erravit, quod laudationem ascripteris defensionem scripsit, ideoque rem diversissimam commisit. (η'.) Ne vero reprehendere tantum videar, de propriis nihil ostendens, omnibus iis, quæ a cæteris dicta sunt, relictis, de Helena verba facere conabor. (θ'.) *Confirmatio.* Omnium semideorum à se ortorum Jupiter solus Helenæ pater vocari voluit, eamque præ Hercule ita honoravit, ut huic robar, illi pulchritudinem dederit, ejusque formam ubique et conspicuam et viris effuscit expectandam. (ι'.) Ac primum Theseus pulchritudine ejus victus, quam illam a parentibus fratribusque nondum adultam accipere non posset, periculis omnibus, quæ a Lacedæmonensibus impendebant, neglectis, patria relicta Aphidnam Atticæ oppidum transtulit, eo tantam habuit gratiam Perithoo, qui comptorum socius fuerat, et illum ad inferas committatur Platoni Proserpinam, Jovis et Cereris filiam, cuius Perithous nuptias patitur, crepturas. (κ'.) Quædæi Theseus vir vulgaris fuisset, nondum constaret, utrum hæc narratio laus Helenæ an Thesei accipatio esset, et huc nullam virtutem desutisse reperiemur. Quæ autem laudationi Helenæ majorem etiam fidem concillemus, de Thesei, qui illam amabat, laudibus plura adijcere lubet; (λ'.) in quibus viros illius ætatis fide dignissimos sequemur. (*Digressio in laudes Thesei.*) Theseus eodem tempore, quo Hercules natus, eandem quam ille gloriam æmulus est. Uterque e fratribus, alter a Jove, a Neptuno alter, geniti, fraternæ quoque studia habuerunt generisq; humani quasi pugiles exstiterunt; (μ'.) hoc tamen discrimine, quod Hercules,

δὸν ἠδῶσι· καὶ καταγεγραάκασιν οἱ μὲν οὐ φάσκοντες οἷόν τ' εἶναι ψευδῆ λέγειν οὐδ' ἀντιλέγειν οὐδὲ δύο λόγοι περὶ τῶν

laboribus ab Eurytheo sibi impositis, non tam aliis quam sibi periclitatus sit, Theseus vero, quum sui juris esset, ejusmodi certamina delegit, per quæ aut Græcorum aut eum ipsis patriæ benefactor haberetur. Taurum nempe a Neptuno immissum, qui Atticam vastaret, quem universi aggredi non audebant, solus ille domuit magnoque trepidatione in oculos urbis liberavit. Postea Lapitharum auxilio bimembres Centauros, alias urbes vastantes, aliis minitantes, prælio vicit nec multo post funditus delevit. Circa eadem tempora monstrum illud ex Pasiphæ natum, cui Atheniensium civitas bis septenos pueros ex oraculo mittebat, superavit, et liberos non solum incoolumes parentibus restituit, sed civitatem etiam a tam injusto acerboque tributo liberavit. (α.) Thesei facinora semel ingressus non facile indacor, ut Scironis Ceroyonisque inhumanitatem prætermittam, quibus ille superatis a multis magnisque calamitatibus Græcos liberavit. Ne vero morosis quibusdam auditoribus a proposito aberrare illicque nimium tamen concedere videar, plurimis de Theseo omissis, reliqua, quam brevissimis potero, absolvam. (α.) Fortitudinem ille ostendit in iis certaminibus, ubi solus pugnavit; rei militaris peritiam in præliis, quæ universa civitas se duce commisit; pietatem erga deos in Adraasti liberorumque Heronlis supplicationibus; reliquis denique virtutes in administrandæ civitatis ratione. (α.) Quum enim tyrannorum vitam multis de causis omnium miserimam esse existimaret, eosque non principes, sed civitatum pestes judicaret, inter liberam civitatem et tyrannidem medium quoddam interesse ostendit. (α.) Ac primum quidem cives sparsim prius se vicatim habitantes, in unam civitatem, quæ etiam nunc inter Græcos amplissima est, congregavit; deinde omnibus civibus aditum ad magistratus patefecit; populam summam rerum administrare jussit; pericula sibi privatim vindicavit; utilitates in commune contulit; potestate rex, beneficiis popularis vitam sine ullis insidiis summamque omnium caritate peragit. (α.) Quamquam vero virtutum, quibus Helena prædita fuit, testem nec fide digniorem nec iudicem magis idoneum habemus quam Theseum, tamen, ne unius viri gloria ad laudandam illam abati videamur, ad reliqua transire placet. (β.) Post Thesei decessum ad inferos præstantissimi illius temporis reges, spretis domesticis

nuptiis, Helenam Lacedæmonem reveram nuptias petierunt, congressaque fidem sibi maturo dederunt, se eum adiutores, qui connubio illius dignus haberetur; (α.) manifestam enim fuit, de ea armis dimicatum iri. Brevi post orta inter deas de forme præstantia contentione. Alexander, Priami filius, iudex delectus, præ omnibus aliis, quæ illi offerebantur, Helenam ideo elegit, quod Jovis gener vocari, liberisque suis talem originem, quæ ad Jovem referri potest, honorificentissimum sibi et nobilitatem subolis quasi possessionem perpetuam esse existimavit. (α.) Sant quidem, qui eventum hujus optionis spectantes conviciis eum incoarserant, sed isti rem maxime ridiculam faciunt, si eam ipsorum ingenia illius ingenio antecellere arbitrantur, cui deo de re gravissima primas detulerint. (α.) Non igitur mirum, Alexandrum cum illa vivere decrevisse, propter quam multi semidei mori non recusant, eamque rem omnibus anteposuisse, de qua deas contendere viderat. (α.) Quis Helenam conjugium negligisset, qua rapta tantum inter Græcos Barbarosque bellum exortam est, quantum nunquam antea fuerat. Illi peregre secessere, quam hæc relicta domum reverti maluerant, hi arbes excidendi agroque vastari siverant, ne illam Græcis redderent, utrique existimantes, in utraqueque illa femina habitaret, eam regionem felicem fore. (α.) Cujus belli tanta omnes incessit cupiditas, ut non Græci solum Barbarique, sed dii etiam inter se dimicarent, nodum filios suos, etsi fatum illorum prævidebant, a certamine prohiberent. (α.) Atque hoc illi recte, quum omne certamen iniretur de pulcritudine, cui mortalium rerum quævis ita postponitur, ut virtus ipsa ideo præcipue celebretur, quod omnium studiosiorum est pulcherrimum. Pulcritudinis amor, omni deliberatione superior, a natura nobis tributus est. Formosis bene volumus, eosdem tanquam deos colimus, illis libentius inserimus quam aliis imperamus, servosque pulcritudinis strenuos elegantesque ducimus. Qui ætatis florem prostitunt, infamia notamus, formam vero suam ipsorum custodientes honoramus. (α.) At non tantam homines a pulcritudine superantur, sed ipse Jupiter omnibus rebus major pulcritudini est obnoxius, quod ejusdem cum Alomene, Danae, Nemese, Ledaque amores manifestant. Quin tantus apud deos pulcritudini honos tribuitur, ut uxoribus suis, quam ab illa vincuntur, ignoscant, eamque

αὐτῶν πραγμάτων ἀντειπεῖν, οἱ δὲ διεξίοντες ὡς ἀνδρεία
 β καὶ σοφία καὶ δικαιοσύνη ταῦτόν ἐστι, καὶ φύσει μὲν οὐδὲν
 αὐτῶν ἔχομεν, μία δ' ἐπιστήμη¹ καθ' ἀπάντων ἐστίν·
 ἄλλοι δὲ περὶ τὰς ἑρίδας διατρίβουσι τὰς οὐδὲν μὲν ὠφε-
 λούσας, πρᾶγματα δὲ παρέχειν τοῖς πλεησιάζουσι δυνα-
 μένας.

β. Ἐγὼ δ', εἰ μὲν εἴρων νεωστὶ τὴν περιεργίαν ταύτην
 ἐν ταῖς λόγοις² ἐγγυγηνημένην καὶ τούτους ἐπὶ³ τῇ καινότητι
 τῶν εὐρημένων φιλοτιμουμένους, οὐκ ἂν ὁμοίως ἐθαύμαζον
 αὐτῶν· νῦν δὲ τίς οὕτως ὀψιμαθῆς ἐστίν ὅστις οὐκ οἶδε
 γ Πρωταγόραν καὶ τοὺς κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον γενομένους
 σοφιστὰς, ὅτι καὶ τοιαῦτα καὶ πολὺ τούτων⁵ πραγματω-
 δέστερα συγγράμματα κατέλιπον ἡμῖν; πῶς γὰρ ἂν τις
 ὑπερβάλοιτο Γοργίαν τὸν τολμήσαντα λέγειν ὡς οὐδὲν τῶν
 ὄντων ἐστίν, ἢ Ζήνωνα τὸν ταῦτ' ἀδύνατα καὶ πάλιν ἀδύ-
 δ νατα πειράζοντα ἀποφαίνειν, ἢ Μέλισσον ὃς ἀπειρίαν τὸ

¹ κατὰ πάντων A. C. L.² γενημένην A. C. L.³ τῇ om. A. C. L.⁴ αὐτῶς A. C. L.⁵ ἴτι πραγμ. A. C. L.

non tam sileri suos eam mortalibus amores
 quam celebrari cupiant, pluresque ob pul-
 critudinem, quam ob alias virtutes in
 deorum numerum recipiantur. (αζ'.) Quos
 quæ Helena forma superaret omnes, non
 tantum immortalitate, sed divina etiam
 potentia donata est, ite ut et fratres suos
 immortales reddiderit et Agamemnonem,
 a communi Pelopidarum calamitate libe-
 ratum deumque pro mortali factum, as-
 sessorem sibi constituerit. Hinc in hunc
 usque diem Spartiatæ Therapsis in La-
 coonia utrique ut diis sacra faciunt. (αη'.)
 Stesichoro, qui initio carminis maledictis
 eam incesserat, illa potentiam suam eo
 ostendit, quod oecus surrexit factaque
 pallinodia visum recepit. Quin et Home-
 rum ad carmina sua componenda ab ea
 impulsam Homeridæ quidam narrant, ea-
 que re præcipue factum esse dicunt, ut
 poesis illius tam venusta tamque celebra
 reddita sit. (αθ'.) Divites igitur sacrificiis
 illam honorare, doctos scriptis virtutes
 illius prædicare deoet. (λ.) Epilogus.
 Ad ea, quæ prædeterminata sunt, hoc imprimis
 pertinet, quod Helena in causa fuit,
 quod nos Barbari non servimus: Con-
 stat enim, Græcos propter eam commu-
 nem contra Barbaros expeditionem susce-
 pisse atque tunc primam Karopam de
 Asia triumphasse. Nam ante hoc bellum
 multi Barbari, calamitatibus in patria op-

pressi, in Græciam migrarunt ibique re-
 gnarunt, sed post idem bellum nos multas
 provincias Barbaris eripimus; atque hie
 do Helena meritis locus longiori ejus-
 demlaudationi materiam præbere potest.
 LANG. Non constat qua ætate hanc ora-
 tionem scripserit Isocrates; sed ex hujus
 genere et stylo videtur tunc fuisse ado-
 lescens. AUGER.

Καταγεγραμμένοι οἱ μὲν οὐ φασκ. κ. τ. λ.]
 I. e. διατελούσι λίγοντες πάντα τὸν χρόνον
 τῆς ἡλικίας. WOLF. Πρὸς Πρωταγόραν ταῦτα
 καὶ τὰς μετ' ἐκείνου σοφιστὰς. Σητ. Ἐμπωπ.
 π. τ. Λογικ. 60. 382. COR. Vid. Plat. in
 Protog.

Μία ἡ ἐπιστήμη καθ' ἀπάντων ἐστὶ] Ἀπὸ
 τοῦ, περὶ ἀπάντων. sola doctrina virtutes
 omnes comparari. WOLF. Κατὰ pro ἰσὶ
 juxta Langium, pro ὡστὶ juxta Augerum.

Τούτους] I. e. sophistæ nostri temporis.
 AUGER.

Πραγματεώδιστα] Πληθὺς σοφιστικῆς
 καὶ μεταϊαλόγους δυσχερεῖας ἔχοντα. COR.
 Γοργίαν] Τὸν Ἀσπιδίου σοφιστῆν, τὸν καὶ
 Ἐγνώμων εἰς Ἐλίαν γεγραφέτην. IDEM.
 Ζήωνα] Τὸν Ἐλεάτην φιλόσοφον, τὸν καὶ
 Ἀμφότεργύλων ἐκλεθίτην σοφιστικῶς ἰσὶ
 Τίμωνος τοῦ Ὀλυσίου. IDEM.

Μέλισσον] Τὸν Σάμιον, ὃς καὶ στρατηγὸν
 τῶν Σαμίων κατωμαχῆσαι Ἰσπανίαν.
 IDEM.

πλήθος πεφυκότων τῶν πραγμάτων ὡς εἰς ὄντας τοῦ πω-
τὸς ἐπεχείρησεν ἀποδείξεις εὐρίσκειν;

γ. Ἀλλ' ὅμως, οὕτω φανερώς ἐκείνων ἑπιδειξάστων,
ὅτι ραδίον ἐστὶ περὶ ἃν ἂν τις προῆται ψευδῆ μηχανήσασ-
207 σθαι λόγον, εἰ περὶ τὸν τόπον τοῦτον διατριβούσῃ· οὗς 200
ἐχρῆν ἀφεμένους ταύτης τῆς ² τερθρείας, τῆς ἐν μὲν τοῖς λό-
γοις ἐξελεγχθῆναι προσποιουμένης, ἐν δὲ τοῖς ἔργοις πολὺν ἤδη
χρῶσαν ἐξεληλεγμένης, τὴν ἀληθεῶς διδάσκειν, καὶ περὶ τὰς
πράξεις ἐν αἷς πολιτευόμεθα ταῦς συνάτας παιδεύειν, καὶ
περὶ τὴν ἐμπειρίαν τὴν τούτων γυμνάζειν, ἐνδυμουμένους
ὅτι πολὺ κρείττον ἐστὶ περὶ τῶν χρησίμων ἐπισκοπῆς δοξά-
ζειν ἢ περὶ τῶν ἀχρήστων ἀκριβῶς ἐπίστασθαι, καὶ μᾶλλον
προέχει ἐν τοῖς μεγάλοις ³ μᾶλλον ἢ πολὺ διαφέρει ἐν b
τοῖς μικροῖς, καὶ τοῖς μὲν πρὸς τὸν εἶον ὠφελῦσιν.

δ. Ἀλλὰ γὰρ οὐδὲν αὐτοῖς ἄλλου μέλει, πλὴν τοῦ
χρηματίζεσθαι κατὰ τῶν νεωτέρων. ἐστὶ δ' ἡ περὶ τὰς
ἐρίδας ⁴ φιλοσοφία δυναμένη τοῦτο ποιεῖν· οἱ γὰρ μῆτε τῶν
ἰδίων ⁵ πω μῆτε τῶν κοινῶν φροντίζοντες τούτοις μάλιστα
χαίρουσι τῶν λόγων, οἱ μὲν πρὸς ἐν χρήματι τυγχάνουσιν
όντες.

ε. Τοῖς μὲν οὖν τηλικούτοις πολλὴ συγγνώμη ταύτη c
ἔχειν τὴν δianoian· ἐπὶ γὰρ ἀπάντων τῶν πραγμάτων πρὸς
τὰς περιττότητας καὶ ⁶ τὰς θαυμαστοποιίας οὕτω διακαί-
μενοι διατελοῦσι· τοῖς δὲ παιδεύειν προσποιουμένοις ἄξιον
ἐπιτιμᾶν, ὅτι κατηγοροῦσι μὲν τῶν ἐπὶ τοῖς ⁷ ἰδίοις συμ-
βολαίαις ἐξαπατῶντων καὶ μὴ δικαίως τοῖς λόγοις χρω-
μένων, αὐτοὶ δ' ἐκείνων δεινότερα ποιοῦσιν. οἱ μὲν γὰρ
ἄλλους τινὰς ἐζημίωσαν, οὗτοι δὲ τοὺς συνάτας μάλιστα
βλάπτουσι. d

¹ ἐπιδειξάστων A. C. L.

² τερθρείας A.

³ μᾶλλον om. A. C. L.

⁴ φιλοσοφία A. C. L.

⁵ πω om. A. C. L.

⁶ τὰς om. A. C. L.

⁷ ἰδίοις om. A. C. L.

Ἰδίων — λόγῳ] Ἦς γὰρ φασὶν ἐξουσίας
κατ' Ἀθην. IB. 577.

Ἐν ταῖς ἀντικειμέναις ἀποδείξεσι λέγουσιν
Ἄγωνα θεῶν ἢ ἀν, εἰ λέγονται εἰς σοφίαν.

Ιδίων.

Διατριβούσῃ] Velim addi οὕτω, ep. no-
strates sophistas. AUGER.

τῆς τερθρείας — ἐξεληλεγμένης] praesi-
giorum, quae verbis convincere proficiuntur,

καὶ τείρας οὐκ οὐκ εἶναι. LIANO.

Ἀλλὰ γὰρ οὐδὲν κ. τ. λ.] Ἐπιδοτὴν τοῦ
ἐπιδοτῆτος ἐπιδοτῆτος μετ. 17. ἐν δὲ πολλῶν
ταῖς ἰσοκράτους ἐπιδοτῆτος ἀφῆκεν κατὰ
τὴν σοφίαν. COX.

τοῖς τηλικούτοις] τοῖς ταῖς τὴν ἐπίαν
ἐχούσιν, ἴσως τοῖς ταῖς, ἐν φθῆς ἐπι-
μένοντι. IDEM.

τοῖς συνάτας] τοῖς ἰσῆς μαθηταῖς.
IDEM.

ζ'. Τοσαῦτον δὲ ἐπιδεδωκέναι πεπονήμασι τὸ ψευδο-
 γαῖν, ὡς τ' ἤδη τινές, ὁρῶντες τούτους ἐκ τῶν τοιούτων ὠφε-
 λουμένους, τολμῶσι γράφειν ὡς ἔστιν ὁ τῶν πτωχευόντων
 καὶ φευγόντων βίος ζηλωτότερος ἢ ὁ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων.
 καὶ ποιῶνται τεκμηρίον ὡς, εἰ περὶ πανθῶν πραγμάτων
 ἔχουσιν τι λέγειν, περὶ ἕ γε τῶν καλῶν ἢ καγαθῶν ραδίως
 e εὐπορήσουσιν. ἔμοι δὲ δοκεῖ πάντων εἶναι καταγελαστότατος
 τὸ διαί τούτων τῶν λόγων ζητεῖν πείθειν ὡς περὶ τῶν πολλῶν
 τῶν ἐπιστήμων ἔχουσιν, ἐξὸν ἐν αὐταῖς οἷς ἐπαγγέλλου-
 νται τὴν ἢ ἐπιδείξιν ποιῆσθαι· τοὺς γὰρ ἀμφισβητοῦντας
 210 τοῦ φρονεῖν καὶ φάσκοντας εἶναι σοφιστάς οὐκ ἐν τοῖς ἡμέ- 208
 λημένοις ὑπὲρ τῶν ἄλλων, ἄλλ' ἐν οἷς ἅπαντές εἰσιν ἀντα-
 γωνισταὶ προσῆκαι διαφέρειν καὶ κρείττους εἶναι τῶν ἰδιωτῶν.
 κῆν δὲ παραπλήσιον ποιοῦσιν, ὡς περ ἂν εἴ τις προσκοιῶτα
 κρείττερος εἶναι τῶν ἀθλητῶν, ἐνταῦθα καταβαίνων οὐ μη-
 δεὶς ἂν ἄλλος ἀξιώσει. τίς γὰρ ἂν τῶν εὐφρονούντων συμ-
 φεραὶς ἐκαινῶν ἐπιχειρήσειεν; ἀλλὰ ὄηλον ὅτι δι' ἀσθένειαν
 b ἐνταῦθα καταφύγουσιν. ἔστι γὰρ τῶν μὲν τοιούτων συγ-
 γρημμάτων μία τις ὁδός, ἢ οὐδ' εὐρεῖν οὔτε μαθεῖν οὔτε
 μιμησασθαι δύσκολόν ἐστιν· οἱ δὲ κοινοὶ καὶ πιστοὶ καὶ
 ταῦτοις ὁμοίαι τῶν λόγων διὰ πολλῶν ἰδεῶν καὶ καιρῶν
 δυσκαταραθῆτων εὐρίσκονται τε καὶ λέγονται, καὶ τοσαῦτα
 χαλεπωτέραν ἔχουσι τὴν σύνθεσιν, ὅσα περ τὸ σεμνύνε-
 σθαι τοῦ σκαύπειν καὶ τὸ σκουδάζειν τοῦ πείζειν ἐπιπο-
 νώτερόν ἐστι. σημεῖον δὲ μέγιστον τῶν μὲν γὰρ τοὺς βορμ-

¹ γε om. A. C. L.

² καὶ ἀγαθῶν A. C. L.

³ ἀποδείξιν A. C. L.

⁴ Ἑλλήνων, ἀλλ' A. C. L.

Ἐπιπροσέτιον] Χρημαστικόν καὶ ἄλλο
 λαμβάνοντα. WOLF.

Καὶ ποικίλται τεκμηρίον] et (ejusmodi
 satille argumentum) tanquam exemplum
 exhibent. LANG. Καποκρωτὸς ἢ σύνταξις,
 ἀπὸ τοῦ, καὶ τὸ ἔχειν τι λέγειν περὶ πανθῶν
 πραγμάτων ποικίλται τεκμηρίον τοῦ πολλοῦ
 εὐπερίστην καὶ περὶ τῶν ἀγαθῶν εἰσῶ.
 COR.

Συμφεραὶς] Ut vitam exultum et men-
 diosum, quam quidem predicant. LANG.

Μία τις ὁδός] Adhibetur nempe nil nisi
 occupationes, exaggerationes, insinuationes,
 eutenuationes, comparationes, etc.
 IDEM.

Οἱ δὲ κοινοὶ] Οἱ λόγοι, ἐν αἷς κοινῆς ζωῆς
 τίς αἰὼν ἀναγινωσκόμενοι. COR.

Πιστοί] Οἱ ἀληθεῖς εἶναι δεκτικὸς τῆς
 κλειστός τῶν ἀνθρώπων καὶ ἰδεῶν. WOLF.
 certis. AUGER. Οἱ ἀληθεῖς, ἀπιθησικαλῆ-
 νος πρὸς τῆς ψευδῆς τῶν σοφιστῶν λόγους.
 COR.

Τούτοις ἔμοι] I. e. οἱ ἐπίδοι. WOLF.
 his, i. e. certis, similes. AUGER.

διὰ πολλῶν ἰδεῶν] per multas formas et
 decantias cognitu difficiles. LANG. ἀπὸ
 πολλῶν αἰδῶν ἢ ὑπερῶν. COR.

Τοὺς βομβυλοῦς] βομβυλίος] ζῶν παρα-
 κλῆτων μέλιττα, ἰσομαρμύνη ἀπὸ τοῦ βόμ-
 βου. Harpocras. Εἶδος μέλισσας παρὰ τὸ
 βομβῶν, ἐκ πολλῶν τὰ κείνα εὐλαστῶντες.
 Suid. Ἔως γὰρ μέλιττα ἢ βομβυλίος εἰσέχου-
 νται. Aristoph. Vesp. 107. Quod Angli
 foram vocant e humiliores et diuulsiiores.

βουλίουσ καὶ τοὺς ἄλλασ καὶ τὰ τοιαῦτα βουλευθέντων ἐπαι-
νεῖν οὐδεὶς πώποτε λόγων ἠπόρησεν, οἱ δὲ περὶ τῶν ὁμολο-
γουμένων ἀγαθῶν ¹ ἢ καλῶν ἢ τῶν διαφερόντων ἐπ' ἀρετῆ
² λέγειν ἐπιχειρήσαντες πολὺ καταδεέστερον τῶν ὑπαρχόν-
των ἅπαντες εἰρήκασιν. οὐ γὰρ τῆς αὐτῆς γνώμης ἐστὶν
ἀξίως εἰπεῖν περὶ ἑκατέρων αὐτῶν, ἀλλὰ τὰ μὲν ³ μικρὰ
ῥᾶδιον τοῖς λόγοις ὑπερβαλέσθαι, τῶν δὲ χαλεπὸν τοῦ
μεγέθους ἐφικέσθαι· καὶ περὶ μὲν τῶν δόξαν ἔχόντων σπώ-
νιον εὐρεῖν ⁴ ἂ μὴδεὶς πρότερον εἰρηκε, περὶ δὲ τῶν φαύλων d
καὶ ταπεινῶν ὅ· τι ἂν τις τύχη φθρυζάμενος, ἅπαν· ἰδίῳ
ἔστι.

ζ'. Διὸ καὶ τὸν γραφέντα περὶ τῆς Ἑλένης ἑσπαιῶ
μάλιστα τῶν εὖ λέγειν τι βουλευθέντων, ὅτι περὶ τοιαύτης
ἐμνήσθη γυναικός, ἢ καὶ τῷ γένει καὶ τῷ κάλλει καὶ τῇ
δόξῃ πολὺ διήνεγκεν. οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ ταῦτον μικρὸν τι
παρέλαθε· φησὶ ⁵ μὲν γὰρ ἐγκώμιον ⁶ γεγραφέναι περὶ
αὐτῆς, τυγχάνει δ' ἀπολογίαν εἰρηκῶς ὑπὲρ τῶν ἐκείνη e
πεπραγμένων. ἔστι δ' οὐκ ἐκ τῶν αὐτῶν ἰδεῶν οὐδὲ περὶ
τῶν αὐτῶν ἔργων ὁ λόγος, ⁷ ἀλλὰ πᾶν τοῦναντίον ἀπο-
209 λογεῖσθαι μὲν γὰρ προσήκει περὶ τῶν ἀδικεῖν αἰτίαν ἔχόν- 211
των, ἐπαινεῖν δὲ τοὺς ἐπ' ἀγαθῷ τινὶ διαφέροντας.

η'. Ἴνα δὲ μὴ δοκῶ τὸ ῥᾶστον ποιεῖν, ἐπιτιμᾶν τοῖς
ἄλλοις, μὴδὲν ἐπιδεικνύς τῶν ἑμαυτοῦ, πειράσομαι περὶ
⁸ τῆς αὐτῆς ταύτης εἰπεῖν, παραλιπῶν ἅπαντα τὰ τοῖς
ἄλλοις εἰρημένα.

θ'. Τὴν μὲν οὖν ἀρχὴν τοῦ λόγου ποιήσομαι τὴν ἀρχὴν
τοῦ γένους αὐτῆς. πλείστων γὰρ ἡμιθέων γεννηθέντων ὑπὸ
Διὸς μόνης ταύτης ⁹ γυναικὸς πατὴρ ἤξιώσε· κληθῆναι.

¹ καὶ A.² τι λόγων A. C. L.³ [μικρὰ] C.⁴ ἴ A. C. L.⁵ μὲν om. A. C. L.⁶ γράφειν A. L.⁷ ἀλλ' ἔπειν A. C. L.⁸ τῆς om. A. C. L.⁹ τῆς γυναικὸς A. C. L.

Τὸς ἕλας] Plat. in Sympos. §. 5. 'Ἄλλ' ἔργα ἴδα τῆ ἐντύχου βιβλίῳ ἀνδρὸς σοφοῦ, ἐν ᾧ ἔπυσαν ἅλας ἑσπαιῶν θαυμασίῳ ἔχοντες πρὸς ἐφέλιαν.

Τῶν διαφερόντων] Soil. ἀδρῶν ἢ ἀδρῶ- σων. WOLF.

Περὶ ἑκατέρων αὐτῶν] I. e. περὶ μικρῶν καὶ μεγάλων. AUGER.

Τῶν δὲ χαλεπῶν] Verba sic ordinentur: ἐφικέσθαι δὲ τοῦ μεγέθους τῶν, soil. μαρᾶ-

λων, χαλεπῶς ἔστι. WOLF.

Τὸν γραφέντα] Soil. Gorgia.

Εὖ λόγων] laudare. Construo: διὰ τῶν (i. e. ἐν τοῖς) εὖ λόγων τι συνέβησαν ἑσπαιῶ μάλιστα τὸν γραφέντα περὶ τῆς Ἑλένης. LANG.

Οἷα ἐκ τῶν αὐτῶν [ἰδῶν] non eundem ge- neris. ἀπολογία enim ad genus iudiciale, λόγος (laudatio) contra ad genus demon- strativum, pertinet. IDEM.

β σπουδάσας δὲ μέλιστα περί τ'ε τὸν ἕξ Ἀλκμήνης² καὶ τοὺς ἐκ Λήδας, τοσοῦτ'ω μᾶλλον Ἑλένην Ἡρακλέους προὔτιμήσεν, ὥστε τῷ μὲν ἰσχύ' ἔδωκεν, ἢ βία τῶν ἄλλων ἀπάντων κρατεῖν δύναται, τῇ δὲ κάλλος ἀπένευμεν, ὃ καὶ τῆς ῥάμης αὐτῆς ἀρχεῖν πέφυκεν. εἰδὼς δὲ τὰς λαμπρότητας καὶ τὰς ἐπιφανεῖας οὐκ ἐκ τῆς ἡσυχίας ἀλλ' ἐκ τῶν

γ παλέμων καὶ τῶν ἀγώνων γιγνομένας, καὶ βουλόμενος αὐτῶν μὴ μόνον τὰ σώματ' εἰς θεοὺς ἀναγαγεῖν ἀλλὰ καὶ τὰς δόξας ἀειμνήστους καταλιπεῖν, τοῦ μὲν ἐπίπονον καὶ φιλοκίνδυνον τὸν βίον κατέστησε, τῆς δὲ περίβλεπτον καὶ περιμάχητον τὴν φύσιν ἐποίησε.

δ. Καὶ πρῶτον μὲν Θησεὺς, ὃ λεγόμενος μὲν Αἰγύως, γενόμενος δ' ἐκ Ποσειδάωος, ἰδὼν αὐτὴν οὕτω μὲν ἀκμάζουσαν, ἢ ἤδη δὲ τῶν ἄλλων διαφέρουσαν, τοσοῦτον ἠττήθη ταῦ

ε κάλλους⁴ ὃ κρατεῖν τῶν ἄλλων εἰθισμένος, ὡς δ' ὑπαρχούσης αὐτῷ καὶ πατριδος μεγίστης καὶ βασιλείας ἀσφαλεστάτης ἠγησάμενος οὐκ ἄξιον εἶναι ζῆν ἐπὶ τοῖς παρούσιν ἀγαθοῖς ἀνευ τῆς πρὸς ἐκείνην οἰκειότητος, ἐπειδὴ παρὰ τῶν κυρίων οὐχ οἷός τ' ἦν αὐτὴν λαβεῖν, ἀλλ' ἕπέμενον τὴν τῆς παιδὸς ἡλικίαν καὶ τὸν χρησμὸν τὸν παρὰ τῆς Πυθίας, ὑπεριδὼν τὴν ἀρχὴν τὴν Τυνδάρεω, καὶ καταφρονήσας τῆς ῥάμης τῆς Καστορος καὶ Πολυδεύκου, καὶ πάντων τῶν ἐν Λακεδαιμόνι δεινῶν ὀλιγορήσας, βία λαβὼν αὐτὴν εἰς Ἀφιδνα τῆς Ἀττικῆς⁶ κατέθετο, καὶ τοσαύτην χάριν ἔσχε Πειρίδω τῷ μετασχόντι τῆς ἀρπαγῆς, ὥστε, βουληθέντος αὐτοῦ μνηστεῦσαι Κόρη τὴν Διὸς καὶ Δήμητρος καὶ παρα- 210

212 καλοῦντος αὐτὸν ἐπὶ τὴν⁷ εἰς ἄδου κατάβασιν, ἐπειδὴ

¹ τε om. A. L.

² καὶ τοὺς ἐκ Λήδας om. A. L.

³ ἴδω A. C. L.

⁴ ὃ om. A. C. L.

⁵ ἀήμισον A. C. L.

⁶ ἐκίμοσι A. C. L.

⁷ εἰς om. A. L.

Περὶ τὴν ἕξ Ἀλκμ.] Τὸν Ἡρακλῆα. COR. Τοὺς ἐκ Λήδας] Τὴν Ἑλένην καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆς Καστορ καὶ Πολυδεύκος. IDEM.

Ἡ βία τῶν ἄλλων] Herculi quidem Jupiter ἰσχύ' ἔδωκεν, ἢ μὲν τῶν ἄλλων κ. τ. λ. Sic litera mutata legendum arbitrator. In Annot. ad Hippol. 1403. VALCKENAEI. Οἷα ἀπιδναίως ἴσως. COR.

Καὶ πρῶτον μὲν Θησεῖς] Cf. Lucian. Charid. in quo dialogo Isocratem imitatus est.

Ἀγίας] Soil. γαῖοςθαι, ἢ οἰός εἶναι. WOLF.

Τῶν ἄλλων] Ἦτε ἀνδρῶν, ἢτε ἐπιθυμιῶν.

Potest enim haeo clausula vel ad fortitudinem vel ad continentiam Thesei referri. IDEM.

Ἄνευ τῆς πρὸς ἐκείνην οἰκειότητος] sine consuetudine illius. LANGO.

Παρὰ τῶν κυρίων] Soil. τῆς Ἑλένης, i. e. τῶν γονίων καὶ τῶν ἀδελφῶν. De oraculo isto non memini me quocquam legisse. WOLF.

Δεινῶν] Ἰσως διπλῶν. COR.

Κόρη] Κόρη κατ' ἔχρησιν ἢ Περσεφόνη, ὅπως ἐπισημασθεῖσα ἀπὸ τοῦ πατρὸς Ἄδου, Ἐσπερίως Μελασσην, διὰ τὸ κάλλος. IDEM. Cf. Sauid. in voc.

συμβουλευμένων αὐχ οἷός τ' ἦν ἀποτρέψειν, προδήλου τῆς συμφοραῖς οὐσης ὅμως αὐτῶ συνηκολούθησι, νομίζων ὀφείλοιν καύταν τὸν ἔρανον, μηδενὸς ἀποσπῆναι τῶν ὑπὸ Πειριδίου¹ προσταχθέντων, ἀνδ' ὧν ἐκεῖνος αὐτῶ συνεκιδνώουσεν.

ια'. Εἰ μὲν οὖν ὁ ταῦτα πράξας εἰς ἦν τῶν τυχόντων ἀλλὰ μὴ τῶν πολὺ διενεγκόντων, οὐκ ἂν πα ὄηλος ἦν ὁ λόγος, πότερον Ἑλένης ἔπαινος ἢ κατηγορία Θεσείως ἐστὶ νῦν δὲ τῶν μὲν ἄλλων τῶσ εὐδοκιμησάντων εὐρήσομεν τὸν μὲν β² ἀνδρίας, τὸν δὲ σοφίας, τὸν δ' ἄλλου τινὸς τῶν τοιούτων μακρῶν ἀπιστοτηρέων, ταῦτον δὲ μόνον³ οὐδενὸς ἐνδεᾶ γινόμενον, ἀλλὰ παντελῆ τὴν ἀρετὴν κτησάμενον. δοκεῖ δὲ μοι περὶ αὐτοῦ καὶ διὰ μακροτέρων εἰπεῖν ἠγούμαι γὰρ ταύτην μογίστην εἶναι πίστιν ταῖς βουλομένοις Ἑλένην ἔπαινεῖν, ἢ ἐπιδείξωμεν τοὺς ἀγαπήσαντας καὶ θαυμάσαντας ἐκείνην αὐτοὺς τῶν ἄλλων θαυμαστοτέρους ὄντας. c

ιβ'. Ὅσα μὲν γὰρ ἐφ' ἡμῶν γέγονεν, εἰκότως ἂν ταῖς δόξαις ταῖς ἡμετέραις αὐτῶν διακρίνομεν, περὶ δὲ τῶν αὐτῶ παλαιῶν προσῆκει τοῖς κατ' ἐκείνους τὸν χρόνον εὐφρονήσασιν ὁμονοῦντας ἡμᾶς φαίνεσθαι. κάλλιστον μὲν οὖν περὶ Θεσείως τοῦτ' εἰπεῖν ἔχω, ὅτι κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον Ἡρακλεῖ γινόμενος⁴ ἐνάμιλλον τὴν αὐτοῦ. δόξαν πρὸς τὴν ἐκείνου κατέστησεν· οὐ γὰρ μόνον τοῖς ὄπλοις ἰσοσμήσαντο⁵ παραπλησίως, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ἐχρήσαντο d τοῖς αὐταῖς, πρέποντα τῇ συγγενείᾳ ποιούντες. εἰς ἀδελφῶν⁶ γὰρ γεγονότες, ὁ μὲν ἐκ Διὸς, ὁ δ' ἐκ Ποσειδῶνος, ἀδελφαὶς καὶ τὰς ἐπιθυμίας ἴσχον. μόνον γὰρ αὐτοὶ τῶν προγεγενημένων ὑπὲρ τοῦ βίου⁷ τοῦ τῶν ἀνθρώπων ἀθληταὶ κατέστησαν.

ιγ'. Συνέβη δὲ τὸν μὲν ὀνομαστοτέρους καὶ μείζους, τὸν δὲ ὀφελιμωτέρους καὶ τοῖς Ἑλλησιν οἰκειοτέρους, ποιήσασθαι τοὺς κινδύνους· τῷ μὲν γὰρ Εὐρυσθεὺς προσέταττε τὰς τε e βούς τὰς⁸ ἐκ τῆς Ἐρυθείας ἀγαγεῖν καὶ τὰ μῆλα⁹ τὰ τῶν

¹ προσταττομένων A. C. L. ² ἀνδρίας A. ³ οὐδέπὸς L. ⁴ ἐνάμιλλον A. C. L.

⁵ παραπλησίως A. L. ⁶ δὴ A. C. L. ⁷ τοῦ σπ. A. C. L.

⁸ εἰς Ἐρυθείας A. C. L. ⁹ τὰ σπ. A. C. L.

τὸν ὄλλον] Ad verbum: aliam aliquam alia herimmodi partium curam. Selendum est, quod jam observavimus, veteres universam virtutem in plures partes divisisse, ita et singule virtutes

ipais forent pars aliqua. AUGER.

Παραπλησίως] Ἄθλι τὴν καρίαν, ἢ Ἐφερί Θεσείας, ἐπίματι μόνον διαφέρουσαν τοῦ Ἡρακλείου ποταμοῦ. "Επιδ. Πλούταρχ. Ἐρω. σ'. καὶ Εὐριπίδ. Ἰκέρ. 715. COR.

Ἐσπερίδων ἐνεγκαῖν καὶ τὸν Κέρβερον ἀκαγαγεῖν καὶ τοσού- 211
 τοὺς ἄλλους ¹ πόνας, ἐξ ὧν ἤμελλον οὐ τοὺς ἄλλους ² ὄφθα-
 213 λῆσαι ἀλλ' αὐτὸς κινδυνεύσειν· ὁ δ' αὐτὸς αὐτοῦ κύριος ἐν
 τούτοις ³ προφηεῖτο τῶν ἀγώνων, ἐξ ὧν ⁴ ἤμελλον ἢ τῶν
 Ἑλλήνων ἢ τῆς αὐτοῦ πατρίδος εὐφραγῆς ⁵ γενήσεσθαι καὶ
 τὸν τε ταῦρον τὸν ἀνεδύνατα μὲν ὑπὸ Ποσειδῶνος, τὴν δὲ
 χώραν λυμαινόμενον, ὃν πάντες οὐκ ἐτόλμων ὑπομάνειν, μό-
 νος χειρωσάμενος μεγάλου φόβου καὶ ⁶ πολλῆς ἀπορίας πάν-
 τας τοὺς οἰκοῦντας τὴν πόλιν ἀπήλλαξε· καὶ μετὰ ταῦτα
 Δακτύδαις σύμμαχος γενόμενος καὶ στρατευσάμενος ἐπὶ
 b Κενταύρους τοὺς διφυεῖς, οἱ ⁷ τάχει καὶ ῥώμῃ καὶ τόλμῃ
 διενεγκόντες τὰς μὲν ἐπὶ ῥόδου τὰς δ' ⁸ ἤμελλον τὰς δ'
 ἠπειλοῦν τῶν πόλεων, τούτους μάχη νικησας εὐθύς μὲν
 αὐτῶν τὴν ὕβριν ἀπαυσεν, αὐτὰλλὰ δ' ὑπερὸν ⁹ χρόνον τὸ
 γένος ἐξ ἀνδρείων ἠφάνισε. περὶ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τὸ
 τέλος τὸ τραφὲν μὲν ἐν Κρήτῃ, γενόμενον δ' ἐκ Πασαφῆς
 τῆς Ἥλιου θυγατρὸς· ἢ κατὰ μαντεῖαν δασυμῶν τῆς πόλεως
 c οὐκ ἐπὶ τὰ παιδῶν ἀποσταλαύσης, ἰδὼν αὐτοὺς ἀγνομήτους
 καὶ ¹⁰ πρῶτον προσημαμένους ἐπὶ θάνατον ἄνομον καὶ
 προὔπτεον καὶ πρῶτον ἐπιζῆντας, οὐτως ἠγανακτήσθησαν
 ἄς δ' ἠγήσατο κρείττον ἐκαὶ τεθναῖν μᾶλλον ἢ ζῆν ¹¹ ἄρχων
 τῆς πόλεως τῆς οὕτως οἰκτρὸν τοῖς ἐχθροῖς φόρον ὑποτελεῖν
 ἠναγκασμένης. σύμμαχος δὲ γενόμενος, καὶ κρατήσας φύσεως
 ἐξ ἀνδρῶν μὲν καὶ ταύρου μεμνημένης, τὴν δ' ἰσχυρὴν ἐχούσης
 d οἷον προσημαί τὴν ἐκ τούτων ¹² συμμάτων συγκαμμένην, τὰς
 μὲν παιδῶν διασώσας τοῖς γονεῦσιν ἀπέδωκε, τὴν δὲ πόλιν
 οὕτως ἀνέμου καὶ θειοῦ καὶ δυσστυχίας ἀλλοῦ προσημαί-
 τος ἠλευθέρωσεν.

ιδ'. Ἀπορῶ δ' ὅτι ¹³ χροῖσμαι ταῖς ἐπιλοίπαις· ἐπιστάς
 γὰρ ἐπὶ τὰ Θησείας ἔργα καὶ λέγειν ἀρχάμενος περὶ αὐτῶν

¹ πόνας ἄλλους A. C. L.

² ὄφθαλμῶν A. C. L.

³ προφηεῖτο A. C. L.

⁴ ἤμελλον A. L.

⁵ γενήσεσθαι A. C. L.

⁶ μεγάλῃς A. C. L.

⁷ καὶ τάχει A. C. L.

⁸ ἤμελλον A. L.

⁹ χρόνον om. A. C. L.

¹⁰ πρῶτον C. L.

¹¹ ἀρχῶν ἄρχων A. C. L.

¹² συμμάτων ταύτων A. C. L.

¹³ χροῖσμαι L.

πίνας-αἰ ἐπίπρασ] Καὶ δὲ ἀφαιρῶν, ἀπὸ τοῦ, εὐδαί-ἐπίπρασ. Ἐπρασ.

Θυγατρὸς] Post θυγατρὸς eubendi ἐτά-
 κσε, vel εὐδα ἄπρασ, nisi: πρῶτον. asseren-
 sionem quandam fieri post θυγατρὸς, et

multis interjectis oratorem obliuisci pro-
 positum accusativum; quae artificiosa ob-
 livio supra occurrit apud oratores. Au-
 oser. Ἄφαιρον ἀφαιρῶν ἐπὶ τῶν τῶν
 ταῖν. Con.

ἀκούω μὲν μεταξὺ παύσασθαι καὶ παραλιπεῖν τὴν¹ Σκίρωνος τε καὶ Κερκυκίονος καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων παρανομίαν, πρὸς οὓς ἀνταγωνιστῆς γενόμενος ἐκεῖνος πολλῶν καὶ ε
 212 μεγάλων συμφορῶν τοὺς Ἕλληνας ἀπήλλαξεν, αἰσθάνομαι δ' ἑμαυτὸν ἔξω φερόμενον τῶν καιρῶν, καὶ δέδοικα μὴ τισι δόξω περὶ τούτου μάλλον σπουδάζειν ἢ περὶ ἧς τὴν ἀρχὴν ὑπεθέμην. ἐξ ἀμφοτέρων οὖν τούτων αἰρούμαι τὰ μὲν πλεῖ² 214
 στα παραλιπεῖν διὰ τοὺς δυσκόλως ἀκροωμένους, περὶ δὲ τῶν ἄλλων ὡς ἂν δυνάμει συντομώτατα διαλθεῖν, ἵνα τὰ μὲν ἐκεῖνοις τὰ δ' ἑμαυτῷ χαρίσωμαι, καὶ μὴ παντάπαστα ἤττηθῶ τῶν εἰδισμένων φθονεῖν καὶ τοῖς λεγομένοις ἀπασιν ἐπιτιμῶν.

14. Τὴν μὲν οὖν ἀνδρίαν ἐν τούτοις ἐπεδείξατο τοῖς ἔργοις, ἐν οἷς αὐτὸς κατ' αὐτὸν ἐκινδύνευσε, τὴν δ' ἐπιστήμην ἣν εἶχε πρὸς τὸν πόλεμον, ἐν ταῖς μάχαις ἐν αἷς μεθ' ὅλης τῆς β
 πόλεως ἠγωνίσαστο, τὴν δ' εὐσέβειαν τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς ἐν τε ταῖς Ἀδράστου καὶ ταῖς τῶν παιδῶν τῶν Ἡρακλείους ἱκετεῖαις — τοὺς μὲν γὰρ μάχῃ νικῆσας Πελοποννησίους διέσωσε, τῷ δὲ τοὺς ὑπὸ² τῇ Καδμείᾳ τελευτήσαντας βίαι
 Θεβαίων δάψαι παρέδωκε —, τὴν δ' ἄλλην ἀρετὴν καὶ³ εὐαφροσύνην ἐν τε τοῖς προειρημένοις καὶ μάλιστα ἐν οἷς τὴν πόλιν διώκησεν.

15. Ὅρων γὰρ τοὺς βίαι τῶν πολιτῶν ζητοῦντας⁴ ἀρ- c
 χεῖν ἑτέροις δουλεύοντας, καὶ τοὺς ἐπικίνδυνον τὸν εἶον τοῖς ἄλλοις καθιστάντας αὐτοὺς περιδεῶς ζῶντας καὶ πολεμῶν ἀναγκαζομένους μετὰ μὲν⁵ τῶν πολιτῶν πρὸς τοὺς⁶ πολεμίους, μετὰ δ' ἄλλων τιῶν πρὸς τοὺς συμπολιτευομένους, ἔτι δὲ συλῶντας μὲν τὰ τῶν θεῶν,⁷ ἀποκτείνοντας δὲ τοὺς βελτίστους τῶν πολιτῶν, ἀπιστοῦντας δὲ τοῖς οἰκειοτάτοις,

¹ Σκίρωνος καὶ A. C. L.

² τὴν Καδμείαν A. C. L.

³ τὴν σωφρ. A. C. L.

⁴ ἀρχὴν ζητοῦντας A. C. L.

⁵ τῶν πόλεως A. C. L.

⁶ ἐπιστρατευομένους, μετ' ἄλλων δὲ A. C. L.

⁷ ἀνοικτισύνης A. C. L.

Ἐξω φερόμενον τῶν καιρῶν] *excedere modum*. LANG.

Περὶ ἧς τὴν ἀρχὴν ὑπεθέμην] Scil. λόγου προνοεῖ με *disturbum esse*. τὴν ἀρχὴν προ κατὰ τὴν ἀρχὴν vel ἐν τῇ ἀρχῇ. Neque enim *placet* conjungere ὑπεθέμην τὴν ἀρχὴν, προνοεῖ *principium*, vel *foci fundamentum*. WOLF. Repeto εὐωλόζω, et

verte: de qua ab initio dicere proponam. LANG.

Ἐξ Θεβαίων] Ἀλιτῶν Θεβαίων. Ἰλλυρικῆς, ἀπὸ τοῦ ἐν βίᾳ ἃ οὖν βίᾳ Θεβαίων. Ἰδὲν δὲ τούτο ἐν τοῦ κατὰ τὴν Σοφοκλεῖ (Ἀλιτῶν. 1327.) στίχου, πρὸς βίαι ἡμῶν. GOLL. Θάλασσι κωλύσαντες] Cf. Panog. §. α'. LANG.

αὐτῶν δὲ ¹ προθυμότερον ζῶντας τῶν ἐπὶ θανάτῳ συνειληφ-
 μένων, ἀλλὰ τὰ μὲν ἐξω ζηλουμένους, αὐταῖς δὲ παρὰ
 αὐτοῖς μᾶλλον τῶν ἄλλων λυκαυμένους — τί γὰρ ἔστιν
 ἀλγῶν ἢ ζῆν ² δεδιότα μή τις αὐτῶν τῶν παρεστώτων ἀπε-
 κτεινῆ, καὶ μηδὲν ἦττω φοβούμενον τοὺς φιλάττοντας ἢ
 τοὺς ἐπιβουλεύοντας; —, τούτων ἀπάντων καταφρονήσας,
 καὶ νομίσας οὐκ ἀρχόντας ἀλλὰ νοσήματα τῶν πόλεων
 εἶναι τοὺς τοκοῦτους, ³ ἐπέδειξεν ὅτι ⁴ ραδιόν ἐστὶ ἀρετῆ 213
 ἐπιφανεῖν καὶ μηδὲν χεῖρον διακρίσθαι τῶν ἐξ ἴσου πολι-
 τευομένων.

13. Καὶ πρῶτον μὲν τὴν πόλιν σποράδην καὶ κατὰ
 μέρος οἰκοῦσαν εἰς ⁵ ταῦτο συναγαγὼν τηλικαύτην ἐποίη-
 215 σεν, ὥστ' ἔτι καὶ νῦν ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου μεγίστην τῶν
 Ἑλληνίδων εἶναι μετὰ δὲ ταῦτα κοινὴν τὴν πατρίδα κατα-
 στήσας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν ⁶ συμπεριλιτευομένων ἐλευθε-
 ρώσας, ἐξ ἴσου τὴν ἀμύλλαν αὐτοῖς παρὰ τῆς ἀρετῆς
 ἐποίησε, πιστεύων μὲν ὁμοίως αὐτῶν πράξαι ἀσκουμένων
 ὡς περ ἀμελούτων, αἰδῶς δὲ τὰς τιμὰς ἡδύους αἰσας τὰς
 παρὰ τῶν νόθα φρονούντων ἢ τὰς παρὰ τῶν δουλειόντων.
 b ⁸ τοσοῦτοι ⁹ δ' ἰδοῦσιν ἐκόντων τι ποιεῖν τῶν πολιτῶν, ὥστ'
 ὁ μὲν τὸν ὄψων κεδέσθαι κέρει τῆς πολιτείας, οἱ δὲ μόνον
 αὐτὸν ἄρχαν ἡξίουν, ἠγούμενοι πιστοτέρων καὶ κοινωτέρων
 εἶναι τὴν ἐκείνου μοναρχίαν τῆς αὐτῶν δημοκρατίας. αὐ-
 γὰρ ὡς περ ἕτεροι τὰς μὲν πένους ἀλλὰς προσέταττε, τῶν
 δ' ἡδονῶν αὐτὸς μόνος ἀπέλαμει, ἀλλὰ τοὺς μὲν κινδύνους
 ἰδίας ἐποσῆτο, τὰς δ' ἀφελείας ἅπασιν εἰς τὸ κοινὸν ἀπε-
 θύου. καὶ γὰρ τοὶ διετέλεσε τὸν βίον οὐκ ἐπιβουλεύμενος
 c ¹⁰ ἀλλ' ἀγνωστῶμενος· οὐδ' ¹⁰ ἐπαικτῶ δύναται τὴν ἀρχὴν διαφυ-
 λάττων, ἀλλὰ τῆ τῶν πολιτῶν εὐκεία δαυφοραίμενος, τῆ
 μὲν ἐξουσίᾳ τυραννῶν, ταῖς δ' ἐπιεργασίαις δημοκρατικῶν.
 οὕτω γὰρ νομῶμενος καὶ καλῶς θύοικε τὴν πόλιν, ὥστ' ἔτι

¹ εὐθυμότερον A. L.² εἰ δεδιότα A. C. L.³ ἀπέδειξεν A. C. L.⁴ ἴσον A. L.⁵ ταύτην A. C. L.⁶ πολιτευομένων A. C. L.⁷ τὴν ἐρχῆν A. C. L.⁸ τοσοῦτον A. L. [καὶ] τοσοῦτον C.⁹ ὅσον A. C. L.¹⁰ ἰσώσεται A. C. L.

Μολότων] Conf. Ραρογίτ. §. Υ. Λόστων, νῦν ἰσώσεται καὶ τῶν ἀρχόντων.
 Ἰσώσεται.

Ἀσκήτων] Sub. ἰσώσεται, sicut ad Ἀσκήτων] Μοναρχῶν. Conf.

καὶ νῦν ἴσχος τῆς ἐκείνου πραότητος ἐν τοῖς ἡθεσίν ἡμῶν καταλελειφθαι.

ἠ. Τὴν δὴ γεννηθεῖσαν μὲν ὑπὸ Διός, κρατήσασαν δὲ τῆς αὐτῆς ἀρετῆς καὶ σωφροσύνης, πῶς οὐκ ἐπαινεῖν χρὴ καὶ δ τιμᾶν καὶ νομίζειν πολὺ τῶν πάποτε γενομένων διευγενεῶν; οὐ γὰρ δὴ μάρτυρά γε πιστότερον οὐδὲ κριτὴν ἰκανώτερον ἔχομεν ἐπαγαγεῖσθαι περὶ τῶν Ἑλένης προσόντων ἀγαθῶν τῆς Θεσείας διανοίας. ἵνα δὲ μὴ δοκῶ περὶ τὸν αὐτὸν τόπον δι' ἀπορίαν διατρίβειν, μηδ' ἀνδρὸς ἐνὸς δοξῆ καταχρέμμενος ἐπαινεῖν αὐτήν, βούλομαι καὶ περὶ τῶν ἐχομένων διελθεῖν.

214 ἰδ'. Μετὰ γὰρ τὴν Θεσείας εἰς ἄδου κατάβασιν ἐκπελευ-
 θύσης αὐτῆς εἰς Λακεδαιμόνα, καὶ πρὸς τὸ¹ μισθτεῦσθαι
 λαβούσης ἡλικίαν, ἅπαντες οἱ τότε βασιλεύοντες καὶ δυνα-
 συεύοντες² τὴν αὐτὴν γνώμην ἔσχον περὶ αὐτῆς: ἔξω γὰρ
 αὐτοῖς λαμβάσκειν ἐν ταῖς αὐτῶν πόλεσι γυναῖκας τὰς προ- 216
 τευούσας, ὑπεριδόντες τοὺς οἴκοι γάμους ἦλθον³ ἐκείνην μη-
 στετεύοντες. οὕτω δὲ κεκριμένου τοῦ μέλλοντος αὐτῇ⁴ συνοι-
 κήσκειν, ἀλλ' ἔτι κοινῆς τῆς τύχης οὐσῆς, οὗτοι πρόδηλος ἦν
 ἅπασιν⁵ ἰσομένη περιμάχητος, ὥστε συνελθόντες πίστει
 ἔδοσαν ἀλλήλοις ἢ μὲν βοηθήσειν, εἴ τις ἀποστεροῖη: τὸν
 ἀζῶνθέντα λαβεῖν αὐτήν, νομίζον ἕκαστος ταύτην τὴν ἐπι- b
 κουρίαν αὐτῷ παρασκευάζειν. τῆς μὲν οὖν ἰδίας ἐλπίδος
 πλὴν ἐνὸς ἀνδρὸς ἅπαντες ἐψεύσθησαν, τῆς δὲ κοινῆς δοξῆς,
⁶ ἧς ἔσχον περὶ ἐκείνης, οὐδεὶς αὐτῶν διήμαρτεν.

κ'. Οὐ πολλοῦ γὰρ χρόνου διελθόντος,⁷ γενομένης ἐν
 θεαῖς περὶ κάλλους ἐρίδος ἧς Ἀλέξανδρος ὁ Πριάμου κατέστη
 κριτῆς, καὶ διδούσης Ἡρας μὲν ἀπάσης αὐτῷ⁸ τῆς Ἀσίας
 βασιλεύειν, Ἀθηνας δὲ κρατεῖν ἐν⁹ τοῖς πολέμοις, Ἀφροδί-
 τῆς δὲ τὸν γάμον τὸν Ἑλένης, τῶν μὲν σημάτων οὐ δυναθῆς c
 λαβεῖν διάγνωσιν, ἀλλ' ἤττηθεις τῆς τῶν θεῶν ὄψεως, τῶν

¹ μισθτεῦσθαι A. C. L.

² ἐν ταῖς πόλεσι τὴν A. C. L.

³ ἐς ἐκείνην A. C. L.

⁴ συνοικεῖν A. C. L.

⁵ ἀφ' ὅσων ἰσομένη A. C. L.

⁶ ἢ A. C. L.

⁷ καὶ γενομένης A. C. L.

⁸ βασιλείαν τῆς Ἀσίας, A. C. L.

⁹ τοῖς οἰκ. A. C. L.

Ὅτι δὲ κριτὴν ἰκανώτερον] Ἐπιθετὴν τὸν Ἀριστο-
 τίλην Ἰσοκράτη. B. n°. 15. IDEM. Vi geoc-
 ptam esse a fratribus, Theaco in exsilium
 acto a populo Atheniensi, callide dissimul-
 lat. WOLF.

Τῆς δὲ κοινῆς δοξῆς] Nr. αὐτῶν ἰσοθεῖαι
 περιμάχητος. LANG.

Διδούσης] presentissima. IDEM.

Ἠττηθείς — ὄψεως] ad aspectum domum stu-
 perfactus: IDEM.

δὲ ἀνρεῶν ἀναγκασθεὶς γενέσθαι κριτῆς, εἴλετο τὴν οἰκειότητα¹ τὴν Ἑλένης ἀντὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων, οὐ πρὸς τὰς ἡδονὰς ἀποβλέψας, — καὶ τοῖς² καὶ τοῦτο τοῖς εὖ φρονούσιν πολλῶν αἰρετώτερον ἔστιν, ἀλλ' ὁμῶς οὐκ ἐπὶ τοῦδ' ὤρμησεν, — ἀλλ' ἐπέθύμησε Διὸς γενέσθαι³ [καὶ κληθῆναι] κριτῆς, νομίζων πολὺ μείζω καὶ καλλίω ταύτην εἶναι τὴν τιμὴν ἢ τὴν τῆς Ἀσίας βασιλείαν, καὶ μεγάλας μὲν ἀρχὰς καὶ δυναστείας καὶ φαύλους ἀνδράποισ ποτὲ⁴ παραγίγνεσθαι, τοιαύτης δὲ γυναικὸς οὐδένα τῶν ἐπιγιγνομένων ἀξιώδηςσθαι, πρὸς δὲ τοῦτοις, οὐδὲν ἂν κάλλιον κτήμα καταλιπεῖν τοῖς πασι ἢ παρασκευάσας αὐτοῖς, ὅπως⁵ μὴ μόνον πρὸς πατρὸς·⁶ ἀλλὰ καὶ πρὸς μητρὸς ἀπὸ Διὸς ἔσονται. γαγονότας. ἠπίστατο γὰρ τὰς μὲν ἄλλας εὐτυχίας ταχέως μεταπιπτούσας, τὴν δ' εὐγένειαν αἰ τοῖς αὐτοῖς παραμένουσας, ὥστε ταύτην μὲν τὴν αἴρεσιν ὑπὲρ²¹⁵ ἀπαντος τοῦ γένους ἔσσεσθαι, τὰς δ' ἑτέρας δωρεὰς ὑπὲρ τοῦ χρόνου⁷ μόνον τοῦ καθ' αὐτόν.

κα. Τῶν μὲν οὐκ εὖ φρονούντων οὐδεὶς ἂν τοῖς λογι-
 217 σμοῖς τούτοις ἐπιτιμήσειε, τῶν δὲ μηδὲν πρὸ τοῦ πράγματος ἐνθυμουμένων ἀλλὰ τὰ συμβαῖνον·⁸ σκοπούμενων ἤδη τινὲς ἐλοιδόρησαν αὐτόν· ὡν τὴν ἀνοίαν, ἐξ ὧν ἐβλασφήμησαν περ ἐκείνου, ῥάδιον ἅπασι καταμαθεῖν. πῶς γὰρ οὐ⁹ καταγέλαστον πεπόνθασιν, εἰ τὴν αὐτῶν φύσιν ἰκανωτέραν εἶναι νομίζουσι τῆς ὑπὸ τῶν θεῶν προκηρδεύσεως; εὖ γὰρ δὴ¹⁰ πού περὶ ὧν εἰς τὸσαύτην¹¹ ἔριν κατέστησαν, τὸν τυχεύοντα διαγινῶναι κύριον ἐποίησαν, ἀλλὰ δῆλον ὅτι τὸσαύτην ἔσχον σπουδῆν ἐκλέξασθαι¹² κριτὴν τὸν βέλτιστον, ὅσην¹³ περ αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἐπιμέλειαν ἐποίησαντο. χρὴ δὲ σκοπεῖν ὅποιάς τις ἦν καὶ θακμιμάζειν αὐτόν οὐκ ἐκ τῆς ἐρηγῆς¹⁴ τῆς τῶν ἀποτυχουσῶν, ἀλλ' ἐξ ὧν ἅπασαι βου-

¹ τῆς A. C. L.² καὶ om. A. C. L.³ uncens om. A. C. L.⁴ παραγίγνεσθαι A. C. L. ⁵ καὶ πρὸς A. C. L.⁶ ἀλλὰ om. A. C. L.⁷ χρόνου C.⁸ σκοπούμενων A. C. L.⁹ καταγέλαστον A. C. L.¹⁰ πού om. A. C. L.¹¹ φιλοτιμίαν A. C. L.¹² κριτὴν ἐκλέξασθαι A. C. L.¹³ πρὶ A. C. L.¹⁴ τῆς om. A. C. L.

Τῶν δὲ μηδὲν πρὸ τοῦ πρ. ἰδύμα.] qui ea WOLF.
 que actionibus antecedunt, seu actionum Tῶν ἀποτυχουσῶν] deorum victarum.
 fines, non repulant. IDEM. ΛΑΜΒΟ.
 Ὅποιός τις ἦν] Scil. ὁ Ἀλέξανδρος. Ἐξ ἧν] Pro in τούτω, ὅτι. WOLF.

λουσάμεναι προείλοντο τὴν ἐκείνου δianoian. κακῶς μὲν γὰρ παθεῖν ὑπὸ τῶν κρείττωνων οὐδὲν κωλύει καὶ τοὺς μηδὲν ἐξημαρτηθῶτας· τοιαύτης δὲ τηρῆς τυχεῖα, ὥστε ὀνηρὸν ἄντα θεῶν γινέσθαι κερτὴν, αὐχ οἶον τε μὴ αὐτὸν πολὺ τῆ γνώμῃ διαφέρειντα.

κβ. Θαυμάζω δ' εἰ τις οἶεται κακῶς βαβαλευσθῆναι πὸν μετὰ ταύτης ζῆν ἐλόμενον, ἥς ἕνεκα πολλοὶ τῶν ἡμετέρων ἀποδησκειν ἠθέλησαν. πῶς δ' οὐκ ἂν ἦν ἀνόητος, εἰ τὰς θεὰς εἰδὼς περὶ κάλλους φιλοκειμασίας αὐτὸς κάλλους πεπεφράσθη, καὶ μὴ ταύτην ἐνόμισε μεγίστην εἶναι τῶν ἀρεῶν, περὶ ἧς κακείνας εἴμα μάλιστα σπουδαζούσας;

κγ. Τίς δ' ἂν τὰς γάμοις τὸν Ἑλένης ὑπερείδον, ἥς ἀφ' ἧς πασθείσης οἱ μὲν Ἕλληες οὕτως ἠγαυαίτησαν ὥσπερ ἄλλῃ τῆς Ἑλλάδος πεπορθημένης, οἱ δὲ βάρβαιοι τασάντων ἐφράνησαν ὅσον περ ἂν εἰ πάντων ἡμῶν ἐκράτησαν. ὄηλον δ' ὡς ἐπῆτεροι διετίθησαν· πολλῶν γὰρ αὐτοῖς πρότερον ἐγαυμαμάτων γενομένων περὶ μὲν τῶν ἄλλων ἠσυχίακ' ἤγαγον, ὑπὲρ δὲ ταύτης ἡγελοῦτο ἀνεστῆσαντα πόλεμος οὐ μόνον τῷ μεγάλῃ τῆς ἀργῆς, ἀλλὰ καὶ τῷ μέλει ταῦτο 216 χροσίου καὶ τῷ πλῆθει τῶν παρασκευῶν, ὅσος αἰεὶς πώποτε γέγονεν. ἐξὸν δὲ τοῖς μὲν ἀποδοῦσθαι Ἑλένην ἀπὸ γλαυλάχθαι τῶν παρόντων κακῶν, τοῖς δ' ἀμελήσαντιν ἐκείνης 216 αἰεὶς οἰκεῖν τὸν ἐπίλοιπον χρόνον, οὐδέτεροι ταῦτ' ἠθέλησαν· ἀλλ' οἱ μὲν περιεώραν καὶ πόλεις ἀναστατάτους γενομέσας καὶ τὴν χώραν πορθουμένην, ὥστε μὴ πρόσθαι αὐτῆς ταῖς Ἑλλησιν, οἱ δ' ἤρουντο μένοντες ἐπὶ τῆς αἰλοστῆρας καταγεράσκων καὶ μηδέποτε τοὺς αὐτῶν ἰδεῖν μῶλλον ἢ ἢ καίη καταλιπόντες εἰς τὰς αὐτῶν πατρίδας ἐπακελθεῖν. καὶ β ταῦτ' ἐπαοῖον ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου καὶ Μενελάου φιλοκεικούστας, ἀλλ' οἱ μὲν ὑπὲρ τῆς Ἀσίας, οἱ δ' ὑπὲρ τῆς Εὐρώπης, νομίζοντες ἐν ὁποτέρῃ τὸ σῶμα τοῦκείνης κατοικήσεις, ταυτὴν τὴν χώραν εὐδαιμονεστέραν ἴσασθαι.

κδ. Τοσοῦτος δ' ἔρας ἐπέπεσε τῶν πόνων καὶ τῆς ὀστρα-

¹ εἰς A. L.

² τοσούτων A. C. L.

³ ἐκείνου A. C. L.

⁴ τὴν ἰαίαν; A. C. L.

⁵ σφραγίδος A. L.

πείρας ἐκείνης οὐ μόνον τοῖς Ἕλλησι καὶ τοῖς βαρβάροις ἀλλὰ
 καὶ τοῖς θεοῖς, ὥστε οὐδὲ τοὺς ἐξ αὐτῶν γηγούοντας ἀπέτρο-
 c φαν τῶν ἀγῶνων τῶν περὶ Τροίαν, ἀλλὰ Ζεὺς μὲν προση-
 δὸς τὴν Σαρπηδόου εἰμαρμένην, Ἥως δὲ τὴν Μίρμνοντος,
 Πησσειδῶν δὲ τὴν Κύνου, Θέτις δὲ τὴν Ἀχίλλεως, ὅμοις
 ἀντοὺς συνέξωμψαν, καὶ ¹ συνέπεμψαν, ἤχοιμανοι κάλλιστον
 αὐτοῖς εἶναι τεθνήσκει μαχαμένους περὶ τῆς Διὸς θυγατρὸς
 μάλλον ἢ ἔξῃ ἀπολειφθεῖσι τῶν περὶ ἐκείνης κινδύνων. καὶ
 τί θεὸν θαυμάζειν ἂν περὶ τῶν παιδῶν ² διενόηθησαν; αὐτοὶ
 γὰρ πολὺ μείζω καὶ δευτέρω ἐποίησαντο ³ παρὰ τὰξιν τῆς
 d πρὸς Ἐργάντας αὐταῖς γενομένης πρὸς μὲν γὰρ ἐκείνας
 μετ' ἀλλήλων ἐμαχίσαντο, περὶ δὲ ταύτης πρὸς σφᾶς αὐ-
 τοὺς ἐπολέμησαν.

κέ. Εὐλόγως δὲ καὶ κείνοι ταῦτ' ἔγνωσαν, καὶ γὰρ τηλι-
 καύταις ὑπερβολαῖς ἔχω χρῆσασθαι περὶ ⁵ αὐτῆς κάλλους
 γὰρ πλεῖστον μέρος ⁶ μετέσχεν, ὃ σμιντότατον καὶ τιμωτάτω-
 τος καὶ θεϊότατον τῶν ὄντων ἐστί. ῥάδιον δὲ ⁷ γυνῆλαι τὴν
 δύναμιν αὐτοῦ τῶν μὲν γὰρ ἀνδρίας ἢ σεφίας ἢ δικαιοσύ-
 e νης ⁸ μὴ μετεχόντων πολλὰ φανήσεται τιμωμένα μάλλον 217
⁹ ἢ ταύτων ἕκαστον, τῶν δὲ κάλλους ἀπεσπυρημένων οὐδὲν
 εὐρήσομεν ἀγαπήμενον, ἀλλὰ πάντα καταφρονούμενα πλη-
 ῶσα τῆς ἰδέας ταύτης πεποιθήνηκε, καὶ τῆς ἀρετῆς διὰ τοῦτο
 μάλιστα εὐδαιμονοῦσαν, ¹⁰ ὅτι κάλλιστον τῶν ἐπιτηδευμάτων
 217 ἐστί. γνώη δ' ἂν τις καίκεῖθεν, ὅσον διαφέρει τῶν ὄντων, ἐξ
 ἂν αὐτοὶ διατιθέμεθα πρὸς ἕκαστον αὐτῶν. τῶν μὲν γὰρ
 ἄλλων, ἂν αὖ ἐν χρείᾳ ¹¹ γινώμεθα, τυχαίᾳ μόνον βουλόμε-
 θα, περαιτέρω δὲ περὶ αὐτῶν οὐδὲν τῆ ψυχῆ προσπεσόν-
 θαμεν τῶν δὲ καλῶν ἔργων ἡμῶν ἐγγίγνεται, τοσοῦτα μείζω
 τοῦ ¹² εὐδαιμονοῦσθαι ῥώμην ἔχων, ἥσων περὶ καὶ τὸ προῶγμα κρείτ-
 τόν ἐστί, καὶ τοῖς μὲν κατὰ σύνθεσιν ἢ κατ' ἄλλο τι πρὸς
 b χουσι φρονούμεν, ἢ μὴ τῶ ποιεῖν ἡμᾶς εὖ καὶ ³ ἐκόσμη

¹ συνέπεμψαν A. C. L.

² ἔγνωσαν A. C. L.

³ τὴν παρὰ τὰξιν A. C. L.

⁴ τῶς ἴθι. A. C. L.

⁵ αὐτῶν A. L.

⁶ μετέσχεν A. C. L.

⁷ θαυμάζειν A. C. L.

⁸ μὴ οὐκ. A. C. L.

⁹ [ἢ ταύτων ἕκαστων] C. L.

¹⁰ διότι A. C. L.

¹¹ γινώμεθα A. L.

¹² βουλοῦσθαι A. C. L.

Συνέξωμψαν] una erumpere faciendam. F. pro περὶ legendum πρὸς, et verba sic
 ΛΑΝΘ. ordinanda: προσπεσόνθαι τῆ ψυχῆ κρεί-
 τωτέρω πρὸς οὐδὲν ταῦτα. WOLF. ultimum
 ΟΟΝ. erga hac propensione animi non progre-
 Περαιτέρω δὲ περὶ — προσπεσόνθαι] mut. ΛΑΝΘ.

¹ τὴν ἡμέραν ² προσαγώγονται καὶ στέργειν σφᾶς αὐτοὺς
³ ἀναγκάσῃσι τοῖς δὲ καλοῖς εὐθύς ἰδόντες εὖνοι γιγνώμεθα,
 καὶ μόνους αὐτοὺς ὡς περ τοὺς θεοὺς οὐκ ἀπαγορεύομεν θε-
 ραπεύοντες, ἀλλ' ἥδιον δουλεύομεν τοῖς τοιοῦτοις ἢ τῶν ἄλ-
 λων ἀρχόμεν, πλείω χάριν ἔχοντες τοῖς πολλὰ προστάτ-
 τουσιν ἢ τοῖς μηδὲν ἐπαγγέλλουσι. καὶ τοὺς μὲν ⁴ ὑπ' ἄλλῃ
 τινὶ δυνάμει γιγνομένους λαιδοροῦμεν καὶ κόλακας ἀποκα-
 λούμεν, τοὺς δὲ τῷ κάλλει λατρεύοντας φιλοκάλους καὶ
 φιλοπόνας εἶναι ⁵ νομίζομεν. τοσαύτη δ' εὐσεβεία καὶ προ-
 νοία χρώμεθα περὶ τὴν ἰδέαν τὴν τοιαύτην, ὥστε καὶ ⁶ τῶν
 ἔχόντων τὸ κάλλος τοὺς μὲν μισθαρνήσαντας καὶ κακῶς
 βουλευσαμένους περὶ τῆς αὐτῶν ἡλικίας μᾶλλον ἀτιμάζομεν
 ἢ τοὺς εἰς τὰ τῶν ἄλλων σώματ' ⁷ ἔξαμαρτόντας· ὅσοι δ' αὖ
 τὴν αὐτῶν ἄραν διαφυλάξωσιν, ἄβαστον τοῖς πονηροῖς ὡς περ
 ἱερὸν ποιήσαντες, τούτους εἰς τὸν ἐπίλοιπον χρόνον ⁸ ὁμοίως δ
 τιμῶμεν ὡς περ τοὺς ἄλην τὴν πόλιν ἀγαθόν τι ⁹ ποιήσαντας.
 κς'. Καὶ τί δεῖ τὰς ἀνδρωπίνας δόξας λέγοντας διατρί-
 βειν; ἀλλὰ Ζεὺς ὁ κρατῶν ¹⁰ πάντων ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις
 τὴν αὐτοῦ δυνάμιν ἐνδείκνυται, πρὸς δὲ τὸ κάλλος ταπεινὸς
¹¹ γιγνώμενος ἀξιοὶ πλησιάζειν. Ἀμφιτρίωνι μὲν γὰρ εἰκα-
 σθεὶς ὡς Ἀλκμήνην ἤλθε, χρυσὸς δὲ ρυεὶς Δαναῶν συνεγένετο,
 218 κύκνος δὲ γενόμενος εἰς τοὺς Νεμέσιως κόλπους κατέφυγε, c
 τούτῳ δὲ πάλιν ὁμοιωθεὶς Λήδαν ἐνύμφευσεν· αἰεὶ δὲ μετὰ
 τέχνης ἀλλ' οὐ μετὰ βίας θηρώμενος φαίνεται ¹² τὴν φύσιν
 τὴν τοιαύτην. τοσούτῳ δὲ μᾶλλον προτετίμηται τὸ κάλλος 218
 παρ' ἐκείνοις ἢ παρ' ἡμῖν, ὥστε καὶ ταῖς γυναιξὶ ταῖς αὐτῶν
 ὑπὸ ταύτου κρατουμέναις συγγνώμην ἔχουσι· καὶ πολλὰς
 αἰν τις ἐπιδείξειε τῶν ἀθανάτων, αἱ θνητοῦ κάλλους ἠττή-
 θησαν, ὧν οὐδεμία λαθεῖν τὸ γεγεννημένον ὡς αἰσχύνῃ ἔχον
 ἐζήτησεν, ἀλλ' ὡς καλῶν ὄντων τῶν πεπραγμένων ὑμνεῖσθαι
 μᾶλλον ἢ σιωπᾶσθαι περὶ αὐτῶν ἠβουλήθησαν. μέγιστον

¹ τὴν οἴη. A. C. L.² προαγώγονται A. C. L.³ ἀναγκάσῃσι C.⁴ ὑπ' ἄ.⁵ νομίζομεν εἶναι A. C. L.⁶ αὐτῶν τῶν κεντημάτων A. C. L.⁷ ἔξαμαρτόντας A. C. L.⁸ ὁμοίως οἴη. A. C. L.⁹ ποιήσαντας A. C. L.¹⁰ πάντων A. C. L.¹¹ γέννηστος A. C. L.¹² τὰς φύσεις τὰς τοιαύτας A. C. L.

[Ἐπαγγέλλουσι] I. e. αἰτήσων, ἢ ἀξιοῦσι species humanae exemplis. IDEM.

λαμβάνουσι. WOLF.

Πολλὰς — τῶν ἀθανάτων] Soil. Augro-

μισθαρνήσαντας] quiescentia ocoiprientes. gam, Cerorem, Venorem, etc.

LANGO.

Ἐμνεῖσθαι] Alludit ad hymnos Or-

Tasapic γέννηστος] sive alia terrestri phei, Homeri, et aliorum. WOLF.

b δὲ τῶν εἰρημίων τεκμήριον· πλείους γὰρ ἂν εὔροιμεν διὰ τὸ κάλλος ἀθανάτους γεγεννημένους ἢ διὰ τὰς ἄλλας ἀρετὰς αἰπάσας.

κζ'. Ὡν Ἑλένη τοσοῦτη πλέον ἔσχει, ὅση περ καὶ τὴν οἴψιν αὐτῶν διήνεγκεν. οὐ γὰρ μόνον ἀθανασίας ἔτυχεν, ἀλλὰ καὶ τὴν δύναμιν ἰσόθεον λαβοῦσα πρῶτον μὲν τοὺς ἀδελφούς ἤδη κατεχομένους ὑπὸ τῆς πεπρωμένης εἰς θεοὺς ἀνήγαγε· βουλομένη δὲ πιστὴν ποιῆσαι τὴν μεταβολὴν οὕτως c αὐτοῖς τὰς τιμὰς ἐναργεῖς ἔδωκεν, ὡς δ' ὀραμένους ὑπὸ τῶν ἐν τῇ θαλάττῃ κινδυνεύοντων σώζειν οἱ τινες ἂν εὐσεβῶς αὐτοὺς ἐπικαλίσκωνται. ματὰ δὲ ταῦτα Μενελάω τοσαύτην χερίν ἀπέδωκεν ὑπὲρ τῶν πόνων καὶ τῶν κινδύνων. οὐς δὲ ἐκείνην ὑπέμεινε, ὥστε, τοῦ γένους ἀπαντος τοῦ Πελοπιδῶν διαφθαρέντος καὶ κακοῖς ἀνηκέστοις περιπεσόντος, οὐ μόνον αὐτὸν τῶν συμφορῶν τούτων ἀπῆλλαξεν, ἀλλὰ καὶ θεὸν ¹ αὐτὸν ἀντὶ θνητοῦ ποιήσασα σύνοικον αὐτῇ καὶ πάρεδρον d εἰς ἅπαντα τὸν αἰῶνα κατέστησατο. καὶ τούτοις ἔχω τὴν πόλιν ² τὴν Σπαρτιατῶν τὴν μάλιστα τὰ παλαιὰ διασώζουσαν ἔργῳ παρασχέσθαι μαρτυροῦσαν· ἔτι γὰρ καὶ νῦν ἐν Θεράπναις τῆς Λακωνικῆς θυσίας αὐτοῖς ³ ἀγίας καὶ πατρίδας ἀποτελοῦσιν οὐχ ὡς ἥρωσιν, ἀλλ' ὡς θεοῖς ἀμφοτέροις οὖσιν.

κη'. Ἐνεδείξατο δὲ καὶ Στησιχόρῳ τῷ ποιητῇ τὴν αὐτῆς δύναμιν· ὅτε μὲν γὰρ ἀρχόμενος τῆς ᾠδῆς ἐβλασφήμησέ e τι περὶ αὐτῆς, ἀπιστῆ τῶν ὀφθαλμῶν, ⁵ ἑστέρημένος, ἐπειδὴ δὲ γνοὺς τὴν αἰτίαν τῆς συμφορᾶς τὴν καλουμένην παλινο- 219 δίαν ἐποίησε, πάλιν αὐτὸν εἰς τὴν αὐτὴν φύσιν κατέστησε. λέγουσι δὲ τινες καὶ τῶν Ὀμηριδῶν, ὡς ἐπιστάσα ⁶ τῆς νικτὸς Ὀμήρω ⁷ προσέταξε ποιεῖν περὶ τῶν στρατευσαμένων 219 ἐπὶ Τροίαν, βουλομένη τὸν ἐκείνων θάνατον ζηλωτότερον ἢ τὸν βίον ⁸ τὸν ⁹ τῶν ἄλλων καταστῆσαι· καὶ μέρος μὲν τι

¹ αὐτὸν om. A. C. L.

² τὴν A. C. L.

³ ἀγίας καὶ πατρίδας ἐπιτιτλοῦσιν A. C. L.

⁴ ἐπιδείξατο A. C. L.

⁵ ἑστέρημένος A. C. L.

⁶ τῆς om. A. C. L.

⁷ προστάξαι A. C. L.

⁸ τὸν om. A. L.

⁹ τῶν om. C.

Τὰς ἀδελφούς] Κάστωρα καὶ Πολυδῆμον.

κρημαὶ ἐκπερσίσσης. Con.

Con.

Ἦδη κατιχ. ὑπὸ τῆς πεπρωμένης] qui fato jam concesserant. pro ἀπεθανόντας. LANG.

Ἐν Θεράπναις] Τὰς Θεράπνας εἰ μὲν τί-

ων, εἰ δὲ πόλιν, τῆς Λακωνικῆς ἀποδεύαται.

Con. Castor et Pollux ibi sepulti sunt.

Ὀμηρίδους] Ἐγγίστε δὲ ἡ τολοῦτι ἐπι- φάσμα ἐν εἰδίαι περὶ περιφωρηθέν τοῖς ἀρεταῖς τῶν ἰσθμῶν ἔπαι, καὶ μέχρι διῶρο γυγνόμενον ἐν τοῖς χιμαῖσιν, οἷδι ἴσθιν ἔπαι, ἢ ἔλα-

Cf. Pind. Pyth. xi. fn. et Nem. x. 105.

et Harpocrat. sub voc.

Ἰσθμῶν] canere. de poetis proprium.

LANG.

¹διὰ τὴν Ὀμήρου τέχνην, μάλιστα δὲ διὰ ταύτην αὐτῆς
ὑπερφρόδιτον καὶ παρὰ πάντων ἐνομιμαστῶν αὐτοῦ γινέσθαι
τὴν ποιήσιν.

ιδ'. Ὡς οὖν καὶ δίκην ²λαβῶν καὶ χάριν ³ἀποδοῦναι
δυναμένῳ, τοὺς μὲν τοῖς χρήμασι προέχοντας ἀναδράμασι
καὶ θυβίαις καὶ ταῖς ἄλλαις προσόδοις ἰλασθεσθαι καὶ τιμῶν
αὐτῆν χρῆ, τοὺς δὲ φιλοσόφους πειρᾶσθαι τι λέγειν περὶ ^b
αὐτῆς ἄξιον τῶν ὑπερχόντων ἐκείνη· τοῖς γὰρ πεπαιδευμέ-
νους πρέπει τοιαύτας ποιεῖσθαι τὰς ἀπαρχάς.

λ'. Πολὺ δὲ πλεία τὰ παραλελειμμένα τῶν εἰρημένων
ἔσσι. ⁴Χωρὶς γὰρ τεχνῶν καὶ φιλοσοφιῶν καὶ τῶν ἄλλων
ὑφιλειῶν, ἃς ἔχοι τις ἐν εἰς ἐκείνην καὶ τὸν πόλεμον τὸν
Τρωϊκὸν ἀνενεγκεῖν, δικαίως ἐν καὶ τοῦ μὴ δουλεύειν ἡμῶς
τοῖς βαρβάροις Ἑλένην αἰτίαν εἶναι νομίζομεν. εὐφρόσμεν ^c
γὰρ τοὺς Ἕλληνας ⁵δι' αὐτὴν ὀμονησάντας καὶ κοινὴν
στρατείαν ἐπὶ τοὺς βαρβάρους ποιοσηαμένους, καὶ τότε
πρῶτον τὴν Εὐρώπην ⁶τῆς Ἀσίας τρώσασαν ἐξ
αὐτῆς μεταβολῆς ἐτύχομεν, ὥστε τὸν μὲν ἐπέκεινα
χρόνου εἰ δυστυχούντες ἐν τοῖς βαρβάροις τῶν Ἑλληνίδων
πόλεων ἠξίουσιν ἄρχειν, καὶ Δαναοὺς μὲν ἐξ Αἰγύπτου φυγῶν
Ἄργος κατέσχε, Κάδμος δὲ ⁷Σιδωνίως Θηβῶν ἐβασίλευσε,
Κᾶρες δὲ τὰς νήσους κατέσχευ, Πελοποννήσου δὲ συμπάσης ^d
ὁ Τρωϊκῶν Πέλοψ ἐκράτησε, ⁸μετὰ δ' ἐκείνου τὸν πόλεμον
ποσαύτην ἐπίδοσιν τὸ γένος ἡμῶν ἔλαβεν, ὥστε καὶ πύλες
μεγάλας καὶ χώρων πολλὴν ἀφελῆσθαι τῶν βαρβάρων. ἢ
αὖν τινὲς βούλονται ταῦτα ⁹διεργάζεσθαι καὶ μακρύνειν, οὐκ
ἀπορήσουσιν ἀφορμῆς ὅθεν Ἑλένην ἐξω τῶν εἰρημένων ἔξουσι
ἐκποιεῖν, ἀλλὰ πολλοῖς ¹⁰[καὶ καλοῖς] καὶ παντοῖς λόγοις
ἐντεινέονται περὶ αὐτῆς.

¹ καὶ διὰ A. C. L.

² λαμβάνειν A. C. L.

³ ἀποδοῦναι C.

⁴ καὶ χωρὶς A. C. L.

⁵ διὰ ταύτην A. C. L.

⁶ παρὰ τῆς A. C. L.

⁷ ἰ Σιδ. A. C. L.

⁸ μετ' ἐκείνου διὰ A. C. L.

⁹ ἐπιεργάζεσθαι A. C. L.

¹⁰ ἀποσ. om. A. C. L.

Ταῖς ἄλλαις προσόδοις] Alias reditus cunq̄ue generis. LANG.
quasi, ut intelligi possit Helenae certos reditus esse assignandos, quo magnificen-
tius colitur: alias sunt supplicaciones, quas nunc vulgo precaciones vocant.
WOLZ. Malim subesse ταῖς ἄλλαις, ut inutile et sanum impediens. AVONIA.
Quod verum est, si ἀναδράματα et θυβίαι non vocari possunt κριταί, accessus enim

Τοῖς δὲ φιλοσόφοις] viros studiosos, viros
literatos. AUGER. Τοῖς περὶ τὰς λέξεις
σπουδαίοντας ἴδιος δὲ λέγει, ἔργον τοῖς λέ-
ξεσι. COR.
φιλοσοφίῳ] Proter disciplinae. LANG.
τῶν περὶ ἀναδράματος ἀνασθέντων ἐπιτεταμένων
παρὰ τὰς καλομένους τέχνας. COR.

ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ
ΒΟΥΣΙΡΙΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΑΔΗΛΟΤ ΤΟΥ ΓΡΑΨΑΝΤΟΣ.

Pag.
ed.
Steph.

220

ΤΟΥΤΟΝ τὸν λόγον γράφει πρὸς Πολυκράτη τινὰ σοφιστὴν, ἔξ ἀνάγκης ἐλθόντα ἐπὶ τὸ σοφιστεῖν διὰ σπείαν, Ἀθηναίων μὲν τῷ γίγναι, σοφιστικόντα δὲ ἤν ἐν Κύπρῳ. γράφει δὲ αὐτῷ ὡς φίλος, ἱκανοθεύμενος αὐτῷ ὄντι ὡς σφαλίντα ἐν ταῦταις τοῖς λόγοις ὡς ἔγραψεν, ἐν τῇ ἐγκωμίᾳ τοῦ Βουσίριδος καὶ ἐν τῇ κατηγορίᾳ τοῦ Σωκράτους. αὐτὸς γάρ ἐστιν ὁ παρασχών τὸν λόγον τῆς κατηγορίας Σωκράτους τοῖς περὶ ἄντων καὶ Ἰμίλλων, ἢ κατὰ κατηγορηθεὶς ἀποδῶντα. κατηγοροῦν δὲ αὐτῷ ὡς ἐπὶ καινὰ δαιμόνια εἰσφέρει τοῖς Ἀθηναίοις, λόγον ἰδίῳ σίβειν ὄρνα καὶ κίνας καὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ διὰ τοῦτο ἰδιαίτερον τοὺς νέους τοὺς μανθάνοντας. ἐζητήσαν δὲ τινεὶ διὰ πόδας αἰτίαν μὴ φαυλῶς τὴν κατ' αὐτὸν λόγον εἰσῆλθεν, εἰ γὰρ φέρεται τοῦ διδασκάλου; καὶ λέγουσιν, ἢ μὴ δεξιῶσιν οἱ Ἀθηναῖοι, ἀργίως Σωκράτους καταφασχάμενοι. δευτέρῳ δὲ διὰ τοῦτο ὡς περὶ ἐλιγγῶν αὐτοὺς ὡς κακῶς καταφασχάμενους. καὶ γὰρ καὶ αὐτοὶ μετέγραψαν ὑπερῶν, ὅτι ἀσεβῶς ἔγραψαν καταφασχάμενοι Σωκράτους, ἢ τὰ καὶ σωφρονοσύντες διὰ τοῦ λοιμοῦ τοῦ ἐγκατασκήψαντος αὐτοῖς διὰ τὸν Σωκράτους θάνατον. ἀπέθανε δὲ ἐπὶ Ἀλάχτος ἀρχόντος. ἔδειν λοιπὸν ἐκάλειψαν μανθὰ δημοσίᾳ, οἷον ἐν κοινῷ διατρέψαι, λέγων περὶ Σωκράτους. ἀμίλλαι λέγονται τὶ τοιαῦτα, ὡς ἐπὶ Εὐρυπίδου βουλομένου εἰπεῖν περὶ αὐτῶν καὶ δεδιότος, ἀναπλάσασθαι Παλαμίδην, ἢ διὰ τοῦτο σχοῖν καιρῶν τὸν αἰθέρα δαεῖς ἐπὶ τὸν Σωκράτην καὶ ἐς τοὺς Ἀθηναίους, Ἐκάνετι, Ἐκάνετι τῶν Ἑλλήνων τὸν ἀρι-

Pag.
ed.
Cor.

220

221

¹ Ἰμίλλον A. C. L.

² ὄδ A. L.

³ διαφθεῖραι A. L.

Πολυκράτη] De hoc obtrectatore vid. Aristot. Rhet. ii. 24. Rhet. V. H. xi. 10. et Athenæus viii. p. 335.

Αὐτὸς γάρ ἐστιν κ. τ. λ.] Huic facto contradicit Phavorinus apud Diogenem Laertium, ostenditque accusationem Socratis fuisse scriptam a Polyrate exercendam duntaxat ingenii causa. AUGER.

Ὡς ἐπὶ] Alterutrum videtur redundare, nisi peculiaris idiotismus fuerit recentium sophistarum. WOLF.

Μὴ φαυλῶς τὴν κατ' αὐτῷ] Puto leg. καὶ τὸν ἔγραψεν κατ' αὐτῷ. IDEM. κατ' αὐτῷ αὐτὸν Polyratem, αὐτῷ δὲ ἐπὶ Isocratem, spectat. LANG. Ὁ οὖν διὰ τί ὡς συμβουλεύσειν, καὶ μὴ φαυλῶς κατηγορεῖν Πολυκράτους, ἔγραψε τὸν κατ' αὐτῷ λόγον, ὅπως ἀναπλάσσει καὶ ἀναπλάσει τὸν διδασκάλον. COR.

Ἐπε] Pro ὅτι Wolf. mavult ἢ cum interrogations. Quod non est opus. LANG.

Τῷ διδασκάλῳ] Socratem, magistrum eorum, intelligit Ceræus: ceteri Polyratem, magistrum non eorum, sed aliorum.

Διὰ τοῦτο] Intellige λόγον, vel ἔλεον.

κράτους, sub persona Polytratis. WOLF. Nr. τοῦ λόγου. AUGER.

Ὡς περὶ ἐλιγγῶν αὐτοῖς ὡς κακῶς καταφ.] F. leg. ἐλιγγῶν αὐτοῖς ὅπως κακῶς καταφ. WOLF.

Ἐπε] Wolf. per præsertim interpretaretur, si exemplum adesset. Interceca accipit pro *ipse*, aut ejusmodi aliquo. LANG.

Ἀμίλλαι] *deinceps, profecto.* IDEM.

Ὡς ἐπὶ] Jungendum est cum ἀναπλάσασθαι, etsi Auger. hoc fieri vetat. Vid. Viger. p. 530. IDEM.

Τῷ αἰθέρα δαεῖν] *obscure attendendi.* IDEM. Ἐκάνετι, Ἐκάνετι] Diogenes Laertius hoc versiculos sic citat:

Ἐκάνετι, Ἐκάνετι τὰν πάνσοφον
Τὰν αἰθῆρα ἀγγύλας ἀνδῆρα μουσῶν.

et addit, Melotum damnavit capitis, Anytam et ceteros accusatores in exilium eotos, Socrati *μνησταν* statum a Lyppo factum esse decretam, civitatem iustram, palastras et gymnasia, velut in publico civitatis luctu, clausa. Nos

στον, ἔστιν ἰσοφύσασσι, καὶ οὕτως τὸ θιάτριον ἔσαν ἰδάρουσι, διότι κατὰ Σωκράτους φησὶν. γράφει ὅτι αὐτῶ τὴν λόγον τούτων, ὅς περ εἰσόμεν, ἰππικαμβανόμενος αὐτοῦ. εἰ δὲ τις ζητήσει τὴν αἰτίαν διὰ τί καὶ τὸν ἄλλον λόγον εἰσεν εἰς τὸν Σωκράτην, λέγομεν, ὅς ἔδη κατὰ τούτου προεβήκαμεν, ἵνα μὴ ὀργισθῶσιν αὐτῶ οἱ Ἀθηναῖοι ἰσαγγεῖοι καταφροσισμένοι. Ἡ δ' ἰσοφύσας τοῦ Βουσιρίδου τοιαύτη. Βούσιρις τῆς Λιβύης καὶ Ποσειδῶνος ἱγνέτω παῖς· οὗτος ταρχοῖς ἐν Λιβίῃ τῇ γῆρῃ, ὑπερῖον τῆς ἐκείῃ οὐρανοῦ ἐκείτω τὴν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἐκτὺς πύθων ἡμῶν μόνον αὐτῶ Βούσιρον, ἢ τις καὶ νῦν οὕτω κάλλιται. αἰτίας δ' ἔσονται ὡς ἐξουλέτας καὶ ὡς ἔσαν τοὺς ξένους. ἢ ὡς Πολυκράτης, ἔτι δὲ καὶ σοφιστὴς καὶ λογογράφος, ἔδθηται καὶ ἀπολογία γράφει ὑπὲρ τοῦ Βουσιρίδου καὶ ὑπὲρ τούτων δὲ ἰππικαίτερος ἐκ τῶν αὐτῶ ὁ Ἰσοκράτης ἰππικαμβανόμενος, καὶ ὑποτίθεται αὐτὸς πῶς ἴδαι αὐτὸν γράφει τὸ ἱγνέτω. διὰ καὶ ὁ λόγος οὗτος τῶν ποσειδῶνος ἱππικαμῶν ἰστί.

α'. ΤΗΝ μὲν ἑπιείκειαν τὴν σὴν, ἧ Πολύκρατες, καὶ 221
τὴν τοῦ εἴου μεταβολὴν παρ' ἄλλων πυνθανόμενος οἶδα·

¹ ἰππικαμῶν A.

· Euripidis Palamedem amisimus. Sed historia exstat apud Dictum Crotensem et in Philostrati Heroicis; qui in Ulyssae adhibet: ἐκῶπτι, ἐκῶπτι etc. ut loco nostro. WOLF.

Πολύκρ.] intelligens, animadvertens, quid sibi velit hæc verba. LANG.

Αὐτῶ] I. e. Polyerati. IDEM.

Ἐπιλαμβανόμενος] reprehensurus. IDEM.
Τῶν ποσειδῶνος ἱππικαμῶν ἰστί] Scil. ἄρ. una de quatuor, quarum nomina Evagoras, Helena, Bonsiris, Panathenicas. Nam Panegyricus inter suasorias est potius numerandus, si Quinctilianum sequimur; et oratio Περὶ Ζαίρους, quanquam ibi prædicatur virtus Aloibiadis, tamen ad iudicialia pertinet, ut et Platæus. WOLF.

SUMMARIUM. (α.) Oratorum tarum, o Polyerates, quibusdem lectis, equidem libentissime de omni rhetorica arte tecum libere deservissimè, sed hæc in temporibus opportunis differre et in præsentia de his, quæ tibi utilis esse possint, perhæterus agere decrevi. Vereor quidem, ne in offensionem tuam incurram, quod omnibus, qui admonent, accidere solet; attamen operam dabo, ut te ab hac animi affectione abducam neque tibi ex animo bene velle demonstram. (β.) Animadvertens igitur, te et defensione Basiridis et Socratis occasionem, quas edidisti, vel imprimis gloriari, ego tibi manifestum reddere conabor, Basiridem non tam defensionem quam accusatum, Socratem contra, quem necesse instituis, a te magis esse laudatum. (γ.) Æoli Orpheique gloriam illum æmulatum esse dicis eique contraria prorsus instituta tribuisti. Æolis hospites in regionem ipsius ejectione in patriam quemque suam reducendos curavit; hic vero, si tibi credendum est, hospites immolatos devoravit. Orpheus mortuos ab inferis reduxit; hic viventes ante fatum Oroco tradidit. Absurdissimum est, quod contra genealogiam hæc illos mortuatum esse scribis, quorum ne patres quidem

illis temporibus nati erant. (δ.) Ne vero a te dicta tantum reprehendam, in hoc ipso argumento tibi pauca ostendere conabor, quæ sit tum laudandi tum defendendi ratio. (ε.) (Confirmatio.) Neptunus illi pater, mater Libya fuit, quam primam regno potitam regionem nomen dedisse ferunt. Sed tales parentes nactus non splendore natalium superbiit, sed suæ virtutis perpetuum monumentum relinquentum esse potavit. (ς.) Relicto imperio materno regnum armorum vi in Ægypto constituit, quam propter situm cœlique temperiem ac fertilitatem, Nili denique præsidium, Ægypto fecunditatem continentis commoditatemque insule præbentis, quæ non desunt importari et quæ supersunt exportari possunt, omnibus omnino terris anteposuit, locum amantissimum et eum, qui incolis omnia ad victum necessaria præbere possit, recte is eligens. (ζ.) Civium in ordines distributorum alios acris præfecit, aliis artes designavit, alios rei militari vacare iussit, existimans, necessitates vitæque commoditates e terræ artiumque cultura profectas, tum rei militaris exortatione tum erga deos pietate optime custodiri. (η.) Quam observasset, qui rebus iisdem perpetuo essent occupati, eos in suo genere plurimum excellere, singulos eadem semper artes tractare iussit. Hinc Ægyptiorum artificum præstantia, hinc peculiaris illorum reipublice administrandæ ratio. Hinc Lacedæmonii, qui quædam illius partem ad se transtulerunt, optime civitatem administrant; hoc tamen discrimine, quod Ægyptii non omnes militibus operam dent nec ob victus præteriam aliis eam eripere coguntur. Lacedæmoniorum enim pigritia etque rapacitas penuriam et, si omnibus communis essent, bella parerent, Ægyptiorum contra labor dominique tutela securam beatitatem vitam efflorent. (θ.) Quis etiam ingenui cultura Basiridi accepta referatur: non sacerdotibus, opes, moderationem et etiam

τῶν δὲ λόγων τινὰς, ἂν γέγραφαί, αὐτὸς ἀνεγνωκὼς ἤδιστα μὲν αὖ σοι περὶ ὅλης ἐπαρρησιασάμην τῆς παιδείας, περὶ ἣν ἠνάγκασαι διατρίβειν — ἠγούμαι γὰρ τοῖς μὲν ἀναξίως δυστυχοῦσα, ἐκ δὲ φιλοσοφίας χρηματίζεσθαι ζητοῦσιν

ut haberent, prospexit, per quas illi commoditates artes medicam repererunt; philosophiam introduxit; senibus gravissima quæque munia mandavit, adolescentibus persuasit, ut in astronomia, arithmetica et geometria versarentur, quæ studia non tantum ad alias res, verum etiam ad virtutum fructuosissima sunt. (1.) Maxime vero admiranda est illorum pietas cultusque deorum a Busiride institutus. In quocunque alia arte vel disciplina decipientes decipulis nocent; qui autem deos ad præmia pœnasque paratiorum docent, in causa fuerunt ab initio, ne homines more ferarum inter se viverent. Hinc juramenti sanctitas apud Ægyptios, qui pœnas non differri, sed ex tempore exigi opinantur. Deinde ut plebem ad omnia principum edicta observanda assuesceret et in manifestis rebus tentaret, quid illa de occultis sentiret, ille quoque multa contempta apud nos animalia coli jussit. (2.) Sanctitatem Ægyptiorum, de qua plura adjicere possem, imprimis perspexit Pythagoras, qui tum reliquam philosophiam ex Ægypto hæc transtulit, tum consecrationibus in templa et sacrificiis illorum tantopere studuit, ut omnes Græcos nominis celebritate antecelleret et ut ejus discipulis magis admirarentur tacentes quæm eloquentiæ gloria præstantissimos. (3.) Quodsi vero omnium harum rerum, quæ laudavi, Busiridem esse auctorem, demonstrari posse negas, (4.) ego tibi hæc non licere contendere, quæm et ipse tuas de illo narrationes non probes, et talia illi tribuas, quæ neque in hominibus imbecillitatem neque mansuetudinem cadant. Deinde effraus mea tuæque falsa sint, ego tamen illum laudo, tu contra vituperas, ideoque dupliciter peccas. (5.) Quæ ego profero, verosimilia sunt; siquidem receptorum illius institutorum præter Busiridem, Neptæon et Libyaortum, nemo auctor esse possit. (6.) Denique rationi temporum non congruant, quæ Busiridi obijciuntur. Ab Heracle illum propter cæcos hospites occisum esse dicunt, etsi constat, Herulem quatuor ætatibus illa juniorem fuisse, quod a te neglectum esse valde miror. (7.) Sed nulla in veritatis ratione habita poetarum maledicta sequitur es, qui de diis immortalibus eorumque filii tales fabulas commenti sunt, quales nemo in sæos inimicos dicere audeat. Pro quibus, quæm pœnas, etsi

non meritas, dederint, istorum deliramenta, si aspisimus, non imitabor, cogitantes, eos, qui talia credant et dicunt, eodem deliquere. (8.) Ego igitur non tantum deos, sed et illorum filios a quovis scelere alienos esse puto, illisque ad optima quæque doctos et magistratos esse. Quoniam vero homines nos sobolis prospexitatem diis acceptam referimus, nostrosque liberos probos esse optamus eosque tales reddere possumus, absurdum esset, credere, deos nullam prorsus suorum liberorum curam gerere, eosque ex sese genitos adeo praves et impios esse sinere. Quodsi eosdem bonos esse volumus, deteriorē sunt quam homines ingenio, si nequeant, minore sunt quam sophistæ, qui discipulos emendant, potentia instructi. (9.) Equidem laudationem et defensionem Busiridis facile dilatare possem, sed hæc sufficiant, quæm non ostendendi mei, sed eradiendi tui causa, quomodo laudatio et apologia conficiendæ sint, hæc scripserim; nam tua oratio non defensio, sed criminum confessio rectius nominanda est. (10.) Tecum velim repatos, si ipse ad istum modum defenderes, quom tu animam erga defensorem habiturus sis? (11.) Deinde consideres, quæm noxia ejusmodi sit oratio, quæ auditorum quæmpiam infelicem reddere possit! (12.) At si te hac oratione demonstrare voluisse ais, quomodo oporteat feda crimina purgare, intelliges nunc, melius esse tacere, quæm has rationes quæmpiam defendere, præsertim cum ejusmodi orationibus arti oratoris maxima invidia contrahatur. (13.) In posterum igitur talia improba argumenta ne tractes te rogo, (14.) neque mireris, si ego te junior, nec ulla necessitudine teoam conjanctos monere instituerim, quæm de ejusmodi rebus consilia dare eorum sit, qui et plurima sciunt et professe velint. LANG. De hac oratione non magis constat, quæm de illa quæ præcedit, quæ ætate scripserit Isocrates; sed videtur tunc non fuisse ænis proventior.

ΑΥΟΞΕ. Ἐπιτάμια) equitatem, quæ admonitionem hæc tibi salutarem sequi bonique facies. Wolf. οὐκ ἐπιτάμια, vel ἐπιτάμια. LANG. Ἰσω, ὅς ἐστιν, ἵδη δὲ δὴται ἡ ἐπιτάμια τῇ σφιδῃ, ἢ δὴλα ἐὸ μῆλον ἐν τῶν ἐπιτάμιαν. ἀλλὰ καὶ ἔξ ἑν' Ὀμηροῦ (Il. V. 246.) τὸ ἰσημὶ πρὸς τὸ πολλὸν ἀντιδύσταλι. COR.

ἀπαντας τοὺς πλείω πεπραγματευμένους καὶ μᾶλλον ἀπὸ κριβωμένους προσήκειν ἔδεικναι τοῦτον εἰσφέρειν τὸν ἔρανον —, ἐπειδὴ δ' οὐκ περιτυχήκαμεν ἀλλήλοις, παρὲν μὲν τῶν ἄλλων, ¹ ἦν ποτ' εἰς ταῦτον ² ἔλθωμεν, τοῦτ' ἡμῶν ἐξέσται διὰ πλείων ποιήσασθαι τὴν συνουσίαν, ἃ δ' ἐν τῷ παρόντι δυναίμην ἂν εὐεργετῆσαι σε, ταῦτα δ' ἠήθη ³ χρῆναι σοὶ μὲν ἐπιστεῖλαι, πρὸς δὲ τοὺς ἄλλους ὡς οἶόν τε μάλιστα ἀποκρύψασθαι. γινώσκω μὲν οὖν, ὅτι τοῖς 222 πλείστοις τῶν νουδουμένων ἔμφυτόν ἐστι μὴ πρὸς τὰς ὠφελείας ἀποβλέπειν, ἀλλὰ τοσούτω χαλεπώτερον ἀκούειν 222 τῶν λεγομένων, ὅσω περ ἂν τις ἀκριβέστερον αὐτῶν ἐξετάζη τὰς ἀμαρτίας· ὅμως δ' οὐκ ὀκνητέον ὑπομένειν τὴν ἀπέχθειαν ταύτην τοῖς εὐνοϊκῶς πρὸς τινὰς ἔχουσιν, ἀλλὰ πειρατέον μεθιστάναί τὴν δόξαν τῶν οὕτω πρὸς τοὺς συμβουλευόντας διακειμένων.

β. ⁴ Αἰσθόμενος οὖν οὐχ ἥκιστα σε μεγαλαυχούμενον ἐπὶ τε τῇ Βουσίριδος ἀπολογία καὶ τῇ Σωκράτους κατηγορίᾳ, πειράσομαι σοὶ ποιῆσαι καταφανές, ὅτι πολὺ ⁵ ταῦ b δεόντος ἐν ἀμφοτέροις τοῖς λόγοις διήμαρτες. ἀπάντων γὰρ εἰδόντων ὅτι δεῖ τοὺς μὲν εὐλογεῖν τινὰς βουλομένους πλείω τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν αὐτοῖς ⁶ προσόντ' ἀποφαίνεω, τοὺς δὲ κατηγοροῦντας τὰναντία τούτων ποιεῖν, ⁷ τοσούτου δέεις οὕτω κεχρησθῆναι τοῖς λόγοις, ὡςδ' ὑπὲρ μὲν Βουσίριδος ἀπολογήσασθαι φάσκων οὐχ ὅπως τῆς ὑπαρχούσης αὐτὸν διαβολῆς ἀπήλλαξας, ἀλλὰ καὶ τηλικαύτην αὐτῷ τὸ c μέγεθος παρανομίαν προσῆψας, ἧς οὐκ ἔσδ' ὅπως ἂν τις δεινότεραν ἐξευρεῖν δυνηθείη· τῶν γὰρ ἄλλων τῶν ἐπιχειρησάντων ἐκείνον λοιδορεῖν τοσούτο μόνον περὶ αὐτοῦ βλασφημούντων, ὡς ἔδυσεν τῶν ξένων τοὺς ἀφικνουμένους, σὺ καὶ κατεσθίειν αὐτὸν τοὺς ἀνθρώπους ἤτιάσω· Σωκράτους δὲ κατηγορεῖν ⁸ ἐπιχειρήσας, ὡς περ ἐγκωμιάσαι βουλόμενος Ἄλκιβιάδην ἔδωκας αὐτῷ μαθητὴν, ὃν ὑπ' ἐκείνου μὲν d

¹ ἐπὶ τὸν εἰς A. C. L.

² συνίθωμεν A. C. L.

³ ἦν A. C. L.

⁴ ἀλεθαιόμενος A. C. L.

⁵ τοῦ δεόντος πολλὸν A. C. L.

⁶ τὰ προσόντα A. [τὰ προσόντα C. L.

⁷ τοσούτω A. L.

⁸ ἰγκωμίας A. C. L.

'Απειρηθαιόμενος] exprociatiores. LAMB. Τὰς μὲν εὐλογεῖν π. τ. λ.] plura illis inesse bona, quam quae insunt, monstrare oportet. IDEM.

Τὰναντία τούτων ποιεῖν] I. e. plura inesse illis mala demonstrare. IDEM. Οὐχ ὅπως] non modo non. IDEM. Ἄλκιβιάδην ἔδωκας αὐτῷ μαθ.] Idem se-

οὐδεὶς ἤθετο παιδευόμενον, ὅτι δὲ πολὺ διέπευγε τῶν ἄλ-
 λων, ἅπαντες ἀν' ὁμολογήσειαν. ταιγαροῦν, εἰ γένοιτ' ἔξουσία
 τοῖς τέτελευτηκόσι βουλευσασθαι περὶ τῶν εἰρημένων, ὃ
 μὲν ¹ ἀν' σοι τοσαύτην ἔχοι χάριν ὑπὲρ τῆς κατηγορίας ὅσην
 οὐδενὶ τῶν ἰπαινεῖν αὐτὸν εἰδισμένων, ὃ δ' εἰ καὶ περὶ τοὺς
 ἄλλους πρῶτατος ἦν; ἀλλ' οὖν ἐπὶ γε τοῖς ὑπὸ σοῦ λεγο-
 μένοις οὕτως ² ἀν' ἀγανακτήσειαν, ὥστε μηδεμίᾳς ἀν' ἀπο-
 σχέσθαι τιμωρίας. καίτοι πῶς οὐκ αἰσχύνεσθαι μᾶλλον ἢ
 e σεμνύνεσθαι προσήκει, τὸν παρὰ τοῖς λοιδορουμένοις ³ ὑφ'
 αὐτοῦ μᾶλλον ἀγαπώμενον ἢ παρὰ τοῖς ἐγκωμιαζομένοις;
 γ'. Οὕτω δ' ἡμίλησας εἰ μηδὲν ὁμολογοῦμενον ἔρις, ὥστε
⁴ φῆς μὲν αὐτὸν τὴν Αἰόλου καὶ τὴν Ὀρφῆως ζηλώσαι δόξαν, 223
 ἀποφαινέεις δ' ⁵ οὐδὲν τῶν αὐτῶν ἐκείνοις ἐπιτηδεύσαντας.
⁶ πότῃ γὰρ τοῖς περὶ Αἰόλου λεγομένοις αὐτὸν ⁷ παρατά-
 223 ζῶμεν; ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν τῶν ξένων τοὺς ἐπὶ τὴν χώραν
 ἐκπύπτοντας εἰς τὰς αὐτῶν πατρίδας ἀπέστειλεν, ὃ δ', εἰ
 χρηστὸς ὑπὸ σοῦ λεγομένος πιστεύειν, ⁸ θύσας κατήσθαιεν.
⁹ ἢ τοῖς Ὀρφῆως ἔργοις ὁμοιώσωμεν; ἀλλ' ὃ μὲν ἐξ ἄδου
 τοὺς τεθνεώτας ἀνήγειν, ὃ δὲ πρὸ μοίρας τοὺς ζῶντας ἀπώλ-
 λειν. ὡς δ' ἠδέως ἀν' εἰδείην ¹⁰ τί ποτ' ἀν' ἐποίησεν, εἰ κα-
 τὰ φρονῶν αὐτῶν ἐτύγχανεν, ὃς θαυμάζων τὴν ἀρετὴν τὴν
 b ἐκείνων ἅπαντα φαίνεται τάναντία διαπραττόμενος. ὃ δὲ
 πάντων ἀτοπώτατον, ὅτι περὶ τὰς γενεαλογίας ἐσπουδα-
 κῶς ἐτόλμησας εἰπεῖν ὡς τούτους ἐζήλωσεν, ἂν οὐδ' οἱ πατέ-
 ρες πῶ κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον γεγονότες ἦσαν.
 δ'. Ἴνα δὲ μὴ δοκῶ τὸ προχειρότατον ποιεῖν, ἐπιλαμο-
 βῶνσθαι τῶν εἰρημένων μηδὲν ἐπιδεικνύς τῶν ἑμαυτοῦ,
 πειρασομαί σοι διὰ βραχέων δηλώσαι ¹¹ περὶ τὴν αὐτὴν
 c ὑπόθεσιν, καί ποτε οὐ σπουδαίαν οὔσαν, οὐδὲ σεμνοὺς λόγους
 ἔχουσαν, ¹² ἐξ' ἧν ἔδει καὶ τὸν ἔπαινον καὶ τὴν ἀπολογίαν
 ποιήσασθαι.

¹ χάριν ἀν' εἰδείην σοι, ὃ δ' A. C. L. ² ἀν' om. A. C. L. ³ ὑφ' αὐτοῦ A. C. L.
⁴ ἴσως A. C. L. ⁵ αὐτὸν οὐδὲν A. C. L. ⁶ πότῃ γὰρ A. C. L.
⁷ παρατάλλωμεν A. C. L. ⁸ τοὺς ξένους θύσας A. C. L. ⁹ ἀλλὰ C. ἀλλὰ καὶ A. L.
¹⁰ ὃ τι A. C. L. ¹¹ τὰ περὶ A. C. L. ¹² ὡς δειξ' A. C. L.

cit et Plato tum alibi passim, tum duobus Cor.
 Dialogis ejus nomine inscriptis. WOLF. ἑκπύπτοντας] delapsos, ejectos. LANG.
 ἡμίλησας — ἴσως] Κατὰ σύνταξιν, ἀπὸ Περὶ τὰς γενεαλογ. Ἰσχυροῦσας] in genealo-
 γῶν, ἡμίλησας τοῦ ὁμολογοῦμένου τι ἔρειν. gisium studio coartatus. IDEM.

ε. Περὶ μὲν οὖν τῆς Βουσίριδος αἰγυπτιακῆς τὴν οὐκ αὖ δύ-
νηθείη ῥαδίως εἰπεῖν; ὃς πατὴρ μὲν ἦν Ποσειδῶνος, μητὴρ
δὲ Λιβύης τῆς Ἐπάφου τοῦ Διὸς; ἦν φασὶ πρώτην γυναῖκα
βασιλεύσασαν ὀμάνυμον αὐτῇ τὴν χώραν καταστήσασαι.
τυχῶν δὲ τοιούτων προγόνων οὐκ ἐπὶ τούτοις ¹ μόνους μὲν
εἰφρόνησεν, ἀλλ' ἤδη δεῖν καὶ τῆς ἀρετῆς τῆς αὐτοῦ μη- d
μείων εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον καταλιπεῖν.

ς. Τὴν μὲν οὖν μητρώαν ἀρχὴν ὑπεραίρει, ἐλάττω νο-
μίσας ἢ κατὰ τὴν αὐτοῦ φύσιν εἶναι· πλείστους δὲ κατα-
στρεψάμενος καὶ μεγίστην δύναμιν κτησάμενος ἐν Αἰγύπτῳ
κατεστήσατο τὴν βασιλείαν, οὐκ ἐκ τῶν ² παρουσῶν μόνον,
ἀλλ' ἐξ ³ ἀπασῶν προκρίνας τὴν ⁴ ἐκεῖ πολὺ διαφέρειν
οἴκησιν. εἴρα γὰρ ταῦς μὲν ἄλλους τόπους οὐκ εὐκαιρῶς
οὐδ' εὐαρμοστός πρὸς τὴν τοῦ σύμπαντος ⁵ φύσιν ἔχοντας, e
224 ἀλλὰ τοὺς μὲν ὑπ' ὄμβρων κατακλυζομένους, τοὺς δ' ὑπὸ
καυμάτων διαφθειρομένους, ταύτην δὲ τὴν χώραν ἐν καλ-
λίστῳ μὲν τοῦ κόσμου κειμένην, πλείστα δὲ καὶ παντο-
δαπὰ ταῖα φέρειν δυναμένην, ἀθανάτῳ δὲ τείχει τῷ
Νεῖλῳ τετειχισμένην, ὃς οὐ μόνον φυλακὴν ἀλλὰ καὶ τρο- 224
φὴν ἱκανὴν αὐτῇ παρέχειν πέφυκεν, ἀνάλωτος μὲν ὢν καὶ
⁶ δύσμαχος τοῖς ἐπιβουλεύουσιν, εὐαγωγὸς δὲ καὶ πρὸς
πολλὰ χρήσιμος τοῖς ἐντὸς αὐτοῦ κατοικοῦσι. πρὸς γὰρ
τοῖς ⁷ προειρημένοις καὶ τὴν δύναμιν αὐτῶν πρὸς τὴν τῆς
γῆς ἐργασίαν ἰσθθεὶν πεποίηκε· τῶν γὰρ ὄμβρων καὶ
τῶν ἀνύχμων ⁸ τοῖς μὲν ἄλλοις ὁ Ζεὺς ταμίας ἐστίν, ἐκεῖνον
δ' ἕκαστος ἀμφοτέρων τούτων αὐτῷ κύριος κατέ- b
στηκεν. εἰς τοσαύτην δ' ὑπερβολὴν εὐδαιμονίας ἤκουσα,
ὥστε τῇ μὲν ἀρετῇ καὶ τῇ φύσει τῆς χώρας καὶ τῷ πλήθει
τῶν πεδίων ἤπειρον καρποῦνται, τῇ δὲ τῶν ⁹ περιόσεων δια-

¹ μόνους om. A. C. L.

² παρούτων A. C. L.

³ ἀπέναντι A. C. L.

⁴ ἐκεῖσε A. L.

⁵ κόσμου φύσιν A. C. L.

⁶ δυσμάχους A. C. L.

⁷ εἰρημένους A. C. L.

⁸ [ἀν] τῆς L.

⁹ ὄρων C. L.

Προκρίνας] Aut pro simplici κρίνας posi-
tum est, ut Wolf. explicuit, aut πολὺ δια-
φέρειν superlativum est. IDEM.

Ἐν καλλίστῳ] Soil. μέρι. WOLF. ἢ
τόπων. COR.

Κέρμευ] Ἄρτι τοῦ, οὐρατοῦ. IDEM.

Τῷ Νεῖλῳ τετειχισμένην] Τὸ Δέλτα καλεῖ-
ται τῆς Αἰγύπτου λίγης, τῆς καὶ ἰσχυρῆς
Αἰγύπτου τοῖς πολλοῖς ἰσχυραμένην. IDEM.

Εὐαγωγὸς] Intelligendae sunt deriva-
tiones Nilii et fossae, tum ad irrigandos
agros tum ad commoditatem navigationis
et delectationem foete. WOLF.

Δύσμαχος αὐτῷ] Γράφει αὐτῷ, τοῦ Νεῖλου
δακτύλου. COR.

Ἐκεῖνον] Ægyptiolum. LANG.

Αὐτῆς αὐτῆ] per se. IDEM.

Διαδίου] Harpoc. λέγει δὲ τὸ

ἴδουσι καὶ τῇ τῶν ἄλλεσκόντων κομιδῇ διὰ τὴν τοῦ ποταμοῦ δύναμιν ἦσαν οἰκοῦσι· κύκλω γὰρ αὐτὴν περιέχων καὶ πᾶσαν διαρρέων πολλὴν αὐτοῖς εὐπορίαν ἀμφοτέρων τούτων πεποιήκεν. ἤρξατο μὲν οὖν ἐντεῦθεν ὄθεν περ χρῆ τοὺς εὐφρονούντας, ἀμα ¹ τῶν τε τόπου ὡς κάλλιστον ² καταλαβῶν καὶ ³ τροφὴν ἰκανὴν τοῖς περὶ αὐτὸν ⁴ ἐξευρεῖν.

ζ. Μετὰ δὲ ταῦτα διελόμενος χωρὶς ἑκάστους, τοὺς μὲν ἐπὶ ⁵ τὰς ἱερουσίας κατέστησε, τοὺς δ' ἐπὶ τὰς τέχνας ἔστρεψε, τοὺς δὲ τὰ περὶ τὸν πόλεμον μελετᾶν ἠνάγκασεν, ἠγούμενος τὰ μὲν ἀναγκαῖα καὶ τὰς περιουσίας ἐκ τε τῆς χώρας καὶ τῶν τεχνῶν δεῖν ὑπάρχειν, τούτων δ' εἶναι φυλακὴν ἀσφαλεστάτην τὴν τε περὶ τὸν πόλεμον ἐπιμέλειαν, ⁶ καὶ τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβειαν.

η. Ἀπαντας δὲ τοὺς ἀριθμοὺς περιλαβὼν ἐξ ὧν ἀριστ' ἂν τις τὰ κοινὰ διοικήσειεν, αἰεὶ τοῖς αὐτοῖς τὰς αὐτὰς πράξεις μεταχειρίζεσθαι προσέταξεν, εἰδὼς τοὺς μὲν μεταβαλλομένους τὰς ἐργασίας ⁷ οὐδὲ πρὸς ἐν τῶν ἔργων ἀκριβοῶς ἔχοντας, τοὺς δ' ἐπὶ ταῖς αὐταῖς πράξεσι συνεχῶς ⁸ διαμένοντας εἰς ὑπερβολὴν ἑκαστον ἀποτελοῦντας. τοιγαροῦν ⁹ καὶ πρὸς τὰς τέχνας εὐρήσομεν αὐτοὺς ⁹ πλεῖον διαφέροντας ²²⁵ τῶν περὶ τὰς αὐτὰς ἐπιστήμας ἢ τοὺς ἄλλους δημιουργοὺς τῶν ἰδιωτῶν· καὶ ¹⁰ πρὸς τὴν σύνταξιν, δι' ἧς τὴν τε βασιλείαν καὶ τὴν ἄλλην πολιτείαν διαφυλάττουσιν, οὕτω καλῶς ἔχοντας, ὥστε καὶ τῶν φιλοσόφων τοὺς ὑπὲρ τῶν τοιούτων λέγουσιν ²²⁵ ἐπιχειροῦντας καὶ μάλιστα εὐδοκιμοῦντας τὴν ἐν Αἰγύπτῳ προαιρεῖσθαι πολιτείαν ¹¹ ἐπαινεῖν, καὶ Λακεδαιμονίους μέρους τι τῶν ἐκείθεν μιμουμένους ἀριστα διοικεῖν τὴν αὐτῶν πόλιν· καὶ γὰρ τὸ μνηστῆρα τῶν μαχίμων ἀνευ τῆς τῶν ἀρχόντων

¹ τὴν τε οἴκ. A. C. L.

² καταλαβὼν A.

³ τὴν τροφὴν A. C. L.

⁴ ἐξευρεῖν A.

⁵ ταῖς ἱερουσίας A. C. L.

⁶ περὶ A. C. L.

⁷ πρὸς εὐδὴ τῶν A. C. L.

⁸ ἐπιμένοντας A. C. L.

⁹ πλεῖστον A.

¹⁰ περὶ A. C. L.

¹¹ ἰσχυροῦσιν οἴκ. A. C. L.

ἠρώσει. Cf. Paneg. §. 14. et Dorvill. ad Charit. ed. Lips. p. 362. IDEM. Interpretatus sum exportationem, quia bona regionis superflua exportantur ut vendantur. ΑΥΣΣΑ.

[Ἐκ τῆς τῆς χώρας] Ἐκ τῆς χώρας, ἀποσταλαμένους πρὸς τὰς τέχνας. GON.

[Ἀπαντας δὲ τοὺς ἀριθμοὺς] omnes numeros, i. e. omnia. LANG.

Τὰς αὐτὰς τῆς αἰτῆς περ.] Παῖς γὰρ

πατὴρ ἐξεδίχοντο τὸ ἐπιπέδωμα ἰσχυροῦσιν. GON.

Πρὸς τὰς τέχνας κ. τ. λ.] Sententia: Ægyptiorum artifices alios longius superant, quam artifices in universam præstant illis qui artis ignari sunt. LANG.

[ἔχοντας] Regitur ab εἰρήστωσιν, se habentes, pr. Ægyptios. ΑΥΣΣΑ.

Καὶ γὰρ τὴν κ. τ. λ.] Cf. Harpocrat. sub voc. κέβητος.

γνώμης ἀποδρῆμειν καὶ τὰ συσσίτια καὶ τὴν τῶν σαμαάτων ἀσκησιν, ἔτι δὲ τὸ ¹ μῆδενα τῶν ἀναγκαίων ² ἀπορῶντα τῶν κοινῶν προσταγμάτων ³ ἀμελεῖν, μῆδ' ἐπὶ ταῖς ἄλλαις τέχναις διατρέβειν, ἀλλὰ τοῖς ὅπλοις καὶ ταῖς στρατείαις προσέχειν τὸν νοῦν, ἐκαίθεν ἅπαντα ταῦτ' εἰλήφασι. ⁴ τοσαύτῳ δὲ χειρὸν κέχρηται ⁵ τούτοις τοῖς ἐπιτηδεύμασιν, ὅσον οὔτοι μὲν ἅπαντες στρατιῶται καταστάντες βία τὰ τῶν ἄλλων λαμβάνειν ἀξιοῦσιν, ἐκεῖνοι δ' οὕτως οἰκοῦσιν ὡς περ χρεὴ τοὺς μῆτε τῶν ἰδίων ἀμαλοῦντας μῆτε τοῖς ἀλλοτρίοις ἐπιβουλεύοντας. γνοίη δ' ἂν τις ἐνθένδε τὸ διάφορον ἐκατέρας τῆς πολιτείας· εἰ μὲν γὰρ ἅπαντες μιμησαίμεθα τὴν Λακεδαιμονίων ἀργίαν καὶ πλεονεξίαν, εὐθύς ἂν ἀπολοίμεθα· καὶ διὰ τὴν ἔνδειαν τῶν καθ' ἡμέραν καὶ διὰ τὸν πόλεμον τὸν πρὸς ἡμᾶς αὐτούς· εἰ δὲ τοῖς Αἰγυπτίων νόμοις ⁶ χρῆσθαι ⁷ βουληθεῖμεν, καὶ τοῖς μὲν ἐργάζεσθαι τοῖς δὲ τὰ τούτων σάξειν δόξειεν, ἕκαστοι τὴν αὐτῶν ἔχοντες εὐδαιμόνως ἂν τὸν βίον διατελοῖμεν.

Ζ'. Καὶ μὲν δὴ καὶ τῆς περὶ τὴν φρόνησιν ἐπιμελείας εὐκότως ἂν τις ἐκεῖνον αἴτιον ⁸ νομίσειεν. τοῖς γὰρ ἱερεῦσι παρεσκεύασεν εὐπορίαν μὲν ταῖς ἐκ τῶν ἱερῶν προσόδοις, ⁹ δ σαφροσύνην δὲ ταῖς ἀγνεύαις ταῖς ὑπὸ τῶν νόμων προσταγμέναις, σχολὴν δὲ ταῖς τῶν κινδύνων καὶ τῶν ἄλλων ἔργων ἀτελείαις· μεθ' ὧν ἐκεῖνοι βιοτεύοντες τοῖς μὲν σώμασιν ἰατρικὴν ἐξεῦρον ἐπικουρίαν, οὐ διακεκινδυνευμένοις φαρμάκοις χρωμένῃν, ἀλλὰ τοιοῦτοις ἅ τὴν μὲν ἀσφάλειαν 226 ἔχει ὁμοίαν τῇ τροφῇ τῇ καθ' ἡμέραν, ταῖς δ' ὠφελείας ἐτηλικαύτας ὡστ' ἐκεῖνός τις ὁμολογουμένως ὑγιεινοτάτους καὶ μακροβιωτάτους εἶναι, ταῖς δὲ ψυχαῖς φιλοσοφίας ἀσκησιν ⁹ κατέδειξαν, ἢ καὶ νομοθετῆσαι καὶ τὴν φύσιν τῶν ὄντων

¹ μῆδεός A. L.

² ἀπορῶντας A. L.

³ οἷα ἀμελεῖν A. L.

⁴ τοσαύτην A. C. L.

⁵ τούτους κέχρηται A. C. L.

⁶ χρῆσθαι νομίμοις A. C. L.

⁷ βουληθεῖμεν A. C. L.

⁸ οἷα νομίμοις A. C. L.

⁹ κατέδειξαν L.

: Μῆδεός τῶν ἀναγκ. ἀπορῶντας] Lex. μέ-
δεος τῶν ἀναγκ. ἀπορῶντας. CLAVIER.

ἅπαντες στρατιῶται καταστ.] Sensus:
Ægyptii quidem uni quoque rei operam
dant, sed non omnino omnes eidem; La-
cedæmonii contra omnes eidem student,
ita ut militiam dediti viota quotidiano ce-
reant. LANG.

τὴν αὐτῶν] Soil. μερῶν. IDEM.
τῶν κινδύνων] τῶν πολέμων. COM.
οὐ διακεκινδυνευμένοις] Diad. Sic. l. i. p.
52. Αἰγύπτιοι θεοσιέμενοι τὰ σώματα μα-
ρμαίς καὶ νομίμοις τῶν καθ' ἡμέρας καὶ τε-
σσάρας καὶ ἑπτὰς. WOLF. Cf. Aristot.
Polit. iii. 11.

Κατέδειξαν] Soil. d. ἰατρῶν. WOLF.

ζητῆσαι ¹ δύναται. καὶ τοὺς μὲν πρῶτον βυτέρους ἐπὶ τὰ
² μέγιστα ³ τῶν πραγμάτων ἔταξαν, τοὺς δὲ νεωτέρους ἀμα-
 228 λήσαντας τῶν ἡδονῶν ἐν ⁵ ἀστρολογίᾳ καὶ λογισμοῖς καὶ
 γεωμετρίας διατρέψαι ⁶ ἔπεισαν, ὧν τὰς δυνάμεις οἱ μὲν ὡς
 πρὸς ἕτερα χρησίμους ἐκαινοῦσιν, οἱ δ' ὡς ⁷ πλείστα πρὸς
 ἀρετὴν ⁸ συμβαλλομένης ἀποφαίνειν ἐπιχειροῦσι.

ἰ. Μάλιστα δ' ⁹ ἀξίον ἐκαινεῖν καὶ θαυμάζειν τὴν εὐ-
 σέβειαν αὐτῶν ¹⁰ καὶ τὴν περὶ τοὺς θεοὺς θεραπείαν. ὅσοι
 μὲν γὰρ σφᾶς αὐτοὺς οὕτω κατεσχρημάτισαν, ὥστ' ἢ κατὰ
 b ¹¹ σοφίαν ἢ κατ' ἄλλην τιν' ἀρετὴν ὑπολαμβάνουσθαι μει-
 ζόνως ἢ κατὰ τὴν ἀξίαν, οὗτοι ¹² μὲν ἐλάπτουσι τοὺς ἐξα-
 πητηδέκτας. ὅσοι δὲ τῶν θείων πραγμάτων οὕτω προέστη-
 σαν, ὥστε καὶ τὰς ἐπιμελείας καὶ τὰς τιμωρίας δοκεῖν
¹³ εἶναι ἀκριβεστέρας τῶν συμβαινόντων, οἱ δὲ τούτοις πλεῖ-
 στα ¹⁴ τὸν βίον τὸν τῶν ἀνδράπων ὠφελοῦσι. καὶ γὰρ τὴν
 ἀρχὴν οἱ τὸν φόβον ἡμῶν ¹⁵ ἐνεργασάμενοι τούτων αἰτίοι
 c γεγόνασι τοῦ μὴ παντάπασι θηριωδῶς διακειῖσθαι πρὸς
 ἀλλήλους. ἐπεινοὶ τοίνυν οὕτως ἀγίως καὶ σεμνῶς περὶ
 ταῦτα ἔχουσιν, ὥστε καὶ τοὺς ὄρκους πιστοτέρους εἶναι
 τοὺς ἐν τοῖς ἐκείνων ἱεροῖς ἢ τοὺς παρὰ ¹⁶ ταῖς ἄλλοις ¹⁷ καθ-
 εστῶτας, καὶ τῶν ἀμαρτημάτων ἕκαστον οἰεσθαι παρα-
 χρῆμα δώσειν δίκην, ἀλλ' οὐ διαλήσειν τὸν παρόντα χρόνον,
 ἀδ' εἰς τοὺς παῖδας ἀναβληθήσεσθαι τὰς τιμωρίας. καὶ
 ταῦτ' εἰκότως δοξάζουσι· πολλὰς γὰρ αὐτοῖς καὶ παντο-
 d δαπαῖς ἀσκήσεις τῆς ¹⁸ ὀσιότητος ἐκείνος κατέστησεν, ὅστις
 καὶ τῶν ζῶων τῶν παρ' ἡμῶν καταφρονουμένων ἔστιν ἂ
 σέβεσθαι καὶ τιμᾶν ἐνομοθέτησεν, οὐκ ἀγνοῶν τὴν δύναμιν
 αὐτῶν, ἀλλ' ἅμα μὲν ἐδίξειν οἰόμενος δεῖν τὸν ὄχλον ἡμ-

¹ δύναται ζητῆσαι A. C. L. ² βέλτεστα A. C. L. ³ τῶν πραγμάτων om. A. C. L.
⁴ ἔταξαν A. C. L. ⁵ ἀστρολογία A. C. L. ⁶ ἱκανοὶ A. C. L.
⁷ πλείστον A. C. L. ⁸ συλλαμβανόμενος A. L. ⁹ ἀξίον om. A. C. L.
¹⁰ ἀξίαν καὶ A. C. L. ¹¹ φιλοσοφίαν A. C. L. ¹² μὲν om. A. C. L.
¹³ εἶναι δοκεῖν A. C. L. ¹⁴ τὸν τῶν ἀνδράπων βίον A. C. L. ¹⁵ ἐργασάμενοι A. C. L.
¹⁶ ταῖς om. A. C. L. ¹⁷ καθιστάμενος A. C. L. ¹⁸ ὀσιότητος A. C. L.

λογισμῶς] I. e. τῆ ἀριθμητικῆ. IDEM. mentur, nisi μεζῶνος ouipiam aspectum
 ἐπιτεχνημάτων] conformantur, i. e. videatur. LANG. ἴσως μεζῶνος ἢ μεζῶνος.
 qui severitate vultus, promissa barba, COR.
 vestitu singulari, negatione verborum, τὰς ἐπιμελείας] Scilicet τὰς τῶν θεῶν περὶ
 se plus scire et prae se quam alios τῶν ἀνθρώπων. WOLF.
 praefertur. IDEM. τούτων] Scilicet θεῶν πραγμάτων. LANG.
 Ἐπιτεχνημένους μεζῶνος] ut pluri est COR.
 3 x

μένειν ¹ ἅπασιν τοῖς ὑπὸ τῶν ἀρχόντων παραγγελλαμένοις, ἅμα δὲ βουλόμενος πείραν λαμβάνειν ² ἐν τοῖς φανεροῖς, ἢ τινὰ περὶ τῶν ἀφανῶν διάνοιαν ³ ἔχουσιν. ἐνόμιζε γὰρ ταύς
227 μὲν τούτων ὀλιγορῶντας τυχόν ⁴ καὶ τῶν μειζόνων καταφρονησέν, τοὺς δ' ἐπὶ πάντων ὁμοίως ἐμμένοντας τῇ τάξει e
βελαιῶς ἔσεσθαι τὴν αὐτῶν εὐσέβειαν ἐπίδεδυγμένους.

ια'. Ἐχοι δ' ἂν τις μὴ σπεύδειν ὠρημημένος πολλὰ καὶ ⁵ θαυμαστά περὶ τῆς ὀσιότητος αὐτῶν διελθεῖν, ἢ ἄτε μόνος ἄτε πρῶτος ἐγὼ τυγχάνω καθεωρακῶς, ἀλλὰ πολλοὶ καὶ τῶν ὄντων καὶ τῶν προγεγενημένων, ὧν καὶ Πυθα- 227 γάρας ὁ Σάμιός ⁶ ἐστίν· ὃς ἀφικόμενος εἰς Αἴγυπτον καὶ μαθητῆς ἐκείνων γενόμενος τὴν τε ἄλλην φιλοσοφίαν πρῶτος εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐκόμισε, καὶ ⁷ τὰ περὶ τὰς θυσίας ⁸ καὶ τὰς ἀγιστείας τὰς ἐν τοῖς ἱεροῖς ἐπιφανέστερον τῶν ἄλλων ἔσπουδασεν, ἠγούμενος, εἰ καὶ μηδὲν αὐτῷ διὰ ταῦτα πλεῖον γίγνοιτο παρὰ τῶν θεῶν, ἀλλ' ⁹ οὖν παρὰ γὰρ τοῖς ἀνθρώποις b
ἐκ τούτων μάλιστα ¹⁰ εὐδοκίμησεν. ὅπερ αὐτῷ καὶ συνέβη τοσοῦτον γὰρ εὐδοξία τοὺς ἄλλους ὑπερέβαλεν, ὥστε καὶ τοὺς νεωτέρους ἅπαντας ἐπιθυμεῖν αὐτοῦ μαθηταῖς εἶναι, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους ἥδιον ὄραν τοὺς παῖδας τοὺς αὐτῶν ἐκείνῳ συγγιγνομένους ἢ τῶν οἰκείων ἐπιμελουμένους. καὶ τούτοις οὐχ οἷόν τ' ἀπιστεῖν· ἔτι γὰρ καὶ νῦν τοὺς προσκοισμένους ἐκείνου μαθηταῖς εἶναι μᾶλλον σιγῶντας ¹¹ θαυμάζουσι ἢ τοὺς ἐπὶ τῷ λέγειν μεγίστην δόξαν ἔχοντας. c

ιβ'. Ἴσως ἂν οὖν τοῖς εἰρημηνοῖς ἀπαντήσῃς, ὅτι τὴν μὲν χώραν καὶ τοὺς νόμους καὶ τὴν εὐσέβειαν, ἔτι δὲ ¹² τὴν φιλοσοφίαν ἐπαινῶ ¹³ τὴν Αἴγυπτίαν, ὡς δὲ τούτων αἴτιος ἦν ὁν ὑπεθέμην, αὐδεμίαν ἔχω λέγειν ἀπόδειξιν.

ιγ'. Ἐγὼ δ', εἰ μὲν ἄλλος τίς μοι τὸν τρόπον τούτον ἐπέπληττεν, ἠγούμην ἂν αὐτὸν πεπαιδευμένως ἐπιτιμᾶν· σοὶ δ' οὐ προσήκει ταύτην ποιεῖσθαι τὴν ὑπόληψιν. βου-

¹ ἄπασιν ἰμμένειν A. C. L. ² ἐν om. A. ³ ἔχουσιν A. C. L. ⁴ ἂν καὶ A. C. L.
⁵ μεγάλα A. C. L. ⁶ εἰς Ἴσων A. C. L. ⁷ τὰ om. A. L.
⁸ τὴ καὶ A. C. L. ⁹ ἂν om. A. C. L. ¹⁰ ἂν οἷόν. A. C. L.
¹¹ θαυμάζουσι A. C. L. ¹² καὶ τὴν A. C. L. ¹³ τῶν A. C. L.

Τυχόν] Subj., inquit Cornes, κατὰ ἃ
παρὰ ἢ μετὰ· ἴσθι δὲ ἀναλεῖν εἰς τὸ ἕταν
τόχῳ καὶ εἰς τὸ ἂν τόχῳ ἀδιαφόρως.
τῶν οἰκείων] vel familiaris. LANGE.
τὴν τρίτην τούτων] hoc modo. IDEM.

τὴν ὑπόληψιν] τὴν ἀπίστην, τὴν ἀπισ-
τοσύνην. Ἴσως δὲ ἐγρήγορον ἐπιτιμᾶν, διὰ τὸ
προγεγενημένα ἐπιτιμᾶν καὶ ἐπιτιμᾶν, ὅτι
συνήθως ἴσθι τὸ ἐπιτιμᾶσθαι, κατὰ τὴν
ἐπιτιμᾶν. CORN.

d ληθεῖς γὰρ Βούσιριν εὐλογεῖν προείλου λέγειν ὡς τά τε
 Νείλον περὶ τὴν χώραν περιέρρηξε καὶ τῶν ξένων τοὺς
 1 ἀφικομένους 2 θύων κατήσθιεν ὡς δὲ ταῦτ' ἐποίησεν, οὐ-
 δειμίαν πίστιν εἰρηκας. καίτοι πῶς οὐ καταγέλαστόν ἐστι
 ταῦτα παρὰ τῶν ἄλλων ἀπαιτεῖν, οἷς αὐτὸς μηδὲ κατὰ
 μικρὸν κεχρημένος τυγχάνεις; ἀλλὰ τοσοῦτω πλέον ἡμῶν
 ἀπέχεις τοῦ πιστὰ λέγειν, ὅσον ἐγὼ μὲν οὐδενὸς αὐτὸν 228
 αἰτιῶμαι τῶν ἀδυνάτων, ἀλλὰ νόμων καὶ πολιτείας, αἵ περ
 e εἰσὶ πράξεις τῶν ἀνδρῶν τῶν καλῶν 3 καγαθῶν· σὺ δὲ τοιού-
 των δημιουργὸν ἀποφαίνεις, ἂν οὐδέτερον οὐδεὶς ἂν ἀνδρά-
 πων ποιήσειεν, ἀλλὰ τὸ μὲν τῆς τῶν θηρίων ὠμότητος, τὸ
 δὲ τῆς τῶν θεῶν δυνάμεως ἔργον ἐστίν. ἔπειτ' εἰ καὶ τυγ-
 228 χάνομεν ἀμφοτέροι 4 ψευδῆ λέγοντες, ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν τού-
 τοις κέχρημαι τοῖς λόγοις οἷς περ χεῖρ τοὺς ἐπαινοῦντας, σὺ
 δ' οἷς προσήκει τοὺς λοιδοροῦντας ὥστ' οὐ μόνον τῆς ἀλη-
 θείας αὐτῶν ἀλλὰ καὶ τῆς ἰδέας ὅλης, δι' ἧς εὐλογεῖν δεῖ,
 φαίνη διημαρτηκῶς.

ιδ'. Χαρὶς δὲ τούτων, εἰ δὲ τῶν σῶν ἀπαλλαγέντα τὸν
 ἑμὸν λόγον ἐξετάζειν, οὐδεὶς ἂν αὐτῷ δικαίως 5 ἐπιπλήξειεν.
 εἰ μὲν γὰρ ἄλλος τις ἦν φανερός ὁ ταῦτα πράξας 6 ἀγῶ
 b φημί γεγενῆσθαι δι' ἐκεῖνον, ὁμολογῶ λίαν εἶναι τολμηρὸς,
 εἰ περὶ ἂν ἀπαντες ἐπίστανται, περὶ τούτων μεταπίδαν
 ἐπιχειρῶ. νῦν δ' ἐν κοινῷ τῶν πραγμάτων ὄντων, καὶ δοξά-
 σαι ὅσον περὶ αὐτῶν, τίν' ἂν τις τῶν ἐκεῖ καθεστῶτων ἐκ
 τῶν εἰκότων σκοπούμενος αἰτιώτερον εἶναι νομίσειεν ἢ τὰκ
 ἐκ Ποσειδῶνος μὲν γεγονότα, πρὸς δὲ μητρὸς ἀπὸ Διὸς
 ὄντα, μεγίστην δὲ δυνάμιν τῶν 7 καθ' αὐτὸν κτησάμενον,
 καὶ παρὰ τοῖς 8 Ἑλλήσιν ὀνομαστότατον γεγεννημένον; σὺ
 c γὰρ δή που τοὺς 9 ἀπάντων τούτων ἀπολελειμμένους προσ-

1 ἀφικομένους A. C. L.

2 θύων om. A. C. L.

3 καὶ ἀγαθῶν A. L.

4 τὰ ψευδῆ A. C. L.

5 ἐπιστάσειεν A. C. L.

6 2 ἢ γὰρ A. C. L.

7 κατ' αὐτὸν A. L.

8 ἄλλος A. C. L.

9 ἅπανσι τούτοις A. C. L.

Περὶ ἡμ[ε]ρ[ε]ς] turpit circa regionem, i. e. vi
 a suo cursu aversam coegerit Egyptum
 circumflueret. WOLF.

Αἰτιῶμαι] I. e. αἶνον εἶναι λέγω. IDEM.

Τὸ μὲν] Scil. τὸ κατῆσθιεν τοὺς ξένους.

IDEM.

Τὸ δὲ] Scil. τὸ περιέρρηξαι τῇ
 Νείλω. IDEM.

Ἐν κατῆ τῶν ἀρ. ὄντων] Aristoteles Polit.
 vii. c. 10. Sesostrin Aegyptiorum legisla-
 torem facit. IDEM. quum res in communi
 sint, i. e. quum nihil certi hisce de rebus
 constet, quum alius alia de iis suspicari
 licet. LANG.

Τὸ δὲ] Scil. τὸ περιέρρηξαι τῇ Νείλω] Ἄρτι τῷ, δέωτος. WOLF.

ἔπει μᾶλλον ἢ ¹ κείνον τηλικούτων ἀγαθῶν ² εὐρετάς γε-
νέσθαι.

ιέ. Καὶ μὲν δὴ καὶ τοῖς χρόνοις ῥαδίως αἴ τις ταῖς λό-
γους τοὺς τῶν λοιδορούντων ἐκείνον ψευδεῖς ὄντας ἐπιδεί-
ξειεν· οἱ γὰρ αὐτοὶ τῆς ³ τε Βουσέριδος ⁴ Ξενοφονίας κατη-
γοροῦσι καὶ φασὶν αὐτὸν ὑφ' Ἡρακλέους ἀποθανεῖν· ὁμολο-
γεῖται δὲ παρὰ πάντων τῶν λογοποιῶν Περσέως τοῦ Διὸς
καὶ Δαναῆς Ἡρακλῆα μὲν εἶναι ⁵ τέτταρσι γενεαῖς νεώτερον,
Βούσιριν δὲ πλεόν ἢ διακοσίοις ἔτεσι πρεσβύτερον. καίτοι δ
τὸν βουλόμενον ⁶ ἀπολύσασθαι τὴν ὑπὲρ ἐκείνου ⁷ διαβολὴν
πῶς οὐκ ἄσπευτον ἐστὶ ταύτην τὴν πίστιν παραλιπεῖν, τὴν
οὕτως ἐναργῆ καὶ τηλικαύτην δύναμιν ἔχουσαν;

229 ις. Ἀλλὰ γὰρ οὐδὲν σοι τῆς ἀληθείας ἐμέλησεν, ἀλλὰ
ταῖς τῶν ποιητῶν βλασφημίαις ἐπηκολούθησας, οἱ δεινότερα
μὲν πεπονηκότας καὶ πεπονητότας ἀποφαίνουσι τοὺς ἐκ
τῶν ἀθανάτων γεγονότας ἢ τοὺς ἐκ τῶν ἀνθρώπων τῶν
ἀνοσιωτάτων, τοιοῦτους δὲ λόγους περὶ αὐτῶν τῶν θεῶν ε
εἰρήκασιν, ⁸ οἷους οὐδεὶς ἂν περὶ τῶν ἐχθρῶν τολμήσειεν
εἰπαῖν· οὐ γὰρ μόνον κλοπὰς καὶ μοιχεῖας καὶ παρ' ἀν-
θρώποις θητείας αὐτοῖς ἀνείδισαν, ἀλλὰ καὶ παῖδας
βράσεις καὶ πατέρων ἐκτομὰς καὶ μητέραν ⁹ δούλους καὶ 229
πολλὰς ἄλλας ἀνομίας ¹⁰ κατ' αὐτῶν ἐλογωσώησαν. ὑπὲρ
ἂν τὴν μὲν ἀξίαν δίκην οὐκ ἔδοσαν, οὐ μὲν ἀτιμώρητοί γε
διέφυγον, ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν ¹¹ ἀλήται καὶ τῶν καθ' ἡμέραν
ἐνδεεῖς κατέστησαν, οἱ δ' ἐτυφλώθησαν, ¹² ἄλλος δὲ φεύγων
τὴν πατρίδα καὶ τοῖς ¹³ οἰκειοτάτοις πολεμῶν ἀπαντα τὸν
χρᾶνον ¹⁴ διατέλεσεν, Ὀρφεὺς δὲ, ὁ μάλιστα ¹⁵ τούτων τῶν

¹ ἐκείνου A. C. L. ² εὐεργέτην γενεῶσθα A. C. L. ³ τι om. A. C. L.

⁴ ξενοφονίας A. C. L. ⁵ τέτταρσι A. L. ⁶ ἀπολύσασθαι τὰς A. C. L.

⁷ διαβολὰς A. C. L. ⁸ οἷς A. C. L. ⁹ δουλοῦσας A. C. L.

¹⁰ ἐλογωσώησαν παρὰ πάντων A. C. L. ¹¹ πλανήται A. C. L.

¹² ἄλλοι δὲ φεύγοντες A. C. L. ¹³ οἰκειῶς παλαιότερος A. C. L.

¹⁴ διετέλεσεν A. C. L. ¹⁵ τῶν τούτων A. C. L.

Ἐφ' Ἡρ. ἀποθανεῖν] Vid. Schol. Apol-
lon. Arg. iv. 1396.

ἀνοσιωτῶν] Ἱστορίας συγγραφίαν. Cor.
τὴν πίστιν] argumentum. LANG.

κλοπὰς — μοιχεῖας — θητείας] Mercur-
ius, Mars, Apollo, intelligatur.

βράσεις — ἐκτομὰς] Ad Saturnium refe-
ratur.

Δουλοῦσας] Ad Vulcanum pertinet, qui
Jauoni vincula imposuit. Cf. Plat. Respab.
ii. §. 17.

Ἄληται] Ut Homerus, Hesiodus.
WOLF.

Ἐτυφλώθησαν] Ut Stesichorus itemque
Homerus. IDEM.

Ἄλλος δὲ φεύγων] Archaiclusus. IDEM.

β λόγων αἰφάμενος, διασπασθεὶς τὸν βίον ἰτελεύτησεν ὡς
 1 ἦν σαφροῦναι, οὐ μιμησόμεθα τοὺς λόγους τοὺς ἐκείνων,
 οὐδὲ περὶ μὲν τῆς 2 πρὸς ἀλλήλους 3 κακῆς νομοθετήσο-
 μεν, τῆς δ' εἰς τοὺς θεοὺς παρρησίας ὀλγυρήσομεν, ἀλλὰ
 φυλαξόμεθα καὶ νομιῶμεν ὁμοίως 4 ἀσεβεῖν τοὺς τε λόγον-
 τας τὰ τοιαῦτα 5 καὶ τοὺς πιστεύοντας αὐτοῖς.

εξ'. Ἐγὼ μὲν οὖν, οὐχ ὅπως τοὺς θεοὺς ἀλλ' οὐδὲ τοὺς
 ἐξ ἐκείνων γεγονότας οὐδεμίαν ἠγοῦμαι κακίας μετασχεῖν,
 α ἀλλ' αὐτοὺς τε 6 πάσας ἔχοντας 7 τὰς ἀρετὰς φῦναι, καὶ
 τοῖς ἄλλοις τῶν καλλίστων ἐπιτηδευμάτων ἠγεμόνας καὶ
 διδασκάλους 8 γεγενησθαι. καὶ γὰρ ἄλογον, εἰ τῆς μὲν
 ἡμετέρας εὐπαιδίας εἰς τοὺς θεοὺς τὴν αἰτίαν ἀναφέρομεν,
 τῆς δὲ σφετέρας αὐτῶν μηδὲν αὐτοὺς φροντίζει νομίζομεν.
 ἀλλ' εἰ μὲν ἡμῶν τις τῆς τῶν ἀνθρώπων φύσεως 9 κατα-
 σταίῃ κύριος, οὐδ' ἂν τοὺς αἰέτας εἰσέπειν εἶναι πονηροῦς
 δ ἐκείνων δὲ 10 καταγινώσκομεν ὡς καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν γεγο-
 νότας 11 περιεῖδον οὕτως ἀσεβεῖς καὶ παρανόμους ὄντας.
 καὶ σὺ μὲν οἶε καὶ τοὺς μηδὲν προσήκοντας, 12 ἦν σοὶ πλε-
 σιάσωσι, 13 βελτίους ποιῆσειν, τοὺς δὲ θεοὺς οὐδεμίαν ἠγῆ
 τῆς τῶν παιδῶν ἀρετῆς ἔχειν ἐπιμέλειαν. καίτοι κατὰ τὸν 230
 σὸν λόγον δεῖν τοῖν αἰσχίστοις οὐ διαμαρτάνουσιν· εἰ μὲν
 γὰρ 14 μηδὲν δεόνται χρηστοὺς αὐτοὺς εἶναι, χεῖρους εἰς
 ε τῶν ἀνθρώπων τὴν διάνοιαν, εἰ δὲ βούλονται μὲν, ἀποροῦσι
 δ' ὅπως ποιήσωσιν, ἐλάττω τῶν σοφιστῶν τὴν δυνάμιν
 ἔχουσιν.

ιγ'. Πολλῶν δ' ἐνότων εἰπεῖν ἐξ ἧν ἂν τις καὶ τὸν ἔπαι-
 νον καὶ τὴν ἀπολογίαν μηκύνειεν, οὐχ ἠγοῦμαι δεῖν μακρο-
 230 λογεῖν· οὐ γὰρ ἐπίδειξιν τοῖς ἄλλοις ποιούμενος, ἀλλ' ὑπο-
 δεῖξαι σοὶ βουλόμενος ὡς χρητὸν τούτων ἐκάτερον ποιεῖν, διεί-
 λεγμαι περὶ αὐτῶν, ἐπεὶ τὸν 15 γε λόγον ὃν συνέγραψας οὐκ
 ἀπολογίαν ὑπὲρ Βουσίριδος ἀλλ' ὁμολογίαν τῶν 16 ἔπιμα-

1 ἢ A. C. L. 2 ἀλλῶν A. C. L. 3 κακῆς C. L.
 4 ἀσβῆν om. A. C. L. 5 πλεμμελῶν καὶ A. C. L. 6 τὰς πάσας A. C. L.
 7 τὰς om. A. C. L. 8 γινῆσθαι A. C. L. 9 κατὰσθ' A. L.
 10 οὐ καταγινώσκωμεν, εἰ τοὺς A. C. L. 11 περιεῖδον A. C. L. 12 ἦν A. C. L.
 13 βελτίους A. C. L. 14 μηδὲ βούλονται A. C. L. 15 τε A. L.
 16 ἐγκαλομήτων A. C. L.

λουμένων δικαίως ἂν τις εἶναι νομίσειεν. οὐ γὰρ ἀπολλύεις αὐτὸν τῶν ¹ αἰτιῶν, ἀλλὰ ἀποφαίνεις ὡς καὶ τῶν ἄλλων τινές ² ταῦτά πεποίηκασι, ῥαθυμοτάτην τοῖς ἀμαρτάνουσιν εὐρίσκων καταφυγῇ. εἰ γὰρ τῶν μὲν ἀδικημάτων ³ μὴ ῥάδιον εὐρεῖν ὃ μῆπω τυγχάνει γεγενημένον, τοὺς δ' ἐφ' ἑκάστοις ^b αὐτῶν ἀλίσκομένους μηδὲν ἠγοίμεθα δεινὸν ποιεῖν, ὅταν ἕτεροι ταῦτά φαίνωνται διαπεπραγμένοι, πῶς οὐκ ἂν καὶ τὰς ἀπολογίας ἅπασι ῥαδίως ποιήσαιμεν, καὶ ταῖς βουλομένοις εἶναι πονηροῖς πολλὴν ἐξουσίαν ⁴ παρασκευάσαιμεν;

ιβ'. Μάλιστα δ' ἂν κατίδοις τὴν εὐθῆβαιαν τῶν εἰρημένων, ἐπὶ σαυτοῦ θεωρήσας. ἐνδυμήθητι γὰρ ⁵ εἰ μεγάλων καὶ δεινῶν αἰτιῶν περὶ σέ ⁶ γενομένων τούτου τις τὸν τρόπον ^c σοι συνείποι, πῶς ἂν διατεθείης; ἐγὼ μὲν ⁷ γὰρ οἶδ' ὅτι ⁸ μᾶλλον ἂν αὐτὸν μισήσεις ἢ τοὺς κατηγοροῦντας. καίτοι πῶς οὐκ αἰσχρὸν τοιαύτας ὑπὲρ τῶν ἄλλων ποιεῖσθαι τὰς ἀπολογίας, ἐφ' αἷς ὑπὲρ σαυτοῦ λεγομέναις μάλιστα ^d ἂν ὀργισθείης;

κ'. Σκέψαι δὲ κακῆϊνο, καὶ διέλθε πρὸς αὐτὸν ^e εἰ τις τῶν ⁹ νῦν σοι συνόντων ¹⁰ ἐπαρθείη ποιεῖν ἃ σὺ τυγχάνεις εὐλογῶν, πῶς οὐκ ἂν ἀθλιώτατος εἴη καὶ τῶν ὄντων καὶ τῶν ^d πύποτε γεγενημένων; ἄρ' οὖν χρὴ τοιοῦτους λόγους ¹¹ γράφειν, οἷς τούτο προσέσται μέγιστον ἀγαθόν, ἢν μηδένα πείσαι τῶν ἀκουσάτων δυνηθῶσω;

231 κα'. Ἀλλὰ γὰρ ἴσως ἂν εἴποις ὡς αὐτὸ σέ τοῦτο παρέλαθεν, ἀλλ' ¹² ἐβουλήθης τοῖς φιλοσόφοις παράδειγμα καταλιπεῖν ὡς χρὴ περὶ τῶν αἰσχρῶν αἰτιῶν καὶ δυσχερῶν πραγμάτων ποιεῖσθαι τὰς ἀπολογίας. ἀλλ' εἰ καὶ πρότερον ^e ἠγνόεις, οἶμαι σοι νῦν γεγενῆσθαι φανερόν, ὅτι πολὺ θάπτον ἂν τις σιωπῆῃ μηδὲν φθεγγάμενος ἢ τούτου τὸν τρόπον ἀπολογησάμενος. καὶ μὲν δὴ καὶ ταῦτο δῆλον, ὅτι τῆς φιλοσο-

¹ ἀμαρτάν A. C. L. ² ταῦτα L. ³ εἰ A. C. L. ⁴ κατασκευάσαιμεν A. C. L.
⁵ γενομένων A. C. L. ⁶ σοι τὸν τρόπον A. C. L. ⁷ γὰρ om. A. C. L.
⁸ οὐδὲ μᾶλλον αὐτὸν A. C. L. ⁹ νῦν om. A. C. L. ¹⁰ ἐπαρθείης A.
¹¹ συγγράφειν A. C. L. ¹² ἐβουλήθης C.

'Αλίσκομένους] convictos, condemnatos.

Σιωπῆν] faceret, ut absolveretur. LANG.

ΙΔΕΜ.
 Μηδὲν — διὰ τὸν ποιῆν] I. e. μηδὲν ἀδικεῖν καὶ παρανομεῖν. WOLF.

Τῆς φιλοσοφίας ἐπιπέρος διακρίσις.] Nam post Anaxagoram in carcerem coniectum et Socratem interfectum populus Atheniensis omnes philosophos impietatis accusatos habebat. WOLF. Ἐπιπερόνως καὶ σφαλερῶς ἐγκρίσις. COR.

Ἐξουσίαν] Τὸ εἶναι δευτέρου πονηροῦ, ἀπὸ κοινῆ τοῦ πονηροῦ αἰτίας. COR.

'Αθλιώτατος] 'Ασυνέτατος. ΙΔΕΜ.

φίας ἐπικήρως διακαιμένης καὶ φθονουμένης διὰ τοὺς τοιαύ-
τους τῶν λόγων ἔτι μᾶλλον αὐτὴν μισήσουσιν.

231 κβ. Ἦν οὖν ¹ ἐμοὶ πείδη, μάλιστα μὲν οὐ ποιήσεις τοῦ
λοιποῦ πονηρὰς ὑποθέσεις, εἰ δὲ μὴ, τοιαῦτα ζητήσεις λέ-
γειν, ἐξ ὧν μὴτ' αὐτὸς χείρων εἶναι δοξῆεις μῆτε τοὺς μιμου-
μένους λυμανῆ μῆτε τὴν περὶ τοὺς λόγους παιδείουσιν δια-
βαλεῖς.

κγ. Καὶ μὴ ² θαυμάσης, εἰ νεώτερος ὢν καὶ μηδὲν σοὶ
προσῆκων οὕτω προχείρως ἐπιχειρῶ σε νουθετεῖν ἠγοῦμαι
γὰρ οὐ τῶν πρεσβυτάτων οὐδὲ τῶν οἰκειοτάτων, ἀλλὰ τῶν
πλεῖστα εἰδότεων καὶ βουλομένων ὠφελεῖν, ἔργον εἶναι περὶ
τῶν τοιούτων συμβουλεύειν.

¹ μμ A. C. L.

² θαύμαζε A. C. L.

ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ

ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΚΟΣ.

Pag.
ed.
Cor.
232

α'. ΝΕΩΤΕΡΟΣ μὲν ὢν προσηγάμεν γράφειν τῶν λόγων
οὐ τοὺς μυθώδεις οὐδὲ τοὺς περατείας καὶ ψευδολογίας

Pag.
ed.
H. Steph.
232

SUMMARIUM. (α.) Proœmium. Quam junior essem, orationes meas, præcipue de iis, quæ tum Atheniensium civitati tum Græcis in universum salutaria essent, scriptas, multis rhetoricis figuris ornavi; sed ejusmodi ornamenta non ægario mihi non conveniunt, simplicitas potius, quæ imitatu facillima videatur, huic ætati apta est, ideoque lectorum rogo, ne quem in superioribus orationibus, eandem in hac oratione querant, sed potius rem ipsam, quam mihi proposui, considerent. (β.) Disseram vero de Atheniensium rebus gestis nostrorumque majorum virtutibus. (γ.) Sed ut improborum quorundam et obscurorum sophistarum, quos minime laesi, maledicta reprimam, ostenderit, qui me ex fama tantum noverunt, ostendam, quibus in studiis versari decreverim, et de me ipso et de calumniatoribus meis pauca præfari necessarium puto. (δ.) Mala non minus quam bona candide profitebor. Maximis quamvis hominum bonis, i. e. animi et corporis sanitate hand vulgari, donatus sum, nec re familiari, quæ sufficiat, careo, nec gloria quædam mihi deest; senectus tamen mea morosa, pusilla, querula, ingenio ad res gerendas infirmiori et ad eloquentiam imperfectiori, audacique et vocis vehementioris inopia, quæ dum res apud Athenienses plurimum possunt, minime est contenta. (ε.) Non tamen propterea abjecto animo commisi, ut prorsus inglorius et obscurus viverem, sed ad sapientiæ studium et ad ea scribenda, quæ de rebus Græcorum, regum et publicis negotiis cogitando eruisse, scribenda confugi. At quanquam a commode privato, cui alii oratores inhiant, ita fierim alienus, ut ad sublevandas reipublicæ necessitates majores etiam quam pro opibus meis sumptus fecerim, Græcorumque utilitati semper consulaerim in

orationibus, spes tamen, ut majori etiam honore afficerer, semper fefellit. (ς.) Iniqua sunt de nobis porro judicia, perturbata, plane inconsiderata. Aliorum oratorum morem vituperantes illos ipsos reipublicæ præficiunt, meas autem orationes laudantes mihi ipsi ob eandem orationes invident. (ζ.) Sed quid mirum est, populam ita erga me affectum esse, quam ii, qui se egregios putant, mihi etiam sint inferiores indoctis. Sine me vivere vix queunt, orationibus meis pro exemplis utantur et tamen ostrectare mihi semper student. (η.) At tamen orationes nostras ab iis male tractari æquo animo ferrem, nisi quoque maledictis aggredieretur, meque mihi habere doctrinam aliorumque omnium institutionem pro mea contemnere dicerent, ut nuper factam esse accipio. Quæ etiam de me nec quisquam credat, siquidem contrarium ubique præ me feram, tamen pangit me infelicitas mea, quæ, ab isto hominum genere profecta, perpetuo me persecuta est, calumniarum et invidiæ mei unica causa. (θ.) At quanquam vera criminando mendaces istos facile refellere possem, tamen, quia nulla eorum ratio habenda est, ita tanquam invidia neglectis reliquis docera conabor, eos immerito et injuria ita de me sentire. Sed et hoc rejiciendum est, siquidem illos hoc ipso, quo eos laiare studerem, i. e. oratione non invenusta fortasse, magis præterire illos et ad orationem ipsam accedere, ideo non licet, quoniam et proœmium sine et oratio secontura exordio tunc careret. Optimum igitur fuerit, pergere; quæ incoepi, et quid de doctrina deque poetis sentiam, proferre, quæ desinant, falsa de me commissioi et quidquid in buccam venerit, garrire. (ι.) Licet igitur sophistæ mihi succenseant, tamen

μεστους, οἷς οἱ πολλοὶ μάλλον χαιρουσιν ἢ τοῖς περὶ τῆς αὐτῶν σωτηρίας λεγομένοις, οὐδὲ τοὺς τὰς παλαιὰς πρᾶ-

adolescentibus modo, non item iis, qui ad virilem etatem pervenerunt, ista studia convenire dico. His aliæ potius res, et quidem utiliores, curæ sunt, de in cæteris vitæ negotiis imperitiores sint quam servi et in privatis congressibus inepti et vix tolerabiles. (α.) Contemno igitur omnem artem, doctrinam facultatemque eorum, qui negotiorum in vita communi ignari sunt; secundo, qui cum hominibus versandi artem non callent; tertio, qui sibi ipsi imperare nequeant; quarto denique, qui moderatione ac prudentia careant. (β.) De Homeri reliquorumque poematibus, quorum contemptus mihi objectus est, dicere quidem velim, sed præfationis fines jam a me prætergressos esse video, ideoque hæc in aliqd tempus differenda, et gravioribus de rebus jam dicendum erit. (γ.) De beneficiis igitur Athenarum, sed alia ratione, quam in Panegyrico factum est, disseram; nam ibi obiter tantum, hoc loco consulto de iisdem loquar. Quamquam vero probe scio, quam provecta sim etate, et quanta de re dicere cõner, quamque difficile sit, factis et magnitudine et pulcritudine excellentibus laudes æquare; tamen partim ob accusatores urbis, partim ob inertes seductores ejusdem, imprimis autem ob etatem meam, que, si res successerit, gloriam, si minus contigerit, veniam sperare facit, ab incepto non desistendum esse judico. (δ.) Qui civitatem aliquam rite laudaturus est, cum oportet aliam eamque similem comparare, quo excellentia illius eo magis appareat; quodsi quis fecerit nostramque civitatem cum Lacedæmoniorum civitate comparaverit, is nostram et potentia et rebus gestis beneficiisque in Græcos inveniet longe superiorum. (ε.) *Confirmatio.* Vetera ceterum testimonia mittens, ab eo tempore initium faciam, quo Lacedæmonii has regiones occuparunt, in quibus postea habitarunt; ut appareat, Atheniensium majores istas contra Barbaros inimicitias retinuisse, quas a Trojano bello conceperant. (ς.) Atque primo Cycladas insulas Caribus eripuerunt Græcorumque egentissimis colendas tradiderunt. Deinde Græciam versus Ionium et Ægeum mare Barbaris ejectis dilataverunt, in utraque ora multas magnasque urbes condentes; Lacedæmonii contra, tantum abfuit, ut Barbaros invaderent Græcisque benefacere, ut etiam, agaculata, officiiis cæterisque omnibus neglectis, omnes Peloponnesi civitates singulisim oppugnare, vexare evertereque non desisterent, una Argivorum urbe ex-

cepta. Athenienses igitur Græciam, Lacedæmonii suam tantam civitatem auferunt: illi inopibus Græcis urbes agrosque Barbarorum tradiderunt; hi Græcis sua eripere non erubuerunt. (ζ.) Exortio deinde Persico bello, in quo Xerxes mille et ducentas triremes et septies centena millia peditum coegerat, Spartiatæ, omnibus Peloponnesiis imperantes, ad navale prælium decem tantum triremes contulerunt; patres vero nostri, urbe relicta, plures naves easque pluribus copiis instructas præbuerunt, quam universi reliqui una præstantes. Illi Erythradem decem, nostri Themistoclem miserant, causas imperio omnia ita prospere successerunt, ut illi, qui periculorum socii fuerant, adeptum Lacedæmonii imperium nostris ultro traderent. (η.) Postea contigit, ut Lacedæmoniorum quoque civitas maris imperio potiretur, in quo administrando Lacedæmonii majoribus nostris, etsi et hos non omnino laudo, non minus inferiores sunt, quam in antea commemoratis: nostri enim partim sociis suaserunt, ut eandem reipublicæ formam, qua ipsi perpetuo usi fuerant, amplecterentur; Lacedæmonii contra novam prorsus iis obtulerunt, decem viros singulis urbibus præficientes, qui, quod inter omnes constat, injustitia rapacitateque non tantam se suosque amicos suasque patrias perdididerunt, sed Lacedæmonios etiam in maximas miseras conjecerunt. (θ.) Hinc Athenienses imperium illud quinque et sexaginta continuos annos, Spartiatæ vero idem vix decem annos tenuerunt. Deinde quum atriue imperio hoc invis facti in bella atque tumultus incidissent, nostra civitas conjunctas Græcorum Barbarorumque vires per decem annos sustulit, Lacedæmonii autem uno tantam a solis Thebanis prælio fusi, iisdem fere quam nos calamitatibus circumventi sunt. Præterea nos breviori temporis spatio ad pristinum dignitatis gradum revertimus, quam debellati sumus; sed Lacedæmonii in iisdem adhuc malis versantur. (κ.) Sub nostro imperio Barbari terra marique angustis limitibus coercebantur, Lacedæmonii contra imperantibus quousque libertate fruebatur, multasque etiam Græcas civitates in ditionem acceperunt. (λα.) Nonne igitur æquum est, eam civitatem, que Barbarorum insolentiam fœdere cladibusque frerit, Græcos beneficiis affecerit, pro sua ipsius salute fortius dimitaverit, quam illa, que ob rem militarem maxime celebratur, calamitatesque ceteris quam illa

ἔτι καὶ τοὺς πολέμους τοὺς Ἑλληνικοὺς ἐξηγουμένους, καί-
περ εἰδὸς δικαίως αὐτοὺς ἐπαινοῦμένους, οὐδ' αὖ τοὺς ἀπ' αἰῶν 233

propelsaverit, magis etiam laudari atque honorari, quam illam, quam in omnibus his fuerit inferior? (αβ.) At quaquam Lacedaemoniorum fautores haec refutare non possunt, accusant tamen civitatem nostram, iudicisque criminanter, quae sub imperio nostro socii subierant, maximeque Meliorum Scioarumque infortunii imputant. (αγ.) Ego vero, etsi omnia haec refellere neque possem neque velim, ostendere tamen conabor, Lacedaemonios in rebus modo dictis acerbiores saevioresque etiam nostra civitate fuisse, eosque, qui in illorum gratiam nobis maledicunt, perquam stultos esse, accusantes quippe eorum, quibus Lacedaemonii potius obnoxii sunt nobisque majora etiam in illos orimina regerendi occasionem praebentes. (αδ.) Velati nunc, quis adeo stupidus sit, quis respondeat, plures Graecos a Lacedaemoniis indicta aequa interfectos esse, quam a nobis, ex quo urbem incolimus, in jus vocatos. (αε.) Atque eadem est tributiarum exigendorum ratio; nam tributiarum civitatum commadjs melius quam Lacedaemonii consulimus, quae ex arbitrio suaeque potius quam nostra causa, et pauca tantum ex iis, quae nostris beneficiis possidebant, contulerunt. (ας.) Quod porro ad everiones attinet, quas quidam nobis solis obijciunt, sciendum est, nos in tantillas insulas deliquisse, quas plerique Graecorum igitur; Lacedaemonios contra maximas nobilissimasque Peloponnesi civitates everisse, Messenae, Lacedaemonem et Argos, quarum duces, Nestor, Menelaus atque Agamemnon, in bello Trojano maximis virtutibus conspici fuerant, ut ex sequentibus clarius etiam apparebit. (αζ.) Vereor quidem, ne in Agamemnonis laudes digressio vitio vertatur, sed illi opem ferre debere, cui idem, quod mihi aliosque multis accidit, ut ex fraudaretur gloria, quae meritis ejus debebatur. (αη.) Tantum ille honorum adeptus est, ut solus totius Graeciae dux factus sit. Hanc vero potentiam nactus nulli Graecarum urbium molestius fuit, sed adeo fuit ab hac re alienus, ut etiam nonnullas bello et turbis liberaverit et reconciliatas inter se contra Barbaros dederit. Qua illius expeditione nihil praestantius nihilque Graecis fuit utilius, etsi misorem assecutus est gloriam, quam ii, qui nec imitari illum ausi sunt. (αθ.) Nec illi satis fuit, milites private conditionis delegasse, verum etiam regibus persuasit, ut se duce, verbo quidem pro Helena, re autem vera pro Graeciae salute

contra Barbaros bellum gererent. (αι.) Ac tantam multitudinem, cui et decorum geniti impetuosus, invidi gloriose cupidi heroes inessant, per decem totos annos continuit, non magnis stipendiis, sed quod et prudentia ceteros praestaret, et comitatum ex hostium agris militibus suppeditaret, rectiusque consuleret illorum salutem, quam illi sibi metipsis; non prius discedens, quam et ejus urbem excidisset, qui in Graecos delinquere ausus esset, et Barbarorum insolentiam coerxisset. (ακ.) Atqui non ignoro, haec de Agamemnonis virtute dicta, etsi nec quidem eorum improbandum tamen ab omnibus, ut multo prolixiora, reprehensum iri. (αλ.) Sed existimavi, minus grave fore, si quibus in hac parte videar temporis et modi rationem non habere, quam si de tali viro dicerem, aliquas laudes praeteram; etsi nocitura mihi, laudatis profutura esse sciam; utilitate enim neglecta iustitiam ubique praeposei. (αμ.) Sed nescio, quo abripiar, ab instituto longissime digressura. Restat, ut, petita senectuti obliviois et loquacitatis venia, ad illum locum redeam, ex quo in hanc garrulitatem incidit. (αν.) Istis igitur, qui nostrae civitati Meliorum taliumque oppidalorum calamitates exprobrant, respondi, Athenienses deliquisse quidem, sed Lacedaemonios urbes majores pluresque quam nos everuisse, eademque, quae tales viros gemissent et educassent, de quibus plura etiam atque procliora, quam a me factum sit, dici possent. Ne vero de Lacedaemoniorum crudelitate didicerenti mihi unum hic locus relictos videatur, haec sufficiant; (αξ.) quippe qui non tantum in has urbes virosque deliquerint, verum etiam Messenios, populares suos occupandasque Peloponnesi omniumque periculorum species, regione expulerint cumque Argivos etiam ante bellum gerant. Platenses quoque, in quorum agro quorundam solo, cum omnibus Boeotiae, auxilio, nobiscum et cum aliis sociis, omnibus Graecis libertatem in bello Persico restituerunt, iidem Lacedaemonii, capta urbe, in Thebanorum gratiam paucis exceptis omnes interpocurrunt; nostra vero civitas Messeniorum reliquis Naupactum habitatum dedit, et Platenses, quicumque Athenas confugerant, civitate donavit. (ας.) Sed sicuti antea me oblivionem incidit, ita nunc in asperitatem me esse delapsum sentio, omniaque quae dicere noluerim, propter copiam rerum mihi affluatium, manifestasse. Quae quam semel factum sit, de ceteris etiam

εἰρησθαὶ δοκοῦντας καὶ μηδεμίαν ἰκρυφότητα μετέχοντας,
οὓς οἱ δεινοὶ περὶ τοὺς ἀγῶνας παλαινοῦσι τῶν κεντέρων

¹ κορυμνότης A. C. L.

Græcorum nulla, quorum Lacedæmoni quædam primi, quædam soli admiserant, non est silendum. (λζ.) Plurimi utramque civitatem accusant, quod prætexens, se pro Græcis contra Barbaros dimicasse, Græcas civitates tanquam bello captas servitute oppræsserit. (λν.) Cujus accusationis non nos in causa sumus, sed nostri in quæscunque re adversarii. Nostri enim majores nunquam civitatis alienius imperium affectarunt; Lacedæmonii contra, ex quo in Peloponnesum venerunt, nihil aliud tegerunt, nisi ut omnibus, vel, si id fieri nequeat, Peloponnesibus tantum, imperarent, et fore omnes civitates scditionibus, caedibus administrationumque mutationibus implerent; quod nostram civitatem sub primo suo imperio immixtissæ in socios necno dicere audeat. Verum quidem est, cooperato post Oronis ad Cnidum victoriam imperio, dubs vel tres Atheniensium duces in quasdam scditionas civitates acerbius consuluisse, sed Lacedæmoniorum in hac re exemplo seducti facile excusari possent. (λδ.) Illud vero est Lacedæmonis proprium, quod nulla alia re, quam insatiabili regnandi cupiditate impulsis, socios nostros ad defectionem spe libertatis impellentis, et cum Persarum rege de amicitia et societate agentes, illos servitute oppræsserint, regis autem fratri, Cyro minori, persuaserint, ut de regno armis contenderet, collectoque exercitu Clearchum ducebam contra illam miserint; sed spe sua frustratæ qualesque essent cogitæ, in maximas turbas incidierunt. Ad postremum navali certamine a Comone et Persis superati pacem Antalcidico mibi turpissimam inierunt, qua Persis omnes Asiam incolentes Græcos tradiderunt, quorum auxilio et nos subegerant et Græcos in suam redegerant potestatem; atque hoc factus in suis ipsorum templis inscripserunt sociorumque inscribere coegerunt. (μ.) Ad cæteris quidem hæc argumenta satisfacere arbitror, mibi vero ipsi deesse videntur, quæ amentiam illorum ostendant, quibus dictis adversariis susceperint. (μα.) Illorum enim, qui omnia Lacedæmoniorum facta probant, prudentiores, credo, de rebus eorundem contra Græcos gestis, mibi assentient; insipientiores vero, qui, quum de nulla re tolerabiliter dicere queant, Lacedæmonios extollunt, ubi nihil eorum, quæ a majoribus sunt, refutari posse videntur, ad disputationem de rebus publicis se convertunt et Spartanos præcipue

ob temperantiam et obedientiam, quæ illic vigent, laudabunt. (μβ.) Quam isti, quæso, ridiculi! Ego enim non disputationem de rebus publicis institui, sed illud probare volui, nostram civitatem de Græcia melius esse meritam, quam Lacedæmonios. (μγ.) Verum quam eos de republicæ forma locuturos esse patris, de hac quoque disserere hoc gravabor, sperans, nostram civitatem hæc in re plus etiam excellere, quam breviter hæc didici. (μδ.) Hæc autem dico de illa forma, quæ apud majores nostros fuit, non de hæc, quæ tanquam ad imperium maritimum utiliore patres nostri, temporibus coacti, assumpserunt, quæque ordo rerum passim immutatus est. Quævis enim eorum apparebat, navis assidue hujus generis hominibus in urbem confluentibus et veteris republicæ disciplinam dissolutum iri et sociorum benevolentiam alienatam; tamen patres nostri satius ducebant, quamlibet potius difficultates, quam Lacedæmoniorum imperium perpeti, et quam dæus res ad illud proponerentur, quarum neutra bona esset, id potius eligendum putabant, ut aliis contra se imperarent, quam ut Lacedæmonis injuste servirent. (με.) Nunc vero de rebus Atheniensium gestis et majorum virtutis verba faciam, ab illis temporibus exorsus, in quibus et barbaricos gentes et omnes Græcæ civitates regibus parebant, ut, qui de illis virtutis contendunt, eos a primo statim ortu aliis longe antecelluisse appareret, et ne alienorum mentes ficta, de majoribus nostris tacemus, qui alios potentia præditos tanto superarunt, quanto mansuetissimæ viri humanissimæ beatissæ post se relinquunt. (μς.) Nam tum in aliis civitatibus, tum vero in his possessorem, quæ maxime sunt et habentur, cædes fratrum, et patrum, et hospitum, matrumque afflictiones inextinguæ concubitus aliæque id generis quam plurima perpetrata inveniemus; (μζ.) quorum non ideo mentionem feci, quo nec quidquam tale apud majores factum esse ostendem, sed illos etiam et superioris et hujus nostre ætatis hominibus omni virtutis genere antecellisse, demonstrarem. (μν.) Ita sancte et præclare tum res civitatis, tum suas administrarunt. A diis gentis, primi urbem condiderunt, legibus visæ erant, deos justitiamque coluerant; hæcque permixti ceteris aliis neque aliunde venerant, sed soli Græcorum indigenæ regionem natalem parentis læco diligebant,

μελετῶν, εἴπερ βούλονται πλέον ἔχειν τῶν ἀντιδίκων, ἀλλὰ πᾶντας τούτους εἰσάσας πρὸς ἐκείνους ἐπραγματευόμενῃ τούτῳ

diis adeo cari, ut quædam regis familiae quatuor aut quinque totas civitates permanerint, ut Erechthonii gens, quæ ad Theseum usque regnavit, satis docet. (μβ.) Cujus Thesei etiam jam antea mentionem feci, quod nunc factam nollem, unum tamen restat et virtutis et prudentiæ illius insignis documentum. (ν.) Etsi regnum habebat tutissimum et maximum, in quo multas easque præclaras res gesserat, ille tamen gloriam, laboribus certaminibusque partem, ignavæ beatæque vitæ in ipso ætatis flore anteposuit, civitateque multitudini ad administrandum permittit, tum pro ea, tum pro aliis Græciæ pericula adire perit. (να.) Illi autem, qui civitatis regendæ curam ab illo susceperant, quamquam varias rerum publicarum formas ignorabant, democratiam tamen cum aristocratia conjunctam, quam omnes utilissimam et jucundissimam confiterentur, elegerunt. Nostra quidem plebs illam timocratiam appellat; (νε.) ego vero hæc duxit esse diu republicarum formas: monarchiam, oligarchiam, democratiam: quarum in quavis bene videtur, si optimis civium magistratibus et cætera munia mandata sunt; pessime autem, si pessimis; denique nunc bene, nunc male, si alias boni, alias mali in consilium adhibentur. (νζ.) At hæc aliis plura de imperii formis discernendi materiam præbeant, mihi in præsentia tantum de majorum nostrorum republica, tanquam optima et Lacedæmoniorum formæ præferenda, discernendum est. (νξ.) Erit autem hæc oratio neque molesta neque intemptiva iis, qui de rebus gravissimis libenter audiant; prolixior vero iis, qui tum conviviis oratorum, tum rerum vilissimarum laudationibus delectantur. Verum ego ejusmodi auditores nunquam curavi, sed eos habere præoptavi, qui, prolixitatis plane secundi, tantam hujus orationis partem perlegant, quantum ipsi voverint; maxime vero eos, qui præstantium virorum laudibus delectentur, quorum virtutes imitantes, tum ipsi splendidam gloriam assequi, tum civitates suas feliciores reddere possint. (νς.) Melior igitur civitatis nostræ illis temporibus administratio regibus, quos paullo ante commemoravi, acceptum referri debet, quippe qui populum in omni virtutis genere erudiret exemploque suo docerent, animam civitatis esse reipublicam formam, a qua omnis civium felicitas pendeat. (νζ.) Neque vero priscum administrandi modum propter factam imperii mutationem populus oblitus est, sed malos ejusmodi

reipublicam docet, qui sibi potius quam civitati bene volunt, respuit, quorum si quis omnia scelera et improbitates recensere voluerit, scribendo deficiat. (νζ.) Quas improbitates quæ majores nostri odissent, non temere quoslibet consiliarios et magistratos fecerunt, sed optimos quoque et prudentissimos ac vitæ integritate spectatissimos elegerunt, omnia illis civitatis munia mandantes, sperantesque, eos, qui pro concione optima audire et vellent et possent, omnibus quoque in locis et negotiis eodem animo futuros. (νω.) Neque illi hæc spe frustrati sunt: nam per hæc viderunt paucis diebus leges conscriptas paucas quidem, sed cognita faciles, sed sibi consentientes, sed justas et utiles. Eodem tempore ad magistratus sustulerunt, qui a tribalibus et popularibus delecti erant: quibus, si bene rem gesserint, præter honorem et molestiam, si male, præter poenam et ignominiam nihil a populo expectandum erat. Hinc multatuno de magistratibus contentiones, quos effugiendos, potius quam ambiendos cerdebant; omniumque comprobatio democratiz, quæ populo talium munerum immunitatem daret, eundemque quæ delegendi tum delinquentis puniendi arbitrium faceret. (ξ.) Argumento est, quod populus, qui formas imperii, quæ sibi displicent, destruere solet, in hæc plusquam mille annos perstitit, ab illo tempore, quo accepit, usque ad Plistrati tyrannidem. (ξ.) Quibus si qui fortasse fidem denegaverint, scriptorum me de veterum institutis nobis relietorum auctoritate usum esse soiant; hominesque plura auditu cognoscere quam visu; neque, non negligendas quidem ejusmodi objectiones existimare, neque tamen refutandas iis diutius immerandum. (ξδ.) Exposita igitur reipublicæ forma restat, ut civitatis commoda inde secuta emerent, quo reipublicæ ejusque consiliariorum præstantia magis etiam intelligatur. (ξε.) Sed ne hæc quidem sine præfatione; sed quis dicat, me, dum res a majoribus gestas eorumque disciplinam militarem expono, leges Lycourgi a Spartanis hodieque observatas recitare. (ξς.) Verum quidem me multa esse dicturam, quæ et illic recepta sunt; sed Lycourgos nostrorum majorum administrationem tantum imitans, democratiam aristocratiam temperantem, qualis apud nos fuit, domi instituit, magistratus per suffragia creando, Sequi que eandem quam Aroopago nostro auctoritatem tribuendo. (ξς.) Jam rei militaris peritiam

περὶ τῶν συμφερόντων τῆ τε πόλεως καὶ τῆς ἄλλοις Ἑλλήσι
συμβουλευόντας, καὶ πολλῶν μὲν ἐνδυμημάτων γήμοντας,

non prius excoluisse Spartanos, quam ne-
stros, ita me perspicue ostensurum arbi-
tror, ut nemo contradicere audeat. (ξ.)
At si quis dicat, civitates Atheniensium
et Lacedæmoniorum plurima beneficia in
Græcos contulisse, eodemque maximis
malis, post Xerxis expeditionem, affe-
cisse, is quum cuique dici, qui res illo-
rum temporum cognitas habet: nam post-
quam contra Xerxem fortissime pugna-
verant, eo insaniam sunt progressi, ut cum
eodem, qui utrimque urbem funditus de-
lere animo conooperat, quemque facillime
frangerant, pacem in omni eorum fecerint,
pravaque emulatione incensam se ipsam ca-
teroque Græcos perdere non prius destite-
rint, quam communi hosti eam potentiam
dedidisset, ut Lacedæmoniorum ope Athe-
nienses et horum ope illos in summum
dismorem adduceret; neque nunc pudeat
eas, opibus ista cum contentione quadam
adulari, acorū ad illum legatos mittentes,
quomvis inter utramque civitatem societas
facta sit, sperantes scilicet, utri ille fuerit
propitior, ejusque potentate Græciam fore.
(ξ.) His plura contraria fecerunt ii, qui
nostram urbem olim administrarent. A
Græcis urbibus, tanquam a donariis tem-
plorum abstinentes, primam justissimam
et maxime necessariam bellum habuerunt
illud, quod contra bellas generetur; pro-
ximam, quod Græci contra Barbaros, et
natura hostes et nobis omni tempore insi-
diantes, susciperent. (ξ.) Aliarum civi-
tatum dissidia legationibus et discep-
tationibus tollere studuerunt, mittentes
summæ apud se victoris viris, qui
cum civitatum illarum egenis ac ferocibus,
quibus persuaserant, ut se in militiam se-
querentur, Barbaros, partim ex insulis,
partim ex atraque ora, expulerent, ibique
egentissimos Græcorum collocarent. At-
que hoc nostri majores tamdiu fecerunt,
quod Spartani omnes Peloponnesi civi-
tates subigere inceperunt, ubi sua tueri
coacti sunt. (ξ.) Bellis autem de co-
loniis constituendis hoc effectum est, ut
Græci rebus ad vitam necessariis instru-
tiores ferent; Barbari expellerentur,
Græcia denique seret duplo major. (ξ.)
Quo beneficio etiam nihil possit reperiri
majus, tamen aliud afferri potest, haud
minore prædicatione dignum, idemque
cum peritia rei militaris magia conjun-
ctum. (ξ.) Quum ad Thebas Adrastes
non posset impetrare, nec occisos ad
sepulturam auferre, nostra civitas, cui
ille supplex factus erat, legatos Thebas
misit, et cadavera sepelienda accepit.

(α.) Scio quidem; me in oratione Pano-
gyrica contraria his scripsisse, sed tem-
pora ita facere manserunt. Nihil minus
tamen id, opinor, omnibus hæc mani-
festum erit, quantum civitas nostra illo
tempore bellica fortitudine præstitit;
si quidem Thebesorum principes nostris
legatis obtemperare maluerint, quam fe-
gibus a deo latis. (α.) Quamquam au-
tem multa et præclara majorum facinora
dicenda habeam, Spartanorum tamen di-
micationes et pugnas nostris præmittam,
ut Atheniensium facinora clariora et
æquiora ad finem disputationis reser-
ventur. (α.) Doriensium, qui, expugnata
Peloponneso, urbes ejusdem trifariam di-
viserant, tertis pars, quos nunc Lacedæ-
monios dicimus, quum seditionibus labo-
raret, hique, qui altiora quam vulgus
cogitabant, superiores evasisissent, adver-
sam factionem non, ut alii, in eadem so-
cum urbe vivere passi sunt, sed plebem
servitute oppressam in vicinia collocarunt,
eique tam parum deterrimi agri impertie-
runt, ut maximo labore victum vix extra-
derent. Cujus multitudinis humilem ac
infimam partem postea angustissimo loco
occluserunt, ut nomine quidem cives, re
vera autem municipia essent. Hos insu-
per maximis periculis et laboribus obji-
cere moris erat, et, quod maximum est,
Ephoris licet, indicta causa tot eorum
occidere, quot libitum fuerit. (α.) Quæ
ideo fasias exposui, ut Lacedæmoniorum
aeres defensores interrogare possim, an
hæc aliaque ejusmodi facta probent, nul-
lius rei nisi emolumenti causa commissa,
neque decora eis, qui veram virtutem sibi
vindican, bonis viris ac honestis cum
pietate et justitia imitam. Quæ neglecta
quidam eos laudant, qui maxima scelera
perpetrarent, non animadvertentes, se
mentem suam aperire, prædicando, illos,
qui alienarum rerum cupiditate etiam ami-
cissimos sibi occidere non dubitent. (α.)
Miror autem, si qui sunt, qui partem præ-
ter jus victorias cladibus sine ignavia ac-
ceptis non turpiores putent, quamquam
sciunt, sceleratos, qui rerum alienarum
cupidi pugnant, multitudine et invidia
deorum superiores sæpius fieri viris ho-
nestis, qui, ut Spartani illi ad Thermopy-
las, pro patria mori non recusant. Ignorant
scilicet, nihil sanctum, nihil honestum
esse, nisi quod cum justitia dicatur et fiat,
onjus Spartani nunquam curam haberunt.
(α.) Nostris vero majoribus nihil magis
onje fuit, quam ut apud Græcos bene au-
dired, quod tam in administranda repu-

οὐκ ὀλίγων δ' ἀντιθέσεων καὶ παραβάσεων καὶ τῶν ἄλλων ἢ
 ἰδεῖν τῶν ἐν ταῖς ῥητορείαις διαλαμπρυσῶν καὶ τοὺς θεοῦ-

blica quam in rebus Græcorum curandis
 manifestarent; nam in tribus bellis præter
 Trojanam cum Barbaris gestis omnibus
 aliis præstantiores fuerunt. (ϛ.) Jam vero
 de bellis cum Xerxe et de colossis con-
 dendis cum barbaris gestibus gestis antea
 satis dictum est; de his præter, quam bre-
 vissime potero, loquar, quod eo tempore
 constantem esse, que Græcorum urbes vix con-
 ditæ essent, civitasque nostræ regibus
 ad huc pareret; omnia pluribus, que illo
 tempore contigerant. (Ϟ.) Quam E-
 thiolæ, jus urbis possidende sibi ar-
 rogans, Ammonæque, ob Antiopeam a
 Thebæis captam et in matrimonium du-
 ctam, majoribus nostris bellum intulisset,
 victi atque deleti sunt. Idem accidit
 Ereathæo, Herouliis liberos, qui supplices
 ad nos confugerant, in potestatem
 accipere postulanti, qui tantum abfuit, ut
 victi compositi factus sit, ut etiam prælio
 superatus et captus occuberit. Post
 hæc isti a Dario ad vastandam Græciam
 missi, tantis ad Marathonem cladibus sunt
 prostrati, ut fuga se ex universa Græcia
 proripuerunt. (ϙ.) Omnibus his, qui diver-
 sis temporibus urbem nostram invaserant,
 superatis, minime tamen superbia elati
 sunt, magis obstantes animi sui virtute
 atque prudentia, quam præfatis commis-
 sis; quippe non ignorantem, multos, etiam
 flagitios coepertos, fertilitate bellica
 præditos esse, sapientia autem ubique
 utili destitutos. (ϛ.) Epilogus. Alii quæ-
 dam maximis facinoribus, et imprimis me-
 morabilibus, orationem concludunt; sed
 ear ego ulterius dicere cogar, nunc caten-
 dam. (Ϟ.) Quam perscriptam hæcenus
 orationem cum aliquot discipulis meis
 corrigere, et nil aliud conclusionem opus
 esse videretur, eorum quidam, qui Lacedæ-
 moniis imponere prædicant, laudata
 ceterum oratione, dicere audebat, Lacedæ-
 moniis, etiam si nullum in Græcos be-
 neficium contulissent, illud tamen acce-
 ptum referri, quod inventa a se pulcher-
 rima instituta et ipsi usarpasset et aliis
 demonstrasset. (ϙ.) Quod dictum in
 causa fuit, ne orationem suam, uti
 deceveram, sed illam edoceram primam,
 Spartans ideo non posse esse inventores
 neque pietatis erga deos, neque justitiam
 erga homines, neque denique in aliis re-
 bus prudentiam, quod nulli his virtutibus
 conspicui fuerint, antequam Spartani has
 sedes occuparint; deinde, par esse po-
 tui, ut diis quædam hæc virtutes inven-
 riut aliisque imitandas proponerint; ter-
 tio denique, sibi ipsi contradicere esse,

qui, laudans orationem, in qua Lacedæ-
 moniis reprehenditur, diceret tamen, illos
 pulcherrimorum institutorum participes
 fuisse. (ϙ.) Præterea illud etiam
 exabar, si necerit, artes aut quaslibet
 inveniri ab illis, qui inpenalis excoherent aut
 a veteribus inventis plurima discere po-
 terunt et ad nova investiganda animum
 præ illis applicare valuerint; a quibus
 rebus Lacedæmonii tam remoti essent, ut
 se eleventur quidem literarum discunt
 suosque liberos in ejusmodi rebus erudi-
 unt, quibus aliis malefacere possint. (ϙ.)
 Quarum exortationum hæc tantum com-
 memorabo, quod quotidie liberos a lecto
 statim, nomine ad venerationem, re vera ad
 furta emittunt, quorum sepebentis nam-
 que plagisque peritiam, latentes vero et
 inter pueros sunt celeberrimos et viam sibi
 ad maximos honores hinc expertia manant.
 Nemo erubescendum esse, qui tam
 longe a communibus legibus recedunt, ut
 Græci Barbarique maleficia, eo furto do-
 ditæ, servis acquirere solent, ipsi vero
 ejusmodi adhibere barbaricos existi-
 ment? (ϙ.) Hæc ille audiens, non quæ-
 dam omnia illorum probare se dixit, sed
 decessisse, se facta mea oratione, nihil ha-
 buisse, quod responderi potisset, Lacedæ-
 moniis hæcenus laudare solitis; nec,
 quum de institutis eorum pulcherrimis
 locutus esset, pietatem, justitiam prudent-
 tiamque respicere, sed hoc de gymnasiis
 id receptis, fertilitatis exercitatione et
 de rei militaris studio in universum intel-
 lectasse, que, sicuti per se ipsa præclara,
 ita apud illos usitata maxima esse, quibus
 fateretur. (ϙ.) Hoc illius responso ac-
 quievi, non, quod alium occasione mea
 cupat didicisset, sed quod sapientius se
 defendisset, quam antea fecisset. (ϙ.)
 At habere me, inquebam, quare istas res,
 que modo laudasset, gravius etiam quam
 peroratum furcivertatem vocarem. Hæc
 enim liberi duntaxat eorum corrumpen-
 tar, his vero instituta Græcos perdidit-
 ent; quippe qui rei militaris peritia non
 contra hostes, sed contra confertissimos
 et cognatos utantur. (ϙ.) Verum tu non
 totum ignoras, quinam rebus bene utantur,
 sed maxima fore pars Græcorum. Nulla
 enim res per se est laudanda, sed usus
 ejusdem est ubique expectandus, qui si
 bonus est, bona hæc res est habenda, si
 malus, mala; quod inde percipitur, quod
 eandem res aliis present, aliis obstant.
 (ϙ.) Atque hæc de cohærentia quoque
 valet, quam in Spartans multorum male-
 riam causam fuisse reperimus. Hi enim,

οὔτως ἐπισημαίνεσθαι καὶ δορυβαῖν ἀναγκαζομένων· ὡν δ' αὖδ' ὁπασῶν τὰς ταύτους, ἡγῶμαι γὰρ οὐχ ἀρμόττειν

concordia sua freti, ubi Græcos inter se dissidere cognoverat, ita se gesserunt; ut rapiendi studium eorum artificium esse videretur, civitatesque factionibus distractas ex arbitrio tractarent, ut concordia illorum piratarum illi aut Tribulorum sit similis, qua hi non tantum finitimos, sed omnes etiam, ad quos pervenire possunt, persequunt. At vero non hos, qui sibi met ipsis tantum bene volunt, sed virtutem imitandam esse censeo, quæ non ipsa se, sed alios, quorum animis inaderit, felices reddat. (Ζ.) Quibus fictis, adolescentuli quidem, qui omnibus his interfuerant, me laudarent, illumque contempserunt; sed de atroque nostram in errore versabantur. Ille enim prudenter factus discesserat, Lacedæmoniosque melius noverat; ego vero amentior relictus eram et animosior, quam nostram statem deceat, (Ζα.) quod statim apparebat: nam simulatque respiravi paululum, non prius conqueivi, quam puero orationem hæc dictassem. Sed, ubi paucis post diebus eam attentius perlegeram, ob ea, quæ de Lacedæmonis temere ac nimis æterbe dicta erant, graviter dolui, eamque totam delere jam certum, pignit tamen me senectutis laborisque, quam illi conficiendæ impenderam. (Ζβ.) His curis æstanti sæpiusque consilia mutanti consultissimum visum est, ut cum discipulis aliquot, qui in urbe essent, deliberarem, utrum oratio hæc prorsus delenda an edenda esset: a quibus, statim vocatis, lecta est illa ac magno plausu excepta. (Ζγ.) Deinde, dum reliqui de iis, quæ lecta fuerant, inter se disputabant, ego, quem ab initio in consilium adhiberam, videris mihi, inquit, neque de abolenda oratione cogitasse, neque, quo dieis consilio, nos advocasse, neque denique hæc mente hæc orationem scripsisse, quam quis te habuisse putet. Tentaturus nos potius videris, an veram orationis mentem et solertiam perspicere queamus. (Ζδ.) Propositum tibi erat ab initio, Atheniensium laudes conscribere ita, ut, rebus fabulosis, quæ in vulgus nota sunt, prætermisiss, eorum tantum mentionem faceres, quas veras esse omnes confiteantur, neque has simpliciter narrares, sed laudes majorum cum vituperatione Lacedæmoniorum conjungeres, quo majorem tibi hæc oratio conciliaret apud nonnullos admirationem et tute tibi ipse constaret. (Ζε.) Ac ne tibi contradicere videreris in hoc, quod Lacedæmonios antea laudibus extolles, nunc opprobriis obrueres, eoque tibi re-

perta est callidissima via; usus es ambiguis verbis, quæ intelligentibus laudem, tardis vero convicia continerent, quibus in tali negotio absque reprehensione uti licet. Laudatis nimirum Atheniensium majoribus, Lacedæmonia contra vituperatis; (Ζς.) esse tamen nonnullos, sive, qui Lacedæmonios prædicarent, omniique eorum opprobria in laudes converterent, dicentes, superbiam, quam tate ipsis obijceres, cum magnanimitate conjunctam esse, studium belli pacis amori multis de causis anteposendum, excollendi denique cupiditatem nemini unquam vitio, sed laudi ductam, utpote quod ab omnibus omnino hominibus tanquam maxime optabile semper expeteretur. (Ζζ.) Nunc, prætermisiss iis, quare nos in consilium vocasse simulas, restat, et objectionibus tuis, quas futuras prævideo, occurram. Dico nimirum, hæc mea verè consilii tui explicatioe orationi tuae, quam de industria intellectu difficilem reddideris, lectores quidem me conciliaturam, sed sagacitatis laudem iis lectoribus adepturam, qui sibi met ipsis negotium facessere amant. (Ζη.) At pace tua dictum sit, eundem aliter prorsus hæc de re sentio. Quanquam enim intelligentiæ mea longissime distat a tua, tamen, quod subinde fieri solet, ut imperitior melius perspicia, quid faciendum sit, quam exortitatus, ego quoque hæc in re expedire tibi potius duco, si eam sententiam, quæ vere in hac oratione latet, quam citissime manifestam reddere possis, quam tibi honori futuram, si lectores de vera orationia mente diutissime ambigui fuerint, atque hoc impensis Lacedæmoniorum causa, qui, hisce, quæ a me dicta sunt, lectis, quam in legendo parum sicut exortitati, statim animadvertent laudes, quæ in civitatem suam a te collatæ sunt, neglectis; quæ conviciis acceptum tibi referent, quod hæc ratione clarior et etiam sent. (Ζθ.) Hæc cogitantes, vetera facinora, ob quæ majores eorum laudasti, sæpe, te duce, in memoriam revocabunt; primum, se, quam Dorjeuses essent, multarumque rerum eggestes, primarias Peloponnesi civitates expugnasse, occupatasque hodieque tenere; (Ζι.) deinde, regione cum Messeniis et Argivis partem, ubi eorum in Sparta consedisent, tanta se animi magnitudine fuisse, ut omnibus, quamvis numero paucissimis essent, Peloponnesi civitatibus, urbe Argivorum excepta, potirentur. Quæ tanta gloria potentisque auctos atque cumulates, non minus laudi

οὔτε τοῖς ἔτεσι τοῖς ¹ ἐνεήκοντα καὶ ² τέτταρσιν, ³ ἀγῶν
 τυγχάνω γεγωνῆς, οὐδ' ὄλως τοῖς ἤδη πολιαῖς ἔχουσιν, ἐκεί-
 νον τὸν τρόπον ἔτι λέγειν, ἀλλ' ὡς ἅπαντες μὲν ἂν ἐλπίζοιεν
⁴ εἰ βουληθεῖεν, οὐδεὶς δ' ἂν δυνηθεῖν ῥαδίως πλὴν τῶν ποιεῖν
 ἐβελόντων καὶ σφόδρα προσεχόντων τὸν νοῦν. τούτου δ' ἕνεκα
 ταῦτα προεῖπον, ἵν', ἣν τισὶν ὁ μέλλων δειχθήσεσθαι ⁵ λόγος

¹ ἐνεήκοντα A. C. L.

² ἢ A. C. L.

³ τέτταρσιν A. L.

⁴ ἢ γὰρ A. C. L.

⁵ λόγος λαχθήσεσθαι A. C. L.

alibi dixisse Spartanos, se nullius unquam civitatis ductum secutos esse, sed perpetuo sui juris, bello Persico omnium Græcorum duces constitutos fuisse, in nullo unquam proelio, rege suo duce, succubuisse, ac nunquam in tales calamitates, quales sunt cædæ injustæ, direptiones pecuniarum etc., incidisse, aliis urbibus sociidere solitis. Quæ quum omnia tu in hac oratione collegeris, maximam illi tibi gratiam habebant. (εἰ.) Atque nunc aliam quam antea de te opinionem habeo. Quamvis enim vives, adjecti etiam, credo, gloria gaudebis, quam qua nunc flores: defunctos vero immortalitatem nominis assequeris; nam pulcre laudasti utramque civitatem: alteram ex multitudinis opinione, quæ magis est æstimanda; alteram juxta judicium eorum, qui veritatem conjectura assequi valent, quod certe maximi est momenti. (ρ.) Jam, omissis reliquis, quæ addero possim, de eo sententiam declarabo, cujus causa me arcessitum esse dicis. Auctor tibi sum, ut hanc orationem neque flammis tradas, neque aliter deleas, sed additis, quæ ommissa fuerint visa, omnes has de ea disputationes illi adjungas, et si optimis Græcorum gratum, obtrectatoribus vero ægre facere volueris, illam cuivis legendi cupido impertias. (ρ.) Quibus dictis magnoque a presentibus non plausu, sed clamore exceptis, hi præter hæc, quæ modo dicta essent, nihil reliquum esse censuerant, egoque præterquam, quod ingenium ejus et voluntatem erga me laudabam, de vera orationis meæ mente nihil adjeci. (ρ.) Hinc pauca tantum de his, quæ in conficienda hæc oratione mihi acciderant, adjungere liceat. Incipiens illam nonaginta quatuor annos natus, eam demum hoc nonagesimo septimo ætatis anno profigavi; aliorum magis hortatu quam proprio animo commotus; siquidem morbus, quocum triennium fortiter conflictatus eram, et animum et vires mihi eripuerat. Sed tanta fuit illorum; qui absolutam partem perlegerant, prædicatione; ut resistere nullo modo poterim.

(εἰ.) Atque hæc non ideo narravi, quo veniam huic orationi peterem, sed imprimis, ut ejusmodi auditores laudem, quæ orationes, doctrinam et artem commostrarunt, præponunt iis, quæ ad ostentationem et ad certamina publica compositæ sunt, veras, decipientibus, admodum, ad gratiam et voluptatem dictæ. Istos vero, qui aliter sentiant, rogo, ut in judicando neque sibi neque aliis plus quæque fidant, sed judicium modestè inhibeant, donec peritis harum rerum iudicibus assentiri possint, a quibus nos stolidi, sed modesti habebimur. LANG. Ex ipso Isocrate, 94. annos ipse natus erat, quum hæc orationem scribere incepit: edita est triennio post, id est, quum orator 96. annum ægeret, ante Christum 339. AUGER. ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΚΟΣ] Διότι πάντων Ἀθηναίων ἡμεῦ ἑκείμων περιέχει. WOLF. Hæc oratio videtur inscribi Panathenæis, quia recitata fuit in Panathenæis, festis Athenarum solennibus. Id intendit orator ut laudet civitatem Atheniensem; sed in hoc discrepat Panathenæis a Panegyrico ubi laudatur pariter civitas Atheniensis, quod illic laudetur occasione alterius argumenti, hic autem ejus laudatio sit ipsum orationis argumentum. AUGER.

'Αντιθέτων] 'Αντιθέτων, Quintilianus contraposita vocat, Cicero fortasse contrariæ relata contrariis. Aristoteles in Rhet. ad Alexand. 'Αντιθέτων, inquit, est quod contrariæ nomina simul et vim suis oppositis habet, vel alterum horum: παραρρηκτικῶς, quæ duo paria dicuntur membra: παραρρηκτικῶς, non tantum paria membra faciū, sed etiam similia ex similibus vocabulis. WOLF. Vid. Dionys. Hal. de Isocrate.

Ἰδιῶν] Σχημάτων. COR. Ἐπισημαίνεσθαι] I. e. ut Wolf. explicat, σημαίνω, σημαίνω. LANG. Οὐδ' ἔπωσθη] neque quomodocumque, i. e. neutiquam. Ad τὸν κείνους subandi μελετῶ vel προεπισημαίνω. AUGER.

Ἡγούμεαι γὰρ κ. τ. λ.] Cf. Plat. Apol. Socr. §. 1.

Ἡ βουληθεῖεν] Conj. si βουληθεῖεν. si modo vellet. LANG.

μαλακώτερος ἂν φαίνηται τῶν πρότερον ¹ διαδεδομένων, μὴ παραβάλλωσι πρὸς τὴν ἐκείνων ποικιλίαν, ἀλλὰ πρὸς τὴν 233
ὑπόθεσιν αὐτὸν κρίνωσι τὴν ἐν τῷ παρόντι δεδοκιμασμένην.

β'. Διαλέξομαι δὲ περὶ ² τε τῶν τῇ πόλει πεπραγμένων
d καὶ περὶ τῆς τῶν πραγμάτων ἀρετῆς, οὐκ ἀπὸ τούτων ἀρχά-
μενος, ἀλλὰ ἀπὸ τῶν ἐμοὶ συμβεβηκότων· ἐντεῦθεν γὰρ
οἶμαι μᾶλλον κατεπείγειν.

γ'. Πειρώμενος γὰρ ἀναμαρτήτως ζῆν καὶ τοῖς ἄλλοις
ἀλύπως, οὐδένα διαλέλοιπα χρόνον ὑπὸ μὲν τῶν σοφιστῶν
τῶν ἀδοκίμων καὶ πονηρῶν διαβαλλόμενος, ὑπ' ἄλλων δέ
τινων οὐχ οἷός εἰμι γιγνωσκόμενος, ἀλλὰ τοιοῦτος ὑπολαμ-
e βανόμενος οἶον ἂν παρ' ἑτέρων ἀκούσωσι. βούλομαι οὖν
προδιαλεχθῆναι περὶ τ' ἐμαυτοῦ καὶ περὶ τῶν οὕτω πρὸς
με διακεμένων, ἵν', ἢν πως οἷός τε ³ γένωμαι, τοὺς μὲν παύ-
σῃ βλασφημοῦντας, τοὺς δ' εἶδεναι ποιήσω περὶ αὐτῶν ⁴ τυγχάνω
διατρίβων· ἦν γὰρ ταῦτα τῷ λόγῳ δυνατῶ διοικῆσαι κατὰ
234 τὴν ἰδίαν, ἐλπίζω τὸν ἐπίλοιπον χρόνον αὐτὸς τε ἀλύπως διά-
ξειν, καὶ τῷ λόγῳ τῷ μέλλοντι ῥηθῆσθαι τοὺς παρόντας
μᾶλλον προσέξειν τὸν νοῦν.

δ'. Οὐκ ὀκνήσω δὲ κατεπιεῖν οὔτε νῦν ⁵ τὴν ἐγγιγνωμέ-
νην ἐν τῇ διανοίᾳ ⁶ μοι ταραχὴν, οὔτε τὴν ἀτοπίαν ⁷ ὣν ἐν
τῷ παρόντι τυγχάνω γιγνωσκων, οὐτ' εἴ τι πράττω τῶν
⁸ δεόντων. ἐγὼ γὰρ μετεσχηκῶς τῶν μεγίστων ἀγαθῶν, ὧν
ἅπαντες ἂν εὐξαιντο μεταλαβεῖν, πρῶτον μὲν τῆς περὶ τὸ
b σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν υἰγείας, οὐχ ὡς ⁹ ἔτυχον, ἀλλ' ἐνα-
μίλλως τοῖς μάλιστα περὶ ἑκάτερον τούτων ἠτύχηκόσιν,
ἔπειτα τῆς περὶ τὸν βίον εὐπορίας, ¹⁰ ὥστε μηδεὶς πώποτε

¹ ἐκδομένων A. L.² τε om. A. C. L.³ γίγνομαι A. L.⁴ προειρημένους τυγχάνω διατρίβων A. C. L.⁵ τὴν νῦν γιγνωμένην A. C. L.⁶ μου A. C. L.⁷ ἢν A. C. L.⁸ μὴ δεόντων A.⁹ ἴσχυον A. C. L.¹⁰ οὕτως, ἔστι A. C. L.

Ποικιλίας] varietatem, ornamenta elocutionis. IDEM.

Τὸν ἐν τῷ παρόντι δεδοκιμασμένην] Ἦν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐξελεξιμένη καὶ πρῶτον ὑπέθεσιν τοῦ λόγου. COB.

Ἐντεῦθεν — κατεπείγειν] Ad ἐντεῦθεν suppl. ἀρχασθαι, et verto: hinc enim ordiri magis necessarium puto. LANG.

Διαμίλλῃς] εἰρωνεῖται. IDEM.

Ταραχὴν — ἀτοπίαν] perturbationem — absurditatem in eo sitam, quod in tantis

bonis a natura sibi donatis, fortunam propter pauca quaedam vitia calpet. IDEM.

τῶν δεόντων] F. τῶν οὐ δεόντων. WOLF.

Male, credo. Sensus: neque mala neque bona iacebo. κεράτταιν αὐτῶν τὰ δεόντα h. l. significat felicem esse. Laudat scilicet corporis animique sanitatem, vituperat morositatem et insatietatem. LANG. Τὸ κεράτταιν τὰ δεόντα πρὸς τὰ ἐξῆς ἀναφέρεται (ε.), τὸ φιλοσοφῆν δὲλεῖται καὶ τὸ κεράτταιν. COB.

ποιῶνται καὶ κυρίους ¹ ἀπάντων καθιστάσιν, ἐμοῦ δὲ τοὺς λόγους ἐπαινοῦντες αὐτῷ μοι φθονοῦσι, δι' οὐδὲν ἕτερον ἢ διὰ τούτους οὓς ἀποδεχόμενοι τυγχάνουσιν· οὕτως ἀτυχῶς φέρομαι παρ' αὐτοῖς.

Ζ'. Καὶ τί δεῖ θαυμάζειν τῶν ² πρὸς ἀπάσας τὰς ὑπερ-
οχὰς οὕτω διακείσθαι πεφυκότων, ὅπου καὶ τῶν οἰομένων
διαφέρειν καὶ ζηλούντων ἐμὲ καὶ μιμῆσθαι γλιχομένων
τινὲς ἐτι δυσμενέστερον ἔχουσί ³ μοι τῶν ἰδιωτῶν; ὣν τίνας
ἂν τις εὖροι πονηρότερος — εἰρήσεται γὰρ, εἰ καὶ ⁴ τισὶ
δοξῶ νεώτερα καὶ βαρύτερα λέγειν τῆς ἡλικίας —, οἵτινες
οὔτε φράζειν οὐδὲν μέρος ἔχοντες τοῖς μαθηταῖς ⁵ τῶν εἰρη-
μένων ὑπ' ἐμοῦ, τοῖς τε λόγοις παραδείγμασι χρώμενοι τοῖς ⁶
ἐμοῖς καὶ ζῶντες ἐντεῦθεν, τοσούτου δέουσι χάριν ἔχειν
⁷ τούτων, ὥστ' οὐδ' ἀμελεῖν ἡμῶν ἐθέλουσιν, ἀλλ' αἰεὶ τι
φλαῦρον περὶ ἐμοῦ λέγουσιν.

236 ἦ. Ἔως μὲν οὖν τοὺς λόγους ⁷ μου ἐλυμαίνοντο, παρανα-
γινώσκοντες ὡς δυνατόν κάκιστα τοῖς αὐτῶν καὶ διαίρουντες
οὐκ ὀρθῶς καὶ κατακνίζοντες καὶ πάντα τρόπον διαφθείρου-
τες, οὐδὲν ἐφρόντιζον τῶν ἀπαγγελλομένων, ἀλλὰ ῥαθύμως
εἶχον· μικρὸν δὲ πρὸ τῶν Παναθηναίων τῶν μεγάλων ἡχθέ-
σθην δι' αὐτούς. ἀπαντήσαντες γὰρ μοί τινες τῶν ἐπιτη-
δίων ἔλεγον ὡς ἐν τῷ Λυκεῖῳ συγκαταδεζόμενοι τρεῖς ἢ τέτ-
ταρες τῶν ἀγελαίων σοφιστῶν καὶ πάντα φασκόντων εἰδέναι
καὶ ταχέως πανταχοῦ γιγνομένων διαλέγοντο περὶ τε τῶν
ἄλλων σοφιστῶν καὶ ⁸ τῆς Ἡσιόδου καὶ ⁹ τῆς Ὀμήρου ¹⁰ σοφί-

¹ αὐτῶν A. L. αὐτῆς C.

² μοι om. A. C. L.

⁷ ἡμῶν A. C. L.

³ πρὸς ἀπ. τ. ὑπερὸς post περιελάττω ponunt A. C.

⁴ τι A. L.

⁵ ἀπὸ τῶν A.

⁶ τούτων om. A. C. L.

⁸ τῶν A. C. L.

⁹ τῆς om. A. C. L.

¹⁰ σοφίτων A. C. L.

Διὰ σούτων] Repete λόγους. IDEM.

Τὰς ὑπεροχὰς] exsuperantiam. IDEM.

Νεώτερος] quae juvenili magis aetati conveniunt, effervescens. IDEM.

Τῶν εἰρημένων] F. ἀπὸ τῶν sic. qui quum nullam artis theoreticae partem sine his, quae a me dicta sunt, suis discipulis explicare queant. WOLF.

Ἀμελεῖν ἡμῶν] Ἐπ' ἡμῶς ἡνεχίας ἔχειν καὶ μὴ ἡνεχλῆν. COR.

Παραγινώσκοντες] Τὶ ἐν μέρει τοὺς ὀϊαν-
τῶν καὶ τοὺς ἡμοῦ ἀναγινώσκοντες. WOLF.
Ita ut τοῖς αὐτῶν non ad discipulos, sed ad
orationes spectet, quod mihi valde contor-
tum videtur. Verte: perperam praelegen-

tes et recitantes. LANG. Καλῶς ἀναγνώ-
σκοντες. COR.

Διαίρουντες] distinguentes, in recitatione.
LANG. Καλῶς στίχους καὶ διαίρουντες τὰ
τε κἄλλα καὶ ἀκριβῶς αὐτῶν, ἵνα καταδείξω-
σι τῆς ἡμῶς διέξας φωνῆς. COR.

Κατακνίζοντες] vellicantes. LANG. Κα-
τακνίζοντες καὶ ἀσπὶ καταπαρκατίζοντες.
COR.

Τῶν ἀγελαίων] Τῶν εὐτελέων, τῶν φαύλων,
τῶν χυδαίων. IDEM.

Ταχέως πανταχοῦ γιγνομένων] Wolf.
verlit: et celeriter in quovis loco sunt.
Auger: et ad quasvis literarum partes cele-
riter transvolant. Ultra sit vera interpreta-

ε σπας, οὐδὲν μὲν παρ' αὐτῶν λέγοντες, τὰ δ' ἐκείνων βραβυ-
 δούντες καὶ τῶν πρότερον ἄλλοις τισὶν εἰρημέων τὰ χαριέ-
 στατα μνημονεύοντες· ἀποδεξαμένων δὲ τῶν περιστάτων
 τὴν διατριβὴν αὐτῶν ἕνα τὸν τολμηρότατον ¹ ἐπιχειρήσαι με
 διαβάλλειν, λέγονθ' ὡς ἐγὼ πάντων καταφρονῶ τῶν τοιού-
 237 των, καὶ τὰς τε φιλοσοφίας τὰς τῶν ἄλλων καὶ τὰς παι-
 δείας ἀπάσας ἀναιρῶ, καὶ φημι πάντας ληρεῖν πλὴν τοὺς
 μετεσχηκότας τῆς ἐμῆς διατριβῆς· τούτων δὲ ἤθδέντων ἀπ-
 ὄως τινὰς τῶν παρόντων διατεθῆναι πρὸς ἡμᾶς. ὡς μὲν οὖν
 ἐλυπήθη καὶ συνεταράχθη ἀκούσας ἀποδέξασθαι τινὰς
 τοὺς λόγους τούτους, ² οὐκ ἂν δυναίμην εἰπεῖν ἄμην γὰρ
 οὕτως ἐπιφανῆς εἶναι τοῖς ἀλαζονευομένοις πολεμῶν καὶ
 b περὶ ἐμαυτοῦ μετρίως διελεγμένος, μᾶλλον δὲ ταπεινῶς,
 ὥστε μὴδὲν ³ ἂν ποτε γενέσθαι πιστὸν τῶν λεγόντων ὡς
 ἐγὼ τοιαύταις ἀλαζονείαις ἐχρησάμην. ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἀλό-
 γως ἀδύραμην ἐν ἀρχῇ τῆς ἀτυχίας τὴν ⁴ παρακολουθούσαν
 μοι πάντα τὸν χρόνον ⁵ ἐν ⁶ τοῖς τοιούτοις· αὕτη γὰρ ἐστὶν
 αἰτία καὶ τῆς ψευδολογίας τῆς περὶ ἐμὲ γιγνομένης καὶ τῶν
 διαβολῶν καὶ τοῦ φθάνου καὶ τοῦ μὴ δύνασθαι με τυχεῖν
 c τῆς δόξης ἧς ἀξίός εἰμι, μὴδὲ τῆς ὁμολογουμένης, μὴδ' ἦν
 ἔχουσί τινες τῶν πεπλησιακότων ⁷ μοι καὶ πανταχῇ τεθεω-
 ρηκῶτων ἡμᾶς. ταῦτα μὲν οὖν οὐχ οἷόν τ' ἄλλως ἔχειν, ἀλλ'
 ἀνάγκη στέργειν τοῖς ἤδη συμβεβηκόσι.

Δ'. Πολλῶν δὲ μοι λόγων ἐφεστῶτων, ἀπορῶ πρότερον 237
⁸ ἀντικατηγορῶ τῶν εἰδισμένων αἰεὶ τι ψεύδεσθαι περὶ ἐμοῦ
⁹ καὶ λέγειν ¹⁰ ἀνεπιτήδειον τολμώντων. ἀλλ' εἰ φανείην
 d σπουδαίον, καὶ πολλοὺς λόγους ποιούμενος περὶ ἀνθρώπων
 οὓς οὐδεὶς ὑπέειλεφεν ἀξίους εἶναι λόγου, δικαίως ἂν μωρὸς

¹ ἐκείνων ἐπιχειρήσαι A. C. L.

² εἶναι ἡμῶς, οὐκ A. C. L.

³ ἂν om. A. C. L.

⁴ παρακολουθούσαν A. C. L.

⁵ διὰ A. om. L.

⁶ τοὺς τοιούτους A.

⁷ μοι A. C. L.

⁸ ἀντικατηγορῶν A. L.

⁹ γενέσθαι καὶ A. L.

¹⁰ ἀνεπιτήδειόν τι A. C. L.

tio, vix definiti potest. LANG. Ἄντι τῶν
 παραγορῶν καὶ σπαραχῶν ἐπισημαίνων.

Διατεθῆναι] E superioribus repete
 ἔλατό τις τῶν ἐπισημαίνων. IDEM.

Cor. Καὶ τῶν προτέρων κ. τ. λ.] et elegantissima
 quaeque, quae ab aliis ante nostra tempora
 dicta sunt, referentes. LANG.

Ἀποδέξασθαι τινὰς] Πιστεύσαι τινὰς.
 Cor.

Ἀποδείξαι μὲν δὲ κ. τ. λ.] quum disputa-
 tionem seu recitationem suavisimorum e

Cor. Καὶ περὶ ἑμαυτοῦ — ταπεινῶς] et de me
 ipso modice vel potius submisce loqui. LANG.

veteribus poetis locorum approbasset. IDEM.

Ἐν τοῖς τοιούτοις] Πράγμασι θαλαθῆ.
 Cor.

Φιλοσοφίας] orationes, seu artis rhetoricae
 cognitionem. IDEM.

Τῆς δόξης] Per dēxan non εἰλασαν, sed
 τὴν ὑπέλαψιν intelligo. WOLF. Recte opi-
 nionem de me. LANG.

εἶναι δοκοῖν. ἀλλὰ τούτους ὑπεριδὼν ¹ αἰτιολογῶμαι πρὸς τοὺς ἀδίκους μοι τῶν ἰδιωτῶν φθονοῦντας, καὶ πειρῶμαι διδάσκειν ² αὐτοὺς ὡς οὐ δικαίως οὐδὲ προσήκοντος περὶ ἐμοῦ ταύτην ἔχουσι τὴν γνώμην; καὶ τίς οὐκ ἂν καταγνοίη μου πολλὴν ἀνοικαν, εἰ τοὺς μηδὲν δι' ἕτερον δυσκόλως πρὸς με διακειμένους ἢ ³ διὰ τὸ δοκεῖν χαριέντως εἰρηκέναι περὶ τῶν, τούτους οἰηθεῖν ὁμοίως διαλεχθεῖς ὡσπερ πρότερον εἰ παύσειν ἐπὶ τοῖς λεγομένοις λυπουμένους, ἀλλ' οὐ μᾶλλον ἀλγήσειν; ἄλλως τε ⁴ καὶ φανῶ μηδὲ νῦν πῶς τηλικούτος ὢν ⁵ πεπαιυμένος παραληρῶν. ἀλλὰ μὲν οὐδ' ἐκεῖνο παρῆ οὐδεὶς ἂν μοι συμβουλευέσκειν, ἀμελήσαντι τούτων καὶ ⁶ μεταξὺ ⁷ καταβαλόντι περαίνειν τὸν λόγον, ὃν προσήρημαι βουλόμενος ἐπιδείξαι τὴν πόλιν ἡμῶν πλεσιόνων ἀγαθῶν αἰτίαν γεγενημένην τοῖς Ἕλλησιν ἢ τὴν Λακεδαιμονίῳν· εἰ γὰρ τοῦτο ἤδη ⁸ ποιοῖν μῆτε τέλος ἐπιθεῖς τοῖς γεγραμμένοις μῆτε συγκλείσας τὴν ἀρχὴν τῶν ἐρηθῆσθαι μελλόντων τῇ τελευτῇ τῶν ἤδη προσηρημένων, ὅμοιος ἂν εἶναι δόξαμι τοῖς εἰκῆ καὶ φορτικῶς καὶ χυδῆν ὅ τι ἂν ἐπέλθῃ λέγουσιν· καὶ φυλακτέον ἡμῖν ἐστί. κράτιστον οὖν ἐξ ἀπάντων τούτων, ⁹ περὶ ὧν τὸ τελευταῖόν με διέβαλλον ἀποφηνάμενον ἂν δοκεῖ μοι, τότε ἤδη λέγειν περὶ ὧν ἐξ ἀρχῆς ¹⁰ διενοήθην· οἶμαι γὰρ, ἦν ἐξενέγκω γραφῆς καὶ ποιήσω φανερόν ἦν ἔχω γνώμην περὶ τῆς παιδείας καὶ τῶν ποιητῶν, παύσειν αὐτοὺς ψευθεῖς πλάττοντας αἰτίας καὶ λέγοντας ὅ τι ἂν τύχῃσιν.

ἰ. ¹¹ Τῆς μὲν οὖν παιδείας τῆς ὑπὸ τῶν προγόνων καταλειφθεῖσθαι τοσαύτου ἀνὰ καταφρονεῖν, ὥστε καὶ τὴν ἐφ' ἡμῶν κατασταθεῖσαν ἐπαυῶ, λέγω δὲ τὴν τε γεωμετρίαν καὶ τὴν ἀστρολογίαν καὶ τοὺς διαλόγους τοὺς ἐριστικοὺς καλουμένους, οἷς οἱ μὲν νεώτεροι μᾶλλον χαιροῦσι τοῦ δέοντος, τῶν δὲ πρεσβυτέρων οὐδεὶς ἐστὶν ὅστις ἀνεκτοὺς αὐτοὺς εἶναι φήσειεν. ἀλλ' ὅμως ἐγὼ τοῖς ὠρμημένοις ἐπὶ ταῦτα ¹² παρακλιούμαι πονεῖν καὶ προσέχειν τὸν νοῦν ἀπ᾿ αὐτῶν, λέγων, ε

¹ ὡς φθονοῦντας, πειρῶμαι A. C. L. ² τοὺς ἄλλους A. C. L. ³ εἰς om. A. C. L. ἂν καὶ A. C. L. ⁴ καὶ A. C. L. ⁵ μεταξὺ om. A. C. L.

⁷ καταβαλόντι A. L. ⁸ ποιοῖν A. L. ⁹ περὶ - - - λέγων om. A. C. L.

¹⁰ διενοήθην εἰπέην A. C. L. ¹¹ τῆς μὲν - - - φήσειεν om. A. C. L.

¹² παρακλιούμαι μὴ ποτεῖν καὶ μὴ προσέχειν A. L.

ὡς εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο ¹ δύναται τὰ μαθήματα ταῦτα ποιεῖν ἀγαθόν, ἀλλ' οὖν ἀποτρέπει γε τοὺς νεωτέρους πολλῶν ἄλλων ἁμαρτημάτων. τοῖς μὲν οὖν τηλικούτοις οὐδέποτε ἂν εὐρεθῆναι νομίζω διατριβὰς ὑφελιμωτέρας ταύτων οὐδὲ ²³⁸ μαλλον προπαύσας· τοῖς δὲ πρεσβυτέροις καὶ τοῖς εἰς ἄνδρας δεδοκιμασμένοις αἰκέτι φημι τὰς μελέτας ταύτας ἀρμότειν. ὅρῳ γὰρ ἐνίους τῶν ἐπὶ τοῖς μαθήμασι τούτοις οὕτως ^d ἀπρηκρωμένον ὥστε καὶ τοὺς ἄλλους διδάσκειν, οὗτ' εὐκαιρῶς ταῖς ἐπιστήμασι αἷς ἔχουσι χρωμένους, ἐν τε ταῖς ἄλλαις πραγματείαις ταῖς περὶ τὸν βίον ἀφρονεστέρους ὄντας τῶν μαθητῶν· ὅκῳ γὰρ εἰπεῖν τῶν οἰκετῶν. τὴν αὐτὴν δὲ γνώμην ἔχω καὶ περὶ τῶν δημηγορεῖν δυναμένων καὶ τῶν περὶ τὴν γραφὴν τὴν τῶν λόγων εὐδοκιμούντων, ὅλως δὲ ³ περὶ ἀπάντων τῶν ⁴ περὶ τὰς τέχνας καὶ τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰς ^e δυνάμεις διαφερόντων. οἶδα γὰρ καὶ τούτων τοὺς πολλοὺς οὔτε τὰ περὶ σφᾶς αὐτοὺς καλῶς ⁴ διακηκότες οὗτ' ἐν ταῖς ἰδίαις συνουσίαις ἀνεκτοὺς ὄντας, τῆς τε δόξης τῆς τῶν συμπολιτευμένων ὀλιγωροῦντας, ἄλλων τε πολλῶν καὶ ²³⁹ μεγάλων ἁμαρτημάτων γέμοντας· ὥστ' οὐδὲ τούτους ἠγαῶμαι ⁵ μετέχειν τῆς ἕξεως περὶ ἧς ἐγὼ τυγχάνω διαλεγόμενος.

ια'. Τίνας οὖν ⁶ καλῶ πεπαιδευμένους, ἐπειδὴ τὰς τέχνας καὶ τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰς δυνάμεις ἀποδοκιμάζω; πρῶτον μὲν τοὺς καλῶς χρωμένους τοῖς πράγμασι τοῖς κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκάστην προσπίπτουσι, καὶ τὴν δόξαν ἐπιτυχῆ τῶν καιρῶν ἔχοντας καὶ δυναμένους ὡς ἐπὶ τὸ πάλυ στοχάζεσθαι τοῦ συμφέροντος· ἔπειτα τοὺς πρεπόντους καὶ ^b καίως ὁμιλοῦντας τοῖς αἰεὶ πλεσιάζουσι, καὶ τὰς μὲν τῶν

¹ δύναται A. C. L.

² περὶ τὰς τέχνας καὶ σμ. C. L. κατὰ A.

³ μετασχεῖν A. C. L.

⁴ καὶ περὶ A. C. L.

⁵ ἀπαύσαστας A. C. L.

⁶ ἔχω A. C. L.

Τοῖς μὲν οὖν τηλικούτοις] Τοῖς ταύτων ἔχουσι τὴν ἰλιμίαν. IDEM.

Τὰς μελέτας] Τῆς ἱστορικῆς αἰσθητικῆς, ut Wolf. explicat. LAMO.

Ἐπὶ τὰς μαθήμασι] istas disciplinas (de rebus futilibus disputandi et poemate aliorum recitandi) ita cognitas habentium. IDEM.

Οὗτ' ἐκαίως] quavis occasione et si maxime inopportuna. IDEM.

τῶν οἰκετῶν] τῶν δούλων, εἴ ποτε οὐ μεταίχον ἕως παιδείας. COR.

τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰς δυνάμεις] disciplinas et artes. LAMO.

τῆς τε δόξης] existimationis. IDEM. τῆς ἕξεως] τῆς ἐπιστήμας, τῆς μαθήσεως. COR.

τὴν δόξαν] τὴν περὶ τῶν πραγμάτων κρίσιν. IDEM.

ἄλλων ἀηδίας καὶ βαρύτητος εὐκόλως καὶ ῥαδίως φέροντας, σφᾶς δ' αὐτοὺς ὡς δυνατὸν ἐλαφροτάτους καὶ ματριωτάτους τοῖς συνοῦσι παρέχοντας· ἐτι ¹ τοὺς τῶν μὲν ἡδονῶν αἰεὶ κρατοῦντας, τῶν δὲ συμφορῶν μὴ λίαν ἠττωμένους, ἀλλ' ἀνδρωδῶς ἐν αὐταῖς διακειμένους καὶ τῆς φύσεως ἀξίως ἧς μετέχοντες τυγχάνομεν· τέταρτον, ὅπερ μέγιστον, τοὺς μὴ διαφθειρομένους ὑπὸ τῶν εὐπραγιῶν μηδ' ² ἐξισταμένους αὐτῶν μηδ' ὑπερφάνους γιγνομένους, ἀλλ' ἐμμένοντας τῇ τάξει ³ τῇ τῶν εὐφρονούντων, καὶ μὴ μᾶλλον χαίροντας τοῖς διὰ
239 τύχην ὑπάρξασιν ἀγαθοῖς ἢ τοῖς διὰ τὴν αὐτῶν φύσιν καὶ φρονήσιν ἐξ ἀρχῆς γιγνομένοις. τοὺς δὲ μὴ μόνον πρὸς ἐν τούτων ἀλλὰ ⁴ καὶ πρὸς ἅπαντα ταῦτα τὴν ἔξιν τῆς ψυχῆς εὐάρμοστον ἔχοντας, τούτους φημὶ καὶ φρονίμους εἶναι καὶ ⁵ τελείους ἀνδρας καὶ πάσας ἔχειν τὰς ἀρετάς. περὶ μὲν οὖν τῶν πεπαιδευμένων τυγχάνω ⁶ ταῦτα γινώσκων.

ββ. Περὶ δὲ τῆς Ὀμήρου καὶ ⁷ τῆς Ἡσιόδου καὶ τῆς τῶν ἄλλων ποιήσεως ἐπιθυμῶ μὲν εἰπεῖν — οἴμαι γὰρ ἂν παῦσαι τοὺς ἐν τῷ Λυκείῳ ῥαψωδοῦντας ⁸ τακείων καὶ ληροῦντας ⁹ περὶ αὐτῶν —, αἰσθάνομαι δ' ἐμαυτὸν ἐξωφερόμενον τῆς συμμετρίας τῆς συντεταγμένης τοῖς προομιόις. ἔστι δ' ἀνδρὸς νοῦν ἔχοντος μὴ τὴν εὐπορίαν ἀγαπᾶν, ¹⁰ ἣν ἔχη τις περὶ τῶν αὐτῶν πλείω τῶν ἄλλων εἰπεῖν, ἀλλὰ τὴν εὐκαιρίαν διαφυλάττειν ¹¹ ὑπὲρ ὧν ἂν αἰεὶ τυγχάνῃ διαλεγόμενος· ὅπερ ἐμοὶ ποιετέον ἐστί. περὶ μὲν οὖν τῶν ποιητῶν αὐδῆς ἐροῦμεν, ἣν μὴ με προαιτέλη τὸ γῆρας, ¹² ἢ περὶ σπουδαιοτέρων πραγμάτων ¹³ ἔχω τι λέγειν ἢ τούτων.

γγ. Περὶ δὲ τῶν τῆς πόλεως εὐεργεσιῶν τῶν εἰς τοὺς Ἕλληνας ἡδὴ ποιήσομαι τοὺς λόγους, οὐχ ὡς οὐ πλείους ἐπαίνους πεποιημένος περὶ αὐτῆς ἢ σύμπαντες οἱ περὶ τὴν

¹ δι τοῖς A. C. L.

² ἐξισταμένους A. L.

³ τῇ om. A. C. L.

⁴ καὶ om. A. C. L.

⁵ τελείους A. C. L.

⁶ ταῦτα γινώσκων τυγχάνω A. C. L.

⁷ τῆς Ἡσιόδου καὶ τῆς om. A. C. L.

⁸ τὰ ἱκίους A. C. L.

⁹ τὰ περὶ A. L. inclusit τὰ C.

¹⁰ ἢ Ἰχμ A. L.

¹¹ περὶ A. C. L.

¹² περὶ γὰρ A. C. L.

¹³ Ἰχμῶν λέγειν A. C. L.

Ἐλαφροτάτους] Προσότητος. Ημεροσάτ.
Ἐξισταμένους αὐτῶν] delirantes.
Γινώσκων] Ἄμωσων γράφειν, γινώσκων.
Cob.

Τὴν εὐκαιρίαν διαφυλάττει] modum optare. LANG.

Ἡ σύμπαντες] Cf. Paneg. §. 4.

ποιήσιν καὶ ταῦς λόγους ὄντες οὐ μὴν ὁμοίως καὶ νῦν. τότε μὲν γὰρ ἐν ¹λόγοις ²[τοῖς] περὶ ἐτέρων πραγμάτων ἐμμενόμεν αὐτῆς, νῦν δὲ περὶ ταύτης τὴν ὑπόδεισιν ποιησάμενος. οὐκ ἀγνοῶ δ' ἡλικίως ὡν ὅσον ἔργον ἐνίσταμαι τὸ μέγεθος, **b** ἀλλ' ἀκριβῶς εἰδώς καὶ πολλακις εἰρηκώς ὅτι τὰ μὲν μικρὰ τῶν πραγμάτων ῥάδιον τοῖς λόγοις αὐξῆσαι, τοῖς δ' ὑπερβάλλουσι τῶν ἔργων καὶ τῷ μεγέθει καὶ τῷ κάλλει χαλεπὸν ἐξισῶσαι τοὺς ἐπαίνους. ἀλλ' ³ὅμως οὐδὲν μᾶλλον ἀποστατέον αὐτῶν ⁴ἐστίν, ἀλλ' ἐπιτελεστέον, ἦν περ ἔτι ζῆν δυναθῶμεν, ἄλλως τε καὶ πολλῶν ⁵μη παροξυνόντων γράφειν αὐτὸν, πρῶτον μὲν τῶν εἰδισμένων ἀσελγῶς κατηγορεῖν τῆς πόλεως ἡμεῶν, ἔπειτα τῶν χαριέντως μὲν ⁶ἀπειροτέρως δὲ καὶ καταδεστέως ἐπαινοῦντων αὐτὴν, ἔτι δὲ τῶν ἐτέρων μᾶλλον ⁷εὐλογεῖν τολμώντων. οὐκ ἀνδρωπῶνως ἀλλ' αὐτως ὥστε πολλοὺς ἀντιτάττεσθαι πρὸς αὐτοὺς, πάντων **240** δὲ μάλιστα τῆς ἡλικίας τῆς παρούσης, ἢ τοὺς ἄλλους πέφυκεν ἀποτρέπειν· ἐλπίζω γὰρ, ἦν μὲν κατορθώσω, μείζω λήψεσθαι δόξαν τῆς ὑπαρχούσης, ἦν δὲ εὐδαιμόνιον τύχῃ διαλεχθεῖς, πολλῆς συγγνώμης τεύξεσθαι παρὰ τῶν ἀκούοντων.

d ἰδ'. Ἄ μὲν οὖν ἠβουλήθη καὶ περὶ ἐμαυτοῦ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ὥσπερ χορὸς πρὸ τοῦ ἀγῶνος προαναβαλέσθαι, τοιαῦτά ἐστιν. ἠγεῦμαι δὲ χρῆναι τοὺς βουλομένους ἐγκωμιασάσαι τινὰ τῶν πόλεων ἀκριβῶς καὶ δικαίως μὴ μόνον περὶ αὐτῆς ⁸ποιῆσθαι τοὺς λόγους ⁹ἢς προσηρημένοι τυγ-

¹ τοῖς λόγοις A. C. L.

² [τοῖς] om. A. L.

³ ὅμως om. A. C. L.

⁴ ἐστίν αὐτῶν A. C. L.

⁵ μη om. A. C. L.

⁶ ἀπειροτέρως A. C. L.

⁷ εὐλογεῖν A. C. L.

⁸ ποιῆσθαι περὶ αὐτῆς A. C. L.

⁹ περὶ ἢς A.

Ὅμοιος καὶ τῷ Ἰσοκράτους ἔστιν ἡν.

i. e. Athenienses insectentur et se ad suos tueantur. WOLF. Ἐπίσημον γέγραυτο μᾶλλον. praeterea eorum qui audent laudare (civitatem Atheniensem) magis quam alios civitates. AUGUST. LANG. Ὁ οὖτος Παναθηναίων μὲν πρῶτον μὲν τῶν κατορθόντων, ἔπειτα τῶν ἰσακούοντων, ἔπειτα δὲ καὶ καταδεστέως ἐπαινοῦντων. Ἐτι δὲ μᾶλλον τῶν ἐπιτέρων ἰσακτιῶν, ταυτίσθαι τῶν οἰκ ἀβροτέρως ἰσακούοντων, κίετος δὲ μάλιστα π. τ. λ.

COB. Τίτι In Panegy. nempe. LANG. Πανωσάμενος] Hic vellem legi et distingi: ἀποστατέον οἰκ ἀγῶν δὲ ἴλια. ΑΥΘΕΝ.

Ἐνίσταμαι] Ἀναδύχμαι, ἐπιχερᾶ. COB. Χαριέντως] Wolf. recte explicat: σύντοκός μᾶλλον ἢ περιτόκος. LANG.

Ἐπι δὲ τῶν ἐπιτέρων μᾶλλον] praeterea propter eos qui nostram civitatem plus aliis (i. e. plus quam alii, vel plus quam alios) predicare audent, idque faciunt non humanitatis (i. e. vel divinis laudibus eam celebrant, vel cum depressione et insectatione aliorum), sed sic ut multi se eis opponant.

Ὡσπερ χίρις π. π. ἄρ. ἀναβαλέσθαι] tanquam certis musicorum, antiphonam in certaminibus non ludis censuram incipient. WOLF.

χάουσιν, ἀλλ' ὡςπερ τὴν πορφύραν καὶ τὸν χρυσοῦν θεω-
ροῦμεν καὶ δοκιμαζόμεν ἕτερα παραδεικνύοντες τῶν καὶ τὴν
ὄψιν ὁμοίαν ἔχοντων καὶ τῆς τιμῆς τῆς αὐτῆς ἀξιοῦμεν,
οὕτω καὶ ταῖς πόλεσι παριστάναι, μὴ ταῖς μικραῖς ταῖς
μεγάλαις, μηδὲ ¹ ταῖς πάντα τὸν χρόνον ὑφ' ἑτέρας ² αἰσας
ταῖς ³ [πάντα τὸν χρόνον] ἀρχεῖν ⁴ ἐιδισμέναις, μηδὲ ταῖς ²⁴¹
σώζεσθαι δεομέναις πρὸς τὰς σώζειν δυναμένας, ἀλλὰ τὰς
πέραπληθίαν καὶ τὴν δύναμιν ἐχούσας καὶ περὶ τὰς αὐτὰς
πράξεις γεγενημένας καὶ ταῖς ἐξουσίαις ὁμοίαις κεχη-
μένας· οὕτω γὰρ αἱ μάλιστα τῆς ἀληθείας τύχουσι. ἢ ὅτι
τις ἡμᾶς τὸν τρόπον τοῦτον σκοπῆται καὶ ⁵ παραβάλλει μὴ
πρὸς τὴν τυχεύουσαν πόλιν ἀλλὰ πρὸς τὴν Σπαρτιατικῶν, ἢ
οἱ μὲν πολλοὶ μετρίως ἐπαινοῦσιν, ἔτιοι δὲ τινες ὡςπερ τῶν ⁶
ἡμετέων ἐπεὶ πεπολιτευμένων μένουσται περὶ αὐτῶν, φασί-
σόμεθα καὶ τῇ δυναμει καὶ ταῖς πράξεσι καὶ ταῖς ⁶ εὐφρα-
σίαις ταῖς περὶ τοὺς Ἕλληνας πλεον ἀπολελοιπότες αὐτοῦ
ἢ ⁷ κείνοι τοὺς ἄλλους.

16. Τοὺς μὲν οὖν παλαιούς ἀγῶνας τοὺς ὑπὲρ τῶν Ἑλ-
λήνων ⁸ γεγενημένους ὕστερον ἐροῦμεν, κῦν δὲ ποιησομαι περὶ
ἐκείνων τοὺς λόγους ἀρξάμενος, ἐπειδὴ ⁹ κατέσχον τὰς
πόλεις τὰς ¹⁰ Ἀχαιῶνας ¹¹ καὶ πρὸς Ἀργείους καὶ ¹² Μεσση-
νίας διεῖλοντο τὴν χώραν· ἐντεῦθεν γὰρ προσέκει δια-
λέγεσθαι περὶ αὐτῶν. οἱ μὲν τοίνυν ἡμέτεροι πρόγονοι φασί-
σονται τὴν τε πρὸς τοὺς Ἕλληνας ὁμόνοικον καὶ τὴν πρὸς
²⁴¹ τοὺς βαρβάρους ἐχθραν, ἣν παρέλαβον ἐκ τῶν Τρωϊκῶν,
διαφυλάττοντες καὶ μένοντες ἐν τοῖς αὐτοῖς.

15. Καὶ πρῶτον μὲν τὰς Κυκλάδας νήσους, περὶ αἷς ἐγέ-
νοντο πολλαὶ πραγματεῖαι κατὰ τὴν Μίνω τοῦ Κρητὸς δυ-
νοστίαν, ταύτας τὸ τελευταῖον ὑπὸ Καρῶν κατεχομένης,
ἐκβαλόντες ἐκείνους σὺν ἐξιδιώσασθαι τὰς χώρας ἐτόλμη-
d

¹ ταῖς A. L.⁴ εἰδομένης A. L.⁷ ἐκείνων A. C. L.¹⁰ Ἀχαιῶνας A. C. L.² αἰσας τὰς A. L.⁵ παραβάλλει A. C. L.⁸ γεγενημένων A. C. L.¹¹ καὶ om. C.³ ἕτερας om. A. C. L.⁶ εὐφρασίας A. C. L.⁹ κατεσχόντες C.¹² Μεσσηνίας A. L.

Σπουδήται] ἴσως σπουή τε. Cor.

περὶ ἐκείνῃ] Se. τῶν Σπαρτιατικῶν. Sed, quia praecedit ἐκείνῃ, i. e. ἐν τῇ Στάσει ἐπισημασμένης, κατὰ τὴν αὐτῆς. Wolff.

Ἀπολελοιπότες] Νηπιονότες. Harpocrat.

Καίτοι] I. e. Laodamonit. LANG.

Παλαιῶν ἀγῶνας] Scil. ἡμῶν, Atheniensium.

ἐκείνῃ. IDEM.

περὶ ἐκείνῃ] de Laodamonit, nisi ut ἀγῶνας τοῦτο. Ad praeteritum intelligendum est ἀπολελοιπότες. IDEM.

Ἀπολελοιπότες] proprias αἰεὶ fuerunt totas. IDEM.

σαν, ἀλλὰ τοὺς μάλιστα βίου τῶν Ἑλλήνων δοσμένους κα-
 τήκισαν εἰς αὐτάς· καὶ μετὰ ταῦτα πολλὰς πόλεις ἐφ'
 ἰκαστέρας τῶν ἡπείρων καὶ μεγάλας ἐκτίσαν, καὶ πύς μὲν
 βαρβάρους ² ἀνίστειλαν ἀπὸ τῆς θαλάττης, τοὺς δ' Ἑλλη-
 νας εἰδαῖξαν ὅτι τρόπον διακούντες τὰς αὐτῶν πατριδας καὶ
 πρὸς οὓς πολεμοῦντες μεγάλην ³ ἐν τῇ Ἑλλάδι ποιήσκειαν.
 c Λακεδαιμόνιοι δὲ περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον τοσαῦτον ἀπέσχον
 τοῦ φράττειν τι τῶν αὐτῶν τοῖς ἡμετέροις καὶ τοῦ τοῖς
 μὲν βαρβάροις πολεμῶν τοὺς δ' Ἕλληνας εὐεργετῆν, ὡστ'
 οὐδ' ἠσυχίαν ἄγειν ἠθέλησαν, ἀλλ' ἔχοντες πόλιν ἄλλο-
 242 τείων καὶ χώραν οὐ μόνον ἰκανὴν, ἀλλ' ὅσην αὐδαμία πάλαι
 τῶν Ἑλλήνων, οὐκ ἴσπερζαν ἐπὶ τούτοις, ἀλλὰ μαδόντες
 ἐξ αὐτῶν τῶν συμβεβηκότων κατὰ μὲν τοὺς νόμους τὰς τε
 πόλεις καὶ τὰς χώρας ταύτων εἶναι δεκαῖσας τῶν ὀρθῶς καὶ
 νομίμως κτησαμένων, κατὰ δὲ τὴν ἀληθειαν τούτων γιγασ-
 μένας τῶν τε περὶ τὸν πόλεμον ⁴ μάλιστα ἀσκειντων καὶ
 γικῶν ἐν ταῖς μάχαις ⁵ τοὺς πολεμίους δυναμένων, ταῦτα
 b διανοηθέντες, ἀμαλήσαντες γαστριῶν καὶ τεχνῶν καὶ τῶν
 ἄλλων ἐπιόντων, οὐδὲν ἐπαύοντε κατὰ μίαν ἐκάστην τῶν
 πόλεων τῶν ἐν Πελοποννήσῳ παλιόροκούντες καὶ κακῶς ποι-
 οῦντες. ⁶ ἕως ἀπάσας κατεστρέψαντο πλην τῆς Ἀργείων.
 συνέβαινον αὖν ἐξ ἧν μὲν ἡμεῖς ἐφράττομεν, αὐξάνεσθαι
⁷ τε τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Εὐρώπην κρεῖττον γίγνεσθαι τῆς
 Ἀσίας, καὶ πρὸς τούτοις τῶν μὲν Ἑλλήνων τοὺς ἀποροῦν-
 τας πόλεις λαμβάνειν καὶ χώρας, τῶν δὲ βαρβάρων τοὺς
 c εἰθισμένους ὑβρίζειν ἐκπίπτειν ⁸ ἐκ τῆς αὐτῶν καὶ φρονεῖν
 ἕλαττων ἢ πρότερον· ἐξ ἧν δὲ Σπαρτιαῖται, τὴν ἐκείνων
 μένην μεγάλην γίγνεσθαι, καὶ πρῶτον μὲν τῶν ἐν Πελο-
 πονήσῳ πόλεων ἀρχεῖν, ταῖς ⁹ δ' ἄλλαις φοβερὴν εἶναι καὶ 242

¹ ἰκαστέρα τῆς ἡπείρου A. C. L.

² ἀνίστειλαν A. C. L.

³ ἐν om. A. C. L.

⁴ μάλιστα A. C. L.

⁵ τοὺς πολεμίους ἐν ταῖς μάχαις A. C. L.

⁶ καὶ καταστρέψαντες A. L. καὶ καταστρέφοντες C.

⁷ τι om. A. C. L.

⁸ ἐν om. A. C. L.

⁹ ἄλλαις φασεῖν A. L.

ἦσαν ἄλλοθεν] Erant enim primitus propria experientia edocti, siquidem ipsi
 Doros, quorum quidem duces Heraclides armorum τι sua aliis eripuerant. IDEM.
 Laedaeonem, Messenen et Argon jure Πλὴν τῆς Ἀργείων] Messene enim a La-
 eodaeonibus, non item. Vid. Arclid. sedaeonibus quoque captam. Vid. Arclid.
 §. 6. Idem. §. 7. IDEM.

Ἐξ ἧν δὲ Σπαρτιαῖται] Sabandi Isραητων.
 Ἐξ ἧν τῶν συμβεβηκότων, i. e. AUGER.

πολλῆς θεραπείας τυγχάνειν παρ' αὐτῶν. ἐπαθεῖν μὲν αὖν δίκαιόν ἐστι τὴν τοῖς ἄλλοις πολλῶν ἀγαθῶν αἰτίαν¹ γεγενημένην, δευτὴν δὲ νομίζειν τὴν αὐτῇ τὰ συμφέροτα διαπραττομένην, καὶ φίλους μὲν ποιεῖσθαι τοὺς ὁμοίως αὐτοῖς τε καὶ τοῖς ἄλλοις χρωμένους, φοβεῖσθαι δὲ καὶ δαδιδίαι τοὺς πρὸς σφᾶς μὲν αὐτοὺς ὡς δυνατὸν αἰκειότατα διακειμένους, πρὸς δὲ τοὺς ἄλλους ἀλλοτρίως καὶ πολυπικρῶς τὴν αὐτῶν διοικούντας. τὴν μὲν αὖν ἀρχὴν ἑκατέρω² τοῦν πολέων τοιαύτην ἐποιήσατο.

ἰδ'. Χρόνῳ δ' ὕστερον γενομένου τοῦ Περσικοῦ πολέμου, καὶ Ξέρξου τοῦ τότε βασιλεύοντος τρηπείς μὲν συναγαγόντος³ τριακοσίας καὶ χιλίας, τῆς δὲ πεζῆς στρατιᾶς πεντακοσίας⁴ μὲν μυριάδας τῶν⁵ ἀπάντων, ἑβδομήκοντα δὲ τῶν μαχίμων, τηλικαύτῃ⁶ δὲ δυνάμει στρατεύσας ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας, Σπαρτιᾶται μὲν ἀρχόντες Πελοποννησίου εἰς τὴν ναυμαχίαν τὴν κοήσασαν ῥοπήν ἀπαυτος τοῦ πολέμου δέκα μόνον συνεβάλετο τρηπείς, οἱ δὲ πατέρες⁷ ἡμῶν ἀνάστατοι γενομένοι καὶ τὴν πάλιν ἐκλεισπότες διὰ τὸ μὴ τετειχίσθαι κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον⁸ πλείους καὶ παρῆσχοντο καὶ μείζω δυνάμιν ἐχούσας ἢ σύμπαυτες οἱ⁹ συγκινδυνεύσαντες καὶ στρατηγὸν οἱ μὲν Εὐρυβιάδην, ὃς εὖ τέλος ἐπέθηκεν οἷς διενόηθη πράττειν οὐδὲν αὖ¹⁰ ἐκώλυεν ἀπολωλέναι τοὺς Ἕλληνας, οἱ δ' ἡμέτεροι Θέμιστοκλέα τὸν ὁμολογουμένως ἀπασιν αἰτίον εἶναι δοξάσαντα καὶ τοῦ τὴν ναυμαχίαν γενέσθαι κατὰ τρόπον καὶ τῶν ἄλλων¹¹ ἀπάντων τῶν ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ κατορθωθέντων. τεκμήριον δὲ μέγιστον ἀφελομένοι γὰρ Λακεδαιμονίους τὴν ἡγεμονίαν οἱ συγκινδυνεύσαντες τοῖς ἡμέτεροις παρέδοσαν. καίτοι τίνας αὖν τις κριταῖς ἰκανωτέρους ποιήσαιο καὶ πιστοτέρους τῶν τότε πραχθέντων, ἢ τοὺς ἐν αὐτοῖς τοῖς¹¹ ἀγῶσι παραγενομένους; τίνα δ' αὖν τις εὐεργεσίαν εἰπεῖν

¹ γεγενήσιν A. C. L.² τῶν πολέων ἑκατέρω A. C. L.³ διακοσίας A. C. L.⁴ μὲν om. A. C. L.⁵ πάντων A. C. L.⁶ δὲ inclusit C.⁷ πατέρων A.⁸ παρῆσχον A. C. L.⁹ συνδυνεύσαντες A. L.¹⁰ ἐκώλυεν A. C. L.¹¹ κριταῖς A. C. L.

Προσθεῖν] Repete δίκαιόν ἐστι, aut subaudi δίκ. LANG.

Χρόνῳ δ' ὕστερον κ. τ. λ.] Of. PAROEG. §. κ'. sq.

Ἀνάστατοι γέγονον] exstiterat facti. LANG.

Ἀφελομένοι γὰρ Λακεδ.] Διὰ τὸν Περσικόν πολεμὸν καὶ ἐπὶ τὸν πολεμὸν. WOLT.

c ἔχοι ταύτης μίξω. τῆς ἀπασαν τῆς Ἑλλάδος σῶσαι δύνη-
 θείης;

η'. Μετὰ ταῦτα τοῖσιν συνέβη κυρίας ἑκατέραν γενέ-
 σθαι τῆς ἀρχῆς τῆς κατὰ θάλατταν, ἣν ὀπότεροι ἀν. κατὰ
 σχωσιν, ὑπηκόους ἔχουσι τὰς πλείστας τῶν πόλεων. ὅλας 243
 μὲν οὖν εὐδαιτέρων ἑκαστῶν πολλά γὰρ εἰν τις αὐταῖς ἐπιτι-
 μέσειεν· εἰ μὴν ἀλλὰ καὶ περὶ τῆν ἐπιμέλειαν ταύτην οὐκ
 ἔλαττον αὐτῶν διηγήκαμεν ἢ περὶ τὰς πράξεις τὰς ὀλίγας
 d πρότεροι εἰρημέναις. οἱ μὲν γὰρ ἡμέτεροι κατέρας ἐπειδὴ
 ταῖς συμμαχοῦς ποιῆσθαι πολιτείαν¹ ταύτην, ἥπερ αὐτοὶ
 δευτέρου ἀγαπῶντες· ὃ σημαῖον ἔστιν εὐνοίας καὶ φιλίας,
 ὅταν τινὲς παραινῶσι τοῖς ἄλλοις χρῆσθαι τούτοις, ἄπερ εἰς
 σφίσιν αὐταῖς συμφέρειν ὑπολάβωσιν. Λακεδαιμόνιοι δὲ κατέ-
 στησαν οὐδ' ὁμοίαν τῇ παρ' αὐτοῖς οὔτε ταῖς ἄλλοθι παρ'
 2 γηγενήμεναις, ἀλλὰ δέκα μόνους ἀνδρας.³ κυρίους ἑκάστης
 e⁴ τῆς πόλεως ἐποίησαν, ἃν ἐπιχωρήσας ἀν. τις κατηγορεῖν
 τρεῖς ἢ τέτταρας ἡμέρας συνεχῶς αὐδὲν ἀν μέρος εἰρημεῖαι
 δοξείη· τῶν κλεινῶν ἡμαρτηρέων. καδ' ἑκάστον μὲν εἰν διε-
 ξίοναι περὶ τῶν τοιούτων καὶ τοσούτων τὸ πλῆθος ἀνόητόν
 244 ἔστιν· ὀλίγα δὲ⁵ καδ' ἀπάντων εἰπεῖν, ἃ ταῖς ἀκούσασιν
 ὀργὴν ἀξίαν.⁶ ἐμποιήσειεν ἀν τῶν πεπραγμένων, νεώτερος
 μὲν ἀν ἴσως⁷ ἀν ἐξέυρον, νῦν δ' οὐδὲν⁸ ἐπέρχεται μοι τρι-
 οῦτον, ἀλλ'⁹ ἄπερ ἀπασιν, ὅτι τοσούτον ἐκεῖνοι διήνεγκαν
 αἰνομία καὶ πλεονεξία τῶν προγεγενημένων, ὡστ' εὐ μόκον
 αὐτοὺς ἀπώλεσαν καὶ τοὺς φίλους καὶ τὰς πατρίδας τὰς
 αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ Λακεδαιμονίους πρὸς τοὺς συμμαχοῦς
 b¹⁰ διαβαλόντες εἰς τοιαύτας καὶ τοσαύτας συμφοράς¹¹ εἰσέ-
 βαλον, ὅσας οὐδεὶς πάποτε αὐταῖς γενήσεσθαι προσ-
 εδάκησε.

ιβ'. Μάλιστα μὲν οὖν ἐντεῦθεν ἀν. τις δύνηθαι κατιδεῖν
 ὅσω μετριώτερον καὶ πρῶτερον ἡμεῖς τῶν πραγμάτων ἴπε-

¹ πολιτείας A. C. L. ² γενομένης A. C. L. ³ κυρίας om. A.
⁴ τῆς om. A. C. L. ⁵ κατὰ πάντων A. C. L. ⁶ ἐμποιήσουσι τῶν A. C. L.
⁷ ἀν om. A. L. ⁸ ἐπέρχεται A. L.
⁹ παρὰ πάντων ἡμαρτηρέων A. L. ἑσπερὶς Ἰσραὴλ C.
¹⁰ ἰβήλων A. C. L.

Ἐκατέρων] αὐτοῖσιν, i. e. et Lacedaem. Τῶν προγεγενημένων] I. e. triginta tyran-
 moniarum civitatem, non uno, sed diverso
 tempore. LANG. norum, qui decemviro tempore ante-
 verunt. Vid. Harporat. in voc. ἡμα.

Ἐκείνη] I. e. δέκα ἄλλοις. IDEM. IDEM.

μελήθημεν, δεύτερον δ' ἐπὶ τοῦ ρηθῆσεσθαι μάλ्लοιτος· Σπαρ-
 τιάται μὲν γὰρ ἔτη δέκα μόλις ἐπεστάτησαν αὐτῶν, ἡμεῖς
 δὲ πέντε καὶ ἐξήκοντα συνεχῶς κατέσχομεν τὴν ἀρχήν. καί-
 τοι πάντες ἴσασι τὰς πόλεις τὰς ὑφ' ἑτέροις γηγορημένας, ^c
 ὅτι πλείστον χρόνον ταῦτοις παραμένουσιν ὑφ' ἃν ἂν ἐλά-
 χιστα κακὰ πάσχουσαι τυγχάνωσιν. ἐκ τούτων τοῖσιν
 ἀμφοτέρω μισηθεῖσαι κατέστησαν εἰς πόλεμον καὶ ταρα-
 244 χῆν, ἐν ᾗ τὴν μὲν ἡμετέραν εὖροι τις ἀπ' αἰσάκτων αὐτῇ
 καὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν βαρβάρων ἐπιδημίων, ἔτη δέκα
 ταῦτοις ἀντισχεῖν δυνήθεισαν, Λακεδαιμονίαις δὲ κρατού-
 ντας ¹ ἔτι κατὰ γῆν, πρὸς Θηβαίους μόνους πολεμήσαντας ^d
 καὶ μίαν μάχην ἤττηθῆντας, ἀπῶντων ἀποστραφῆντας ἂν
 εἶχον, καὶ παραπλησίαις ἀτυχίαις χρησαμένους καὶ συμ-
 φοραῖς αἰσπερ ἡμεῖς, καὶ πρὸς ταῦτοις τὴν μὲν ἡμετέραν πόλιν
² [ἂν] ἐλάττωσιν ἔτεσιν ἀναλαβούσαν αὐτὴν ἢ κατεπολε-
 μήδη, Σπαρτιάτας δὲ μετὰ τὴν ἤτταν μὲν ³ ἂν πολλο-
 πλάσιμ χρόνῳ δυνήθωντας καταστῆσαι σφᾶς αὐτοὺς εἰς
 τὴν ³ αὐτὴν ἔξιν ἐξ ἧσπερ ἐξέπεσαν, ἀλλ' ὁμοίως ἔτι καὶ κῦν ^c
 εἶχοντας.

κ'. Τὰ τοῖσιν πρὸς τοὺς βαρβάρους ὡς ἐκάτεροι προσφύ-
 χθημεν, δηλωτέον ἔτι γὰρ τοῦτο λοιπὸν ἴσθιν. ἐπὶ μὲν γὰρ
 τῆς ἡμετέρας δυναστείας οὐκ ἔξῃν αὐτοῖς οὔτ' ἐκτὸς Ἄλφειας
⁴ περὶ στρατοπέδῳ καταβαίνειν οὔτε μακροῖς πλοῖσις ἐπὶ
⁵ ταύτῃ πλεῖν Φασήλιδος· ἐπὶ δὲ τῆς Λακεδαιμονίᾳ οὐ μόνον ²⁴⁵
 τοῦ πορεύεσθαι καὶ πλεῖν ⁶ ὅποι βουληθεῖν ἐξουσίαν ἔλα-
 βον, ἀλλὰ καὶ δεσπόται πολλῶν Ἑλληνίδων πόλεων κατέ-
 στησαν.

κα'. Τὴν δὲ καὶ τὰς συνθήκας τὰς πρὸς βασιλέα γεν-
 ναιοτέρας καὶ μεγαλοφρονετέρας ποιησαμένην, καὶ τῶν
 πλείστων καὶ μεγίστων τοῖς μὲν βαρβάρους κακῶν τὰς δ'

¹ ἔτι, κατὰ γῆν A. C. L.
⁴ ποταμοῦ περὶ καταβαίνειν A. C. L.

² [ἂν] om. A. L.
⁶ τῶν A. C. L.

³ αὐτῶν A. C. L.
⁵ ἂν A. L. ἔνι C.

"Ἐν ἄλλῃ μόλις] Scil. a clade in Helles-
 ponto ad victoriam apud Caicum. Cf. Paus. §. λγ.

Αἰτῶν] Np. στρατῶν. AUGER.

Κατέσχομεν] Malim κατέσχομεν. WOLF.

ἂν τούτων] Scil. καλῶν. AUGER. Ali-

μίαν μάχην] Vid. or. ad Philip. §. δ'.
 IDEM.

"Ἐξιν ἐξ ἑσπερ] Perizon. ad Helian. V.
 H. v. 9. se restituisse in fortunam qua cui-

desunt. IDEM.

κατέστησαν]

Conf. Paus. §. λδ.

rebus, i. e. imperii administratione. SALVO. LANG.

Ἐλληνικὰ ἀγαθῶν αἰτίαν γεγενημένην, ἔτι δὲ τῆς Ἰ¹ Ἀσίας
 b τὴν παραλίαν καὶ πολλὴν ἄλλην χώραν² τοὺς μὲν πολε-
 μάτους ἀφελομένην τὰς δὲ συμμάχοις κτησαμένην, καὶ τοὺς
 μὲν ἡβρίζοντας τοὺς δ' ἀπορῶντας παύσασθαι, πρὸς δὲ
 τοῦτοις ὑπὲρ αὐτῆς τε πολεμήσασθαι ἄμεινον τῆς εὐδοκί-
 μούσης περὶ τὰ τοιαῦτα καὶ τὰς συμφερέας δῶντων διαλυ-
 σαιμένην τῶν αὐτῶν τούτων, πῶς αἰ δίκαιόν ἐστιν ἐπαρτεῖν
 καὶ τιμῶν μάλιστα ἢ σὴν ἐν ἅπασιν ταῦτοις ἀπολελειμμένην;
 c περὶ μὲν οὖν τῶν πραχθέντων παρ' ἄλληλα καὶ τῶν κινδύ-
 νων³ τῶν ἄμα καὶ πρὸς τοὺς αὐτοὺς γενομένων ἐν τῇ παρ-
 ὄντι ταῦτ' εἶχον εἰπεῖν.

κβ'. Οἴμαι δὲ τοὺς ἀηδῶς ἀκούοντας τῶσ' λόγων τούτων
 τοὺς μὲν εἰρημένους οὐδὲν⁴ ἀντερεῖν ὡς οὐκ ἀληθέσιν εἶπαι, 245
 οὐδ' αὖ πράξεις ἑτέρας ἔξω εἰπεῖν περὶ ἃς Λακεδαιμόνιοι
 ἔγονομαι πολλῶν ἀγαθῶν αἰτίοι τοῖς Ἕλλησι κατέστη-
 σαν, κατηγορεῖν δὲ τῆς πόλεως ἡμῶν⁵ ἐπιχειρήσειν, ὅπερ
 d αἰεὶ ποιεῖν εἴδασι, καὶ διεξίναί τας δυσχεριστάτας τῶν
 πράξεων τῶν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς κατὰ θάλατταν γεγενη-
 μένων, καὶ τὰς τε δίκαια καὶ τὰς κρίσεις τὰς ἐνθάδε γιγνο-
 μένας τοῖς συμμάχοις καὶ τὴν τῶν φέρων εἰσπράξιν⁶ δια-
 βαλεῖν, καὶ μάλιστα⁷ διατρέψαι περὶ τὰ Μηλιασὶν πάθη
 καὶ Σικιωνίαι⁸ καὶ Τορωναίαν,⁹ ἰορμένους τὰς κατηγο-
 ρίας ταύτας¹⁰ καταρυσπανεῖν τὰς τῆς πόλεως εὐεργεσίας
 τὰς ὀλίγας πρότερον εἰρημένας.

κγ'. Ἐγὼ δὲ πρὸς ἅπαντα μὲν τὰ δίκαιως ἐν ῥηθέντα
 e κατὰ τῆς πόλεως οὐδ' ἂν δυναμένην ἀντεπειπὼν οὐτ' ἐν ἐπιχει-
 ρήσομαι ταῦτο πρῶτον· καὶ γὰρ ἂν αἰσχυνοίμην, ὅπερ εἶπον
 ἤδη καὶ πρότερον, εἰ τῶν ἄλλων μηδὲ τοὺς θεοὺς καταμαρ-

¹ μὲν Ἀσίας A. L.

² τοὺς μὲν πολέμας A. L.

³ τῶν οἰμ. A. C. L.

⁴ ἄφρονα A. C. L.

⁵ ἐν ἰσορροπῇ ἄ. L.

⁶ γοργήματα A. L.

⁷ ἐπιχειρήσειν A. L. ἐπιχειρήσομεν C.

⁸ διαβαλεῖσι A. C. L.

⁹ διατρέψουσι A. C. L.

¹⁰ καὶ Τορωναίαν οἰμ. A. C. L.

¹¹ οἴματα A. C. L.

¹² καταρυσπανεῖν A. C. L.

Περὶ τὰ τοιαῦτα] que ad rem militarem pertinent. IDEM.

Ἐνθάδε γιγνομένης] F. ἐνθάδε γιγνομένης. WOLF.

Τῶν αὐτῶν τούτων] quædam Lacedæmonios. IDEM.

Σικιωνίαν] Cf. Thucyd. p. 3. et 32. et Paneg. §. κβ'.

Περὶ μὲν οὖν τῶν πραχθ. κατ' ἄλληλα] τὰ ἔξω ταῦτα ἢ τῷ παρὸντι ἔχουσι εἰπεῖν περὶ τῶν πραχθέντων ἐπιστάτας (τυπώσαντι, ἡραὶ τε καὶ Λακεδαιμονίους τιθέντες καὶ ἔξωτάζοντας αὐτὰ) κατ' ἄλληλα κ. τ. λ. COR.

Καταρυσπανεῖν] Καταμολύσαι καὶ καθυβρίζαι. COR.

Ὅπως εἶπον ἔδη καὶ πρότ.] Np. in Epistola ad Philipp. secunda. LENO.

τῆτους εἶναι νομιζόντων ἐγὼ γλιχοίμην καὶ πειρώμην πεί-
 θεω ὡς περὶ οὐδὲν πρόποτε τὸ κοινὸν ἡμῶν πεπλημμέληκεν·
 οὐ μὴν ἀλλ' ἐκεῖνό γ' οἶομαι ποιήσειν, τὴν τε πόλιν τὴν 246
 Σπαρτιατῶν ἐπιδείξειν περὶ τὰς πράξεις τὰς προειρημένας
 πολὺ πικροτέρας καὶ χαλεπωτέρας τῆς ἡμετέρας γεγενημέ-
 νη, τοὺς θ' ὑπὲρ ἐκείνων ἐλασφημοῦντας καθ' ἡμῶν ὡς δυνα-
 τὸν ἀφρονέστατα διακειμένους καὶ τοῦ κακῶς ἀκούειν ὑφ'
 ἡμῶν τοὺς φίλους αὐτῶν αἰτίους ὄντας· ἐπειδὴν γὰρ ¹τὰ
 τοιαῦτα κατηγοροῦσιν, οἷς ἐνοχοὶ Λακεδαιμόνιοι μᾶλλον τυγ-
 χάνουσιν ὄντες, οὐκ ἀποροῦμεν ²ταῦ περὶ ἡμῶν ῥηθέντος b
 μείζον ἀμάρτημα κατ' ἐκείνων εἰπεῖν.

κδ'. Οἶον καὶ νῦν, ἣν μνησθῶσι τῶν ἀγῶνων τῶν ³τοῖς
 συμμαχοῖς ἐνθάδε ⁴γιγνομένων, τίς ἐστὶν οὕτως ἀφυῆς,
 ὅστις οὐχ εὐρήσει πρὸς τοῦτ' ἀντειπεῖν ὅτι πλείους Λακε-
 δαιμόνιοι τῶν Ἑλλήνων ἀκρίτους ἀπεκτόναισι τῶν παρ'
 ἡμῖν, ἐξ οὗ τὴν πόλιν οἰκοῦμεν, εἰς ἀγῶνα καὶ κρείσσιν κατα-
 στήσαντες;

κε'. Τοιαῦτα δὲ καὶ περὶ τῆς εἰσπραξέως τῶν φόρων ἦν
 τι λέγασθαι, ἐξομεν εἰπεῖν· πολὺ γὰρ ἐπιδείζομεν συμφορῶ- c
 246 ταρα πράξαντας τοὺς ἡμετέρους ἢ Λακεδαιμονίους ταῖς πό-
 λεσι ταῖς τὸν φόρον ἐνεγκούσαις. πρῶτον μὲν γὰρ οὐ προσ-
 ταχθὲν ὑφ' ἡμῶν τοῦτ' ἐποίησαν, ⁵ἀλλ' αὐτοὶ γινόντες, ὅτε
⁶περὶ τὴν ἡγεμονίαν ἡμῶν τὴν κατὰ θάλατταν ἔδοσαν·
 ἐπειτ' οὐχ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς ἡμετέρας ἔφερον, ἀλλ'
 ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς αὐτῶν καὶ τοῦ
 μὴ περιπεσεῖν ὀλιγαρχίας γενομένης τηλικούτοις κακοῖς τὸ d
 μέγεθος, ἠλίκοις ἐπὶ τῶν ⁷δεσπορχιῶν καὶ τῆς δυναστείας
 τῆς Λακεδαιμονίων. ἐτι δ' οὐκ ἐκ τούτων ἔφερον ἐξ ἧν αὐτοὶ
 διέσωσαν, ἀλλ' ἀφ' ἧν δι' ἡμᾶς εἶχον ὑπὲρ ἧν, εἰ καὶ μικρὸς
 λογισμὸς ἐνῆν αὐτοῖς, δικαίως ἂν χάριν εἶχον ἡμῖν. παρα-
 λαβόντες γὰρ τὰς πόλεις αὐτῶν τὰς μὲν παντάπασιν ανα-
 σκᾶτους γεγενημένας ὑπὸ τῶν βαρβάρων, τὰς δὲ πεπορθη-

¹ τὰ om. A. C. L.

² τῶν π. ἢ. ῥηθέντων A. C. L.

³ ἐν τοῖς A.

⁴ γιγνομένων L.

⁵ ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ A. C. L.

⁶ πῆς om. A. C. L.

⁷ δεσπορχιῶν C. L.

ε μίνας, εἰς τοῦτο προηγάγομεν ὥστε μικρὸν μέρος τῶν γιγνο-
μένων ἡμῖν δίδοντας μηδὲν ¹ ἐλάττους ἔχειν αὐτοὺς ² οἴκους
Πελοποννησίων τῶν οὐδένα φόρον ὑποτελούντων.

κς'. Περὶ τοίνυν τῶν ἀναστάτων γεγενημένων ὑφ' ἑκατέ-
247 ρας τῶν πόλεων, ὃ μόνοις τινὲς ἡμῖν ὀνειδίζουσιν, ἐπιδείξομεν
πολὺ δεινότερα πεπονηκότας οὓς ἐπαινοῦντες διατελοῦσιν.
ἡμῖν μὲν γὰρ συνέπεσε περὶ νησύδρια τοιαῦτα καὶ τηλι-
καῦτα τὸ μέγεθος ³ ἔξαμαρτεῖν, ἀ πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων
οὐδ' ἴσασιν, ἐκείνοι δὲ τὰς μεγίστας πόλεις ⁴ τῶν ἐν Πελοπον-
νήσῳ καὶ τὰς πανταχῇ προχούσας τῶν ⁵ ἄλλων ἀναστά-
τους ποιήσαντες αὐτοὶ τακείων ἔχουσιν, ἃς ἄξιον ἦν, εἰ καὶ
μηδὲν αὐταῖς ⁶ πρότερον ὑπῆρχεν ἀγαθόν, τῆς μεγίστης
b δωρεῆς παρὰ τῶν Ἑλλήνων τυχεῖν διὰ τὴν στρατείαν τὴν ἐπὶ
Τροίαν, ἐν ἣ σφᾶς ⁷ τε αὐτὰς ⁸ παρέσχον πρωτευούσας ⁹ καὶ
τοὺς ἡγεμόνας ἀρετὰς ἔχοντας οὐ μόνον τὰς τοιαύτας ὦν
παλλοὶ καὶ ¹⁰ τῶν φαύλων κοινωνοῦσιν, ἀλλὰ κακείνας ὦν
οὐδεὶς ἂν πονηρὸς ὦν δυνηθεῖη μετασχεῖν. Μεσσήνη μὲν γὰρ
Νέστορα παρέσχε τὸν φρονιμώτατον ἀπάντων τῶν κατ'
ἐκεῖνον τὸν χρόνον ¹¹ γενόμενον, Λακεδαιμῶν δὲ Μενέλαον
τὸν διὰ σωφροσύνην ¹² καὶ δικαιοσύνην μόνον ἀξιώδεντα Διὸς
c γενέσθαι ¹³ [καὶ κληθῆναι] κηδεστὴν, ἣ δ' Ἀργείων πόλις
Ἀγαμέμνονα τὸν οὐ μίαν οὐδὲ δύο σχόντα ¹⁴ μόνον ἀρετὰς, 247
ἀλλὰ πάσας ὅσας ἂν ¹⁵ ἔχοι τις εἰπεῖν, καὶ ταύτας οὐ με-
τρίως ἀλλ' ὑπερβαλλόντως οὐδένα γὰρ εὐρήσομεν τῶν
ἀπάντων οὔτ' ἰδιωτέρας πράξεις μεταχειρισάμενον οὔτε
καλλίους οὔτε μείζους οὔτε τοῖς Ἑλλήσιν ὠφελιμωτέρας
οὔτε πλειόνων ἐπαινῶν ἀξίας. καὶ τούτοις οὕτω μὲν ἀπη-
d ριθμημένοι εἰκότως ¹⁶ ἂν τινες ἀπιστήσειαν, μικρῶν δὲ περὶ

¹ ἐλάττους A. ἑλάττω L.

² οἴκους L.

³ ἔξαμαρτεῖν A. C. L.

⁴ τὰς A. C. L.

⁵ Ἑλλήνων A. C. L.

⁶ πρότερον αὐταῖς ὑπῆρχεν A. C. L.

⁷ τε om. A. C. L.

⁸ παρέσχον A. L.

⁹ τοῖς B' A. C. L.

¹⁰ φαῦλα A. C. L.

¹¹ γενομένου A. C. L.

¹² καὶ δικαιοσύνην om. A. C. L.

¹³ uncos om. A. C. L.

¹⁴ μόνον ἔχοντα A. C. L.

¹⁵ ἔχοι τις ἂν A. C. L.

¹⁶ ἂν ἀπιστήσειαν πολλὰ A. C. L.

Ὀΐκος] Ἄρτι τοῦ, οὐσίας, ἀπὸ μέρους τὸ
ἄλλ. Cor.

Περὶ πόλεως] Scione nempe et Melus,
quarum vero primam urbem Macedoniae
esse scribunt. WOLF.

Τηλικαῦτα] In sensu diminutivo accipit,
tantilla: nisi forte accipiendum sit sensu

ironico, tanta et tam magna. AUGER.

Προχούσας] Cf. or. ad Phil. §. ια'. LANG.

Μενέλαος] Γράφοι Ἀττικῶς, Μενέλαος. COR.

Ἰλιωτέρας] Οἰκιστέρας. τοῦτο δὲ ἐπὶ τοῦ

μᾶλλον προσκοίνας, πρωτεύουσας. IDEM.

Ἀπηριθμημένοι] Ἄπυ ἰλιγγῶν καὶ μὴ

μετ' ἀποδείξεως ἀρμημένοι. WOLF.

ἐκάστου ῥηθέντων ἅπαντες ἂν ἀληθῆ με λέγειν ὀμολογήσειαν.

κζ'. Οὐ δύναμαι δὲ καταδεῖν, ἀλλ' ἀπορῶ ποίοις ¹ ἂν λόγοις μετὰ ταῦτα χρῆσάμενος ὀρθῶς ² εἴην βεβουλευμένος. αἰσχνίνομαι ³ μὲν γὰρ, εἰ, τοσαῦτα περὶ τῆς Ἀγαμέμνονος ἀρετῆς προειρηκώς μηδενὸς μνησθῆσομαι τῶν ὑπ' ἐκείνου πεπραγμένων, ἀλλὰ δόξω τοῖς ἀκούουσιν ὅμοιος εἶναι τοῖς ἀλαζονευομένοις καὶ λέγουσιν ὅτι ἂν τύχασιν· ὀρῶ δὲ τὰς πράξεις τὰς ἔξω λεγομένας τῶν ὑποθέσεων οὐκ ἔπαινον-
ε
μνας ἀλλὰ ταραχῶδεις εἶναι δοκούσας, καὶ πολλοὺς μὲν ὄντας τοὺς κακῶς χρωμένους αὐταῖς, πολὺ δὲ πλείους τοὺς ἐπιτιμῶντας. διὸ δέδοκα μὴ καὶ περὶ ἐμὲ συμβῆ τι τοι- 248
οῦτον. οὐ μὴν ἀλλ' αἰροῦμαι βοηθῆσαι τῷ ταῦτόν ἐμοί τε καὶ πολλοῖς ἄλλοις πεπονθότι, καὶ διημαρτηκότι τῆς δόξης ἧς προσῆκε τυχεῖν αὐτόν, καὶ μεγίστων ⁴ μὲν ἀγαθῶν αἰτίας γεγενημένων περὶ ἐκείνον τὸν χρόνον, ἦττον δ' ἐπαινομένῳ τῶν οὐδὲν ἄξιον λόγου διαπεπραγμένων.

κη'. Τί γὰρ ἐκείνος ἐνέλιπεν, ὃς τηλικαύτην μὲν ἔσχε τιρῆν, ἧς εἰ πάντες συνελθόντες μείζω ζητοῖεν, οὐδέποτε ἂν εὐρεῖν δυνηθεῖεν; μόνος γὰρ ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος ἠξιώθη ⁵ γενέσθαι στρατηγός. ὀπότερον δὲ, εἴθ' ὑπὸ πάντων αἰρεθείς εἴτ' αὐτὸς κτησάμενος, οὐκ ἔχω λέγειν. ὀπότερος δ' ⁶ ἂν συμβέβηκεν, οὐδεμίαν ὑπερβολὴν λέλοιπε τῆς περὶ αὐτὸν δόξης τοῖς ἄλλως πῶς τιμηθεῖσι. ταύτην δὲ λαβὼν τῆς δύναμιν οὐκ ἔστιν ἦντινα τῶν Ἑλληνίδων πόλεων ἐλύσῃσεν· ἀλλ' οὕτως ἦν πόρρω ⁷ τοῦ περὶ τινὰς ἐξημαρτεῖν, ὥστε παραλαβὼν τοὺς Ἕλληνας ἐν πολέμῳ καὶ ταραχαῖς καὶ
248 πολλοῖς ⁷ κακοῖς ὄντας, τούτων μὲν αὐτοὺς ἀπήλλαξεν, εἰς ὁμόνοιαν δὲ καταστήσας τὰ μὲν περιττὰ τῶν ἔργων καὶ τερατώδη καὶ μηδὲν ὠφελούντα τοὺς ἄλλους ὑπερείδε, στρατόπεδον δὲ συστήσας ἐπὶ τοὺς βαρβάρους ἤγαγε. τούτου δὲ κάλλιον στρατήγημα καὶ τοῖς Ἕλλησιν ὠφελιμώτερον οὐδεὶς φανήσεται πράξας οὔτε τῶν κατ' ἐκείνον τὸν

¹ ἂν om. A. C. L. ² ἂν εἴω A. C. L. ³ μὲν om. A. L. ⁴ μὲν om. A. C. L.
⁵ ἂν om. A. ⁶ τοῦτον, ὡς καὶ τινες in πολ. A. C. L. ⁷ ἄλλως καμῖς A. C. L.

[Ἐξω — τῶν ὑποθέσεων] I. e. per digres- Ταῦτα δὲ ἴσως ταύτην γὰρ. COR.
ήνοση. LIANO. Τὰ μὲν περιττὰ τῶν ἔργων] Οἷα τὰ πάλαι
Ταραχῶδεις εἶναι.] I. e. lectorem a vis. τῶν Ἑλλήνων καὶ τὰ ἐξέσω καὶ τὰ τῶν Περ-
sedacere et confusum reddere. IDEM. ραμίδων. WOLF.

χρόνον εὐδοκίμησάντων ¹ οὔτε τῶν ὕστερον ἐπιγενομένων.
 α' ² κείνος πράξας καὶ τοῖς ἄλλοις ὑποδείξας οὐχ οὕτως
 d εὐδοκίμησεν, ὡς προσῆκεν αὐτὸν, διὰ τοὺς μᾶλλον ἀγαπῶν-
 τας τὰς θαυμαστοποιίας τῶν ἀεργεσιῶν καὶ τὰς ψευδο-
 λογίας τῆς ἀληθείας, ἀλλὰ τοιοῦτος γενόμενος ἐλάττω
 δάξαν ἔχει τῶν οὐδὲ μιμήσασθαι τολμησάντων αὐτόν.

κδ'. Οὐ μόνον δ' ἐπὶ τούτοις ἂν τις αὐτὸν ἐπαινήσειεν,
 ἀλλὰ καὶ ἐφ' οἷς περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον ἔπραξεν. εἰς τοῦτο
 γὰρ μεγαλοφροσύνης ἦλθεν, ὥστ' οὐκ ἀπέχρησεν αὐτῷ λα-
 βεῖν στρατιώτας τῶν ἰδιωτῶν ὁπόσους ἐξ ἐκάστης ἠβουλήθη
 e ³ τῆς πόλεως ἀλλὰ τοὺς βασιλέας τοὺς ποιοῦντας· ἐν ταῖς
 αὐτῶν ⁴ ὅ τι βουληθεῖεν καὶ τοῖς ἄλλαις προστάττοντας,
 ταύτους ἔπεισεν ὑφ' αὐτῶ γενέσθαι, καὶ συνακολουθεῖν
 ἐφ' οὓς ἂν ⁵ ἡγήται, καὶ ποιεῖν τὸ προσταττέμενον, καὶ
 βασιλικὸν βίον ⁶ ἀφέντας στρατιωτικῶς ζῆν, ἐτι δὲ κιν-
 249 θυνεῦεν καὶ πολεμεῖν οὐχ ὑπὲρ τῆς σφετέρως αὐτῶν πατρί-
 δος καὶ βασιλείας, ἀλλὰ λόγῳ μὲν ὑπὲρ Ἑλένης τῆς Με-
 κέλειω γυναικὸς, ἔργῳ δ' ὑπὲρ τοῦ μὴ τὴν Ἑλλάδα πᾶσχειν
 ὑπὸ τῶν βαρβάρων μήτε τοικεῦτα, μήθ' οἷα πρότερον αὐτῇ
 συνέπεσε περὶ τὴν Πέλοπος μὲν ἀπάσης Πελοποννήσου κα-
 τάληψιν, Δαναοῦ δὲ τῆς πόλεως τῆς Ἀργείων, Κάδμου δὲ
 b Θηβῶν. ὣν τις ἄλλος φανήσεται προνοηθεῖς, ἢ τις ἐμπροσθὼν
 καταστάς τοῦ μηδὲν ἐτι γενέσθαι τοιοῦτον, πλὴν τῆς ἐκεί-
 νου φύσεως καὶ δυνάμεως;

λ'. Τὸ τοίνυν ἐχόμενον, ὃ τῶν μὲν προειρημένων ἐλαττόν
 ἔστι, τῶν δὲ πολλῶν ἐγκεκωμισμένων μείζον καὶ λόγῳ
 μᾶλλον ἀξίον· στρατόπεδον γὰρ συνελλυθὸς ἐξ ἀπασῶν
 τῶν πόλεων, τοσαῦτον ⁷ τ' πλῆθος ὅσον εἰκός, ⁸ ὃ πολλοὺς
 εἶχεν αὐτῷ τοὺς μὲν ἀπὸ θεῶν τοὺς δ' ἐξ αὐτῶν τῶν θεῶν
 c γεγονότας, οὐχ ὁμοίως διακειμένους τοῖς πολλαῖς οὐδ' ἴσων 249
 φρονούντας τοῖς ἄλλοις, ἀλλ' ὀργῆς καὶ θυμοῦ καὶ φθόνου
 καὶ φιλοτιμίας μιστοῦς, ἀλλ' ὁμως ⁹ τὸ τοιοῦτον ἔτη δεκα

¹ εἰδ' A. L.² ἐκείνος A. C. L.³ τῶν πόλεων A. C. L.⁴ ἀ βούλωνται A. C. L.⁵ ἡγήσονται A. C. L.⁶ ἀφέντας om. A. C. L.⁷ σὺ om. A. L.⁸ πολλὰς ἔχων τοὺς A. C. L.⁹ τοὺς τοιοῦτους A. C. L.

Θηβῶν] Cf. Helen. Euseom. §. λ'. Λαθεῖ. εἰσὶν ἄλλοι τοῦ Διός. Οὐκ.

τοὺς μὲν ἀπὸ θεῶν] I. e. viribus divinis τοὺς ἐξ αὐτῶν τῶν θεῶν] τοῖς δὲ καὶ ἀμεί-
 ρησι. Εὐκ. τοὺς μὲν εἰς θεοὺς ἀναφέ- σεις ἐν θεῶν γυναικίνας, οἷς τῷ Ἀχιλλεὺς ἐλα-
 ρητας τῷ τῷ γένει καταβαλὼν, οἷς τῷ ἄλλοις ὄντιδος μὲν τῶν κερταίων. Cor.

κατέσχευεν οὐ μισθοφοραῖς μεγάλαις οὐδὲ χρημάτων δαιψάναις, αἷς νῦν ¹ ἅπαντες δυναστεύουσιν, ἀλλὰ τῷ ² καὶ τῇ φρονήσει διαφέρειν καὶ δύνασθαι τροφήν ἐκ τῶν πολεμίων τοῖς στρατιώταις πορίζειν, καὶ μάλιστα τῷ δοκεῖν ἐκεῖνον ἄμεινον ὑπὲρ τῆς τῶν ἄλλων βουλευέσθαι σωτηρίας ἢ τοὺς ἄλλους περὶ σφῶν αὐτῶν, τὸ τοίνυν τέλος, ὃ πασι τούτοις ³ ἐπέβηκεν, οὐδενὸς ἦττον προσήκει θαυμάζειν· οὐ γὰρ ἀπειρώτες οὐδ' ἀνάξιον τῶν προειρημένων φανήσεται ποιησάμενος, ἀλλὰ λόγῳ μὲν πρὸς μίαν πόλιν πολεμήσας, ἔργῳ δ' οὐ μόνον πρὸς ἅπαντας τοὺς τὴν Ἀσίαν κατοικοῦντας ἀλλὰ καὶ πρὸς ἄλλα γένη πολλά τῶν βαρβάρων κινδυνεύων, οὐκ ἀπέπειθεν ⁴ οὐδ' ἀπῆλθε, πρὶν τὴν τε πόλιν τοῦ τολμήσαντος ἐξαμαρτεῖν ἐξηνδραποδίσαστο καὶ τοὺς βαρβάρους ἐπαυσευ ὑβρίζοντας.

λα'. Οὐκ ἄγνοῶ δὲ τὸ πλῆθος τῶν εἰρημένων περὶ τῆς Ἀγαμέμνονος ἀρετῆς, οὐδ' ὅτι τούτων ⁵ καθ' ἓν μὲν ἕκαστον, εἰ τινες σκοποῖντο τί ἂν ἀποδοκιμάσειαν, οὐδεὶς ἂν οὐδὲν αὐτῶν ⁶ ἀφελεῖν τολμήσειεν, ἐφεξῆς δὲ ἀναγινωσκόμενων ἅπαντες ἂν ἐπιτιμήσειαν ὡς πολὺ πλείοσιν εἰρημέ- 250 νοις τοῦ δέοντος.

לב'. Ἐγὼ δ', εἰ μὲν ἔλαθον ἑμαυτὸν πλεονάζων, ἡσχυρόμην ἂν, εἰ γράφειν ἐπιχειρῶν περὶ ἂν μηδεὶς ἂν ἄλλος ἐτόλμησεν, οὕτως ἀναισθήτως διεκείμην· νῦν δ' ἀκριβέστερον ἤδειν τῶν ἐπιπλήττειν μοι ⁷ τολμησόντων, ὅτι πολλοὶ τούτοις ἐπιτιμήτουςιν· ἀλλὰ γὰρ ἠγησάμην οὐχ οὕτως εἶσεσθαι δεῖνον, ἢν ἐπὶ τοῦ μέρους τούτου δόξω τισὶ τῶν καιρῶν ⁸ ἀμελεῖν, ὡς ⁹ ἦν περὶ ἀνδρὸς τοιοῦτου διαλεγόμενος παραλίπῳ τι τῶν ἐκεῖνων τε προσόντων ἀγαθῶν καί μοι προσηκόντων εἰπεῖν. ¹⁰ ἄμην δὲ καὶ παρὰ τοῖς χαριστάτοις τῶν ἀκροατῶν εὐδοκίμησεν, ⁸ ἦν φαίνωμαι περὶ ἀρετῆς μὲν τοὺς λόγους ποιούμενος, ὅπως δὲ ταύτης ἀξίως ἐρῶ μᾶλλον

¹ πάντας A. C. L.

² πολλῶν καὶ A. C. L.

³ προσέβηκεν A. C. L.

⁴ αἷς A. L.

⁵ τούτων ἕκαστον καθ' A. C. L.

⁶ ἀφελεῖν αὐτῶν A. C. L.

⁷ τολμησόντων A. C. L.

⁸ ἦν A. C. L.

⁹ παραλίπῳ A. C. L.

¹⁰ ἄμην A. C. L.

Πλεονάζων] Πλείονος τοῦ δέοντος τοὺς λόγους ποιούμενος, μακρολογῶν. IDEM.

Τῶν καιρῶν] Τῷ μέτρῳ. COR.

Οὕτως ἀναισθήτως διεκείμην] usque adeo curridus esse, i. e. non sentirem me mo-

dum excedere. LANG.

Διευκρινίς. IDEM.

σπουδάζων ἢ περὶ τὴν τοῦ λόγου συμμετρίαν· καὶ ταῦτα 250
 c σαφῶς εἰδὼς τὴν μὲν περὶ τὸν λόγον ἀκαιρίαν ἀδοξότερον
 ἐμὲ ποιήσουσαν, τὴν δὲ περὶ τὰς πράξεις εὐβουλίαν αὐτοῦς
 τὰς ἐπαινουμένους ὠφελήσουσαν· ἀλλ' ὅμως ἐγὼ τὸ λυσι-
 τελὲς εἰσάσας τὸ δίκαιον¹ εἰλόμην. οὐ μόνον δ' ἂν εὐρεθείην
 ἐπὶ τοῖς νῦν λεγομένοις ταύτην ἔχων τὴν διάνοιαν, ἀλλ'²
 ὁμοίως ἐπὶ πάντων, ἐπεὶ καὶ τῶν πεπλησιακότων μοι φα-
 νείην ἂν μᾶλλον χαίρων τοῖς ἐπὶ τῷ βίῳ καὶ ταῖς πράξεσιν
 d εὐδοκιμοῦσιν ἢ τοῖς περὶ τοὺς λόγους δεινοῖς εἶναι δοκοῦσι.
 καίτοι τῶν μὲν³ εὐ ῥηθέντων, εἰ καὶ μηδὲν⁴ συμβαλοίμην,
 ἅπαντες ἂν ἐμοὶ τὴν αἰτίαν⁵ ἀναδείην, τῶν δ' ὀρθῶς πρατ-
 τομένων εἰ καὶ πάντες⁶ εἰδείην με⁷ σύμβουλον γεγενημένον,
 οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἂν αὐτὸν τὸν μεταχειριζόμενον, τὰς πρά-
 ξεις ἐπαινέσειεν.

λγ'. Ἀλλὰ γὰρ οὐκ οἶδ' ὅσοι τυγχάνω φερόμενος·⁸ αἶψι
 γὰρ οἰόμενος¹⁰ δεῖν προστιθέμαι τὸ τῶν προειρημένων ἐχόμε-
 e νον, παντάπασι πόρρω¹¹ γέγονα τῆς ὑποδέσεως. λοιπὸν οὖν
 ἐστὶν οὐδὲν ἄλλο, πλὴν αἰτησάμενον τῷ γῆρα συγγνώμην
 ὑπὲρ τῆς λήθης καὶ τῆς μακρολογίας, τῶν εἰδισμένων πα-
 ραγίγνεσθαι τοῖς τηλικούτοις, ἐπανελθεῖν εἰς τὸν τόπον
 ἐκεῖνον ἐξ ὅσπερ¹² εἰσέπεσον εἰς τὴν περιττολογίαν ταύτην.
 251 οἶμαι¹³ δ' ἤδη καθορᾶν ὅθεν ἐπλανήθην.

λδ'. Τοῖς γὰρ οὐκ εἰδίζουσιν ἡμῶν τῇ πόλει τὰς Μηθίων
 καὶ τὰς τῶν τοιούτων πολυχνίων συμφορὰς ἀντέλεγον, οὐχ
 ὡς οὐχ ἡμαρτημένων τούτων, ἀλλ' ἐπίδεικνύν τοὺς ἀγα-
 πωμένους ὑπ' αὐτῶν, πολὺ πλείους πόλεις καὶ¹⁴ μείζους
 ἡμῶν ἀναστάτους πεποικηκότας, ἐν οἷς καὶ περὶ τῆς¹⁵ ἀρε-

¹ προσεἰλόμην A. C. L.

² ὅσως A. C. L.

³ εὐ om. A. L.

⁴ ἴσως συμβ. A. L. μέρος συμβ. C. ⁵ ἐπιθέων A. C. L. ⁶ εἰδῆν ἱερᾷ A. C. L.

⁷ αἰτίαν σύμβουλον τε A. ⁸ ὅσως A. ἔπη C. L. ⁹ αἶψι γὰρ οἰόμενος om. A. C. L.

¹⁰ ὅσως A. C. ¹¹ γρηγόρητα A. L. γρηγορῶς C.

¹² ἔξ ὅσπερ A. C. L.

¹³ δι δεῖν καθορᾶν A. C. L.

¹⁴ μείζους καὶ πλείους πόλεις A. C. L.

¹⁵ ἀρετῆς A. C. L.

Ἀμαρτίαν] Ἀμαρτίαν. IDEM.

Τοῖς τηλικούτοις] Τῶς, ὡς ἐγὼ, προσβο-
 τήρας. IDEM.

τὴν δὲ περὶ τὰς πράξεις εὐβουλίαν] I. e. illis, quas colendo, prudentia in rebus gerendis laudem parit, mihi prolixitas orationis ignominiam. Videtur enim ἡ Ἀγαμέμνονος εὐβουλία potius quam Isoocratis intelligenda.

Οὐχ ὅς οὐχ ἡμαρτ. τούτων] non quod in illis eversionibus Atheniensium nullum pro-
 catum inesset. LANG.

WOLF. ἴσως ἀπὸ τοῦ εὐκαλίας ἐγγράφτο αἰσχροῖαν, ἢ ἢ ἢ τοῦς. Τὸ δὲ πάλλας πράξεις τῶν ἡκαινομένων ἔχων ἡκαμῆσαι, αὐτῶς τοῦδε ἡκαινομένου ἀφῆλθεν. Ἐπιθ. ἰβ. Cor.

Τῶς ἀγαπωμένους ἢ αὐτῶν] I. e. Lae-
 daemonios a quibusdam defensos. IDEM.

Ἐν οἷς] Mihi videtur emendandum adver-
 bialiter, et respondere huic quod dicimus Gallice, à ce sujet. AUGER. in quo loco, ubi. Vid. §. κ'. LANG.

τῆς τῆς Ἀγαμέμνονος καὶ Μενελάου καὶ Νέστορος διελέ-
 χθην, ψεύδος μὲν οὐδὲν λέγων, πλείω δ' ἴσως τῶν μετρίων. **b**
 τοῦτο δ' ἐποίουν ὑπολαβὼν οὐδενὸς ἔλαττον αἰμαρτήματα
 τοῦτο ἰδοῦσιν εἶναι τῶν τολμησάτων ἀναστάτους ποιῆσαι
 τὰς πόλεις τὰς γεννησάσας καὶ θρεψάσας τοιοῦτους ἀνδρας,
 περὶ ὧν καὶ νῦν ἔχοι τις ἂν πολλοῖς καὶ καλοῖς χρήσασθαι
 λόγοις. ἀλλὰ γὰρ ἴσως ἀνόητόν ἐστι περὶ μίαν πράξιν
 251 διατρίβειν, ὡς περ ἀπορίας οὐσης τί ἂν ἔχοι τις εἰπεῖν περὶ
 τῆς ἀμότητος καὶ χαλεπότητος τῆς Λακεδαιμονίων, ἀλλ' **c**
 οὐ πολλῆς ἀφθονίας ὑπαρχούσης.

λέ. Οἷς οὐκ ἐξήκασε περὶ τὰς πόλεις ταύτας καὶ τοὺς
 ἀνδρας ² τοὺς τοιοῦτους ἐξαμαρτεῖν, ἀλλὰ καὶ περὶ τοὺς ἐκ
 τῶν αὐτῶν ὀρηθέντας καὶ ³ κοινὴν τὴν στρατείαν ποησα-
 μένους καὶ τῶν αὐτῶν κινδύνων μετασχόντας¹ λέγω δὲ περὶ
 Ἀργείων καὶ Μεσσηνίων. καὶ γὰρ τοὺς ἐπεθύμησαν ταῖς
 αὐταῖς συμφοραῖς περιβαλεῖν αἵσπερ ἐκείνους² καὶ Μεσση-
 νίους μὲν ⁴ πολιορκοῦντες οὐ πρότερον ἐπαύσαντο πρὶν ἐξέλ-
 θαι ἐκ τῆς χώρας, ⁵ Ἀργείοις δ' ὑπὲρ τῶν αὐτῶν τούτων
 ἔτι καὶ νῦν παλεμοῦσιν. ἂ τοίνυν περὶ ⁶ Πλαταιῶς ἐπράξαν,
 ἄτοπος ἂν εἴην, εἰ ταῦτ' εἰρηκῶς ἐκείνῳ μὴ μνησθεῖν³ ἂν
 ἐν τῇ χώρᾳ στρατοπεδευσάμενοι ⁷ μεθ' ἡμῶν καὶ τῶν ἄλλων
 συμμάχων, καὶ παραταξάμενοι τοῖς πολεμίοις, καὶ θυσιάζ-
 σαιμεν τῶν Ἑλλήνων τοὺς μεθ' ἡμῶν ὄντας ἀλλὰ καὶ τοὺς **c**
 ἀναγκασθέντας γενέσθαι μετ' ἐκείνῳ, καὶ ταῦτ' ἐπράξα-

¹ διέξω A. C. L.

² τούτους ἐξαμαρτέω A. C. L.

³ κενός A. C. L.

⁴ πολιορκῶντες om. A. C. L.

⁵ Ἀργίῳ A. L.

⁶ Πλαταιῶς A. C. L.

⁷ μετ' αὐτῶν C.

Μενελάου] Γράφω, Μενέλαω. COR.

Οὐδὲν ἔλαττον] nihil levius, scilicet aliis
 peccatis. ΛΥΟΘΑ.

Περὶ τὰς πόλεις ταύτας] I. e. in Lace-
 daemone, Messeniam et Argon tempore
 occupationis Peloponnesi, dicitur He-
 racleides. Vid. §. κς'. LANG.

Τοὺς τσαούτους] Ἄγου Ἀγαμέμνονα, Μενέ-
 λαον, Νέστορα¹ περὶ τούτους γὰρ ἐξαμαρτέω
 εἰ τὰς ἠεγκαμίνας αὐτοῖς πόλεις καὶ τοὺς
 ἀπογόνους αὐτῶν ἀναστάτους ποιήσας. COR.
 Ἐκ τῆν αὐτῶν] Supple τῶων, pr. ex
 Dorica. LANG.

Τούτους] Ad Messenios tempore belli
 Messenici. IDEM.

Ἐκείνους] Ad primos Messeniam incolas

tempore occupationis per Doros spectat.
 IDEM.

"Α τούτων κ. τ. λ.] Construe: ταῦτ' εἰρη-
 κῶς (hinc de Messeniam eversione) τοῖς
 ἄτοπος ἂν εἴην, si invidiam μὴ μνησθεῖν, ἂ
 περὶ Πλαταιῶς ἐπράξαν (εἰ Λακεδαιμόνιοι).
 IDEM.

Μεθ' ἡμῶν] Γράφω, μετ' αὐτῶν, ταῦτέστω
 μετὰ τῶν Λακεδαιμονίων. COR.

Τοὺς πολεμίοις] I. e. Peris. LANG.

Ἐπ' ἐκείνῳ] I. e. a Platoniibus. IDEM.

Ἐλευθερώσαμεν] Pro ἐλευθέρωσαν μεθ'
 ἡμῶν. IDEM.

Μεθ' ἡμῶν] I. e. cum Graecis nobis, li-
 bertatis Graecorum defensoribus. IDEM.

Μετ' ἐκείνῳ] I. e. cum Peris. IDEM.

μεν Πλαταιάδας μόνους λαβόντας Βοιωτῶν συναγωνιστάς
 οὐς οὐ πολὺν χρόνον διαλιπόντες Λακεδαιμόνιοι, χαριζόμενοι
 252 Ἰθαθαίοις, ἐκπαιδεύσαντες ἀπαντας ἀπέκτειναν πλὴν τῶν
 ἀποδιδάσκειν δυνηθέντων. περὶ οὗς ἡ πόλις ἡμῶν οὐδὲν ὁμοίως
 γέγονεν ἐκείνοις· οἱ μὲν γὰρ περὶ τοὺς εὐεργέτας τῆς Ἑλ-
 λάδος καὶ τοὺς συγγενεῖς τοὺς αὐτῶν τὰ τοιαῦτα ἐξαιμαρ-
 τάνειν ἐτόλμησαν, αἱ δ' ἡμέτεροι Μισσηνίαν μὲν τοὺς διασω-
 θέτας εἰς Ναύπακτον κατέκτισαν, Πλαταιέων δὲ τοὺς
¹ περιγεγομένους πολίτας ἐποίησαντο καὶ τῶν ὑπαρχόντων
 αὐτοῖς ἀπάντων μετέδοσαν. ὥστ' εἰ μὴδὲν ² εἶχομεν ἄλλο
 b περὶ ³ τοῖν πόλεον εἰπεῖν, ἐκ τούτων βέβαιον εἶναι καταμα-
 θεῖν τὸν τρόπον ἐκατέρας αὐτῶν, καὶ ποτέρα πλείους πόλεις
 καὶ μείζους ἀναστάτους πεποιήκειν.

λδ'. Αἰσθάνομαι δὲ πάντας μοι συμβαῖνον ἐναντίον τοῖς
 ὀλίγοις πρότερον εἰρημένους τότε μὲν γὰρ εἰς ἀγνοίαν ⁴ καὶ
 πλάνην καὶ λήθην ἐπέπεσον, νῦν δ' οἶδα σαφῶς ἐμαυτὸν οὐκ
 ἐμμένοντα τῇ πρᾶσότητι τῇ περὶ τὸν λόγον, ἣν εἶχον ὅτ'
 ἤρχομην γράφειν αὐτὸν, ἀλλὰ λέγειν ⁵ τ' ἐπιχειροῦντα
 c ⁶ περὶ ὧν οὐκ ⁷ ἔμην εἶρεῖν, θρασύτερον τε διακείμενον ἢ κατ'
 ἐμαυτὸν, ἀκρατῆ τε γυγνόμενον ἐνίῳν ⁸ ὧν λέγω διὰ τὸ πλῆ-
 θος τῶν εἰπεῖν ἐπιβροούντων. ἐπειδὴ περ οὖν ἐπελήλυθέ μοι
 τὸ ⁹ παρόρησιάζεσθαι, καὶ λέλυκα τὸ στόμα, καὶ τοιαύτην
 τῆ ἐπόδεσιν ἐπονησάμεθα ὥστε μήτε καλὸν εἶναί ¹⁰ μοι μήτε
 δικαίον παραλιπεῖν τὰς τοιαύτας πράξεις, ἐξ ὧν οἷός τ'
 ἐστὶν ἐπιδεικνύμαι ¹¹ πλείονος ἀξίαν τὴν πόλιν ἡμῶν ¹² γεγε-
 d νημένην περὶ τοὺς Ἕλληνας τῆς Λακεδαιμονίων, οὐ κατα-
 σταπητέον οὐδὲ περὶ τῶν ἄλλων κακῶν τῶν οὕτω μὲν εἰρη-
 μένων ἐν δὲ τοῖς Ἕλλησι γεγενημένων, ἀλλ' ἐπιδεικτέον
 τοὺς μὲν ἡμετέρους ὀψιμαθεῖς αὐτῶν γεγενημένους, Λακε-
 δαιμονίους δὲ τὰ μὲν πρώτους τὰ δὲ μόνους ¹³ ἐξαιμαρτώσας.

λε'. Πλείστοι μὲν οὖν κατηγοροῦσιν ἀμφοῖν ¹⁴ τοῖν πο-

¹ παραρησιάζεσθαι A.

² εἶχομεν A. C. L.

³ ταῖν A. C. L.

⁴ καὶ πλάνην om. A. C. L.

⁵ τ' om. A. C. L.

⁶ ταῦτα περὶ A. C. L.

⁷ ἔμην A. C. L.

⁸ λέγω διὰ A. C. L.

⁹ παρόρησιάζεσθαι A. C. L.

¹⁰ μοι om. A. C. L.

¹¹

¹² γεγενημένην ἡμῶν A. C. L.

¹³ ἐξαιμαρτώσας A. C. L.

¹⁴ ταῖν A. C. L.

Τοῖς ἀεργέταις Ad Platensios, τὸς Idem.

συγγέναις ad Menesios, spectat. Idem.

Εἰπεῖν] Ὁδαιστικὸν ἔμμεγα θεσπ. ἢ γε-

ἔμμεγα] Nimiam nempe peccate-

rum. Λακεδαιμονίους recordationem. Ἰθαθαίων. Cor.

λέον, ὅτι ¹προσποιοῦμεναι κινδυνεῦσαι πρὸς τοὺς βαρβάρους ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων οὐκ εἶσαν τὰς πόλεις αὐτονομους εἶναι καὶ διοικῆσαι τὰ σφέτερόν αὐτῶν ὅπως ἐκάστη συνέφερον, ἀλλ' ὡς περ αἰχμαλώτους εἰληφῆναι διελόμεναι κατεδουλώσαντο πάσας αὐτάς, καὶ παραπλήσιον ἐποίησαν τοῖς παρὰ μὲν τῶν ἄλλων τοὺς οἰκέτας εἰς ἐλευθερίαν ἀφαιρούμενους, σφίσι δ' αὐτοῖς δουλεῦναι ἀναγκάζουσι.

λή. Τοῦ δὲ λέγεσθαι ταῦτα καὶ πολὺ πλείω καὶ πικρότερα τούτων οὐχ ἡμεῖς αἴτιοι γεγόναμεν, ἀλλ' οἱ νῦν μὲν ἐν τοῖς λεγομένοις ἡμῖν ἀντιτεταγμένοι, τὸν δ' ἄλλο χρόνον ἐν τοῖς πρραττομένοις ἅπασιν. τοὺς μὲν γὰρ ἡμετέρους προγόνους οὐδεὶς ἂν ἐπιδείξειεν ἐν τοῖς ἐπέκεινα χρόνοις τοῖς ἀναριθμήτοις οὐδεμιᾷς πόλεως οὔτε μείζονος οὔτ' ἐλάχιστονος ἄρχειν ἐπιχειρήσαντας Λακεδαιμονίους. δὲ πάντες ἴσασιν, ἀφ' οὗ περ εἰς Πελοπόννησον εἰσῆλθον, οὐδὲν ἄλλο πράττοντας οὐδὲ βουλευομένους πλὴν ὅπως μάλιστα μὲν ἀπάντων ἀρξουσιν, εἰ δὲ μὴ, Πελοποννησίαν. ἀλλὰ μὴν καὶ τὰς στάσεις καὶ τὰς σφαγαῖς καὶ τὰς τῶν πολιτειῶν μεταβολαῖς, ² ἅς ἀμφοτέροις τινὲς ἡμῖν ἐπιφέρουσι, ἐκεῖνοι μὲν ἂν φανεῖεν ἅπασας τὰς πόλεις πλὴν ὀλίγων μιστάς πεποικηκότας τῶν τοιούτων συμφορῶν καὶ νοσημάτων, τὴν δ' ἡμετέραν πόλιν οὐδεὶς ἂν ³ οὐδ' εἰπεῖν τολμήσειε πρὸ τῆς αὐτυχίας τῆς ἐν Ἑλλησπόντῳ γενομένης, ὡς τοιούτον ἐν τοῖς συμμάχοις τι ⁴ διαπραξαμένη ἦν. ἀλλ', ἐπειδὴ Λακεδαιμόνιοι κύριοι καταστάντες τῶν Ἑλλήνων πάλιν ἐξέπιπτον ἐκ τῶν πραγμάτων, ἐν τούτοις τοῖς καιροῖς στασιαζουσῶν τῶν ἄλλων πόλεων, οὗ ἢ τρεῖς τῶν στρατηγῶν τῶν ἡμετέρων — οὐ γὰρ ⁵ ἀποκρούομαι τὰ ληθῆς — ἐξ ἡμερτον περὶ τινὰς αὐτῶν ἐλπίζοντες, ἦν μιμήσονται τὰς Σπαρτιατῶν πράξεις, μᾶλλον αὐτάς δυνήσεσθαι κατασχεῖν. ὥστε d

¹ προσποιοῦμεναι A.

² οὐδ' om. A. C. L.

³ ἅς - - ἐπιφέρουσι om. A. C. L.

⁴ διαπραξαμένη [ἦν] C. διαπραξαμένη A. L.

⁵ ἀποκρούομαι A. L. [ἦν] ἀποκρούομαι C.

Διελόμεναι] Cf. Paneg. §. β'.

Οἱ νῦν μὲν — ἡμῖν ἀντιτετ.] nobis hac in accusatione contradicentes, nr. Lacedaemoni: LANG.

Ἀμυρήματος] Per totum imperii tempus a Salaminia victoria usque ad cladem in

Hellesponto. cf. §. γ'. IDEM.

Ἀσάντων ἀρξουσιν] Cf. §. ιε'. IDEM.

Τὰς στάσεις] Sub. κατὰ. AUGER.

Πρὸ τῆς ἐτυχίας] I. e. per totum imperii Athonensium primi tempus usque ad cladem ad Aegospotamon. LANG.

δικαίως ¹ ἂν ἐκείνοις μὲν ἅπαντες ² ἐγκαλέσειαν ὡς ἀρχη-
γοῖς γεγενημένοις καὶ διδασκαλοῖς τῶν τοιούτων ἔργων, τοῖς
³ δ' ἡμετέροις, ὡς πρὸς τῶν μαθητῶν τοῖς ὑπὸ τῶν ὑπι-
σχυομένων ἐξηπατημένοις καὶ δημαρτηκόσι τῶν ἐλπίδων,
εἰκότως ἂν συγγνώμην ⁴ ἔχοιεν.

λθ'. Τὸ τοῖσιν τελευταῖον, ὃ μόνοι ⁵ καὶ καθ' αὐτοὺς
ε ἔπραξαν, τίς οὐκ οἶδεν ὅτι, κοινῆς ἡμῖν τῆς ἔχθρας ὑπαρ-
χοῦσης τῆς πρὸς τοὺς βαρβάρους καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐ-
τῶν, ἡμεῖς μὲν ἐν πολέμοις πολλοῖς γιγνόμενοι καὶ μεγά-
λαις συμφοραῖς ἐνίστη περιπέπτοντες καὶ τῆς χάρας ⁶ ἡμῶν
θαμὰ πορνομένης ⁷ καὶ τεινομένης οὐδὲν ἄποτ' ἀπεβλά-
ψαμεν πρὸς τὴν ἐκείνων φιλίαν καὶ συμμαχίαν, ἀλλ' ὑπὲρ
ἂν τοῖς Ἕλλησιν ἐπεβούλευσαν μισοῦντες αὐτοὺς διαταλά-
σαμεν μᾶλλον ἢ τοὺς ἐν τῷ παρόντι κακῶς ἡμᾶς ποιοῦντας·

254 Λακκαδαίμονιοι δ' αὐτε πάσχοντες κακὸν οὐδὲν αὐτε μάλ-
λοντες οὔτε δαδίοτες εἰς τοῦτ' ἀπληστίας ἦλθον, ὥστ' οὐκ
ἐξήρκεσαν αὐτοῖς ἔχειν τὴν κατὰ γῆν ἀρχὴν, ἀλλὰ καὶ τὴν
κατὰ θάλατταν δύναμιν αὐτως ἐπεθύμησαν λαβεῖν, ὥστε
κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ταῖς τε συμμαχούς ταῖς ἡμετέ-
ρους ἀφίστασθαι, ἐλευθερώσειν αὐτοὺς ὑπισχυόμενοι, καὶ
βασίλει πρὸς φιλίαν διελθόντο καὶ συμμαχίας, παραδώσειν
b αὐτῷ φάσκοντες ἅπαντας τοὺς ἐπὶ τῆς Ἀσίας ⁸ κατοικοῦντας·
πίστεις δὲ δόντες ⁹ τούτοις ¹⁰ ἀμφοτέροις καὶ καίταπωλεμή-
σαντες ἡμᾶς, οὓς μὲν ἐλευθερώσειν ¹¹ ἄμωσαν, κατεδουλώ-
σαντο μᾶλλον ἢ τοὺς Εἰλωτας, βασιλεῖ δὲ τοιαύτην χάριν 254
ἀπέδωσαν ὥστ' ἐπίεσαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Κύρον ὄντα νεώ-
τερον ἀμφισβητεῖν τῆς βασιλείας, καὶ στρατόπεδον αὐτῷ
συναγαγόντας καὶ Κλείαρχον στρατηγὸν ἐπιστήσαντας ἀνέ-
c πεμψαν ἐπ' ἐκείνον· ἀτυχήσαντες δ' ἐν τούτοις καὶ γνω-

¹ ἂν om. A. C. L.

² ἐγκαλέσαμεν A. C. L.

³ μόνοι A. L.

⁴ ἔχοιεν A. C. L.

⁵ καὶ om. A. C. L.

⁶ ἡμῶν θαμὰ A. C. L.

⁷ καὶ τεινομένης om. A. C. L.

⁸ οἰκούντας A. C. L.

⁹ τούτων A. C. L.

¹⁰ ἀμφοτέροις A. L.

¹¹ ἐλευθέρωσαν A. C. L.

Πίστις δὲ δόντες ε. τ. λ.] Ὁ πῶς Πίστις
δόντες ἀμφοτέροις, ἦγον τοῖς δ' ἡμετέροις
συμμαχίας τῷ ἐλευθερώσει αὐτῶν καὶ τῷ
πρὸς τὴν βασιλῆα τῷ παραδόντι αὐτῷ τοὺς
ἐπὶ τῆς Ἀσίας οἰκούντας, ἀμφοτέροις ἐξπα-
τησας, τοὺς μὲν συμμαχούς ἡμῶν ἀπὸ τοῦ
ἐλευθερώσει καταδουλωσάμενοι, τὸν δὲ Ca-
σίλεια, ἀπὸ τοῦ παραδόντι τοὺς ἐπὶ τῆς Ἀσίας

οἰκούντας αὐτῷ, τὴν βασιλίαν αὐτοῦ ἐνχι-
ρήσαντες ἀφελθεῖν. Coz.

Κλείαρχον] Hec clearchus accusatoris
contra historiam. Nam Clearchus a La-
cedaemoniis exulit fuerat praetoratus : non
igitur Lacedaemonis auctoritate et nomine
Cyro militabat. AUGER.

σθέντες ἂν ἐπεθύμουν, καὶ μισηθέντες ὑπὸ πάντων, εἰς πό-
λεμον καὶ ταραχὰς τοσαύτας κατέστησαν, ¹ ὅσας εἰκὸς τοὺς
² καὶ περὶ τοὺς Ἕλληνας καὶ τοὺς βαρβάρους ἐξημαρτηκότας.
περὶ ἂν οὐκ οἶδ' ὅτι δεῖ πλείω λέγοντα διατρίβειν, πλὴν
ὅτι καταναυμαχηθέντες ὑπὸ τε τῆς βασιλείως δυνάμεως καὶ
τῆς Κόνωνος στρατηγίας τοιαύτην ἐποίησαντο τὴν εἰρήνην,
ἧς οὐδεὶς ἂν ἐπιδείξειεν οὐτ' αἰσχίῳ ³ πώποτε γενομένην
οὐτ' ἐπονειδιστοτέραν οὐτ' ὀλιγωροτέραν τῶν Ἑλλήνων οὐτ' ^d
ἐναντιωτέραν τοῖς λεγομένοις ὑπὸ τινῶν περὶ τῆς ἀρετῆς τῆς
Λακεδαιμονίων· οἵτινες, ὅτε μὲν ⁴ αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς δε-
σπώσας τῶν Ἑλλήνων κατέστησεν, ἀφελείσθαι τὴν βασι-
λείαν αὐτοῦ καὶ τὴν εὐδαιμονίαν ἅπασαν ἐπεχείρησαν,
ἐπειδὴ δὲ καταναυμαχήσας ταπεινοὺς ἐποίησεν, οὐ μακρὸν
μέρος αὐτῶ ⁵ τῶν Ἑλλήνων παρέδωκαν ἀλλὰ πάντας τοὺς
τὴν Ἀσίαν οἰκοῦντας, διαρρήδην γράψαντες χρῆσθαι τοῦδ' ^e
ἢ τι ἂν αὐτὸς βούληται, καὶ οὐκ ἠσχύνθησαν τοιαύτας
ποιούμενοι τὰς ὁμολογίας περὶ ἀνδρῶν, οἷς χαίμενοι συμ-
μάχοις ἡμῶν τε περιεγέγοντο καὶ τῶν Ἑλλήνων κύριοι κα-
τέστησαν· καὶ τὴν Ἀσίαν ἅπασαν ἤλωσαν ⁶ κατασχέσειν,
ἀλλὰ τὰς τοιαύτας συνθήκας αὐτοὶ τ' ἐν τοῖς ἱεροῖς τοῖς ²⁵⁵
σφετέροις αὐτῶν ἀνέγραψαν καὶ τοὺς συμμάχους ἠνά-
γκασαν.

μέ. Τοὺς μὲν οὖν ἄλλους οὐκ ⁷ οἶμαι πράξεων ἐτέρων
ἐπιθυμήσειν ἀκούειν, ἀλλ' ἐκ τῶν ⁸ εἰρημίων ἰκανῶς μεμα-
θηκέναι ⁹ νομεῖν ὅσῳα τις ¹⁰ τοῦ πόλεως ἑκατέρω περὶ τοὺς
Ἕλληνας γέγονεν· ἐγὼ δὲ οὐχ οὕτω τυγχάνω διακαίμενος,
ἀλλ' ἠγνοῦμαι τὴν ὑπόθεσιν ἣν ἐποίησάμεν ἄλλων τε πολλῶν ^b
προσδεῖσθαι λόγων, καὶ μάλιστα τῶν ἐπιδειξόντων τὴν

¹ ἴσων A. C. L. ² καὶ om. A. C. L. ³ ἄντι A. C. L. ⁴ αὐτοὺς om. A. L.
⁵ τῶν Ἑλλήνων om. A. C. L. ⁶ κατασχέσειν A. C. L. ⁷ ὅμοια A. C. L.
⁸ ἠγνοῦμαι A. C. L. ⁹ ἠμίζων A. L. ἠμίζω C. ¹⁰ τῶν A. C. L.

Ἐν ἐπιθύμουν] quatum tetum cupidī
cupi. Vid. Evag. §. κα'. LANG. μή-
ἄντι δὲ ἐγγραφετὴ γνωσθέντας ἐξ ἂν ἐπιθυ-
μουν, ταῦτιστι, κατάδηλον γεγονότας οἷς ἔσαν
ἐξ ἐπιθυμῶν ἂν ἐπιθύμουν. COR.

Εἰς πύλαμα — κατέστησαν] Vid. or. ad
Philip. §. λζ'. LANG.

Καὶ τῆς Κόνωνος στρατ.] Vid. Evag. §.
κα'. ἴσων. IDEM.

Πάντας τοὺς τῶν Ἀσίας εἰα.] Xenoph.
Hell. V. 1. 25. Ἀρταξέρξης ἠμίζω ἡμίζω
τὰς ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλεις ἑαυτοῦ εἰπαι. Cf. Pa-
neg. §. λγ'. IDEM.

Ταῦθ' ἐτι] Pro οὕτως ἔστω. χρῆσθαι sci-
licet τοῖς τῶν Ἀσίας πατριώταις. WOLF.

ἠνάγκασαν] Ἀναγκάσαι δαιμονίᾳ ἐλάσσει
ἐν τοῖς παρ' αὐτοῖς ἱεροῖς, ἔστιν ὁ Δαίδαλι-
μῶν ἀνάγκασαν ἐν τοῖς αὐτοῖς. COR.

ἄνοιαν τῶν ἀντιλέγειν τοῖς εἰρημένοις ¹ ἐπιχειροῦσάντων· οὐς οἶμαι ῥαδίως εὐρήσειν.

μα'. Τῶν γὰρ ἀποδεχομένων ἀπάσας τὰς Λακεδαι- 256
μονίων πράξεις, τοὺς μὲν βελτίστους αὐτῶν ἠγοῦμαι καὶ
πλείστον νοῦν ἔχοντας τὴν μὲν Σπαρτιατῶν πολιτείαν
ἐπαινεῖσθαι, καὶ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν περὶ αὐτῆς ἢ περ
πρότερον, περὶ δὲ τῶν εἰς τοὺς Ἑλληνας πεπραγμένων
c ² ὁμοιοῦσιν τοῖς ὑπ' ἐμοῦ λεγομένοις, τοὺς δὲ φαυλοτέρους
οὐ μόνον τούτων ὄντας ἀλλὰ καὶ τῶν πολλῶν, καὶ περὶ μὲν
ἀλλυ προέγματος οὐδενὸς ἂν οἶους τε γενομένους ἀνεκτῶς
εἰπεῖν, περὶ δὲ Λακεδαιμονίων οὐ δυναμένους σιωπᾶν, ἀλλὰ
προσδοκῶντας, ἢ ὑπερβάλλοντας τοὺς ἐπαινοὺς περὶ ἐκεί-
νων ποιῶνται, τὴν αὐτὴν λήψασθαι δόξαν τοῖς ἀδρότεροις
αὐτῶν καὶ πολὺ βελτίοσιν εἶναι δοκοῦσι· τοὺς ³ δὴ τοιοῦτους,
d ἐπειδὴν αἰσθίνονται τοὺς τόπους ἀπαντας προκατειλημμένους
καὶ μηδὲ πρὸς ἐν ἀντιπεῖν ἔχωσι τῶν εἰρημένων, ἐπὶ τὸν
λόγον οἶμαι τρέψασθαι τὸν περὶ τῶν πολιτειῶν, καὶ ⁴ παρα-
βάλλοντας τακεῖ καθεστῶτα τοῖς ἐνδαδε, καὶ μάλιστα
τὴν σαφροσύνην καὶ τὴν παιδαρχίαν πρὸς τὰς παρ' ἡμῖν
ὀλιγωρίας, ἐκ τούτων ἐγκωμιάσειν τὴν Σπάρτην.

e μβ'. Ἦν δὴ ⁵ τοιοῦτον ἐπιχειροῦσιν ⁶ τι ποιεῖν, προσήκει
τοὺς εὖ φρονούντας ληρεῖν νομίζειν αὐτούς. ἐγὼ γὰρ ὑπεδέ-
μην οὐχ ὡς περὶ τῶν πολιτειῶν διαλεξόμενος, ἀλλ' ὡς ἐπι-
δείξω τὴν πόλιν ἡμῶν πολὺ πλείονος ἀξίαν ⁷ Λακεδαι-
μονίων περὶ τοὺς Ἑλληνας γεγενημένην. ἦν μὲν οὖν ἀναίρωστί
τι τούτων, ἢ πράξεις ἐτέρας κοινὰς λέγωσι. περὶ αἷς ἐκεῖνοι
βελτίους ἡμῶν γεγονάσιν, εἰκότως ἂν ἐπαινοῦ τυγχάνωσαν·
256 ἦν δὲ λέγειν ἐπιχειροῦσι περὶ ὧν ἐγὼ μηδεμίαν μνείαν
⁸ ποιησαίμην, δικαίως ἂν ἀπασιν ἀναισιθῆτως ἔχειν δοκοῖεν.

μγ'. Οὐ μὴν ἀλλ' ἐπειδήπερ αὐτοὺς οἶμαι τὸν λόγον
τὸν περὶ τῶν πολιτειῶν εἰς τὸ μέσον ἐμβαλεῖν, οὐκ ὀκνήσω
διαλεχθῆναι περὶ αὐτῶν· οἶμαι γὰρ ἐν αὐτοῖς τούτοις τὴν

¹ ἐπιχειροῦσάντων A. C. L.

² ὁμοιοῦσιν A. C. L.

³ δι C.

⁴ παραβάλλοντας A. C. L.

⁵ τοιοῦτο A. C. L.

⁶ τι om. A. C. L.

⁷ ἢ τὴν Λακεδαιμονίαν A. C. L.

⁸ ἐπιχειροῦσιν A. C. L.

Ἦντις πρότερον] I. e. cui (opinion) iores sunt. IDEM. Τοῖς ἐπιχειροῦσιν τῶν
ante semper adhaerent. LANG. ἰσχυροῦσαν Λακεδαιμονίως. COB.
τῶν πολλῶν] plebs. IDEM. Τάκεῖ] I. e. apud Laedaeomones.
τοῖς ἀδρότεροις] iis qui longe ipse corio- LANG.

πάλιν ἡμῶν ἐπιδείξειν πλέον διενεγκοῦσαν ἢ ταῖς ἤδη προειρη-
μένοις.

μδ'. Καὶ μηδεὶς ὑπολάβῃ με ταῦτ' εἰρηκεῖναι περὶ ταύ-
256 τῆς, ἣν ἀναγκασθέντες μετελάβομεν, ἀλλὰ περὶ τῆς τῶν b
προγόνων, ἧς οὐ καταφρονήσαντες οἱ πατέρες ἡμῶν ἐπὶ τῆν
ἡν καδεστῶσαν ὤρμησαν, ἀλλὰ περὶ μὲν τὰς ἄλλας προέ-
ξεις πολὺ σπουδαιοτέραν ¹ ἐκείνην προκρίναντες, περὶ δὲ τῆν
δύναμιν τὴν κατὰ θάλατταν, ταύτην χρησιμωτέραν εἶναι
νομίζοντες ἢν λαβόντες καὶ ² καλῶς ἐπιμεληθέντες αἰὶ τ'
ἐγένοντο καὶ τὰς ἐπιβουλαῖς τὰς Σπαρτιατῶν ἀμύνεσθαι
καὶ ³ τὴν Πελοποννησίῳ ἀπάντων ⁴ ῥῆσιν, ⁵ ἂν κατέπευγε
τὴν πόλιν περὶ ἐκεῖνον τὸν χρόνον μάλιστα περιγενέσθαι c
πολεμοῦσαν. ὥστ' οὐδεὶς ἂν δικαίως ἐπιτιμήσῃ τοῖς ἐλο-
μένοις αὐτῆν· οὐ γὰρ δῆμαρτον τῶν ἐλπίδων, οὐδ' ἠγήσασαν
⁶ οὐδὲν αὐτε τῶν ἀγαθῶν αὐτε τῶν ⁷ κακῶν τῶν προσάτων
ἐκατέρω τῶν δυνάμεων, ἀλλ' ἀκριβῶς ἤδεσαν τὴν μὲν κατὰ
γῆν ἡγεμονίαν ⁸ ὑπ' εὐταξίας καὶ συμφροσύνης καὶ πεθαερ-
χίας καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων μελετωμένην, τὴν δὲ
κατὰ θάλατταν δύναμιν οὐκ ἐκ τούτων αὐξανομένην, ἀλλ' d
ἐκ ⁹ τε τῶν τεχνῶν τῶν περὶ τὰς ναῦς καὶ τῶν ἐλαύνειν
αὐτὰς δυνάμεων καὶ τῶν τὰ σφέτερα μὲν αὐτῶν ἀπολαβε-
κότην, ἐκ δὲ τῶν ἀλλοτρίων πορίζεσθαι τὸν βίον εἰδισμέ-
νων· ὧν εἰσπεσόντων εἰς τὴν πόλιν οὐκ ἄδηλος ἦν ὅ τε
κόσμος ὁ ¹⁰ τῆς πολιτείας τῆς πρότερον ὑπαρχούσης λυθη-
σάμενος, ἢ τε τῶν συμμάχων εὐνοια ταχέως ληψαμένη με-
ταβολὴν, ὅταν οἷς πρότερον χώρας εἰδίδουσαν καὶ πόλεις, τού-
τους ἀναγκάζωσι συντάξεις καὶ φόρους ὑποτελεῖν, ἢ ἔχουσιν e
μισθὸν δίδουσαι τοῖς τοιούτοις οἴους ὀλίγη πρότερον εἶπον.

¹ ἐκείνη om. L.

² καλῶς om. A. C. L.

³ τῆς A.

⁴ ῥήματα A.

⁵ ἢ A. L.

⁶ οὐδὲν om. L.

⁷ κακῶν αὐτε τῶν ἀγαθῶν A. C. L.

⁸ ἢ A. C. L.

⁹ τε om. A. C. L.

¹⁰ τῆς πρότερον ὑπαρχούσης πολιτείας A. C. L.

Ἡς οὐ καταφρον. — ὄρμησαν] quam (ma-
jorem reipublicae formam) non propter con-
temptum in hanc presentem mutarunt.
IDEM.

νομίζοντες] ἴσως νομισαντες. COR.

Οἱ αἰ τ' ἐγένοντο κ. τ. λ.] Ὁ ναῖς ἠδυνή-
θασαν οἱ σπαρτίαις ἡμῶν ἀμύνεσθαι καὶ τὰς
ἐπιβουλάς (insidias) τῶν Σπαρτιατῶν καὶ
τὴν μίσην τῶν Πελοποννησίων ἀπάντων, ὅν κα-
τέπευγε, ταυτίσται, ἂν ἀναγκάζωσιν ἢ μάλιστα,
κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον τὴν πόλιν ἡμῶν περιγενί-

σθαι πολεμοῦσαν. Ἐχρήσατο δὲ καὶ ἄλλαχθι
(πρὸς Φιλ. λθ.) τῷ κατεπίγναι ἢ μίσην ἀπο-
σύνας, ἢ μάλλον εἰσὶν ἑλληνιστικῶς. IDEM.

Πειθαρχίας] Γαλλιστὶ disciplinae. IDEM.
Εἰσπενόντων] (quod genus hominum)
quum in urbem confuzissent. LANG.

Τούτους] Τὰς συμμάχους. COR. Sed
alia vide §. κβ'.

Τοῖς τοιούτοις] I. e. τοῖς ἑλλήσι τὰς ναῦς
δυναμέσις, quorum paulo ante mentionem
fecit. LANG.

ἀλλ' ὅμως οὐδὲν ἀγνοοῦντες τῶν προσημασμένων ἐνόμιζον τῇ πόλει ¹ [τῇ] τηλικαύτῃ μὲν τὸ μέγεθος, τοιαύτην δ' ἐχούσῃ δύξαν, λυσιτελεῖν καὶ πρέσβειν ἀπάσας ὑπομεῖναι τὰς 257 δυσχεραίας μᾶλλον ἢ τὴν Λακεδαιμονίων ἀρχὴν. ² δύο γὰρ πραγμάτων προσημασμένων μὴ σπουδαίων, κρείττω τὴν αἴρεσιν εἶναι τοῦ δευτέρου ποιεῖν ἑτέρους ἢ πάσχειν αὐτοὺς ³ καὶ τοῦ μὴ δακαίως τῶν ἄλλων ἀρχεῖν μᾶλλον ἢ φεύγοντας τῆς αἰτίας ταύτης ἀδίκως Λακεδαιμονίοις δουλεύειν. ἄπερ ἅπαντες μὲν ἂν οἱ νῦν ἔχοντες ἔλοιντο καὶ βουληθῆεν, ὀλίγοι ⁴ δ' ἂν τινες τῶν προσποιομένων εἶναι σοφῶν ἐρωτη- 257
b θήντες οὐκ ἂν φήσαιεν. αἱ μὲν οὖν αἰτίαι, δι' αἷς μετέλαβον τὴν πολιτείαν τὴν ὑπὸ τινων ψεγομένην ἀντὶ τῆς ὑπὸ πάντων ἐπαιναμένης, διὰ μακροτέρων μὲν αὐταῖς διήλθον, αὐταὶ δ' οὖν ἦσαν.

μδ'. Ἦδη ⁵ δὲ περὶ ἧς τε ὑπεθέμην καὶ τῶν προγόνων ποιήσασθαι τοὺς λόγους, ἐκείνων τῶν χρόνων ἐπιλαβόμενος, ὅτ' οὐκ ἦν οὔτε δημοκρατίας οὔτ' ὀλιγαρχίας ὄνομά πω 258
c λεγόμενον, ἀλλὰ μοναρχίας καὶ τὰ γένη ⁶ τὰ τῶν βαρβάρων καὶ τὰς πόλεις τὰς Ἑλληνίδας ἀπάσας διόκου. διὰ τοῦτο δὲ προσιλόμην παρρητέρωθεν ⁷ ποιήσασθαι τὴν ἀρχὴν, πρῶτον μὲν ἠγούμενος προσήκειν τὰς ἀμφισβητούσιν ἀρετῆς εὐθὺς ἀπὸ γενεᾶς διαφέροντας εἶναι τῶν ἄλλων, ἐπειτ' αἰσχυρόμενος εἰ περὶ ἀνδρῶν ἀγαθῶν μὲν οὐδὲν δέ μοι προσηκόντων πλείω διαλεχθεὶς τῶν μετρίων περὶ τῶν προγόνων
d τῶν τὴν πόλιν κάλλιστα διοικησάντων μηδὲ μικρὰν ποιήσασθαι μνείαν, οἱ τοσαῦτος βελτίους ἐγένοντο τῶν ⁸ τοιαύτας δυναστείας ἐχόντων, ὅσον περ' ἄνδρες οἱ πρῶτατοι καὶ φρονιμώτατοι ⁹ διενέγκοιεν ἂν θηρίων τῶν ἀγριαυτάτων καὶ πλείστης ὠμότητος μεστῶν.

μς'. Τί γὰρ οὐκ ¹⁰ ἂν εὖροιμεν τῶν ὑπερβαλλόντων αἰσιοσύνητι καὶ δεινότητι ¹¹ πεπραγμένον ἐν ¹² ταῖς ἄλλαις πό-

¹ [τῇ] om. A. C. L.
² καὶ δύο πραγμάτων προσημασμένων καὶ (καὶ om. C.) μὴ σπουδαίων A. C. L.
³ ἐνόμιζον, καὶ A. C. L. ⁴ δὲ τινες A. C. L. ⁵ ἔ' ἄντι δ' ἂν A. C. L.
⁶ τὰ om. A. C. L. ⁷ ποιήσασθαι πρῶτον A. C. L. ⁸ τὰς A. C. L.
⁹ διενέγκοιεν A. C. L. ¹⁰ [ἂν] οὐκ C. ἂν om. A. L. ¹¹ τῶν πεπραγμένων A. L.
¹² το ταῖς A. C. L.

Τὸ μέγεθος [ἴσως τὸ μέγεθος οὐκ]. COR. Διὰ τούτου] οὐ causas sequentes. LANG. Ἦδη δὲ περὶ ἧς κ. τ. λ.] Cf. φ. β. Δυναστείας] Μοναρχίας. COR.

λεσι, ¹ και μάλιστα ἐν ταῖς μεγίσταις και τότε νομιζόμεναις e και νῦν εἶναι δοκούσαις; οὐ φόνους ἀδελφῶν και πατέρων και ξένων παμπληθεῖς γεγεννημένους; οὐ σφαγὰς μητέρων και μίξεις και παιδοποιίας ἐξ ἧν ἐτύγχανον αὐτοὶ πεφυκότες; οὐ παίδων βρωσιν ὑπὸ τῶν οικειοτάτων ² ἐπιβουλευμένην; οὐκ ἐκβολὰς ἧν ἐγέννησαν, και καταποντισμούς και τυφλώσεις και τσαύτας τὸ πλῆθος κακοποιίας, ὥστε 258 μηδένα πώποτε ἀπορῆσαι τῶν εἰδισμένων καθ' ἕκαστον ³ τὸν ἐν αὐτὸν εἰσφέρειν εἰς τὸ θάατρον τὰς τότε ⁴ γεγεννημένας συμφοράς;

μζ'. Ταῦτα δὲ διήλθον οὐκ ἐκείνους λαιδορῆσαι βουλόμενος, ἀλλ' ἐπιδειξάσαι παρὰ τοῖς ἡμετέροις οὐ μόνον αὐδὲν 258 ⁵ τοιοῦτον γεγεννημένον· τοῦτο μὲν γὰρ ἂν σημεῖον ἦν οὐκ ἀρετῆς, ἀλλ' ὡς οὐχ ὅμοιοι τὰς φύσεις ἦσαν τοῖς ἀνοσιωτάτοις γεγεννημένοις· δεῖ δὲ τοὺς ἐπιχειροῦντας καθ' ὑπερβολὰν b τινὰς ἐπαινεῖν μὴ τοῦτο μόνον ἐπιδεικνύουσαι, μὴ πονηροὺς ὄντας αὐτοὺς, ἀλλ' ὡς ἀπάσαις ταῖς ἀρεταῖς και τῶν τότε και τῶν νῦν διηγέμεναι. ἄπερ ἔχοι τις ἂν και περὶ τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων εἰπεῖν.

μη'. Οὕτω γὰρ ὁσίως και καλῶς και τὰ περὶ τὴν πάλιν και τὰ περὶ σφᾶς αὐτοὺς διέκησαν, ὥσπερ προσῆκον ἦν τοὺς ἀπὸ θεῶν μὲν γεγονότας, ⁶ πρώτους δὲ και πάλιν οἰκήσαντας και νόμοις χρησαμένους, ⁷ ἅπαντα δὲ τὸν χρόνον ἠσκηκότας εὐσέβειαν μὲν περὶ τοὺς θεοὺς δικαιοσύνην δὲ c περὶ τοὺς ἀνθρώπους, ὄντας δὲ μῆτε μιγάδας μῆτ' ἐπήλυδας, ἀλλὰ μόνους αὐτόχθονας τῶν Ἑλλήνων, και ταύτην ἔχοντας τὴν χώραν τροφὸν ἐξ ἧσπερ ἔφυσαν, και στέργησαν

¹ μάλιστα ὁ ἐν A. C. L.

² ἐπιβουλευμένην A. C. L.

³ τὴν οἰκ. A. C. L.

⁴ γεγεννημένας A. C. L.

⁵ τοιοῦτο A. C. L.

⁶ πρώτους A. L.

⁷ πάντα A. C. L.

φόνους ἀδελφῶν και πατέρων] Etocolem et ludit.

Polynicem Œdipi filios et ejusdem patrem Laium intelligit Wolfius.

ξένων] Lycanem Wolfius, Iphitum intelligit Coraes.

Σφαγὰς μητέραν] Clytemnestram ab Oreste occisam innuit.

Μίξεις και παιδοποιίας] Œdipum et Jocastam intellige.

Παίδων βρωσιν] Thyestem dicit.

Ἐκβολὰς] Œdipum et Laium forsan iterum innuit.

Καταποντισμούς] Ad Danaen forsan al-

Τυφλώσεις] Phineam intellige.

Οὐ μόνον —] Pendent hæc verba, et nihil est in sequentibus ad quod referantur. Hoc quidem peccat contra grammaticæ regulas, sed apud oratores non est inusitatum. AUCON.

Δεῖ δὲ etc.] Anacoluthon est, nisi verba a τούτω μὲν ad ἑταίρους ὄντας εἰρησὶς parenthesis includere malis. LANG.

Οἰκήσαντας] Ἰσως αἰνίσματα. COM. Cf. Paneg. §. 8. 16.

τας αὐτὴν ὁμοίως ὥσπερ οἱ βέλτιστοι τοὺς πατέρας καὶ τὰς μητέρας τὰς αὐτῶν, πρὸς δὲ τούτοις οὕτω θεοφιλεῖς ὄντας ὡς ὁ, ὃ δοκεῖ χαλεπώτατον εἶναι καὶ σπανιώτατον, d εὐρεῖν τινὰς τῶν οἰκῶν τῶν τυραννικῶν καὶ βασιλικῶν ἐπὶ τέτταρας ἢ πέντε γενεὰς διαμείναντας, καὶ τοῦτο ¹ συμβῆναι μόνοις ἐκείνοις. Ἐριχθόνιος μὲν γὰρ ὁ φύς ἐξ Ἡφαίστου καὶ γῆς παρὰ Κέκροπος ἄπαιδος ὄντος ἀρρένων παιδῶν τὸν οἶκον καὶ τὴν βασιλείαν παρέλαβεν· ἐντεῦθεν ² δ' ἀρξάμενοι πάντες οἱ γενόμενοι μετ' ἐκείνον, ὄντες οὐκ ὀλίγοι, τὰς κτήσεις τὰς αὐτῶν καὶ τὰς δυναστείας τοῖς αὐτῶν παισὶ παρέδωκαν μέχρι Θησέως.

e μβ'. Περὶ οὗ πρὸ πολλοῦ ἂν ἐποισσάμην μὴ διειλέχθαι πρότερον ³ περὶ τῆς ἀρετῆς καὶ τῶν πεπραγμένων αὐτῶν· πολὺ γὰρ ἂν μᾶλλον ἤρμοσεν ἐν τῷ λόγῳ τῷ περὶ τῆς πόλεως διελεῖν περὶ αὐτῶν. ἀλλὰ γὰρ χαλεπὸν ἦν, μᾶλλον δ' ἀδύνατον, τὰ κατ' ἐκείνον ἐπελθόντα τὸν χρόνον εἰς 259 τοῦτον ἀποδέσθαι τὸν καιρὸν, ⁴ ὃν οὐ προήδειν ἐσόμενον. ἐκεῖνα μὲν οὖν εἴσομεν, ἐπειδὴ πρὸς τὸ παρὸν αὐτοῖς κατεχρησάμην, μίᾳς δὲ μόνον μνησθήσομαι πράξεως, ἣ συμβέβηκε μὴτ' εἰρῆσθαι πρότερον μῆτε πεπραχθαι μὴδ' ὑφ' 259 ἐνὸς ἄλλου πλην ὑπὸ Θησέως, σημειῖον ⁵ δ' εἶναι μέγιστον τῆς ἀρετῆς τῆς ἐκείνου καὶ φρονήσεως.

v'. Ἐχων γὰρ ⁶ βασιλείαν ἀσφαλεστάτην καὶ μεγίστην, b ἐν ἣ πολλὰ καὶ καλὰ διαπεπραγμένος ἦν καὶ κατὰ πόλεμον καὶ ⁷ περὶ διοικήσιν τῆς πόλεως, ἅπαντα ταυτ' ὑπερεῖδε, καὶ μᾶλλον εἴλετο τὴν δόξαν τὴν ἀπὸ τῶν πῶνων καὶ τῶν ἀγώνων εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον μνημονευθησομένην ἢ τὴν ῥαθυμίαν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν τὴν διὰ τὴν βασιλείαν ἐν τῷ παρόντι γιγνομένην. καὶ ταυτ' ἔπραξεν οὐκ ἐπειδὴ πρεσβύτερος γενόμενος ἀπολελαυκῶς ἦν ⁸ τῶν ἀγαθῶν τῶν c παρόντων, ἀλλ' ἀκμάζων, ὡς λέγεται, τὴν μὲν πόλιν διοι-

¹ συμβαίνω A. συμβαίνω C. L.

² ἀρξάμενος A. L.

³ καὶ A. C. L.

⁴ ἢ τότε προήδειν A. [ἦν] οὐδὲ προήδειν [ἦν] C. οὐδὲ προήδειν L.

⁵ ἢ A. C. L.

⁶ τῆ βασιλ. A. C. L.

⁷ κατὰ A. C. L.

⁸ τῶν παρόντων ἀγαθῶν A. C. L.

Τυραννικῶν καὶ βασιλικῶν Idem significare videntur: nisi Cecropem, tanquam advenam, tyrannum, successores autem illius βασιλεῖς vocare velis. LANG.

[Ἐπὶ τίτταρας ἢ πέντε] Si Cecropem re-

cipis, πέντε, si numero excolodis, τίτταρας sunt a primo ad Theseum reges. Vid. Perizon. ad Ælian. V. H. v. 13. IDEM.

[περὶ διοίκησιν] Cf. Helen. Enc. §. 17. IDEM.

κεῖν τῷ πλήθει παρέδωκεν, αὐτὸς δ' ὑπὲρ ταύτης τε καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων διετέλει κινδυνεύων.

να'. Περὶ μὲν οὖν τῆς Θησέως ἀρετῆς νῦν μὲν ὡς οἶόν τ' ἦν ἀνεμνήσαμεν, πρότερον δ' ἀπάσας αὐτοῦ τὰς πράξεις οὐκ ἀμελῶς διήλθομεν· περὶ δὲ τῶν παραλαβόντων τὴν τῆς πόλεως διοίκησιν, ἣν ἐκεῖνος παρέδωκεν, οὐκ ἔχω τίνας ἐπαίνους εἰπὼν ἁξίως ἂν εἴην εἰρηκῶς τῆς ἐκείνων διανοίας. οἵτινες, ἄπειροι πολιτειῶν ὄντες, οὐ δῆμαρτον αἰρούμενοι δ τῆς ὑπὸ πάντων ἂν ὁμολογηθείσης οὐ μόνον εἶναι κοινοτάτης καὶ δικαιοτάτης, ἀλλὰ καὶ συμφωροτάτης ἅπασι τοῖς χρωμένοις καὶ ἠδίστης. κατεστήσαντο γὰρ δημοκρατίαν οὐ τὴν εἰκῆ πολιτευομένην, καὶ νομίζουσιν τὴν μὲν ἀκολασίαν ἐλευθερίαν εἶναι, τὴν δ' ἐξουσίαν τοῦ ὅ τι βούλεται τις ποιεῖν εὐδαιμονίαν, ἀλλὰ τὴν τοῖς τοιούτοις μὲν ἐπιτιμῶσαν, ἀριστοκρατία δὲ χρωμένην ἦν οἱ μὲν πολλοὶ ἤ χρησιμωτάτην οὔσαν ὡς περ τὴν ἀπὸ τῶν τιμημάτων ἐν ταῖς πολιτείαις ἀριθμοῦσιν, οὐ δι' ἀμαθίαν ἀγνοοῦντες, ἀλλὰ διὰ τὸ μηδὲν πάποτ' αὐτοῖς μελήσαι τῶν τοιούτων.

νβ'. Ἐγὼ δὲ φημί τὰς μὲν ἰδέας τῶν πολιτειῶν τρεῖς εἶναι μόνας, ὀλιγαρχίαν, δημοκρατίαν, μοναρχίαν, τῶν δ' ἐν ταύταις οἰκούντων ὅσοι μὲν εἰώθασιν ἐπὶ τὰς ἀρχὰς καθιστάναι καὶ τὰς ἄλλας πράξεις τοὺς ἰκανωτάτους τῶν πολιτῶν καὶ τοὺς μέλλοντας ἀρίστα καὶ δικαιοτάτα τῶν πραγμάτων ἐπιστατήσιν, τούτους μὲν ἐν ἀπάσαις ταῖς πολιτείαις καλῶς οἰκῆσιν καὶ πρὸς σφᾶς αὐτοὺς καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους· τοὺς δὲ τοῖς θρασυτάτοις καὶ πονηροτάτοις ἐπὶ ταῦτα χρωμένους, καὶ τῶν μὲν τῇ πόλει συμφερόντων μηδὲν φροντίζουσιν, ὑπὲρ δὲ τῆς αὐτῶν πλεονεξίας ἐτοιμοὺς οὔσιν ὅτι οὐν πάσχειν, τὰς δὲ τούτων πόλεις ὁμοίως οἰκῆσθαι ταῖς τῶν προεστώτων πονηρίαις θάλλοντας, ταύτους αὖ τούναντίον κακίστους ἑαυτοῖς τε καὶ τοῖς πολίταις εἶναι

¹ ἁξίως A. L. ² ὁμολογηθείσης A. L. ³ εἶναι om. A. C. L. ⁴ τοῦ om. A. L.
⁵ χρησιμῶν A. C. L. ⁶ τῶν om. A. C. L. ⁷ πονηροτάτους καὶ θρασυτάτους A. C. L.
⁸ ἰαυτῶν A. ⁹ οἰκῆσθαι A. ¹⁰ unosa om. A. L. ¹¹ θάλλοντι A.

Διήλθομεν] In Helen. Eoc. l. l.
 Τὴν ἀπὸ τῶν τιμημάτων] Scil. πολιτείας.
 quæ Τιμηκρατία uno vocabulo dicitur, ubi census et olim ratio habetur, non admodum ab Oligarchia abhorrens. WOLF.
 Cf. Aristot. Polit. iii. 5. et Diog. Laert.

in Vit. Plat.
 Ταύτους μὲν] Sub. φημί. AUGER.
 Ἐπὶ ταῦτα] Nr. ἐπὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἄλλας πράξεις. IDEM.
 Οἰκῆσθαι] Scribo olaktoθαι. H. STURPHAN.

νομίζω] τοὺς δὲ μὴδ' οὕτως μὴδ' ὡς πρότερον εἶπον, ἀλλ' ὅταν μὲν θαρρῶσι, τούτους μάλιστα τιμῶντας τοὺς πρὸς c χάριν λέγοντας, ὅταν δὲ δείσωσιν, ἐπὶ τοὺς βελτίστους καὶ φρονιμωτάτους καταφεύγοντας, τοὺς ¹ δὲ τοιοῦτους ἐναλλάξ τότε μὲν χειρὸν τότε δὲ βέλτιον πράξειν.

γγ'. Αἱ μὲν οὖν φύσεις καὶ δυνάμεις τῶν πολιτειῶν οὕτως ἔχουσιν, ἠγοῦμαι δὲ ταῦτα ἑτέροις ² μὲν πολὺ πλείους λόγους παρεῖξιν τῶν νῦν εἰρημένων, ἐμοὶ δ' οὐκ ἔτι περὶ ³ ἀπασῶν αὐτῶν εἶναι διαλεκτέον, ἀλλὰ περὶ μόνῃς τῆς τῶν προγόνων· ταύτην γὰρ ὑπεσχόμην ἐπιδείξειν σπουδαιότεραν καὶ πλείονων ἀγαθῶν αἰτίαν οὔσαν ⁴ τῆς ἐν τῇ Σπάρτῃ d ⁵ καθεστηκυίας.

νδ'. Ἔσται δ' ὁ λόγος τοῖς μὲν ἡδέως ἂν ἀκούσασι πολιτείαν χρηστὴν ἐμοῦ διεξιόντος οὐτ' ὄχληρὸς οὐτ' ἀκαιρὸς, ἀλλὰ σύμμετρος καὶ προσήκων τοῖς ⁶ πρότερον εἰρημένοις, τοῖς δὲ μὴ χαίρουσι τοῖς μετὰ πολλῆς σπουδῆς εἰρημένοις, ἀλλὰ τοῖς ἐν ταῖς πανηγύρεσι μάλιστα μὲν λοιδορουμένοις, ἣν δ' ἀπόσχονται τῆς μανίας ταύτης, ἐγκωμιάζουσιν ⁷ ἢ τὰ φαυλότατα τῶν ὄντων ἢ τοὺς παρανομωτάτους τῶν γεγεννη- e μένων, τούτοις δ' αὐτὸν οἶμαι δόξειν πολὺ μακρότερον εἶναι τοῦ δέοντος. ἐμοὶ δὲ τῶν μὲν τοιοῦτων ἀκρατῶν οὐδὲν πώποτ' ἐμέλησεν, οὐδὲ ⁸ τοῖς ἄλλοις τοῖς εὖ φρονούσιν, ἐκεῖνων δὲ τῶν ἅ τε προεῖπον πρὸ ⁹ ἀπαντος τοῦ λόγου μνημονευσόντων, 261 261 τῶ τε πλήθει τῶν λεγομένων οὐκ ἐπιτιμησόντων, οὐδ' ¹⁰ ἢ μυρίων ἐπῶν ἢ τὸ μῆκος, ἀλλ' ἐφ' αὐτοῖς εἶναι νομιούτων τοσαύτον ἀναγκῶναι μέρος καὶ διελθεῖν ὅσπον ἂν αὐτοὶ ¹¹ βουλευθῶσιν, πάντων δὲ μάλιστα τῶν οὐδενὸς ἂν ἥδιον ἀικαόντων ἢ λόγου διεξιόντος ἀνδρῶν ἀρετὰς καὶ πόλεως τρόπον καλῶς οἰκουμένης· ἅπερ εἰ μιμήσασθαι τινες βουλευθῆεν καὶ δυνηθεῖεν, αὐτοὶ τ' ἂν ἐν μεγάλῃ δόξῃ τὸν εἶον διαγέγοιεν καὶ τὰς πόλεις τὰς αὐτῶν εὐδαίμονας ¹² ποιή-

¹ ἢ Α. L. ² μὲν ἑτέροις A. C. L. ³ πασῶν A. C. L. ⁴ ἢ τὴν A. C. L.

⁵ καθεστηκυίας A. C. L. ⁶ ἢ μάλιστα A. C. L. ⁷ ἢ οὐκ A. O. L.

⁸ τῶν ἄλλων A. C. L. ⁹ παντὸς λόγου A. C. L. ¹⁰ ἂν A. C. L.

¹¹ βούλευται A. C. L. ¹² ποιήσασιν A. C. L.

φύσεις καὶ δυνάμεις] naturam et indolem. Παρανομωτάτους] Lacedæmonios respici-
LANG. cit. Cf. §. μζ'. LANG.
Ἐγκωμιάζουσα] Οἷον τοὺς βαμβυλιῶς καὶ Ἄνε προεῖπον] Conf. §. μζ'. seqq.
τοὺς ἄλλας ἐν Ἑλλάτι ἰγκωμ. c'. Cor.

σεαυ. οἷους μὲν οὖν εὐζαίμην ἂν εἶναι τοὺς ἀκουσόμενους τῶν β
ἐμῶν, εἰρηκα, δεδοικα δὲ μὴ τοιαύτων γενομένων πολὺ
κατεδέεστορον εἶπω τῶν πραγμάτων περὶ ὧν μέλλω ποιῆ-
σθαι τοὺς λόγους. ὅμως δ' οὕτως ὅπως ἂν οἷος τ' ἂ περὶ-
σομαι διαλεχθῆναι περὶ αὐτῶν.

νέ. Τοῦ μὲν οὖν διαφερόντος τῶν ἄλλων οικεῖσθαι τὴν
πόλιν ἡμῶν κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον δικαίως ἂν ἔπενέγκοι-
μεν τὴν αἰτίαν τοῖς βασιλεύσασιν αὐτῆς, περὶ ὧν ὀλίγον
πρότερον³ διελέχθη. ἐκεῖνοι γὰρ ἦσαν οἱ παιδεύσαντες τὸ c
πλῆθος ἐν ἀρετῇ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ πολλῇ σωφροσύνῃ, καὶ
διδάξαντες ἐξ ὧν διόκου, ἅπερ ἐγὼ φανείην ἂν ὕστερον
εἰρηκῶς ἢ κείνοι πράξαντες, ὅτι πᾶσα πολιτεία ψυχὴ πό-
λεως ἐστὶ, τοσαύτην ἔχουσα δύναμιν ὅσην περ ἐν σώματι
φρόνησις· αὕτη γάρ ἐστιν ἡ βουλευομένη περὶ πάντων, καὶ
τὰ μὲν ἀγαθὰ διαφυλάττουσα, τὰς δὲ συμφορὰς διαφεύ-
γουσα, καὶ πάντων αἰτία τῶν ταῖς πόλεσι⁵ συμβαινόντων. d

νς.⁶ Ἄ μαθῶν ὁ δῆμος οὐκ ἐπελάδeto διὰ τὴν μεταβολὴν,
ἀλλὰ μάλλον τούτῳ προσεῖχεν ἢ τοῖς ἄλλοις, ὅπως λήψε-
ται τοὺς ἡγεμόνας, δημοκρατίας μὲν ἐπιθυμοῦντας, τὸ δ'
ἦθος τοιοῦτον ἔχοντας οἷον περ οἱ πρότερον ἐπισταταῦντες
αὐτῶν, καὶ μὴ λήσουσι σφᾶς αὐτοὺς κυρίους ἀπάντων τῶν
κρινῶν καταστήσαντες οἷς οὐδεὶς⁷ ἂν οὐδὲν τῶν ἰδίων ἐπι-
τρέψει, μηδὲ περιόψονται πρὸς τὰ τῆς πόλεως προσιόντας c
τοὺς ὁμολογουμένως ὄντας πονηροὺς, μηδ' ἀνέξονται⁹ τὴν
262 φωνὴν τῶν τὰ μὲν σώματα τὰ σφέτερ' αὐτῶν ἐπινοειδῶς
διατιθεμένων συμβουλευεῖν δὲ τοῖς ἄλλοις ἀξιούντων ἐν
τρόπον τὴν πόλιν¹⁰ διοικοῦντες σωφρονεῖν ἂν καὶ βέλτιον 262
πράττειεν, μηδὲ τῶν ἂ μὲν παρὰ τῶν πατέρων παρέλαβον
εἰς αἰσχρὰς ἡδονὰς¹¹ ἀνηλωκότων, ἐκ δὲ τῶν κοινῶν ταῖς
ἰδίαις ἀπορίαις βοηθεῖν ζητούντων, μηδὲ τῶν πρὸς χάρις

¹ ἰσχυρῶς A. C. L.

² ἐπιτάσσειν A. C. L.

³ διελέχθη A. L.

⁴ ἂν om. A. L.

⁵ συμβαινόντων ἀγαθῶν A. C. L.

⁶ ἢ; ὁ A. C. L.

⁷ οὐδὲ τῶν ἰδίων τι A. L.

⁸ ὁμολογουμένως A.

⁹ τὴν om. A. C. L.

¹⁰ διακρίνουσι, καὶ ὅπως σωφρονεῖν A. C. L.

¹¹ ἀκαλοῦντων C.

Ἐκεῖνοι] Ὁ τι Θεοῦ καὶ εἰ μετ' ἐκεῖνον ἡ ἐκεῖνοι ἱερασαν. τί δ' ἐστι τούτου; ὅτι πᾶσα
δικαιοσύνη τὴν πόλιν μέχρι τῶν Περσικῶν. πολιτεία κ. τ. λ. Cor. Cf. Argorag. §. 1.

Τὰ μὲν σώματα] Τὰ σώματα αὐτῶν ἢ. l.
τῶ σώματι πόλεως ὁρροῖ οὐδενος. Llanos.
ἀγαθὰ ταῖς πόλεσι τῶν ἰδιῶν. Cor. Cf. de Pace
τῶ δ' ὅτι (ἢ ταῦθ' ἄπει) ἰγὼ εἰρηκα ὕστερον §. 13.

μὲν καὶ λέγειν γλιχομένων, εἰς πολλὰς δ' ἀσπίδας καὶ λύπας τοὺς περὶ τούτους ἐμβαλλόντων, ἀλλὰ τοὺς ¹ τε τιοῦτους ἀπάντας ἀπειργεῖν ἀπὸ τοῦ συμβουλεύειν ἕκαστος οἴησεται δεῖν, καὶ πρὸς τούτους ἐκείνους τοὺς τὰ μὲν τῶν ἄλλων κτήματα τῆς πόλεως εἶναι φάσκοντας, τὰ δὲ τωῦτης ἴδια κλεψτεῖν καὶ διαρπαῖζειν τολμῶντας, καὶ φιλεῖν μὲν τὸν ἥμιον προσπαυμένους, ὑπὸ δὲ τῶν ἄλλων ἀπάντων αὐτὸν χαισιῖσθαι ποιοῦντας, καὶ λόγῳ μὲν δεδιότας ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ἔργῳ δὲ λυμαινομένους καὶ συκοφαντοῦντας καὶ διατιθέντας ² αὐτοὺς οὕτω πρὸς ἡμᾶς, ὥστε τῶν πόλεων τὰς εἰς τὸν πόλεμον κωδισταμένας ἡδίστον ἂν καὶ θάττον ἐνίας εἰσδέξασθαι τοὺς πολιορκοῦντας ἢ τὴν παρ' ἡμῶν βοήθειαν. ἀπεισοὶ δ' ἂν τις γράφων, εἰ πάσας τὰς κακῆθειας καὶ σποηθίας ἐξαριθμεῖν ἐπιχειρήσειεν.

γζ'. Ἄς ἐκεῖνοι μισήσαντες καὶ τοὺς ἔχοντας αὐτὰ ἐποιοῦντο συμβούλους καὶ προστάτας οὐ τοὺς τυχόντας, ἀλλὰ τοὺς βελτίστους καὶ ³ φρονιμωτάτους καὶ κάλλιστα βεβαιοκότας, καὶ τοὺς αὐτοὺς τούτους στρατηγούς ἤρουντο καὶ πρέσβεις — εἰ ⁴ ποὶ δεήσειεν — ἔπειμπον, καὶ πάσας τὰς ἡγεμονίας τὰς τῆς πόλεως αὐτοῖς παραδίδοσαν, νομίζοντες τοὺς ἐπὶ τοῦ ἔθματος βουλομένους καὶ δυναμένους τὰ βέλτιστα συμβουλεύειν, τούτους ⁵ καὶ κατ' αὐτοὺς γεινομένους ἐν ⁶ ἀπάσι τοῖς τόποις καὶ περὶ ἀπάσας τὰς πράξεις τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν ἄνωγ αὐτοῖς καὶ συνέβαινεν.

νη'. Διὰ γὰρ τὸ ταῦτα γινώσκων ἐν ὀλίγαις ἡμέραις εὖρων τοὺς τε νόμους ἀναγεγραμμένους, οὐχ ὁμοίους τοῖς νῦν κειμένοις, οὐδὲ τσαύτης ταπεινότητος καὶ τσοσύτων ἐναντιώσεων μεστούς, ὥστε ⁸ μηδὲν ἂν δυναθῆναι ⁹ συνιδεῖν μήτε ²⁶³ τοὺς χρησίμους μήτε τοὺς ἀχρήστους αὐτῶν, ἀλλὰ πρῶτον μὲν ὀλίγους, ἰκανοὺς δὲ τοῖς χρῆσθαι κέλλουσι καὶ ¹⁰ ῥαδίως συνιδεῖν, ἔπειτα δικαίους καὶ συμφέροντας καὶ σφίσι αὐτοῖς ²⁶³ ὁμολογουμένους, καὶ μᾶλλον ἐσπουδασμένους τοὺς περὶ τῶν

¹ γα A. C. L. ² αὐτοὺς om. A. C. L. ³ φρονιμωτάτους καὶ βελτίστους A. C. L.

⁴ ποτι A. C. L. ⁵ δι καὶ A. L. ⁶ πάσι A. C. L. ⁷ ὁμοίως A. C. L.

⁸ μηδὲν A. L.

⁹ συνιδεῖν om. A. L.

¹⁰ ῥαδίως L.

Οὐκ ἔστιν] Malha d'eti vel d'eta. Av-
OER.

Τὰς τε νόμους ἀναγεγραμμένους] Cf. Ly-
sias c. Nicomach. §. a. et Demosth. adv.

Leptin. §. x.

Εἰ μᾶλλον ἐσπουδαμένους —] Ad ver-
bum interpretor: et majore diligentia cla-
boratus es quæ ad viros publicos quædam eas

κοινῶν ἐπιτηδευμάτων ἢ τοὺς περὶ τῶν ἰδίων συμβολαίων, οἷους περ εἶναι χρὴ παρὰ τοῖς καλῶς πολιτευομένοις. περὶ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους καθίστασαν ἐπὶ τὰς ἀρχαίς τοὺς προκριθέντας ὑπὸ τῶν ¹φυλετῶν καὶ δημοτῶν, οὐ περιμαχῆτους αὐτὰς ποιήσαντες οὐδ' ἐπιθυμίας ἀξίας, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον λειτουργίαις ὁμοίας ταῖς ἐνοχλούσαις μὲν οἷς ἂν προσταχθῶσι, τιμὴν δὲ τινα ²περιτιθείσαις αὐτοῖς· ἔδει γὰρ τοὺς ἀρχεῖν αἰρεθέντας τῶν τε κτημάτων τῶν ἰδίων ἀμελεῖν, καὶ τῶν ³λημμάτων τῶν εἰδισμένων δίδουσαι ταῖς ^bἀρχαῖς ἀπέχεσθαι μηδὲν ἤττον ἢ τῶν ἱερῶν — ἃ τίς ἂν ἐν τοῖς νῦν καθεστῶσιν ὑπομείνῃ; —, καὶ τοὺς μὲν ἀκριβεῖς περὶ ⁴ταύτας γιγνομένους μετρίως ἐπαινῶντας ⁵ἐφ' ἐτέρῃ ἐπιμέλειαν τῶν τεσσάων τοιαύτην, τοὺς δὲ καὶ μικρὸν παραβάτας ταῖς ἐσχάταις αἰσχύναις καὶ μεγίσταις ζημίαις περιπίπτειν· ὥστε μηδένα τῶν πολιτῶν ὡς περ νῦν διακρίσθαι πρὸς τὰς ἀρχαίς, ἀλλὰ μᾶλλον ⁶τότε ταύτας φεύγειν ^cἢ νῦν διακρίνειν, καὶ πάντας νομίζειν μηδέποτε ἂν γενέσθαι δημοκρατίαν ἀληθεστέραν ⁸μηδὲ βεβαιότεραν μηδὲ μᾶλλον τῷ πλήθει συμφέρουσαν τῆς τῶν μὲν τοιαύτων πραγματειῶν ἀτέλειαν τῷ δήμῳ διδούσης, τοῦ δὲ τὰς ἀρχαίς καταστήσαι καὶ δίκην λαβεῖν παρὰ τῶν ⁹ἔξαμαρτῶτων κύριον ποιούσης, ἅπερ ὑπάρχει καὶ τῶν τυράννων τοῖς εὐδαιμονεστάτοις.

νδ'. Σημεῖον δὲ μέγιστον ὅτι ταῦτ' ἠγάπων μᾶλλον ^d ¹⁰ἢ γὰρ λέγω φαίνεται γὰρ ὁ δῆμος, ταῖς μὲν ἄλλαις πολιτείαις ταῖς οὐκ ἀρεσκουσais μαχόμενος καὶ καταλύων καὶ τοὺς προστώτας αὐτῶν ἀποκτείνων, ταύτῃ δὲ χροόμενος οὐκ ¹¹ἐλάττω χιλίαν ἐτῶν, ἀλλ' ἐμμεῖνας ἀφ' οὗ ¹²ἢ περ ἔλαβε μέχρι τῆς Σόλωνος μὲν ἡλικίας Πεισιστράτου δὲ δυναστείας, ²⁰⁴ ὅς, δημαγωγὸς γενόμενος καὶ πολλὰ τὴν πόλιν λυμηνά-

¹ συμφυλετῶν καὶ τῶν δημ. A. C. L.

² πλεονακτημάτων A.

⁴ ταῦτα C.

³ προτιθείσαις A. C. L.

⁵ ἐφ' A.

⁶ τὴ A. C. L.

⁷ ἢ δὴ ἢ διότι A. L. ἢ δὴ ἢ διότι [αἰτί] C.

⁸ μηδὲ βεβαιότεραν om. A. C. L.

⁹ ἔξαμαρτῶτων A. C. L.

¹⁰ ἢ ἐγὼ A. C. L.

¹¹ ἐλάττω A. C. L.

¹² παράλαβι A. C. L.

que ad privatos contractus pertinebant. AUGER.

Λημμάτων] muneribus quibus corrupti solent. LANG.

Γιγνομένων] ἴσως γαμμένους. COR.

Χιλίαν] F. leg. ἰξάκων. De Fort. Athen. c. 10. ΜΕΥΣΙΟΥΣ. Οἷα ἀπιδόουσι καὶ γὰρ τοσαῦτα μάλιστα ἐπιθυμοῦνται ἵνα ἀπὸ θεοῦς μέχρι Πεισιστράτου. COR.

ε μενος και τούς βελτίστους τῶν πολιτῶν ὡς ὀλιγαρχικούς ὄντας ἐκβαλῶν, τελευτῶν τῶν τε δῆμον κατέλυσε και τύραννον αὐτὸν κατέστησε.

ξ'. Τὰς οὖν ἂν τινες ἄτοπον εἶναι με φήσῃαν — οὐδὲν γὰρ κωλύει ¹ διαλαβεῖν τὸν λόγον —, ὅτι τολμῶ λέγειν ὡς
 284 ἀκριβοῦς εἰδῆς περὶ πραγμάτων οἷς οὐ παρῆν πραττομέναις. ἐγὼ δὲ οὐδὲν τούτων ἄλογοι αἶμαι ποιεῖν. εἰ ² μὲν γὰρ μόνος ἐπίστευον τοῖς τε λεγομένοις περὶ τῶν παλαιῶν και τοῖς γραμμασι τοῖς ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου παραδεδομένοις ἡμῖν, εἰκότως ἂν ἐπιτιμῶμην· νῦν δὲ πολλοὶ και νῦν ἔχοντες ταῦτ' ἐμοὶ φανείην ἂν ³ πεπονθότες. χωρὶς δὲ τούτων, εἰ κατασταίην εἰς ἐλεγχον ⁴ και λόγον, δυναθδεῖην ἀν' ἐπιδείξαι
 b πάντας ἀνδράπους πλείους ἐπιστήμιας ἔχοντας διὰ τῆς ἀκοῆς ἢ τῆς ὄψεως, και μείζους πράξεις και καλλίους εἰδῶτας ἢ παρ' ἑτέρων ἀκηκόασιν ἢ ⁵ κείνας αἷς αὐτοῖς ⁶ παραγεγενημένοι τυγχάνουσιν. ἀλλὰ γὰρ οὐτ' ἀμελεῖν καλῶς ἔχει τῶν τοιούτων ὑπολήψεων — τυχὸν γὰρ μηδεὸς ἀντειπόντος λυμῆραντ' ἂν τὴν ἀλήθειαν — οὐτ' αὖ πολὺν χρόνον ἀντιλέγοντας διατρίβειν ἐν αὐταῖς, ἀλλ' ὅσον ὑποδείξαντας μόνον τοῖς ἄλλοις ἐξ ὧν ληροῦντας ἂν ⁷ αὐτοὺς ἐπι-
 c δεῖξαιεν, πάλιν ἐπανελθόντας περαίνειν και ⁸ λέγειν ὅθεν ἀπέλιπον ὅπερ ἐγὼ ποιήσω.

ξά'. Τὸ μὲν οὖν σύνταγμα τῆς τότε πολιτείας, και τὸν χρόνον ὅσον αὐτῇ χράμενοι ⁹ διετέλεσαν, ἐξαρκούντως ¹⁰ δεδηλώκαμεν· λοιπὸν δ' ἡμῖν τὰς πράξεις τὰς ἐκ τοῦ καλῶς ¹¹ πολιτεύεσθαι γεγενημένας διελθεῖν. ἐκ τούτων γὰρ ¹² ἐτι μᾶλλον ἔσται καταμαθεῖν ὅτι και τὴν πολιτείαν εἶχον ἡμῶν οἱ πρόγονοι βελτίω τῶν ἄλλων και σφρονεστέραν,
 d και προστάταις και συμβούλοις ἐχρῶντο τοιούτοις ¹³ οἷος χερὶ τοὺς εὔφρονούντας.

ξβ'. Οὐ μὲν οὐδὲ ταῦτά μοι πρότερον λεκτέον ἐστὶ, πρὶν

¹ διαβαλεῖν A. C. L.

² μὲν om. A. C. L.

³ πάσχοιτες A. C. L.

⁴ καὶ λόγον om. A. C. L.

⁵ κείνας A.

⁶ παραγεγενημένοι A. C. L.

⁷ αὐτοὺς ἂν A. C. L.

⁸ λέγειν και περαίνειν A. C. L.

⁹ διετέλεσαμεν A. C. L.

¹⁰ δεδύλαται A. C. L.

¹¹ πολιτεύεσθαι καλῶς A. C. L.

¹² ἐτι om. A. C. L.

¹³ οἷος A. L.

Ἄλογον] F. ἀλόγως. WOLF.

Ἄτοπον] Wolf. explicat per ἄλογον. ma-

Ἄντιλέγον] ὀρίσιμον, seu, ut Wolf.

limo voluit. LANG.

παναλλ, objections. LANG. Ἀντιλογῶν, ἀντιρήσεων, COR.

Ἐξ ἂν — ἐπιδείξαι] e quo adversative pugari ostendat quæant. IDEM.

καὶ μακροὶ προέϊπον περὶ αὐτῶν. ἦν γὰρ ὑπεριῶν τὰς ἐπιτι-
μήσεις τὰς τῶν οὐδὲν ἄλλο ποιεῖν ἢ τοῦτο δυναμένων ἐφεξῆς
διηγῶμαι περὶ τε τῶν ἄλλων τῶν πεπραγμένων καὶ τῶν
285 ἐπιτηδευμάτων τῶν περὶ τὸν πόλεμον, οἷς οἱ πρόγονοι χρώ-
μασιν τῶν τε βαρβάρων παριεγένοντο καὶ παρὰ τοῖς Ἕλλη-
σιν εὐδοκίμησαν, οὐκ ἔστιν ὅπως οὐ φήσουσι τινές με διεξ-
ίεσαι τὰς νόμας αὐς Λυκοῦργος μὲν ἔθηκε, Σπαρτιάται
δ' αὐτοῖς χρώμασι τυγχάνουσιν.

Ξγ'. Ἐγὼ δ' ὁμολογῶ μὲν εἶναι πολλὰ τῶν ἐκαὶ ¹καθη-
στῶτων, οὐχ ὡς Λυκοῦργου τι τούτων αἰρόντος ἢ διανοηθέν-
τος, ἀλλ' ὡς μιμησαμένου τὴν διοίκησιν ὡς δυνατόν ἀριστα ²
τὴν τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων, καὶ τὴν τε δημοκρατίαν
καταστήσαντος παρ' αὐτοῖς τὴν ἀριστοκρατίαν μεμιγμένην,
ἥπερ ἦν παρ' ἡμῖν, καὶ τὰς ἀρχαῖς οὐ κληρωτάς ἀλλ' αἰρετάς
ποιήσαντος, καὶ τὴν τῶν γεροντων αἴρεσιν τῶν ἐπιστατοῦντων
ἅπασιν τοῖς πράγμασι μετὰ τῶσαυτης σπουδῆς ποιῆσθαι
νομοθετήσαντος, μὲθ' ὅσης περ' φασὶ καὶ τοὺς ἡμετέρους περὶ ^b
τῶν εἰς Ἄρσιον πάγον ἀναβῆσθαι μελλόντων, ἔτι δὲ καὶ
τὴν δύναμιν αὐτοῖς περιθέντος τὴν αὐτήν, ἥπερ ἦδε καὶ τὴν
βουλὴν ἔχουσαν τὴν παρ' ἡμῖν.

Ξδ'. Ὅτι μὲν οὖν τὸν αὐτὸν τρόπον ταῦτε καθέστηκεν
ὡς περ' εἶχε τὸ παλαιὸν καὶ τὰ παρ' ἡμῖν, παρὰ πολλῶν
³ἔσται πυνθέσθαι τοῖς εἰδέναι βουλομένοις· ὡς δὲ καὶ τὴν ἐμ-
πειρίαν τὴν περὶ τὸν πόλεμον οὐ πρότερον ἤσκησαν οὐδ'
ἄμεινον ἐχρήσαντο Σπαρτιάται τῶν ἡμετέρων, ἐκ τῶν ^c
ἀγῶνων καὶ τῶν πολέμων ³τῶν ὁμολογουμένων γενέσθαι
κατ' ἐκείνου τὸν χρόνον αὐτως οἶμαι σαφῶς ἐπιδείξειν, ὥστε
⁴μήτε τοὺς ἀνόητως λακωνίζοντας ἀντειπεῖν δυνησέσθαι τοῖς
ἐπιδεῖσι, μήτε τὰς ⁵τὰ ἡμέτερα ἅμα τε θαυμάζοντας καὶ
βασκαίνοντας καὶ μιμῆσθαι γλιχόμενους.

Ξε'. Ποιήσομαι δὲ τὴν ἀρχὴν τῶν λεχθησομένων ἀκούσαι
μὲν ἴσως τισὶν ἀηδῆ, ῥηθῆναι δ' οὐκ ἀσύμφορον. εἰ γὰρ τις
φραῖη ⁶τῷ πόλεε τούτῳ πλείστων ἀγαθῶν αἰτίας γεγενῆ- ^d

¹ καθεστῶτων ἐκαὶ A. C. L.

² ἴστι A. C. L.

³ καὶ τῶν ὁμολογουμένων A. C. L.

⁴ μεθ' A. C. L.

⁵ τὰ ἡμέτερα om. A. C. L.

⁶ τὰ πόλεε ταῦτα A. C. L.

σθαι τοῖς Ἕλλησι καὶ μεγίστων κακῶν μετὰ τὴν Εἰρήνην
στρατείαν, αἷκ ἔστιν ὅπως αἷκ ἀληθῆ δοξείην ἂν λέγεσθαι τοῖς
εἰδῶσι τι περὶ τῶν τότε γεγενημένων. ἠγωνίσαντό τε γὰρ ὡς
δυνατὸν ἀρίστα πρὸς τὴν ἐκείνου ἀνάμειν, ταῦτά τε πρῶ- 268
ξασαι, προσῆκον αὐταῖς¹ καὶ περὶ τῶν ἐχομένων βουλευ-
εσασθαι καλῶς, εἰς τοῦτ' ἦλθον οὐκ ἀκρίως ἀλλὰ μανίας,
ὥστε πρὸς μὲν τὸν ἐπιστρατεύσαντα καὶ βουλευθέντα² τῶ
μὲν πόλει³ τούτῳ παντοσπασιν ἀκελεῖν, τοὺς δὲ ἄλλους Ἕλ-
ληνας καταδουλώσασθαι, πρὸς μὲν τὸν τοιοῦτον, κρητή-
σασθαι ῥαδίως ἂν αὐτοῦ καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν,
εἰρήνην εἰς ἅπαντα συνεγράψαντο⁴ τὸν χρόνον ὡς περὶ πρὸς
286 ἐνεργάτην γεγενημένον, φθονήσασθαι δὲ ταῖς ἀρεταῖς ταῖς
αὐτῶν, εἰς πόλεμον καταστῆσαι πρὸς ἀλλήλους καὶ φιλο-
νεκρίαν, οὐ πρότερον ἐπαύσαντο σφᾶς⁵ τε⁶ αὐταῖς ἀποκαλύου-
σαι καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, πρὶν κύριοι ἐποικήσαντο τὸν
κοινὸν ἔχθρὸν [τοῦ] τὴν τε πόλιν τὴν ἡμετέραν εἰς τοὺς ἐσχά-
τους καταστῆσαι κινδύκους διὰ τῆς δυνάμεως τῆς Λακεδαι-
μονίων, καὶ πάλιν τὴν ἐκείνων διὰ τῆς πόλεως τῆς ἡμετέ-
b ρας. καὶ τοσοῦτον ἀπολειφθέντες τῆς τοῦ βαρβάρου φρονή-
σεως, οὗτ' ἐν ἐκείνοις ταῖς χρόνοις ἤλγησαν ἀξίως ἂν ἔπαθον
οὐδ' ὡς προσῆκεν αὐτοῖς, οὔτε κῦν αἱ μέγιστα τῶν Ἕλλη-
νίδων πόλεων αἰσχύνονται διακολακευόμεναί πρὸς τὸν ἐκείνου
πλοῦτον, ἀλλ' ἢ μὲν Ἀργείων καὶ Θηβαίων Αἴγυπτον αὐτῷ
συγκυκατολήμην, ἢ ὡς μεγίστην ἔχω δύναμιν⁸ ἐπι-
c βουλεύη τοῖς Ἕλλησιν, ἡμεῖς δὲ καὶ Σπαρτιαῖται, συμμω-
χίας ἡμῶν ὑπερχούσης, ἀλλοτριώτερον ἔχομεν πρὸς ἡμᾶς
αὐτοὺς ἢ πρὸς οὓς ἐκείνηροι πολέμοιυτες τυγχάνομεν.
σημείων δὲ οὐ μικρὸν κοινῆ⁹ μὲν γὰρ οὐδὲ περὶ ἐνὸς πράγματος
βουλευόμεθα, χωρὶς δ' ἐκάτεροι πρέσβεις πέμπομεν ὡς
ἐκεῖνον, ἐλπίζοντες, ὅσοις ἂν οἰκισίτερον¹⁰ διαταθῆ, κυ-

¹ καὶ om. L. ² τὰ A. ³ ταῦτα A. ⁴ τὸν χρόνον συνεγράψαντο A. C. L.
⁵ τε om. A. C. L. ⁶ αὐτῶς L. ⁷ προσο. om. A. U. L. ⁸ ἐπιβουλίου A. C. L.
⁹ μὲν om. A. C. L. ¹⁰ διατάθει A. C. L.

Ταῖς αὐτῶν] Ταῖς ἄλλων. COR.
Ἐπεισάντο] Ἰσως ἐποίησαν. Ἐπει δὲ
καὶ μετ' ὀλίγα (Lβ.) κελύκος ποιήσασθαι.
IDEM.

Διακολακευόμεναί πρὸς τὸν ἐκείνου πλοῦ-
τον] Ἀμιλλόμεναί πρὸς ἄλλους, ἥτις πλοῦν
κολακεύει τὸν τοῦ βαρβάρου πλοῦτον. WOLF.

Ἐχει δ' ἂν τις καὶ οὕτω πως ἐμπνεῖσαι τὴν
χωρὶν ἀπλοῦστερα Ἀμιλλόμεναί τῆ κολα-
κία πρὸς τὸν ἐκείνου πλοῦτον, τουτίστι, το-
σοῦτον πλοῦν κολακεύοντες τὸν βάββαρον ἐκαί-
νοις τε καὶ τῆ ἄλλῃ στρατείᾳ, ὅσα ἐκείνος
ἐκολακεῖν ἐκείνας τοῦ πλοῦτου, γινῶσι τοῦ πλοῦ-
τιζεν. COR.

ρίους τούτους γενήσεσθαι τῆς ἐν τοῖς Ἑλλησι πλεονεξίας, κακῶς εἰδότες ὡς τοὺς μὲν θεραπεύοντας αὐτὸν ὑβρίζειν εἰδίσται, πρὸς δὲ τοὺς¹ ἀντιταττομένους καὶ καταφρονούντας τῆς ἐκείνου δυνάμεως, ἐκ παντὸς τρόπου διαλύεσθαι πειράται τὰς διαφοράς.

ζς'. Ταῦτα δὲ διήλθον οὐκ ἀγνοῶν ὅτι λέγειν τινὲς τολμήσουσιν ὡς ἔξω τῆς ὑποθέσεως τοῖς λόγοις τούτοις ἐχρησά-
267 μην. ἐγὼ δ' οὐδέποτε ἂν οἶμαι τοῖς προειρημένοις οικειοτέρους² λόγους ῥηθῆναι τούτων, οὐδ' ἔξ ὧν ἂν τις σαφέστερον ἐπιδειξείη τοὺς προγόνους ἡμῶν φρονιμωτέρους ὄντας περὶ τὰ μέγιστα τῶν τῆν τε πόλιν τὴν ἡμετέραν καὶ τὴν Σπαρτια-
τῶν μετὰ τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Ξέρξην διοικησάντων. αὐταὶ μὲν γὰρ ἂν φανείην, ἐν ἐκείνοις τε τοῖς χρόνοις πρὸς μὲν τοὺς βαρβάρους εἰρήνην ποιησάμεναι, σφᾶς δ' αὐτὰς καὶ τὰς ἄλλας πόλεις ἀπολλύουσαι, νῦν τε τῶν³ μὲν Ἑλλήνων ἀ-
267 χαιν ἀξιοῦσαι, πρὸς δὲ τὸν βασιλέα πρέσβεις πέμπουσαι περὶ φιλίας καὶ συμμαχίας· οἱ δὲ τότε τὴν πόλιν ἀκούοντες οὐδὲν τούτων ἐπραττον, ἀλλὰ⁴ πᾶν τὸναντίον· τῶν μὲν γὰρ Ἑλληνίδων πόλεων οὕτως αὐτοῖς ἀπέχεσθαι σφόδρα δεδογμένον ἦν ὡς περὶ τοῖς εὐσεβέσι τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀνακειμένων,⁵ τῶν δὲ πολέμων ὑπελάμβανον ἀναγκαιοτάτον μὲν⁶ εἶναι καὶ δικαιοτάτον τὸν μετὰ πάντων ἀνθρώπων πρὸς τὴν ἀγριότητα τὴν τῶν Θηρίων⁷ γιγνόμενον, δεύτερον δὲ τὸν β μετὰ τῶν Ἑλλήνων πρὸς τοὺς βαρβάρους τοὺς καὶ φύσει πολεμίους ὄντας καὶ πάντα τὸν χρόνον ἐπιβουλεύοντας ἡμῖν. τούτου δ' εἰρηκα τὸν λόγον οὐκ αὐτὸς εὗρων, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων συλλογισάμενος.

ζζ'. Ὁρῶντες γὰρ τὰς μὲν ἄλλας πόλεις ἐν πολλοῖς κακοῖς καὶ πολεμοῖς καὶ ταραχαῖς οὖσας, τὴν δ' αὐτῶν μόνην καλῶς⁸ διοικουμένην, οὐχ ἠγάπαντο δεῖν τοὺς ἄμειστον⁹ τῶν ἄλλων φρονούντας καὶ πράττοντας ἀμελεῖν οὐδὲ περι-
ορᾶν τὰς τῆς αὐτῆς συγγενείας μετεχούσας ἀπολλυμένας,

¹ ἀντιταττομένους A. L.

² ἂν λόγους A. C. L.

³ μὲν om. A. C. L.

⁴ πᾶν om. A. C. L.

⁵ τῶν δὲ πόλεμον A.

⁶ εἶναι om. A. C. L.

⁷ γιγνόμενον A. L.

⁸ διοικουμένην A. C. L.

Καθεὶς εἰδότες ὡς] Ἄγνοῦντες ἔτι. IDEM. Ἄντιταττομένους] Ἀντιπολεμούντας, ἰσχυρομένους αὐτῶν. IDEM.

Θερίων γιγνόμενον] Scribo γιγνόμενον. H. STEPHAN. F. leg. γουσίμωον, vel γυγίμωον. AUGER. Quorum nostrum opus est. LANG.

Τῶν — διοικουμένων] Pendet a φρονιμωτέρους, quam qui etc. LANG.

ἀλλὰ σκεπτόν εἶναι καὶ πρακτόν ὅπως ἀπάσας ὑπεκλι-
 ζουσι τῶν κακῶν τῶν παρόντων. ταῦτα δὲ διανοηθέντες τῶν
 μὲν ἦττον νοσοῦσῶν προσβείαις καὶ λόγος ἐξαιρεῖν ἐπιεικῶντο
 τὰς διαφορὰς, εἰς δὲ τὰς μᾶλλον στασιαζούσας ἐξέπρωτον
 δ τῶν πολιτῶν τοὺς μεγίστην παρ' αὐτοῖς δόξαν ἔχοντας, οἱ
 περὶ τε τῶν παρόντων ¹ πραγμάτων αὐταῖς συνεβούλευον,
 καὶ ² συγγιγνώμενοι τοῖς τε ³ μὴ δυναμένοις ἐν ταῖς αὐτῶν
 ζῆν ⁴ καὶ τοῖς χεῖρον γεγονόσιν ὧν οἱ κῆροι προσταττούσιν,
 οἵ περ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ λυμαίνονται τὰς πόλεις, ἐπέειπον μεθ'
 αὐτῶν στρατεύεσθαι καὶ βίον ζῆτεῖν βαλτίω τοῦ ⁵ παρόν- 268
 ε ζος. πολλῶν δὲ γιγνομένων τῶν ταῦτα βουλομένων καὶ πει-
 δομένων, στρατόπεδα συνιστάντες ἐξ αὐτῶν, τοὺς τε τὰς
 νῆσους κατέχοντας τῶν βαρβάρων καὶ τοὺς ἐφ' ἑκατέρως
 τῆς ἡπείρου τὴν παραλίαν κατοικοῦντας καταστρεφόμενοι,
 καὶ πάντας ⁶ ἐβαλόντες, τοὺς μάλιστα βίου δεομένους τῶν
 268 Ἑλλήνων κατώκιζον. καὶ ταῦτα πράττοντες καὶ τοῖς ἄλ-
 λοις ὑποδεικνύοντες διετέλουν, ἕως ἤκουσαν Σπαρτιάτας τὰς
 πόλεις τὰς ἐν Πελοποννήσῳ ⁷ κατοικοῦσας, ὡς περ εἶπον, ὑφ'
⁸ αὐτοῖς πεπονημένους· μετὰ δὲ ταῦτα τοῖς ἰδίοις ἠναγκά-
 ζοντο προσέχειν τὸν νοῦν.

ζή. Τί οὖν ἐστὶ τὸ συμβεβηκὸς ἀγαθὸν ἐκ τοῦ πολέμου
 τοῦ περὶ τὰς ἀποικίας καὶ πραγματείας; τοῦτο γὰρ οἰκίαι
 μάλιστα ποθεῖν ἀκοῦσαι τοὺς πολλούς. τοῖς μὲν Ἑλλήσιν
 b ⁹ εὐπορωτέροις γενέσθαι τὰ περὶ τὸν βίον καὶ μᾶλλον ὁμο-
 νοεῖν τοσοῦτων τὸ πλῆθος καὶ τοιοῦτων ἀνδρῶπων ἀπαλλ-
 λαγεῖσι, τοῖς δὲ βαρβάροις ἐκπίπτειν ἐκ τῆς αὐτῶν καὶ
 φρονεῖν ἕλαττον ἢ πρότερον, τοῖς δὲ αἰτίοις τούτων γεγενη-
 μένοις εὐδοκίμειν καὶ ¹⁰ δοκεῖν διπλάσιαν πεπονηκέναι τὴν
 Ἑλλάδα τῆς ἐξ ἀρχῆς συστάσης.

ζθ. Μείζον μὲν οὖν εὐεργέτημα ¹¹ τούτου καὶ κοινότερον
 τοῖς Ἑλλήσι γεγενημένον παρὰ τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων
 c οὐκ ἂν δυναίμεθ' ἐξευρεῖν· οἰκειότερον δὲ τῆ περὶ τὸν πόλεμον

¹ τὰς αὐταῖς πραγματίας A. C. L. ³ συγγιγνώμενοι A. L. ⁵ ἐ' ἀπορίας μὲν A.

⁴ κατώκιζον, καὶ A. C. L. ⁶ τὸν βαρβάρους A. C. L. ⁸ ἐβαλόντες A. C. L.

⁷ κατοικοῦσας A. C. L. ⁹ αὐτοῖς A. C. L. ¹⁰ εὐπορωτέροις A. L.

¹¹ τούτω οὐκ. A. C. L.

ἐπιμελεία καὶ δόξης οὐκ ἐλάττωτος εἶμιον καὶ πᾶσι ¹ φανερότερον ἴσας ἔχομεν εἰπεῖν.

ο'. Τίς γὰρ οὐκ οἶδεν, ἢ τίς οὐκ ἀκήμος τῶν τραγωιδίασκαίων ² Διοκυσίους, ταῖς Ἀδράστῃ γενομένης ἐν ³ Ἀθήναις συμφοραῖς, ὅτι κατόγειν βουληθεὶς τὸν Οἰδίπου μὲν υἱόν, αὐτοῦ δὲ κηδεστήν, πωμπληθεὶς μὲν Ἀργείων ἀπέκλισεν, ἅπαντας δὲ τοὺς λοχαγοὺς ἐπέειδε διαφθαρέντας, αὐτὸς δ' ἐπονειδίστας σπυδαῖς, ἐπειδὴ σπονδῶν αἰχμοῖς τ' ἦν τυχεῖν ^d εἰδ' ἀνελεῖσθαι τοὺς τετελευτηκότας, ἰκέτης γενομένος τῆς πόλεως, ἔτι-Θησέως αὐτὴν διοικοῦντος, εἰδαίτο μὴ ⁴ περιιδεῖν κοινούτους ἀνδρας ἀτάφους γενομένους μηδὲ παλαιὸν ἔδος ²⁰⁰ καὶ πάτριον νόμον κατακλύμενον, ἢ πάντες ἀνδραῖοι χροῖμενοι διατλοῦσιν οὐχ αἰς ὑπ' ἀνδραπίνης κειμένη φύσεως, ἀλλ' αἰς ὑπὸ δαμναίους προστεταγμένῃ δυνάμει. ἢ ἀκούσας, οὐδένα χρόνον ἐπιτυχῶν ⁵ ὁ δῆμος ἐπέμπε πρεσβείαν εἰς Ἀθήνας, περὶ τε τῆς ἀναίεσθως ⁶ συμβουλευόμεντας αὐτοῖς σπιώτερον βουλευσάσθαι καὶ τὴν ἀπόκρισιν νομιματέραν παύεσθαι τῆς πρότερον ⁷ γενομένης, καὶ κἄκο ὑποδείξοντας, αἰς ἠπόλις αὐταῖς οὐκ ἐπιτρέψαι παραβαίνοισι τὸν νόμον τὸν κοινὸν πάντων ⁸ τῶν Ἑλλήνων. ⁹ ἢ ἀκούσαντες οἱ κἄρι ²⁶⁰ πᾶτε ἄντες Θεσίων οὐχ ὁμοίως ἐγκωσαν αὐτε ταῖς δόξαις, αἰς ἔχουσι τινες περὶ αὐτῶν, οὐδ' αἰς ἐβουλευσάσθαι πρῶτερον, ἀλλὰ μετρίως περὶ αὐτῶν τε διαπεχθέντες καὶ κἄν ἐπιστρατευσάντων κατηγορήσαντες ἔδοσαν τῇ πόλει τὴν ἀκαίρεσιν.

σα'. Καὶ μηδεὶς εἰσέτω με ἀποροῖν ὅτι ταυαντία τυγχάνω ¹⁰ λέγων οἰς ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ λόγῳ φανείην ἂν περὶ τῶν αὐτῶν ταύτων γεγονοτιῶς· ἀλλὰ γὰρ οὐδένα νομιζῶ τῶν ^b ταῦτα συνιδεῖν ἂν δυνηθέντων τσαυτῆς ἀμαθίας εἶναι καὶ φθόκου μιστῶν, ἴστας οὐκ ἂν ἐπαιμέσιε ¹¹ με καὶ παφρονεῖν

¹ φανείην A. C. L.

² ἐν Διοκυσίῳ A. C. L.

³ Ἀθήναις A. C. L.

⁴ περιιδεῖν A. C. L.

⁵ ὁ δῆμος om. A. C. L.

⁶ συμβουλευόμεντας L.

⁷ γενομένης A. C. L.

⁸ τὸν κοινὸν A. C. L.

⁹ ἀκούσαντες ὅ οἱ τότε κἄρι Θεσίων ὅτις A. C. L.

¹⁰ λέγων τυγχάνω A. C. L.

¹¹ ἐμὲ A. C. L.

ἴστας ἐπιμελείας, ἴστας ἐπιμελείας, πᾶσι
ἴστας, καὶ περὶ τούτων εἰδόντας. COZ.

Τῆς αἰτίας ἀφ' ἧς Διανείδης ἐν ἐο ἐστ,
quod in Panegyrico §. 4. Athenienses
helle οργησάσθαι Θεσας παραταύτ.; ἐν
ἡσ ἴσας μισσὰ λεγαίμεν Θεσας παρα-

moniam, ut occisorum corpora humanis
redderent. LANG.

Συμφερόν ἐγένετο] ἐν ἐο ἐστ
(Wolf. ait) opinor societatem cum The-
sibus vel similitam vel imperatam, ἢ ὅτι
rogasse bellum. COZ.

ἤρξατο. τάχα μὲν ἄπειρος· νῦν δ' οὕτως διατεχθῆναι· πρὸς αὐτῶν. πρὸς μὲν οὖν τούτων· οὐδ' ὅτι καλῶς γέγραφα· καὶ σημεφρόντως· ἄσκη δ' ἢ πάλιν ἡμῶν διάφορος· τὰ περὶ τοῦ πόλεμον κατ' ἐκείνου· τὸν χεῖρον — ταῦτο· γὰρ ἀσποδείξαι βουλόμενος· διήλθον τὰ γενόμενα· Θηβῶντι —, ἤρξαμαι
 c τῆς πρῶτης ἐπιπέσει· ἀπεισι· σαφῶς δηλοῦν τὴν τὸν μὲν βασι-
 εῖλῃα τῶν Ἀργείων ἀναρχαίαν· ἀπέσει· γινέσθαι τῶν
 πέλειαι· τῆς ἡματέρας· τοὺς δὲ κυρίους ἄστας· Θηβῶν· αἰκῶ
 διαδοῖσθαι· ἵστε· ἐδόξεν· μᾶλλον αὐτοὺς ἐμμεῖναι· τοῖς λό-
 γοις ποῖς ὑπὸ τῆς πάλειαι²· παμφροῦν ἢ τοῖς κήραις· τοῖς
 ὑπὸ τοῖς δαμνοῖσι· κατὰσκαδεῖν· ἂν οὐδὲν ἂν οἶατε· ἐργαστο
 διακίπτοι κατὰ πρόπον ἢ πάλιν ἡμῶν, εἰ μὴ καὶ τῆ· δόξῃ
 d καὶ τῆ· δυνάμει· παρὰ δὴνερκα τῶν ἄλλων.

αἶ. Ἐχων δὲ πολλὰς καὶ καλὰς προαίσεις³ περὶ τῶν
 προηγουμένων ἐπεὶ, σκοπεῖμαι, τίνα πρόπον διατεχθῆναι πρὸς
 αὐτῶν· μέδον· γὰρ· μὴ τούτων· μᾶλλον ἢ τῶν ἄλλων· 270
 τμηροῦν γὰρ ἂν περὶ τῆς ὑπὸδεσθῆν ἢν ἐπαρσάμεν⁴· τελεσι-
 ποιῶν, εἰ ἢ προκίπτοι ὡς ἐπειδείξω· τοῖς προηγουμένοις ἡμῶν· ἐκ
 τοῖς πόλειαι· καὶ τοῖς μάχαις· πλέον διενεγκόντας Σπάρτα·
 e πρῶτον ἢ τοῖς ἄλλοις ἀπεισι· ἔσται δ' ὁ λόγος παραδόξος·
 μὲν τοῖς πολλοῖς⁵ ἁμαίαι δ' ἀληθῆς τοῖς ἄλλοις· ἀπει μὲν
 οὖν ἡσάρον⁶· ποκέρω διεξίω πρότερον· τοῖς κηδύναις καὶ
 τοῖς μάχαις· τοῖς Σπάρταϊων ἢ τοῖς τῶν ἡστέρας⁷· νῦν
 δὲ προηροῦμαι· λέγειν τοῖς ἐκείνοις· ἢ ἐν τοῖς κατὰλοις·
 καὶ δικαιότεραις καταλύει τὸν λόγον τὸν περὶ τούτων.

270 ογ'. Ἐπειδὴ γὰρ ἠωμένοι οἱ στρατεύσαντες εἰς Πελαπόν-
 νησον· τριχὰ διείλοντο τοῖς πέλειαι καὶ τοῖς χήραις ἀφεί-
 λοντο τοὺς δικαίως κεκτημένους, οἱ μὲν Ἄργος λαχόντες καὶ
 8 Μυσησίην παραπλησίως δώκουσι τὰ σφέτερά· αὐτῶν ποῖς
 ἄλλοις Ἑλλήσι, τὸ δὲ τρίτον μέρος αὐτῶν, οὓς καλαῦμα·
 νῦν Λακεδαιμονίους, στασιάσαι μὲν φασιν αὐτοὺς οἱ⁹ τάκει-

¹ ἡμαίαι· πάλιν· A. C. L.

² ἐπαρσάμεν A. C. L.

³ καὶ πρὸς A. C. L.

⁴ οὐδ' ὅτι καλῶς A. C. L.

⁵ ἁμαίαι A.

⁶ πρῶτον A. C. L.

⁷ τῶν Σπάρτα· A. C. L.

⁸ Μυσησίην A. L.

⁹ τὰ κηδύναις A. C. L.

Ἄργος] πρώτου, non in ipsa oratione, Laedæmonem. cf. Plat. Leg. lib. iii. sed in mente oratoris, ΑΥΘΕΛ.

§. 2.

Κατὰλοις] ἴσως καταλοις. C. M.

τὰς χήρας ἀφείλοντο] Cf. Archid. §. 6.

Τριχὰ διείλοντο] Scilicet, Περσῶν (ut ait

c. LXXV.

C. M.) Ἄργος ὀπίσθηται, Μυσησίην Σπάρ-

ταί· τὰ μὲν ἡμῶν ἀφείλοντο] τὸν μὲν Λακεδαι-

μονίους, οἱ Περσῶν αἰχμῶν ἐκείνησαν

κατὰ τὴν ἐπιπέσει, ἸΔΡΑ.

ων ἀκριβοῦντες ὡς οὐδέναις ἄλλοις τῶν Ἑλλήνων, περιγε-
 νομένους δὲ τοὺς μείζον τοῦ πλῆθους φρονούντας οὐδὲν τῶν
 αὐτῶν βουλευσάσθαι περὶ τῶν συμβεβηκότων τοῖς τοιαῦτα
 διαπεπραγμέναις· τοὺς μὲν γὰρ ἄλλους ¹ συνοίκους ἔχειν ² ἐν
 τῇ πόλει τοὺς στασιάσαντας καὶ κοινωνοὺς ³ ἀπάντων πλὴν
 τῶν ἀρχῶν ⁴ καὶ τῶν ⁵ τιμῶν· οὓς οὐκ εὖ φρονεῖν ἠγεῖσθαι
 Σπαρτιατῶν τοὺς νῦν ἔχοντας, εἰ νομίζουσιν ἀσφαλεῶς
⁶ πολιτεύσθαι μετὰ τούτων οἰκούντες, περὶ οὓς τὰ μέγιστα
 τυγχάνουσιν ἐξημαρτηκότες· αὐτοὺς δ' οὐδὲν τούτων ποιεῖν, ^c
 ἀλλὰ παρὰ σφίσι μὲν αὐτοῖς ἰσονομίαν καταστήσασθαι καὶ
 δημοκρατίαν τοιαύτην, οἷαν περ χρῆ τοὺς μέλλοντας ἀπαντα
 τὸν χρόνον ὁμονήσειν, τὸν δὲ δῆμον περιοίκους ποιήσασθαι,
 καταδουλωσαμένους αὐτῶν τὰς ψυχὰς οὐδὲν ἦττον ἢ ταῖς
 τῶν οἰκετῶν· ταῦτα δὲ πράξαντας τῆς χώρας, ἧς προσῆκεν
 ἴσον ἔχειν ἕκαστον, αὐτοὺς μὲν λαβεῖν ὀλίγους ὄντας οὐ
 μόνον τὴν ἀρίστην, ἀλλὰ καὶ τοσαύτην ὅσην οὐδένας τῶν
 271 Ἑλλήνων ἔχουσι, τῷ δὲ πλῆθει τηλικούτον ἀπονεῖμαι μέρος ^d
 τῆς χειρίστης ὡςτ' ἐπιπόνως ἐργαζομένους μόλις ἔχειν τὸ
 καθ' ἡμέραν· μετὰ δὲ ταῦτα διελόντας τὸ πλῆθος αὐτῶν
 ὡς οἷόν τ' ἦν εἰς ⁷ ἐλαχίστους εἰς τόπους κατοικίσει μικροὺς
 καὶ πολλοὺς, ὀνόμασι μὲν προσαγορευομένους ὡς πόλεις
 οἰκούντας, τὴν δὲ δύναμιν ἔχοντας ἐλάττω τῶν δῆμων τῶν
 παρ' ἡμῖν ἀπάντων δ' ἀποστερήσαντας αὐτοὺς ἂν ⁸ προσ-
 ῆκει μετέχειν τοὺς ἐλευθέρους, τοὺς πλείστους ἐπιθεῖναι τῶν ^e
 κινδύνων αὐτοῖς· ἐν ⁹ τε γὰρ ταῖς στρατείαις, αἷς ¹⁰ ἠγεῖται
 βασιλεὺς, κατ' ἄνδρα ¹¹ συμπαρατάττεσθαι σφίσι αὐτοῖς,
 ἐνίοις δὲ καὶ τῆς πρώτης ¹² τάττειν, εἰάν τέ ¹³ ποι ¹⁴ δεῖσιν

¹ ἐμελοῦντας συνοίκους Α.

² ἐν ἰον. Α. C. L.

³ ἄπ' ἀπάντων C. L.

⁴ τε καὶ Α. ⁵ τιμῶν, οἷα ἔχειν νῦν αὐτ' αὐ Α. τιμῶν, μετέχειν αὐτοῖς· εὖς οἷα ἂν C. L.

⁶ πολιτεύσασθαι Α.

⁷ ἐλαχίστοις τόποι Α. C. L.

⁸ προσῆκει Α. C. L.

⁹ τε ἰον. Α. C. L.

¹⁰ ἠγεῖτο Α. C. L.

¹¹ ἠνάγκασσιν συμπαρατάττεσθαι Α. C. L.

¹² φάλαγγος πρώτου πρετάττειν Α. C. L.

¹³ παύ Α. L.

¹⁴ ἰδίωσι Α.

Τοὺς μείζον τ. σ. φρονούντας] multitudi-
 nesi p̄re se contempnentis, vel majore quam
 pleris animo. IDEM.

Τοὺς μὲν γὰρ ἄλλους] Τοὺς τοιαῦτα δια-
 πεπραγμένους. COR.

Πολιτεύσασθαι] Ἄριστον πολιτεύσασθαι.
 IDEM.

Ποιῶν] Hunc etiam infinitivum et se-
 quentes refer ad φασιν p. 547. ult. AVONN.
 Συμπαρατάττεσθαι σφίσι αὐτοῖς] velut

armigeri aut satellites esse. LAFON. Καθ'
 ἰσαστων Λακεδαιμονίους στρατιώτων συμπαρα-
 τατάττεσθαι ἕνα τῶν περιόικων ἐν ὑπαρίστω
 μέρει. COR.

Ἐάν τί τις δεῖσιν κ. τ. λ.] Ὁ τοῖς ἔάν
 τε, ἰσῆταν σφι δεῖσιν βοῦθσαν ἐκπέμψαι, φε-
 βεῖσιν αὐτοῖς ἴσται διὰ τὰς σῆνους ἢ διὰ τὰς
 κινδύνους ἢ διὰ τὸ πλῆθος τοῦ χρόνου, ἐπι-
 στέλλει τοὺς περιόικους. Τούτων δὲ τῶν πε-
 ριόικων ἕξαιρέτως ἴσται οἱ καλλίστοιμοι Σπαρτίται

αὐτοὺς ἐκπέμψαι βοήθειαν ¹ φοβηθῶσιν ἢ τοὺς πόνους ἢ τοὺς κινδύνους ἢ τὸ πλῆθος τοῦ χράνου, τούτους ἀποστέλλειν ² προκινδυνεύοντας τῶν ἄλλων. καὶ τί δεῖ μακρολογεῖν ³ ἀπάσας διεξιόντα τὰς ὕβρεις τὰς περὶ τὸ πλῆθος γιγνο-
 B μένας, ἀλλὰ μὴ τὸ μέγιστον εἰπόντα τῶν κακῶν ἀπαλα-
 λαγήναι τῶν ἄλλων; τῶν γὰρ οὕτω μὲν ἐξ ἀρχῆς δεινὰ
 πεπονθότων, ἐν δὲ τοῖς παρούσι καιροῖς χρησίμων ὄντων,
 εἴστι τοῖς Ἐφόροις ⁴ ἀκρίτους ἀπρκεῖναι τοσοῦτους;
⁵ ὁπόσους ἀν βουλευθῶσιν. ἂ ⁶ τοῖς ἄλλοις Ἑλλῆσι οὐδὲ
 τοὺς πονηροτάτους τῶν οἰκετῶν ὅσιόν ἐστι μισαιφονεῖν.
 οδ'. Τούτου δ' ἕνεκα περὶ τῆς οἰκειότητος καὶ τῶν ἡμαρ-
 τημένων εἰς αὐτοὺς δια πλειόνων διήλθον, ἵν' ἔρωμαι τοὺς
 C ἀποδεχομένους ἀπάσας τὰς Σπαρτιατῶν πράξεις, εἰ καὶ
 ταύτας ἀποδέχονται, καὶ τὰς μάχας ⁷ εὐσεβεῖς εἶναι νομί-
 ζουσι ⁸ καὶ καλὰς τὰς πρὸς τούτους γεγενημένας. ἐγὼ μὲν
 γὰρ ἠγοῦμαι μεγάλας μὲν αὐτὰς γεγενῆσθαι καὶ δεινὰς
 καὶ πολλῶν αἰτίας τοῖς μὲν ἠττηθεῖσι κακῶν τοῖς δὲ κατ-
 ορθώσασι λημμάτων, ὧν περ' ἕνεκα πολεμοῦντες ἅπαντα
 τὸν χρόνον διατελοῦσιν, οὐ μὴν ὁσίας οὐδὲ καλὰς οὐδὲ πρε-
 πούσας τοῖς ἀρετῆς ἀντιποιοιμένοις, μὴ τῆς ἐπὶ τῶν τεχνῶν
 D ὀνομαζομένης καὶ πολλῶν ἄλλων, ἀλλὰ τῆς τοῖς καλοῖς
 καγαθοῖς τῶν ἀνδρῶν ἐν ταῖς ψυχαῖς μετ' εὐσεβείας καὶ
 δικαιοσύνης ⁹ ἐγγιγνομένης, περὶ ἧς ἅπας ὁ λόγος ἐστίν. ἧς 272
 ὀλιγαροῦντές τινες ἐγκωμιάζουσι τοὺς πλείω τῶν ἄλλων
 ἡμαρτηκότας, καὶ οὐκ αἰσθάνονται τὰς διανοίας ἐπιδει-
 κνύσας τὰς σφετέραις αὐτῶν, ὅτι κακείνους ἀν' ἐπαινήσειαν

¹ ἵνα ἐκπέψωσιν A. L.² ἕδειλον προκινδ. A. C. L.³ ἀπάσας A. C. L.⁴ ἀκρίτους A. C. L.⁵ ὁπόσους A. C. L.⁶ τοῖς Ἑλλῆσι τοῖς ἄλλοις A. C. L.⁷ εὐσεβεῖς om. A. C. L.⁸ καὶ om. A. C. L.⁹ γιγνομένης A. C. L.

ἢ Σπαρτίται ἢ Σπαρτίτης λόγος ἀπὸ Σπέρου πόλεως Ἀρκαδικῆς, οἳ ἐχρῶντο Λακεδαιμόνισιν, οὐδὲν (ὡς φησὶν ὁ Περικλῆς Κυρ. παρ. Δ. β'. 1.) φραδόμενοι αὐτῶν οὐτ' ἐν πᾶσι οὐτ' ἐν κινδύ-
 κας. IDEM.

Παροῦσι καιροῖς] opportuno tempore. LANG.

ἂ τὰς ἄλλας Ἑλλ.] ἂ Wolf. explicat καθ' ἐν τῷ τρέπον. IDEM. Totum hunc locum explicat: ἂ ποῦσαι οἷα ἔστιν ἔστιν τὰς ἄλλας Ἑλλῆσι, οὐχ ἔστιν ἔστιν οὐδὲ τὸν πονηροτάτους τῶν οἰκετῶν μισαιφονεῖν. AUGER.

Μισαιφονεῖν] cruciatur. Post μισαιφονεῖν

Auger. plura de bellis Lacedæmoniorum cum Messeniis et Argivis deesse putat justis de canis, quas ille in disputatione brevī, secundo volumini adjectæ fusius exposuit. LANG.

Οἰκειότητος] Pro οἰκειότητος, scilicet τῶν Σπαρτιατῶν πρὸς τοὺς συμμάχους αὐτῶν, Wolf. mavult ἐμότητος, quod Auger. ideo non recepit, quod οἰκειότητος optime videtur jangi posse cum hic quod desiat. IDEM.

Ἐπὶ τῶν τεχνῶν] ex artibus, i. e. ut Wolf. explicat, ex fortitudine, dexteritate in certaminibus, etc. IDEM.

παῖς πλείω μὲν κερτημένους τῶν ἰκανῶν, ἀτακταῖται δ' ἂν
τολμήσασσας κούς ἀδελφοὺς τοὺς αὐτῶν καὶ τοὺς ἐταίρους
καὶ κούς κωνιακούς ὡς τε καὶ ταρκύνιον λαβῶν' ἄρα καὶ γὰρ
τὰ τοιαῦτα τῶν ἔργων ἐστὶ τοῖς ὑπὸ Σπάρτιακῶν πεπρα-
γμένοις, ἃ τοὺς ἀποδεχομένους ἀναγκασιῶν ἐστὶ. καὶ περὶ
τῶν εἰρημένων ἄρτι τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχαι.

εἶ. Θαυμάζω δ' εἰ τινες κούς μάχαις καὶ τὰς νίκαις τὰς 272
παρὰ τὰ δίκαιον ἔγνηόμενας μὴ νομίζουσιν αἰσχέτους εἶναι
καὶ πλείονον ὀνειδῶν μετὰς ἢ τὰς ἥττας τὰς ἀνευ κακίας
συμβαίνουσας, καὶ ταῦτ' εἰδότες, ὅτι μεγάλας ἀνομίαις
παιηραὶ δὲ πολλαῖς γίνονται κρείττους ἀνδράν σπουδαίων
καὶ κινδυνεύειν ὑπὲρ τῆς πατρίδος πραίφρονέων, οὐκ παλὴ
ἂν ἴσχυαίτερον ἐπαινεῖται ἢ τοὺς περὶ τῶν ἀλλοτρίων ἐπί-
μους ἄποδητήτων ἐθέλοντας καὶ τοῖς ξυκοῖς στρατηγέων- b
σιν ὁμοίους ὄντας. ταῦτα μὲν γὰρ ἐστὶν ἔργα παιηρῶν ἀν-
δράπων, τὸ δὲ τοὺς χρηστὸς ἐνίοτε χεῖρον ἀγωνίζασθαι
τῶν ἀδικεῖν βουλομένων θεῶν ἂν τις ἀμέλειαν εἶναι φῆσειν.
ἔχαι δ' ἂν τῶ λόγῳ ταῦτα ἔχρησασθαι καὶ περὶ τῆς συμ-
φορᾶς τῆς Σπάρτιακάταις ἐν Θερμοπύλαις ἔγνηόμενης, ἢ
ἀπαντες ὅσαι περ ἀκηκόασιν ἐπαινεῖσαι καὶ θαυμάζουσι
μᾶλλον ἢ τὰς μάχαις καὶ τὰς νίκαις τὰς κρατησάσας μὲν
τῶν ἐναντίων, πρὸς οὐδ' ἂν αὐκ ἔχρη γεγενημέναις ὡς εὐλο- c
γεῖν τινὲς τολμήσει, κακῶς εἰδότες ὡς οὐδὲν οὐδ' ὅσισιν οὔτε
καλὰν ἐστὶ τῶν μὲν μετὰ ἴσχυαίτερας καὶ ἔγνηόμενης καὶ
πραττομένων. ἂν Σπάρτιακάταις μετ' αὐτῶν πᾶσι ἐμέλησε
βλάπτουσι γὰρ εἰς οὐδὲν ἄλλο πλὴν ὅπως ὡς πλείω τῶν
ἀλλοτρίων κατασχῆσασιν.

οἵ. Οἱ δ' ἡμέτεροι περὶ οὐδὲν οὕτω τῶν ὄντων ἐσπούδα-
ζον, ὡς τὸ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν εὐδοκιμεῖν ἠγούντο γὰρ οὐ- d
δεμίαν ἂν γενέσθαι κρίσιν ἢ αὐτ' ἀληθεύσαν οὔτε δι-
273 καιοτέραν τῆς ὑπὸ παντὸς τοῦ γένους γνωσθείσης. ὅηλοι δ'
ἦσαν οὕτως ἔχοντες ἐν τῷ τοῖς ἄλλοις οἷς διακονεῖ τὴν πόλιν

¹ καὶ om. A. L. ² γνηόμενας A. C. E. ³ ἀπαιτερότερον ἂν ἐπαινεῖται A. C. L.
⁴ ἀποδητήτων ἰσχυαίτερας A. C. L. ⁵ φῆσαι A. L. ⁶ χρεῖστοι A. C. E.
⁷ γνηόμενας A. C. L. ⁸ καὶ A. C. L. ⁹ λυγέμενοι καὶ πραττομένοι A. C. L.
¹⁰ ὡς om. A. C. L. ¹¹ οὐτ' om. A. C. E. ¹² οὐδὲ A. C. L.

'Ἐπὶ παντὸς τοῦ γένους] e toto genere, i. e. ἐκ πάντων τῶν ἐμμέλων, εἰς ἑαυτοὺς

καὶ τοῖς ¹ μεθύσταις τῶν προαγαράτων. πρῶτον γὰρ παλέμενον
 γενεαίμων ἀνευ τοῦ Τρῳϊκῷ τοῖς Ἕλλησι πρὸς τοὺς βαρβαί-
 ρους, ἐν ἅσασι ταῦτοις πρωτεύουσεν αὐτὴν παρέρσχον. ἂν εἰς
 μὲν ἦν ὁ πρὸς ἑβέρην, ἐν ᾧ πλέον διήρξατο Λακεδαιμό-
 νων ἐν ἅσασι τοῖς κινδύνοις ἢ κείνοι τῶν ἄλλων· δεύτερος
 δὲ ὁ περὶ τὴν κτίσιν τῶν ἀποικιῶν, εἰς ὃν Δωριέων μὲν οὐ-
 δαῖς ἦλθε συμπολεμήσασιν, ἢ δὲ πόλις ἡμῶν ἡγεμονία κατα-
 273 στάσασιν τῶν αὐκ εὐπαρούτων καὶ τῶν ἄλλων ² τῶν βουλο-
 μένων τασούτων τὰ πράγματα μετέστησεν, ὡς εἰθισμένον
 τῶν βαρβαρίων ³ τὸν ἄλλον χρόνον τὰς μεγίστας πόλεις τῶν
 Ἑλληνίδων καταλαμβάνειν ἐπαίησε τοὺς Ἕλληνας, ἀ πρό-
 κεραι ἔπασχον, ταῦτα δύνασθαι ποιῆιν.

αζ'. Περὶ μὲν οὖν τοῖν δυοῖν παλέμοιν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν
 ἰκανῶς ⁴ εἰρήκαμεν, περὶ δὲ τοῦ τρίτου ποιήσασθαι τοὺς λό-
 γους, ὃς ἐγένετο τῶν μὲν Ἑλληνίδων πόλεον ἅσιν κατα-
 b κισμένων, τῆς δὲ ἡμετέρας ἐτι βασιλευαμένης. ἐφ' ὧν καὶ
 πόλεμοι πλείστοι καὶ κίνδυνοι μέγιστοι ⁵ συνεπέσον, οὓς
 ἄσκαυτας μὲν οὐδ' ⁶ εὐρεῖν αὐτ' εἰπεῖν ἂν δυναθῆην, παραι-
 λαστῶν δὲ τὸν πλείστον ὄχλον τῶν ἐν ἐκείνῳ μὲν τῷ χρόνῳ
 προαχθέντων ῥηθῆναι δὲ νῦν οὐ καταπεργόντων, εἰς ἂν δύνα-
 μαι συντομώτατα πειράσασθαι ἀπλῶσαι τὰς τ' ἐπιστρα-
 τεύσαντας τῇ πόλει καὶ τὰς μάχας τὰς ἀξίας μνημονου-
 θῆναι ⁷ [καὶ ῥηθῆναι] καὶ τοὺς ἡγεμόνας αὐτῶν, ἐτι δὲ τὰς
 c προφάσεις ἃς ἔλεγον καὶ τὴν δύναμιν τῶν γυνῶν τῶν συνα-
 μαλουθησάντων αὐτοῖς· ἰκανῶς γὰρ ἔσται ταῦτ' εἰπεῖν πρὸς
⁸ τοὺς περὶ τῶν ἀναστῆναι εἰρήκαμεν.

ση'. Θρῆκες μὲν γὰρ μετ' Εὐμόλπου τοῦ Πασειδῶνος
⁹ αἰσάβαλλον εἰς τὴν χώραν ἤρουν, ὃς ἡμφισβήτησεν Ἐρεχθεῖ
 τῆς πόλεως, φάσκων ¹⁰ Πασειδῶν πρῶτερον Ἀθηναῖς καταλα-

¹ περὶ τῶν κινδύνων πραγμ. A. C. L. ² τῶν οἰκ. A. L. ³ τὴν ἄλλαν χρόνον οἰκ. A. C. L.

⁴ ἰκανῶς εἰρηκαται. A. C. L.

⁵ συνίβασον. A. C. L.

⁶ ἂν εὐρεῖν αὐτ' ἂν εἰπεῖν δύν. A. C. L.

⁷ καὶ τὰς ἀξίας μνημονουθῆναι καὶ τὴν δύναμιν τῶν γυνῶν τῶν συναμαλουθησάντων αὐτοῖς. A. L. καὶ [ῥηθῆναι] τὰς ἡγεμόνας αὐτῶν. C.

⁸ 2 A. C. L.

⁹ ἰσάβαλον. A. C. L.

¹⁰ Πασειδῶνα. A. L.

Græcis. WOLF.

Ἡ ἑπίδοι τῶν ἄλλων] quanto Lacedæmonii alius præstiterunt. LANG.

τῶν δυοῖν ἀπλομαῖν] Nimirum de illis contra Xerxem et barbaricas gentes Græciam antea incolentes gestis. Vid. §.

15. 17. IDEM.

ἐφ' ὧν] Sub. ἄσκαυ. Δυσμα. ἄσκαυ. IDEM.

προσσημασίαν τὸ βασιλεῖον, ἀπρὸς ἡμῶν δύ-
 νάμει ἐν τῷ ἀπρὸς ἡμῶν βασιλευαμένῳ,
 ὅτι ἀναλύεται εἰς τὸ ἐπὶ βασιλεῖον διακο-
 μένης. CON.

Πη] τῶν ἐπιπλοῦ] de Lacedæmonius, Atheniensium ἐπιπλοῦ. LANG.

Θρῆκες μὲν γὰρ εἰς etc.] Cf. Pausan. §. 17.

βειν αὐτήν. Σκῦδαι δὲ μετ' Ἀμαζόνων, τῶν ἐξ Ἄρακος
 274 ¹γενομένων, αἱ τὴν στρατείαν ²ἐφ' Ἴππολύτην ³ἐποίησαντο δ
 τὴν τοὺς τε νόμους παραβᾶσαν τοῖς παρ' αὐταῖς κειμένους,
 ἔρασθεισάν τε Θησείως καὶ συνακολουθήσασαν ἐκεῖθεν καὶ
 συνοικήσασαν αὐτῶ· Πελοποννήσιοι δὲ μετ' Εὐρουσθέως, ὃς
 Ἡρακλεῖ μὲν οὐκ ἔδωκε δίκην ὧν ⁴ἠμάρτανεν εἰς αὐτὸν,
 στρατεύσας δ' ἐπὶ τοὺς ἡμετέρους προγόνους ὡς ἐκληψάμε-
 νος ⁵βία τοὺς ἐκείνου παῖδας — παρ' ἡμῖν γὰρ ἦσαν κα-
 ταπεφευγότες — ἔπαθεν ἂ προσῆκεν αὐτὸν· τοσαύτου γὰρ
 εἰδέησε ⁶κύριος γενέσθαι τῶν ἰκετῶν, ὥστε ἠττηθεὶς μάχῃ
 καὶ ζωγρηθεὶς ὑπὸ τῶν ἡμετέρων, αὐτὸς ἰκέτης γεγόμενος
 τούτων οὐς ⁷ἔξαιτῶν ἦλθε τὸν βίον ἐτελεύτησε. μετὰ δὲ
⁸τούτων οἱ πεμφθέντες ὑπὸ Φαρείου τὴν Ἑλλάδα πορθέ-
 σάντες, ἀποβάντες ⁹εἰς Μαραθῶνα, πλείοσι κακοῖς καὶ 274
 μείζοσι συμφοραῖς περιπεσόντες ὧν ἤλπισαν τὴν πάλιν
 ἡμῶν ποιήσιν, ὄχοντο φεύγοντες ἐξ ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος.

οθ. Τούτους δ' ἅπαντας οὐς διῆλθον, οὐ μετ' ἀλλήλων
 εἰσβαλόντας οὐδὲ κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, ἀλλ' ὡς οἱ τε
 καιροὶ καὶ τὸ συμφέρον ἐκάστοις καὶ τὸ ¹⁰βούλεσθαι συνέ-
 πιπτε, μάχῃ νικήσαντες καὶ τῆς ὕβρεως παύσαντες, οὐκ
 ἐξέστησαν αὐτῶν τηλικαῦτα διαπραξάμενοι τὸ μέγεθος,
 οὐδ' ἔπαθον ταῦτ' οἱς διὰ μὲν τὸ καλῶς καὶ φρονίμως
 βουλευσάσθαι καὶ πλούτους μεγάλους καὶ δόξας καλὰς
 κτησαμένοις, διὰ δὲ τὰς ὑπερβολὰς τὰς τούτων ὑπερηφά-
 νοις γενομένοις καὶ τὴν φρόνησιν διαφθαρεῖσι καὶ κατενε-
 χθεῖσιν εἰς χεῖρων πράγματα καὶ ταπεινότερα τῶν πρότε-
 ρον αὐτοῖς ὑπαρχόντων, ἀλλὰ ¹¹πάντα τὰ τοιαῦτα διαφυ-
 γόντες ἐνέμειναν τοῖς ἡθεσιν οἷς εἶχον διὰ τὸ πολιτεύεσθαι
 καλῶς, ¹²μείζον φρονούντες ἐπὶ τῇ τῆς ψυχῆς ἔξει καὶ ταῖς
 διανοαῖς ταῖς αὐτῶν ἢ ταῖς μάχαις ταῖς γεγεννημέναις, καὶ
¹³μᾶλλον ὑπὸ τῶν ἄλλων ¹⁴θαυμαζόμενοι διὰ τὴν καρτερίαν
 ταύτην καὶ σωφροσύνην ἢ διὰ τὴν ἀνδρίαν τὴν ἐν τοῖς κινδύ-

¹ γενέσθαι λιγομίην A. C. L.

² ἐφ' Ἀντιόπην τὴν Ἴππολύτης A. C. L.

³ ἰποίησαν A. C. L.

⁴ ἠμάρταν A. C. L.

⁵ βία om. A. C. L.

⁶ γράψας κύριος A. L. πράξας κύριος C.

⁷ ἔξαιτῶν A. C. L.

⁸ τούτων L.

⁹ ἐπὶ Μαραθῶνι A. C. L.

¹⁰ συμβουλευσάσθαι A. C. L.

¹¹ ταῦτα πάντα διαφ A. C. L.

¹² μείζω A. C. L.

¹³ [τῆ] μᾶλλον C.

¹⁴ θαυμάζισθαι C. L.

νοῖς αὐτοῖς παραγενομένην· ἑώρων γὰρ ¹ πάντες τὴν μὲν εὐψυχίαν τὴν πολεμικὴν πολλοὺς ἔχοντας καὶ τῶν ταῖς
 c ² κακουργαῖαις ὑπερβαλλόντων, τῆς δὲ χρησίμης ἐπὶ πᾶσι καὶ πάντα δυναμένης ὠφελεῖν οὐ κοινωνοῦντας τοὺς ποτη- 275
 ραὺς, ἀλλὰ μόνοις ἐγγιγνομένην τοῖς καλῶς γεγονόσι καὶ τεθραμμένοις καὶ πεπαιδευμένοις, ἅπερ προσῆν τοῖς τότε τὴν πόλιν διοικοῦσι καὶ τῶν ³ εἰρημένων ἀγαθῶν ἀπάντων αἰτίοις καταστάσι.

π'. Τοὺς μὲν οὖν ἄλλους ὁρῶ περὶ τὰ μέγιστα τῶν ἔργων καὶ μάλιστα μνημονευησόμενα τοὺς λόγους καταλύοντας,
 e ἐγὼ δὲ σωφρονεῖν μὲν νομίζω τοὺς ταῦτα γιγνώσκοντας καὶ πρᾶττοντας, οὐ μὲν συμβαίνει μοι ταῦτο ποιεῖν ἐκείνοις, ἀλλ' ἔτι λέγειν ἀναγκάζομαι. τὴν δ' αἰτίαν, δι' ⁴ ἣν, ⁵ ὀλίγον ὕστερον ἐρῶ, μικρὰ πᾶν ⁶ προδιαλεχθεῖς.

πα'. Ἐπὶ νῆρδου μὲν γὰρ τὸν λόγον τὸν μέχρι τῶν ἀναγνωσθέντων γεγραμμένον μετὰ μεираκίων τριῶν ἢ τετ- 275
 τάρων τῶν εἰδισμένων μοι συνδιατρίβειν· ἐπειδὴ δὲ διεξιού-
 σιν ἡμῖν ἔδοκε καλῶς ἔχειν καὶ προσδεῖσθαι τελευτῆς μόνον, ἔδοξέ μοι μεταπέμψασθαι τινὰ τῶν ἐμοὶ μὲν πεπλη-
 σιακότων, ἐν ὀλιγαρχίᾳ δὲ πεπολιτευμένων, προσημμένων δὲ Λακεδαιμονίους ἔπαινεῖν, ἵν', εἴ τι παρέλαθεν ἡμᾶς ⁷ ψευ-
 δος εἰρημένον, ἐκεῖνος κατιδὼν δηλώσειεν ἡμῖν. ἔλθων δὲ ὁ κληθεὶς καὶ διαναγνοὺς τὸν λόγον — τὰ γὰρ μεταξὺ τί
 δει' λέγοντα διατρίβειν; — ἔδυσχέρανε μὲν ⁸ ἐπ' οὐδενὶ τῶν
 b γεγραμμένων, ἐπήνεσε δ' ὡς δυνατόν μάλιστα, καὶ διελέχθη περὶ ἐκάστου τῶν μερῶν παραπλησίως οἷς ἡμεῖς ἐγιγνώ-
 σκομεν· οὐ μὲν ἀλλὰ φανερός ἦν οὐχ ἡδέως ἔχων ἐπὶ τοῖς περὶ Λακεδαιμονίων εἰρημένοις. ἐδήλωσε δὲ διὰ ταχέων·
 ἐτάλησε γὰρ εἰπεῖν, ὡς εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο πεπωθήκασι τοὺς Ἕλληνας ἀγαθόν, ἀλλ' οὖν ⁹ ἐκεῖνου γε δικαίως αὖν

¹ ἄπαντες A. C. L.

² κακίας A. C. L.

³ προσημμένων A. C. L.

⁴ ἢ πρὸς A. L.

⁵ ὀλίγον om. A. C. L.

⁶ περὶ αὐτῶν διαλεχθεῖς A. C. L.

⁷ ψευδῶς A. C. L.

⁸ ἐπ' om. A. C. L.

⁹ ἐκεῖνο γὰρ οὐ A. ἐκεῖνο γὰρ L.

Παραγενομένη] ἴσως παραγγυνομένην.
 COR.

Τῆς δὲ χρησίμης] Ant deest σωφρονέ-
 νας aut subintelligendum. WOLF. AUOER.
 Scil. εὐφυχίας, i. e. prudentie. LANG.
 Cum Langtio facit Coraees.

Ἄλλα μόνος] Post ἄλλα subaudi τούτων.
 AUOER.

Μνημονευησόμενα] Ἄξια τῷ μνημονο-
 ῦσθαι, ἃν χεὶρ ἢ προσηκίαι μετὰν ποιῆσθαι.
 COR.

Δι' ἣν] Scil. ἀναγκάζομαι.

Ἐκεῖνο γὰρ] Scribendum puto ἐκεῖνο γὰρ οὐ.
 H. STEPHAN. F. δι' ἐκεῖνο γὰρ, ut §. π'.
 legitur. RETZBERG. F. ἐκεῖνο γὰρ. LANG.
 Scil. ἴσως.

αὐτοῖς ἅπαντες χάριν ἔχουεν, ὅτι τὰ κάλλιστα τῶν ἐπιτη-
δευμάτων εὐρόντες αὐτοί ¹ τε χροῦνται καὶ τοῖς ἄλλοις
κατέδειξαν.

πβ'. Τοῦτο δὲ ῥηδὲν οὕτω βραχὺ καὶ μικρὸν αἴτιον ἐγέ-
νετο τοῦ μήτε καταλύσαι με τὸν λόγον ἐφ' ² ἂν ἰβουλήθην,
ὑπελαβεῖν δ' ὡς αἰσχρὸν ποιήσω καὶ δεινόν, εἰ παρῶν περιό-
ψομαί τινα τῶν ἐμοὶ πεπλησιακότων πάνηροις λόγοις χροῦ-
μενον. ταῦτα δὲ διανοηθεὶς ἠρόμην αὐτὸν εἰ μηδὲν φροντίζει
278 τῶν παρόντων, μηδ' αἰσχύνεται λέγειν εἰρηκῶς αἰσεῖν καὶ
ψευδῆ καὶ πολλῶν ἐναντιώσεων μεστόν; Γκείση δ' ὡς d
ἔστι τοιοῦτος, ἣν ἐρωτήσης τινὰς τῶν αὐτῶ φρο-
μούντων ³ ποῖα τῶν ἐπιτηδευμάτων ⁴ κάλλιστε
νομίζουσιν εἶναι; καὶ μετὰ ταῦτα πόσας χρό-
νος ἐστὶν ἐξ οὗ Σπαρτιάται τυγχάνουσιν ἐν
Πελοποννήσῳ κατοικοῦντες; οὐδεὶς γὰρ ὅστις
⁵ οὐ τῶν μὲν ἐπιτηδευμάτων προκρίνει τὴν εὐσε-
βειαν τὴν περὶ τοὺς θεοὺς καὶ τὴν δικαιοσύνην
τὴν περὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὴν φρόνησιν τὴν
περὶ τὰς ἄλλας πράξεις, Σπαρτιάτας δὲ ἐν-
ταῦθα κατοικεῖν οὐ πλείω φήσουσιν ἐτῶν ἑπτα-
κοσίων. τούτων δὲ οὕτως ἐχόντων, εἰ μὲν σὺ
τυγχάνεις ἀληθῆ λέγων τούτους φάσκων εὐρε-
τὰς γεγενῆσθαι τῶν καλλίστων ἐπιτηδευμά-
των, ἀναγκαῖόν ἐστι τοὺς πολλὰς γενεαῖς
πρότερον γεγονότας, πρὶν Σπαρτιάτας ἐνταῦθα
κατοικῆσαι, μὴ μετέχειν αὐτῶν μήτε τοὺς ἐπὶ 278
Τροίαν στρατευσαμένους μήτε τοὺς περὶ Ἡρω-
κλέα καὶ Θησέα γεγονότας μήτε Μίνω τὸν Διὸς
μήτε Ῥαδάμανθυμ μήτ' Αἰακὸν μήτε τῶν ἄλ-
λων μηδένα τῶν ὕμνουμένων ἐπὶ ταῖς ἀρεταῖς
ταύταις, ἀλλὰ ψευδῆ τὴν δόξαν ταύτην ἅπαν-
τας ἔχειν· εἰ δὲ σὺ μὲν φλυαρῶν τυγχάνεις,

¹ ἔχουεν A. C. L.

² ἂν A.

³ ποῖα A. C. L.

⁴ κάλλιστ' ἂν νομίζουσιν A. L.

⁵ οὐχὶ τῶν ἑπτ. A. C. L.

⁶ τῶν ὑμνουμένων A. C. L.

[Ἐτῶν ἑπτακοσίων] Numerus rotundus pro definito 764. incipiens a reditu Heraclidarum ad annum 339. ante Chr., quo tempore haec oratio scripta est, quum Iso-
crates, 436. ante Chr. natus, nonaginta et septem annos issebet. Vid. §. a. collat. cum §. εδ. LANG. 'Ομοιοποίησις ἀναίτιον Coraas.

προσῆκει δὲ ¹ τοὺς ἀπὸ θεῶν γεγονότας καὶ
 b ² χρῆσθαι τῷτοις μᾶλλον τῶν ἄλλων καὶ κα-
 ταδειξάαι τοῖς ³ ἐπιγιγνομένοις, οὐκ ἔστιν ὅπως
 οὐ μαινέσθαι δόξεις ἅπασι τοῖς ⁴ ἀκούσασιν,
 οὕτως εἰκῆ καὶ παρανόμως εὖς ἂν τύχης ἐπαι-
 νῶν. ⁵ ἔπειτ' εἰ μὲν εὐλόγεις αὐτοὺς οὐδὲν ἀση-
 κῶς τῶν ἐμῶν, εἰρήρεις ⁶ μὲν ἂν, οὐ μὲν ἐναντία
 γε λέγων ἐφαίνουσαυτῶν ἄν δ' ⁷ ἐπηρεκότε ⁸ σοι
 τὸν ἐμὸν λόγον, τὸν ἐπιδεικνύοντα πολλὰ καὶ
 δεινὰ Λακεδαιμονίους περὶ τε τοὺς συγγενεῖς
 c τοὺς αὐτῶν καὶ περὶ τοὺς ἄλλους Ἑλληνας
 διαπεπραγμένους, πῶς οἶόν τ' ἦν ἔτι σοι λέγειν
 τοὺς ἐνόχους ὄντας τούτοις, ὡς τῶν καλλίστων
 ἐπιτηδευμάτων ἡγεμόνες γεγονῶσι;

πγ'. Πρὸς δὲ τούτοις κάκεινό ⁹ σε λέληθεν
 ὅτι τὰ παραλειμμένα τῶν ἐπιτηδευμάτων
 καὶ τῶν τεχνῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων οὐχ
 οἱ τυχόντες εὐρίσκουσιν, ἀλλ' οἱ τῆς τε φύσεως ²⁷⁷
 διαφέροντες καὶ μαθεῖν πλείστα τῶν πρότε-
 ρον εὐρημένων δυνθάνοντες καὶ προσέχοντες
 οὖν τῷ ζῆτεῖν μᾶλλον τῶν ἄλλων ἐδελήσαν-
 τες. Ἦν Λακεδαιμόνιοι ¹⁰ πλείον ἀπέχουσι τῶν
 βαρβάρων· οἱ μὲν γὰρ ἂν φανεῖεν πολλῶν εὐρη-
 μάτων καὶ μαθητῶν καὶ διδάσκαλοι γεγον-
 ῶτες, οὗτοι δὲ τοσοῦτον ἀπαλειμμένοι τῆς
 κεινῆς παιδείας καὶ φιλοσοφίας εἰσὶν ὥστ' οὐδέ
 γράμματα μανθάνουσι, ἀ τηλικαύτην ἔχει δύ-
 ναμιν ὥστε τοὺς ἐπισταμένους ¹¹ καὶ χρωμένους
 αὐτοῖς μὴ μόνον ἐπιπέφους γίνεσθαι τῶν ἐπι-
 c τῆς ἡλικίας τῆς αὐτῶν σπραχθέντων· ἀλλὰ καὶ
 τῶν πρότε γενομένων. ἀλλ' ὅμως σὺ σαυτῶν
 τῶν τοιούτων ἀμαθεῖς ὄντας ἐτόλμησας εἰπεῖν
 ὡς εὐρεταὶ τῶν καλλίστων ¹² ἐπιτηδευμάτων
 γεγονῶσι, καὶ ταῦτ' εἰδὼς ὅτι τοὺς παιδεῶς

¹ καὶ τοῖς A. L.² χρῆσθαι A. C. L.³ ἐπιγιγνομένοις C.⁴ ἀκούσασιν A. C. L.⁵ ὡς δὲ ἐπιτηδῶν διόν, εὐλογῶν αὐτοὺς ὡς μὲν ἀσηκῶς A. C. L.⁶ μὲν γὰρ καὶ περὶ ἂν A. C. L.⁷ ἐπηρεκότε A. C. L.⁸ μοι L. om. A. C.⁹ εἰδόμενον, εἰ λέλειθεν αὐτὸν, ὅτι A. C. L.¹⁰ πλείστον A. C. L.¹¹ αὐτὰ καὶ χρωμένους ὁρθῶς αὐτοῖς A. C. L.¹² παιδεμάτων A. C. L.

τούς αὐτῶν ἐθίζουσι περὶ τοιαύτας πραγμα-
τείας διατρίβειν, ἐξ ὧν ἐλπίζουσι αὐτοὺς οὐκ 277
εὐεργέτας¹ γενήσεσθαι τῶν ἄλλων, ἀλλὰ κακῶς
ποιεῖν μάλιστα δυνήσεσθαι τοὺς Ἑλληνας.

πδ. ² Ἄς ³ πάσας μὲν διεξιὼν πολὺν ὄχλον
ἐμαυτῷ τ' ἂν παράσχοιμι καὶ τοῖς ἀκούουσι,
μίαν δὲ μόνον εἰπὼν, ἣν ἀγαπῶσι καὶ περὶ ἣν
μάλιστα σπουδάζουσιν, οἶμαι δηλώσειν ἅπαντα
τὸν τρόπον αὐτῶν. ἐκεῖνοι γὰρ καθ' ἑκάστην ⁴ τὴν
ἡμέραν εὐθὺς ἐξ εὐνῆς ⁵ ἐκπέμπουσι τοὺς παῖδας,
μεθ' ὧν ἂν ἕκαστοι βουληθῶσι, λόγῳ μὲν ἐπὶ
θήραν, ἔργῳ δ' ἐπὶ ⁶ κλοπείαν τῶν ἐν τοῖς ἀγροῖσι^b
κατοικούντων ἐν ἧ συμβαίνει τοὺς μὲν ληφθέν-
τας ἀργύριον ἀποτίνειν καὶ πληγὰς λαμβάνειν,
τοὺς δὲ πλεῖστα κακουργήσαντας καὶ ⁷ λαθεῖν
δυνηθέντας ἔντε τοῖς παισὶν εὐδοκιμεῖν μᾶλλον
τῶν ἄλλων, ἐπειδὴν δ' εἰς ἀνδρας συντελῶσιν,
ἣν ἐμμείνωσι τοῖς ἡθεσιν οἷς παῖδες ὄντες ἐμε-
λέτησαν, ἐγγὺς εἶναι ⁸ τῶν μεγίστων ἀρχῶν.
καὶ ταύτης ἦν τις ἐπιδείξη παιδείαν μᾶλλον
ἀγαπωμένην ἢ σπουδαιοτέραν παρ' αὐτοῖς εἶναι
νομιζομένην, ὁμολογῶ μὴδὲν ⁹ ἀληθὲς εἰρηκέναι
μηδὲ περὶ ἐνὸς πώποτε πράγματος. καίτοι τί
τῶν τοιούτων ἔργων καλόν ἐστιν ἢ σεμνόν, ἀλλ'
οὐκ αἰσχύνῃς ἄξιον; πῶς δ' οὐκ ἀνοήτους χρὴ
νομίζειν τοὺς ἐπαινοῦντας τοὺς τοσοῦτον τῶν
278 νόμων τῶν κοινῶν ἐξεστηκότας καὶ μὴδὲν τῶν
αὐτῶν μήτε τοῖς Ἑλλησι μήτε τοῖς βαρβάροις
γιγνέσκοντας; οἱ μὲν γὰρ ¹⁰ ἄλλοι τοὺς κακουρ-
γοῦντας καὶ κλέπτοντας ¹¹ πονηροτάτους τῶν
οἰκετῶν νομίζουσιν, ἐκεῖνοι δὲ ¹² τοὺς ἐν τοῖς τοιού-
τοις τῶν ἔργων πρωτεύοντας βελτίστους εἶναι
τῶν παίδων ὑπολαμβάνουσι καὶ μάλιστα τι-

¹ γενήσεσθαι L.

² καὶ A. L.

³ πάσας A. C. L.

⁴ τὴν om. A. C. L.

⁵ ἐκπέμπουσι A. C. L.

⁶ κλοπείαν A. C. L.

⁷ λαθεῖν A. L.

⁸ τῶν μεγίστων τῶν ἀρχῶν A. C. L.

⁹ ἀληθὲς om. A. C. L.

¹⁰ ἄλλοι om. A. C. L.

¹¹ πονηροτάτους A. C. L.

¹² τοὺς τοιούτων A. L.

μῶσι. καίτοι τίς ἂν τῶν εὖ φροκούντων οὐκ ἂν
 1 τρεῖς ἀποθανεῖν ἔλοιτο μᾶλλον ἢ διὰ τοιούτων
 ἐπιτηδευμάτων γνωσθῆναι τὴν ἀσκησιν τῆς
 ἀρετῆς ποιούμενος;

πέ. Ταῦτ' ἀκούσας θρασείως μὲν αὐδὲ πρὸς ἔν-ἀντιπε
 τῶν εἰρημίων, αὐδ' αὖ παντάπασιν ἀπεισιώπησεν, ἀλλ'
 ἔλεγεν ὅτι Σὺ μὲν πεποιήσαι τοὺς λόγους (ἔμὲ
 e λέγων) ὡς 2 ἅπαντ' ἀποδεχομένου μου. 3 τάκει
 καὶ καλῶς ἔχειν νομίζοντος· ἐμοὶ δὲ δοκεῖς
 4 περὶ μὲν τῆς τῶν παίδων αὐτονομίας καὶ περὶ
 ἄλλων πολλῶν εἰκότως ἐπιτιμαῖν ἐκείνοις, ἐμοῦ
 δ' οὐ δικαίως κατηγορεῖν. ἐγὼ γὰρ ἐλυπήθην
 278 μὲν τὸν λόγον ἀναγιγνώσκων ἐπὶ τοῖς περὶ
 Λακεδαιμονίων εἰρημένοις, οὐ μὲν οὕτως ὡς
 ἐπὶ τῷ μηδὲν ἀντιπεῖν ὑπὲρ αὐτῶν δύνασθαι
 τοῖς γεγραμμένοις, εἰδισμένος τὰν ἄλλον χρό-
 νον αὐτοὺς ἐπαινεῖν. εἰς ταιαύτην δ' ἀπορίαν
 καταστάς εἶπον ὅπερ ἦν λοιπὸν, ὡς, εἰ καὶ
 μηδὲν δι' ἄλλο, διὰ γ' ἐκείνο δικαίως ἂν αὐτοῖς
 ἅπαντες χάριν ἔχοιμεν, ὅτι τοῖς καλλίστοις
 τῶν ἐπιτηδευμάτων χρώμενοι 5 τυγχάνουσι.
 b ταῦτα δ' εἶπον οὐ πρὸς τὴν εὐσέβειαν οὐδὲ πρὸς
 τὴν φρόνησιν ἀποβλέψας, ἀ σὺ διήλθες, ἀλλὰ
 πρὸς τὰ γυμνάσια τάκει καθεστῶτα καὶ πρὸς
 τὴν ἀσκησιν τῆς ἀνδρίας καὶ 6 τὴν ἀμόνοίαν καὶ
 7 συνόλως 8 τὴν περὶ τὸν πόλεμον 9 ἐπιμέλειαν,
 ἅπερ ἅπαντες 10 ἂν εἶποιν, καὶ μάλιστα ἂν
 αὐτοῖς ἐκείνους χρῆσθαι 11 φήσειαν.

πς. Ταῦτα δ' αὐτοῦ 12 διαλεχθέντος ἀπεδεξάμην μὲν,
 οὐχ ὡς 13 διαλυόμενά τι τῶν κατηγορημένων, ἀλλ' ὡς ἀπο-

¹ τρεῖς om. A. C. L.

² ἂν ἅπαντ' A. C. L.

³ τάκετον A. C. L.

⁴ ἰσὺς τῆς τῶν παίδων μὲν A. C. L.

⁵ τυγχάνουσι A. C. L.

⁶ πρὸς τὸν A. C. L.

⁷ τὸ σύνολον A. C. L.

⁸ τῆς C.

⁹ ἐπιμελείας C.

¹⁰ εἶμαι μέγιστα ἢ εἶπαν A, ἂν ἰσπαντίον C.

¹¹ φήσειαν A. C. L.

¹² μοι διαλεχθέντος A. C. L.

¹³ ἀπολυόμενον A. C. L.

Οὐδὲ πρὸς ἔν] Ἄπτι τοῦ κοιντέρου πρὸς *Isotatem compellens. WOLF.*

ἔμὲ λέγων] Quia οὐ in oratione μιμη-
 τικῆ ἀμβίγουν est ad quem referatur, *sic καλλίστοις εἶμαι, aut, quod ego probō,*
 ideo addidit ἐμὲ λέγων, me alloquens, me

κρυπτόμενον τὸ πικρότατον τῶν τότε ῥηθέντων οὐκ ἀπαι-
 δεύτως ἀλλὰ νονεχόντως, καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἀπολελογη-
 μένων συμφρονέστερον ἢ τότε παρρησιασάμενον.

279 πζ'. Οὐ μὴν ἀλλ' ἐκεῖν' εἰσάσας περὶ αὐτῶν τούτων ἔφα-
 σκεν κατηγορίαν ἔχειν πολὺ δεινότεραν ἢ περὶ τῆς τῶν
 παίδων¹ κλοπείας. Ἐπεινοὶς μὲν γὰρ τοῖς ἐπιτη-
 δεύμασιν ἐλυμαίνοντο τοὺς αὐτῶν παῖδας, οἷς
 δ' ὀλίγη πρότερον σὺ διῆλθες, τοὺς Ἕλληνας²
² ἀπάλλυσαν. ῥάδιον δ', ὡς οὕτως εἶχε ταῦτα,³
 συνιδεῖν. οἴμαι γὰρ ἅπαντας³ ἂν ὁμολογήσαι
 κακίστους ἄνδρας εἶναι καὶ μεγίστης ζημίας
 ἀξίους, ὅσοι τοῖς πράγμασι τοῖς εὐρημένοις ἐπ'
⁴ ἀφελίᾳ, τούτοις ἐπὶ βλάβῃ χρώμενοι τυγχά-
 νουσι,⁵ μὴ πρὸς τοὺς βαρβάρους μὴδὲ πρὸς τοὺς
 ἀμαρτάνοντας μὴδὲ πρὸς τοὺς εἰς τὴν αὐτῶν
 χώραν εἰσβάλλοντας, ἀλλὰ πρὸς τοὺς οἰκισ-
 τάτους καὶ τῆς αὐτῆς συγγενείας μετέχον-
 τας ἅπερ ἐποίουσιν Σπαρτιάται. καίτοι πῶς
 ὅσιόν ἐστι τούτους φάσκειν καλῶς χρῆσθαι
 τοῖς περὶ τὸν πόλεμον ἐπιτηδεύμασιν, οἷτινες,
 οὐδ' ἠραστῆκε σώζειν, τούτους ἀπολλύστες ἅπαν-
 τα τὸν χρόνον διετέλεσαν;

πη'. Ἀλλὰ γὰρ οὐ σὺ μόνος ἀγνοεῖς τοὺς κα-
 λῶς χρωμένους τοῖς πράγμασιν, ἀλλὰ σχεδὸν
 οἱ πλείστοι τῶν Ἑλλήνων. ἐπειδὴν γὰρ τινὰς
 ἰδοῦσιν ἢ κύθωνται παρὰ τινῶν ἐπιμελῶς διατρέ-²⁷⁹
 βοντας⁶ περὶ τὰ δοκοῦντ' εἶναι καλὰ τῶν ἐπι-
 τηδευμάτων, ἐπαινεῦσιν καὶ πολλοὺς λόγους
 ποιοῦνται περὶ αὐτῶν, οὐκ εἰδότες τὸ συμβη-
 σάμενον. χρὴ δὲ τοὺς ὀρθῶς δοκιμάζειν⁷ ἐπι-
 λομένους⁸ περὶ τῶν τοιούτων ἐν ἀρχῇ μὲν
 ἡσυχίαν ἄγειν καὶ μηδεμίαν δόξαν ἔχειν περὶ
 αὐτῶν, ἐπειδὴν δ' εἰς τὸν χρόνον ἐκείνον ἔλθωσιν,
 ἐν ᾧ καὶ λέγοντας καὶ πρᾶττοντας αὐτοὺς
 ὄψονται καὶ περὶ τῶν ἰδίων καὶ περὶ τῶν κοι-

¹ κλοπείας A. C. L. ² ἀπάλλυσαν A. C. L. ³ ἂν om. A. L. ⁴ ἀφελίᾳ A. C. L.

⁵ μηδὲ A. C. L.

⁶ περὶ τι τῶν δοκούντων εἶναι καλῶν ἐστ. A. C. L.

⁷ ἐπιμελόμενους A. C. L.

⁸ [καὶ] περὶ C. καὶ περὶ L.

βίων, τότε θεωρεῖν ἀκριβῶς ἕκαστον αὐτῶν, καὶ τοὺς μὲν νομίμως καὶ καλῶς χρωμένους οἷς ¹ ἐμελέτησαν ἐπαινεῖν καὶ τιμᾶν, τοὺς δὲ πλημμελοῦντας καὶ κακουργοῦντας ψέγειν καὶ μισεῖν καὶ φυλάττεσθαι τὸν τρόπον αὐτῶν, ἐνδυμουμένους ὡς οὐχ αἱ φύσεις ² αἱ τῶν πραγμάτων οὗτ' ἀφελούσιν οὔτε βλάπτουσιν ἡμᾶς, ἀλλ' αἱ τῶν ἀνθρώπων χρήσεις καὶ πράξεις ἀπάντων ἡμῶν αἰτίαι τῶν συμβαινόντων εἰσὶν· γυναιή δ' ³ 280
 αἶν τις ἐκείθεν. τὰ γὰρ αὐτὰ πανταχῆ καὶ μηδαμῆ διαφέροντα τοῖς μὲν ἀφέλιμα τοῖς δὲ βλαβερὰ γίνονται. καί ται ⁴ τὴν μὲν φύσιν ἔχειν ἕκαστον τῶν ἀντῶν ⁵ τὴν ἐναντίαν ⁶ αὐτὴν αὐτῆ καὶ μὴ τὴν αὐτὴν οὐκ ⁷ εὐκόλως ἐστ'· τὸ δὲ μηδὲν τῶν αὐτῶν συμβαίνειν τοῖς ὀρθῶς καὶ δικαίως πράττουσιν καὶ τοῖς ἀσελγῶς ⁸ τε καὶ κακῶς, ⁹ εἴνε τῶν ὀρθῶς λογιζομένων ¹⁰ οὐκ ἂν εἰκότως τοῦτο γίνεσθαι δόξαιεν;

πθ'. Ὁ δ' αὐτὸς οὗτος λόγος καὶ περὶ τὰς δόμοιαιας ἀν ἀρμόσεις· καὶ γὰρ ἐκεῖναι τὴν φύσιν ¹¹ εἰσὶν οὐκ ἀνόμοιαι τοῖς εἰρημένοις, ἀλλὰ τὰς μὲν αὐτῶν εὐροιμεν ἀν πλείστων ἀγαθῶν αἰτίας γιγνομένας, τὰς δὲ τῶν μεγίστων κακῶν καὶ συμφορῶν. ὡν μίαν εἶναι φημι καὶ τῆς Σπαρτιατῶν· εἰρήσεται γὰρ τάληθές, εἰ καὶ τισὶ δόξῃ λίαν παράδοξα λέγειν. οὔτοι γὰρ ¹² τῶ ταῦτα γινώσκουσιν περὶ τῶν ἔξω πραγμάτων ἀλλήλοισι στασιάζουσιν τοὺς Ἕλληνας, ὡς ¹³ 285
 περὶ τέχνην ¹⁴ ἔχοντες, ἐπείουσιν, καὶ τὸ χαλεπώτατον ταῖς ἄλλαις πόλεσι τῶν κακῶν γι-

¹ ἀν ἀμελέτους Α. Λι [ἀν] ἀμελέτους C.

² αἱ οἱ Α.

³ οὐ τὰ φύσιν Α. [οὐ] τὰ φύσιν C. L. ⁴ τὴν οἱ Α. C. L. ⁵ αὐτὴν οἱ Α. C. L.

⁶ εἰλικον Α. C. L.

⁷ εἰ οἱ Α. C. L.

⁸ τισὶ Α. τισὶ C. L.

⁹ οἱ ἀπειρώτους Α. [οἱ] ἀπειρώτους L.

¹⁰ αἰσὶν οἱ Α. C. L.

¹¹ ἀρεμῆ σου καὶ τὰ γινώσκουσιν, αἰδέουσι περὶ τῶν ἔξω πραγμάτων ἄλλ. Α. C. L.

¹² ἔχοντες τὰ ἀπέλιπον αὐτοῖς ἰσίου Α. C. L.

Οὗτοι γὰρ — ἰσίου. Ὁ οὗτος Οὗτοι γὰρ ἔξω πραγμάτων, ὅπως τέχνην ἔχοντες ταῦτα, ἀπελειμένοι διὰ τὸ κατὰ γινώσκουσιν, ἦσαν τουτόστι τὸ πρὸς στασιάζουσιν τοὺς ἄλλους. διὰ τὸ ἰσοσεῖν ἴδον καὶ παρ' ἑαυτοῖς, ἰσίου Cου. στασιάζουσιν ἄλλήλοισι τοὺς Ἕλληνας περὶ τῶν

γνώμενον, ¹ τοῦθ' αὐτοῖς ἀπάντων ² συμφορώ-
 τατον ἐνόμιζον εἶναι. τὰς οὖν οὕτω διακειμέ-
 νας ἐξῆν αὐτοῖς, ὅπως ³ ἤβούλοντο, διοικεῖν.
 ὥστ' οὐδεὶς ἂν αὐτούς διὰ γε τὴν ὁμόνοιαν δι-
 καίως ⁴ ἐπαινέσειεν, οὐδὲν μᾶλλον ἢ τοὺς κα- 280
 ταποντιστάς ⁵ καὶ ληστὰς καὶ τοὺς περὶ τὰς
 ἄλλας ἀδικίας ὄντας· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι σφίσι
 αὐτοῖς ὁμονοοῦντες τοὺς ἄλλους ἀπολλύουσιν. εἰ
 δέ τισι δοκῶ τὴν παραβολὴν ἀπρεπῆ πεποιῆ-
 σθαι πρὸς τὴν ἐκείνων δόξαν, ταύτην μὲν εἴω,
 λέγω δὲ Τριβαλλοῦς, οὗς ⁶ ἅπαντές φασιν ὁμο-
 νοεῖν μὲν ὡς οὐδένας ἄλλους ἀνθρώπους, ἀπολλύ-
 ναι δ' οὐ μόνον τοὺς ὁμόρους καὶ τοὺς πλη-
 σίον οἰκοῦντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους ὅσων
 ἂν ἐφικέσθαι δυναθῶσιν· οὗς οὐ χρὴ μιμεῖσθαι ^b
 τοὺς ἀρετῆς ἀντιποιοιούμενους, ἀλλὰ πολὺ μᾶλ-
 λον ⁷ τὴν τῆς σοφίας καὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ
 τῶν ἄλλων ἀρετῶν ⁸ δύναμιν. αὐταὶ μὲν γὰρ οὐ
 τὰς σφετέρως αὐτῶν φύσεις εὐεργετοῦσιν, ἀλλ'
 οἷς ἂν παραγεγόμεναι παραμείνωσιν, εὐδαίμο-
 νας καὶ μακαρίους ποιοῦσι· Λακεδαιμόνιοι δὲ
 281 τοῦναντίον, οἷς μὲν ἂν πλησιάζωσιν, ἀπολλύ-
 ουσιν, τὰ δὲ τῶν ἄλλων ἀγαθὰ πάντα περὶ σφῶς
 αὐτοῦς ποιοῦνται.

ζ. Ταῦτ' εἰπὼν, κατέσχον πρὸς ὃν τοὺς λόγους ἐποιού-
 μην, ἄνδρα δεινὸν καὶ πολλῶν ἔμπειρον καὶ περὶ τὸ λέγειν
 γεγυμνασμένον οὐδενὸς ἥττον τῶν ἐμοὶ πεπλησιακότων. οὐ
 μὴν τὰ μειράκια τὰ πᾶσι ταῦτοις παραγεγενημένα τὴν
 αὐτῆν ἐμοὶ γνώμην ἔσχον, ἀλλ' ἐμὲ μὲν ἐπήνεσαν ὡς διαι-
 λεγμένον τε ⁹ νεαρωτέρως ἢ προσεδόκησαν ἠγωνισμένον τε

¹ τοῦτ' αὐτοῖς A. C. L.² συμφορώτατον ἀπάντων A. C. L.³ βούλωντο A. C. L.⁴ ἐπαινέσειεν A. C. L.⁵ καὶ ληστὰς om. A. C. L.⁶ ὅσων A. C. L.⁷ τὴν om. A. C. L.⁸ τὴν δύναμιν A. C. L.⁹ νεαρώτερον A. C. L.

Τὰς οὖν οὕτω διακειμένας] Τὰς στασια-
 ζούσας φύλας. IDEM.

Πρὸς τὴν ἐπίνοιαν λέξαν] ratione seu re-
 spectu illorum fame. LANG.

Δύναμιν] vim inuictam. WOLF.

Περὶ σφῶς αὐτοῦς ποιοῦνται] sibi met ipsi
 vindicant, LANG.

Κατέσχον] I. e. ἔπειρα τὴν ἀντιλήψιν
 ἐμοὶ καὶ τοῦ ἀπολογεῖσθαι ὑπὲρ τῶν Σπαρτια-
 τῶν. WOLF.

Ἄνεκα διὰ τὴν] ἵσως τὴν Θεσίμαστον τὴν
 Χίον λέγει, συγγραφέα τῶν εὐδαίμωνιστικῶν.

IDEM.

καλῶς, ἐκείνου δὲ κατεφρόνησαν, οὐκ ὀρθῶς γιγνώσκοντες,
 d ἀλλὰ διημαρτηκότες ἀμφοτέρων ἡμῶν. ὁ μὲν γὰρ ἀπῆει-
 φρονιμώτερος γεγενημένος καὶ συνισταλμένην ἔχων τὴν διά-
 νοίαν, ὡς περὶ χρῆ τούς εὖ φρονοῦντας, καὶ πεσοῦθ' εἰς τὸ
 γεγραμμένον ἐν Δελφοῖς, αὐτὰν τ' ἐγνωκῶς καὶ τὴν Ἰ Λα-
 κεδαιμονίων φύσιν μᾶλλον ἢ πρότερον· ἐγὼ δ' ὑπελειπόμην
 ἐπιτυχῶς μὲν ἴσως διειλεγμένος, ἀνοητότερος δὲ δι' αὐτὸ
 τοῦτο γεγενημένος, καὶ φρονῶν μείζον ἢ προσήκει τοὺς τηλι-
 κούτους, καὶ ταραχῆς μεираκιώδους μεστός ὢν.

e ζα. Δῆλος δ' ἦν οὕτω διακειμένος· ἐπειδὴ γὰρ ἡσυχίας
 ἐπελαβόμην, οὐ πρότερον ἐπαυσάμην πρὶν ὑπέβαλον τῷ
 παιδί τὸν λόγον, ὃν ὀλίγω μὲν πρότερον μεθ' ἡδονῆς διῆλθον,
 281 μικρῶ δ' ὕστερον ἡμελλέ με λυπήσειν. τριῶν γὰρ ἢ τεττά-
 ρων ἡμερῶν ³ διαλειφθεῖσῶν ἀναγιγνώσκων αὐτὰ καὶ διεξῶν,
 ἐπὶ μὲν οἷς περὶ τῆς πόλεως ἦν εἰρηκῶς, οὐκ ἠχθόμην —
 καλῶς γὰρ καὶ δικαίως ἦν ἅπαντα περὶ ⁴ αὐτῆς γεγρα-
 φῶς —, ἐπὶ δὲ τοῖς περὶ Λακεδαιμονίων ἐλυπηθῆν καὶ
 βαρέως ἔφερον· οὐ γὰρ μετρίως ἔδοκουν μοι διειλέχθαι περὶ
 αὐτῶν οὐδ' ὁμοίως τοῖς ἄλλοις, ἀλλ' ὀλιγώρως καὶ λίαν
 b πικρῶς καὶ παντάπασιν ἀνοήτως· ὥστε πολλάκις ⁵ ὀρμήσας
 ἐξάλειψιν αὐτὸν ἢ ⁶ κατακάειν μετεγίγνωσκον, ἔλεῖν τὸ
 γῆρας ⁷ τοῦμαυτοῦ καὶ τὸν πόνον τὸν περὶ τὸν λόγον γεγε-
 νημένον.

ζβ. Ἐν τοιαύτῃ δὲ μοι ταραχῇ καθιστώτῃ καὶ ⁸ μετα-
 βολαῖς ποιουμένῳ πολλὰς ἔδοξε κράτιστον εἶναι παρακαλέ-
 σαντι τῶν πεπλησιακότων τοὺς ἐπίδημοῦντας βουλεύσασθαι
 μετ' αὐτῶν, πρότερον ἀφανιστέος παντάπασιν ⁹ ἔστιν ἢ δια- 282
 δοτέος τοῖς βουλομένοις ¹⁰ λαμβάνειν, ὁπότερα δ' ἂν ἐκείνοις
 c δόξῃ, ταῦτα ποιεῖν. τούτων ¹¹ γνωσθέντων οὐδεμίαν διατρι-
 βὴν ἐποίησάμην, ἀλλ' εὐθύς ¹² παρεκέκληντο μὲν ¹³ αὖς εἶπον,

¹ τῶν Λακεδ. A. C. L.

² ἡμελλέ A. C. L.

³ διαλειφθεῖσῶν A. C. L.

⁴ ταύτης A. C. L.

⁵ ὀρμήσας A. C. L.

⁶ κατακάειν A. C. L.

⁷ τὸ ἴμαυτοῦ A. C. L.

⁸ μεταμελείας ποιουμ. σ. ἰδέθι μοι A. C. L.

⁹ ἔστιν A. C. L.

¹⁰ ἔσονται A. C. L.

¹¹ μεταλαμβάνειν ἐπὶ τῆς A. C. L.

¹² δι' ἡγνωσθέντων A. C. L.

¹³ παρεκέκληντο L.

¹⁴ αὖς A.

Συνισταλμένη] contrastam, i. e. mode-
 stam nec se offerentem. IDEM.

ὑπελειπόμην] ἴσως ἐπιλειπόμην. COR.

ὑπέβαλον] subjeci, i. e. diotavi. WOLZ.

ἀναγιγνώσκων αὐτῶν] ἀρμεσιν γράφειν, ἀνα-
 γράσκων αὐτῶν, τὴν λόγον διελόντι. COR.

προαιρηκώς δ' ἦν αὐτοῖς ἐφ' ἃ συναληλυθότες ἦσαν, ἀνέγνωστο δ' ὁ λόγος, ἐπηνημένος δ' ἦν καὶ τεθορυβημένος καὶ τετυχηκώς¹ ἄνπερ οἱ κατορθοῦντες ἐν ταῖς ἐπιδείξεσιν.

Λγ'. Ἀπάντων δὲ τούτων ἐπιτετελεσμένων οἱ μὲν ἄλλοι διελέγοντο πρὸς σφᾶς αὐτοὺς, δῆλον ὅτι περὶ τῶν ἀναγνωσθέντων· ὃν δ' ἐξ ἀρχῆς μετεπεμψάμεθα σύμβουλον, τὸν τῶν Λακεδαιμονίων ἐπαινήτην, πρὸς ὃν πλείω^d διελέχθη τῷ δέοντος, σιωπῆν ποιησάμενος καὶ² πρὸς ἐμὲ ἐλείψας ἀπορεῖν ἔφασκεν ὅ τι χρῆσθαι τοῖς παροῦσιν· οὔτε γὰρ ἀπιστεῖν βούλεσθαι τοῖς ὑπ' ἐμοῦ λεγομένοις, οὔτε πιστεύειν δύνασθαι παντάπασιν αὐτοῖς. Θαυμάζω γὰρ εἶδ' οὕτως ἐλυπηθῆς καὶ βαρέως ἔσχεις, ὥσπερ φῆς, ἐπὶ τοῖς περὶ Λακεδαιμονίων εἰρημένοις — οὐδὲν γὰρ ἐν αὐτοῖς ὄρω τοιοῦτο γεγραμμένον —, εἴτε συμβούλοις περὶ τοῦ λόγου χρῆσασθαι βουλόμενος ἡμᾶς^e συνήγαγες, οὐς οἶσθα ἀκριβῶς ἅπαν ὅ τι ἂν σὺ λέγῃς ἢ πράττῃς ἐπαινοῦντας. εἰδισμένοι δ' εἰσὶν οἱ νουν ἔχοντες ἀνακοινοῦσθαι, περὶ ὧν ἂν⁵ σπουδάξῃσι, μάλιστα μὲν τοῖς ἄμειναν αὐτῶν φρονοῦσιν, εἰ δὲ μὴ, τοῖς μέλλουσιν²⁸² ἀποφαίνεσθαι τὴν αὐτῶν γνώμην ὧν τὰναντία σὺ πεποιήκας. τούτων μὲν οὖν οὐδέτερον ἀποδέχομαι τῶν λόγων· δοκεῖς δέ μοι ποιήσασθαι τὴν τε παράκλησιν τὴν ἡμετέραν καὶ τὸν ἔπαινον τὸν τῆς πόλεως οὐχ ἀπλῶς, εὐδ' ὡς διείλεξαι πρὸς ἡμᾶς, ἀλλ' ἡμῶν μὲν πείραν λαβεῖν βουλόμενος, εἰ φιλοσαφούμεν καὶ μεμνήμεθα τῶν ἐν ταῖς διατριβαῖς λεγομένων καὶ συνιδεῖν ὀδυνηθεῖμεν ἂν ὃν τρόπον ὁβ λόγος τυγχάνει γεγραμμένος, τὴν δὲ πόλιν ἔπαινεῖν προελίσθαι τὴν σαυτοῦ, σωφρονῶν,

¹ ἦν, ὄντως A. L. [ἦν], ἔστις C.
^d d A. C. L.

² διελέχθη A. L.

^e σιωπῆσαι A. C. L.

³ προσεμψίλας A. C. L.

⁴ συνεπίκουρος A. C. L.

Τεθορυβημένος] plausi excepta. Cf. §. α'.
ΛΑΒΩ.

Μεμνήμεθα] Vid. §. πα'. IDEM.

Σιωπῆν ποιησάμενος] Vel quum ipse ali-

quandiu siluisset, vel quum religiosus tacere iussisset. WOLF. quum sibi ipse faceret silentium. ΛΟΥΣ.

Προελίσθαι] Refer ad δευτ'. IDEM.

ἵνα τῷ τε πλήθει ¹ τῷ τῶν πολιτῶν χάριση
καὶ παρὰ τοῖς εὐνοϊκῶς πρὸς ² ὑμᾶς διακει-
μένοις εὐδοκιμήσης.

ζδ'. Ταῦτα ³ δὲ γινούσιν ὑπέλαβες ὡς, εἰ μὲν
περὶ μόνης αὐτῆς ποιήσῃ τοὺς λόγους καὶ τὰ ²⁸³
μυθώδη περὶ αὐτῆς ἔρεις ἅ πάντες ⁴ Θρυλοῦ-
σιν, ὅμοια φανεῖται τὰ λεγόμενα τοῖς ὑπὸ
τῶν ἄλλων γεγραμμένοις, ἐφ' ᾧ σὺ μάλιστα
εἰς αὐτὴν αἰσχυρθεῖς καὶ λυπηθεῖς· εἰ δ' εἰσας
ἐκεῖνα λέγῃς τὰς πράξεις τὰς ὁμολογουμένας
καὶ πολλῶν ἀγαθῶν αἰτίας τοῖς Ἕλλησι γε-
γενημένας, καὶ ⁵ παραβάλλῃς αὐτὰς πρὸς τὰς
Λακιδαιμονίων, καὶ τὰς μὲν τῶν προγόνων
ἐπαινεῖς, τῶν δ' ἐκείνοις πεπραγμένων κατη-
γορεῖς, ὅ τε λόγος ⁶ ἕναργέστερος εἶναι δόξει
τοῖς ἀκούουσι καὶ σὺ μιν εἶς ἐν τοῖς αὐτοῖς,
ὅ μᾶλλον ἂν τινες θαυμάσειαν τῶν ⁷ τοῖς ἄλ-
λοις γεγραμμένων. ἐν ἀρχῇ μὲν οὖν οὕτω ⁸ μοι
φαίνεται τάξαι καὶ βουλεύσασθαι περὶ αὐτῶν.

ζε'. Εἰδὼς δὲ σαυτὸν ἀπηνεκότα τὴν Σπαρτια-
τῶν ⁹ διοίκησιν ὡς οὐδεὶς ἄλλος, φοβεῖσθαι τοὺς
ἀκηκοότας, μὴ δόξης ὅμοιος εἶναι τοῖς λέγουσιν
ὅτι ἂν τύχῃσι καὶ τούτους νῦν ψέγειν αὐς πρό-
τερον ἐπῆνεις μᾶλλον τῶν ἄλλων ταῦτ' ἐνδυ-
μηθεῖς σκοπεῖσθαι ποίους τινὰς ἂν ἰκατέρους
¹⁰ εἶναι φήσας ἀληθῆ τε λέγειν δόξειας ¹¹ περὶ
ἀμφοτέρων, ἔχοις τ' ἂν τοὺς μὲν ¹² προγόνους
ἐπαινεῖν, οὗς περ βούλει, Σπαρτιατῶν δὲ δοκεῖν
μὲν κατηγορεῖν τοῖς ἀηδῶς πρὸς αὐτοὺς διακει-
μένοις, μηδὲν δὲ ποιεῖν τοιοῦτον ἀλλὰ λανθάνειν
ἐπαινῶν αὐτούς· ζητῶν δὲ τὰ τοιαῦτα ῥαδίως

¹ τῷ om. A. C. L.² ὑμᾶς C. L.³ ἢ A. C. L.⁴ Θρυλοῦσιν A. C. L.⁵ παραβάλλῃς πρὸς A. C. L.⁶ ἕναργέστερος A. C. L.⁷ ἐν τοῖς A. C. L.⁸ μοι θεαίς οὕτω τάξαι A. C. L.⁹ οὐκ A. C. L.¹⁰ εἶναι om. A. C. L.¹¹ ἂν περὶ A. C. L.¹² σὺς περ γινούσιν A. C. L.

Ὁμολογουμένας καὶ πολλῶν] Γράφει, ἰμο-
λογουμένας πολλῶν. Ἐπιθ. 17. COR.

ἕναργέστερος] Μᾶλλον ἢ ἄλλων ἔργων τὰ
λεγόμενα. Επειθ. π. Εἰρήν. κ'. IDEM.

Δόξει] Subaudi ὑπέλαβες ὡς, quod pre-
cessit. AUGER.

φοβεῖσθαι] Refer ad θεαίς, ut et paulo
inferius σκοπεῖσθαι: et εἰρηί. IDEM.

εὐρεῖν λόγους ἀμφιβόλους καὶ μηδὲν μᾶλλον
 μετὰ τῶν ἐπαινούτων ἢ ¹ τῶν ψευδῶν ὄντας,
 ἀλλ' ἐπαμφοτερίζειν δυναμένους καὶ πολλὰς ²⁸³
 ἀμφισβητήσεις ἔχοντας, οἷς χρῆσθαι περὶ μὲν
 συμβολαίων καὶ πλεονεξίας ἀγωνιζόμενον αἰ-
 σχρὸν καὶ πονηρίας οὐ μικρὸν σημεῖον, περὶ δὲ
 φύσεως ἀνθρώπων διαλεγόμενον καὶ ² πραγμά-
 των ³ καλὸν καὶ φιλόσοφον. οἷός περ ὁ λόγος ὁ
 διαναγνωσθεῖς ἐστίν· ἐν ᾧ ⁴ πεποιήκας τοὺς μὲν
 σοὺς προγόνους εἰρηνικοὺς καὶ φιλέλληνας καὶ
 τῆς ἰσότητος τῆς ἐν ταῖς πολιτείαις ἡγεμόνας,
 Σπαρτιάτας δ' ὑπεροπτικοὺς καὶ πολεμικοὺς ⁵
 καὶ ⁵ πλεονέκτας, οἷους περ αὐτοὺς εἶναι ⁶ πάν-
 τες ὑπειλήφασιν.

²⁸⁴ ζς'. Τοιαύτην δ' ἔχόντων ἑκατέρων τὴν φύσιν,
 τοὺς μὲν ὑπὸ πάντων ἐπαινεῖσθαι καὶ δοκεῖν
 εὖνους εἶναι τῶ πληθει, τοῖς δὲ τοὺς μὲν πολ-
 λούς φθονεῖν καὶ δυσμενῶς ἔχειν, ἔστι δ' οὓς καὶ
 ἐπαινεῖν αὐτοὺς καὶ θαυμάζειν, καὶ τολμᾶν
 λέγειν ὡς ἀγαθὰ μείζω τυγχάνουσιν ἔχοντες
 τῶν τοῖς προγόνοις τοῖς σοῖς προσόντων· τὴν τε ⁷
 γὰρ ὑπεροψίαν σεμνότητος μετέχειν, εὐδοκίμου
 πράγματος, καὶ δοκεῖν ἅπασιν ⁸ μεγαλοφρονε-
 στέρους εἶναι τοὺς τοιούτους ἢ τοὺς τῆς ἰσότητος
 προεστῶτας, τοὺς τε πολεμικοὺς πολὺ διαφέ-
 ρειν τῶν εἰρηνικῶν· τοὺς μὲν γὰρ οὔτε κτητικοὺς
 εἶναι τῶν οὐκ ὄντων οὔτε φύλακας δεινούς τῶν
 ὑπαρχόντων, τοὺς δ' ἀμφοτέρα δύνασθαι, καὶ
 λαμβάνειν ὧν ἂν ἐπιθυμῶσι, καὶ σώζειν ἅπερ
 ἂν ἅπαξ κατάσχωσιν ἃ ποιοῦσιν οἱ τέλειοι δο-
 κοῦντες εἶναι τῶν ἀνδρῶν. ἀλλὰ μὴν ⁹ καὶ περὶ

¹ τῶν οἰκ. A. C. L.

² πρῶγμα τῶν L.

³ καλὸν καὶ φιλόσοφον A. L.

⁴ οὐ πτωχέας A. C. L.

⁵ πλεονεξίας A. C. L.

⁶ πάντες ὑπειλήφασιν εἶναι A. C. L.

⁷ μεγαλοφρονεστέρους A. C. L.

⁸ καὶ οἰκ. A. L.

ἀσχερὸν καὶ] F. ἀσχερὸν τε καὶ —. Τοὺς μὲν] Adde vel subaudi πτωχέας.
 WOLF.
 Περὶ δὲ φύσεως κ. τ. λ.] 'Ο τοῦς· Περὶ δὲ
 φύσεως καὶ πραγμάτων ἀνδρῶν διαλεγό-
 μενον, καλὸν καὶ φιλόσοφόν ἐστι χρῆσθαι τοῖς
 περιηρημένοις λόγοις. CQR.
 'Ἐστὶ δ' οἷς] I. e. nonnullos. repeto ite-
 rum πτωχέας vel εἷπας, vid. §. 28.
 Auger. pro ἰστί ἢ ἰστανῶσι duriuscule
 dictum putat. LANG.

τῆς πλεονεξίας καλλίους ἔχειν οἴονται λόγους τῶν εἰρημένων· τοὺς μὲν γὰρ ¹ἀποστέροντας τὰ συμβόλαια καὶ ²τοὺς παρακρουομένους καὶ παραλογιζομένους οὐχ ἠγοῦνται ³δικαίως καλεῖσθαι πλεονεκτικούς—διὰ γὰρ τὸ πονηρῶν ἔχειν τὴν δόξαν ἐν ἅπασιν αὐτοὺς ἐλαττοῦσθαι τοῖς πράγμασι—, τὰς δὲ Σπαρτιατῶν πλεονεξίας καὶ τὰς τῶν βασιλέων καὶ τὰς τῶν τυράννων εὐκτὰς μὲν εἶναι καὶ ⁴ἅπαντας αὐτῶν ἐπιθυμεῖν, οὐ μὲν ⁵ἀλλὰ λοιδορεῖσθαι καὶ καταρᾶσθαι τοῖς τὰς τηλικαύτας ἔχουσι δυναστείαις· οὐδένα δὲ ⁶τσιουῦτον εἶναι τὴν φύσιν ὅστις οὐκ ἂν 284 εὐξαιτο τοῖς θεοῖς μάλιστα μὲν αὐτὸς ⁷τυχεῖν τῆς ἐξουσίας ταύτης, εἰ δὲ μὴ, τοὺς οἰκειοτάτους· ⁸ᾧ καὶ φανερόν ἐστιν ὅτι μέγιστον τῶν ἀγαθῶν ἅπαντες εἶναι νομίζομεν ⁹τὸ πλέον ἔχειν τῶν ἄλλων. τὴν μὲν οὖν περιβολὴν τοῦ λόγου δοκεῖς μοι ποιήσασθαι μετὰ τοιαύτης διανοίας.

ζζ'. Εἰ μὲν οὖν ἠγοῦμένη ἀφέξεσθαι σε τῶν εἰρημένων καὶ παραλείψειν ἀνεπιτίμητον τὸν λόγον τοῦτον, οὐδ' ἂν αὐτὸς ἔτι λέγειν ἐπε- b χεῖρουν· νῦν δ' ὅτι μὲν οὐκ ἀπεφηνάμην περὶ αὐτῶν παρεκλήθην σύμβουλος, οὐδὲν οἴμαι σοι ¹⁰μελήσειν—οὐδὲ γὰρ, ὅτε ¹¹συνῆγες ἡμᾶς, ἐδόκεις μοι σπουδάζειν περὶ αὐτῶν —, ὅτι δὲ 285

¹ ἀποστέροντας A. C. L.

³ τοὺς om. A. C. L.

² δικαίως, ἀλλὰ πλεονεκτικός A. C. L. ⁴ πάντας A. C. L. ⁵ ἀλλὰ om. A. L.

⁶ τοῦτον τὴν φύσιν εἶναι A. τὴν φύσιν εἶναι [τοῦτον] C. τὴν φύσιν εἶναι L.

⁷ τυχεῖν A. C. L. ⁸ ᾧ C. L. ⁹ τὸ om. A. C. L. ¹⁰ μελήσει A. C. L.

¹¹ συνῆγες A. C. L.

Ἐλαττοῦσθαι] *minoris fieri, contemptos et abjectos esse*. IDKM.

Οὐ μὲν ἄλλα λυδός.] Ὅσοις Πάντας μὲν ἐπιθυμεῖν τῶν τοιούτων πλεονεξιῶν, οἳ αἰσθαι τῶν Σπαρτιατῶν καὶ ἀπλῶς τῶν ἐν δυναστείαις ὄντων, λοιδορεῖσθαι ἕως καὶ καταρᾶσθαι τοῖς ἔχουσι ταύτας. COR.

Περιβολὴν] *primas lines*. LANG.

Τῶν εἰρημένων] I. e. a me haecenus dictorum: quod neque de Isoeratis, neque de habenda (?) max Philolaonis oratione, uti Wolf. opinatur, accipi potest. IDKM.

Ὅτι δὲ προσέλιπες etc.] *Hic, si non addendum, at saltem mente supplendum quod deest: δοκεῖς δὲ μοι ἐπιπροσέλιπες τυχεῖναις συδᾶναι etc.* AUGER. Ἐπι δὲ προσέλιπες usque ad οἳ αἰσθάνεσθαι p. 566. 16. *anacoluthia est pro: τοῦτο δὲ σοι μελήσει, ἐπιπροσέλιπες σου etc.* τὴν δύναμιν τῶν πλεονεξιῶν ἐξουσίας καὶ τὴν σὴν δύναμιν ἐξουσίας, φύσεις αἰσθάνεσθαι etc. LANG. Ἐπιῦθες μίχρη τίλους τοῦ κεφαλαίου ἀπεφηνάμην ἵ λόγος. ἰμαι δ' ἐπιῦθες εἰς ἐφάσθαι, εἰς ἂν τισιδανότερος περὶ τούτου καταρᾶσαι δύναμι. COR.

προελόμενος συνθεῖναι λόγον μηδὲν ὅμοιον τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ τοῖς μὲν ῥαθύμως ἀναγιγνώσκουσιν ἀπλοῦν εἶναι ¹ δόξοντα καὶ ῥάδιον καταμαθεῖν, τοῖς δ' ἀκριβῶς διεξιούσιν αὐτὸν καὶ πειρωμένοις κατιδεῖν ὃ τοὺς ἄλλους λέληθε χαλεπὸν ² φανούμενον καὶ δυσκατάμαθτον, καὶ πολλῆς μὲν ἱστορίας γέμοντά καὶ φιλοσοφίας, ^c παντοδαπῆς δὲ μεστὸν ποικιλίας καὶ ψευδολογίας, οὐ τῆς εἰθισμένης μετὰ κακίας ἐλάπτειν τοὺς συμπολιτευομένους, ἀλλὰ τῆς δυνάμην μετὰ ³ παιδιᾶς ὠφελεῖν ἢ τέρπειν τοὺς ἀκούοντας· ὧν οὐδὲν ⁴ εἶσαντά με φήσεις τὸν τρόπον ⁵ τοῦτον ἔχειν ὡς ἐβουλεύσω σὺ περὶ αὐτῶν, ἀλλὰ τὴν τε δύναμιν τῶν λεγομένων διδάσκοντα καὶ τὴν σὴν διάνοιαν ἐξηγούμενον οὐκ αἰσθάνεσθαι τοσοῦτῳ τὸν λόγον ⁶ ἀδοξότερον δι' ἐμὲ ⁷ γιγνόμενον, ὅσω περ αὐτὸν φανερώτερον ἐποίουν καὶ ⁸ γνωριμώτερον τοῖς ἀναγιγνώσκουσιν· ἐπιστήμην γὰρ τοῖς οὐκ εἶδόντιν ⁹ ἐνεργαζόμενον ἔρημον τὸν λόγον ¹⁰ με ποιεῖν ¹¹ καὶ τῆς τιμῆς ἀποστῆρεῖν τῆς γιγνομένης ¹² ἂν αὐτῷ διὰ τοὺς πονοῦντας καὶ πράγματα σφίσιν αὐτοῖς παρέχοντας.

ζη'. Ἐγὼ δ' ὁμολογῶ μὲν ἀπολελεῖσθαι τὴν ἐμὴν φρόνησιν τῆς σῆς ὡς δυνατόν πλεῖστον, οὐ μὲν ἀλλ' ὡς περ τοῦτ' οἶδα, καὶ κείνο τυχερὰν γιγνώσκων, ὅτι τῆς πόλεως τῆς ἡμετέρας βουλευομένης περὶ τῶν μεγίστων οἱ μὲν ἄριστα ¹³ φρονεῖν δοκοῦντες ἐνίοτε διαμαρτάνουσι τοῦ συμφέροντος, τῶν δὲ φαύλων νομιζομένων εἶναι καὶ καταφρονουμένων ἔστιν ὅτε κατῶρθωσεν ὁ ²⁸⁵

¹ δόξοντα A. L. ² φανόμενον A. L. ³ παιδιᾶς A.
⁴ εἶσαντά A. C. L. ⁵ τοῦτον τῷ τρόπῳ A. C. L. ⁶ ἀδοξότερον A. C. L.
⁷ γνώμην A. C. L. ⁸ γνωριμώτερον A. C. L.
⁹ ἐνεργαζόμενον, ἔρημον μὲν τὸν A. ¹⁰ ἐμὲ μὲν ποιεῖν A. C. L. ¹¹ τῆς τιμῆς δὲ A.
¹² αὐτῶν τοῦς A. C. L. ¹³ φρονεῖν, ἐνίοτε A. C. L.

Ἡ τέρπειν] ἴσως καὶ τέρπειν. IDEM.
 Οὐκ αἰσθάνεσθαι] Scilicet ad φῶσιν. te non
 intelligere dices. Reliqui porperam: me
 non animadvertere dices. ita ut supple-
 rent ἐμὲ. LANG.
 Κατῶρθωσεν ὁ τυχερῶν] Postremam vocem
 refertus ad τῶν δὲ φαύλων, et veritas: pri-
 mus optimus rem tetigit. IDEM.

τυχῶν καὶ βέλτιστα λέγειν ἔδοξαν ἄστ' οὐ-
 δὲν θαυμαστὸν, εἰ καὶ περὶ τοῦ νῦν ἐνεστῶτος
 τοιοῦτόν τι συμβέβηκεν, ὅπου σὺ μὲν οἶοι
¹ μάλιστα εὐδοκίμησιν, ἦν ὡς πλείστον χρόνον
² διαλάθης ἢ ἔχων γνώμην τὰ περὶ τὸν λόγον
 ἱπραγματεύθης, ἐγὼ δ' ἠγαῦμαι βέλτιστά σε
 πράξειν, ἦν δυναθῆς τὴν διάνοιαν, ἢ χρώμενος
^b αὐτὸν συνέθηκας, ὡς ⁴ τάχιστα φανεράν ποιῆσαι
 τοῖς ⁵ τ' ἄλλαις ἅπασι καὶ Λακεδαιμονίοις, περὶ
 ἃν πεποιήσαι πολλοὺς λόγους, τοὺς μὲν δικαίους
 καὶ σεμνοὺς, τοὺς δ' ἀσελγεῖς καὶ λίαν φιλαπε-
 χθῆμονας· οὓς εἴ τις ⁶ ἐπέδειξεν αὐτοῖς πρὶν ἐμὲ ²⁸⁶
 διαλεχθῆναι περὶ αὐτῶν, οὐκ ἔστιν ὅπως οὐκ ἂν
 ἐμίσησαν καὶ δυσκόως πρὸς σὲ διετεθήσαν ὡς
 κατηγορίαν γεγραφότα ⁷ καθ' αὐτῶν. νῦν δ' ⁸ οἶο-
 μαι τοὺς μὲν πλείστους Σπαρτιατῶν ⁹ ἐμμενεῖν
^c τοῖς ἠθεσιν οἷς περ καὶ τὸν ἄλλον χρόνον, τοῖς δὲ
 λόγοις τοῖς ἐνθάδε ¹⁰ γραφομένοις οὐδὲν μᾶλλον
 προσέξειν τὸν νοῦν ἢ τοῖς ἔξω τῶν Ἡρακλέους
 στηλῶν λεγομένοις, τοὺς δὲ φρονιμωτάτους αὐτῶν
 καὶ τῶν λόγων τινὰς ἔχοντας τῶν σῶν ¹¹ καὶ
¹² θαυμάζοντας, τούτους, ἦν λάβωσι τὸν ¹³ ἀνα-
 γνωσόμενον καὶ χρόνον ὥστε συνδιατρίψαι σφίσι
 αὐτοῖς, οὐδὲν ἀγνοήσῃ τῶν λεγομένων, ἀλλὰ
 καὶ τῶν ἐπαίνων αἰσθήσεσθαι τῶν μετ' ἀποδεί-
 ξεως εἰρημένων περὶ τῆς πόλεως ¹⁴ τῆς αὐτῶν, καὶ

¹ μάλιστα μὲν A. C. L.⁴ τῆσσι ἂν A. C. L.⁷ περὶ αὐτῶν A. C. L.¹⁰ γεγραμμένους A. C. L.¹³ ἀγνωστοῦ A.² διαλεχθῆσι A.⁵ τ' om. A. C. L.⁸ εἶμαι A. C. L.¹¹ καὶ om. A. L.³ αὐτὸς A.⁶ ἐπεδείξεν A. C. L.⁹ ἐμμένει A. L.¹² θαυμάζοντας L.¹⁴ αὐτῶν A. C. L.

Περὶ τοῦ νῦν ἐνεστῶτος] de causa que
 nunc diffinitur. an melius sit orationis
 hujus veram mentem explicare seu lecto-
 ribus investigandam relinquere. IDEM.

Διαλάθης ἢν ετο.] si latius qualtem in
 componenda orationis mentem habueris.
 IDEM.

Καὶ Λακεδαιμονίους] et præsertim Lace-
 demoniis. utpote qui in explicando parum
 sunt exarroganti, quosque maxime læsisti.
 IDEM.

Περὶ ἐμὲ διαλεχθῆσαι περὶ αὐτῶν] I. e.

priusquam adjecta fuerit mea explicatio.
 IDEM.

Οἶμαι τὰς μὲν κ. τ. λ.] Ὁ νῦν Οἶμαι
 τοὺς φρονιμωτάτους τῶν Λακεδαιμονίων, καὶ
 τοὺς ἔχοντας ἢδη τὴν τῶν ἄλλων σὺν λόγον,
 καὶ θαυμάζουσιν αὐτοὺς αἰσθημένους, οὐδὲν ἀγνοή-
 σαι καὶ τῶν λεγομένων ἢν τούτω τῷ λόγῳ, ἢν
 λάβωσι ἀγνωστοῦ καὶ χρόνον ἰκανὸν ὥστε
 συνδιατρίψαι, ἢν διὰ διαλεχθῆσαι, ἀλλήλους.
 COR.

Μετ' ἀποδείξεως] cum demonstratione.
 LANG.

τῶν λοιδοριῶν καταφρονήσιν τῶν εἰκῆ μὲν τοῖς πράγμασι λεγομένων πικρῶς δὲ τοῖς ὀνόμασι κε-
 χρημένων, καὶ νομίζειν τὰς μὲν βλασφημίας τὰς
 ἐνούσας ἐν ¹ τῷ βιβλίῳ τὸν φθόρον ² ὑποβαλεῖν,
 τὰς δὲ πράξεις καὶ τὰς μάχας, ἐφ' αἷς αὐτοὶ τε
 μέγα φρονοῦσι καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις εὐδοκιμοῦσι,
 πὲ γεγραφέναι καὶ μνημονεύεσθαι πεποικέναι,
 συναγαγόντα ³ πάσας αὐτὰς ⁴ καὶ θέντα παρ'
 ἀλλήλας, αἴτιον δ' εἶναι καὶ τοῦ ⁵ πολλοὺς ποθεῖν
 ἀναγνῶναι καὶ ⁶ διελθεῖν αὐτάς, οὐ τὰς ἐκείνων
 ἐπιθυμοῦντας ἀκοῦσαι πράξεις, ⁷ ἀλλὰ πῶς σὺ
 διείλεξαι περὶ αὐτῶν μαθεῖν βουλομένους.

ζβ. Ταῦτ' ἐνθυμουμένους καὶ διεξιόντας οὐδὲ
 τῶν παλαιῶν ἔργων ἀμνημονήσιν, δι' ἃν ἐγκε-
 κωμίακας τοὺς προγόνους αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ 286
 πολλάκις διαλέξεσθαι πρὸς σφᾶς αὐτοὺς, πρῶ-
 τον μὲν ὅτι Δωριεῖς ὄντες, ἐπειδὴ κατείδον τὰς
 πόλεις τὰς αὐτῶν ἀδόξους καὶ μικρὰς καὶ πολ-
 λῶν ἐνδεεῖς οὔσας, ὑπεριδόντες ταύτας ⁸ ἐστρά-
 τευσαν ἐπὶ τὰς ἐν Πελοποννήσῳ πρᾶτευούσας,
 ἐπ' Ἄργος καὶ Λακεδαίμονα καὶ ⁹ Μεσσήνην,
 μάχη δὲ νικήσαντες τοὺς μὲν ἠττηθέντας ἐκ τε
 τῶν πόλεων καὶ τῆς χώρας ἐξέβαλον, αὐτοῖς β
¹⁰ δὲ τὰς κτήσεις ἀπάσας τὰς ἐκείνων ¹¹ τότε
 κατασχόντες ἔτι καὶ νῦν ἔχουσιν, οὐ μείζον
 ἔργον καὶ θαυμαστότερον οὐδεὶς ἐπιδείξει κατ'
 287 ἐκεῖνον τὸν χρόνον γενόμενον, οὐδὲ πρᾶξιν εὐτυ-
 χεστέραν καὶ θεοφιλεστέραν τῆς τοῦ χρησαμέ-

¹ τῇ βίβλῳ A. C. L.

² ὑποβάλλειν A. L.

³ ἀπάσας A. C. L.

⁴ καθ' αἰτάς καὶ A. C. L.

⁵ τοὺς πολλοὺς A. C. L.

⁶ διεξιόντων A. C. L.

⁷ ἀλλ' ἔπος A. C. L.

⁸ ἐστράτευσαν A. C. L.

⁹ Μεσσήνην A. L.

¹⁰ τὴν A. L.

¹¹ τότε om. A. C. L.

Τῶν εἰκῆ μὲν — κειμήλιον] qua, quod ad res, temere, quod ad verba, acerbe dicta sunt. IDEM.

Αἴτιον δ' εἶναι] Pro istis malim istosda habaudiendo es. te vero putabunt in causa fore cur etc. AUGER. Quod neque necessarium neque rectius est. Ceterum hic et reliqui infinitivi ab ὄμιαι pendent, quod praecessit. LANGO. Ὁ πῶς ὄμιαι τοὺς Δαυδαίμοιους ἠμῶν σὲ τὸν Ἰσικράτην

αἴτιον εἶναι τοῦ τοῦ πολλοῦ ἀποθῆν ἀναγνῶ-
 ναι π. τ. λ. COB.

Ἀμνημονήσιν] Subaudi ἔργου. AUGER. Τὰς χρησαμένους] otaculum consulentes. Vid. Archid. §. γ'. Hinc πρᾶξις haec vocatur θεοφιλέ. Auger. cum reliquis vertens, quam id (gestam) per quod et sine inopia consuluerunt et alienam felicitatem obtinuerunt, locum non intellexisse videtur. Verbo: quam id, quod eos otaculo consulti

νοὺς τῆς μὲν οἰκείας ἀπορίας ἀπαλλοτρίωσης, τῆς δ' ἀλλοτρίας ἀνδαιμορίας κυρίουσ ποιησάσης. καὶ ταῦτα μὲν μετὰ πάντων ἔσσοφρατασ ἀμείνωσ ἔπραξαν.

β. ² Ἐπειδὴ δὲ πρὸς Ἀργείουσ καὶ ³ Μασση-
 ονίουσ τὴν χώραν διέβλοντο καὶ καθ' αὐτοὺσ ἐν
 Σπάρτῃ παύσασαν, ἐν ποῦσισ καὶσ καιροῖσ
 τοσοῦτον φρονῆσαι φῆσ αὐτοῖσ, ὥστε ἄσπασ αὐ-
 πλείουσ τότε δισχιλίωσ σὺχ ἤγῃσ σπιδασ ἀφῶσ
 αὐτοῖσ ἀξίωσ εἶναι ζῆσ, οἱ μὴ δισπάταισ πασῶσ
 τῶν ἐν Πελοποννήσῃ πόλεωσ γενέσθαι δύνηθεῖσ,
 ταῦτα δὲ ⁴ διανοηθέτασ καὶ πολεμοῖσ ⁵ ἐπιχει-
 ρήσαντασ σὺκ ἀπειπεῖσ, ἐκ πολλοῖσ κακοῖσ καὶ
 κινδύνοισ ⁶ γιγνομένουσ, πρὶν ἀπάσασ ταύτασ ὑφ'
 αὐτοῖσ ἐποιήσαντα πλην τῆσ Ἀργείων πόλεωσ,
 ἔχοντασ δ' ἤδη καὶ χώρασ πλεόστην. καὶ δύσα-
 μιν μεγίστην καὶ δάξασ ποσάσπην ἄσπην προσή-
 κει τοῖσ τηλιεσῶτα δισπεπραγμέσασ σὺχ ἦπ-
 τον διακεῖσθαι φιλοσίμασ, ὅτι λόγωσ ὑπῆρχεν
 αὐτοῖσ ἴδιοσ καὶ καλοσ μόπωσ τῶσ Ἑλλήνων
 ἐξεῖναι γὰρ εἰπεῖν αὐτοῖσ ἀπὸ σφῶσ μὲν. ὅσασ
 οὔτωσ ὀλέγαι τὸκ ἀριθμῶσ ἀνδρωμῶσ πῶσπτε τῶσ
 ε μυριάωνων πόλεωσ ἠπαλούθησασ οὐδ' ἐπάσῃσασ
 τὸ προστακτόμοκον, ἀλλ' αὐτόσασασ διεπέδασαν
 ὄσπτεσ, αὐταῖ δ' ἐν τῶ πολέμῳ τῶ πρὸσ τοῖσ βαρ-
 βάρουσ ⁷ πάντωσ τῶν Ἑλλήνων ἠγασμένοσ κατέ-
 στήσασ, καὶ τῆσ τιμῆσ ταύτησ ἔτυχαν σὺκ ἀλό-
 γωσ ἀλλὰ διὰ τὸ μάχασ ποιησάσασασ πλείσπασ
⁸ ἀνδρώπων κατ' ἐκεῖνοσ τὸν χρόνωσ μηδασφῶσασ
 ἦττηθῆναι τούτων ἠγασμένου βασιλέωσ, ἀλλὰ
 287 γενικῆ κέναι πᾶσασ, οὐ ποσμήσασασ σὺδασσ ἀκ δὲ

¹ τῶν σοφιστῶν. A. C. L.

² ἔπει A. C. L.

³ Μασσηνίους A. L.

⁴ διανοηθέντων A. C. L.

⁵ ἐπιχειρήσαντες οἱ ἀπείρων A. C. L.

⁶ γινόμενα A. C. L.

⁷ πάντων A. C. L.

⁸ τῶν ἀνδρώπων A. L.

et inopia propria liberatos et aliena felici-
 tatis fortunam accedat, LXXO. Προσωπα-
 κωστῶν τῇ πρῆξι. ἴσασ μᾶκασ ἀμεινω
 γράφασ, τῶσ κτισσασμῶσ, διὰ τὸ πρὸ τούτου
 μᾶκασ. Αὐτῶ δὲ τῶσ κτισσασ ἀμεινωσ τῶσ

ἐκείνων κατασφῆντε. ἔκασ καὶ τῶν ἔχουσιν
 COL.

Τῆσ Ἀργείων πόλεωσ] Vid. §. λ'. LANG.
 Πάσιτα; ἀνδρῶπων] Τσακούτῶσ ἴσασ οὐδῶσ
 ἀνδρώπων. COL.

ναιτο μείζον εἰπεῖν ἀνδρίας· καὶ καρτερίας καὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους ὁμονοίας, πλὴν ἢ τὸ ῥηθῆσεν εἶναι μέλλον· τοσούτων γὰρ τὸ πλῆθος¹ τῶν πόλεων τῶν Ἑλληνίδων οὐσῶν, τῶν μὲν ἄλλων οὐδεμίαν² [ἐστίν] εἰπεῖν οὐδ' ³ εὐρεῖν, ἥτις οὐ⁴ περιπέπτωκε ταῖς συμφοραῖς ταῖς εἰδισμέναις γίνεσθαι ταῖς πόλεσιν, ἐν δὲ τῇ Σπαρτιατῶν οὐδεὶς ἂν ἐπιδείξειεν⁵ οὔτε στάσιν οὔτε σφαγὰς οὔτε φυγὰς ἀνόμους γεγενημένας, οὐδ' ²⁸⁸ ἀρπαγὰς χρημιάτων οὐδ' αἰσχύναις γυναικῶν καὶ παίδων, ἀλλ' οὐδὲ πολιτείας μεταβολὴν οὐδὲ χρεῶν ἀποκοπὰς οὐδὲ γῆς ἀναδασμὸν οὐδ' ἄλλο οὐδὲν τῶν ἀνηκέστον κακῶν. περὶ ὧν διεξιόντας οὐκ ἔστιν ὅπως οὐ καὶ σοῦ, ⁶ τοῦ τ' ἀθροίσαντος καὶ διαλεχθέντος οὕτω καλῶς περὶ αὐτῶν, μεμνήσεσθαι καὶ πολλὴν χάριν ἔξειν.

ῥαί. Οὐ τὴν αὐτὴν δὲ γνώμην ἔχω περὶ σοῦ νῦν⁷ καὶ πρότερον· ἐν μὲν γὰρ τοῖς παρελθούσι χρόνοις ἐθαύμαζόν σου τὴν τε φύσιν καὶ τὴν τοῦ βίου τάξιν καὶ τὴν φιλοπονίαν καὶ μάλιστα τὴν ἀλήθειαν τῆς φιλοσοφίας, νῦν δὲ ζηλώ⁸ σε καὶ μακαρίζω⁹ τῆς εὐδαιμονίας· δοκεῖς γὰρ μοι ζῶν μὲν λήψεσθαι δόξαν οὐ μείζω¹⁰ μὲν ἢς ἀξίος εἶ — χαλεπὸν γὰρ —,¹¹ παρὰ πλείοσι δὲ καὶ μᾶλλον ὁμολογουμένην τῆς νῦν ὑπαρχούσης,¹² τελευτήσας δὲ τὸν βίον μεδέξειν ἀθανασίας, οὐ τῆς τοῖς θεοῖς παρουσίας, ἀλλὰ τῆς¹³ τοῖς ἐπιγιγνομένοις περὶ τῶν διενεγκόντων ἐπὶ τινι τῶν καλῶν ἔργων μνήμην ἐμποιούσης. καὶ δικαίως τεύξῃ τούτων· ¹⁴ ἐπήνεκας γὰρ ¹⁵ τὰς πόλεις ἀμφοτέρας καλῶς καὶ προσηκόντως, τὴν μὲν κατὰ ¹⁶ τὴν δόξαν ¹⁷ τὴν τῶν πολλῶν, ἣς οὐδεὶς τῶν ὀνομαστῶν

¹ τῶν om. A. C. L.² uncōs om. A. L.³ εὐρεῖν ἐστίν C.⁴ περιπέπτωκε A. C. L.⁵ οὔτε στάσιν om. A. C. L.⁶ ταῦτ' A. ταῦτ' L.⁷ τε καὶ A. C. L.⁸ σου A. C. L.⁹ τὴν εὐδαιμονίαν A. C. L.¹⁰ ἢ C. L.¹¹ παρακλήσαν A. παρακλήσαν C. L.¹² τελευτήσαντα C. L.¹³ παρὰ ταῖς A. L.¹⁴ ἐπήνεκας A. C. L.¹⁵ τὰς πόλεις om. A. L.¹⁶ τὴν om. L.¹⁷ τὴν om. A. C. L.

ἀνδρῶν κατὰπεφρόνηκεν, ἀλλ' ἐπιθυμοῦντες τυ-
χειν αὐτῆς οὐκ ἔστιν ὄντινα κίνδυνον οὐχ ὑπομέ-
νουσι, τὴν δὲ κατὰ τὸν λογισμὸν τῶν πειραμέ-
νων στοχάζεσθαι τῆς ἀληθείας, παρ' οἷς εὐδοκι-
μεῖν ἄντινες ἔλοιντο μᾶλλον ἢ παρὰ τοῖς ἄλλοις
ε διπλασίοις γενομένοις ἢ νῦν εἰσίν.

ρβ'. Ἀπλήστως δὲ διακείμενος ἐν τῷ ¹παρόντι
πρὸς τὸ λέγειν, καὶ πολλὰ ἄν εἰπεῖν ἔχων ²ἔτι καὶ
περὶ σοῦ καὶ περὶ ³τοῖν πόλεων καὶ περὶ τοῦ λό-
γου, ταῦτα μὲν εἶσω, περὶ ὧν δὲ παρακληθῆναί
288 με σὺ φῆς, περὶ τούτων ἀποφανοῦμαι. ⁴συμβου-
λεύω γὰρ σοι μήτε ⁵κατακάειν τὸν λόγον μήτ'
ἀφανίζεῖν, ἀλλ' εἴ τινος ἐνδεής ἐστι, διορθώσαντα
καὶ προσγράψαντα πάσας τὰς διατριβὰς τὰς
περὶ αὐτὸν ⁶γαγενημένας διδόναι τοῖς βουλομέ-
νοις λαμβάνειν, εἴπερ βούλει χαρίσασθαι μὲν
τοῖς ἐπιεικεστάτοις τῶν Ἑλλήνων καὶ τοῖς ἀλη-
b θῶς φιλοσοφοῦσιν ἀλλὰ μὴ προσποιουμένοις, λυ-
πῆσαι δὲ τοὺς θαυμάζοντας ⁷μὲν τὰ σὰ μᾶλλον 289
τῶν ἄλλων, λοιδορουμένους δὲ τοῖς λόγοις τοῖς
σοῖς ἐν τοῖς ὄχλοις τοῖς πανηγυρικοῖς, ἐν οἷς
πλείους ⁸εἰσίν οἱ καθεύδοντες τῶν ἀκροαμένων,
καὶ προσδοκῶντας, ἢν παρακρούσωνται τοὺς τοιοῦ-
τους, ἐναμίλλους τοὺς αὐτῶν ⁹γενήσεσθαι τοῖς
ὑπὸ σοῦ γεγραμμένοις, κακῶς ¹⁰εἰδότες ὅτι πλεόν
ἀπολειψόμενοι τῶν σῶν εἰσίν ἢ τῆς Ὀμήρου δό-
ξης οἱ περὶ τὴν αὐτὴν ἐκείνην ποίησιν γεγονότες.
c ργ'. Ταῦτ' εἰπόντος αὐτοῦ καὶ τοὺς παρόντας ἀξιώ-
σαντος ἀποφῆνασθαι περὶ ὧν παρεκλήθησαν, οὐκ ἔδορύ-
βησαν, ὃ ποιεῖν εἰῶθασι ¹¹ἐπὶ τοῖς χαριέντως διειλεγμένοις,
ἀλλ' ἀνεβόησαν ὡς ὑπερβαλλόντως εἰρηκότος, καὶ περι-

¹ κατὰ τῶν (τῆ C.) πρὸς τοὺς λόγους A. C. κατὰ τῆ πρὸς τοὺς ἄλλους L.

² ἔτι om. A. C. L. ³ τῶν πόλεων A. C. L. ⁴ συμβαλεῖσθαι A. C. L.

⁵ καὶ ἐν A. C. L.

⁶ γενομένας A. C. L.

⁷ σὶ μᾶλλον A. C. L.

⁸ εἶναι συμβαίνει τοὺς καθεύδοντας A. C. L.

⁹ γενήσεσθαι A.

¹⁰ εἰδότες C.

¹¹ καὶ A. C. L.

Τὴν δὲ] Τὴν τῶν Ἀκαδημαϊκῶν πρὸς. silium adhibuisti. LANG.

CON.

Ἄντι μάλιστα] F. ἔτι μάλιστα. H. STE.

[Γενομένας] Scil. a nobis, quos in con- PHEA.

απάντες αὐτῶν ἐπήκουον, ἐξήλουν, ἀμακρότερον καὶ στραθιῶται
 μὲν οὐδὲν εἶχον τοὺς ἐφημέριους οὐδ' ἀφελῆν, συνκαταφαινόντο
 δὲ καὶ συνεβούλευον ¹μαί φρασιὴν ἄσπερον ἀκαίριον προφώνησαν. οὐ
 μὲν οὐδ' ἐγὼ παρεστὸς ἐσαύπεσον, ἀλλ' ²ἐπήκουσα πᾶν τε
 φάσιν αὐτοῦ καὶ πᾶν ἐπιπέλειον, περὶ δὲ τῶν ἄλλων οὐδὲν ἰ
 ἐφθελγάζαμην ὡς εἶπεν, οὐδ' ὡς ἐστυχε τοῖς ὑπονοήσις τῆς
 ἐμεῖς διανοίας οὐθ' ὡς ἀήμαρτεν, ἀλλ' εἶπον αὐτῶν αὐτὰς
 ἐχρην ὥστερον αὐτὸς αὐτῶν ἀπέθηκε.

ρδ. Περὶ μὲν οὖν ὡν ἐνσθεδέρην ἰκανῶς εἰρησθῆναι νομίζω
 εὐὲ γὰρ ἀνεκμνηστικὴν καὶ ἄκαστον πᾶν ἀφημέριον αὐ πρῶτα
 πρὸς λόγους καὶ πρῶτα βούλομαι δὲ διαλεχθῆναι περὶ
 πᾶν ἰδίῃ καὶ περὶ τὸν λόγον συμβεβηκότων. ἐγὼ γὰρ ἐν-
 εστησάμενος μὲν αὐτῶν ἐτη γεγονυῖς ³δοκίμοι ἐν ἀρχῇ προ-
 εἶπον ἤδη δὲ πᾶν ἡμέτερον γεγραμμένον ἐπιγεγραμμένου μοι
 νοστήματος ἤρῃται μὲν οὐκ εὐπρεπέως, διαμείνου δ' ἀνεκτῶν ⁴
 οὐ μόνον τοὺς προσηυτέρους ὡς πρὸς ἢ τίτταρην ἡμέρας
 ἀλλὰ καὶ τῶν ἀμακρότερον πολλοῦς, εὐσφ ⁵ἀκατέλο ⁵τῆς
 ἐτη μακρότερος, οὐσφ φυλακίνας ἀκατέτη τῶν ἡμέρων δι-
 ρασι, ἵστε ⁶τοῖς εὐδοκίμοι καὶ τοῖς σφρα ⁷τοῦτων σφρασι-
 μένους, μακρὰν ἡμε διαμείνου διὰ τὴν καρτερίαν καὶ τῆς ἢ
 δι' αὐτὸν ἀντιλήψιν ἢ δι' ἀπαιρητότας καὶ διὰ τὴν ἰ
 νόσον καὶ διὰ τὸ γῆρας, τῶν ἐπισκοπούμενων τινὲς με καὶ
 πολλοὺς ἀνεκμνηστικῶν τὸ μῆκος τοῦ λόγου τὸ γεγραμμένον,
 290 εἰδόντό μιν καὶ συνεβούλευον μὴ καταλειπῶν αὐτῶν ἡμετελῆ
 μοι. κἀνεργαστα, ἀλλὰ πωρῆσαι μισθὸν ἄρῃται καὶ προ-
 εἶχεν τοῖς λογιστῶν τὸν κοῦν. αἶχ ὁμαίως δὲ ἀκατέγοντο περὶ
 τούτων τοῖς ἀφαστικαίσις, ἀλλ' ὑπερεπαμύνομας καὶ τὰ

¹ μα om. A. C. L. ² ἰσῆου A. C. L. ³ εἶρη A. C. L.
⁴ φρασιὴν ἰ. C. L. ⁵ τῆς A. L. ⁶ καὶ τῶν A. C. L.
⁷ τῶν εἰρηστικῶν A. C. L. ⁸ με om. A. C. L.

τῆς ἐφημέριος] Scil. a Phylotacoone.
 LANG.
 Ἄσπερον φρασιῶν] Vid. supra §.
 εἰ. Πνεμ.
 τῆς ὑπονοήσις] τῆς διανοίας, τῆς στο-
 χασμῆς. COR.
 καὶ ἰσαστῶ] singularim, i. e. ἰσαστα.
 WOLF.
 ἀνεκμνηστικῶν καὶ ἀντιλήψιν] ἀνεκμνηστικῶν
 αὐτῶ, ἵερα συγγράμματα αὐτῶν. COR.
 ἔρη] Scil. καί.
 Νοστήματι] μὲν διήμειον ἡμέρ. νόσμον
 τῆς ἀνεκμνηστικῆς ἐκκαθάρσεως. COR.
 ἀδύναστον] inelaboratam. LANG.
 Προσφῆται] ἰσῆου προσφῆται. COR.
 τοῖς ἀφοσιωμένοις] ἀφοσιώσθαι Wolf.
 recte explicat: τῆς ἰσῆου ἵερά τι καὶ τῶν, i. e.
 aliquid agere non tam ex animo, quam ut
 ne officium negligens videaris. Harpoc.
 τὸ μὴ ἀκατέως τι ἀκατέως, ἀλλ' ἀκατέως ἵεράς

c γεγραμμένα, τοιαῦτα δὲ λέγοντες, ὧν εἴ τις τις ἦσεν μήτε
 πωθήσει ἡμῖν οὐτὸς μήτ' εὐνοίαν μεθέμείαν ἔχοντας, οὐκ ἔστι
 ὅπως οὐκ ἂν ὑπέλαβον τοὺς μὲν φανακίζειν, ἐμὲ δὲ δευ-
 φθάρθαι καὶ παντάπασιν εἶναι μωρὸν, εἰ· πείσομαι τοῖς
 λεγομένοις. οὕτω δ' ἔχων, ἑφ' οἷς εἰπεῖν ἐτόλμησαν, ἐπει-
 σθη — τί γὰρ δεῖ μακρολογεῖν; — γενέσθαι πρὸς τῇ τῶν
 λοιπῶν πραγματείᾳ, γεγρονῶς μὲν ἔτη τρία μόνον ἀπολεί-
 d ποντα τῶν ἐπιπέτων, οὕτω δὲ διακείμενος ὡς ἕτερος ἔχων οὐχ
 ὅπως γράφειν ἂν λόγον ἐπεχείρησαν, ἀλλ' αὐτὸ ἄλλου δει-
 κνύοντος καὶ πωθήσαντος ἠθέλησεν ἀκροατῆς γενέσθαι.

ρε'. Τίνος οὖν ἕνεκα ταῦτα διήλθον; οὐ συγγνώμης
 τυχεῖν ἀξίων ὑπὲρ τῶν εἰρημένων — οὐ γὰρ οὕτως οἶομαι
 διειλέχθαι περὶ αὐτῶν —, ἀλλὰ δηλῶσαι βουλόμενος τὰ τε
 περὶ ἐμὲ³ γεγενημένα, καὶ τῶν ἀκροατῶν ἐπαινέσαι μὲν τοὺς
 τόν τε λόγον ἀποδεχομένους τούτων καὶ τῶν ἄλλων σπου-
 e δαιωτέρους καὶ φιλοσοφωτέρους εἶναι νομίζοντας⁴ τοὺς διδα-
 σκαλικούς καὶ τεχνικούς τῶν πρὸς τὰς ἐπιδείξεις καὶ τοὺς
 ἀγῶνας γεγραμμένων, καὶ τοὺς τῆς ἀληθείας στοχαζομέ-
 νους τῶν τὰς δόξας τῶν ἀκροατῶν παρακρούεσθαι ζητούν-
 290 των, καὶ τοὺς ἐπιπλήττοντας τοῖς ἀμαρτανομένοις καὶ
 νοουθετοῦντας τῶν πρὸς ἡδονὴν καὶ χάριν λεγομένων, συμ-
 βουλευσαι δὲ τοῖς τάναντία τούτων γινώσκουσι πρῶτον
 μὲν μὴ πιστεῦειν ταῖς αὐτῶν γνώμαις, μηδὲ νομίζειν ἀλη-
 θεῖς εἶναι τὰς κρίσεις τὰς ὑπὸ τῶν ῥαθυμούντων γιγνομένας,
 ἔπειτα μὴ προπετῶς ἀποφαίνεσθαι περὶ ὧν οὐκ ἴσασιν,
 ἀλλὰ περιμένειν ἕως ἂν ὁμονῆσαι δυνήθωσι τοῖς τῶν ἐπι-

¹ ὡς ἴσως ἂν εἰπεῖν τις ἐτόλμ. A. C. L.

² μακρὸν λόγον γράφειν περὶ τὸν τῶν λοιπῶν πραγματείαν; A. C. L.

³ γνήματα A. L. γνήματα C.

⁴ τοὺς τε διδ. A. C. L.

Ἰσπαν. LANG.

Διευθάρθαι] Προσωπακουστῶν τὸν πῶν ἢ
 τὸν φρόνησιν. COR.

Οὕτω δὲ διακείμενος] I. e. quod ad valedi-
 tudinem et animum laborandi. LANG.

Ἐπιπέτων] I. e. de rebus quas in altera ora-
 tionis parte tractavi? Aut posterius verum,
 aut ante αὐτῶν suspectum est. IDEM.

Καὶ τῶν ἀκροατῶν ἐπαινέσαι] Pro καὶ
 βουλόμενος ἐπαινέσαι τούτους ἀκροατὰς τοὺς

μὲν etc. IDEM. Τὸ ἐξῆς· Καὶ [ἐπίπλητον] τῶν
 ἀκροατῶν ἐπαινέσαι τοὺς ἀποδεχομένους τούτων
 τε τὸν λόγον, καὶ νομίζοντας τοὺς τε διδασκα-
 λικούς καὶ τεχνικούς τῶν ἄλλων λόγων εἶναι
 σπουδαιωτέρους τῶν πρὸς τὰς ἐπιδείξεις καὶ
 τοὺς ἀγῶνας γεγραμμένων, καὶ τοὺς τῆς ἀλη-
 θείας στοχαζομένους [εἶναι σπουδαιωτέρους]
 τῶν τὰς δόξας κ. τ. λ. COR.

Συμβουλευσαι δὲ] Repete βουλόμενος.
 Respondet τῇ ἐπαινέσαι μὲν in antecedentibus.
 LANG.

Τῶν ἐπιπλητῶντων κ. ἴσως] Iis qui hanc rem experientiam se habere ostenderunt. est enim oppositum τῇ τῶν

δεικνυμένων πολλήν ἐμπειρίαν ἔχουσι· τῶν γὰρ οὕτω ¹ διοικαίτων τὰς ἑαυτῶν διανοίας οὐκ ἔστιν ὅπως αὖ τις τοὺς τοιούτους ἀνοήτους εἶναι νομίσσειεν.

¹ διοικαίτων διανάς A. C. L.

μεδουμένων, quod processit. Positum est pro: τὰς, αἱ ἐπιδικασμένοι εἰσι αὐτῶς ἔχειν πολλὰς ἐμπειρίας. Reliqui perperam: qui de iis, quae ostenduntur orationibus, peritissime judicant. ΛΙΑΝΟΣ. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλως ἐμπεῦσαι τὴ χάριτος Ἐπίδοξος τῶν ἐπιδικασμένων, τωτίσσι, τῶν πρὸς τὰς ἐπιδικασίας γραφόντων, αἱ πολλὰ ἔχουσι ἐμπειρίας. Ἄλλ' ἴσως ἄμεινον τῆ Οδολφιατῆ στίγγου ἐκφράσει. Ὁ δὲ Δάγγλος ἐφθῆς μὲν ἴσως κατὰ μέτρον ἐκδιχάμενος τὸ ἥμα διὰδουσι, αἶα ἐφθῆς δὲ, δι' ἧς ὑπερῶσι τοῦ λόγου σπαρτῶσι, αἱ γὰρ τωτίσσι τὸν τι λέγειν ἰθαίλατο ἰ μέτρος, αἶα δὲ ἔχουσι, ἀλλ' ἔχειν, ἔγραφε. COK.

ΙΓ.
 ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ
 ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΣΟΦΙΣΤΩΝ.

Pag.
 ed.
 Steph.
 291

Pag.
 ed.
 Cor.
 291

α'. ΕΙ πάντες ἤθελον οἱ παιδεύειν ἐπιχειροῦντες ἀληθῆ λέγειν, καὶ μὴ μείζους ποιεῖσθαι τὰς ὑποσχέσεις ὧν ἐμελ-

SUMMARIUM. (α.) Si omnes literarum magistri non plura pollicerentur, quam quae praestare possent, et sibi et literis melius consultum esset. (β.) Faciant initium Dialectici, qui, dum veritatis indagacionem pro se ferant, in eo statim mentiantur; quod discipulis suis tradere polliceantur, quid faciendum sit, quantum cuique notum est, tantum abesse, ut mortales rerum futurarum scientiam habeant, ut Homerus, sapientiae laude clarissimus, etiam deos inordinum introduxerit de rebus futuris deliberantes. (γ.) Universam porro virtutem felicitatemque, rem pretiosissimam, quatuor aut quinque minis isti offerunt sapientesque haberi cupiunt. Auro argentoque indigere se negant et parva tamen mercede discipulis tantum non immortalitatem promittunt, hisque, quos iustitiam docere perhibent, minus quam ignotis confidunt; quod aliis quidem licet, virtutis ac temperantiae magistris non licet. (δ.) Has aliasque id genus inconstantias si indoctorum nonnulli considerant, quid mirum est, si istos contemnant, atque ejusmodi disputationes loquacitatem nugasque existimant? (ε.) Sequantur civilis eloquentiae magistri, non minus isti reprehendendi; siquidem adeo stupidi sunt et alios habent, ut, quam deteriores orationes scribant, quam indoctorum nonnulli ex tempore habent, discipulos tamen suos, licet ingenium et usus desint, ad artem oratoriam, tanquam ad elementa literarum cognoscenda, informatos se polliceantur, non cogitantes, quantum inter utrumque intersit, nec vanis artes pollicitationibus, sed studio augeri. (ς.) Quae quum optanda magis quam rata sint, illos tandem conticescere velim, ne universi, hanc studiorum generi dediti, inde aliquid labis trahant. (ζ.) Mirum autem est, eis discipulos committi, qui artem mechanicam cum ingenii opere compa-

rant: nam literae, ut ita dicam, immutabiles sunt, oratio non item; artisque dicendi is habetur peritissimus, qui, pro rerum dignitate, prorsus nova invenerit dixeritque, et, quod maximum est discrimen, orationem suam temporibus et decoro accommodare possit. (ζ.) Quae isde, patet, clariora etiam sunt, quod multi nullis eloquentiae praecipis instructi, tam in dicendo quam in republica gerenda solertes exstiterunt. Eloquentiae caeterarumque facultatum via sola ab ingenio et usu pendet, quam institutio quodammodo quidem reparare, nunquam tandem effingere potest. (θ.) Atque facile quidem adducor, ut ordam, regulas eloquentiae, si quis bono magistro usus fuerit, addisci posse; sed usus earundem ingentem curam, animum generosum atque sagacem requirit. Sit igitur hujus artis magister non tantum ingenio, verum etiam omnibus praecipis instructus, quod non solum praceptorum explicacione, verum etiam exemplo manifestare debet. (ι.) Caeterum in hac classe omnes referendi sunt sophistae, qui recens suborti sunt. (κ.) Restant igitur ii, qui ante hanc nostram aetatem docere professi sunt, quomodo lites agendae sint, eloquentiae studium falsissimo et simul odiosissimo nomine insignientes, Dialecticisque eo pejores, quod hi, bonum finem mala via, illi malum finem bona via assequi conati sunt: nam dialectica istis minutilis, si quis in vita insisteret, improbis- simus sane evaderet, quanquam illis ad virtutem et sapientiam ex praceptorum opinione viam maniant, rhetorica vero haec praecipia, etsi nihil nisi πολυπραγμοσύνην et εὐλαστικὰν promittunt, ad virtutem tamen, recte adhibita, ducere possent. (ιβ.) Ne vero aliorum pollicitationes criminari videar, causas, quare ita judicem, facile me demonstraturum confido. LANG. Ignoratur quo tempore scripta fuerit et prolata oratio contra Sophistas. AUGER.

τῆς μὲν αἰληθείας οὐδὲν φρασιζουσιν, ἠγούνται δὲ τοῦτ' εἶναι τὴν τέχνην, ἣν ὡς πλείστους τῇ ἡμικρότῃ τῷ μισθοῦ καὶ τῷ μεγέθει τῶν ἐπαγγελμάτων προσάγγωνται καὶ λαβεῖν τι παρ' αὐτῶν δυναθῶσιν· οὗτοι δ' ἀναισθήτως αὐτοὶ τε διάκεινται καὶ ταῖς ἄλλους ἔχειν ὑπειλήφασιν, ε ὥστε χεῖρον γράφοντες τοὺς λόγους ἢ τῶν ἰδιωτῶν τιτὲς αὐτοσχεδιάζουσιν, ὅμως ὑπισχνούνται τοιοῦτους ῥήτορας τοὺς συνόντας ποιῆσαι ὥστε μηδὲν τῶν ἐνόντων ἐν τοῖς πράγμασι παραλίπειν· καὶ ταύτης τῆς δυνάμεως οὐδὲν οὔτε ταῖς 293 ἐμπειρίας οὔτε τῇ φύσει τῇ τοῦ μαθητοῦ μεταδιδόασιν, ἀλλὰ φασὶν ὁμοίως τὴν τῶν λόγων ἐπιστήμην ὡσπερ τὴν τῶν γραμμάτων παραδίδωσιν, ὡς μὲν ἔχει τούτων ἑκάτερον οὐκ ἐξετάσαντες, αἰόμενοι δὲ διὰ τὰς ὑπερβολὰς τῶν ἐπαγγελμάτων αὐτοὶ τε θαυμάσιος εἶναι καὶ τὴν παιδείωσιν τὴν τῶν λόγων πλείονος ἀξίαν δοῦναι εἶναι, κακῶς εἰδότες ὅτι μεγάλας ποιῶσι τὰς τέχνας οὐχ οἱ τολμῶντες ἀλαζο- b κείσθαι περὶ αὐτῶν, ἀλλ' οἷτινες εἰς, ὅσον ἐνεστὶν ἐν ἑκάστῃ, τοῦτ' ἐξευρεῖν δυναθῶσιν.

ε'. Ἐγὼ δὲ πρὸ πολλῶν³ μὲν ἂν χρημάτων ἐτιμησάμην τηλικούτων δύνασθαι τὴν φιλοσοφίαν, ὅσον οὗτοι λέγουσιν — ἴσως γὰρ⁴ οὐκ ἂν ἡμεῖς πλείστον ἀπελείψαμεν, οὐδ' ἂν ἐλάχιστον μέρος ἀπελαύσαμεν αὐτῆς — ἐπειδὴ δ' οὐχ αὐταὶ ἔχει, βουλοίμην εἰς πάσασθαι τοὺς φλυαροῦντας· ὁρῶ γὰρ οὐ μόνον περὶ τοὺς ἐξαμαρτάνοντας τὰς βλασφημίας γιγνομένας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας c συνδιαβαλλομένους, τοὺς περὶ τὴν⁵ αὐτὴν διατριβὴν ὄντας.

ζ'. Θαυμάζω δ' ὅταν ἰδῶ τούτους⁶ μαθητῶν ἀξιουμένους, οἱ ποιητικῷ πράγματι τέταγμένῃ τέχνῃ παρῶ-

¹ συμκρίνται A. C. L.

² τῇ om. A. C. L.

³ μὲν om. A. C. L.

⁴ εὐτ' A. C. L.

⁵ ταύτων τῆν A. C. L.

⁶ τῶν μαθητῶν A. L. [τῶν] μαθητῶν C.

Παραλιπῶν] Ἄριστον παραλίπαι. IDEM.
[Ταῖς ἐμπειρίαις] mens, vel exercitationis.
Vid. §. 4. LANG.
τῆν φιλοσοφίαν] H. l. senza strictiori
rheoricism. IDEM.

Ἠλπίσθη ἀπελείψαμεν] postquam esse
possit, ei prae se rhetorica ingenium, i. e.
facultatem oratoriam in universum, effi-
cere possit. Decent Isocrati vox et au-
dacia. IDEM.

Ἀπελαύσαμεν αὐτῆς] neque fructus inde

minimo speremus. IDEM.

Ποιητικῷ πράγματι] Poeticum opus
est id est post actionem opus aliquid
remanet quod oculis adspiciat. Talis est
scribendi actio; ubi desit, in conspectu
manet id quod scriptum est. Sed dicere
est praesens, ut p. g. ubi peroravit
Demosthenes et actio desit, opus nullum
eremnat. AVON. qui non animadvertunt
se comparatos artem regulis postibus defini-
tum cum opere ingenii, quod cogit non

δειγμα φέροντες λαλήσασι σφᾶς αὐτοῖς. τίς γὰρ οὐκ αἶδε
 πλῆν τούτων ὅτι τὸ μὲν τῶν γραμμᾶτων ἀκινήτως ἔχει 294
 καὶ μένει κατὰ ταῦτόν, ὥστε τοῖς αὐτοῖς αἰεὶ παρὰ τῶν αὐ-
 τῶν χροῖμενοι διατελοῦμεν, τὰ δὲ τῶν λόγων πᾶν τούτουσι-
 τίων πέποιθε· τὸ γὰρ ὑφ' ἑτέρου ῥηθὲν τῷ λέγοντι μετ'
 ἐκείνου οὐχ ὁμοίως χρήμασιν ἔστιν, ἀλλ' οὗτος εἶναι δεκεῖ
 τεχνικώτατος, ὅς ¹ τις ἂν ἀξίως μὲν λέγη τῶν πρᾶγματων,
 μηδὲν δὲ τῶν αὐτῶν τοῖς ἄλλοις εὐρίσκειν δύνηται. μέγιστον
 δὲ σημεῖον τῆς ἀνομοιότητος αὐτῶν· τοὺς μὲν γὰρ λόγους
 οὐχ αἰὼν τε καλῶς ἔχειν, ἢν μὴ τῶν καιρῶν καὶ τοῦ ² πρᾶ-
 πόντως καὶ καινῶς ἔχειν μετόπισθεσι, τοῖς δὲ γραμματικῶ
 οὐδεὶς τούτων προσδέχσεν. ὡςδ' οἱ χροῖμεται τοῖς τοιαύτοις
 παραδείγμασι πολλὸν ἂν δικαιότερον ἀποτίνοιεν ἢ λαμβά-
 νειν ἀργύριον, ὅτι πολλῆς ἐπιμελείας ³ αὐτὰ δάματα παι-
 δεύειν ⁴ τοὺς ἄλλους ἐπιχειροῦσιν.

ἦ. Εἰ δὲ δεῖ μὴ μόνον ⁵ κατηγορεῖν τῶν ἄλλων ἀλλὰ
 294 καὶ τὴν ἑαυτοῦ δηλῶσαι διάνοιαν, ἡγοῦμαι πῶτατος ἂν μοι
 τοὺς εὐ φρονούντας συνενεεῖν ὅτι πολλοὶ μὲν τῶν φιλοσο-
 φησάντων ἰδιῶτον διετέλεσαν ὄντας, ἄλλοι δὲ πως αἰθερῶ
 πᾶντοτε συγγενόμενοι τῶν σοφιστῶν καὶ λέγειν καὶ πωλε-
 τεῖσθαι δεῖνοι γενώσασιν. αἱ μὲν γὰρ δυνάμεις καὶ τῶν
 λόγων καὶ τῶν ἄλλων ἔργων ἀπᾶντων ἐν τοῖς εὐφρασίῃν ἐγ-
 γίνονται καὶ τοῖς περὶ τὰς ἐμπειρίας γεγυμνασμένους· ἢ
 δὲ παιδεύσεις τοὺς μὲν τοιαύτοις τεχνικώτατους καὶ πρὸς τὰ
 b ⁶ ζητεῖν εὐπωρωτέρους ἐποίησεν — οἷς γὰρ ⁷ νῦν εὐτυγχά-
 νουσι πλανώμενα, ταῦτ' ἐξ ἑτοιμοτέρου λαμβάνειν ⁸ αὐ-

¹ τις om. A. C. L. ² ἀριπρότως ἰκανῶς μετόπισθεσι A. C. L. ³ οὗτοι E. L.
⁴ τοῖς ἄλλοις παιδεύειν A. C. L. ⁵ κατηγορεῖσθαι A. C. L. ⁶ ζῆν A. L.
⁷ καὶ τὴν A. C. L. ⁸ αἰτοῖς om. A. C. L.

totum comprehendere potest, sed praeter
 alia quaedam requirit, quae, quoniam ignota
 nobis sint, doceri nos possunt. quaeque
 ingenium appellamus. praeterquam inventio
 est opus, quod praesens, i. e. inventio
 seu ingenium, requirit, quod regnum com-
 prehendi ideoque doceri non potest; tunc
 autem praesens (h. l. elementarum liti-
 rarum cognitio), ars penitus definita re-
 gula est, quae ideo quoque penitus doceri
 potest. Reliqui interpretati sunt bene
 locum intellexerunt. Quorum aliquid in
 exemplum alterius rei affert, seu aliquid
 cum alio se comparare, ut nos vertimus,

idem esse, vix est commemorandum.
 IAN. Οὗτοι δ' ἀποδοῦναι φέροντες παρὰ
 δεῖγμα τέχνης πεπαισμένοι, καὶ αἰετὸν ἀδύνα-
 στον ἔργων, τὴν ἐπιστήμην διδάσκει τὰς
 γραμμᾶτων, ὥστε ἰσὺν πᾶντοτε πωλεῖται,
 καὶ διὰ ταῦτο αἶδη ἔχει κατὰ τὴν τῶν
 λόγων ἐπιστήμην, πρᾶγμα αἰετὸν πρακτικῶς,
 ἔστιν.
 Ἐπὶ δὲ τῶν αἰθερῶν τοῖς ἄλλοις] quod sit
 ab aliis in inventionis dictionum. IAN.
 αἰθερῶν] I. e. λόγων καὶ γραμμᾶτων.
 IAN.
 οἷς — εὐτυγχάνουσι πλανώμενοι] quae
 forte fortunas ostendit inventum. IAN.

ἐπιείκειαν ἢ πρὸς ῥητορείαν ¹ ἀφελήσειεν. καὶ μηδαὶς εἰσέθω εἰ
 με λέγειν ὡς ἔστι δικαισύνη διδασκτάν· ὅλων μὲν γὰρ αὐδα-
 μίαν ἠγοῦμαι τοιαύτην εἶναι ² τέχνην, ἥτις τοῖς κακῶς πεφυ-
 κόσι πρὸς ἀρετὴν σωφροσύνην ἀν ³ ἢ δικαισύνην ἐμποιήσειεν
 οὐ μὲν. ἀλλὰ ⁴ συμπαρακελεύσασθαι γε καὶ συνασκήσαι
 μάλιστα ἂν οἶμαι τὴν τῶν πολιτικῶν ἐπιμέλειαν.

ιβ'. Ἴνα δὲ μὴ δοκῶ τὰς μὲν τῶν ἄλλων ὑποσχέσεις ε
⁵ δακλύειν, αὐτὸς δὲ μείζω λέγειν τῶν ἐνότων, ἐξ ὧν περ αὐ-
 τὸς ἐπίσθην αὐτῷ ταῦτ' ἔχειν, ῥηδῶς οἶμαι καὶ τοῖς
 ἄλλοις φανερόν καταστήσειν.

¹ ἀφελήσειεν A. C. L.

² τέχνην τοιαύτην εἶναι A. C. L.

³ ἢ δικαισύνην ἀν ἡμῶν. A. C. L.

⁴ καὶ συμπαρακελεύσασθαι A. C. L.

⁵ διαβάλλειν A. C. L.

[Ἐφελήσειεν] Nr. d. τῶν πολιτικῶν λόγων
 διδασκαλοῦ. AUGER. COR. Scil. τὰ προ-
 παγγέματα ταῦτα. LANG.

[Μείζω λέγειν τῶν ἐνότων] *majora dicere*
quae ea quae ceteris ante. Mibi videtur im-
perfectam esse hanc orationem, et ex dua-
bus partibus quas continere debuit, unam
tantummodo fuisse tractatam, alteram
tractandam quidem oratorem suscepisse,
sed intactam reliquiasse. Ime quae nunc
dicitur oratio contra Sophistas, nihil aliud

est fortassis quam prologus longior ora-
tionis in qua id probare propositum fuit,
ejusmodi esse eloquentiam studium ut nos
ad omnes virtutes parare possit et infor-
mare: quae oratio val deperdita fuit lapsu
temporis, prologo tantum servato; vel
de industria ab Isocrate non scripta fuit,
ob aliquam causam nobis ignotam. AUGER.
Cui assentitur Coraes et laudat Helen.
Encom. §. 4.

α'. ΕΙΔΟΤΕΣ ὑμᾶς, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ τοῖς αἰδι-
κουμένοις προθύμως βοηθεῖν εἰσισμένους καὶ τοῖς εὐργάταις

SUMMARIUM. (α'.) *Exordium.* Vestrā, viri Athenienses, justitia gratoque animo freti, venimus supplicaturi, ne nos, tempore pacis, a Thebanis everti sinatis, praesertim quum omni culpa vacemus, easque quae petimus, nihil periculi habeant. (β'.) Quodsi Thebani soli contra nos pororarent, paucis profecto opus esset; sed quum praestantissimos etiam causas patronos e pecunia nostra sibi concilia- ruit, res erit prolixius explicanda. (γ'.) Tanta fuit illorum iniquitas ac violentia, ut, quod maxime dolemus, pace constitata, ne moderatam quidem servitatem impe- trare poterimus. (δ'.) Oramus igitur vos, et supplices nos et amicos vestros bene- vole audiat; reputantes, etiam Thebanos inimicos vestros in libertatem a vobis restitutos esse. (ε'.) Quid factum sit, non ignoratis; urbem nostram everterunt agrumque dividerunt; de causis tantam, quas illi intersecant, praemonendi estis. (ς'.) *Confirmatio.* Tributa pendere recu- sasse nobis objiciunt; at persuasione eo ant vi adigendi oramus, non servitute opprimendi, quum foedera quomvis sui juris esse jubent. Hic agrum potius nostram quam tributam concepivisse eos, apparet. (ζ'.) Veram quidem est, quod illi per- hibent, a Laedaezmoniorum partibus nos stitisse; (η'.) at hoc invitī fecimus ut- que alii Graecorum coacti. Cavendum est igitur, ne talis Thebanorum insolentia multos Graecos, qui antea Laedaezmonio- rum imperium oderant, in horum socie- tate salutem quaerere cogat. (θ'.) Cogi- tate porro, vos proximam bellum susce- pisse eorum causa, quibus contra jusju- randum et foedus libertas erepta erat. Quodsi iniquum putatis, alias civitates Laedaezmoniiis servire, a Thebanis nos everti ne patiamini; qui dum Laedaezmo-

nios, ob Cadmeam occupatam accusant, ipsi aliorum moenia subruunt, alios fundi- tus perdunt, ac tanta sunt impudentia et improbitate, ut, sese salutis eorum ab om- nibus haberi sociis postulantes, ipsi alios servitute opprimendi potestatem sibi ar- rogent. (ι'.) Jam praeter alias improbi- tates se ob commune sociorum commodum haec fecisse dicunt, non cogitantes, haec deliberanda prius fuisse cum sociis quam excusanda. Opes nostras privatim diripu- erant, orimen omnibus commune esse vo- lent, quod propter jusjurandum ac foedera minime in vos recipietis. In omnibus isti legationibus nil nisi libertatem et foedera jactilabant: postquam autem sibi licere putant facere, quidquid libuerit, lucra privata ac violentiam defendere audent. quasi e re sociorum sit, quod fecerint. (ια'.) Neque illud quidem dicere pote- runt, metnendum esse, ne, recuperata re- gione nostra, ad Laedaezmonios deficiamus. (ιβ'.) nos enim semper fideiorem vobis fuimus quam Thebani, qui, ut veteres prodiciones omittam, primum in bello Corinthiaco, deinde Cadmes occupata vestris conservati auxilii, ad Laedaezmonios transierunt, jurejurando illis pollicentes, se illos contra vos secuturos esse. (ιγ'.) Huius autem ipsi voluntariis his ac magnis injuriis veniam a vobis impetrarunt, tam- en, quae nos coacti fecimus, haud con- donanda putant, ac studium Laecorum isti objiciunt aliis, quos diutissime Laedae- zmoniiis servivisse et pro illorum imperio promptius quam de propria salute contra vos dimicasse constat. Quod, quomodo, benevolentiam isti commemorabunt, quod per sit inimicitias extinguendis, quas jure a vobis subiiissent? (ιδ'.) Nulla igitur istis excusatione relicta, patroni tamen eorum dicent: Basotiam nunc pro vestra regione

μεγίστην χάριν ἀποδιδόντας, ἤκομεν ἰκετεύοντες μὴ περι- 297
 ἰδεῖν ἡμᾶς εἰρήνης οὐσης ἀναστάτους ὑπὸ Θηβαίων ¹ γεγε-
 νημένους. πολλῶν δ' ἤδη πρὸς ὑμᾶς καταφυγόντων καὶ δια-
 πρᾶξαμένων ἄπανθ' ὅσων εἰδεῖσθαι, ² ἡγούμεθα μάλιστα
 ὑμῖν προσήκειν περὶ τῆς ἡμετέρας πόλεως ποιήσασθαι πρό-
 νοιαν· οὔτε γὰρ ἂν ³ ἀδικώτερον οὐδένας ἡμῶν εὔροιτε τηλι-
 καύταις συμφοραῖς περιπεπτωκότας, οὔτ' ἐκ πλείονος χρό- b
 νου πρὸς τὴν ὑμετέραν πόλιν οἰκειότερον διακειμένους. ἔτι δὲ

¹ γομήτους A. C. L.

² πολλὰν ἡγούμεθα μάλιστα προΐκασ ἡμῶν A. C. L.

³ ἀδικώτερον οὐδένας ἂν A. C. L.

propugnare, Lacedæmonisque magni mo-
 menti futurum hoc, si Thebanorum secum
 eonjunxerint civitatem. (14.) Ego vero
 Thebanorum defectionem, qua petroni eor-
 um vos terreat, neque ratam fore neque
 sociis obfuturam arbitror, quum res The-
 banorum ita desperatæ sint, ut propter
 civium discordiam ac finitimorum inimici-
 tias vestrum potius imperium quam Lacedæ-
 moniorum societatem inire cogantur, ac
 sicuti jam alia occasione satis declararunt.
 (15.) Verum transeant ad Lacedæmonios:
 vos decet, fœdera ac pacem plaris facere
 quam Thebas, ac, more majorum, probra
 magis quam pericula timere, præsertim
 quum victoria justitiam defensores sequi
 soleat, (16.) ut vestram ac Lacedæmoni-
 orum exemplum satis docuit; vos enim
 injustam Lacedæmoniorum dominationem,
 hi vestram dissolverunt, utriusque justis
 causis defensione plures socios allicientes.
 (17.) Nemo igitur vestram in defendendis
 injuria affectis pericula reformidet, nec
 socios sibi defore arbitretur, ubi osten-
 deritis, vos paratos esse ad bella pro
 defensione fœderum suscipienda. Nonne hæc
 ipsa causa est quare Lacedæmonii bellum
 intulistis? Quid socios cogitatos opi-
 niamini, si idem Thebanis liceat, quod
 Lacedæmonia prohibitari estis, præsertim
 quum Thebani continuo a Lacedæmoniiis
 steterint, nos vero, longissimum tempus
 vestras partes secuti, omnium mortalium
 miserissimi simus? (18.) Urbe et agro
 omnibusque fortunis abo die spoliati, er-
 rones facti noscimus, quo nos convertamur.
 Parentes indigno modo ali, liberos
 non ea, qua illos susceperimus, spe educari
 delemus. Cives a civibus, uxores a con-
 jugibus, liberi a matribus divisi sunt,
 totaque cognatio ob viotus communis pe-
 nariam dissipata. Reliqua paupertatis
 exsilique probra patibandi præterimus.
 (19.) Consideretis insuper, rogamus, et
 benevolentiam nos et cognatione vobiscum
 eonjunctos esse: plerique enim nostrum

e vestris filiabus progeniti sumus; atque
 olim patrie vestre jus dedistis, ita nunc
 patriam quoque nostram reddere nobis
 velitis. Si singuli misericordia digni ha-
 bentur, quidni tota civitas, contra omnem
 æquitatem eversa, vestram miserationem
 commoveat? (20.) Vestri majores, Argi-
 vis, ob negata a Thebanis cadavera, sup-
 plicibus opitalati, vestre civitati immor-
 talem gloriam reliquerunt. Facta vero
 majorum sibi laudi ducere et de supplici-
 bus secus statuere, turpe est. (21.) Ae-
 cedit, quod nostræ preces graviore sent
 et justiores Argivorum illis, utpote qui in
 alienam ditiosam impetum fecerant, nos
 de patria recipienda supplicamus; illi
 cadaverum, nos superstitium restitutionem
 petimus, maximis malis oppressorum.
 (22.) Restituatis igitur nobis urbem et
 agrum, gratiamque referatis iis, qui totum
 Græcorum Persico bello majoribus ves-
 tris patrie conservatæ adjutores fuimus;
 (23.) et nisi nostrum, regiois tamen
 nostræ curam geratis, in qua splendidis-
 sima virtutis vestre monumenta relicta
 sunt, quæque Thebani, tanquam consu-
 melis suis documenta, certissime dele-
 bant. Recordemini heroum illius regiois,
 quibus faventibus et Thebanos ipsos et
 reliquos Græcos in libertatem vindicastis.
 Cogitate, quibus essent animis majores
 vestri, si animadverterent, eos, qui Bar-
 baris servire maluerint, Græcorum do-
 minos factos, nos, qui pro tænda libertas
 strenuam operam navavimus, solos et Græ-
 cis oppressos esse. (24.) Mitto reliquum
 vobis hæc oratione comprehendi vix que-
 ant. Jurisjurandi eo fœderam benevolen-
 tiæ nostræ et Thebanorum perfidie
 memores, ita de nobis statuere vos ob-
 secramus, et jus et æquum postulant.

ΛΑΛΩ.

Τὰς ἀρχαίας] Cf. Panath. §. 21. Inscr.
 Ἀναστάτους] Cf. Archid. §. 3. et de
 Pace §. ζ. Inscr.

¹ τοιούτων δεησόμενοι πάρεσμεν, ἐν οἷς κίνδυνος μὲν οὐδεὶς ἐνέστι, ² ἀπάντες δὲ ἀνδρωποὶ νομιοῦσιν ὑμᾶς ³ πειθόμενους ὀσιωτάτους καὶ δικαιοτάτους εἶναι τῶν Ἑλλήνων.

β. Εἰ μὲν οὖν ⁴ μὴ Θηβαίους ⁵ ἐβρώμεν ἐκ παντὸς τρόπου παρεσκευασμένους πείθειν ὑμᾶς ὡς οὐδὲν εἰς ἡμᾶς ἐξημαρτήκασι, διὰ βραχέων ἂν ἐποησάμεθα τοὺς λόγους· ^c ἐπεὶ δὲ εἰς τοῦθ' ἤκομεν ἀτυχίας, ὥστε μὴ μόνον ἡμῖν εἶναι τὸν ἀγῶνα πρὸς τούτους ἀλλὰ καὶ ⁶ τῶν ῥητόρων ⁷ πρὸς τοὺς ⁸ δυνατατάτους, οὗς ἀπὸ τῶν ἡμετέρων αὐτοῖς οὗτοι παρεσκευάσαντο συνηγόρους, ἀναγκαῖον διὰ μακροτέρων δηλώσαι περὶ αὐτῶν.

γ. Χαλεπὸν μὲν οὖν μὴδὲν καταδεέστερον εἰπεῖν ἂν πεπόνθαμεν· ποῖος γὰρ ἂν λόγος ἐξισωθεῖται ταῖς ἡμετέραις ²⁹⁸ δυσπραξίαις; ἢ τίς ἂν ῥήτωρ ἰκανὸς γένοιτο κατηγορεῖν τῶν Θηβαίους εἰς ἡμᾶς ἡμαρτημένων; ὅμως δὲ πειρατέον ^d αὐτως ὅπως ἂν δυνώμεθα φανεραῖν καταστήσαι τὴν τούτων παρανομίαν. πολὺ δὲ μάλιστα ἀγανακτοῦμεν, ὅτι τοσούτου δέομεν τῶν ἴσων ἀξιούσθαι τοῖς ἄλλοις Ἑλλήσιν, ὥστ' εἰρήνης αἰσῆς καὶ συνδηκῶν γεγενημένων οὐχ ὅπως τῆς κοινῆς ἐλευθερίας μετέχομεν, ἀλλ' οὐδὲ δουλείας μετρίας τυχεῖν ⁹ ἠξιώθημεν.

δ. Δεόμεθα οὖν ὑμῶν, ¹⁰ ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μετ' εὐνοίας ἀκροάσασθαι τῶν λεγομένων, ἐνδυμηθέντας ὅτι πάντων ἂν ^e ἡμῖν ἀλογώτατον εἴη συμβεβηκός, ¹¹ εἰ τοῖς μὲν ἀπαντα τὸν χρόνον δυσμενῶς πρὸς τὴν πόλιν ὑμῶν διακειμένοις αἰτίαι γεγένησθε τῆς ἐλευθερίας, ἡμεῖς δὲ μὴδ' ἰκετεύοντες ὑμᾶς τῶν αὐτῶν τοῖς ἐχθίστοις τύχομεν.

²⁹⁸ ε. Περὶ μὲν οὖν τῶν γεγενημένων οὐκ οἶδ' ὅ τι δεῖ μακρολογεῖν· τίς γὰρ οὐκ οἶδεν ὅτι καὶ τὴν χώραν ἡμῶν κατανεμένηται καὶ τὴν πόλιν κατεσκάφασιν; ἀ δὲ λέγοντες ἐλπίζουσιν ἐξαπατήσειν ὑμᾶς, ¹² περὶ τούτων πειρασόμεθα διδάσκειν.

¹ περὶ τούτων A. C. L. ² πάντες A. C. L. ³ πειθόμενους νομιοῦσιν ὑμᾶς A. C. L.
⁴ μὴ om. A. C. L. ⁵ μέντοι ἐβρώμεν A. ⁶ πρὸς τῶν A. ⁷ πρὸς om. A. C. L.
⁸ δικαιοτάτους A. C. L. ⁹ ἐξισωθῆμεν τυχεῖν A. C. L. ¹⁰ ὧ om. A. L.
¹¹ εἰ Θηβαίους μὲν τοῖς ἑσ. A. C. L. ¹² , περὶ τούτων ὑμᾶς A. C. L.

[ἡμαρτήσαν] ἴσους ἡμετέρας, ταυτίστι, ἀπὸ Αἰτίας γεγένησθε] Cf. or. ad Phil. §. 4.
 τῶν ἡμετέρων πολιτῶν, τῶν Ἀθηναίων. COR. LANG.

5. ¹ Ἐπίστε ² γὰρ ἐπιχειροῦσι λέγειν ὡς διὰ τοῦτο πρὸς ἡμᾶς οὕτω προσηνέχθησαν, ὅτι συντελεῖν αὐτοῖς οὐκ ³ ἠθέλομεν. ἡμεῖς δ' εὐθυμείσθε πρῶτον μὲν εἰ δίκαιά ἐστιν ὑπερβηλικαῦτων ἐγκλημάτων οὕτως ἀνομούς και δεινὰς ποιῆσθαι τὰς τιμωρίας, ἔπειτ' εἰ προσήκειν ὑμῖν δοκεῖ μὴ πεισθεῖσαν τὴν Πλαταικῶν πόλιν ἀλλὰ βιασθεῖσαν Θηβαίοις συντελεῖν. ἐγὼ μὲν γὰρ οὐδένας ἠγούμαι τολμηροτέρους εἶναι τούτων, οἵτινες τὰς μὲν ἰδίας ἡμῶν ἐκάστων πόλεις ἀφανίζουσι, τῆς δὲ σφετέρως αὐτῶν πολιτείας οὐδὲν δεομένους κοινωνεῖν ἀναγκάζουσι. πρὸς δὲ τούτοις οὐδ' ὁμολογούμενα φαίνονται διαπραττόμενοι πρὸς τε τοὺς ἄλλους και πρὸς ἡμᾶς. ἐχρῆν γὰρ αὐτούς, ἐπειδὴ πείθειν ἡμῶν τὴν πόλιν οὐχ οἰοί τ' ἦσαν, ²⁰⁰ ὡς περ τοὺς Θεσπιάας και τοὺς Ταναγραίους, συντελεῖν μόνον εἰς τὰς Θήβας ἀναγκάζειν· οὐδὲν γὰρ ἂν τῶν ἀνηκέστων κακῶν ἤμεν πεπονδότες. νῦν δὲ φανεροὶ γεγόνασιν οὐ τοῦτο διαπραξασθαι βουληθέντες, ἀλλὰ τῆς χώρας ἡμῶν ἐπιδυμήσαντες. θαυμάζω δὲ πρὸς τί τῶν γεγενημένων ⁴ ἀναφύροντες και πῶς ποτὲ τὸ δίκαιον κρίνοντες ταῦτα φήσουσι προτάττειν ἡμῖν. εἰ μὲν γὰρ τὰ πάτρια σκοποῦσιν, οὐ τῶν ἄλλων αὐτοῖς ἀρκτέων, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον Ὀρχομενίαις φέρον οἰστέον· οὕτω γὰρ εἶχε τὸ παλαιόν· εἰ δὲ τὰς συνθήκας ἀξιοῦσιν εἶναι κυρίας, ὅπερ ἐστὶ δίκαιον, πῶς οὐχ ὁμολογήσουσιν ἀδικεῖν και παραββαίνειν αὐτάς; ὁμοίως γὰρ τὰς τε μικρὰς τῶν πόλεων και τὰς μεγάλας αὐτονομίους καλεύουσιν ⁵ εἶναι.

ζ. Οἶμαι δὲ περὶ μὲν τούτων οὐ τολμήσειν αὐτούς ἔνασιν εσχυντεῖν, ἐπ' ἐκείνον δὲ τρέψασθαι τὸν λόγον, ὡς μετὰ Λακεδαιμονίων ἐπολεμοῦμεν, και πάσῃ τῇ συμμαχίᾳ διαφθείραντες ἡμᾶς τὰ συμφέροντα πεπονήρασιν.

¹ Ἔνοι τι C. L.

² μὲν γὰρ τολμῶσι λέγειν A. C. L.

³ ἠθέλομεν A. C. L.

⁴ ἀφορῶντες και πῶς ποτὸτι A. C. L.

⁵ εἶναι καλεύουσιν A. C. L.

Συνταλίῳ] tributa pendere. IDEM.

Ἐπὶ τολμηρότων ἐγκλημάτων] Accipio sensu diminutivo: ob tantilla crimina. AVONER.

Ἰθάκις] H. l. pro πολιτείας. Wolf. 'omnem auctoritatem nobis eripiant, quasi nullas ipsi respublicas haberemus.' LANG.

Ὅτι γὰρ εἶχε τὸ παλαιόν] Ταυτίστη, ἰδιαιμορφίαν τὸ πάλαι τοῖς Ὀρχομενίαις εἰ

Θηβαίοι, Ἰσὸς Ἡρακλῆς ἐλευθέρων αὐτοῖς τοῦ δασμοῦ. COR. Cf. Diod. Sic. xv. 79.

Τὰς συνθήκας] Scil. Antaleidiasa. Vid. Xenoph. Hellen. v. 1. 28.

Καλεύουσιν] Nr. ai συνθήκῃσι. AVONER. Περὶ μὲν — ἀνασχιστῆ] imprudentes fore ut hoc negent. LANG.

Μετὰ Λακ. ἐπολεμοῦμεν] I. e. συμμαχοῦμεν Λακεδαιμονίαις. WOLF.

Πάσῃ τῇ συμμαχίᾳ] Sub. ἄν.

299. ἡ. Ἐγὼ δ' ἠγοῦμαι μὲν χρῆμαι μηδεμίαν μὴτ' αἰτίαν
 μήτε κατηγορίαν ¹ μείζον δύνασθαι τῶν ὄρκων καὶ ² τῶν
 συνθηκῶν· οὐ μὴν ἀλλ' εἰ δεῖ τινὰς κακῶς παθεῖν διὰ τὴν
 Λακεδαιμονίων συμμαχίαν, οὐκ ἂν Πλαταιεῖς ἐξ ἀπάντων
 τῶν Ἑλλήνων ³ προὔκρινον δικαίως· οὐ γὰρ ἰκόντες ἀλλ'
 ἀναγκασθέντες αὐτοῖς ἐδουλεύομεν· τίς γὰρ ἂν πιστεύσειεν
 εἰς τοῦθ' ἡμᾶς ἀνοίας εἶθεῖν, ὥστε περὶ πλείονος ⁴ ποιήσα-
 σθαι τοὺς ἑξανδραποδισαμένους ἡμῶν τὴν ⁵ πατρίδα μᾶλλον
 ἢ τὸς τῆς πόλεως τῆς αὐτῶν μεταδόντας; ἀλλὰ γὰρ,
 ὦμαι, χαλεπὸν ἦν νεωτερίζειν, αὐτοὺς μὲν μικρὰν πάλιν
 οἰκαῦντας, ἐκείνων δ' οὕτω μεγάλην δύναμιν κεκτημένων,
 ἔτι δὲ πρὸς ταῦτοις ἀρμοστοῦ καθεστῶτος καὶ φρουρᾶς
 ἐνούσης καὶ τηλικούτου στρατεύματος ὄντος Θεσπιάσιν,
 ἢ ἂν οὐ μόνον ⁶ ἂν θᾶπτον ἢ ὑπὸ Θεβαίων διεφθάρημεν,
 ἀλλὰ καὶ δικαιοτέρων· ⁷ τούτους μὲν γὰρ εἰρήνης οὐσης οὐ
 προσῆκε μνησικακεῖν περὶ τῶν τότε ⁸ γεγενημένων, ἐκεῖνοι
 δ' ἐν τῷ παλῶν προδοθέντες εἰκότως ἂν παρ' ἡμῶν τὴν
 μεγίστην δίκην ἐλάβανον. ἠγοῦμαι δ' ὑμᾶς ⁹ οὐκ ἀγνοεῖν 300
 ὅτι πολλοὶ καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τοῖς μὲν σώμασι μετ'
 ἐκείνων ἀκολουθεῖν ἠναγκάζοντο, ταῖς δ' εὐνοίαις μεθ'
 ὑμῶν ἦσαν. οὐς τίνα χρὴ προσδοκᾶν γνώμην ἔξεν, ¹⁰ ἦν
 ἀκούσωσιν ὅτι Θεβαῖοι τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων πεπεύκα-
 σιν ὡς οὐδέως ἐστὶ φειστόν τῶν ὑπὸ Λακεδαιμονίοις γενο-
 μένων; ὁ γὰρ τούτων λόγος οὐδὲν ¹¹ ἀλλ' ἢ τοῦτο φαίνεται
 δυνάμενος· ¹² οὐ γὰρ ἰδίαν κατηγορίαν ποιοῦμενοι κατὰ τῆς
 ἡμετέρας πόλεως ἀπολωλέκασιν αὐτήν, ἀλλ' ἦν ὁμοίως καὶ
 κατ' ἐκείνων ἔχουσιν εἰπεῖν. ὑπὲρ ἂν βουλεύεσθαι χρὴ, καὶ
 σκοπεῖν ὅπως μὴ τοὺς πρότερον μισοῦντας τὴν ἀρχὴν τὴν
 Λακεδαιμονίων ἢ τούτων ὕβρις ¹³ διαλλάξει καὶ ποιήσει τὴν
 ἐκείνων συμμαχίαν αὐτῶν νομίζεῖν σωτηρίαν εἶναι.

¹ μείζον A. C. L.² τῶν om. A. C. L.³ προὔκρινον A. C. L.⁴ ποιεῖσθαι A. C. L.⁵ πόλιν A. C. L.⁶ ἂν ἂν ἔλαστον ἢ A. C. L.⁷ τούτων A. C. L.⁸ γεγενημένων A. C. L.⁹ οὐδὲ τούτω ἠγνοεῖν A. C. L.¹⁰ ἦν A. C. L.¹¹ ἀλλ' A. L.¹² εἰδὶ A. C. L.¹³ διαλλάξει καὶ σωτηρίαν A. L.

Τὸς τῆς πόλεως — μεταδόντας] Vid. Panath. §. 17. ff. LANG.

Ἀρμοστοῦ] Vocabanitur ἀρμοστοί, inquit Suidas, magistratus qui a Laeodemoniis in civitates sibi subjectas mittebantur. AUGER.

Καθεστῶτος] Scil. in τῇ πόλει ἡμῶν. WOLF.

Προδοθέντες] relicti, deserti a patria. LANG.

ἢν ἡμῶν] ἢν refer ad κατηγορίαν, sicut ἰσχυρῶς ad τὴν ἀρχὴν Ἑλλήνων. AUGER.

θ. Ἐνθυμείσθε δ' ὅτι τὸν πόλεμον ἀνείλεσθε τὸν ἕπο-
 γυϊότατον οὐχ ὑπὲρ τῆς ὑμετέρας οὐδ' ὑπὲρ τῆς τῶν συμ-
 μάχων ἐλευθερίας — ἅπασιν γὰρ ὑπῆρχεν ὑμῖν — ἀλλ'
 ὑπὲρ τῶν παρὰ τοὺς ὄρκους καὶ τὰς συνθήκας τῆς αὐτονο-
 μίας ἀποστερουμένων. ὃ δὴ καὶ πάντων σχετικώτατον, εἰ
 τὰς πόλεις ἅς οὐκ ἔσθε δεῖν Λακεδαιμονίοις δουλεύειν,
 ταύτας περιόψεσθε νῦν ὑπὸ Θηβαίων ἀπολλυμένας, οἱ 300
 τοσούτου δεούσι μιμῆσθαι τὴν πραότητα τὴν ὑμετέραν,
 ὡς δ' ὃ δοκεῖ πάντων δεινότερον εἶναι, δαμαλάτους γενέ-
 σθαι, τοῦτο κρείττον ἦν ἡμῖν παθεῖν ὑπὸ ταύτης τῆς
 πάλεως ἢ τούτων τυχεῖν ὁμόρους ὄντας· οἱ μὲν γὰρ ὑφ' ὑμῶν
 κατὰ κράτος αἰλόντες εὐδύς μὲν ἀρμοστοῦ καὶ δουλείας
 ἀπηλλάγησαν, νῦν δὲ τῷ συνεδρίῳ καὶ τῆς ἐλευθερίας
 μετέχουσιν· οἱ δὲ τούτων πλησίον οἰκοῦντες, οἱ μὲν οὐδὲν b
 ἤττον τῶν ἀργυρωνήτων δουλεύουσιν, τοὺς δ' οὐ πρότερον
 παύσονται ⁴[κακῶς ποιοῦντες] πρὶν ἂν οὕτως ὡς περ ἡμᾶς
 διαδῶσι. καὶ Λακεδαιμονίων μὲν κατηγοροῦσιν ὅτι τὴν
 Καδμείαν κατέλαβον καὶ φρουρὰς εἰς τὰς πόλεις ⁵καθί-
 στασαν, αὐτοὶ δ' οὐ φύλακας εἰσπέμποντες, ἀλλὰ τῶν
 μὲν τὰ τεῖχη κατασκάπτοντες τοὺς δὲ ἄρδην ἀπολλύντες,
 οὐδὲν οἰοῦνται δεινὸν ποιεῖν, ἀλλ' εἰς τοῦτ' ἀνασχυντίας
⁶[καὶ πονηρίας] ἐληλύθασιν, ὥστε τῆς μὲν αὐτῶν σωτηρίας c
 301 τοὺς συμμάχους ἅπαντας ἀξιοῦσιν ἐπιμελεῖσθαι, τῆς δὲ τῶν
 ἄλλων δουλείας αὐτοὺς κυρίους καθιστᾶσι. καίτοι τίς οὐκ
 ἂν μισήσειε τὴν τούτων πλεονεξίαν, οἱ τῶν μὲν ἀσθενεστέρων
 ἄρχειν ζητοῦσι, τοῖς δὲ κρείττοσιν ἴσον ἔχειν οἰοῦνται δεῖν,
 καὶ τῇ μὲν ὑμετέρα πάλει τῆς γῆς τῆς ὑπ' Ὀρωπίων δεδο-
 μένης φθονοῦσιν, αὐτοὶ δὲ βία τὴν ἀλλοτρίαν χώραν κατα-
 νέμονται;

ι. Καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς λέγουσιν ὡς ὑπὲρ τοῦ d
 κοινοῦ τῶν συμμάχων ταῦτ' ἔπραξαν. καίτοι χρῆν αὐτοὺς,
 ὄντος ἐνθάδε συνεδρίου καὶ τῆς ὑμετέρας πάλεως ἀμεινον
 βουλεύεσθαι δυναμενης ἢ τῆς Θηβαίων, οὐχ ὑπὲρ τῶν πε-
 πραγμένων ἢ κειν ἀπολογησομένους, ἀλλὰ, πρὶν ποιῆσαί τι

¹ ὑπογυϊότατον A. C. ὑπογυϊότατον L.

² ἀσθεῖς A. L.

³ ἰμαρσίτων.. d A.

⁴ uoccos om. A. C. L.

⁵ καθιστᾶσι A. C. L.

⁶ uoccos om. A. C. L.

τούτων, ἰλθεῖν ὡς ὑμᾶς βουλευσομένους. νῦν δὲ τὰς μὲν αὐ-
 σίας τὰς ἡμετέρας ἰδίᾳ δημοκράσας, τῆς δὲ διαβολῆς ἀπάσαι
 e τοῖς συμμάχοις ἤκουσι μεταδώσοντας. ἦν ὑμεῖς, ἦν σωφρο-
 νῆτε, φυλάξεσθε· πολὺ γὰρ κάλλιον τούτους ἀναγκάσαι
 μιμησασθαι τὴν ὀσιότητα τὴν ὑμετέραν, ἢ τῆς τούτων πα-
 ραινομίας αὐτοὺς πεισθῆναι μετασχεῖν, οἳ μὴδὲν τῶν αὐτῶν
 τοῖς ἄλλοις γιγνώσκουσιν. οἶμαι γὰρ ἀπάσιν εἶναι ¹ φανερόν
 301 ὅτι προσήκει τοὺς εὐ φρονούντας ἐν μὲν τῷ πολέμῳ σκοπεῖν
 ὅπως ἐκ παντὸς τρόπου πλέον ἔχουσι τῶν ἐχθρῶν, ἐπειδὴν
 δ' εὐαγγὴ γένηται, μὴδὲν περὶ πλείονος ποιῆσθαι τῶν ὄρκων
 καὶ τῶν συνθηκῶν. οὔτοι δὲ τότε μὲν ἐν ἀπάσαις ταῖς πρε-
 σβείαις ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς αὐτονομίας ἐποιῶντο
 τοὺς λόγους· ἐπειδὴ δὲ νομίζουσιν αὐτοῖς ἀδειαν ² γεγενῆσθαι
 b ποιεῖν ὅ τι ἂν βουληθῶσιν, ³ πάντων τῶν ἄλλων ἀμελήσαν-
 τες ὑπὲρ τῶν ἰδίων κερδῶν καὶ τῆς αὐτῶν βίας λέγειν τολ-
 μῶσι, καὶ φασὶ τὸ Θηβαίους ἔχειν τὴν ἡμετέραν, τοῦτο
 συμφέρον εἶναι τοῖς συμμάχοις, κακῶς εἰδότες ὡς ⁴ οὐδὲν τοῖς
 παρὰ τὸ δίκαιον πλεονεκτηῶσιν ⁵ οὐδὲ πάσατε συνήνεγκεν,
 ἀλλὰ πολλοὶ δὴ τῆς ἀλλοτρίας ἀδίκως ἐπιδυμήσαντες
 περὶ τῆς αὐτῶν ⁶ δικαίως εἰς τοὺς μεγίστους κινδύνους
 κατέστησαν.

ια'. Ἀλλὰ μὲν οὐδ' ἐκεῖνό γε ἔχουσι λέγειν, ὡς αὐτοὶ
 c μὲν μεθ' ἂν ἂν γένηνται πιστοὶ διατελοῦσιν ὄντες, ἡμᾶς δ'
 ἄξιον φοβεῖσθαι, μὴ κομισάμενοι τὴν χώραν, πρὸς Λακε- 302
 δαιμονίους ἀποστῶμεν· εὐρήσετε γὰρ ἡμᾶς μὲν δις ἐκπεπο-
 λιορημένους ὑπὲρ τῆς φιλίας τῆς ὑμετέρας, ταύτους δὲ παλ-
 λαίως εἰς ⁷ ταύτην τὴν πόλιν ἐξημαρτηκότας.

ιβ'. Καὶ τὰς μὲν παλαιὰς προδοσίας πολὺ ἂν ἔργον εἴη
 λέγειν· γενομένου δὲ τοῦ Κορινθιακοῦ πολέμου διὰ τὴν ὕβριν
 τὴν τούτων, καὶ Λακεδαιμονίων μὲν ἐπ' αὐτοὺς στρατευ-
 d σάντων, δι' ὑμᾶς δὲ σωθέντες, οὐχ ὅπως τούτων χάριν ἀπέ-
 δοσαν, ἀλλ' ἐπειδὴ ⁸ διελέυσθε τὸν πόλεμον, ἀπολιπόντες

¹ φανερόν εἶναι A. C. L.² εἴη A. C. L.³ ἀπάντων A. C. L.⁴ οὐδ' αὐτοῖς ταῖς A. L. οὐδ' αὐτοῖς C.⁵ οὐδὲν A. C. L.⁶ εἰς τ. μ. κινδύνους δικαίως A. C. L.⁷ ταυτήν A. C. L.⁸ διελέυσθε A. C. L.

ὑμᾶς εἰς τὴν Λακεδαιμονίαν συμμαχίαν ἐσῆλθον. καὶ Χίαι μὲν καὶ Μιτυληναῖοι καὶ Βυζάντιοι συμπάρεμειναν, οὗτοι δὲ τηλικαύτην πάλιν οἰκοῦντες οὐδὲ κοινούς σφας αὐτοὺς παρασχεῖν ἐτόλμησαν, ἀλλ' εἰς τοῦτ' ἀνανδρίας καὶ πονηρίας ¹[καὶ ἀφροσύνης] ἤλθον, ὥστ' ἄμοσαν ἢ μὴν ἀκολουθήσαν μετ' ἐκείνων ἐφ' ὑμᾶς τοὺς διασώσαντας τὴν πόλιν αὐτῶν ² ἐπὶ ὧν δόντες ταῖς θεοῖς ³ δίκην τῆς Καδμείας ⁴ καταλιφθείσης ἠναγκάσθησαν ἐνθάδε καταφυγεῖν. ὅθεν καὶ μέγιστα ἐπεδειξάντο τὴν αὐτῶν ἀπιστίαν· σθενέτε γὰρ πάλιν διὰ τῆς ὑμετέρας δυνάμεως καὶ καταλθόντες εἰς τὴν αὐτῶν αὐθάνα χρόνον ἐπέμειναν, ἀλλ' εὐθὺς εἰς Λακεδαίμονα πρὸς ⁵ σβεις ἀπέστειλλον, ἕτοιμοι δουλεύειν ὄντες καὶ μηδὲν κωεῖν τῶν πρότερον πρὸς αὐτοὺς ἠμολογημένων. καὶ τί θεὶ μακρολογεῖν; εἰ γὰρ μὴ προσέταττον ἐκεῖνοι τοὺς ⁶ τε φεύγοντας καταδέχεσθαι καὶ τοὺς αὐτόχειρας ἐξείργειν, οὐδὲν ἂν ἐκάλυεν αὐτοὺς μετὰ τῶν ἡδικημάτων ἐφ' ὑμᾶς τοὺς εὐεργάτας στρατεύεσθαι.

γ'. Καὶ τοιοῦτοι μὲν νεώστι περὶ τὴν πόλιν τῆδε γεγενημένοι, τὸ δὲ παλαιὸν ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος προδόται ⁷ καταστάτες, αὐτοὶ μὲν ὑπὲρ οὕτως ἐκουσίως καὶ μεγάλην ἀδικημάτων συγγνώμης τυχεῖν ἤξιασθησαν, ⁸ ἥρην δ' ὑπὲρ ὧν ἠναγκάσθημεν αὐδεμίαν ἔχειν οἴομαι δεῖν ⁹ συγγνώμην, ἀλλὰ τολμῶσω ὄντες Θεβαῖαι λακωνισμόν ἐτέροις ὀνειδίξειν, οὓς πάντες ἴσμεν πλεῖστον χρόνον Λακεδαιμονίους δεδουλευκότας καὶ προθυμότερον ὑπὲρ τῆς ἐκείνων ἀρχῆς ἢ τῆς ¹⁰ αὐτῶν σωτηρίας πεπολεμηκότας. ποίας γὰρ εἰσβολῆς ἀπέλειφθησαν τῶν εἰς ταύτην τὴν χώραν γεγενημένων; ἢ τίμων ¹¹ οὐκ ἐχθρίας ἡμῖν καὶ δυσμενέστεροι διατέλεσαν ὄντες; οὐκ ἐν τῷ Δεκελεικῷ πολέμῳ πλείων αἴτιοι κακῶν ἐγένοντο τῶν ἄλλων τῶν ¹² συνεισβαλόντων; οὐ δυστυχισάντων ἡμῶν μόνου τῶν συμμαχῶν ἔδεντο τὴν ψῆφον ὡς χρῆ τὴν τε πόλιν

¹ uncus om. A. C. L.² θίας A. C. L.³ καταλιφθείσης A. L.⁴ τι om. A. C. L.⁵ ἡμᾶς A. C. L.⁶ συγγνώμην om. A. C. L.⁷ εἰσεβάλλον A. C. L.

Εἰ γὰρ μὴ — καταδέχεσθαι] Vort: nisi Lacedaemonii (hinc) jusissent Thebanos vobis et malevolentiores perpetuo fuerant. AUGER.

Τὸ δὲ παλαιὸν] ἐπὶ τῶν Παρσιαῶν. COR.

Δυστυχισάντων ἡμῶν] Ad Aegospotamos. LANG.

ἢ τίμων εἰα — ὄντες] Ad verbum inter-

mos. LANG.

¹ ἔξανδραποδίσασθαι καὶ τὴν χώραν ἀνεῖναι μηλόβοτον ὡς περ τὸ Κρισαῖον πεδίον; ὥστ' εἰ Λακεδαιμονίαι τὴν αὐτὴν ^d γνώμην ² ἔσχον Θηβαίους, οὐδὲν ἂν ἐπέαυε ³ τοὺς ἅπασιν τοῖς Ἕλλησιν αἰτίους τῆς σωτηρίας γανομένουσ' αὐτοὺς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἔξανδραποδίσθηναι καὶ ταῖς μεγίσταις συμφοραῖς περιπεσεῖν. καίτοι τίνα τηλικαύτην εὐεργεσίαν ἔχοιεν ἂν εἰπεῖν, ἣτις ἰκανὴ γενήσεται διαλύσαι τὴν ἔχθραν τὴν ἐκ τούτων δικαίως ἂν ⁴ ὑπέσχευσαν πρὸς αὐτούς;

ιδ'. Τούτοις μὲν οὖν αὐτεῖς λόγος ὑπολείπεται τηλικαῦτα ^e τὸ μέγας ἐξημαρτηκόσι, τοῖς δὲ συνηγορεῖν βουλομένοις ἐκείνος μόνος, ὡς νῦν μὲν ἡ Βοιωτία προσωλεμεῖ τῆς ὑμετέρας χώρας, ἣν δὲ διαλύσῃτε τὴν πρὸς τούτους φιλίαν, ἀσύμφορα τοῖς συμμαχοῖς διαπραΐξασθε· μεγάλην γὰρ ἔσεισθαι τὴν ῥοπήν, εἰ μετὰ Λακεδαιμονίων ἡ τούτων γενήσεται πόλις.

303 κ'. Ἐγὼ δ' οὔτε τοῖς συμμαχοῖς ἠγαῦμαι λυσιτελεῖν τοὺς ἀσθενεστέρους τοῖς κρείττοσι δουλεύειν — ⁵ καὶ γὰρ τὸν παρελθόντα χρόνον ὑπὲρ ⁶ τούτων ἐπολεμήσαμεν —, οὔτε Θηβαίους εἰς τοῦτο μανίας ἤξειν ὥστ' ἀποστάντας τῆς ⁷ [ὑμετέρας] συμμαχίας Λακεδαιμονίοις ἐνδώσειν τὴν πόλιν, οὐχ ὡς πιστεύουσιν τοῖς τούτων ἠθεσιν, ἀλλ' οἷδ' ὅτι γιγνώσκουσιν, ὡς δυοῖν θάτερον ἀναγκαῖον ἔστιν ⁸ αὐτοῖς, ἢ ^b μένοντας ἀποθνήσκειν καὶ πάσχειν οἷάπερ ἐποίησαν, ἢ φεύγοντας ἀπερεῖν καὶ τῶν ἐλπίδων ⁹ ἀπασῶν ἐστερηθῆναι. πότερα γὰρ τὰ πρὸς τοὺς ποδῆτας αὐτοῖς ἔχει καλιῶς, ἢ τοὺς μὲν ἀποκτείναντες τοὺς δ' ἐκ τῆς πόλεως ἐκβαλόντες διηρηπάκασι τὰς οὐσίας, ἢ τὰ πρὸς τοὺς ἄλλους Βοιωτοὺς, ἂν οὐκ ἄρχων μόνον ἀδικῶς ἐπιχειροῦσιν, ἀλλὰ τῶν μὲν τὰ τεῖχῃ κατασκάψασιν, τῶν δὲ καὶ τὴν χώραν ἀπεστερήκασιν; ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἐπὶ τὴν ὑμετέραν πόλιν εἰσὶν ¹⁰ τ' αὐτοῖς ^c ἐπαν- 304 ελθεῖν ἔστιν, ἣν οὕτω συνεχῶς φανήσονται προδόντες, ὥστ' οὐκ ἔστιν ὅπως βουλήσονται πρὸς ὑμᾶς ὑπὲρ τῆς ἀλλοτρίας

¹ ἔξανδραποδίσθαι A. C. L. ² ἔσχον γνώμην A. C. L. ³ ὑμᾶς τοῖς A. C. L.

⁴ ἐπέσχευσαν A. C. L. ⁵ οὐδὲ A. C. L. ⁶ ἄλλων τῶν ἢ τούτων A. C. L.

⁷ uncas om. A. C. L. ⁸ αὐτοῖς ἔστω A. C. L. ⁹ πᾶσιν ἀποστερηθῆναι A. C. L.

¹⁰ ἐπανελθεῖν αὐτοῖς ὡς τ' ἐστὶν A. C. L.

[ἔξανδραποδίσθαι] Cf. de Pace §. κ'. contractum, et a qua Laedæmonii illos ἐκείνους ἀποθνήσκουσι] Scil. a civibus et neque defendunt neque defendere volunt: finitimis intercepti, quorum iram sibi LIANO.

διεπεχθότες τὴν αὐτῶν πόλιν οὕτως εὐκὴ καὶ προθύμως ἀπο-
 βαλεῖν, ἀλλὰ πολὺ κοσμιώτερον διακείσονται πρὸς ἀπάσας
 τὰς ἀφράξεις, καὶ τοσούτῳ ¹ πλείω ποιήσονται θεραπείαν
 ὑμῶν, ὅσα περ ἂν μᾶλλον περὶ σφῶν αὐτῶν δεδῶσιν. ἔπε-
 δεῖξαντο δ' ὑμῖν ὡς χρὴ τῇ φύσει χρῆσθαι τῇ ² τούτων, ἐξ ^d
 ὧν ἔπραξαν περὶ Ὀρωπῶν ὅτε μὲν γὰρ ἔξουσίαν ἤλπισαν
³ αὐτοῖς εἰσεῖσαι ποιεῖν ὅ τι ἂν βουλευθῶσιν, οὐχ ὡς συμμα-
 χοὶς ὑμῖν προσηρέχθησαν, ἀλλ' ὥσπερ ἂν εἰς τοὺς πολε-
 μιωτάτους ἐξαμαρτεῖν ἐτόλμησαν· ἐπειδὴ δ' ἐκσπόνδους
 αὐτοὺς ἀντὶ τούτων εἰσηφίσασθε ποιῆσαι, παυσάμενοι τῶν
 φρονημάτων ἤλθον ⁵ ὡς ὑμᾶς, ταπεινότερον διατεθέντες ἢ
 νῦν ἡμεῖς τυγχάνομεν ἔχοντες, ὥστ' ἦν τινες ὑμᾶς ἐκφοβῶσι ^e
 τῶν ῥητόρων ⁶ [λέγοντες] ὡς κίνδυνός ἐστι μὴ μεταβάλλωσθαι
 καὶ γένηνται ⁷ μετὰ τῶν πολεμίων, οὐ χρὴ πιστεύειν τοι-
 αῦται γὰρ αὐτοὺς ἀνάγκαι κατελήφασιν, ὥστε πολὺ ἂν
 δᾶττον τὴν ὑμετέραν ἀρχὴν ἢ τὴν Λακεδαιμονίων συμμα-
 χίαν ὑπομείναιεν.

15'. Εἰ δ' οὖν καὶ τὰναντία μέλλοιεν ἅπαντα πράξειν, ³⁰⁴
 οὐδ' οὕτως ἠγαῦμαι· προσήκειν ὑμῖν τῆς Θηβαίων πόλεως
 πλείω ποιήσασθαι λόγον ἢ τῶν ὄρκων καὶ τῶν συνθηκῶν,
 ἐνδυμουμένους πρῶτον μὲν ὡς οὐ τοὺς κινδύνους ἀλλὰ τὰς
 αἰδοξίας καὶ τὰς αἰσχύναις φοβεῖσθαι πάτριον ὑμῖν ἐστίν,
 ἔπειδ' ὅτι συμβαίνει κρατεῖν ἐν τοῖς πολέμοις οὐ τοὺς βίαι·
 τὰς πόλεις καταστρεφομένους, ἀλλὰ τοὺς ὀσιώτερον καὶ
 πρᾶστορον τὴν Ἑλλάδα διοικούντας. ^b

16'. Καὶ ταῦτ' ἐπὶ πλείωνων μὲν ἂν τις παραδειγματῶν
 ἔχοι διελθεῖν· τὰ δ' οὖν ἐφ' ἡμῶν γεγόμενα τίς οὐκ οἶδεν,
 ὅτι ⁸ Λακεδαιμόνιοι τὴν δύναμιν τὴν ὑμετέραν ἀνυπόστατον
 δοκῶσαν εἶναι κατέλυσαν, μικρὰς μὲν ἀφορμὰς εἰς τὸν
 πόλεμον τὸν κατὰ θάλατταν τὸ πρῶτον ἔχοντες, διὰ δὲ τὴν
³⁰⁵ δόξαν ταύτην ⁹ προσαγόμενοι τοὺς Ἕλληνας καὶ πάλιν
 ὑμεῖς τὴν ἀρχὴν ἀφείλοσθε τὴν ἐκείνων, ἐξ ἀτειχίστου μὲν ^c

¹ πλείω A. πλείον L.

² αὐτοῖς ἔξουσίαν ἤλπισαν A. C. L.

³ ὑποσπονδία A. C. L.

⁴ καὶ Λακεδαιμόνιοι A. C. L.

⁵ σφῶν αὐτῶν A. C. L.

⁶ ὅστις A. C. L.

⁷ εἰς A. C. L.

⁸ μετὰ Λακεδαιμονίαν, οὐ A. C. L.

⁹ προσαγόμενοι A. C. L.

Οὐχ ὡς συμμαχίαις ὑμῶν προσηρέχθη-
 σαν] τοῖς non nisi sunt tanquam sociis.
 IDEM.

Ταπεινότερον] Associe adverbialiter. Ad
 verbum interpretare: humiliter dispositi
 quæsi nunc nos sumus. AUGER.

τῆς πόλεως ὀρηθέντες ¹ καὶ κακῶς πραττούσης, τὸ δὲ δι-
 καιον ἔχοντες σύμμαχον; καὶ τούτων ὡς οὐ βασιλεὺς αἴτιος
 ἦν, ὁ τελευταῖος χρόνος σαφῶς ἐπέδειξεν. ² ἔγω γὰρ αὐτοῦ
 πραγμάτων γεγενημένου, καὶ τῶν μὲν ὑμετέρων ἀσελπίστως
 ἔχοντων, Λακεδαιμονίοις δὲ σχεδὸν ἀπασῶν τῶν πόλεων δου-
 λευουσῶν, ὅμως αὐτῶν ³ τοσαῦτοι περιεγένεσθε πολεμοῦντες
 δ ὥστε ἐκείνους ἀγαπητῶς ἰδεῖν τὴν εἰρήνην γενομένην.

ἦ. Μηδεὶς οὖν ὑμῶν ὀρῶσθε μετὰ τῷ δικαίῳ ποιού-
 μενος τοὺς κινδύνους, μηδ' οἰσθῶ συμμαχῶν ἀπορήσειν, εἰς
 τοὺς ἀδικουμένους ⁴ ἐδέλητε βοηθεῖν ἀλλὰ μὴ Θηβαίοις
 μόνοις· οἷς νῦν τῶναντία ψηφισάμενοι πολλοὺς ἐπιδυμεῖν
 ποιήσετε τῆς ὑμετέρας φιλίας. ἦν γὰρ ἐπέδειξθητε ὡς ὁμοίως
 ἀπάσει ὑπὲρ τῶν συνθηκῶν παρεσκευάσθε πολεμεῖν, τίνες εἰς
 τοῦτ' ἀνοίας ἤξουσιν ὥστε βούλεσθαι μετὰ τῶν καταδουλου-
 e μένων τὴν Ἑλλάδα εἶναι μᾶλλον ἢ μεθ' ὑμῶν τῶν ὑπὲρ τῆς
⁵ αὐτῶν ἐλευθερίας ἀγωνιζομένων; εἰ δὲ μὴ, τί λέγοντες, ἦν
 πάλιν γένηται πόλεμος, ἀξιώσετε προσάγεσθαι τοὺς Ἑλ-
 ληνας, εἰ τὴν αὐτονομίαν προτείκοντες ⁶ ἐνδύσθε πορθεῖν
 305 Θηβαίοις ἢ τιν' ἂν βούλωνται τῶν πόλεων; πῶς δ' ⁷ οὐ
 τῶναντία φανήσεσθε πράττοντες ὑμῶν αὐτοῖς, εἰ Θηβαίους
 μὲν μὴ ⁸ διακωλύσετε παραβαίνοντας τοὺς ὅρκους καὶ τὰς
 συνθήκας, πρὸς δὲ Λακεδαιμονίους ὑπὲρ τῶν αὐτῶν τούτων
 προσποιήσεσθε πολεμεῖν; καὶ τῶν μὲν κτημάκων τῶν ὑμε-
 τέρων αὐτῶν ἀπόστητε, βουλόμενοι τὴν συμμαχίαν ὡς με-
 γίστην ποιῆσαι, ταύτους δὲ τὴν ἀλλοτριάν ἔχειν εἰσέτε
 b καὶ τοιαῦτα ποιεῖν ἐξ ἂν ἀπαντες χείρους ὑμᾶς. ⁹ εἶναι νο-
 μιούσιν; ὁ δὲ πάντων ¹⁰ δεωτότατον, εἰ τὰς μὲν συνεχῶς
 μετὰ Λακεδαιμονίαν γεγενημένοις δεδογμένον ὑμῶν ἐστὶ βοη-

¹ καὶ πραττούσης ἀσπῶς A. C. L. ² ἔγω γὰρ αὐτῷ πραγμ. γεγενημένου A. C. L.
³ πορθεῖν αὐτῶν A. C. L. ⁴ ἐδέλητε τις A. C. L. ⁵ ἐσθῶ A. C. L.
⁶ ἐνδύσθε A. C. L. ⁷ οὐ καὶ τῶν. A. C. L. ⁸ διακωλύετε L.
⁹ εἶναι νομιούσιν ὑμᾶς A. C. L. ¹⁰ ἐλεωτότατον A. C. L.

ἔγω γὰρ αὐτῷ πραγμ. γεγενημένου] nam
 quia ipse Xerxi negotium facesseret,
 intellige scil. ab Agesilao. Fuit quidem
 tunc Persarum rex Artaxerxes Mnemon
 (ut Wolf. observat); sed fieri tamen
 potest, ut et hunc Xerxem eorum nomi-
 net. Her. et Augur. H. et F. ἔγω γὰρ
 αὐτοῦ (βασιλέως) συνεργῶν γεγενημένου. qua
 mutatione ille quidem de Artaxerxe scri-

pales removeret, sed alia difficultas in re
 ipsa oritur, quae difficillius removeretur: nam
 Artaxerxes ad classem Caidicam, quam-
 vis non plurimas copias, tamen nonnullas
 contulit. Vid. Herag. §. 36. LANGE.
 τῶν πόλεων] intellige Antaloideam istam.
 ἰδομεν.
 εἰ δὲ μὴ] Repeto ἐνδύσθε. ἰδομεν.
 Παραβαίνοντας] I. e. παραβίαιον. WOLF.
 4 c

Θεῶν, ἢν τι παρὰ σπονδῶν αὐτοῖς ἐκείνοι πρῶτόστυγσι, ἡμῶς δ' αὖ τὸν μὲν πλεῖστον χρόνον μεθ' ἡμῶν ὄντες διατετελέκαμεν, τὸν δὲ τελευταῖον μόνον πόλεμον ὑπὸ Λακεδαιμονίων 306 ἠναγκασθῆμεν γεγενῆσθαι, διὰ ταύτην τὴν πρόφασιν ἀβλήτατα ¹ πάντων ἀνδρῶπων περιψέσθε διακεκμημένους.

ιβ'. Τίνας γὰρ εἰς ἡμῶν εὐροί τις δυστυχεστέρους; οἵτινες καὶ πόλεως καὶ χώρας καὶ χρημάτων ἐν μιᾷ στερηθέντες ἡμέρα, πάντων τῶν ² ἀναγκαίων ὁμοίως ἐνδείξι ὄντες ἀλῆται καὶ πτωχοὶ ³ καθίσταμεν, ἀπορούντες ⁴ ὅπῃ τραπώμεθα ⁵ [ἐκπεσόντες γὰρ ἐκ τῆς οἰκείας, ἀδυμῶντες καὶ ἀλωμένοι τὴν Ἑλλάδα περιίμεν] ⁶ καὶ πάσας δυσχεραίνοντες ταῖς οἰκείαις ἢν τε γὰρ δυστυχοῦντας καταλάβωμεν, ἀλγοῦμεν ἀναγκαζόμενοι πρὸς τοῖς οἰκείοις κοκοῖς καὶ τῶν ἀλλοτρίων δ κωφανῶν ἢν θ' ὡς ⁷ εὖ πράττοντας ἔλθωμεν, ἐτι χυλεπώτερον ἔχομεν, οὐ ταῖς ἐκείνων φθανοῦντες εὐπορίας, ἀλλὰ μάλλον ἐν τοῖς τῶν πέλας ἀγαθοῖς ταῖς ἡμετέρας αὐτῶν συμφοραῖς καθορῶντες, ἐφ' αἷς ἡμεῖς οὐδεμίαν ἡμέραν ἀδοκαυτὶ διάγομεν, ἀλλὰ περθεύντες τὴν πατρίδα καὶ θρησκῶντες τὴν μεταβολὴν τὴν γεγεννημένην ἅπαντα τὸν χρόνον διατελοῦμεν. τίνα γὰρ ἡμῶς ⁸ οἴσθε γνώμη ἔχειν ὄρῶντας ⁹ καὶ τοὺς γονεῖς ¹⁰ αὐτῶν ἀναξίως γηροτροφούμενους καὶ τοὺς παῖδας οὐκ ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν αἷς ἐποιουσάμεθα παιδευομένους, ἀλλὰ πωλλοὺς μὲν μακρῶν ἔνεκα συμβουλιῶν δουλιόοντας, ἄλλους δ' ἐπὶ θητεῖαν ἰόντας, τοὺς δ' ὅπως 306 ἕκαστοι ἀνάγκαι τὸ καθ' ἡμέραν παρῖζόμενους, ἀπρηπῶς καὶ τοῖς τῶν προγόνων ἔργοις καὶ ταῖς αὐτῶν ηλικίαις καὶ τῶς φρονήμασι ταῖς ἡμετέρας. ὃ δὲ πάντων ¹¹ ἀλγύστον, ὅταν τις ἴδῃ χυριζόμενους ἀπ' ἀλλήλων μὴ μόνον πολίτας ἀπὸ πολιτῶν, ἀλλὰ καὶ γυναῖκας ἀπ' ἀνδρῶν καὶ ¹² θυγατέρας ἀπὸ μητέρων, καὶ πᾶσαν τὴν συγγένειαν διαλυομένην, ὃ

¹ ἀνάγκαι A. C. L.

² ἀναγκασιότατον A. C. L.

³ καθιστάμεν A. L.

⁴ πῶ A. C. L.

⁵ uncos om. A. C. L.

⁶ καὶ om. A. C. L.

⁷ ἀπορούμενος A. C. L.

⁸ αἰσθε ἡμῶς A. C. L.

⁹ καὶ om. A. C. L.

¹⁰ ἡμῶν γονεῖς A. ἡμῶν, ἀπὸν C. ἡμῶν, ἀπὸν L.

¹¹ ἔστιν ἀλγύστον A. C. L.

¹² πᾶσαν A. C. L.

Μακρῶν ἔνεκα συμβουλιῶν] Συμβουλίαις ἢε intelligence, conditiones sub quibus liber aliquis alicui libero servit. Avonni. ed. parvius continetur, seu pro ois matris, seu parvius prole a parvutibus opaditi.

ΛΑΝΘ.

καὶ θυγατέρας ἰσως] καὶ θυγατέρας ἰσως, ὃ θυγατέρας, καὶ ἐπὶ αὐτῶν ἄλλαις ἄλλαις ἰσως ἰσως. Cor. Cf. Aristot. Polit. III. 5. et Demosth. a. Macart. §. 47.

πολλοὺς τῶν ἡμετέρων πολιτῶν διὰ ¹ τὴν ἀπειρίαν συμβέ-
 b βηκεν· ὁ γὰρ κοινὸς βίος ἀπολαθῆς ἰδίας ² ταῖς ἐλπίδων
 ἀκαστον ἡμῶν ἔχειν πεπωθήκει· οἶμαι δ' ὑμᾶς οὐδὲ τὰς ἄλ-
 λας ἀισχύνας ἀγνοεῖν· τὰς δὲ πέναν κπὶ φυγὴν γιγνομέ-
 ναις, ἃς ἡμῖς τῇ μὲν διανοίᾳ χαλεπότερον τῶν ἄλλων ³ φέ-
 ρομεν, τῇ δὲ λόγῳ παραλείπομεν, ἀισχυόμεστοι λίαν ἀκρῶ-
 τως τὰς ἡμετέρας αὐτῶν ἀτυχίας ἐξετάζειν.

κ'. Ὡν αὐτοὺς ⁴ ὑμᾶς ἀξιοῦμεν ἐνδρασιμένους ἐπιμαθῆ- 307
 c λαιῶν τινα ποιήσασθαι περὶ ἡμῶν. καὶ γὰρ οὐδ' ἄλλοτρίοι
 πυγχάνομεν ὑμῖν ὄντες, ἀλλὰ ταῖς μὲν εὐνοίαις ἅπαντες
 οἰκείοι, τῇ δὲ συγγενείᾳ τὸ πλῆθος ἡμῶν· διὰ γὰρ τὰς ἐπι-
 γαμίας τὰς δοθείσας ἐκ πολιτικῶν ὑμετέρων γεγόναμεν·
 ὥστ' οὐχ οἷόν τ' ὑμῖν ἀμαλῆσαι περὶ ἂν ἐληλυθάμεν δεησό-
 μενοι. καὶ γὰρ ἂν ⁵ πάντων εἴη δεινότερον, εἰ πρότερον μὲν
 ἡμῖν μετέδοτε τῆς πατρίδος· τῆς ὑμετέρας αὐτῶν, πῦρ δὲ
 μὴδὲ τὴν ἡμετέραν ἀποδοῦσαι δόξαιεν ὑμῖν. ἐπειτ' οὐδ' εἰκὸς
 d εἶναι μὲν ἕκαστον εἰσεῖσθαι τῶν παρὰ τὸ δίκαιον δυστυχοῦ-
 τῶν, ὅλην δὲ πόλιν οὕτως ἀνόμως διεφθαρμένην μὴδὲ κατὰ
 μικρὸν οἴκτου δυνηθῆναι τυχεῖν, ἄλλως τε καὶ πρὸς ὑμᾶς
 καταφυγεῖσθαι, οἷς οὐδὲ τὸ πρότερον ἀισχυοῦς οὐδ' ἀκλειῶς
 ἀπέβη ταύς· ἐκέτας ἐλεήσασι.

κα'. Ἐλθόντων γὰρ Ἀργείων ἕως τοὺς προγόνους ὑμῶν καὶ
 δευτέρων ἀνελίσθαι τοὺς ὑπὸ τῇ Καρμείᾳ τελευτήσαντας,
 τρισδάντες ὑπ' ἐπειῶν καὶ Θεβαίους ἀναγκάσαστες Βουλῆ-
 e σασθαι νομιμώτερον οὐ μόνον αὐτοὶ κατ' ἐκείνους τοὺς ⁵ και-
 ροὺς εὐδελίμησαν, ἀλλὰ καὶ τῇ πόλει δόξαν αἰμίμηστον εἰς
 307 πόδας· καὶ γὰρ ἀισχυρὸν φιλοτιμείσθαι μὲν ἐπὶ τοῖς τῶν
 προγόνων ἔργοις, φαίνεσθαι δ' ἐκείνοις ταναατία περὶ τῶν
 ἑαυτῶν πράττοντας.

κβ'. Καίτοι πολὺ περὶ μειζύων καὶ δικαιοτέρων ἠκούσει
 ποιησόμενοι· τὰς δεήσεις· οἱ μὲν γὰρ ἐπὶ τὴν ἀλλοτρίαν

¹ τὰς ἀπειρίας A. C. L.

² τὰς om. A. C. L.

³ κακῶν φέρων A. C. L.

⁴ ὑμᾶς αὐτοὺς A. C. L.

⁵ ἀπάντων A. C. L.

⁶ χρόνους A. C. L.

⁷ τὰς δεήσεις ποσοδόμενοι A. C. L.

[τῆς ἐπιγαμίας] Vid. Demosth. o. Neer. Κατὰ μικρὸν] paululum, aliquid tantum.
 §. κβ'.

[μετέδοτε τῆς πατρίδος] Vid. Panath. Ἐλθόντων γὰρ Ἀργείων] Vid. Panath.
 §. κβ'. LANG. §. ε'. IDEM.

¹ στρατεύσαντες ἰκάτευον ὑμᾶς, ἡμεῖς δὲ τὴν ἡμετέραν αὐ-
τῶν ἀπολαλεσκότες, καί κείνοι μὲν παρεκάλουν ἐπὶ τῆν τῶν
νεκρῶν ἀναίρεσιν, ἡμεῖς δ' ἐπὶ τὴν τῶν λοιπῶν σωτηρίαν.
ἔστι δ' οὐκ ἴσον· κακὸν οὐδ' ἴμοιον τοὺς τεθνεῶτας ταφῆς
εἰργασθαι καὶ ταῖς ζῶντας πατρίδος ἀποστέρησθαι καὶ ὅ
τῶν ἄλλων ἀγαθῶν ἀπάντων, ἀλλὰ τὸ μὲν δεινότερον τοῖς
κωλύουσιν ἢ τοῖς ἀτυχοῦσι, τὸ δὲ μηδαμίαν ἔχοντα κατα-
φυγὴν ἀλλ' ἀπολιν γινόμενον καθ' ἑκάστην ² τὴν ἡμέραν
308 κακοπαθεῖν καὶ τοὺς αὐτοῦ περιορᾶν, μὴ δυνάμενον ἐπαρ-
κεῖν, τί δεῖ λέγειν ὅσον ταῖς ἄλλαις συμφοραῖς ³ ὑπερ-
βάβληκεν;

κγ'. Ὑπὲρ ὧν ἅπαντας ὑμᾶς ἰκετεύομεν ἀποδοῦναι τὴν
χάραν ἡμῖν καὶ τὴν πόλιν, τοὺς μὲν πρῶτον ὑπομι-
νησκόντες ὡς οἰκτρὸν τοὺς τηλικούτους ὀρεῖσθαι δυστυχῶν-
τας καὶ τῶν καθ' ἡμέραν ἀποροῦντας, τοὺς δὲ νεωτέρους
ἀντιβολοῦντες καὶ δεόμενοι ⁴ βοηθῆσαι τοῖς ἡλικιώταις καὶ
μὴ περιθεῖν ἔτι πλείω κακὰ τῶν εἰρημίων παθόντας.
ἀφείλετε δὲ ⁵ μόνοι τῶν Ἑλλήνων ταῦτον τὸν ἔρκον, ἀσαστά-
τοις ἡμῖν ⁶ γινόμενοις ἐπαμῦναι. καὶ γὰρ τοὺς ἡμετέρους
προγόνους φασίν, ἐκλιπόντων τῶν ὑμετέρων πατέρων ἐν τῇ δ
Περσικῇ πολέμῳ ταύτῃ τὴν χάραν, μόνους τῶν ἔξω Πελα-
ποννήσου κοινωνοῦς ἐκείνοις τῶν κινδύνων γινόμενους συν-
ανασῶσαι τὴν πόλιν αὐτοῖς ὥστε δικαίως ἐν τῇ αὐτῇ
ἐνεργασίᾳ ἀπολαύσομεν, ἥντις αὐτοὶ τυγχάνομεν εἰς ὑμᾶς
ὑπαρξάντες.

κδ'. Εἰ δ' οὖν καὶ μηδὲν ὑμῖν τῶν σωμάτων τῶν ἡμετέ-
ραν δάδοικαι φροντίζειν, ἀλλὰ τὴν γε χάραν οὐ πρὸς ὑμῶν ε
ἑστὶν ⁷ ἀνεχίσθαι πεπορημένῃ, ἐν ᾗ μέγιστα σημεῖα τῆς
ἀρετῆς τῆς ὑμετέρας καὶ τῶν ἄλλων τῶν συναγωνισαμένων
⁸ καταλείπεται· τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τρόπαια πόλει πρὸς
πόλιν γέγονεν, ἐκεῖνα δ' ὑπὲρ ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος πρὸς

¹ στρατεύσαντες A. C. L.² [τῆν] C.³ ἰκετεύσαντες A. C. L.⁴ βοηθεῖν A. C. L.⁵ μόνοις A. C. L.⁶ γαλαμῖνοις A. C. L.⁷ ἀνεχίσθαι A. C. L.⁸ καταλείπεται A. C. L.

τῶν λοιπῶν] Opponitur τῶν νεκρῶν. Ver-
tens igitur: superstitionem. Idem. τῶν μὲν
ἀποθανόντων ἐν τῇ πολέμῳ τῇ πρὸς Θηβαίους.
Cob.

ἀντίτρον — ἀτυχοῦσι] contumeliosius

est, seu pejus est, iis qui prohibent (coda-
vera sepeliri) quam iis qui prohibentur.
ἀτυχοῦσι enim idem est ac μὴ τυγχάνουσι,
scil. τῆς ταφῆς. LANG.

μόνοις τῶν ἔξω Πελοσ.] Vid. Paneg.

ὅλην τὴν ἐκ τῆς Ἀσίας δύναμιν ἔστηκεν. ἃ Θηβαῖοι μὲν
 308 εἰκότως ἀφανίζουσι — τὰ γὰρ μνημεῖα τῶν τότε γανομέ-
 νων αἰσχυρῆ τούτοις ἐστὶν —, ὑμῖν δὲ προσήκει διασώζειν
 ἐξ ἐκείνων γὰρ τῶν ἔργων ἠγχιμόνες κατέστητε τῶν Ἑλλή-
 νων. ἄξιον δὲ καὶ τῶν θεῶν καὶ τῶν ἡρώων μνησθῆναι τῶν
 ἐκείνων τὸν τόπον κατεχόντων, καὶ μὴ περιορᾶν τὰς τιμὰς
 αὐτῶν καταλυομένας, οἷς ὑμεῖς καλλιερησαμένοι τοιοῦτον
 ὑπέσθητε κίνδυνον, ὃς καὶ ταύτους καὶ τοὺς ἄλλους ἀπαν-
 309 τας Ἑλληνας ἠλευθέρωσε. χρὴ δὲ καὶ τῶν προγόνων ποιή-
 σασθαι τινα πρόνοιαν, καὶ μὴ παραμελῆσαι μηδὲ τῆς περὶ
 ἐκείνους εὐσεβείας, ¹ οἷ πῶς ἂν διατεθεῖεν, εἴ τις ἄρα τοῖς
 ἐκεῖ φράσησίς ἐστι περὶ τῶν ἐνθάδε γιγνομένων, εἰ κυρίων ³⁰⁹
 ὑμῶν ² ὄντων αἰσδοῖντο τοὺς μὲν δουλεύειν τοῖς βαρβάροις
 ἀξιώσαντας δεσπότας τῶν ἄλλων ³ καθισταμένους, ἡμᾶς δὲ
 τοὺς ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας συναγωνισαμένους μόνους τῶν
 310 Ἑλλήνων ἀναστάτους γεγενημένους, καὶ τοὺς μὲν τῶν
⁴ συνκινδυνευσάντων τάφους μὴ τυγχάνοντας τῶν νομιζο-
 μένων σπάνει τῶν ⁵ ἐποισάντων, Θηβαίους δὲ τοὺς τἀναντία
⁶ παραταξαμένους κρατοῦντας τῆς χώρας ἐκείνης; ἐνθυμείσθε
 δ' ὅτι ⁷ Λακεδαιμονίων μεγίστην ἐποιεῖσθε κατηγορίαν, ὅτι
 Θηβαίους χαριζόμενοι, τοῖς τῶν Ἑλλήνων προδόταις, ⁸ ἡμᾶς
 τοὺς εὐεργέτας διέφθειραν. μὴ τοίνυν εἰσῆπτε ⁹ ταύτας τὰς
 311 βλασφημίας περὶ τὴν ὑμετέραν γενέσθαι πόλιν, μηδὲ τὴν
 ὕβριν τὴν τούτων ἀντὶ τῆς παρούσης ἔλησθε δόξης.

καί. Πολλῶν δ' ἐόντων εἰπεῖν ἐξ ὧν ἂν τις ὑμᾶς ἐπα-
 γάγοιτο μάλλον φροντίσαι τῆς ἡμετέρας σωτηρίας, οὐ
 δύναμαι ¹⁰ [βραχεῖ λόγῳ] πάντα περιλαβεῖν, ἀλλ' αὐτοὺς
 ὑμᾶς χρὴ καὶ τὰ παραλελειμμένα συνδόντας καὶ μνη-
 σθέντας μάλιστα μὲν τῶν ὀρκῶν καὶ τῶν συνθηκῶν, ἔπειτα
 δὲ καὶ τῆς ἡμετέρας εὐνοίας καὶ τῆς τούτων ἐχθρας, ψηφί-
 σασθαι τὰ δίκαια περὶ ἡμῶν.

¹ ἐνθυμειμένους ὄντας A. C. L.

² ἐπαρχίαν ὑμῶν A. ὄντων ὑμῶν C. L.

³ Ἑλλήνων καθισταμένους A. C. L. ⁴ κινδυνευσάντων A. C. L. ⁵ κτισάντων A. C. L.

⁶ παραταξαμένους A. C. L. ⁷ καὶ Λακεδαιμονίων A. C. L. ⁸ ὑμᾶς A. C. L.

⁹ ταύτων τὴν βλασφημίαν A. C. L.

¹⁰ uocor om. A. C. L.

§. κς. et Panath. §. λς. IDEM.

IDEM.

Ἀλοχρῆν τούτοις ἐστὶν] Vid. Panath.

Δαλιάν] Vid. Paneg. §. κς. IDEM.

§. λς. IDEM.

Μὴ τυγχάνοντας τῶν νομιζόμενων] non

Kliron ὑμῶν ὄντων] nobis dominantibus. honorari inferiori consuetis. IDEM.

ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ

ΠΕΡΙ ἘΑΝΤΙΔΟΣΕΩΣ.

Pag.
ed.
Cor.
310

α'. Εἰ μὲν ὅμοιος ἦν ὁ λόγος ὁ μέλλων ἀναγνωσθήσεσθαι τοῖς ἢ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἢ πρὸς τὰς ἐπιδείξεις ὁ γυγνομένοις,

Pag.
ed.
H. Steph.
310

1 THE ANTIΔΟΣΕΩΣ A. C. L.

2 idem. A. C. L.

3 γυγνομένοις A. C. L.

SUMMARIUM. (α'.) Exordium. Nisi oratio hæc peculiaris ac novi prorsus generis esset, præfatione non egeret; anno discrepantiæ hujus ratio ante omnia mihi reddenda est. (β'.) Non ignorabam quidem, nonnullos sophistas studia mea calumniari, forensibus tantum orationibus scribendis me operam dare dictitantes, parva nimirum cum magnis comparantes, nunquam tamen istam mei extenuationem ultas sum, quum, quo in genere orationum laborarem, cuius manifestum esse putarem, atque ob hoc meum institutum quietisque studium, apud omnes cives gratiosus esse mihi viderer; sed in fine vite mee de permutandis bonis in iudicium vocatus, multos de populo perverse de me existimare et melius edoctos invidios esse vidi; quanquam enim causæ, quas adversarius meus præferbat, futiles tantum erant, minus tamen illud iudices mihi obsequendum esse decreverunt, egoque illud accepi. (γ'.) Quod hæc demum occasione animadvertens et delibans, quomodo non tantum æqualibus, verum etiam posterioribus, vitæ mee rationem ac studia ante oculos quasi ponerem, inveni, hoc melius fieri posse oratione, que veluti imago mentis mee ac reliquarum mearum rerum esset, quam corporis mei effigie. (δ'.) Ne vero laudationem mei scribens plura omittere cogere, que dicenda erant, et invidiam excitarem, hæc orationem composui, in speciem defensionis coram iudicibus contra adversarii calumnias fictam. (ε'.) Quoniam vero scripta est anno ætatis mee octogesimo secundo, multiplex illa ac composita difficilis, veniam a lecturis peto, si orationibus ante a me editis mollior esse videbitur. (ς'.) Ad hæc igitur varietate formæ, lector, respicias,

neq. totam simul, sed per partes legas, si, an dignam nobis locuti simus, perspicere velis. (ζ'.) Finge proterro, habitam esse coram iudicibus, et verum de me explicare, rerum mearum ignaros melius edocere, invidiosque invidioses etiam reddere sentias. (η'.) Quam adversarius meus imprimis sit multus in eo, quod eloquentiam meam apud vos criminatur, dicens causam inferiorem, me posse dicendo reddere superiorem, cui crimini iste obnoxius est, non item ego, ut, hoc illius artificio circumspicitis, vel bene val male me defendam, causa cadere cogere, vos, iudices, rogo, ne decernatis, antequam nostram defensionem totam audieritis, præsertim quum vix ex utraque parte, sedum ex una, verum elici possit. (θ'.) Maximorum certe malorum causa est calumnia, que innocentissimos nonnunquam homines damnavit, quos si in vitam revocare potuisset civitas nostra, magni fecisset. Non mirum igitur, si calumniatoribus accusandis, qui iudicibus suam faciant, diutius immorantur nonnulli, quam sibi met ipsis defendendis. (ι'.) Hinc cavendum iudicibus, ne accusatoribus aures præbeant faciliorem quam reis, quandoquidem ejusmodi in iudiciis iniquitas ac perversitas non tantum misericordiam laedi, qua civitas nostra floret, sed justitiam et proprio imprimis commodo maxime adversatur: (κ'.) nam isti homunculi, quibus negligere sua, alienis insidiari propositum est, a sceleratis pecuniam extorqueunt, ne accusent illos, in civibus vero modestis criminandis et in iudicium vocandis vires suas ostendant, itaque errorem sui inestant. (λ'.) Quorum e numero iste Lysimachus est, qui hoc meum periculum, quod innocentissimo mihi creavit, epi-

οὐδὲν αὖ ὄϊμαι προδιαλεχθῆναι περὶ αὐτοῦ νῦν δὲ διὰ τὴν καινότητα καὶ τὴν διαφορὰν ἀναγκαστῶν ἐστὶ προσηπιῖν

¹ Du A. C. L.

nam peccatis extorquendæ viam habet, præsertim quia judices ad calumnias audiendas tam promptos esse videat, neque et propter ætatem et ejusmodi certaminum imperitiam facillime superari posse confidat. Ita enim semper me gessi, at neminem injuria afficerem, ipse vero læsus, controverſias amicis ejus, qui læserat, dirimendas relinquerem. Quorum nihil mihi profuit, quippe qui, vita ad hanc usque ætatem sine ullis querela transacta, in eodem nunc periculo versor, ac si omnes offendissem. Attamen spero, si me cum benevolentia audire volueritis, quom eas, qui de me false existiment, a sua opinione deducere, tum, qui me melius noverint, in sua de me opinione confirmare. Nunc, ne vos diutius morer, ea audire velitis, de quibus judicandum est. (γ.) Videtis hinc, me eo nomine socnari, quod adolescentes eloquentiæ præceptis corrumpan, eoque in judiciis vel contra jus vincere doceam. Cujus criminis accusans me adversarius et supra omnes omnino caudidicos oratoresque extollens, et auditorum invidiam et vestram mihi iram movere capit. (δ.) At eum alia prorsus mentitum esse, alia inmodico exaggerasse, facile me ostensurum esse confido, dummodo judicium vestrum tandem relinere velitis, quam defensionem audiveritis. (ε.) Atqui neminem civium neque eloquentiæ meæ neque scriptis nequam læsum esse, hoc ipsam testimonio est, quod, etiam quivis antea tacuisset, hanc tamen occasionem ad alioquendum non dimisisset, ubi iste me, quem ne verbis quidem læsi, socnavit. Sed neque nunc, neque antea tale quidquam mihi evenit, ita ut, si verum esset, quod adversarius obtinet, me esse in orationibus hostis versatissimum, non tam penam quam laudem mererer, utpote qui ingenio moderate semper fuerim usus. (ς.) Me vero nequaquam tales orationes conscripsisse, e quotidianis vitæ meæ consuetudinæ cognoſcere potestis. Nulla me unquam in istis locis vidit, que frequentare necesse fuisset, et vestris contrariis victissem. Deinde opes, de quibus iste dixit, ab externis potius quam a vobis comparari, discipulis mei non ut istorum illi in angustiis versentur, sed Grammaticorum opulentissimi et otiosissimi sunt. Quis erodat, Ninoalem, Salamiacorum regem, mihi idecirco messera dedisse, ut causas agere disceret? Caudidicorum denique nullus est, cujus scilicet discipuli

committerentur; ego vero, ut accusator sit, plures habui, quam omnes rhetores. (ζ.) Quam diversa fuerit vita mea ab illorum, qui in judiciis versantur, si vobis optime demonstrasse pulo, et earum rerum, de quibus accusator dixit, nullos mihi discipulos fuisse, neque me egregiam orationum forensium artificem extitisse ostendero; ita enim cupido vos audituros esse arbitror, quibusnam aliis orationibus conscriendis tantam mihi gloriam comparaverim, quarum deinde specimina vobis proponuntur. Tanquam igitur vera, etsi vocitara mihi, nullo tamen modo dissimulanda, hæc accipite. (η.) Inter multa orationum genera, numero, poematum generibus hæc cedentis, unum est illud, quod Græcis rerumque publicarum statum tractat, conventibus publicis maxime illud accommodatum, et poematibus propriis accedens; quo multi non minus delectantur, quam poematibus, quodque tanquam utilius, celebris, difficilium ac nobilium addicere cupientes disciplinæ se tradunt, ex quo ego amplam et gratiam et celebritatem mihi peperit. (θ.) Atque hæc de mea sive facultate, sive eloquentiæ, sive exercitatione dicta sint. Quod vero ad me ipsam attinet, ego severitas atque audacius etiam nunc loquar; prevoco enim vos, ut, non modo, si noxias orationes scribam, nullam a vobis veniam impetrem, sed, nisi tales elaboro, quales præter me nullos, gravissima supplicia subeam. (ι.) Ne vero ambigui sitis, an veram loquar, id, quod in factis judicandis non licet, orationes ipsas non describam vobis, sed ante oculos ponam, non illas quidem totas, sed earum particulas; ut inde et mores meos et reliquas omnes orationes diducere possitis. In quibus recitandis ne egre feratis, rogo, me eodem modo illas repetere, quo scriptæ sunt, quam omnis imitatio consilio esset contraria. Sed ipsi recitationis paucos præmittere liceat, que ad meliorem cujusque intelligentiam faciant. (κ.) Prima, que ostendetur, de Græcis inter se reconciliandis et de bello Barbaris inferendo scripta est, cum Lacedæmonis de principatu contentens, et rempublicam nostram omnium bonorum Græcis causam fuisse, demonstrans; non tantum in bello, verum etiam in pace. Ne vero prorsus deficiam, quam mihi multa dicenda restent, alius recitet. (Ε ΠΑΡΑΣΥΡΙΣΤΟ.) At non tantum in pace, verum

τὰς αἰτίας, δι' ἃς αὐτὸς ἀνόμοιον αὐτὸν ὄντα τοῖς ἄλλοις
γράφειν προεβλήθη· μὴ γὰρ τούτων δηλαδειςῶν πολλοῖς β
ἀν' ἰσως ἀποκος εἶναι δοξείεν.

etiam in bello Atheniensium beneficio laudari merentur, quam pro patria aliorumque libertate multa magnaque et splendida pericula subierunt, imbecillioribusque optulari, quam potentioribus injuriarum adjutores esse maluerunt. Quem promptam eorum ad opem ferendam animum ac potentiam, supplices, antiquissimis jam temporibus, Athenas, tanquam ad communem misericordiam stram confugientes, satis declarant. Ut leviora omittam, Adrastus, Argivorum rex, adversus Thebanos, qui corpora ad Cadmeam cœcorum sepelienda reddere recusaverant, et Heraclidæ adversus Eurystheum opem urbis nostræ implorant, tanto successu, ut Atheniensium auxilio adjuti altero cadavera reddere cogent et alterius ferociam prostrata compecerent. Adrastus, compos voti factus, Thebas reliquit, et Eurystheus, qui Heronlem, Jovo natum divinoque robore præditum, partim imperiis, partim injuriis, per totam vitam vexaverat, ubi nos laecerat, captus ab Heraclidis contumeliosa morte perlit; quam vero Heraclidæ Spartam postea cederent ejusque reges forent, omnis posterioris Lacedæmoniorum felicitatis, Atheniensium beneficio, auctores fuerant. Quodsi vero antiquissimis illis temporibus civitas nostra Thebanos imperata facere coegit, Lacedæmonios servavit, Argivos vicit, atque hi tres populi potentissimi omnium Græcorum fuerunt, nostros majores omnibus ab initio superiores fuisse liquet. Atque idem sero de Barbaris dicere licet, quorum antiquissimos ac potentissimos civitas nostra vicit. Thracum et Amazonum incursiones, qui, Atheniensibus in potestatem redactis, omnes omnino Græcos subegisse opinabantur, tanto successu a majoribus nostris repulsæ sunt, ut alteri pedes suas Græcis permittere cogentur, alterarum nulla clade superstes esset. In bello autem contra Darium et Xerxem geste et virtus et spes majorum nostrorum tam insignes fuere, ut præmio fortitudinis ab initio statim digni habereantur, et paullo post, omnium consensu, maris imperium obtinerent, non recusantibus Lacedæmonii, de quorum et Atheniensium civitate paullo prolixius disserere conabor, etsi plures hique eloquentissimi eives easdem res jam olim occuparunt. Atque hoc loco il, qui ante hoc bellum in utraque civitate rempublicam administrant, propter egrégia instituta morbe-

que, quibus populum ad virtutem, in Persico bello probatam, præpararunt, silentio non sunt prætereandî. Quæ admodum vero erga se, eodem modo et erga reliquas civitates affecti erant, quæ beneficio conciliare sibi, quam vi subigere, satius duxerunt. His igitur moribus posteri eorum imbuti et accesi, tales sese in bello Persico præstiterunt, ut, viribus totius Asiae perbrevis tempore fractis, omniique laude superiores facti, neque postarum neque oratorum quisquam eos digne satis extollere poterit. Fuit quidem semper inter Athenienses Lacedæmonioque æmulatione quadam ac honoris contentio; sed tum de salute Græcorum, non de servitate, certarunt, quod utique imprimis celeritate, qua primam Persarum in Græciam irruptionem represserunt, ubi alteri alteris prioris esse voluerunt, affatim satis manifestarunt. Quæ utriusque civitatis æmulatio etiam palam sit ex eo, quod Athenienses in secunda Persarum in Græciam expeditione, cui Xerxes ipse præfuit, cum paucis navibus suis, veluti soli cum Barbaris configere oporterent, classis illorum ad Artemisium, Lacedæmonii autem, paucis adjuti sociis, Persarum pedestribus copiis insuperabilibus in Thermopylis occurrerunt. Verum enimvero varia utrique fortuna usi sunt. Lacedæmonii in Thermopylis ab hostibus circumventi perierunt; Athenienses vero, vietus ad Artemisium Barbaris, ubi Thermopyles expugnatas audiverant, domum reversi omnibusque sociis destituti, proprio Marte immensam hostium multitudinem terra marique repellere conati sunt. Muneribus Persarum, si bello desisterent, generoso animo repudiatis, nec Græcis, a quibus turpiter destituti erant, irati, solos se, tanquam Græcis principes, pro patria mori decere existimarunt, et, urbe hostibus ad diripiendam et diruendam relicta, soli naves conscenderunt. Vietis vero hæc classe ad Salaminem Barbaris, Athenienses, qui plurimas ad hoc prælium naves contulerant, salutis Græcorum auctores putandi sunt. Qui igitur in superioribus bellis maximam gloriam deportarunt, qui privata sæpius pro communi salute pericula subierunt, qui in communibus præliis fortitudinis præmia acceperunt, qui pro salute Græcorum urbem suam reliquerunt, denique qui prisca temporibus plurimas urbes condiderunt, easque maximis peri-

Β. Ἐγὼ γὰρ, εἰδὼς ἐπίουσι τῶν σοφιστῶν βλασφημιῶν-
 τας περὶ τῆς ἐμῆς διατριβῆς, καὶ λέγοντας ὡς ἔστι περὶ

culis liberarent, nonne inquam est, eos in bello contra Barbaros suscepto hegemoniam habere? (αβ.) Reputetis igitur vobiscum, an orationibus meis juvenum animos corrumpere, et non potius ad virtutem docere, praeiucio quam poena dignior esse videar, qui urbem nostram majores vestros ita extulerim, ut neque antea quicquam aliquid dixisse sibi videatur, neque nunc dicere audeat. (αγ.) At nihilominus tamen invidi quidam obtractatores preferendas esse dicunt illas orationes, quae non tam superiora facta praedicunt, quam praesentia peccata castigant. (αδ.) Cui objectioni at occurram, ejus orationis vobis partem aliquam proponam, in qua, ubi bellum eam sociis finendum esse demonstravi, imperium Graecorum tanquam civitati inutile reprehendo, idque exemplis roboro. Postquam de his disserui et deploravi Graecis calamitates, et cives admonui, et tantis malis remedium invenire studeant, in fine ipso ad colendam justitiam adhortor, et errata vituperor, et de futuris de consiliis. Hanc igitur partem secuta: **EX ORATIONE DE PACE.** At vero non solum pax facienda est, sed de liberandum etiam, qua ratione illam conservamus, nec tantam dilationem, sed praesentium malorum liberationem inveniamus; quod fieri nullo modo potest, nisi peroratum vobis fuerit, quietem esse sollicitudini praefendam, improbitati justitiam, suarum rerum curam cupiditati alienarum; de quibus rebus oratorum nullus apud vos verba adhuc facere coactus est. Omnes quidem homines commodum suum spectant, sed viam noscentes, diversas rationes inveniunt. Ita nos quoque Graecorum imperium expetentes, dum a recta via aberramus, nil nisi inimicitias, bella et sumptus nobis paramus. Qui justitiam probatam quidem, sed inutilem, vel justos etiam miserrimos habent injustis, in magno isti errore versantur. Sola virtus ejusque pars justitia est, quae, etsi non semper, plerumque tamen, non in praesentia tantum, sed etiam in omne aevum felices nos reddit. Utinam vero neque facile sit, virtutem laudibus extollere, atque auditores ad colendam eum docere, corruptos nempe ab hominibus, qui nihil aliud quam decipere possunt, quique, quando largitionibus corrupti, bellum aliquibus inferre volunt, majores esse imitandos dicere audent, etc. Quos libenter interrogarem, utros majorum vobis ad imitandum commendent, utrum eos, qui tempore belli Persici fuerunt, an

eos, qui ante bellum Decelium republicam gesserunt. Loquar an taceam, dubito. Quoniam autem gravius irascimini iis, qui delicta vestra vituperant, quam malorum vestrorum auctoribus, tamen quum aegrotis animis nullam aliud remedium sit, quam libere reprehendens oratio, meus me patriae amor cogit, ut loquar ac vituperem. Laudamus majores, iisque contraria facimus; illi enim contra Barbaros pugnavit, Graecia libertatem donarunt, pro Graecorum salute urbem suam reliquerunt, nos vero cum Graecis adversus Graecos pugnavit, Graecos servitute opprimimus, ne pro amplificando quidem dominio nostro dimicare volumus, ipsi indigentes rebus ad victum necessariis, peregrinum militem eumque omni flagitiorum genere corruptissimum alere conamur, conductitios milites gravi armatura dignamur, et cives remigare cogimus. Veram non militiam solum, sed etiam domi deterrime ac perturbatissime res nostras administramus, civitatem, qua gloriamur, cuius impertientes, leges, quarum plerimas ferimus, ubi vis negligentiae, belli concitatores tanquam democratici factores estimantes, sententias in concione semper mutantes, pessimos consultores adhibentes, improbissimos civium fidelissimos reipublicae custodes existimantes, eos denique, a quibus nemo vel de privatis vel de publicis rebus consilium peteret, summa potestate instructos emittentes. — Res vero civitatis emendabimus, primum, si desiderimus calumniatores pro popularibus et honestos viros pro oligarchois habere; deinde, si socios vobis beneficiis adjungatis, tum praeter pietatem erga deos nihil prius habeatis, quam apud Graecos bene audire. Quodsi his accesserit, ut exortatione et apparatus bellicosus, revera pax et justitiae studiositas, non tantum civitatem vestram, verum etiam omnes omnino Graecos felices reddetis. Potentiores enim Graeciae civitates, quibus inferiorem aliquam laedendi animus erit, ubi paratam viderint nostram laesis optulari, abstinebant injuriis, aut omnes, qui in angustiis erunt, ad nos confugient. Hinc neque amici nobis, neque opes et potentia, neque denique gloria deerant, si in aliorum insania primi nos ad sanam mentem reversi, recuperata majorum laude, libertatis potius vindices quam Graeciae pestis facerimus appellati. Totius autem rei opus est, si maledictis, quibus nunc petimur, extingueri et a bellis temere susceptis cessare, principatumque in omne tempus tenere optemus,

δικαγραφίαν, καὶ παραπλήσιον ποιῶντας ἄσπερ ἂν εἴ τις Φειδίαν τὸν τὸ τῆς Ἀθηναίων ἔδος ἐργασάμενον πολυμήνη καλεῖν κοροπλάθου, ἢ ἑῶν Ζεῦξιν καὶ Παρράσιαν τὴν αὐτὴν ἔχειν φαίη ἢ τέχνην τοῖς τὰ πινάκια γραφουσιν, ὅμως οὐδὲ πώποτε τὴν μικρολογίαν ταύτην ἡμυνάμενη αὐτῶν, ἠγούμενος τὰς μὲν ἐκείνων φλυαρίας οὐδεμίαν δύναμιν ἔχειν, αὐτὸς δὲ πᾶσι τοῦτο πεποιηκέναι φανερὸν, ὅτι πρόφηται καὶ λέγειν καὶ γράφειν οὐ περὶ τῶν ἰδίων συμβολαίων, ἀλλ' ὑπὲρ τηλικούτων τὸ μέγεθος καὶ τοιούτων πραγμάτων, ὑπὲρ ὧν οὐδεὶς ἂν ἄλλος ἐπιχειρήσει, πλὴν τῶν ἐμοὶ πεπλησιακότων ἢ τῶν τούτους μμειῖσθαι βουλομένων. μέχρι δ

¹ παρὰ A. C. L.

² τέχνην φαίη A. C. L.

³ ἔχειν δύναμιν A. C. L.

ut principatus noster non tyrannico imperio, sed Laedæmoniorum regum illi similis sit, qui suos servare, non opprimere solent, indeque apud cives suos in maximo honore et amore suat. Juniores vero et per ætatem alacriores in suis moneo, ut ea dicant et scribant, quibus maxime civitates aliis mala inferre solitas ad virtutem et justitiam adhortentur, cogitantem, a communi Græcorum salute suam quoque ipsorum prosperam fortunam pendere. (πᾶ.) Veram ut clarior etiam fiat vobis, omnes meas orationes ad virtutem et justitiam tendere, ex tertia etiam, de regis officio ad Nicoclem scripta, pauca quædam recitabo. Singulis separatim præceptis, e quibus ista oratio constat, et quo ab aliis differt, tum ingenio illius prodesset, tum meos ipsius mores ostendere volui. Populi causam agens, ipsam regni administrationem, quantum in me fuit, quam lenissimam officere operam dedi, et libere quidem, sicuti Atheniensem civem deceo. (κᾶ.) Postquam in proœmio principis, ob maiorem, quam quæ hominum privatærum esse solet, animi culturam, reprehendi, Nicoclem moneo, ut, spreto voluptatibus, animum rebus gerendis intendat, quam tempe sit, stultiore prædetioribus imperare. (κζ.) Vereor quidem, ne meos hæc discendi intentantia vobis molestiam afferat, ideoque plura, quam dicenda habeam, omitto, fieri tamen non potest, quia pauca adhuc vobiscum disseram. (κν.) Pungit me iste vester appetitum contemptus, calumniasque, ne dicam, admiratio. Aliter proæra majores vestri temporibus solent. Illi sapientes symmetricis honoribus calumniatores, tantquam maximorum malorum auctores, gravissimis poenis afficiebant. (κς.) quos talis esset ut imitari, et etiam illas tanquam civium auctoritates et legibus.

tores adhibebatis. In casibus sunt majores ii, qui tempore auctus et amplificatione reipublicæ vixerunt. Isti viris præstantibus et rempublicam amplificantibus ob potentiam invidentes, homines improbos audacisque plenos summis rerum profecerunt, quorum opera in maxima mala civitas coniecta est, ita ut status popularis his solveretur, manibusque diritis parum abisset, quin urbs everteretur. (κ.) At sentio, tempus præterlapsum esse neque in longos et accusationis plenos sermones incidisse; his omissis reliquis, si pauca adjecero, finem orandi faciam. (κς.) Equidem nullam rem mihi præsidio et salutis esse volo, præter scriptas a me et modo recitatas orationes, in quibus tempore majore nostris, tum de diis ita jure et auctoritate locutus sum, ut quæquid de me statueritis, e deorum voluntate tanquam optimum mihi eventurum esse confidam. LING. Scripta est hæc oratio ante Christum 355. et Isocratis ætatis 87. AUCR.

ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΔΟΞΕΩΣ] Vid. F. A. Wolff Proleg. ad Demosth. or. adv. Lept. p. 384. sq. ed. nostr.

Ἀγῶνας] Scil. διασκευῶν. LING.

Πρὸς τὰς ἑσθιέμενας] ad ostentationem ingenui in conviviis. IDEM.

Ὡς ἔστι] Np. ἢ ἐκὰς διατριβῆς. AUCR.

Ἐδῶ] I. e. ἀγαλλμα. LING.

Κοροπλάθου] Eos vocabant κοροπλάθου, inquit Harporation, qui e late aut cera aut alia hujusmodi materia puellas aut puellulos fingebant. AUCR.

Τῶν τὰ σφίματα ἠραφῶν] τῶν ἀντιλέων τῶν λογάφων διαλέκτι. COR.

τῶν μικρολογῶν] magnam comparationem veterum magnorum cum novis. LING. Τούτου] hoc, i. e. me; nam, dem imitantem me discipulis, me imitantem. AUCR. μέχρι — ὡς ἢ τῶν ἑσθιέμενων] ad majorem

μὲν οὖν πᾶσι τῆς ἡλικίας ὁμοῖν καὶ διὰ τὴν προαίρεσιν
 ταύτην καὶ διὰ τὴν ἄλλην ἀπραγμοσύνην ἐπεικῶς ἔχειν πρὸς
 ἀπαντας τοὺς ἰδιώτας ἤδη δ' ὑπογύισυ μοι τῆς τοῦ βίου
 τελευτῆς αἴσης, ἀντιδόσεως γενομένης περὶ τριηραρχίας καὶ
 311 περὶ ταύτης ἀγάσας ¹ ἔγνων καὶ τούτων τινὰς ² οὐχ οὕτω 311
 πρὸς με διακεκμημένους ὡς περ ἠλπίζον, ἀλλὰ τοὺς μὲν πολὺ
 διεψευδαμένους τῶν ἐμῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ ῥέποντας ἐπὶ τῷ
 κείθεσθαι τοῖς ἀνεπιτηδείῳ τι λόγουσι, τοὺς δὲ σαφῶς μὲν
 εἰδότας περὶ ἃ τυγχάνω διατρίβων, φθονοῦντας δὲ καὶ ταυ-
 τὸν πεπονθότας τοῖς σοφισταῖς καὶ χαίροντας ἐπὶ τοῖς
 ψευδῇ περὶ ἐμοῦ δοθέντων ἔχουσιν. εἰδήλωσαν δ' οὕτω διακεκ-
 312 μῆνοι τοῦ γὰρ ἀντιδίκου περὶ μὲν οὖν ἡ κρίσις ἦν οὐδὲν
³ λέγοντος δίκαιον, διαβάλλοντος δὲ ⁴ τὴν τῶν λόγων τῶν
 ἐμῶν ⁵ δύναιμι, καὶ καταλαζονουμένου περὶ τὰ τοῦ πλού-
 του καὶ τοῦ πλήθους τῶν μαθητῶν, ἔγνωσαν ἐμὴν εἶναι τὴν
 λειψαργίαν. τὴν μὲν οὖν διαπύνην αὐτοῖς ἠέγγκαμεν, ὡς περ
 προσήκει τοὺς μῆτε λίαν ὑπὸ τῶν τοιούτων ἐκταραττομένους
 μῆτε παντάπασιν ἀσώτως μὴδ' ὀλιγόρως πρὸς χρήματα
 διακειμένους.
 c γ' Ἡσάθημένος δ', ὡς περ εἶπον, πλείους ὄντας ὧν ὁμοῖν
 ταῖς οὐκ ἀρῶς περὶ ἐμοῦ γινώσκοντες, ἐνεθυμώμην ⁶ πῶς
 ἂν δηλώσαιμι καὶ τούτοις καὶ τοῖς ἐπιγινωμένοις καὶ τὸν
 τρόπον ὃν ἔχω καὶ τὸν βίον ὃν ζῶ καὶ τὴν παιδείαν περὶ
 ἣν διατρίβω, καὶ ⁷ μὴ περιίδοιμι περὶ τῶν τοιούτων ἄκριτον
 ἐρωτητὸν ὄντα, μὴδ' ἐπὶ τοῖς βλασφημεῖν εἰθισμένοις ὡς περ
 d οὖν γενομένοι. σκοπούμενος οὖν εὕρισκον οὐδαμῶς ἂν ἄλλως

¹ ἔγνων om. A. C. L.² ἔγνων οὐχ A. C. L.³ ἀντιλέγοντος A. C. L.⁴ τὸν om. A. C. L.⁵ τὸν δύναιμι A. C. L.⁶ μὲν πᾶς A. L.⁷ μῆτε A. L.

κατά παντὸς πρότερον. LANG.

Διὰ τὴν προαίρεσιν ταύτην] Διὰ τὸν βίον ὃν
 κηρύττωμαι (ἦν. COR.

Πρὸς ἅπαντας τοὺς ἰδιώτας] me equum
 esse omnibus, isuriam facere nemini. At
 sensus postulat, ut Wolf. recte observa-
 vit, ἰταυτῆς ἔχειν πρὸς ἐμὲ ἀπαντας τ. ἰδ.,
 valgatam pro hypallage habens. Atque
 ita legere suadet Retberg., qui ἰδιώτας in-
 super mutat in εἰδότες, quod ego factum
 nollem; quam ἰδιώτας, ut ex opposito
 σοφιστὰς apparet, omnes significat h. l.
 qui sophistic non sunt, et non solum εἰδ-
 οτάς, sed etiam διεψευδαμένους, complecti-
 tur. LANG. Ὁ οὖς Ὁμοῖν μετρίως φησὶν

περὶ τοῖς ἰδιώταις, ταυτῆτι, μῆτε διαμαρ-
 τήσας ἄλλω μῆτε μὴ φθονοῦσθαι ὑπ' αὐτῶν.
 COR.

Ἀγάσας] Sub. γενομένου. WOLF. AU-
 GER. At ex additamento συγγαῶν post
 ἀγάσας ego legendum potius duco: ἀγάσας
 συγγενομένου. et insuper iudicio hac de re
 consulto. LANG.

Καὶ τούτων] Scil. ἰδιωτῶν. AVORR.

Ἀίγουσι] Ἦρ. περὶ ἐμοῦ. IDEM.

Καταλαζονουμένου] Καταφουδομένου, κα-
 λῶ μάλιστα τοῦ προσήκουτος πλάττειν καὶ πτόλῳ
 πλείους ἂν ἔχω μαθητὰς εἶναι μοι λέγοντος.
 COR.

Ἐγνωσαν] Ἐγνωσαν οἱ δικασταί. IDEM.

ταῦτό ¹ διαπραξάμενος, πλὴν εἰ γραφεῖη λόγος ὡς περ εἰκῶν τῆς ἐμῆς διανοίας καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐμοὶ βεβιωμένων· διὰ τούτου γὰρ ἤλπιζον καὶ τὰ περὶ ἐμέ ² μάλιστα γενοσθῆσθαι, ³ καὶ τὸν αὐτὸν τοῦτον μνημεῖόν μου καταλειφθῆσθαι πολὺ κάλλιον ⁴ τῶν χαλκῶν ἀναθημάτων.

δ. Εἰ μὲν οὖν ἐπαινεῖν ⁵ ἐμαυτὸν ἐπιχειροῖην, εἴρων ὅτε περιλαβεῖν ἅπαντα περὶ ὧν διελθεῖν προσηύμην, οἷός τε γενησάμενος, οὐτ' ἐπιχαρίτως οὐδ' ἀνεπιφθόνως εἰπεῖν περὶ αὐτῶν ⁶ δυνησάμενος· εἰ δὲ ὑποδείμην ἀγῶνα ⁷ μὲν καὶ κίνδυνόν τινα περὶ ἐμέ γιγνόμενον, συκοφάντην δ' οὐτα τὸν γεγραμμένον καὶ τὸν ⁸ πράγματα μοι παρέχοντα, ⁹ καὶ κείνον μὲν ταῖς διαβολαῖς χρώμενον ταῖς ἐπὶ τῆς ἀντιδόσεως ῥηθείσας, ἐμαυτὸν δ' ἐν ἀπολογίας σχήματι τοὺς λόγους ¹⁰ ποι-
312 ούμενον, οὕτως ἂν ¹¹ ἐκγενέσθαι μοι μάλιστα διαλεχθῆναι 312
περὶ ἁπάντων ὧν τυγχάνω βουλόμενος.

ε. Ταῦτα δὲ διανοηθεῖς ἔγραφον τὸν λόγον τοῦτον, οὐκ ἀκμάζων, ἀλλ' ἔτη γεγονώς δύο καὶ ὀγδοήκοντα. δίσπερ χρῆ σιγγνώμην ἔχειν, ἣν μαλακώτερος ἂν φαίηται τῶν ¹² παρ' ἐμοῦ πρότερον ἐκδομένων. καὶ γὰρ οὐδὲ ῥάδιος ἦν οὐδ' ἀπλοῦς, ἀλλὰ πολλὴν ἔχων πραγματείαν. ἐστὶ γὰρ τῶν γεγραμμένων ἓνα μὲν ἐν δικαστηρίῳ πρέποντα ῥηθῆναι, τὰ δὲ πρὸς μὲν τοὺς τοιοῦτους ἀγῶνας οὐχ ἀρμόττοντα, ¹³ περὶ δὲ φιλοσοφίας πεπαρήσιασμένα καὶ δεδηλωκότα τὴν δύναμιν αὐτῆς· ἐστὶ δὲ τι καὶ τοιοῦτον, ὃ τῶν νεωτέρων τοῖς ἐπὶ τὰ μαθήματα καὶ τὴν παιδείαν ὀρμῶσιν ἀκούσασιν ἂν συνενέγκοι, πολλὰ δὲ καὶ τῶν ὑπ' ἐμοῦ πάλαι γεγραμμένων ἐγκαταμεμιγμένα τοῖς νῦν λεγομένοις οὐκ ἀλόγως οὐδ' ἀκαίρως, ἀλλὰ προσηκόντως τοῖς ὑποκειμένοις. τοσαῦτον οὖν μῆκος λόγου συνιδεῖν, καὶ τοσαύτας ἰδέας καὶ τοσαῦτον ¹⁴ ἀλλήλων ἀφιστάσας συναρμόσαι, ¹⁵ καὶ συναγαγεῖν, καὶ ταῖς

¹ διαπραξάμενος L.

² μάλιστα om. A. C. L.

³ καὶ τὸν - - καταλειφθῆσθαι om. A. C. L.

⁴ ἢ διὰ τῶν A. C. L.

⁵ ἐμαυτὸν ἐπαινεῖν Iycheion A. C. L.

⁶ δυνησάμενος περὶ αὐτῶν A. L.

⁷ μὲν τινα καὶ κίνδυνον περὶ A. C. L.

⁸ τὰ πράγματα A. C. L.

⁹ καὶ κείνον A. C. L.

¹⁰ ποιούμενον τοὺς λόγους A. L.

¹¹ ἐκγενέσθαι A. C. L.

¹² ὑπ' A. C. L.

¹³ καὶ συναγαγεῖν om. A. C. L.

Οὐδ' ἀνεπιφθόνως] Γραφῆται· οὐτ' ἀνεπιφθ.

μην. IDEM.

IDEM.

Ἐκγενέσθαι] Scil. ἰδέσθαι.

Τὸν γεγραμμένον] Τὸν τὸν γραφῶν ἰσχυρι-
γὰτά μοι, τὸν εἰς ἀντίθεσιν με πραγματά.

Τὸς ἰσχυρισμούς] In factis argumentis.

AUGER.

ἐπιφρομένους οἰκειῶσαι ταῖς προειρημέναις, καὶ πάσας
πειῆσαι σφίσιν αὐταῖς ὁμολογουμένας, οὐ πᾶν μικρὸν ἦν
ἔργον. ὅμως δ' οὐκ ἀπέστην, καίπερ τηλικούτος ᾦν, πρὶν
αὐτὸν ἀπετέλεσα μετὰ πολλῆς. μὲν ἀληθείας εἰρημένον,
τὰ δ' ἄλλα τοιοῦτον οἶος ἂν εἶναι δοξῆ τοῖς ἀκροωμένοις.

ς'. Χρὴ δὲ ¹ τοὺς διεξιόντας αὐτὸν πρῶτον μὲν ὡς ὄντος
μικτοῦ τοῦ λόγου καὶ πρὸς ἀπάσας τὰς ὑπόθεσεις ταύτας
γεγραμμένου ποιεῖσθαι τὴν ἀκρόασιν, ἔπειτα προσέχειν τὸν
νοῦν ἐτι μᾶλλον τοῖς λέγεσθαι μέλλουσιν ἢ τοῖς ἤδη προει-
ρημένοις, πρὸς δὲ τούτοις μὴ ζητεῖν εὐθύς ἐπελθόντας ὄλον
αὐτὸν διελθεῖν, ἀλλὰ τοσοῦτον μέρος ὅσον μὴ ² λυπήσει
τοὺς παρόντας. ³ εἰάν γὰρ ἐμμείνητε τούτοις, μᾶλλον δυνή-
σεσθε καταδεῖν εἴ τι τυγχάνομεν λέγοντες ἄξιον ἡμῶν
αὐτῶν.

ζ'. Ἄ μὲν οὖν ἀναγκαῖον ἦν προειπεῖν, ταῦτ' ἐστίν' ἤδη
δ' ἀναγιγνώσκετε τὴν ἀπολογίαν τὴν προσποιουμένην μὲν
περὶ κρίσεως γεγραφῆσαι, βουλομένην δὲ περὶ ἐμοῦ δηλῶσαι
τὴν ἀλήθειαν, καὶ τοὺς μὲν ἀγνοοῦντας εἰδέναι ποιῆσαι, τοὺς
318 δὲ φθονοῦντας ἐτι μᾶλλον ὑπὸ τῆς νόσου ταύτης λυπεῖσθαι.
μείζω γὰρ δίκην οὐκ ἂν δυναίμην λαβεῖν παρ' αὐτῶν.

η'. Πάντων ⁴ ἡγοῦμαι πονηρατάτους εἶναι καὶ μεγίστης
ζημίας ἀξίους, οἵτινες, οἷς αὐτοὶ τυγχάνουσιν ὄντες ἐνοχοί,
ταῦτα τῶν ἄλλων τολμῶσι κατηγορεῖν, ὅπερ Λυσίμαχος
πεποιήκεν. οὗτος γὰρ αὐτὸς συγγεγραμμένα λέγων περὶ
τῶν ἡμῶν συγγραμμάτων πλείω πεποιήται λόγον ἢ περὶ
τῶν ἄλλων ἀπάντων, ὅμοιον ἐργαζόμενος ὡςπερ ἂν εἴ τις
b ἱεροσυλίας ἕτερον διώκων αὐτὸς τὰ τῶν θεῶν ἐν ⁵ τοῖν χεροῖν
ἔχων φανείη. πρὸ πολλοῦ δ' ἂν ἐπρωησάμην οὕτως αὐτὸν
νομάζειν εἶναι με δεινόν, ὡςπερ ἐν ὑμῖν εἴρηκεν· οὐ γὰρ ἂν
πρωτέ μοι πράγματα ⁶ ποιεῖν ἐπεχείρησε. νῦν δὲ λέγει μὲν

¹ καὶ τοὺς A. C. L.

² λυπήσει A. L.

³ ἢ A. C. L.

⁴ ἢ ἡγοῦμαι A. C. L.

⁵ ταῖν A. C. L.

⁶ παρῆχιν A. C. L.

Πρὶν αὐτὸν] Np. τὴν λόγον. LANG.
Παυεῖσθαι τὴν ἀκρόασιν] Vulgo audire,
auscultare; hic significat sibi facere audi-
tionem, facere ut se alii audiant: nam hic
agitur de iis qui legunt orationem coram
aliis. τοῦ λόγου, quod proœdit, regitur a
τὴν ἀκρόασιν. Itaque commentando inter-
pretare: facere ut, se recitantibus, alii au-

diant orationem, tanquam etc. AUGER.
Recte, ut e seqq. elucet. LANG.

Αὐτὸς συγγεγραμμένα λέγων] quum ipse
scripta recitet, quibus id ipsum exprobrari
potest, quo iste mea scripta suspecta
reddere conatur. LANG.

Διώκων] genus agens. IDEM.

Δεινὸν] H. l. eloquentem. IDEM.

ὡς ἐγὼ ταῖς ἤπταις λόγους κρείττους δύναμαι ποιεῖν, τοσοῦτον δὲ μου καταπεφρόνηκεν, ὡς αὐτὸς ψευδόμενος ἐμοῦ ταίληθ' ἔλεγοντος ἐλατίζω ραδίως ἐπικρατήσεν. αὐτὸν δὲ μοι δυσκόλως ἀπαντὰ συμβέβηκεν, ὡς οἱ μὲν ἄλλοι τοῖς λόγοις διαλύονται τὰς διαβολὰς, ἐμοῦ δὲ Λυσίμαχος αὐτοὺς τοὺς λόγους μάλιστα διαβέβηκεν, ἵν' ἦν μὲν ἰκανῶς δόξα λέγειν, ἔνοχος ὢν¹ φανῶ τοῖς ὑπὸ τούτου περὶ τῆς δεινότητος τῆς ἐμῆς προσηρμένους, ἦν δ' ἐνδύστερον τύχῃ διαλεχθεὶς ἂν οὗτος ὑμᾶς προσδοκᾶν πεποιήκει, τὰς πράξεις² ἠγήσθαι μου χεῖρους εἶναι. δέομαι ὦν ὑμῶν μήτε πιστῶν³ πῶ μήτ' ἀπιστεῖν τοῖς εἰρημένους, πρὶν ἂν διὰ τὸ τέλος ἀκούσῃτε καὶ τὰ παρ' ἡμῶν, ἐνδυμομένους ὅτι οὐδὲν ἂν εἴδει δίδοσθαι τοῖς φεύγουσιν ἀπολογίαν, εἴπερ οἷόν τ' ἦν ἐκ τῶν τοῦ δίκοντος λόγων⁴ εἰρηφίσθαι τὰ δίκαια. νῦν δ' εἰ μὲν⁵ εὖ τυγχάνει κατηγορητικῶς ἢ κακῶς, οὐδεὶς ἂν τῶν παρόντων ἀγνοήσῃ· εἰ δ' ἀληθεῖς κέχηται τοῖς λόγοις, οὐκέτι τοῦτο τοῖς κρίνουσι γινῶναι ραδίον ἐξ ἂν ὁ πρότερος εἴρηκεν, ἀλλ' ἀγκαπητὸν ἦν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν λόγων ἐκλαβεῖν δυναθῆσαι τὸ δίκαιον.

θ'. Οὐ θαυμάζω δὲ τῶν πλείω χρόνον διατριβόντων ἐπὶ 314 ταῖς τῶν ἑξαπατώντων κατηγορίας ἢ ταῖς ὑπὲρ αὐτῶν ἀπολογίαις, οὐδὲ τῶν λεγόντων ὡς ἔστι μέγιστον κακὸν διαβολή· τί γὰρ ἂν γένοιτο ταύτης κακουργότερον, ἢ ποιῆι 314 τοὺς μὲν ψευδομένους εὐδοκιμεῖν, τοὺς δὲ μηδὲν⁶ ἠμαρτηκότας δοκεῖν ἀδικεῖν, τοὺς δὲ δικάζοντας ἐπιπρκεῖν, ὅλας δὲ τὴν μὲν ἀλθραῖαν⁷ ἀφανίζειν, ψευδῆ δὲ δόξαν παραστήσασα τοῖς ἀκούουσιν ὃν ἂν τύχη τῶν πολιτῶν ἀδικῶς ἀπάλλουσιν; ἃ φυλακτέον ἐστίν, ὅπως μηδὲν ὑμῖν συμβήσεται τοιοῦτον, μηδ' ἂ τοῖς ἄλλοις ἂν⁸ ἐπιτιμῆσάτε, τούτοις αὐτοὶ⁹ φανήσεσθε περιπίπτουτες. εἶμαι δ' ὑμᾶς

¹ φαίνομαι A. C. L.² ἠγήσασθαι A. C. L.³ ἀπίστε A. C. L.⁴ ἠρηφίσθαι A. C. L.⁶ ἐπιπρκεῖν καὶ κακῶς A. L.⁵ ἰκανότηας A. C. L.⁷ ἀφανίζει A. C. L.⁸ ἐπιτιμῆσάτε A. L.⁹ φανήσεσθε A. φανήσεσθε C. L.

Τοῦτο ἦν τῶς λόγους κρείττους] I. e. λέ-
γοσα κατὰ καὶ δίκαια καὶ ἀδικα, IDEM.

LANG.

Ἐπι οὐδὲν ἂν ἴδῃ] superlativum fuisse.

Ἄ φυλακτέον] Vel ad 3 subaudi δὲ,
vel eo sensu accipe, quod Latini dicunt:

IDEM. Ἰσως ἐπι οὐδ' ἂν ἴδῃ. CON.

quod praeterendum est ne —. AVONG. I. e.

Ἄλλ' ἀγκαπητῶ] sed boni considerandum.

ἢ ἂ. LANG.

b οὐκ ἄγνοεῖν ὅτι τῇ πόλει πολλάκις οὕτως ἤδη μετεμέλησε
 τῶν κρίσεων τῶν μετ' ὀργῆς καὶ μὴ μετ' ἐλέγχου γινω-
 μένων, ὥστ' οὐ πολὺν χρόνον διαλιπούσα παρὰ μὲν τῶν
 ἐξαπατησάντων δίκην λαβεῖν ἐπεθύμησε, ταῖς δὲ δια-
 βληθέντας ἠδύως ἀν εἶδεν ἀμεινον ἢ πρότερον πράττοντας.
 i. Ὡν χρὴ μεμνημένους μὴ προπετῶς πιστεῖν τοῖς
 τῶν κατηγορῶν λόγοις, μηδὲ μετὰ Θουρύβου καὶ χυλαπτό-
 τητος ἀκροῖσθαι τῶν ἀπολογουμένων, καὶ γὰρ αἰσχρὸν
 c ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων πραγμάτων ἐλεηροεστατοῦς ὁμολο-
 γεῖσθαι καὶ προκατόους ἀπάντων εἶναι τῶν Ἑλλήνων, ἐπὶ
 δὲ τοῖς ἀγῶσι τοῖς ἐνθάδε γιγνομένοις πάναντία τῇ δόξῃ
 ταύτῃ φαίνεσθαι πράττοντας· καὶ παρ' ἑτέροις μὲν, ἐπειδὴν
 περὶ ψυχῆς ἀνθρώπου διαμάχῃσι, μέρος ¹ τι τῶν ψήφων ὑπο-
 βάλλεσθαι τοῖς φεύγουσι, παρ' ὑμῖν δὲ μηδὲ τῶν ἴσων τυχε-
 ράνειν τοὺς κινδυνεύοντας τοῖς συκοφαντοῦσιν, ἀλλ' ὁμνῆσαι
 d μὲν καθ' ἕκαστον ² τὸν ἐνιαυτὸν ἢ μὴν ὁμοίως ³ ἀκροῖσασθαι
 τῶν κατηγορούντων καὶ τῶν ἀπολογουμένων, τοσαῦτον δὲ
 τὸ μεταξὺ ποιεῖν, ὥστε τῶν μὲν αἰτιωμένων ὅ τι ἀν λέγῶσιν
 ἀποδέχεσθαι, τῶν δὲ τούτους ἐξελέγχειν περὶ φωνῶν ἐπίσταν
 μηδὲ τὴν φωνὴν ἀκούοντας ἀνέχεσθαι, καὶ νομίζειν μὲν ἀσι-
 κήτους εἶναι ταύτας τῶν πόλεων ἐν αἷς ἀκριτοὶ τιμῆς ἀποβλ-
 λυνταὶ τῶν πολιτῶν, ἀγνοεῖν δ' ὅτι τοῦτο ποιοῦσιν οἱ μὴ
 e κοινὴν τὴν εὐνοίαν τοῖς ἀγωνιζομένοις παρέχοντες· ὃ δὲ
 πάντων δεινότατον, ὅταν τις αὐτὸς μὲν κινδυνεύω ⁴ κατὰ 315

¹ nom. A. C. L.² [τὸν] C.³ ἀκροῖσθαι A. C. L.⁴ ἀξίω κατηγορεῖν A. C. L.

Ἦτο μετὰ τὴν κρίσιν] Socratis
 injustam damnationem alludere nostrum
 quid non videat? ad quam h. l. non tantum
 alludere, sed quibus ulciscendae causa
 magna ex parte hanc causam finxissae vi-
 detur, ita ut hanc causam Isocratis
 apologiam Socratis cum viudicta conjun-
 ctam jure vocare possis. Vid. Proom. §:
 s. IDEM.

Ἐπιβλήσασθαι] ἐπιβλεπεῖν, i. e. numerum
 calculorum absoventium assignere. Auger.
 contra de contrariis vocat concordantiam.
 IDEM. Τῶν λαμπρῶν, ἢ τῶν ἀριστοκρατῶν,
 φέρον τὴν ἐπιβλήσασθαι, ἢ τὴν
 φέροντες, λέδρα ὑποβαλλομένην ἰτίρην
 τοῦτο τὴν φέρον. COB.
 Τὸ μεταξὺ ποιεῖν] intervallam seu me-
 dium facere, ita intelligendum est: In-

ter duo numerum contrariis, quorum alterum
 est, tum accusatores tum reos eadem at-
 tentione et animo audire, alterum, id non
 facere, tanquam medium (τὸ μεταξὺ) in-
 terjacet, accusatores approbare, reos ne-
 loqui quidem sibi. Hinc τὸ μεταξὺ
 h. l. vertere possis contrarium (τοῦναν-
 τίον), praesertim quam additum sit τοσαῦ-
 τω, sed stricte si sumpseris, nostra ex-
 phrasia retinenda erit. Wolf. explicuit
 hanc phrasin: τοσαῦτο ἀπέχεσθαι τοῦ τοῦτο
 ποιεῖν. Auger.: 'tantum vero ab aequa-
 bilitate illa recedere.' sed neuter accurate
 illam intellexit. LANG.

Ἀκούοντας ἀνέχεσθαι] Ἀπὸ τοῦ ἀκούειν
 ἀνέχεσθαι. WOLF.

Νομίζω] Refer ad αἰσχρὸν quod pro-
 cessit. AUGER.

γορή τῶν διαβαλλόντων, ἑτέρω δὲ δικάζων μὴ τὴν αὐτὴν ἔχη γνώμην περὶ αὐτῶν. καίτοι χρητοὺς νοῦν ἔχοντας τοιούτους εἶναι κριτὰς τοῖς ἄλλοις, οἷόνπερ ἂν αὐτοὶ ¹ τυγχάνουσιν ἀξιώσασθαι, λογιζομένους ὅτι διὰ τοὺς συκοφαντεῖν τολμῶντας ἀδελφον ὅστις εἰς κίνδυνον καταστάς ἀναγκασθήσεται λέγειν ἅπερ ἐγὼ νῦν πρὸς κοὺς μέλλοντας περὶ ² ἑμαυτοῦ τὴν ψῆφον διοίσειν. 315

ια'. Οὐ γὰρ δὴ τῶ γε κοσμίως ζῆν ἀξίον πιστεύειν εἰς ἀδεῶς ἐξέσται τὴν πόλιν οἰκεῖν· οἱ γὰρ προφηρημένοι τῶν μὲν ἰδίων ἀμελεῖν, τοῖς δ' ἄλλοτρίοις ἐπιβουλεύειν, οὐ τῶν μὲν σωφρόνως πολιτευομένων ἀπέχονται, τοὺς δὲ κακὰν τι δρῶντας εἰς ὑμᾶς ³ εἰσάγουσιν, ἀλλ' ἐν τοῖς μηδὲν ἀδικοῦσιν ἐπιδεδειξάμενοι τὰς αὐτῶν δυνάμεις παρὰ τῶν φανερώς ἐξημαρτηκότων πλεῖον λαμβάνουσιν ἀργύριον.

ιβ'. Ἄπερ Λυσίμαχος διανοηθεὶς εἰς ⁴ τουτοὶ τὸν κίνδυνόν με κατέστησεν, ἠγούμενος τὸν ἀγῶνα τὸν πρὸς ἐμὲ παρ' ἑτέρων αὐτῶ χρηματισμὸν ⁵ ποιήσειν, καὶ προσδοκῶν, εἰάν ἐμοῦ περιγένηται τοῖς λόγοις, ὃν φησι διδάσκαλον εἶναι τῶν ἄλλων, ἀνυπόστατον τὴν αὐτοῦ δυνάμιν ἅπασιν εἶναι δόξειν. ἐλπίζει δὲ ραδίως ⁶ τοῦτο ποιήσειν· ὅρα γὰρ ὑμᾶς μὲν ^c λίαν ταχέως ἀποδοσχομένους τὰς αἰτίας καὶ τὰς διαβολὰς, ἐμὲ δ' ὑπὲρ αὐτῶν οὐ δυναθόμενον ἀξίως τῆς δόξης ἀπολογήσασθαι καὶ διὰ τὸ γῆρας καὶ διὰ τὴν ἀπειρίαν τῶν τοιούτων ἀγῶνων. οὕτω γὰρ βεβίωκα τὸν παρελθόντα χρόνον, ὥστε μηδένα μοι πώποτε ⁷ μήτ' ἐν ὀλιγαρχίᾳ ⁷ μήτ' ἐν δημοκρατίᾳ μήτ' ὕβριν μήτ' ἀδικίαν ἐγκαλέσαι, μηδ' εἶναι βμῆτε διαιτητὴν μήτε δικαστὴν ὅστις περὶ τῶν ἐμοὶ πεπραγμένων φανήσεται κριτῆς γεγενημένος· ἠπιστάμην γὰρ αὐτὸς μὲν εἰς τοὺς ἄλλους μηδὲν ἐξαμαρτάνειν, ἀδικούμενος δὲ μὴ μετὰ δικαστηρίου ποιεῖσθαι τὰς τιμωρίας, ἀλλ' ἐν τοῖς φίλοις τοῖς ἐκείνων διαλύεσθαι περὶ τῶν ἀμφισβητούμενων. ὃν

¹ τυχάν A. C. L.² αὐτοῦ A. C. L.³ ἀγῶνι A. C. L.⁴ τουτῶ A. C. L.⁵ ποιήσειν om. A. C. L.⁶ τοῦτο μάλας A. C. L.⁷ μήτ' A. L.⁷ μήτε δικαστὴν μήτε διαιτητὴν A. C. L.

Περὶ αὐτῶν] Soil. τῶν διαβαλλόντων. jubet Anger., non opus est. IDEM.
 ΛΑΠΟ. Διαιτητὴν] Διαιτητὴς arbiter est; qui, antequam res in judicio deduceretur, hinc ceusam sibi lucrum existimans. Hinc lites componere studebat ex equo et ratione, quod subaudiri vel addere bono. Vid. Harpoerat. in h. v. IDEM.

οὐδὲν μοι πλεῖον γέγονεν, ἀλλ' ¹ ἀνεγκλητὴ μέχρι ταύτης
 τῆς ἡλικίας βεβιωκώς εἰς τὸν αὐτοῦ καθέστηκενα κίνδυνον, 316
 e εἰς ὄνπερ ἂν εἰ πάντας ἐτύγχανον ἠδικηκώς. οὐ μὴν ² πασι-
 τώπασιν αἰθυμῶ διὰ τὸ μέγεθος τοῦ τιμήματος, ἀλλ', ἐὼν
 περ ἐβελήθητε μοτ' εἰνοίας ἀκροάσασθαι, πολλὰς ἐλπίδας
 316 ἔχω τούς μὲν διαψευστάνους ³ τῶν ἐμῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ
⁴ ἀπεπισμένους ὑπὸ τῶν βουλομένων βλασφημεῖν ταχέως
 μετασπειρωθήσονται ⁵ περὶ αὐτῶν, τοὺς δὲ τοιοῦτον εἶναί με
 κομίζοντας οἷός περ εἰμί, βεβαιώτερον ἔτι ταύτην ἔξοιμ τὴν
 δειψοῖαν. ἵνα δὲ μὴ λίαν ἐνοχλῶ πολλὰ πρὸ τοῦ πράγμα-
 τος λέγωμι, ἀφέρμενος τούτων, περὶ ὧν αἴσετε τὴν ψήφον ἤδη
 πειράσσομαι διδάσκειν ὑμᾶς. καὶ μαι ἀνάγνωθι ⁶ τὴν γραφήν.

b

ΓΡΑΦΗ.

ιγ'. Ἐκ μὲν τοίνυν τῆς γραφῆς πειράται με διαβάλλειν
 ἃ κατήγορος ὡς διαφθείρω τοὺς νεωτέρους λέγειν διδάσκειν
 καὶ παρὰ τὸ δίκαιον ἐν τοῖς ἀγῶσι πλεονεκτεῖν, ἐκ δὲ τῶν
 ἄλλων λόγων ποιῶ με τηλικαῦτον, ὅσας οὐδεὶς πώποτε γέ-
 γοκεν οὔτε τῶν περὶ τὰ δικαστήρια καλινδουμένων οὔτε τῶν
 περὶ τὴν φιλοσοφίαν διατρυφῶντων· οὐ γὰρ μόνον ⁷ ἰδιώτας
 c φησὶ ⁸ μοι γενεῆσθαι μαθηταίς, ἀλλὰ καὶ ῥήτορας καὶ
 στρατηγούς καὶ βασιλεῖας καὶ τυράννους, καὶ χρήματα παρ'
 αὐτῶν καμπληθῆ ταῦ μὲν εἰληφέναι τὰ δ' ἔτι καὶ νῦν λαμβ-
 βάνειν. τούτου δὲ τὸν τρόπον πεποιήται τὴν κατηγορίαν,
 ἠγαθόμενος ἐκ μὲν ὧν καταλαζονεύεται περὶ ἐμοῦ καὶ τοῦ
 πλάτου καὶ τοῦ πλάττους τῶν μαθητῶν φθάνον ἅπασιν τοῖς
 ἀκούουσιν ἐμποιῆσαι, ἐκ δὲ τῆς περὶ τὰ δικαστήρια πρα-

¹ ἀρχαλῆτος A. C. L.² παντάπασιν γὰρ A. C. L.³ περὶ τῶν A. C. L.⁴ ἴσχυρας ἐπὶ τὸ πείθεσθαι τοῖς ἀπειρημένοις τι λέγουσι περὶ ἡμῶν, ταχέως A. C. L.⁵ περὶ αὐτῶν οὐκ. A. C. L.⁶ τὴν γραφὴν ἀνάγνωθι A. C. L.⁷ ἰδιώτας μόνον A. C. L.⁸ μοι γενεῆσθαι A. C. L.

Ἔν οὐδὲν μοι πλεῖον γέγονεν] I. e. ἀλλ'
 οὐδὲν τούτων ἀφείλετό με. Male ego ad ἄν
 Augor. subaudit ἴνα. IDEM. Ἐξ ἄν (ἐκ
 τῶν σωφρονῶν μοι βεβιωμένων ἡλιότα) οὐδὲν
 κέρδος μοι προσεγγίτε. COR.

Εἰς ὅστις ἄν] Sub. καθιστάμεμι. AU-
 OER.

Διὰ τὸ μέγεθος τοῦ τιμήματος.] Τὴν δαπάνην
 τῆς τριραρχίας, ὥστε ἠδύνατο εἶναι τάλαντον
 ἐμοῦ τι κατ' ἴτος ἐν ἀσωνί τῷ τῆς τριραρχ-
 χίας χρόνῳ, ὡς ἔστιν ἐκείνου ἐκ τῶν Ἀσίων
 Ἀπολ. Δαρεσκ. α'. COR.

Ἐκ δὲ τῶν ἄλλων λόγων] ex aliis verbis,

i. e. ex verbis orationis quæ non conti-
 nentur in libello accusatoris. AUGER. ex
 aliis verbis, seu secundum alios accusatoris
 sermones. Vid. §. π'. LANG. Ἡ γραφὴ γὰρ
 δόλιος ἡμῶν ἰδίου τὸ περὶ οὐ ἢ δειν, οὐ
 τὰς ἀποδείξεις περιεῖχεν ἴσχυρα διὰ μακρῶν
 ὁ δικαστικὸς λόγος. COR.

Καλινδουμένων] voluntantium, i. e. tan-
 tum non in judiciis habitantium; non
 tamen sine notione iudiciorum. LANG.

Τοῖς ἀκούουσιν] Ad coronam audientium,
 et p. 610. v. 1. ὑμᾶς ad iudices, spectat.
 IDEM.

γματείαις εἰς ὀργὴν καὶ μῖσος ὑμᾶς καταστήσειν· ἄπειρ' ὅταν δ παῖδασιν οἱ κρίνοντες, ¹ χαλεπώτατοι τοῖς ἀγωνιζομένοις εἰσίν.

ιδ'. Ὡς οὖν τὰ μὲν μείζω τοῦ προσήκοντος εἴρηκε, τὰ δ' ὅλως ψεύδεται, ῥαδίως οἶμαι φανερόν ² [ὑμῖν] ποιήσειν. ἀξίω δ' ὑμᾶς τοῖς μὲν λόγοις, ³ οἷς πρότερον ἀκηκόατε περὶ ἐμοῦ, τῶν βλασφημεῖν καὶ διαβάλλειν βουλομένων μὴ προσέχειν 317 τὸν νοῦν, μηδὲ πιστεύειν τοῖς μήτε μετ' ἐλέγχου μήτε μετὰ ἐκρίσεως εἰρημένοις, ⁴ μηδὲ ταῖς δόξαις χρῆσθαι ταῖς ἀδίκως ὑπ' ἐκείνων ὑμῖν ⁵ ἐγγεγενημέναις, ἀλλ' ὁποῖός τις ἂν ἐκ τῆς κατηγορίας τῆς νῦν καὶ τῆς ἀπολογίας φαίνομαι, τοιοῦτον εἶναί με νομίζειν· οὕτω γὰρ γινώσκοντες αὐτοὶ τε δόξετε καλῶς κρίνειν καὶ νομίμως, ἐγὼ τε τεύξομαι πάντων τῶν 318 δικαίων.

ιε'. Ὅτι μὲν οὖν οὐδεὶς οὐδ' ὑπὸ τῆς δεινότητος τῆς ἐμῆς οὐδ' ὑπὸ τῶν συγγραμμάτων βέβηλαπται τῶν πολιτῶν, ζῶν ἐνεστῶτα κίνδυνον ⁶ ἠγοῦμαι μέγιστον εἶναι τεκμήριον. εἰ γὰρ τις ἦν ἠδίκημένος, εἰ καὶ τὸν ἄλλον χρόνον ἡσυχίαν εἶχεν, οὐκ ἂν ἠμέλησε ⁷ τοῦ καιροῦ τοῦ παρόντος, ἀλλ' ἦλθεν ἂν ἦτοι κατηγορήσων ἢ ⁸ καταμαρτυρήσων. ὅπου γὰρ β ⁹ οὐ μὴδ' ἀκηκόως μηδὲν πώποτε φλαῦρον εἰς ἀγῶνά με ¹⁰ τηλικουτοῖ κατέστησεν, ἦπου σφόδρ' ἂν οἱ κακῶς πεπονθότες ἐπειρῶντ' ἂν δίκην παρ' ἐμοῦ λαμβάνειν. οὐ γὰρ ¹¹ δὴ τοῦτο γ' ἐστὶν οὐτ' εἰκὸς οὔτε δυνατόν, ἐμὲ μὲν περὶ πολλοὺς ἠμαρτηκέναι, τοὺς δὲ ταῖς συμφοραῖς δι' ἐμὲ περιπεπωκότας ἡσυχίαν ἔχειν καὶ μὴ τολμᾶν ἐγκαλεῖν, ἀλλὰ πραιοτέρους ἐν τοῖς ἐμοῖς εἶναι κινδύνοις τῶν μηδὲν ἠδίκημένων, ἐξὸν αὐτοῖς δηλώσασιν ἂν πεπόνθασιν τὴν μεγίστην ^c παρ' ἐμοῦ λαβεῖν τιμωρίαν. ἀλλὰ γὰρ οὔτε πρότερον οὔτε νῦν οὐδεὶς μοι φανήσεται τοιοῦτον οὐδὲν ἐγκαλέσας. ὥστ', εἰ συγχωρήσασιμι τῷ κατηγορῶ καὶ προσομολογήσασιμι

¹ χαλεπώτεροι A. C. L.

² uncus om. A. C. L.

³ οὐς A. C. L.

⁴ μήτε A. C. L.

⁵ γεγενημέναις A. C. L.

⁶ ἠγοῦμαι μοι A. C. L.

⁷ τοῦ παρόντος καιροῦ A. C. L.

⁸ καταμαρτυρήσων A. C. L.

⁹ μὴδ' om. A. C. L.

¹⁰ τηλικούτων A. C. L.

¹¹ ὅπου τοῦτο ἐστὶν A. C. L.

Μήτε μετ' ἐλέγχου μήτε μετὰ κρ.] Ἀμεινον· μὴ μετ' ἐλέγχου μηδὲ μετὰ κρ. Cor.

Socrati. §. 22.

ἦπου σφόδρ' ἂν οἱ.] Ἰσως ἦπου σφόδρα γ' εἰ. Cor.

Εἰ γὰρ τις ἦν κ. τ. λ.] Cf. Plat. Apol. Δηλώσασιν] Id est, ἰὰν δηλώσασιν. LIAHC.

πάντων ἀνθρώπων εἶναι δεινότατος, καὶ συγγραφεὺς τῶν λόγων τῶν λυπούντων ὑμᾶς τοιοῦτος οἷος οὐδεὶς ἄλλος γέγονε, πολὺ ἂν ¹δικαιότερον ἐπιεικῆς εἶναι δοκοίη ἢ ζημιωθεῖν· τοῦ μὲν γὰρ γενέσθαι προέχοντα τῶν ἄλλων ^d ²ἢ περὶ τοὺς λόγους ἢ περὶ τὰς πράξεις εἰκότως ἂν τις τὴν τύχην αἰτιάσασαιτο, τοῦ δὲ καλῶς καὶ μετρίως κεχορησθῆναι τῇ φύσει δικαίως ἂν ³ἅπαντες τὸν τρόπον τὸν ἐμὸν ἐπαινέσειαν.

15. Οὐ μὴν οὐδ' εἰ ταῦτ' ⁴ἔχων περὶ ἑμαυτοῦ λέγειν, οὐδ' οὕτω φανήσομαι περὶ τοὺς λόγους τοὺς τοιοῦτους γεγενημένους. γνῶσθε δ' ἐκ τῶν ἐπιτηδευμάτων τῶν ἐμῶν, ἐξ ὧν περὶ οἷόν τ' ἐστὶν εἰδέναι τὴν ἀλήθειαν πολὺ ³¹⁸ μᾶλλον ἢ παρὰ τῶν ⁵διαβαλλόντων. οἶμαι γὰρ οὐδένα ^e τοῦτ' ἀγνοεῖν, ὅτι πάντες ἄνθρωποι περὶ τὸν τόπον τοῦτον εἰδάσσι διατρίβειν, ὅθεν ἂν προέλωνται τὸν βίον πορίζεσθαι. τοὺς μὲν τοίνυν ἀπὸ τῶν συμβολαίων τῶν ὑμετέρων ζῶντας καὶ τῆς περὶ ταῦτα πραγματείας ⁶ἴδοιτ' ἂν μόνον ³¹⁸ οὐκ ἐν τοῖς δικαστηρίοις οἰκούντας, ἐμὲ δ' οὐδεὶς πώποθ' ἐώρακεν αὐτ' ἐν τοῖς συνεδρίοις οὔτε περὶ τὰς ⁷ἀνακρίσεις οὔτ' ἐπὶ τοῖς δικαστηρίοις οὔτε πρὸς τοῖς δαιτηταῖς, ἀλλ' οὕτως ἀπέχομαι τούτων ἀπάντων ὡς οὐδεὶς ἄλλος τῶν πολιτῶν. ἔπειτ' ἐκείνους μὲν ἂν εὔροιτε παρ' ὑμῖν μόνοις χρηματίζεσθαι δυναμένους, εἰ δ' ἄλλοσέ ⁸ποι πλείσειαν, ἐνδεεῖς ⁹ἂν ὄντας τῶν καθ' ἡμέραν, ἐμοὶ δὲ τὰς εὐπορίας, περὶ ὧν ¹⁰οὕτως μειζρόνως ¹¹εἴρηκεν ἕξωθεν ἀπάσας γεγενημένας· ^b ἐτι δὲ ¹²τοῖς μὲν πλησιάζοντας ἢ τοὺς ἐν κακοῖς αὐτοὺς ὄντας ἢ τοὺς ἑτέροις πράγματα παρέχειν βουλομένους, ἐμοὶ δὲ τοὺς πλείστην σχολὴν τῶν Ἑλλήνων ¹³ἄγοντας. ἠκούσατε δὲ καὶ τοῦ κατηγοροῦ λέγοντος ὅτι παρὰ Νικοκλέους τοῦ ¹⁴Σαλαμινίων βασιλέως πολλὰς ἔλαβον καὶ μεγάλας δωρεάς. ¹⁵καίτοι τίνι πιστὸν ὑμῶν

¹ μᾶλλον δικαιότερον A. C. L.

² ἢ om. A. C. L.

³ πάντες A. C. L.

⁴ ἔχω A. C. L.

⁵ ἰδιαβαλλόντων A. L.

⁶ ἴδοι τις ἂν A. C. L.

⁷ κρίσεις A. C. L.

⁸ που ἐπιπλείσειαν A. L.

⁹ ἂν om. A. C. L.

¹⁰ οὕτως A. L.

¹¹ εἴρηκεν μειζρόνως A. C. L.

¹² τούτοις A. C. L.

¹³ ἄγοντας τῶν Ἑλλήνων A. C. L.

¹⁴ τῶν Σαλ. A. C. L.

¹⁵ καὶ τούτω A. C. L.

Ὁ μὲν οὐδ' εἰ κ. τ. λ.] *scilicet etiam vel talia de me pradicare posset, scilicet. Imo videtur nosse, quod praeferat, tamen ne sic quidem etc.* LANG.

λόγους τοὺς τοιοῦτους] I. e. λυπούντας ὑμᾶς. IDEM.

Παρ' ὑμῶν] I. e. Athenis, ubi ritae et discipulationes vigent. IDEM.

ἐστὶν ὡς Νικομάχῃς εἰσὶν μοι ταύτας, ἵνα δίκας μακροτέρως
λέγωι, ὅς καὶ τοῖς ἄλλοις περὶ τῶν ἀμφισβητούμενων ὡς περ
δεσπότης εἰδικάζεν; ὡς ἔξ ὧν αὐτὸς ¹ αὐτὸς εἴρηκε,
² ῥηθῆναι καταμαθεῖν ὅτι πρόξεν τῶν ³πραγματεῶν εἰσὶ
τῶν περὶ τὰ συμβόλαια γυγνομένων. ἀλλὰ μὴν ⁴καί κεινο
πᾶσι φανερόν ⁵ἐστὶν ὅτι. παμπληθεῖς εἰσὶν αἱ παρασκευ-
άζοντες τοὺς λόγους ταῖς ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἐγγωνιζομέ-
νοις. τούτων μὲν τοίνυν τοσούτων ὄντων οὐδεὶς πώποτε φησὶ
σεται μαθητῶν ἤξιωμένος, ἐγὼ δὲ πλείους εἰληφώς, ὡς φησὶν
ὁ κατήγορος, ἢ σύμπαντες οἱ περὶ τὴν φιλοσοφίαν διατρέ-
χοντες. καίτοι πῶς εἰκὸς τοῖς ⁶τοσούτοις ταῖς ἐπιτηδείασι
ἀλλήλων ἀφροσύνας ⁷[καὶ διαφερόντας] περὶ τοῖς αὐταῖς
πραγματεῖς ἠγεῖσθαι διατρέχον;

ἔξ. Ἐχων δὲ πολλὰς εἰπεῖν διαφορὰς περὶ τοῦ βίου τοῦ
319 ⁸τ' ἐμοῦ καὶ τῶν πρὸ ⁹τὰς δίκας, ἀκείνως ὑμᾶς ἠγοῦμαι
τάχιστ' ἂν ¹⁰ἀφείσθαι τῆς δόξης ταύτης, εἴ τις ὑμῖν ἐπι-
δείξειε μὴ τούτων τῶν πραγματικῶν μαθητῶν μου ¹¹γυγνομέ-
τους ὧν ὁ κατήγορος εἴρηκε, μηδὲ περὶ τοὺς λόγους ὄντα με
δαιμόν τοὺς πρὸς τῶν ἰδίων συμβολαίων. οἶμαι γὰρ ὑμᾶς,
ἐξελεγχομένης τῆς αἰτίας ἧς εἶχον πρότερον, ζητεῖν ἑτέραν
μεταλαβεῖν διάνοιαν, καὶ ποθεῖν ἀκαῖσαι περὶ παῖους ἀλ-
λους λόγους γεγεννημένος τηλικαύτην δόξαν ἔλαβον. εἰ μὲν 319
οἷν μοι συναίσει κατεπιόντι τὴν ἀλήθειαν, οὐκ οἶδα χαλε-
πὸν γὰρ ¹²στοχαρίζεσθαι τῆς ὑμετέρας διανοίας· οὐ μὲν ἀλλὰ
¹³παρησιάζομαι γε πρὸς ὑμᾶς. καὶ γὰρ ἂν εἰσχωρδαίην
τοὺς πλησιάζοντάς, εἰ πολλὰς εἴρηκώς ὅτι δεξάμεν ¹⁴ἂν
ἀπαντας εἰδέναι τοὺς πολιτάς καὶ τὸν βίον ὃν ζῶ καὶ τοὺς
λόγους οὗς λέγω, νῦν μὴ ¹⁵ἀηλοῖην ὑμῖν αὐτοὺς, ἀλλ' ἀπο-

¹ αὐτὸς om. A. C. L. ² ὡς το ῥηθῆναι A. L. τοῦτο ῥηθῆναι C. ³ πραγματεῶν A. C. L.

⁴ κεινὸν γὰρ A. C. L. ⁵ ἐστὶν om. A. C. L. ⁶ αὐτὸς A. C. L.

⁷ uncus om. A. C. L. ⁸ τ' om. A. C. L.

⁹ τὰ διαστήματα διατριβῶν, ἰσῆως A. C. L. ¹⁰ ἀφείσθαι C.

¹¹ γυγνομένων A. C. L.

¹² στοχαρίζεσθαι C.

¹³ παρησιάζομαι γε πρὸς ὑμᾶς οἶμαι διὸ A. C. L.

¹⁴ ἂν om. A. L.

¹⁵ ἀηλοῖν αὐτοῖς A. C. L.

Πλάτων] Cf. §. 17. IDEM.

Ἀφείσθαι] I. e. ἀφαιρῆσθαι, vos dimi-
ssam ἢ ad ista revocatis. WOLF.

Μαθητῶν μου] Malim cum Battio μα-
θητῶν μου. AUGER.

Δεξάμεν] Auger. aut mutandum censet

in εὐχαίμεν (cum Wolfio), vel subas-
diendum ἢ πολλῶν. LANG. Προαιεῖται, ἢ
προκαίεται. ἢ καὶ ταύτης γὰρ τῆς σημασίας
κέρωνται τῇ λέξει εἰ μόνον. COX.

ἀηλοῖν] Scil. τοῖς λόγους.

κρωπτόμενος φανείη. ὡς οὖν ἀκουσόμενοι τὴν ἀληθειαν,
b οὕτω προσέχετε τὸν νοῦν.

ἰθ'. Πρῶτον μὲν οὖν ἐκεῖνο δεῖ μαθεῖν ὑμᾶς, ὅτι τρόποι
τῶν λόγων εἰσὶν οὐκ ἐλάττους ἢ τῶν μετὰ μέτρου ποιη-
μάτων. οἱ μὲν γὰρ τὰ γένη¹ τὰ τῶν ἡμιθέων ἀναζητοῦντες
τὸν βίαν τὸν αὐτῶν κατέτριψαν, οἱ δὲ περὶ τοὺς ποιητὰς
ἐφιλοσόφησαν, ἕτεροι δὲ τὰς πράξεις τὰς ἐν τοῖς πολέμοις
συναγαγαῖν² ἐβουλήθησαν, ἄλλοι δὲ τινες περὶ τὰς ἐρωτή-
σεις καὶ τὰς ἀποκρίσεις γηγόνασιν, οὓς ἀντιλογικούς κα-
c λούσιν. εἴη δ' ἂν οὐ μικρὸν ἔργον, εἰ πάσας³ τις τὰς ἰδέας
⁴ τὰς τῶν λόγων ἐξαρθεῖν⁵ ἐπιχειρήσειεν ἢς δ' οὖν ἐμοὶ
προσέροι, ταύτης μνησθεῖς ἐάσω τὰς ἄλλας. εἰσὶ γὰρ τινες,
οἱ τῶν μὲν προειρημένων οὐκ ἀπειρώς ἔχουσι, γραφεῖν δὲ
προήρηται λόγους οὐ περὶ τῶν ἰδίων συμβολαίων, ἀλλ'
Ἑλληνικούς καὶ Πολιτικούς καὶ Πανηγυρικούς, οὓς ἀπαν-
τες ἂν⁶ φήσαιεν ὁμοιότερους εἶναι τοῖς μετὰ μουσαῆς καὶ
d ῥυθμῶν πεποιθημένοις ἢ τοῖς ἐν δικαστηρίῳ λεγομένοις. καὶ
γὰρ τῇ λέξει ποιητικωτέρα καὶ ποιικιλωτέρα τὰς πράξεις
δηλοῦσι, καὶ ταῖς ἐνδιμήμασιν ὀγκυδεστέροις καὶ καινοτέ-
ροις χρῆσθαι ζητοῦσιν, ἔτι δὲ⁷ ταῖς ἄλλαις ἰδέαις ἐπιφα- 320
ναστέροις καὶ πλείοσω ὅλον τὸν λόγον διοικοῦσιν. ὣν ἀπαν-
τες μὲν ἀκούοντες χαίρουσιν αὐτὸν ἤττον ἢ τῶν ἐν τοῖς μέ-
τροις πεπονημένων, πολλοὶ δὲ καὶ μαθηταὶ⁸ γίνεσθαι
βούλονται, νομίζοντες τοὺς ἐν τούτοις πρωτεύοντας πολλὸν
e σαφωτέρους καὶ βελτίους καὶ μᾶλλον ὠφελεῖν δυναμένους
εἶναι τῶν τὰς δίκας εὖ λεγόντων. συνίσασι γὰρ⁹ τοὺς μὲν

¹ τὰ οἰκ. A. C. L. ² ἐβουλήθησαν C. ³ τις οἰκ. A. C. L. ⁴ τὰς οἰκ. A. C. L.

⁵ ἐπιχειροῦν A. C. L. ⁶ φήσαιεν A. C. L. ⁷ καὶ ταῖς A. C. L.

⁸ γινέσθαι A. C. L.

⁹ τοῖς L.

τῶν λόγων] orationis prosa. L. κα.

Ἀντιλογικούς] E Wolfii et Coraëis sen-
tentia idem est quod ἐριστικὸς φιλοσό-
φους.

Ἑλληνικός] Τὸς περὶ τῶν συμφερότων
καθ' ἑαυτοὺς Ἑλλῶσι συμβαλλόμενος. Cor.

Πολιτικός] Τὸς περὶ τῶν ἰδίων τῶν πόλεων
συμφερότων. IDEM.

Πανηγυρικός] Τὸς ἐπιδικητικὸς καὶ να-
πηγῆσι περὶ τῶν πόλεων. IDEM.

Ποικιλωτέρως] Verbum κίχωνται auto
ποιτικωτέρως, deesse puto. WOLF.

Συνίσασι γὰρ κ. τ. λ.] sciunt enim hos,
cupiditate facessendi aliis negotia, liti-
gandi periculum sibi peperisse, illos e philoso-

phia eorum orationum, quas modo dicebam,
facilitatem adeptos. Opposita sibi sunt h. l.
ἢ φιλοπραγματιστῶν et ἢ φιλοσοφίας, quod
reliqui interpretes nos animadvertentes
perperam conjunxerunt in φιλοσοφίας ἰλι-
των τῶν λόγων, e studio illarum orationum.
Sed ἰλιτων τῶν λόγων pendet a sequenti
ἕκασται. Conjectura Auger. e conjectura
propter sequentes infinitivos posuit τοὺς
— ἰμπερίους — γηγημένους, etsi συνίσασι
cum dativo constriui non ignorat. Solven-
dum est quidem hoc modo, sed non
quam mutandum. LANG. Sed de Pace
§. λς'. συνίσασι γὰρ τοῖς περὶ αὐτῶν τετρα-
κτιτύτας, τοὺς μὲν ὑπὸ κ. τ. λ.

διὰ ¹ πολυπραγμοσύνην ² ἑμπείρους τῶν ἀγώνων γεγενημέ-
 νους, τοὺς δ' ἐκ φιλοσοφίας ἐκείνων τῶν λόγων ὧν ³ ἄρτι
 προεῖπον τὴν δύναμιν εἰληφότας, καὶ τοὺς μὲν δικανικούς 320
 δοκοῦντας εἶναι ταύτην τὴν ἡμέραν ⁴ μῶν ἀνεκτοὺς ὄντας,
 ἐν ἧ ⁵ περ ἂν ἀγωνιζόμενοι τυγχάνωσι, τοὺς δ' ἐν αἰπάσαις
 ταῖς ὀμιλίαις καὶ παρὰ πάντα τὸν χρόνον ἐντίμους ὄντας
 καὶ δόξης ἐπιεικοῦς τυγχάνοντας· ἔτι δὲ τοὺς μὲν, ἢ
 ὀφθῶσι δις ἢ τρίς ἐπὶ τῶν δικαστηρίων, μισουμένους καὶ
 διαβαλλομένους, τοὺς δ', ὅσῳ περ ἂν πλείοσι καὶ πλεονάκεις
 συγγίγνυνται, τοσούτω μᾶλλον θαυμαζομένους· πρὸς δὲ ⁶
 τούτοις τοὺς μὲν περὶ τὰς δίκας δεινούς πόρον τῶν λόγων
 ἐκείνων ὄντας, τοὺς δ' εἰ βουληθεῖεν ταχέως ἂν ⁷ ἐλεῖν καὶ
 τούτους δυνηθέντας. ταῦτα λογιζόμενοι καὶ πολὺ κρείττω
 νομίζοντες εἶναι ⁸ τὴν αἴρεσιν, βαλλονται μετασχεῖν τῆς
 παιδείας ταύτης, ἧς οὐδ' ἂν ἐγὼ φανεῖην ⁹ ἀπεληλαμένος,
 ἀλλὰ πολλῶν χαριεστέραν δόξαν εἰληφώς.

Δ'. Περὶ μὲν οὖν τῆς ἐμῆς εἴτε εὐλοεσθε καλεῖν δυνά-
 μews εἴτε φιλοσοφίας εἴτε διατριβῆς, ἀκηκόατε πᾶσαν τὴν ¹⁰
 αἰλήθειαν. βούλομαι δὲ περὶ ἑμαυτοῦ καὶ νόμον θεῖναι χα-
 λεωώτερον ἢ περὶ τῶν ἄλλων, καὶ λόγον εἰπεῖν θρασύτερον
 ἢ κατὰ τὴν ἐμὴν ἡλικίαν. ἀξιώ γὰρ οὐ μόνον, εἰ βλαβεροῖς
 χρᾶμαι τοῖς λόγοις, μηδεμιᾶς συγγνώμης τυγχάνειν παρ'
¹¹ ὑμῖν, ἀλλ', εἰ μὴ τοιοῦτοις ¹² οἷοις οὐδεὶς ἄλλος, τὴν μεγί-
 στην ὑποσχεῖν τιμωρίαν. ¹³ οὐχ οὕτω δ' ἂν τολμηρὰν ἐποη-
 σάμην τὴν ὑπόσχεσιν, εἰ μὴ καὶ δείξειν ¹⁴ ἡμελλον ὑμῖν καὶ δ
 ῥαδίαν ποιῆσειν τὴν διάγνωσιν αὐτῶν.

κ'. Ἐχει γὰρ οὕτως. ἐγὼ καλλίστην ἠγοῦμαι καὶ δι-
 321 καιοτάτην εἶναι τὴν τοιαύτην ἀπολογία, ἣτις εἰδέναι ποιεῖ
 τοὺς δικάζοντας ὡς δυνατόν μάλιστα, περὶ ὧν τὴν ψῆφον
 οἴσουσι, καὶ μὴ πλανᾶσθαι τῇ διανοίᾳ μηδ' ἀμφιγνοεῖν
 τοὺς ταληθῆ λέγοντας. εἰ μὲν τοίνυν ἠγωνιζομένη ὡς περὶ
 πράξεις τινὰς ἡμαρτηκῶς, οὐκ ἂν οἷός τ' ἦν ἰδεῖν ¹⁵ ὑμῖν αὐτὰς
 παρασχεῖν, ἀλλ' ἀναγκαίως ἂν εἶχεν εἰκάζοντας ὑμᾶς ἐκ ¹⁶

¹ πολυπραγμοσύνην A. C. L.

² ἑμπείρους τ. ἀ. γεγενημένους L.

³ ἄρτιος A. C. L.

⁴ μῶν A. C. L.

⁵ περ om. A. C. L.

⁶ λόγων A. C. L.

⁷ ταύτην τὴν A.

⁸ ἀπολειμμένος A. C. L.

⁹ ὑμῶν A. C. L.

¹⁰ ὡς A. C. L.

¹¹ ἀλλ' οὐχ οὕτω γ' ἂν A. C. L.

¹² ἡμελλον A. C. L.

¹³ ὑμῖν ἰδεῖν A. C. L.

τῶν εἰρημένων διαγιγνώσκειν ὅπως ¹ ἐτύχητε περὶ τῶν πεπραγμένων· ἐπειδὴ δὲ περὶ τοὺς λόγους ἔχω τὴν αἰτίαν, οἶμαι μᾶλλον ὑμῖν ἐμφανεῖν τὴν ἀλήθειαν. αὐτοὺς γὰρ ὑμῖν δεῖξω τοὺς εἰρημένους ὑπ' ἐμοῦ καὶ γεγραμμένους, ὥστ' οὐ ² δοξάσαντες ἀλλὰ σαφῶς εἰδότες ὁποῖοί τινες εἰσι τὴν

321 ἦψον οἴστε περὶ αὐτῶν. ἀπαντας μὲν οὖν διὰ τέλους εἰπεῖν οὐκ ἂν δυναίμην· ὁ γὰρ χρόνος ὁ δεδομένος ἡμῖν ὀλίγος ἐστίν· ὡς περὶ δὲ τῶν καρπῶν, ἐξενεγκεῖν ἐκάστου δεῖγμα πειρώσομαι. μικρὸν γὰρ μέρος ἀκούσαντες ῥαδίως ³ τό τ' ἐμὸν ἦθος γνωριεῖτε καὶ τῶν λόγων τὴν δύναμιν ⁴ ἀπάντων μαθήσεσθε. δέομαι δὲ τῶν πολλὰκις ἀνεγνωκότων τὰ μέλλοντα ῥηθήσεσθαι μὴ ζητεῖν ἐν τῷ παρόντι παρ' ἐμοῦ καινοὺς λόγους,

b μὴδ' ὀχληρὸν με νομίζειν, ὅτι λέγω τοὺς πάλαι παρ' ὑμῖν ⁵ διατεθρυλλημένους. εἰ μὲν γὰρ ἐπίδειξιν ποιούμενος ἔλεγον αὐτοὺς, εἰκότως ἂν εἶχον τὴν αἰτίαν ταύτην· νῦν δὲ κρινόμενος καὶ κινδυνεύων ἀναγκάζομαι χρῆσθαι τοῦτον τὸν τρόπον αὐτοῖς. καὶ γὰρ ἂν ⁶ πάντων εἴην καταγελαστότατος, εἰ, τοῦ κατηγοροῦ διαβάλλοντος ὅτι τοιοῦτους γράφω λόγους οἱ καὶ τὴν πόλιν βλάπτουσι καὶ τοὺς νεωτέρους διαφθεῖρουσι, δι' ἑτέρων ποιοίμην τὴν ἀπολογίαν, ἔξον αὐ-

c τοὺς δεῖξαντι ⁷ τούτους ἀπολύσασθαι τὴν διαβολὴν τὴν λεγομένην περὶ ἡμῶν. ὑμᾶς μὲν οὖν ἀξιώ μοι διὰ ταῦτα συγγνώμην ἔχειν καὶ συναγωνιστὰς γίνεσθαι, ⁸ τοῖς δὲ ἄλλοις ἤδη περαινεῖν ἐπιχειρήσω, ⁹ μικρὸν ἔτι προειπῶν, ἵνα ῥᾶον ¹⁰ ἐπακολουθῶσι τοῖς λεγομένοις.

καί. Ὁ μὲν γὰρ λόγος ὁ μέλλων πρῶτος ὑμῖν ¹¹ δειχθῆσεσθαι κατ' ἐκείνους ἐγράφη τοὺς χρόνους, ὅτε Λακεδαιμόνιοι μὲν ἦρχον τῶν Ἑλλήνων, ἡμεῖς δὲ ταπεινῶς ἐπρότ-

d τομεν. ἐστὶ δὲ τοὺς μὲν Ἑλληνας παρακαλῶν ἐπὶ τὴν ¹² τῶν βαρβάρων στρατείαν, Λακεδαιμονίοις δὲ περὶ τῆς ἡγεμονίας ἀμφισβητῶν. τοιαύτην δὲ τὴν ὑπόθεσιν ποιησάμενος, ἀποφαίνω τὴν πόλιν ἀπάντων τῶν ὑπαρχόντων τοῖς Ἑλλησιν

¹ ἴτυχε A. C. L.² δόξαντες, ἀλλ' ὁποῖοί τινες εἰσι σαφῶς εἰδότες A. C. L.³ τοῖμιν A. C. L. ⁴ ἀπάντων τῶν δυνάμιν A. C. L. ⁵ διατεθρυλλημένος A. C. L.⁶ πάντων ἂν A. C. L. ⁷ τοὺς λόγους διαλύσαι A. C. L.⁸ τοὺς δὲ λόγους ἤδη A. C. L. ⁹ μικρὸν τι περ. A. C. L. ¹⁰ ἱκανουδῶτι A. C. L.¹¹ ἰσχυροῦσθαι A. C. L.¹² κατὰ A. C. L.

ἀγαθῶν αἰτίαν γεγενημένη. ἀφορισάμενος δὲ τὸν λόγον τὸν περὶ τῶν κοιούτων εὐεργεσιῶν, καὶ θαυμάσιος τὴν ἡγεμονίαν ἔτι σαφέστερον ἀποφαίνειν ὡς ἔστι τῆς πόλεως, ἐπιθέσει ποθὲν ἐπιχειρῶ διδάσκειν περὶ τούτων, ὡς τῇ κάλει τιμᾶσθαι προσήκει πολὺ μᾶλλον ἐκ τῶν περὶ τὸν πόλεμον κινδύνων ἢ τῶν ἄλλων εὐεργεσιῶν. ὅμην μὲν οὖν αὐτὸς διηγήσεται διελθεῖν περὶ αὐτῶν· νῦν δέ¹ με τὸ γῆρας ἐμποδίζει καὶ πικρὴ προαπαγορεύειν. ἴν' οὖν μὴ πανταπασιν ἐκλυθῆι πολλῶν ἔτι 322 μοι λεκτέων ὄντων, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς παραγραφῆς ἀσώτουσι τὰ περὶ τῆς ἡγεμονίας αὐτοῖς.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΥ.

[§. 18—§. 21.]

¹ Ἡγούμεναι δὲ ταῖς ἀρεταῖς ἡμῶν αἴχ' ἔττοι ἐκ τῶν κινδύνων τιμᾶσθαι προσήκει ἢ τῶν ἄλλων εὐεργεσιῶν

καὶ τότε προταχθέντες ὑπὲρ πάντων τῶν ἰτίμων ἀκολουθεῖν ἀναγκασθῆμεν.

- 332 κβ. Περὶ μὲν οὖν τῆς ἡγεμονίας, ὡς δικαίως ἂν εἴη τῆς 332 πόλεως, ῥαδίον ἐκ τῶν εἰρημένων καταμαθεῖν. ἐνδυμήθητε δὲ πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς, εἰ δοκῶ τοῖς λόγοις διαφθεῖρειν τοὺς νεωτέρους, ἀλλὰ μὴ προτρέπειν ἔω' ἀρετὴν καὶ τοὺς ὑπὲρ τῆς πόλεως κινδύνους, ἢ δικαίως ἂν δοῦναι δίκην ὑπὲρ τῶν εἰρημένων, ἀλλ' οὐκ ἂν χάριν κομίσασθαι παρ' ὑμῶν τὴν μεγίστην, ὅς οὕτως ἐγκεκωμιάκα² τὴν πόλιν καὶ τοὺς προγόνους 333 καὶ τοὺς κινδύνους τοὺς ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις γεγενημένους, ὥστε τοὺς τε πρότερον γράψαντας περὶ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἅπαντας ἠφανικέαι τοὺς λόγους, αἰσχynomένους ὑπὲρ τῶν εἰρημένων αὐτοῖς, τοὺς τε⁴ νῦν δοκούντας εἶναι δεινοὺς μὴ τολμᾶν ἔτι λέγειν περὶ τούτων, ἀλλὰ⁵ καταμémφροσθαι ἐ τὴν δύναμιν τὴν σφετέραν αὐτῶν.

¹ μοι A. C. L.² locum iterum edunt C. L.³ καὶ τὸν A. C. L.⁴ νῦν A. C. L.⁵ καὶ καταμémφροσθαι A. C. L.

¹ Ἀφορισάμενος] separavi a reliquo corpore orationis atque seorsim collocaui. WOLF. postquam integraserim, i. e. postquam conclusurim. Finierim. AUGER. Cum Angero faciunt Lengius et Coraes.

² ἐκδιδῶσι ποθὲν] hinc alioquin, per hæc verba declarat Isocrates et indignat a quo incepturus sit recitare ex oratione Panegyrica. AUGER.

Προαπαγορεύειν] defatigari, despondere

animo. WOLF. Προαπαγοῦν, προσηκόμενον. COR.

³ Ἀπὸ τῆς παραγραφῆς] Ἀφ' οὗ παραγράφου. τούτου δ' ἂν εἴη, ἐφ' οὗ παραδέχεται. HALLERCRAT. ab eo loco quo notam apposui. WOLF. Est enim παραγραφή, nota apposita. LANGE.

Αἰτοῖς] τοῖς δικασταῖς. COR.

⁴ Ἡ δικαίως ἂν δοῦναι δίκην] Ὁ τοῦ ἐνδουμήθητε εἰ δικῶ δίκην εἶναι δοῦναι δίκην, ἀλλὰ μὴ πολὺ μᾶλλον κομίσασθαι χάριν. IDEM.

κγ'. Ἄλλ' ὅμως, τούτων οὕτως ἔχόντων, φανήσονται
 333 ἐπιτιμῶν δὲ καὶ βασκαίνειν τὰ τῶν ἄλλων μεμελετηκότων,
 οἱ χαριέντως μὲν εἰρῆσθαι ταῦτα φήσουσι — ¹ τὸ γὰρ εὖ
 φρονήσουσιν εἰπεῖν —, πολὺ μάντοι χρησιμωτέρους εἶναι
 τῶν λόγων καὶ κρείττους τοὺς ἐπιπλήττοντας τοῖς νῦν
 ἀμαρτανομένοις ἢ τοὺς τὰ πεπραγμένα πρότερον ἐπαινοῦν-
 τας, καὶ τοὺς ² ὑπὲρ ἃν δεῖ πράττειν συμβουλευοντας ἢ τοὺς
 τὰ παλαιὰ τῶν ἔργων διεξίοντας.

κδ'. Ἴν' οὖν μηδὲ ταῦτ' ἔχωσιν εἰπεῖν, ἀφεμένος τοῦ
 β βοηθεῖν τοῖς εἰρημένοις πειράσομαι μέρος ἑτέρου λόγου τοσού-
 τον, ὅσοντι ἄρτι, διελθεῖν ὑμῖν· ἐν ᾧ φανήσομαι περὶ τού-
 των ἀπάντων πολλὴν ἐπιμέλειαν πεποιημένος. ἔστι δὲ τὰ
 μὲν ἐν ἀρχῇ λεγόμενα περὶ τῆς εἰρήνης τῆς πρὸς Χίους καὶ
 Ῥοδίους καὶ Βυζαντίους, ἐπιδείξας δ' ὡς συμφέρεi τῇ πόλει
³ διαλύσασθαι τὸν πόλεμον, κατηγορῶ τῆς δυναστείας τῆς ἐν
 τοῖς Ἑλλήσι καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς κατὰ θάλατταν, ἀποφαι-
 νων αὐτὴν οὐδὲν διαφέρουσαν· οὔτε ταῖς πράξεσιν οὔτε τοῖς
 πάθεσι τῶν μοναρχιῶν· ἀναμιμνήσκω δὲ καὶ τὰ συμβάντα
 δι' αὐτὴν τῇ πόλει καὶ Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς ἄλλοις
 ἀπασι· διαλεχθεῖς δὲ περὶ τούτων, καὶ τὰς τῆς Ἑλλάδος
 συμφορὰς ⁴ ὀδυράμενος, καὶ τῇ πόλει παραινέσας ὡς χρὴ μὴ
 περιορᾶν αὐτὴν οὕτω πράττουσαν, ἐπὶ τελευτῆς ἐπὶ τε τὴν
 δικαιοσύνην παρακαλῶ καὶ τοῖς ἀμαρτανομένοις ἐπιπλήττω
 δ καὶ περὶ τῶν μελλόντων συμβουλεύω. λαβὼν οὖν ἀρχὴν
 ταύτην ὅθεν διαλέγομαι περὶ αὐτῶν, ἀνάγνωθι καὶ τοῦτο
 τὸ μέρος ⁵ αὐτοῖς.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΕΙΡΗΝΗΣ.

[§. i.—§. ιζ. σσ §. μβ—μν.]

§. i. Ἦγομαι δὲ δεῖν ἡμᾶς οὐ μόνον ψαφισματόους τὴν εἰρήνην ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἀπαλθεῖν,
 ἀλλὰ καὶ βουλευσαμένους ὅπως ἔξομασιν αὐτῶν

ἐπιπέσει ὃ ἂν με τὸ λοιπὸν μέρος τῆς ἡμέρας, εἰ πῶς τις τὰς κλημενείας τὰς ἐν τοῖς πρῶ-
 γμασι ἐγγραμμείας ἐξετάξω ἐπιχειροῦν.

340 μβ'. Τίς ἂν ἀπαλλαγὴ γένηται τῆς ταραχῆς ταύτης; καὶ πῶς ἂν ἐπαρῶσθε μὲν 340
 τὰ τῆς πόλεως ἀνάγκηματα καὶ βελτίω ποιήσασιν; πρῶτον μὲν ἢν παυσάμεθα δημοτικῶς

¹ ταῦτο γὰρ οὐ φθάνει. A. C. L. ² περὶ A. C. L. ³ διαλύσασθαι τῇ πόλει A. C. L.
⁴ ὀδυράμενος L. ⁵ αὐτῆς A. ⁶ loca integra edust C. L.

Τῶν λόγων] Refer ad τοὺς, i. e. τοὺς λό-
 γους τοῦ —. AUGER.

Αὐτῶν] Nr. τὴν Ἑλλάδα. IDEM.
 Αὐτοῖς] Scil. τοῖς δημοτικοῖς. LANG.

μὴ νομίζοντες τοὺς σποράντας, ὀλιγαρχικοὺς δὲ τοὺς καλοῦς λέγοντας τοῦ ἀρχαίου, γόνους ἔτι φύσει μὴ οὐδὲ οὐδῆρον τούτων ἔστιν, ἐν ᾧ δ' ἂν ἴασται τιμῶνται, ταύτων βούλονται καθιστάμεν τὴν πολιτείαν. ἐν οὗν ἀσπίτι καὶ προσέλησθε τοὺς χριστοὺς ἀπὸ τῶν κτηνῶν, ἔσπερ τὸ σπυλαῖον, βίβλιον ἔστιν χρῆσθαι καὶ τοῖς θαυμαγωγῶσι καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς πολιτευομένοις. Δούτηρον δ' ἔθ' ἐπιχειρεῖτε τὰς συμμαχίας κτῆσθαι μὴ πάλαιος μὲν πωλοποιίας, ἀλλ' εὐεργεσίας· προσέτι γὰρ τὰς μὴ φίλας ἐν τούτων γίγνεσθαι, τὰς δ' ἔχθρας ἔξ ἂν οὖν συγγράμην ἀπράττοντες. Τρίτον ἔθ' μὲν περὶ πάλαιος σκεψάσθε μετὰ γὰρ τὴν ἐπὶ τοῖς δούσι εὐσέβειαν τοῦ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν εὐδοκμοῦν τοῖς γὰρ οὗτω διακειμένοις ἐπίπτος καὶ τὰς δυναστείας καὶ τὰς ἡγεμονίας παραδίδοσιν.

342 ὡς ἐν ταῖς τῆς Ἑλλάδος εὐεργεσίας συμβαίνει καὶ τὰ τῶν φιλοσόφων πράγματα πολὺ βελ- 342
τίως γίγνεσθαι.

κέ. Δυσὴν μὲν τοῖσιν λόγοις ἀκηκόατε. Βούλομαι δὲ καὶ τοῦ c
τρίτου μικρὰ διελεῖν, ἵν' ὑμῖν ἔτι ¹ μᾶλλον γένηται καταφανὲς
ἔτι πάντες οἱ λόγοι πρὸς ἀρετὴν καὶ δικαιοσύνην συντείνου-
σιν. ἔστι δ' ὁ μέλλων ² δειχθῆσεσθαι Νικοκλεῖ, τῷ Κυπρίου,
τῷ κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον βασιλεύοντι, συμβουλευῶν ὡς δεῖ
τῶν πολιτῶν ἀρχεῖν· οὐχ ὁμοίως δὲ γέγραπται τοῖς ἀνε-
γνωστομένοις. οὗτοι μὲν γὰρ τὸ λεγόμενον ὁμολογούμενον αἰεὶ
³ τῷ προειρημένῳ καὶ ⁴ συγκεκλειμένον ἔχουσιν, ἐν δὲ τούτῳ d
τοῦναντίον. ⁵ ἀπολύσας γὰρ ἀπὸ τοῦ πρώτου καὶ ⁶ χωρὲς,
ὡσπερ τὰ καλοῦμενα κεφάλαια, ποιήσας, πειρῶμαι διὰ βρα-
χέων ἕκαστον ὧν συμβουλεύω φράζειν. τούτου δ' ἕνεκα ταύ-
την ἐπισησάμενην τὴν ὑπόθεσιν, ἠγούμενος ἐκ τοῦ παρανεύ-
343 τήν τε δianoσιν τὴν ἐκείνου μάλιστα ⁷ ὠφελῆσειν καὶ τὸν τρό-
πον τὸν ἑμαυτοῦ τάχιστα δηλώσειν. διὰ τὴν αὐτὴν δὲ ταύτην
πρόφασιν καὶ νῦν αὐτὸν ὑμῖν δεῖξαι προειρόμενην, οὐχ ὡς e
ἀριστα τῶν λοιπῶν ⁸ [λόγων] γεγραμμένον, ἀλλ' ὡς ἐκ
ταύτου μάλιστα φανερὸς γενησόμενος, ὃν τρόπον εἰδίσμαί
⁹ καὶ τοῖς ἰδιώταις καὶ τοῖς δυνάσταις πλησιάσειν· φανή-
σομαι γὰρ πρὸς αὐτὸν ἐλευθέρως καὶ τῆς πόλεως ἀξίως 343
δειλεγόμενος, καὶ οὐ τὸν ἐκείνου πλοῦτον ¹⁰ οὐδὲ τὴν δύναμιν
θεραπεύων ἀλλὰ ¹¹ τοῖς ἀρχομένοις ἐπαμύνων, καὶ παρα-
σκευάζων καθ' ὅσον ἠδυναμην τὴν πολιτείαν ¹² αὐτοῖς ὡς
οἷόν τε πρασιότατην. ὅπου δὲ βασιλεῖ διαλεγόμενος ὑπὲρ τοῦ
δήμου τοὺς λόγους ἐπιούμενην, ἤπου τοῖς ἐν δημοκρατία πο-

¹ μᾶλλον ἔτι A. C. L.

² μεθίσσεσθαι A. C. L.

³ τοῖς προειρημένους A. C. L.

⁴ συγκεκλειμένον A. L. συγκεκλεισμένον C.

⁵ ἀπολύσας A. C. L.

⁶ χωρὲς A. L.

⁷ ἂν ἐφελῆσειν A. C. L.

⁸ ἕνεκα οἰκ. A. C. L.

⁹ καὶ οἰκ. A. C. L.

¹⁰ αὐτὸν A. C. L.

¹¹ καὶ τῆς A. C. L.

¹² αὐτὸν A. C. L.

Συγκεκλειμένον] conclusum, inclusum.

Θεραπεύων] Κελευθῶν, δωροδοκῶν. COR.

WOLF.

Καθ' ὅσον ἠδυναμην] Ablegatum ut Co-

Πλασιόζην] Ὀμιλεῖν, συνδιατρίβειν. COR. rae, ut merum solutio sequentium ἔς

Αἰτῆ] Scil. τὴν Νικαίαν. AUGER.

ἔν τῇ.

λιτυνομένοις σφόδρ' ἄν παρακαλουσαίμην τὸ πλεῖθος θεραπεύειν.

b κς'. Ἐν μὲν οὖν τῷ προοίμῳ καὶ τοῖς πρώτοις λόγοις μένοις ἐπιτιμῶ¹ ταῖς μοναρχίαις, ἅτι θεόν αὐτοὺς τὴν φρονήσιν ἀσπῶν μᾶλλον τῶν ἄλλων, οἱ δὲ χεῖρον² παιδεύονται τῶν ἰδιωτῶν. διαλεχθεὶς δὲ παρὶ τούτων, παραινῶ τῷ Νικοκλεῖ μὴ ῥαθυμεῖν μηδ', ὡς περ ἱερουσύνην εὐληφῶτα τὴν βασιλείαν, ³[ἀμελῶς] αὐτῶ τὴν γνώμην ἔχειν, ἀλλὰ τῶν ἡδονῶν ἀμελήσαστα προσέχειν τὸν νοῦν τοῖς πράγμασι. ἐπιχειρῶ δὲ καὶ τοῦτο πείθειν αὐτὸν, ὡς χρηθὲς δεινὸν νομίζεσθαι, c ὅταν ὄρα⁴ τοὺς⁵ μὲν χεῖρους τῶν⁶ βελτίων ἀρχοντας καὶ τοὺς ἀνοητοτέρους τοῖς φρονιμωτέροις προστάττοντας, λέγων ὡς ὅσην περ ἂν ἐρρωμενέστερον τὴν τῶν ἄλλων⁶ ἀνοίαν ἀτιμάσῃ, τοσούτῳ μᾶλλον τὴν αὐτοῦ διάνοιαν ἀσκήσει. ποιησάμενος αὖν ἀρχὴν ἦν ἐγὼ τελευταίην, ἀνοήγων δὲ καὶ τούτου τοῦ λόγου τὸ λοιπὸν μέρος αὐτοῖς.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΝΙΚΟΚΛΕΑ.

[§. 8.—§. 10.]

Μάλιστα δ' ἂν αὐτὸς ὑπὸ σαυτοῦ παρακληθεῖς, εἰ θεὸν ἠγήσαιο τοὺς χεῖρους τῶν βελτίων ἀρχῶν καὶ τοὺς ἀνοητοτέρους τοῖς φρονιμωτέροις προστάττοντας.

σοφὸς ἦμιζε μὴ τοὺς περὶ μικρῆς ἀρετῆς ἐβλῆστας, ἀλλὰ τοὺς εἰ περὶ τῶν μέγιστων λέγοντας. χρῆ τοὺς εἰρημῆτας, ἢ ἕτερου βελτίου τούτων.

Pag. ed. Orell.

κς'.* α'. Τῶν μὲν τοίνυν λόγων ἄλλης ἡμῖν ἔστω¹ τῶν ἀνα- 58 μνησθησασάντων καὶ τηλικούτου μῆκος ἔχοντων· ἐπεὶ μικροῦ γε μέρους τῶν πάλαι γεγραμμένων οὐκ ἂν ἀποσχοίμην, ἀλλ' εἴποιμι ἂν εἰ τι μοι δοξῆσει πρέπον εἶναι τῷ παρόντι καιρῷ² καὶ γὰρ ἂν ἀτοπος εἴην, εἰ τοὺς ἄλλους ὄρων τοῖς ἡμοῖς χρωμένους ἐγὼ μόνος ἀπεχοίμην τῶν ὑπ' ἐμοῦ πρῶτον εἰρημένων, ἄλλως τε καὶ νῦν ὅτ' οὐ μόνον μικροῖς μέρεσιν ἀλλ' ὅλοις εἶδеси προειλόμην χρῆσθαι πρὸς ὑμᾶς. ταῦτα μὲν οὖν, ὅπως ἂν ἡμῖν συμπέπτη, ποιήσομεν. εἴπον

¹ τοὺς μισέχους L. ² πεκαίθησται A. C. L. ³ uncos om. A. C. L.
⁴ μὲν om. A. C. L. ⁵ κριτικῶν A. C. L. ⁶ ἄγνων A.
⁷ ὑποσέμμενος ἂν --- (ad p. 668. v. 3.) ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς συκοφανταῖς om. A. C. L.

Ταῖς μοναρχίαις] Λογο τοὺς μονάρχους. αὐτῶν, ὅπως τοὺς ἱερεῖς, οὕτω καθίσταται τοὺς ἀρχοντας. COR.

Ὡσαύτῃ ἱερουσίαν] Τούτῳ παραλήθεισι τὸ τοῦ Δημοσθένους Προοίμ. δημογ. γ'. Νῦν δὲ πατήσασαι τὸν αὐτὸν τρόπον, ἃ ἄλλοις Ἄθη- ΟΡΕΛΛΙΟΥΣ.

δέ που, πρὶν ἀναγιγνώσκειν τούτους, ὡς ἄξιός εἰην οὐ μόνον, εἰ βλαβεροῖς χρωῖμαι τοῖς λόγοις, δοῦναι δίκην ὑμῖν, ἀλλ' εἰ μὴ τοιούτοις οἷοις οὐδεὶς ἄλλος, τῆς μεγίστης τυχεῖν τιμωρίας. εἰ τινες σὺν ὑμῶν ὑπέλαβον τό τε λῖαν ἀλαζονικὸν εἶναι καὶ μέγα τὸ ἦρδεν, οὐκ ἂν δικαίως ἔτι τὴν γνώμην ταύτην ἔχοιεν· οἶμαι γὰρ ἀποδεδωκέναι τὴν ὑπόσχεσιν καὶ τοιούτους εἶναι τοὺς λόγους τοὺς ἀναγνωσθέντας, οἷους περ' ἐξ ἀρχῆς ὑπεδέμην. βούλομαι δ' ὑμῖν διὰ βραχίων ἀπολογῆσασθαι περὶ ἐκάστου, καὶ ποιῆσαι μᾶλλον ἔτι καταφανές ὡς ἀληθῆ καὶ τότε προεῖπον καὶ νῦν λέγω περὶ αὐτῶν.

59 κς.* β. Καὶ πρῶτον μὲν ποῖος γένοιτ' ἂν λόγος ὀσιώτερος ἢ δικαιοτέρος τοῦ τοὺς προγόνους ἐγκωμιάζοντος ἀξίως τῆς ἀρετῆς τῆς ἐκείνων καὶ τῶν ἔργων τῶν πεπραγμένων αὐτοῖς; ἔπειτα τίς, ἂν πολιτικώτερος καὶ μᾶλλον πρέπων τῇ πόλει τοῦ τὴν ἡγεμονίαν ἀποφαίνοντος ἐκ τῶν ἄλλων εὐεργεσιῶν καὶ τῶν κινδύνων ἡμετέραν οὖσαν μᾶλλον ἢ Λακεδαιμονίων; ἔτι δὲ τίς ἂν περὶ καλλιόνων καὶ μειζόνων πραγμάτων τοῦ τοὺς Ἕλληνας ἐπὶ τε τὴν τῶν βαρβάρων στρατείαν παρακαλοῦντος καὶ περὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους ὁμοιοῖας συμβουλευόντος; ἐν μὲν τοίνυν τῷ πρῶτῳ λόγῳ περὶ τούτων τυγχάνω διελεγμένος, ἐν δὲ τοῖς ὑστέροις περὶ ἐλαττόνων μὲν ἢ τηλικούτων, οὐ μὲν περὶ ἀχρηστοτέρων οὐδ' ἦττον τῇ πόλει συμφερόντων. γνώσασθε δὲ τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἣν παραβάλλατε πρὸς ἕτερα τῶν εὐδοκιμούντων καὶ τῶν ὠφελίμων εἶναι δοκούντων. οἶμαι δὲ πάντως ἂν ὁμολογήσαι τοὺς νόμους πλείστων καὶ μεγίστων ἀγαθῶν αἰτίους εἶναι τῷ βίῳ τῶν ἀνθρώπων· ἀλλ' ἢ μὲν τούτων χρῆσις τοῦτ' ὠφελεῖν μόνον πέφυκε τὰ κατὰ τὴν πόλιν καὶ τὰ συμβόλαια τὰ γιγνόμενα πρὸς ἡμᾶς αὐτούς· εἰ δὲ τοῖς λόγοις πείθοισθε τοῖς ἡμοῖς, ὅλην τὴν Ἑλλάδα καλῶς διοικοῖτε καὶ δικαίως καὶ τῇ πόλει συμφερόντως· χρῆ δὲ τοὺς νοῦν ἔχοντας περὶ ἀμφοτέρα μὲν 60 ταῦτα σπουδάζειν, αὐτοῖν δὲ τούτοις τὸ μείζον καὶ τὸ πλεόνος ἄξιον προτιμᾶν, ἔπειτα κακείνο γιγνώσκειν, ὅτι νόμους μὲν θεῖναι μυρίοι καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων καὶ τῶν βαρβάρων ἱκανοὶ γεγόνασιν, εἰπεῖν δὲ περὶ τῶν συμφερόντων

αξίως τῆς πόλεως καὶ τῆς Ἑλλάδος οὐκ ἂν πολλοὶ δυνα-
 θεῖεν ὧν ἕνεκα τοὺς ἔργον ποιούμενους τοὺς τοιοῦτους λό-
 γους εὐρίσκειν τοσούτω χρη̄ περι πλείονος ποιεῖσθαι τῶν
 τοὺς νόμους τιθέντων καὶ γραφόντων, ὅσω πέρ εἰσι σπανιώ-
 τεροι καὶ χαλεπώτεροι καὶ ψυχῆς φρονιμωτέρας δέμενοι
 τυγχάνουσιν, ἄλλως τε δὴ καὶ νῦν. ὅτε μὲν γὰρ ἤρχετο τὸ
 γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων γίνεσθαι καὶ συνοικίεσθαι κατὰ
 πόλεις, εἰκὸς ἦν παραπλησίαν εἶναι τὴν ζήτησιν αὐτῶν·
 ἐπειδὴ δ' ἐνταῦθα προεληλύθαμεν ὥστε καὶ τοὺς λόγους
 τοὺς εἰρημένους καὶ τοὺς νόμους τοὺς κειμένους ἀναριθμή-
 τους εἶναι, καὶ τῶν μὲν νόμων ἐπαινεῖσθαι τοὺς ἀρχαιοτά-
 τους, τῶν δὲ λόγων τοὺς καινотάτους, οὐκ ἔτι τῆς αὐτῆς
 διανοίας ἔργον ἐστίν, ἀλλὰ τοῖς μὲν τοὺς νόμους τιθέναι
 προαιρουμένοις προὔργου γέγονε τὸ πλήθος τῶν κειμένων
 — οὐδὲν γὰρ αὐτοὺς δεῖ ζητεῖν ἑτέρους, ἀλλὰ τοὺς παρὰ
 τοῖς ἄλλοις εὐδοκίμουσιν πειραδῆναι συναγαγεῖν, ὃ βρα-
 δίως ὅστις ἂν οὖν βουληθεῖς ποιήσῃς —, τοῖς δὲ περὶ τοὺς
 λόγους πραγματευομένοις διὰ τὸ προκατελιῆθαι τὰ πλεῖ- 61
 στα, τουναντίον συμβέβηκε· λέγοντες μὲν γὰρ ταῦτα τοῖς
 πρότερον εἰρημένοις ἀναισχυντεῖν καὶ ληρεῖν δοξοῦσι, καινὰ
 δὲ ζητοῦντες ἐπιπόνως εὐρήσουσι. διόπερ ἔφασκον ἀμφοτέ-
 ροις μὲν ἐπαινεῖσθαι προσήκειν, πολὺ δὲ μᾶλλον, τοῖς τὸ
 χαλεπώτερον ἐξεργάζεσθαι δυναμένοις. ἀλλὰ μὴν καὶ τῶν
 ἐπὶ τὴν σωφροσύνην καὶ τὴν δικαιοσύνην προσποιουμένων
 προτρέπειν ἡμεῖς ἂν ἀληθέστεροι καὶ χρησιμώτεροι φανεῖ-
 μεν ὄντες. οἱ μὲν γὰρ παρακαλοῦσιν ἐπὶ τὴν ἀρετὴν καὶ
 τὴν φρόνησιν τὴν ὑπὸ τῶν ἄλλων μὲν ἀγνοουμένην, ὑπ' αὐ-
 τῶν δὲ τούτων ἀντιλεγομένην, ἐγὼ δ' ἐπὶ τὴν ὑπὸ πάντων
 ὁμολογουμένην· κακείνοις μὲν ἀπόχρη τοσούτον, ἣν ἐπαγα-
 γέσθαι τινὰς τῇ δόξῃ τῇ τῶν ὀνομάτων δυναθῶσιν εἰς τὴν
 αὐτῶν ὀμιλίαν, ἐγὼ δὲ τῶν μὲν ἰδιωτῶν οὐδένα πώποτε
 φανῆσομαι παρακαλέσας ἐπ' ἑμαυτὸν, τὴν δὲ πόλιν ὅλην
 πειρῶμαι πείθειν τοιούτοις πράγμασιν ἐπιχειρεῖν, ἐξ ὧν
 αὐτοὶ τε εὐδαιμονήσουσι καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας τῶν
 παρόντων κακῶν ἀπαλλάξουσι. καί, τοι τὸν πάντας τοὺς

πλιτάς προτρέψειν προθυμούμενον πρὸς τὸ βέλτιον καὶ
δικαιότερον προστῆναι τῶν Ἑλλήνων, ὡς εἰκὸς τοῦτον
ταῖς συνόταις διαφθείρειν; τίς δὲ τοιοῦτους λόγους εὐρίσκειν
δυνάμενος πονηροὺς ἂν καὶ περὶ πονηρῶν πραγμάτων ζητεῖν
62 ἐπιχειρήσειεν, ἄλλως τε καὶ διαπεπραγμένους ἀπ' αὐτῶν
ἄπερ ἐγὼ;

κς'. * γ'. Τούτων γὰρ γραφέντων καὶ διαδοθέντων καὶ
δόξαν ἔσχον παρὰ πολλοῖς καὶ μαθητὰς πολλοὺς ἔλαβον,
ὧν οὐδεὶς ἂν παρέμεινεν, εἰ μὴ τοιοῦτον ὄντα με κατέλαβον
οἷόν περ προσεδόκησαν. νῦν δὲ τοσούτων γεγενημένων, καὶ
τῶν μὲν ἔτη τρία τῶν δὲ τέτταρα συνδιαιτηθέντων, οὐδεὶς
οὐδὲν φανήσεται τῶν παρ' ἐμοὶ μεμψάμενος, ἀλλ' ἐπὶ τε-
λευτῆς, ὅτ' ἤδη μέλλοιεν ἀποπλεῖν ὡς τοὺς γονεάς καὶ τοὺς
φίλους τοὺς ἑαυτῶν, οὕτως ἠγάπων τὴν διατριβὴν ὥστε
μετὰ πόνου καὶ δακρύων ποιεῖσθαι τὴν ἀπαλλαγὴν. καὶ
τοὶ πότερα χρὴ πιστεύειν ὑμᾶς τοῖς σαφῶς ἐπισταμένοις
καὶ τοὺς λόγους καὶ τὸν τρόπον τὸν ἐμὸν, ἢ τῷ μηδὲν μὲν
εἰδοτὶ τῶν ἐμῶν, προσημῶν δὲ συμφοραστῆν; ὃς εἰς τοσοῦτο
πονηρίας καὶ τόλμης ἐλήλυθεν, ὥστε γραψάμενος, ὡς λόγους
διδάσκω δι' ὧν πλεονεκτήσουσι παρὰ τὸ δίκαιον, ἀπόδειξιν
μὲν οὐδεμίαν τούτων ἤνευκε, λέγων δὲ διατετέλεκεν ὡς δει-
νόν ἐστι διαφθείρεσθαι τοὺς τηλικούτους, ὥσπερ ἀντιλέγον-
τός τινος περὶ τούτων, ἢ τοῦτο δεῖν αὐτὸν ἀποφαίνειν ὃ
πάντες ὁμολογοῦσιν, ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνο μόνον διδάσκειν ὡς ἐγὼ
τυγχάνω ταῦτα διαπραττόμενος. καὶ εἰ μὲν τις τοῦτον
ἀπαγωγῶν ἀνδραποδιστὴν καὶ κλέπτην καὶ λωποδύτην
63 μηδὲν μὲν αὐτὸν ἀποφαίνει τούτων εἰργασμένον, διεξίει δ'
ὡς δεινὸν ἕκαστόν ἐστι τῶν κακουρημάτων, ληρεῖν ἂν φαίη
καὶ μαινέσθαι τὸν κατηγοροῦν, αὐτὸς δὲ τοιοῦτοις λόγους
κεχρημένος οἶεται λανθάνειν ὑμᾶς. ἐγὼ δ' ἠγῶμαι τοῦτό
γε καὶ τοὺς ἀμαρτωλοτάτους γινώσκειν, ὅτι δεῖ πιστὰς
εἶναι καὶ μέγα δυναμένους τῶν κατηγοριῶν οὐχ αἷς ἔξεστι
χρησασθαι καὶ περὶ τῶν μηδὲν ἠδικηκότων, ἀλλ' ἄς οὐχ
οἷόν τ' εἰπεῖν ἀλλ' ἢ κατὰ τῶν ἠμαρτηκότων ὧν αὐτὸς
ὀλιγωρήσας οὐδὲν πρᾶσθόντας τῇ γραφῇ λόγους εἴρηκεν.

Τούτων ἀπαγωγῶν] Lego τούτων, scil. Ἀυ-
σίμαχον. ORELL.
Ἐγὼ δ' ἠγῶμαι. κ. τ. λ.] Vide locum

omnino similem, immo eadem fere verba,
in orat. adv. Callimach. §. κ'. A. MATUS.
Πιστὰς] Πίστης. ORELL.

ἔδει γὰρ αὐτὸν καὶ τοὺς λόγους δεικνύειν τοὺς ἑμούς, αἷς διαφθείρω τοὺς συνόντας, καὶ τοὺς μαθηταῖς φράζειν τοὺς χεῖρους διὰ τὴν συνουσίαν τὴν ἐμὴν γεγενημένους· νῦν δὲ τούτων μὲν οὐδέτερον πεποίηκε, παραλιπὼν δὲ τὴν δικαιοτάτην τῶν κατηγοριῶν ἕξαπατᾶν ὑμᾶς ἐπεχειρήσεν. ἐγὼ δ' ἐξ αὐτῶν ταύτων ἐξ ὧν περ προσήκει καὶ δίκαιόν ἐστι, ποιησομαι τὴν ἀπολογίαν. καὶ τοὺς μὲν λόγους ὀλίγω πρότερον ἀνέγνωμεν ὑμῖν, τοὺς δὲ κεχρημένους ἐκ μεираκιῶν μοι μέχρι γῆρας δηλώσω, καὶ μάρτυρας ὑμῶν αὐτῶν παρέξομαι περὶ ὧν ἂν λέγω τοὺς κατὰ τὴν ἡλικίαν τὴν ἐμὴν γεγενημένους. ἤρξαντο μὲν οὖν ἐν πρώτοις Εὐνομὸς μοι καὶ Λυσιδείδης καὶ Κάλλιππος πλησιάζειν, μετὰ δὲ τούτους Ὀνήτωρ, Ἀντικλῆς, Φιλωνίδης, Φιλόμηλος, Χαρμαντίδης. τούτους ἅπαντας ἢ πόλις χρυσοῖς στεφάνοις ἐστεφάνωσεν, 64 οὐχ ὡς τῶν ἀλλοτριῶν ἐφισμένους, ἀλλ' ὡς ἀνδρας ἀγαθοὺς ἄντας καὶ πολλὰ τῶν ἰδίων εἰς τὴν πόλιν ἀνηλωκότας. πρὸς οὓς ὅπως βούλεσθε θέτε με διακεῖσθαι· πρὸς γὰρ τὸ παρὸν πανταχῶς ἔξει μοι καλῶς. ἦν τε γὰρ ὑπολάβητε σύμβουλον εἶναι με καὶ διδάσκαλον τούτων, δικαίως ἂν ἔχοιτέ μοι πλείω χάριν ἢ τοῖς δι' ἀρετὴν ἐν πρυτανείῳ σιτουμένοις· τούτων μὲν γὰρ ἕκαστος αὐτὸν μόνον παρέσχε καλὸν καὶ γαδὸν, ἐγὼ δὲ τοσούτους τὸ πλῆθος ὅσους ὀλίγω πρότερον διῆλθον ὑμῖν. εἴτε τῶν μὲν πεπραγμένων ἐκείνοις μηδὲν συναίτιος ἐγενόμην, ὡς ἐταίροις δὲ καὶ φίλοις αὐτῶν ἐχρώμην, ἱκανὴν ὑπὲρ ὧν φεύγω τὴν γραφὴν ἠγοῦμαι καὶ ταύτην εἶναι τὴν ἀπολογίαν· εἰ γὰρ τοῖς μὲν δι' ἀρετὴν δωρεὰς εὐληφῶσιν ἤρῃσκον, τῷ δὲ συκοφάντῃ μὴ τὴν αὐτὴν εἶχω γνώμην, πῶς ἂν εἰκότως γνωσθεῖην τοὺς συνόντας διαφθεῖρειν; ἢ πάντων γ' ἂν εἶην δυστυχέστατος, εἰ τῶν ἀλλῶν ἀνθρώπων ἐκ τε τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ τῶν συνουσιῶν τῶν μὲν χεῖρω τῶν δὲ βελτίω δοξάν λαμβανόντων ἐγὼ μόνος μὴ τύχοιμι τῆς δοκιμασίας ταύτης, ἀλλὰ τοιαύτοις μὲν ἀνδράσι συμβεβιωκώς, ἀνέγκλητον δ' ἑμαυτὸν μέχρι

Δικαιοτάτω] Δικαίωσιν. [DEEM.

Ἐμὴν αὐτῶν] Ἐμὴν αὐτῶν. [DEEM.

Τούτους ἕκαστος κ. τ. λ.] Consonat Cicero de Oral. III. c. 85. "Aristoteles enim florere Isocratem discipulum nobilitate videret." Et II. c. 28. "Isocratis

e ludo, tanquam ex equo Trojano, innumeri principes exierunt." Luculentas Isocratis laudes vide apud eandem Ciceronem Orator. c. 13. Item de opt. gen. Orat. c. 6. A. MAIUS.

Γνωθῶσιν] Forte καταγνωθῶσιν. ORILL.

ταυτησὶ τῆς ἡλικίας παρεσχηκώς, ὅμοιος εἶναι δόξαιμι τοῖς
 85 ἔκ τε τῶν ἐπιτηθευμάτων καὶ τῶν ἄλλων συνουσιῶν διαβε-
 βλημένοις. ἠδέως δ' ἂν εἰδείην τί ποτ' ἂν ἔπαθον, εἰ τίς μοι
 τοιοῦτος ἦν συγγεγεννημένος οἷοςπερ ἐστὶν ὁ κατήγορος, ὃς
 μισῶν ἅπαντας τοὺς τοιούτους καὶ μισούμενος εἰς τουτονὶ
 καδέσθηκα τὸν κίνδυνον. καὶ μὴν οὐδ' ἐκεῖνος ὁ λόγος
 δικαίως ἂν με βλάψειεν, ὃν ἴσως ἂν τινες τολμήσαιεν εἰπεῖν
 τῶν παντάπασι πρὸς με δυσκόλως διακειμένων, ὡς τούτοις
 μὲν οἷς εἴρηκα τοσοῦτον μόνον ἐχράμην ὅσον ὀφθῆναι δια-
 λεγόμενος, ἕτεροι δὲ τινές μοι πολλοὶ καὶ πολυπράγμονες
 μαθηταὶ γεγόνασιν, οὓς ἀποκρύπτομαι πρὸς ὑμᾶς. [ἔχω
 γὰρ λόγον ὃς ἐξελέγξει καὶ διαλύσει πάσας τὰς τοιάσδε
 βλασφημίας.] ἀξίω γάρ, εἰ μὲν τινες τῶν ἐμοὶ συγγεγεννη-
 μένων ἄνδρες ἀγαθοὶ γεγόνασι περὶ τὴν πόλιν καὶ τοὺς
 φίλους καὶ τὸν ἴδιον οἶκον, ἐκείνους ὑμᾶς ἐπαινεῖν, ἐμοὶ δὲ
 μηδεμίαν ὑπὲρ τούτων χάριν ἔχειν· εἰ δὲ πονηροὶ καὶ τοιοῦ-
 τοὶ τὰς φύσεις οἷοι φαίνεσθαι καὶ γράφεσθαι καὶ τῶν ἄλλο-
 τριῶν ἐπιδυμεῖν, παρ' ἐμοῦ δίκην λαμβάνειν. καίτοι τίς
 ἂν πρόκλησις γένοιτο ταύτης ἀνεπιφθονώτερα καὶ δικαιο-
 τέρα τῆς τῶν μὲν καλῶν καγαθῶν οὐκ ἀμφισβηταύσης, εἰ
 δὲ τινες πονηροὶ γεγόνασιν, ὑπὲρ τούτων δίκην ὑποσχεῖν
 ἐθελοῦσης; καὶ ταῦτ' οὐ λόγος μάτην εἰρημένος ἐστίν,
 86 ἀλλὰ παραχωρῶ καὶ τῷ κατηγόρῳ καὶ τῷ βουλομένῳ
 πῶν ἄλλων, εἰ τίς ἔχει τιὰ φράσαι τοιοῦτον, οὐχ ὡς οὐχ
 ἠδέως ἂν τινῶν μου καταψευσαμένων, ἀλλ' ὡς εὐθύς φανε-
 ρῶν ἐσομένων ὑμῖν καὶ τῆς ζημίας ἐκείνοις ἀλλ' οὐκ ἐμοὶ
 γενησομένης. περὶ μὲν οὖν ὧν φεύγω τὴν γραφὴν καὶ τοῦ
 μὴ διαφθεῖρειν τοὺς συνόντας, οὐκ οἶδ' ὅπως ἂν σαφέστερον
 ἐπιδείξαι δυνήδειην.

κς.* δ'. Ἐμνήσθη δὲ καὶ τῆς πρὸς Τιμόθεον μοι φιλίας

Διανωτῆρα τῆς] Ante τῆς videtur exo-
 disse περί. ORELL.

Καταψευσαμένων] Καταψευσιμένων. IDEM.
 Πρὸς Τιμόθεον] Ex hoc loco cognosci-
 tur, quod apud veteres auctores non vidi
 notatum, nempe Timotheum intra Olympi-
 adem CVI. esse extinctum. Nam Iso-
 crates hanc Orationem in qua scilicet asse-
 rit eum jam mortuam, scripsit annos octos
 duos et octoginta, ut ipse ait superius §.

§. Jam Isocrates editus in locum suit an-
 1. Olymp. LXXXVI., ut Plutarchus,
 Laertius, Dionysius Halic. testantur. Igitur
 Oratio an. 3. aut 4. Olymp. CVI.
 scripta est. Jam vero damnatio Timothei
 viventis incidit in an. 2. aut 3. ejusdem
 Olymp., ut videt apud Dionys. Halic. in
 Dinarcho n. 13. (sed juxta Diodorum Sic.
 in an. 1.) Ergo Timotheus intra Olympi-
 adem CVI. vitam finivit. Timotheum dicit

γεγενημένης, καὶ διαβάλλειν ἡμᾶς ἀμφοτέρους ἐπαχίρη-
 σεν, καὶ οὐκ ἤσχυνθη περὶ ἀνδρὸς τετελευτηκότος καὶ
 πολλῶν ἀγαθῶν αἰτίαι τῇ πόλει βλασφήμους καὶ λίαν
 ἀσελγεῖς λόγους εἰπῶν. ἐγὼ δ' ὤμην μὲν, εἰ καὶ φανερώς
 ἐξηλεγχάμην ἀδικῶν, διὰ τὴν πρὸς ἐκείνον φιλίαν σείζεσθαι
 μοι προσήκει· ἐπειδὴ δὲ Δυσίμαχος καὶ τοῖς τοιαύτοις ἐπι-
 χρεῖ με βλάπτειν ἐξ ὧν δικαίως αὐτὸν ὠφελοίμην, ἀναγκαίως
 ἔχει διαλεχθῆναι περὶ αὐτῶν. διὰ τοῦτο δ' οὐκ ἄμα περὶ
 ταύτου καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτηδεῖαν ἐποιησάμην τὴν μνησίαν,
 ὅτι πολὺ τὰ πράγματα διέφερον αὐτῶν. περὶ μὲν γὰρ ἐκαί-
 κων οὐδὲν φλαῦρον εἰπεῖν ἢ κατήγορος ἐτόλμησε, περὶ δὲ τὴν
 Τιμόθεου κατηγορίαν μᾶλλον ἐσπούδασεν ἢ περὶ ὧν ἀπή-
 νεγκε τὴν γραφήν· ἐπειθ' οἱ μὲν ὀλίγων ἐπεσάτατθασακ, τῶν
 δ' ἐκάστῃ προσταχθέντων αὐτῶς ἐπεμεληθῆσαν ὥστε τυ-
 χεῖν τῆς τιμῆς ὀλίγω πρότερον ὑπ' ἐμοῦ λεχθεῖσης, ὁ δὲ 67
 πολλῶν καὶ μεγάλων πραγμάτων καὶ πολὺν χρόνον κατέ-
 ατη κίριος. ὥστ' οὐκ ἂν ἤρμοσεν ἄμα περὶ τούτου καὶ τῶν
 ἄλλων χρήσασθαι τοῖς λόγοις, ἀλλ' ἀναγκαίως εἶχεν οὕτω
 διελέσθαι καὶ διατάξασθαι περὶ αὐτῶν. χρῆ δὲ τὸν ὑπὲρ
 ἐκείνου λόγον οὐκ ἀλλάττειν εἶναι νομίζειν τοῖς ἐνεστῶσι
 πράγμασιν, οὐδ' ἐμὲ λέγειν ἐξω τῆς γραφῆς· τοῖς μὲν γὰρ
 ἰδιώταις ὑπὲρ ὧν ἐκάστος ἔπραξε προσήκει διαλεχθεῖσι· κα-
 ταβαίνειν ἢ δοκεῖν περιεργάζεσθαι, τοῖς δ' ὑπολαμβανο-
 μένοις συμβούλοις εἶναι καὶ διδασκάλοις ὁμοίως ὑπὲρ τῶν
 συγγεγενημένων ὥσπερ ὑπὲρ αὐτῶν ἀναγκαῖον ποιῆσθαι
 τὴν ἀπολογίαν, ἄλλως τ' ἢ καὶ τύχη τις διὰ τὴν αἰτίαν
 ταύτην κρινόμενος· ὁ περ ἐμοὶ συμβέβηκεν· ἑτέρω μὲν αὖν
 ἀπέχρησεν αὐτὸ εἰπεῖν, ὡς οὐ δίκαιόν ἐστι μετέχειν εἰ-
 τι Τιμόθεος πράττων μὴ καταώρωσεν· οὐδὲ γὰρ τῶν δα-
 ρεῶν οὐδὲ τῶν τιμῶν οὐδεὶς αὐτῷ μετέδωκε τῶν ἐκείνου ψη-
 φισθεῖσάν, ἀλλ' οὐδ' ἐπαινέσαι τῶν ῥητόρων οὐδεὶς ἠξίωσεν
 ὡς σύμβουλον γεγενημένον· εἶναι δὲ δίκαιον ἢ καὶ τῶν ἀγα-

mortuum Isocrates etiam in Epist. VIII. ad Mityl. Magistr. §. 1., quo quo tempore scripta sit definire nequeo. A. MAIUS.
 Διδασκάλος] Isocratem magistrum fuisse Timothei confirmat Cicero de Orat. III. c. 34. "Alia se igitur artibus instituit Isocrates clarissimum virum Timotheum Conocis praestantissimi Imperatoris

filium, summum ipsam imperatorem, hominemque doctissimum." Porro narrat Plutarchus in vita Isocratis §. 1. su. Timotheum Isocrati magistro ornam. sta. tuam cum titulo possuisse Eleusine. Mitto nunc quaerere sint ne opus Plutarchi Vitae X. Orator., secunde. A. MAIUS.
 4 L

θῶν κοινωεῖν ἢ μηδὲ τῶν αἰτυχιῶν ἀπολαύειν. ἐγὼ δὲ ταῦτα μὲν αἰσχυροθεῖν ἂν εἴπω, τὴν αὐτὴν δὲ ποιῆμαι πρόκλησιν ἢ περ καὶ περὶ τῶν ἄλλων· ἀξίω γὰρ, εἰ μὲν κακὸς ἀνὴρ γέγονε Τιμόθεος καὶ πολλὰ περὶ ὑμῶν ἐξήμαρτε, μετ-
68 ἔχειν καὶ δίκην δίδουαι καὶ πάσχειν ὅμοια τοῖς ἀδικούσιν· ἢ δ' ἐπιδειχθῆ καὶ πολέτης ἂν ἀγαθὸς καὶ στρατηγὸς τοιοῦτος ὅιος οὐδεὶς ἄλλος ἂν ἦραις ἴσμεν, ἐκείνου μὲν οὐραὶ δὲν ὑμῶν ἐπαινεῖν καὶ χάριν ἔχειν αὐτῷ, περὶ δὲ ταύτης τῆς γραφῆς ἐκ τῶν ἐμοὶ πεπραγμένων, ὅ τι αὐτῷ ὑμῶν δίκαιον εἶναι δοκῆ, τούτο γυγνώσκω.

κς. * ε'. Ἀβροῦατον μὲν οὖν τοῦτ' εἰπεῖν ἔχω περὶ Τιμοθέου καὶ μάλιστα κατ' ἀπάντων, ὅτι τοσαύτας ἤρακε πάλει κατὰ κράτος ὅσας οὐδεὶς πώποτε τῶν ἑστρατηγηκότων, οὔτε τῶν ἐκ ταύτης τῆς πόλεως οὔτε τῶν ἐκ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος, καὶ τούτων ἑνίας, ἂν ληφθεῖσάν ἄρας ὁ τόπος ὁ περιέχων οἰκείος ἠναγκάσθη τῇ πόλει γινώσθαι· ἐπι-
καύτην ἐκάστη δύναμις εἶχε. τίς γὰρ οὐκ οἶδε Κόρυμπον μὲν ἐν ἐπικαιροτάτῃ καὶ κάλλιστα κειμένην τῶν περὶ Πελοπόννησον, Σάμμον δὲ τῶν ἐν Ἰωνίᾳ, Σηστόν δὲ καὶ Κριθωτὴν τῶν ἐν Ἑλλησπόντῳ, Ποτίδαιαν δὲ καὶ Τοράνην τῶν ἐπὶ Θράκης; ἃς ἐκείνος ἀπάσας κτησάμενος παρέδωκεν ὑμῶν, ἐν δαπάναις μεγάλαις, οὐδὲ τοὺς ὑπάρχοντας συμμάχους λυμνησάμενος, οὐδὲ πολλὰς ὑμῶν εἰσφορὰς ἀναγκάσας εἰσενεγκεῖν, ἀλλ' εἰς μὲν τὸν περὶ πλῆστον τὸν περὶ Πελοπόννησον τρία καὶ δέκα μόνου τάλαντα δούσης αὐτῷ τῆς πόλεως καὶ τριῆρεις περὶ ἑκατόντα Κόρυμπον εἶλε, πάλιν ὀγδοήκοντα τριῆ-
69 ρεις κερκημένην, καὶ περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον Λακεδαιμονίους ἐνέηκε ναυμαχῶν, καὶ ταύτην ἠνάγκασεν αὐτοὺς συνδέσθαι τῇ εἰρήνῃ, ἢ τοσαύτην μεταβολὴν ἐκατέρω τῶν πόλεων ἀπείησεν, ὡς δ' ἡμῶν μὲν ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἦσαν αὐτῇ κατ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτὸν ὡς οὐδεμίαις ἄλλης· οὕτω τῇ πο-

Κριθωτὴν] De urbe appellata Crithoto vehementer aestuant Critici, et vides in notis Variorum ad Nepotem in Timoth. c. 1. Verbis ibidem citatis auctoribus, qui ejus nomen erunt, addo jam Isocratem: et præterea Harpocratidæm, atque ex hoc Demosthenem adv. Aristocr. §. 28., Hellenicum l. I. Troicorum, Ephorum l. IV. A. MAIUS.

Πεντάκοντα Κόρυμπον εἶλε] Πεντάκοντα Κόρυμπον δ' εἶλε. OMBEL.
Ὁσον ἀντὶ] Confirmat Nepos. in Timoth. c. 2. "Quæ victoria tantæ fuit Atticis lætitiæ, ut tam præmium esse publicè tant factis, eisque deus præstare ait institutum." De hoc pado vide etiam Xenoph. Hist. Græc. l. VI. c. 2. Diodor. Sic. l. XV. §. 38. A. MAIUS.

λα πωανεύκουτος, Λακεδαιμονίων δὲ ματ' ἐκείνου τὸν χρόνον
 μαθ' ὑφ' ἐκείνους εἰρανεῖσθαι μήτε καυτικὸν ἐντὸς Μελίας περι-
 πλέειν μήτε πείρα στρατοπέδων διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ πορευόμενος,
 ὅτι αὐτοῖς τῆς περὶ Λακετρα συμφορᾶς εἴσοι τις ἂν αἰτίου
 γυγατημένον. μετα δὲ ταύταις τὰς πράξεις ἐπὶ Σάμῳ
 στρατεύσας, ἦν Περικλῆς ὁ μεγίστην ἐπὶ σφείρα καὶ δικαιο-
 σύνη καὶ σωφροσύνη δόξαν εἰληφώς ἀπὸ διακοσίων νεῶν καὶ
 χιλιάδων ταλασίτων κατεπολέμησε, ταύτην, αὐτὴ πλέον αὐτ'
 ἐλαττον πλοῦ ἡμῶν λαβὼν οὔτε παρὰ τῶν συμμάχων ἐκ-
 λέξας, ἐν δεκά μηνὶ ἐξεπολιόρκησεν ἄκτανισχιλίους πελ-
 ταστάς καὶ τρίπεσι τριακοντα, καὶ ταύτοις ἄπαντα ἐκ τῆς
 πολέμιας τῶν μισθῶν ἀπέδωκε. καὶ τῶν τοιούτων ἔργων αὐ-
 τὸς ἄλλος φανῆ πεποιθώς, ὁμολογῶ λαβεῖν, ὅτι διαφε-
 ράντως ἀπαινεῖν ἐπιχειρῶ τὸν αὐτὸν περὶ τὸν πλέον τῶν ἄλλων
 διακεπηγμένον. ἀντεὺν τοίνυν ἀναπλεύσας Σηπτόν καὶ
 Κριθωτὴν ἔλαβε, καὶ τὸν ἄλλον χρόνον ἀμελουμένης Χερσον-
 ησοῦ πρᾶσσεον ἡμᾶς αὐτῇ τὸν καιρὸν ἐπείρασε. τὸ δὲ τελευ-
 ταιῶν Πετιδαίων εἰς ἣν ἡ πάλιν τετρακῆστια καὶ διαχίλια 70
 τάλακτα τὰ πρότερον ἀνήλασε, ταύτην εἶλαν ἀπὸ τῶν χερ-
 ματῶν ἂν αὐτὸς ἐπείρασε καὶ τῶν συνταξέων τῶν ἀπὸ Θρα-
 κῆς καὶ προσέτι Χαλκιδεῖς ἄπαντας κατεπολέμησεν. ἐὶ δὲ
 δεῦ. μὴ καθ' ἑαυστὸν ἀλλὰ διὰ βραχέων ἐπιῦν, τεττάρων
 καὶ εἰκοσι. πλέων κυρίου ἡμᾶς ἐποίησεν ἐλάττω δαπανῆ-
 σας ὡν αἱ πατέρες ἡμῶν εἰς τὴν Μηλίαν πολιορκίαν ἀνήλω-
 σαν. ἠΰουλομεν δ' ἂν, ὡς περὶ ἐξαριθμησάι τὰς πράξεις ἡμ-
 ῶν δια γήγονεν, αὐταῖς αἰὲν τὸ εἶναι συντόμως δηλώσαι τοὺς
 καιροὺς ἐν οἷς ἐκαστὰ ταύτων ἐπράχθη, καὶ τὰ τῆς πό-
 λεως εἰς εἶχα, καὶ τὴν τῶν πολεμίων δύναμιν· πολλὴ γὰρ
 ἂν ἡμῶν αἰ τε ἐπιγεσῆσαι μείζους κακῆνους πλείονος ἀξίος
 εἶδοιεν εἶναι. νῦν δὲ ταῦτα μὲν εἴσω διὰ τὸ πλῆθος.

πς. * 5. Ἠγοῦμαι δ' ἡμᾶς ἡδύς ἂν ἀποῦσαι διὰ τί

Δίξεν εἰληφώς] Similem prorsus Peri-
 clis laudem habes in Orat. de Bigis §. 14.
 A. MAIUS.

Ὅτι παρὰ τῶν συμμ.] Bekkerus ma-
 vult οὐδὲ παρὰ τῶν συμμ.

Τεττάρων καὶ εἰκοσι ἀφισον] Aeschines
 de fide. legat. §. 27. sit Timotheum Co-
 nonis F. positum fuisse urbium LXXV.,
 casque Athenarum Concilio adjunxisse.

Itaque Isocrates sob numero XXIV.
 eas tantum comprehendit urbes, quas
 Timotheus tenuiori dispendio cepit, quam
 olim Athenienses in obsidendis Molis
 passi erant. Apud Dinarchum Orat. c.
 Demosth. p. 91. antep. et. c. Philocl. p.
 110. 23. ed. Steph. dicitur Conon pater
 Timotheici cepisse urbes XXIV. A.
 MAIUS.

ποτε τῶν μὲν εὐδοκιμούντων ἀνδρῶν παρ' ὑμῶν καὶ πολεμικῶν εἶναι δοκούντων οὐδὲ κόμην εἶναι λαβεῖν ἠδυνήθησαν, Τιμόθεος δ' οὔτε τὴν τοῦ σώματος φύσιν ἔχων ἔρρωμένην οὔτ' ἐν τοῖς στρατοπέδοις τοῖς πλανωμένοις κατατετριμμένος, ἀλλὰ ὁ μὲν ὑμῶν πολιτευόμενος τηλικαῦτα διεπράξατο τὸ μέγεθος. ἔστι δ' ὁ λόγος ὁ περὶ τούτων φιλαπεχθήμεων μὲν, ῥηθῆναι δ' οὐκ ἀσύμφορος. ἐκείνος γὰρ τούτῳ τῶν ἄλλων δῆνεγκεν, ὅτι περὶ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ 71 συμμαχικῶν πραγμάτων καὶ τῆς ἐπιμελείας τῆς τούτων οὐ τὴν αὐτὴν ὑμῖν γνώμην ἔσχεν· ὑμεῖς μὲν γὰρ χειροτονεῖτε στρατηγούς τοὺς εὐρωστοτάτους τοῖς σώμασι καὶ πολλάκις ἐν τοῖς ξενικοῖς στρατεύμασι γεγενημένους, ὡς διὰ τούτων διαπραξάμενοί τι τῶν δέοντων ὁ δὲ τοῖς μὲν τοιούτοις λοχαγοῖς ἐχρήτο καὶ ταξιάρχους, [ὣν ἔποιε διὰ τὴν μετ' ἐκείνου στρατείαν ἀξιοὶ λόγου καὶ χρησίμοι τῇ πόλει γεγόνασιν,] αὐτὸς δὲ περὶ ταῦτα δεινὸς ἦν, περὶ ἄσπερ χεῖρ φρόνιμος εἶναι τὸν στρατηγὸν τὸν ἀγαθόν. ἔστι δὲ ταῦτα τίνα δύναμιν ἔχοντα; — δεῖ γὰρ οὐχ ἀπλῶς εἰπεῖν, ἀλλὰ σαφῶς φράσαι περὶ αὐτῶν — πρῶτον μὲν δύνασθαι γινῶναι πρὸς τίνας πολεμητέον καὶ τίνας συμμαχούς ποητέον· ἀρχὴ γὰρ αὕτη στρατηγίας ἐστίν, ἧς ἦν διαμάρτη τις, ἀνάγκη τὸν πόλεμον ἀσύμφορον καὶ χαλεπὸν καὶ περιεργον εἶναι, περὶ τοίνυν τὴν τοιαύτην προαίρεσιν οὐ μόνον αὐδεῖς τοιοῦτος γέγονεν, ἀλλ' οὐδὲ παραπλήσιος. ῥαδίον δ' ἐξ αὐτῶν τῶν ἔργων γινῶναι πλείστους γὰρ πολέμους· ἅπαν τῆς πόλεως ἀνελόμενος, ἅπαντας τούτους κατὰρδωσε καὶ δικαίως ἅπανσι τοῖς Ἕλλησιν ἐδόξεν αὐτοὺς ποήσασθαι. καὶ τοι τοῦ καλῶς βουλευσασθαι τίς ἀν ἀπόδειξιν ἔχει σαφεστέραν καὶ μείζω ταύτης παρασχεσθαι; δεύτερον τί προσήκει τὸν στρατηγὸν τὸν ἀγαθόν; στρατόπεδον συνταξάσαι καὶ χρῆσασθαι συμφερόντως. ὡς μὲν τοίνυν ἠπί-

Γνώμην ἔχει] ἴσως, γνώμην εἶχεν, ἢ ἰσχυρ. Μυστοχυδρ.

Τὸς ἐκμοστῆτας] Innuit Charetem, Timothei postea accusatorem, quem oratores Athenienses, licet imprudentem et stolidum, tamen quia corporis virilium præpollebat, imperatorem fieri volebant: dicente contra Timotheo, sum potius ad

imperatoris stragula gestanda esse idoneum. Vide Plutarch. An Seni &c. §. 4. Apophth. vol. viii. p. 119. ed. Huetten. Diodor. Sic. l. XVI. §. 85. A. MARIUS.

τίνα δύναμιν] Bekkerus mavall, τίνα, καὶ τίνα ἔν.

Διούτρω τι --- ἀγαθόν;] Διούτρω δὲ --- ἀγαθόν —. ORELL.

στατο χρῆσθαι καλῶς, αἱ πράξεις αὐταὶ δεδηλόκασι· ὡς δὲ καὶ πρὸς τὸ παρασκευάσασθαι μεγαλοπρεπῶς καὶ τῆς πόλεως ἀξίως ἀπάντων διπρῶκεν, οὐδὲ τῶν ἐχθρῶν οὐδεὶς ἂν ἄλλως εἰπεῖν τολμήσειεν. ἔτι τοίνυν πρὸς τούτοις ἀπορίας ἐνεγκεῖν στρατοπέδου καὶ πειρίας, καὶ πάλιν εὐπαρίας εὐρεῖν, τίς οὐκ ἂν τῶν συνστρατευμένων πρὸς ἀμφοτέρας ταῦτα διαφέρειν ἐκείνου προκρίνει; συνίσασι γὰρ αὐτὰ κατὰ μὲν ἀσχάτος τῶν πολέμων διὰ τὸ μηδὲν παρὰ τῆς πόλεως λαμβάνειν εἰς τὰς ἐσχάτας ἐνδείας καθιστάμενον, ἐκ δὲ τούτων εἰς τοῦτο τὰ πράγματα περιστάσαι δυνάμενον, ὥστε καὶ τῷ πολέμῳ περιγίγνεσθαι καὶ τοῖς στρατιώταις ἐντελεῖς ἀποδιδόναι τοὺς μισθοὺς. οὕτω τοίνυν τούτων μεγάλων ὄντων καὶ σφόδρα κατεπειγόντων, ἐπὶ τοῖς ἐχομένοις δαιδαίως ἂν τις αὐτὸν ἔτι μᾶλλον ἐπαινέσειεν. ὄραν γὰρ ὑμᾶς τούτους μόνους ἀνδρας νομίζοντας, τοὺς ἀπειλοῦντας καὶ τοὺς ἐκφοβοῦντας τὰς ἄλλας πόλεις καὶ τοὺς αἰετὶ νεωτερίζοντας ἐν τοῖς συμμάχοις, οὐκ ἐπηκολούθησε ταῖς ὑμετέρας γνώμαις, οὐδ' ἠβουλήθη βλάστων τὴν πάλιν εὐδοκιμῆν, ἀλλὰ τοῦτ' ἐφιλοσόφει καὶ τοῦτ' ἐπραττεν, ὅπως μηδεμίαν τῶν πόλεων αὐτὸν φοβήσεται τῶν Ἑλληνίδων, ἀλλὰ πᾶσαι θαρσήσουσι πλὴν τῶν ἀδικουσῶν· ἠπί- 73
στατο γὰρ τοὺς τε δεδιότας ὅτι μισοῦσι δι' οὓς ἂν ταῦτο πεπονθότες τυγχάνωσι, τὴν τε πόλιν διὰ μὲν τὴν φιλίαν τὴν τῶν ἄλλων εὐδαιμονεστάτην καὶ μεγίστην γενομένην, διὰ δὲ τὸ μῖτος μικρὸν ἀπολιπᾶσαν τοῦ μὴ ταῖς ἐσχάταις συμφοραῖς περιπεσεῖν. ὢν ἐνδυμούμενος τῇ μὲν δυνάμει τῇ τῆς πόλεως τοὺς πολεμίους κατεστρέφετο, τῷ δ' ἦδει τῷ ἑαυτοῦ τὴν εὐνοίαν τὴν τῶν ἄλλων προσήγατο, νομίζων ταῦτο στρατήγημα μείζον εἶναι καὶ κάλλιον ἢ πολλαῖς πόλεις εἰλεῖν καὶ πολλαῖς νικῆσαι μαχόμενος. οὕτω δ' ἐσπουδαζέετο περὶ τὸ μηδεμίαν τῶν πόλεων μηδὲ μικρὰν ὑποψίαν περὶ αὐτοῦ λαβεῖν ὡς ἐπιβουλευόντος, ὡς δ' ὅποτε μέλλοι τινα παραπλεῖν τῶν μὴ τὰς συντάξεις διδουσῶν, πέμψας προηγόρευε τοῖς ἀρχουσιν, ἵνα μὴ πρὸ τῶν λιμένων ἐξαιφνης ὀφθεῖς εἰς Δόρυβον καὶ ταραχὴν αὐτοὺς καταστή-

σιν. οἷτε τύχοι καθαρμισθεὶς πρὸς τὴν χεῖραν, οὐκ ἔν
 εἴηκε τοῖς στρατιώταις ἀρπάζειν καὶ κλέπτειν καὶ πορ-
 θεῖν τὰς οἰκίας, ἀλλὰ τοσαύτην εἶχεν ἐπιμέλειαν ὑπὲρ
 τοῦ μηδεὶ γίνεσθαι τοιούτων, ὅσῃ παρ' οἱ ἀσπύταί τῶν
 χρημάτων· οὐ γὰρ τοῦτο προσέβηκε τῶν κοῦν, ὅπως εἰ τῶν
 τοιούτων αὐτὰς εὐδοκίμασθαι παρὰ τοῖς στρατιώταις, ἀλλ'
 ὅπως ἡ πόλις παρὰ τοῖς Ἕλλησι. πρὸς δὲ ταῦτοις τὸς
 74 θορακώτους τῶν πόλεων οὕτω πρῶτος δεικνεί καὶ νομίμως ὡς
 ἀνδρῶν ἄλλος τὰς συμμοχίδας, ἠκούμενος εἰ τοιαῦτος ὅτι
 φαίνοιτο περὶ τοὺς πολυμαρτυρούτας, τὴν μεγίστην πίστην
 ἔσθθαι δεδωκώς ὡς οὐδέποτε ἂν περὶ γε τοὺς ἄλλους ἐξ-
 μαρτυρῶν τολμήσειε. τοιγάρτοι διὰ τὴν δόξαν τὴν ἐκ τούτων
 γιγνομένην πολλαὶ τῶν πόλεων τῶν πρὸς ἡμᾶς δυσκόλως
 ἔχουσιν ἀναπεπταμέναις αὐτὸν ἀδέχοντο ταῖς πύλαις· ἐν
 αἷς ἐκεῖνος οὐδεμίαν ταραχὴν ἐποίησεν, ἀλλ' ὡς περ' οἰκου-
 μένης αὐτὰς εὐσιῶν κατέλαβεν, αὕτως ἐξῶν κατέλειπε.
 κεφάλαιον δὲ πάντων τούτων· εἰδισμένον γὰρ τὸν ἄλλαν
 χρόνον πολλῶν γίνεσθαι καὶ δεινῶν ἐν τοῖς Ἕλλησιν, ἐπεὶ
 τῆς ἐκείνου στρατηγίας οὐδεὶς ἂν οὐτ' ἀναστάσις εὖρος
 γογγυμένης οὔτε πολιτικῶν μεταβολῶν οὔτε σφαγῶν καὶ
 φυγῶν οὐτ' ἄλλ' οὐδὲν τῶν κακῶν τῶν ἀνημέστως, ἀλλ'
 οὕτως αἰ. τοιαῦται συμφοραὶ κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ἐλαφθ-
 σαν, ὥστε μόνος ὢν ἡμῶν μνημονεύομεν ἀνεγκλήτων τῆς
 πόλις τοῖς Ἕλλησι παρέσχε. καὶ τοι χρὴ στρατηγὸν ἀρι-
 στον νομίζειν οὐκ εἰ τις μίση τύχη τηλικαυτῆν τι κατάρθει-
 σεν ὡς περ' Λύσανδρος, ὃ μηδεὶ τῶν ἄλλων διασφράξασθαι
 συμβέβηκεν· ἀλλ' ἄστις ἐπὶ πολλῶν καὶ παντοδαπῶν καὶ
 δυσκόλων πραγμάτων ὀρθῶς αἰεὶ πρῶττον καὶ νηνεχόντως
 διατετέλεκεν, ὅπερ Τιμοδείῳ συμβέβηκεν.

75 κς. * ζ'. Οἷμαι οὖν ὑμῶν τοὺς πολλοὺς θανατῶν ἐν
 λεγόμενα καὶ νομίζουσιν τὸν ἐπειρῶν τὸν ἐκείνου κατηγορεῖσθαι
 εἶναι τῆς πόλεως, εἰ τοσαύτας μὲν πάλαι ἐλόυσα μηδὲμίαν
 δ' ἀπολέσαντα περὶ προδοσίας ἔκρινε, καὶ πάλιν εἰ διδά-
 ντος εὐδύναις αὐτοῦ, καὶ τὰς μὲν πράξεις Ἰφικράτους ἀγαθε-

Λύσανδρος] Confirmat Nepos ita Lysan-
 dri vitam exordiens: "Lysander Lacedæ-
 monios magnam reliquit sui famam, magis
 felicitate quam virtute partam." Porro

hio indicat Isocrates famigeratam Athe-
 niensium cladem ad Egros flumen, de qua
 vide Xen. Hist. Græc. l. ii. c. 1. A. ΜΑΓΝΟΣ.
 Ἰφικράτους] Vide Nepotem in Iphier. c.

χαμένου, τὸν δ' ὑπὲρ τῶν χρημάτων λόγον Μένουθους,
 τούτους μὲν ἀπέλυσε, Τραόθεον δὲ ποσούτοις ἐζημίωσε χρε-
 μασιν ὅσους οὐδένα πώποτε τῶν προγεγενημένων. ἔχει δ'
 οὕτως· Εὐλόμοι γὰρ καὶ τὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως λόγον εἰσεῖκ.
 εἰ μὲν ὑμεῖς πρὸς αὐτὸ τὸ δίκαιον ἀποβλέπωντες σκέψασθε
 περὶ τούτων, οὐκ ἔστιν ὅπως οὐ δεικῆ καὶ σχέτλια πᾶσιν
 εἶναι δοξῆι τὰ πεπραγμένα περὶ Τραόθεον· ἢ δ' ἀναλογί-
 σασθε τὴν ἀγνοίαν ὅσῃ ἔχομεν πάντες ἀνθρώποι, καὶ τοὺς
 φθόνας τοὺς ἐπ' ἐγγυημένους ἡμῶν, ἔτι δὲ τὰς ταραχὰς καὶ
 τὴν τύβην ἐν ᾗ ζῶμεν, οὐδὲν τούτων ἀλόγως αὐδ' ἔξω τῆς
 ἀνθρώπινης φύσεως εὐροδύσεται γεγενημένον, ἀλλὰ καὶ
 Τραόθεος μέρος τι συμπεβλημένος τοῦ μὴ κατὰ τῶσαν
 γνώσθηται περὶ αὐτῶν· ἐκαίνας γὰρ οὔτε μισθώσιμος ἀν' αὐτε
 μισθώδρωσις· οὐδ' ὑπερῆφανος οὐτ' ἀλλ' οὐδὲν ἔχει τῶν
 ταύτων καμῶν διὰ τὴν μεγαλοφροσύνην τὴν τῆ στρατηγίᾳ
 μὲν συμπεφόσσαν, πρὸς δὲ τὰς χρείας τῶν αἰεὶ προσκεπτόν-
 των οὐχ ἀρισταύσαν, ἅπαντι εὐδοξῶν ἐνοχος εἶναι τοῖς
 προσημαίοις· οὕτω γὰρ ἀφύκῃ ἢ πρὸς τὴν τῶν ἀνθρώπων 76
 θεραπεσίαν, ὡς περ δεινὸς περὶ τὴν τῶν πραγμάτων ἐπιμέ-
 λειαν· καὶ τοὶ πολλοὶ καὶ κατ' ἐμοῦ τοιοῦτος λόγους
 ἤκουον, ὡς κατὰ τοὺς πολιτευομένους καὶ βουλευομένους ἀε-
 σκίει προαιρεῖσθαι μὲν τῶν τε προᾶξων τὰς ὑφελιωτάτας
 καὶ βελτίστας καὶ τῶν λόγων τοὺς εὐληθεστάτους καὶ δι-
 καιοτάτους, οὐ μὴν ἀλλὰ κακῶν παρρησιῶν καὶ σκοπεῖν,
 ὅπως ἐπιχαρίτως καὶ φιλοανθρώπως ἅπαντα φανήσονται
 καὶ λήσαντες καὶ πράττοντες, ὡς ἐπ' αὐτῶν ἐλθόμενοι
 ἐπαχθεστάτοι καὶ βαρύτεροι δοκοῦσιν εἶναι τοῖς συμπλη-
 τερομένοις· ὅρα δὲ τὴν φύσιν τῆς τῶν κελῶν
 ὡς δεύκεται πρὸς τὰς ἡδονὰς, καὶ διότι μακ-
 λον φιλῶσι τοὺς πρὸς χάριν ὀφειλουμένους ἢ
 τοὺς ἐπιποιούτας, καὶ τοὺς μετὰ φαιδρότητος

2. Itaq. in Timoth. c. 3. Dionys. Hal. in
 Lysia c. 12. quorum postremus ait Iphi-
 oratē hanc εἰδέναι ἕνωσιν αἰνῶν τῆς στρα-
 τηγίας. Iphioratē eadem hōc iudicio
 fuisse absolutam confirmat Nepos in ejus
 Vita c. 8. et Polyænus Stratag. l. iii. 29.
 Contra Diodorus Sic. l. xvi. §. 21. ait
 Iphioratē κακοφροσύνην εἶναι Timotheo.
 A. MAIUS.

Ἰννοκέντιος Ἐπιτομὴς χρίμα.] In Timotheo

estimata est G. Valentis, ut ait Nepos in
 Timoth. c. 3. Dinarchus c. Demosth. p.
 92. 1. et c. Philoel. p. 110. 25. ed. ff.
 Steph. A. MAIUS.

Περί Τιμοθ.] Τὰ περὶ Τιμοθ. ΟΙΚΛ.
 Περί αὐτῶν] Περί αὐτῶν. ΙΝΝΟΚ.
 Διὰ τὴν μεγαλοφροσύνην] Id de Timo-
 theo. innot. eadem Plutarcho in: Sylla,
 §. 5. A. MAIUS.

καὶ φιλανθρωπίας φενακίζοντας ἢ τοὺς μετ' ὄγκου καὶ σεμνότητος ὠφελούοντας. ὢν οὐδέν σοι μεμέληκεν, ἀλλ' ἦν ἐπιεικῶς τῶν ἔξω πραγμάτων ἐπιμεληθῆς, οἷε σοι καὶ τοὺς ἐνθάδε πολιτευομένους καλῶς ἔξειν. τὸ δ' οὐχ οὕτως, ἀλλὰ τοῦναντίον φιλεῖ συμβαίνειν. ἦν γὰρ τούτοις ἀρέσκης, ἅπαν ὅ τι ἂν πράξης οὐ πρὸς τὴν ἀλήθειαν κρινούσιν. ἀλλὰ πρὸς τὸ σοὶ συμφέρον ὑπολήψονται, καὶ τὰ μὲν ἀμαρτανόμενα παρόψονται, τὸ δὲ κατορθωθῆν οὐρανόμενες ποιήσουσιν· ἢ γὰρ εὐνοια γη πάντας οὕτω διατίθησιν. ἦν σὺ τῇ μὲν πόλει παρὰ τῶν ἄλλων ἐκ παντὸς τρόπου κτήσασθαι ζητεῖς, ἠγούμενος μέγιστον εἶναι τῶν ἀγαθῶν, αὐτὸς δὲ σαυτῷ παρὰ τῆς πόλεως οὐκ οἷε δεῖν τὴν αὐτὴν ταύτην παρασκευάζειν, ἀλλὰ πλείστων ἀγαθῶν αἴτιος γεγεννημένος χειρὸν διάκεισαι τῶν οὐδὲν ἄξιον λόγου διαπεπραγμένων. εἰκότως οἱ μὲν γὰρ τοὺς ῥήτορας καὶ τοὺς ἐν τοῖς ἰδίοις συλλόγοις λογοποιεῖν δυναμένους καὶ πάντα προσποιουμένους εἰδέναι θεραπεύουσι, σὺ δ' οὐ μόνον ἀμελεῖς, ἀλλὰ καὶ πολεμεῖς τοῖς μέγιστον αἰεὶ δυναμένοις αὐτῶν. καὶ τοι πόσους οἷε διὰ τὰς τούτων ψευδολογίας, τοὺς μὲν συμφοραῖς περιπεπτακέναι, τοὺς δ' ἀτίμους εἶναι, [πόσους δὲ τῶν προγεγεννημένων ἀνωύμους εἶναι,] πολὺ σπουδαιότερους καὶ πλέονος ἀξίους γεγεννημένους τῶν ἀδομένων καὶ τραγωδουμένων; ἀλλ' οἱ μὲν, οἴμαι, ποιητῶν ἔτυχον καὶ λογοποιῶν, οἱ δ' οὐκ ἔσχον τοὺς ὑμνήσοντας. ἦν οὖν ἐμοὶ πείθη καὶ νοῦν ἔχης, οὐ καταφρονήσεις τῶν ἀνδρῶν τούτων οἷς τὸ πλῆθος εἰδίσται πιστεύειν οὐ μόνον περὶ ἐνὸς ἐκάστου τῶν πολιτῶν, ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλων τῶν πραγμάτων, ἀλλ' ἐπιμέλειαν τινὰ ποιήσῃ καὶ θεραπείαν αὐτῶν, ἵν' εὐδοκιμήσῃ δι' ἀμφοτέρα, καὶ διὰ τὰς σαυτοῦ πράξεις καὶ

διὰ τούτων τούτων λόγους. ταῦτα δ' αἰκούων ἄρδῃς μὲν
 ἐφαικέ με λέγειν, οὐ μὲν οἶός τ' ἦν τὴν φύσιν μεταβαλεῖν, 78
 ἀλλ' ἦν καλὸς κωτραδὸς ἀνὴρ καὶ τῆς πόλεως καὶ τῆς Ἑλ-
 λάδος ἄξιός, οὐ μὲν σύμμετρος γε ταῖς τοιαύταις τῶν ἀν-
 θρώπων, ὅσοι τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ πεφικόσιν ἀχθόμενοι τυχερά-
 νοισι. τοιγαροῦν οἱ μὲν ῥήτορες ἔργον εἶχον αἰτίας περὶ
 αὐτοῦ πάλαι καὶ ψευδαῖς πλάττειν, τὰ δὲ πλῆθος ἀπο-
 δέχσασθαι τὰς ὑπὸ τούτων λεγομένας. καὶ ὡν ἡδέας ἀν' ἀπει-
 λογησάμεν, εἰ καιρὸν εἶχον· αἶμαι γὰρ ἂν ὑμᾶς αἰκούσαντας
 μισῆσαι τοὺς τε πρῶτα γόντας τὴν πόλιν ἐπὶ τὴν ὀργὴν
 τὴν πρὸς ἐπιβίου καὶ τοὺς φλαυρόν τι περὶ αὐτοῦ λέγειν
 τολμῶντας.

κς. * η'. Νῦν δὲ ταῦτα μὲν εἰσώω, περὶ ἑαυτοῦ δὲ καὶ
 τῶν ἐπιστάτων πραγμάτων πάλιν ποιήσεμαι τοὺς λόγους.
 ἀπρῶτ' δ' ὅ τι χρῆσμαι τοῖς ὑπολοίποις, καὶ τίνες πράττει
 μνηστῶ καὶ ποίου δευτέρω· τὸ γὰρ ἐφεξῆς με λέγειν διαπέ-
 φεύγει. ἴσως μὲν οὖν ἀναγκαστικόν ἐστίν, ὡς ἂν ἕκαστον τύχη
 προσπεσόν, οὕτως ἐπιπῶν περὶ αὐτῶν· ἃ δ' οὖν μοι κῆν ἐπε-
 λήλυθε, καὶ περὶ ὧν ἐγὼ μὲν ἠάμαζον εἶναι δηλωτέον, ἄλλως
 δὲ τις μοι συμβούλευε μὴ λέγειν; οὐκ ἀπεκρυψάμεθα πρὸς
 ὑμᾶς· ἐπειδὴ γὰρ ἀπέμεγαλε τὴν γραφήν, ἐσκόπευεν περὶ αὐ-
 τῶν· τούτωκ ὡς περὶ ἂν ὑμῶν ἕκαστος, καὶ τὸν τε βίον τὸν
 ἑαυτοῦ καὶ τὰς πράξεις ἐξήταζον, καὶ πλείστον χρόνον
 περὶ τὰς τοιαύτας διέτριβον ἐφ' αἷς ὥρην ἐπαινεῖσθαι με 79
 προσήκειν. ἀκροῦμενος δὲ τις τῶν ἐπιτηδείων ἐτόλμασαν
 εἰπεῖν πρὸς με λόγον πάντων σχετικώτατον, ὡς ἄξια μὲν
 εἶη τὰ λεγόμενα φιλοτιμίας, οὐ μὲν ἀλλ' αὐτός γε δεδιέναι
 ταῦτα μάλιστα, μὴ πολλοὺς λυπήσῃ τῶν ἀκούοντων. οὕτω
 γὰρ εἶη τινὲς ὑπὸ τοῦ φθόνου καὶ τῶν ἀπο-
 ριών ἐξηγρῖονται καὶ δυσμενῶς ἔχουσιν, ὡστ'
 οὐ ταῖς πονηρίαις ἀλλὰ ταῖς εὐπραγίαις πό-
 λεμοῦσι, καὶ μισοῦσιν οὐ μόνον τῶν ἀνθρώπων
 τοὺς ἐπιεικεστάτους, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐπιτηδευ-
 μάτων τὰ βέλτιστα, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις κα-
 κοῖς τοῖς μὲν ἀδικοῦσι συναγωνίζονται καὶ

Εὐπραγίας] Εὐπραγία apud Isocretam gerendis. Vide Evagor. Laudat. §. 8.
 significat aliquando diligentiam in rebus A. ΜΑΙΥΣ.

συγγνώμην ἔχουσιν, οἷς δ' ἂν φθορήσωσι ἀπολύουσιν, ἢνπερ δυνηθῶσι. ταῦτα δὲ δρῶντες οὐκ ἀγνοοῦσι περὶ ὧν τὴν ψῆφον οἴσουσιν, ἀλλ' ἀδικήσιν μὲν ἐλπίζοντες, ὀφθήσεσθαι δ' οὐ προσδοκῶντες· σώζοντες [δ'] οὖν τοὺς ὁμοίους σφίσιν αὐτοῖς βοηθεῖν νομίζουσι. τούτου δ' ἕνεκά σοι ταῦτα διήλθον, ἵνα προειδῶς ἄμεινον προσφέρῃ καὶ τοῖς λόγοις ἀσφαλεστέροις χρῆ πρὸς αὐτούς· ἐπεὶ νῦν γε τίνα χρῆ προσδοκᾶν γνώμην ἔξειν τοὺς τοιούτους, ὅταν τόν τε βίον τὸν σαυτοῦ καὶ τὰς πράξεις διεξίης μηδὲ κατὰ μικρὸν ὁμοίας οὔσας ταῖς τούτων, ἀλλ' οἷας περ πρὸς ἐμὲ λέγειν ἐπιχειρεῖς; ἀποφαίνεις γὰρ τοὺς τε λόγους οὗς γέγραφας οὐ μέμψεις ἀλλὰ χάριτος τῆς μεγίστης ἀξίους ὄντας, τῶν τε πεπλησιακότων σοι τοὺς μὲν 80 οὐδὲν ἠδίκηκότας οὐδ' ἠμαρτηκότας, τοὺς δὲ δι' ἀρετὴν ὑπὸ τῆς πόλεως ἑστεφανωμένους, τὰ τε καθ' ἡμέραν οὕτω κοσμίως καὶ τεταγμένως βεβιωκότα σαυτὸν ὡς οὐκ οἶδ' εἴ τις ἄλλος τῶν πολιτῶν, ἔτι δὲ μήτε δεδικασμένον μηδενὶ μήτε πεφευγότα πλὴν περὶ ἀντιδόσεως, μήθ' ἐτέροις συνηγωνισμένον μήτε μεμαρτυρηκότα, μήτ' ἄλλο πεποιηκότα μηδέν, ἐν οἷς ἅπαντες οἱ πολιτευόμενοι τυγχάνουσι. πρὸς δὲ τούτοις οὕτως ἰδίους οὔσι καὶ περιττοῖς κακείνο λέγεις, ὡς τῶν μὲν ἀρχῶν καὶ τῶν ὠφελίων τῶν ἐντεῦθεν γιγνομένων καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων τῶν κοινῶν ἐξέστηκας, εἰς δὲ τοὺς διακοσίους καὶ χι-

¹ Ἀποφάνεις] Etiam in Panathenaica §. 16. inducitur quidam Isocratem laudans. IDEM.

Τῶς διακοσίους καὶ χιλίους] Declaratur hic locus ex Sigonio de Rep. Athen. l. iv. c. 4. "Placuit (Atheniensibus) ut MCC. ex universis classibus legerentur, qui cum ceteros divitiis antecederent, soli etiam publicorum munerum onera sustinerent. Unde Pollux et Harpocratio scripserunt, MCC. fuisse ex quibus legerentur liturgi." Jam ἀσφαρὰ, tributum militare,

imperabatur Athenis impendente aut urgente bello. Quid autem est Trierarchia, nempe triremium instructio, explicata est in argumento orationis. Erat praeterea Athenis tria alia sumptuosissima munera, Choragia, Gymnasiarobia, Hostiasis, de quibus, ut de duobus praedictis, praeter laudatum Sigonium, vide Prolegomena doctissimi viri F. A. Wolfii ad orationem Demosthenis contra Leptinem. IDEM.

λίους τοὺς εἰσφέροντας καὶ λειτουργοῦντας οὐ μόνον αὐτὸν παρέχεις ἀλλὰ καὶ τὸν υἱὸν, καὶ τρεῖς μὲν ἤδη τετρηραρχήκατε, τὰς δ' ἄλλας λειτουργίας πολυτελέστερον λειτούργηκατε καὶ κάλλιον ὢν οἱ νόμοι προστάττουσι. ταῦτ' ἀκούοντας τοὺς τὰναντία πᾶσι τοῖς προειρημένοις ἐπιτετηδευκότας οὐκ οἶε βαρέως οἴσειν καὶ νομιεῖν ἐλέγχεσθαι τὸν βίον τὸν αὐτῶν οὐ σπουδαῖον ὄντα; καὶ γὰρ εἰ μὲν μετὰ πόνου καὶ ταλαιπωρίας ἡσθάνοντό σε ποριζόμενον εἰς τε τὰς λειτουργίας καὶ περὶ τὴν ἄλλην διοίκησιν, οὐκ ἂν ὁμοίως ἔμελεν αὐτοῖς νῦν δὲ τὰ τε παρὰ τῶν ξένων σοι γιγνόμενα πολὺ πλείω νομίζουσιν εἶναι τῶν δεδομένων, αὐτὸν τε σέβραθυμότερον ἡγοῦνται ζῆν οὐ μόνον 81 τῶν ἄλλων ἀλλὰ καὶ τῶν περὶ τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὴν αὐτὴν σοι πραγματεῖαν ὄντων. ὁρῶσι γὰρ ἐκείνων μὲν τοὺς πλείστους, πλὴν τῶν τὸν σὸν βίον καὶ τὸν τρόπον ἡγαπηκότων, ἔν τε ταῖς πανηγύρεσι καὶ τοῖς ἰδίοις συλλόγοις ἐπιδείξεις ποιουμένους, διαγωνιζομένους πρὸς ἀλλήλους καθ' ὑπερβολὴν, ὑπισχνουμένους, ἐρίζοντας, λοιδορουμένους, οὐδὲν ἀπολείποντας κακῶν, ἀλλὰ σφίσι μὲν αὐτοῖς πράγματα παρέχοντας, τοῖς δ' ἀκρωμένοις ἐξουσίαν παραδιδόντας τοῖς μὲν καταγελάσαι τῶν λεγομένων, ἐνίοις δ' ἐπαινεῖσαι τοῖς δὲ πλείστοις μισῆσαι, τοῖς δ' ὅπως ἕκαστοι βούλονται διατεθῆναι πρὸς αὐτούς· σὲ δ' οὐδενὸς μετέχοντα τούτων, ἀλλ' ἀνομοίως ζῶντα καὶ τοῖς σοφισταῖς καὶ τοῖς ἰδιώταις, καὶ τοῖς πολλὰ κερτημένοις καὶ τοῖς ἀπόρως διακειμένοις. ἐφ' οἷς οἱ μὲν λογίζεσθαι δυνάμενοι

Αὐτὸν παρήχης] Forte eandem παρήχης.
ORILL.

Πολυτελέστερον] Gloriabantur semper veteres se publica munera splendide obivisse. Vide et de Bigis §. 18. Æginet. §. 17. A. MARIUS.

Οὐδὲν ἀπολείποντας] nihil ab improbis

differre. Licet etiam interpretari: nihil improbitatis omittere. IDEM.

Οὐδέ τις μετέχοντα τούτων] Etiam in orat. ad Philippum §. 18. scribit Isocrates se neque ad populum agere neque cum rhetorum turba confingere solitum. Sic in Epist. H. ad Mityl. §. 1. IDEM.

καὶ νοῦν ἔχοντες ἴσως ἔν σε ζηλώσειαν, οἱ δὲ κα-
 ταδεέστερον πράττοντες καὶ λυπεῖσθαι μᾶλλον
 εἰσθότες ἐπὶ ταῖς τῶν ἄλλων ἐπιεικειάσις ἢ ταῖς
 αὐτῶν ἀτυχίαις οὐκ ἔστιν ὄπως οὐδυσκολαγοῦσι
 καὶ χαλεπῶς οἴσουσιν. ὡς οὖν οὕτως αὐτῶν δια-
 τεθησομένων σκόπει τί σοι λεκτέον τούτων καὶ
 τί παραλειπτέον ἐστίν. ἐγὼ δὲ κακείνου τότε ταῦτα
 λέγοντος καὶ νῦν ἠγοῦμαι πάντων ἀνδραγαθῶν ἀποσυντάτους
 εἶναι καὶ σχετλιωτάτους, οἵτινες βαρέως ἀν ἀκαίους ἢ
 82 λειπαροῦντες μὲν ἑμαυτὸν τῇ πόλει παρέχω καὶ πεισῶντε
 τὸ προσταττόμενον, μηδὲν δὲ δίκαια μῆτε κληροῦσθαι τῶν
 ἀρχῶν ἕνεκα, μῆτε λαμβάνειν ἅ ταις ἄλλοις ἢ πόλις εἰδῶσι,
 μῆτ' αὖ φεύγειν δίκας μῆτε διασκεῖν. ταῦτα γὰρ συνεταξά-
 μην οὐ διὰ πλούτον οὐδὲ δι' ὑπερηφανίαν, οὐδὲ καταφρονῶν
 κῶν μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐμοὶ ζήτων, ἀλλὰ τὴν μὲν
 ἐπιχίαν καὶ τὴν ἀπραγμοσύνην ἀγαπῶν, μάλιστα δ'
 ὄρων τοὺς τοιούτους καὶ παρ' ἡμῖν καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἐν-
 δοκιμοῦντας, ἔπειτα τὸν εἶον ἠδὲ νομίσας εἶναι τοῦτον ἢ
 τὸν τῶν πολλὰ πρακτότων, ἐτι δὲ ταῖς διατριβαῖς ταῖς
 ἡμῶς προωδέστερον, αἷς ἐξ ἀρχῆς κατεστησάμεν. ταῦτα
 μὲν ἕνεκα τοῦτον τὸν τρόπον ζῆν προελόμεν τῶν δὲ ληψι-
 μάτων τῶν παρὰ τῆς πόλεως ἀπασχόμεν, δεῖν ἠγησάμε-
 νος, εἰ δυνάμενος ἐκ τῶν ἰδίων τρέφειν ἑμαυτὸν ἐμπεδῶν τῶν
 γενήσομαι τῶν ἐντεῦθεν ζῆν ἠναγκασμένον λαβεῖν. τὸ δὲ
 δόμενον ὑπὸ τῆς πόλεως, καὶ διὰ τὴν ἐμὴν παρουσίαν ἐδεῆς
 τις γενήσεται τῶν ἀναγκαίων. ὑπὲρ ἡμῶν ἐπαίνοι. τυγχάσκειν
 ἄξιός ἢ μᾶλλον ἢ διαβολῆς. νῦν δ' εἰς πολλὴν ἀπορίαν κα-
 θέσθηκα, τί ὄρων ἀρέσκει δυνηδίων ἢ τοῖς τοιαύτοις. εἰ γὰρ
 ἀπαντα τὸν χρόνον ἔργον ποιούμενος ὅπως μὴδὲνα μῆτ' ἀδο-
 κήσω μῆτ' ἐνοχλήσω μῆτε λυπήσω, δι' αὐτὰ ταῦτα λυπῶ
 83 τινὰς, τί ποιῶν ἀν χαρίζομαι; ἢ τί λοιπὸν ἐστὶ πλὴν
 ἐμὲ μὲν ἀτυχῆ, τοὺς δὲ τοιαύτους ἀραθείς δοκεῖν εἶναι καὶ
 δυσκόλους τοῖς συμπολιτευομένοις.

κς'. * Ψ. Πρὸς μὲν οὖν τοὺς μὴδὲν τῶν αὐτῶν τοῖς ἄλ-

Μῆτε κληροῦσθαι] Idem ait in Epist. A. Ταῦτα γὰρ συνεταξάμεν] Confer habe
 ad Phil. §. 5. et Epist. H. ad Mityl. Mag. locum cum simili in Panath. §. v. Γρηκ.
 §. 5. A. MAIUS.

λοισ γυγνώσκοντας, ἀλλὰ χαλεπωτέρας ὄντας τοῖς μὴ κακῶς πράττουσιν ἢ τοῖς ἀδικούσι, μωρὸν ἐστὶν ἀπολογισάσθαι ζῆτεν ἕσω γὰρ ἂν τις ἐπιεικέστερον αὐτὸν ἐπιδείξῃ, ὄφλον ὅτι τοσαύτη χεῖρον ἀγνωσκεῖται παρ' αὐτοῖς· πρὸς δὲ τοὺς ἄλλους, περὶ ἂν Δυσίμαχος διέβαλεν, ὡς παρεμπληθῆ κεκτῆμεθα τὴν αἰσίαν, ἀναγκασίον ἐστὶν εἰπεῖν, ἵνα μὴ πιστευθεῖς ὁ λόγος εἰς μείζους καὶ πλείους ἡμᾶς ἐμβόλη. λειτουργίας ὦν ὑπεργκεῖν ἂν δυκηθεῖμεν. ὅλως μὲν οὖν οὐδεὶς εὐρεθήσεται τῶν καλουμένων σοφιστῶν πολλὰ χρήματα συλλαξάμενος, ἀλλ' οἱ μὲν ἐν ὀλίγοις οἱ δ' ἐν πάνυ μετρίοις τὸν βίον διαγαγάτες· ὁ δὲ πλείω κτησάμενος ὦν ἡμεῖς μηκροκτενομεν, Γοργίας ὁ Λεοττίνος, αὐτὸς διατρίψας μὲν περὶ Θετταλίαν, ὅτ' εὐδαίμωνέσταντο τῶν Ἑλλήνων ἦσαν, πλείω δὲ χρόνον βιούς καὶ περὶ τὸν χρηματισμὸν τοῦτον γενόμενος, πόλῳ δ' οὐδαμίαν καταπαύσας οὐκῆσας αὐδὲ περὶ τὰ κινὰ δαπανηθεῖς. οὐδ' εἰσφοράν εἰσενεγκεῖν ἀναγκασθεῖς, ἐκὶ δὲ πρὸς ταῦτοις αὐτὲ γυναικῶν γήμας οὔτε παῖδας ποιησάμενος, ἀλλ' ἀτελής γενόμενος καὶ ταύτης τῆς λειτουργίας τῆς ἐνδεδουλοτάτης καὶ πολυτελεστατάτης, το- 84

σαῦταν προλαβὼν πρὸς τὸ πλείω κτήσασθαι τῶν ἄλλων, χιλίους μῶνας στατήρας κατέλασε. καὶ τοι· χρεὶ περὶ τῆς οὐσίας τῆς ἀλλήλων μὴ τοῖς κτεταμένοις εἰκῆ πιστεύειν, μηδὲ τὰς ἐργασίας ἕκασ κομίζειν τὰς τε τῶν σοφιστῶν καὶ τὰς τῶν ὑποκριτῶν, ἀλλὰ τοὺς ἐν ταῖς αὐταῖς τέχναις ὄντας πρὸς ἀλλήλους κρῖνειν, καὶ τοὺς ὁμοίαν ἐν ἐκάστη δυνάμει λαβόντας· περὶ πλεονέκτησιν καὶ τὴν οὐσίαν ἔχειν κομίζειν. ἦν οὖν ἐξιστώσθητέ με τῷ πλείωτον ἐξεργασμένῳ καὶ θῆτε πρὸς ἐκεῖνον, οὐδ' ἡμεῖς παντάπασιν ἀσκήπτως ἐπιάξεν δοῦναι περὶ τῶν τοιαούτων, οὐδ' ἡμεῖς εὐρεθεῖμεν ἂν οὔτε τὰ περὶ τὴν πάλιν αὐτὲ πὰ περὶ ἡρώδης αὐτοῦς κακῶς διακηκότας, ἀλλ' ἀπ' ἀλαττόνων ζῶντες ὦν εἰς τὰς λειτουργίας ἀνηλώσαμεν. καὶ

[περὶ Θετταλίαν] Ippol. Isocrates adole- scens audivit Gorgiam senem in Thessa- lia, teste Clcerone Orator. c. 52. Idem.

[Στατήρας] Ne Gorgiae luera tenuissima putei, censeo omnino non de argenteo sed de aereo statere his agi, qui appende- bat duas drachmas et valebat viginti. (Vide Eekhel Doctr. Num. Vet. t. I. p. 42.)

Flures stateres aerei phippii existant in regio Messo· namque Mediolanensi,

ubi intis rationibus apparuit M. aureos stateres valere hodie circiter aureos ve- netos MMCCCLXIV. De divitiis Gorgiae collectis testatur etiam Plato Hipp. Maj. §. 4. A. MAIUS.

[τῶν ἐκκεντῶν] Magna fuisse hitionem apud Græcos luera patet etiam ex Plutar- cho, qui narrat in Vit. Demost. inter Vit. X. Orat. ad fin. Polum hitionem biduo talentum leoratum esse. A. MAIUS.

τοι τοὺς εὐτελεστέρους ἐν τοῖς ἰδίοις ἢ τοῖς κοινοῖς ὄντας δίκαιόν ἐστιν ἐπαινεῖν.

κς'. * ι. Ἐνδυμῶμαι δὲ μεταξύ λέγων, ὅσον τὰ τῆς πόλεως μεταπέπτωκε, καὶ τὰς διανοίας ὡς οὐδὲν ὁμοίας περὶ τῶν πραγμάτων οἱ νῦν τοῖς πρότερον πολιτευμένοις ἔχουσιν. ὅτε μὲν γὰρ ἐγὼ παῖς ἦν, οὕτως ἐνομιζέτο τὸ πλουτεῖν ἀσφαλὲς εἶναι καὶ σεμνὸν ὡστ' ὀλίγου δεῖν πάντες προσεποιῶντο πλείω κεκτῆσθαι τὴν οὐσίαν ἢς ἔχοντες ἐτύγχανον, βουλόμενοι μετασχεῖν τῆς δόξης ταύτης· νῦν 86 δ' ὑπὲρ τοῦ μὴ πλουτεῖν ὡς περ τῶν μεγίστων ἀδικημάτων ἀπολογίαν δεῖ παρασκευάζεσθαι, καὶ σκοπεῖν εἰ μέλλει τις σωθῆσεσθαι. πολὺ γὰρ δεινότερον κατέστηκε τὸ δοκεῖν εὐπορεῖν ἢ τὸ φανερῶς ἀδικεῖν· οἱ μὲν γὰρ ἢ συγγνώμης ἔτυχον ἢ μικροῖς ἐζημιώθησαν, οἱ δ' ἄρδην ἀπόλλυνται, καὶ πλείους ἂν εὐροιμεν τοὺς ἐκ τῶν ὄντων ἐκπεπτωκότας ἢ τοὺς δίκην ὑπὲρ τῶν ἀμαρτημάτων δεδωκότας. καὶ τί δεῖ λέγειν περὶ τῶν κοινῶν; αὐτὸς γὰρ οὐ μικρὸν δῆμαρτον διὰ ταύτην τὴν μεταβολὴν τῶν ἐμαυτοῦ πραγμάτων. ὅτε γὰρ ἐπαμύνειν ἤρχομην τοῖς ἰδίοις, ἀπολομένων ἐν τῷ πολέμῳ τῷ πρὸς Λακεδαιμονίους ἀπάντων τῶν ὑπαρχόντων ἡμῖν, ἀφ' ὧν ὁ πατὴρ ἅμα τῇ τε πόλει χρήσιμον αὐτὸν παρεῖχεν, ἡμᾶς δ' οὕτως ἐπιμελῶς ἐπαίδευσεν ὡστ' ἐπιφανέστερον εἶναι με τότε καὶ γνωριμώτερον ἐν τοῖς ἡλικιώταις καὶ συμπαιδευομένοις ἢ νῦν ἐν τοῖς συμπολιτευομένοις, ὅτε δ' οὖν, ὡς περ εἶπον, ἤρχομην πλησιάζειν τισὶν ὁμίην, εἰ δυναθεῖν πλείω κτήσεσθαι καὶ περιποιήσεσθαι τῶν ἐπὶ τὸν αὐτὸν εἶον ὀρησαντῶν, ἀμφοτέρα δόξειν, καὶ περὶ τὴν φιλοσοφίαν διαφέρειν καὶ κοσμιώτερον βεβιωκέναι τῶν ἄλλων. ἐμοὶ δὲ τούναντίον ἀποβέβηκεν. εἰ μὲν γὰρ μήτ' ἄξιος μηδενὸς ἐγεγόνην μήτε περιεποιήσαμην μηδὲν, οὐδεὶς ἂν μοι πράγματα παρεῖχεν, ἀλλὰ 88 φανερῶς ἀδικῶν ἀσφαλῶς ἂν ἔζων ἐνεκά γε τῶν συκοφαντῶν· νῦν δ', ἀντὶ τῆς δόξης ἢς προσεδόκων, ἀγῶνες περὶ ἐμὲ καὶ κίνδυνοι καὶ φθόνοι καὶ διαβολαὶ γεγόνασιν. οὕτω γὰρ ἢ πόλις ἐν τῷ παρόντι χαίρει τοὺς μὲν ἐπιεικεῖς πύζουσα

* Ἀμαρτημάτων] Eleganter forte lectio Cod. Laur. ἀμαρτημάτων. ORELL.

* Ἀνωλεμίων κ. τ. λ.] Hoc confirmat Pitarcbus in Vila Isocratis §. γ'. A. MAIUS.

καὶ ταπεινούς ποιῶσα, τοῖς δὲ πονηροῖς ἔξουσίαν διδούσα καὶ λέγειν καὶ ποιεῖν ὅ τι ἀν βουλευθῶσιν, ὥστε Λυσίμαχος μὲν ὁ προήρημένος ἦν ἐκ τοῦ συκοφαντεῖν καὶ κακῶς αἰετὶναι τινα ποιεῖν τῶν πολιτῶν κατηγορήσων ἡμῶν ἀναβέβηκεν, ἐγὼ δ' ὅς οὐδὲ περὶ ἓνα πῶποτε ἔξήμαρτον, ἀλλὰ τῶν μὲν ἐνθένδε λημμάτων ἀπισχόμην, παρὰ ξένων δὲ καὶ νομιζόντων εὖ πάσχειν ἐπορισάμην τὰς ἀφελίας, ὡς δεινὰ ποιοῦν εἰς τηλικουτοῖ καδέστῃκα κίνδυνον. καὶ τοι προσῆκε τοὺς εὐφρονοῦντας εὐχεσθαι τοῖς θεοῖς ὡς πλείστοις τῶν πολιτῶν παράγενέσθαι τὴν δύναμιν ταύτην, δι' ἣν ἐμελλον παρ' ἐτέρων λαμβάνοντες χρησίμους αὐτοὺς, ὡς περ ἐγὼ, τῇ πόλει παρεξείν. πολλῆς δ' ἀλογίας περὶ ἐμὲ γεγενημένης πάντων ἀν συμβαίῃ δεινότατον, εἰ οἱ μὲν δεδωκότες μοι χρήματα τοσαύτην ἔχοιεν χάριν, ὥστε ἔτι καὶ νῦν με θεραπεύειν. ὑμεῖς δὲ, εἰς οὓς ἀνήλωκα τὰ μαυτοῦ, δίκην ἐπιθυμήσαίτε παρ' ἐμοῦ λαβεῖν. ἔτι δὲ δεινότερον, εἰ Πίνδαρον μὲν τὸν ποιητὴν οἱ πρό ἡμῶν γεγονότες ὑπὲρ ἑνὸς μόνου ῥήματος, ὅτι τὴν πόλιν Ἐρεῖσμα τῆς Ἑλλάδος ἀνόμασεν, οὕτως ἐτίμησαν ὥστε καὶ πρόξενον ποιήσασθαι καὶ δωρεὰν μυρίας αὐτῷ δοῦναι δραχμαῖς, ἐμοὶ δὲ πολὺ πλείω καὶ κάλλιον ἐγκεωμακάοτι καὶ τὴν πόλιν καὶ τοὺς προγόνους μὴδ' ἀσφαλῶς ἐγγένοιτο ἐπιβιῶναι τὸν ἐπίλοιπον χρόνον. περὶ μὲν οὖν τούτων καὶ τῶν ἄλλων τῶν κατηγορηθέντων ἱκανὴν εἶναι νομίζω τὴν εἰρημένην ἀπολογίαν.

κς'. * ια'. Οὐκ ἀκνήσω δὲ πρὸς ὑμᾶς οὐθ' ὡς ἔχω νῦν.

[Ἀπισχόμεν] Confirmat Plutarchus in Isocr. Vit. Isocratem a nullo usquam cive mercedem exegisse. IDEM.

[Ἐρεῖσμα τῆς Ἑλλ.] Confer Æschinem epist. Δ. qui illius Pindarioti cautioci, ubi hæc laus Athenarum fuit, nobis aliqua verba conservavit, nempe αἰ τε λικαὶ καὶ αἰδὶμα Ἑλλάδος ἔρεῖσμα Ἀθῆναι. Narrat autem Æschines Pindarum ob hanc laudem multatum esse pecunia a Thebanis Atheniensium odio, quam ei duplam Athenienses tenderunt. Vide etiam Pausaniam I. i. c. 8. Paulo aliter citavit hunc locum Scholiastes ad Aristoph. Nub. 298. ἔρεῖσμα κλεινὰ Ἀθῆναι. Rem autem mison fideliter narrare videtur Thom. Magister in Vita Pindari, nempe hanc a Thebanis multatum, quia scripserat μεγαλοπῆλις Ἀθῆναι, quod nimis est inquit Odæ vii. Pyth. IDEM.

[πρόξενον] Proxenus, saltem publicus, si erat qui peregrinis nomine totius civitatis hospitio excipiebat, publica auctoritate ad id manus electus. Vide saltem Eustath. in Il. Δ. p. 485. ed. Rom. Proxeni etiam in alienis civitatibus deligebantur, ut hi nimirum ibi legatos aut peregrinos ejus urbis, cujus erant Proxeni, domi sua recipere operaque juvarent, atque adeo ejusdem urbis negotia procurarent. Vide Polluc. I. iii. §. 59. Athen. I. xiii. p. 603. Demosth. in Callipp. §. γ. atque hoc modo Athenienses suum Proxenum Pindarum fecerant. Plura de Proxenis si vis cognoscere, lege Voyage d' Anach. t. iv. p. 46—7. Vide denique Decreta quatuor Coroyæorum, quibus creantur Proxeni, apud Cl. Mustoxidum Illustr. Coroyr. p. 168. sqq. IDEM.

πρὸς τὸν ἐπισημνότερον κίνδυνον κατεπεὶν τὴν ἀλήθειαν, οὐδ' ὡς τὸ πρῶτον διετέθη, πρὸς αὐτὸν ἐγὼ γὰρ ὑπὲρ μὲν τῶν ἰδίων πολλὰς ἐλπίδας ἔχον ἰσχυρῶς ἀγωνιεύσαι, καὶ γὰρ τοῖς βεβηκαμένοις καὶ τοῖς πεπρωμένοις ἐπίστατον, καὶ παλλοῦς λόγοις καὶ δικαίοις ἀίμαρ ἔχειν ὑπὲρ αὐτῶν ὄραν δ' οὐ μόνον δυσκόλως διακειμένους περὶ τὴν τῶν λόγων παιδείαν τοὺς εἰδισμένους ἅπασιν χαλεπαίνεν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν πολλοὺς τραχέως πρὸς αὐτὴν διακειμένους, ἐφοβώμην μὲν τὰ μὲν ἴδια μου παραμεληθῆ, τῆς δὲ κοινῆς καὶ τῆς περὶ τοὺς σοφιστὰς διαβολῆς ἀπολαύσω τι φλοῦρον· ἐπειδὴ δὲ χρόνων ἐγγιγνομένων εἰσέπεσον εἰς τὸ λογίζεσθαι καὶ σκοπεῖν τί χρῆσωμαι τοῖς παρούσιν, ἐπιστάμην τῷ θεῷ καὶ τῆς ταραχῆς ταύτης, οὐκ ἀλόγως, ἀλλ' ἐκ τῶν εἰκότων λογισάμενος καὶ παραμυθησάμενος ἐμαυτὸν· τοὺς τε γὰρ ἐπιεικεῖς ὑμῶν, πρὸς οὓς περ ἐγὼ ποιήσασμαι τοὺς λόγους, ἠπιστάμην οὐκ ἐμμένοντας ταῖς δόξαις ταῖς ἀδίκως ἐγγεγενημέναις, ἀλλ' ἐπακολουθοῦντας ταῖς ἀληθείαις καὶ μεταπειδομένους ὑπὸ τῶν λεγόντων τὰ δίκαια, τῆν τε φιλοσοφίαν ἐκ πολλῶν ἐνόμωζαν ἐπιδείξασαι ἀδίκως διαβεβλημένην, καὶ πολὺ ἂν δικαιότερας ἀγαπωμένην αὐτὴν ἢ μισωμένην. ἔχω δὲ καὶ νῦν ἐτι ταύτην τὴν γνώμην· οὐκ ἄξιον δὲ θαυμάζειν εἰ τι τῶν καλῶν ἐπιτηδευμάτων ἠγνόηται καὶ διαλέληθεν, οὐδ' εἰ διεψεύσμενοι τινὲς αὐτοῦ τυγχάνουσι· καὶ γὰρ περὶ ἡμῶν αὐτῶν καὶ περὶ ἄλλων πραγμάτων ἀνασιδήμων οὕτως ἔχοντες ἂν εὐρεθῆμεν. ἢ γὰρ πάλιν ἡμῶν πολλῶν ἀγαθῶν αἰτία καὶ νῦν οὕσα καὶ πρότερον γεγενημένη καὶ τοῖς πολίταις καὶ τοῖς ἄλλοις Ἑλλῆσι, καὶ πολλῶν ἡδονῶν γέμουσα, τοῦτ' ἔχει δυσκολώτατον· διὰ γὰρ τὸ μέγεθος καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐνοποιούντων οὐκ εὐθύνοπτός ἐστιν οὐδ' ἀκριβής, ἀλλ' ὡς περ χειμάρρους, ὅπως ἂν ἕκαστον ὑπολαβούσα τύχη καὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν πραγμάτων, οὕτω κατήνεγκε, καὶ δόξαν ἐνίοις τὴν ἐναντίαν τῆς προσηκούσης περιέθηκεν ὅπερ καὶ τῆ παιδεία ταύτη συμβέβηκεν. ἂν ἐνθυμουμένους χρεὴ μηδενὸς πράγματος ἀνευ λόγου καταγιγνώσκειν, μηδ' ὁμοίως διακεῖσθαι δικάζοντας ὡς περ ἐν ταῖς ἰδίαις διατριβαῖς, ἀλλὰ διακριβούσθαι

88 περὶ ἐκάστου καὶ τὴν ἀλήθειαν ζητεῖν, μεμνημένους τῶν ὄρων

καὶ τῶν νόμων, καθ' οὓς συνεληλύθατε δικάζοντες. ἔστι δ' οὐ περὶ μικρῶν οὐδ' ὁ λόγος οὐδ' ἡ κρίσις ἐν ἧ καθέσταμεν, ἀλλὰ περὶ τῶν μεγίστων· οὐ γὰρ περὶ ἐμοῦ μέλλετε μόνον τὴν ψῆφον διοίσειν, ἀλλὰ καὶ περὶ ἐπιτηδεύματος ὃ πολλοὶ τῶν νεωτέρων προσέχουσι τὸν νοῦν. οἶμαι δ' ὑμᾶς οὐκ ἀγνοεῖν ὅτι τὰ πράγματα τῆς πόλεως τοῖς ἐπιγιγνομένοις καὶ τοῖς τηλικούτοις οἱ πρεσβύτεροι παραδιδάσσι. τοιαύτης οὖν αἰεὶ τῆς περιόδου γιγνομένης ἀναγκαῖόν ἐστιν, ὅπως ἂν οἱ νεώτεροι παιδευθῶσιν, οὕτω τὴν πάλιν πράττουσαν διατελεῖν ὥστ' οὐ ποιετέον τοὺς συκοφάντας κυρίου τηλικούτου πράγματος, οὐδὲ τοὺς μὲν μὴ δίδοντας τούτοις ἀργύριον τιμωρητέον, παρ' ὧν δ' ἂν λάβωσιν ἑατέον ποιεῖν ὅτι ἂν βουληθῶσιν, ἀλλ' εἰ μὲν ἡ φιλοσοφία τοιαύτην ἔχει δύναμιν ὥστε διαφθεῖρειν τοὺς νεωτέρους, οὐ ταῦτον χρὴ μένον κολάζειν ὃν ἂν γράψῃται τις τούτων, ἀλλὰ πάντας ἐκποδῶν ποιεῖσθαι τοὺς περὶ τὴν διατριβὴν ταύτην ὄντας· εἰ δὲ τοῦναντίον πέφυκεν ὥστ' ὠφελεῖν καὶ βελτίους ποιεῖν τοὺς πλησιάζοντας καὶ πλέονος ἀξίους, τοὺς μὲν διαβεβλημένους πρὸς αὐτὴν παυστέον, τοὺς δὲ συκοφαντοῦντας αἰτιμητέον, τοῖς δὲ νεωτέροις συμβουλευτέον ἐν ταύτῃ διατριβῇ μᾶλλον ἢ τοῖς ἄλλοις ἐπιτηδεύμασι.

90

κς. β. Πρὸ πολλῶν δ' ἂν ἐποίησάμην, εἴπερ ἦν ἐιμαρμένον μοι φύγειν τὴν γραφὴν ταύτην, ἀκμάζοντί μοι προσπεσεῖν τὸν κίνδυνον· οὐ γὰρ ἂν ἠθύμουν, ἀλλὰ μᾶλλον οἷός τ' ἂν ἐγενόμην καὶ τὸν κατήγορον ἀμύνασθαι καὶ τῇ φιλοσοφίᾳ ἐσηθῆσαι· νῦν δὲ φοβοῦμαι μὴ διὰ ταύτην ὑπὲρ ἄλλων πραγμάτων ἐπιεικῶς εἰρηκῶς, περὶ αὐτῆς ταύτης χεῖρον τύχῃ διαλεχθεῖς ἢ περὶ ὧν ἤττον μοι σπουδάσαι προσῆκε. καίτοι δεξάμην ἂν — εἰρήσεται γὰρ τάληδες, εἰ καὶ μωρὸς ὁ λόγος ἐστίν — ἤδη τελευτήσῃ τὸν βίον ἀξίως εἰπὼν τῆς ὑποθέσεως καὶ πείσας ὑμᾶς τοιαύτην νομίζειν τὴν τῶν λόγων μελέτην οἷάπερ ἐστὶ, μᾶλλον ἢ ζῆν πολυπλασίῳ χρόνον ἐφορῶν οὕτως αὐτὴν ὥσπερ νῦν παρ' ὑμῖν φερομένην. τῆς μὲν οὖν ἐπιθυμίας οἶδ' ὅτι πολὺ καταδεέστερον ἐροῦμεν· ὁμως δ' ὅπως ἂν δύναμαι, πειράσομαι διελθεῖν τὴν τε φύσιν αὐτῆς καὶ τὴν δύναμιν ἣν ἔχει, καὶ ποῖα τῶν ἄλλων τεχνῶν ὁμοιοειδῆς ἐστίν, καὶ τί τοὺς συν-

ότας ὠφελεῖ, καὶ ποίας τινὰς ποιοῦμεθα ἡμεῖς τὰς ὑποσχέσεις· οἶμαι γὰρ ὑμᾶς μαδόντας τὴν ἀλήθειαν ἀρεῖνοι καὶ βουλευσέσθαι καὶ διαγνώσεσθαι περὶ αὐτῆς. ἀξίω δ' ὑμᾶς, ἣν ἄρα φαίνομαι λόγους διεξιῶν πολλὴν τῶν ἐπιστῆμων λέγεσθαι παρ' ὑμῖν ἐξηλλαγμένους, μὴ δυσχεραίνεω ἀλλ' ἔχειν συγγνώμην, ἐνδυμουμένους ὅτι ταῖς περὶ πρα-
 91 γμάτων ἀνομοίων τοῖς ἄλλοις ἀγωνιζομένους ἀναγκασθῆναι ἔστι καὶ ταῖς λόγοις τοιούτοις χρῆσθαι περὶ αὐτῶν. ὑπομείναντες οὖν τὸν τρόπον τῶν λεγομένων καὶ τὴν παρρησίαν, καὶ τὸν χρόνον εἰσάσαντες ἀνακλιῶσάί με τὸν δεδομένον ταῖς ἀπολογίαις, ὅπως ἂν ὑμῶν ἐκάστῳ δοκῇ δίκαιον εἶναι καὶ νόμιμον, οὕτω φέρετε τὴν ψῆφον.

κς.* γ'. Βούλομαι δὲ περὶ τῆς τῶν λόγων παιδείας ὡς περὶ οἱ γενεαλογοῦντες πρῶτον διαλεῖν πρὸς ὑμᾶς. ὁμολογεῖται μὲν γὰρ τὴν φύσιν ἡμῶν ἐκ τε τοῦ σώματος συγχεῖσθαι καὶ τῆς ψυχῆς, αὐτοῖν δὲ τούτοις οὐδεὶς ἐστὶν ὅστις οὐκ ἂν φήσειεν ἡγεμονικώτερον πεφυκέναι τὴν ψυχὴν καὶ πλέονος ἀξίαν· τῆς μὲν γὰρ ἔργον εἶναι βουλευσασθαι καὶ περὶ τῶν ἰδίων καὶ περὶ τῶν κοινῶν, τοῦ δὲ σώματος ὑπηρετῆσαι τοῖς ὑπὸ τῆς ψυχῆς γνωσθεῖσιν. οὕτω δὲ τούτων ἔχόντων ὁρῶντες τινες τῶν πολλῶν πρὸ ἡμῶν γεγονότων κατὰ μὲν τῶν ἄλλων πολλὰς τέχνας συνεστηκυίας, περὶ δὲ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν οὐδὲν τοιούτων συντεταγμένον, εὐρόντες διττὰς ἐπιμελείας κατέλιπον ἡμῖν· περὶ μὲν τὰ σῶματα τὴν παιδοτριβικὴν, ἧς ἡ γυμναστικὴ μέρος ἐστὶ, περὶ δὲ τὰς ψυχὰς τὴν φιλοσοφίαν, περὶ ἧς ἐγὼ μέλλω ποιῆσθαι τοὺς λόγους, ἀντιστρόφους καὶ σύζυγας καὶ σφίσιν αὐταῖς
 92 ὁμολογουμένας, δι' ἃν οἱ προσετώτερες αὐτῶν τὰς τε ψυχὰς φρονιμωτέρας καὶ τὰ σῶματα χρησιμώτερα παρασκευάζουσιν, οὐ πολλὴ διαστησάμενοι τὰς παιδείας ἀπ' ἀλλήλων, ἀλλὰ παραπλησίαις χρωμένοι καὶ ταῖς διδασκαλίαις καὶ ταῖς γυμνασίαις καὶ ταῖς ἄλλαις ἐπιμελείαις. ἐπειδὴν γὰρ

τὴν φιλοσοφίαν] Philosophie vocabulum in hoc oratione, et sæpe ἀληθῶς ἰδοῦντες, significat plerumque studium aut scientiam recte sentiendi et dicendi. Nam, ut inquit Cicero de Orat. iii. c. 15. "Cogitandi pronuntiandi que rationem vim que dicendi, veteres Græci sapientiam (φιλο-

σοφίαν) nominabant." Et c. 16. "Quod optois rerum optimarum cognitio, atque in iis exercitatio, philosophia nominaretur." A. MAIUS.

Ὁμολογουμένως] Log. ἰσομορφίως. A. MAIUS. ORELL.

λάβωσι μαθητάς, οἱ μὲν παιδοτρῖβαι τὰ σχήματα καὶ πρὸς τὴν ἀγωνίαν εὐρημένα τοῖς φοιτῶντας διδάσκουσιν, οἱ δὲ περὶ τὴν φιλοσοφίαν ὄντες τὰς ἰδέας ἀπάσας, αἷς ἑ λόγος τυγχάνει χρώμενος, διεξέρχονται ταῖς μαθηταῖς. ἐμπείρους δὲ τούτων ποιήσαντες καὶ διακριβάσαντες ἐν ταύτοις πάλιν γυμνάζουσιν αὐτούς, καὶ πονεῖν ἐθίζουσι, καὶ συνείρειν κατ' ἐν ἑκάστον ὦν ἑμαυτὸν ἀναγκάζουσιν, ἵνα ταῦτα βεβαιότερον κατὰσχωσι καὶ τῶν καιρῶν ἐγγυτέρω ταῖς δόξαις γένωνται. τῷ μὲν γὰρ εἶδέναι περιλαβεῖν αὐτὰς οὐχ οἷόν τ' ἐστίν· ἐπὶ γὰρ ἀπάτων τῶν προηγουμένων διαφεύγουσι τὰς ἐπιστήμας, οἱ δὲ μάλιστα προσέχοντες τὸν κῆν καὶ δυνάμενοι θεωρεῖν τὸ συμβαῖνον ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ πλειστάκις αὐτῶν τυγχάνουσι. τοῦτον δὲ τὸν τρόπον ἐπιμελόμενοι καὶ παιδεύοντες μέχρι μὲν τοῦ γενέσθαι βελτίους αὐτούς αὐτῶν τοὺς μαθητάς καὶ ἔχειν ἄμενον τοὺς μὲν τὰς διανοίας τοὺς δὲ τὰς τῶν σωματίων ἕξεις, ἀμφότεροι δύναται προαγαγεῖν· ἐκείνην δὲ τὴν ἐπιστήμην οὐδότεροι τυγχάνουσιν ἔχοντες, δι' ἧς ἂν οἱ μὲν ἀθλητὰς οὐς βουληθεῖεν, 93 οἱ δὲ ῥητοράς ἱκανοὺς ποιήσαιεν, ἀλλὰ μέρος μὲν ἂν τι συμμεβάλοιτο, τὸ δ' ὅλον αἱ δυνάμεις αὐταὶ παραγίγνονται τοῖς καὶ τῇ φύσει καὶ ταῖς ἐπιμελείαις διενεγκοῦσιν. ὁ μὲν οὖν τύπος τῆς φιλοσοφίας τοιοῦτός τις ἐστίν.

κς'. * ιδ'. Ἠγοῦμαι δ' ὑμᾶς μᾶλλον ἂν εἶ καταμαθεῖν τὴν δύναμιν αὐτῆς, εἰ διέλθοιμι τὰς ὑποσχέσεις ὡς ποιούμεθα πρὸς τοὺς πλεσιάζειν ἡμῖν βουλομένους. λέγομεν γὰρ, ὡς δεῖ τοὺς μάλλοντας διόσειν ἢ περὶ τοὺς λόγους ἢ περὶ τὰς πράξεις ἢ περὶ τὰς ἄλλας ἐργασίας πρῶτον μὲν πρὸς τοῦτο πεφυκέναι καλῶς, πρὸς ὃ ἂν προσηρημένοι τυγχάνωσιν, ἔπειτα παιδευθῆναι καὶ λαβεῖν τὴν ἐπιστήμην, ἥτις ἂν ἢ περὶ ἐκάστου, τρίτον ἐντριβεῖς γενέσθαι καὶ

Τῶν καιρῶν ἐγγυτέρω] Hinc loco sive difficili magis lucem affudit ipse Isocrates Panath. §. ια'. ubi sermo est de hac eadem scientia opportune agendi. Vide etiam Orat. ad Philipp. §. ι'. A. MATUS.

Τῶς τῆς φιλοσοφίας] Τέχνην ἡγεμονίαν ab Isocrate conscriptam ut nonnulli veteres auctores testantur (apud Fabricium Bibl. Gr. ed. nov. t. ii. p. 790. cum quibus tamen conferendus Cicero de Invent. l. ii.

c. 2.), et ingenti cum literarum damno deperditam, nemo adhuc, quod sciam, e tenebris, siubi latet, in publicam lucem eduxit. Verum tam multa in hac oratione sunt oratoria praecepta, ut vel partem illius libri hoc infusam ab Isocrate arbitrer, vel certe haec oratio sive illius Rhetoricæ Artis apud nos fungi quodammodo possit. IDEM.

Πρὸς ὃ] Propositionem deletam in Bekkerus.

γυμνασθῆναι περὶ τὴν χρεῖαν καὶ τὴν ἐμπειρίαν αὐτῶν ἐκ
 τούτων γὰρ ἐν ἀπάσαις ταῖς ἐργασίαις τελείους γίνεσθαι
 καὶ πολὺ διαφέροντας τῶν ἄλλων. εἶναι δὲ τούτων προσῆ-
 κον ἑκατέρους, τοῖς τε διδάσκουσι καὶ τοῖς μαθητέουσιν,
 ἴδιον μὲν τοῖς μὲν εἰσενέγκασθαι τὴν φύσιν οἷαν δεῖ, τοῖς δὲ
 δάσασθαι παιδεῦσαι τοὺς τοιούτους, κοινὸν δ' ἀμφοτέρων
 τὸ περὶ τὴν ἐμπειρίαν γυμνάσιον· δεῖν γὰρ τοὺς μὲν ἐπιμε-
 λῶς ἐπιστατῆσαι τοῖς παιδευομένοις, τοὺς δ' ἐγκρατῶς ἐμ-
 μῖναι τοῖς προσταττομένοις. ταῦτα μὲν οὖν ἐστίν, ἃ κατὰ
 πασῶν λέγομεν τῶν τεχνῶν· εἰ δὲ δὴ τις ἀφέμενος τῶν
 94 ἄλλων ἐροῖτό με τί τούτων μεγίστην ἔχει δύναμιν πρὸς
 τὴν τῶν λόγων παιδείαν, ἀποκριναίμην αὖν ὅτι τὸ τῆς
 φύσεως ἀνυπέμβλητόν ἐστι καὶ πολὺ πάντων διαφέρει· τὸν
 γὰρ ἔχοντα τὴν μὲν ψυχὴν εὐρεῖν καὶ μαθεῖν καὶ ποιῆσαι
 καὶ μνημονεῦσαι δυναμένην, τὴν δὲ φωνὴν καὶ τὴν τοῦ στό-
 ματος σαφῆσαι τοιαύτην ὥστε μὴ μόνοις τοῖς λεγομένοις
 ἀλλὰ καὶ ταῖς τούτων εὐαρμοστίαις συμπεῖδειν τοὺς ἀκού-
 οντας, ἔτι δὲ τὴν τόλμαν μὴ τὴν ἀναισχυντίας σημεῖον
 γινομένην, ἀλλὰ τὴν μετὰ σωφροσύνης οὕτω παρασκευά-
 ζουσαν τὴν ψυχὴν ὥστε μηδὲν ἤττον θαρρεῖν ἐν δὴ πᾶσι
 τοῖς πολίταις τοὺς λόγους ποιούμενον ἢ πρὸς αὐτὸν διανοού-
 μανον, τίς οὐκ οἶδεν ὅτι τυχῶν ὁ τοιοῦτος παιδείας μὴ τῆς
 ἀπηκριβωμένης, ἀλλὰ τῆς ἐπιτολαίου καὶ πᾶσι κοινῆς,
 τοιοῦτος αὖν εἴη ῥήτωρ οἷος οὐκ οἶδ' εἰ τις τῶν Ἑλλήνων γέ-
 γονε· καὶ μὴν δὴ κακείνους ἴσμεν τοὺς καταδειστέραν μὲν
 τούτων τὴν φύσιν ἔχοντας, ταῖς δ' ἐμπειρίαις καὶ ταῖς
 ἐπιμελείαις προσέχοντας, ὅτι γίνονται κρείττους οὐ μόνον
 αὐτῶν ἀλλὰ καὶ τῶν εὖ μὲν πεφυκότων λίαν δὲ αὐτῶν
 κατημεληκότων ὥςδ' ἑκάτερόν τε τούτων δεινὸν αὖν καὶ
 λέγειν καὶ πράττειν ποιήσειεν, ἀμφοτέρω τε γεγόμενα περὶ
 τὸν αὐτὸν ἀνυπέμβλητόν αὖν τοῖς ἄλλοις ἀποτελέσειε. περὶ
 μὲν οὖν τῆς φύσεως καὶ τῆς ἐμπειρίας ταῦτα γιγνώσκω·
 95 περὶ δὲ τῆς παιδείας οὐκ ἔχω τοιοῦτον λόγον εἰπεῖν, οὔτε
 παρομοίαν οὔτε παραπλησίαν ἔχει τούτοις τὴν δύναμιν. εἰ
 γὰρ τις διακούσειεν ἅπαντα τὰ περὶ τοὺς λόγους καὶ δια-

Δι τούτων προσῆκον] Legendum nunc Dederat enim δ' ἐκ τούτων προσῆκον.
 arbitror: δι τούτων προσῆκον. ORELL. Προσῆκοντα] Corrige προσῆκοντα. ORELL.

κρίβωθει μάλλον τῶν ἄλλων, λόγων μὲν ποιητῆς τυχόν ἂν χαριστέρος γένοιτο τῶν πολλῶν, εἰς ὄχλον δὲ καταστάς τούτου μόνον ἀποστηθεὶς, τοῦ τολμᾶν, οὐδ' ἂν φθίγγασθαι δυσηθείη.

κς'. * 14. Καὶ μηδεὶς οἰεσθαι με πρὸς μὲν ὑμᾶς συστῆλαι τὴν ὑπόσχεσιν, ἐπειδὴν δὲ διαλέγωμαι πρὸς τοὺς συνεῖναι μοι βουλομένους, ἅπασαν ὑπ' ἑμαυτῶ ποιῆσθαι τὴν δύναμιν· φεύγων γὰρ τὰς τοιαύτας αἰτίας, ὅτ' ἤρχομαι περὶ ταύτην εἶναι τὴν πραγματείαν, λόγον διέδωκα γραφῆς, ἐν ᾧ φανήσομαι τοῖς τε μείζους ποιουμένοις τὰς ὑποσχέσεις ἐπιτιμῶν καὶ τὴν ἑμαυτοῦ γνώμην ἀποφανόμενος. ἃ μὲν οὖν κατηγορῶ τῶν ἄλλων παραλείψω· καὶ γὰρ ἐστὶ πλείω τοῦ καιροῦ τοῦ παρόντος· ἃ δ' αὐτὸς ἀποφαίνομαι, πειράσομαι διελθεῖν ὑμῖν. ἄρχομαι δ' ἐνθένδε ποδῆν.

ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΣΟΦΙΣΤΩΝ.

[§. 4.—§. 5.]

Εἰ δὲ δεῖ μὴ μόνον κατηγορεῖν τῶν ἄλλων, ἀλλὰ καὶ τὴν ἑμαυτοῦ διελθεῖν διάματα

καθ' ἃ ἂν ἠλλοιφθῇ τι τῶν εἰρημένων, ἀνάγκη ταύτην χεῖρον διακρίσθαι τοῖς κλεισιάζουσι. ταῦτα κομψότερος μὲν πῶφραστοι τῶν ἔμπροσθεν οἷον εἰρημένων, βούλεται δὲ ταῦτα δηλοῦν ἐκείνοις. ὁ χρημίστου ὑμῖν γενέσθαι τεκμήριον τῆς ἐμῆς ἐπιεικειᾶς· οὐ γὰρ, ὅτε μὲν ἦν νεώτερος, ἀλαζονευόμενος φαίνομαι καὶ μεγάλας τὰς ὑποσχέσεις ποιούμενος, ἐπειδὴ δ' ἀπολέλαυκα τοῦ πράγματος καὶ πρεσβύτερος γέγονα, τῆνικαῦτα ταπεινὴν ποιῶ τὴν φιλοσοφίαν, ἀλλὰ ταῖς αὐταῖς λόγοις χρώμενος ἀκμάζων καὶ παύομενος αὐτῆς, καὶ θαρρῶν καὶ κινδυνεύων, καὶ πρὸς τοὺς βουλομένους πλεσιάζειν καὶ οὐ πρὸς τοὺς μέλλοντας περὶ ἑμοῦ τὴν ψῆφον οἰσειν διατελῶ, ὡςτ' οὐκ οἶδ' ὅπως ἂν τις ἀληθέστερος ἢ δικαιοτέρος περὶ αὐτὴν ἐπιδειχθεῖη γεγενημένος. ταῦτα μὲν οὖν ἐκείνοις προσκείσω τοῖς πρότερον περὶ ἡμῶν εἰρημένοις.

κς'. * 15. Οὐκ ἀγνοῶ δ' ὅτι τοὺς δυσκόλως διακειμένους οὐδὲν πω τῶν εἰρημένων ἰκανόν· ἐστὶν ἀπαλλάξαι τῆς διανοίας ταύτης, ἀλλὰ πολλῶν ἐτι δεόνται λόγων καὶ παντοδαπῶν, εἰ μέλλουσιν ἑτέραν μεταλήψασθαι δόξαν ἀνθ' ἧς ἡν τυγχάνουσιν ἔχοντες. δεῖ δὴ μὴδ' ἡμᾶς προαπειπεῖν διδάσκοντας καὶ λέγοντας, ἐξ ὧν δυοῖν θάτερον [ποιησο-

μεν] ἢ μεταστῆκομεν τὰς γνώμας αὐτῶν, ἢ τὰς βλασφη-
 μίας καὶ κατηγορίας αἷς χροῖται καθ' ἡμῶν ἐξελεγχόμεν
 ψευδαῖς οὐσας. εἰσὶ δὲ διτταί. λέγουσι γὰρ οἱ μὲν ὡς ἔστιν
 ἡ περὶ τοὺς σοφιστὰς διατριβὴ φιλαρία καὶ φανακισμός·
 οὐδεμία γὰρ εὔρηται παιδεία τοιαύτη, δι' ἧς γένοιτό τις
 ἂν ἢ περὶ τὰς λόγους δευότερος ἢ περὶ τὰς πράξεις φρονα-
 μώτερος, ἀλλ' οἱ πρόεχοντες ἐν ταῦτοις τῇ φύσει τῶν ἄλλων
 διαφέρουσιν. οἱ δὲ δευότερους μὲν ὁμολογοῦσιν εἶναι ταῖς
 περὶ τὴν μελέτην ταύτην ὄντας, οὐ μὴν ἀλλὰ διαφθείρε-
 σθαι καὶ γίνεσθαι χείρους· ἐπειδὴν γὰρ λάβωσι δόξαμιν,
 τοῖς ἀλλοτρίοις ἐπιβουλεύειν. ὡς οὖν οὐδὲν ὑγιὲς αὐτῶν ἀλη-
 90 θὲς οὐδέτεροι ταύτων λέγουσι, πολλὰς ἐλπίδας ἔχω πᾶσι
 φανερόν ποήσειν. πρῶτον δ' ἐνδυμήθητε περὶ τῶν φιλα-
 ρίαν φασκόντων εἶναι τὴν παιδείαν, ὡς αὐτοὶ λίαν κατα-
 φανῶς ληροῦσι. διασύρουσι μὲν γὰρ αὐτὴν ὡς οὐδὲν ὠφε-
 λειν δυναμένην ἀλλ' ἀπάτην καὶ φανακισμόν οὖσαν, ἀξι-
 οῦσι δὲ ταῖς συνόντας ἡμῖν εὐδὺς μὲν προσελθόντας δια-
 φέρειν αὐτοὺς αὐτῶν, ὀλίγας δ' ἡμέρας συνδιατρίψαντας
 σοφωτέρους ἐν τοῖς λόγοις καὶ κρείττους φαίνεσθαι τῶν καὶ
 ταῖς ἡλικίαις καὶ ταῖς ἐμπειρίαις προεχόντων, ἐναυτὸν δὲ
 μένον παραμείναντας ῥήτορας ἀπαντας ἀγαθοῦς εἶναι καὶ
 τελέους καὶ μηδὲν φαυλοτέρους τοὺς ἀμελεῖς τῶν πονεῖν
 ἐδελόντων μηδὲ τοὺς ἀφνεῖς τῶν τὰς ψυχὰς ἀνδρικάς
 ἔχόντων. καὶ ταῦτα προστάττουσιν οὐδ' ἡμῶν ἀκηκοότες
 τοιαύτας ποιουμένων τὰς ὑποσχέσεις, οὐτ' ἐν ταῖς ἄλλαις
 τέχναις καὶ παιδείαις οὐδὲν ἐωρακότες τούτων συμβαίνειν,
 ἀλλὰ μόλις μὲν ἡμῖν τὰς ἐπιστήμας παραγινομένης, οὐχ
 ὁμοίως δ' ἀλλήλοις ὅτι ἂν μάθωμεν ἐξεργαζομένους, ἀλλὰ
 δύο μὲν ἢ τρεῖς ἐξ ἀπάντων τῶν διδασκαλιῶν ἀγωνιστὰς
 γινομένους, τοὺς δ' ἄλλους ἐξ αὐτῶν ἰδιώτας ἀπαλλαττο-
 μένους. καὶ τοι πῶς οὐκ ἀφρονες εἶναι χρὴ νομίζειν τοὺς
 τὰς δυνάμεις τὰς ἐν ταῖς ὁμολογουμέναις τῶν τεχνῶν οὐκ
 ἐναύσας, ταύτας ἀπαιτεῖν τολμῶντας παρὰ ταύτης ἣν οὐκ
 εἶναι φασί, καὶ πλείους τὰς ὠφελίας ἀξιοῦντας γίνεσθαι
 100 παρὰ τῆς ἀπιστουμένης ὑφ' αὐτῶν ἢ παρὰ τῶν ἀκρίβως
 εἰρησθαι δοκουσῶν; χρὴ δὲ τοὺς νοῦν ἔχοντας οὐκ ἀνωμά-
 λως κοιεῖσθαι τὰς κρίσεις περὶ τῶν ὁμοίων πραγμάτων,

οὐδ' ἀποδοκιμάζειν τὴν παιδείαν τὴν ταῦτ' αἰς πλεί-
 σταις τῶν τεχνῶν ἀπεργαζομένην. τίς γὰρ οὐκ εἶδεν ἡμῶν
 πολλοὺς τῶν ὑπὸ τοῖς σοφισταῖς γενομένων οὐ φενακισθέν-
 τας οὐδ' οὕτως διατεθέντας ὡς οὗτοι λέγουσιν, ἀλλὰ τοὺς
 μὲν αὐτῶν ἰκανοὺς ἀγωνιστὰς ἀποτελεσθέντας, τοὺς δὲ
 παιδεύειν ἐτέρους δυναθέντας, ὅσοι δὲ αὐτῶν ἰδιωτεύειν ἐβου-
 λήθησαν, ἐν τε ταῖς ὁμιλίαις χαριστέρους ὄντας ἢ πρό-
 τερον ἦσαν, τῶν τε λόγων κριτὰς καὶ συμβούλους ἀκριβε-
 στέρους τῶν πλείστων γεγενημένους; ὥστε πᾶς χρῆ τῆς
 τοιαύτης διατριβῆς καταφρονεῖν τῆς τοὺς κεχρημένους αὐτῇ
 τοιούτους παρασκευάζειν. δυναμένης; ἀλλὰ μὴν καὶ τόδε
 πάντες ἀν. ὁμολογήσασιν, ὅτι τούτους τεχνικωτάτους εἶναι
 νομίζομεν ἀπὸ πασῶν τῶν τεχνῶν καὶ χειρουργιῶν, οἷτινες
 ἀν. τοὺς μαθητὰς ὡς οἷόν τ' ὁμοιωτάτους ἐργάτας ἀλλήλους
 ἀποδείξωσι. τῇ τοίνυν φιλοσοφίᾳ φανήσεται καὶ τοῦτο
 συμβεβηκός. ὅσοι γὰρ ἡγεμόνος ἔτυχον ἀληθινοῦ καὶ πᾶν
 ἔχοντος, εὐρεθεῖεν ἀν. ἐν τοῖς λόγοις οὕτως ὁμοίαν τὴν δύνα-
 μιν ἔχοντες ὥστε πᾶσιν εἶναι φανερόν ὅτι τῆς αὐτῆς παι-
 δείας μετεσχῆκασι. καὶ τοι μηδενὸς ἔθους αὐτοῖς ἐγγενομέ-
 νου κοινοῦ μηδὲ διατριβῆς τεχνικῆς ὑπαρξάσης οὐκ ἔστιν 101
 ὁπως ἀν. εἰς τὴν ὁμοιότητα ταύτην κατέστησαν. ἔτι τοίνυν
 ἡμῶν αὐτῶν οὐδεὶς ἔστιν ὅστις οὐκ ἀν. εἰπεῖν ἔχοι πολλοὺς
 τῶν συμπαιδευθέντων, οἱ παῖδες μὲν ὄντες ἀμαρτάνονται
 τῶν ἡλικιωτῶν ἔδοξαν εἶναι, πρῶτον δὲ γενόμενοι πλείον
 διηνεγκαν πρὸς τὸ φρονεῖν καὶ λέγειν τῶν αὐτῶν ταύτων ἀν.
 παῖδες ὄντες ἀπελείφθησαν. ὅθεν μάλιστα ἀν. τις γνώη
 τὴν ἐπιμέλειαν ὅσην ἔχει δύναμιν δῆλον γὰρ ὅτι τότε μὲν
 ἀπαντες τοιαύταις ἐχρῶντο ταῖς διανοίαις οἷας περ' ἐξ
 ἀρχῆς ἐφύσαν ἔχοντες, ἀνδρες δὲ γενομένοι τούτων διη-
 νεγκαν καὶ μετέλλαξαν τὴν φρόνησιν τῶν τοὺς μὲν ἐπι-
 κεχυμένως ζῆν καὶ ῥαδίμως, τοὺς δὲ τοῖς τε πράγμασι
 καὶ σφίσι αὐτοῖς προσέχου τὸν νοῦν. ὅπου δὲ καὶ διὰ
 ταῖς αὐτῶν ἐπιμέλειαις γίγνεται τινες βελτίαις, πᾶς
 οὐκ ἀν. οὗτοι λαβόντες ἐπιστάτην καὶ πρῶτον καὶ
 πολλῶν πραγμάτων ἔμπειρον, καὶ τὰ μὲν παρεληφόμενα,
 τὰ δ' αὐτὸν εὐρηκότα, πολὺ ἀν. ἐπὶ πλείον καὶ σφῶν αὐ-
 τὰ δ' αὐτῶν] Pro αὐτῶν scriberetur αὐτὸν melius, non tamen necessario. A.

τῶν καὶ τῶν ἄλλων διήνεγκαν; οὐ μόνον δ' ἐκ τούτων, ἀλλὰ καὶ τῶν λοιπῶν εἰκότως ἂν ἅπαντες τὴν ἀγνοίαν θαυμάσιαν τῶν τολμάντων οὕτως εἰκῆ καταφρονεῖν τῆς φιλοσοφίας, πρῶτον μὲν εἰ πάσας τὰς πράξεις καὶ τὰς τέχνας εἰδότες ταῖς μελέταις καὶ ταῖς φιλοπονίαις ἀλίσκο-
 102 μένας πρὸς τὴν τῆς φρονήσεως ἀσκησιν ταῦτα μηδεμίαν ἠγοῦνται δύναμιν ἔχειν, ἔπειτ' εἰ τῶν μὲν σωμάτων μηδὲν οὕτως ἂν φήσαιεν εἶναι φαῦλον, ὅτι γυμνασθῆν καὶ ποτῆσαι οὐκ ἂν εἴη βέλτιον, τὰς δὲ ψυχὰς τὰς ἄμεινον πεφυκυίας τῶν σωμάτων μηδὲν ἂν νομίζουσι γενέσθαι σπουδαιοτέρας παιδευθείσας καὶ τυχοῦσας τῆς προσηκούσης ἐπιμελεί-
 ας· ἐτι δ' εἰ περὶ τοὺς ἵππους καὶ τοὺς κύνας καὶ τὰ πλεῖστα τῶν ζῴων ὀρώντες τέχνας ἔχοντας τινὰς, αἷς τὰ μὲν ἀνδρείοτερα τὰ δὲ πραότερα τὰ δὲ φρονιμώτερα ποιοῦσι, περὶ τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν μηδεμίαν οἶοντα τοιαύτην εὐρησθαι παιδείαν, ἣτις ἂν αὐτοὺς ἐπὶ τι τού-
 των ὦν περ καὶ τὰ θηρία δυναθεῖη προαγαγεῖν, ἀλλὰ τοσαύτην ἀπάντων ἡμῶν ἀτυχίαν κατεργάσασιν, ὡςθ' ὁμολογήσαιεν μὲν ἂν ταῖς ἡμετέραις διανοαῖς ἕκαστον τῶν ὄντων βέλτιον γίνεσθαι καὶ χρησιμώτερον, αὐτοὺς δ' ἡμᾶς τοὺς ἔχοντας τὴν φράσησιν ταύτην, ἥ πάντα πλέ-
 ονος ἄξια ποιοῦμεν, τολμῶσι λέγειν ὡς οὐδὲν ἂν ἀλλή-
 λους πρὸς ἐπιείκειαν εὐεργετήσασμεν. ὃ δὲ πάντων δεινότα-
 τον, ὅτι καθ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτὸν θεωροῦντες ἐν τοῖς θαύμασι τοὺς μὲν λόντας πρῶτον διακειμένους πρὸς τοὺς θεραπεύοντας ἢ τῶν ἀνθρώπων ἐνιοὶ πρὸς τοὺς εὐ-
 103 ποιοῦντας, τὰς δ' ἄρκτους καλινδουμένας καὶ παλαιού-
 σας καὶ μιμουμένας τὰς ἡμετέρας ἐπιστήμας, οὐδ' ἐκ τούτων δύνανται γινῶναι τὴν παιδείαν καὶ τὴν ἐπιμέ-
 λειαν ὅσην ἔχει δύναμιν, οὐδ' ὅτι ταῦτα πολὺ ἂν θάρττον τὴν ἡμετέραν φύσιν ἢ τὴν ἐκείνων ὠφελήσαιεν· ὡστ' ἀπορῶ πότερον ἂν τις δικαιότερον θαυμάσειε τὰς πραότητας τὰς τοῖς χαλεπωτάτοις τῶν θηρίων ἐγγιγνομένας ἢ τὰς ἀγρό-
 τητας τὰς ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν τοιούτων ἀνθρώπων ἐνούσας. ἔχει δ' ἂν τις πλεῖον περὶ τούτων εἰπεῖν· ἀλλὰ γὰρ ἦν

πολλά λίαν λέγω περὶ τῶν παρὰ τοῖς πλείστοις ὁμολογουμένων, δέδοκα μὴ περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων ἀπορεῖν δόξω.

κς. * ιζ'. Παισάμενος οὖν ταύτων, ἐκ' ἐκείνους τρέψομαι τοὺς οὐ καταφρονούντας μὲν τῆς φιλοσοφίας, πολὺ δὲ πικρότερον κατηγορούντας αὐτῆς, καὶ μεταφέροντας τὰς πονηρίας τὰς τῶν φασκόντων μὲν εἶναι σοφιστῶν ἄλλο δὲ τι πράττοντων ἐπὶ τοὺς οὐδὲν τῶν αὐτῶν ἐκείνους ἐπιτηδεύοντας. ἐγὼ δ' οὐχ ὑπὲρ ἀπάντων τῶν προσποιουμένων δῖνασθαι παιδεύειν ποιῶμαι τοὺς λόγους, ἀλλ' ὑπὲρ τῶν δικαίως τὴν δόξαν ταύτην ἔχόντων. οἶμαι δὲ σαφῶς ἐπιδείξειν τοὺς κατηγορούντας ἡμῶν πολὺ τῆς ἀληθείας δαμασκηκότας, ἢ περ' ἐδελήσθητε δια τέλους ἀκούσαι τῶν λεγομένων. πρῶτον μὲν οὖν ὀρίσασθαι δεῖ τίνας ὀρεγόμενους καὶ τίνος τυχεῖν βουλόμενοι ταλμῶσί τις ἀδικεῖν ἢ γὰρ ταῦτα καλῶς περιλαβόμεν, ἀμεινον γινώσκοντες τὰς αἰτίας 104 τὰς κατ' ἡμῶν λεγομένας, εἴτ' ἀληθεῖς εἰσὶν εἴτε ψευδεῖς. ἐγὼ μὲν οὖν ἠδονῆς ἢ κέρδους ἢ τιμῆς ἕνεκα φημι πάντας πάντα πράττειν· ἔγω γὰρ ταύτων οὐδεμίαν ἐπιθυμίαν ἐρῶ τοῖς ἀνθρώποις ἐγγιγνομένην. εἰ δὲ ταῦτ' οὕτως ἔχει, λοιπὸν ἔστι σκέψασθαι τί τούτων ἂν ἡμῶν γίγνοιτο διαφθείρουσι τοὺς νεωτέρους. πότερ' ἂν ἠσθεῖμεν ὄραντες ἢ καὶ πυνθανόμενοι πονηροὺς αὐτοὺς ὄντας καὶ δακρύντας τοῖς συμπολιτευομένοις; καὶ τίς οὕτως ἔστιν ἀναίσθητος, ὅστις οὐκ ἂν ἀλγῆται τοιαύτης διαβολῆς περὶ αὐτὸν γιγνομένης; ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἂν θαυμάσιον αὐτὸν τιμῆς μεγάλης τύχομεν ταυτούτους τοὺς συνόντας ἀποσπόμενους, ἀλλὰ πολὺ ἂν μᾶλλον καταφρονήσωμεν καὶ μισηθῶμεν τῶν ταῖς ἄλλαις πονηρίαις ἐνόχων ὄντων. καὶ μὴν οὐδ' εἰ ταῦτα παροίδοιμεν, χρήματα πλείστ' ἂν λάβοιμεν οὕτω παιδείας προεστῶτες. οἶμαι γὰρ δήπου τοῦτό γε πάντας γινώσκειν, ὅτι σοφιστῆ μισθὸς κάλλιστός ἐστι καὶ μέγιστος, ἢ τῶν μαθητῶν τινὲς καλοὶ κάγαδοὶ καὶ φρόνιμοι γίνονται καὶ παρὰ τοῖς πολίταις εὐδοκιμοῦντες· οἱ μὲν γὰρ τοιοῦτοι πολλοὺς μετασχεῖν τῆς παιδείας εἰς ἐπιθυμίαν καθιστάσιν, οἱ δὲ πονηροὶ καὶ τοὺς πρότερον συνεῖναι διανοουμένους ἀποτρέπουσιν, ὥστε τίς ἂν ἐν τούτοις τὸ κρεῖττον ἀγνοήσειεν, 105 οὕτω μεγάλην τὴν διαφορὰν τῶν πραγμάτων ἔχόντων;

κς'. * ιη. Ἰσως οὖν ἂν τις πρὸς ταῦτα τολμήσειεν εἰπεῖν ὡς πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων διὰ τὰς ἀκρασίας οὐκ ἐμμένουσι τοῖς λογισμοῖς, ἀλλ' ἀμελεῖσαντες τοῦ συμφέροντος ἐπὶ τὰς ἡδονὰς ὁρμῶσιν. ἐγὼ δ' ὁμολογῶ καὶ τῶν ἄλλων πολλοὺς καὶ τῶν προσποισιμῶν εἶναι σοφιστῶν ἔχειν τινὰς τῆ φύσιν ταύτην. ἀλλ' ὅμως οὐδὲ τῶν τοιούτων οὐδείς ὄστω αὐτως ἀκρατής, ὅστις ἂν δέξαιτο καὶ τοὺς μαθητὰς εἶναι τοιούτους· τῶν μὲν γὰρ ἡδονῶν τῶν διὰ τὴν ἀκρασίαν ἐκείνοις συμβαίνουσῶν οὐκ ἂν δύναίτο μετασχεῖν, τῆς δὲ δόξης τῆς διὰ τὴν πονηρίαν γιγνομένης αὐτὸς ἂν τὸ πλεῖστον μέρος ἀπολαύσειν. ἔπειτα τίνας ἂν καὶ διαφθείραται καὶ τοὺς πῶς διακειμένους λάβωιν ἂν μαθητὰς; ἄξιον γὰρ καὶ ταῦτα διελθεῖν. πότερον τοὺς ἤδη καιροῦθαι ὄντας καὶ πονηροὺς; καὶ τίς ἂν, ἂ παρὰ τῆς αὐτοῦ φύσεως ἐπίσταται, ταῦτα παρὰ ἑτέρου μαρτυρεῖν ἐπιχειρήσει; ἀλλὰ τοὺς ἐπιεικῆς καὶ χρηστῶν ἐπιτηδευμάτων ἐπαυμοῦντας; ἀλλ' οὐδ' ἂν εἰς τῶν τοιούτων, ταῖς κακῶν τι λέγουσιν ἢ πρώτους διὰλεχθῆναι τολμήσειεν.

κς'. * ιθ. Ἠδέως δ' ἂν κἀκεῖνο πυδοίμην παρὰ τῶν χαλεπῶς ἐχόντων πρὸς ἡμᾶς, τίνα ποτὲ γνώμην ἔχουσι 106 περὶ τῶν ἐκ Σικελίας καὶ τοῦ Πόντου καὶ τῶν ἄλλων τόπων δούρο πλεόντως ὡς ἡμεῖς, ἵνα παιδευθῶσι; πότερον αὐτοὺς αἰσθῆται σκωπίζοντας ἐπεὶ πονηρῶν ἀνθρώπων ἐνθάδε κακοῦσθαι τὴν περιάν; ἀλλὰ πανταχοῦ πολλὴν ἀφροσύνην εὔροι τις ἂν τῶν συμπονηρούσθαι καὶ συνεξαμαρτῶσαι βουλομένων. ἀλλ' ἵνα κακοπραγμονες καὶ σκοφοῦνται γίνωσται, πολλὰ χρήματα τελέσωντες; ἀλλὰ πρῶτον μὲν οἱ ταύτην ἔχοντες τὴν γνώμην πολὺ ἂν ἥδιον τὰ τῶν ἄλλων λάβωσιν ἢ δοῖεν ἑτέροις ὅτιοῦν τῶν σφετέρων αὐτῶν· ἔτι δὲ τίνες ποῦ ὑπερ πονηρίας ἀργύριον ἀναλώσασιν, ἐξῆν αὐτοῖς μηδὲν δαπανηθεῖσιν εἶναι ταῦτοις, ὅπότεν βουληθῶσιν; οὐ γὰρ μωροῦν, ἀλλ' ἐπιχειρήσαι μόνον δεῖ τοῖς τοιούτοις τῶν ἔργων. ἀλλὰ ὄλον ὅτι καὶ πλέουσι καὶ χρήματα δίδωσι καὶ πάντα πει-

* Ἀκρίσειν - - - [καρτερ] Levi facta mutatione verborum ἀκράσειν in ἀκρασίαν et quod est obscurius et alio recidit. A. δύναται in δύναται lucidissimus. senens. MATIUS. Egrotia est Mali conjectura. emergit. Si nihil mutare velis, dicas: ORELL. nam voluptatum quidem, quae et auditions

αἰσι κομίζοντες αὐτοὶ τε βελτίους γινώσκουσι καὶ τοὺς ἐπι-
 βολοὺς παιδαγωγούς καὶ φιλομαθέστερους εἶναι τῶν παρὰ σφίσιν
 αὐτοῖς· ἐφ' οἷς ἀξίον ἦν ἅπαντας τοὺς πολίτας φιλομαθεύ-
 σθαι, καὶ περὶ πολλοῦ ποιῆσθαι τοὺς αἰτίους τῆ πόλει
 τῆς δόξης ταύτης γενομένους. ἀλλὰ γὰρ αὐτὴ τις ἀγνα-
 μένης ἔχουσιν, ὡς ἰδοῦτες καὶ τοὺς ξέτους τοὺς ἀφικνουμέ-
 νους καὶ τοὺς προστάτας τῆς παιδείας οὐδὲν κακὸν ἐπιτη-
 δεύοντας, ἀλλ' ἀπραγματοποιεῖσθαι μὲν ὕτας τῶν ἐν τῇ πό-
 λει καὶ πλείστην ἡσυχίαν ἀγαπῶντας, προσέχοντας δὲ τὸν
 107
 οὖν σφίσιν αὐταῖς καὶ τὰς συνοχίας μετ' ἀλλήλων ποιου-
 μένους, ἔτι δὲ τὰ κατ' ἡμέραν εὐτελέστατα καὶ κοσμιώ-
 τατα ζῶντας, καὶ τῶν λόγων ἐπιθυμαῖστας οὐ τῶν ἐπι-
 τοῖς ἰδοῖς συμβολαίαις λεγόμενων οὐδὲ τῶν λυφούντων
 τινῶς, ἀλλὰ τῶν παρὰ πᾶσι ἀνθρώποις εὐδοκίμωντων,
 ἁμῶς τολμαῖσι βλασφημεῖν περὶ αὐτῶν, καὶ λέγειν ὡς
 ταύτην ποιῶνται τὴν μελέτην, ἢ ἐν τοῖς ἀγῶσι παρὰ τὸ
 δίκαιον πλεονεκτῶσι. καὶ τοὶ τίνες ἀν' ἀδελφίαν καὶ καλίαν
 ἀσχοῦντες σαφροτέρων τῶν ἄλλων ζῆν ἐδελήσαν; τίνες
 δὲ πάντῳ ἐμφοκίμων οἱ ταῦτα λέγοντες ἀναβαλλομένους
 καὶ θησαυρίζομένους τὰς ποικιλίας, ἀλλ' οὐκ εὐθύς τῇ φύσει
 τῇ παραύσῃ χροαίμενος;

κς'. * κ'. Κυρὸς δὲ τούτων, ἔσπερ ἢ περὶ τοὺς λόγους
 δεωότης ποιῶ τὰς ἀλλοτριῶς ἐπιβουλεύειν, προσῆκεν ἅπαν-
 τας τὰς δυναμένους εἰπεῖν πολυπράγμονες καὶ συνοφεί-
 ται εἶναι· τὸ γὰρ αἷτιον ἐν ἅπασιν τοῦτο πέφυκεν ἐνεργά-
 ζεσθαι. νῦν δ' εὐφρόστετε καὶ τῶν ἐν τῷ παρόντι πολυτελο-
 μένων καὶ τῶν νεωστὶ τετελευτηκότων τοὺς πλείστην ἐπι-
 μέλειαν τῶν λόγων ποιουμένους βελτίστους ὄντας τῶν ἐπι-
 τὸ βῆμα παριόντων, ἔτι δὲ τῶν παλαιῶν τοὺς ἀρίστους
 ῥήτορας καὶ μεγίστην δόξαν λαβόντας πλείστην ἀγαθῶν
 αἰτίους τῇ πόλει γεγενημένους, ἀρξάμενους ἀπὸ Σόλωνος.
 ἐκεῖνός τε γὰρ προστάτης τοῦ δήμου καταστάς ὕτας
 108
 ἐνομοθέτησε καὶ τὰ πράγματα διέταξεν καὶ τὴν πόλιν
 κατεσκεύασεν, ὡς ἔτι καὶ νῦν ἀγαπᾶσθαι τὴν διοίκησιν
 τὴν ὑπ' ἐκείνου συνταχθεῖσαν· μετὰ δὲ ταῦτα Κλεισθένης

ἐκπεσῶν ἐκ τῆς πόλεως ὑπὸ τῶν τυράννων, λόγῳ πείσας
 τοὺς Ἀμφικτύονας δανεῖσαι τῶν τοῦ θεοῦ χρημάτων αὐτῶ,
 τῶν τε δῆμον κατήγαγε καὶ τοὺς τυράννους ἐξέβαλε καὶ τὴν
 δημοκρατίαν ἐκείνην κατέστησε τὴν αἰτίαν τοῖς Ἑλλήσι
 τῶν μεγίστων ἀγαθῶν γενομένην ἐπὶ δὲ τούτῳ Θεμιστο-
 κλῆς ἡγεμὼν ἐν τῷ πολέμῳ τῷ Περσικῷ γεόμενος, συμ-
 βουλευσας τοῖς προγόνοις ἡμῶν ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν — ὁ τίς
 ἂν οἶός τ' ἐγένετο πείσαι μὴ πολὺ τῷ λόγῳ διενεγκῶν; —,
 εἰς τοῦτ' αὐτῶν τὰ πράγματα προήγαγεν ὥστ' ὀλίγαις
 ἡμέραις ἀνάστατοι γεόμενοι πολὺν χρόνον δεσπύται τῶν
 Ἑλλήνων κατέστησαν· τὸ δὲ τελευταῖον Περικλῆς καὶ
 δημαγωγὸς ὢν ἀγαθὸς καὶ ῥήτωρ ἀριστος οὕτως ἐκόσμησε
 τὴν πόλιν καὶ τοῖς ἱεροῖς καὶ τοῖς ἀναδήμασι καὶ τοῖς
 ἄλλοις ἀπάσιν, ὥστ' ἐτι καὶ νῦν τοὺς εἰσαφικνουμένους εἰς
 αὐτὴν νομίζειν μὴ μόνον ἄρχειν ἀξίαν εἶναι τῶν Ἑλλήνων
 ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων, καὶ πρὸς τούτοις εἰς τὴν
 ἀκρόπολιν οὐκ ἐλάττω μυρίων ταλάντων ἀνέφευκε. καὶ τού-
 των τῶν ἀνδρῶν τῶν τηλικαῦτα διαπραξαμένων οὐδεὶς λόγων
 109 ἡμέλασεν, ἀλλὰ τοσούτῳ μᾶλλον τῶν ἄλλων προσίσχον
 αὐτοῖς τὸν νοῦν, ὥστε Σόλων μὲν τῶν ἑπτὰ Σοφιστῶν
 ἐκλήθη καὶ ταύτῃ ἐσχε τὴν ἐπωνυμίαν τὴν νῦν ἀτμαζομέ-
 νην καὶ κρινομένην παρ' ὑμῖν, Περικλῆς δὲ δυοῖν ἐγένετο
 μαθητῆς, Ἀναξαγόρου τε τοῦ Κλαζομενίου καὶ Δάμωνα
 τοῦ κατ' ἐκείνον τοῦ χρόνου φρονιμωτάτου δόξαντος εἶναι
 τῶν πολιτῶν. ὥστε ἐκ τίνων ἂν τις ὑμῖν σαφέστερον ἐπι-
 δεῖξειεν ὡς οὐχ αἱ δυνάμεις αἱ τῶν λόγων κακοπράγμονας
 τοὺς ἀνδράποικους ποιῶσιν, ἀλλ' οἱ ταιαύτην φύσιν ἔχοντες,
 οἶαν περ ὁ κατήγορος, πονηροῖς οἶμαι καὶ τοῖς λόγοις καὶ
 τοῖς πράγμασι χράμενοι διατελαῦσιν;

κς.* κα'. Ἐχω δὲ δεῖξαι καὶ τόπους ἐν οἷς ἔξεστιν ἰδεῖν
 τοῖς βουλομένοις τοὺς πολυπράγμονας καὶ τοὺς ταῖς αἰτίαις

Τοῖς Ἀμφικτύονας δαν.] Amphictyones
 "communis Graeciae concilium," ut in-
 quit Cicero de Invent. I. II. c. 23. A.
 MAIUS.

Τῷ θεῷ] Nempe Apollinis Delphici,
 cujus templum Clisthenes mercede con-
 duxit edificandum. Vide Herodot. Ter-
 tioloh. 62. IDEM.

Τῶν τε δῆμον κατήγαγε] Idem de Cli-

sthene narrat Isocrates in Areopagit. §.
 5. de Elgis §. 1. IDEM.

Δεσπύται τῶν Ἑλλ. κατέστησαν] Idem
 dicitur in Archidamo §. 15. §n. IDEM.

Περικλῆς] Eadem p[ar]te de Pericle
 habes in orat. de Pace §. μ'. IDEM.

Ἀναξαγόρου] De Anaxagora Clazome-
 nio confirmat Cicero de Orat. III. c. 34.

IDEM.

ἐνάχους ὄντας ἄς οὗτοι τοῖς σοφισταῖς ἐπιφέρουσιν. ἐν γὰρ ταῖς σάνισι ταῖς ὑπὸ τῶν ἀρχόντων ἐπιθεμέναις ἀναγκαῖον ἔστιν, ἐν μὲν ταῖς ὑπὸ τῶν θεσμοδετῶν ἀμφοτέρους ἐνεῖναι τὰς τε τὴν πόλιν ἀδικούντας καὶ τοὺς συκοφαντούντας, ἐν δὲ ταῖς τῶν ἑκάδεκα τὰς τε κακούργούντας καὶ τοὺς τούτοις ἐφεστῶτας, ἐν δὲ ταῖς τῶν τετταράκοντα τὰς ἐν ταῖς ἰδίαις πράγμασιν ἀδικούντας καὶ τοὺς μὴ δικαίως ἐγκαλοῦντας· ἐν αἷς τούτων μὲν καὶ τοὺς ταύτου φίλους εὔροϊτ' ἂν ἐν πολλαῖς ἐγγεγραμμένους, ἡμεῖ δὲ καὶ τοὺς περὶ τὴν αὐτὴν ἐμὸν διατριβὴν ὄντας οὐδ' ἐν μιᾷ ταύτων ἐνόντας, ἀλλ' οὕτω τὰ 110 περὶ ἡμᾶς αὐτοὺς διοικούντας ὥστε μὴδὲν δεῖσθαι τῶν ἀγέων τῶν παρ' ἡμῖν. καὶ τοι τοὺς μὴτ' ἐν ταῖς πραγματείαις ταύταις ὄντας μὴτε ἀκολάστως ζῶντας μὴτε περὶ ἄλλῃ πράξει μὴδεμίαν αἰσχρὰν γέγενημένους πῶς οὐκ ἐπαμειῖσθαι προσήκει· μᾶλλον ἢ κρῖνεσθαι; ὅθλον γὰρ ὅτι τοιαῦτα τοὺς συνόντας παιδεύομεν, οἷά περ αὐτοὶ τυγχάνομεν ἐπιτηδεύοντες.

κς. κβ'. Ἐτι τοίνυν γνώσεσθε σαφέστερον ἐκ τῶν ῥηθῆσεσθαι μελλόντων ὡς παῖρα τοῦ διαφθεῖραν τοὺς νεωτέρους ἴσμεν. εἰ γὰρ τι τοιαῦτον ἐποιοῦμεν, οὐκ ἂν Λυσίμαχος ἦν ὁ λυπούμενος ὑπὲρ αὐτῶν οὐδ' ἄλλος οὐδεὶς τῶν τοιοῦτων, ἀλλὰ τοὺς πατέρας ἂν ἐαράτε τῶν συνόντων ἡμῖν καὶ τὰς οἰκείους ἀγανακτοῦντας καὶ γραφομένους καὶ δίκην ζητοῦντας παρ' ἡμῶν λαμβάνειν. νῦν δ' ἐκεῖνοι μὲν συνιστᾶσι τοὺς παῖδας τοὺς αὐτῶν καὶ χρήματα διδόντες καὶ χαίρουσιν ὅπταν ὀρώσιν αὐτοὺς μεθ' ἡμῶν ἡμερεύοντας; οἱ δὲ συκοφάνται διαβάλλουσι καὶ πράγματα παρέχουσιν ἡμῖν, ἐν τίνες ἂν ἥδιον ἴδοιεν πολλοὺς τῶν πρλιτῶν διαφθερομένους καὶ πονηροὺς γιγνομένους; ἴσασι γὰρ σφᾶς αὐτοὺς ἐν μὲν τοῖς τοιαῦτοις δυναστεύοντας, ὑπὸ δὲ τῶν καλῶν κἀγαθῶν καὶ νῦν ἐχάντων ἀπολλυμένους, ὅπταν ληφθῶσιν. ὡςδ'

Τῶν ἀρχόντων] *Supremus magistratus Athenis fuerunt Archontes. Novem hi erant, primus Eponymus, alter Rex, tertius Polemarchus, reliqui sex Thesmothetes dicebantur. Canoti vario officii gradu iudicium praeerant. XIViri erant iudices, quorum singuli e singulis tribubus, qui decem fuerant Athenis, eligebantur, ipsisque scriba annumerabatur.*

XLviri, qui primum XXX. tantum fuerant, pagatim Atticam obeantes de minoribus quibusdam litibus et oriminibus iudicabant. Vide Pollac. l. viii. c. 9. et rerum Graecarum scriptores passim. Idem.

Τῶν θεσμοδετῶν] *Vide contra Loebitem §. γ'. ubi dicitur licere deferre ad Thesmothetas de contumelia, κατ' ἕξασ, tantquam de crimine publico. Idem.*

111 οὗτοι μὲν συμφρονῶσιν ἀναρῶν ζητούντες ἀπάντας τὰς τοιαύ-
 τας διατριβὰς, ὃν αἷς ἡγούνται βελτίους γενομένους χαλε-
 πωτέρως ἐπεσθαι ταῖς αὐτῶν παρηκίαις καὶ σκυοφανταίαις,
 ἡμᾶς δὲ προσήκει τὰπαντὰ ταῦτοις πράττειν, καὶ ταῦτα
 νομίζην εἶναι κάλλιστα τῶν ἐπιτηδευμάτων οἷς ἐν τούτοις
 ὄρατε μάλιστα σπουδαῖτας.

κς'. * πγ'. Ἄτοπον δὲ τι τυγχάνω πεπονηδῶς εἰρησεται
 γὰρ, εἰ καὶ τις· λίαν ὑμετάβολον εἶναι με φήσουσιν.
 ὀλίγω μὲν γὰρ πρότερον ἔλεγον ὡς πολλοὶ τῶν καλῶν
 παιδαγωγῶν ἀνδρῶν διαψευθέντι τῆς φιλοσοφίας τραχύτερον
 πρὸς αὐτὴν ἔχουσι· νῦν δ' οὕτως ἐναγογίς ὑπέληφα τοὺς
 λόγους εἶναι τοὺς εἰρημένους καὶ πᾶσι φανερούς, ὥστε οὐδαὶς
 ἠγχοῦν μὴ δοκεῖ τὴν δύναμιν αὐτῆς, οὐδὲ καταργησάμενα
 ἡμῶν ὡς διαφθείρομεν τοὺς μαθητὰς, οὐδὲ πεπονηδῆναι τοι-
 οῦτον αὐδὲν οἷον αὐτοὺς ὀλίγω πρότερον ἠτιώμην· ἀλλ' εἰ
 δεῖ ταλῆρδὲς εἰπεῖν καὶ τὸ νῦν ἐν τῇ διαφορᾷ μοι παρεστη-
 κός, ἡγοῦμαι πάντα τοὺς φιλοτίμους μοι διακεκμημένους
 ἐπιδμητικῶς ἔχοντας τοῦ φρονεῖν πῶ καὶ λέγειν αὐτοὺς
 μὲν ἀμελεῖν τούτων, τοὺς μὲν διὰ ῥαθυμίας, τοὺς δὲ πεπτα-
 μεφομένους τῆν φύσιν τῆν αὐτῶν, τοὺς δὲ δι' ἄλλας τινὰς
 προφασίαις — παραπληθεῖς δ' εἰσι —, πρὸς δὲ τοὺς πολ-
 λῶν ἐπιμάλειαν ποιουμένους καὶ τυχαῖν βουλομένους ὡς εἰς
 ἐπιθυμίας αὐτοὶ καθεστᾶσι, δυσκόλως ἔχων καὶ ζηλου-

112 πειν καὶ τὰς ψυχὰς τεταραγμένως διακινῶσθαι καὶ σκεπ-
 δῆναι παραπλήσια τοῖς ῥῶσι· τίνα γὰρ ἂν τις αὐτοῖς
 ἐπεσθῆναι αἰτίαν ἔχει πεπονηδότεραν ταύτης; οἷτως μα-
 καρίζουσι μὲν καὶ ζηλοῦσι τοὺς καλῶς χρῆσθαι τῷ λόγῳ
 δυναμένους, ἐπιτιμῶσι δὲ τῶν νεωτέρων τοῖς τυχαῖν ταύτης
 τῆς τιμῆς βουλομένοις. καὶ τοῖς μὲν θεοῖς οὐδαὶς ἐστὶν ὅστις
 οὐκ ἂν εὖχαιτο μάλιστα μὲν αὐτὸς δύνασθαι λέγειν, εἰ δὲ
 μὴ, τοὺς παῖδας καὶ τοὺς οἰκείους τοὺς αὐτοῦ· τοὺς δὲ
 πόνῳ καὶ φιλοσοφίᾳ τοῦτο κατεργάσασθαι πειρωμένους, ὃ
 παρὰ τῶν θεῶν αὐτοὶ βούλονται λαβεῖν, οὐδὲν φασὶ τῶν
 δεόντων πράττειν, ἀλλ' ἐνίοτε μὲν ὡς ἐξηπατημένων καὶ
 πεφανακισμένων προσποιῶνται καταγελαῶν αὐτῶν, ὁπόταν

Παραπληθεῖς δ' εἰσι] que (scil. causae) est. IDEM.
 innumerae copulantur. Vel refer ad personas, et dico atque hanc maximam turba- Δυσκόλως ἔχων —] Idem dicit Isoc-
 orates in Panegyric. §. 77. IDEM.

δὲ τύχησι, μεταβάλλοντες ὡς περ πλεονεκτεῖν δυναμένων
 τοὺς λόγους κείσονται. καὶ συμβούλοις μὲν, ὅταν κίνδυνός
 τις καταλάβῃ τὴν πόλιν, τοῖς ἄριστοις περὶ τῶν πραγμάτων
 λόγουσι, τούτοις χρῶνται, καὶ πράττουσιν ὃ τι αὐτῶν [αὐ-
 τοῖς] οἱ τοιαῦτοι παραινέσονται· περὶ δὲ τοὺς ἔργους ποιου-
 μένους ὅπως χρησίμους αὐτοὺς ἐν ταῖς καιροῖς τοῖς τοιαύτοις
 τῇ πόλει παρασχέουσι, βλασφημεῖν οἴονται χρῆναι. καὶ
 θηβαίοις μὲν καὶ τοῖς ἄλλοις ἐχθροῖς τὴν ἀμαρτίαν ἀνειδί-
 ζουσι, τοὺς δ' ἐκ παντός τρέψου ζητούντας τὴν νόσον
 κούτην διαφεύγειν λαιδορούμετες διατελοῦσι. ὃ δ' οὐ μόνον
 παραχῆς σημειῶν ἴστω, ἀλλὰ καὶ τῆς περὶ τοὺς θεοὺς 113
 ἀλογίας· τὴν μὲν γὰρ Πειθὴν μίαν τῶν θεῶν νομίζουσι
 εἶναι, καὶ τὴν πόλιν ὁρᾶσι καθ' ἑκάστην τῶν ἐν αὐτῇ δου-
 σίαν αὐτῇ ποιουμένην, τοὺς δὲ τῆς δυνάμεως ἧς ἡ θεὸς ἔχει
 μετασχεῖν βουλομένους εἰς κακοῦ πραγματος ἐπιθυμούντας
 διαφθείρεσθαι φασίν. ὃ δὲ πάντων δευότατον, ὅτι προσκρί-
 κειν μὲν ἂν τὴν ψυχὴν σπουδαιότεραν εἶναι τοῦ σώματος,
 αὐτῶν δὲ γιγνώσκοντες ἀπαθεῖσθαι μᾶλλον τοὺς γυμναζο-
 μένους τῶν φιλοσοφούντων. καὶ τοι πῶς οὐκ ἄλογον τοὺς
 τοῦ φαυλοτέρου φηιομένους τὴν ἐπιμέλειαν ἔπαυτῶν μᾶλλον
 ἢ τοὺς τοῦ σπουδαιότερου, καὶ ταῦτα πάντων εἰδότες διὰ
 μὲν εὐεχίαν σώματος οὐδὲν πρόποτε τὴν πόλιν τῶν ἄλλογι-
 μων ἔργων διαπραξαμένην, διὰ δὲ φρόνησιν [ἐνός] ἀνδρὸς
 εὐδαιμονοστάτην καὶ μακίστην τῶν Ἑλληνέων πόλιν
 γασμένην.

κς'. * κδ'. Πάλυ δ' ἂν τις ἔχῃς πλείους τούτων ἐνα-
 τήσας συναγαγεῖν τῶν ἀκμαζόντων τε μᾶλλον ἢ ἐργῶ καὶ
 τοῦ καιροῦ τοῦ παρόντος μὴ φροντιζόντων ἑατὰ καὶ τούτῳ
 περὶ τῶν αὐτῶν τούτων ἐνεστὶν εἰπεῖν. φέρε γὰρ εἴ τις

Ἄριστος ἐλευσητῶν] Ὡς περ ἐλευσητῶν.
 Οὐκ ἐστὶν.

Θηβαίους] Hinc vides Isocratam eva-
 tinem hanc scripsisse, quem Athenien-
 sibus bellum esset adversus Thebanos.
 Revera Athenienses societatem inierant
 cum Phocensibus contra Thebanos bello
 sacro, Olymp. cvi. an. 3. Vide Diodo-
 rum, Siculam ad hanc urbem. Porro
 orationem hanc esse scriptam anno 3. aut
 4. ejusdem Olympiadis ostendimus §.
 κς'. * γ. A. MATEU.

Πειθῆ] Suedam inter deas numerat

Hesiodus Op. et Dies 73. Immo hanc
 magnam deam Atheniensem comitem
 dicit Themiſtocles apud Herodot. in Urn.
 121. Apud Aristoph. invocatur ut dominus
 in Lyistr. 203. ubi vide et Scholiastem ;
 et apud Eurip. in Hecub. 816. dicitur
 regina. Suedam templam erat Argiæ, ut
 vides apud Pausan. l. ii. c. 7. De hac
 Cicero in Brut. c. 15. "Quam Πειθὴν
 vocant Græci, eujus effector est orator,
 hanc Suedam appellavit Ennius, quam
 deam in Pectolis labris scripsit Enkolpis
 sanctitavisse." INRM.

πολλὰ χρήματα παρὰ τῶν προγόνων παραλαβόντες τῇ μὲν πάλει μηδὲν εἶεν χρήσιμοι, τοὺς δὲ παλίτας ὑβρίζουσιν καὶ τοὺς τε παῖδας καὶ τὰς γυναῖκας αἰσχύνουσιν, ἔστιν
 114 ὅστις ἂν τοὺς αἰτίους τοῦ πλοῦτου μίμψασθαι τολμήσειεν, ἀλλ' οὐκ ἂν αὐτοὺς τοὺς ἐξαμαρτάνοντας κολάζειν ἀξιώσει; τί δ' εἴ τις ἐπὶ πλοιομαχεῖν μαδόντες πρὸς μὲν τοὺς πολεμίους μὴ χροῖτο ταῖς ἐπιστήμαις, ἐπαναστασῶν δὲ ποιήσαντες πολλοὺς τῶν παλιτῶν διαφθείραμεν, ἢ καὶ περὶ τῶν καὶ παγκρατιάσειν ὡς οἶόν τ' ἀρίστα παιδευθέντες τῶν μὲν ἀγῶνων ἀμελοῖεν, τοὺς δ' ἀπαντῶντας τύπτοιεν, τίς οὐκ ἂν τούτων τοὺς μὲν διδασκάλους ἐπαινήσει, τοὺς δὲ κακῶς χρωμένους οἷς ἔμαδον ἀποκτείνουσιν; οὐκοῦν χρὴ καὶ περὶ τῶν λόγων τὴν αὐτὴν ἔχειν διάνοιαν, ἣν περὶ καὶ περὶ τῶν ἄλλων, καὶ μὴ περὶ τῶν ὁμοίων ταπεινὰ γινώσκων, μηδὲ πρὸς τοιοῦτο πρᾶγμα ἀσμενῶς φαίνεσθαι διακεμένους ὃ πάντων τῶν ἐόντων ἐν τῇ τῶν ἀνθρώπων φύσει πλείστων ἀγαθῶν αἰτίον ἔστι. ταῖς μὲν γὰρ ἄλλαις οἷς ἔχομεν, ἅπερ ἤδη καὶ πρότερον εἶπον, αὐτὸν τῶν ζῶων διαφέρομεν, ἀλλὰ πολλῶν καὶ τῷ τάχει καὶ τῇ ῥόμῃ καὶ ταῖς ἄλλαις εὐπορίαις καταδεέστεροι τυγχάνομεν ὄντες ἐγγενομένου δ' ἡμῖν τοῦ πείθειν ἀλλήλους καὶ δηλοῦν πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς περὶ ἂν ἂν βουληθῶμεν, οὐ μόνον τοῦ θηριωδῶς ζῆν ἀπηλλάγημεν, ἀλλὰ καὶ συνελθόντες πόλεις ἐκίσασαμεν καὶ νόμους ἐδέμεθα καὶ τέχνας εὖρομεν, καὶ σχεδὸν ἅπαντα τὰ δι' ἡμῶν μεμηχανημένα λόγος ἡμῶν ἔστιν ὃ συγκατασκευάσας. οὗτος γὰρ περὶ τῶν δικαίων
 116 καὶ τῶν ἀδίκων καὶ τῶν καλῶν καὶ τῶν αἰσχυρῶν ἐνομοθέτησεν, ἂν μὴ διαταχθέντων οὐκ ἂν οἰοί τ' ἡμῶν οἰκαῖν μετ' ἀλλήλων. τούτω καὶ τοὺς κακοὺς ἐξελέγχομεν καὶ τοὺς

Ταῖς μὲν γὰρ ἄλλαις - - - πῶν ἔχοντες] Totā hanc eloquentiā laudatio exstat etiam in Nicocle §. γ'. Porro locum hunc egregie imitatus est Cicero de Orat. c. 8. 9. Et quam sedulo ex Isocratī lectione proficeret Cicero, vides etiam ad Atticum l. II. ep. 1: ubi de Græco Commentario proprii Consulatus a se confecto dicit: "Meus liber totam Isocratī μνησθῆναι, atque omnes ejus discipulorum arculas consumpsit." De Cicero Isocratē imitante vide etiam Justi Lipsii Var. Lect. l. i. c. 12. l. iiii. c. 24. Nota etiam ex hoc loco

orationis oriri argumentum confirmans orationem quæ inscribitur Nicocles revera esse Isocratī nostri, contra nonnullorum et nominatim H. Stephani suspiciones, qui in sua Diatriba II. Isocratē eam huic tribuere dubitat: quo in dubio versatur etiam Augerus Præf. iv. Et quidem Augero Nicocles non videtur Isocratē, quia stylo a ceteris Isocratī Operibus differat. Sed nunc ecce tibi satis lata Nicoclis particula in Opere Isocratī. IDEM. Pro ἄπρ. Bekkerus mavult ἔστι.

ἀγαθούς ἐγκωμιάζομεν. διὰ τούτου τοὺς τε ἀνόητους παιδεύομεν καὶ τοὺς φρονίμους δοκιμάζομεν· τὸ γὰρ λέγειν ὡς δεῖ τοῦ φρονεῖν εὐ μέγιστον ἀμειβιον ποιούμεθα, καὶ λόγος ἀληθῆς καὶ νόμιμος καὶ δίκαιος ψυχῆς ἀγαθῆς καὶ πιστῆς εἶδalon ἐστί. μετὰ τούτου καὶ περὶ τῶν ἀμφισβητησίμων ἀγωνιζόμεθα, καὶ περὶ τῶν ἀγνωσμένων σκοπούμεθα· ταῖς γὰρ πίστεσιν, αἷς τοὺς ἄλλους λέγοντες πείδομεν, ταῖς αὐταῖς ταύταις βουλευόμενοι χρώμεθα, καὶ ῥητορικούς μὲν καλῶμεν τοὺς ἐν τῷ πλήθει λέγειν δυναμένους, εὐβούλους δὲ νομίζομεν οἵτινες ἂν αὐτοὶ πρὸς αὐτοὺς ἀριστα περὶ τῶν πραγμάτων διαλεχθῶσιν. εἰ δὲ δεῖ συλλήβδην περὶ τῆς δυνάμεως ταύτης εἰπεῖν, οὐδὲν τῶν φρονίμως πραττομένων εὐρήσομεν ἀλόγως γιγνόμενον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἔργων καὶ τῶν διανοημάτων ἀπάντων ἡγεμόνα λόγον ὄντα, καὶ μάλιστα χρωμένους αὐτῷ τοὺς πλείστον νόων ἔχοντας. ἂν οὐδὲν ἐνδυμηθεῖς Λυσίμαχος κατηγορεῖν ἐτόλμησε τῶν ἐπιδυμαίντων τοιοῦτου πράγματος, ὃ τοσούτων τὸ πλήθος καὶ τηλικούτων τὸ μέγεθος ἀγαθῶν αἰτίον ἐστί.

κς.* κέ. Καὶ τί δεῖ τούτου θαυμάζειν, ὅπου καὶ τῶν περὶ τὰς ἑρίδας σπουδαζόντων ἔνιοι τινες ὁμοίως βλασφη- 116
μαυσι περὶ τῶν λόγων τῶν κοινῶν καὶ τῶν χρησίμων ὡς περ
οἱ φαυλότατοι τῶν ἀνθρώπων, οὐκ ἀγνοοῦντες τὴν δύναμιν
αὐτῶν, οὐδ' ὅτι τάχιστ' ἂν οὗτοι τοὺς χρωμένους ὠφελή-
σαιεν, ἀλλ' ἐλπίζοντες, ἦν τούτους διαβάλλωσι, τοὺς αὐ-
τῶν ἐντιμότερους παιήσειν. περὶ ἂν δυνηθεῖν μὲν ἂν ἴσως
διαλεχθῆναι πολὺ πικρότερον ἢ κείνοι περὶ ἡμῶν, οὐδέτερον
δ' οἶμαι δεῖν, οὐδ' ὅμοιος γίνεσθαι τοῖς ὑπὸ τοῦ φθόρου
διεφθαρμένοις, οὔτε ψέγειν τοὺς μηδὲν μὲν κακὸν τοὺς
συνόντας ἐφαζομένους, ἤττον δ' ἐτέρων εὐεργετεῖν δυναμέ-
νους. οὐ μὴν ἀλλὰ μικρὰ γε μνησθήσομαι περὶ αὐτῶν, μάλ-
ιστα μὲν ὅτι κακῶνοι περὶ ἡμῶν, ἐπειδ' ὅπως ἂν ὑμεῖς
σαφίστερον εἰδότες τὴν δύναμιν αὐτῶν οὕτω διάκεισθε πρὸς
ἐκαστοὺς ἡμῶν ὡς περ δίκαιόν ἐστί, πρὸς δὲ ταῦτοις ἵνα
καὶ τοῦτα ποιήσω φανερόν, ὅτι περὶ τοὺς πολιτικούς λόγους

Πρὸς ἐκαστὸν] Πρὸς ἐκαστὸν. ORELL.
Τοὺς πολιτικὰς λόγους] orationes civiles,
quæ nempe de rebus agunt ad reip. ad-
ministrationem vel ad mores pertinenti-
bus. Porro Plutarchus monet in Isocr.

Vit. §. 77. primam Isocratem contentiosas
orationes a civilibus, quibus operam da-
bat, sortogasse: χαλεπὰς πρῶτος τοῖς ἐπ-
ιστικὰς λόγους τῶν πολιτικῶν, περὶ οἷς ἐστω-
θεσι. Idem ait Dionysius Hal. in Judicio

- ἡμεῖς ὄντες, οὓς ἐκείνοι φασὶν εἶναι φιλασπεχθήροντας, πολλὸν
 προῖότεροι τυγχάνομεν αὐτῶν ὄντες· οἱ μὲν γὰρ αἰεὶ τι περὶ
 ἡμῶν φλαῦρον λέγουσιν, ἐγὼ δ' οὐδὲν ἂν εἰποιμι τοιούτων,
 ἀλλὰ ταῖς ἀληθείαις χρῆσθαι περὶ αὐτῶν. ἠγούμαι γὰρ
 καὶ τοὺς ἐν τοῖς ἐραστικοῖς λόγοις δυναστεύοντας καὶ τοὺς
 117 περὶ τὴν ἀστρολογίαν καὶ τὴν γεωμετρίαν καὶ τὰ τοιαῦτα
 τῶν μαθημάτων διατρίβοντας οὐ βλαπτειν ἀλλ' ὠφελεῖν
 τοὺς συνόντας, ἐλάττω μὲν ὢν ὑπισχυοῦνται, πλείω δ' ὢν
 τοῖς ἄλλοις δοκοῦσιν. οἱ μὲν γὰρ πλείστοι τῶν ἀνθρώπων
 ὑπερήφασιν ἀδολοσχίαν καὶ μικρολογίαν εἶναι τὰ τοιαῦτα
 τῶν μαθημάτων· οὐδὲν γὰρ αὐτῶν αὐτ' ἐπὶ τῶν ἰδίων οὐτ'
 ἐπὶ τῶν κοινῶν εἶναι χρήσιμον, ἀλλ' οὐδ' ἐν ταῖς μαθήμασι
 οὐδένα χρόνον ἐμμένειν ταῖς τῶν μαδόντων διὰ τὸ μήτε τῷ
 βίῳ παρακολουθεῖν μήτε ταῖς πράξεσιν ἐπαμύνασθαι, ἀλλ'
 ἔξω παντάπασι εἶναι τῶν ἀναγκαίων. ἐγὼ δ' αὖθ' οὕτως
 οὔτε πόρρω τούτων ἔγνωκα περὶ αὐτῶν, ἀλλ' οἱ τε νομί-
 ζοντες μηδὲν χρήσιμην εἶναι τὴν παιδείαν ταύτην πρὸς ταῖς
 πράξεις ὀρθῶς μοι δοκοῦσι γιννώσκειν, οἱ τ' ἐπαινοῦντες
 αὐτὴν ἀληθῆ λέγειν. διὰ τοῦτο δ' οὐχ ὁμολογούμενον αὐτὸν
 αὐτῷ τὸν λόγον εἴρηκα, διότι καὶ ταῦτα τὰ μαθήματα τὴν
 φύσιν οὐδὲν ὁμοίαν ἔχει τοῖς ἄλλοις οἷς διδασκαμεῖθα. τὰ
 μὲν γὰρ ἄλλα τότ' ὠφελεῖν ἡμᾶς πέφυκεν, ὅταν λάβω-
 μεν αὐτῶν τὴν ἐπιστήμην, ταῦτα δὲ τοὺς μὲν ἀπηρεθισμέ-
 νους οὐδὲν ἂν εὐεργετήσῃ, πλὴν τοὺς ἐντεῦθεν ζῆν προη-
 ρημένους, τοὺς δὲ μανθάνοντας ἐνίησι· περὶ γὰρ τὴν περὶ-
 τολογίαν καὶ τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἀστρολογίας καὶ γεω-
 μετρίας διατρίβοντες, καὶ δυσκαταμαθήτοις πράγμασι
 ἀναγκαζόμενοι προσέχειν τὸν νοῦν, ἐτι δὲ συνδιζόμενοι
 118 λέγειν καὶ πονεῖν ἐπὶ τοῖς λεγομένοις καὶ δεκακμήτοις καὶ
 μὴ πεπλανημένην ἔχειν τὴν διάνοισιν, ἐν τῇ ταῖς γεωμε-
 σθέντες καὶ παροξυνθέντες ῥᾶν καὶ θῆττον καὶ σπουδαί-
 οτερα καὶ πλείονος ἀξία τῶν πραγμάτων ἀποδεχέσθαι καὶ
 μανθάνειν δύνανται. φιλοσοφίαν μὲν οὖν οὐκ οἶμαι δεῖν

de Isocr. Jam *ιστορικὸν* dicendi genus de-
 seit Plato Sophist. p. 159. C. esse illud,
 quod artis compositum, de justo et injusto
 de quo aliis rebus generatim discipulat.
 A. ΜΑΙΥΟ.

φλαῦρον λέγουσιν] Etiam in Heleum

Laudat. sub isit. invahitur Isocrates in
 contentiosos et argutos sophistas. IDEM.
 Τοῖς ἄλλοις] Probabiliter legas: τῶν
 πολλῶν ORELL.

Μανθάνειν δύνασθαι] Jam hoc fore par-
 tinet locus Ciceronis pro Arch. c. 1. "Et-

προσπαροῦνται τὴν μηδὲν ἐκ τῷ παρόντι μήτε πρὸς τὸ λέ-
γειν μήτε πρὸς τὸ πράττειν ὠφελούσαν, γυμνασίαν μὲν
τοὺς τῆς ψυχῆς καὶ πάρασκευὴν φιλοσοφίας καλῶ τὴν
διατριβὴν τὴν τοιαύτην, ἀνδρικοτέραν μὲν ἢς οἱ παῖδες ἐν
τοῖς διδασκαλείοις ποιοῦνται, τὰ δὲ πλεῖστα παραπλησίαν
καὶ γὰρ ἐκείνων οἱ περὶ τὴν γραμματικὴν καὶ τὴν μουσικὴν
καὶ τὴν ἄλλην παιδείαν διαπονηθέντες πρὸς μὲν τὸ βέλτιον
εἰπεῖν ἢ βαυλεύσασθαι τῶν πραγμάτων οὐδεμίαν πω-
λαμβάνουσιν ἐπίδοσιν, οἱ δὲ αὐτῶν εὐμαθέστεροι γί-
γνσκονται πρὸς τὰ μείζονα καὶ σπουδαιότερα τῶν μαθημάτων.
διατριβῆσι μὲν οὖν περὶ τὰς παιδείας ταύτας χρόνον τινα
συμβουλεύσασθαι ἂν τοῖς νεωτέροις, μὴ μόντοι περιμυθεῖν
τὴν φύσιν τὴν αὐτῶν κατασκελετευθεῖσαν ἐπὶ τούτοις, μηδ'
ἐξακείλασαν εἰς τοὺς λόγους τοὺς τῶν παλαιῶν σοφιστῶν,
ἂν οἱ μὲν ἄπειρον τὸ πλεῖστον ἔφησαν εἶναι τῶν ὄντων, Ἐμπε-
δοκλῆς δὲ τέτταρα, καὶ νεῦκος καὶ φιλίαν ἐν αὐτοῖς, Ἴων δ'
οὐ κλείω τριῶν, Ἀλκμαίαν δὲ δύο μόνον, Παρμενίδης δὲ καὶ 119
Μέλισσος ἓν, Γοργίας δὲ παντελῶς οὐδέν. ἠγούμαι γὰρ
τὰς μὲν τοιαύτας περιττολογίας ὁμοίας εἶναι ταῖς θαυμα-
τοποιαῖαις ταῖς οὐδὲν μὲν ὠφελούσαις, ὑπὸ δὲ τῶν ἀνοήτων
περιστάτοις γιγνομέναις, δεῖν δὲ τοὺς προύργου τι ποιεῖν
βουλαμένους καὶ τῶν λόγων τοὺς ματαίους καὶ τῶν πρά-
ξεων τὰς μηδὲν πρὸς τὸν εἶον φρασίνας ἀναίρειν ἐξ ἀεπασῶν
τῶν διατριβῶν.

κς'. * κς'. Περὶ μὲν οὖν τούτων ἀπόχρη μοι τὸ νῦν εἶραι

enim omnes artes quae ad humanitatem
pertinent, habent quoddam commune vin-
culum, et quasi cognatione quadam inter
se continentur." A. Μαινα.

Ἐμπεδοκλῆς] Empedoclis sententiam
de quatuor rebus existentibus vide etiam
in Fragmentis Empedoclis et Parmenidis,
quae super ope Codicis Taurinensis in
pristinam sinceritatem ingeniose vindic-
avit eruditissimus juvenis Amedeus
Peyronus in Taurin. Acad. LL. Orisot.
Professor. Item apud Cicero-nem Acad.
iv. c. 37. Placitum suum Ion in opere in-
scripto Τρωγμῆς. explicat, cujus vide
particulam apud Harpocrationem. Ionem
forte innuit Plato Sophist. p. 170. ubi
ait quendam philosophum tres statuere
res existentes. De Ione denique multa
habes in Harpocratione et in Notis ad
Suidam. Alcmaeonis opinionem narrat

etiam Aristot. Metaph. l. i. c. 5. Diog.
Laert. l. viii. §. 83. Bruckerus Hist.
Crit. Philos. t. i. p. ii. pag. 1132. Parme-
nidis ipsa verba vide in Fragmentis a
Cl. Peyrono restituta: tum idem de eo
et de Melisso confirmant Aristot. l. s. d.
Cicero l. item d. Denique de eodem Ma-
lisso et de Gorgia eadem scribit ipse Iso-
crates in Helonia Landat. sup. inist. De
his prae omnibus philosophorum pla-
citis, similitera dicit Plato Sophist. p.
170. quem conferre operam pretium erit.
Lxxm.

Περυστάτοις] Notavit Cl. Mustoxidas
Praef. Gr. p. IX. hunc locum lapidari ab
Harpocratione ex oratione Isocra-tis de
Permutatione sub voc. ἀριστάτοις. Adde
jam et Suidam eodem modo citantem sub
eodem vocabulo, nisi forte ex Harpocra-
tione Suidam locum excerpserit. Idem.

ταῦτ' εἰρηκέναι καὶ συμβεβουλευκέναι· περὶ δὲ σοφίας καὶ φιλοσοφίας τοῖς μὲν περὶ ἄλλων τινῶν ἀγωνιζομένοις οὐκ ἂν ἀρμόσειε λέγειν περὶ τῶν ὀνομάτων τούτων — ἔστι γὰρ ἀλλότρια πάσαις ταῖς πραγματείαις —, ἐμοὶ δ', ἐπειδὴ καὶ κρίνομαι περὶ τῶν τοιούτων καὶ τὴν καλουμένην ὑπὸ τινῶν φιλοσοφίαν οὐκ εἶναι φημί, προσήκει τὴν δακαίως ἂν νομιζομένην ὀρίσαι καὶ δηλῶσαι πρὸς ὑμᾶς. ἀπλῶς δὲ πως τυγχάνω γινώσκων περὶ αὐτῆς, ἐπειδὴ γὰρ ἀπείραστον ἐν τῇ φύσει τῇ τῶν ἀνθρώπων ἐπιτήμην λαβεῖν· οὐκ ἔστιν ἂν εἰδῆμεν ὅ τι πρακτέον ἢ λεκτέον ἔστιν, ἐκ τῆς κοινῆς σοφούς μὲν νομίζω τοὺς ταῖς δόξαις ἐπιτυγχάνειν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τοῦ βελτίστου δυναμένους, φιλοσόφους δὲ τοὺς ἐν τούτοις διατρέποντας, ἐξ ἧν τάχιστα λήφονται τὴν τοιαύτην φρόνησιν. ἃ δ' ἔστι τῶν ἐπιτηδευμάτων ταύτην ἔχοντα τὴν 120 δύναμιν, ἔχω μὲν εἰπεῖν, ὀκνῶ δὲ λέγειν· οὕτω γὰρ ἔστι σφοδρὰ καὶ παράδοξα καὶ πολὺ τῆς τῶν ἄλλων ἀφεστῶτα διανοίας, ὥστε φοβοῦμαι μὴ τὴν ἀρχὴν αὐτῶν ἀκούσαντες θορύβου καὶ βῆς ἅπαν ἐμπλήσῃτε τὸ δικαστήριον. ὅμως δὲ καὶ περ οὕτω διακείμενος ἐπιχειρήσω διαλεχθῆναι περὶ αὐτῶν· αἰσχύνομαι γὰρ εἰ τισι δόξω δεδιώς ὑπὲρ γῆρας καὶ μικροῦ βίου προδίδοναι τὴν ἀλήθειαν. δεομαι δ' ὑμῶν μὴ προκαταγνῶναι μου τοιαύτην μανίαν, ὡς ἂν ἐγὼ κινδυνεύω προειλόμην ἂν λόγους εἰπεῖν ἐναντίους [καὶ] ταῖς ὑμετέρας γνώμαις, εἰ μὴ καὶ τοῖς προειρημένοις ἀκολουθῶντας αὐτοὺς ἐνόμιζον εἶναι, καὶ τὰς ἀποδείξεις ἀληθεῖς καὶ σαφεῖς ὅμηρον ἔχειν ὑπὲρ αὐτῶν. ἠγοῦμαι δὲ τοιαύτην μὲν τέχνην, ἥτις τοῖς κακῶς πεφυκόσιν πρὸς ἀρετὴν ἐνεργάζεται· ἂν καὶ δικαιοσύνην, οὔτε πρότερον οὔτε νῦν οὐδεμίαν εἶναι, ταῖς τε τὰς ὑποσχέσεις ποιοῦμένους περὶ αὐτῶν πρότερον ἀπερεῖν καὶ παύσεσθαι ληρούντας, πρὶν εὐρεθῆναι τινὰ παιδείαν τοιαύτην, οὐ μὲν ἀλλ' αὐτοὺς γ' αὐτῶν βελτίους ἂν γενέ-

· Προσίω, οὐκ εἶναι φημί, προσίω.] Puto scribendum: προσίω, εἶναι φημί προσίω. Tam participium καλουμένην videtur explicandum quæ in jus vocatur, potius quam quæ dicitur. Quod si quis non probat, sua atatur opinione, me non invito. IDEM. Haud placet. Ejficiendum potius προσίω, quod temere in πρότιον mutavi. ORELL.

Ἀρετὴν ἰργάζεσθαι.] Ἀρετὴν, σοφιστήριον

ἰργάζεσθαι. IDEM.

Οὐδέμιαν εἶναι.] Similem prorsus locum vide in oratione contra Sophistas sub fin.

Et quoniam ea oratio mutua est, fortasse complebitur, si addamus ei multa ex his quæ hic sequuntur. A. MAIUS. αἰδέμενος εἶναι πρὸς τοὺς τε πτωχούς τὰς ὑποσχ.

ORELL.

Οὐ μὲν ἀλλ' αὐτοὺς γ'] Nec dissentit Cicero de Orat. iii. c. 15. " Nam vetas

σθαι καὶ πλέονας ἀξίους, εἰ πρὸς τε τὸ λέγειν εὖ φιλοτίμως διατθεῖν, καὶ τοῦ πείθειν δύνασθαι τοὺς ἀκούοντας ἰρασθεῖν, καὶ πρὸς τούτοις τῆς πλεονεξίας ἐπιθυμήσαιεν, μὴ τῆς ὑπὸ τῶν ἀνοήτων νομιζομένης, ἀλλὰ τῆς ὡς ἀληθῶς τὴν δύναμιν ταύτην ἐχοῦσῃς. καὶ ταῦθ' ὡς οὕτω πέφυκε, τα- 121
 χέως οἶμαι δηλώσειν. πρῶτον μὲν γὰρ ὁ λέγειν ἢ γράφειν προαιρούμενος λόγους ἀξίους ἐκαίησιν καὶ τιμῆς οὐκ ἔστιν ὅπως πείθεται τὰς ὑποθέσεις ἀδίκους ἢ μικρὰς ἢ περὶ τῶν ἰδιῶν πραγμάτων, ἀλλὰ μεγάλας καὶ καλαῖς καὶ φιλανδρώων καὶ περὶ τῶν κοινῶν πραγμάτων· μὴ γὰρ τοιαύ-
 τας εὐρίσκων οὐδὲν διαπράττεται τῶν δεόντων. ἔπειτα τῶν πράξεων τῶν συντεινουσῶν πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ἐκλέχεται τὰς προπαιδευτέας καὶ μάλιστα συμφερούσας· ὁ δὲ τὰς τοιαύτας συνεπιζόμενος θεωρεῖν καὶ δοκιμάζειν οὐ μόνον περὶ τὸν ἐνεστώτα λόγον, ἀλλὰ καὶ περὶ τὰς ἄλλας πράξεις τὴν αὐτὴν ἔξει ταύτην δύναμιν, ὡςδ' ἅμα τὸ λέγειν εὖ καὶ τὸ φρονεῖν παραγενήσεται τοῖς φιλοσόφως καὶ φιλοτίμως πρὸς τοὺς λόγους διακειμένοις. καὶ μὴν οὐδ' ὁ πείθειν τινὰς βουλό-
 μενος ἀμελήσει τῆς ἀρετῆς, ἀλλὰ τούτῳ μάλιστα προσέξει τὸν νοῦν, ὅπως δόξαν ὡς ἐπιεικεστάτην λήψεται παρὰ τοῖς συμπολιτευομένοις. τίς γὰρ οὐκ οἶδε καὶ τοὺς λόγους ἀληθεστέρους δοκοῦντας εἶναι τοὺς ὑπὸ τῶν εὖ διακειμένων λεγο-
 μένους ἢ τοὺς ὑπὸ τῶν διαβεβλημένων, καὶ τὰς πίστεις μείζον δύναμένας τὰς ἐκ τοῦ βίου γεγεννημένας ἢ τὰς ὑπὸ τοῦ λόγου πεπορισμένας; ὡςδ' ὅσα ἂν τις ἐρρωμενεστέρας ἐπιθυμῇ πείθειν τοὺς ἀκούοντας, τοσούτῳ μάλλον ἀσκήσει 122
 καλὸς καὶ γαδὸς εἶναι καὶ παρὰ τοῖς πολίταις εὐδοκιμεῖν. καὶ μηδεὶς ὑμῶν οἰσθῶ τοὺς μὲν ἄλλους ἅπαντας γινώσκειν ὅσῃ ἔχει ῥοπήν εἰς τὸ πείθειν τὸ τοῖς κρίνουσιν ἀρέσκειν, τοὺς δὲ περὶ τὴν φιλοσοφίαν ὄντας μόνους ἀγνοεῖν τὴν τῆς εὐνοίας δύναμιν· πολὺ γὰρ ἀκριβέστερον τῶν ἄλλων καὶ ταῦτ' ἴσασιν, καὶ πρὸς τούτοις ὅτι τὰ μὲν εἰκότα καὶ πρὸς

quidem illa doctrina eadem videtur et recto faciendi et bene dicendi magistra; neque disjuncti doctores, sed iidem erant vivendi præceptores atque dicendi." A. MAIUS.

"ἄθ' ἅμα τὸ λέγειν εὖ —] Cicero de Orat. iii. c. 16. ipsum Socratem castigat,

"qui sapienter sentiendi et ornate dicendi scientiam, re coherentes, disputationibus suis separavit . . . Hinc dissidium illud existit quasi linguae atque cordis, absurdum sane et inutile, et reprehendendum, et alii nos sapere, alii dicere, docerent." IDEM.

τεμνήρια καὶ πᾶν τὸ τῶν πίστειν εἶδος τοῦτα μόνον ὠφέλει τὸ μέρος, ἐφ' ἧ ἂν αὐτῶν ἕκαστον τύχη ῥηθῆν, τὰ δὲ δοκαῖν εἶναι καλὸν καὶ γαδὸν οὐ μόνον τὸν λόγον πιστότερον ἐποίησαν, ἀλλὰ καὶ τὰς πράξεις τοῦ τὴν τοιαύτην δόξαν ἔχοντος ἐντιμότερας κατέστησεν, ὑπὲρ οὗ σπουδαστέον ἐστὶ τοῖς εὐφρονούσι μᾶλλον ἢ περὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων.

κς. * κζ'. Τὸ τοίνυν περὶ τὴν πλεονεξίαν, ὃ διαχερόστατον ἦν τῶν ῥηθέντων· εἰ μὲν τις ὑπολαμβάνεται τοὺς ἀποστερωμένους ἢ παραλογιζομένους ἢ κακῶν ἡμετέρας πλεονεκτεῖν, οὐκ ὀρθῶς ἐγνώκεν· αὐδένες γὰρ ἐν αὐτῇ τῷ βίῳ μᾶλλον ἐλαττοῦνται τῶν τοιαύτων, οὐδ' ἐν πλείοσι ἀπορίαις εἰσὶν, αὐδ' ἐπονειδιατότερον ζῆσιν, οὐδ' ἄλλως ἀθλιώτεροι τυγχάνουσιν ὄντες· χρηρὴ δὲ καὶ νῦν πλείον ἔχειν ἠγχιῶσαι καὶ πλεονεκτῆσαι νομίζουσι παρὰ μὲν τῶν θεῶν τοὺς εὐσεβεστάτους καὶ τοὺς περὶ τὴν θεραπεσίαν τὴν ἐκείνων ἐπιμελεστάτους ὄντας, παρὰ δὲ τῶν ἀνθρώπων τοὺς 123 ἀρίστα πρὸς τούτους μεθ' ὧν ἂν αἰκῶσι καὶ πολυτεύωνται διακειμένους καὶ τοὺς βελτίστους αὐτοὺς εἶναι δοκαῖντας. καὶ ταῦτα καὶ ταῖς ἀληθείαις οὕτως ἔχει, καὶ συμφέρει τὸν τρόπον τοῦτον λέγεσθαι περὶ αὐτῶν· ἐπεὶ νῦν γ' οὕτως ἀνέστραπται καὶ συγκέχυται πολλὰ τῶν κατὰ τὴν πόλιν, ὥστ' οὐδὲ τοῖς ἀνόμασιν ἐν τῇ διαλέκτῳ ἐπιεί τις ἐτι χρώνται κατὰ φύσιν, ἀλλὰ μεταφέρουσιν ἀπὸ τῶν καλλίστων πραγμάτων ἐπὶ τὰ φαυλότατα τῶν ἐπιτηδεύματων. τοὺς μὲν γὰρ βωμολοχευομένους καὶ σκᾶπτεν καὶ μιμνήσθαι δυναμένους εὐφυνεῖς καλοῦσι, προσῆκον τῆς προσηγορίας ταύτης τυγχάνειν τοὺς ἀρίστα πρὸς ἀρετὴν πεφυκότας, τοὺς δὲ ταῖς κακοηθείαις καὶ ταῖς κακοουργίαις χρημένους, καὶ μικρὰ μὲν λαμβάνοντας παρηρᾶν δὲ δόξαν κτωμένους, πλεονεκτεῖν νομίζουσιν, ἀλλ' οὐ τοὺς ἐσιωτάτους καὶ δικαιοτάτους, οἱ περὶ τῶν ἀγαθῶν ἀλλ' οὐ τῶν κακῶν πλεονεκτοῦσι· ταὺς δὲ τῶν μὲν ἀναγκαίων ἀμαλοῦντας, ταὺς δὲ τῶν παλαιῶν σοφιστῶν τερατολογίας

* Ο δυσχερόστατον] quod omnium probatur difficultissimum, vel quod omnium odiosissimum. Jam id superius p. 660. 26. aq. dicitur vides. Hic autem contendit Isocrates τὴν πλεονεξίαν, pompe studium pretendendi

ceteris sive ipsam praestantiam inter ceteros., non vituperatione sed laude dignam esse, ita tamen ut striete definiat quid sit vere praestare ceteris. Ἰσοκρ. Αἰτιῶς εἶσαι] Αἰτιῶς εἶσαι. Οὐκ εἶ.

ἀγαθῶντας φιλοσοφεῖν φασίν, ἀμελήσαντες τοὺς τὰ τοιαῦτα μανθάνοντας καὶ μελετῶντας ἐξ ὧν καὶ τὸν ἴδιον οἶκον καὶ τὰ κοινὰ τὰ τῆς πόλεως καλῶς διοικήσουσιν, ὄνπερ ἕνεκα καὶ πονητέον καὶ φιλοσοφητέον καὶ πάντα στρακτέον ἐστίν. ἀφ' ὧν ὑμεῖς πολὺν ἤδη χρόνον ἀπελαύνετε τοὺς νεωτέρους, ἀποδεχόμενοι τοὺς λόγους τῶν διαβαλλόντων τὴν τοιαύτην παιδείαν. καὶ γὰρ τοὶ πεποιήκατε τοὺς μὲν ἐπιεικιστάτους αὐτῶν ἐν πότοις καὶ συνουσίαις καὶ ῥαθυμίαις καὶ παιδιαῖς τὴν ἡλικίαν διάγειν, ἀμελήσαντες τῷ σπουδάζειν ὅπως ἔσονται βελτίους, τοὺς δὲ χεῖρῳ τὴν φύσιν ἔχοντας ἐν τοιαύταις ἀκολασίαις ἡμερεύειν, ἐν αἷς πρότερον οὐδ' ἂν οἰκέτης ἐπιεικῆς οὐδεὶς ἐτόλμησεν· οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐπὶ τῆς ἰννεακρούνου ψύχουσιν οἶνον, οἱ δ' ἐν τοῖς καπηλείοις πίνουνσιν, ἕτεροι δ' ἐν τοῖς σκιραφείοις κυβεύουσι, πολλοὶ δ' ἐν τοῖς τῶν αὐλητρίδων διδασκαλείοις διατρέφουσι. καὶ τοὺς μὲν ἐπὶ ταῦτα προτρέποντας οὐδεὶς πάποτε τῶν κήδεσθαι φασκόντων τῆς ἡλικίας ταύτης εἰς ὑμᾶς εἰσήγαγεν· ἡμῖν δὲ κακὰ παρέχουσιν, οἷς ἄξιός ἦν, εἰ καὶ μηδενὸς ἄλλου, τούτου γε χάριν ἔχειν, ὅτι τοὺς συνόντας τῶν τοιούτων ἐπιτηδευμάτων ἀποτρέπομεν. οὕτω δ' ἐστὶ δυσμενὲς ἀπασὶ τὸ τῶν συκοφαντῶν γένος, ὥστε τοῖς μὲν λυομένοις εἴκοσι καὶ τριάκοντα μῶν τὰς μελλούσας καὶ τὸν ἄλλον οἶκον συναυρήσειν οὐχ ὅπως ἂν ἐπιπλήξαιαν, ἀλλὰ καὶ συγχαίρουσι ταῖς ἀσυνταξίαις αὐτῶν, τοὺς δὲ εἰς τὴν αὐτῶν παιδείαν ὀτιοῦν ἀναλίσκοντας διαφθεῖρεσθαι φασίν. ὧν τίνες ἂν ἀδικώτερον ἔχουσιν τὴν αἰτίαν ταύτην; οἷτινες ἐν αὐταῖς μὲν ταῖς ἀκμαῖς ὄντες ὑπερεῖδον τὰς ἡδονὰς, ἐν αἷς οἱ πλείστοι τῶν τηλικούτων μάλιστα αὐτῶν ἐπιδυμεύουσιν, ἐξὸν δ' αὐτοῖς ῥαθυμεῖν μηδὲν καταναυμένους εἶλοντο πονεῖν χρήματα τελέσαντες· ἅστι δ' ἐκ παιδῶν ἐξεληλυθότες ἔγνωσαν ἃ πολλοὶ τῶν πρεσβυ-

* Ἀμελήσαντες] Ἀμελήσαντες. IDEM.

[Ἐπιεικῆτος] Epieictetus celeberrimus fons Aethenis, qui prius Callirhoe dictus fuit. De eo vide, si habet, Theoydidem l. ii. 94. 15. A. MAIUS.

Σκιραφείοις] Confer cum loco similli Areopag. §. iv. Ibi editiones quas vidi habent ἐν τοῖς σκιραφείοις, ἢ ἐν λυστρίοις vel ἐν ἀλετορίοις. Sed Codex Ambrosianus

habet ibidem ἐν τοῖς σκιραφείοις, quod melius respondet presenti loco ἐν ταῖς σκιραφείοις. Quamobrem suspicor veram lectionem Areopagitice corruptam esse in nonnullis codicibus et in Editionibus ex vana conjectura. IDEM. Et vertit: alii in tentorium officinis mulsum parant.

τῶν οὐκ ἴσασι, ὅτι δεῖ τὸν ὀρθῶς καὶ πρεπόντως προ-
 εστῶτα τῆς ἡλικίας καὶ καλὴν ἀρχὴν τοῦ βίου ποιούμενον
 αὐτοῦ πρότερον ἢ τῶν αὐτοῦ ποιήσασθαι τὴν ἐπιμέλειαν,
 καὶ μὴ σπεύδειν μήτε ζητεῖν ἑτέρων ἀρχεῖν πρὶν ἂν τῆς
 αὐτοῦ διανοίας λάβῃ τὸν ἐπιστατήσοντα, μηδ' οὕτω
 χαίρειν μηδὲ μέγα φρονεῖν ἐπὶ ταῖς ἄλλοις ἀγαθοῖς ὡς ἐπὶ
 τοῖς ἐν τῇ ψυχῇ διὰ τὴν παιδείαν ἐγγιγνομένοις. καὶ τοι
 τοὺς τοιοῦτω λογισμῷ κεχημένους πῶς οὐκ ἐπαινεῖσθαι
 χρὴ μᾶλλον ἢ ψέγεσθαι, καὶ νομίζεσθαι βελτίστους εἶναι
 καὶ σωφρονεστάτους τῶν ἡλικιωτῶν; θαυμάζω δ' ὅσοι τοὺς
 μὲν φύσει δεινούς ὄντας εἰπεῖν εὐδαιμονίζουσιν ὡς ἀγαθῶ
 καὶ καλοῦ πράγματος αὐτοῖς συμβεβηκότος, τοὺς δὲ τοιού-
 τους γενέσθαι βουλομένους λαιδοροῦσιν ὡς ἀδίκου καὶ κακοῦ
 παιδεύματος ἐπιδυμοῦντας. καὶ τοι τί τῶν φύσει καλῶν
 ὄντων μελέτη κατεργασθὲν αἰσχρὸν ἢ κακὸν ἐστίν; οὐδὲν
 γὰρ εὐρήσομεν τοιοῦτον, ἀλλ' ἐν γε τοῖς ἄλλοις ἐπαινοῦμεν
 τοὺς ταῖς φιλοπονίαις ταῖς αὐτῶν ἀγαθόν τι κτήσασθαι
 126 δυνήδοντας μᾶλλον ἢ τοὺς παρὰ τῶν προγόνων παραλαβόν-
 τας. εἰκότως συμφέρει γὰρ ἐπὶ τε τῶν ἄλλων ἀπάντων,
 καὶ μάλιστα ἐπὶ τῶν λόγων, μὴ τὰς εὐτυχίας ἀλλὰ τὰς
 ἐπιμελείας εὐδοκιμεῖν. οἱ μὲν γὰρ φύσει καὶ τύχῃ δεσποὶ
 γενομένοι λέγειν οὐ πρὸς τὸ βέλτιστον ἀποβλέπουσιν,
 ἀλλ' ὅπως ἂν τύχωσιν, οὕτω χρῆσθαι τοῖς λόγοις εἰσθασῶ
 οἱ δὲ φιλοσοφία καὶ λογισμῷ τὴν δύναμιν ταύτην λαβόντες,
 οὐδὲν ἀσκέπτως λέγοντες, ἤττον περὶ τὰς πράξεις πλεη-
 μελοῦσιν. ὡς δ' ἅπασι μὲν βούλεσθαι προσήκει πολλοὺς
 εἶναι τοὺς ἐκ παιδείας δεινούς εἰπεῖν γιγνομένους, μάλιστα
 δ' ὑμῖν καὶ γὰρ αὐτοὶ πρόχρητα καὶ διαφέρετε τῶν ἄλλων
 οὐ ταῖς περὶ τὸν πόλεμον ἐπιμελείαις, οὐδ' ὅτι κάλλιστα
 πολιτεύεσθε καὶ μάλιστα φυλάττετε τοὺς νόμους οὓς ὑμεῖς
 οἱ πρόγονοι κατέλιπον, ἀλλὰ τούτοις οἷς περ ἡ φύσις ἢ τῶν
 ἀνθρώπων τῶν ἄλλων ζῶων διήνεγκε, καὶ τὸ γένος τὸ τῶν
 Ἑλλήνων τῶν βαρβάρων, τῷ καὶ πρὸς τὴν φράσιν καὶ πρὸς
 τοὺς λόγους ἀμεινον πεπαιδεῦσθαι τῶν ἄλλων. ὥστε πάντων
 ἂν συμβαίῃ δεινότατον, εἰ τοὺς βουλομένους τοῖς αὐτοῖς τού-
 τοις διενεγκεῖν τῶν ἡλικιωτῶν, οἷς περ ὑμεῖς ἀπάντων, δια-

φθείρεσθαι ψηφίσασθε, καὶ τοὺς τῇ παιδείᾳ ταύτῃ χρωμέ-
 νους, ἧς ὑμεῖς ἡγεμόνες γεγένησθε, συμφορᾷ τινὶ περιβάλοιτε.

κς'. * κη'. Κοη γὰρ μηδὲ τοῦτο λανθάνειν ὑμᾶς, ὅτι
 πάντων τῶν δυναμένων λέγειν ἢ παιδεύειν ἢ πόλις ἡμῶν
 δοκεῖ γεγενῆσθαι διδάσκαλος. εἰκότως· καὶ γὰρ ἄλλα μὲν 127
 γιστα τῷδεῖσαν αὐτὴν ὁρῶσι τοῖς τὴν δύναμιν ταύτην
 ἔχουσι, καὶ γυμνάσια πλεῖστα καὶ παντοδαπώτατα παρέ-
 χουσιν τοῖς ἀγωνιζέσθαι προηρημένοις, καὶ περὶ τὰς τοι-
 αύτας γυμνάζεσθαι βουλομένοις, ἐτι δὲ τὴν ἐμπειρίαν, ἥπερ
 μάλιστα ποιεῖ δύνασθαι λέγειν, ἐνδεῖα πάντας λαμβά-
 νοντας· πρὸς δὲ τούτοις καὶ τὴν τῆς φωνῆς κοινότητα καὶ
 μετριότητα καὶ τὴν ἄλλην εὐτραπέλειαν καὶ φιλολογίαν οὐ
 μικρὸν ἡγοῦνται συμβαλέσθαι μέρος πρὸς τὴν τῶν λόγων
 παιδείαν, ὥστ' οὐκ ἀδίκως ὑπολαμβάνουσιν ἅπαντας τοὺς
 λέγειν ὄντας δευοὺς τῆς πόλεως εἶναι μαθητάς. σκοπεῖτ'
 οὖν μὴ παντάπασιν ἢ καταγέλαστον τῆς δόξης ταύτης
 φλαυρᾶν τι καταγῆγησκειν, ἣν ὑμεῖς ἔχετε παρὰ τοῖς Ἑλ-
 λησι πολὺ μᾶλλον ἢ ἐγὼ παρ' ὑμῶν· οὐδὲν γὰρ ἀλλ' ἢ φανε-
 ρῶς ὑμῶν αὐτῶν ἔεσοθε κατεψηφισμένοι τὴν τοιαύτην ἀδι-
 κίαν, καὶ πεποιηκότες ὄρεοιον ὥσπερ ἂν εἰ Λακεδαιμόνιοι τῶν
 τὰ περὶ τὸν πόλεμον ἀσκούντας ζῆμιοῦν ἐπιχειροῦσιν, ἢ
 Θετταλοὶ παρὰ τῶν ἰσπείειν μελετάντων δίκην λαμβάνειν
 ἀξίωσιν. ὑπὲρ ἂν φυλακτίον ἐστίν, ὅπως μηδὲν τοιαῦτον ἐξα-
 κροτήσασθε περὶ ὑμᾶς αὐτοὺς, μηδὲ πιστοτέρους ποσῆ-
 σάθε τοὺς λόγους τοὺς τῶν κατηγορούντων τῆς πόλεως ἢ 128
 τοὺς τῶν ἐπανούντων.

κς'. * κδ'. Οἶμαι δ' ὑμᾶς οὐκ ἀγνοεῖν ὅτι τῶν Ἑλλή-
 των οἱ μὲν δυσπίτως πρὸς ὑμᾶς ἔχουσιν, οἱ δ' ὡς εἶπὼν τε
 μάλιστα φιλοῦσι καὶ τὰς ἐλπίδας τῆς σωτηρίας ἐν ἡμῶν
 ἔχουσι. καὶ φασὶν οἱ μὲν τοιοῦτοι μάνην εἶναι ταύτην πόλιν,
 τὰς δ' ἄλλας κάμας, καὶ δικαίως ἂν αὐτὴν ἄστου τῆς Ἑλ-
 λάδος προσαγορεύεσθαι καὶ διὰ τὸ μέγεθος καὶ διὰ τὰς
 εὐπορίας τὰς ἐνδύουσι τοῖς ἄλλοις γιγνομένας καὶ μάλιστα

τὸς τοιαύτοις εἶναι. ORELL.

Διδάσκαλος] Idem est Isocrates in Pa-
 negy. §. γ'. A. MAIUS.
 Παρ' τὰς τοιαύτας] Addendum neces-
 sario διατρέξας, vel aliquid simile. IDEM. MAIUS.

Assentior. ORELL.

Οἱ μὲν τοιοῦτοι] Οἱ μὲν τοιαῦτα. IDEM.
 Ἄστου τῆς Ἑλλάδος] Idem de Altbis
 dicitur in orat. de Bigis §. ι'. AN. A.

διὰ τὸν τρόπον τῶν ἐνοικούντων· οὐδένας γὰρ εἶναι πρῶτους
 οὐδὲ κοινότερους οὐδ' οἷς αἰκειότερον ἂν τις τὸν ἅπαντα βίον
 συνδιατρίψειν. οὕτω δὲ μεγάλας χροῶνται ταῖς ὑπερβολαῖς,
 ὥστ' οὐδὲ τοῦτ' ὀκνοῦσι λέγειν, ὡς ἦδιον ἂν ὑπ' ἀνδρῶν Ἀθη-
 ναίου ζῆμιωθεῖεν ἢ διὰ τῆς ἑτέρων ὀμότητος εὐπάθοιεν. οἱ
 δὲ ταῦτα μὲν διασύρουσι, διεξιόντες δὲ τὰς τῶν συκοφαντῶν
 πικρότητας καὶ κακοπραγίας ὅλης τῆς πόλεως ὡς ἀμίκτου
 καὶ χαλεπῆς οὔσης κατηγοροῦσιν. ἔστιν οὖν δικαστῶν νοῦν
 ἐχόντων, τοὺς μὲν τῶν τοιούτων λόγων αἰτίους γιγνομένους
 ἀποκτείνειν ὡς μεγάλην αἰσχύνην τῇ πόλει περιποιούντας,
 τοὺς δὲ τῶν ἐπαίων τῶν λεγομένων περὶ αὐτῆς μέρος τι
 συμβαλλομένους τιμῶν πολλῶν ἢ τοὺς ἀθλητὰς τοὺς ἐν τοῖς
 στεφανίταις ἀγῶσι νικούντας· πολὺ γὰρ καλλίω δοῶσαν ἐκεί-
 129 ναν κτώμενοι τῇ πόλει τυγχάνουσι καὶ μᾶλλον ἀριόττου-
 σαν. περὶ μὲν γὰρ τῆν τῶν σωματίων ἀγωνίαν πολλοὺς τοὺς
 ἀμφισβητοῦντας ἔχομεν, περὶ δὲ τὴν παιδείαν ἅπαντες ἂν
 ἡμᾶς πρῶτεύειν προκρίνειαν. χρὴ δὲ τοὺς μικρὰ λογιζέσθαι
 δυναμένους τοὺς ἐν τοῖς τοιούτοις τῶν ἔργων διαφέροντας ἐν
 οἷς ἡ πόλις εὐδοκίμῃ, τιμῶντας φαίνοσθαι, καὶ μὴ φθονε-
 ρῶς ἔχειν, μηδ' ἐναντία τοῖς ἄλλοις Ἑλλῆσι γινώσκων
 περὶ αὐτῶν. ὦν ὑμῖν οὐδὲν πρόποτ' ἐμέλησεν, ἀλλὰ τοσοῦτον
 διημαρτήκατε τῷ συμφέροντος, ὡςδ' ἦδιον ἔχετε δι' οὗς
 ἀκούετε κακῶς ἢ δι' οὗς ἐπαινεῖσθε, καὶ δημοτικούς εἶναι
 νομίζετε τοὺς τοῦ μισεῖσθαι τὴν πόλιν ὑπὸ πολλῶν αἰτίων
 ὄντας, ἢ τοὺς ἅπαντας οἷς πεπλησιακάσιν εὐδιακείσθαι
 πρὸς αὐτὴν πεποικότας. ἦν' οὖν σωφρονῆτε, τῆς μὲν ταραχῆς
 παύσεσθε ταύτης, οὐχ οὕτω δ' ὡςπερ νῦν οἱ μὲν τραχέως
 οἱ δ' ὀλιγῶρος διακείσεσθε πρὸς τὴν φιλοσοφίαν, ἀλλ' ὑπε-
 λαβόντες κάλλιστον εἶναι καὶ σπουδαιότατον τῶν ἐπιτή-
 δευμάτων τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιμέλειαν, προτρέψετε τῶν
 νεωτέρων τοὺς βίον ἱκανὸν κεκτημένους καὶ σχολὴν ἄγειν
 δυναμένους ἐπὶ τὴν παιδείαν καὶ τὴν ἀσκήσιν τὴν τοιαύτην,
 καὶ τοὺς μὲν πονεῖν ἐθέλοντας καὶ παρασκευάζειν σφᾶς

Διεξιόντες δὲ τὰς τῶν συκοφ.] En tibi is κατά τὴν Ἑλλάδα διαφέρεισθε ἰσοκράτη δὲ
 Isocratis orationes, quod Aelianus l. xii. ἀσφαλῆ μάλιστα εἶναι. εἰκότως δὲ διὰ τὸ
 c. 52. narrat Isocratam dicere solitum, τῶν τοὺς ἐπιχειροῦντας αὐτῷ συμφορῶν
 πρ. τὴν Ἀθηνῶν πόλιν ἰσοτιμίῃσιν μὲν καὶ τὰς ἐν τῶν διαμαρτυρήσαντων ἐπιβουλὰς.
 εἶναι ἴσως, καὶ κατὰ γὰρ ταῦτο πρῶτον τῶν ἰσοκρ.

αὐτοὺς χρησίμους τῇ πόλει περὶ πολλοῦ ποσῶσθε, τοὺς δὲ καταβεβλημένως ζῶντας καὶ μηδενὸς ἄλλου φροντί- 130
ζοντας, πλὴν ὅπως ἀσελγῶς ἀπολαύονται τῶν κατα-
λειφθέντων, τούτους δὲ μισήσετε καὶ προδότας νομιεῖτε
καὶ τῆς πόλεως καὶ τῆς τῶν προγόνων δόξης· μόλις γὰρ ἦν
οὕτως ὑμᾶς αἰσθάνονται πρὸς ἑκατέρους αὐτῶν διακειμένους,
ἔδελησουσιν οἱ νεώτεροι καταφρονήσαντες τῆς ραθυμίας
προσέχειν σφίσιν αὐτοῖς καὶ τῇ φιλοσοφίᾳ τὸν νοῦν· ἀνα-
μνήσθητε δὲ τὸ κάλλος καὶ τὸ μέγεθος τῶν ἔργων τῶν τῇ
πόλει καὶ τοῖς προγόνοις πεπραγμένων, καὶ διέλθετε πρὸς
ὑμᾶς αὐτοὺς καὶ σκέψασθε ποῖός τις ἦν καὶ πῶς γεγονώς
καὶ τίνα τρόπον πεπαιδευμένος ὁ τοὺς τυράννους ἐκβαλῶν
καὶ τὸν δῆμον καταγαγὼν καὶ τὴν δημοκρατίαν κατα-
στήσας, ποῖός δέ τις ὁ τοὺς βαρβάρους Μακραδῶνι τῇ μάχῃ
νικήσας καὶ τὴν δόξαν τὴν ἐκ ταύτης γενομένην τῇ πόλει
κτησάμενος, τίς δ' ἦν ὁ μετ' ἐκεῖνον τοὺς Ἕλληνας ἐλευθε-
ρώσας καὶ τοὺς προγόνους ἐπὶ τὴν ἡγεμονίαν καὶ τὴν δυνα-
στείαν ἦν ἔσχον προαγαγὼν, ἔτι δὲ τὴν φύσιν τὴν τοῦ
Πειραιῶς κατιδὼν καὶ τὸ τεῖχος ἀκόντων Λακεδαιμονίων τῇ
πόλει περιβαλὼν, τίς ἦν ὁ μετὰ τοῦτον ἀργυρίου καὶ χρυσίου
τὴν ἀκρόπολιν ἐμπλήσας καὶ τοὺς οἴκους τοὺς ἰδίους μεστοὺς
πολλῆς εὐδαιμονίας καὶ πλούτου ποιήσας· εὐρήσετε γὰρ,
ἦν ἐξετάζητε τούτων ἕκαστον, οὐ τοὺς συκοφαντικῶς βεβιω-
κότας οὐδὲ τοὺς ἀμελῶς, οὐδὲ τοὺς τοῖς πολλοῖς ὁμοίους ὄν- 131
τας, ταῦτα διαπραγματούμενος, ἀλλὰ τοὺς διαφέροντας καὶ
προσέχοντας μὴ μόνον ταῖς εὐγενείαις καὶ ταῖς δόξαις,
ἀλλὰ καὶ τῷ φρονεῖν καὶ λέγειν, τούτους ἀπάντων ἀγαθῶν
αἰτίους γεγενημένους. ὣν εἰκὸς ὑμᾶς ἐνθυμουμένους, ὑπὲρ μὲν
τοῦ πλῆθους τοῦτο σκοπεῖν, ὅπως ἔν τε τοῖς ἀγῶσι τοῖς
περὶ τῶν συμβολαίων τῶν δικαίων τεύξονται καὶ τῶν ἄλλων
τῶν κοινῶν μεδέξουσι, τοὺς δ' ὑπερέχοντας καὶ τῇ φύσει
καὶ ταῖς μελέταις, καὶ τοὺς τοιοῦτους γενέσθαι προθυμου-
μένους, ἀγαπᾶν καὶ τιμᾶν καὶ θεραπεύειν, ἐπισταμένους,
ὅτι καὶ τὸ καλῶν καὶ μεγάλων ἠγήσασθαι πραγμάτων

Διέλθεται πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς] Clisthenis, Miltiadiis, Themistocleis, Pericleis, notissima facinora recensentur. IDEM.
Προαγαγὼν] Legendum suspicor: προ-

γαγόν. ORELL.

Προτίχοντας] Προτίχοντας. IDEM.

τῷ φρονεῖν] Post φρονεῖν videtur exco-

disse sū. IDEM.

καὶ τὸ θάσσειν τὰς πόλεις ἐκ τῶν κινδύνων σώζειν καὶ τὴν
 δημοκρατίαν διαφυλάττειν ἐν τοῖς τοιαύτοις ἐστίν, ἀλλ'
 οὐκ ἐν τοῖς συκοφανταῖς.

343 κζ. Πολλῶν δ' ἐφεστῶτων μοι λόγων ἀπορῶ πῶς ἀν-
 343 τοὺς διαδάμμαι· δοκεῖ γάρ μοι καθ' αὐτὸ μὲν ἕκαστον ἐν
 διανοοῦμαι ῥῆδεν ἐπιεικὲς ἀν φανῆναι, πάντα δὲ νυνὶ λε-
 γόμενα πολὺν ἀν ὄχλον ἐμοί τε καὶ τῶν ἀκούουσι παρα- d
 σχεῖν. ὅπερ καὶ περὶ τῶν ἤδη προειρημένων δέδοικα, μὴ
 τοιοῦτόν τι πάθος αὐτοῖς διὰ τὸ πλῆθος τυγχάνη συμβε-
 βηκός. οὕτω γὰρ ἀπλήστως ἀπαντες ἔχομεν περὶ τοὺς
 λόγους, ὥστ' ἐπαινοῦμεν μὲν τὴν εὐκαιρίαν καὶ φαινο-
 344 οὔδεν εἶναι τοιοῦτον, ἐπειδὴν δ' οἰηθῶμεν ὡς ἔχομεν τι λέ-
 γειν, ἀμελήσαντες τοῦ μετριάζειν, κατὰ μικρὸν αἰεὶ προ-
 τιθέμετες εἰς τὰς ἐσχάτας ἀκαιρίας ἐμβάλλομεν ἡμᾶς c
 αὐτούς. ὅπου γε καὶ λόγων ἐγὼ ταῦτα καὶ γρηγορώτερον,
 ἄμφω ἐτι βούλομαι ¹ διαλεχθῆναι πρὸς ὑμᾶς.

κη. Ἀγανακτῶ γὰρ ὄρων τὴν συκοφαντίαν ἀμεινον
 τῆς φιλοσοφίας φερομένην, καὶ τὴν μὲν κατηγοροῦσαν, τὴν 344
 δὲ κρινομένην. ὃ τίς ἀν τῶν παλαιῶν ἀνδρῶν ² γενήσεσθαι
 προσεδόκησεν, ἄλλως τε καὶ παρ' ὑμῖν τοῖς ἐπι σοφία
³ μείζον τῶν ἄλλων φρονοῦσιν; οὐκοῦν ἐπὶ γε τῶν προγόνων
 οὕτως εἶχεν, ἀλλὰ τοὺς μὲν καλουμένους σοφιστάς ἐδά-
 μαζον καὶ τοὺς συνόντας αὐτοῖς ἐζήλων, τοὺς δὲ συκοφάν-
 τας πλείστων κακῶν αἰτίους ἐνόμιζον εἶναι. μέγιστον δὲ
 τεκμήριον· Σόλωνος μὲν γὰρ, τὸν πρῶτον τῶν πολιτῶν λα-
 βόντα τὴν ἐπικουρίαν ταύτην, προστάτην ἤξιώσαν τῆς πό- b
 λεως εἶναι, περὶ δὲ τῶν ⁴ συκοφαντῶν χαλεπωτέρους ἢ περὶ
 τῶν ἄλλων κακουργιῶν τοὺς νόμους ἔθεσαν. τοῖς μὲν γὰρ
 μεγίστοις τῶν ἀδικημάτων, ἐν ἐνὶ τῶν δικαστηρίων ⁵ τῶν

¹ ζῶντες διαλεχθῆναι A. C. L.
² συκοφαντῶν L.

³ γενήσεσθαι A. C. L.
⁴ τὰς κρίσεις ἐπιτίσαντο A. C. L.

τὴν εὐκαιρίαν] τὸ μέτρον. COR.
 οὐδὲν εἶναι τοιοῦτον] nihil esse tale, i. e.
 nihil esse tam bonum, tam pulcrum. Ita
 Gallice trito loquendi modo, il n'est rien de
 tel. ADDER. Roots: ita ut τοιοῦτω ἰδὲμ
 sit eo οὕτω καλὸν καὶ πρῶτον. LANG. Πρε-
 σβυτικωτέρως τὸ ἀκαριῶν, ὡς ἔστιν ἡ εὐκαι-
 ρία. COR.

Ἀκαριῶν] Ἀμετρίαις τὰς περὶ τὸ λῆγον.
 IDEM.

καὶ τὴν μὲν — κρινομένην] et illam qui-
 dem accusare, hanc vero esse accusam dicentem,
 quod mihi ipsi nunc accidit. LANG.

σοφιστὰς] σοφίαι, φιλοσόφου. ἐπι καλῶ
 γὰρ ἐν τῆς τοιοῦτου. COR.

ἐν ἐνὶ τῶν δικαστηρίων] Uti in τῇ ἐπι
 Παλλιδίῳ, ἐπι Διελφίῳ, ἐπι Πρωτοῦ, ἐν
 φρασσί. Cf. Demosth. c. Aristocrati. §.

id — 18.

κρίσιν ἐποίησαν, κατὰ δὲ τούτων γραφαῖς μὲν πρὸς τοὺς
 θεσμοδέτας, εἰσαγγελίας δ' εἰς τὴν βουλὴν, προβολὰς δ' ἐν
 τῷ δήμῳ, νομίζοντες τοὺς ταύτῃ τῇ τέχνῃ χρωμένους ἀπά-
 στας ὑπερβάλλειν τὰς πανηρίας. τοὺς μὲν γὰρ ἄλλους
 αἰτ' ἄλλ' οὖν πειράσθαι γε λαυθῆσαι κακουργούντας, ταύτους
 δ' ἐν ἅπασιν ἐπιδείκνυσθαι τὴν αὐτῶν ἀμώτητα καὶ μισ-
 ανθρωπίαν καὶ φιλαπεχθνημοσύνην.

κθ. Κακείνοι μὲν οὕτως ἐγίγνωσκον περὶ αὐτῶν ὑμεῖς
 δὲ τοσοῦτον ἀπέχετε τοῦ κολάζειν αὐτοὺς, ὥστε τοῦτοις
 χρεῖσθε καὶ κατηγοροῖς καὶ νομοδέταις περὶ τῶν ἄλλων.
 καίτοι προσῆκαν αὐτοὺς νῦν μισεῖσθαι μᾶλλον ἢ κατ'
 ἐκείνων τὸν χρόνον. τότε μὲν γὰρ ἐν ταῖς ἐγκυκλίαις μόνον
 καὶ τοῖς κατὰ τὴν πόλιν ἔβλαπτον τοὺς συμπολιτευομέ-
 νους, ἐπειδὴ δ' αἰξήθεισθαι τῆς πόλεως καὶ λαβούσης τὴν
 ἀρχὴν αἰ πατέρες ἡμῶν, μᾶλλον θάρσυσαντες τοῦ συμ-
 φέροντος, τοῖς μὲν καλοῖς καγαδάσθαι τῶν ἀνδρῶν καὶ μεγα-
 λην τὴν πόλιν ποιήσασιν διὰ τὰς δυναστείας ἐφθόνησαν, 345
 πονηρῶν δ' ἀνδράπων καὶ μιστῶν θρασυτήτος ἐπιθύμησαν,
 οἰηθέντες τρεῖς μὲν τόλμαις καὶ ταῖς φιλαπεχθνημοσύναις
 εἰκανοὺς καὶ εἰσθῆναι διαφυλάττειν τὴν δημοκρατίαν, διὰ
 δὲ τὴν φαυλότητα τῶν ἐξ ἀρχῆς αὐτοῖς ὑπαρξάντων οὐ
 μέγα φρονήσειν οὐδ' ἐπιθυμήσειν ἑτέρας πολιτείας, ἐκ ταύ-
 τος τῆς μεταβολῆς τί τῶν δεινῶν οὐ συνέπεσε τῇ πόλει, τί
 345 δὲ τῶν μεγίστων κακῶν οἱ ταύτην ἔχοντες τὴν φύσιν οὐ

¹ ἀλλ' ὅν om. A. C. L.

² χρεῖσθαι A. L.

³ καὶ om. A. C. L.

⁴ καὶ A. C. L.

⁵ ἢ οἱ πατρ. ἡμ. ἀρχαί, μᾶλλον A. C. L.

⁶ ἢ τῆς A. C. L.

⁷ πολιτείας καὶ τῶν A. C. L.

⁸ ἢ οἱ A. C. L.

⁹ οὐ om. A. C. L.

Γραφαῖς — εἰσαγγελίας — προβολαίς] Gra-
 fal sunt causae seu actiones publicae. The-
 oetothetis fieri magna auctoritatis,
 numero sex, singulares legum vindictae,
 quos nonnulli Consores posse dici censent.
 Phavorinus ait, proprie pertinere εἰσαγ-
 γελίας ad magna et publica crimina, de
 quibus sit nihil legibus definitum. Idem
 προβολῶν γραφαῖν esse ait κατὰ τῶν συνα-
 φαισθέντων. Ulpianus in commentario
 orationis κατὰ Μαιβίον inquit, προβολῆ est
 iudicii nomen contra eos qui sceleris viol-
 ent. Budaeus interpretatur: intentionem
 et objectionem iudicii dietati, quasi peti-
 tionem digredientis. WOLF. Προβολῆ, ἀπὸ
 τοῦ ἀπὸβάλλειν τὴν ἀδικίαν. Παιροκρατ.
 Προβολῆ, ἢ ἀλλοῦς εἰς ἑἴην κατὰ τῶν κακί-

ως πρὸς τὴν δῆμον διακειμένων. προβολαί δὲ
 γίνονται τοῦ δήμου φηρισμένου καὶ τῶν
 εἰσαφθέντων τῇ πόλει. προβολαί δὲ ἔσονται καὶ
 αἱ τῆς συναφθείσης γραφαί. ἔχοντες δὲ καὶ
 ἀπὸ τῶν ἐξοβηθέντων ἢ ἀδικηθέντων ἢ ἀπο-
 βυσθέντων κατὰ τὰς ἐσθλάς. Pollux l. viii. c.
 1. 6.

τὴν βουλὴν] τὴν τῶν πολιτευομένων. COR.
 Αἰξήθεισθαι τῆς πόλεως] I. e. Xerxo
 superato et imperio maritimo accepto.
 LANG.

Συμφέροντος] Ἐπὶ τοῦ προσέχοντος ἢ ἀρ-
 μέχοντος ἑταῦθα (Ἠσυχ. λέξ. σύμφρον).
 COR.

τὴν φαυλότητα] Verbe: et quum ex in-
 fimo loco emergerint. LANG. Cf. Demosth.
 de Chers. §. 1. et de Syntax. §. 8.

καὶ λέγοντες καὶ πράττοντες διετέλεσαν; ¹ οὐ τοὺς μὲν ἐνδοξοτάτους τῶν πολιτῶν καὶ μάλιστα δυναμένους ποιῆσαι τι τὴν πόλιν ἀγαθόν, ὀλιγαρχίαν ὀνειδίζοντες καὶ ἄκωνισμὸν, οὐ πρότερον ἐπαύσαντο πρὶν ἠνάγκασαν ἡμῶν γενέσθαι ταῖς αἰτίαις ταῖς λεγομέναις περὶ αὐτῶν; τοὺς δὲ συμμαχοὺς λυμαινόμενοι καὶ συκοφαντοῦντες, καὶ τοὺς βελτίστους ἐκ τῶν ² ὄντων ἐκβάλλοντες, οὕτω διέθεσαν ἑαυτῶν ἡμῶν μὲν ³ ἀποστήναι, τῆς δὲ Λακεδαιμονίων ἐρασθῆναι φιλίας καὶ συμμαχίας; ἐξ ὧν εἰς πόλεμον καταστάτας πολλοὺς ἐπέειδομεν τῶν πολιτῶν τοὺς μὲν τελευτήσαντας, τοὺς δ' ὑπὸ ταῖς πολεμίοις γενομένους, τοὺς δ' εἰς ἔνδειαν τῶν ἀναγκαίων καταστάτας, ἐτι δὲ τὴν δημοκρατίαν δις καταλυθεῖσαν, καὶ τὰ τεῖχη τῆς πατρίδος κατασκαφέντα, τὸ δὲ μέγιστον, ὅλην τὴν πόλιν περὶ ἀνδραποδισμοῦ κινδυνεύσαν καὶ τὴν ἀκρόπολιν τοὺς πολεμίους οἰκησαντας.

λ'. Ἀλλὰ γὰρ αἰσθάνομαι, καίπερ ὑπὸ τῆς ὀργῆς ⁴ βίαι φερόμενος, τὸ μὲν ὕδωρ ἡμᾶς ἐπιλείπον, αὐτὸς δ' ἐμπεπτωκῶς εἰς λόγους ἡμερησίου καὶ κατηγορίας. ὑπερβάς οὖν τὸ πλῆθος τῶν συμφορῶν, τῶν διὰ τούτους γεγενημένων, καὶ διωσάμενος τὸν ὄχλον τῶν ἐνόντων εἰπεῖν περὶ τῆς τούτων συκοφαντίας, μικρῶν ἐτι πᾶν μνησθεῖς ⁵ ἤδη καταλύσω τὸν λόγον.

λα'. Τοὺς μὲν οὖν ἄλλους ὀρῶ τοὺς κινδυνεύοντας, ἐπειδὴν περὶ τὴν τελευτὴν ἄσι τῆς ἀπολογίας, ἰκετεύοντας, ⁶ δεομένους, τοὺς παῖδας, τοὺς φίλους ἀναβιβασμένους· ἐγὼ δὲ οὔτε πρέπει οὐδὲν ἠγοῦμαι τῶν τοιούτων τοῖς τηλικούτοις, πρὸς τε τῶ ταῦτα γιγνώσκειν, αἰσχυρθεῖν ἂν, εἰ δὲ ἄλλο τι σωζοίμην ἢ διὰ τοὺς λόγους τοὺς προειρημένους ⁷ [ὑπ' ἐμοῦ καὶ γεγραμμένους]. οἶδα γὰρ ἐμαυτὸν οὕτως ὁσίως καὶ δικαίως κεχρημένον αὐτοῖς καὶ περὶ τὴν πόλιν

¹ α' A. C. L.

² ὑπαρχόντων A. C. L.

³ ἀποσθῆναι A. L.

⁴ ἔγω A. C. L.

⁵ ἴδου om. A. C. L.

⁶ καὶ δεομένους, καὶ τοὺς π. καὶ τοὺς A. C. L.

⁷ uncus om. A. C. L.

Δις καταλυθεῖσαν] Ἐπὶ τῶν Τετρακοσίων καὶ ὑπὸ τῶν Τριάντα. WOLF.
Κατασκαφέντα] Ἐπὶ Λακεδαιμονίων. COR.
Περὶ ἀνδρ. κινδυνεύσαν] Διὰ τὴν Θουβαίων γῆμα. COR. Cf. De Pace §. κζ'.
Τὸ μὲν ὕδωρ] Tempus scilicet dimensum fuit litigantibus per horologium aquae,

nomine Κλεψύδρα. AUGER.
ἡμερησίου] I. e. διατ' ἡμέραν ἀναβιβασ-
τας, quibus absolvendis totus dies requi-
ratur. WOLF.
Τοὺς μὲν οὖν ἄλλους κ. τ. λ.] Cf. Plat. Apol. Socrat. §. 23.
Κεχρημ. αὐτοῖς] Ἄρ. τῆς λόγου. AUGER.

καὶ περὶ τοὺς προγόνους καὶ μάλιστα περὶ τοὺς θεοὺς, ὥστ',
 εἴ τι μέλει τῶν ἀνδρωπίνων αὐτοῖς ¹πραγμάτων, οὐδὲ τῶν
 346 νῦν περὶ ἐμὲ γιγνομένων οὐδὲν αὐτοὺς ²οἶμαι λαυθαίνει.
 δίσπερ οὐκ ὀρῶδῶ τὸ μέλλον ³συμβῆσθαι παρ' ἐμῶν,
 ἀλλὰ θαρρῶ καὶ πολλὰς ἐλπίδας ἔχω τότε μοι τοῦ βίου
 τὴν τελευτὴν ἔξειν, ὅταν μέλλῃ συνοίσειν ἡμῖν, ⁴[ἐμείω]
 χράμενος, ὅτι καὶ τὸν παρελθόντα χρόνον οὕτω τυγχάνω
 βεβιωκῶς μέχρι ⁵ταύτης τῆς ἡμέρας, ὥσπερ ⁶προσῆκει
 τοὺς εὐσεβεῖς καὶ θεοφιλεῖς τῶν ἀνθρώπων. ὡς οὖν ἐμῶν
 ταύτην ἔχοντος τὴν γνώμην, καὶ νομίζοντος ὃ τι ἂν ὑμῖν
 δοῦναι, τοῦθ' ἔξειν μοι καλῶς καὶ συμφερόντως, ὅπως ἕκαστος
 ὑμῶν χαίρει καὶ βούλεται τούτον τὸν τρόπον φερέτω τὴν
 ψῆφον.

¹ πραγμάτων αὐτοῖς A. C. L.

² οἶμαι A. C. L.

³ μοι συμβῆσθαι A. C. L.

⁴ uncus om. A. C. L.

⁵ ταύτης A. C. L.

⁶ προσῆκει A. L.

⁷ τῷ τρόπῳ τούτῳ κραινέτω τὴν ψῆφ. A. C. L.

θεοφιλεῖς] Passive: diis cari. LANG.

se cum illo, sive illius mortem ulciscens,

φερέτω τὴν ψῆφον] Et iterum hic Socras quis est, quin videat? IDEM.

tem in mente habere, sive comparans

ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΖΕΥΓΟΥΣ

H

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΔΚΙΒΙΑΔΟΥ.

Pag.
ed.
Cor.
347

α'. ΠΕΡΙ ΜΕΝ ΟΥΝ ΤΟΥ ΖΕΥΓΟΥΣ ΤΩΝ ΙΠΠΩΝ, ΩΣ ΟΥΚ ΑΦΕΛΟ-
ΜΕΝΟΣ Ο ΠΑΤΗΡ ΤΙΣΙΑΝ ΕΙΧΕΝ ΑΛΛΑ ΠΡΙΑΪΜΕΝΟΣ ΠΑΡΑ ΤΗΣ

Pag.
ed.
H. Steph.
347

SUMMARIUM. (α') *Exordium.* Omnes quidem calumniari me solent, pœnasque injuriarum, quas a patre meo vobis illatas esse aiunt, a me exigere volunt, causas publicas permiscentes cum privatis; sed mittam hoc tempore alios, et contra Tisiae calumniam, exilium patris mihi impius objicientis, peracta de equorum jugo causa, cujus ergo hac postulabar, me defendam, ne patris existimationem minus quam mea ipsius pericula curare videar. (β') Verum propter juniores, qui post illas res nati sunt, res erit altius repetenda. (γ') Quum populo inimici patrem meum ad partes suas trahere non possent, sed populo fidelem viderent, neque tamen ulla vetera instituta loco se movere posse confiderent, nisi illum e medio sustulissent, gravissimorum scelerum insimularunt, et per absentiam, quoniam primo se optime defenderat et dux in Siciliam creatus erat, de integro rem moverunt, nec prius conquieverunt, quam et patrem ab exercitu revocassent et ex ejus amicis alios occidissent, alios urbe ejecissent. Quanquam autem indigne secum actum existimabat, quod absens condemnatus esset, ne sic tamen ad hostes transit, sed Argos profectus otium egit et adversariorum dentem insolentia ad Lacedæmonios confugere coactus est. (δ') Quid mirum igitur, quum tam injuste urbe pulsus fuisset, eam Deceoleam contra rempublicam ibi habitasse præceptorumque hostium existitasse? Facile ostenderem, cum alia juste egisset, de aliis injuste in crimen vocari. Omnium autem esset injustissimum, si, quum pater meus post exilium premium

acciperet, ego ob illius exilium plecterer. (ε') Maximam autem illi veniam tribuetis, si in animam revocaveritis, quid ipsi a Triginta pulsii tentaveritis, ut in patriam redire et de adversariis vindictam sumere possetis. (ς') Ipsi igitur, quem fecistis, quæ pater meus, non irascendum vobis erit ei, qui quovis modo in patriam redire coactus est; nec judicandum, qualis fuerit civis, quo tempore nihil eum attinuit civitas, sed considerandum, qualis ante exilium bona in civitatem contulerit. (ζ') Recordamini porro, postquam reversus est, quibus civitatem beneficiis affecerit, et quo rerum statu eum receperitis. Nam in summis civitatis angustiis, ubi rempublicam gubernantes a populo magis quam hostes timebantur, a duobus revocatus, quidvis eum republica pati mallet, quam cum Lacedæmonia felicissimum esse, plagamque omnibus reddidit, se bellum gessisse non contra vos, sed contra inimicos suos. Vobiscum vero conjunctos omnia in integrum restituit populoque reddidit libertatem. Atque quum nostra civitas illis temporibus plurima prælia commisit, nunquam patre meo duce hostes tropæam advectans, nos exaraverunt. (ς') Quoniam vero in reliquam quoque patriam vitam insolenter nimis et confidenter invadebantur idque sibi apud vos laudi fore arbitrantur, quæ de moribus ejus ac stultitiæ, re paullo altius repetita majorumque facta mentione verba facere cupio. (ι') E nobili Patriciorum gente ortus pater maternum genus ab Alomæoniâ, divitiis ac populi amore insignibus, duxit; qui, quanquam cum Pisistrato cognati erant,

πόλεως τῶν Ἀργείων, τῶν τε πρὸς βίωσιν τῶν ἐκείθεν πρώτων
καὶ τῶν ἄλλων τῶν πόδεων ἀκηρότεο μαρτυροῦνται. τὸν
αὐτὸν δὲ τρόπον ἀπαύτως εἰσὶν εἰδισμένοι με πελοποννησιαῖα.
τὰς μὲν γὰρ δίκαις ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἐγκλημάτων λαγχαίονσι,
b τὰς δὲ κατηγορίας ὑπὲρ τῶν τῆς πόλεως πραγμάτων

tamen exulare maluerunt, quam tyrannidis particeps esse et in aere intorei servitute oppressos. Tyrannis admodum invisus, tantam apud omnes morti sunt fidem, ut omni eo tempore populi daces fuerint, atque Alcibiades et Clisthenes, alter patrem, alter matrem patriae meae provas, ab exilio populum reduxerint, tyrannisque eiecit, eam constituerent democratiam, in qua cives ita sunt ad fortitudinem instituti, ut Barbaros, qui contra totam Graeciam venerant, soli proelio vincerent, usque altro traderent Graeci maris imperium. (α.) Amorem igitur populi a πατριώτι accepit Alcibiades, qui, pupillus a patre refectus, tutorem habuit Periclem, modestissimum et justissimum et sapientissimum civem. Jam virilem consecutus aetatem non degeneravit a virtute majorum, sed tanta fuit magnanimitate, ut exitum, oportere se propter matrem ipsum, non ab illorum res gestas celebrari. (β.) Ac primum contra Thraces inter delectos viros duce Phormione militans coraeae et armatura ab imperatore est ornatus. (γ.) Post prima haec adolescentiae fastidiosa matrem meam, Hipponici, opibus inter Graecos principis et aetate sua honoratissimi hominis, filiam, in matrimonium dedit. (δ.) Circa eadem tempora, quum videret Olympicam aedificationem muros subiri, relicto in omnibus certaminibus raliq̄to equos alere suscepit, quam plethnos usque primam simul et secundam et tertiam palmam retulit. Atque quemadmodum in hac urbe in militatibus, gymnasiarchiis et trierarchiis omnes superavit, sic quoque in sacrificiis aliisque sumptibus effecit, ut nulli unquam excellentiae ejus spes relinquere. (ε.) Quod autem ad rempublicam attingit, adeo reliquis, qui maxime habiti sunt populares, in populum benevolentior existit, ut exulare quam oligarchiam participes aut princeps esse mallet, quod elabius apparat ex seditionibus, in quarum prima simulque illum removerunt, populi auctoritatem dissolverunt, in secunda princeps ille fuit, quem exilio revocavit. Nihilominus tamen multo cives ei offensae fuerunt tantum regnum affectanti, non e factis eam, sed communi principatus appetitione et

opibus ac potentia dijudicantes. (ς.) Atque missis aliis iustitia haec tantum commemorare volo, quod illius felicitas eam civitatis ista tam arcte cohereret, ut hanc optare illi necesse esset. In civitatis igitur calamitate semper infelicitissimus repperus est. Hinc eadem semper illi fait cum civitate voluntas, diversa prorsus ab aliis tui, Tisii, consilium, et ipse tui, qui sub Triginta Senator fuisti, non reputantis, si decretum fuerit, ut veteros offensae puniantur, tibi et prius et magis quam mihi periclitandum esse. Tu enim et ipse ea fecisti, quae patri meo inimici dnas, et aliis ac ille de causis. (ζ.) Sed de his alias, quando ipse fortasse in iudicium vocaberis. Nunc autem a vobis peto, ut me juvetis, neque patriae spoliari aut infamiam conspiciam fieri patiamini, quos etiam nunc omnia infortunia exhauserim parentibus in prima infantia orbatum, puer adhuc a Triginta urbe pulsus et tenni patrimonio per inimicos spoliatus, quid denique nunc in infamia periculo verbor. Res autem meae ita sunt comparate, ut per se commiserationem vestram mereantur, tametsi ego vos eo deducere non studeam. Sed quae peior tota una, tum majoribus meis. Maxime autem ab haec indignor: primum, si isti pœnas dare cogor, de quibus sumere debebam; deinde, si ignominia notabor, ob quae alios praemia accepisse video; post, si male ab omnibus excipiar, quos nunquam offendi; denique, si vos eodem tempore meo animo meo videbo, quo Triginta fuerunt, eoque per vos civitate exterminabor. LANG. Quot Alcibiades exierit anno 425. ante Christum, quomque eo tempore filius quatuor duxerat annos attingit, et debuit viginti ad minus adimplevisse quando haec causam diceret, haec oratio, modo dicta fuit, debuit scribi ante Christum 399. et Isocratis aetate 70. ALEX.

ΖΕΤΓΟΥΣ] Ad hanc orationem rectius intelligendam vide Alcibiadem Platarchi et Xenophontis Ἰστορικά et Diodotum Siculum l. xii. et. xiii. WORR.
Tulius] Apud Amobocidum e. Alcibiad. l. Plutarchum in Vit. §. 18., et Diodotum Siculum l. xii. 74. Diomedes commemorat: utalia videatur habere controversia.
κατηγορίας] Ad Lyviam e. Theonem l. §. 7. κατηγορίας vult Markland.
4 R

ποιῶνται, καὶ πλείω χρόνον διατρίβουσι τὸν πατέρα μου διαβάλλοντες ἢ περὶ ἂν ἀντάμοσαν διδάσκοντες, καὶ τοσούτον καταφρονῶσι τῶν νόμων, ὥστε, περὶ ἂν ὑμᾶς ὑπ' ἐκείνου φασὶν ἠδικῆσθαι, τούτων αὐτοὶ δίκην παρ' ἐμοῦ λαβεῖν ἀξιοῦσιν. ἐγὼ δ' ἠγοῦμαι μὲν οὐδὲν προσήκειν τὰς κοινὰς αἰτίας τοῖς ἰδίους ἀγῶσιν· ἐπειδὴ δὲ Τισίας πολλάκις ὄνειδίζει μοι τὴν φυγὴν¹ τὴν τοῦ πατρὸς, καὶ μᾶλλον ὑπὲρ^c τῶν ὑμετέρων ἢ τῶν αὐτοῦ σπουδάζει πραγμάτων, ἀνάγκη πρὸς ταῦτα τὴν ἀπολογίαὶν ποιεῖσθαι· καὶ γὰρ ἂν αἰσχυνοίμην, εἰ τῶν δόξαιμι τῶν πολιτῶν ἤττον φροντίζειν τῆς ἐκείνου δόξης ἢ τῶν ἐμαυτοῦ κινδύνων.

β. Πρὸς μὲν οὖν τοὺς πρεσβυτέρους βραχὺς ἂν ἐξήκει λόγος· ἅπαντες γὰρ ἴσασιν ὅτι διὰ τοὺς αὐτοὺς ἀνδρας ἢ τε δημοκρατία κατελύθη καὶ κείνος ἐκ τῆς πόλεως ἐξέπεσε· 348 τῶν δὲ νεωτέρων ἕνεκα, οἱ τῶν μὲν πραγμάτων ὕστεροι^d γεγονόασιν, τῶν δὲ διαβαλλόντων πολλάκις ἀκηκόασιν,^e πρῶτέρωθεν ἄρξομαι διδάσκειν.

γ. Οἱ⁵ γὰρ τὸ πρῶτον ἐπιβουλεύσαντες τῷ δήμῳ καὶ καταστήσαντες τοὺς Τετρακοσίους, ἐπειδὴ παρακαλούμενος ὁ πατήρ οὐκ ἤθελε γενέσθαι μετ' αὐτῶν, ὀρώντες αὐτὸν καὶ πρὸς τὰς πράξεις ἐρῶμένως ἔχοντα καὶ πρὸς τὸ πλῆθος πιστῶς διακείμενον, οὐχ ἠγοῦντ' οὐδὲν οἰοῖ τ' εἶναι κινεῖν τῶν καθεστῶτων, πρὶν⁶ ἐκποδῶν ἐκείνος αὐτοῖς^e γένοιτο. εἰδότες δὲ τὴν πόλιν τῶν μὲν περὶ τοὺς θεοὺς μάλιστα ἂν ὀργισθεῖσαν εἰ τις εἰς τὰ μυστήρια φαίνοιτ' ἐξαμαρτάνων, τῶν δ' ἄλλων εἰ⁷ τις τὴν δημοκρατίαν τολμᾷ καταλύειν, ἀμφοτέρας ταύτας συνθέντες τὰς αἰτίας εἰσηγγέλ- 348 λον εἰς τὴν βουλήν, λέγοντες ὡς ὁ πατήρ μὲν⁸ συναγοῖ τὴν ἑταιρείαν ἐπὶ νεωτέρους πράγμασιν, οὗτοι δ' ἐν τῇ⁹ Πουλυ-

¹ τὴν οἴκ. A. C. L.² ἡμετέρων A. C. L.³ ὕστερος A. C. L.⁴ πῶμωθεν A. C. L.⁵ γὰρ πρῶτων A. C. L.⁶ ἐκ ποδῶν C.⁷ τις τολμᾷ τὸν δῆμον καταλ. A. C. L.⁸ συναγοῖ μὲν τὸν ἑταιρείαν A. C. L.⁹ Πολιτείας A. C. L.

Ἀντάμοσαν] Ἀνταμοσία, matuum utriusque partis iurjurandum, quo actor iurabat se juste accusatum, reus se iusta defensione usurum. AVONK. Vid. Harpocrat. et Suid. in voc.

Περὶ δὲ — ἰδαίνεσθαι] Hinc conjicio Atticam fuisse legem, ne petrona in Rom-pab. delicta filii iurarent. WOLF.

Διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους] I. e. qui Quadringentos constituerunt. LANG.

Πρὸς τὰς πράξεις ἡμετέρας ἔχοντα] in rebus gerendis esse alienum. IONK.

Τῶν μὲν] Sub. ἕνεκα, sicut et ad τῶν ἄλλων. AVONK.

Οὗτοι] Nr. ii qui ceteros consociabant. IONK.

τῶνας οἰκία συνδειπνοῦντες τὰ μυστήρια ¹ ποιήσειαν. ἄρθῃς
 δὲ τῆς πόλεως γενομένης διὰ τὸ μέγθος τῶν αἰτιῶν, καὶ
 διὰ ταχέων συλλεγείσης ἐκκλησίας, οὕτω σαφῶς ἐπέδειξεν
² αὐτοὺς ψευδομένους, ὥστε παρὰ μὲν τῶν κατηγορῶν ἤϊως
 b ἂν ὁ δῆμος δίκην ἔλαβε, τὸν δ' εἰς Σικελίαν στρατηγὸν ἐχει-
 ροτόνησε. μετὰ δὲ ταῦθ' ὁ μὲν ἐξέπλευσεν ὡς ἀπηλλαγ-
 μένος ἤδη τῆς διαβολῆς, οἱ δὲ συστήσαντες τὴν βουλήν καὶ
 ταὺς ῥήτορας ὑφ' αὐτοῖς ποιησάμενοι πάλιν ἠγειρον τὸ
 πρᾶγμα καὶ μηνυτὰς εἰσέπεμπων, καὶ τί δεῖ μακρολογεῖν;
 οὐ γὰρ πρότερον ἐπαύσαντο, πρὶν ³ τὸν τε ⁴ πατέρα ἐκ τοῦ
 στρατοπέδου μετεπέμψαντο, καὶ τῶν φίλων αὐτοῦ τοὺς
 c μὲν ἀπέκτειναν τοὺς δ' ἐκ τῆς πόλεως ἐξέβαλον. πυθόμενος
 δὲ τὴν τε τῶν ἐχθρῶν δύναμιν καὶ τὰς τῶν ἐπιτηδείων συμ-
 φορὰς, καὶ νομίζων δεινὰ πάσχειν, ὅτι παρόντα μὲν αὐτὸν
 οὐκ ἐκρίνον ἀπόκτος δὲ κατεγιγνώσκον, οὐδ' ⁵ ὡς ἀπελθεῖν
 ἠξίωσεν εἰς τοὺς πολεμίους· ἀλλ' ἐκείνος μὲν τοσαύτην
 πρόνοιαν ⁶ ἔσχεν ὑπὲρ τοῦ μηδὲ φεύγων μηδὲν ⁷ ἐξαμαρτεῖν
 εἰς τὴν πόλιν, ὥστ' εἰς Ἄργος ἐλθὼν ἡσυχίαν ⁸ εἶχεν, οἱ δ'
 d εἰς τοσοῦθ' ὕβρεως ἦλθον, ὥστ' ἐπεισαν ὑμᾶς ἐλαυνεῖν αὐτὸν
 ἐξ ἀπίστης τῆς Ἑλλάδος καὶ ⁹ στηλίτην ἀναγράφειν καὶ 349
 πρόσθεις πέμποντας ἐξαίτειν παρ' Ἀργείων. ἀπορῶν δ' ὅτι
 χρῆσαιτο τοῖς παροῦσι κακοῖς καὶ πανταχόθεν εἰργόμενος,
 καὶ σωτηρίας οὐδεμιᾶς ἄλλης αὐτῷ φαινομένης, ¹⁰ τελευτῶν
 ἐπὶ Λακεδαιμονίους ἠναγκάσθη καταφυγεῖν.

δ'. Καὶ τὰ μὲν ¹¹ γέγονενα ταῦτ' ἐστίν· ¹² τοσοῦτον δὲ
 τοῖς ἐχθροῖς τῆς ὕβρεως περίεστιν, ὥστε οὕτως ¹³ ἀνόμως ¹⁴ τοῦ
 e πατρὸς ἐκπεσάντος, ὡς δεινὰ δεδρακότος αὐτοῦ κατηγοροῦσι,

¹ ποιήσαν A. C. L.

² αὐτοὺς ἀπέδειξε A. C. L.

³ ἂν τὸν A. L. αὐτὸ C.

⁴ πατέρα om. C.

⁵ οὐκ A. C. L.

⁶ ἦχον A. C. L.

⁷ ἐξαμαρτεῖν A. C. L.

⁸ ἦεν A. C. L.

⁹ στηλίτην A. C. L.

¹⁰ τὸ τελευτῶν A. C. L.

¹¹ γέγονενα A. C. L.

¹² τοσοῦτον - - - περίεστιν, ὥστε om. A. C. L.

¹³ ἀνόμως A. C. L.

¹⁴ τοῦ πατρὸς om. A. C. L.

Ἄρθῃς — [γενεμένης] Ἐν μεγίστῃ ταραχῇ γενεμένης. COR.

Συστήσαντες τὴν βουλήν] senatum Atheniensem sollicitantes. Wolf. aliter quidem, sed quoque recte: sibi conciliantes et adjuvantes. LANG. Συνθροίσαντες τὴν βουλήν. COR.

Μηνυτὰς εἰσέπεμπον] Seil. eis τὰς τῶν ἑγκαλουμένων εἰσας, indices seu delatores

immiserunt, negotium explorandum curarunt. WOLF. delatores immiserunt, i. e. sabornarunt. LANG.

Στηλίτην] In columna hojas nomen inscribere solebant Athenienses, cujus caput proscribatur. AVOCH.

Ὅτι χρῆσαιτο — ἀνόμως] quo se in his malis conuertat. LANG.

¹[καὶ διαβάλλειν ἐπιχειροῦσιν] ὡς Δουλείων ²τ' ἐπετέε-
χθεσθε καὶ τὰς νήσους ἀπέστρεψε καὶ πῶν πελορείων διδάσκων
λος ³κατέστη. καὶ ἔπειτα μὲν αὐτοῦ προσποιῶνται κατα-
φρονεῖν, λέγοντες ὡς οὐδὲν διέφερε τῶν ἄλλων, ⁴νοῦ δ' ἀπάν-
των αὐτὸν τῶν γεγενημένων αἰτιῶνται, καὶ φασὶ παρ' ἐκείνου
μαθεῖν Λακεδαιμονίους ὡς χρὴ πολεμεῖν, οἱ καὶ τοὺς ἄλλους ³⁴⁹
διδάσκων ⁵τέχνην ἔχουσιν. ἐγὼ δ' εἰ μοι χρόνος ἰκανὸς γέ-
νοιτο, θαδίως ἂν αὐτὸν ἐπιθεῖζαιμι τὰ μὲν δικαίως πράξαντα,
τῶν δ' ἀδίκως αἰτίαν ἔχοντα. πάντων δ' ἂν εἴη δευτέρωτος,
εἰ τοῦ πατρὸς μετὰ τὴν φυγὴν δαρεῖαν λαβόντες ἐγὼ δια-
τῆν ἐκείνου φυγὴν ζηρωθεῖην.

δ. Ἐγούμαι δ' αὐτὸν παρ' ὑμῶν δικαίως ἂν κλειότες
συνγνώμης τυγχάνειν ὑπὸ γὰρ τῶν Τριάκοντ' ἐνοπεύοντες
ταῖς αὐταῖς ἐκείνου συμφοραῖς ⁶ἐχρήσασθε. εἴτε ἂν ἐνδυρεῖ- b
σθεὶ χρὴ πῶς ἕκαστος ὑμῶν δίκαιοτο καὶ τίνα γνώμην εἶχε
καὶ ποῖον κίνδυνον οὐκ ἂν ὑπέμειναν, ὥστε παύσασθαι μὲν
μεταποῶν, καταλθεῖν δ' εἰς τὴν πατρίδα, τιμωρήσασθαι δὲ
τοὺς ἐκβαλόντας; ἐπὶ τίνα δ' ἢ πόλιν ἢ φίλον ἢ ξέπον οὐκ
ἤλθετε δεησόμενοι συγκαταγαγεῖν ὑμᾶς; τίμος δ' ἀπέ-
σχεσθε περὶ ἄλλοις καταλθεῖν; αὐ καταλαβόντες τὸν Πε-
ραιῶ καὶ τὸν σίτον τὸν ἐν τῇ χώρᾳ διαφθείρετε καὶ τὴν γῆν
ἐτέμεντε καὶ τὰ προάσπεια ἐνοσησάτε καὶ τελευτῶντες c
τοῖς τείχεσι προσεβάλετο; καὶ ταῦτ' αὐτὰ σφόδρα ἐνομί-
ζετε χρῆναι ποιεῖν, ὥστε τοῖς ἡσυχίαν ἄγασσι τῶν συμφο-
ρῶν μᾶλλον ἀργήσεσθε, ἢ τοῖς αἰτίοις τῶν συμφορῶν γε-
γενημένους.

350. ε'. Εἴτε οὐκ εἰκὸς ἐπιτιμαῖν τοῖς τῶν ⁸αὐτῶν ὑμῶν ἐπι-
βουλοῦσιν, οὐδὲ κακοὺς ἀνδρας νομίζειν ὅσοι φηρόντες καταλ- d
θεῖν ἐξήτησαν, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ὅσοι μόνοντες φυγῆς
ἀξια ἐποίησαν οὐδ' ἐντεῦθεν ἀρχαμένους κρίνουν ὧσπερ τις
ἦν ὁ πατὴρ πολίτης, ὅτ' οὐδὲν αὐτῶ τῆς πόλεως προσήκεν,
ἀλλ' ⁹ἐπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου σκοπεῖν, οἷος ἦν πρὶν φυγεῖν

¹ uncus om. A. C. L.² τ' om. A. C. L.³ κατέστη διδάσκων A. C. L.⁴ νοῦ δ' πάντων A. C. L.⁵ τὴν τέχνην διδάσκων A. C. L.⁶ ἐχρήσατο A. C. L.⁷ ἀπέστρεψε; οὐ A. C. L.⁸ αὐτῶν παρακλήτων A. C. L.⁹ ἀπ' A. C. L.

περὶ τὸ πλήθος, καὶ ὅτι διακοσίους ὄπλίτας ¹ ἔχον τὰς
 μεγίστας πόλεις τῶν ἐν Πελοποννήσῳ Λακεδαιμονίων μὲν
 ε ἀπέστησεν, ὑμῶν δὲ συμμαχοῦς ἐποίησε, καὶ εἰς οἴους κινδύ-
 νους αὐτοὺς κατέστησε, καὶ ὡς ² περὶ Σικελίαν ἐστρατή-
 γησε. τούτων μὲν γὰρ ἐκεῖνα προσήκει χάριν ὑμᾶς εἶχειν
 τῶν δ' ἐν τῇ συμφορᾷ γενομένων τοὺς ἐκβαλόντας αὐτὸν
 δικαίως ἀν' αἰτίους νομίζετε.

ζ'. Αναμνήσθητε δὲ πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς, ἐπειδὴ κατὰ
 350 θεῶν, ὡς πόλλ' ἀγαθὰ τὴν πόλιν ἐποίησεν, ἐτι δὲ πρότερον,
 ὡς ἐχόντων τῶν πραγμάτων αὐτὸν κατεδέξασθε, καταλα-
 λυμένοι μὲν τοῦ δήμου, στασιαζόντων δὲ τῶν πολιτῶν,
 διαφορομένων δὲ τῶν στρατιωτῶν πρὸς τὰς ἀρχὰς τὰς ἐνθάδε
 καθεστηκυίας, εἰς ταῦτο δὲ μανίας ἀμφοτέρων ἀφιγμένων
 ὥστε μηδετέρους μηδεμίαν ἐλπίδ' εἶναι σωτηρίας· οἱ μὲν γὰρ
 b τοὺς ἔχοντας τὴν πόλιν ἐχθροὺς ἐνόμιζον μᾶλλον ἢ Λακε-
 δαιμονίους, οἱ δὲ τοὺς ἐκ Δακελείας μετεπέμπεστο, ἡγού-
 μενοι κρεῖττον εἶναι τοῖς πολεμίοις τὴν πατρίδα παραδύναι
 μᾶλλον ἢ τοῖς ὑπὲρ τῆς πόλεως στρατευομένοις τῆς πολι-
 τείας μεταδύναι. τοιαύτην μὲν αὖν τῶν πολιτῶν γνώμην
 ἐχόντων, κρατούντων δὲ τῶν πολεμίων καὶ τῆς γῆς καὶ τῆς
 θαλάσσης, ἐτι δὲ χρημάτων ὑμῖν ³ μὲν οὐκ ὄντων, ἐκείνοιο
 c δὲ βασιλέως ⁴ παρέχοντος, πρὸς δὲ τούτοις ἐνεθήκοιτα νεῶν
 ἐκ Φοινίκης εἰς Ἀσπενδὸν ἡκουσῶν καὶ παρεσκευασμένων
 Λακεδαιμονίους βοηθεῖν, ἐν τοσαύταις συμφοραῖς καὶ ⁵ τοιαύ-
 τοις κινδύνοις τῆς πόλεως αὔσης, μεταπεμφαμένων αὐτὸν
 τῶν στρατηγῶν οὐκ ἐσεμνύνατο ἐπὶ τοῖς παρούσιν, οὐδ'
 ἐμέμψατο περὶ τῶν γεγενημένων, οὐδ' ἐβουλεύσατο περὶ
 τῶν μελλόντων, ἀλλ' εὐθύς εἴλετο μετὰ τῆς πόλεως ὅτιοῦν
 πάσχειν μᾶλλον ἢ μετὰ Λακεδαιμονίων εὐτυχεῖν, καὶ 351
 d πᾶσι φανερόν ἐποίησεν ὅτι τοῖς ἐκβαλοῦσιν ἀλλ' οὐχ ὑμῖν
 ἐπολέμει, καὶ ἅτι κατελθεῖν ἀλλ' ⁶ οὐκ ἀπολέσαι τὴν πόλιν
 ἐπιθύμει. γενόμενος δὲ μεθ' ὑμῶν ἔπεισε μὲν Τισσαφέρην
 μὴ παρέχειν χρήματα Λακεδαιμονίοις, ἔπαυσε δὲ τὰς

¹ ἔχον ὄπλίτας A. C. L.

² εἰς A. C. L.

³ μὲν ὑμῖν A. C. L.

⁴ χρησάμενος A. C. L.

⁵ τοσαύταις A. C. L.

⁶ οὐ κατελθεῖν A. C. L.

συμμάχους ὑμῶν ἀφισταμένους, διδάσκει δὲ παρ' αὐτοῦ
μισθὸν τοῖς στρατιώταις, ἀπέδωκε δὲ τῷ δήμῳ τὴν πολι-
τείαν, διήλλαξε δὲ τοὺς πολίτας, ἀπίστρεψε δὲ τὰς ναῦς
τὰς ¹ Φοινίσσας. καὶ μετὰ ταῦτα καθ' ἕκαστον μὲν ὅσας ε
τρίπρεις ἔλαβεν ἢ μάχας ἐνίκησεν ἢ πόλεις κατὰ κράτος
εἶλεν ἢ λόγῳ πείσας φίλας ὑμῖν ἐποίησε, πολὺ ἂν ἔργον
εἴη λέγειν· πλείστων δὲ κινδύνων τῇ πόλει κατ' ἐκείνον τὸν
² καιρὸν γενομένων, οὐδέποτε τοῦ πατρὸς ἠγουμένου τρόπαιον
³ ὑμῶν ἕστησαν οἱ πολέμιοι. περὶ μὲν οὖν τῶν ἐστρατηγη- 351
μένων οἶδα μὲν ὅτι πολλὰ παραλείπω, διὰ τοῦτο δ' αἴκ
ἀκριβῶς εἴρηκα περὶ αὐτῶν, ὅτι σχεδὸν ἅπαντες μνημο-
νεύετε τὰπραχθέντα.

η. Λοιδοροῦσι δὲ λίαν ἀσελγῶς καὶ θρασείως καὶ τὸν
ἄλλον εἶον ⁴ τὸν τοῦ πατρὸς, καὶ οὐκ αἰσχύνονται τοιαύτη
παρρησία χρώμενοι περὶ τοῦ τεθνεῶτος, ἢν ἔδεισαν ἂν ⁵ κοπή-
σασθαι περὶ ζῶντος, ἀλλ' εἰς τοσαῦτον ἀνοίας ἐληλύθασι,
ὥστ' οἴονται καὶ παρ' ὑμῖν καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις εὐδοκίμη- b
σειν, ἢν ὡς ἂν δύνωνται πλείστα περὶ αὐτοῦ βλασφημῆ-
σωσιν, ὥσπερ οὐ πάντας εἰδότας ὅτι καὶ τοῖς φαυλοτάτοις
τῶν ἀνθρώπων ἔξοστιν οὐ μόνον περὶ τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀρί-
στων ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν θεῶν ὑβριστικούς λόγους ⁶ εἰπεῖν.

θ. Ἴσως μὲν οὖν ἀνόητόν ⁷ ἐστὶν ἀπάντων τῶν εἰρημένων
φροντίζειν· ὅμως δ' οὐχ ἥμιστά ἐπιθυμῶ περὶ τῶν ἐπιτη-
δευμάτων τῶν τοῦ πατρὸς διελθεῖν πρὸς ὑμᾶς, μικρὸν προ-
λαβῶν καὶ τῶν προγόνων ἐπιμνησθεῖς, ἵν' ἐπίστηθ' ⁸ ὅτι c
πρόβραθεν ἡμῖν. ὑπάρχει μέγιστα καὶ κάλλιστα τῶν
πολιτῶν.

ι. Ὁ γὰρ πατήρ πρὸς μὲν ἀνδράων ⁹ ἦν Εὐπατριδῶν, ὦν
τὴν εὐγένειαν ἐξ αὐτῆς τῆς ἐπωνυμίας ῥᾶδιον γινῶναι, πρὸς

¹ in Phoenias A. C. L.

² χρέσις A. C. L.

³ κατ' ἑμῶν A. C. L.

⁴ τὸν om. A. C. L.

⁵ κοπιῶμενοι A. C. L.

⁶ εἰπεῖν λόγους A. C. L.

⁷ ἴστω ἀνόητόν A. C. L.

⁸ ἢν πρὸς μὲν ἀνδράων A. C. L.

Παρησία] Hic juxta Harpoorat. ἀπὸ τοῦ, βλασφημία καὶ λοιδωρία. Cf. Sophoc. Aj. 167.

Πάτριον] a prima origine. LANG.

Εὐπατριδῶν] Wolfius dubitat, an Εὐπατριδῶν proprium sit gentis alicujus nomen, idcirco ex Plutarcho, qui Alcoibiadis patrem unum genus ad Barysacem, Ajaic Telemonii filium, refert, fortasse corrigendum

opinatur Εὐσεμειδῶν, sed haec conjectura proxime sequentia obstare mihi videntur. Hinc referendum potius credo ad votastissimam populi Atheniensis divisionem, qua is in εὐπατριδας, γεωμῆρας, δεμιαργούς, h. e. patricios, agricolas, opifices, dividebatur: cui explanationi Wolfius ipse non est alienus. IDEM.

Πρὸς γυναικῶν δ' Ἀλκμαειδῶν] Πρὸς τε-

γυκαικῶν δ' Ἀλκμαιωνιδῶν, οἱ τοῦ μὲν πλοῦτου μέγιστον
¹ μνημεῖον κατέλιπον — ἴππων γὰρ ² ζεύγει πρῶτος Ἀλ- 352
 κμαίων τῶν πολιτῶν ³ Ὀλυμπιάσιν ἐνίκησε —, τὴν δ'
 εὐνοίαν, ἣν εἶχον εἰς τὸ πλῆθος, ἐν τοῖς τυραννικοῖς ἐπεδεί-
^d ξαντό· συγγενεῖς γὰρ ὄντες Πεισιστράτου, καὶ πρὶν εἰς τὴν
 ἀρχὴν καταστῆναι μάλιστα αὐτῷ χρώμενοι τῶν πολιτῶν,
 οὐκ ἤξιώσαν μετασχεῖν τῆς ἐκείνου τυραννίδος, ⁴ ἀλλ'
 εἶλοντο φυγεῖν μᾶλλον ἢ τοὺς πολίτας ἰδεῖν δουλεύοντας.
 τετταράκοντα δ' ἔτη τῆς στάσεως γενομένης, ὑπὸ μὲν τῶν
^e τυράνων ⁵ τοσούτῳ μᾶλλον τῶν ἄλλων ἐμισήθησαν, ὥςθ'
 ὁπότε τακείων κρατήσκειν, οὐ μόνον τὰς οἰκίας αὐτῶν
 κατέσκαπτον ἀλλὰ καὶ τοὺς τάφους ἀνώρυττον, ὑπὸ δὲ
 τῶν ⁶ συμφυγάδων οὕτω σφόδρ' ἐπιστεύθησαν, ὥςθ' ἅπαντα
 τοῦτον τὸν χρόνον ἠγούμενοι τοῦ δήμου διετέλεσαν. καὶ τὸ
 τελευταῖον Ἀλκιβιάδης καὶ Κλεισθένης, ὁ μὲν πρὸς πατρός
 ὁ δὲ πρὸς μητρὸς ὦν πρόσωπῳ τοῦ πατρὸς τοῦμοῦ,
 352 στρατηγήσαντες ⁷ τῆς φυγῆς κατήγαγον τὸν δῆμον καὶ
 τοὺς τυράννους ἐξέβαλον, καὶ κατέστησαν ἐκείνην τὴν δη-
 μοκρατίαν, ἐξ ἧς οἱ πολῖται πρὸς μὲν ἀνδρίαν οὕτως ἐπαι-
 δεύθησαν, ὥστε τοὺς βαρβάρους τοὺς ἐπὶ πᾶσαν ἐλθόντας
 τὴν Ἑλλάδα μόνον νικᾶν μαχόμενοι, περὶ δὲ δικαιοσύνης το-
 σαύτην δόξαν ἔλαβον, ὥςθ' ἐκόντας αὐτοῖς τοὺς Ἕλληνας
 ἐγχειρίσαι τὴν ἀρχὴν τῆς θαλάττης, τὴν δὲ πόλιν τηλικαύ-
^b τὴν ἐποίησαν καὶ τῇ δυνάμει καὶ ταῖς ἄλλαις κατασκευ-
 αῖς, ὥστε τοὺς φάσκοντας αὐτὴν Ἀστὺ τῆς Ἑλλάδος εἶναι
 καὶ τοιαύταις ὑπερβολαῖς εἰδισμένους χρῆσθαι δοκεῖν
 ἀληθῆ λέγειν.

¹ σημείον A. C. L.² ζεύγει L.³ Ὀλυμπιάσιν C.⁴ ἀλλ' ἠγάσαντο κρείττον ἐἶναι φυγεῖν τὴν πατρίδα μᾶλλον A. C. L.⁵ συγγενεῖς ὄντες οὕτως ἐμισήθησαν. A. τοσούτων ἐμισήθησαν. C. τοσούτων ἴππων, οὕτως ἐμισήθησαν. L.⁶ φυγάδων A. C. L.⁷ ἐκ τῆς A. C. L.

τρεῖς μὲν Ἀλκμαιωνιδῶν e contrario Demosth. c. Mid. §. μα'. Vid. ibi annotata et H. Vales. Emend. l. iv. c. 1. et Lysias c. Aloib. A. §. i'.

Τυραννικοῖς] Πράγμασι sub. vult Coraes, i. e. ἐν ταῖς συμβαῖσι πράγμασι κατὰ τοὺς τυράννους, σκετερι χρόνος.

Καταστῆναι] Τὸν Πεισιστράτου. COR.

Χρώμενοι] Φίλοι ὄντες. IDEM.

Τετταράκοντα] Hic restituendum ἐπιτέλειον. In Pliston. c. 20. fin. Μενεστους. Coraes citat Larcherum ad Herodot.

tom. vii. p. 542—9. ubi multa de hac discrepantia.

Κατέσκαπτον] Ἐπὶ τῶν Πεισιστρατιδῶν, οὐχ ἴσ' αὐτῷ Πεισιστράτου. COR.

Ὁ μὲν πρὸς πατρός] Leg. ὁ μὲν πάππος πρὸς πατρός. In Emend. l. iv. c. 1. H. Vales. Vid. Meurs. Att. Lect. l. vi. 12. et Harpocrat. in v. Ἀλκιβιάδης, quem etiam correctum it Valesius.

Ταῖς ἄλλαις κατασκευαῖς] Ταῖς ἄλλαις ἀντιπρῆστοι καὶ παρασκευαῖς ταῖς κατὰ τὴν πόλιν. COR. Vid. Demosth. π. Σωτράξ. §. i'.

αί. Τὴν μὲν οὖν φιλίαν τὴν πρὸς τὸν δῆμον οὕτω παλαιάν καὶ γνησίαν καὶ διὰ τὰς μεγίστας εὐεργεσίας γεγενημένην παρὰ τῶν προγόνων παρέλαβεν· ¹ αὐτὸς δὲ κατελείφθη μὲν ὀρφανὸς — ὁ γὰρ πατὴρ αὐτοῦ μαχόμενος ἐν Κορινθίᾳ τοῖς πολεμίοις ἀπέθανεν —, ἐπιτροπεύθη δ' ὑπὸ Περικλέους ὃν πάντες ἂν ² ἀμολογήσειαν καὶ σωφρανίστατον καὶ δικαιοτάτον καὶ σοφώτατον ³ γενέσθαι τῶν πολιτῶν.

353 ἠγοῦμαι γὰρ καὶ τοῦτ' εἶναι τῶν καλῶν, ἐκ τοιούτων γενόμενον ὑπὸ τοιούτοις ἤδεσιν ἐπιτροπευθῆναι καὶ τραφῆναι καὶ παιδευθῆναι. δοκιμασθεὶς δ' οὐκ ἐνδεέστερος ἐγίνετο τῶν προσημμένων, οὐδ' ἠξίωσεν αὐτὸς μὲν ῥαδίμως ζῆν, σεμνύνεσθαι δ' ἐπὶ ταῖς τῶν προγόνων ἀρεταῖς, ἀλλ' εὐθύς οὕτω μέγα ἐφρόνησεν, ὥστ' ἤδη δεῖν δι' αὐτὸν καὶ ⁴ τακέειδαν ἔργα μνημονεύεσθαι.

β'. Καὶ πρῶτον μὲν, ὅτε Φαρμίον ἐξήγαγεν ἐπὶ ⁵ Θερσικῆς χιλίους Ἀθηναίων ὀπλίτας, ἐπιλεξάμενος τοὺς ἀρίστους, ⁶ μετὰ τούτων στρατευσάμενος τοιοῦτος ἦν ἐν τοῖς κινδύνοις ὥστε στεφανωθῆναι καὶ πανοπλίαν λαβεῖν παρὰ τοῦ στρατηγοῦ. καίτοι τί χρὴ ⁷ [νομίζεῖν ποιεῖν] τὸν τῶν μεγίστων ἐπαίνων ἀξίον; οὐ μετὰ μὲν τῶν βελτίστων ἐκ τῆς πόλεως στρατευόμενον ἀριστεῖον ἀξιοῦσθαι, πρὸς δὲ τοὺς κρατίστους τῶν Ἑλλήνων ἀντιστρατηγοῦντ' ἐν ⁸ ἀπασί τοῖς κινδύνοις ⁹ αὐτῶν φαίνεσθαι περιγιγόμενον; ἐκίπτος τοίνυν τῶν μὲν νέος ἂν ἔτυχε, τὰ δ' ἐπειδὴ πρῶβύτερος ἦν ἔπραξε.

γ'. Μετὰ δὲ ταῦτα τὴν μητέρα τὴν ¹⁰ ἐμὴν ἔγημεν. 353 ἠγοῦμαι γὰρ καὶ ταύτην ἀριστεῖον αὐτὸν λαβεῖν. ὁ γὰρ πατὴρ αὐτῆς Ἰππώνικος, πλούτῳ μὲν ¹¹ πρῶτος ἂν τῶν

¹ οὗτος A. C. L.

² ἀμολογήσειαν ἕως σωφρ. A. C. L.

³ γενέσθαι A. C. L.

⁴ ἕως διὰ τάναν A. O. L.

⁵ Θερσικῆς A. O. L.

⁶ καὶ μετὰ A. C. L.

⁷ uncas om. A. C. L.

⁸ πᾶσι A. C. L.

⁹ αἰτὴν A.

¹⁰ ἡμετέραν A. C. L.

¹¹ ἢ πρῶτος τῶν A. C. L.

Ὁ γὰρ πατὴρ αὐτοῦ] Clinias, qui propria nave ad Artemisiam magna gloria dimicavit. WOLF.

Εἶναι τῶν καλῶν] Suppleas τι. inter praeterea habendum esse. LANG. ἴσως καὶ τοῦδ' ἢ εἶναι τῶν καλῶν. COB.

Δοκιμασθεὶς] I. e. εἰς ἀνδρας ἠγγραφεῖς, quia nempe in Ἰδομαχότῳ, examinabatur, qui inscribatur inter viros. Vide ad hoc

verbum Suidam et Harpocratonem. AUGER.

Τῶν μὲν] Τῷ ἀριστίῳ ἀξιοῦσθαι, ἢ ἀπῶς, τῶν ἀριστείων. COB.

Τὰ δ'] Τὸ ἀριστεῖον τῶν ἐν ταῖς Ἑλλήσι κρατίστων στρατῶν ἀντιστρατηγοῦντων. COB.

Μετὰ δὲ ταῦτα] post haec, a. i. post fortiora adolecentiae. AUGER.

Ἐλλήνων, γὰρ αὐτὸν δ' αὐθενὲς ὑστερος τῶν φαλιτῶν, τιμωμένος δὲ καὶ θαυμαζόμενος μάλιστα τῶν ἐφ' αὐτῷ, μετὰ πρῶτος δὲ πλείστων καὶ δόξης μεγίστης ἐκείδους τῆν θυγατέρα, καὶ τοῦ γάμου τυχεῖν εὐχομένων μὲν ἀπάκτων, ἀξιοῦντων δὲ τῶν πρώτων, τὸν πατέρα τὸν ἑμὸν ἐξ ἀσπάρτων ἐκλεξάμενος κηδεστῆν ἐπεθύμησε ποιήσασθαι.

ιδ'. Περὶ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἔραν τὴν ¹ ἐν Ὀλυμπίᾳ πανήγυριν ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων ἀγαθωμένην καὶ θαυμαζομένην, καὶ τοὺς Ἕλληνας ² ἐπίδειξιν ἐν αὐτῇ ποιουμένους πλούτου καὶ ῥώμης καὶ παιδείσεως, καὶ τοὺς τ' ἀθλητὰς ζηλουμένους καὶ τὰς πάλεις ὀνομαστάς γιγνομένας ³ τὰς τῶν νικητῶν, καὶ πρὸς τούτοις ἠγαύμενος τὰς μὲν ἐνθάδε ^c λειτουργίας ὑπὲρ τῶν ἰδίων πρὸς τοὺς πολίτας εἰκαί, τὰς δ' εἰς ἐκείνην τὴν πανήγυριν ὑπὲρ τῆς πόλεως εἰς ἀπάσαν ³⁵⁴ τὴν Ἑλλάδα γίγνεσθαι, ταῦτα ⁴ διανοηθεὶς, οὐδὲν ἀφύστερος οὐδ' ἀρρωστότερος τῷ σώματι γενόμενος τὰς μὲν γυμναστικὰς ἀγῶνας ὑπερεῖδεν, εἰδὼς ἐπίους τῶν ἀθλητῶν καὶ κοινῶς γεγονάτας καὶ μικρὰς πάλεις οἰκούντας καὶ τσαφηνῶς πεπαιδευμένους, ἵπποτροφεῖν δ' ἐπιχειρήσας, ὃ τῶν ἐν ^d θαυμασιωτάτων ἔργων ἐστὶ, φαῦλος δ' οὐδεὶς αὖ ποιήσεν, αὐτὸν μόνον τοὺς ἀνταγωνιστὰς ἀλλὰ καὶ τοὺς κώπητε νικησάσθαι τας ὑπερεβόλετο. ζεύγη γὰρ καθῆκε τσαῦτα μὲν τῶν ἀρῆμων, ὅσοις οὐδ' αἱ μέγισται τῶν ⁵ πάλων ἠγωνίσαντο, τοιαῦτα δὲ τὴν ἀρετὴν, ἄστε καὶ πρῶτος καὶ δεύτερος καὶ τρίτος γενέσθαι. χωρὶς δὲ τούτων ἐν ταῖς θυγατρὶ καὶ ταῖς ἄλλαις ταῖς περὶ τὴν ἑορτὴν διαφάναις αὐτῶς ἀφειδῶς ^e δίκαιε καὶ μεγαλοπρεπῶς, ὥστε φαίνεσθαι τὰ κοινὰ ⁶ τῶν ἄλλων ἐλάττω τῶν ἰδίων τῶν ἐκείνου, κατέβλεψε δὲ τὴν

¹ Ὀλυμπίᾳ A. L. Ὀλυμπίᾳ C. ² ἐπίδειξις A. C. L. ³ τὰς om. A. C. L.
⁴ δι' διανοηθείς A. L. ⁵ ἄλλων πάλων A. C. L. ⁶ πὰ om. A. C. L.

τῶν ἐφ' αὐτῷ] inter etatis sue homines. LANG.
 LANG.
 εὐχομένων] quum optarent. IDEM.
 ἀξιοῦντων] quum ambitrent. IDEM, Ζη-
 τοῦντων. COR.
 κηδεστῆν] Γαμζέν. IDEM.
 τῶν ἐνθάδε] Interpretari malim pro
 εἰρημῶ, quae a te praefero; oppositum
 enim est inter tās πόλεως. πρὸς τῆς παλ-
 τας autem est in usum ἀγῶνων αἰνῆμα.
 LANG.
 Κακῶς γεγονάτας] Δυστυχῶς ἔβητας. COR.
 τῶν ἀρῆμων] Ἐπτα, ἕς φωνὴ Θεουπόδης
 c. 15. IDEM. Cf. Pflutarch. in Vit. §. 11.
 τῶν ἐφ' αὐτῷ] Soil. Olympiactm.
 Κατέβλεψε δὲ τὴν θυγατέρα] Ἐκ τῆς θυγατρὸς
 αὐτῆς ἀπέβλεψε εἰρητοπιδεμένης. WOLF.
 Ἐπαύσατο τῶν θυγατρῶν καὶ ἀγωνίσασθαι, ἀ-
 παύσατο τῶν ἀγῶνων καὶ ἀπαιτήσασθαι ἀπαι-
 COR.
 4 s

θεωρίαν, τὰς μὲν τῶν ¹πρωτέρων αὐτοχρίας μοιραῖς πρὸς τὰς
 αὐτῶν ²δόξαι ποιήσας, τοὺς δ' ἐφ' αὐτοῦ ἐκπέσαντας παύ-
 σασ ζηλουμένους, τοῖς δὲ μέλλουσιν ἱπποτροφεῖν οὐδεμίαν 354
 ὑπερβολὴν καταλιπών. περὶ δὲ τῶν ἐνθάδε χορηγιῶν καὶ
 γυμνασιαρχιῶν καὶ τριηραρχιῶν αἰσχύνομαι λέγειν. ³τοσοῦ-
 τον γὰρ τῶν ἄλλων διπρεγκεν, ὡς δ' οἱ μὲν ἐνδεστέρας
 ἐκείνου λειτουργήσαντες ἐκ τούτων σφᾶς αὐτοὺς ἐγκωμιᾶ-
 ζουσιν ὑπὲρ ⁴ἐκείνου δ' εἴ τις καὶ τῶν τηλικούτων χάριν
 ἀπαιτοῖ, περὶ ⁵μικρῶν ἂν δόξειε τοὺς λόγους ποιῆσθαι.

ιε. Πρὸς δὲ τὴν πολιτείαν, οὐδὲ γὰρ τοῦτο παραλει- b
 πτέον, ὡς περ οὐδ' ἐκεῖνος αὐτῆς ἠμέλησεν, ἀλλὰ τοσοῦτος
 τῶν μάλιστα εὐδοκίμησάντων ἀμείνων περὶ τὸν δῆμον ⁶γέ-
 γονεν, ὅσον τοὺς μὲν ἄλλους εὐρήσεν ὑπὲρ αὐτῶν στασιαά-
 σαντας, ἐκείνον δ' ὑπὲρ ὑμῶν κινδυνεύοντα. οὐ γὰρ ἀπε-
 λαυνόμενος ἀπὸ τῆς ὀλιγαρχίας, ἀλλὰ παρακαλούμε-
 νος, ἦν δημοτικός· καὶ πολλάκις ⁷ἐκγεγόμενον αὐτῷ μὴ
 μόνον μετ' ὀλίγων τῶν ἄλλων ἄρχειν, ἀλλὰ καὶ τού-
 των αὐτῶν πλέον ἔχειν, οὐκ ἠθέλησεν, ἀλλ' εἴλεθ' ὑπὸ τῆς c
 355 πύλευς ἀδικηθῆναι μάλλον ἢ τὴν πολιτείαν προδοῦναι. καὶ
 ταῦθ' ἕως μὲν συνεχῶς ἐδημοκρατεῖσθ', οὐδεὶς ἂν ὑμᾶς
 λέγων ἔπεισε· νῦν δ' αἱ στάσεις αἱ γεγόμεναι σαφῶς ὑμῖν
 ἐπέδειξαν καὶ τοὺς δημοτικούς καὶ τοὺς ὀλιγαρχικούς, καὶ
 τοὺς οὐδετέρων ἐπιθυμοῦντας καὶ τοὺς ἀμφοτέρων μετέχειν
 ἀξιούντας. ἐν αἷς δις ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῶν ὑμετέρων ἐξέ-
 σσεσθε καὶ τὸ μὲν πρότερον, ἐπειδὴ τάχιστα ⁸ἐκεῖνον ⁹ἐκ- d
 σποδὸν ἐκοπήσαντο, τὸν δῆμον κατέλυσαν, τὸ δ' ὕστερον
 οὐκ ἐβόησαν ὑμᾶς καταδουλασάμενοι, καὶ πρώτου τῶν πο-
 λιτῶν αὐτοῦ φυγὴν κατέγνωσαν· οὕτω σφόδρα ἢ τε πύλης
 τῶν τοῦ πατρὸς ⁹κακῶν ἀπέλαυσε, καὶ ἐκεῖνος τῶν τῆς πό-
 λεως συμφαρῶν ἐκοινώνησε. καίτοι πολλοὶ τῶν πολιτῶν
 πρὸς αὐτὸν δυσκόλως εἶχον ¹⁰ὡς πρὸς τυραννεῖν ἐπιβουλευ-
 οντα, οὐκ ἐκ τῶν ἔργων σκοποῦντες, ἀλλ' ἠγούμενοι τὸ μὲν

¹ πρώτων A. L. πρώτων C. ² δόξαι A. O. L. ³ τοσοῦτον A. C. L. ⁴ ἐκεῖνον A. C. L.
⁵ ταῦτων A. C. L. ⁶ ἐγγόνου A. C. L. ⁷ ἐγγεγόμενον A. C. L.
⁸ ἐκ σποδῶν C. ⁹ κακῶν A. C. L. ¹⁰ ὡς πρὸς τυραννεῖν ἐπιβουλευόντα A. C. L.

[ἐκγεγόμενον] Pro ἐκγεγόμενον, quum ἔκου- αὐτῷ πολλὰκις.
 issat. LANG. Corres vero sic construit: Τούτων αὐτῶν πύλης ἔχων] Scil. τῶν ἐπι-
 οία ἐβόησεν τὸ μετ' ὀλίγων τῶν ἄλλων ἄρχων, i. e. quum liberet ei tyrannidem co-
 παλ τὸ τούτων αὐτῶν πύλης ἔχων, ἐκγεγόμενον capere. WOLF.

ε πρῶγμα ὑπὸ πάντων ζηλοῦσθαι, δύνασθαι δ' ἂν ¹ ἐκείνον
 μάλιστα διαπραΰσασθαι. διὸ καὶ δικαίως ἂν αὐτῷ πλείον
 χάριν ἔχοιτε, ὅτι τὴν μὲν αὐτίαν ² μόνος τῶν πολιτῶν
 355 ἄξιός ἦν ταύτην ἔχειν, τῆς δὲ πολιτείας ἴσον ὤετο δεῖν
³ καὶ τοῖς ἄλλοις μετεῖναι.

ις. Διὰ δὲ τὸ πλῆθος τῶν ἐνότων εἰπεῖν ὑπὲρ τοῦ
 πατρὸς, ἀπορῶ τίνος ἐν τῷ παρόντι πρέπει μνησθῆναι καὶ
 ποῖ αὐτῶν χρῆ παραλιπεῖν· αἰεὶ γὰρ μοι δοκεῖ μείζον εἶναι
 τὸ μῆκω πεφρασμένον τῶν ἤδη πρὸς ὑμᾶς εἰρημένων. ἐπεὶ
 καὶ τοῦθ' ἠγοῦμαι· πᾶσιν εἶναι φανερόν, ὅτι τοῦτον ἀναγκαῖόν
 b ἔστιν εὐνοῦστατον εἶναι ταῖς τῆς πόλεως εὐτυχίαις, ⁴ ὅτι τὸ
 πλείστον μέρος καὶ τῶν ἀγαθῶν καὶ ⁵ τῶν κακῶν μετε-
 στίν. ἐκείνου τοίνυν εὐ μὲν πραττούσης τῆς πόλεως τίς
 εὐδαιμόνευτος ἢ θάυμαστότερος ⁶ ἢ ζηλωτότερος ἦν τῶν
 πολιτῶν, δυστυχησάσης δὲ τίς ἐλπίδων μείζων ἢ χρηκ-
 μάτων πλείων ἢ δόξης καλλίονος ἰσπερῆθη; οὐ τὸ τελευ-
 ταιῖον, ἐπειδὴ κατέστησαν οἱ Τριάκονθ', οἱ μὲν ἄλλοι τὴν
 πόλιν ἔφευγον, ἐκεῖνος δ' ἐξ ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος ἐξέπεσον;
 c οὐ Λακεδαιμόνιοι καὶ Λύσανδρος ὁμοίως ἔργον ἐποίησαντ'
 ἐκείνον ⁷ ἀποκτείνειν καὶ τὴν ὑμετέραν καταλύσαι δυνάμειν,
 οὐδεμίαν ἠγοῦμενοι πίστιν ἔχειν παρὰ τῆς πόλεως, εἰ τὰ 356
 τεῖχη καταβαλοῖεν, εἰ μὴ καὶ τὸν ἀναστῆσαι δυνάμενον
 ἀπολέσαιεν; ὥστ', οὐ μόνον ἐξ ἂν ὑμᾶς εὐ πεποιήκειν,
 ἀλλὰ καὶ ἐξ ἂν δι' ὑμᾶς κακῶς πέπονθε, ῥάδιον γινῶναι
 τὴν εὐνοίαν τὴν ἐκείνου. φαίνεται γὰρ τῷ δήμῳ βοηθῶν,
 τῆς αὐτῆς πολιτείας ὑμῖν ἐπιθυμῶν, ὑπὸ τῶν αὐτῶν κακῶς
 πάσχων, ἅμα τῇ πόλει δυστυχῶν, τοὺς αὐτοὺς ἐχθροὺς καὶ
 d φίλους ὑμῖν νομίζων, ἐκ παντὸς τρόπου κινδυνεύων τὰ μὲν
 ὑφ' ὑμῶν, τὰ δὲ μεθ' ὑμῶν, τὰ δὲ δι' ὑμᾶς, τὰ δ' ὑπὲρ
 ὑμῶν, ἀνόμοιος πολίτης Χαρκλεῖ τῷ τούτου κηδεστῇ ⁸ γε-
 γεννημένος, ὃς τοῖς μὲν πολεμίοις δουλεύειν ἐπεθύμει, τῶν

¹ ἐκείνον ἂν A. C. L.

² ταύτην μόνος τῶν πολ. ἦν ἄξιός ἔχειν A. C. L.

³ αὐτῷ καὶ A. L. αὐτῷ καὶ C.

⁴ ὃ A. C. L.

⁵ τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν A. C. L.

⁶ ἢ ζηλωτότερος om. A. C. L.

⁷ κτείνειν A. C. L.

⁸ γενόμενος A. C. L.

Πρῶγμα] I. e. tyrannidem. LANG.
 Τῶν ἀγαθῶν] Sub. ταύτης, αρ. τῆς πό-
 λεως. AUGER.

Πᾶσιν ἔχειν παρὰ τῆς πόλεως] Se fidu-

ciam in civitate hand posse ponere. LANG.
 Χαρκλεῖ] E numero xxx tyrannorum
 hunc Chariclem fuisse suspicatar Coraes.
 Κηδεστῇ] Πηδογῶ. COR.

δὲ πολιτῶν ἄρχειν ἡξίου, καὶ φεύγων μὲν ἡσυχίαν ¹ εἶχε, κατελθὼν δὲ καθέως ἐποίει τὴν πόλιν. καίτοι πῶς ἂν γένοιτο ἢ φίλος πονηρότερος ἢ ἐχθρὸς ἐλάττονος ἀξίος; εἴτα σὺ ε κηδεστής μὲν ἂν ἐκείνου, βεβουλευκῶς δ' ἐπὶ τῶν Τριάκοντα, τολμᾶς ἑτέροις μνησικακεῖν, καὶ οὐκ ἀσχύνη τὰς συνθήκας παραβαίνων, δι' αἷς αὐτὸς οἰκεῖς τὴν πόλιν, οὐδ' ἐνδυμῆ διότι, ὁπόταν ὄσση τῶν παρελθούτων τιμωρίας 356 ποιεῖσθαι, σοὶ καὶ ² προτέρω καὶ μᾶλλον ἢ ἐμοὶ κινδυνεύειν ὑπάρχει; σὺ γὰρ θήπου παρ' ἐμοῦ μὲν ³ ὑπὲρ ὧν ὁ πατήρ ἐπράξε δίκην λήφονται, σοὶ δὲ καὶ ὧν αὐτὸς ἡμάροθηκας συγγνώμην ἔξουσιν. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ὁμοίως ἐκείνω φανήσῃ τὰς προφάσεις ἔχων· οὐ γὰρ ἐκπεσὼν ἐκ τῆς πατρίδος ἀλλὰ συμπολιτευόμενος, οὐδ' ἀναγκασθεὶς ἀλλ' ἐκὼν, οὐδ' ἀμυνόμενος ἀλλ' ὑπάρχων, ἡδίκεις αὐτοῦς, ὡςτ' οὐδ' ἀπολογίας σοὶ προσήκει τυχεῖν ⁴ παρ' αὐτῶν. b

12. Ἀλλὰ γὰρ περὶ μὲν τῶν ⁵ Τισία πεπολιτευμένων ἴσως ποτ' ἐν τοῖς τούτου κινδύνοις ἐγγενήσεται ⁶ καὶ διὰ μακροτέρων εἰπεῖν ὑμᾶς δ' ἀξιώ μὴ πρόσθαι με τοῖς ἐχθροῖς, μηδ' ἀνηκέστοις συμφοραῖς περιελαεῖν. ἴκανῶς γὰρ καὶ νῦν πεπεύραμαι κακῶν, ὅς εὐδὺς μὲν γενόμενος ὄρφανός κατελείφθην, τοῦ μὲν πατὴρ φυγόντος, τῆς δὲ μητρὸς τελευτησάσης, οὐπω δὲ τέτταρα ἔτη γεγώς διὰ c τὴν τοῦ πατὴρ φυγὴν περὶ τοῦ σώματος εἰς κίνδυνον κατέ- 357 στήν, εἰ δὲ παῖς ἂν ὑπὸ τῶν Τριάκοντα ἐκ τῆς πόλεως ἐξέπεσον. κατελθόντων δὲ τῶν ἐκ Πειραιῶς, καὶ τῶν ἀλλων κομιζομένων τὰς οὐσίας, ἐγὼ μόνος τῆν γῆν, ἣν ἡμεῖς ⁷ ἀπέδωκεν ὁ δῆμος ἀπὸ τῶν δημοδέντων χρημάτων, διὰ τὴν τῶν ἐχθρῶν δύναμιν ἀπεστερήθην. τσαῦτα δὲ δεδυτυχηκῶς καὶ δις τὴν οὐσίαν ἀπολωλεκῶς ⁸ οὐνὶ πέντε τα- d λάντων φεύγω δίκην. καὶ τὸ μὲν ἔγκλημά ἐστι περὶ χρημάτων, ἐγὼνίζομαι δ' εἰ χρη μετεῖναι μοι τῆς πάλης. τῶν

¹ ἦν A. C. L. ² πρότερον A. C. L. ³ ὑπὲρ om. A. C. L.
⁴ παρ' A. C. L. ⁵ τῶν A. C. L. ⁶ καὶ om. A. C. L. ⁷ ἰκανῶν A. C. L.
⁸ ἀπίστων ἡμῶν A. C. L. ⁹ ἦν A. C. L.

Καθεστὸς] Γαμβέρ. IDEM.
 τὰς συνθήκας] De oblivione injuriarum
 a Theobaldo sancta hoc est intelligen-
 sum. WOLF.

Ἐν τοῖς τούτου κινδύνοις] Ἐν ταῖς κατὰ
 τούτου γεγραφαῖς, ἦταν, ἐπὶ τῶν δίκων, αὐτῶν.

ἀναγκασθὴ περὶ τῶν αὐτῶ ἡμαρτημένων ἀπο-
 λογίσθαι. COR.

Πέντε ταλάντων] Τῆς τιμῆς τοῦ (τόπου,
 τῆς ἀφαιρέτου τῶν-ε κατὰ Ἀλλεξάνδρ.

IDEM.
 Τῶν γὰρ αὐτῶν τιμῶν.] Sensus est:

γὰρ αὐτῶν τιμημάτων ¹ ἐπιγεγραμμένων οὐ περὶ τῶν αὐτῶν
 ἅπασιν ὁ κίνδυνός ἐστιν, ἀλλὰ τοῖς μὲν χρήματα κεκτημέ-
 νοις περὶ ζημίας, τοῖς δ' ἀπόροις ὡς περὶ ἐγὼ διακειμένοις περὶ
 αἰτιμίας, ἣν ἐγὼ φυγῆς μείζω συμφεραῖν νομίζω· πολὺ γὰρ
 ἀθλιώτερον παρὰ τοῖς αὐτοῦ πολίταις ἠτιμωμένον οἰκαῖν ἢ
 παρ' ἑτέροις μισθοκτεῖν. δεῖμαι ² οὖν ὑμῶν βοηθῆσαί μοι, καὶ
 μὴ περιδεῖν ³ ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ὑβρισθέντα μηδὲ τῆς πατρί-
 δος ⁴ στερηθέντα μηδ' ἐπὶ τοιαύταις τύχαις περιέβλεπτον
 γινόμενον. δικαίως δ' ἂν ὑφ' ὑμῶν ἐξ αὐτῶν τῶν ἔργων
 357 ἐλεηθῆην, εἰ καὶ τῷ λόγῳ τυγχάνω μὴ ⁵ δυνάμενος ἐπὶ
 τοῦθ' ὑμᾶς ἄγειν, εἴπερ χρὴ τούτους ⁶ ἐλεεῖν τοὺς ἀδίκως
 μὲν κινδυνεύοντας, περὶ δὲ τῶν μεγίστων ἀγωνιζομένους,
 ἀναξίως δ' αὐτῶν καὶ τῶν προγόνων πράττοντας, πλείστων
 δὲ χρημάτων ἀπεστερημένους καὶ μεγίστη μεταβολῇ τοῦ
 βίου κεχρημένους. πολλὰ δ' ἔχων ἑμαυτὸν ⁷ οὐδύρασθαι
 μάλιστα ἐπὶ τούτοις ἀγανακτῶ, πρῶτον μὲν εἰ τούτῳ δῶσω
 b δίκην παρ' οὐ λαθεῖν μοι προσήκει, δεύτερον δ' εἰ διὰ τὴν
 τοῦ πατρὸς νίκην τὴν Ὀλυμπιάσιν αἰτιμωθήσομαι, δεῖ ἦν
 τοὺς ἄλλους ὁρῶ δαρεῖαν λαμβάνοντας, πρὸς δὲ τούτοις εἰ
 Τισίας μὲν μηδὲν ἀγαθὸν ποιήσας ⁸ τὴν πόλιν καὶ ἐν δημο-
 κρατία καὶ ἐν ὀλιγαρχία μέγα δυνήσεται, ἐγὼ δ' εἰ μηδε-
 τέρους ἀδικήσας ὑπ' ἀμφοτέρων κακῶς πείσομαι· καὶ περὶ
 c μὲν τῶν ἄλλων τὰναντία τοῖς Τριάκοντα ⁹ πράξετε, περὶ
 δ' ἐμοῦ τὴν αὐτὴν ἐκείνοις ¹⁰ γνώμην ἔχετε, καὶ τότε μὲν μεθ'
 ὑμῶν νῦν δ' ὑφ' ὑμῶν τῆς πόλεως στερήσομαι.

¹ ἐπιγεγραμμένων A. L.² δεῖ A. L.³ με ἐπὶ A. C. L.⁴ ἀπεστερηθέντα A. C. L.⁵ βαλόμενος ὑμᾶς ἐπὶ τοῦτ' A. C. L.⁶ ἐλεεῖσθαι A. C. L.⁷ οὐδύρασθαι A. C. L.⁸ τῆ πόλις A. C. L.⁹ πράττετε A. C. L.¹⁰ γνώμην ἐκείνοις A. C. L.

Æquidem tantummodo ob quinque talenta
 in jus vocor, sed quum non habeam, unde
 pecuniam sumam, idem mihi est, ac si de
 exsilio, quo mulotantur ii qui solvere ne-
 sciant, causam dicerem. LANO.

Τὰναντία τοῖς Τριάκοντα] Sententia est,
 sed teota et modesta: Non ut iudices age-
 tis, sed ut tyranni, si me damnaveritis.
 WOLF.

ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΟΣ.

Pag.
ed.
Cor.

358' α'. Ο ΜΕΝ αἰγών μοι μέγας ἐστίν, ὃ ἄνδρες δικασταί. οὐ γὰρ μόνον περὶ πολλῶν χρημάτων κινδυνεύω, ἀλλὰ καὶ περὶ

Pag.
ed.
H. Steph.
358

SUMMARIUM. (α.) Magna res agitur [filius inquit Sopæi cujusdam, pecunias Pasioni mensario creditas sibi que denegatas eorum judicio repetens, cui hæc oratio ab Isocrate scripta est], judices, non tantum de pecuniis multis, sed quod plaris est, de existimatione mea, quæ in magno foret periculo, si aliena concipiscere viderer, (β.) et periculosa simul, quam adversarium habeam mensarium, quocum et omnis res sine tustibus agitur, et cui magna fides est, nec desunt amici. (γ.) Rem ab initio narabo. Pater Sopæus, Satyri in Ponto principis familiaris et amplæ regionis copiarumque præfectus, me et mercandi et visendæ urbis hujus causa cum duabus navibus frumento impletis huc misit, ubi Pasionis mensa usus sum. (δ.) Aliquanto post patrem meum Satyrus in vincula conjicit, et pecunias a me redditumque in patriam postulat. (ε.) Tantisigitur mihi circumvento malis Pasio, in quo in omnibus rebus magnam fiduciam ponebam, consilium dat, ut promitterem, me imperata Satyri facturam, traditis iis opibus, quæ in aperto essent, sed retentis, quæ apud ipsum depositæ essent, simulans etiam, plures tum ab ipso, tum ab aliis fenore accepisse. (ς.) Hæc re transacta, ubi, jussu Satyri, abire volui et depositas pecunias repeti, Pasionem fortunis meis insidias tetendisse animadverti. Ille enim optimam hanc occasionem sibi datam ratus, simulabat, se in præsentia non habere, quod redderet, et quam Philomelum et Menexenum ad ipsum misissem, pecunias meas repetituros, eorum eia inficiatas est, se meum quidquam habere. Equidem hoc tempore quiescere optimum duxi. (ζ.) Post hæc nuntiat, patrem meum cum Satyro in gratiam rediisse. Quod ubi Pasio audi-

vit, timens, ne jus meum aperte persequeretur, Cittum puerum, qui de pecuniis quod actum esset conscius erat, occultavit, illamque a me et Menexeno corruptam sex talenta per fraudem ablata nobis dedidisse nosque ipsos hunc puerum occultasse affirmans, non prius desistit, quam sex talentorum sponsores ei dedissem. (η.) Quum ipse in Peloponnesum abissem ad puerum investigandum, Menexenus cum hic Athenis deprehendit eumque in questionem postulat. Sed Pasio eundem in libertatem asseruit ac ne torqueretur prohibuit, ac coram polemarche septem talenta pro eodem tanquam libero ipse spondit. (θ.) Deinde, ubi Pasio puerum questioni tradere paratum se dixerat, egoque quesitores rogabam, ut flagellarent illam et torquerent, iste, ut verbis illam percontarentur, si quid vellet, jussit, nec de tradendo nobis pueri quidquam audire voluit. (ι.) Post hæc sibi nullum patere existimans effugium, si ad judices iret, me rogavit, ut in templo se convenirem. Postquam conveneramus, paupertate se adactum dicebat, ut iret inficias; sed brevi operam daturum, et pecunias redderet, meque precabatur, ut sibi ignoscerem, ne rescioeretur, ac ad hunc modum deliquisse. Triduo post congressi fidem dedimus, omnino tacitum iri, quæ acta essent, ac pollicitus est, se in Pontum navigaturum ibique aurum redditarum. Quæ ni fecisset, arbitrium certis conditionibus se ad Satyrum delaturum, ut sesquialtera partis damneretur. Hæc pacta conscripta Pyroni Phermo in Pontum navigare solito, custodienda dæmus, ea conditione, ut, si inter nos convenisset, scriptum combureret, sin minus, ut Satyro traderet. (κ.) Menexenus autem, iratus ob crimen sibi etiam a Pasionem obiectum, die illi diota petiit, ut

τοῦ ¹[μῆ] δοκεῖν ἀδίκως τῶν ἀλλοτρίων ἐπιθυμεῖν· ὁ ἐγὼ
περὶ πλείστου ποιῶμαι. οὐσία μὲν γὰρ ἰκανὴ μοι κατα-

¹ uncas om. A. C. L.

Cittas dederet et Passio puniretur. Ille igitur non de questione tantum, sed etiam de scripte sollicitus, ne id a Menexeno deprehenderetur, Satyriosis pueros corripit, tabulasque Satyro reddendas, nisi iste mihi satisfecisset, adulterat. (β.) Hæc re peracta ait, se neque in Pontum navigaturum, neque sibi mecum rei quidquam esse tabulasque coram testibus aperiri jubet. Scriptum in iis inventum est, eum mihi omnia quæ debuisset, persolvisse. (γ.) Suspicor autem, Passionem e corruptis tabulis omnem sibi defensionem petiturum, per quæ ipse, si attendere me velitis, illius improbitatem declaraturum me esse spero. (δ.) Primum autem illud cogitare, iudices, qui nobis in mentem venire poterit. Satyroni tabulas tradere conditionibus supra commemoratis, siquidem Passio causa liberatus fuisset, re ad exitum peracta? Causa, quare iste promiserit, se aurum redditurum, in aperto est, sed quare ego illum crimine liberarim, nulla est. Æquus igitur est, mihi credi de tabulis, quam isti. (ε.) Argumentum autem evidentissimum, Passionem in pactione non absolutum, sed aurum se velle reddere pollicitum esse, illud est, quod, quum Menexenus ei diem dixisset, misso Agyrthio petit, ut aut Menexenum placarem, aut pactionem secum initam abrogarem. Nam vero postulaturus fuisset, ut adulterata hæc pactio aboleretur, qua nos, si mentirem, convicturus erat? Eam vero pactionem abelere voluisse, testis est Agyrthius. (ς.) Neque vero miranda est, eam tabulas adulterasse; nam Passione quidam familiares, his multo graviora commiserant. (ζ.) Exemplo sit Pythodori factum. (η.) Jam autem Passio quibusdam persuadere conatus est, mihi proscas nullas pecunias hic fuisse, quod a Stratocle trecentas stateres sibi matatas, de quibus audire opere pretium est. (θ.) Hæc ipsa, quæ cum Stratocle egi, firmissime sunt probationes, mihi apud Passionem aurum fuisse. Nam quum Stratoclem in Pontum navigaturum, e qua ego plurimas pecunias exportare volebam, precarer, ut suum aurum mihi relinqueret neque a patre meo reciperet in Pontum, Passio, nisi alio esset, ut dicerem, et sortem et usuras redditurum se Stratocli promisit. (ι.) Fortassis autem inde demonstrabit testesque rei producet, se mihi nihil debere, 1. quod coram Satyri procuratoribus negaverim, me nihil ha-

bere, præter ea, quæ ipsis tradidisssem; 2. quod confessus sim, trecentas me drachmas debere; 3. quod Hippolaidam, hospitem et familiarem meum, a se matrum sumere permisissim. (κα.) Hæc me fecisse confiteor, sed, ut facile conjicere poteritis, eo consilio, ut nihil mihi esse eo facilius iis persuaderem. Testes contra producam, satis locupletes, aliaque testimonia proferam, me magnas opes hic possedisse. (κβ.) Quia ipsum Passionem producam, non verbis, sed facto mihi testificantem. Nam occasione quadam Arobestratum, mensæ suæ præfectum, mihi exhibuit septem talentum sponsorem, quod facere sibi curasset, si me nihil hic habere scivisset. Trecentas igitur istas drachmas me sibi debere tantum simulavit, et sponsor factus est, quum aurum meum apud se depositum haberet. (κγ.) Si autem optime prolapere volueritis controversiam omnem, repetetis, quaeso, utrum verisimilius sit, me tantis afflictum calamitatibus, quibus tunc eram, Passionem injuste accusasse, an hunc, tum nostris calamitatibus, tum magna pecunia impulsam, fraudare nos voluisse? Quid me impellere poterit, ut postularem a Passione, quæ iste mihi non debuisset, et sperarem, ea præter omnem expectationem accipere? (κδ.) At vero Passioni talia apprime conveniunt; qui tum, quum persequi injuriam non poteram, criminatam, me injuste litem inferre comatum esse, postquam vero et ego purgatus essem crimine apud Satyrum et istum omnes damnatum iri crederent, tum ait se a me omnibus liberatum esse petitionibus. (κε.) Sed ejusmodi sibi contraria multa fecisse Passionem et illius mendacium de peero nunc servo, nunc libero, et furtum nobis afflictum satis ostendunt. Qui in rebus tam manifestis mentitur, ei in iis, quæ quis solus cum solo agit, nulla fides habenda est. (κες.) Postremo, ad Satyrum se navigaturum pollicitus, etiam in eo me decepit. Misit enim mecum Cittam, cujus tamen presentis ad jus dicendum nequequam sufficiebat. (κζ.) Illud autem maximum testimonium esse arbitror, Passionem pecunias me fraudare, quod puerum depositi consocium in questionem tradere soluit. Quum enim sciret, tormentum esse argumentum validissimum de negotiis, quibus testes non adhibemus, vos conjectura uti, quam rem certo cognoscere maluit. Quamquam

λειφθήσεται καὶ ταύτων στατηθέντι· εἰ δὲ δόξω μὲν
¹προσῆκον τασαῦτα χρήματα ²ἰγναλέσαι, διαβληθείη ἂν
 τὸν ἅπαντα ³βίον.

β'. Ἔστι δ', ὧ ἄνδρες δικασταί, πάντων χαλεπώτα-
 τον τοιούτων ἀντιδίκων τυχεῖν. τὰ μὲν γὰρ συμβόλαια ⁴τὰ
 πρὸς τοὺς ἐπὶ ταῖς τραπέζαις ἀνευ μαρτύρων γίνεται·
 τοῖς ἀδικουμένοις δὲ πρὸς ⁵τοιούτους ἀνάσκη κινδυνεύειν, οἱ
 καὶ φίλους πολλοὺς κέκτηνται καὶ χρήματα πολλὰ δια-
 χειρίζουσι καὶ πιστοὶ διὰ τὴν τέχνην δοκοῦσιν εἶναι.
 ὅμως δὲ καὶ τούτων ὑπαρχόντων ἠγοῦμαι φανερόν πᾶσι ⁶
 ποιήσων, ὅτι ἀποστεροῦμαι ⁷τῶν χρημάτων ὑπὸ Πα-
 σίωνος.

γ'. Ἐξ ἀρχῆς σὺν ὑμῖν ⁷[ὡς ἂν δύνωμαι] δηγήσομαι τὰ
 πεπραγμένα. ἔμοι γὰρ, ὧ ἄνδρες δικασταί, πατὴρ μὲν
 ἔστι Σαπταῖος, ὃν οἱ πλείοντες εἰς τὸν Πόντον ἅπαντες ἰσασι
 οὕτως οἰκειῶς πρὸς Σάτυρον διακείμενον, ὥστε πολλῆς μὲν ³⁵⁰
 χώρας ἀρχεῖν, ἀπάσης δὲ τῆς δυνάμειος ἐπιμελεῖσθαι τῆς
 ἐκείνου. πυθανόμενος δὲ καὶ περὶ τῆσδε τῆς πόλεως καὶ

¹ προσήκοντος A. L.

⁴ τὰ om. A. C. L.

² ἰγναλέσθαι A. L.

⁵ τὰς τοιούτους A. C. L.

³ χρόν A. C. L.

⁶ τασαῦτα A. C. L.

⁷ πρὸς om. A. C. L.

autem hoc sibi obesse nullo modo poterat, tamen delictorum suorum sibi conscius recusavit. (α'.) Itaque vos rogo, ut Pasionem condemnentis, neque me ita improbum patetis, ut, multas quem habeam opes, Pasionem calumniatus hæc advenarim; (αβ'.) nec Satyri et patris qui omni tempore vos maximi fecerunt idque pluribus factis declararunt, litoras parvi faciatis, sed que justa sunt decernatis, neque Pasionis orationem mea vorerem arbitramini. Hæc oratio scripta fuit Isocrate annis provecitissimo; quippe tunc regnabat Satyrus, Heraclæus tyrannus. Qui quidem successit Cleareho fratri octavo ante Christum anno 353. Ex his autem factis que in oratione referuntur patet hanc scriptam fuisse aliquot annis postquam regnare incipit Satyrus: collocari igitur debet hujus orationis scriptio circa annum 350. ante Christum, et Isocratis ætatis 86. Cæterum, ex historia cognoscitur Clearebum, postquam multa cum ævittia per annos 12. regnaverit, occisum fuisse; Satyrum autem ipsius fratrem per 7. annos summam potentiam exercuisse, quem pupilli essent fratris filii Timotheus et Dionysius. Tria tamen

de Satyro mihi negotium facesset. 1º. Non facile mihi persuasum Isocratem scripisse orationem forensis ætatis esse anno 86. quam ipse affirmet in oratione de permutatione ante hoc tempus scripta, se nunquam versatum fuisse circa res ferenses. 2º. Historia refert Satyrum voluisse uxori liberos procreare, ne fratris filius summæ potentis annulos procrearet; oratio autem commemorat filio suo filium Sopoi docendam curavisse. 3º. In eadem oratione legitur Lacedæmoniorum mari Imperavisse, quem Sopos causam dixerat: porro regnavit Satyrus multis annis post eadem Lacedæmoniorum ad Leontem, que oledes ipsorum opes penitus efficit. Ex his omnibus conjicio fuisse etiam per Isocratis adolescentiam Satyrum quendam aliam, urbis eujusdam Pontionis principem, de quo silet historia. ΑΣΟΜΑ.

Χαλεπώτατον] Δυσχερότατον, ἐπιμελε-
 νότατον, δαδόνότατον. WOLF.

Πρὸς τὰς ἐπὶ ταῖς τραπέζαις] Πρὸς ταῖς
 τραπέζαις. IDEM.

Τὰς ἀνασκεινέου] Scil. ὡς αἰτίου. LANGE.
 Ἀπάσης δὲ τῆς δυνάμειος] totius ævittie.
 Sopos igitur summus imperator Satyri
 fuit. LANGE.

περὶ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος ἐπεθύμησ' ἀποδημῆσαι. γεμίσας ὅν ὁ πατήρ μου δύο ναῦς σίτου καὶ χρήματα δούς ἐξέπεμψεν ἅμα κατ' ἐμπορίαν καὶ κατὰ θεωρίαν. συστήσαντος δέ μοι Πυθοδώρου τοῦ Φοίνικος Πασίωνα, ἐχρώμην τῇ τούτου τραπέζῃ.

b δ. Χρόνῳ δ' ὕστερον διαβολῆς πρὸς Σάτυρον γενομένης, 359 ὡς ὁ πατήρ ὁμοῦς ἐπιβουλεύει τῇ ἀρχῇ καὶ γὰρ τοῖς φηγάσι συγγιγνοίμην, τὸν μὲν πατέρα μου συλλαμβάνει, ἐπιστέλλει δὲ τοῖς ἐνθάδ' ἐπιδημοῦσιν ἐκ τοῦ Πόντου τά τε χρήματα παρ' ἐμοῦ παραλαβεῖν καὶ αὐτὸν εἰσπλεῖν κελύειν· ἂν δὲ τούτων μηδὲν ποιῶ, παρ' ὑμῶν ἐξαιτεῖν.

ε. Ἐν τοσούτοις δὲ κακοῖς ἂν, ὧ ἄνδρες δικασταί, λέγω πρὸς Πασίωνα τὰς ἐμαυτοῦ συμφορὰς· οὕτω γὰρ οἰκείως c ἡμῶν πρὸς αὐτὸν διεκείμην, ὥστε μὴ μόνον περὶ χρημάτων ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ἄλλων τούτω μάλιστα πιστεύειν. ἤγούμην δ', εἰ μὲν προεῖμην ἅπαντα τὰ χρήματα, κινδυνεύσειν, ἂν τι πάθοι ἐκεῖνος, στερηθεῖς καὶ τῶν ἐνθάδε καὶ τῶν ἐκεῖ, πάντων ἐνδεὴς γενήσεσθαι· εἰ δ' ὁμολογῶν εἶναι ἐπιστέλλαντος Σατύρου μὴ παραδοίην, εἰς τὰς μεγίστας διαβολὰς ἐμαυτὸν καὶ τὸν πατέρα καταστήσειν πρὸς Σάτυρον.]

d βουλευομένοις οὖν ἡμῖν ἐδόκει ἂν βέλτιστον εἶναι ἡμῶν [προσομολογεῖν πάντα ποιεῖν, ὅσα Σάτυρος προσέταττε, καὶ] τὰ μὲν φανερά τῶν χρημάτων παραδοῦναι, περὶ δὲ τῶν παρὰ τούτω κειμένων μὴ μόνον ἔχαρνον εἶναι, ἀλλὰ καὶ ὀφείλοντά με καὶ τούτω καὶ ἑτέροις ἐπὶ τόκῳ φαίνεσθαι, καὶ πάντα ποιεῖν ἐξ ὧν ἐκεῖνοι μάλιστα ἡμελλόν πεισθῆσεσθαι μὴ εἶναι μοι χρήματα.

ε. Τότε μὲν οὖν, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἐνόμιζόν μοι Πασίωνα δι' εὐνοίαν ἅπαντα ταῦτα συμβουλεύειν· ἐπειδὴ δὲ πρὸς τοὺς παρὰ Σατύρου διεπραξάμην, ἔγνων αὐτὸν ἐπιβουλεύοντα τοῖς ἐμοῖς. βουλομένου γὰρ ἐμοῦ κομίσασθαι

¹ δλας A. C. L.

² ὦ A. C. L.

³ ὁμοῦς A. C. L.

⁴ ἂν A. C. L.

⁵ πρὸς αὐτὸν οἰκείως A. C. L.

⁶ προσομ. A. C. L.

⁷ βέλτιστον A. L.

⁸ φαίνεσθαι post με ponunt A. C. L.

⁹ ἡμελλόν A. C. L.

Συστήσαντος] quum commendaret. IDEM. Σατύρου ἀποδάσει. COR.

Αὐτὸν εἰσπλεῖν κελύειν] Ἐμὲ κελύειν εἰσπλεῖν εἰς τὸν Πόντον. COR.

Ὅμολογῶν εἶναι] Scil. μοι χρήματα. WOLF.

Ἐξαιτεῖν] Sub. ἡμί. LANG.

Ἐκεῖνοι] I, e. Pontici negotiatores.

Εἰ τι πάθοι ἐκεῖνος] Εἰ ὁ πατήρ μου ἴπθῃ LANG.

τάμαυτοῦ καὶ πλεῖν εἰς Βυζάντιον, ἡγησάμενος οὗτος κάλ-
 λιστον ¹ αὐτῷ καιρὸν παραπεπτωκέναι — ² τὰ μὲν γὰρ ³⁶⁰
 χρήματα πολλὰ εἶναι τὰ παρ' αὐτῷ κείρανα καὶ ἀξι-
 σπαισχυντίας, ἐμὲ δὲ πολλῶν φικούστων ἔξαρτος γεγενη-
 σθαι μηδὲν κεκτῆσθαι, πᾶσι ³ δ' εἶναι φανερὸν ἀπασιτού-
 μενον καὶ ἑτέροις ⁴ προσομολογᾶντα ὀφείλειν —, καὶ πρὸς
 φύτοις, ὧ ἀνδρες δικασταὶ, νομίζω, εἰ μὲν αὐτοῦ μένει
 ἐπιχειροῖν, ἐκδοθήσεσθαι μ' ὑπὸ τῆς πόλεως Σατύρου, εἰ
 δ' ἄλλοσέ ποί τραποίμην, οὐδὲν μελήσειν ⁵ αὐτῷ τῶν ἐμῶν ^b
³⁶⁰ λόγων, εἰ δ' ⁶ εἰσπλευσοίμην, ἀποθανεῖσθαι με μετὰ τοῦ
 πατρὸς, — ταῦτα λογιζόμενος διενεοῖτ' ⁷ ἀποστρεῖν με
 τῶν χρημάτων. καὶ πρὸς μὲν ἐμὲ προσπεσῖτ' ⁸ ἀπορεῖν ἐν
 τῷ παρόντι ⁹ καὶ οὐκ ἂν ἔχειν ἀποδοῦναι· ἐπειδὴ δὲ βου-
 λόμενος εἰδέναι σαφῶς τὸ πρᾶγμα προσπέμπω Φιλόμηλον
 αὐτῷ καὶ Μενύξενον, ¹⁰ ἔξαρτος γίγνεται πρὸς αὐτοὺς μηδὲν
 ἔχειν τῶν ἐμῶν. πανταχόθεν δὲ μοι τοσοῦτων κακῶν ¹¹ συμ-
 πεπτακότων τίν' οἶσθ' ἐμὲ γνώμην ἔχειν; ¹² ὧ ὑπῆρχε σι-
 γῶντι μὲν ὑπὸ τούτου ¹³ ἀπεστρεφῆσθαι τῶν χρημάτων, λέ-
 γοντι δὲ ¹⁴ ταῦτα μηδὲν μᾶλλον κομίσασθαι, πρὸς Σατύρον
 δ' εἰς τὴν μεγίστην διαβολὴν καὶ ἑμαυτὸν καὶ τὸν πατέρα
¹⁵ καταστῆσαι. κράτιστον οὖν ἡγησάμενος ¹⁶ εἶναι ψυχίαν
 ὄγειν.

ζ'. Μετὰ δὲ ταῦτ', ὧ ἀνδρες δικασταὶ, ¹⁷ ἀφικνουῦνται
 ἀπαγγέλλοντες ὅτι ὁ πατὴρ ἀφείται, καὶ Σατύρος οὕτως
 ἀπάντων μεταμέλει τῶν πεπραγμένων, ὥστε πίστετε τὰς ^d
 μεγίστας ¹⁸ αὐτῷ δεδοκῶς εἶη, καὶ τὴν ἀρχὴν ἐτι μεῖζον
 πεποικῶς ἣς εἶχε πρότερον, καὶ τὴν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν
 εἰληφῶς. ¹⁹ γυναικα τῷ αὐτοῦ ²⁰ υἱῷ. πυθόμενος δὲ ταῦτα

¹ ἀπὸ ἀλλοτρίου A. C. L. ² καὶ τὰ μὲν χρήμ. C. L. ³ τ' C.
⁴ ἐμολογῶντα A. C. L. ⁵ αὐτῷ μελήσειν A. C. L. ⁶ εἰσπλευσοίμην A. L.
⁷ ἀποστρεῖν τὰ χρήματα A. C. L. ⁸ ἀπορεῖν om. A. C. L. ⁹ καὶ om. A. C. L.
¹⁰ ἀπασισχυντίας, ἔξαρτος A. C. L. ¹¹ προσπεπτακότων A. C. L.
¹² ὧ γ' A. ¹³ ἀποστρεφῆσθαι τὰ χρήματα A. C. L. ¹⁴ ταῦτα om. A. C. L.
¹⁵ καταστῆσαι post διαβολὴν posuit A. Φ: L. ¹⁶ εἶναι om. A. C. L.
¹⁷ ἀφικνουῦνται μαι A. C. L. ¹⁸ ἀπὸ τῶν μεγίστων A. C. L.
¹⁹ γυναικα om. A. C. L. ²⁰ υἱῷ A. C. L.

¹ ἀπαισχυντίας] ψεύδους. COR.
² ἀπαιτούμενον] quum argentum a me re-
 peteretur, me confesum esse quod etiam
 aliis deberem. WOLF.
³ ὧ ἰσχυρῶς] cui periculum erat.
 LANG.

⁴ ἀφείται] Soil. τῶν τι] δομῶν καὶ τῶν
 ἰαλημάτων. WOLF.

⁵ Πίστις] Non tam ad promissa vestro-
 rum quam ad testimonia rerum pertinere
 videtur, np. ad amplificatiōnem imperii
 et contractam uffinitatem. IDEM.

Πασιών, καὶ εἰδὼς ὅτι φανερώς ¹ ἤδη πράξω περὶ τῶν ἑμαυ-
 τού, ἀφανίζει Κίττον τὸν παῖδα, ὃς συνῆδει περὶ τῶν χρη-
 μάτων. ἐπειδὴ δ' ἐγὼ προσελθὼν ² ἐξήτουν αὐτὸν, ἠγοιμε-
 νος ἔλεγχον ³ ἂν τοῦτον σαφέστατον γενέσθαι περὶ ὧν
 ἐνεκάλωον, λέγει λόγον πάντων δεινότατον, ὡς ἐγὼ καὶ
 Μενέξενος διαφθείραντες καὶ πείσαντες ⁴ αὐτὸν ἐπὶ τῇ
 τραπέζῃ καθήμενον ἐξ τάλαντ' ἀργυρίου λάβοιμεν ⁵ παρ'
 αὐτῶ· ἵνα δὲ μηδεὶς ἔλεγχος μηδὲ βίασanos γένοιτο περὶ
 αὐτῶν, ἔφασκεν ἡμᾶς ἀφανίσαντας τὸν παῖδ' ἀντεγκαλεῖν
 361 ⁶ αὐτῶ, καὶ ἐξαιτεῖν τοῦτον ὃν αὐτοὶ ἠφανίσασμεν. καὶ
 ταῦτα λέγων καὶ ἀγανακτῶν καὶ δακρύων εἶλκε με πρὸς
 τὸν πολεμαρχόν, ἐγγυητὰς αὐτῶν, καὶ οὐ πρότερον ἀφῆκεν,
 ἕως αὐτῶ κατέστησα ἐξ τάλαντων ἐγγυητὰς. καὶ μοι κάλει
 ταύτων μάρτυρας.

MARTYRES.

ἦ. Τῶν μὲν μαρτύρων ἀπηκόαστε, ἡ ἄνδρες δικασταί·
 ἐγὼ δὲ τὰ μὲν ἀπολωλεκώς ἤδη, περὶ δὲ τῶν ἀισχίστων 361
 αἰτίας ἔχων, αὐτὰς μὲν εἰς Πελοπόννησον ἠχάμεν ζητήσω,
 Μενέξενος δ' εὐρίσκει τὸν παῖδα ἐνθάδε, καὶ ἐπιλαβόμενος
 ἡξίου αὐτὸν βασανίζεσθαι καὶ περὶ τῆς παρακαταθήκης
 καὶ περὶ ὧν οὗτος ἡμᾶς ἠτιάσατο. Πασιών δ' εἰς τοῦτο
 τόλμης ἀφίκεθ', ὡστ' ἀφηρεῖτ' αὐτὸν εἰς ἐλευθερον ὄντα,
 καὶ οὐκ ἠσχίνετ' οὐδ' ἐδέδοικε, ὃν ἔφασκεν ⁸ ὑφ' ἡμῶν ἠδρα-
 ποδίσθαι καὶ παρ' αὐτῶ τσαῦτα χρήματα ἡμᾶς ἔχειν,
 τοῦτον ἐξαερούμενος εἰς ἐλευθερίαν καὶ κωλύων βασανίζε-
 362 σθαι. ὃ δὲ πάντων δεινότατον διεγγυῶντος γὰρ Μενέξενου

¹ ἢ om. A. L. ² ἐξήτων A. C. L. ³ σαφέστατον τοῦτον ἂν A. C. L.
⁴ τὸν A. L. ⁵ παρ' αὐτοῦ λάβοιμεν A. C. L. ⁶ αὐτῶν A. L.
⁷ ἡμᾶς αἰσῶς A. C. L. ⁸ ὑφ' ἡμῶν ἔφασκεν A. C. L.

Κίττω] Hunc eundem Cittum esse, qui apud Demosthenem c. Phorm. §. γ. memoratur, suspicatur Coraes.
 Αὐτὸν ἰπὶ] F. leg. αὐτὸν τὸν ἰπὶ
 AUGER.
 Ἄντεγκαλεῖν αὐτῶ] Ἄντεκαλεῖν ἰμὶ τῶ
 Πασίον. COR.
 Πωδίσθαι] Ἐνα τῶν ὄνων ἀρχόντων, qui prior alia jura inquilinis et post alia fundis obtinebat. WOLF.
 Αὐτῶ] τῶ Πασίον. COR.
 Εὐρίσκει] τὸν παῖδα τὸν ἀφανίσαντα.
 ΛΩΚ.

ἠδραποδίσθαι] Ὡς ἀρξάμενον ἀπαχθῆ-
 ναι ἢ ὑφάρκασθῆναι. WOLF.
 Διεγγυῶντος] Διεγγυῶν ἐστὶ ἐγγυητὰς κα-
 θιστάται. LANG. Ὁ μὲν Μενέξενος, δεδιὼς
 μὴ Πασίον ἀφανίσῃ τὸν παῖδα, παρὰ τῷ
 πολεμαρχῷ διεγγυᾷ, ταυτίστι ἐγγυητὰς (η-
 τὴ τοῦ παρ' ἑαυτοῦ ἢ παρ' ἑτέρου τινὸς μόνου
 τὸν παῖδα, καὶ αὐτὸς τις φοβούμενος παραδίδωσκον
 αὐτὸν, μέχρις ἂν ὁ Πασίον κωλύσῃται τὰς
 πρὸς τὸν Πασίον ναυτίσων διαφοράς ἢ δι Πασί-
 ον, δεδιὼς καὶ αὐτὸς μὴ παρ' ἄλλου ἢ παρὶς
 γίνεσθαι, διεγγυᾷται αὐτὸν ἐς ἐλευθερίαν, ταυ-
 τίστιν ἀπαδίχεται τὴν ἐγγυήσιν, καὶ παρ'

πρὸς τὸν πολέμαρχον τὸν παιδα, Πασίων ¹ αὐτὸν ἐπτα
ταλάντων ² διηγγήσατο. καί μοι τούτων ἀναβήτη μάρτυρες.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Ζ'. Τούτων τοίνυν ³ αὐτῷ πεπραγμένων, ὧ ἄνδρες δικασ-
ταί. ἠγούμενος περὶ μὲν τῶν παρεληλυθότων φανερῶς
ἠμαρτηκένοι, οἰόμενος δ' ἐκ τῶν λοιπῶν ἐπανορθώσεσθαι,
προσῆλθεν ἡμῖν φάσκων ἕτοιμος εἶναι παραδοῦναι βασιανί-
ζειν τὸν παιδα. ἐλόμενοι δὲ βασιανιστὰς ἀπητήσαμεν εἰς
τὸ ⁴ Ἡφαιστειόν. καγὼ μὲν ἠξίου αὐτοὺς μαστιγοῦν τὸν
ἐκδοθέντα καὶ στρεβλοῦν, ἕως ἂν ταλῆθῃ δάξειεν αὐτοῖς λέ-
γειν. ⁵ Πασίων δ' οὐτοσί οὐ δημοκόινους ἔφασκεν αὐτοὺς
⁶ εἰσθαι, ἀλλ' ἐκέλευε λόγῳ πυνθάνεσθαι παρὰ τοῦ
παιδός, εἴ τι βούλοιντο. διαφορομένων δ' ἡμῶν, οἱ βασι-
ανιστὰς αὐτοὶ μὲν οὐκ ⁷ ἔφασαν βασιανεῖν, ἔγνωσαν δὲ Πασί-
ωνα ἐμοὶ παραδοῦναι τὸν παιδα. ⁸ οὗτος δ' οὕτω σφόδρα
ἔφυγε τὴν βίασαν, ὥστε περὶ μὲν τῆς παραδόσεως οὐκ
ἠθέλεν αὐτοῖς πείθεσθαι, τὸ δ' ἀργύριον ἕτοιμος ἦν ⁹ ἀποτί-
σειν, εἰ καταγνοῖεν αὐτοῦ. καί μοι κάλει τούτων μάρ-
362 τυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Ι'. Ἐπειδὴ τοίνυν ἐκ τῶν συνόδων, ὧ ἄνδρες δικασταί,
πάντες αὐτοῦ κατεγίνωσκον ἀδικεῖν καὶ δεινὰ ποιεῖν, ὅστις
362 τὸν παιδα, ὃν ἔφασκον ἐγὼ συνειδέναι περὶ τῶν χρημάτων,
πρῶτον μὲν αὐτὸς ἀφανίσας ὑφ' ἡμῶν αὐτὸν ἠτιᾶτο ἠφανί-
σθαι, ¹⁰ ἔπειτα δὲ συλληφθέντα ὡς ἐλευθέρων ¹¹ ὄντα διεκώ-
λυσε βασιανίζεσθαι, μετὰ δὲ ταῦθ' ὡς δοῦλον ἐκδούς καὶ
βασιανιστὰς ἐλόμενος λόγῳ μὲν ¹² ἐκέλευσε βασιανίζειν, ἔργῳ
δ' οὐκ εἶα, διὰ ταῦθ' ἠγούμενος οὐδεμίαν αὐτῷ σωτηρίαν

¹ ὡς ἐλευθέρων ὅτος αὐτοῦ A. C. L.

² διηγγήσατο A. L.

³ οὕτω διαπραγμαμένων A. C. L.

⁴ Ἡφαιστειόν. καὶ ἰγθ A. C. L.

⁵ οὗτος ὁ αὐτὸς A. C. L. ⁶ εἰσθαι αὐτοῦς A. C. L. ⁷ ἂν ἴφασαν βασιανίαν A. C. L.

⁸ οὕτω ὁ οὗτος A. C. L.

⁹ ἕως ἀπντίσσειν A. C. L.

¹⁰ ἴππια λαφθέντα A. C. L.

¹¹ ὄντα om. A. C. L.

¹² ἐκέλευε A. C. L.

αὐτῷ πατήριον τίς τὸ παιδα βούλοισαι.
ἴστα παρασχόμενος, ἢ γὰρ ἐπίσταν ἰπποχί-
ματος, τῆς ἰγγυτίσας τάλατα, εἰ μὴ παρε-
ἴδου τὰς ἰθαυτοῦσι εἰς βίασαν, ἢ εἰ μὴ ἐλευ-
θέρων ἀπντίσσειν ὄντα, καὶ διὰ ταῦτο οὐκ ἴφει-
λατα βασιανίζεσθαι. COR.

Οἰόμενος — ἐπανορθ.] putans ea delicta
deinceps emendaturum. LANG.

Δημοκόινους] Δημοσίους βασιανιστὰς.
Harpor. Et.

Ἐκ τῶν συνόδων] Pro μετὰ τὰς συνόδους,
post hos congressus, postquam hoc inter nos

εἶναι, εἰάν περ εἰς ὑμᾶς εἰσέλθῃ, προσπέμπων ἐδεῖτό μου εἰς
 ἱερὸν ¹ ἐλθόνδ' αὐτῷ συγγενέσθαι. καὶ ἐπειδὴ ἤλθομεν εἰς
 ἀκρόπολιν, ἐγκαλυψάμενος ἔκλαιε, καὶ ἔλεγεν ὡς ἠναγκα-
 σθῆ μὲν δι' ἀπορίαν ἔξαρνος γενέσθαι, ὀλίγου δὲ χρόνου
 πειρασοίτο τὰ χρήματ' ἀποδοῦναι· ἐδεῖτο δέ μου συγγνώμην
 c ἔχειν αὐτῷ καὶ συγκρῖψαι τὴν συμφορὰν, ἵνα μὴ παρακα-
 ταθήκας δεχόμενος φανερός γένηται ² τοιαῦτ' ἐξημαρτηκώς.
 ἠγούμενος δ' αὐτῷ μεταμέλειν τῶν πεπραγμένων συνεχώ-
 ρουν, καὶ ἐκάλεσον αὐτὸν ἐξευρεῖν ὄντινα ἂν βούληται τρόπον,
 ὅπως τούτῳ τε καλῶς ἔξει, καὶ γὰρ ³ τὰμαυτοῦ κομιοῦμαι.
 τρίτῃ δ' ἡμέρᾳ συνελθόντες πίστιν τ' ἔδομεν ⁴ ἀλλήλοις ἢ μὴν
 σιωπήσεσθαι τὰ πρᾶχθέντα, ἦν ⁵ οὗτος ἔλυσεν, ὡς ὑμεῖς
 αὐτοὶ προϊόντες τοῦ λόγου γνώσεσθε, καὶ ὡμολόγησεν εἰς
 d τὸν ⁶ Πόντον μοι συμπλευσεῖσθαι κακῆι τὸ χρυσίον ἀπο-
 δῶσειν, ἵν' ὡς πορρωτάτω ἀπὸ τῆσδε τῆς πόλεως διαλύσειε
⁷ τὸ συμβόλαιον, καὶ τῶν μὲν ἐνθάδε μηδεὶς εἰδεῖη τὸν τρό-
 πον τῆς ἀπαλλαγῆς, ἐκπλεύσαντι δὲ αὐτῷ ἐξείη λέγειν ὅ
 τι ⁸ αὐτὸς βούλοιο· εἰ δὲ μὴ ⁹ ταῦτα ποιήσειε, δίαιταν ἐπὶ
 ῥητοῖς ¹⁰ ἐπέτρεπε Σατύρω, ἐφ' ᾧ τε καταγνῶσκειν ἡμιόλι'
 αὐτοῦ τὰ χρήματα. ταῦτα δὲ συγγράψαντες καὶ ¹¹ ἀναγα-
 e γόντες εἰς ἀκρόπολιν ¹² Πύρωνα Φεραῖον ἄνδρα, εἰδισμένον
 εἰσπλεῖν εἰς τὸν Πόντον, δίδομεν αὐτῷ φυλάττειν τὰς συν-
 θήκας, ¹³ προστάξαντες αὐτῷ, εἰάν μὲν διαλλαγῶμεν πρὸς
 ἡμᾶς αὐτούς, κατακαῦσαι τὸ γραμματεῖον, εἰ δὲ μὴ,
 Σατύρω ἀποδοῦναι.

ια'. Τὰ μὲν οὖν ἡμέτερα, ὧ ἄνδρες δικασταί, οὕτω διε-
 πέπρακτο· Μενέξενος δ' ὀργιζόμενος ὑπὲρ τῆς αἰτίας ἧς κα-
 363 κείνον Πασίων ἠτιάσατο, λαχὼν δίκην ¹⁴ ἐξήτει τὸν Κίττον,
 ἀξίων τὴν αὐτὴν Πασίῳ ψευδομένῳ γίνεσθαι ζημίαν, 363

¹ ἰλιθία αὐτῷ A. C. L. ² τοιάδ' A. C. L. ³ τὰ ἡμαυτοῦ A. C. L.
⁴ ἡμῶν αὐτοῖς ἢ A. C. L. ⁵ αὐτὸς A. C. L.
⁶ Πόντον εἰσπλεύσεσθαι κακῆι ἀποδῶσειν μοι τὸ χρυσίον A. C. L.
⁷ τὰ συμβόλαια A. C. L. ⁸ αὐτὸς om. A. C. L. ⁹ ταῦτα μὴ A. C. L.
¹⁰ ἰσπαρῶν A. C. L. ¹¹ συναγῶντας A. L.
¹² Σατύρω A. L. παρὰ Σατύρω C. ¹³ συντάξαντες A. C. L.
¹⁴ ἐξήταίτο A. C. L.

acta fuerant. WOLF. quomodo ipse filem servaret. LANG.
 τις ἰσπρὸ] Scil. τῆς Ἀθῆνᾶς. Non enim Ἐπὶ ἡτοῖς] ea conditions. IDEM.
 arcis mentionem facit. IDEM. Ἐφ' ᾧ τε — χρήματα] ut (Satyrus)
 Καλῶς ἔξει] Np. τὰ πρᾶγματα, i. e. ipsum totius summae cum dimidia insuper

ἥσπερ ἂν αὐτὸς ¹ ἐτύχαιεν, εἴ τι τούτων ἐφαίνετο ποιήσας. καὶ οὗτος, ὃ ἄνδρες δικασταί, ἐδεῖτό μου ἀπαλλάττειν Μενέξενον, λέγων ὅτι οὐδὲν αὐτῷ πλεόν ἔσται, εἰ τὰ μὲν χρήματα ἐκ τῶν συγγεγραμμένων εἰς τὸν Πόντον εἰσπλευσας ἀποδώσει, αὐτὸς δ' ὁμοίως ἐνθάδε καταγέλαστος ἔσται· ὃ γὰρ παῖς, εἰὼν βασιανίζηται, περὶ πάντων τάληθῆ κατερεῖ. ἐγὼ δ' ἤξιον πρὸς ² μὲν Μενέξενον πράττειν ὃ τι βούλοισθε, β πρὸς δὲ ἐμὲ ποιεῖν αὐτὸν τὰ συγκείμενα. ἐν ἐκείνῳ μὲν οὖν τῷ χρόνῳ ταπεινὸς ἦν, οὐκ ἔχων ὃ τι χρῆσαιτο τοῖς αὐτῷ κακοῖς. καὶ γὰρ αὐ μόνον περὶ τῆς βασιανου καὶ τῆς ³ δίκης ἐκείνης ἐδεδοίκει τῆς εἰληγμένης, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ γραμματείου, ὅπως μὴ ὑπὸ τοῦ Μενέξενου ⁴ συλληφθῆσθετο.

β. Ἀπορῶν δὲ, καὶ οὐδεμίαν ἄλλην εὐεστῶν ἀπαλλαγὴν, πείσας ⁵ τοὺς παῖδας διάφθειρει τὸ γραμματεῖον, c ὃ ἔδει Σάτυρον λαβεῖν, εἰ μὴ μ' ἀπαλλάξειεν οὗτος. καὶ οὐκ ἔφθη διαπραξάμενος ταῦτα, καὶ θρασυτάτος ⁶ ἀπάντων ἀνδρῶπων ἐγενήθη, καὶ οὗτ' εἰς τὸν Πόντον ἔφη μοι ⁷ συμπλευσεῖσθαι οὗτ' εἶναι πρὸς ἐμὲ ⁸ αὐτῷ συμβόλαιον οὐδὲν, ἀνοίγειν τ' ἐκέλευε τὸ γραμματεῖον ἐναντίον μαρτύρων. τίς ἂν ⁹ ὑμῖν τὰ πολλὰ λέγοιμι, ὃ ἄνδρες δικασταί; εὐεσθή γὰρ ἐν τῷ γραμματεῖῳ γεγραμμένον, ἀφειμένος ἀπάντων τῶν ¹⁰ ἐγκλημάτων ὑπ' ἐμοῦ. d

γ. Τα μὲν οὖν γεγενημένα, ὡς ἀκριβέστατα οἷός τ' ἦν, ἀπανθ' ὑμῖν εἶρηκα. ἠγοῦμαι δὲ Πασίωνα, ὃ ἄνδρες δικασταί, ἐκ τοῦ διεφθαρμένου γραμματείου τὴν ἀπολογίαν ποιήσεσθαι καὶ τούτοις ἰσχυριεῖσθαι μάλιστα. ὑμεῖς οὖν μοι τὸν νοῦν προσέχετε· ὅμαι γὰρ ἐξ αὐτῶν τούτων φανεραὶ ὑμῖν ποιήσεν τὴν τούτου πονηρίαν.

δ. Πρῶτον δ' ἐκ τούτου ¹¹ σκοπεῖσθε, ὅτε γὰρ ἐδίδομεν c τὴν συνθήκην τῷ ξένῳ, καθ' ἣν οὗτος μὲν ἀφεισθαί φησι ἰ τῶν ἐγκλημάτων, ἐγὼ ¹² δ' ὡς ἔδει με παρὰ τούτου κομί-

¹ ἐτύχαιεν A. C. L.² μὲν om. A. L.³ δίκης τῆς ἐισοχρησίας ἐδεδοίκει A. C. L.⁴ συλληφθῆναι A. C. L.⁵ τοῦ Σατύρου τοῖς A. C. L.⁶ ἐναντίον om. A. C. L.⁷ συμπλευσεῖσθαι A. C. L.⁸ αὐτῷ πρὸς ἐμὲ A. C. L.⁹ οὖν ἰσθῆναι A. C. L.¹⁰ συμβολαίων A. C. L.¹¹ σκοπεῖσθε A. C. L.¹² δεῖ δὲ μὲν κομίσασθαι παρὰ τούτου A. C. L.

οἷος παρὰ δὲ τούτου. IDEM.

scilicet, i. e. ut se a Menekseno liberaret.

ἔδειτό μου ἀπαλλάττειν μ.] Ad verbum: me rogabat ut a se dimitteretur Menekseno.

AUGER.

Ἀφειμένος] I. e. ἔτι ἀφείκει. Wolff.

σασθαι τὸ χρυσίον, ἐκελεύαμεν τὸν ξένον, εἰς μὲν διαλλα-
 γῶμεν πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς, κατακαῦσαι τὸ γραμματεῖον, εἰ 364
 δὲ μὴ, Σατύρω ἀποδοῦναι· καὶ ταῦτα βῆθῆναι ὑπ' ἀμφο-
 τέρων ἡμῶν ἰσμελογοῦται. καίτοι τί ²μαθόντες, ὦ ἄνδρες.
 364 δικασταί, προσετάττομεν ἀποδοῦναι Σατύρω ³τὸ γραμ-
 ματεῖον, εἰ μὴ διαλλαγῶμεν, εἴπερ ἀπηλλαγμένος ἤδη
 Πασίαν ⁴ἦν τῶν ἐγκλημάτων καὶ τέλος εἶχεν ⁵ἡμῖν τὸ
 πρᾶγμα; ἀλλὰ δῆλον ὅτι ταύτας τὰς συνθήκας ἐποιήσα-
 μεθα ὡς ὑπολοίπων ὄντων ⁶ἡμῖν ἔτι πραγμάτων, περὶ ὧν
 ἔδει τοῦτον πρὸς ἐμὲ κατὰ τὸ γραμματεῖον ⁷διαλύσασθαι.
 ἔπειτ' ἐγὼ μὲν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἔχω ⁸τὰς αἰτίας εἰπεῖν,
 b δι' αἷς οὗτος ἠμολόγησεν ἀποδώσειν τὸ χρυσίον· ⁹εἴπει γάρ
 ἡμεῖς τε τῶν πρὸς Σάτυρον διαβολῶν ἀπηλλάγημεν καὶ
 τὸν Κίττον οὐχ οἷός τ' ¹⁰εγένετο ἀφανίσαι, τὸν σφαιειδῆτα
 περὶ τῆς ¹¹καταθήκης, ἠγησάμενος, εἰ μὲν ἐκδοίη τὸν παιῖδα
 βασιανίσαι, φανερός γενήσεσθαι παουουργῶν, εἰ δὲ μὴ ποιή-
 σαιε ταῦτα, ὀφλήσειν τὴν δίκην, ¹²ἐβουλήθη πρὸς αὐτὸν ἐμὲ
 τὴν ἀπαλλαγὴν ποιήσασθαι. τοῦτον δὲ κελεύσαδ' ὑμῖν
 ἀποδείξαι, τί κερδαίνων ἢ τίνα κίνδυνον φοβηθείς ¹³ἀφῆκε
 c αὐτὸν τῶν ἐγκλημάτων; εἰ μὴ μὴδὲν ἔχη τούτων ὑμῖν
 ἀποφαίνειν, πῶς ¹⁴οὐκ ἂν δικαίως ἐμοὶ μᾶλλον ἢ τούτῳ περὶ
 τοῦ γραμματείου πιστεύοιτε; καὶ μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες δικα-
 σται, καὶ τὸδε ρᾶδιον πᾶσι γινῶναι, ὅτι ἐμοὶ μὲν ¹⁵ὄς ἐνεκά-
 λου, εἰ τοὺς ἐλέγχους ἐφοβούμην, εἶπῃ καὶ μηδεμίαν συν-
 θήκην ποιησαμένῳ χαίρειν εἰάν τὸ πρᾶγμα· τούτῳ δὲ διὰ
 τε τὴν βίασιν καὶ τοὺς ἀγῶνας τοὺς ἐν ὑμῖν οὐχ οἷόν τε
 d ἦν, ὁπότε βούλοιτ', ἀπηλλάχθαι τῶν κινδύνων, εἰ μὴ πεί-
 σαιεν ἐμὲ τὸν ἐγκαλοῦντα. ὥστ' οὐκ ἐμὲ περὶ τῆς ἀφέσεως,
 ἀλλὰ τοῦτον περὶ τῆς ἀποδόσεως ¹⁶τῶν χρημάτων ἔδει ¹⁷τὰς
 συνθήκας ποιῆσθαι. ἔτι δὲ καί κειν' ὑπερφυῆς, εἰ πρὶν μὲν

¹ ἠμολόγηται A. C. L. ² μαθόντες L. ³ τὸ γραμματεῖον om. A. C. L.
⁴ ἦν Πασίαν A. C. L. ⁵ ἡμῖν om. A. C. L. ⁶ ἡμῖν ἔτι πραγμ. ὄντων A. C. L.
⁷ διαλύσθαι A. C. L. ⁸ τὴν αἰτίαν εἰπεῖν, δι' ἣν A. C. L. ⁹ ἐπειδὴ A. C. L.
¹⁰ ἦν A. C. L. ¹¹ παρακαταθήκης A. L. ¹² ἐβουλήθη C.
¹³ ἀφῆκε τούτων A. C. L. ¹⁴ οὐ δικαίως ἂν A. C. L. ¹⁵ ὄν A. C. L.
¹⁶ τῶν χρημάτων om. A. C. L. ¹⁷ τὰς συνθήκας ποιήσας. ἔπειτα καὶ τοῦ ἰκ. A. C. L.

τί μαθόντες] quo cognito, i. e. quo mi- WOLF.
 spe, quo mente. AUGER. ἴταρφεύς] ἴταρον. COR.
 ὀφλήσειν τὴν δίκην] Καταδικασθῆσεσθαι.

¹ συγγράψασθαι τὸ γραμματεῖον αὐτῷ σφόδρ' ἠπίστησα τοῖς πράγμασιν, ὥστε μὴ μόνον ἀφείναι Πασίωνα τῶν ἐγκλημάτων ἀλλὰ καὶ συνθήκας περὶ αὐτῶν ² ποιήσασθαι· ἐπειδὴ δὲ τοιοῦτον ἔλεγχον κατ' ἑμαυτοῦ συνεγραψάμην, τηρικαυτ' ἐπεθύμησα εἰς ὑμᾶς εἰσελθεῖν. καίτοι τίς ἂν οὕτω περὶ τῶν αὐτοῦ πραγμάτων βουλευσάιτο;

365 1ε'. Ὁ δὲ πάντων μέγιστον τεκμήριον ὡς οὐκ ἀφειμένος ἦν Πασίων ἐν ταῖς συνθήκαις, ἀλλ' ὠμολογηκῶς ἀποδώσειν τὸ χρυσίον· ὅτε γὰρ Μενέξενος ἔλαχεν αὐτῷ τὴν δίκην οὐπω διεφθαρμένου τοῦ γραμματεῖου, προσπέμπων Ἀγύρ- 365 ριον, ³ ὄντ' ἀμφοτέροις ἡμῖν ἐπιτηδεῖον, ἤξιόν ⁴ με ἢ Μενέξενον ἀπαλλάττειν ἢ τὰς συνθήκας τὰς γεγενημένας πρὸς αὐτὸν ἀναιρεῖν. καίτοι, ὡ ἄνδρες δικασταί, οἷοσθ' ἂν αὐτὸν ἐπιθυμῆν ἀναιρεθῆναι ταύτας τὰς συνθήκας, ἐξ ὧν ψευδομένους ἡμᾶς ἐμέλλεν ⁵ ἐξελέγξειν; οὐκ οὖν ἐπειδὴ ⁶ γε μετεγράψασαν, τούτους ἔλεγε τοὺς λόγους, ἀλλὰ περὶ ἀπάντων εἰς ἐκείνας ⁷ κατέφευγε καὶ ἀνοίγειν ἐκέλευε τὸ γραμματεῖον. ὡς οὖν τὸ πρῶτον ἀναιρεῖν ἐξήτει τὰς συνθήκας, αὐτὸν Ἀγύρριον ⁸ μαρτυροῦντα παρῆξομαι. καὶ μοι ἀνάβηθι.

MARTYRIA.

1ς'. Ὅτι μὲν τοίνυν τὰς συνθήκας ἐποίησάμεθ' οὐχ ὡς Πασίων ⁹ ἐπιχειρήσει λέγειν, ἀλλ' ὡς ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς εἴρηκα, ἱκανῶς ἐπίδεδεῖχθαι νομίζω. οὐκ ἄξιον δὲ θαυμάζειν, ὡ ἄνδρες δικασταί, εἰ τὸ γραμματεῖον διέφθειρεν, οὐ μόνον διὰ τοῦτο ὅτι πολλὰ τοιαυτ' ἤδη γέγονεν, ἀλλ' ὅτι καὶ ^c τῶν χρωμένων τινὲς Πασίωνι πολὺ δεινότερα τούτων πεποιήκασιν.

1ζ'. Πυθόδωρον γὰρ τὸν Σκηνίτην καλεσόμενον, ὃς ὑπὲρ Πασίωνος ἀπαντα καὶ λέγει καὶ πράττει, τίς οὐκ οἶδεν ὑμῶν πέρυσιν ἀνοίξαντα τὰς ὑδρίας καὶ τοὺς κριταῖς ἐξε-

¹ συγγράψαι. A. C. L.

² ὄντ' ἡμῖν ἀμφοτέρως. A. C. L.

⁶ γε om. A. C. L.

³ ποιήσασθαι περὶ αὐτῶν. A. C. L.

⁴ με ἢ om. A. C. L.

⁵ ἐξελέγξειν. A. C. L.

⁷ κατέφευγε. A. C. L.

⁸ μάρτυρα. A. C. L.

⁹ ἐπιχειρήσει. A. C. L.

Μενέξενον ἀπαλλάττειν] *petebat, ut efficerem, ut Menexenus ab actione desisteret.*

LANG.

Τῶν χρωμένων τινὲς Πασίωνι] Τῶν Πασίωνος φίλων τινὲς. COR.

Σκηνίτην] *tabernarium.* LANG. Sed vid. Harpocrat. in voc.

Τὰς ὑδρίας] *urnas simpliciter intelligo in quas iudicum nomina conscribentur.* WOLF. Ἔσκε μόνον οὐχ ἀπλῶς ἐπὶ κριτῶν

λόντα ταὺς ὑπὸ τῆς βουλῆς εἰσβληθέντας; καίτοι ὅστις μικρῶν ¹ ἔνεκεν, καὶ περὶ τοῦ σώματος κινδυνεύων, ταύτας ὑπαυάγειν ἐτόλμησεν, αἱ σεσημασμέναί μὲν ἦσαν ὑπὸ τῶν πρυτάνων, ² κατεσφραγισμέναί δ' ὑπὸ τῶν χορηγῶν, ἐφυλάττοντο δ' ὑπὸ τῶν ταμιῶν, ἔκειντο δ' ἐν ἀκροπόλει, τί δεῖ θαυμάζειν, εἰ ³ γραμματείδιον παρ' ἀνθρώπῳ ξένῳ ⁴ κείμενον τοσαῦτα μέλλοντες χρήματα κερδαίνειν ⁵ μετέγραψαν, ἢ τοὺς παῖδας αὐτοῦ πείσαντες ἢ ἄλλῳ τρόπῳ ὧ ⁶ ἠδύναντο μηχανησάμενοι; περὶ μὲν οὖν τούτων οὐκ οἶδ' ὅτι δεῖ ⁷ πλείω λέγειν.

ιγ'. Ἡδὴ δέ τις Πασίων ἐπεχείρησε πείθειν ὡς τὸ παράπαν οὐδ' ἦν ἐνθάδε ⁸ μοι χρήματα, λέγων ὡς παρὰ ³⁶⁶ Στρατοκλέους ἔδανεισάμην τριακοσίους στατήρας. ἄξιον οὖν καὶ περὶ τούτων ἀκούσαι, ἵν' ἐπίστηθ' οἷος τεκμηρίου ἐπαρθεῖς ἀποστρεῖ με ⁹ τῶν χρημάτων.

ιδ'. Ἐγὼ γάρ, ὧ ἄνδρες δικασταί, μέλλοντος Στρατοκλέους εἰσπλεῖν εἰς τὸν Πόντον, βουλόμενος ἐκεῖθεν ὡς πλείστ' ἐκκομίσασθαι τῶν χρημάτων, ἐδεήθην Στρατοκλέους τὸ μὲν αὐτοῦ χρυσίον ἐμοὶ καταλιπεῖν, ἐν δὲ τῷ ³⁶⁶ Πόντῳ παρὰ τοῦ πατρὸς τούμου κομίσασθαι, νομίζων μεγάλα κερδαίνειν, εἰ κατὰ πλοῦν μὴ κινδυνεύοι τὰ χρήματα, ἄλλως τε καὶ Λακεδαιμονίων ¹⁰ ἀρχόντων κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ¹¹ τῆς θαλάττης. τούτῳ μὲν οὖν οὐδὲν ἠγοῦμαι τοῦτ' εἶναι σημεῖον, ὡς οὐκ ἦν ἐνθάδε μοι ¹² χρήματα· ἐμοὶ δὲ μέγιστ' ¹³ ἔσται τεκμήρια τὰ πρὸς Στρατοκλέα πρᾶχθέντα, ὡς ἦν μοι παρὰ τούτῳ χρυσίον. ἐρωτῶντος γάρ Στρατοκλέους ὅστις αὐτῷ ἀποδώσει τὰ χρήματα, εἰάν ὁ πατήρ ὁ ἐμὸς μὴ ποιήσῃ τὰ ἐπεσταλμένα, ἢ αὐτὸς ἐκπλεύσας ἐνθάδ' ¹⁴ ἐμὲ μὴ καταλάβῃ, Πασίωνα αὐτῷ συνέστησα,

¹ ἴσως A. C. L.

⁴ κείμενον om. A.

⁶ ἠδύναντο A. C. L.

⁹ τὰ χρήματα A. C. L.

¹³ τὰ χρήματα A. L.

² σεσημασμένα A. C. L.

⁵ μετέγραψαν post μηχανησάμενοι ponant A. C. L.

⁷ πλείω δέ A. C. L.

¹⁰ ὑπαρχόντων A. C. L.

¹³ ἴσθησαι σημεία A. C. L.

³ γραμματεῖον A. C. L.

⁸ μοι ἐνθάδε A. C. L.

¹¹ κερῶν τῆς A. C. L.

¹⁴ ἴμαι ἐνθάδε A. C. L.

Ἰδὲ τετέχθαι τούτομα, ἀλλ' εἰδικότερον ἐπὶ τῶν Διοσυσίων κενότατος τοὺς νεκρῶν τῶν χρητῶν καὶ τῶν ἀγνοημάτων ποικίτων. Ἰσθι δὲ τούτῳ πιστώσασθαι ἐκ τῆ τοῦ πρῶτου ἐκκαλεμένου, Ἰσθι τῶν χρητῶν καὶ ἐκ τῶν ἐν ἀρχῇ τοῦ Περὶ τράψης. ἐκ πρῶτ. λόγου τοῦ Λυσίου Ἐβουλόμενος δ' ἂν μὴ ἀπολαχεῖν αὐτὸν

κερτὴν Διοσυσίος — ἴσθι σαφῶς ἴσθως' ἂν, ἐπὶ ἡμῶς ἕμῃ αὐτὸν εἰ κερτὴν ἱμβαλόντις. COR. Στατήρας] Varii stateres fuerunt, sed quia sequitur τοσούτων χρημάτων, de aureis stateribus accipio, quorum singuli, Poluce auctore, minam valuerunt. WOLF. Πασίωνα αὐτῷ συνέστησα] I. e. a Pa-

καὶ ὁμολόγησεν οὗτος αὐτῷ καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ τοὺς τόκους τὰς γιγνομένους ἀποδώσειν. καίτοι εἰ μὴδὲν ἔπειτο παρ' αὐτῷ τῶν ἐμῶν, οἷσθ' ἂν αὐτὸν αὐτῷ ῥαδίως τοσούτων χρημάτων ἐγγυητῆρ¹ μου γενέσθαι; καὶ μοι ἀνάβητε μάρτυρες.

MARTYRES.

κ'. Ἴσως τοίνυν, ἄνδρες δικασταί, καὶ τούτων ὑμῖν μάρτυρας παρέξεται, ὡς ἔξαρνος ἐγεγόμενῃ πρὸς τοὺς ὑπὲρ Σατύρου πράττοντας μὴδὲν κεκτήσθαι πλὴν ἂν ἐκείνοις παρεδίδου, καὶ ὡς αὐτὸς ἐπελαμβάνετο τῶν χρημάτων τῶν ἐμῶν ὁμολογούντος ἐμοῦ ὀφείλειν τριακοσίας δραχμάς, καὶ ὅτι Ἴππολαΐδαν, ξένον ὄντ' ἑμαυτοῦ καὶ ἐπιτήδειον, περιώρων παρὰ τούτου δανειζόμενον.

κα'. Ἐγὼ δ', ὦ ἄνδρες δικασταί, καταστάς εἰς συμφορᾶς οἷας ὑμῖν διηγησάμεν, καὶ τῶν μὲν οἶκοι πάντων δ
367 ἀπεστερημένους, τὰ δ' ἐνθάδε ἀναγκαζόμενος παραδίδουαι τοῖς ἥκουσιν, ὑπολοίπου δ' οὐδενὸς ὄντος μοι, πλὴν εἰ ὀνηθεῖν λαθεῖν περιποιησάμενος τὸ χρυσίον τὸ παρὰ τούτῳ κείμενον, ὁμολογῶ καὶ τούτῳ προσομολογήσαι ἑ τριακοσίας δραχμάς καὶ περὶ τῶν ἄλλων τοιαῦτα πράττειν καὶ λέγειν, ἐξ ἧν ὀ ἐκείνοι μάλιστ' ἤμελλον πεισθῆσεσθαι μὴ εἶναι μοι χρήματα. καὶ ταῦθ' ὡς οὐ δι' ἀπορίαν ὀ ἐγίνετο, ἀλλ' ἵνα πιστευθεῖν ὑπ' ἐκείνων, ῥαδίως ὀ γνώσεσθε. πρῶτον μὲν ὀ γὰρ ὑμῖν μάρτυρας παρέξομαι τοὺς εἰδότας πολλά μοι χρήματα ἐκ τοῦ Πόντου κομισθέντα, ἔπειτα δὲ τοὺς ὀρῶντάς με τῆ τούτου τραπέζῃ χράμενον, ἔτι δὲ παρ' ἧν ὀ ἐχρυσώνησα ὑπ' ἐκείνων τὸν χρόνον ὀ πλεόν ἢ χιλίους στατήρας. πρὸς δὲ τούτοις, εἰσφορᾶς ἧμῖν προσταχθείσης καὶ 367 ἔτερων ἐπιγραφῶν γενομένων ἐγὼ πλεῖστον εἰσπύργκα τῶν ξένων, αὐτὸς ὀ τε αἰρεθεὶς ἑμαυτῷ μὲν ἐπέγραψα τὴν εἰσφο-

¹ μου οὐκ. A. C. L.

² ἑμαυτῷ A. C. L.

³ ὅς τ' ἦν λαθεῖν A. C. L.

⁴ τὰς τριακοσίας A. C. L. ⁵ ἐκείνους μάλιστ' αἰθεῖν ὀμῶν μὴδὲν εἶναι μοι. καὶ A. C. L.

⁶ ἐγίνετό μοι A. C. L. ⁷ γνώσεσθε ἂν A. C. L.

⁸ ὄντ' A. C. L.

⁹ πλεόντος A. C. L. ¹⁰ τί καὶ εἰ ἑμαυτῷ μὲν ἐπιγράψαμι εἰσφορᾶν A. C. L.

sione repetere jussi, Pasionem sponsorem dedit. LIANΘ.

Καὶ ὅς ἐστίν. — ἑμαυτῷ] Repete ὅς ἔξαρτος ἑγώ. ὅπως ut ipse negaverim, se meos opes sibi vindicasse, i. e. se mihi quidquam

deberet, eo, quod confessus sim etc. IDAN.

τύτῃ] Sub. ἑαυτοῦ. ΑΥΣΗΚ.

ἑτέροις ἐπιγραφῶν γε.] alius inscriptionibus factis, i. e. cum aliis censibus agerentur. WOLF.

ρὰν μεγίστην, ὑπὲρ δὲ Πασίωνος ἰδεόμεν τῶν ¹ συνεπιγρα-
φῶν, λέγων ὅτι τοῖς ἐμοῖς χρήμασι ² τυγχάνει χρωόμενος.
καὶ μοι ἀνάβητε μάρτυρες.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

κβ. Αὐτὸν τοίνυν Πασίωνα ἔργῳ παρέξομαι ³ τούτοις
b συμμαρτυροῦντα. ὀλκάδα γὰρ, ἐφ' ἣ πολλὰ χρήματα ἦν
ἐγὼ δέδωκώς, ἔφηνέ τις ὡς οὔσαν ἀνδρὸς Δηλίου. ἀμφισβη-
τούντος δ' ἐμοῦ καὶ καθέλκειν ἀξιούντος οὕτω τὴν βουλήν
διέδεσαν οἱ βουλόμενοι συκοφαντεῖν, ὥστε παρὰ μικρὸν
⁴ ἦλθον ἄκριτος ἀποθανεῖν. τελευτῶντες δ' ἐπέισθησαν
ἐγγυητὰς παρ' ἐμοῦ δέξασθαι. καὶ Φίλιππος μὲν ⁵ ἂν μοι
ξένος πατρικός, κληθεὶς καὶ ὑπακούσας, δείσας τὸ μέγεθος
c τοῦ κινδύνου ἀπιῶν ὤχετο. Πασίων δ' Ἀρχίστρατόν μοι
τὸν ἀπὸ τῆς τραπέζης ἑπτὰ ταλάντων ἐγγυητὴν παρέσχε.
καίτοι, εἰ ⁶ μικρῶν ἀπεσπερεῖτο καὶ μηδὲν ἦδει μ' ἐνθάδε
κεκτημένον, οὐκ ἂν δῆπου τοσούτων χρημάτων ἐγγυητὴς
⁷ μου κατέστη. ἀλλὰ δῆλον ὅτι τὰς μὲν τριακοσίας δρα-
χμὰς ἐνεκάλεσεν ἐμοὶ χαριζόμενος, τῶν δ' ἑπτὰ ταλάντων
ἐγγυητὴς μου ἐγένετο ἡγούμενος πίστιν ἔχειν ⁸ ἱκανὴν τὸ ³⁶⁸
χρυσίον τὸ παρ' αὐτῷ κείμενον. ὡς μὲν τοίνυν ⁹ ἦν τέ μοι
d πολλὰ χρήματ' ἐνθάδε, καὶ ταῦτ' ἐπὶ τῇ τούτου τραπέζῃ
¹⁰ κεῖται μοι, καὶ ἐκ τῶν ἔργων τῶν Πασίωνος ὑμῖν δεδήλωκα,
καὶ παρὰ ¹¹ τῶν ἄλλων τῶν εἰδόντων ἀκηκόατε.

κγ. Δοκεῖτε δέ μοι, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἀριστ' ἂν
γνώσκειτε περὶ ἂν ἀμφισβητοῦμεν, ἀναμνησθέντες ¹² ἐκεῖνον

¹ ἐπιγραφῶν C.

² τυγχάνει χρήμασι A. C. L.

³ ταῦτα A. C. L.

⁴ ἦλθον ἀκριτός ἀποθνήσκων A. C. L. ⁵ ξένος ἂν A. C. L. ⁶ μικρῶν A.

⁷ μοι χρημάτων ἐγγυητὴς A. C. L. ⁸ ἱκανὴν πίστιν ἔχειν παρ' ἐμοῦ τὸ A. C. L.

⁹ ἦν ἐμοῦ A. C. L.

¹⁰ ἐκεῖ A. C. L.

¹¹ τῶν ἄλλων om. A. C. L.

¹² ἀναμνησθέντες A. C. L.

Χρωόμενος.] Propter quam plus possidere videbatur, quam re possidebat. LANG.

Ἐφ' ἣ — δέδωκώς.] Tametsi ἐφ' ἣ videatur causam notare, tamen sic intelligo: cui ego multas merces imposueram, vel in quam multas pecunias dederam, vel quam magno emeram. WOLF. quae mihi oppignurata erat pro ingenti pecunia. In Emend. l. iv. c. S. VALER. Cf. Demosth. c. Phorm. §. 4.

Ἐφ' ἣ] indicatur, vel detulerat, tantquam esset cujusdam Delii. Haud scio an historia aliqua hic lateat de inimicitia

Atheniensium cum Delis, ut si qua e Delo navis Athenas appellasset, publicaretur. WOLF.

Καθίσταμι.] στρίψας velis meam. LANG.

Τὸν ἀπὸ τῆς τραπέζης.] Idem est quod τὸν ἐπὶ τῇ τραπέζῃ. WOLF. ἴσως τὸ ἐπὶ τῆς τραπέζης. COR.

Μικρῶν ἀπεσπερεῖτο] si putasset vel parvam jacturam sibi faciendam esse. LANG.

Ἄδων ἐστὶ — ἐπιπέλαστον] evidens est postulasse, i. e. sibi me debere dixisse verbis, non re. Vid. §. κ'. INEM.

τὸν χρόνον, καὶ τὰ πράγματα πῶς εἶχεν ἡμῖν, ὅτ' ἐγὼ ε
 Μενέξενον καὶ Φιλόμηλον προσέπεμψ' ἀπαιτήσοντας τὴν
 παρακαταθήκην, καὶ Πασίων τὸ πρῶτον ¹ ἐτόλμησε ἕξαρτος
 γενέσθαι. εὐρήσετε γὰρ τὸν μὲν πατέρα μου συνειλημμένον
 καὶ τὴν οὐσίαν ἅπασαν ἀφηρημένον, ἐμοὶ δ' οὐχ οἶόν τε ὄν
 διὰ τὰς παρούσας τύχας οὐτ' αὐτοῦ μένειν οὐτ' εἰς τὸν
 Πόντον εἰσπλεῖν. καίτοι πότερον εἰκὸς ἐμέ ἐν τοσοῦτοις ὄντα ²
 κακοῖς ἀδίκως ἐγκαλεῖν, ἢ Πασίωνα καὶ διὰ τὸ μέγεθος
 τῶν ἡμετέρων συμφορῶν καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν χρημάτων
 ἐπαρθῆναι ³ τὴν ἀποστέρησιν ποιήσασθαι; τίς δὲ ᾧ ποτ'
 εἰς τοσοῦτον συκοφαντίας ἀφίκετο, ὥστ' αὐτὸς περὶ τοῦ
 σώματος κινδυνεύων τοῖς ἀλλοτρίοις ἐπιβουλεύειν; μετὰ
 ποίας δ' ἂν ἐλπίδος ἢ τί διανοηθεὶς ἀδίκως ἤλθον ἐπὶ τοῦ-
 τον; πότερον ὡς δέισας τὴν δύναμιν τὴν ἐμὴν ⁴ ἤμελλεν
 εὐθύς μοι δάσειν ἀργύριον; ἀλλ' οὐχ οὕτως ἐκάτερος ⁵ ἡμῶν
 ἔπραττεν. ἀλλ' εἰς ἀγῶνα καταστάς ὤμην καὶ παρὰ τὸ
 δίκαιον πλεόν ἔξειν Πασίωνος παρ' ὑμῖν; ὅς οὐδὲ μένειν
⁶ ἐνθάδε παρεσκευαζόμεν, δεδιὼς μή μ' ἕξει αἰτήσῃσι Σάτυρος
 παρ' ὑμῶν. ἀλλ' ἵνα μηδὲν διαπραττόμενος ἐχθρὸς ταῦτα
 κατασταίην, ᾧ μάλιστα ἐτύγχανον πάντων τῶν ἐν τῇ πόλει
 χράμενος; καὶ τίς ἂν ὑμῶν ἀξιώσειε καταγωνῶναί μου
 τοσαύτην μανίαν καὶ ἀμαθίαν;

κδ'. Ἐνδυμηθῆναι δ' ἀξίον ἐστίν, ᾧ ἄνδρες δικασταί,
 τὴν ἀτοπίαν καὶ ⁷ τὴν ἀπιστίαν ἣν ἐκάστοτε Πασίων
 ἐπιχειρεῖ λέγειν. ὅτε μὲν γὰρ οὕτως ἔπραττον, ὥστ' οὐδ'
 ἂν εἰ προσωμολόγει με ἀποστερεῖν ⁸ τῶν χρημάτων, οἷός
 τ' ἂν ἦν παρ' αὐτοῦ δίκην λαβεῖν, τότε μὲν αἰτιᾶται με
 ἀδίκως ἐγκαλεῖν ἐπιχειρήσαι· ἐπειδὴ δ' ἐγὼ τε τῶν πρὸς
³⁶⁹ Σάτυρον διαβολῶν ἀπηλλάγην καὶ τοῦτον ⁹ ἅπαντες ὀφλή-
 σαι τὴν δίκην ἐνόμιζον, τηλικαῦτά μέ φησιν ἀφείναι πάντων
 τῶν ἐγκλημάτων αὐτόν. καίτοι πῶς ἂν τούτων ἀλογώτερα
 γένοιτο;

¹ ἐτόλμησε τὸ πρῶτον A. C. L.

² καὶ τὸν A. C. L.

³ ἤμαλλε A. C. L.

⁴ ἡμῶν ἐκάτερος A. C. L.

⁵ ἐνθάδε μένειν A. C. L.

⁶ ἕξει αἰτήσαι A. C. L.

⁷ τὸν οὐκ. A. C. L.

⁸ τὰ χρήματα A. C. L.

⁹ ὄντα ἕπ. ὀφλ. τὴν κληρ., τηλικαῦτά A. C. L.

[Προσέπεμψ'] Vid. §. c'. IDEM.

[ιστὸν γενέσθαι, i. e. injusto accusatum.

Αὐτοῦ μένειν] Ἀθήνησι διαλοῦντι. COR.

LANG.

Ἀδίκως ἤλθον ἐπὶ τούτων] injuste contra

τούτων] Ad Passionem refertur. IDEM.

κε'. Ἀλλὰ γὰρ ¹ ἴσως περὶ τούτων μόνον, ² ἀλλ' οὐ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἐναντί' αὐτὸς αὐτῶ καὶ λέγων καὶ πράττων φανερός ἐστιν ὃς τὸν μὲν παῖδα, ὃν αὐτὸς ἠφάνισεν, ὑφ' ἡμῶν ἔφασκεν ἀνδραποδισθῆναι, τὸν αὐτὸν δὲ τούτου ἀπεγράψατο μὲν ἐν τοῖς τιμήμασιν ὡς δοῦλον μετὰ τῶν οἰκετῶν ^e τῶν ἄλλων, ἐπεὶ δ' αὐτὸν ἡξίου Μενέξενος βασανίζειν, ³ ἀφῆρειδ' ὡς ἐλευθερον ὄντα. πρὸς δὲ τούτοις ἀποστεραῶν αὐτὸς τὴν παρακαταθήκην, ἐτόλμησεν ⁴ ἡμῖν ἐγκαλεῖν ὡς ἔχοιμεν ἐξ τάλαντα ἀπὸ τῆς τούτου τραπέζης. καίτοι ὅστις ³⁶⁹ περὶ πραγμάτων οὕτω φανερῶν ⁵ ἐπεχείρει ψεύδεται, πῶς χρῆ πιστεύειν αὐτῶ περὶ ὧν μόνος πρὸς μόνον ἐπράξε;

κε'. Τὸ τελευταῖον τοῖνυν, ὧ ἄνδρες δικασταί, ὁμολογήσας ὡς Σάτυρον ⁶ εἰσπλευσεῖσθαι καὶ ποιῆσειν ἄττ' ἂν ἐκεῖνος γνῶ, καὶ ταῦτ' ἐξηπάτησε, καὶ αὐτὸς μὲν οὐκ ἠθελεν εἰσπλευσαι πολλαίκις ⁷ ἐμοῦ ⁸ προκαλεσαμένου, ⁹ εἰσέπεμψε δὲ τὸν Κίττον' ὃς ¹⁰ ἐλθὼν ἐκεῖσε ἔλεγεν ὅτι ἐλευθερός εἴη καὶ τὸ γένος Μιλήσιος, πέμψειε δ' αὐτὸν Πασίων διδάζοντα ^b περὶ τῶν χρημάτων. ἀκούσας δὲ ¹¹ Σάτυρος ἀμφοτέρων ἡμῶν δικάζειν μὲν οὐκ ἡξίου περὶ τῶν ἐνθάδε γενομένων συμβολαίων, ἄλλως τε καὶ μὴ παρόντος τούτου μηδὲ μέλλοντος ποιῆσειν ἂ ἐκεῖνος δικασεῖεν, οὕτω ¹² δὲ σφόδρα ἐνόμιζεν ἀδικεῖσθαι ¹³ με, ὥστε συγκαλέσας τοὺς ναυκλήρους εἰδείτ' ¹⁴ αὐτῶν βοθεῖν ἐμοὶ καὶ μὴ περιορᾶν ἀδικούμενον, καὶ πρὸς τὴν πάλιν ¹⁵ συγγράψας ἐπιστολὴν ἔδωκε φέρειν Ξενοτίμῳ τῷ Καρκίνου. καὶ μοι ἀνάγνωθι ¹⁶ αὐτοῖς.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

^c κζ'. Οὕτω τοῖνυν, ὧ ἄνδρες δικασταί, πολλῶν μοι τῶν δικαίων ὑπαρχόντων, ἐκεῖν' ἠγοῦμαι μέγιστον εἶναι τεκμή-

¹ ἴσως om. A. C. L.

² ἀλλὰ καὶ A. C. L.

³ ἀφῆρειτο A. C. L.

⁴ ἡμῖν om. A. C. L.

⁵ ἐπιχειρεῖ A. C. L.

⁶ εἰσπλευσεῖεν A. C. L.

⁷ μου A. C. L.

⁸ προκαλεσαμένου C.

⁹ ἐξέπεμψε A. C. L.

¹⁰ ἐκείσε μὲν ἐλθὼν ἴδ. ἐπὶ ἐλευθερός ἐστι καὶ τὸ γένος εἴη A. C. L.

¹¹ ὁ Σατ. A. C. L.

¹² δὲ με A. C. L.

¹³ με om. A. C. L.

¹⁴ αὐτῶν om. A. C. L.

¹⁵ ἰγγράψας A. C. L.

¹⁶ αὐτοῖς om. A. C. L.

Ἄνδραποδισθῆναι] furto abductum esse. Καρκίνου] Harpocratione hunc arbitratur fuisse duocem qui Peloponnesum classe infestavit. Quem vide ad hanc ipsam vocem. WOLF. Ἰδεν. Ἐν τοῖς τιμήμασιν] cum census ageretur. Ἰδεν. Ταῦτα] F. αὐτοῦ. ΑΥΘΕΑ.

ριον ὡς ἀποστραφῆ με Πασιῶν¹ τῶν χρημάτων, ὅτι τὸν παιδα
 370 οὐκ ἠδέλησθε² βασιανίζειν ἐκδοῦναι τὸν συνειδῶτα περὶ τῆς
 παρακαταθήκης, καίτοι περὶ τῶν πρὸς τοὺς ἐπὶ³ ταῖς τρα-
 πάζαις συμβολαίων τίς ἂν ἐλεγχος ἰσχυρότερος⁴ τούτου γέ-
 νοιτο; οὐ γὰρ δὴ μάρτυράς γ' αὐτῶν ποιούμεθα. ὅρῳ δὲ καὶ
 ὑμᾶς καὶ περὶ τῶν ἰσίων καὶ περὶ τῶν δημοσίων οὐδὲν πρι-
 στώτερον οὐδ' ἀληθέστερον βασιάνου κομίζοντας, καὶ μάρ-
 τυράς μὲν⁵ ἠγοούμεναις οἷόν τ' εἶναι καὶ τῶν μὴ γεγενημένων
 παρασκευάσασθαι, τὰς δὲ βασιάνους φανεράς ἐπιδικῆναι
 ἑσπότεροι τὰληθῆ λέγουσιν. ἂ οὗτος εἰδώς ἠβουλήθη εἰκάξεν
 ὑμᾶς περὶ τοῦ πράγματος μᾶλλον ἢ⁶ σαφῶς εἰδέναι. οὐ γὰρ
 δὴ ταῦτό γ' ἂν εἰπεῖν ἔχοι, ὡς ἔλαττον⁷ ἤμαλλεν ἔξεν ἐν
 τῇ βασιάνῃ, καὶ διὰ τοῦτ' οὐκ εἰκός⁸ ἦν αὐτὸν ἐκδοῦναι.
 πάντες γὰρ ἐπίστασθ' ὅτι κατεσπῶν μὲν⁹ ἤμελλε τὸν ἐπί-
 λαμπρον χρόνον ὑπὸ τούτου κάκιστ' ἀνδρώπων ἀπολεισθῆναι,
 διακαρτερήσας δὲ καὶ ἐλεύθερος ἕσθαι καὶ μεδέξεν ἂν
 οὗτος¹⁰ ἐμὲ ἀπειστήσῃ. ἀλλ' ὅμως τοσαύτη μέλλων πλέον
 ἔξεν, συνειδώς αὐτῷ τὰ πεπραγμένα ὑπέμεινε καὶ δίκαις 370
 φεύγειν καὶ τὰς ἄλλας αἰτίας ἔχειν, ὥστε μηδεμίαν εἰσάσασθαι
 περὶ τοῦ πράγματος τούτου γενέσθαι.

κή. Ἐγὼ οὖν ὑμῶν δέομαι μεμνημένους τούτων κατα-
 ψηφίσασθαι Πασιῶνος, καὶ μὴ τοσαύτην πονηρίαν¹¹ ἐμοῦ
 καταγνῶναι, ὡς οἰκῶν ἐν τῷ Πόντῳ, καὶ τοσαύτην οὐσίαν
 κακτημένος ὥστε καὶ ἑτέρους εὖ ποιεῖν δύνασθαι, Πασιῶνα
 ἤλθον συκοφαντήσων καὶ ψευδεῖς αὐτῷ παρακαταθήκας¹²
 ἐγκαλῶν.

κδ'. Ἀξίον δὲ¹³ καὶ Σατύρου καὶ τοῦ πατρὸς ἐνθυμηθῆναι,
 οἱ πάντα τὸν χρόνον περὶ πλείστου τῶν Ἑλλήνων ὑμᾶς πρι-

¹ τὰ χρήματα A. C. L.

² βασιανίζειν om. A. C. L.

³ ταῖς om. A. L.

⁴ τούτω om. A. C. L.

⁵ γεγενημένους A. L.

⁶ φανεράς A. C. L.

⁷ ἤμαλλεν A. C. L.

⁸ ἦν om. A. L.

⁹ ἤμαλλεν A. C. L.

¹⁰ ἐμὲ om. A. C. L.

¹¹ μου πονηρίαν A. C. L.

¹² ἤμαλλεν A. C.

¹³ καὶ om. A. L.

Οὐ γὰρ δὴ ταῦτό] ἴσως οὐ γὰρ δῆνον Κάκιστ' ἀνδρώπων] crudelius quam quisquam alius perisset, sibi persequendum fore

ἴσως ἔλαττον—βασιάνῃ] se facile damnatum sciebat. WOLF.

ἀλλοῦδον capere posse, si certus torqueretur. τὰς ἄλλας] F. leg. τὰς αἰσχράς, vel aliud quid. AUGER.

Ἀττίῳ] Nr. τὴν δούλῳ. AUGER.

ἤμαλλεν] Scribo: ἤμαλλεν. H. STE-

Κατιπῶν] si contra istum dixisset. LANG. PHAN.

οὔνται, καὶ πολλάκις ἤδη διὰ σπάνιν σίτου τὰς τῶν ἄλλων
 ἐμπόρων ναῦς κενὰς ἐκπέμποντες ὑμῖν ἐξαγωγήν ἔδοσαν·
 καὶ ἐκ τοῖς ἰδίοις συμβολαίοις, ὧν ἐκεῖνοι κριταὶ γίνονται,
 οὐ μόνον ἴσον ἀλλὰ καὶ πλεόν ἔχοντες ἀπέρχεσθε. ὥστ'
 οὐκ ἂν εἰκότως περὶ ὀλίγου ποιήσαισθε τὰς ἐκείνων ἐπιστο-
 λὰς. δέομαι οὖν ὑμῶν καὶ ὑπὲρ ἑμαυτοῦ καὶ ὑπὲρ ἐκείνων
 τὰ δίκαια ψηφίσασθαι, καὶ μὴ τοὺς Πασίωνος λόγους ψευ-
 δεῖς ὄντας πιστοτέρους ἡγαῖσθαι τῶν ἑμῶν.

[ἐπιμνηστικῶς] dimittentes vel abigentes e portu, exportationem recasantes. LANG.

III.

Ι Σ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ

¹ Π Α Ρ Α Γ Ρ Α Φ Η

Π Ρ Ο Σ Κ Α Λ Λ Ι Μ Α Χ Ο Ν .

Pag.
ed.
Cor.
371

α'. ΕΙ μὲν ² καὶ ἄλλοι τινὲς ἦσαν ἠγωνισμένοι τοιαύτην
παραγραφήν, ἀπ' αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἠρχόμεν ἂν τοὺς

Pag.
ed.
H. Steph.
371

¹ ΠΑΡΑΓΡΑΦΙΚΟΣ A. C. L.

² καὶ om. A.

SUMMARIUM. Nomen rei, cui Isocrates hanc orationem adversus Callimachum scripsit de exceptione, i. e. de eo, quod actio, quam Callimachus ipsi intendat, illo non danda sit, tacetur. (α'.) Quoniam ante me nemo talem exceptionem ad iudices attulit, prius de lege, qua fretus huc veni et qua tanquam reus prius dico quam accusator, dicendum est, quam rem ipsam aggrediar. Ea lex jubet: si quis præter pactum, quod e Piræeo in urbem reversi fecistis, litem moveat, reo licere exceptione (Binwendung gegen die Zulässigkeit der Klage) uti, eumque, qui præscriptio utatur, priore loco dicere, uter vero succubisset, eum multam solvere. (β'.) Ostendam autem, Callimachum non tantum contra fœdera litem mihi intendere, sed falsæ etiam crimina comminisci, quin et arbitri sententiam hæc de re intercessisse. Nunc vobis omnem rem, ut ab initio gesta est, exponam. (γ'.) Decemviris, qui post Triginta constituti fuerant, imperantibus accidit, ut Patrocles, familiaris meus, ambulans mecum, Callimacho, inimico suo, obviam fieret pecuniam ferenti, et ad unum de Decemviris, de pecuniis referens, efficeret, ut Senatus decerneret, quod Callimachus unus esset ex iis, qui Piræeam confugissent, pecuniam Callimachi esse publicam. Postea, quam exules e Piræeo rediissent, Callimachus litem intendit Patrocli, et decem minis ab eo extortis mihi negotium facessit, in me unum omnia, quæ facta fuerant, conferens. Ego vero testes producā, qui dicent, me nec ipsum apprehendisse, nec ejus pecuniam attigisse, de-

inde alios, qui sciunt, rem non me, sed Patrocleum detulisse, et socratorem fuisse. (δ'.) Quanquam vero tam multi factis illis interfuerunt, Callimachus tamen ubique questus est, ut qui pessime a me tractatus pecuniisque spoliatus esset. Hinc, ne calumnia latius spargeretur, hortantibus illius amicis, tandem drachmas isti ducentas dedi, et ne iterum calumniari liceret transacta re Nicomachum Batensem arbitrum sumpsimus ad illam confirmandam. (ε'.) Ac primum pacta iste servabat; deinde actionem decem mille drachmarum in me movet, quam testibus a me productis primum quidem omisit, sed agendi potestate a magistrata impetrata iterum intendit; egoque consultissimum esse duxi, in iudicium venire. (ς'.) Audio autem Callimachum tum de ipsis criminibus falsa dicturum, tum arbitrium negaturum dicendo, se Nicomachum nunquam sumpturum fuisse arbitrum mihi familiarem, nec consentaneum, ducentas pro decies mille drachmis ipsum accipere voluisse. (ζ'.) Vos autem consideretis velim, primum, nos transacta re ad arbitrum venisse; deinde, si ipsi decies mille drachmas deberentur, non verisimile esse, ipsam duabus minis contentum fuisse. Si multa postulavit et pauca accepit, nihil aliud sequitur, quam istam nos ab initio per injuriam accusasse. Postremo, illum accepisse, quod negat, palam fit ex eo, quod hæc de re testem non reum peregit. (η'.) Sed omnibus his missis, ne verisimile quidem est, me, quem erga neminem ne Triginta quidem regnantibus deliquerim, erga hunc deliquisse, et quidem

λόγους ποιείσθαι· οὐν δὲ ἀνάγκη περὶ τοῦ νόμου πρῶτον
εἰπεῖν καθ' ὃν εἰσέλθυσάμεν, ἵν' ἐπιστάμενοι περὶ ὧν

Illo tempore, quo Triginta jam expulsi
erant; præsertim quum ne Isimicorum
quidem quemquam ulcisci voluerim, ne-
dum prorsus incognitum. (β.) Licet vero
omnia fecissem, quorum iste me insimulat,
de rebus tamen antea actis litem movere
fœdera prohibent; (γ.) quæ expressæ di-
mittunt eos, qui aliquem accusarunt aut
detulerunt, nedum eos, qui, ut ego, nihil
ominino deliquerant. (α.) Mirum ergo,
Callimachum tantam in eloquentia sua
ponere fiduciam, ut vobis quæ fœdera hæc
magis facere, et vel pœnæ obnoxios di-
mississe videt, persuadere cogitet, ut
fœderibus contraria decernatis, præsertim
quum illum fugere nequeat, vel potentis-
simos in urbe neque lites intendere cui-
quam nec injuriarum meminisse audere,
sibi quæ, quod ad fœdera attinet, par jus
cum cæteris esse censere; deinde, vos
reconciliationem ovium eo jurjurando
firmasse, ut, etiamsi non expedit, tamen
stare iis necesse esset; dènique, vos iis
irasci, qui fœdera delenda censent, nedum
qui rata ea et scripta transgredi audent.
(δ.) De fœderibus ergo suffragia feretis,
quæ nemini unquam neglexisse profuit,
quæque in hominum societate tuenda gra-
vissimi sunt momenti, (ε.) quibus sa-
lutem nostram hoc tempore debemus, et
a quibus conservandis futura felicitas no-
stra pendet, quorumque laude civitas no-
stra vel maxime celebratur. (ζ.) Neque
vero quisquam me rem nimis exaggerare
putet, sed tantum inter hoc iudicium et
alia interest, ut cætera ad reos solos atti-
neant, in hoc vero periculum commune
civitatis agatur. De hoc duobus sacra-
mentis obstricti sententiam dicitis; in hoc,
si contra jus decreveritis, non civitatis,
sed communes omnium leges violabitis.
(η.) Quod ita esse, nec ipsam Callima-
chum negaturum esse arbitror, sed jus
suum in calamitate sua querere. (θ.)
Sed quid hæc illius calamitas ad me perti-
net, quem injuste criminatur? et quis alius
est in culpa, si pœna est illi de falsa cri-
minatione luenda, cui etiamnum licet
actione omissa toto negotio liberari? (ι.)
Ne ille meminerit, quæ in oligarchia gesta
sunt, sed doceat, quæ hujus loci sunt, me
esse, qui pecunias illi abstulerit, meque
esse calamitatis suæ auctorem. Hac enim
accusatione contra omnes uti licet. (κ.)
Cogitate porro, multos huic iudicio inten-
dere animum, auctore cupientes, quid de
fœdere iudicium lateri sitis. Si decreve-
ritis, quod iustum est, illi securi erunt,
sua minus alii ad calumniandum excoita-

buntur, alii hanc civitatis statum pertime-
scent, tanquam nullo amplius sibi relicto
confugio. (λ.) Ante fœdera bellum ges-
simus; postquam vero in unum conveni-
mus, fide data atque accepta, ita honeste
et comiter in urbe vivimus, quasi nulla
inter nos dissensio existisset. Quare
qui fœdera violare audent, extremis sup-
pliciiis afficiendi sunt, illi præsertim, qui
sic vixerunt, ut Callimachus, (μ.) qui,
quamdiu duravit bellum, aufugit et opes
suas occultavit; ubi vero Triginta con-
stituti sunt, in urbem reversus est, ac
tyrannicæ administrationis ad eum usque
diem particeps mansit, quo murum expu-
gnaturi eratis, quo tempore russum affu-
git et in Bœotia commoratus est, in trans-
fugis potius quam exsulibus numerandas.
Atque talis quum fuerit, non pœnam, sed
præmium meruisse sibi videtur, ac meliore
esse vult conditione, quam reliqui cives.
Sed tempus duplo etiam majus non suffi-
ceret ad omnia ejus facinora enarranda:
num si audiveritis, facile omnem ejus
improbritatem cognoveritis. (ν.) Quum
Cratinus quidam cum quodam Callimachi
affine litigaret pugnaque inter eos esset
orta, criminabantur Cratinum caput an-
cille contrivisse illamque esse ex eo vul-
nere mortuam, quod coram iudicio Calli-
machus affirmavit; sed Cratinus cum
ipsius amicis ingressi domum, in qua illa
occubatur, vi abreptam et in iudicium
adductam omnibus iudicibus viventem
ostenderunt. (ξ.) Et talibus facinoribus
omnis, credo, delinquentium vita facile
perspicitur. An isti credendum est pro
se ipso dicenti, quem in aliorum gratiam
prejerasse constat? Quis unquam falsi
testimonii evidentiis est convictus? Et
hæc quum peccaverit, dicere conabitur
vos mentiri? (ο.) Quod autem ad me
attinet, unicus modo in civitatem beneficii
mentionem faciam. Classe in Helleponto
amissa ita præstiti plerisque trierarchis,
ut meam navem cum paucis conservarem,
et hoc inter eos peculiare haberem, ut
navi in Piræum perducta non destiterim
a trierarchia et cum meo fratre munus
trierarchis obirem numerataque de nostro
nautis mercede hostes infestarem, et quum
Lysander pœna capitis sanxisset, ne quis
ad vos frumentum veheret, ego non hoc
solum facerem, sed etiam frumentum,
quod ad Lacedæmonios vehabatur, inter-
ciperem et in Piræum adducerem. Pro
quibus beneficiis nobis publice corona de-
creta est. (π.) Omnium autem eorum
infelicioissimas, si, quum de meo multa in

ἀμφισβητούμεν τὴν ψῆφον φέρητε, καὶ μηδεὶς ὑμῶν θασυμάσῃ, διότι φεύγων τῆς δίκης πρότερος λέγω τοῦ διαίκοντος. ἐπειδὴ γὰρ ἐκ Πειραιεύς καταλθόντες ἐνίους ἐωρᾶτε τῶν πολιτῶν συκοφαντεῖν ἀρμημένους καὶ τὰς συνθήκας λύειν ἐπιχειροῦντας, βουλόμενοι τούτους τε παῦσαι, καὶ τοῖς ἄλλοις ἐπιδειῆσαι ὅτι οὐκ ἀναγκασθέντες ἐποίησασθε αὐτὰς ἀλλ' ἠγούμενοι τῇ πόλει συμφέροντες, εἰπόντος Ἀρχίνου νόμον ἔθεσθε, ἂν τις δικάζηται παρὰ τοὺς ὄρκους, ἐξεῖναι τῷ φεύγοντι παραγράψασθαι, τοὺς δὲ ἄρχοντας περὶ τούτου πρῶτον εἰσαγγεῖν, λέγειν δὲ πρότερον τὸν παραγραφιάμενον, ὁπότερος δ' ἂν ἤττηθῆ, τὴν ἑπωβελίαν οφείλειν, ἢ οἱ τολμῶντες μνησικακεῖν, μὴ μόνον ἐπιπορευόντες ἐξελέγχοιντο μηδὲ τὴν παρὰ τῶν θεῶν τιμωρίαν ὑπομένοισιν, ἀλλὰ καὶ παραχῆμα ζημιοῖντο. δεῖνόν οὖν ἠγησάμεν, εἰ τῶν νόμων οὕτως ἐχόντων ἐγὼ περιόψομαι τὸν μὲν συκοφάντην ἐν τριάκοντα δραχμαῖς κινδυνεύοντα, ἑμαυτὸν δὲ περὶ τῆς οὐσίας ἀπάσης ἀγωνιζόμενον.

372 β. Ἀποδείξω δὲ Καλλιμάχον οὐ μόνον παρὰ τὰς συνθήκας δικάζόμενον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ἐγκλημάτων ψευ-

¹ ἑπωβελίαν A. C. L.

republicam constulerim, jam viderer alienis insidiari, et infamiam nibili facerem, qui non rem tantum familiarem, sed vitam etiam minoris fecisse reperir, quam bonam apud vos existimationem. Qui possit calumniator plus valere, quam fœdera et leges, et eripere mihi ea, quæ post publica munera mihi relieta sunt? Gratiam nunc reposcimus vestram, non id querentes, ut æquo plus habeamus, sed declarantes, nihil nos iniqui agere, dum jusjurandum et fœdera defendimus, quæ absolvunt eos, qui de republica bene meriti sunt. Fœderam vero, quæ nobis tam salutare fuerunt, memores, vos et justa et utilia decernere decet. LANG. Hæc oratio videtur scripta fuisse circa annum 402. ante Christum, et Isocratis ætatis 32. AUCUR.

Αὐτὰς] Refer ad συνθήκας de amnestia. LANG.

Περὶ τούτου] Scil. τοῦ φεύγοντος. WOLF. Νρ. πρὸς μακροῦ. AUCUR. I. e. de exceptione, quod posterius probō. Erat nempe Archontum post Solonem, auctore Suida, illud munus, ut ad iudices referrent, quæ casuæ imprimitis dijudicandæ essent; at-

que oium erat ut Exceptiones præ aliis didicarentur. LANG.

τὴν ἑπωβελίαν] ἑπωβελία est, Suida auctore, sexta pars æstimationis litis, quæ exigetur ab iis, qui aliquem per calumniam reum fecissent nec convincere poterant; ita dicta, quod de singulis drachmis singuli oboli, i. e. sexta pars drachmæ numeranda erat. LANG. τὴν χειρῶν, οὐ γὰρ τι σαφὲς ὄντος, οὕτως ἂν ἴσως εἴη ὁ τοῦ Κλῆν αὐτὸς ὁ παραγραφιάμενος τὴν δίκην ἤττηθῆ, οὐδὲν ἔττω ἰσχυρῶς τὴν ἑπωβελίαν τὴν κινδυνεύοντα, τωτίστι τὸν εἰσαγγέλλον γινώσκαι τὴν δίκην παραγραφιάμενον. COE.

Ἐν τριάκοντα δραχμαῖς κινδυνεύοντα] Fortassis hæc poena fuit temere litigantium in nonnullis prætoriiis, aut τὰ πρῶτα τῶν tantum fuerant. WOLF. τὰ πρῶτα τῶν, μόνον ἑπωβελίαν κινδυνεύοντα, ἢ COE. Oī μὲν ἀπὸ ἑκατῶν δραχμῶν ἀχρι χιλιάδων διακρίματα τρεῖς δραχμαῖς κατατίθεντο ἢ δὲ ἀπὸ χιλιάδων μέχρι μιλιαδων τριάκοντα. POLL. ONOM. viii. 1. 6. Verum juxta Schol. ad Aristoph. Nub. 1182. τὸ δικατὸν τοῦ χρεῶς ἦν, quod debebat reus politici. Cf. §. 1.

Περὶ τῶν ἐγκλημάτων ψευδ.] falsa criminis committitici. LANG.

δόμενον, καὶ προσέτι δίαίταν ἡμῖν γεγενημένην περὶ αὐτῶν.
 βαύλομαι ὃ ἐξ ἀρχῆς ὑμῖν διηγήσασθαι τὰ πραχθέντα·
 εἰάν γὰρ τοῦτο μάθητε, ὡς οὐδὲν ὑπ' ἐμοῦ κακὸν πέπονθεν,
 ἠγοῦμαι ταῖς τε συνθήκαις ὑμᾶς ἥδιον βοηθήσειν καὶ τούτω
 μάλλον ὀργισῆσθαι.

372 γ'. Ἦρχον μὲν γὰρ οἱ Δέκα οἱ μετὰ τοὺς Τριάκοντα
 καταστάτες, ὄντος δὲ μοι Πατροκλέους ἐπιτηδείου, τοῦ
 τότε βασιλεύοντος, ἔτυχον μετ' αὐτοῦ βαδίζων. ἐκεῖνος δὲ,
 ἐχθρὸς ὢν Καλλιμάχῳ τῷ νῦν ἐμὲ διώκοντι τὴν δίκην,
 ἀπήνησεν ἀργύριον φέροντι. ¹ λαβόμενος δ' αὐτοῦ φίλον
 ἔφασκεν αὐτὸ καταλιπεῖν δημόσιον γίνεσθαι· ἐκεῖνον γὰρ
 εἶναι τῶν ἐν Πειραιεῖ. ἀμφισβητοῦντες δὲ περὶ τούτου, καὶ
 β λαιδορίας αὐτοῖς γενομένης, ἄλλοι μὲν πολλοὶ συνέδραμον,
 καὶ κατὰ τύχην ² Ρίνων εἰς τῶν Δέκα γενόμενος προσῆλθεν.
 εὐθύς οὖν πρὸς αὐτὸν τὴν φάσιν τῶν χρημάτων ὁ Πατρο-
 κλῆς ἐπωσιεῖτο· ὁ δ' ὡς τοὺς συνάρχοντας ἠγεν ἀμφοτέρους.
 ἐκεῖνοι δ' εἰς τὴν βουλὴν περὶ αὐτῶν ἀπέδωσαν κρίσεως δὲ
 γενομένης ἔδοξε τὰ χρήματα δημόσια εἶναι. μετὰ δὲ ταῦτα,
 ἐπειδὴ κατῆλθον οἱ φεύγοντες ἐκ Πειραιέως, ἐνεκάλει τῷ
 Πατροκλεῖ καὶ δίκας ἐλάγχανεν ὡς αἰτίῳ τῆς συμφορᾶς
 c γεγενημένῳ· διαλλαγείς δὲ πρὸς ἐκεῖνον, καὶ πρᾶξάμενος
 αὐτὸν δέκα μνᾶς ἀργυρίου, Λυσίμαχον ἐσυκοφάντει· λα-
 βῶν δὲ καὶ παρὰ τούτου διακοσίας δραχμὰς, ἐμοὶ πρᾶ-
 γματα παρεῖχε. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐνεκάλει φάσκων με
 συμπράττειν ἐκείνοις, τελευτῶν δ' εἰς τοῦτ' ἀναιδείας ἤλ-
 θεν, ὥστε ἀπάντων με τῶν γεγενημένων ἠτιάτο· ἅπερ ἴσως
 καὶ νῦν τολμήσει κατηγορεῖν. ἐγὼ δ' ὑμῖν παρέξομαι μάρ-
 d τυρας πρῶτον μὲν τοὺς ἐξ ἀρχῆς παραγενομένους, ὡς οὐτ'
 ἐπελαβόμην οὐτ' ἐψηφάμην τῶν χρημάτων, ἔπειτα καὶ

¹ Σουλόμενος δὲ αὐτοῦ ἀφελῆσθαι αὐτὸ, οὐκ ἂν φίλον τοῦτο ἴφασκεν αὐτὸ καταλιπεῖν, ἢ τε
 διὰ δημόσιον γίνεσθαι. A. L. βουλόμενος δὲ αὐτοῦ ἀφελῆσθαι αὐτὸ, Πάμφιλον ἴφασκεν αὐτῷ
 καταλιπεῖν, ὥστε διὸν δημόσιον γίνεσθαι αὐτὸ C.

² Οἶνον A.

Βασιλεύοντος] I. e. βασιλεὺς ἦντος. Vo-
 cabatur βασιλεὺς unus ex novem archontibus,
 qui ea sacra faciebat quae faciebant olim reges,
 quorum auctoritas abolita erat. Tὴν φάσιν — ἰσαίτω] Indicabat apud
 eum pecunias cum accusatione Callimachi. WOLF.

ΛΥΣΕΧ. Εἰς τὴν βουλὴν — ἀπίδωσαν] cognitioni senatus subiecerunt. LANG.
 Βουλόμενος δ' αὐτῷ — γίνεσθαι] cum vellet autem ipsi eripere, dicebat se, ne quidem
 Ἐνεκάλει] Nempe Callimachus. Aucti amicus esset, eam ipsi relicturum, quae ORN.

τοὺς συναρχοντας, ὡς οὐκ ἐγὼ τὴν φάσιν ἀλλὰ Πατρακλῆς
375 ἐποίησατο πρὸς αὐτοὺς, ἐτι δὲ τοὺς βουλευτάς, ὡς ἐκεῖνος
ἦν ὁ κατηγορῶν. καὶ μοι κάλει τοῦτον μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

δ'. Οὕτω τοίνυν πολλῶν παραγενομένων ταῖς πραχθεῖ-
σιν, ὡς περ οὐδενὸς συνειδότος αὐτὸς μὲν αὐτὸς ἐφιστάμενος
εἰς τοὺς ὄχλους καὶ καθίζων ἐπὶ τοῖς ἐργαστηρίοις λόγους
ἐποίητο ὡς δευὰ πεπονθῶς ὑπ' ἐμοῦ καὶ τῶν χρημάτων
ἀπιστερημένος, τῶν δὲ χρημάτων τινὲς τοῦτω προσιόντες
μοι συνεβούλευον ἀπαλλάττεσθαι τῆς πρὸς τοῦτον διαφο-
ρᾶς, καὶ μὴ βούλεσθαι κακῶς ἀκούειν μηδὲ κινδυνεύειν περὶ
πολλῶν χρημάτων, μηδ' εἰ σφόδρα πιστεύω τῷ πράγματι, 376
λέγοντες ὡς πολλὰ παρὰ γνώμην ἐν τοῖς δικαστηρίοις
ἀποβαίνει, καὶ ὅτι τύχη μᾶλλον ἢ τῷ δίκαιῳ κρίνεται τὰ
παρ' ὑμῖν, ὥστε λυσιτελεῖν μοι μικρὰ ἀναλώσαντι μεγάλων
ἐγκλημάτων ἀπαλλαγῆναι μᾶλλον ἢ μηδὲν ἀποτίσαντι
κινδυνεύειν περὶ τηλικούτων. τί ¹ ἂν ὑμῖν καθ' ἕκαστον
διηγοίμην, ² ἂ πολλὰ παρέλιπον τῶν εἰδισμένων περὶ τῶν
τοιούτων λέγεσθαι; τελευτῶν δ' οὖν ἐπέισθην — ἅπαντα ^b
γὰρ εἰρήσεται τάληθ' πρὸς ὑμᾶς — δοῦναι τοῦτω διακο-
σίας δραχμᾶς. ἵνα δὲ μὴ πάλιν ἐξείη συκοφαντεῖν αὐτῷ,
δίκαιταν ἐπὶ ῥητοῖς ἐπετρέψαμεν Νικομάχῳ Βατῆθην.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ε'. Τὸ μὲν τοίνυν πρῶτον ἐνέμεινε τοῖς ὁμολογημένοις,
ὑστερον δ' ἐπιβουλεύσας μετὰ Ξενοτίμου τοῦ τοὺς νόμους
διαφθεύοντος καὶ τὰ δικαστήρια δεκάζοντος καὶ ταῖς ἀρχαῖς
λυμαινομένου καὶ πάντων κακῶν αἰτίου λαγχάνει μοι δι-
κην μυριάων δραχμῶν. προβαλλομένου δ' ἐμοῦ ³ μάρτυρα εἰς
οὐκ εἰσαγωγίμος ἦν ἡ δίκη διαίτης γεγενημένης, ⁴ ἐκείνη

¹ ἂν A. C. L.² [ἂ πολλὰ παρέλιπον] C.
⁴ ἐκείνη A. C. L.³ μάρτυρας A. C. L.

^a ἐπὶ ῥητοῖς] *certis conditionibus*, i. e. re
jam deliberata, et eo adducta ut auctoritas
publica adhiberetur, non ad statuendam
rem, sed ad confirmandam. IDEM. Cf.
Herald. ad Jus Att. et Rom. l. v. c. 14.
§. 9.

Βατῆθην] e Bato, uno ex demis Atheni-
ensibus. Post Βατῆθην deesse videtur:
καὶ μοι ἀνάσσει μάρτυρας. vel aliud quid.
ΑΥΘΕΡ.
προβαλλομένου] ἴσως] προβαλλομένου.
COR.

μὲν οὐκ ἐπεξήλθην, εἰδὼς ὅτι, εἰ μὴ μεταλάβοι τὸ πέμ-
 πτον μέρος τῶν ψήφων, τὴν ¹ ἐπωβελίαν ὀφλήσει, πείσας
 δὲ τὴν ἀρχὴν πάλιν τὴν αὐτὴν δίκην ἐγράψατο, ὡς ἐν ταῖς
 πρυτανείοις μόνον κινδυνεύσων. ἀπορῶν δ' ὅ τι χρῆσαιμην 374
 τοῖς κακοῖς, ἠγησάμην εἶναι κράτιστον ἐξ ἴσου καταστή-
 σαντα ἀμφοτέροις τὸν κίνδυνον εἰσελθεῖν εἰς ὑμᾶς. καὶ τὰ
 μὲν γινόμενα ταῦτ' ἐστὶ.

5'. Πυνθάνομαι δὲ Καλλιμάχων οὐ μόνον περὶ τῶν ἐγκλη-
 μάτων διανοεῖσθαι ψευδῆ λέγειν, ἀλλὰ καὶ τὴν δίαίταν
 μέλλειν ἔξαρνον εἶναι, καὶ παρασκευάσθαι λέγειν τοιούτους
 λόγους, ὡς οὐκ ἂν ποτε ἐπέτρεψε Νικομάχῳ ² δίαίταν, ὃν
 ἐπίσταντο πάλαι χρώμενον ἡμῖν, καὶ ὡς οὐκ εἰκὸς ἦν αὐτὸν
 ἀντὶ μυρίων δραχμῶν διακοσίας ἐδελῆσαι λαβεῖν.

6'. Ἔμεῖς δὲ ἐνδυμεισθε πρώτον μὲν ὅτι τὴν δίαίταν
 οὐκ ἀμφισβητοῦντες ἀλλ' ἐπὶ ῥητοῖς ἐπιτρέψαμεν, ὥστε
374 οὐδὲν ἀτοπον ἐποίησεν εἰ Νικομάχων εἴλετο δαιτητὴν, ἀλλὰ
 πολὺ μᾶλλον εἰ περὶ τῶν πραγμάτων ὁμολογηκῶς περὶ
 τοῦ δαιτητοῦ διεφέρετο. ἔπειτ' ὀφειλομένων μὲν αὐτῷ μυ-
 ρίων δραχμῶν οὐκ εἰκὸς ἦν αὐτὸν ἐπὶ δυοῖν μυαῖν ποησα-
 σθαι τὴν διαλλαγὴν· ἀδίκως δὲ αἰτιώμενον καὶ συκοφαν-
 τοῦντα οὐδὲν θαυμαστὸν τοσαῦτον ἐδελῆσαι λαβεῖν. ἐτι δὲ
 εἰ μεγάλα ἐγκαλῶν ὀλίγα ἐπράξατο, οὐ τούτῳ τούτο τε-
b κμήριον ἐστὶν ὡς ἡ δίαίτα οὐ γέγονεν, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον
 ἡμῖν ὡς καὶ τὴν ἀρχὴν οὐ δικαίως ἐνεκάλεσε. θαυμάζω δ'
 εἰ αὐτὸν μὲν ἰκανὸν γινῶναι νομίζει ὅτι οὐκ εἰκὸς ἀντὶ μυ-
 ρίων δραχμῶν διακοσίας ἐδελῆσαι λαβεῖν, ἐμὲ δ' οὐκ ἂν
 οἶεται τοῦτ' ἐξευρεῖν, εἴπερ ³ ἐβουλόμην ψευδῆ λέγειν, ὅτι
 πλέον ἔδει φάσκεν τούτων δεδωκέναι. ἀξιώ δὲ, ὅσον περ

¹ ἐπωβελίαν A. C. L.

² δαιτητὴν A. C. L.

³ ἐβουλόμην C.

τὴν ἀρχὴν] Ἀντὶ τῶ, τὴν ἀρχαία. WOLF.
 Ἐν ταῖς πρυτανείοις] Πρυτανεία, Latine
 proutiē, erat pecunia quam deponerat
 uterque litigantium, tam actor quam reus.
 Vide Harpocrat. in ea voce. AUGER.
 Vid. Demosth. c. Macartat. §. ιε'. et c.
 Everg. et Mnesib. §. ιε'.

Πάλαι χρώμενον ἡμῖν] vetusta familiari-
 tate mecum conjunctum. WOLF.

Πολὺ μᾶλλον] Scil. ἄτοπον ἂν ἴστωσε.
 IDEM.

Εἰ αὐτὸν μὲν ἰκανὸν γινῶναι] Sententia: Si
 dixi non verosimile esse, ac pro decies

mille drachmis ducentas accepisse, ego
 oontra, si mentiri voluisssem, dicere potu-
 eram me plus ducentis numerasse.

Ὅσον περ ἂν τούτῳ κ. τ. λ.] Ὁ τοῦς Ὅσον
 ἂν ἔγιντο σημεῖον τῶ ἀντοκῆρ μου, ἔτι οὐ γέ-
 γων ἰ δαιτα, εἰ εἶδα τὰ διαμαρτυροῦντα,
 τωτίστον εἰ ψευδῆ ἀπίδειξεν τὴν περὶ τῆς δαι-
 τῆς μαρτυρίαν, ἀξίω τοσαῦτον ἀμεί τιμῆρον
 γηέσθαι, ἔτι τάλουθ λόγῳ περὶ αὐτῆς, ἔγνω
 περὶ τῶ γεγονέναι τὴν δίαίταν, ἰσχυρὸν οὐδ'
 ἰτάμωσιν ἐπιτελεθῆναι καὶ ἐπιστάφασθαι, ἔγνω
 ψευδμαρτυριῶν ἐγκαλέσαι, τῶ διαμαρτυρα-
 μένῳ. Ὅπως γὰρ ἐν ταῖς ἄλλαις δικαῖς ἰσα-

ἀν τούτῳ σημείον ἦν ὡς ἡ δίαίτα οὐ γέγονεν, ¹ ἐλόντι τὰ διαμαρτυρηθέντα, τοσούτον ἔμοι γενέσθαι τεκμήριον ὡς ἀληθῆ λέγω περὶ αὐτῆς, ἐπειδὴ τῷ μάρτυρι φανερός ἐστίν οὐδ' ἐπεξελεῖν ἀξιώσας.

η'. Ἦγοῦμαι δέ, εἰ μήτε ἡ δίαίτα ἐγεγόνει μήτε τῶν πεπραγμένων ἦσαν ² μάρτυρες, ³ ἔδει δ' ἐκ τῶν εἰκότων σκοπεῖν, οὐδ' οὕτω χαλεπῶς ἀν ὑμᾶς γνῶναι τὰ δίκαια. εἰ μὲν γὰρ καὶ τοὺς ἄλλους ἀδικεῖν ἐτόλμων, εἰκότως αἶν μου **375** κατεγιγνώσκετε καὶ περὶ τούτου ἐξαμαρτάνειν· νῦν δ' οὐδένα φανήσομαι τῶν πολιτῶν οὔτε χρήμασι ζημιώσας οὔτε περὶ τοῦ σώματος εἰς κίνδυνον καταστήσας, οὐτ' ἐκ μὲν τῶν μετεχόντων τῆς πολιτείας ἐξαλείψας, εἰς δὲ τὸν μετὰ ⁴ Λυσάνδρου κατάλογον ἐγγράψας. καίτοι πολλοὺς ἐπῆρεν ἡ τῶν Τριάκοντα πονηρία τοιαῦτα ποιεῖν· οὐ γὰρ ὅτι τοὺς ἀδικούντας ἐκόλαζον, ἀλλ' ἐνίοις καὶ προσέταττον ἐξαμαρτάνειν. ἐγὼ μὲν τοίνυν οὐδ' ἐπὶ τῆς ἐκείνων ἀρχῆς οὐδὲν εὐρεθήσομαι τοιοῦτον ἐργασάμενος· οὗτος δὲ ἀδικηθῆναι φησίν, ὅτε ἐξεβέβληντο μὲν οἱ Τριάκοντα, ὁ δὲ Πειραιεὺς ^e ἦν κατελιμμένος, ⁵ ἐκράτει δ' ὁ δῆμος, περὶ διαλλαγῶν δ' ἦσαν οἱ λόγοι. καίτοι δοκεῖ ἀν ὑμῖν, ὅστις ἐπὶ τῶν Τριάκοντα κόσμιον ἑαυτὸν παρέσχεν, εἰς τούτου ἀποθέσθαι τὸν **375** χρόνον ἀδικεῖν, ἐν ᾧ καὶ τοῖς πρότερον ἡμαρτηκόσι μετέμελεν; ὁ δὲ πάντων δεινότατον, εἰ τῶν ⁶ μὲν ὑπαρχόντων ἐχθρῶν μὴδ' ἀμύνεσθαι μηδένα ἠξίωσα, τοῦτον δὲ κακῶς ποιεῖν ἐπεχείρουν, πρὸς ὃν ⁷ οὐδὲν πώποτε μοι συμβόλαιον ἐγένετο.

θ'. Ὡς μὲν οὖν οὐκ αἰτιός εἰμι Καλλιμάχῳ τῆς τῶν χρημάτων δημίουσεως, ἱκανῶς ἀποδεδείχθαι μοι νομίζω· ὡς δ' οὐκ ἐξῆν αὐτῷ δικάζεσθαι περὶ τῶν τότε γεγενημένων, οὐδ' ^b

¹ οὐχ ἐλόντι A. L.

² εἰ μάρτυρες A. L. μὴ μάρτυρες C.

³ δεῖ L.

⁴ Πισάνδρου A. L.

⁵ ἱερατῆτο L.

⁶ μὲν om. A. L.

⁷ οὐδὲ πώποτε A. οὐδὲ πώποτε L.

λίαν μαρτυρίαν, τοῦτο ἐν ταῖς παραγραφαῖς ἐλόντων διαμαρτυρία. COR. Cf. Lysias w. τραίμα. ἐν πρῶν. §. β'.

Περὶ τοῦ σώματος εἰς κίνδ.] in corporis periculum adduxisse. LANG.

Κατάλογον] Scil. τῶν τρισχιλιῶν πολιτῶν, scriptum post Pisandrianum catalogum an-nis factum sub xxxviris, imperante Lyandro. Cf. Xenoph. Hellen. ii. 3.,

Thucyd. viii. 65. 70. et Lysias de pop. stat. evers. §. ε'. μετὰ deletum erat Augeris et Langius, pro quo isti mavult Coraes.

Οὐ γὰρ ἐτι] Idem quod εὐ γὰρ μέτω. WOLF.

Προσίταττον] Ἐπιμαρτάνων πάντας ἀδικίας ἀναπλήσαι, ἢτε πολλὰς ἔχων τὰς συναμαρτάνοντας. COR.

εἰ πάντα ταῦτ' ἦν πεποιηκώς ἄ φησιν αὐτὸς, ἐκ τῶν συνθηκῶν γινώσκεισθε. καὶ μοι λάβετε τὸ βιβλίον.

ΣΥΝΘΗΚΑΙ.

ι'. Ἄρα μικρῶ τῶ δικαίῳ πιστεύων τὴν παραγραφὴν ἐποησάμην, ἀλλ' οὐ τῶν μὲν συνθηκῶν διαρρήθην ἀφεισιῶν τοὺς ἐνδείξαντας ἢ φηναντας ἢ τῶν ἄλλων τι τῶν τοιούτων πράξαντας, ἐμαυτὸν δ' ἔχων ἀποφαίνειν ὡς οὔτε ταῦτα c πεποιήκα οὔτ' ἄλλο οὐδὲν ἐξήμαρτον; ἀνάγνωθε δὴ μοι καὶ τὰς ὄρκους.

ΟΡΚΟΙ.

ια'. Οὐκ οὔν δεινὸν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, οὕτω μὲν τῶν συνθηκῶν ἔχουσῶν, τοιούτων δὲ τῶν ὄρκων γενομένων, τό- 376 σοῦτον φρονεῖν Καλλιμάχον ἐπὶ τοῖς λόγοις τοῖς αὐτοῦ, ὡστ' ἠγεῖσθαι πείσειν ὑμᾶς ἐναντία τοῦτοις ψηφίσασθαι; καὶ εἰ μὲν ἑώρα μεταμέλον τῇ πόλει τῶν πεπραγμένων, οὐκ ἄξιον ἦν θαυμάζειν αὐτοῦ νῦν δ' οὐ μόνον ἐν τῇ θέσει τῶν νόμων ἐπεδείξασθε περὶ πολλοῦ ποιοῦμενοι τὰς συνθήκας, ἀλλὰ d καὶ Φίλιωνα τὸν ἐκ Κοίλης ἐνδειχθέντα παραπρεσβεύεσθαι, καὶ περὶ μὲν τοῦ πράγματος οὐδὲν ἔχοντα ἀπολογήσασθαι, τὰς δὲ συνθήκας παρεχόμενον, ἔδοξεν ὑμῖν ἀφείναι καὶ μηδὲ κρίσιν περὶ αὐτοῦ ποιήσασθαι. καὶ ἡ μὲν πόλις οὐδὲ παρὰ τῶν ὁμολογούντων ἐξαμαρτάνειν ἀξιοὶ δίκην λαβεῖν, οὗτος δὲ καὶ τοὺς οὐδὲν ἠδικηκότας τολμᾷ συκοφαντεῖν. καὶ e μέγιστον μὲν δυνάμενοι τῶν ἐν τῇ πόλει, πολλῶν δ' ἀπεστερημένοι χρημάτων, εἰδότες δὲ τοὺς ἀπογράφαντας, ὅμως οὐ τολμᾷσιν αὐτοῖς δίκας λαγχάνειν οὐδὲ μνησικακεῖν, ἀλλ' εἰ καὶ περὶ τῶν ἄλλων μᾶλλον ἐτέρων δύνανται διαπράττε-

Ἐνδείξαντας ἢ φηναντας] accusatores et delatores. LANG.

Ἡ τῶν ἄλλων τι] F. Ἡ τοὺς ἄλλο τι. WOLF. Οἱκ ἀπιθάνως. COR.

ΟΡΚΟΙ] Cf. Andooid. de Myster. §. 14.

Μεταμέλον] Participium pro μεταμέλει.

WOLF. Μήποτε: Καὶ εἰ μὲν ἑώρα μεταμέλει. λον. ἔπειρ [soil. μεταμέλειος] ἐχρίσατο

Θουκυδίδης ἐπὶ τοῦ μεταμέλειος. COR.

Τῶν νόμων] Ἰσως: τοῦ νόμου. IDEN. Φίλιων] Wesselingius ad Diod. Sic. l. xiv. 33. ex Lysia in Eratooth. §. 1. et

Xenoph. Hellen. ii. 3. 2. et correctum φείδων.

Ἐκ Κοίλης] Coele demus Hippothoontidis tribus. Cf. Corsin. Fast. Att. par. i. diss. v. p. 255.

οἰδὲ τὰδε] Ἰσως: οἰδὲ τόδε. COR.

Ἀπογράφαντας] qui eas pecunias tyrannicis prodiderant, aut proscripterant, ut publicarentur. LANG.

Περὶ τῶν ἄλλων] Malim ἐπὶ τῶν ἄλλων, soil. πραγμάτων. WOLF. Εἰ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις πράγμασι δύνανται μᾶλλον ἰσχύειν διαπράττεσθαι, ταυτίστι κατεθεῖον, καὶ τυ-

σθαι, ἀλλ' οὖν περὶ γε τῶν ἐν ταῖς συνθήκαις ἴσον ἔχειν 376
 τοῖς ἄλλοις ἀξιοῦσι. καὶ οὐχ οὔτοι μόνοι ταῦτα ἠξιώκασι,
 ἀλλ' οὐδ' ὑμῶν οὐδεὶς τοιαύτην δίκην εἰσέλθειν τετόλμηκε.
 καίτοι δεινόν, εἰ ἐπὶ μὲν τοῖς ὑμετέροισι αὐτῶν πράγμασι
 ἔμμενεῖτε τοῖς ὄρκαις, ἐπὶ δὲ τῇ τούτου συκοφαντίᾳ παρα-
 βαίνειν ἐπιχειρήσετε, καὶ τὰς μὲν ἰδίας ὁμολογίας δημοσίᾳ
 κυρίας ἀναγκαζέτε εἶναι, τὰς δὲ τῆς πόλεως συνθήκας ἰδίας
 τὸν βουλόμενον λύειν εἰσέτετε. ὁ δὲ πάντων ἂν τις μάλιστα
 θαιμάσειεν, εἰ, ὅτε μὲν ἀδῆλον ἦν εἰ συνοίσουσιν αἱ διακ- b
 λαγαὶ τῇ πόλει, τοιούτους ὄρκους ἐποίησασθε περὶ αὐτῶν,
 ὥστ' εἰ καὶ μὴ συνέφερον ἀναγκαῖον εἶναι τοῖς ὁμολογημέ-
 νοις ἔμμενειν, ἐπειδὴ δὲ οὔτω καλῶς ὑμῖν συμβέβηκεν, ὥστε
 καὶ μηδεμιᾶς πίστεως γεγενημένης ἀξίον εἶναι τὴν παρούσαν
 πολιτείαν διαφυλάττειν, τῆνικαῦτα τοὺς ὄρκους παραβήσε-
 σθε· καὶ τοῖς μὲν εἰρηκόσιν ὡς χρὴ τὰς συνθήκας ἐξαλείφειν c
¹ ὀργίξεσθε, ταυτονὶ δὲ, ὅς γε γραμμέναις αὐταῖς τολμᾷ παρα-
 377 βαίνειν, ἀξίμιον ἀφήσετε. ἀλλ' οὔτ' ἂν δίκαια οὔτ' ἀξια
 ὑμῶν αὐτῶν οὔτ' ἂν πρέποντα τοῖς πρότερον ἐγνωσμένοις
 ποιήσαίτε.

ιβ'. Ἐνδυμεῖσθε δὲ ὅτι περὶ τῶν μεγίστων ἦκετε δικά-
 στοντες. περὶ γὰρ συνθηκῶν τὴν ψῆφον οἴσετε, ἅς οὐδὲ πῶ-
 ποτ' οὐδ' ὑμῖν. πρὸς ἑτέροισι οὔτ' ἄλλοις πρὸς ὑμᾶς ἐλυσι-
 τέλησε παραβῆναι· τοσαύτην δ' ἔχουσι δύναμιν, ὥστε τὰ d
 πλεῖστα τοῦ βίου καὶ τοῖς Ἕλλησι καὶ τοῖς βαρβάροις διὰ
 συνθηκῶν εἶναι. ταύταις γὰρ πιστεύοντες ὡς ἀλλήλους ἀφι-
 κνούμεθα, καὶ ποριζόμεθα ὡν ἕκαστοι τυγχάνομεν δεόμενοι
 μετὰ τούτων καὶ τὰ συμβόλαια τὰ πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς
 ποιοῦμεθα, καὶ τὰς ἰδίας ἐχθρας, καὶ τοὺς κοινούς πολέ-
 μους διαλυόμεθα· τούτῳ μόνῳ κοινῶ πάντες ἄνθρωποι δια-
 τελοῦμεν χρώμενοι. ὥστε ἅπασιν μὲν προσήκει βοηθεῖν αὐταῖς, e
 μάλιστα δ' ὑμῖν.

¹ ὀργίξεσθε C.

² ἡμῖν A. L.

χάσιον ἢ ἂν βούληται. COR.
 [Ἐπὶ δὲ τῇ τούτου συκοφαντίᾳ] Intellige
 phrasim, quasi legeretur: διὰ δὲ τὴν τούτου
 συκοφαντίαν. AUGER.
 Δημοσίᾳ κυρίας — ἰδίας] I. e. publice
 valere. LANG.

[Ἐγγυμμένης] Si fœdus perscriptum nos
 fuit, deleri quomodo potuit? Quid ergo
 si ἀναγεγραμμένης legatur, ἀπὸ τοῦ παρορ-
 μήνας. WOLF. Prieter necessitatem, credo
 postquam præscripta sunt et auctoritatem
 publicam acceperunt. IDEM.

ιγ'. Ὑπόμνος γάρ ἐστιν ἐξ αὐτῶν καταπολεμηθέντων, ἐπι-
 τοῖς ἐχθροῖς γινόμενοι, πολλῶν ἐπιθυμησάντων διασφραῖσαι
 τὴν πόλιν εἰς ἄρκους καὶ συνθήκας¹ καταφεύγοντες, ὡς εἰ
² Λακεδαιμόνιοι τολμῶεν παραβαίνειν, σφοδρῶς³ ἂν ἕκαστος
 377 ἡμῶν ἀγανακτήσει. καίτοι πῶς οὐκ ἔστιν ἑτέρων κατα-
 γορεῖν, οἷς αὐτός τις ἔνοχος ἐστὶ; τῷ θ' ἂν δόξαιμιαν ἀδι-
 κείσθαι παρὰ τὰς συνθήκας κακῶς πάσχοντες, εἰ μὴδ'
 αὐτοὶ⁴ φαίνομεθα⁵ αὐταῖς πάλιν πολλοῦ ποιούμενοι; τίνας δὲ
 πίστεις πρὸς τοὺς ἄλλους εὐρήσομεν, εἰ τὰς πρὸς ἡμᾶς αὐ-
 τοὺς γεγενημέναις οὕτως εἰπὴ λύσομεν; ἄξιον δὲ καὶ τῶνδε
 μετησθῆναι, διότι πολλῶν καὶ καλῶν τοῖς προγόνοις ἐν τῷ
 β' πολέμῳ πεπραγμένων σὺχ' ἦμαρ⁶ ἢ πόλις ἐκ τούτων τῶν
 ἀπελλαγῶν εὐδαιμόνησε. πρὸς μὲν γὰρ τὸν νόστομον πολλοὶ
 πόλις ἂν εὐραδίᾳ καλῶς ἠγνωσμένοι, περὶ δὲ⁷ στάσεως
 αὐκὴ ἐστὶν ἢ ἂν τις ἐπιδείξειεν ἀμεινον τῆς ἡμετέρας βεβου-
 λευμένην. ἐτι δὲ τῶν μὲν τούτων ἔργων, ὅσα μετὰ κινδύνων
 πέπρακται, τὸ πλεῖστον ἂν τις μέρος τῆ' τόχῃ μεταδοίη
 τῆς δ' οὐκ ἡμᾶς αὐτοῖς μεταροῦτος οὐδεὶς ἂν⁸ ἀλλ' ἢ τῶν
 c ἡμετέραν γνώμην αἰτιώσαιο. ὥστ' οὐκ ἄξιον προδόντας ταύ-
 της τῆς δόξης⁹ γενέσθαι.

ιδ'. Καὶ μηδεὶς ἠγείσθω με ὑπερβάλλειν μὲδ' ἐμὴν 378
 ἀφῆναι, ὅτι δίκην ἰδίῳ φεύγων τούτους εἰρησὰ τοὺς λόγους.
 οὐ γὰρ μόνον περὶ τῶν ἐπιγεγραμμένων χρημάτων ἐστὶν ὁ-
 τος ὁ ἀγών, ἀλλ' ἐπεὶ μὲν περὶ τούτων, ὑπερὶ δὲ περὶ τῶν
 ἀλόγων πρότερον εἰρημένον ὑπερὶ ὧν οὐδεὶς οὐτ' ἂν εἰσέτω
 ἀξίως δύναιτο αὐτ' ἂν τέμμημα ἰκανὸν ἐπιγραψάμετε. τοσοῦ-
 τον γὰρ αἰνῆ διαφέρει τῶν ἄλλων δικῶν, ὥστε τῶν μὲν τοῖς
 d ἀγνατιζομένοις μόνον προσήκει, ταύτη δὲ τὸ κανὸν τῆς πό-
 λεως συγκινδυνεύει. περὶ ταύτης δὴ ἄρκους ὁμοῦσαντες δικα-
 ζεσθε, τὸν μὲν, ὅταν ἐπὶ ταῖς ἄλλαις εἴδησθε, τὸν δ' ἂν
 ἐπὶ ταῖς συνθήκαις ἐποιήσασθε. ταύτην ἀδικίαν γίνοντες οὐ

¹ καταφεύγοντες A. C. L.
⁴ φαίνομεθα A. C. L.

² εἰ Λακ. A. L. [εἰ] Λακ. C.
⁵ συστάσεως A. C. L.
⁷ γεγενησθαι A. C. L.

³ ἂν om. A. L.
⁶ ἀλλ' C.

Ἐπι τοῖς ἐχθροῖς γινόμενοι] Nr. post
 eadem Heideroosianum. Idem.
 Εἰς ἡμᾶς καὶ συνθήκας] Wolfes, recte
 puto, intelligit fides Cawcorum post
 Kerxum profugitatem, quo cavebatur, ne
 qua urbe, quo Cawcorum contra barbaros

defendissent, evenerit. Idem.
 Ὑπερβάλλειν] Ὑπερβολαῖς χρῆσθαι. Cor.
 περὶ τῶν ἐπιγ. χρημάτων] de pecuniis
 que in accusatione peractae sunt. Wolf.
 Οὐτ' ἂν τέμμημα ἰκανὸν ἐπιγρ.] nec satis
 magni estimari queat. Idem.
 4 x

τοὺς τῆς πόλεως μόνον νόμους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀπάντων κοινοὺς παραβῆσθε. ὡςτ' οὐκ ἄξιον οὔτε κατὰ χάριν οὔτε κατ' ἐπικείκειαν οὔτε κατ' ἄλλο οὐδὲν ἢ κατὰ τοὺς ὄρκους περὶ αὐτῶν ψηφίσασθαι.

ιέ. Ὡς μὲν οὖν χρὴ καὶ συμφέροι καὶ δίκαιον ὑμᾶς ἐστὶν οὕτω περὶ τῶν σθηθικῶν γιγνώσκειν, οὐδ' αὐτὸν ἠγαῦμαι Καλλίμαχον ἀντερεῖν· οἶμαι δ' ¹ αὐτὸν οἴδεσθαι τὴν παροῦσαν πενίαν καὶ τὴν γεγενημένην αὐτῷ συμφορὰν, καὶ ² λέξειν ὡς δεινὰ καὶ σχέτλια πέισεται, εἰ τῶν χρη- 378 μάτων ὧν ἐπὶ τῆς ὀλιγαρχίας ἀφροέδῃ, ταύτων ἐν δημοκρατία τὴν ³ ἐπιβελίαν ὀφλήσει, καὶ εἰ τότε μὲν διὰ τὴν οὐσίαν τὴν αὐτοῦ φυγεῖν ἠναγκάσθῃ, νῦν δ' ἐν ᾧ χρόνῳ προσῆκεν αὐτὸν δίκην λαβεῖν ἄτιμος γενήσεται. κατηγορεῖ δὲ καὶ τῶν ἐν τῇ μεταστάσει γενομένων, ὡς ἐκ ταύτων μάλισθ' ὑμᾶς εἰς ὄργην καταστήσων· ἴσως γάρ τις ἀκῆ- b κοεν ὡς ὑμεῖς, ὅταν μὴ τοὺς ἀδικούντας λάβητε, τοὺς ἐντυχάνοντας κολάζετε. ἐγὼ δὲ αὐθ' ὑμᾶς ταύτην ἔχειν τὴν γνώμην ἠγαῦμαι, πρὸς τε τοὺς ὑπειρημένους λόγους ῥᾶδιον ἀντεπεῖν νομίζω.

ις. Πρὸς μὲν οὖν τοὺς ὀδυρμούς, ὅτι προσήκει βοηθεῖν ὑμᾶς οὐχ οἵτινες ἀνδυστυχεστάτους σφᾶς αὐτοὺς ἀποδείξωσιν, ἀλλ' οἵτινες ἀνὰ περὶ ὧν ἀντιμῶσαντο δικαιότερα λέγοντες φαίνονται. περὶ δὲ τῆς ⁴ ἐπιβελίας, εἰ μὲν ἐγὼ c 379 τούτων τῶν πραγμάτων αἴτιος ἦν, εἰκότως ἀνὰ αὐτῷ μέλλοντι ζημιώσεσθαι συνήχθεσθε· νῦν δ' οὗτός ἐστιν ὁ σκωφαντῶν, ὡςτ' οὐδὲν ἀνὰ δίκαιως αὐτοῦ λέγοντος ἀποδέχοισθε. ἔπειτα κάκεινο χρὴ σκοπεῖν, ὅτι πάντες οἱ κατελθόντες ἐκ Πειραιέως ἔχουσι ἀνὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους εἰπεῖν οὐσπερ οὗτος, ὧν οὐδεὶς ἄλλος τετόλμηκε τοιαύτην δίκην εἰσελθεῖν. καίτοι χρὴ μισεῖν ὑμᾶς τοὺς τοιαύτους καὶ κακοὺς παλίτας νομί-

¹ [ἀ] αὐτὸν οἴδεσθαι C.

² λέγειν A. C. L.

³ ἐπιβελίαν A. C. L.

⁴ ἐπιβελίας A. C. L.

Ἐπίδοσθαι] Ἄντι τῶν, ἐπίδοσθαι. IDEM. LIANO.

Ἄτιμος] Nam qui malotam non solverant, in aerario relati jus adipiscendorum magistratum non habebant. IDEM.

Μεταστάσει] Μετάστασις, ut opinor, nominal τῆς πολιτείας μεταβολή, estque aliquanto lenius quam si dixisset ἐν τῇ ἐπιβελίᾳ. IDEM.

ἴσως γὰρ κ. σ. λ.] Ironice dictum est.

Ἐπιβελίαν] ad ea quae ego jam sub adversarii persona dixi. Accipio ἐπιβελίαν pro περιβελίαν. WOLF.

Ὅτι προσήκει] Autē ἐστὶν subandi ἀντιώσει. AUGER.

Ἄλλ' οἵτινες — φαίνονται] I. e. quorum accusatio est justa, non quorum calamitas magna. Cf. de Big. §. 2. LIANO.

ζειν, οἵτινες ταῖς μὲν συμφοραῖς ὁμοίαις τῷ πλήθει κέχρηται, ταῖς δὲ τιμωρίας διαφοραῖς τῶν ἄλλων ἀξιοῦσι ποιῆσθαι. πρὸς δὲ τούτοις ἔτι καὶ νῦν ἔξεστιν αὐτῶ, πρὶν ἀποπειραθῆναι τῆς ὑμετέρας γνώμης, ἀφ᾽εντι τὴν δίκην ἀπαηλάσχειν πάντων τῶν πραγμάτων. καίτοι πῶς οὐκ ἄλογόν ἐστιν ἐν τούτῳ τῷ κινδύνῳ ζητεῖν αὐτὸν ἐλεύσας παρ' ὑμῶν τυγχάνειν, οὗ κύριός ἐστιν αὐτός, καὶ εἰς ὃν αὐτὸς αὐτὸν καδίστησι, καὶ ὃν ἔτι καὶ νῦν ἔξεστιν αὐτῶ μὴ κινδυνεύειν;

ε' ιζ'. Ἐὰν δ' ἄρα μεμῆται τῶν ἐπὶ τῆς ὀλιγαρχίας γεγενημένων, ἀξιοῦτε αὐτὸν μὴ ἐκείνων κατηγορεῖν ὑπὲρ ὧν οὐδεὶς ἀπολογήσεται, ἀλλ' ὡς ἐγὼ τὰ χρήματα εἴληφα διδάσκειν, περὶ οὐπερ ὑμᾶς δεῖ ψηφίζεσθαι, μηδ' ὡς αὐτὸς θειὰ πέπονθεν ἀποφαινεῖν, ἀλλ' ὡς ἐγὼ πεποίηκα ἐξελέγειν, παρ' οὐπερ ἀξιοὶ τὰ ἀπολωλότα κομίζεσθαι: ἐπεὶ κακῶς γε αὐτὸν πράττοντα ἐπιδειξάι καὶ πρὸς ἄλλον ὀντινοῦν ἀγωνιζόμενος τῶν πολιτῶν δύναται. καίτοι χρὴ μέγα παρ' ὑμῖν δύνασθαι τῶν κατηγοριῶν σὺχ αἷς ἔξεστι χρῆσθαι καὶ πρὸς τοὺς μηδὲν ἡμαρτηκότας, ἀλλ' αἷς σὺχ οἷόν τ' εἰπεῖν ἀλλ' ἢ κατὰ τῶν ἠδικηκότων. πρὸς μὲν οὖν τούτους τοὺς λόγους καὶ ταῦτ' ἴσως ἀρκέσει καὶ ¹τάχα ἀντειπεῖν ἔξεσται.

β' ιη'. Ἐνθυμεισθε δὲ, εἰ καὶ τῷ δόξῃ δις περὶ τῶν αὐτῶν λέγειν, ὅτι πολλοὶ προσέχουσι ταύτῃ τῇ δίκῃ τὸν νοῦν, οὗ τῶν ἡμετέρων πραγμάτων φροντίζοντες, ἀλλ' ἠγούμενοι περὶ τῶν συνθηκῶν εἶναι τὴν κρίσιν. οὐς ὑμεῖς τὰ δίκαια γνόντες αὐτῶς οἰκεῖν ἐν τῇ πόλει ποιήσετε: εἰ δὲ μὴ, πῶς οἴεσθε διακείσεσθαι τοὺς ἐν ἄστει μέιναντας, ἢ ὁμοίως ἅπασιν ἀργιζόμενοι ²φανήσθε τοῖς μετασχοῦσι τῆς πολιτείας; 380

γ' τίνα δὲ γνώμην ἔξειν τοὺς καὶ μικρὸν ἀμάρτημα σφίσιν αὐτοῖς συνειδόμενος, ὅταν ³ὀρῶσι μηδὲ τοὺς κοσμίως πεπολιτευμένους τῶν δικαίων τυγχάνοντας; πόσῃν δὲ χρὴ προσδοκᾶν ἔσεσθαι ταραχὴν, ὅταν οἱ μὲν ἐπαρθῶσι συκοφαντεῖν ὡς

¹ ὡς A. C. L.

² φανήσθε A. L.

³ οἴδωσι A. C. L.

Τῶν κατηγοριῶν οὐχ αἷς] I. e. οὐ τὰς κατὰ τοὺς ἡμετέρας ἀξίους. AVOEN. refutator libet, scil. si talia inuolare pet-
 και τάχα ἄντιπῶν ἔξοται] et fortasse ἄντιπῶν ἔξοται. WOLF.

ἡμῶν αὐτοῖς ἤδη ¹ ταῦτ' ἐγνωσέναι, οἱ δὲ δαδύναι τῆν περ-
 οῦσαν πελτιίαν ὡς οὐδεμιᾶς αὐταῖς ἐπι καταφυγῆς ὑπερ-
 χούσης; ἄρ' αὖτε ἀξίον φοβῆσθαι μὴ συγχυδέντων τῶν ἐρ-
 κῶν κάλιον εἰς ταῦτα καταστῆμεν, εἴ ἄνευ ἡτορησέναι δ
 τὰς συνθήκας ποιῆσθαι; καὶ μὲν οὐ δὲ γ' ἡμῶν περὶ
 ἑτέρων μαδίῳ, ὅσοι ἐστὶν ὁράσασκε ἀγαθὸν ἢ ὕβρις κακῶν
 οὕτω γὰρ ἀμφοτέρων σφόδρα πεπύρωσθε, ὥστε καὶ τοὺς
 ἄλλους ἡμεῖς ἀριστ' ἐν ² διδάξατε περὶ αὐτῶν.

Ἰ. Ἰνα δὲ μὴ δοκῶ δια τούτο πολὺν χρόνον περὶ τὰς
 συνθήκας διατρέχειν, ἐτι βραδύον ἐστι περὶ ³ [τῶν] αὐτῶν
 πολλὰ καὶ δίκαια εἰπεῖν, τοσούτου ἡμῖν ἐτι διακελευσέναι e
 μνημονεύειν, ὅταν φέρετε τὴν ψῆφον, ὅτι πρῶ μὲν παύσαι-
 σθαι ταύτας ἐπολεμῶμεν, οἱ μὲν τῶν κίρκων ἔχοντες, οἱ δὲ
 τὸν Πειραιᾶ κατειληφότες, μᾶλλον ἄλλῶν μισθῶντες ἢ
 τοὺς ὑπὸ τῶν προγεσῶν ὑπερμαίους ἡμῶν καταλειφθέντας
 εἰπεὶ δὲ τὰς πίστεις ἀλλήλοισ ἐδοκεν εἰς ταῦτόν σφελ- 380
 θέντες, οὕτω καλῶς καὶ κοινῶς πεποιησέναι ὡς περ σφελ-
 μαίως ἡμῖν ⁴ συμφαρᾶς γεγενημένης. καὶ τότε μὲν ἀμαρτυροῦ-
 τούς καὶ ἀστυχεσθέντους πάντας ἡμῶς ἐσόμενον πῦν δὲ
 εὐδαιμονέσταται καὶ σφραγισθένται τῶν Ἑλλήνων δοκῶμεν
 εἶναι. ἄστ' ἔξισον οὐ μόνον τηλικαύταις ζημίαις καλοῦσθαι
 τοὺς παραβαίνεον τολμῶντας τὰς συνθήκας, ἀλλὰ ταῖς ἐσχά-
 ταις, ὡς τῶν μεγίστων κακῶν κίρκιους ὄντας, ἄλλας τε καὶ b
 τοὺς ὡς περ Καλλίμαχος βεβαιότας.

κ'. Ὅς δέκα μὲν ἐτη συνεχῶς ἡμῖν Λακεδαιμονίαν ⁵ πό-
 λεμησάντων οὐδεμίαν παρέσχον αὐτὸν ἡμέρων ταξῆαι τοῖς
 στρατηγῶσι, ἀλλ' ἐκείνο μὲν τὸν χρόνον διτέλειστο ἀποδι-
 δρασκων καὶ τὴν οὐσίαν ἀπακρηπτόμενος, ἐπειδὴ δὲ οἱ Τριᾶ- 391
 κωντα κατίστησαν, τηλικαῦτα κατέπλευσεν εἰς τὴν πόλιν
 καὶ φησὶ ⁶ [μὲν] εἰκαὶ δημοσίως, τοσούτου δὲ μᾶλλον τῶν

¹ ταῦτ' L.² ἀλέξει A. L.³ uncos om. A. C. L.⁴ ἀμαρτῶς L.⁵ πολημισάντων L.⁶ [μὲν] om. A. C. L.

Ταῦτά ἡγνωσέναι] Ὡς αὐτοῖς ἡμογνωσέναι
 ἡμῶν ὄντων καὶ τὰ αὐτὰ φησίν ὄντων, ταῦτίστι
 τὸ σκεφανθέν καλὸν ἡγνωσέναι. COR.

Τὸν κίρκων ἔχοντες] circuitum habentes,
 ap. monium, i. e. munitibus conclusi, ma-
 bentes in urbe. AUGHN.

Τηλικαῦταις] tantis, np. tantis quantis

lex jubet. IDEM.

Δέκα μὲν ἔτη] Peloponnesiacum bellum
 annos duravit 28. Sed Isocrates loqui
 videtur de bello tantum Deceolice. WOLZ.

Οἱδημαὶς κρηπτόμενος] nequequam nequam mi-
 litiae dedit, nullo die nequam suam apud deos
 profectus est. WOLZ.

c άλλων ¹ ἐπιθυμῶσι μετασχεῖν ² ἐκείνης τῆς πολιτείας, ὡς
 αὐτὸ εἰ περὶ αὐτῶν ἤξιον εἶπαι, ἀλλ' ἤρθετο μετὰ
 τῶν ἡμεροπρόκτων εἰς αὐτὸν πολιορκεῖσθαι μάλλον ἢ μεθ'
 ὑμῶν τῶν συνδυασμένων σφαιτεῦσθαι. καὶ μέγχι τῆς ἡμέ-
 ρας ἐκείνης παρέμεινε μετέχων τῆς πολιτείας, ἐν ᾗ προσέο-
 λεν ἡμᾶς πρὸς τὸ τεῖχος· τότε δ' ἐβήλη, οὐ τοὺς πρῶ-
 ὄντα μεσῆσας, ἀλλὰ δέσας τὸν ἐπιόντα κίνδυνον, ὡς
 ὕστερον ἐδήλωσεν. ἐπειδὴ γὰρ Λακεδαιμονίων ἐλθόντων ὁ
 d ὄρκος ἐν τῷ Περασεῖ κατακλείσθη, πάλιν ἐπαίθην διαδράς
 ἐν Βοιωτοῖς διητάτο. ὡς τ' αὐτῷ προσήκει μετὰ τῶν αὐτομό-
 λων ἀναγεγράφθαι πολὺ μάλλον ἢ τῶν φευγόντων ὀνομά-
 ζεσθαι. καὶ ταιούτος γεγενημένος καὶ περὶ τοῦ ἐκ Πειραιέως
 καὶ περὶ τοῦ ἐν Ἄστει μείναντας καὶ περὶ πᾶσαν τὴν
 πόλιν, οὐκ ἀγαπᾷ τῶν ἴσων ³ τυγχάνων τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ
 ζητεῖ πλέον ἔχειν ὑμῶν, ὡς περ ἢ μόνος ἀδικηθεὶς ἢ βέλτε-
 e στος ἂν τῶν πολιτῶν ἢ μεγίσταις συμφοραῖς δι' ὑμᾶς κα-
 χημένος ἢ πλείστων ἀγαθῶν αἴτιος τῇ πόλει γεγενημένος.
⁴ ἐβουλόμην δ' ἂν ὑμᾶς ὁμοίως ἐμαὶ γινώσκων αὐτὸν, ἐν
 αὐτῷ μὴ τῶν ἀπολλωλάτων συνήχθεσθε, ἀλλὰ τῶν ὑπολοί-
 πων ἐφθονεῖτε. νῦν δὲ περὶ μὲν τῶν ἄλλων, ὅσοις ἐπιβου-
 381 λευκε, καὶ δίκας οἷας δεδίκαται καὶ γραφάς, ⁵ εἰσελήλυθε,
 καὶ μεθ' ἂν συνίστηκε καὶ καθ' ἂν τὰ ψευδῆ μεμαρτύρηκεν,
 αὐδ' ἂν δις τοσαῦτον ὕδωρ ἱκανὸν διηγῆσασθαι γένοιτο· ἐν
 δὲ μόνον ἀκούσαντες τῶν τούτῳ πεπραγμένων ῥαδίως καὶ
 τὴν ἄλλην αὐτοῦ πονηρίαν γνώσεσθε.

καί. Κρατῖνος γὰρ ἡμφισβήτησε χωρίου τῷ τούτου κη-
 δεστῆ. μάχης δ' αὐτοῖς γενομένης, ⁶ ὑποκυψάμενοι θανά-
 b πιναν ἠτιῶντο ⁷ τὸν Κρατῖνον συντρίψαι ⁸ [κατὰ] τῆς κε-
 φαλῆς αὐτῆς, ἐκ δὲ τῶν τραύματος φάσκοντες ἀποθανεῖν τὴν
 ἀνδραπὸν λαγχάνουσιν αὐτῷ φόνου δίκην ἐπὶ Παλλαδίῳ.
 πυθόμενος δὲ ὁ Κρατῖνος τὰς τούτων ἐπιβουλάς τὸν μὲν

¹ ἐπιθυμῶσι A. C. L. ² ἐκείνην A. C. L. ³ τυγχάνει A. τυγχάνων L.
⁴ ἐβουλόμην C. ⁵ [ἀς] εἰσελήλυθε C. ⁶ ἀποκυψάμενοι L.
⁷ τὸν οἰ. A. L. ⁸ προσ οἰ. A. C. L.

τὰ κεφάλαια] Scil. ἀφ' ἑαυτοῦ, τὴν τυραν- καὶ βλάβη τῶν συμπολιτευομένων. IDEM.
 νησὸν δι' ἄλλων. IDEM. quibuscum conspiraverit. LANG.
 τῶν φευγόντων] Scil. ἴσων. IDEM. Κατὰ τῆς κεφαλῆς] Pro τῆν κεφαλὴν αὐ-
 τῆς. WOLF. Ἀπὸ τῶν, συντρίψαι αὐτὴν
 τῶν ἀπολλωλάτων] Scil. ἴσων, ἢ, διὰ τὰ κατὰ τῆς κεφαλῆς. COR.
 ἀπολλωλάτα. IDEM.
 μεθ' ἂν συνίστηκε] Scil. ἐπὶ σφαιρατῆς

ἄλλον χρόνον ἡσυχίαν ἦγεν, ἵνα μὴ μεταθεῖτο τὸ πρᾶγμα
 382 μὴδ' ἐτέρους λόγους ἐξευρίσκωεν, ἀλλ' ἐπ' αὐτοφάροι
 ληφθεῖεν κακουργούντες· ἐπειδὴ δὲ ὁ κηδεστὴς μὲν ἦν ὁ ταύ-
 του κατηγορηκὴς, αὐτὸς δὲ ¹ μεμαρτυρηκὸς ἢ μὴν τεθνᾶσαι
 τὴν ἀνδρωπῶν, εἰδόντες εἰς τὴν οἰκίαν ἵνα ἦν κεκρυμμένη, c
 βία λαβόντες αὐτὴν καὶ ἀγαγόντες ἐπὶ τὸ δικαστήριον ζῶσαν
 ἅπασιν τοῖς παροῦσιν ἐπέδειξαν. ὡς ἔπειτακοσίων μὲν δεκα-
 ζῶτων, τεττάρων δὲ καὶ δέκα μαρτυρησάντων ² ὑπὲρ αὐτος,
 οὐδεμίαν ψῆφον μετέλαβε. καὶ μοι κάλει τούτων μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

κβ'. Τίς ἂν οὖν ἀξίως δύναίτο κατηγορῆσαι τῶν τούτων
 πεπραγμένων; ἢ τίς ἂν εὐρεῖν ἔχοι παράδειγμα μείζον ἀδι- d
 κίας καὶ συκοφαντίας καὶ πονηρίας; ἐνια μὲν γὰρ τῶν ἀδι-
 κημάτων οὐκ ἂν ὅλον τὸν τρόπον δηλώσειε τῶν ἀδικησάντων,
 ἐκ δὲ τῶν τοιούτων ἔργων ἅπαντα τὸν βίον τῶν ἐξαμαρτα-
 νόντων ῥαδίον κατιδεῖν ἔστιν. ὅστις γὰρ τοὺς ζῶντας τεθνά-
 ναι μαρτυρεῖ, τίνος ἂν ὑμῖν ἀποσχέσθαι δοκεῖ; ἢ ὅστις
 ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις πράγμασιν οὕτω πονηρός ἐστι, τί οὐκ
 ἂν ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ τολμήσειε; πῶς δὲ χρὴ τούτῳ πιστεῦεν
 ὑπὲρ αὐτοῦ λέγοντι, ὃς ὑπὲρ ἐτέρων ἐπιουρκῶν ἐξελέγχεται; e
 τίς δὲ πῶποτε φανερώτερον ³ ἐπέδειχθη τὰ ψευδῆ μαρτυρῶν;
 τοὺς μὲν γὰρ ἄλλους ἐκ τῶν λεγομένων κρίνετε, τὴν δὲ τού-
 του μαρτυρίαν, ὅτι ψευδὴς ἦν, εἶδον οἱ δικάζοντες. καὶ τοι-
 αῦθ' ἡμαρτηκὸς ἐπιχειρήσει λέγειν ὡς ἡμεῖς ψευδομεθα, 382
 ὅμοιον ἐργαζόμενος ὡς περ ἂν εἴ τῳ Φρυωνίδας πανουργίαν
 ὀνειδίσειεν, ἢ ⁴ Φιλοργὸς ὁ τὸ ⁵ Γοργόνειον ὑφελόμενος τοὺς

¹ ἢ μεμαρτυρηκὸς ὑμῖν τῶν. A. C. L.

² ἀπειδείχθη A. C. L.

³ Φιλοργὸς A. C. L.

⁴ ἕτερε om. A. C. L.

⁵ Γοργόνειον L.

Ἐπιουρκῶν] Lego ἢ μὴν τεθν. WOLF.
 Ἐλθέτω] Scil. ὁ παρ' Κρατίων, quod
 Wolfius in textum recipere mavult.
 ΛΙΑΝΟ. Ὁ Κρατίωνος δουλοσύνη καὶ οἱ συνηγο-
 ρούντες αὐτῷ. COR.

Ἐπιουρκῶν] F. leg. πιντακοσίων. WOLF.
 Ἄλλ' ἡμῶς ὁ τῶν δικαστῶν ἀριδμοῦς ἄλλοτε
 ἄλλοι ἐτύγχανεν ἐν, τὸ μὲν μέγιστος χιλίων
 καὶ πιντακοσίων, τὸ δ' ἐλάχιστος πιντακοσίων.
 COR.

Ἄν — ἀποσχέσθαι] I. e. ἀφίξειθα.

Φρυωνίδας] Hunc Suidas improbitate no-

bitatatum esse scribit et mercenarium fa-
 isse, artificem noxiarum machinationum.
 WOLF. Cf. Harpocrat. ad voc.

Φιλοργός] Taylorus ad Lysiam c. Ando-
 cid. §. α'. et Augerus legendum suspicatur
 φιλικῶς, secundum Suidam in h. v. Sed
 vide eandem Suidam sub v. φιλοργός.

Τὸ Γοργόνειον] Sub. παρὰ, caput Medusæ.
 ΛΥΣΙΩΝ. Ἐστὶν ἡ τῆς Ἀθηνῶν αἰγὴ, ἐν ἣ ἡ
 τῆς Γοργῶνος κεφαλὴ (I. E. 741. καὶ Λυσίου.
 Φιλοπᾶτρ. §. β.), καὶ ἦν εἰκὼς παλαιοῦ γε-
 γνηῖαι, εἰς τὴν θεοῦ, ἢ τὸ τῆς θεᾶς ἔργα-

ἄλλους ἱεροσύλους ἔφασκεν εἶναι. τίνα δὲ προσήκει τῶν μὴ γενομένων παρασχέσθαι. ¹ μάρτυρας μᾶλλον ἢ τοῦτον, ὃς αὐτὸς ἑτέροις τὰ ψευδῆ τολμᾷ μαρτυρεῖν;

κγ'. Ἀλλὰ γὰρ Καλλιμάχου μὲν ἔξεστι πολλάκις καταγραφεῖν — οὕτω γὰρ παρεσκευάσται πολιτεύεσθαι —,
 b περὶ δὲ ἑμαυτοῦ τὰς μὲν ἄλλας πάσας παραλείψω λειτουργίας, ἧς δ' οὐ μόνον ἂν μοι δικαίως ἔχοιτε χάριν, ἀλλὰ καὶ τεκμηρίω χηρῶσθε περὶ τοῦ παντὸς πρά- 383 γματος, ταύτης δὲ μνησθήσομαι πρὸς ὑμᾶς. ὅτε γὰρ ἡ πόλις ἀπώλεσε τὰς ναῦς ἐν Ἑλλησπόντῳ καὶ τῆς δυνάμεως ἐστερήθη, τῶν μὲν πλείστων τριηράρχων τοσοῦτον ² δῆνευγον, ὅτι μετ' ὀλίγων ἔσωσα τὴν ναῦν, αὐτῶν δὲ ταύτων, ὅτι καταπλεύσας εἰς τὸν Πειραιᾶ μόνος οὐ κατέλυσα
 c τὴν τριηραρχίαν, ἀλλὰ τῶν ἄλλων ἀσμένως ἀπαλλαττομένων τῶν λειτουργιῶν καὶ πρὸς τὰ παρόντα ἀδύμως διακειμένων, καὶ τῶν μὲν ³ ἀνηλωμένων αὐτοῖς μεταμέλον, τὰ δὲ λοιπὰ ἀποκρυπτομένων, καὶ νομιζόντων τὰ μὲν κοινὰ διεφθάρθαι, τὰ δ' ἴδια σκοπουμένων, οὐ τὴν αὐτὴν ἐκείνοις γνώμην ἔσχον, ἀλλὰ πείσας τὸν ἀδελφὸν συντριηραρχεῖν, παρ' ἡμῶν αὐτῶν μισθὸν δίδοντες τοῖς ναύταις, κακῶς
 d ἐποιοῦμεν τοὺς πολεμίους. τὸ δὲ τελευταῖον προειπόντος Λυσάνδρου, εἰ τις εἰσάγει σίτον ὡς ὑμᾶς, θάνατον τὴν ζημίαν, οὕτω φιλοτίμως εἶχομεν πρὸς τὴν πόλιν, ὥστε τῶν ἄλλων οὐδὲ τὸν σφέτερον αὐτῶν εἰσάγειν τολμώντων ἡμεῖς τὸν ὡς ἐκείνους εἰσπλέοντα λαμβάνοντες εἰς τὸν Πειραιᾶ κατήγομεν. ἀνθ' ἂν ὑμεῖς ἐψηφίσασθε ἡμᾶς στεφανώσαι καὶ ⁴ πρὸςθε τῶν ἐπανύμων ἀνειπεῖν, ὡς μεγάλων ἀγαθῶν

¹ μάρτυρα A. C. L. ² δῆνευγον A. C. L. ³ ἀνηλωμένων C. ⁴ πρὸςθε A. C. L.

σέματος θεοῦ, καὶ κατὰ μίαν τὴν Ὀμαρὴν ἀρμύραστο πολυτέλειαν] D. B. 446.

Μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήναι, Ἀλκίβ' ἔχουσ' ἱρήμιον, ἀγχιῶσι, ἀθανάτων τε τῆς ἐκαστῆς δύναται παρῆρῶσιν ἱερῶσιν, Πάντες εὐπλακίης ἐπιστάμβουσι δὲ ἐκαστος. C. H.

Τῶν μὴ γενομένων παρασχέσθαι μάρτυρα] *testium non facturum producere testem, i. e. subornare falsos testes.* WOLF.

Μετ' ἄλλων] Μετ' ἄλλων τριηράρχων, ταυτέστω, ἄλλων τῶν τριηράρχων ἔσαν αἱ σισακτικές τὰς ἰθίας ναῦς, ὡς ἔγωγ τὸν ἑμαυτοῦ, τῶν

πλείστοι ἀπολεσάντων αὐτάς. C. H.

Αὐτῶν δὲ τούτων] Τούτων δὲ πλείων τῶν ἄλλων τοσούτων δῆνευγον, ἔτι κ. τ. λ. IDEM. Οὐ κατέλυσα τὴν τριῆρα. Οἷα ἐκαστῶν τριηράρχων. WOLF.

Μεταμέλον] *Μεταμέλοντες melius congruenter cum aliis genitiuis, sed potest retineri μεταμίλων in accusativo absoluto.* AUGER.

Παρ' ἡμῶν αὐτῶν] Ἀπὸ τοῦ, ἐκ τῆς ἰθίας αἰτίας. WOLF.

Τὸ σφέτερον] Scil. σίτον. IDEM.

Ὡς ἐκείνους] Εἰς τοὺς ἀκαταμάχτους. C. H. Πρὸςθε τῶν ἐπανύμων] ἀπὸ κτισίας ἑ-

πατίους ὄντας. καίτοι χρηΐ τούτους δημοτικούς νομίζεον, οὐχ ὅσοι κρατοῦντος τοῦ δήμου μετασχεῖν τῶν πραγμάτων ἐπεθύμησαν, ἀλλ' οἱ δυστυχέστερας τῆς πόλεως προκινουμένους ὑμῶν ἠθέλησαν, καὶ χάρις ἔχειν οὐκ εἰ τις ἐπὶ κακῶς πέπονθεν, ἀλλ' εἰ τις ὑμῶς εὖ πεποίηκε, καὶ πένη- 383 τας γενομένους εἰσεῖν εἰς τοὺς ἀπολωλεκότας τὴν οὐσίαν, ἀλλὰ τοὺς εἰς ὑμῶς ἰσθηλικότας.

κδ'. Ὡν εἰς ἐγὼ φανήσομαι γεγενημένος, ὅς πάντως εἶναι εἶναι δυστυχέστατος, εἰ πολλά τῶν ἑαυτοῦ δεδωπασημένους εἰς τὴν πόλιν εἶτα δόξαιμι τοῖς ἀλλοτρίοις ἐπιβουλεύειν, καὶ παρὶ μηδενὸς ποιῆσθαι τὰς περὶ ὑμῶν διαβολὰς, ὅς οὐ μόνον τὴν οὐσίαν ἀλλὰ καὶ τὴν ψυχὴν τὴν ἑαυτοῦ περὶ ἐλαττονος φαίνομαι ποιούμενος. τοῦ παρ' ὑμῶν εὐδοκίμων. b τῷ δ' οὐκ εἴναι ὑμῶν μεταμελήσειν, εἰ καὶ μὴ ἀποσχερῆμαι, 384 ἀλλ' ὀλίγος ὕστερον, εἰ τὸν μὲν σκοποφάντην ἴδοιτε πλούσιον γεγενημένον, ἐμὲ δ' ἐξ ὧν ὑπέλειπον λειτουργῶν, καὶ τούτων ἐκπεπωτικότεα; καὶ τὸν μὲν μολὸν πρόποτε ὑπὲρ ὑμῶν κινδυνεύοντα μείζον καὶ τῶν νόμων καὶ τῶν συνθηκῶν δυσάμενον, ἐμὲ δὲ τὸν οὕτω πρόθυμος περὶ τὴν πόλιν γαργη- c μένον μολὸν τῶν δικαίων ἀξιοῦμενον ευχαρεῖν; τίς δ' οὐκ εἴναι ὑμῶν ἐπιτιμήσειν, εἰ πειθόμενοι ὑπὸ τῶν Καλλυμῶντος λόγων τοσαύτην πονηρίαν ἡμῶν καταγοίητε, ὅς ἐκ τῶν ἔργων κρίναντες δι' ἀνδραγαθίαν ἰσπεφασάσθε, ὅτ' οὐδ' οὕτω βράδιον ἦν ὡς περὶ τὴν τεχνὴν ταύτης τῆς τιμῆς; τοσαύτην δ' ἡμῶν συμβέβηκεν ἢ τοῖς ἄλλοις; οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι τοὺς εἰληφότεας τὰς δωρεὰς ὑπομνησάμενοι, ἡμεῖς δ' ὑμῶς τοὺς δεδωκότας ἀξιοῦμεν μνηστῆσαι, ἢ ὑμῶν τεκμή- d ριον τῶν εἰρημένων ἀπάντων καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων τῶν ἡμετέρων γένηται. ὀφλον δ' ὅτι ταύτης τῆς τιμῆς ἀξίους ἡμῶς αὐτοὺς ἀποσχερομεν οὐχ ἵνα ὀλιγαρχίας γενομένης τὰλλότρια διαρπάζομεν, ἀλλ' ἵνα ταπεινότης τῆς πόλεως οἱ τ' ἄλλοι τὰ σφέτερον αὐτῶν ἔχουσιν, ἡμῶν τε παρὰ τῷ πλεῖθει τῶν πολιτῶν χάρις ὀφείλοιο ἢ ἡμεῖς νῦν ἀπαιτοῦμεν,

¹ ἀναλαβῆτας C.

² ἴτε μὲν A. C. L.

roum, a quibus decem tribus Athenis nominabantur. WOLF.

κτινιστῶν] Μαγαρίων. IDEM.

τῆ δ' εἰς τὴν ἡμῶν μεταμελήσειν] Τῆ δ' εἰς τὴν ἡμῶν μεταμελήσειν.]

ἰξ ἡμῶν εἰ μετανοῶν; COR.

ἰξ ἡμῶν εἰ μετανοῶν] ἰξ τῶν ἡμῶν εἰ μετανοῶν] ἰξ τῶν ἡμῶν εἰ μετανοῶν. WOLF. ex his que re- hinc feci. A. C. L.

ε οὐ πλέον ἔχειν τοῦ δικαίου ζητοῦντες, ἀλλ' ἀποφαίνοντες
 μὲν ὡς οὐδὲν ἀδικοῦμεν ¹ * * * τοῖς ² ὄρκοις καὶ ταῖς συν-
 θήκαις ἐμμένοντες. καὶ γὰρ ἂν εἴη· δεῖνόν, εἰ τοὺς μὲν ἡδι-
 κηκότας τιμωρίας ἀφείναι κύριαι ³ ἐγένοντο, ἐφ' ἡμῖν δὲ τοῖς
 εὖ πεποιηκόσιν ἄκυροι κατασταθεῖεν. ἄξιον δὲ τὴν παροῦ-
 384 σαν τύχην διαφυλάττειν, ἐνδυμουμένους ὅτι ἑτέρας μὲν
 πόλεις ἐποίησαν ⁴ ἤδη συνθῆκαι στασιάζαι, τὴν δ' ἡμετέ-
 ραν μᾶλλον ὁμονοεῖν. ὣν χρὴ μεμνημένους ἅμα τὰ τε δί-
 καια καὶ τὰ συμφέροντα ⁵ ψηφίζεσθαι.

¹ asteriscos om. A. C. L.

⁴ et A. C. L.

² ὄρκους C. L.

³ γένοιτο A. L.

⁵ ψηφισσάσαι A. C.

Τῶς ἔγκαις] Videntur hmo ad iudicum personam pertinere, ac aliquid deesse. WOLF.

ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ

ΑΙΓΙΝΗΤΙΚΟΣ.

Pag.
ed.
Cor.
385

α'. ΕΝΟΜΙΖΟΝ μὲν, ὡς ἄνδρες Αἰγινῆται, οὕτω καλῶς
βεβουλευσθεῖσθε περὶ τῶν αὐτοῦ Θρασύλοχον, ὥστε μηδὲν ἄν

Pag.
ed.
H. Steph.
384. b

SUMMARIUM. (α'.) *Exordium.* Parum abest, iudices, quin adversariis [mulieri cuidam, quæ cum suis patronis homini, cui Isocrates hanc orationem scripsit, litem inlonderat de hereditate] gratiam habeam, quod me in hanc litem adduxerint. Nam nisi res in iudicium venisset, non comperissetis, propter quæ in defunctum merita ipsius bonorum heres sim constitutus, quamque malitiosa sit adversaria cum patronis suis, qui testamentum hoc oppugnant. Ut causæ statum celeritimo cognoscere possitis, hæc accipite. (β'.) Thrasylus, illius pater, qui mihi testamentum reliquit, haraspex fuit, in Siphno natus, qui in pluribus civitatibus commemoratus, et cum aliis mulieribus consuevit, quarum nonnullæ liberos pepererant, quos ille nunquam pro legitimis habuit; et adversarie matrem illis temporibus accepit. His dimissis et magnis opibus comparatis in patriam rediit uxoremque duxit, primum patris mei sororem, deinde patris mei consobrinam, post e Seripho aliquam, ex qua suscepit Sopolidem, Thrasylochum et uxorem meam, quos solos ille legitimos liberos iudicavit relictaque illis re familiari vitam finivit. (γ'.) Ego vero et Thrasylochus amicitiam a patribus acceptam arctiorem etiam effecimus a pueritia usque ad mortem. Tandem illum tunc correptam et diu egrotantem, quem frater ejus Sopolis jam obiisset, mater vero et soror nondum hæc Æginiam advenisset, ideoque destitutum ab omnibus tante industria et fide curavi, ut ingravescente morbo testibus advocatis me adolaret et suam ipsius sororem suasque facultates mihi daret. (δ'.) Factum autem est testamentum et secundum Æginotaram, inter quos decessit, (ε'.) et Siphniorum, in quarum civitate olim vixit, legem, secundum quam ejusdem conditionis ho-

mines adoptare licet. Ego vero civis illius et amicus fui, ac Siphniorum nomine deterior, eodemque modo, quo ille, institutus et educatus. (ς'.) Et his legibus consentit quoque in patria adversariorum lex recepta. (ζ'.) Quam vero ipsi testamentum hoc genuinum esse fateantur, et leges mulieri nullæ, mihi omnes patrono cinentur, a quo tandem facinorosi abstinere, qui vobis persuadere conantur, ut testamentum hoc infirmetis, quem juravistis, e legibus vos sententiam laturos? (ς'.) Ne quis vero patet, me parvas ob causas hereditatem adeptum istamque illa fraudari solitis, illam, que secundum generis proximitatem de relicto opibus mecum contendit, perpetuo cum illo et Sopolide et horum matre litigasse et inimicitias exeronissem, me vero non tantum erga Thrasylochum et fratrem, verum etiam erga has facultates excellenter gessisse. (θ'.) Quom Pasinorum insulam Parum occupabat, maximam bonorum partem, que illis apud hospites meos occultata jacebat, ego consensu navigio nocte cum vitæ meo periculo exportavi, patre meo et fratre tribusque affinis, qui ibi tunc commorabantur, jam occisis. (ι'.) Post hæc, fuga nobis e Siphno facta, absente Sopolide, Thrasylochum egrotantem una cum matre illius et sorore opibusque universis extuli. (κ'.) Deinde, dum illi obsequor, in maximas etiam incidi calamitates. (λ'.) Thrasylochus enim mihi persuasit, ut, relicta Melo, quo confugeremus, Troezenem secum navigarem, ubi ipse morti propior, sororem meam ac matrem post paucos adventus nostri dies sepeli, dum illi obsequor exsul ac pauper carissimisque in terra alieni orbatus. (μ'.) Quanta eum benevolentia prosecutus sim, evidentius etiam ac certius e sequentibus patet. Quom enim Æginiam se habitatum

ποτ' ἔλθειν ἑκαστὰ πράζοντα ταῖς διαθήκαις ὡς ἐκεῖνος κατέλειπεν· ἐπειδὴ δὲ τοῖς ἀντιδίκαις τοιαύτη γνῆμη¹ παρεστῆκεν ὥστε καὶ πρὸς οὕτως ἐχούσας αὐτὰς ἀμφισβητεῖν, ἢ ἀναγκαιῶς ἔχει παρ' ὑμῶν τῶν δικαίων τυγχάνειν περᾶσθαι. τούτωντιόν δὲ πέπεισθαι τοῖς πλείστοις τῶν ἀνδρῶν· τοὺς μὲν γὰρ ἄλλους ὄρῳ χαλεπῶς φέροντας, ὅταν ἀδίκως περὶ τινος² κινδυνεύωσιν· ἐγὼ δ' ὀλίγου δέω χάσθω

¹ καθίστηται A. C. L.² κινδυνεύωσιν A. L.

contulisset, ac in eum morbum incidisset, quo perit, ita eam curavi, ut haud scio, an quisquam alius alium unquam. Sex totos menses in lecto decubuit, nullusque cognatorum, praeter matrem illius ac sororem, quae egrotae Troezenae advenit, eum invisit; quo tempore eum cum unico puero curavi. Nullum diem sine lacrymis egimus; quibus omnibus accedebat, quod mihi nunquam discedere licebat. (β.) Quae in curatione morbi difficillima et molestissima sunt, non satis commode enarrari possunt. Quibus equidem ita affectos sui, ut amici, quotquot me invisabant, vereri dicebant, ne ipse una cum eo perirem; quibus ego respondebam, me longe malle emori, quam committere, ut ille curatore aegens ante diem moreretur. (γ.) Ac mecum, qui talis sui erga Thrasylochum, ausa est contendere ista, quae neque in tam diuturno morbo illum invisere, neque fuus ejus conoelbrare dignata est, ego, quasi pecuniae non homini cognata existisset, de bonis relictis, antequam decem dies exlisset, controversiam motura veni. Quodsi per inimicitias ista facere non potuit, Thrasylochus opes suas mihi rectius reliquit, quam isti; sin nihil dissidii inter ipsos fuit, multo aequius suis ipsam bonis spoliaretur, quam bonorum illius heres fieret. Atqui aequum est, vos in sententia ferenda non tam eos spectare, qui se genere proximos esse dicunt, re ipsa inimicos sese praebuerunt, sed qui in calamitatibus amiciores se praestiterunt, quam ipsi cognati. (δ.) Bene igitur et recte egit Thrasylochos, qui amicitiam gratiam retulit, mihi sororem suam uxorem dedit, meque matri suae adoptavit, ideoque cognatis non suam solum rem familiarum, sed etiam meam tradidit. (ε.) Neco indignus eram, qui filius Thrasylocho adoptar, quum majores mei et genere et opibus et gratia principes civitatis fuerint, egoque, etsi vilissimus civium essem, jure tamen, ab collata in ipsam beneficia, maxima quaeque ab eo essem assecutus. (ς.) Arbitror autem, et Sopolidi matri hoc testamento rem gratissimam factam

esse, qui et ipse istam oderat, sibi que male velle existimabat et me inter omnes amicos maximi faciebat. Ego enim illum vniuersum ex acie deportavi, illa vero post acceptum de obitu ejus nuntium sacrificabat et diem festum celebrabat. (ζ.) At fortasse dicent, Thrasyllum, istius mulieris patrem, si quis sensus sit defunctis rerum, quae hio gerantur, indignissimum esse, si viderit filium hereditate sua fraudatam et me heredem fietum earum opum, quas ipse comparavit. (η.) Ego vero arbitror, Thrasylochi patrem iudicium omnium acerrimum fore, si intelligeret, qualis in liberis ipsius ea fuerit, ideoque animo longe iniquiore iusturam, si testamentum videret a filio suo factum, irritam fieri, qui non mox familiae facultates suas tradidit, sed me in suam ipsius familiam adoptavit. Praeterea Thrasyllus pater ipse pecunias accepit a Polemeneto, non jure cognationis, sed ratione virtutis. (θ.) Ille ipse nostram necessitudinem tanti fecit, ut patrii mei et sororem et consobrinam dederit. (ι.) Itaque, si mihi adjudicaveritis hereditatem, rem gratam facietis et illi et reliquis omnibus, ad quos haec negotia aliqua ex parte attinent. Convenit et vos eam legem defendere, per quam nobis et liberis adoptare licet et de nostris fortunis nostro arbitratu statuere, cogitantes, hanc legem orbis hominibus loco liberorum esse. (κ.) Considerate denique primum amicitiam meam erga illos, qui hereditatem relinquerunt, a patribus acceptam et sine intermissione ad finem perduciam; deinde multa et magna beneficia et in illos, dum calamitosi erant, collata, testamentum praeterea ab ipsis adversariis non negatum; legem denique huius testamento suffragantem et Graecis omnibus probatam. Vos igitur oro, ut justa et aequa decernatis, et tales mihi sitis iudices, quales vobis alios esse cupiat. LANG. Ignoratur quo tempore haec oratio scripta fuerit.

Αὐτὰρ] Scil. Sopolides. LANG.

ἔχειν τούτοις ὅτι με εἰς ¹ τούτον τὸν ἀγῶνα κατέστησαν. ἀκρίτου μὲν γὰρ ὄντος τοῦ πράγματος οὐκ ἂν ἠπίσταντο ² 395 ὁποῖός τις γεγενημένος περὶ τὸν τετελευτηκότα κληρονομίος εἰμὶ τῶν ἐκείνου πυδόμενοι. δὲ τὰ πραχθέντα ³ πάντες εἴσεσθ' ὅτι δικαίως ἂν καὶ μείζονος ἢ τοσαύτης δωρεᾶς ἠξιώσθην. ⁴ χρῆν μάντοι καὶ τὴν ἀμφισβητοῦσαν τῶν χρημάτων μὴ παρ' ὑμῶν πειρᾶσθαι λαμβάνειν τὴν οὐσίαν ἢν Θρασύλοχος κατέλιπεν, ἀλλὰ περὶ ἐκείνον χρηστὴν οὔσαν οὕτως ἀξιῶν ⁵ αὐτῆς ἐπιδικάζεσθαι. νῦν δ' αὐτῇ τοσούτου δεῖ μεταμέλειν ἂν εἰς ζῶντα ἐξήμαρτεν, ὥστε καὶ τεθνεῶ- ⁶ b τος αὐτοῦ πειρᾶται τὴν τε διαθήκην ἄκρον ⁷ ἅμα καὶ τὸν οἶκον ἔρημον ποιῆσαι. θαυμάζω δὲ καὶ τῶν πραττόντων ὑπὲρ αὐτῆς, εἰ διὰ τούτ' οἴονται καλὸν εἶναι τὸν κίνδυνον, ὅτι μὴ κατορθώσαντες οὐδὲν μέλλουσιν ἀποτίσειν. ἐγὼ μὲν ⁸ 396 γὰρ ἠγοῦμαι μεγάλην εἶναι καὶ ταύτην ζημίαν, εἰς ἐξελεγχθέντες ὡς ἀδίκως ἀμφισβητοῦσι, ⁹ ἔπειδ' ὑμῖν δόξωσι χεῖρους εἶναι. τὴν μὲν οὖν τούτων κακίαν ἐξ αὐτῶν τῶν ἔργων γνώσεσθ', ἐπειδὴν διὰ τέλους ἀκούσθητε τῶν πεπραγμέ- ¹⁰ c νων ὅθεν δ' ¹¹ οἴομαι τάχιστ' ἂν ὑμᾶς μαθεῖν περὶ ἂν ἀμφισβητοῦμεν, ἐντεῦθεν ἀρξομαι διηγείσθαι.

β'. ¹² Θρασύλλος γὰρ ὁ πατήρ τοῦ καταλιπόντος τὴν διαθήκην ¹³ παρὰ μὲν τῶν προγόνων οὐδεμίαν οὐσίαν ¹⁴ παρέλαβεν, ξένος δὲ Πολεμαινέτω ¹⁵ τῷ μάτερι γενόμενος οὕτως οἰκείως διετέθη πρὸς αὐτὸν, ὥστ' ἀποθνήσκων ἐκεῖνος τὰς τε βίβλους τὰς περὶ τῆς μαντικῆς αὐτῷ κατέλιπε καὶ τῆς οὐσίας μέρος τι τῆς νῦν οὐσης ἔδωκε. λαβὼν δὲ ¹⁶ Θρασύλλος ¹⁷ d ταύτας ¹⁸ ἀφορμὰς ἐχρητο τῇ τέχνῃ ¹⁹ πλάνης δὲ γενόμενος καὶ διαιτηθεὶς ἐν πολλαῖς πόλεσιν ἄλλαις τε γυναιξὶ συνεγένετο, ἂν εἶναι καὶ παιδάρι' ἀπέδειξαν, ἃ ἐκεῖνος οὐδὲ πώποτε γνήσια ἐνόμισε, καὶ δὴ καὶ τὴν ταύτης μητέρα ἐν τούτοις τοῖς χρόνοις ἔλαβεν. ἐπειδὴ δ' οὐσίαν τε πολλὴν

¹ τούτον A. C. L.² πάντα A. C. L.³ ἔχρησθ' A. C. L.⁴ αὐτῇ A. C. L.⁵ ἅμα om. A. C. L.⁶ ἰσχυρῶς ὑμῖν om. A. C. L.⁷ ἅμα A. C. L.⁸ Θρασύλλος A. C. L.⁹ ἐμοὶ παρὰ A. C. L.¹⁰ κατίστι A. C. L.¹¹ τῷ om. A. C. L.¹² τὰς ἀφορμὰς ἔχρητο ταύτῃ τῇ A. C. L.¹³ πλάνης A. C. L.

Μάντι καὶ] Np. sicuti ego. Ιδεν. ἡμῶν, interpretor a nobis auferre, nobis
 Παρ' ἡμῶν πειρᾶσθαι λαμβάνειν] Quod eripere. WOLF.
 iudices alienas esse pronunciant, id dare αὐτῆς] Scil. τῆς οὐσίας.
 quodammodo videntur. Si pro ἡμῶν legas Ἀπίσταντο] Ἀπίσταν. COB.

ε ἐκτίησατο καὶ τὴν πατρίδα ¹ ἐπόθεσεν, ἐκείνης μὲν καὶ τῶν
² ἄλλων ἀπηλλάγη, καταπλεύσας δ' εἰς Σίφνον ἔγημεν
 ἀδελφὴν τοῦ πατρὸς τοῦμου, πλουτῶ μὲν αὐτὸς πρῶτος ὢν
 τῶν πολιτῶν, γένει δὲ καὶ ταῖς ἄλλοις ἀξιώμασιν εἰδὼς τὴν
 388 ἡμετέραν οἰκίαν προέχουσαν. οὕτω δὲ σφόδρ' ἠγάπησε τὴν
 τοῦ πατρὸς φιλίαν, ὥστ' ἀποθανούσης ἐκείνης ἄπαιδος αὐ-
 δις ἠγάγετο ³ ἀνεψιῶν τοῦ πατρὸς, οὐ βουλόμενος διαλύσα-
 σθαι τὴν πρὸς ἡμᾶς οἰκειότητα. οὐ πολὺν δὲ χρόνον συνοικη-
 σας ταῖς αὐταῖς τύχαις ἐχρήσατο καὶ περὶ ταύτην, αἷς
⁴ ἄτερ καὶ περὶ τὴν προτέραν. μετὰ δὲ ⁵ ταύτ' ἔγημεν ἐκ Σε-
 b ρίφου παρ' ἀνδράπων πολὺ πλείονος ἀξίων ἢ κατὰ τὴν
 αὐτῶν πόλιν, ἐξ ἧς ἐγένετο Σώπολις καὶ Θρασύλοχος καὶ
⁶ Δυγάτηρ ἢ νῦν ἐμοὶ συνοικοῦσα. ⁷ Θρασύλλος μὲν οὖν,
 ταύτους μόνους παῖδας ⁸ γησιόους ⁹ καταλιπὼν καὶ κληρο-
 νόμους τῶν αὐτοῦ καταστήσας, τὸν βίον ἐτελεύτησεν.

γ. Ἐγὼ δὲ καὶ Θρασύλοχος τοσαύτην φιλίαν παρὰ
 τῶν πατέρων παραλαβόντες ὅσπην ὀλίγῳ πρότερον διηγησά-
 μεν, ἐτι μείζω τῆς ὑπαρχούσης αὐτὴν ἐποήσαμεν. ἕως μὲν 387
 c γὰρ παῖδες ἦμεν, περὶ πλείονος ἡμᾶς αὐτοὺς ¹⁰ ἠγοῦμεθα
 ἢ τοὺς ἀδελφούς, καὶ οὔτε θυσίαν οὔτε θεωρίαν οὔτ' ἄλλην
 ἑορτὴν οὐδεμίαν χωρὶς ἀλλήλων ¹¹ ἠγομεν· ἐπειδὴ δ' ἄνδρες
 ἐγενόμεθα, οὐδὲν πᾶσι οὐκ ἐναντίον ἡμῖν αὐτοῖς ἐπραΐσαμεν,
 ἀλλὰ καὶ τῶν ἰδίων ἐκοινωνοῦμεν καὶ πρὸς τὰ τῆς πόλεως
 ὁμοίως διεκείμεθα, ¹² καὶ φίλοις καὶ ξένοις τοῖς αὐτοῖς ἐχρώ-
 μεθα. καὶ τί δεῖ λέγειν ταῖς οἰκοὶ χρήσεις; ἀλλὰ οὐδὲ φυ-
 γόντες ἀπ' ἀλλήλων ἠξιώσαμεν γενέσθαι. τὸ ¹³ δὲ τελευ-
 d ταῖον φθῆν ἰσχύμενον αὐτὸν καὶ πολὺν χρόνον ἀφηνήσαντα,
 καὶ τοῦ μὲν ἀδελφοῦ Σωπόλιδος ¹⁴ αὐτῷ πρότερον τετελευτη-
 κότος, τῆς δὲ μητρὸς καὶ τῆς ἀδελφῆς οὐπω παρουσῶν,

¹ ἐπόθεσεν A. C. L.

² λαπῶν A. C. L.

³ τὴν ἀνεψίαν A. C. L.

⁴ ἄτερ om. A. C. L.

⁵ ταύτην A. C. L.

⁶ Δυγάτης om. A. C. L.

⁷ Θρασύλοχος A. C. L.

⁸ γησιόους παῖδας A. C. L.

⁹ ποιηόμενος A. C. L.

¹⁰ ἠγοῦμεθα ἡμᾶς αὐτοὺς A. C. L.

¹¹ ἠγόμομεν A. C. L.

¹² καὶ φίλοις - - - ἐχρώμεθα om. A. C. L.

¹³ δὲ A. C. L.

¹⁴ αὐτῷ A. C. L.

Τῷ πατρὶς] Scil. τοῦμου. LANG.

πατρίδι, φίλιαι. COR.

Ἡ κατὰ τὴν αὐτῶν πόλιν] Seriphus, insula e Sporadibus, contempta fuit apud Græcos, ut docet Cic. de Senect. c. 2. IDEM.

Θεῖα] Τὴν νῦν φθίσιν λεγομένην, φθίσιν ἔλεγε (scil. Demosthenes et Isocrates). Hæroclat.

Οὐπω παρουσῶν] nondum presentibus hic

Τὰς οἰκοὶ χρήσεις] Τὰς, ὅτι ἡμεν ἐν τῇ in Ægiæ. LANG.

¹ μετὰ τῶσαύτης ἐρημίας γενόμενον οὕτως ἐπιπέσῃς καὶ καλῶς αὐτὸν ἐδραπέυσσα, ὥστ' ἐπειὸν μὴ ναμίξειν ² ἀξίαν μοι δύνασθαι χάριν ἀποδοῦναι τῶν πεπραγμένων. ἅμους δ' οὐδὲν ἐπέλιπεν, ἀλλ' ἐπειδὴ πονήρας διεκείτο καὶ οὐδεμίαν ἐλπίδα εἶχε τοῦ εἶσι, παρακαλέσας μάλιστα υἱὸν μ' ἐπαύσατο καὶ τὴν ἀδελφὴν τὴν αὐτοῦ καὶ τὴν οὐσίαν ἔδωκε. καὶ μοι λάβε τὰς διαθήκας.

ΔΙΑΘΗΚΑΙ.

δ'. Ἀνάγνωθι δὴ μοι καὶ τὸν νόμον τῶν Αἰγινήτων· κατὰ γὰρ τοῦτον ἔδει ποιῆσθαι τὰς διαθήκας· ἐνθάδε γὰρ μετακουμέν.

ΝΟΜΟΣ.

ε'. Κατὰ ³ τούτον τὸν νόμον, ὃ ἄνδρες Αἰγινήται, υἱὸν μ' ἐποίησατο Θρασύλοχος, πολίτην μὲν αὐτοῦ καὶ φίλον ὄντα, γεγονότα δ' οὐδενὸς ⁴ χειρὸν Σιφνίων, πεπαιδευμένον ⁵⁸⁷ δ' ὁμοίως αὐτῷ καὶ τετραμμένον. ὥστ' οὐκ οἶδ' ὅπως αὐτῷ ⁵ μᾶλλον κατὰ τὸν νόμον ἐπραξεν, ὅς τοὺς ὁμοίους ⁶ κλέυει παῖδας εἰσποιῆσθαι. λάβε ⁷ δὴ μοι καὶ τὸν Σιφνίων νόμον, καθ' ὃν ⁸ ἡμεῖς ἐπολιτευόμεθα.

388

ΝΟΜΟΣ.

ς'. Εἰ μὲν τοίνυν, ὃ ἄνδρες Αἰγινήται, τούτοις μὲν τοῖς νόμοις ἠναντιοῦντο, τὸν δὲ παρ' αὐτοῖς κείμενον σύνδικον εἶχον, ἤττον ἀξίον ἢ θαυμάζειν αὐτῶν· νῦν δὲ κακῆϊνος ὁμοίως τοῖς ανεγνωσμένοις κεῖται. ⁹ καὶ μοι λάβε τὸ βιβλίον.

ΝΟΜΟΣ.

ζ'. Τί οὖν ὑπόλοιπόν ¹⁰ ἐστὶν αὐτοῖς, ὅπου τὰς διαθήκας μὲν αὐτοὶ προσομολογοῦσι Θρασύλοχον καταλιπεῖν, τῶν δὲ νόμων ¹¹ τούτοις μὲν οὐδεὶς, ἐμοὶ δὲ πάντες βοηθοῦσι, πρῶτον μὲν ὁ παρ' ὑμῖν τοῖς μέλλουσι ¹² διαγνώσεσθαι περὶ τοῦ πράγματος, ἔπειδ' ὁ Σιφνίων, ὅθεν ἦν ὁ τὴν διαθήκην

¹ ἰωὶ A. C. L.² ἂν ἀξίαν δέσασθαι A. C. L.³ ταῦτα A. C. L.⁴ χεῖρα A. L.⁵ μᾶλλον ἂν A. C. L.⁶ πλείους τοῖς ὁμοίους A. C. L.⁷ δὲ καὶ A. C. L.⁸ πάλαι A. C. L.⁹ καὶ λάβε μοι A. C. L.¹⁰ ἴσθι om. A. C. L.¹¹ ταῦτα A. C. L.¹² ἀναγνώσεσθαι A. L.

καταλιπών, ἔτι δ' ὁ παρ' αὐτοῖς ἀμφισβητούσι κείμενος;
 c¹ καίτοι τίνος ἀν' ὑμῖν ἀποσχίσθαι δοκῶσιν, οἵτινες ζητούσι
 πείθειν ὑμᾶς ὡς χρὴ τὰς διαθήκας ἰακίρους ποιῆσαι, τῶν
 μὲν νόμων οὕτως ἐχόντων, ὑμῶν δὲ ²κατ' αὐτὰς ὁμωμοκό-
 των ἀφαιρεῖσθαι;

η'. Περὶ μὲν οὖν αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἰκανῶς ³ἀπαδεί-
 χθαι νομίζω· ἵνα δὲ μηδεὶς οἴηται μὴτ' ἐμὲ διὰ μικρὰς
 προφάσεις εἶχειν τὸν κλῆρον μήτε ταύτην ἐπιεικῆ γεγενη-
 μένην ⁴περὶ Θρασύλοχον ἀποστρεῖσθαι τῶν χρημάτων,
 d βούλομαι καὶ περὶ τούτων εἰπεῖν. αἰσχυρθεῖην γὰρ ἂν ὑπὲρ
 τοῦ τετελευτηκότος, εἰ μὴ πάντες ⁵πεισθείητε, μὴ μόνον
 ὡς κατὰ τοὺς νόμους, ἀλλ' ὡς καὶ δικαίως ταῦτ' ἐπραξε.
 ἄρδιας δ' ἠγοῦμαι τὰς ἀποδείξεις εἶναι. ⁶τοσοῦτον γὰρ
 διηρέγκαμεν, ὡςδ' αὕτη μὲν ἢ κατὰ γένος ἀμφισβητούσας
 πάντα τὸν χρόνον διετέλεσε καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκείνον καὶ
 πρὸς Σώπολιν καὶ πρὸς τὴν μητὲρ αὐτῶν διαφερομένη
 e καὶ δυσμενῶς ἔχουσα, ἐγὼ δ' οὐ μόνον περὶ Θρασύλοχον
 καὶ τὸν ἀδελφόν, ἀλλὰ καὶ περὶ αὐτὴν τὴν οὐσίαν ἧς
 ἀμφισβητούμεν φανήσομαι πλείστου τῶν φίλων ἄξιος γε-
 γεννημένος.

θ'. Καὶ περὶ μὲν τῶν καλαιῶν πολὺ ἂν ἔργον εἶη λέγειν ³⁸⁹
 ὅτε δὲ ⁸Πισίνος Πάρον κατέλαβεν, ἔτυχεν αὐτοῖς ὑπεκαί-
 μενα τὰ πλείστα τῆς οὐσίας παρὰ τοῖς ξένοις τοῖς ἐμοῖς·
 388 ὅμιμα γὰρ μάλιστα ⁹ταύτην τὴν νῆσον ἀσφαλῶς ἔχειν.
 ἀπορούντων δ' ἐκείνων καὶ νομιζόντων ¹⁰αὐτ' ἀπολωλέναι,
 πλείστας ἐγὼ τῆς συκτὸς ἐξέκομισ' αὐτοῖς τὰ χρήματα, κιν-
 δυνεύσας περὶ τοῦ σώματος ἐφρουρεῖτο μὲν γὰρ ἡ χώρα,
 συγκατελιγρότες δ' ἦσαν τινὲς τῶν ἡμετέρων φυγαδῶν τὴν
 πόλιν, οἱ μίαις ἡμέραις ἀπέκτειναν αὐτόχειρες γενόμενοι τὸν
 τε πατέρα τὸν ἐμὸν καὶ τὸν θείον καὶ τὸν κηδεστὴν καὶ
 b πρὸς ταῦτοις ἀνεψιούς τρεῖς. ἀλλ' ὅμως οὐδὲν με τούτων

¹ καὶ A. C. L.

² κατὰ τούτως A. C. L.

³ ἀπαδείχθαι μὴ A. C. L.

⁴ περὶ A. C. L.

⁵ ἀποσείσθαι A. L. πισθίσθαι C.

⁶ τοσοῦτον A. C. L.

⁷ ἔστ' αὕτη A. C. L.

⁸ Πισίνος A. Πισίνος C. Πισίνος L.

⁹ ταύτην μάλιστα τῶν νήσων A. C. L.

¹⁰ αὐτὰ ἀπωλεσθέναι A. C. L.

ἀπέτραψεν, ἀλλ' ἀχώρητον πλέον, ἠγούμενος ὁμοίως με δεῖν ὑπὲρ ἐκείνων κινδυνεύειν ὡς πρὸς ἑαυτοῦ.

ι. Μετὰ δὲ ταῦτα φυγῆς ἡμῖν γενομένης ἐκ τῆς πόλεως μετὰ τοσοῦτου θορύβου καὶ ὄρους, ὥστ' ἐνίοις καὶ τῶν σφετέρων αὐτῶν ἀμελεῖν, οὐδ' ἐν τούτοις τοῖς κακοῖς ἠγάπησα εἰ τοὺς οἰκειοὺς τοὺς ἑαυτοῦ διασῶσαι δυνήδειν, ἀλλ' εἰδὼς Σάπολιν μὲν ἀποδημοῦντα, αὐτὸν δ' ἐκείνον ἀρρώστως διακειόμενον, συνεχεκόμεισ' αὐτῷ καὶ τὴν μητέρα καὶ τὴν ἀδελφὴν καὶ τὴν οὐσίαν ἄπασαν. καίτοι τίνα δικαιοτέρον αὐτὴν ἔχειν ἢ τὸν τότε μὲν συνδιασώσαντα, ἄνυ δὲ παρὰ τῶν κυρίων εὐληφότα;

ια. Τὰ μὲν τοίνυν εἰρημένα ἔστιν ἐν οἷς ἐκινδύνευσαι μὲν, φλαῦρον δ' οὐδὲν ἀπέλαυσα· ἔχω δὲ καὶ τοιαῦτ' εἴπειν, ἐξ ὧν ἐκείνω χαριζόμενος αὐτὸς ταῖς μεγίσταις συμφοραῖς δ περιέπεσον.

ιβ. Ἐπειδὴ γὰρ ἤλθομεν εἰς Μῆλον, αἰσθόμενος ὅτι μέλλοιμεν αὐτοῦ καταρμένειν, ἐδεῖτό μου συμπλεῖν εἰς Τροίξῃνα καὶ μηδαμῶς αὐτὸν ἀπολιπεῖν, λέγων τὴν ἀρρώστίαν τοῦ σώματος καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐχθρῶν, καὶ ὅτι χωρὶς ἐμοῦ γενομένος οὐδὲν ἔξει χρῆσθαι τοῖς αὐτοῦ πράγμασι. φοβουμένης δὲ τῆς μητρὸς, ὅτι τὸ χωρίον ἐπυθάνετο νοσῶδες εἶναι, καὶ τῶν ξένων συμβουλευόντων αὐτοῦ μένειν, ὅμως ἐδοξεν ἡμῖν ἐκείνω χαριστέον εἶναι. καὶ μετὰ ταῦτ' οὐκ ἔφθημεν εἰς Τροίξῃνα ἐλθόντες, καὶ τοιαύταις νόσοις ἐλήφθημεν, ἐξ ὧν αὐτὸς μὲν παρὰ μικρὸν ἤλθον ἀποθανεῖν, ἀδελφὴν δὲ κόρην τετρακαίδεκέτιν γεγυυῖαν ἐντὸς τριάκονθ' ἡμερῶν κατέθανε, τὴν δὲ μητέρα οὐδὲ πένθ' ἡμέραις ἐκείνης ὑστερον. καίτοι τίς οἶσδέ με γνώμην ἔχειν τοσαύτης μοι μεταβολῆς τοῦ βίου γεγενημένης; ὃς τὸν μὲν ἄλλον χρόνον ἀπαθῆς ἦν κακῶν, νεωστὶ δ' ἐπειρώμην φυγῆς καὶ τοῦ παρ' ἐτέροις μὲν μετοικεῖν, στέρεσθαι δὲ τῶν

¹ ἰπὸς om. L.

² ἀμελεῖν αὐτῶν A. C. L.

³ πρῶτος δ' A. C. L.

⁴ ἡμι A. C. L.

⁵ ταῦτ' ἴστιν A. C. L.

⁶ αἰσθόμενος A. L.

⁷ ἡμῶν A. C. L.

⁸ ἔξει A. C. L.

⁹ τίτταρα καὶ δέξ' ἔτε A. C. L.

¹⁰ ἐκείνης om. A. C. L.

¹¹ εἶην A. L.

¹² μὲν om. A. C. L.

Ἐκ τῆς πόλεως] I. e. e Siphno. IDEM.
ἠγούμενος] apud habui. IDEM.
Ἀδελφὴν] Scil. ἐμοῦ, quod item supple-
dum est ad μητέρα: nam de oratoris nostri,

non Thrasyluchi, matre ac sorore sermo-
nem esse, sequentia docent. IDEM.
Ἐντὸς τριάκονθ' ἡμερῶν] Πρὸς ἑξήκον
ἡμέρας τριάκοντα. COR.

ἑμαυτοῦ, πρὸς δὲ τούτοις ¹ ὄρων τὴν μητέρα τὴν ἑμαυτοῦ
καὶ τὴν ἀδελφὴν ἐκ μὲν τῆς πατρίδος ἐκπεπτακυίας, ἐπὶ
δὲ ξένης καὶ παρ' ἀλλοτρίοις τὸν βίον τελευτώσας. ὥστ'
οὐδεὶς ἂν μοι δικαίως φθονήσῃεν, εἴ τι τῶν Θρασυλόχου
b πραγμάτων ἀγαθὸν ἀπολέλαυκα· καὶ γὰρ ἵνα χαρισά-
μην ἐκεῖνα, ² κατοικισάμενος ἐν Τροίῳζνι ³ τοιαύταις ἐχρη-
σάμην συμφοραῖς, ὧν οὐδέποτε ἂν ἐπιλαθῆσθαι δυναθῆην.
γ'. Καὶ μὴν οὐδὲ ⁴ τοῦθ' ἔχουσιν εἰπεῖν, ὡς, εὖ μὲν πρᾶτ-
τοντος Θρασυλόχου πάντα ⁵ ταῦθ' ὑπέμενον, δυστυχίσαντα
δ' αὐτὸν ⁶ ἀπέλιπον· ἐν αὐτοῖς γὰρ τούτοις ἔτι σαφίστερον
καὶ μᾶλλον ἐπεδειξάμην τὴν εὐνοίαν ἣν εἶχον εἰς ἐκεῖνον.
c ἐπειδὴ γὰρ εἰς Αἴγιαν ⁷ κατοικισάμενος ἠσθάνησε ταύτην
τὴν νόσον ἐξ ἧς ⁸ περ ἀπέθανεν, οὕτως αὐτὸν ἐθεράπευσα
ὡς οὐκ οἶδ' ⁹ ὅστις πώποθ' ἕτερος ἕτερον, ¹⁰ τὸν μὲν πλείστον
τοῦ χρόνου πονήρως μὲν ἔχοντα περιμένα· δ' ¹¹ ἐτι δυνάμενον,
ἐξ δὲ μῆνας συνεχῶς ἐν τῇ κλίνῃ κείμενον. καὶ τούτων τῶν
ταλαιπωριῶν οὐδεὶς τῶν συγγενῶν μετασχεῖν ἠξίωσεν, ἀλλ'
οὐδ' ἐπισκεψόμενος ἀφίκετο, πλὴν τῆς μητρὸς καὶ τῆς ἀδελ-
φῆς, αἱ πλεόν θάτερον ἐποίησαν· ἀσθενούσας γὰρ ἤλθον ἐκ
d Τροίῳζνος, ὥστ' αὐταὶ θεραπείας ἐδόντο. ἀλλ' ὁμως ἐγὼ,
τοιούτων τῶν ἄλλων περὶ αὐτὸν γεγενημένων, οὐκ ἀπειῖπον
οὐδ' ¹² ἀπέστην, ἀλλ' ἐνοσήλευον αὐτὸν μετὰ παιδὸς ἐνός·
οὐδὲ γὰρ τῶν οἰκετῶν οὐδεὶς ¹³ ὑπέμενε. καὶ γὰρ φύσει χαλε-
πὸς ὧν ἔτι δυσκολώτερον διὰ τὴν νόσον διέκειτο, ὥστ' οὐκ
ἐκεῖνων ἄξιον θαυμάζειν, εἰ μὴ παρήμενον, ἀλλὰ πολὺ **391**
μᾶλλον ὅπως ἐγὼ τοιαύτην νόσον θεραπεύων ἀνταρκεῖν
e ¹⁴ ἠδυνάμην· ὅς ἔμπυος μὲν ¹⁵ ἦν πολὺν χρόνον, ἐκ δὲ τῆς κλίνης
οὐκ ¹⁶ ἠδύνατο κινεῖσθαι, τοιαῦτα δ' ἐπάσχευεν ¹⁷ ὡςδ' ἡμᾶς
μηδεμίαν ἡμέραν ἀδακρύτους διαγαγεῖν, ἀλλὰ θρηνοῦντες

¹ ἴωρον C. ² κατοικισάμενος A. L. κατοικισάμενος C. ³ τοιαύταις A. C. L.
⁴ τοῦθ' μοι A. C. L. ⁵ ταῦτα πᾶνθ' ὑπέμενα A. C. L. ⁶ ἐπέλιπον A.
⁷ κατοικισάμενος A. L. ⁸ περ om. A. C. L. ⁹ εἴ τις ἄλλος πώποθ' A. C. L.
¹⁰ τὸν A. C. L. ¹¹ οὐ A. C. L. ¹² ἀπέστην οὐδ' ἀπέστην A. C. L.
¹³ ὑπέμενε A. C. L. ¹⁴ ἠδυνάμην ἀνταρκεῖν A. L. ἠδυνάμην ἀνταρκεῖν C.
¹⁵ ἡμῶν ἦν L. ¹⁶ ἠδύνατο A. C. L.
¹⁷ ὥστε μηδεμίαν ἡμέραν ἡμᾶς ἀδακρῆτι διάγειν A. C. L.

'Ἐπι δὲ ξένου] Scil. γῆς. peregre, inter quod duplicabatur, matre et sorore egrotantibus. LANG.

Ἀ' πλὴν θάτερον ἐποίησαν] Scil. κακόν. Τοιαύτη νόσον. — ἔς] I. e. τοῦτων το-
Prius malum erat morbus Thrasylouhi, σάουτα — Sc. AUGER.

διεταλούμεν καὶ τοὺς πόνους τοὺς ἀλλήλων καὶ τὴν φυγὴν καὶ τὴν ἐρημίαν τὴν ἡμετέραν αὐτῶν. καὶ ταυτ' οὐδένα χρόνον διέλπεν· οὐδὲ γὰρ ἀπελθεῖν οἶον τ' ἦν ¹ ἢ δοκεῖν ³⁹⁰ ἀμελεῖν, ² ὃ ἐμοὶ πολὺ δεινότερον ἢ τῶν κακῶν τῶν παρ' αὐτῶν.

ιδ'. ³ Ἐβουλόμην δ' ἂν ὑμῖν ὡς τ' εἶναι ποιῆσαι φανερόν, ὡς περὶ αὐτὸν ἐγενομένη· οἶμαι γὰρ οὐδ' ἂν τὴν φωνὴν ὑμᾶς ἀνασχέσθαι τῶν ἀντιδικῶν. νῦν δὲ τὰ χαλεπώτατα τῶν ἐν τῇ θεραπείᾳ καὶ δυσχερέστατα καὶ πόνους ἀηδέστατους ἔχοντα καὶ πλείστης ἐπιμελείας δευδέντα οὐκ εὐδήγητά ἐστιν. ἀλλ' ὑμεῖς αὐτοὶ ⁵ σκοπεῖτε μετὰ πάντων ⁶ ἂν τις ἀγρυπνῶν καὶ ταλαιπωρῶν τοιοῦτον ^b κόσμημα τοσοῦτον χρόνον θεραπεύσειεν. ἐγὼ μὲν γὰρ οὕτω κακῶς διετέθην, ὡς δ' ὅσα περ εἰσῆλθον τῶν φίλων, ἔφρασαν ⁸ δεδέναι μὴ καγὼ προσπόλωμαι, καὶ συνεβαύλειόν μοι φυλάττεσθαι, λέγοντες ὡς ⁹ οἱ πλείστοι τῶν θεραπευσάντων ταύτην τὴν νόσον αὐτοὶ προσδιεδίαρχσαν. πρὸς αὐς ἐγὼ τοιαυτ' ἀπεκρινάμην, ὅτι πολὺ ἂν δάττον ἐλοίμην ἀποδασκῆν ἢ καῖνον περιδεῖν δι' ἔνδειαν τοῦ θεραπεύσαντος ^c πρὸ μοίρας τελευτήσαντα.

ιε'. Καὶ τοιοῦτω μοι γεγενημένῳ τετάλμηκεν ἀμφισβητεῖν τῶν χρημάτων ἢ μηδ' ἐπισκέψασθαι πύσιον αὐτὸν ἀξιόσασα, τοσοῦτον μὲν χρόνον ἀσθενήσαντα, πυνθαινομένη δὲ καδ' ἐκάστην ¹⁰ τὴν ἡμέραν ὡς δάκετο, ραδίως δ' αὖσης αὐτῇ τῆς πορείας. εἶτα νῦν αὐτὸν ¹¹ ἀδελφίζειν ἐπιχειρήσουσα, ¹² ὡς περ αὐχ' ὅσα ἂν οὐκαίωτερον προσέειπαι τὸν περνεῶντα, τοσοῦτω ¹³ δοξούσαι ¹⁴ αὐτὴν μείζω καὶ δεωτέρα ^d ¹⁵ ἔξαμαρτεῖν ἤ τις αὐδ' ἐπειδὴ τελευτᾶν ἡμέλα τὸν βίον, ἤρῃσα τοὺς πολίτας τοὺς ἡμετέρους, ὅσοι περ ἦσαν ἐν Τροίῃνι, διαπλέοντας εἰς Αἰγίναν, ἰν' αὐτὸν συγκαταδά- ³⁹² ψειαν, αὐδ' εἰς τοῦτον τὸν καιρὸν ἀπῆντησεν, ἀλλ' οὕτως

¹ μοι τῷ μὲν δακ. A. C. L. ² ἐμοὶ A. C. L. ³ ἐβουλόμην C.
⁴ αὐτὸν A. C. L. ⁵ σκοπεῖτε A. C. L. ⁶ ἂν τις post θεραπεύσαντος ponunt A. C. L.
⁷ ποτ' A. C. L. ⁸ δεδέναι ἔφρασαν A. C. L. ⁹ οἱ om. A. C. L.
¹⁰ τὴν om. A. C. L. ¹¹ ἀδελφίζειν αὐτὸν A. C. L. ¹² ὡς A. C. L.
¹³ δοξούσαι A. C. L. ¹⁴ εἰς αὐτὸν A. C. L.
¹⁵ ἔξαμαρτεῖν. ἤ τις, ἐπειδὴ ἰταλῶτα τὸν A. C. L.

Δίλιπτον] Accipio sensu neutrali, deso- LANG.
 sonant, ἐπινοήσια κιντ. IDEM. Ἐπιχειρήσαντων] Solf. ipse cum patris.
 Ἀδελφίζειν] fratris nominis competitore. Vid. p. 724. v. 12. IDEM.

ἄμφω καὶ σχετλίαις εἶχεν ὡςτ' ἐπὶ μὲν τὸ κῆδος οὐκ ἤξιωσε
¹ ἀφικέσθαι, τῶν δὲ καταλειφθέντων οὐδὲ δεχθ' ἡμέρας δια-
 λιπούσα ἦλθεν ² ἀμφισβητούσα, ὡςπερ τῶν χρημάτων ἀλλ'
 e οὐκ ἐκείνου συγγενῆς οὔσα. καὶ εἰ μὲν ὁμολογήσει τοσαύτην
 εχθρῶν ὑπάρχειν αὐτῇ πρὸς ἐκεῖνον ὡςτ' εὐκότως ταῦτα
 ποσῶν, οὐκ ἂν κακῶς εἴη βεβουλευμένος, εἰ τοῖς φίλοις
 εἰβουλήθη μᾶλλον ἢ ταύτην τὴν οὐσίαν καταλιπεῖν· εἰ δὲ
 391 μηδεμίᾳς διαφορᾶς οὔσης οὕτως ἀμελῆς καὶ κακῆ περὶ αὐ-
 τὸν ἐγένετο, πολὺ ἂν δήπου δακαιοτερον στερηθῆη τῶν αὐτῆς
 ἢ τῶν ἐκείνου κληρονομος γένοιο. ἐνθυμῶσθε δ' ὅτι τὸ μὲν
 ταύτης μέρος οὐτ' ἐν τῇ νόσῳ θεραπείας εὔτυχεν οὐτ' ἀπο-
 θανῶν τῶν νομιζομένων ἡξιώθη, δι' ἐμὲ δ' ἀμφοτέρω ταῦτ'
³ αὐτῷ γεγένηται. καίτοι δίκαιόν ἐστίν ⁴ ὑμᾶς τὴν ψῆφον
 b φέρειν, οὐκ εἰ τινες γένει μὲν φασὶ ⁵ προσήκειν, ἐν δὲ τοῖς
 ἔργοις ὅμοιοι τοῖς εχθροῖς γεγόνασιν; ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον
 οὔτοι ⁶ μηδὲν ὄνομα συγγενείας ἔχοντες οἰκειότερους εἴπῃς
 αὐτοῦς ἐν ταῖς συμφοραῖς τῶν ἀναγκαίων παρῆσχαν.

15. Λέγουσι δ' ὡς τὰς μὲν διαθήκας οὐκ ἀπιστοῦσι
 Θρασύλοχον καταλιπεῖν, οὐ μόντοι καλῶς οὐδ' ὀρθῶς
⁷ φασὶν αὐτὰς ἔχειν. καίτοι, ὡς ἄνδρες Αἰγινήται, πῶς ἂν
 τις ἄμενος ἢ μᾶλλον συμφερόντως περὶ τῶν αὐτοῦ πρα-
 c γμάτων εἰβουλεύσατο; ὅς οὐτ' ἔρημον τὸν οἶκον κατέλιπε,
 τοῖς τε φίλοις χάρις ἀπέδωκεν, ἐπὶ δὲ τὴν μητέρα καὶ τὴν
 ἀδελφὴν οὐ μόνον τῶν αὐτοῦ κυρίας ἀλλὰ καὶ τῶν ἐμῶν
 κατέστησε, τὴν μὲν ἐμοὶ συνοπίσας, ⁸ τῇ δὲ υἱὸν μὲ
 εἰσπονήσας; ἀρ' ⁹ ἂν ἐκείναις ἄμενον ἔπραξεν, εἰ μήτε τῆς
 μητρὸς τὸν ἐπιμελησόμενον κατέστησε, μήτ' ἐμοῦ μηδεμίᾳ
 μυσίαν ἐπέσησατο, τὴν τ' ἀδελφὴν ἐπὶ τῇ τύχῃ κατέλιπε,
 καὶ τὸν οἶκον τὸν αὐτοῦ ἀνώνυμον γενόμενον περιεῖδεν;

d 16. Ἀλλὰ γὰρ ἴσως ἀναξίως ἦν υἱὸς εἰσπονηθῆναι Θρα-
 συλαχῶ καὶ λαβεῖν αὐτοῦ τὴν ἀδελφὴν. ἀλλὰ πάντες ἂν

¹ ἀφικέσθαι A. L. γασίθαι C.

² ἀμφισβητούσα A. C. L.

³ αὐτῷ ταῦτα A. C. L.

⁴ ὑμᾶς ἐστίν A. C. L.

⁵ προσήκειν φασὶν A. C. L.

⁶ μηδ' A. C. L.

⁷ φασὶν om. A. C. L.

⁸ τῇ A. C. L.

⁹ γὰρ ἐκείναις ἄμενον ἂν A. C. L.

τὸ μὲν πῶτος μέρος] quantum in tota
 fuit. IDEM.

εἰρημῶν] Libani dicitur τούτων. AUCON.
 Οὐκ εἰ τις] ἴσως εἰχ' ἄ τις. COR.

Ἐρημον τὸν οἶκον] Ἐρημῶν οἶκος, quom quito
 orbis et sine liberis parit, et, et max se-
 quitur, ἀνόνητος. WOLF.

τὸν ἰσημεριώμενον] συντόνον. LANG.

μαρτυρήσειαν Σίφνιοι τοὺς προγόνους τοὺς ἑμοὺς καὶ γέναι
 393 καὶ πλούτῳ καὶ δόξῃ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπάσι· πρώτους εἶναι
 τῶν πολιτῶν. τίνες γὰρ ἢ μείζονων ἀρχῶν ἤξιώθησαν, ἢ
 πλείω χρήματ' εἰσπνεύκαν, ἢ κάλλιον ἐχορήγησαν, ἢ μεγα-
 λωφρεπέστερον τὰς ἄλλας λειτουργίας ἐλειτούργησαν; ἐκ
 ποίας δ' οἰκίας τῶν ἐν Σίφνῳ ¹ πλείους βασιλεῖς γεγόνα-
 σιν; ὥστε ² Θρασύλοχος τε, εἰ καὶ μηδὲ πάποτε αὐτῷ διε-
 λέχθη, εἰκότως ἂν ³ ἐβουλήθη μοι διὰ ταῦτα δοῦναι τὴν
 ἀδελφὴν, ἐγὼ τ', εἰ ⁴ καὶ μηδὲν μοι τούτων ὑπῆρχεν, ἀλλὰ
⁵ φαυλότατος ἦν τῶν πολιτῶν, δικαίως ἂν παρ' αὐτοῦ διὰ
 τὰς εὐεργεσίας τὰς εἰς ἐκεῖνον τῶν μεγίστων ἤξιώθη. 392

ἦ. Οἶμαι τοίνυν αὐτὸν καὶ Σωπῶλιδι τῷ ἀδελφῷ μά-
 λιστα κεχαρισθαι ταῦτα διαδέμενον. καὶ γὰρ ἐκεῖνος ταύ-
 τῃν μὲν ἐμίσει καὶ κακόνουν τοῖς αὐτοῦ πράγμασιν ⁶ ἠγεῖτο,
 ἐμὲ δὲ περὶ πλείστου τῶν αὐτοῦ φίλων ἐποιεῖτο. ἐδήλωσε
 δ' ἐν ἄλλοις τε πολλοῖς, καὶ ὅτ' ἔδοξε τοῖς συμφυγάσιν
 ἐπιχειρεῖν τῇ πόλει μετὰ τῶν ἐπικούρων. αἰρεθεῖς γὰρ
⁷ ἀρχεῖν αὐτοκράτωρ, ἐμὲ καὶ γραμματέα προσεῖλετο καὶ
 τῶν χρημάτων ταμίαν ⁸ ἀπάντων κατέστησε, καὶ ὅτ' ⁹
⁹ ἠμέλλομεν κινδυνεύειν, αὐτὸς αὐτῷ με παρετάξατο. καὶ
 σκέψασθ' ὡς σφόδρ' αὐτῷ συνήνεγκε· δυστυχισάντων γὰρ
 ἡμῶν ἐν τῇ προσβολῇ τῇ ¹⁰ πρὸς τὴν πόλιν καὶ τῆς ἀναχω-
 ρήσεως οὐχ οἷας ἠβουλάμεθα γενομένης, τετραμένον αὐτὸν
 καὶ βαδίζειν οὐ δυνάμενον, ἀλλὰ ¹¹ ὀλιγαψυχούντα, ἀσπε-
 κόμισσα ἐπὶ τὸ πλοῖον μετὰ τοῦ θεράποντος τοῦ ¹² ἑμαυτοῦ,
 φέρων ἐπὶ τῶν ὤμων, ὥστ' ἐκεῖνον πολλακίς καὶ πρὸς πολ-
 λούς εἰπεῖν ὅτι μόνος ἀνδρώπων αἴτιος εἶην αὐτῷ τῆς σωτη-
 ρίας. καίτοι τίς ἂν μείζων ¹³ ταύτης εὐεργεσία γένοιτο;

¹ πλείστοι A. C. L.

² καὶ Θρασύλοχος A. C. L.

³ ἐβουλήθη C.

⁴ καὶ τούτων μηδὲν A. C. L.

⁵ καὶ φαυλότατος A. C. L.

⁶ ἠμίσην A. C. L.

⁷ ἀρχων A. C. L.

⁸ ἀπάντων om. A. C. L.

⁹ ἠμέλλομεν A. C. L.

¹⁰ πρὸς Σίφνον καὶ A. C. L.

¹¹ ὀλιγαψυχούντα A. C. L.

¹² ἑμαυτοῦ A. C. L.

¹³ ταύτης μείζων A. C. L.

Βασιλεῖς] Utroque βασιλεῖς hic proprie dicantur, an alterius alienae dignitatis (ut apud Athenienses) sit vocabulum, nescio. WOLF. Arbitror apud civitatem Siphniam summus magistratus βασιλεῖς vocari. AVGER. LANG. Ἦν δὲ αὐτῷ καὶ παρὰ Σίφνιος, ὅσως Ἀθήνησι, τῶν ἀρχόντων ἢ βασιλέων ἰσαλίτω. COB.

Συμφυγάσιν] I. e. iis, qui una e Siphno fugerant vel expulsi erant. Vid. §. 1. LANG.

Συνήνεγκε] Sabaudi τοῦτα. nisi mavis legere αὐτῷ et sabandiro αὐτίς. quosdam sibi ipse profuerit ita agenda. AVGER. Ὀφείλωμα ὑπῆρξεν αὐτῷ τὸ παρεταξαίμα ἑαυτοῦ. COB.

ἔπειδὴ τοίνυν εἰς Λυκίαν ἐκπλεύσας ἀπέθανεν, αὕτη μὲν οὐ
πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον μετὰ τὴν ἀγγελίαν ἔδυε καὶ
ἑάρταζε, καὶ οὐδὲ τὸν ἀδελφὸν ἠσχύνετο τὸν ἐτι ζῶντα,
οὕτως ὀλίγον φροντίζουσα τοῦ τεθνεῶτος, ἐγὼ δ' ἐπέθουον
αὐτὸν, ὥσπερ τοὺς οικεῖους νόμος ἐστί. καὶ ταῦτα πᾶντ'
δ' ἐποίουον διὰ τὸν τρόπον τὸν ἑμαυτοῦ καὶ τὴν φιλίαν τὴν
πρὸς ἐκεῖνους, ἀλλ' οὐ¹ ταυτησί τῆς δίχης ἕνεκα· οὐ γὰρ
ἤμην αὐτοὺς οὕτω δυστυχῆσειν, ὡς² ἀπαιδᾶς ἀμφοτέρους 394
τελευτήσαντας εἰς ἔλεγχον καταστήσειν, ὁποῖός τις³ ἡμῶν
ἕκαστος περὶ αὐτοὺς ἐγένετο.

ιβ'. Πρὸς μὲν οὖν Θρασύλοχόν τε καὶ Σώπολιν ὡς αὕτη
ε' τε καὶ γὰρ διεκείμεθα, σχεδὸν ἀκηκόατε· τρέψονται δ' ἴσως
ἐπ' ἐκεῖνον τὸν λόγον, ὥσπερ αὐτοῖς λοιπός ἐστιν, ὡς⁴ Θρά-
συλλος ὁ πατὴρ⁵ ὁ ταύτης ἠγοῖτ' ἂν δεινὰ πάσχειν, εἴ τις
ἐστὶν αἰσθησις τοῖς τεθνεῶσι περὶ τῶν εὐδαδέ γιγνομένων,
ἄρᾶν τὴν μὲν θυγατέρα ἀποστερουμένην τῶν χρημάτων, ἐμὲ
δὲ κληρονόμον ὦν αὐτὸς ἐκτέτατο γιγνόμενον.

κ'. Ἐγὼ δ' ἠγοῦμαι μὲν οὐ περὶ τῶν πάλαι τεθνεῶτων,
398 ἀλλὰ περὶ τῶν⁶ ἐναγχος τὸν κλῆρον καταλιπόντων προσή-
κειν ἡμῖν τοὺς λόγους ποιῆσθαι. ⁷Θράσυλλος μὲν γὰρ, οὐς-
περ αὐτὸς⁷ ἐβούλετο, τούτους κυρίας τῶν αὐτοῦ κατέλιπε·
δίκαιον δὲ καὶ Θρασυλόχῳ τὰ αὐτὰ ταῦτ' ἀποδοθῆναι παρ'
ἡμῶν, καὶ γενέσθαι διαδόχους⁸ τῆς κληρονομίας μὴ ταύτην,
ἀλλ' οἷς ἐκεῖνος διέθετο. οὐ μὲντ' ἂν μοι δοκῶ φυγεῖν οὐδὲ
τὴν⁹ Θρασύλλου γνώμην. οἶμαι γὰρ ἂν¹⁰ αὐτὸν πάντων
b γενέσθαι ταύτη χαλεπώτατον δικαστὴν, εἴπερ αἰσδοίτο
οἷα περὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ γεγένηται· ¹¹πολλοῦ ἂν
δέήσειεν ἀχθεσθῆναι κατὰ τοὺς νόμους ἡμῶν ψηφισαμένων,
ἀλλὰ πολὺ ἂν μᾶλλον, εἰ τὰς τῶν παιδῶν διαθήκας ἀκύρους

¹ ταύτης A. C. L.² ἢ ἡμῶν C.³ ἐγένετο περὶ αὐτούς A. L. ἐγένετο om. C.⁴ Θρασύλλος A. C. L.⁵ ὁ om. A. C. L.⁶ ἠγοῖτο A. C. L.⁷ ἐβούλετο C.⁸ αὐτῶ τῆς A. C. L.⁹ Θρασυλόχου A. C. L.¹⁰ αὐτὸν πάντων ἂν A. C. L.

τὸν ἀδελφὸν] Nr. Thrasyllochum. LANG.
εἰς ἔλεγχον καταστήσειν] rem eo desenti-
tatum, ut evidenter cognoscatur. WOLF.
ut hoc probandum relictum esset. AUGER.
Quod posterioris praefere. Wolfius enim
interpretatus est, quasi legeretur κατα-
στήσει, quod pro vulgata offert. LANG.

Προσέειπε ἡμῖν] Μίποτα προσέειπε ἢ ἡμῶν,
πονηστὴν ἰσχυρίαν ἡμῶν τῶν δικαστῶν.
COR.

φυγεῖν — γνώμην] videtur mihi etiam
Thrasylli forte posse iudicium; i. e. non
consono etiam Thrasyllo iudicem. WOLF.
ἀσέβειαν] F. δέειεν. IDEM. COR.

ἴδοι ¹ γενεάνας. καὶ γὰρ, εἰ μὲν εἰς τὸν οἶκον τὸν ἐμὸν
 δεδοκώς ἦν Θρασύλοχος τὴν οὐσίαν, τοῦτ' ἂν ἐπιτιμῶν εἶχον
 αὐτῷ· νῦν δ' εἰς τὸν ² αὐτῶν εἰσεποήσατο, ὥστ' οὐκ
 ἐλάττω τυγχάνουσι εὐληφότες ἢν δεδοκάσι. χαρὶς δὲ τού-
 των, οὐδένα μᾶλλον εἰκός ἐσται ἢ ³ Θρασύλλον εὖνον εἶναι
 τοῖς κατὰ δόσιν ἀμφισβηταῦσι. καὶ γὰρ αὐτὸς καὶ τὴν
 τέχνην ἔμαθε Πολεμαινέτου τοῦ μάντεως καὶ ⁴ τὰ χρήματ'
 ἔλαβεν οὐ κατὰ γένος ἀλλὰ δι' αἰρετήν. ὥστ' οὐκ ἂν δήπου
 φθασήσιν, εἴ τις περὶ ταῖς παῖδας αὐτοῦ χρηστὸς γενό-
 μενος τῆς αὐτῆς δωρεάς ⁵ ἥσπερ ἐκείνος ἤξιωθῃ.

κα'. Μομφησθαι δὲ χρὴ καὶ τῶν ἐν ἀρχῇ ῥηθέντων. ἐπέ-
 395 δεῖξα γὰρ ὑμῖν αὐτὸν αὐτὰ περὶ πολλῶν τῶν ἡμετέρας οἰ-
 κειότητα ποιησάμενος, ὥστε γῆμαι καὶ τὴν ἀδελφὴν ⁶ τὴν
 τοῦ πατρὸς καὶ τὴν ἀνεψιῶν. καίτοι τίσιν ἂν θάρτος τῆν
 αὐτοῦ θυγατέρα ἐξέδοκεν ἢ τούτοις παρ' ⁷ ἂν αὐτὸς λαμβά-
 νων ἠξίωσεν; ἐκ ποίας δ' ἂν οἰκίας ἠδίων εἶδεν ⁸ υἱὸν αὐτῶν
 κατὰ τοὺς νόμους εἰσποηθέντα μᾶλλον, ἢ ταύτης ἐξ ἥσπερ
⁹ καὶ φύσει παῖδας ἐζήτησεν αὐτῶ γενέσθαι;

κβ'. Ὡστ' εἰάν μὲν ¹⁰ ἐμοὶ ψηφίσθητε τὸν κλῆρον, καὶ ε
 πρὸς ἐκείνον ὑμῖν καλῶς ἔξει καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἀπαι-
 τας, αἷς προσήκει τι ταύτων τῶν πραγμάτων ἢν δ' ὑπὸ
 ταύτης πεισθέντες ἐξαπατηθῆτε, οὐ μόνον ἐμὰ ἀδικάσετε,
 ἀλλὰ καὶ Θρασύλοχον τὸν τὴν διαθήκην καταλιπόντα, καὶ
 Σάπωλον, καὶ τὴν ἀδελφὴν τὴν ¹¹ ἐκείνων ἢ νῦν ἐμοὶ συνοικεῖ, 394
 καὶ τὴν μητέρ' αὐτῶν, ἢ πασῶν ἂν εἴη δυστυχεστάτη γυναι-
 κῶν, εἰ μὴ μόνον ἐξαρκέσειεν αὐτῇ στέρεσθαι τῶν παιδῶν,
 ἀλλὰ καὶ τοῦτ' αὐτῇ προσγένοιτο, ὥστ' ἐπιθεῖν ἄκρον μὲν
 τὴν ἐκείνων γνώμην οὐσαν, ἐρημον δὲ τὸν οἶκον ¹² γυγνόμενον,
 καὶ τὴν μὲν ἐπιχαίρουσαν τοῖς αὐτῆς κακοῖς ἐπιδικαζομένῃ

¹ γενεάνας A. C. L.

² αὐτῶν A. C. L.

³ Θρασύλοχος A. C. L.

⁴ τὰ om. A. C. L.

⁵ τέχνην, ἔστω A. C. L.

⁶ τὴν om. A. C. L.

⁷ ἂν τις A. C. L.

⁸ υἱὸν εἶδεν A. C. L.

⁹ καὶ om. A. C. L.

¹⁰ ἐμὸν A. C. L.

¹¹ ἐκείνων A. C. L.

¹² γυγνόμενον A. C. L.

Εἰσεποήσατο] Sub. ἰμέ. Pro αὐτῷ autem
 vett. αὐτῶν, quod non penitus rejiciendum
 est. Verte: in familiam eorum me adorta-
 vi. LANG.

Τῆς κατὰ δόσιν ἀμφισβ.] τίς qui hene-
 ditatem ex testamento petunt, ut ego, non
 ratione cognationis. WOLF. Τῆς οὐδὲ
 συγγένειαι, ἀλλὰ διὰ δωρεῶν, ἀντινομώματος

τοῦ κλήρου, ἔστω ἰμέ. COR.

ἢν] ἄρκετοσιν, ἀρκετοσίνων.
 IDEM.

Ἐμὸν καλῶς ἔξει] hoc tibi bene erit,
 i. e. bene facietis. AVONN.

Μόνον ἐξαρκέσει] τί μόνον patet super-
 nominatum esse. WOLF. Οἷα δὲ λέγει.
 Μόνον ἢν ἐξαρκ. COR.

τῶν χρημάτων, ἐμὲ ¹ δὲ μηδενὸς δυνάμενον τῶν δικαίων τυχεῖν, ὅς τοιαυτ' ἐπραΰξα ² περὶ τοὺς ἐκείνης, ὡςτ' εἴ τις ³ με σκο-
 b ποῖτο μὴ πρὸς ταύτην ἀλλὰ πρὸς τοὺς πρόποτε κατὰ δόσιν ἀμφισβητήσαντας, εὐρεθείην ἂν οὐδενὸς χείρων αὐτῶν περὶ τοὺς φίλους γεγενημένος. καίτοι χρῆ τοὺς τοιαύτους τιμᾶν καὶ περὶ ⁴ πολλοῦ ποιεῖσθαι πολὺ μᾶλλον ἢ τὰς ὑφ' ἑτέρων δεδομένας δωρεὰς ἀφαιρεῖσθαι. ἄξιον δ' ἐστὶ καὶ τῷ νόμῳ βοηθεῖν, καδ' ὃν ἔξεστιν ἡμῖν καὶ παῖδας εἰσποίησασθαι καὶ βουλεύσασθαι περὶ τῶν ἡμετέρων αὐτῶν, ἐνδυμηθέντας
 c ὅτι τοῖς ἐρήμοις τῶν ἀνθρώπων ἀντὶ παιδῶν οὗτός ἐστιν ⁵ [ὁ νόμος]· διὰ γὰρ τοῦτον καὶ οἱ συγγενεῖς καὶ οἱ μηδὲν προσ-
 ἦγοντες μᾶλλον ἀλλήλων ⁶ ἐπιμέλονται.

κγ'. Ἴνα δὲ παύσωμαι λέγων καὶ μηκέτι ⁷ πλείω χρόνον διατρίβω, σκεψασθ' ὡς μεγάλα καὶ δίκαια ἦκω πρὸς ὑμᾶς ἔχων· πρῶτον μὲν φιλίαν πρὸς τοὺς καταλιπόντας τὸν κληρὸν παλαιὰν καὶ πατρικὴν καὶ πάντα τὸν χρόνον δια-
 τελέσασαν, ἔπειτ' εὐεργεσίας πολλὰς καὶ μεγάλας καὶ
 d περὶ δυστυχῶντας ἐκείνους γεγενημένας, πρὸς δὲ τούτοις 306
 διαθήκας παρ' αὐτῶν τῶν ἀντιθίκων ὁμολογουμένας, ἔτι δὲ νόμον ταύταις βοηθῶντα, ὃς δοκεῖ τοῖς Ἑλλησι ⁸ ἅπασι καλῶς κείσθαι. τεκμήριον δὲ μέγιστον· ⁹ περὶ γὰρ ἄλλων πολλῶν διαφερόμενοι περὶ τούτου ταυτὰ γιγνωσκουσι· δεομαι οὖν ὑμῶν καὶ τούτων μεμνημένους καὶ τῶν ἄλλων τῶν εἰρη-
 e μένων τὰ δίκαια ψηφίσασθαι, καὶ τοιοῦτους μοι γενέσθαι δικαστὰς οἷον περ' ἂν αὐτοὶ τυχεῖν ¹⁰ ἀξιώσασαίτε.

¹ δὲ μὴ δυνάμενον μηδὲς A. C. L.

² περὶ τι ἐκεῖθεν καὶ τὰ ἐκεῖθεν σώσας, ἔστ' A. περὶ τοὺς ἐκεῖθεν σώσαντας, ἔστ' C. L.

³ με om. A. C. L.

⁴ πλείω A. C. L.

⁵ uncus om. A. C. L.

⁶ ἐπιμελῶνται A. C. L.

⁷ πλείω A. L.

⁸ ἅπασι om. A. C. L.

⁹ περὶ μὲν γὰρ ἄλλων διαφερόνται, περὶ δὲ τούτου πάντες ταυτὰ A. C. L.

¹⁰ ἀξιώσασαίτε A. C. L.

Πρὸς ταύτην] Soll. vñ ἀποδῶμον. Lano. menti fractione. Wolf.

Πρὸς τὴν ἐπιδικασίαν τοῦ κλήρου. Con.

Ὁμολογουμένως] Cf. §. 67.

Ὁ νόμος] De adoptione, aut certe testa-

K.

ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ
Κ Α Τ Α ¹ Λ Ο Χ Ι Τ Ο Υ .

Pag.
ed.
Cor.
397

Pag.
ed.
H. Steph.
395

α'. Ως μὲν τοῖνυν ἔτυπτε με Λοχίτης ἄρχων χειρῶν ἀδίκων, ἅπαντες ἡμῖν οἱ παρόντες μεμαρτυρήκασι.

β'. Τὸ δ' ἀμάρτημα τοῦτο οὐχ ὅμοιον δεῖ νομίζειν τοῖς ἄλλοις, οὐδὲ τὰς τιμωρίας ἴσας ποιεῖσθαι περὶ τε τοῦ σώματος καὶ τῶν χρημάτων, ἐπισταμένους ὅτι τοῦτο πάσῃ

¹ ΤΟΥ ΛΟΧΙΤΟΥ A. C. L.

² ἡμῶν C.

SUMMARIUM. Vir plebeius, cuius nomen ignoratur, contra Lochitem, a quo verbera acceperat, in hac altera orationis parte (prima omissa est), crimen exaggerat, et iudices impellere studet, et eum tanquam legum contemptorem et popularis status eversorem graviter puniant. (α.) Me igitur a Lochite, nulla injuria laesit, verberatum esse, omnes rei praesentes vobis testificati sunt. (β.) Si personae securitas res est in civitate omnium gravissima, violatio ejusdem gravissimo quoque supplicio coerenda erit. (γ.) Hinc leges ejusmodi actioni favent, et contumelia pro crimine publico habetur. (δ.) Vel convicia poena acerrima interdicta sunt, quid verbera? (ε.) Quum eos, qui in oligarchia contumeliosi fuerunt, ubi licebat, morte dignos censeatis, qua poena afficiendi sunt, qui in democratia, in qua non licet, eadem libidine grassantur? (ς.) Fortassis autem Lochites dicet, verbera nihil mihi nocuisse. (ζ.) Non damnum, sed pulsatio ipsa eique adjuncta contumelia est, quare illum in iudicium voco. (η.) Ut in furto leges non rem ablatam, sed animum furandi respiciant, sic in hoc casu non id, quod contigit, sed universa morum petulantia coerenda erit, siquidem parvae causae saepe jam ingentia mala pepererunt. A verberibus ad iracundiam, ad vulnera, ad caedes, ad mortes, ad atrocissimas clades jam processum est. (θ.) Aliae injuriae societatis modo partem laedunt, contumelias universae societati nocent. Multas illae familias

extinxerunt multasque urbes everterunt. (ι.) Nos ipsi per istos legum contemptores, qui et hostibus servire et civibus insultare voluerunt, democratiam bis jam solutam vidimus, e quorum genere Lochites est. (κ.) Praestabilis est, futura mala prohibere, quam praeterita alcisci. Neque expectandum, donec ejusmodi improbi homines in totam civitatem delinquant, sed prima optima occasio puniendi illos arripienda erit. (λ.) Corporum autem contumelias omnibus sunt communes, non item bona. De contumelia igitur ea multa irroganda est, qua soluta reus a petulantia cessabit; non cessabit autem pecunia soluta, sed graviore poena affectus; quam si statueritis, vestram ipsorum vitam magis in tuto collocabit. (μ.) Ac nemo vestrum eo, quod pauper sum, item hanc minoris aestimet. Vigente democratia omnes aequales sunt. Ii omnes aequo laedunt, qui legem pro corporis nostri salute latam transgredi audent. (ν.) Quare, si sapitis, Lochites vestram iracundiam ostendite, repentes, iatiusmodi viros ea, quae in iudiciis decernantur, pro legibus habere. (ξ.) Si quis praesentiam habet, quo mihi patrocinetur, dicat. LANG. Ignoratur quo tempore haec oratio scripta fuerit. AUGER.

[Ἄρχων χειρῶν ἀδικῶν] incipiens injuriam manibus, i. e. prior percussione, nulla injuria laesitatus verberans. AUGER.

Δι'] Subaudi ἡμῶν. LANG.

Τῶν'] Refer ad σίμα. IDEM.

ἀνθρώποις οἰκειότατόν ἐστι, καὶ τοὺς τε νόμους ἐδέμεθα
 b καὶ περὶ τῆς ἐλευθερίας μαχομέθα καὶ τῆς δημοκρατίας
 ἐπιθυμοῦμεν καὶ τὰλλα πάντα τὰ περὶ τὸν βίον ¹ ἐνεκα
 τούτου προέττομεν. ὥστ' εἰκὸς ὑμᾶς ² ἐστὶν τοὺς περὶ
 τοῦτο ἐξαμαρτάνοντας, ὃ περὶ πλείστου ποιῆσθε, τῇ
 μεγίστῃ ζημίᾳ κολάζειν.

γ. Εὐρήσετε δὲ καὶ τοὺς θέντας ἡμῖν τοὺς νόμους ὑπὲρ
 τῶν σωμάτων μάλιστα σπουδάζοντας, πρῶτον μὲν γὰρ πρὸς
 e μόνου τούτου τῶν ἀδικημάτων καὶ δίκας καὶ γραφὰς ἀνεύ
 παρεκκαταβολῆς ἐποίησαν, ἴν', ὅπως ἂν ἕκαστος ³ ἡμῶν
 τυγχάνῃ ⁴ δυνάμενος καὶ βουλόμενος, οὕτως ἔχη τιμωρεῖσθαι
 τοὺς αἰδικοῦντας. ἔπειτα ⁵ τῶν μὲν ἄλλων ἐγκλημάτων αὐτῶ
 398 ⁶ τῷ παθόντι μόνον ὃ δράσας ὑπόδικός ἐστι· περὶ δὲ τῆς
 ὕβριδος, ὡς κοινοῦ τοῦ πράγματος ὄντος, ἔξῃστι· τῷ βουλο-
 μένῳ τῶν πολιτῶν γραφασμένῳ πρὸς τοὺς θεσμοθέτας
 εἰσελθεῖν εἰς ὑμᾶς.

δ. Οὕτω δ' ἠγήσαντο δεῖνόν εἶναι τὸ τύπτειν ἀλλήλους,
 ὥστε ⁷ καὶ περὶ τῆς κακηγορίας νόμον ἔθεσαν, ὃς καλεῖται 398
 τοὺς λέγοντάς τι τῶν ἀπαρῆτων πεντακοσίας δραχμῶς
 ἀφείλειν. καίτοι πηλίκας τινὰς χρη̄ ποιῆσθαι τὰς τιμωρίας
 ὑπὲρ τῶν ἔργῳ παθόντων ⁸ κακῶς, ὅταν ὑπὲρ τῶν λόγῳ
 b μόνον ἀκηκεύων οὕτως ὀργιζόμενοι φάινησθε;

ε. Θαυμαστόν δ', εἰ τοὺς μὲν ἐπὶ τῆς ἀλγυαρχίας ὑβρί-
 σοντας ἀξίους θανάτου ⁹ νομίζετε, τοὺς δ' ἐν δημοκρατίᾳ
 10 ταῦτά ἐκείνους ἐπιτηδεύοντας εὐζημίους ἀφήσετε. καίτοι
 11 ὀπκαίως ἂν μείζονος οὗτοι τιμωρίας τυγχάνουσιν· φανερότε-
 ρον γὰρ ἐπιδεικνύεται τὴν αὐτῶν καηρίαν. ὅστις γὰρ τῶν
 c τολμᾷ παρανομοῦν ¹² ὅτ' οὐκ ἔξῃστι, τί ποτ' ἂν ἐποίησεν,

¹ ἴσταν A. C. L.

² ἐστὶν ὑμᾶς A. C. L.

³ ἡμῶν ἕκαστος A. C. L.

⁴ καὶ δυνάμενος A. C. L.

⁵ ὥστε τῶν A.

⁶ μόνου τῷ παθόντι κατὰ δ' A. C. L.

⁷ καὶ om. A. C. L.

⁸ κακῶς προσθέντι A. C. L.

⁹ νομίζετε A. C. L.

¹⁰ τὰ αὐτὰ A. C. L.

¹¹ γε ὀπκαίως A. C. L.

¹² εἰς τοὺς ἐθελῶντες, ἴτε A. C. L.

οἰκειότατον] maxime propinquum. IDEM. ἐδέμεθα] Tuitistis, ἔδαμην ἑαυτῶς. Coa.

Τῶς θέντας] Draconem, Solonem, εκ-
 τούς.

Καὶ δίκας καὶ γραφὰς] Np. causas tum
 privatas tum publicas.

Ἄνευ παρεκκαταβολῆς] sine sponsione.
 Nam alioqui decima pars in privatis,

quinta in publicis, caedat estimationis
 litis deponebatur, quae malota esset le-
 metre litigantium. WOLF.

Γραφασμένῳ πρὸς τοὺς θεσμοθέτας] re ad
 thesmothetas relata. IDEM. Cf. Demosth.
 o. Mid. §. 17.

Τῶν ἀπονήτων] Τῶν ἀπονημένων ἐν τοῖς
 ἡμῶς. ΗΛΕΥΘΕΡΑΤ. Τὰ ἀπονήματα hic in-
 tellige donativa legibus interdicta. ΔΡΟΞΑ.

ὅθ' οἱ κρατοῦντες τῆς πόλεως ¹ καὶ χάρα εἶχον τοῖς ταῖ
τοιαῦτα ἐξαμαρτάνουσιν;

ζ'. Ἴσως ² οὖν Λοχίτης ἐπιχειρήσει μικρὸν ποιεῖν τὸ
πρᾶγμα, διασύρων τὴν κατηγορίαν, καὶ λέγων ὡς οὐδὲν ἐκ
τῶν πληγῶν κακὸν ἔπαθον, ἀλλὰ μείζους ποιούμαι τοὺς
λόγους ἢ ³ κατὰ τὴν ἀξίαν τῶν γεγενημένων.

ζ'. Ἐγὼ δ', εἰ μὲν μηδεμία προσῆν ὕβρις τοῖς πεπρα-
γμένοις, οὐκ ἂν ποτ' εἰσῆλθον εἰς ὑμᾶς· νῦν δ' οὐχ ὑπὲρ τῆς
⁴ ἄλλης βλάβης τῆς ἐκ τῶν πληγῶν γενομένης, ἀλλ' ὑπὲρ δ
τῆς αἰκίας καὶ τῆς ἀτιμίας ἤκω παρ' αὐτοῦ δίκην ληψόμενος,
ὑπὲρ ὧν προσήκει τοῖς ἐλευθέροις μάλιστα ὀργίζεσθαι καὶ
μεγίστης τυγχάνειν τιμωρίας.

η'. Ὅρῳ δὲ ὑμᾶς, ὅταν τοῦ καταγνῶτε ἱεροσυλίαν ἢ
κλοπὴν, οὐ πρὸς τὸ μέγεθος ὧν ἂν λάβωσι τὴν ⁵ τίμησιν
ποιουμένους, ἀλλ' ὁμοίως ἀπάντων θάνατον ⁶ καταγιγνώ-
σκοντας, καὶ νομίζοντας δίκαιον εἶναι τοὺς τοῖς αὐτοῖς ἔρ-
e
γοῖς ἐπιχειροῦντας ταῖς αὐταῖς ζημίαις ⁷ κολάζεσθαι. χρη-
τοῖνυ καὶ περὶ τῶν ὑβριζόντων τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν, καὶ
μὴ ταῦτο σκοπεῖν, εἰ μὴ σφόδρα συνεκοίψαν, ἀλλ' εἰ τὸν
νόμον παρέβησαν, μηδ' ὑπὲρ τοῦ ⁸ συντυχόντος μόνον ἀλλ'
ὑπὲρ ⁹ ἅπαντος τοῦ τρόπου δίκην παρ' αὐτῶν λαμβάσασιν,
ἐνθυμουμένους ὅτι πολλάκις ἤδη μικραὶ προφάσεις μεγάλων
399 κακῶν αἰτίαι γεγόνασι, καὶ ¹⁰ ὅτι διὰ τοὺς τύπτειν τολμῶν- 397
τας εἰς ταῦτ' ¹¹ ἤδη τινὲς ὀργῆς προήχθησαν, ὡστ' εἰς τραύ-
ματα ¹² καὶ θανάτους καὶ φυγὰς καὶ τὰς μεγίστας συμ-
φορὰς εἰλθεῖν ὧν οὐδὲν διὰ τὸν φεύγοντα τὴν δίκην ¹³ ἀγένητόν
ἐστίν, ἀλλὰ κατὰ μὲν τὸ τούτου μέρος ἅπαντα ¹⁴ πέπρα-
πται, διὰ δὲ τὴν τύχην καὶ τὸν τρόπον τὸν ἑμὸν οὐδὲν τῶν
ἀνηκέστων συμβέβηκεν.

θ'. Ἡγοῦμαι δ' ὑμᾶς οὕτως ἂν ἀξίως ὀργισθῆναι ¹⁵ τοῦ b
πράγματος, εἰ διεξέλθοιτε πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς, ὅσω μείζον

¹ καὶ om. A. C. L.

² ὅ A. L.

³ κατ' ἀξίαν A. C. L.

⁴ ἄλλης om. A. C. L.

⁵ τιμωρίαν A. C. L.

⁶ κατακρίνοντας A. C. L.

⁷ κολάζειν A. C. L.

⁸ τυχόντος A. C. L.

⁹ πάντος A. C. L.

¹⁰ ὅτι πολλοὶ τῶν τε ξένων καὶ τῶν πολιτῶν διὰ A. L. ὅτι πολλοὶ τῶν πολιτῶν διὰ C.

¹¹ ἤδη τινὲς om. A. C. L.

¹² καὶ σφαγῆς καὶ θανάτους A. C. L.

¹³ ἀγένητόν A. C. L.

¹⁴ τὰ πρῶτα μὲν κίραται A. C. L.

¹⁵ περὶ τοῦ A. C. L.

Οἱ κρατοῦντες] Np. Triginta tyranni.

Ἐπὶ τῆς αἰτίας] Cf. Demosth. o. Mid.

Διασύρων] Διασπᾶζον, χλαυάζον, ὡς ἑ. ἴ. adv. Pantan. ἑ. ἴ. et o. Everg. et
ἐθροῖται Ἡρώχως. Con.

Μαεσίβ. ἑ. γ'.

ἔστι τοῦτο τῶν ἄλλων ¹ αἰμαρτημάτων. εὐρήσετε γὰρ τὰς μὲν ἄλλας ἀδικίας μέρος τι τοῦ βίου βλαπταύσα, τὴν δ' ὕβριν ὅλοισ τοῖς πράγμασι λυμαιομένην, καὶ πολλοὺς μὲν οἴκους ² δι' αὐτὴν διαφθαρέντας, πολλὰς δὲ πόλεις ἀναστᾶτους ³ γεγενημένας.

ι. Καὶ τί δεῖ τὰς τῶν ἄλλων συμφορὰς λέγοντα δια-
 ε τριβεῖν; αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς δις ἤδη τὴν δημοκρατίαν ἐπειδο-
 μεν καταλυθεῖσαν καὶ δις τῆς ἐλευθερίας ἀπιστορηθῆμεν
 οὐχ ὑπὸ τῶν ταῖς ἄλλαις πονηρίαις ἐνόχων ὄντων, ἀλλὰ
 διὰ τούτους καταφρονούντας ⁴ τῶν νόμων καὶ βουλομένους τοῖς
 μὲν πολεμίοις δουλεύειν, τοὺς δὲ πολίτας ὑβρίζειν. ⁵ ἂν
 οὗτος εἰς ἂν τυγχάνει. καὶ γὰρ εἰ τῶν τότε κατασταθέντων
 νεώτερός ἐστιν, ἀλλὰ τὸν γε τρόπον ἔχει τὸν ἐξ ἐκείνης τῆς
 πολιτείας. αὐταὶ γὰρ αἱ φύσεις ⁶ εἰσὶν αἱ παραδοῦσαι μὲν
 τὴν δύναμιν ⁷ τὴν ἡμετέραν τοῖς πολεμίοις, κατασκάψασαι
 d δὲ τὰ τεῖχη τῆς πατρίδος, πεντακοσίους δὲ καὶ χιλίους
⁸ ἀκροίτους ἀποκτείνασαι τῶν πολιτῶν.

ια. Ὡν εἰκὸς ὑμᾶς μεμνημένους ⁹ τιμωρεῖσθαι μὴ μόνον
 τοὺς τότε λυμνημένους ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ τοὺς νῦν βουλομέ-
 νους οὕτω διαδεῖναι τὴν πόλιν, καὶ τοσοῦτω μᾶλλον τοὺς
 ἐπιδύξους γενήσεσθαι πονηροὺς τῶν πρότερον ἡμαρτηκότων,
 ὅσωπερ κρεῖττόν ἐστι τῶν μελλόντων κακῶν ἀποτροπῆν
 εὐρεῖν ἢ τῶν ἤδη γεγενημένων δίκην λαβεῖν· καὶ μὴ ¹⁰ περι-
 e μείνηθ' ἕως ἂν ἀδροισθέντες καὶ καιρὸν λαβόντες εἰς ὅλην
 τὴν πόλιν ἐξαμάρτωσιν, ἀλλ' ἐφ' ἧς ἂν προφάσεως ὑμῶν
 παραδοθῶσιν, ἐπὶ ταύτης αὐτοὺς ¹¹ τιμωρεῖσθε, νομίζοντες 400
 εὐρημὴ ἔχειν, ὅταν τινὰ λάβητ' ἐν μικροῖς πράγμασι ἐπι-
 398 δεδειγμένον ἀπασαν τὴν αὐτοῦ πονηρίαν. κράτιστον μὲν
 γὰρ ¹² ἦν, εἴ τι προσῆν ἄλλο σημεῖον τοῖς πονηροῖς τῶν ἀν-
 θρώπων, ¹³ πρὶν ἀδικηθῆναί τινα τῶν πολιτῶν, πρότερον κο-

¹ αἰμαρτημάτων A. C. L.

² διὰ ταύτην A. C. L.

³ γεγενημένας A. C. L.

⁴ τῶν νόμων om. A.

⁵ ἂν εἰς ἴσθιν οὗτος A. C. L.

⁶ εἰσὶν αἱ φύσεις A. C. L.

⁷ τὴν ἡμετέραν om. A. C. L.

⁸ ἀκροίτους A. C. L.

⁹ τιμωρεῖσθαι A. C. L.

¹⁰ περιμείνειν A. C. L.

¹¹ τιμωρεῖσθαι, νομίζοντες A. C. L.

¹² ἂν ἦν A. C. L.

¹³ καὶ πρὶν A. C. L.

Δις ἴδη] Scil. sub coecoviris et xxviris.
 Κατασταθέντων] Scilicet στρατηγμάτων.

WOLF.

Πεντακοσίους δὲ καὶ χιλίους] Cf. Areopag.
 §. κζ. fin. LANG.

Τὸς ἐπιδύξους γεν. πονηρῶς] quos forte
 improbas conjectura colligitur. WOLF.

Ἐἴ τι — ἄλλο σημεῖον] si quod aliud si-
 gnum, i. e. quam improbitatis facinora.
 Αποκκ. Cf. Eurip. Med. 516.

λάξαι αὐτοὺς ἐπειδὴ δ' αὖχ οἷόν τ' ἔστιν αἰσθίσθαι πρὶν κακῶς τινὰ παθεῖν ὑπ' αὐτῶν, ἀλλ' οὖν 2 γ' ἐπειδὴ 3 γνηρισθῶσι προσήκει πᾶσι μισεῖν τοὺς τοιοῦτους καὶ κοινοὺς ἐχθροὺς νομίζειν.

ιβ. Ἐνδυμεῖσθε δ', ὅτι τῶν μὲν περὶ 4 τὰς οὐσίας κενδύων οὐ μέτεστι τοῖς πένησι, τῆς δ' εἰς τὰ σώματα αἰκίας ὁμοίως 5 ἅπαντες κοινωοῦμεν ὡς δ' ὅταν μὲν τοὺς ἀποστε- ροῦντας τιμωρῆσθε, τοὺς πλουσίους μόνον ὠφελεῖτε, ὅταν δὲ τοὺς ὑβρίζοντας κολάζητε, ὑμῖν αὐτοῖς βοηθεῖτε. ὡν ἕνεκα δεῖ περὶ πλείστου ποιεῖσθαι ταύτας τῶν δικῶν, καὶ περὶ μὲν τῶν ἄλλων συμβολαίων τοσούτου τιμῶν, ὅταν προσήκει τῷ δίκαιοντι κομίσασθαι, περὶ δὲ τῆς ἕβρας, ὅσον ἀποτίσας ὁ φεύγων 6 παύσεσθαι μέλλει τῆς παρούσης ἀσελγείας. ἦν οὖν 7 περιαιρῆτε τὰς οὐσίας 8 τῶν νειαιευομέ- νων εἰς τὰς πολίτας, καὶ μηδεμίαν 9 νομίζητ' ἰκανῆς εἶναι ζημίαν, 10 αἴ τινες ἂν εἰς τὰ σώματα ἐξαπαρτάνοντες τὰς χρήμασι τὰς δίκας ὑπέχουσιν, ἅπαντ' ὅσα δεῖ τοὺς καλῶς δικάζοντας διαπραχθεῖσθε· καὶ γὰρ 11 περὶ τοῦ παρόντος πράγματος ὀρθῶς γνώσεσθε, καὶ τοὺς ἄλλους πολίτας κοσμιωτέρους ποιήσετε, καὶ τὸν εἶον τὸν ὑμέτερον αὐτῶν ἀσφαλέστερον καταστήσετε. ἔστι δὲ δικαστῶν νῦν ἔχοντων, περὶ τῶν ἀλλοτρίων τὰ δίκαια ψηφισομένους ἅμα καὶ τὰ δ σφέτερόν αὐτῶν εὐ τίθεσθαι.

ιγ. Καὶ μηδεὶς ὑμῶν εἰς τοῦτ' ἀποβλέψας, ὅτι πένης εἰμὶ καὶ τοῦ πλήθους εἰς, ἀξιοῦτω τοῦ τιμηματος ἀφαιρεῖν. οὐ γὰρ δίκαιόν ἐστιν ἐλάττους ποιεῖσθαι τὰς τιμωρίας ὑπὲρ τῶν ἀδόξων ἢ τῶν 12 διανομασμένων, οὐδὲ χείρους ἡγεῖσθαι τοὺς κενομένους 13 ἢ τοὺς πολλὰ κερτημένους. ὑμᾶς γὰρ ἂν αὐτοὺς ἀτιμᾶζοιτ', εἰ τοιαῦτα γινώσκοιτε περὶ τῶν πολέ- c

¹ ἔστιν om. A. C. L.

² γ' om. A. C. L.

³ γνησῶσι A. C. L.

⁴ τῆς A. C. L.

⁵ πάντες A. C. L.

⁶ παύσεσθαι A. C. L.

⁷ περιαιρησθε C. περιαιρησθε τὸ A. L.

⁸ ἀφαιρῶν τῶν A. L.

⁹ ἰκανῆς ἡγοῦσθαι A. C. L.

¹⁰ αἴ A. C. L.

¹¹ καὶ περὶ A. C. L.

¹² ἐνομασμένων A. C. L.

¹³ πῶν πολλὰ κερτημένων A. C. L.

“Ὅσον ἀποτίσας] eam multatam (non pecuniariam), qua soluta. LANG.

Καὶ μηδεμίαν κ. τ. λ.] Καὶ ἢ ἐκείνους, οἵτινες ἂν εἰς τὰ σώματα τῶν πολιτῶν ὑβρίζοντες ζημιώσονται χρήμασι, μὴ νομίσονται ζημίαν μηδεμίαν ἰκανῆς, ἄλλαν δελοῦντι ἢ τὴν ἀφαρῶν πᾶσιν τῆς οὐσίας, ἢ γούν τῆς πλείστης,

παντῆστι τὸ πέντεται αὐτοῦς ἐκ πλοσίου ἀποδῆσαι, καὶ οὕτω παύσαι τῆς παρούσης ἀσελγείας. Μεταμίλει μοι τὸ εἶ τὸς μὲ ἀφαιρῶν εἰς τὸ εἶπτες. GOR.

Ἄξιότω τοῦ τιμηματος ἀφαιρῶν] quidquam de litis actionis detractandum arceat. LANG.

τῶν. ἔτι δὲ καὶ πάντων ἂν εἴη δεινότετον, εἰ ¹ δημοκρατου-
 μένης τῆς πόλεως μὴ τῶν αὐτῶν ἅπαντες τυγχάνοιμεν, 401
 ἀλλὰ τῶν μὲν ἀρχῶν μετέχων ἀξιοῖμεν ² τὸ ἴσον, τῶν δ' ἐν
 399 τοῖς νόμοις δικαίων ἀποστεροῖμεν ἡμᾶς αὐτοὺς, καὶ μαχό-
 μενοι μὲν ὁμοίως ἐβέλοιμεν ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τῆς πολιτείας,
 ἐν δὲ τῇ ψήφῳ πλεονέμοιμεν τοῖς ταῖς οὐσίας ἔχουσιν.
 οὐκ, εἰάν ³ γε σωφρονῆθ', οὕτω διακείσεσθε πρὸς ἡμᾶς αὐ-
 τοὺς, οὐδὲ διδάξετε τοὺς νεωτέρους καταφρονεῖν τοῦ πλείους
 τῶν πολιτῶν, οὐδὲ ἀλλοτρίους ἠγάγεσθ' εἶναι τοὺς τοιοῦτους
 τῶν ἀγῶνων, ἀλλ' ⁴ ὡς ὑπὲρ αὐτοῦ δικάζων, ⁵ οὕτως ἕκαστος
 ἡμῶν οἴσει τὴν ψήφον. ἅπαντας γὰρ ὁμοίως ἀδικούσιν οἱ
 ταλμῶντες ⁶ ταῦτον τὸν νόμον παραβαίνειν τὸν ὑπὲρ τῶν
 καιμάτων τῶν ὑμετέρων κειμένων.

ιδ'. "Ὡς τ' ⁷ εἰάν σωφρονῆτε, παρακαλέσαυτες ἀλλήλους
 ἐσημανεῖσθε Λοχίτη τὴν ἀρχὴν τὴν ὑμετέραν αὐτῶν, εἰδότες
 ὅτι πάντες οἱ τοιοῦτοι τῶν μὲν νόμων τῶν κειμένων κατα-
 φρονοῦσι, τὰ δ' ⁸ ἐνθάδε γιγνωσκόμενα, ⁹ ταῦτα νόμους
 εἶναι νομίζουσιν.

ιε'. Ἐγὼ μὲν οὖν ὡς οἷός τ' ἦν εἰρηκα περὶ τοῦ πράγμα-
 τος· εἰ δὲ ¹⁰ τις τῶν παρόντων ἔχει τί μοι συνειπεῖν, ἀναβαῖς
 εἰς ἡμᾶς λεγέτω.

¹ δημοκρατίας οὐσίας μὴ A. C. L.

² τὸ ἴσον om. A. C. L.

³ γὰρ μοι πεισθῆτι A. C. L.

⁴ ἔστω A. C. L.

⁵ οὕτως om. A. C. L.

⁶ ταῦτων om. A. C. L.

⁷ ἂν A. C. L.

⁸ ἰνθαδε A. C. L.

⁹ ταῦτα om. A. C. L.

¹⁰ τις ἔχει (ἔχει C.) μοι τῶν παρόντων A. C. L.

Ἐπισημανεῖσθε — τὴν ἐργῆν] ἑαυτῶν κατ-
 ἄσταν τὴν ἐργῆν. Cor.

εἰ δὲ τις κ. τ. λ.] Cf. p. 737. v. 14.
 sqq. Lano.

ΚΑ.

ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ

ΠΡΟΣ ΕΥΘΥΝΟΥΝ

ἌΜΑΡΤΤΡΟΣ.

Pag.
ed.
Cor.
402

Pag.
ed.
H. Steph.
400

α'. ΟΥ προφάσεις ἀποροῶ, δι' ἧντινα λέγω ὑπὲρ Νικίου ταυτουί· καὶ γὰρ φίλος ὦν μοι τυγχάνει καὶ δούμενος καὶ ἀδικούμενος καὶ ἀδύνατος εἰπεῖν, ὥστε διὰ ταῦτα πάντα ὑπὲρ αὐτοῦ λέγειν ἀναγκάζομαι.

Ἰ ΤΙΠΕΡ ΝΙΚΙΟΥ ἈΜΑΡΤΤΡΟΣ Α. C. L.

SUMMARIUM. (α'.) Nicias, amicus meus, injuria affectus dicendique imperitus me rogavit, ut se [contra Euthyrum, qui tertiam depositi alicujus partem non reddidit et acceperisse negat] defenderem. (β'.) Rem, quam brevissime potero, vobis exponam. (γ'.) Quum Triginta regerent, Nicias ab inimicis e civium numero delatus, tria argenti talenta Euthyno sine testibus tradidit custodienda, et rus profectus est. Non ita multo post Euthynus quidem duo talenta reddidit, sed tertiam inficiatur. Nicias temporibus coactus rem tunc silentio præterit. (δ'.) Veram quum nec quisquam negotio huic adfuerit testis, argumentis et conjecturis verum elicere vos necesse est. (ε'.) Nicias Euthyno ut locuples magis, sic dicendi minus peritus est. Tales autem solent peti calumniis ab eloquentibus, sed pauperibus hominibus. (ς'.) Deinde, qui negant depositum, habent id, propter quod jus violant; qui vero repetunt, nesciunt, an accepturi sint. Verosimilius igitur est, Euthynum negare, quod acceperit, quam Niciam postulare, quod non dederit. (ζ'.) Præterea sublatis in urbe judiciis, illum verosimilius est fraudasse Niciam, quam hunc injuste quidquam repelliisse. (η'.) Huc accedit, quod Euthynus amicus fuit Niciæ, nec dives, nec destitutus prorsus, nec rebus gerendis ineptus. (θ'.) Nec injuriam certe fecisset Euthynus Niciæ, nisi necessitate, quum alius deesset, quem fraudare posset, coactus fuisset. (ι'.) Maximum autem argumentum est, quod petitio eo tempore facta est, quo oligarchia

constituta erat, in qua pauper ad injurias diviti faciendas incitabatur. Illo enim tempore gravior delictum fuit, divitem esse, quam improbum. Ergo Euthynus potuit ea, quæ acceperat, fraudare, Nicias vero non potuit calumniari. Qui enim sua tueri non potest, is non insidiabitur alienis. (α'.) Sed objici et fortasse Euthynus, se, si facere injuriam constituisset, duas quoque alteras depositi partes retenturum fuisse. (β'.) Ego vero vos scire arbitror, omnes homines si quid injusti moliantur, etiam defensionem simul meditari. Euthynus igitur duas partes reddidit, ut illam objectionem facere posset, sicuti multi jam ante illum in modicis negotiis fraudem adhibuerunt, in magnis justitiam coluerunt. (γ'.) Considerate porro, eadem facile posse pro Niciæ dici. Si ei libitum fuit, calumniari, non confessus esset, duas partes recepisse, sed totam summam recepisse negaret. (δ'.) Præterea omnes Niciæ cognati ac familiares sciebant, eum quidquid argenti habuerit, apud istum deposuisse. Euthynus igitur partem quidem subtrahere potuit, quom nemo sciret, quantum deposuisset, nequaquam vero totum. LANG. Si causa vere dicta est, nec res et personæ suppositæ sunt, hæc oratio valde ingeniosa et acuta, et, si Philostrato creditur, inter Isocrates ex optimis, scripta esse debuit circa annum 402. ante Christum, et Isocratis ætatis 32. AUGER.

ἈΜΑΡΤΤΡΟΣ] "Ὅτι μὲν κερῶν κερὰ κατατιθεμένων μέρτης τῷ Νικίᾳ, ἔστ' ἔξ

β. Ὅθεν οὖν τὸ συμβόλαιον ¹ αὐτῷ πρὸς Εὐθύνου γεγῆναι, διηγήσομαι ὑμῖν ὡς ἂν δύνωμαι διὰ βραχυτάτων.

γ. Νικίας γὰρ οὐτοσί, ἐπειδὴ οἱ Τριάκοντα κατίστησαν, καὶ αὐτὸν οἱ ἐχθροὶ ἐκ μὲν τῶν μετεχόντων τῆς πολιτείας ἐξήλειπον, εἰς δὲ τὸν μετὰ ² Λυσάνδρου κατάλογον ³ ἐνέγραφον, δεδιὼς τὰ παρόντα πράγματα τὴν μὲν ⁴ οὐσίαν ὑπέθρεψε, τοὺς δ' οἰκέτας ἔξω τῆς γῆς ἐξέπεμψε, τὰ δ' ἐπιπλα ὡς ἐμὲ ἐκόμισε, τρία δὲ τάλαντα ἀργυρίου Εὐθύνω φυλάττειν ἔδωκεν, αὐτὸς δ' εἰς ἀγρὸν ἐλθὼν διητάτο. οὐ πολλῶν δὲ χρόνῳ ὕστερον βουλόμενος ἐκπεῖν ἀπήτησε ἀργύριον· Εὐθύνους δὲ τὰ μὲν δύο τάλαντα ἀποδίδωσι, τοῦ δὲ τρίτου ἔξαρκος γίνεταί. ἄλλο μὲν οὖν οὐδὲν εἶχε Νικίας ἐν τῷ τότε χρόνῳ ποιῆσαι, προσιῶν δὲ πρὸς τοὺς ἐπιτηδείους ἐνεκάλει καὶ ἐμέμεφετο καὶ ἔλεγεν ἅ πεπονθῶς εἶη. καίτοι οὕτω ταῦτόν τε περὶ πολλοῦ ἐποιεῖτο καὶ τὰ καδεστῶτα ἐφοβεῖτο, ὥστε πολὺ ἂν θάττον ὀλίγων στρηθεῖς ἐσιώπησεν ἢ μηδὲν ἀπολέσας ἐνεκάλεσε. τὰ μὲν οὖν γεγενημένα, ταῦτ' ἐστίν.

δ. Ἀπόρως δ' ἡμῖν ἔχει τὸ πρᾶγμα. Νικία γὰρ οὔτε πα- 403
ρακατατιθεμένῳ τὰ χρήματα οὔτε κομιζομένῳ οὐδεὶς οὔτ' ἐλευθερὸς οὔτε δούλος παρεγένετο· ὥστε μήτ' ἐκ βασιάνων μήτ' ἐκ μαρτύρων οἶόν τ' εἶναι γινῶναι περὶ αὐτῶν, ἀλλ' ἀνάγκη ἐκ τεκμηρίων καὶ ἡμᾶς διδάσκειν καὶ ὑμᾶς δικάζειν ὁπότεροι ⁵ ἀληθῆ λέγουσιν.

ε. Οἶμαι ⁶ οὐκ ἅπαντας εἶδεναι ὅτι μάλιστα συκοφαντεῖν ἐπιχειροῦσιν οἱ λέγειν μὲν δεινοί, ἔχοντες δὲ μηδὲν, 401
τοὺς ἀδυνατούς μὲν εἰπεῖν, ἱκανοὺς δὲ χρήματα τελεῖν. Νικίας τοίνυν Εὐθύνου πλείω μὲν ἔχει, ἥττον δὲ δύναται

¹ αὐτῷ Α.

² Πισιάδου Α. Λ.

³ ἀνέγραφον Α. Λ.

⁴ οὐσίαν Α. C.

⁵ τάλαντα Α. C. L.

⁶ ὅτι Α. C. L.

ἐπιπλάων ἔχων ἐξελίχων Εὐθύνου. COR. Αὐτῷ] Scil. τῷ Νικίᾳ. LANG.

Κατάλογον] Cf. ο. Callimach. §. 4. et Lysiam c. Erastoth. §. 10.

τὴν μὲν οὐσίαν] Ἐποθύνας τὴν οὐσίαν is diciatur, qui facnore accipit pecunia sua praedia oppignorat. Ἐποθύνας ad eum refertur, qui pignus capit. WOLF. Leg.

τὴν μὲν οὐσίαν. AUGER. Quod probo. LANG.

προσιῶν δὲ] Ἄντι τοῦ, ἢ ἔτι προσηῖ. WOLF.

Ἐνεκάλει καὶ ἐμέμεφετο] incumbebatur et querebatur. LANG.

Ἀπόρως — πρᾶγμα] res autem non parum difficultatis habet. IDEM.

λέγειν· ὡς τ' οὐκ ἔστι δι' ὅ τι ἀν' ἐπὶ ἤρδη ἀδίκως ἐπ' Εὐθύ-
νων ἔλθειν.

5. Ἀλλὰ μὴν καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀν τις τοῦ πραγματος
γνώσῃ ὅτι πολὺ μᾶλλον εἰκὸς ἦν Εὐθύνων λαβόντα ἐξαρνεῖ-
σθαι ἢ Νικίαν μὴ δόντα αἰτιάσθαι. δῆλον γὰρ ὅτι πάντες
κέρδους ἐνεὶ ἀδικούσιν. οἱ μὲν οὖν ἀποστεροῦντες, ἄντερ
ἄνα ἀδικούσιν, ἔχουσιν, οἱ δ' ἐγκαλοῦντες οὐδ' εἰ λήψομαι b
μέλλουσιν ἴσασιν.

6. Πρὸς δὲ τούτοις, ἀκαταστάτως ἐχόντων τῶν ἐν τῇ
πόλει καὶ δικῶν οὐκ οὐσῶν τῶ μὲν οὐδὲν ἦν πλέον ἐγκα-
λοῦντι, τῶ δὲ οὐδὲν ἦν ὀέος ἀποστεροῦντι. ὡς τε τὸν μὲν
οὐδὲν ἦν θαυμαστόν, ὅτε καὶ οἱ μετὰ μαρτύρων δανεισά-
μενοι ἐξηροῦντο, τότε ἂ μόνος παρὰ μόνου ἔλαβεν ἀπο-
στερήσαι· τὸν δ' οὐκ εἰκός, ὅτε οὐδ' οἷς δίκαιως ἀφείλετο
οἷον τ' ἦν πρῶττεσθαι, τότε ἀδίκως ἐγκαλοῦντα οἰεσθαι c
τι λήψομαι.

7. Ἡ. Ἐπι δ', εἰ καὶ μηδὲν αὐτὸν ἐκάλυεν, ἀλλὰ καὶ ἐξῆν
καὶ ἰβούλετο συκοφαντεῖν, ὡς οὐκ ἀν' ἐπ' Εὐθύνων ἦλθε,
ῥάδιον γινῶναι. οἱ γὰρ τοιαῦτα πράττειν ἐπιθυμοῦντες οὐκ
ἀπὸ τῶν φίλων ἐρχονται, ἀλλὰ μετὰ τούτων ἐπὶ τοὺς
ἄλλους ἐρχονται, καὶ τούτοις ἐγκαλοῦσιν ὡς ἀν' ἑαυτῶν
3 αἰσχύνοντα· μήτε δοῖσιν, καὶ οὐς ἀν' ὄρωσι πλουσίου
μὲν ἐρήμους δὲ καὶ ἀδυνατούς πράττειν.

8. Εὐθύνω τοίωσι ταιναντία τούτων ὑπάρχει· ἀνεπίδως d
γὰρ ἀν' Νικίου τυγχάνει, λέγειν δὲ καὶ πρῶττειν μᾶλλον
404 οὐκ ἔστι τούτου, ἔτι δὲ χρήματα μὲν ὀλίγα φίλους δὲ πολ-
λοὺς κέρηται. ὡς τ' οὐκ ἔστιν ἐφ' ὄντινα ἀν' ἤττων ἢ ἐπὶ
ταῦτον ἦλθεν· ἐπεὶ ἔμοργε δοκεῖ, εἰδότε τὴν τούτων οἰκειό-
τητα, οὐδ' ἀν' Εὐθύνων Νικίαν 5 ἀδικῆσαι, εἰ ἐξῆν ἄλλω
τινὰ τοσαῦτα χρήματα ἀποστερήσαι. νῦν δ' 6 ἀρχαιότερος e

¹ Ὅτι A. L.

² ἰβούλετο C.

³ αἰσχύνοντα μόνος δόλιος· A. L.

⁴ τινὰ A. C. L.

⁵ ἀδικῆσαι L.

⁶ ἀρχαιότερος A.

* Ἄδικος ἐπ' Εὐθ. ἰδὲν] Idem est, quam quod antecessit sycofantian. IDEM.

Κέρηται] Κέρη h. l. est certum iustum, ut sequentia docent. IDEM.

Πρῶττεσθαι] et aliquid exigere. IDEM.

Ἀρχαιότερον — πᾶγμα] causa negotii altius repetenda est et inquirenda subtilius. WOLF. Emendandi: ἡ δ' ἀρχαιότερον

αὐτῷ τὸ πᾶγμα, subaudiendo ἡ. κακω-
υτο ἴππου προεβήτ τει necessitas. quam
phrasin consensu cum προεδοσθεῖσθε.
ΑΥΣΤΗ. Quo conjectura propter consue-
xium valde probabilis est. ΕΑΥΘ. Τὸ ἀ-
ρχαιότερον σημαίνει ἂν δὲ, ἢ καὶ ἀρχαιότερον
ἢ γρηφά, τὸ ἀκαλοῦσιν, τοσούτων, τῶ
ἡδὲ καὶ καὶ καὶ τὸ πᾶγμα ἀδικήσας.

¹ ἦν ² αὐτοῖς τὸ πρᾶγμα ἐγκαλεῖν μὲν γὰρ ἔξιστιν ἐξ ἀπάντων ἐκλεξάμενον, ἀποστεινὸν δ' οὐχ οἶον τ' ἄλλον ἢ τὸν παρακαταθέμενον. ὥστε Νικίας μὲν συκοφαντεῖν ἐπιθυμῶν οὐκ ἂν ἐπὶ τούτῳ ἦλθεν, Εὐθύνοιο δ' ἀποστεινὸν ἐπιχειρῶν οὐκ ἂν ἄλλον εἶχεν.

402 ἰ. Ὁ δὲ μέγιστον τεκμήριον καὶ πρὸς ἅπαντα ἰκανόν· ὅτε γὰρ τὸ ἐγκλημα ἐγένετο, ὀλιγαρχία καθεστῆκει, ἐν ἧ ὡς ἐκάτερος αὐτῶν δέκετο, ὥστε Νικίας μὲν, εἰ καὶ τὸν ἄλλον χρόνον εἰδιστο συκοφαντεῖν, τότε ἂν ἐπαύσατο, Εὐθύνοιο δὲ, καὶ εἰ μηδὲ πώποτε διανοηθῆ ἀδικεῖν, τότε ἂν ἐπῆρθη. ὁ μὲν γὰρ διὰ τὰ ἀμαρτήματα ἐτιμάτο, ὁ δὲ διὰ τὰ χρήματα ἐπεβουλεύετο. πάντες γὰρ ἐπίστασθ' ὅτι ἐν ^b ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ δεινότερον ἦν πλουτεῖν ἢ ἀδικεῖν· οἱ μὲν γὰρ τὰ ἀλλότρια ἐλάμβανον, οἱ δὲ τὰ σφέτερ' αὐτῶν ἀπάλλουν. ἐφ' οἷς γὰρ ἦν ἡ πόλις, οὐ τοὺς ἀμαρτάνοντας ἐτιμωροῦντο, ἀλλὰ τοὺς ἔχοντας ἀφηροῦντο, καὶ ἠγοῦντο τοὺς μὲν ἀδικούντας πιστούς, τοὺς δὲ πλουτοῦντας ἐχθρούς. ὥστε μὴ περὶ ³ τούτ' εἶναι ⁴ Νικία, ὅπως συκοφαντῶν τὰ ἄλλότρια λήψοιτο, ἀλλ' ὅπως ⁵ [μὴ] μηδὲν ἀδικῶν κακῶν τι πείσοιτο. τῷ μὲν γὰρ ⁶ ὅσον Εὐθύνοιο δυναμῶν ἐξῆν ἂ τ' ^c ἐλαβεν ἀποστεινὸν καὶ οἷς μὴ συνέβαλεν ἐγκαλεῖν· οἱ δ' ὥσπερ Νικίας διακείμενοι ἠναγκάζοντο τοῖς τ' ὀφείλουσι τὰ χρέα ἀφιέναι καὶ τοῖς συκοφαντοῦσι τὰ αὐτῶν δίδοναι· καὶ ταῦθ' ὅτι αἰληθῆ λέγω, αὐτὸς ἂν ⁷ ἡμῖν Εὐθύνοιο μαρτυρήσειεν· ἐπίσταται γὰρ ὅτι Τιμόδημος τουτοῖσι τριάκοντα

¹ τὸ οὐκ. A. L.

² αὐτῷ A.

³ τούτῳ C.

⁴ Νικίᾳ A. L.

⁵ [μὴ] οὐκ. A. C. L.

⁶ ὅσον A. L.

⁷ ἡμῖν A. L.

καὶ οὐ τοσαύτης περιττίας τε καὶ ἀπειρησίας δέμενον· ἰ μὲν γὰρ, συκοφαντῶν Κοιλιμῆτος, οἷα ἂν, ἄλλοις ἄφεις, ἀπ' αὐτῶν, καὶ πάντα, καὶ φίλους ἔχοντα συκοφαντῶντας, ἰσομεφύνται· ἰ δ' Εὐθύνοιο, ἀποστεινὸν βουλέμενος, οἷα εἶχεν ἄλλοι ἀποστεινῶν, ἢ πλάσιον, ἔργων συκοφαντῶντων, ἀδύνατον αὐτὸν εἶσθαι, καὶ τὸ μόνον, οὐ χρήματα ἐπ' αὐτῷ εἶχε παρατάσσειν. COR.

Οἷα ἂν ἄλλοι] ἴσως οἷα ἄλλοι. IDEM.

Ὅσον μὴ περὶ τούτ' εἶναι Νικίᾳ] ut non ita cum Nicias ageretur. Constructio insolentior est, si lectio depravata non est. WOLF: Pro Nicias legi Nicias, et phrasim interpretor: ita ut Nicias non circa loco

constitatur. AUGER. Nicias dedi ex Augeri emendatione. Verbo: non in eo loco Nicias res fuerunt. LANG. Ὅσον] Ὅσον μὴ εἶναι τῷ Νικίᾳ τὸν λόγον περὶ τούτου, τοῦ ὅπως δευτέρου συκοφαντῶντας λήψοιτο τὰ μὲν αὐτῷ προσέκοιτο, ἀλλὰ πάλιν μάλιστ' περὶ τούτου εἶναι αὐτῷ τὸν λόγον, καὶ τὸν φόβον, τοῦ κακῶν τι διδοῦναι πείσασθαι καὶ περὶ μηδὲν ἀδικῶν. COR.

Καὶ οἷς μὴ συνέβαλεν ἐγκαλεῖν] et eos, qui cum nulla conventa iniit, accusare. significat enim h. l. συμβάλλων, pociat, seu contractus et conventa iniire. Augur.: et ea, quae non dedisset, repetere. LANG.

Τουτοῖσι] Ad Nicias referendum. LANG.

μῶς ἐπράξατο, οὐ χρέος ἔγκαλῶν, ἀλλ' ἀπάξιεν ἀπειλῶν. καί ται πῶς εἰκὸς Νικίαν εἰς τοῦτ' ἀνειάσθαι, ὡστ' αὐτὸν περὶ τοῦ σώματος κινδυνεύοντα ἑτέρους συκοφαντεῖν, καὶ μὴ δυνάμενον τὰ αὐτῷ σώζειν τοῖς ἀλλοτρίοις ἐπιβουλεύειν, καὶ πρὸς τοῖς ὑπάρχουσιν ἐχθροῖς ἑτέρους διαφόρους ποιείσθαι, καὶ ταῦτοις ἀδίκως ἔγκαλεῖν παρ' ὧν οὐδ' ὁμολογούτων ἀποστρεφῆναι οἷός τ' ἂν ἦν δίκην λαβεῖν; καὶ τότε πλεον ἔχριν ζητεῖν, ὅτε οὐδὲ ἴσον ἐξῆν αὐτῷ; καὶ ὅτε ἂν οὐκ ἔλαβεν ἀποτίνειν ἠναγκάζετο, τότε καὶ ἂν μὴ συνέβαλεν ἡλπίζεε πράξασθαι; περὶ μὲν οὖν τούτων ἱκανὰ τὰ εἰρημένα.

ια'. Ἴσως δ' Εὐθύνοισ ἐραὶ ἂν καὶ πρότερον ἤδη, ὅτι οὐκ ἂν ποτ' ἀδικεῖν ἐπιχειρῶν τὰ μὲν δύο μέρη τῆς παρακαταθήκης ἀπέδοκε, τὸ δὲ τρίτον μέρος ἀπεστέρησεν, ἀλλ' εἴτ' 403 ἀδικεῖν ἐπεθύμει εἴτε δίκαιος ἔβούλετο εἶναι, περὶ ἀπάντων ἂν τὴν αὐτὴν γνώμην ἔσχεν.

ιβ'. Ἐγὼ δ' ἠγοῦμαι πάντας ὑμᾶς εἰδέναι ὅτι πάντες ἄνθρωποι, ὅταν περ ἀδικεῖν ἐπιχειρῶσιν, ἅμα καὶ τὴν ἀπολογίαν σκοποῦνται· ὡστ' οὐκ ἄξιον θαυμάζειν, εἰ τούτων ἕνεκα τῶν λόγων οὕτως Εὐθύνοισ ἠδίκησεν. εἰ δ' ἔχοιμι ἂν ἐπιδειξάσαι καὶ ἑτέρους, οἱ χρήματα λαβόντες τὰ μὲν πλείστ' ἀπέδοσαν, ὀλίγα δ' ἀπεστέρησαν, καὶ ἐν μικροῖς μὲν συμβολαίοις ἀδικήσαντας, ἐν μεγάλοις δὲ δικαίους γενομένους· ὡστ' οὐ μόνος οὐδὲ πρῶτος Εὐθύνοισ τοιαῦτα πεποίηκεν. ἐνδυμαῖσθαι δὲ χρῆ, εἰ ἀποδέξασθε τῶν τὰ τοιαῦτα λεγόντων, ὅτι νόμον θήσετε πῶς χρῆ ἀδικεῖν· ὡστε τοῦ λοιποῦ χρόνου τὰ μὲν ἀποδώσουσι, τὰ δ' ὑπολείψονται. λυσιτελήσει γὰρ αὐτοῖς, εἰ μέλλουσιν, οἷς ἂν ἀποδώσι τεκμηρίοις χρώμενοι, ὧν ἂν ἀποστρεφῶσι μὴ δάσειν δίκην. c

¹ ἱλικίαι περίεσθαι. C.

² ἔβούλετο C.

³ ἔς A.

⁴ ὑπολείψονται A. L.

Οὐ χρέος ἔγκαλῶν] non ut debitum postulantem. IDEM.

Ἀπάξιεν] Ἀπάξιον b. i. abdicere ad pacem, in carcerem, ad supplicium, aut ad iudicium. IDEM.

ἴσον ἔξην αὐτῷ] Insolentius dictum videtur pro τῶν ἴσων μετρίαι. pari et aequo jure vivere cum reliquis. WOLF. Augurus bene subintelligit ἔξην. LANG.

Ἡλπίζεε] Constructio postulat infinitivum ἱλικίαι vel ἱλικίαι. WOLF. LANG.

Τούτων ἕνεκα τῶν λόγων] Explicit ut

haec obliata seu tali excusatione uti possent, ne nempe totam retenturam fuisset, non partem, si decipere in animo habuissent. IDEM.

Ὅπως] hoc modo, ut redderet nempe partem, partem vero debiti retineret. IDEM.

Ἐπιδειξάσαι] Ἀπὸ τῶν ὑπολείψονται ἰσότητος, μέρος δὲ τῶν ἐδοθέντων αὐτοῖς. COR.

Οἷς ἂν ἀποδώσι] Constructio: si tunc, si de reddendis, τεκμηρίοις χρώμενοι. si tunc,

ιγ'. Σκέψασθε δὲ καὶ ὡς ὑπὲρ Νικίου ῥάδιον εἰπεῖν ὅμοια τῇ Εὐθύνου ἀπολογία. ὅτε γὰρ ἀπελάμβανε τὰ δύο τάλαντα, οὐδεὶς αὐτῷ παρεγένετο ὡστ' εἴπερ¹ καὶ² ἐβούλετο καὶ ἔδουκε αὐτῷ συκοφαντεῖν, δῆλον ὅτι οὐδ' ἂν ταῦτα ὁμολόγει κεκομίσθαι, ἀλλὰ περὶ ἀπάντων ἂν τοὺς αὐτοὺς λόγους ἐπωσιεῖτο, καὶ περὶ πλείονων τε χρημάτων Εὐθύνου ἂν ἐκινδύνευεν, καὶ ἅμα οὐκ ἂν εἶχεν οἷς περ νυνὶ τεκμηρίοις χρῆσθαι.

d ιδ'. Καὶ μὲν δὴ καὶ Νικίαν μὲν οὐδ' ἂν εἰς δύναιτο ἀποδειξάαι, δι' ἣν τινὰ ποτε αἰτίαν ἐνεκάλεσεν. Εὐθύνου δὲ ῥάδιον γινῶναι, ἃν ἔνεκεν τοῦτον τὸν τρόπον ἠδίκησεν. ὅτε 408 γὰρ Νικίας ἦν ἐν ταῖς συμφοραῖς, πάντες οἱ συγγενεῖς καὶ οἱ ἐπιτήδειοι ἀκηκόοτες ἦσαν ὅτι τὸ ἀργύριον, ὃ ἦν αὐτῷ, τούτῳ κατέθετο. ἐγίνωσκεν οὖν Εὐθύνου, ὅτι μὲν ἔκαιτο τὰ χρήματα παρ' αὐτῷ, πολλοὺς ἤσθημένους, ὅποσα δὲ, e οὐδένα πεπυσμένον ὡςδ' ἠγεῖτο ἀπὸ μὲν τοῦ ἀριθμοῦ ἀφαιρῶν οὐ γνωσθήσεσθαι, πάντα δ' ἀποστερῶν καταφανῆς γενήσεσθαι. ἔβούλετο οὖν ἰκανὰ λαβῶν ἀπολογίαν ὑπολείπεσθαι μᾶλλον ἢ μηδὲν ἀποδοῦς μηδ' ἀρνηθῆναι δύνασθαι.

¹ [καὶ] C.

² ἐβούλετο C.

³ ἢ ποτὲ αἰτίαν τίη A.

que reddiderint, argumenti loco usi, se nihil prorsus debere, etc. LANG.

Δι' ἣν τινὰ ποτε αἰτίαν] Wolf. supplet τούτον τὸν τρόπον. cur Niclas Euthyuum hunc in modum accusat? Auger. verba transposuit: ἢ ἦ ποτε αἰτίαν τὰ ἰσκέαλ. quaedam duntaxat (i. e. unum duntaxat

talentum) in iudicio repetit. Praeter necessitatem, opinor. IDEM.

Κατέθετο] Malim παρακατέθετο. WLOF. Τολείσεσθαι] Ἀστὶ τοῦ ὑπολείπειν ἰαυτῷ, Γαλατιστὶ se réservet une excuse. Con.

ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ
Ε Π Ι Σ Τ Ο Λ Α Ι.

Α.

ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ ¹ΔΙΟΝΥΣΙΩΙ ΧΑΙΡΕΙΝ.

Pag.
ed.
Cor.
409

α'. ΕΙ μὲν νεώτερος ἦν, οὐκ ἂν ἐπιστολὴν ἔπεμπον, ἀλλ' αὐτὸς ἂν σοι πλεύσας ἐνταῦθα ²διελέχθην· ἐπειδὴ δὲ οὐ κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ὅ τε τῆς ἡλικίας τῆς ἐμῆς καιρὸς καὶ ὁ τῶν ³σῶν πραγμάτων συμβέβηκεν, ἀλλ' ἐγὼ μὲν προαπεύρηκα, τὰ δὲ πράττεσθαι νῦν ἀκρῆν εἴληφεν, ὡς οἶόν τ' ἐστὶν ἐκ τῶν παρόντων, οὕτω σοι πειράσομαι δηλῶσαι περὶ αὐτῶν.

β'. Οἶδα μὲν σὺν ὅτι τοῖς συμβουλευεῖν ἐπιχειροῦσι πολὺ διαφέρει μὴ διὰ γραμμάτων ποιεῖσθαι τὴν συνουσίαν, ἀλλ' αὐτοὺς πλεσιάζοντας, οὐ μόνον ὅτι περὶ τῶν αὐτῶν πραγμάτων ῥᾶον ἂν τις παρὼν πρὸς παρόντας φράσειεν ἢ δι' ἐπιστολῆς δηλώσειεν, ⁴οὐδ' ὅτι πάντες τοῖς λεγομένοις μᾶλλον ἢ τοῖς γεγραμμένοις πιστεύουσι, καὶ τῶν μὲν ὡς εἰσηγη-

Pag.
ed.
H. Steph.
404

¹ ΘΙΑΠΠΩΙ ΤΩΙ ΤΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙ Α. C. L. ² διελέχθην Α.
³ σῶν om. Α. C. L. ⁴ οὐδ' Α. C. L.

Πλεύσας ἐνταῦθα] Conjecture meo mihi non satis placent, sive πλεσιόσας ταῦτα, sive ἐπιτυχὴν ἐν ταῖσι, substitutum. WOLF. Dubium est, an referendum sit ἐνταῦθα ad πλεύσας et explicandum per istuc, an transferendum, coram, in praesentia, et conjungendum cum διελέχθην. Prius Matthæi, posterius Wolf. [Augerus, Coraes] fecit. LANG.

Προαπεύρηκα] ante sum viribus destitutus, prius despondi animum, i. e. senio sum laboribusque confectus. WOLF.

Τὰ δὲ — εἰληφεν] Scil. πράγματα. res vestro, nunc ut gerantur, vigorem accep-

erunt, i. e. ipsa jam adest rerum gerendarum summa occasio. IDEM.

Ἐκ τῶν παρόντων] ut fieri potest ex praesentibus, i. e. ut et aetas mea et locorum intervalla et tempora haec patientur. IDEM.

Διαφέρει] interest. LANG.

Τῶν μὲν — τῶν δ'] τῶν λεγομένων — τῶν γεγραμμένων. COR.

Εἰσηγημάτων — κειμάτων] Εἰσηγήματα sunt consultationes et suasiones rerum arduarum, κειμάτα fragmenta et fabulae postarum; illis ad agendum impellitur, in his praeter voluptatem nihil fore spectamus. LANG.

μαίτων τῶν δ' ὡς ποιημάτων ποιῶνται τὴν ἀκροάσιν· ¹ ἔτι
 405 δὲ πρὸς ταῦτοις ἐν μὲν ταῖς συναυσίαις ἦν ἀγνοηθῆ τι τῶν
 λεγομένων ἢ μὴ πιστευθῆ, παρὰν ὁ τὸν λόγον διεξιὼν ἀμ-
 φοτέροις τούτοις ἐπήμυεν, ἐν δὲ τοῖς ἐπιστελλομένοις ² καὶ
 γεγραμμένοις ³ ἦν τι συμβῆ τοιοῦτον. οὐκ ἔστιν ὁ διορθῶσαν·
 ἀπόντος γὰρ τοῦ γραψάντος ἔρημα τοῦ βοηθήσαντος ἔστιν.
 οὐ μὲν ἀλλ', ἐπειδὴ σὺ μέλλεις αὐτῶν ἔσεσθαι κριτῆς,
 πολλὰς ἐλπίδας ἔχω φανήσεσθαι λέγοντας ἡμᾶς τι τῶν
 δεόντων· ἠγοῦμαι γὰρ ἀπάσας ⁴ ἀφέντα σε ⁵ τὰς δυσχε- 410
 βρείας τὰς προειρημένας αὐταῖς ταῖς πράξεσι· ⁶ προσέξει
 τὸν νοῦν.

γ'. Καίτοι τινὲς ἤδη με τῶν σοὶ πλησιασάντων ἐκφοβεῖν
 ἐπεχείρησαν, λέγοντες ὡς ⁷ σὺ τοὺς μὲν κολακεύοντας
 τιμᾶς, τῶν δὲ συμβουλευόντων καταφρονεῖς. ἐγὼ δ', εἰ
 μὲν ἀπεδεχόμενι τοὺς λόγους ⁸ ταύτους ἐκείνων, πολλὴν ἂν
 ἡσυχίαν εἶχον· νῦν δ' οὐδεὶς ἂν με πείσειεν ὡς οἶόν τ' ἔστι
 τοσοῦτον καὶ τῇ γνώμῃ καὶ ⁹ ταῖς πράξεσι διενεγκεῖν, εἰὰν
 μὴ τις τῶν μὲν μαθητῆς τῶν δ' ἀκροατῆς τῶν δ' ¹⁰ εὐρετῆς
 c γένηται, καὶ πανταχόθεν ¹¹ προσαγώγηται καὶ συλλέξηται
 δι' ὧν οἶόν τ' ἔστιν ἀσκήσαι τὴν αὐτοῦ διάνοιαν. ἐπήρθη
 μὲν οὖν ἐπιστέλλειν σοὶ διὰ ταῦτα.

δ'. Λέγειν δὲ ¹² μέλλω περὶ μεγάλων ¹³ πραγμάτων καὶ
 περὶ ὧν οὐδενὶ τῶν ¹⁴ ζώντων ἀκοῦσαι μᾶλλον ἢ σοὶ ¹⁵ προσ-
 ἦκει. καὶ μὴ νόμιζε με προθύμως οὕτω σε παρακαλεῖν,
 ἵνα γένη συγγραμματος ἀκροατῆς. οὐ γὰρ οὗτ' ἐγὼ τυγ-
 χάνω φιλοτίμως διακείμενος ¹⁶ πρὸς τὰς ἐπιδείξεις, οὔτε σὺ

¹ ἀλλὰ πρὸς Α. C. L.

² καὶ γεγραμμένους om. A. C. L.

³ ἂν Α. C. L.

⁴ ἀφέντα Α. C. L. ⁵ τὰς προειρημένας δυσχερείας Α. L. ⁶ προσέξει Α. L.

⁷ ἂν Α.

⁸ τοὺς Α. C. L.

⁹ εἰρηγίτας Α. C. L.

¹⁰ ταῖς πράξεσι καὶ τῇ γνώμῃ Α. C. L.

¹¹ προσάγεται Α. L.

¹² μέλλω Α. C. L.

¹³ πραγμάτων καὶ μεγάλων Α. L. πραγμάτων [πολλῶν] καὶ μεγάλων C.

¹⁴ ἔστιν Α. C. L.

¹⁵ προσέξει, νομίζω δὲν με Α. C. L.

¹⁶ πρὸς τὰς ἐπιδείξεις om. Α. C. L.

[Ἐπίμωτον] Pro ἐπαμίονι, vel ἐπαμίωτον vem promovet. MATTH.

ἐπιθ. WOLF.

[Ἐρημα] Sabandi τὰ ἐπιστελλόμενα.

AUGER.

[Καίτοι πρὸς κ. τ. λ.] Callide tribuit aliis
 Isocrates, quem forsasse ipse cogitabat.

MATTHÆI.

[Δι' ὧν] Scil. πραγμάτων. WOLF. Scil.

ἀφέντων. LANG.

[Ἐπήρθη] impetus imp. Duota est me-
 taphora a vento, qui ἐπάρων τὰ ἱερῆα na-

Συγγραμματος] Sensus: ut scriptam
 orationem eodem studio eademque atten-
 tione legas, qua audiri solet oratio, quum
 habetur et oratoris idonea solenne com-
 mendatur. MATTH. Ceterum post συγ-
 γράμματος idem bene supplet οἷα ἐπιδεί-
 ξεις, quod in textu desideratur et quod
 adesse malim. Deest enim ad quod τῶν
 τούτων in seqq. referri possit. Cf. sc. ad
 Phil. §. i. LANG.

λαοθάνας ἡμᾶς ¹ ἤδη πλήρης ἂν τῶν τοιούτων. πρὸς δὲ τούτοις καίκεῖνο πᾶσι φανερόν, ὅτι ταῖς μὲν ἐπιδείξεως δεομένοις **d** αἱ πανηγύρεις ἀριόττουσιν — ² ἐκεῖ γὰρ ἂν τις ἐν πλείστοις τὴν αὐτοῦ δύναμιν διασπείρειε —, τοῖς δὲ διαπραξασδαί τι βουλομένοις πρὸς τούτον διαλεκτέον, ὅστις τάχιστα μέλλει ταῖς πράξεις ἐπιτελεῖν τὰς ὑπὸ τοῦ λόγου δηλωθείσας. εἰ μὲν οὖν μίᾳ τινὲ τῶν πόλεων εἰσηγούμην, πρὸς τοὺς ἐκείνης προστώτας τοὺς λόγους ἂν ἐποιούμην· ἐπειδὴ δ' ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων σωτηρίας παρεσκευάσμαι συμβου- **c** λεύειν, πρὸς τίν' ἂν δικαιότερον διαλεχθεῖην ἢ πρὸς τὸν πρωτεύοντα τοῦ γένους καὶ μεγίστην ἔχοντα δύναμιν; 406

εἰ. Καὶ μὴν οὐδ' ἀκαιρῶς φανησόμεθα μεμνημένοι περὶ τούτων. ὅτε μὲν γὰρ Λακαδαίμονιοι τὴν ἀρχὴν εἶχον, οὐ ραδίον ἦν ἐπιμεληθῆναί σοι τῶν περὶ τὸν τόπον τὸν ἡμέτερον, οὐδὲ τούτοις ἐναντία ³ πράττειν ἄμα καὶ Καρχηδονίοις παλαιῶν. ἐπειδὴ δὲ Καρχηδόνιοι μὲν οὕτω πράττουσιν, αἴτ' ἀγαπᾶν ἦν τὴν χώραν τὴν αὐτῶν ἔχωσιν, ἢ δ' **411** ἡμετέροι πόλις ἡδῶς ἂν αὐτὴν σοι παράσχοι ⁴ συναγωνιζομένην, ⁵ εἰ τι πράττοις ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἀγαθόν, πῶς ἂν παραπέσοι καλλίων καιρὸς τοῦ νῦν σοι παρόντος; **b**

εἰ. Καὶ μὴ ⁶ θαυμάσης, εἰ μήτε δημηγορῶν μήτε στρατηγῶν μήτ' ἄλλως δυναστέης ἂν οὕτως ἐμβριδῆς ⁷ αἰρομαι πρᾶγμα, καὶ δυοῖν ἐπιχειρῶ τοῖν μεγίστων, ὑπὲρ τε τῆς Ἑλλάδος λέγειν καὶ σοὶ συμβουλεύειν. ἐγὼ γὰρ τοῦ μὲν πράττειν τι τῶν κοινῶν εὐδύς ἐξέστην — δι' αἷς δὲ προφάσεις, πολὺ ἂν ἔργον ⁸ εἴη λέγειν —, τῆς δὲ παιδεύσεως τῆς τῶν μὲν μικρῶν καταφρονούσης, τῶν δὲ μεγάλων ἐφικνεῖσθαι πειρωμένης, οὐκ ἂν φανεῖν ⁹ ἄμειρος γεγενημένος.

¹ ἴδη σοι. A. C. L.

² ἐκεῖσε A. C. L.

³ πράττω --- Καρχηδόνι μὲν] πράττειν. νῦν δὲ A. L. πράττειν. ἀλλὰ τῶν Λακαδαίμονι μὲν C.

⁴ συναγωνισμένην C.

⁵ θαυμάσης A. L.

⁶ ἢ τι πράττεις ὁ. τ. ἔ. ἀγαθόν. πῶς ἂν ἂν A. C. L.

⁷ αἰροῦμαι A. C. L.

⁸ εἰ ἔργον A. C. L.

⁹ ἀμειρος A. C. L.

Τῶν γένους] Propter antecedentia necessarius intelligendum est Ἑλλητικῶν, nec rotundum ad generis nobilitatem; constantius enim postulat Graeci, non sui, generis principum. LANG. Τῶν τῶν Ἑλλήνων δαλασῶν. COR.

Τὴν ἀρχὴν εἶχον] I. e. ante pugnam Leuctricam. Cf. or. ad Phil. §. α'. 2.

LANG.

Ἐμβριδῆς — πρᾶγμα] novo generum.

IDEM.

Εὐδύς ἐξέστη] statim obtinuit. Cf. Dionys. Hal. de Isocr. §. α'. IDEM.

Τῶν μὲν μικρῶν] I. e. Sophistarum ritum contempne in minutis rebus studium.

MATTHE.

ὥς τ' οὐδὲν ἄτοπον, εἴ τι τῶν συμφερόντων ἰδεῖν ἂν μᾶλλον δυναθῆιεν τῶν ¹εἰκῇ μὲν πολιτευομένων, μεγάλην δὲ δόξαν ²εὐληφόντων. δηλώσομεν δ' οὐκ εἰς ἀναβολὰς εἰ τινος ἄξιοι τυγχάνομεν ὄντες, ἀλλ' ἐκ τῶν ῥηθῆσεσθαι μελλόντων.

¹ ἐκτ' A. L.² ἐρχομένων A. C. L.

[Ἄτοπον] I. e. παράδοξον. LANG.

Οὐκ εἰς ἀναβολὰς] non in mora, i. e. quam primam, nulla mora interposita. WOLF.

quam tibi nisi. Verte: declarabimus autem tibi, an alicujus pretii simus, non mora interposita, sed statim orationes quam tibi misimus. LANG.

[Ἐκ τῶν μελλόντων μελλ.] Ex oratione,

B.

ΦΙΛΙΠΠΩΙ.

Pag.
ed.

H. Steph.

406

Pag.
ed.

Cor.

412

α'. ΟΙΔΑ μὲν ὅτι πάντες εἰώθασι πλείω χάριν ἔχειν τοῖς ἐπαινοῦσιν ἢ τοῖς συμβουλευούσιν, ἄλλως τε ²καὶ μὴ κελευ-
 407 σθεῖς ἐπιχειρῆ ³τις τοῦτο ποιεῖν. ἐγὼ δ', εἰ μὲν μὴ ⁴καὶ
 πρότερον ἐτύγχανόν σοι παρηνεκῶς μετὰ πολλῆς εὐνοίας, ἐξ ὧν ἔδοκεις μοι τὰ πρέποντα ⁵μάλιστα ἂν σαυτῷ πράττειν,
⁶ἴσως οὐδ' ἂν νῦν ἐπεχείρουν ἀποφαίνεσθαι περὶ τῶν σοι συμβεβηκότων. ἐπειδὴ δὲ προειλόμην φροντίζειν τῶν σῶν πραγμάτων καὶ τῆς πόλεως ἕνεκα τῆς ἑμαυτοῦ καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, αἰσχυρθεῖν ἂν, εἰ περὶ μὲν τῶν ἥττον ἀνα-
 βγκαίων φαινοίμην σοι συμβεβουλευκῶς, ὑπὲρ δὲ τῶν μᾶλλον κατεπειγόντων μηδένα λόγον ποιοίμην, καὶ ⁷ταῦτ' εἰδὼς ἐκεῖνα μὲν ὑπὲρ δόξης ὄντα, ταῦτα δ' ὑπὲρ τῆς σωτηρίας ἧς ὀλιγωρεῖν ἅπασιν ἔδοξας τοῖς ἀκούσασι τὰς περὶ σοῦ ῥηθείσας βλασφημίας.

β'. Οὐδεὶς γὰρ ἔστιν ὅστις οὐ κατέγνω προπετέστερόν σε κινδυνεύειν ἢ βασιλικώτερον, καὶ μᾶλλον σοι μέλειν τῶν περὶ τὴν ἀνδρίαν ἐπαίνων ἢ τῶν ὅλων πραγμάτων. ἔστι δ' ὁμοίως αἰσχυρὸν περιστάντων τε τῶν πολεμίων μὴ διαφέροντα γε-

¹ ἸΣΟΚΡΑΤΗΣ ΦΙΛΙΠΠΩΙ ΧΑΙΡΕΙΝ A. C. L.² καὶ ἂν A. C. L.³ τις ἐπιχειρῆ A. C. L.⁴ καὶ om. A.⁵ μάλιστα τὰ πρέποντα σαυτῷ A. C. L.⁶ ἴσως ἂν ἴσως γε νῦν A.⁷ ταῦτ' ὡς ἰκάνη A. L.

[Ἐπί τῆς σωτηρίας] ἴσως ἂν ἴσως τῆς σωτῆς σωτηρίας, ἢ γὰρ, ἴσως σωτηρίας. COR.

[Προπετέστερον] Cf. Dem. pro Cor. §. κα'. Diiod. Sic. l. xvi. p. 108. 30. et Justin.

γίνεσθαι τῶν ἄλλων, μηδεμιᾶς τε συμπεσούσης ἀνάγκης αὐ-
 τὸν ¹ ἐμβαλεῖν εἰς τοιούτους ἀγῶνας, ἐν οἷς κατορθώσας μὲν
 οὐδὲν ² ἂν ἦσθα μέγα διαπεπραγμένος, τελευτήσας δὲ τὸν
 βίον ἅπασαν ³ ἂν τὴν ὑπάρχουσαν εὐδαιμονίαν συνανεῖλες.
 χρὴ δὲ μὴ καλαῖς ἀπάσας ὑπολαμβάνειν τὰς ἐν τοῖς πολέ-
 μοις τελευταῖς, ἀλλὰ τὰς μὲν ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ τῶν
 γονέων καὶ τῶν παίδων ἐπαίνων ἀξίας, τὰς δὲ ταῦτά τε d
 πάντα βλαπτούσας καὶ τὰς πράξεις τὰς πρότερον καταρ-
 413 θωμένες καταρუπαινούσας αἰσχροῦς νομίζειν, καὶ φεύγειν
 ὡς ⁴ αἰτίας πολλῆς ἀδοξίας γιγνομένης.

γ'. Ἠγοῦμαι δὲ σοι συμφέρειν μιμεῖσθαι τὰς πόλεις,
 ὃν τρόπον διοικοῦσι τὰ περὶ τοὺς πολέμους. ἅπασαι γάρ,
 ὅταν στρατόπεδον ἐκπέμπωσιν, εἰώθασι τὸ κοινὸν καὶ τὸ
⁵ βουλευσόμενον ὑπὲρ τῶν ἐνεστώτων εἰς ἀσφάλειαν καθι-
 στάναι. διὸ δὴ ⁶ συμβαίνει μηδεμιᾶς ἀτυχίας συμπεσούσης e
 ἀνηρῆσθαι καὶ τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἀλλὰ πολλὰς ὑποφέ-
 ρειν δύνασθαι συμφορὰς καὶ πάλιν ἑαυτὰς ἐκ τούτων ἀνα-
 λαμβάνειν. ὁ καὶ σὲ δεῖ σκοπεῖν, καὶ μηδὲν μείζον ἀγαθὸν
 τῆς σωτηρίας ὑπολαμβάνειν, ἵνα καὶ τὰς νίκας τὰς συμ-
 βαίνουσας κατὰ τρόπον διοικῆς ⁷ καὶ τὰς ἀτυχίας τὰς 408
 συμπιπτούσας ἐπανορθοῦν δύνη. ἴδοις δ' ἂν καὶ Λακεδαιμο-
 νίους περὶ τῆς τῶν βασιλέων σωτηρίας πολλὴν ἐπιμέλειαν
 ποιουμένους, καὶ τοὺς ἐνδοξοτάτους τῶν πολιτῶν φύλακας
 αὐτῶν ⁸ καθιστάντας, οἷς αἰσχρόν ἐστιν ἐκείνους τελευτήσαν-
 τας περιδεῖν ἢ τὰς ἀσπίδας ἀποβαλεῖν. ἀλλὰ μὴν οὐδ'
 ἐκείνά σε λέληθεν, ἃ Ξέρξης τε τῷ καταδουλώσασθαι τοὺς
 Ἕλληνας βουληθέντι καὶ Κύρῳ ⁹ τῷ τῆς βασιλείας ἀμ-
 φισβητήσαντι συνέπεσεν· ὁ μὲν γὰρ τηλικαύταις ἦτταις b
 καὶ συμφοραῖς περιπεσὼν, ἡλικίας οὐδεὶς οἶδεν ¹⁰ ἄλλοις γενο-
 μένας, διὰ τὸ περιποιῆσαι τὴν αὐτοῦ ψυχὴν ¹¹ τὴν τε βασι-
 λείαν κατέσχε καὶ τοῖς παισὶ τοῖς αὐτοῦ παρεδῶκε καὶ

¹ ἐμβάλλειν A. C. L.² ἂν om. A. L.³ ἂν om. A. C. L.⁴ αἰτίας ἀδοξίας A. C. L.⁵ συμβουλεύμενον A. C. L.⁶ καὶ συμβαίνει μὴδὲ μιᾶς A. C. L.⁷ καὶ τὰς - - - δύνη om. A. C. L.⁸ καταστάντας A.⁹ τῷ om. A. L.¹⁰ ἄλλος οἶδε A. L. ἄλλος οἶδε C.¹¹ καὶ τὴν L.

τὴν Ἀσίαν αὐτῷ διαίκασεν ἕστε μηδὲν ἥττον αὐτὴν εἶναι
φοβεράν ¹ τοῖς Ἕλλησιν ἢ πρότερον· Κῦρος δὲ νικήσας ἀπα-
σαν τὴν βασιλείας δύναμιν καὶ κρατήσας τῶν πραγμάτων
διὰ τὴν αὐτοῦ πρωτέλειαν οὐ μόνον αὐτὸν ἀπιστήσατε τη-
c λικαυτῆς δυναστείας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ² συνακολουθήσαντας
εἰς τὰς ἐσχάτας συμφορὰς κατέστησεν. ἔχομι δ' ἂν παρ-
πληθεῖς εἰπεῖν, οἱ μεγάλων στρατοπέδων ἡγασίεις γινό-
μενοι διὰ τὸ προδιωφραῆναι πολλὰς μυριάδας αὐτοῖς συν-
επαίλωσαν.

δ. Ὡν ἐνθυμούμενοι χρεὶ μὴ τιμᾶν τὴν ἀνδρίαν τὴν
μετ' ἀνοίας ³ ἀλογίστου καὶ φιλοτιμίας ἀκαίρου γιγνομέ-
νην, μηδὲ πολλῶν κινδύνων ⁴ ἰδίῳ ὑπαρχόντων ταῖς μοναρχί-
αις ἑτέροις ἀδόξους καὶ στρατιωτικαὺς αὐτῷ πρόσεξευρί-
d σκειν, μηδ' ἀμιλλᾶσθαι τοῖς ἢ εἰς δυστυχῆς ἀπαλλεγηῆναι ⁴¹⁴
βουλομένοις ἢ μισθοφορᾶς ἕνεκα μείζονος εἰκῆ τοὺς κινδύνους
προαιρουμένοις, μηδ' ἐκθιμῆν τοιαύτης δόξης ἢ πολλοὶ καὶ
τῶν ⁵ Ἑλλήνων καὶ τῶν βασιλέων τυγχάνουσιν, ἀλλὰ τῆς
τηλικαυτῆς τὸ μέγεθος ἢ μόνος ἂν σὺ τῶν νῦν ὄντων κτήσα-
σθαι δυναθῆης· μηδ' ἀγνοεῖν λίαν τὰς τοιαύτας περὶ αὐτῶν
καὶ τοῖς φαύλοις μέτεστιν, ἀλλ' ἐκείνας ἂν οὐδεὶς ἂν ποιητῆς
e κοινιανήσει· μηδὲ ποιῆσθαι παλέμους ἀδόξους καὶ χαλεπούς,
ἐξὸν ἐντίμους καὶ ⁶ βραδίους, μηδ' ἐξ ἂν τοὺς μὲν οἰκειο-
τάτους εἰς λύπης καὶ φρεντίδας καταστήσεις, τοὺς δ'
ἐχθρούς ἐν ἐλπίσι μεγάλας ⁷ ποιήσεις, οἷας καὶ νῦν αὐτοῖς
345 παρέσχες· ἀλλὰ τῶν μὲν βαρβάρων, πρὸς οὓς νῦν πολεμεῖς,
ἐπὶ τοσαύτον ἐξαρκάσει ⁸ σοὶ κρατεῖν ὅσον ἐν ἐσφαλείᾳ περ-
ταστῆσαι τὴν σουτοῦ χώραν, τὸν δὲ νῦν Μίαν προσαγο-
ρευόμενον καταλύειν ἐπιχειρήσεις, ἵνα ⁹ τὴν σουτοῦ δόξαν
μείζω ποιήσης καὶ τοῖς Ἕλλησιν ¹⁰ ὑποδείξῃς πρὸς ὃν χρεὶ
πολεμεῖν.

¹ τοῖς Ἕλλησιν om. A. L. ² συνακολουθῶντας A. C. L. ³ ἀλογίστου om. A. C. L.
⁴ ἰδίῳ om. A. C. L. ⁵ ἄλλων Ἑλλήνων A. C. L. ⁶ ἰλίως A. C. L.
⁷ ποιήσεις om. A. C. L. ⁸ σοὶ om. A. ⁹ τῆν τε A. C. L.
¹⁰ ἰσθμῆς πρὸς οὓς A. C. L.

Διὰ τὴν αὐτοῦ πρωτέλειαν] Cf. os. ad Καταστάσεις] Nr. temeritate tua.
Pfl. §. 47. et Diocl. Sic. l. xiv. p. 659. IDEM.

Πρὸς οὓς νῦν πολεμεῖς] Sermo est de
Stratiωτικῶς] Pericula grægarū militiis.
IDEM. Πρὸς οὓς νῦν πολεμεῖς] Sermo est de
IDEM. ἐπιτήδευσιν πολεμικῶν. IDEM.

Ἰσθμῶν] quum liceat, intellige πολεμικῶν.
IDEM. Μιαν] Sol. Βαυλίαι, i. e. regem Per-
IDEM. sarm. Woir.

ε'. Πρὸ πολλοῦ δ' ἂν ἐποιησάμην ἐπιστεῖλαι σοι ταῦτα πρὸ τῆς στρατείας, ἴν', εἰ μὲν ἐπέισθης, μὴ τηλικούτω κινδύνῳ¹ περιέπεσες, εἰ δ' ἔπισησθης, μὴ ἐγὼ συμβουλεύειν² ἔδοικον ταῦτα τοῖς ἤδη διὰ τὸ πάθος ὑπὸ πάντων ἐγνωσμένοις, ἀλλὰ τὸ συμβεβηκὸς ἐμαρτύρει τοὺς λόγους ὁρθῶς ἔχειν τοὺς ὑπ' ἐμοῦ περὶ αὐτῶν εἰρημένους.

ς'. Πολλὰ δ' ἔχων εἰπεῖν διὰ τὴν τοῦ πράγματος φύσιν, παύσομαι λέγων· οἶμαι γὰρ καὶ σὲ καὶ τῶν ἐταίρων τοὺς σπουδαιοτάτους ῥαδίως, ὅπως ἂν βούλησθε, τοῖς εἰρημένοις προσθήσειν. πρὸς δὲ τούτοις φαβοῦμαι τὴν³ ἀκαιρίαν· καὶ γὰρ νῦν κατὰ μικρὸν προῖων ἔλαδον ἑμαυτὸν οὐκ εἰς ἐπιστολῆς συμμετρίαν ἀλλ' εἰς λόγου μῆκος ἐξοκείλας.

ζ'. Οὐ μὴν ἀλλὰ καίπερ τούτων οὕτως ἐχόντων, οὐ παραλειπτέον ἐστὶ τὰ γε περὶ τῆς πόλεως, ἀλλὰ περὶ αὐτῆς παρακαλέσαι σε πρὸς τὴν οἰκειότητα καὶ⁴ τὴν χρῆσιν αὐτῆς. οἶμαι γὰρ πολλοὺς εἶναι τοὺς ἀπαγγέλλοντας καὶ λέγοντας οὐ μόνον τὰ δυσχερέστατα τῶν περὶ σοῦ παρ' ἡμῶν⁵ εἰρημένων, ἀλλὰ καὶ παρ' αὐτῶν προστιθέντας· οἷς οὐκ εἰκὸς προσέχειν σε τὸν νοῦν. καὶ γὰρ ἂν⁶ ἄτοπον ποιοίης, εἰ τὸν μὲν δῆμον τὸν ἡμέτερον ψέγοις ὅτι ῥαδίως πείθεται τοῖς⁷ διαβάλλουσιν, αὐτὸς δὲ φαίνοιο πιστεύων τοῖς τὴν τέχνην ταύτην ἔχουσι, καὶ⁸ μὴ γιγνώσκεις ὡς ὅσω περ' ἂν τὴν πόλιν εὐαγαγοτέρα ὑπὸ τῶν τυχόντων οὔσαν⁹ ἀποφαινῶσι, τοσαύτω μᾶλλον σοι συμφερόντως ἔχουσαν αὐτὴν ἐπιδεικνύουσιν. εἰ γὰρ οἱ μηδὲν ἀγαθὸν οἰοῖ τ' ὄντες ποιῆσαι διαπράττονται τοῖς λόγοις¹⁰ ἢ τι ἂν βουλευθῶσιν, ἢ ποῦ σέ γε προσήκει τὸν πλεῖστ' ἂν ἔργῳ δυνάμενον εὐεργετῆσαι μετ' ἐνός¹¹ ἀποτυχεῖν παρ' ἡμῶν.

¹ περιεσθῆναι A. L.

² ἐπισησθῆσαι A. C. ἠπεισθῆσθαι L.

³ ἀκαιρίαν A. C. L.

⁴ τὸν οἶον A. C. L.

⁵ ἄτοπον ἂν A. G. L.

⁶ μὴ γινώσκεις A. L.

⁷ ἀποφαινῶσι A. C. L.

⁸ ἢ τι ἂν A. C. L.

⁹ ἀτυχεῖν A. C. τυχεῖν L.

[ἠπιστάσας] Ἄπιστον ἐστὶ τοῦ ἀπειθεῖν. Ἰσοκράτης ἐν τῇ ἐπιστολῇ τῇ πρὸς Θηλοπικόν. ΗΛΕΥΘΕΡΑΤ.

Διὰ τὸ ἐπείθεσθαι] propter eventum. Sensus: ut eventus sermonis mei veritatem declararet. LANGE.

[Ἐξοκείλας] Verbe: nam dum progredior paulatim, non animadverti me, neglecta epistole brevitate, in juste orationis prolixitatem incidisse. Nota, ἐξοκείλας εἰς ἐπιστε-

λῆς συμμετρίαν nos dici posse, et aliud verbum idoneum [scil. πρῆλας (inquit Coraer) ἢ προχωρήσας, ἢ ἔτερον τι ταύτῳ] intelligi oportere. IDEM.

Περὶ τῆς πόλεως] Intellige τῆς ἑμαυτοῦ. IDEM.

Χρῆσιν] Φιλίαν. COR.

Τὴν τέχνην] Τῷ διαβάλλειν δελεῶσι. IDEM.

ἡ. Ἡγοῦμαι δὲ δεῖν πρὸς μὲν τοὺς πικρῶς τῆς πόλεως
 410 ¹ ἡμῶν κατηγοροῦντας ἐκείνους ² ἀντιτάττεσθαι τοὺς πάντα
 τε ταῦτ' εἶναι λέγοντας, καὶ τοὺς μήτε μείζον μήτ' ἔλατ-
 τον αὐτὴν ἠδικηκέναι φάσκοντας. ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἂν εἶπομι
 τοιοῦτον. αἰσχυρδεῖην γὰρ ἂν, εἰ τῶν ³ ἄλλων μηδὲ τοὺς
 θεοὺς ἀναμαρτήτους εἶναι νομιζόντων αὐτὸς τολμῶν λέγειν
 ὡς οὐδὲν ⁴ πῶποδ' ἢ πόλις ἡμῶν πεπλημμέληκεν. οὐ μὲν
 ἀλλ' ἐπεὶν ⁵ ἔχω περὶ αὐτῆς εἰπεῖν, ὅτι χρησιμωτέραν οὐκ
 ἂν εὖροις ταύτης οὔτε τοῖς Ἑλλήσιν οὔτε τοῖς ⁶ σοῖς πρά-
 γμασιν· ὧ μάλιστα προσεκτέον τὸν νῦν εἶστί. οὐ μόνον
 γὰρ ἂν συναγωνιζομένη γίγνοιτ' ἂν αἰτία σοι πολλῶν ἀγα-
 θῶν, ἀλλὰ καὶ φιλικῶς ἔχειν δοκοῦσα ⁷ μόνον τοὺς τε γὰρ
 ὑπὸ ⁸ σοι νῦν ὄντας ῥᾶον ἂν ⁹ κατέχοις, εἰ μηδεμίαν ἔχουσιν
 ἀποστροφὴν, τῶν τε βαρβάρων οὐς βουληθεῖς θάττον ἂν
 καταστρέψαιο. καίτοι πῶς οὐ χρὴ προθύμως ὀρέγεσθαι
 τῆς τοιαύτης εὐνοίας, δι' ¹⁰ ἣν οὐ μόνον τὴν ὑπάρχουσαν
¹¹ ἀρχὴν ἀσφαλῶς κατέξεις, ἀλλὰ καὶ πολλὴν ἑτέραν ἀκιν-
 δύνως προσκτήσῃ; θαυμάζω δ' ὅσοι τῶν τὰς δυνάμεις
 ἔχόντων τὰ μὲν τῶν ξενιτευσμένων στρατόπεδα μισθοῦνται
 καὶ χρήματα πολλὰ ¹² δαπανῶσι, συνειδότες ὅτι πλείους
 ἠδίκηκε τῶν ¹³ πιστευσάντων αὐτοῖς ἢ σέσωκε, τὴν δὲ πόλιν
 τὴν τηλικαύτην δυνάμιν κεκτημένην μὴ πειρῶνται θρα-
 πύειν, ἢ καὶ ¹⁴ μίαν ἐκάστην τῶν πόλεων καὶ ¹⁵ σύμψασαν
¹⁶ τὴν Ἑλλάδα πολλὰκις ἤδη σέσωκεν. ἐνθυμοῦ δ' ὅτι πολ-
 λοῖς καλῶς βεβουλευσθαι δοκεῖς, ὅτι δικαίως κέχρησαι ¹⁷
 Θετταλοῖς καὶ συμφερόντως ἐκείνοις, ἀνδράσιν οὐκ εὐμετα-
 χειρίστοις, ἀλλὰ μεγαλοψύχοις καὶ στάσεως μεστοῖς.
 χρὴ τοίνυν καὶ περὶ ἡμᾶς πειρᾶσθαι γίνεσθαι ¹⁸ σε τοιοῦ-
 τον, ἐπιστάμενον ὅτι τὴν μὲν χώραν Θετταλοὶ, τὴν δὲ δύ-

¹ ἡμῶν om. A. C. L.² ἀντιτάττειν τοὺς πάντα γὰρ ταύτας A. C. L.³ μὲν ἄλλων A. C. L.⁴ πῶποτι πεπλημμέληκεται A. C. L.⁵ [γ'] ἔχω C.⁶ σοῖς om. A. C. L.⁷ μόνον δοκοῦσα A. C. L.⁸ σοῦ A. L.⁹ κατέσχευς οὗτος, εἰ A.¹⁰ ἤς A. C. L.¹¹ ἰσχυρὴν A. C. L.¹² δαπανῶνται A. C. L.¹³ πιστευόντων A.¹⁴ πόλιν μίαν ἐκάστην καὶ A. C. L.¹⁵ σύμψασαν A. L.¹⁶ σε om. A. C. L.

Ἄναμαρτήτους] sine erroribus, ut doct
 oppositam πλημμελίαν. LANG.

Ἠλικεύς] Scil. τὰ τῶν ξενιτευσμένων στρα-
 τόπεδα. WOLF.

Οὐκ εὐμετ.] F. οὐς ἂν βουληθ. MATTH.

Θετταλοῖς] Vid. Diod. Sic. xvi. 14.

Τῶν ξενιτευσμένων] Τῶν μισθοῦ στρατευ-
 μένων. COR. Cf. or. ad Phil. §. v.

Εὐμεταχειρίστως] tractabilibus. IDEM.

ναρμῆ ἡμεῖς ὁμορὸν σοι τυγχάνομεν ἔχοντες· ἢν ἐκ παντὸς τρόπου ζῆται ¹προσαγωγέσθαι. καλὴ γὰρ κἀλλόν ἐστι· τὰς εὐνοίας τὰς τῶν πόλεων αἰρεῖν ἢ τὴν ταίχη. τὸ μὲν γὰρ ²τοιαῦτα τῶν ἔργων οὐ μόνον ἔχει φθόρον, ἀλλὰ καὶ τῶν ταιούτων τὴν αἰτίαν ταῖς στρατοπέδοις ἀνατιθέσκει· ἢν δὲ τὰς οικειότητας καὶ τὰς εὐνοίας κτήσασθαι ἀνηδρῆς, ἀπαντες τὴν σὴν διάνοιαν ³ἐπαινήσονται.

Δ. Δικαίως δ' αἶ μοι πιστεύεις οἷς εἶρηκα περὶ τῆς πόλεως· φανήσονται γὰρ οὔτε κολακεύειν αὐτὴν ἐν τοῖς λόγοις ⁴¹¹ ἐπίδοιμος, ἀλλὰ πλείστα πάντων ἐπιτετιμημένος, οὐτ' ⁴εὐπαρὰ τοῖς πολλαῖς καὶ τοῖς εἰκῆ δαμιμάζουσι ⁵φερόμενος, ἀλλ' ἀγνοούμενος ὑπ' αὐτῶν καὶ φθονούμενος ἕως ἄν σὺ πλὴν ⁶τοσαύτου διαφέρωμεν, ὅτι πρὸς σέ μὲν διὰ τὴν δύνάμειν καὶ ⁷τὴν εὐδαιμονίαν αἰτίας ἔχουσι, πρὸς ἐμέ δέ, διότι προσποιούμαι τὸ βέλτιον αὐτῶν φρονεῖν, καὶ πλείους ⁸ὀρέσκειν ἐμοὶ διαλέγεσθαι βουλομένους ἢ σφίσι αὐτοῖς. ⁹ἢ βουλέμην δ' αἶν ἡμῖν ¹⁰ἀμείως ῥαδίον εἶναι τὴν δόξαν, ἢν ἔχαμεν παρ' αὐταῖς, διαφεύγειν. κιν δὲ σὺ μὲν οὐ χαλεπῶς, ¹¹ἢ βουληθῆς, αὐτὴν διαλύσεις, ἐμοὶ δὲ ἀνόρηκα καὶ διὰ τὰ γῆρας καὶ δι' ἄλλα πολλὰ στέργειν τοῖς παροῦσιν.

Ε. ¹²Οὐκ οἶδ' ὅτι πλείω δεῖ λέγειν, πλὴν τοσούτων, ὅτι ¹³καλὴν ἐστι τὴν βασιλείαν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν τὴν ὑπάφρουσκαι ἡμῖν ¹⁴παρακαταδέσθαι τῇ τῶν Ἑλλήνων ¹⁵εὐνοίᾳ.

¹ προσάγεσθαι A. C. L. ² τοιαῦτα τῶν ἔργων om. A. C. L.
³ ἐπαινήσονται A. C. L. ⁴ εὐ A. C. L. ⁵ εὐ φερόμενος A. ⁶ τῶν A. C. L.
⁷ τὴν εὐδαιμονίαν καὶ τὴν δύνάμειν A. C. L. ⁸ ὀρέσκει μοι A. C. L.
⁹ ἐβουλέμην A. L. ¹⁰ ἀμειώμενος A. C. L. ¹¹ ἀν A. C. L.
¹² ὅτι οὐκ οἶδ' A. C. L. ¹³ καλὴν om. A. C. L. ¹⁴ παρακαταδέσθαι A. C. L.
¹⁵ εὐδαιμονίᾳ καὶ εὐνοίᾳ A. C. L.

Οἷ] Pro ἢ τούτοις οἷς, quia praecessit tu ita velles, ut ego, effugere calumniam.
 με] ἴδεα.
 ἀγνοούμενος] Κακῶς γνωσκόμενος καὶ κηρύττομος. COR. Cf. Panath. §. γ'.
 Προσποιούμαι] quod pra me fero et hoc vendico, me illis sapienterem esse, i. e. utinam ego tam facile possem, quam tu, et
 tu ita velles, ut ego, effugere calumniam.
 WOLF. ἴσμεν ἀπερωπώμεναι τι βέλτιον.
 COR.
 Σφίσι αἰνῶσι] Intellige sophistas.
 ἡμῖν] Soil. σοὶ καὶ Ἀλεξάνδρῳ, καὶ τοῖς ἄλλοις Μακεδόσι. WOLF. Ἄρτι τῷ σοι, τούτῳ τῷ φίλῳ. COR.

Γ.

Φ Ι Λ Ι Π Π Ω Ι.

Pag.
ed.
Steph.
411Pag.
ed.
Cor.
417

α'. ΕΓΩ διελέχθην μὲν καὶ πρὸς Ἀντίπατρον περὶ τῶν τῆ¹ πόλει² καὶ τῶν σοὶ συμφερόντων ἔξαρκούτως, ὡς ἑμαυτὸν ἔπειθον³ ἠβουλήθην δὲ καὶ πρὸς σέ⁴ γράψαι περὶ ὧν μοι δοκεῖ πρακτέον εἶναι μετὰ τὴν εἰρήνην, παραπλήσια τοῖς ἐν τῷ λόγῳ γεγραμμένοις, πολὺ δ' ἐκείνων συνταμώτερα.

β'. Κατ' ἐκείνον μὲν γὰρ τὸν χρόνον συνεβούλευον ὡς χρῆ διαλλάξαντά σε⁵ τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν καὶ τὴν Λακεδαιμονίων καὶ τὴν Θηβαίων καὶ τὴν Ἀργείων, εἰς ὁμόνοιαν καταστῆσαι τοὺς Ἕλληνας, ἡγούμενος, εἰάν τὰς⁶ προεστώσας πόλεις πείσης οὕτω φρονεῖν, ταχέως καὶ τὰς ἄλλας ἐπακολουθήσειν. τότε μὲν οὖν ἄλλος ἦν καιρὸς· νῦν δὲ συμβέβηκε μηκέτι δεῖν πείθειν. διὰ γὰρ τὸν ἀγῶνα τὸν γεγενημένον ἠναγκασμένοι πάντες εἰσὶν εὖ φρονεῖν, καὶ τούτων ἐπιθυμεῖν ὧν ὑπονοοῦσί σε βούλεσθαι πράττειν, καὶ λέγειν ὡς δεῖ παυσασμένους τῆς μανίας καὶ τῆς πλεονεξίας, ἣν ἐποιούοντο πρὸς ἀλλήλους, εἰς τὴν Ἀσίαν τὸν πόλεμον ἐξενεγκεῖν.

γ'. Καὶ πολλοὶ πυνθάνονται παρ' ἐμοῦ, πότερον ἐγὼ ἔσοι παρήνεσα⁹ ποιῆσθαι τὴν στρατείαν¹⁰ τὴν ἐπὶ τοὺς Βαρβάρους, ἢ σοῦ διανοηθέντος συνεῖπον· ἐγὼ δ' οὐκ εἶδέναι μὲν φημι τὸ σαφές — οὐ γὰρ συγγεγενῆσθαι σοι πρότερον —, οὐ μὴν ἀλλ' αἰεσθαι σέ μὲν ἐγνωκέναι περὶ τούτων, ἔμῃ δὲ συνειρηκέναι ταῖς σαῖς ἐπιθυμίαις. ταῦτα δ' ἀκαίαντας εἰδόντό μου¹¹ πάντες παρακελεύεσθαι σοι καὶ προτρέπειν ἐπὶ

¹ ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ ΦΙΛΙΠΠΩΙ ΧΑΙΡΕΙΝ A. C. L. ² πόλις συμφερόντων καὶ σοὶ A. C. L.

³ ἑμαυτὸν A. C. L. ⁴ γράψαι καὶ πρὸς σὲ A. C. L. ⁵ τὴν τε A. C. L.

⁶ προεστώσας A. C. L.

⁷ ἡγεμόνων A. L. ἡγεμόνων C.

⁸ Πρὸς δὲ ταύτας ἀπέμεινε πολλὰ παρ' ἐμοῦ πυνθάνονται A. C. L. ⁹ παρήνευσα A. C. L.

¹⁰ τὴν om. A. C. L.

¹¹ πάντες om. A. C. L.

Ἀντίπατρον] Qui fuit de Amphipoli LANG. Τὴν ἀγῶνα] Fortasse ad sacri belli confectionem pertinet, post quod Philippus Cf. or. ad Phil. §. γ'. potentissimus evasit. IDEM.
Τοὺς Ἕλληνας] Vid. or. ad Phil. §. ια'.

τῶν αὐτῶν τούτων μένειν, ὡς οὐδέ ποτ' ἂν γενομένων οὔτε καλλίωνων ἔργων οὔτε ὠφελιμωτέρων τοῖς Ἕλλησιν οὐτ' ἐν c καιρῷ μᾶλλονπραχθῆσομένων.

118 δ. Εἰ μὲν οὖν εἶχον τὴν αὐτὴν δύναμιν ἢ περ πρότερον, καὶ μὴ παντάπασιν ἦν ἀπειρηκώς, οὐκ ἂν δι' ἐπιστολῆς διελγόμεν, ἀλλὰ παρῶν ¹ αὐτὸς παρώξυνον ἂν σε καὶ παρακάλουν ἐπὶ ταῖς πράξεις ταύτας. νῦν δ' ὡς δύναμαι παρακελεύομαι σοι μὴ καταμελῆσαι τούτων, πρὶν ἂν τέλος ἐπιθῆς αὐτοῖς. ἔστι δὲ πρὸς μὲν ἄλλο τι τῶν ² δεόντων ἀπλήστως ἔχειν οὐ καλὸν — αἱ γὰρ μετριότητες παρὰ τοῖς d πολλοῖς εὐδοκιμοῦσι —, δόξης δὲ μεγάλης καὶ καλῆς ἐπιθυμεῖν καὶ μηδέ ποτ' ἐμπίπλωσθαι προσήκει τοῖς πολὺ τῶν ἄλλων διενεγκοῦσιν· ὅπερ σοὶ συμβέβηκεν. ἠγοῦ δὲ τόθ' ἔξειν ἀνυπέβλητον ³ αὐτὴν καὶ τῶν σοὶ πεπραγμένων ἀξίαν, ὅταν τοὺς μὲν βαρβάρους ἀναγκάσῃς εἰλωττεύειν τοῖς Ἕλλησι, πλὴν τῶν σοὶ ⁴ συναγωνισαμένων, τὸν δὲ βασιλέα τὸν νῦν Μέγαρον προσαγορευόμενον ποιήσῃς τοῦτο πράττειν ⁵ ὅ τι ἂν σὺ προστάτῃς. ταῦτα δὲ κατεργάσασθαι πολὺ e ῥᾶν ἔστιν ἐκ τῶν νῦν παρόντων, ἢ προελθεῖν ἐπὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν δόξαν, ἣν ⁶ νῦν ἔχεις, ⁷ ἐκ τῆς βασιλείας τῆς ἐξ ἀρχῆς ὑμῖν ὑπαρξάσης· ⁸ οὐδὲν γὰρ ἔσται λοιπὸν ἔτι πλὴν θεῶν γενέσθαι. χάριν δ' ἔχω τῷ γῆρα ταύτην μόνην, 413 ὅτι προήγαγεν εἰς τοῦτό μου τὸν βίον, ὡς δ' αὖ νέος ὢν διενουσίμην καὶ γράφειν ἐπεχειροῦν ἐν τε τῷ πανηγυρικῷ λόγῳ καὶ τῷ πρὸς σὲ πεμφθέντι, ⁹ ταῦτα νῦν τὰ μὲν ἤδη γιγνώμενα διὰ τῶν σῶν εφορῶν πράξεων, τὰ δ' ἐλπίζω γενήσεσθαι.

¹ ἢν αὐτὸς A. C. L.

² ἴστων A. C. L.

³ αὐτὸν ἀνυπέβλητον A. C. L.

⁴ συναγωνισομένων A. C. L.

⁵ ὅτι A. C. L.

⁶ ἢν om. A. L.

⁷ παρὰ A. C. L.

⁸ οὐδὲ A. L.

⁹ ταῦτα εἶδε τὰ μὲν τῶν γῆρα. A. C. L.

Δόξης δὲ μεγάλης] Cf. Dionys. Hal. in §. μ'. IDEM.

Hypoth. or. ad Phil. IDEM.

Γυγόμενα] Ut consentiant Græcis civi-

Εἰλωττεύειν] scribere. Cf. Paneg. §. λγ'. IDEM.

Γενήσεσθαι] Ut bellum contra Persas

IDEM.

καὶ μὴ ἴστων κ. τ. λ.] Cf. or. ad Phil. getatur. IDEM.

Δ.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΩΙ.

Pag.
ed.
Steph.
413Pag.
ed.
Cor.
419

α'. ΕΓΩ, καίπερ ² κινδύνου παρ' ἡμῶν ὄντος εἰς Μακε-
 δονίαν πέμπειν ἐπιστολὴν, οὐ μόνον νῦν ὅτε πολεμοῦμεν
 πρὸς ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ τῆς εἰρήνης οὔσης, ὅμως γράψαι πρὸς
 σέ ³ προειλόμην περὶ Διοδότου, δίκαιον εἶναι νομίζων πάν-
 τας μὲν περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι τοὺς ἑμαυτῶ πεπλησιακό-
 τας καὶ γεγενημένους ἀξίους ἡμῶν, οὐχ ἥκιστα δὲ τοῦτον
 καὶ διὰ τὴν εὐνοίαν τὴν εἰς ἡμᾶς καὶ ⁴ διὰ τὴν ἄλλην ἐπιεί-
 κειαν· μάλιστα μὲν σὺν ⁵ ἐβουλόμην ἂν αὐτὸν συσταθῆναι
⁶ σοι δι' ἡμῶν· ἐπειδὴ δὲ δι' ἑτέρων ἐντετύχηκέ σοι, λοιπὸν
 ἐστὶ μοι μαρτυρῆσαι περὶ αὐτοῦ καὶ βεβαιῶσαι τὴν γεγενη-
 μένην αὐτῷ πρὸς σέ γνώσιν. ἐμοὶ γὰρ πολλῶν καὶ παντο-
 दाπῶν ⁷ συγγεγενημένων ἀνδρῶν, καὶ δοξᾶς ἐνίων μεγάλας
 ἔχόντων, τῶν μὲν ἄλλων ἀπάντων οἱ μὲν τινες περὶ ⁸ αὐτὸν
 τὸν λόγον, οἱ δὲ περὶ τὸ διανοηθῆναι καὶ πράξαι δεινοὶ
 γεγόνασιν, οἱ δ' ἐπὶ μὲν τοῦ βίου σώφρονες καὶ χαριέντες,
 πρὸς δὲ ταῖς ἄλλαις χρήσεσι καὶ διαγωγαῖς ἀφυεῖς παντά-
 πασιν· οὗτος δὲ οὕτως εὐάρμοστον τὴν φύσιν ἔσχεν, ὥστ'
 ἐν ἅπασιν τοῖς εἰρημένοις τελειότατος εἶναι. καὶ ταῦτ' οὐκ
 ἂν ἐτάλμων λέγειν, εἰ μὴ τὴν ἀκριβεστάτην πείραν αὐτὸς
 τε εἶχον αὐτῷ καὶ σὲ λήψεσθαι προσεδόκων, τὰ μὲν αὐτὸν
 414 χρώμενον αὐτῷ, τὰ δὲ καὶ παρὰ τῶν ἄλλων τῶν ἐμπείρων
 αὐτοῦ πυνθανόμενον. ἂν οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἂν ὁμολογήσειεν,
 εἰ μὴ λίαν εἶη φθονερός, καὶ εἰπεῖν καὶ βουλευσασθαι οὐδενὸς
 ἤττον αὐτὸν δύνασθαι, καὶ δικαιοτάτον καὶ σωφρονέστατον

¹ ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ ΘΙΑΣΠΙΩΙ ΧΑΙΡΙΝ Α. C. L.² εὐνοίαν Α. C. L.³ διὰ om. Α. C. L.⁷ συγγεγέννηται Α. C. L.² ἐπιεικείαν Α. C. L.⁵ ἐβουλόμην C.⁶ σοι om. Α.⁸ αὐτῶν om. Α. C. L.

*Οτι πολεμοῦμεν] Puto scriptam hanc
 epistolam renovato bello post pacem
 Amphipolitana. WOLF.

Περὶ ἡλικίας] Discipulos. LANG.

*Equisitias] probitatem. IDEM.
 Χαριέντες] motum suavitate commen-
 dabilis. WOLF. probi. MATTH.

εἶναι καὶ χρημάτων ἐγκρατέστατον, ἔτι ¹ δὲ συνημερεῦσαι
καὶ συμβιώναι ἀπάντων ἡδίστον καὶ λιγυρώτατον, πρὸς δὲ
τούτοις πλείστην ἔχειν παρρησίαν, οὐχ ἦν οὐ προσῆκεν,
ἀλλὰ τὴν εἰκότως ἂν μέγιστον γιγνομένην σημεῖον τῆς
420 εὐνοίας τῆς πρὸς τοὺς φίλους· ἦν τῶν ² δυναστῶν οἱ μὲν ^b
ἀξιοχρεῶν τὸν ὄγκον τὸν τῆς ψυχῆς ἔχοντες τιμῶσιν ὡς
χρησίμην οὔσαν, οἱ δ' ἀσθενέστεροι τὰς φύσεις ὄντες ἢ
κατὰ τὰς ὑπαρχούσας ἐξουσίας δυσχεραίνουσιν, ὡς ἂν οὐ
προαιροῦνται τι ποιεῖν βιαζομένην αὐτοὺς, οὐκ εἰδότες ὡς
οἱ μάλιστα περὶ τοῦ συμφέροντος ἀντιλέγειν τολμῶντες,
οὔτοι πλείστην ἐξουσίαν αὐτοῖς τοῦ πράττειν ἂ βούλονται
παρασκευάζουσιν. εἰκὸς γὰρ διὰ ³ μὲν τοὺς αἰεὶ πρὸς ἡδονὴν ^c
λέγειν προαιρουμένους οὐχ ὅπως τὰς μοναρχίας δυνασθαι
⁴ διαμείναι, αἱ πολλοὺς τοὺς ἀναγκαίους ἐφέλκονται κω-
δύνους, ἀλλ' οὐδὲ τὰς πολιτείας, αἱ μετὰ πλείονος ἀσφα-
λείας εἰσὶ, ⁵ διὰ δὲ τοὺς ἐπὶ τῷ βελτίστῳ παρρησιαζομένους
πολλὰ ⁶ σώζεσθαι καὶ τῶν ἐπιδόξων διαφθαρήσεσθαι
πραγμάτων. ὦν ἕνεκα ⁷ προσῆκε μὲν παρά πᾶσι τοῖς μο-
νάρχοις πλεόν φέρεσθαι τοὺς τὴν ἀλήθειαν ἀποφανομένους
τῶν ἀπάντων μὲν πρὸς χάριν, μηδὲν δὲ χάριτος ⁸ ἀξίον λε- ^d
γόντων· ⁹ συμβαίνει δ' ἕλαττον ἔχειν αὐτοὺς παρ' ἐνίοις
αὐτῶν. ὁ καὶ Διοδότῳ παθεῖν συνέπεσε παρά τισι τῶν ¹⁰ περὶ
τὴν Ἀσίαν ¹¹ δυναστῶν, οἷς πολλὰ ¹² χρήσιμος γενόμενος
οὐ μόνον τῷ συμβουλευεῖν, ἀλλὰ καὶ τῷ πράττειν καὶ κιν-
δυνεύειν, διὰ τὸ παρρησιαζέσθαι πρὸς αὐτοὺς περὶ ὧν ἐκείνοις

¹ δι καὶ σύμβιον ἀπάντων A. C. L.

² δυνατῶν A. L.

³ μὲν γὰρ τοὺς A. L. μὲν γὰρ διὰ τοὺς C.

⁴ κωκὴν δυνατῶν A. L. κωκὴν διαμείναι C

⁵ δι' A. L.

⁶ σώζων δυνασθαι A. C. L.

⁷ προσῆκεν A. C. L.

⁸ ἀξίον χάριτος A. C. L.

⁹ συνίβη A. C. L.

¹⁰ κατὰ A. C. L.

¹¹ δυνασταύτων A. C. L.

¹² μὲν χρήσιμος A. L. μὲν inchoat C.

Διγνώριον] De eloquentia h. l. intel-
ligendum est. LANG. "ἡδίστον ἢ τῷ δια-
λέγεσθαι, εὐφραδέστατον. COR.

ἀξιοχρεῶν τὸν ὄγκον] omni magnitudi-
nem principis persona dignam. LANG.

ἢ κατὰ τὰς ὑπαρχ. ἐξουσίας] quam pro
imperii majestate. WOLF.

ὡς ἂν — αὐτοῖς] Construe: ὡς διαζε-
μένην (παρρησίαν) αὐτοὺς ὡσαύτ' ἢ ἂν (pro
τούτων ἂ) οὐ προαιροῦνται. LANG.

Περὶ τοῦ συμφέροντος] I. e. ὅταν συμφέρον.
WOLF. Sententia: Qui regibus contra-
dicunt, quando utilitas regum id postulat,
hi potentiam (seu quidvis faciendi pote-

statem) horum argunt. LANG.

Τὰς πολιτείας] Wolf. recte, opinor, ex-
plicat τὰς δημοκρατίας, in quibus, quam
assentatores audiuntur, ochlocratia et
anarchia locum habent. Cf. de Pace §. 8.
IDEM.

Πολλὰ — πραγμάτων] Construe: πολ-
λὰ καὶ τῶν πραγμάτων, ἐπιδόξων διαφθαρή-
σεσθαι, σώζεσθαι. multa servare posse et ex
iis quae extio sunt proxima. IDEM.

Πρὸς ἑτέρας αὐτῶν] Scilicet τῶν μοναρχῶν.
WOLF.

Διὰ τὸ παρρησ.] Ante δὲ velim adde
ἕμας, vel aliquid quid. AUGER.

ε σκυφέρε, καὶ τῶν οἴκοι τιμῶν¹ ἀπεστέρηται καὶ πολλῶν
 ἄλλων ἐλπίδων, καὶ μείζον ἰσχυσάν αἱ τῶν τυχεύοντων ἀνθρώ-
 πων κολακείαι τῶν εὐεργεσιῶν τῶν τούτου. ² διὸ δὴ ³ καὶ
 πρὸς ὑμᾶς πάλι προσιέναι διανοούμενος ὀκνηρῶς εἶχεν, οὐχ ὡς
 415 ἅπαντας ὁμοίους εἶναι νομίζαν τοὺς ὑπὲρ αὐτὸν ὄντας, ἀλλὰ
 διὰ τὰς ⁴ πρὸς ἐκείνους γεγενημένας δυσχερείας καὶ πρὸς
 τὰς παρ' ὑμῶν ἐλπίδας ⁵ αὐθυμότερος ἦν, παραπλήσιον, ⁶ ὡς
 ἐμοὶ δοκεῖ, πεπονθῶς τῶν πεπλευκότων τισιν, οἱ ⁷ τὸ πρῶ-
 τον ὅταν χρῆσονται χειμῶσιν, οὐκέτι θαρρῶντες εἰσβαί-
 νουσιν εἰς ⁸ θάλατταν, καίπερ εἰδότες ὅτι καὶ καλοῦ πλοῦ
 πολλαίς ἐπιτυχεῖν ἐστίν. οὐ μὴν ἀλλ' ἐπειδὴ συνίστηκέ
 b σοι, καλῶς ⁹ ποιῆ. λογίζομαι γὰρ αὐτῷ συναΐσειν, μά-
 λιστα μὲν τῇ φιλανθρωπῶϊ τῇ σῇ ¹⁰ στοχαζόμενος, ἣν ἔχειν
 ὑπέληψαι παρὰ τοῖς ἕξωθεν ἀνθρώποις, ἐπειτα νομίζαν
 οὐκ ἄγνωσθ' ὑμᾶς ὅτι πάντων ἐστὶν ἥδιστον καὶ ¹¹ λυσιτελέ- 421
 στατον ¹² πιστοῦς ἅμα καὶ χρησίμους φίλους κτᾶσθαι ταῖς
 εὐεργεσίαις, καὶ τοὺς τοιούτους εὖ ποιεῖν ὑπὲρ ὧν πολλοὶ
 καὶ τῶν ἄλλων ὑμῖν ¹³ χάριν ἔξουσιν. ἅπαντες γὰρ οἱ
 c χαριέντες τοὺς τοῖς σπουδαίοις τῶν ¹⁴ ἀνδρῶν καλῶς ὁμι-
 λούντας ὁμοίως ἐπαινοῦσι καὶ τιμῶσιν, ὡς περ αὐτοὶ τῶν
 ὠφελειῶν ἀπολαύοντες.

β. Ἀλλὰ γὰρ Διόδοτον αὐτὸν οἶμαι μάλιστα ¹⁵ σε
¹⁶ προτρέψασθαι πρὸς τὸ φροντίζειν αὐτοῦ. συνέπειθον δὲ
 καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τῶν ὑμετέρων ἀντέχεσθαι πραγμάτων,
 καὶ παραδόνθ' ὑμῖν αὐτὸν ὡς περ μαθητὴν εἰς ¹⁷ τοῦμπροσθε
 πειραδῆναι προελθεῖν. ὃ δὲ ταυτὰ μου λέγοντος ἐπιθυμεῖν
 d μὲν ἔφασκε τῆς ὑμετέρας φιλίας, οὐ μὴν ἀλλὰ παραπλή-
 σιον τι πεπονθέναι πρὸς αὐτὴν καὶ πρὸς τοὺς στεφανίτας

¹ ἀποστέρηται A. C. L.² δι' ἃ A. C. L.³ καὶ om. A.⁴ παρ' ἐκείνων A. C. L.⁵ οὐ θυμότερος A. C. L.⁶ ἡμεῖς δοκεῖ A. C. L.⁷ τὸ om. A. C. L.⁸ τὴν θάλατταν A. C. L.⁹ ἴδοις ποιῆν A.¹⁰ λογίζομαι A. C. L.¹¹ λυσιτελέσ A. C.¹² τὸ πιστοῦς A. C. L.¹³ χάριν ὑμῖν A. C. L.¹⁴ ἀνδρῶν A. C. L.¹⁵ σε μάλιστα A. C. L.¹⁶ προτρέψασθαι A. C.¹⁷ τοῦμπροσθεν A. C. L.

Ὀκνηρῶς εἶχεν] Hīlabēite, īphobēite.
 COB.

Τὸς ὑπὲρ αὐτῶν ὄντας] in altioris digni-
 tatis gradu posita. LANG.

Συνίστηναι] Passivo sumitur, commendat-
 us est. AUGER.

Συνέπειθ' Sub. τῶτο. IDEM.

τῶν ὑμετέρων κατεχ. πραγμάτων] ani-
 mum adjectives ad res vestras. quod Wolf
 expressit: ut se ad vos conferret. LANG.

Στεφανίτης] Steφανίτης agnō dicitur, e
 quo victores coronam reportant. Videtur
 autem hic imprimis intelligere illa quae cor
 certamina. MATTH.

ἀγῶνας. ἐκείνους ¹ τε γὰρ νικᾶν μὲν ἂν βούλεσθαι, κατα-
 βῆναι δ' εἰς αὐτοὺς οὐκ ἂν τολμῆσαι διὰ τὸ μὴ μετσοχη-
 κέναι ῥώμης ἀξίας τῶν στεφάνων, τῶν τε παρ' ὑμῶν τιμῶν
 εὖξασθαι μὲν ἂν τυχεῖν, ² ἐφίξασθαι δ' αὐτῶν οὐ προσδοκᾶν
 τὴν τε γὰρ ἀπειρίαν τὴν αὐτοῦ καταπεπλήχθαι καὶ τὴν
 λαμπρότητα τὴν ὑμετέραν, ἔτι δὲ καὶ τὸ σωματίον οὐκ
 εὐκρινές ἐστί, ἀλλ' ἔχον ³ ἄττα σίγη, νομίζειν ἐμποδισθαι αὐτὸν
 πρὸς ⁴ πολλὰ τῶν πραγμάτων.

γ. Οὗτος μὲν οὖν, ὃ τι ⁵ ἂν αὐτῷ ⁶ δοκῆ συμφέρειν,
 τοῦτο πράξει· σὺ δ', εἰώ τε ἢ περὶ ὑμᾶς, εἰώ δ' ἠσυχίας
 ἔχων διατρίβη περὶ τούτους τοὺς τόπους, ἐπιμελοῦ καὶ τῶν ⁴¹⁶
 ἄλλων μὲν ἀπάντων, ⁷ ὧν ἂν τυγχάνῃ δέσμενος, μάλιστα
 δὲ τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς τούτου καὶ τῆς τοῦ πατρὸς
 αὐτοῦ, νομίσας ὡς περ παρακαταθήκην ἔχειν τοῦτον παρά
 τε τοῦ γήραος ἡμῶν, δ' προσηκόντως ἂν πολλῆς ⁸ τυχεῖται
 προνοίας, καὶ τῆς δόξης τῆς ⁹ ὑπαρχούσης, εἰ τινος ἄρα
 σπουδῆς ἐστὶν ἀξία, καὶ ¹⁰ τῆς εὐνοίας τῆς ¹¹ περὶ ὑμᾶς, ἣν
 ἔχων ἅπαντα τὸν χρόνον διατετέλεκα. καὶ μὴ θαυμάσιος,
 μήτ' εἰ μακροτέραν γέγραφα τὴν ἐπιστολὴν, μήτ' εἰ τι
 περιεργότερον ¹² καὶ πρεσβυτικώτερον εἰρήκαμεν ἐν αὐτῇ·
 πάντων γὰρ τῶν ἄλλων ἀμελήσας ἐνὸς μόνου ἐφρόντισα,
 τοῦ φανῆναι σπουδαίων ὑπὲρ ἀνδρῶν φίλων καὶ προσφιλε-
 στάτων μοι γεγεννημενῶν.

¹ τι om. A. L.

² οὐκ ἐφίξασθαι δ' αὐτῶν (αὐτῶν A. L.) πρ. A. C. L.

³ ἀττα σίγη, ἢ νομίζων A. L. ἀττα σίγη, [ἢ] νομίζων C.

⁴ τὰ σπλά A. C. L.

⁵ ἂν om. A.

⁶ δοκῆ αὐτῷ A. C. L.

⁷ ὧν τυχεῖται A. C. L.

⁸ τυχεῖται A. L.

⁹ ὑπαρχούσης C. L.

¹⁰ τῆς om. A. L.

¹¹ περὶ A.

¹² ἢ A. C. L.

Ἐπίσταν — βούλεσθαι] curare enim se
 in illis victoriam consequi. LANG.

Παρ' ὑμῶν] Ἰσως παρ' ὑμῶν. COR.

Τὸ σωματίον οὐκ εὐκρινές] corpulentum
 non elegans, i. e. metuit deformitatem et
 pusillitatem corporis sibi nocituram.
 WOLF. Quod magis mihi arridet quam
 corpus minus firmum et imbecillum. LANG.
 Galen. valétudinaire. COR.

Περὶ ὑμᾶς] Est in aula Philippi, mureo
 aliquo suagens, et super totius τοὺς τόπους,
 in Macedonia in universum. LANG.

ἔχων τούτων] Malim tούτων, pr. Dic-
 dotum et ejus filium. AUSEN.

Περιεργότερον] Περιεργότερον, ἢ τὸ
 πρεσβυτικώτερον. COR.

Πρεσβυτικώτερον] Πρεσβυτικώτερον διὰ τὸ
 γῆρας. IDEM.

Ε.

Ἰ Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ω Ι.

Pag.
ed.
I. Steph.

416

Pag.
ed.
Cor.

423

α'. ΠΡΟΣ τὸν πατέρα σου γράφων ἐπιστολὴν ἄτοπον ἄμην ποιήσεις, εἰ περὶ τὸν αὐτὸν ὄντα σε τόπον ἐκείνῳ μῆτε προσερεῶ μῆτ' ἀσπασομαι, μῆτε γράψω τι τοιοῦτον, ὃ ποιήσει τοὺς ² ἀναγνόντας μὴ νομίζειν ἤδη με παραφροσεῖν διὰ τὸ γῆρας μὴδὲ παντάπασι ληρεῖν, ἀλλ' ἔτι τὸ καταλειμμένον ³ μου μέρος ⁴ καὶ λοιπὸν ὃν οὐκ ἀνάξιον εἶναι τῆς δυνάμεως ἣν ἔσχον νεώτερος ὢν.

β'. Ἀκούω δέ σε πάντων λεγόντων, ὡς φιλόανδρος εἶ καὶ φιλαθήναιος καὶ φιλόσοφος, οὐκ ἀφρόνως, ⁵ ἀλλὰ νουεχόντως. τῶν τε γὰρ πολιτῶν ἀποδέχεσθαι σε τῶν ἡμετέρων οὐ τοὺς ἡμεληκότας αὐτῶν καὶ πονηρῶν πραγμάτων ⁴¹⁷ ἐπιθυμοῦντας, ἀλλ' οἷς συνδιατρίβων ⁶ τε οὐκ ἂν λυπηθείης, συμβάλλων τε καὶ κοινωνῶν πραγμάτων οὐδὲν ἂν βλαβεῖς οὐδ' ἀδικηθείης, οἷς περ χρεὶ πλησιάζειν τοὺς εὖ φρονοῦντας τῶν τε φιλοσοφιῶν οὐκ ἀποδοκιμάζειν μὲν οὐδὲ τὴν περὶ τὰς ἐριδας, ἀλλὰ νομίζειν εἶναι πλεονεκτικὴν ἐν ταῖς ἰδίαις διατριβαῖς, οὐ μὲν ἀρμόττειν οὔτε τοῖς τοῦ πλήθους προστάσιν οὔτε τοῖς τὰς μοναρχίας ἔχουσιν· οὐ γὰρ συμφέρειν ^b οὐδὲ πρόπειν τοῖς μείζον τῶν ἄλλων φρονοῦσιν, οὔτ' αὐτοῖς ἐρίζειν πρὸς τοὺς συμπολιτευομένους οὔτε τοῖς ἄλλοις ἐπιτρέπειν πρὸς αὐτοὺς ἀντιλέγειν. ταύτην μὲν οὖν οὐκ ἀγαπᾶν σε τὴν διατριβὴν, προαιρεῖσθαι δὲ τὴν παιδείαν τὴν περὶ τοὺς λόγους, οἷς χρώμεθα περὶ τὰς πράξεις τὰς προσ-

¹ ἸΣΟΚΡΑΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΩΙ ΧΑΙΡΙΝ Α. C. L.

² καὶ Α. C. L.

⁴ καὶ λοιπὸν ὃν inclusit C.

⁶ τε om. A. C. L.

⁵ ἀφροῦντας Α. C. L.

⁶ οὐδὲν, ἀλλὰ Α. C. L.

Τὸ καταλειμμένον μου μέρος] I. e. τὸν κῆν καὶ τὸν φρόνησιν, sed quomodo differat ab hoc λοιπὸν ὃν, haud squidem video. ΜΑΤΤΗ.

Συμβάλλων] I. e. ἰμιλῶν. Συνδιατρίβειν est, crebro cum aliquo versari, συμβαλλων vero est, etiam participem facere

consiliorum et negotiorum familiarium. LANG.

Περὶ τὰς ἐριδας] Perstringi videtur Aristotelis institutio. WOLF. Intellige argutas sophistarum disputationes, de quibus vide or. c. Sophist. §. C'. LANG. Langio assentitur Cornae.

τμηθῆν ἐπὶ τούτοις, ἀλλ' ἐφ' ἑτέροις μᾶλλον ἢ τοὺς πολλοὺς διαλέληθαι, οὔτε νῦν ἔχων ¹ ταύτην τὴν διάνοιαν ἐπραγματευσάμεν· ἀλλ' ὑμᾶς μὲν ὄρων ἐν πολλοῖς καὶ μεγάλοις πράγμασιν οὕτως, αὐτὸς δ' ἀποφύεσθαι βουλόμενος ἢν ἔχω γνώμην περὶ αὐτῶν, ἠγοῦμαι συμβουλευεῖν μὲν ἀκμὴν ἔχειν — αἱ γὰρ ἐμπειρίαι παιδεύουσι τοὺς τηλικούτους, καὶ ² ποιοῦσι μᾶλλον τῶν ἄλλων δύνασθαι καθορᾶν ^b τὸ βέλτιστον —, εἰπεῖν δὲ περὶ τῶν προτεθέντων ἐπιχαρίτως καὶ μουσικῶς καὶ διαπεπονημένως οὐκ ἔτι τῆς ἡμετέρας ἡλικίας ³ ἐστίν, ἀλλ' ἀγαπήνη ἂν εἰ μὴ παντάπασιν ἐκλαλημένως διαλεχθῆναι περὶ αὐτῶν.

γ'. Μὴ ⁴ θαυμάζετε δ', ἂν τι φαίνομαι λέγων ἂν πρότερον ἀκηκόατε· ⁵ τῷ μὲν γὰρ ἴσως ἄκων ἂν ⁶ ἐντύχομι, ⁷ τὸ δὲ καὶ προειδῶς, ⁸ εἰ πρέπον ⁹ εἰς τὸν λόγον εἶη, προσλάβοιμι. καὶ γὰρ ἂν ἄτοπος εἶη, εἰ, τοὺς ἄλλους ὄρων ^c τοῖς ἐμοῖς χρωμένους αὐτὸς μόνος ἀπεχοίμεν τῶν ¹⁰ ὑπ' ἐμοῦ πρότερον εἰρημένων. τούτων δ' ἕνεκα ταῦτα προεῖπον, ὅτι τὸ πρῶτον ¹¹ ἐπιφερόμενον ἐν τῶν τεθρυλημένων ἐστίν. εἰδίσμαι γὰρ λέγειν πρὸς τοὺς περὶ τὴν φιλοσοφίαν τῆν ἡμετέραν διατρίβοντας, ὅτι τοῦτο πρῶτον δεῖ σκέψασθαι, τί τῷ λόγῳ καὶ τοῖς τοῦ λόγου ¹² μέρεσι διαπρακτέον ἐστίν· ἐπειδὴν δὲ τοῦθ' εὖρωμεν καὶ διακριβωσώμεθα, ζητητέον ^d εἶναί φημι τὰς ἰδέας, δι' ὧν ταῦτ' ἐξεργασθήσεται καὶ λήψεται τέλος ὅπερ ὑπεθέμεθα. καὶ ταῦτα ¹³ φράζω μὲν
 428 ἐπὶ τῶν λόγων, ἐστὶ δὲ τοῦτο ¹⁴ στοιχεῖον καὶ κατὰ τῶν ἄλλων ἀπάντων καὶ κατὰ τῶν ὑμετέρων πραγμάτων. οὐδὲν γὰρ οἶον τ' ἐστὶ πρᾶχθῆναι νοουεχόντως, εἰ μὴ τοῦτο

¹ ταύτην ἔχων A. C. L.

² δικῶσι A. C. L.

³ ἔργῳ ἰσθῆν A. C. L.

⁴ θαυμάζετε A. L. θαυμάσσετε C.

⁵ τῷ A. C. L.

⁶ τύχομι A. C. L.

⁷ τὰ C.

⁸ ἐστὶ A.

⁹ ἰσθῆν λέγων, προσλ. A. C. L.

¹⁰ γ' ὑπ' A. L. [γ'] ὑπ' C.

¹¹ ἐπιφερόμενον ἢ τῶν θρυλλομένων A. C. L.

¹² μέρεσι τοῦ λόγου A. C. L.

¹³ φράζομαι περὶ τῶν A. L. ἰφραζομαι μὲν περὶ τῶν C.

¹⁴ τὸ στοιχεῖον A. C. L.

"A τὸς πολλοὺς διαλέληθαι" que plerique ignorant, i. e. res totius Græcois. IDEM.

Τοὺς τηλικούτους] Τοὺς, ὡς ἔην, ἔχοντας ἡλικίας. COR.

Ἐκλαυμένως] dissolute, ut oratio viribus destituta videatur. LANG.

Τί τῷ λόγῳ — ἰσθῆν] quo tota oratio ejusque partes tendant. Sermo est de dispositione orationis, que, antequam singule partes elaborentur, consicienda erit. IDEM.

Præceptum, ut ipse auctor vocat, per-vulgatum. IDEM.

Τὰς ἰδέας] Auger. h. l. recte interpreta-tus est figuras, i. e. dictionem et elocutionem in universum, itemque Morus ad Paneg. §. α'. IDEM.

Καὶ λήψεται τέλος] et finem consequatur. Auger. male: et eam abolitionem accipiant, forme nimirum orationes. IDEM.

πρῶτον μετὰ πολλῆς προνοίας ¹ λογίσθητε καὶ βουλευ-
 ε σθηθε, πῶς χρῆ τὸν ἐπίλοιπον χρόνον ὑμῶν αὐτῶν προστή-
 ναι καὶ τίνα βίον προελεῖσθαι καὶ ποίας δόξης ² ὀριγηθῆναι
 καὶ ποτέρας τῶν τιμῶν ἀγαπῆσαι, ³ τὰς παρ' ἐκόντων
 γιγνομένας ἢ τὰς παρ' ἀκόντων τῶν πολιτῶν· ταῦτα δὲ
⁴ διορισμένους, τότε ⁵ ἤδη τὰς πράξεις τὰς καθ' ἑκάστην
 420 ⁶ τὴν ἡμέραν σκεπτέον, ὅπως ⁷ συντενοῦσι πρὸς τὰς ὑποθέ-
 σεις τὰς ἐξ ἀρχῆς ⁸ γενομένας. καὶ τοῦτον μὲν τὸν τρόπον
 ζητοῦτες ⁹ [καὶ φιλοσοφούντες] ὡς περ σκοποῦ κειμένου
 στοχάσασθε τῇ ψυχῇ καὶ μᾶλλον ἐπιτεύξεσθε τοῦ συμ-
 φέροντος· εἰν δὲ μηδεμίαν ποιήσασθε τοιαύτην ὑπόθεσιν,
 ἀλλὰ τὸ προσπίπτον ἐπιχειρήτε πράττειν, ἀναγκαῖόν
 ἔστιν ὑμᾶς ταῖς διανοαῖς πλανᾶσθαι καὶ πολλῶν διαμαρ-
 τάνειν πραγμάτων.

b δ. Ἴσως ἂν ¹⁰ οὐν τις τῶν εἰκῆ ζῆν ¹¹ προσημείων, τοὺς
 μὲν τοιούτους λογισμοὺς διασύρειν ἐπιχειρήσειεν ¹² ἀξιώσει
 δ' ἂν ¹³ ἤδη με συμβουλευεῖν περὶ τῶν προεξημένων. ἔστιν οὖν
 οὐκ ὀκνητέον ἀποφῆναι περὶ αὐτῶν ἂν τυγχάνω γιγνώ-
 σκων. ἐμοὶ γὰρ ¹⁴ αἰρετώτερος ὁ βίος εἶναι δοκεῖ καὶ βελτίων
 ὁ τῶν ιδιωτευόντων ἢ ὁ τῶν ¹⁵ τυραννούντων, καὶ τὰς τιμὰς
¹⁶ ἡδίστους ἠγαῶμαι τὰς ἐν ταῖς πολιτείαις ἢ τὰς ἐν ταῖς
 c μοναρχαῖαις. καὶ περὶ τούτων λέγειν ἐπιχειρήσω. καίτοι με
 οὐ λέληθεν ὅτι πολλοὺς ἔξω τοὺς ἐναντιομένους, καὶ μᾶ-
 λιστα τοὺς περὶ ὑμᾶς ὄντας. οἶμαι γὰρ οὐχ ἥκιστα τού-
 τους ἐπὶ τὴν τυραννίδα παροξύνειν ὑμᾶς. σκοποῦσι γὰρ οὐ
¹⁷ πανταχῇ τὴν φύσιν τοῦ πράγματος, ἀλλὰ ¹⁸ πολλὰ πα-
 ραλογίζονται σφᾶς αὐτοὺς. τὰς μὲν γὰρ ἐξουσίας καὶ τὰ
 κέρδη καὶ τὰς ἡδονὰς ὀρῶσι, καὶ τούτων ἀπολαύσεσθαι
 προσδοκῶσι, τὰς δὲ ταραχὰς ¹⁹ καὶ τὰς συμφορὰς τὰς ταῖς

¹ λογίσθητε A. L.² ὀριγηθῆναι A. C. L.³ πάσης τὰς A. C. L.⁴ διορισμένους A.⁵ ἤδη A. C. L.⁶ τὴν inclusit C.⁷ συντενοῦσι A. C. L.⁸ γενομένας A. C. L.⁹ uicos om. A. C. L.¹⁰ ἂν ἂν τις A. C. L.¹¹ ἠγαῶμαι A. C. L.¹² ἀξιώσει A. C. L.¹³ σφᾶς διαρισμένου οὕτως με A.¹⁴ αἰρετώτερος βίος A. C. L.¹⁵ τυραννούντων A. τυραννούντων C. L.¹⁶ ἡδίστους ἠγαῶμαι τὰς παρὰ τῶν μέγα φερούστων ἢ τὰς παρὰ τῶν δουλεύστων. καὶ A. L.
 [ἡδίστους ἠγαῶμαι τὰς παρ' ἐκόντων γιγνομένας ἢ τὰς παρ' ἀκόντων τῶν πολιτῶν]. καὶ C.¹⁷ πανταχῶ A.¹⁸ πολλὰ om. A. C. L.¹⁹ καὶ τὰς φόβους καὶ A. C. L.*Τμῶν αὐτῶν προστήται] uosmet ipsos ge-
 rere. IDEM.εἰκῆ [ζῆν] ὅτι ἂν τύχη καὶ μὴ μετὰ προ-
 νοίας τῆς τοῦ μίλλωντος. COR.*Ἀξιώσει δ' ἂν ἤδη συμβ. postulatibus
 (fortasse) ut de his que dixi jam pre-
 cipiam, i. e. non in uniuersum, sed sin-
 gularim præcipiam. LANG.

ἀρχουσι συμπεπιτούσας καὶ τοῖς φίλοις αὐτῶν οὐ θεωροῦσιν, δ
 ἀλλὰ πεπόνθασιν ὅπερ οἱ τοῖς αἰσχίστοις καὶ παρανο-
 μωτάτοις τῶν ἔργων ἐπιχειροῦντες. καὶ γὰρ ἐκεῖνοι τὰς
 427 μὲν πονηρίας τὰς τῶν πραγμάτων οὐκ ἀγνοοῦσιν, ἐλπί-
 ζουσι δὲ, ὅσον ¹ μὲν ἀγαθὸν ἔστιν ἐν αὐτοῖς, τοῦτο μὲν ἐκλή-
 ψεσθαι, τὰ δὲ δεινὰ πάντα τὰ προσόντα τῷ πράγματι
 καὶ τὰ κακὰ διαφεύξεσθαι, καὶ διοικήσειν τὰ περὶ σφῶν
² αὐτοὺς οὕτως ὥστε τῶν μὲν κινδύνων ³ εἶναι πόρρω, τῶν δ'
 ἀφελειῶν ἐγγύς. τοὺς μὲν οὖν ταύτην ἔχοντας τὴν διάνοιαν ^e
 ζῆλῳ τῆς ῥαθυμίας, αὐτὸς δὲ αἰσχυρθεῖην ἂν εἰ συμβου-
 λεύων ἑτέροις, ἐκεῖνων ἀμελήσας, τὸ ἑμαυτῷ συμφέρον
⁴ ποιοίην, καὶ μὴ παντάπασιν ἔξω θεῖς ἑμαυτὸν καὶ τῶν
 ἀφελειῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων τὰ βέλτιστα παρανοοίη. 421
 ὡς οὖν ἐμοῦ ταύτην ἔχοντος τὴν γνώμην, οὕτως ἐμοὶ προσ-
 ἔχετε τὸν νοῦν.

¹ μὲν om. A. C. L.² αὐτὸς e. δ. τῶν μὲν om. A. C. L.
⁴ σκοποῖν A.³ ὅπως A. C. L.

Ζηλῷ] F. οὐ ζηλῶ. haud emulari velim judico. Ironice. LANG.
 sorum invidiam. WOLF. ob istam beatus

Z.

1 Τ Ι Μ Ο Θ Ε Ω Ι.

Pag.
 ed.
 Cor.
 428

α'. ΠΕΡΙ μὲν τῆς οἰκειότητος τῆς ὑπαρχούσης ἡμῖν
 πρὸς ἀλλήλους οἶμαί σε πολλῶν ἀκηκοέναι, συγχαίρει δὲ
 σοι, πυνθανόμενος πρῶτον μὲν ³ ὅτι τῇ δυναστείᾳ τῇ παρ-
 ούσῃ κάλλιον ³ χρῆ τῷ πατρὸς καὶ φρονιμώτερον, ἔπειθ'

¹ ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ ΤΙΜΟΘΕΩΙ ΧΑΙΡΕΙΝ A. C. L.² ὅτι πρῶτον μὲν A. C. L.³ χρῆ A. C. L.

ΤΙΜΟΘΕΩΙ] Hic Timotheus Heraclæus xx. 77. et Memnon in Fragmentis p. 76.
 Pontice fuit tyrannus, vir et ingenio et 78. ed. Steph. LANG.
 virtute et artibus belli pacisque clarissimus. Filius fuit Clearchi, nepos Dio-
 eus Clearchus quatuor annos discipulus
 aysii. Vid. Diog. Sic. xv. 81. xvi. 36. Isocratis fuit.

Pag.
 ed.
 H. Steph.

421

ὅτι προαιρηθῆ δόξαν καλὴν κτήσασθαι μᾶλλον ἢ πλοῦτον μέγαν συναγαγεῖν. σημεῖον γὰρ οὐ μικρὸν ἐκφέρεις ἀρετῆς, ἀλλ' ὡς δυνατὸν μέγιστον, ταύτην ἔχων τὴν γνώμην¹ ὡστ', ἢν ἐμμείνης τοῖς περὶ σοῦ νῦν λεγομένοις, οὐκ ἀπορήσεις τῶν ἐγκωμιασομένων τῆν τε φρόνησιν τῆν σὴν καὶ τὴν προαίρεσιν ταύτην. ἠγοῦμαι δὲ καὶ τὰ² διηγνημένα περὶ τοῦ πατρὸς σου συμβάλλεσθαι³ μεγάλην πίστιν πρὸς τὸ δοκεῖν εὐφρονεῖν σε καὶ διαφέρειν τῶν ἄλλων. εἰώθασι γὰρ οἱ πλείστοι τῶν ἀνθρώπων οὐχ οὕτως ἐπαινεῖν καὶ τιμᾶν τοὺς ἐκ τῶν πατέρων τῶν εὐδοκίμουμένων γεγονότας, ὡς τοὺς ἐκ τῶν δυσκόλων καὶ χαλεπῶν, ἢν πρὸς φαίνονται μηδὲν ὅμοιοι τοῖς γονεῦσιν ὄντες. μᾶλλον γὰρ ἐπὶ πάντων κεχαρισμένον αὐτοῖς ἐστὶ τὸ παρὰ λόγον³ συμβαῖνον ἀγαθὸν τῶν εἰκότως καὶ προσηκόντως γιγνομένων.

β. Ὡν ἐνθυμούμενον χρῆζητεῖν καὶ φιλοσοφεῖν, ἐξ⁴ ὅτου τρόπου καὶ μετὰ τίνων καὶ τίσι συμβαύλοισι χρώμενος τὰς τε τῆς πόλεως ἀτυχίας ἐπανορθώσεις, καὶ τοὺς πολίτας ἐπὶ τε τὰς⁵ ἐργασίας καὶ τὴν σωφροσύνην προτρέψεις, καὶ ποιήσεις αὐτοὺς ἡδίων ζῆν καὶ θαρραλεώτερον ἢ τὸν παρελθόντα χρόνον. ταῦτα γὰρ ἐστὶν ἔργα τῶν ὀρθῶς καὶ φρονίμως δυναστευόντων. ὧν ἐνιοὶ καταφρονήσαντες, οὐδὲν ἄλλο σκοποῦσι πλὴν ὅπως αὐτοὶ τε ὡς μετὰ πλείστης ἀσελγείας⁶ τὸν εἶον διαΐξουσι, τῶν τε πολιτῶν τοὺς βελτίστους⁷ καὶ πλουσιωτάτους καὶ φρονιμωτάτους⁸ λυμανοῦνται καὶ⁴²⁹ δαισμολογήσουσι, κακῶς εἰδότες ὅτι προσήκει τοὺς εὐφροβνοῦντας καὶ⁹ τὴν τιμὴν ταύτην ἔχοντας, μὴ τοῖς τῶν ἄλλων κακοῖς αὐτοῖς ἡδονὰς παρασκευάζειν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἐπιμελείαις τοὺς πολίτας εὐδαιμονιστέτους ποιεῖν, μηδὲ πικρῶς μὲν καὶ χαλεπῶς διακείσθαι πρὸς ἅπαντας, ἀμελεῖν δὲ τῆς αὐτῶν σωτηρίας, ἀλλ' οὕτω¹⁰ μὲν κρᾶως καὶ νομίμως ἐπιστατεῖν τῶν πραγμάτων, ὡστε¹¹ μηδένα τολμᾶν αὐτοῖς ἐπιβουλεύειν, μετὰ¹² τὸσαύτης δ' ἀκριβείας τὴν

¹ διαγωγήματα περὶ τοῦ σοῦ πατρὸς A. C. L.

² μέγιστον A. C. L.

³ συμβᾶν A. C. L.

⁴ οὐ A. C. L.

⁵ εὐεργεσίας A.

⁶ τὸν εἶον om. A. C. L.

⁷ καὶ πλουσιωτάτους om. A. C. L.

⁸ ἀμυνόντων L.

⁹ τοὺς τὴν A. C. L.

¹⁰ μὲν om. A. C. L.

¹¹ οὕτως αὐτοῖς τολμᾶν A. C. L.

¹² τσαύτης A. C. L.

ταῦ σάματος ποιῆσθαι φυλακῆν, ὡς αἰπώταται αὐτοὺς ἀνελὼν βουλομένων. ταύτην γὰρ τὴν διάνοιαν ἔχοντες αὐτοὶ τ' αὖ ἔξω τῶν κινδύνων¹ εἶναι καὶ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν εὐδοκίμοισιν ἂν ἀγαθὰ μείζω χαλεπὸν εὐρεῖν² ἐστίν. ἐναδυμήβην δὲ μεταξὺ γράφων, ὡς εὐτυχῶς ἀπαντᾶσαι συμβέβηκε. τὴν μὲν γὰρ εὐπορίαν, ἣν³ ἀναγκαῖον ἦν κτήσασθαι τυραννικῶς μετὰ βίας καὶ⁴ πολλῆς ἀπεχθείας, ὁ πατὴρ σοὶ καταλέλοιπε, τὰ δὲ χρῆσθαι τούτοις καλῶς⁵ καὶ φιλοφρόνως ἐπὶ σοὶ γέγονεν ἂν χρήσε πολλὴν ποιῆσθαι τὴν ἐπιμελείαν.

γ'. Ἄ μὲν οὐκ ἐγὼ γινώσκω, ταῦτ' ἄστυ. ἔχει δὲ αἴτιας. εἰ μὲν ἔρας χρημάτων καὶ⁶ μείζονος δυναστείας καὶ κινδύνων, δὲ ὡς αἱ κτήσεις ταύτων εἰσιν, ἑτέροις σοὶ συμβούλους παρακλητέον· εἰ δὲ ταῦτα μὲν ἰκανῶς ἔχεις, ἀρετῆς δὲ καὶ δόξης καλῆς καὶ τῆς παρὰ τῶν πολλῶν εὐνοίας ἐπιθυμίης, τοῖς τε λόγοις τοῖς ἡμῶς προσεκτεσέσθαι τὸν γῆν ἐστὶ, καὶ τοῖς καλῶς τὰς πόλεις τὰς αὐτῶν διασκεῖσθαι ἀμιλλητέον, καὶ πειρατέον αὐτῶν διενεργεῖν. ἀκακίαν δὲ⁷ Κλέομμιν τὸν ἐν Μηθύμνῃ ταύτην ἔχοντα τὴν δυναστείαν περὶ τε τὰς ἄλλας πράξεις⁸ καλὸν καγαθὸν εἶναι καὶ φρόνιμον, καὶ τοσοῦτον ἀπέχειν τοῦ⁹ τῶν πολιτῶν τιμῆς ἀποστρέφειν ἢ φυγαδεύειν ἢ δημαγέειν τοὺς οὐσίαις ἢ⁴²³ ποιῆναι ἄλλο τι κακόν, ὥστε πολλὴν¹⁰ μὲν ἀσφάλειαν παρέχειν τοῖς συμπαλιταμομένοις, κατόργη δὲ τοῖς¹¹ φερόμενοις, ἀποδίδοντα δὲ τοῖς μὲν κατιῶσι τὰς κτήσεις ἐξ ὧν ἐξέπεσον, τοῖς δὲ πρᾶξιμοις τὰς τιμὰς τὰς ἐκείστας γυμνομέναις,
430 πρὸς δὲ ταύτας καταπλῆξιν ἀπακτεὺς τοὺς πολίτας, ὡς εὐδαίμων μὲν ἐπιχειρήσαντος περὶ αὐτὸν νεοκτερίζει, ἣν δ' ἄρα τινὲς τολμησῶσιν, ἠγούμενος λυσitelεῖν αὐτῶν τεθρόναι καὶ τριαύτην ἀρετὴν ἐνδοξομένην τοῖς πολίταις,¹² μᾶλλον b

¹ ἔξω τῶν κινδύνων καὶ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἑλλ. A. C. L.

² ἔρατος εἶρα A. C. L.

³ ἀναγκαῖος ἔρα A. L. ἀναγκαῖος [ἔρα] C.

⁴ πολλῆς καὶ ἀπυθᾶ A. C. L.

⁵ τι καὶ A. C. L.

⁶ πολλῆς A. C. L.

⁷ καὶ Κλέομμιν A. C. L.

⁸ καλῶς τε A. C. L.

⁹ τῶν πολιτῶν οἱ. A. C. L.

¹⁰ μὲν om. A. C. L.

¹¹ φερόμενος A. C. L.

¹² μᾶλλον post τεθρόναι posset A. C. L.

γι, τὰ ἀριβεστάτην τῶν πρὸς τοὺς ἀρχαίους τῶν ἀδικημάτων πλήρωσιν, ἐξ ἧς προσηύχεται καὶ τὸ ἀσφαλῆς ζῆν τοῖς ἀρχαίοις. Cor.

Κλέομμιν] Coraes suspicatur hanc Cleomem esse, qui Cleomem vocatur ap. De-

mosth, c. Bnoq. pro dqi. pat. §. v.

Τὰς τιμὰς] pretium imperialis. Ad ipsius Auger. male subauditur κτήματα, et vorit: pretium singulorum addendum. LANG.

ἢ ἦν πλείω χρόνος ¹ τῇ πόλει τῶν μεγίστων κακῶν αἰτίω
γενομένων.

δ. Ἐτι δ' ἂν πλείω σοι περὶ τούτων διελέχθην, ² ἴσως
δ' ἂν καὶ χαρισίτερον, εἰ μὴ παντάπασιν ³ ἔδει με διὰ τα-
χείαν γράψαι ⁴ σοι τὴν ἐπιστολήν· νῦν δὲ σοὶ μὲν αὖθις συμ-
βουλεύσομεν, ⁵ εἰὰν μὴ κωλύσῃ με τὸ γῆρας, ἐν δὲ τῷ παρ-
όντι περὶ τῶν ἰδίων δηλώσομεν.

ε'. Αὐτοκράτωρ γὰρ ὁ τὰ γράμματα φέρων οἰκειῶς
ἡμῖν ἔχει. περὶ τε γὰρ ⁶ τὰς διατριβὰς τὰς αὐτὰς γεγونا-
μεν, καὶ ⁷ τῇ τέχνῃ ⁸ πολλὰκις τῇ ⁹ αὐτῇ κέχημαι, καὶ τὸ
τελευταῖον ¹⁰ περὶ τῆς ἀποδημίας τῆς ὡς σὲ σύμβουλος ἐγε-
νόμην αὐτῷ. διὰ δὲ ταῦτα πάντα βουλοίμην ἂν σε καλῶς
αὐτῷ ¹¹ χησασθαι καὶ συμφερόντως ἀμφοτέροις ἡμῖν, καὶ
γινώσθαι ¹² φανερόν ὅτι μέρος τι ¹³ καὶ δι' ¹⁴ ἐμὲ γίγνεται
τῶν δεόντων αὐτῷ.

δ. ε'. Καὶ μὴ θαυμάσης, εἰ σοὶ μὲν οὕτως ἐπιστέλλω προθύ-
μως, Κλεάρχου δὲ μηδὲν πώποτ' ἔδειξθην. σχεδὸν γὰρ ἅπαν-
τες οἱ παρ' ὑμῶν καταπλέοντες σὲ μὲν ὁμοίον ¹⁵ φασὶν εἶναι
τοῖς ¹⁶ βελτίστοις τῶν ἐμοὶ πεπλησιακότων, Κλεάρχου δὲ κα-
τὰ μὲν ἐκεῖνον τὸν χρόνον, ὅτ' ἦν παρ' ἡμῖν, ἠμολόγουν, ὅσοι
¹⁷ περ' ἐνέτυχον, ἐλευθεριώτατον εἶναι καὶ πραΰτατον καὶ φι-
ελευθερωτότατον τῶν μετεχόντων τῆς διατριβῆς· ἐπειδὴ δὲ ¹⁸ δύ-
ναμιν ἔλαβε, τοσοῦτον ἔδοξε μεταπεσεῖν, ὥστε πάντας θαυ-
μάζειν τοὺς πρότερον αὐτὸν γινώσκοντας. πρὸς μὲν οὖν ἐκεῖ-
νον διὰ ταύτας ¹⁹ τὰς αἰτίας ἀπηλλοτριώθη· σὲ δ' ἀποδέχο-
μαι καὶ πρὸ πολλοῦ ποιησαίμην ²⁰ ἂν οἰκειῶς διατεθῆναι πρὸς
ἡμᾶς. δηλώσεις δὲ καὶ σὺ διὰ ταχέων, εἰ τὴν αὐτὴν γνώ-
424 μῆν ²¹ ἔχεις ἡμῖν· Αὐτοκράτορός τε γὰρ ἐπιμελήσῃ, καὶ πέμ-

¹ ἢ ἐν ἑλλέν τῇ Α. C. L.

² ἴσως ἂν Α. C. L.

³ ἴσως Α. C. L.

⁴ σοι om. A. C. L.

⁵ ἂν μὴ καλῶν Α. C. L.

⁶ τὰς αὐτὰς διατριβὰς γάρ γε Α. C. L. ⁷ τῇ om. A. C. ⁸ πολλὰκις om. A. C. L.

⁹ αὐτῇ δε.

¹⁰ πεπλησιασέν Α. C. L.

¹¹ χησάσθαι Α. C. L.

¹² φανερόν Α. C. L.

¹³ καὶ om. L.

¹⁴ ἐμᾶς Α.

¹⁵ φασὶν ἡμῖν Α. C. L.

¹⁶ βελτίστοις Α. C. L.

¹⁷ περὶ Α. C. L.

¹⁸ ἐν ἐλευθερίᾳ Α. C. L.

¹⁹ τὰς αἰτίας ταύτας Α. C. L.

²⁰ γ' ἂν Α. C. L.

²¹ ἔχεις γνώμην Α. C. L.

[Ἐπιμειλήσῃ] accuratissime, diligentissime.

ΜΑΤΘΗ.

[Τέχνη] Soil. [ἡμῖν].

[ἡμῖν] ἴσως, ἡμῖν, ἢ ἢ, ὡς συμφέρει σοὶ
τε καὶ ἀνταρτήσῃ, πάντων, ἐπιμειλήσῃ ἂν
σε αὐτὰς ἀντὶ χάριτος, ὥστε καλεῖται ἐπιμει-

ἴσως ἐν σοὶ, σὶ τε ἀπὸ τοῦ σὸς καὶ
ἐκείνου ἐφελίας, εἰ τι ἔρα ἴσως αὐτῷ ἐφελος.

CONC.

[Ὅτ' ἦν παρ' ἡμῖν] Ὅτε ἐπιμειλήσῃ κατ'
ἡμῶν. ἴσως.

ψεις ἐπιστολὴν ὡς ἡμᾶς, ἀνανεούμενος τὴν φιλίαν καὶ
ξενίαν τὴν πρότερον ὑπάρχουσαν. ἔρρωσο, ¹ καὶ τοῦ δεῖ
τῶν παρ' ἡμῶν, ἐπίσταντε.

¹ καὶ, εἰ τοῦ ἄλλου δὴ παρ' A. C. L.

H.

ΤΟΙΣ ¹ΜΥΤΙΑΗΝΑΙΩΝ ΑΡΧΟΥΣΙ.

Pag.
ed.
Cor.
431

Pag.
ed.
H. Steph.

424

α'. Οἱ παῖδες οἱ Ἀφαρέως, υἱοὶ δ' ἐμοὶ, παιδευθέντες
ὑπὸ Ἀγήνορος τὰ περὶ τὴν μουσικὴν, ἐδεήθησάν μου γράμ-
ματα πέμψαι πρὸς ὑμᾶς, ὅπως ἂν, ² ἐπειδὴν καὶ τῶν ἄλλων
τινᾶς ³ καταγάγητε φυγάδων, καὶ τοῦτον καταδέξῃσθε καὶ
τὸν πατέρα καὶ τοὺς ἀδελφούς. λέγοντος δ' ἐμοῦ πρὸς αὐ-
τοὺς ὅτι δεδοικα μὴ λίαν ἄτοπος ⁴ εἶναι δόξω καὶ περιέργος,
ζητῶν εὐρίσκεισθαι τηλικαῦτα τὸ μέγεθος παρ' ἀνδρῶν οἷς
οὐδεπώποτε πρότερον οὔτε διελέχθην οὔτε συνήθης ἐγενό-
μην, ἀκούσαντες ταῦτα πολὺ μᾶλλον ἐλιπάρουν. ὡς δ'
οὐδὲν αὐτοῖς ἀπέβαινε ὡς ἠλπιζον, ἅπασιν ἦσαν καταφα-
νεῖς ἀηδῶς διακειμένοι καὶ χαλεπῶς φέροντες. ὁρῶν δ' αὐ-
τοὺς λυπούμενους μᾶλλον τοῦ προσήκοντος, τελευτῶν ὑπε-
σχόμεν γράψαι τὴν ἐπιστολὴν καὶ πέμψαι ὑμῖν. ⁵ ὑπὲρ
μὲν οὖν τοῦ μὴ δικαίως ἂν δοκεῖν μωρὸς εἶναι ⁶ μηδ' ὀχληρὸς
ταῦτ' ἔχω λέγειν.

β'. Ἠγοῦμαι δὲ καλῶς ⁷ ὑμᾶς βεβουλευσθαι καὶ διαλ-
λαττομένους τοῖς πολίταις τοῖς ὑμετέροις, καὶ πειρωμένους
τοὺς μὲν φεύγοντας ὀλίγους ποιεῖν τοὺς δὲ συμπολιτευόμε-
νους πολλοὺς, καὶ μιμουμένους τὰ περὶ τὴν στάσιν τὴν

¹ ΜΥΤΙΑΗΝΑΙΩΝ A. L.

² ἰσχυρῶς A. C. L.

³ καταγάγητε A. C. L.

⁴ εἶναι om. A. L.

⁵ σπερ A. C. L.

⁶ καὶ L.

⁷ ὑμᾶς L.

Αφαρέως] De Aphareo vid. Harpocrat.
in v. et Platarch. in Vit. Isoor. §. 1.
Εὐρίσκεισθαι] impetrare. LANG.
Ἐλιπάρουν] assidue et blandius roga-

rent. IDEM. Συντίως καὶ μετ' ἑσπερῶς
ἴδιον. COR.

Τὰ περὶ τὴν στάσιν] Rogitur non a μι-
μουμένους, sed a κατὰ συμβασιτε. AVΘΞΖ.

πόλιν τὴν ἡμετέραν. μάλιστα δ' ἂν τις ὑμᾶς ἐπαινέσειεν, ὅτι τοῖς κατιούσιν ἀποδίδοτε τὴν οὐσίαν·¹ ἐπιδείκνυσθε γὰρ καὶ ποιεῖτε πᾶσι φανερόν ὡς οὐ τῶν² κτημάτων ἐπιθυμη-
 425 σαντες τῶν ἀλλοτρίων, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς πόλεως δέισαντες, ἐποίησασθε τὴν ἐκβολὴν αὐτῶν.

γ'. Οὐ μὴν ἀλλ' εἰ καὶ μηδὲν ὑμῖν ἔδοξε τούτων μηδὲ προσεδέχεσθε μηδένα τῶν φυγάδων, τούτους γε νομίζω συμφέρον ἐμῖν κατάγειν. αἰσχρὸν γὰρ τὴν μὲν πόλιν ὑμῶν³
 432 ὑπὸ πάντων ὁμολογεῖσθαι μουσικωτάτην εἶναι, καὶ τοὺς ὀνομαστοτάτους ἐν⁴ αὐτῇ παρ' ὑμῖν τυγχάνειν γεγονότας, τὸν δὲ πρόεχοντα τῶν νῦν ὄντων περὶ ἱστορίαν τῆς παιδείας
 b ταύτης φεύγειν ἐκ τῆς τοιαύτης πόλεως, καὶ τοὺς μὲν ἄλλους Ἕλληνας τοὺς διαφέροντας⁵ περὶ τι τῶν καλῶν ἐπιτη-
 δευμάτων, ⁶ καὶ μηδὲν προσήκωσι, ποιῆσθαι πολίτας, ὑμᾶς δὲ τοὺς εὐδοκιμοῦντάς τε παρὰ τοῖς ἄλλοις καὶ μετα-
 σχόντας τῆς αὐτῆς φύσεως περιορᾶν παρ' ἑτέροις μετοικοῦν-
 τας. θαυμάζω δ', ὅσαι τῶν πόλεων μειζόνων δωρεῶν ἀξιοῦσι τοὺς ἐν τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσι κατορθούοντας μᾶλλον ἢ τοὺς
 c τῇ φρονήσει καὶ τῇ φιλοπονίᾳ⁶ τι τῶν χρησίμων εὐρίσκον-
 τας, καὶ μὴ συνορῶσιν ὅτι πεφύκασιν αἱ μὲν περὶ τὴν ῥάμην καὶ τὸ τάχος δυνάμεις συναποθνήσκειν τοῖς σώμασιν, αἱ δ' ἐπιστήμαι παραμένειν ἅπαντα τὸν χρόνον ἀφελούσαι τοὺς
 χρωμένους αὐταῖς. ἂν ἐνθυμουμένους χρῆ τοὺς νοῦν ἔχοντας περὶ πλείστου μὲν ποιῆσθαι τοὺς καλῶς καὶ δικαίως τῆς
 αὐτῶν πόλεως ἐπιστατούοντας, δευτέρους δὲ τοὺς τιμῆν καὶ
 d δοξᾶν⁷ αὐτῇ καλὴν συμβαλέσθαι δυναμένους· ἅπαντες γὰρ ὡςπερ⁸ δείγματι τοῖς τοιούτοις χρωμένοι, καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς συμπολιτευομένους ὁμοίους εἶναι⁹ τούτοις νομίζουσιν.

¹ ἐπιδείκνυτε A. C. L. ² κτημάτων A. C. L. ³ ταύτη τυγχάνει παρ' ὑμῖν A. C. L.

⁴ ἐπὶ τῶν τῶν A. L.

⁵ καὶ μηδὲν προσήκωσι A. C. L.

⁶ τῶν χρησ. εὐρίσκοντάς τι A. C. L.

⁷ αὐταῖς καλὴν συμβάλλεσθαι A. C. L.

⁸ δείγμασι A. C. L.

⁹ τοῖς τοιούτοις A. L.

Matth. illud ad μουσικωτάτους refert, anno-
 tans hoc verbum etiam alibi cum duplici
 accusativo occurrere. Videtur respicere
 ad seditionem Atheniensium, quae facta
 est sub Triginta. LANG.

[ἱστορίαν] Σύνταξι, ἱμπεριαν, καὶ δὲ ἔξυ-
 γαίται Ἡσίοχου. COR.

Τῆς αὐτῆς φύσεως] Ἡ φύσις mihi vide-
 tar respondere his vocibus Gallicis *le gé-
 nie, le talent*. AUGER. Male Wolf. εὐδο-

κωτάτους ad Mitylenkos refert, quod ad
 musicos solos referendum est. Malim
 abesse τῆς αὐτῆς, ita ut εὐδοκωτάτους et
 μετασχόντας φύσεως sit celeberrimos et in-
 geniosos. LANG. Ἵμεις δὲ περιορᾶτε με-
 τοικούντας παρ' ἑτέροις, τοὺς εὐδοκωτάτους
 παρὰ τοῖς ἄλλοις, ἄλλως τι καὶ τῆς αὐτῆς
 φύσεως, ἦσαν τοῦ αὐτοῦ γένους, μετασχόντας
 ὑμῖν, ὅ ἐστι Μυτιληναῖος ἦρας, ὡςπερ ὑμῖν.
 COR.

δ'. Ἴσως οὖν εἶπαι τις ἂν ὅτι προσήκει τοὺς εὐρέσθαι ἐπιβουλομένους μὴ τὸ πρᾶγμα μόνον ἐπαινεῖν, ἀλλὰ καὶ σφᾶς αὐτοὺς ἐπιδεικνύει δικαίως ἂν τυγχάνοντας περὶ ἂν ἂν ποιοῦνται τοὺς λόγους.

ε'. Ἐχει δ' οὕτως. ἐγὼ τοῦ μὲν πολιτεύεσθαι καὶ ἡτορεύειν ἀπίστην· οὔτε γὰρ φωνὴν εἶχον ἰκανὴν οὔτε τόλμαν· οὐ μὴν παντάπασιν ἀχρηστος ἔφην αὐτῶν αἰδοίμενος, ἀλλὰ τοῖς προσημαμένοις λέγειν ἀγαθὸν τι περὶ ὑμῶν καὶ τῶν ἄλλων συμμαχῶν φανείην ἂν καὶ σύμβουλος καὶ συνωγωνιστὴς γεγενημένος, αὐτὸς τε πλείους λόγους πεποιημένος ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς αὐτονομίας τῶν Ἑλλήνων 426
433 ἂν μοι δικαίως πλείστην ἔχοιτε χάριν· μάλιστα γὰρ ἐπιθυμοῦντες διατελεῖτε τῆς τοιαύτης καταστάσεως. οἶμαι δ' εἰ Κόνων καὶ Τιμόθεος ἐτύχχανον ζῶντας, Διόφαντος δ' ἦκεν ἐκ τῆς Ἀσίας, πολλὴν ἂν αὐτοὺς ποιήσασθαι σπουδὴν, εὐρέσθαι με βουλομένους ἂν τυγχάνω δέομενος. περὶ ἂν οὐκ εἶδ' ὅτι δεῖ πλείω λέγειν· οὐδεὶς γὰρ ὑμῶν αὕτως ἐστὶ νέος οὐδ' ἐπιλήσμων, ὅστις οὐκ εἶδε τὰς ἐκείνων εὐεργεσίας.

ς'. Οὕτω δ' ἂν μοι δοκεῖτε κάλλιστα βουλευσασθαι περὶ τούτων, εἰ σκέψασθε τίς ἐστὶν ὁ δέομενος καὶ ὑπὲρ ποίαν τινῶν ἀνδρείων. εὐρήσατε ταῖς ἐμῶν μὲν οἰκειότατα κεχηρημένον τοῖς μεγίστων ἀγαθῶν αἰτίοις γεγενημένοις ὑμῶν τε καὶ τοῖς ἄλλοις, ὑπὲρ ἂν δεῖ δοῖναι τοιαύτους ὄντας, οἷους τοὺς μὲν πρῶτους καὶ τοὺς περὶ τὴν πολιτείαν ε

¹ ἂν, προσήκει A. L. ἂν προσήκει C. ² δικαίως δικαίως ἂν (ἴσως A.) τυγχάνω A. L.

³ ἀπίστην A. L. ⁴ ἴσως C. ⁵ εἰ γὰρ κατὰ πάντα A. C. L.

⁶ προσημαμένους A. C. L. ⁷ διατελεῖτε A. ⁸ Κόνων καὶ Κόνων A. C. L.

⁹ ἐτύχχανον A. C. L. ¹⁰ χρεῖαι ἔχοντες A. L. χρεῖαι ἔχον C.

¹¹ δοκεῖτε κάλλιστα βουλευσασθαι A. C. L. ¹² σκέψασθε A. ¹³ γὰρ A. C. L.

¹⁴ δ' ἂν A. δι' ἂν L.

τὸ πρᾶγμα] Quod appetere cupiant, profore nempe sibi gratia praeponi. Matth. intelligit monitionem. At totum hoc additamentum non ad Autocratorem, sed Isocratorem referri oportet, ut sequentia doceat: est enim monitiones quodammodo inopinatus ad sequentem sui ipsius laudem. LAMN.

... Ἐπιβουλοῦν] Δημοσθέν. MATTHE. COR.

Εἰ Κόνων κ. τ. λ.] Ὁ νέος εἰ Κόνων καὶ Τιμόθεος ἔχον ἴτι, καὶ Διόφαντος ἰσώσαντο ἐκ τῆς Ἀσίας, εἰ πάλιν ἕτεροι ἀγαθὰ ἡγορεύοντο, πάλιν ἂν ἰσώσαντο σπουδῶν βουλομένοι με εὐρέσθαι, ταῦτα τε προσημαμένους ἢ εὐεργεσίας ἔχοντες ἂν τυγχάνω δέομενος. COB.

Ἐπεὶ δὲ] Scil. τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ κακοῦ καὶ τῶν ἐπιβουλοῦντων αὐτῶν.

ὄντας μὴ λυπεῖν, τοῖς δὲ νεωτέροις διατριβὴν παρέχουσιν ἡδύται καὶ χρησίμη καὶ πρέπουσαι τοῖς τηλικαύτοις.

ζ. Μὴ ¹ θαυμάσητε δ', εἰ ² προθυμότερον καὶ διὰ μακροτέρων τῶν ἄλλων γέγραφα τὴν ἐπιστολήν. βούλομαι γὰρ ἀμφοτέρω, τοῖς τε πεισὶν ἡμῶν χαρίσασθαι, καὶ τοῖσιν φανερόν ³ αὐτοῖς ὅτι καὶ μὴ δημηγοῦσι ⁴ μηδὲ στρατηγῶσιν, ἀλλὰ μόνου μιμῶνται τῶν τρόπων τῶν ἐμῶν, οὐκ ἠμελημένως ⁵ διδάσκουσιν ἐν ταῖς Ἑλλησιν. ἐν ἑτα λοιπῶν ἦν ἀρεὴ δόξῃ τι καὶ τῶν ἡμῶν πράττεω, ⁶ Ἀθήνησιν τε δηλώσατε καὶ τοῖς ἀδελφοῖς, ὅτι μέρος τι καὶ δι' ἐμὰ τυγχάνουσιν ἔν ⁷ ἀπεδίμω.

¹ θαυμάσητε A. L.

² βολίως οὕτω γράφω, καὶ περὶ μὲν τῶν ἄλλων ἀπάντη καὶ τῶν φιλετάων τὰς ἐπιστολάς, εἰς τοῖσιν βούλομαι A. C. L.

³ αὐτοῖς om. A. C. L.

⁴ μηδὲ στρατηγῶσιν om. A. C. L.

⁵ ἔξουσιν ἐν ταῖς ἄλλαις A. C. L.

⁶ θελοῦν Ἀθήνησιν τε καὶ A. C. L.

⁷ αὐτῶν μόνου ἐπιθυμῶσιν τυγχάνω. A. C. L.

Διατριβὴν παρέχουσιν ἡδύται] Διδάσκουσιν καὶ συμφρονῶσιν. IDEM.

βούλομαι γὰρ ἀμφοτέρω] Οὐκ ἴσονται τῶν κατα-

βιβλημένων οὐδὲ τῶν ἠμελημένων, ὅσπερ οὐδὲ ἰγὼ (ἰδ. Παρθ. γ'), ἀλλὰ πολλὰς σπουδαῖς καὶ ἐπιμελείας ἀξιοθίσονται παρὰ τοῖς χρημαστάταις τῶν Ἑλλήνων, εἰ μὴ περὶ τῶν ἡμῶν τῶν Ἀθηναίων, ὅπερ ἦρεσκε μᾶλλον ἢ τῶν δημηγορούντων, τοῦτοστι τῶν ἐν ταῖς ἑλλησιν ἠρεσκούντων, τὸ μὲν. IDEM.

ἐν ταῖς Ἑλλησιν] Οὐκ ἴσονται τῶν καταβιβλημένων οὐδὲ τῶν ἠμελημένων, ὅσπερ οὐδὲ ἰγὼ (ἰδ. Παρθ. γ'), ἀλλὰ πολλὰς σπουδαῖς καὶ ἐπιμελείας ἀξιοθίσονται παρὰ τοῖς χρημαστάταις τῶν Ἑλλήνων, εἰ μὴ περὶ τῶν ἡμῶν τῶν Ἀθηναίων, ὅπερ ἦρεσκε μᾶλλον ἢ τῶν δημηγορούντων, τοῦτοστι τῶν ἐν ταῖς ἑλλησιν ἠρεσκούντων, τὸ μὲν. IDEM.

ἐν ταῖς Ἑλλησιν] Οὐκ ἴσονται τῶν καταβιβλημένων οὐδὲ τῶν ἠμελημένων, ὅσπερ οὐδὲ ἰγὼ (ἰδ. Παρθ. γ'), ἀλλὰ πολλὰς σπουδαῖς καὶ ἐπιμελείας ἀξιοθίσονται παρὰ τοῖς χρημαστάταις τῶν Ἑλλήνων, εἰ μὴ περὶ τῶν ἡμῶν τῶν Ἀθηναίων, ὅπερ ἦρεσκε μᾶλλον ἢ τῶν δημηγορούντων, τοῦτοστι τῶν ἐν ταῖς ἑλλησιν ἠρεσκούντων, τὸ μὲν. IDEM.

ἐν ταῖς Ἑλλησιν] Οὐκ ἴσονται τῶν καταβιβλημένων οὐδὲ τῶν ἠμελημένων, ὅσπερ οὐδὲ ἰγὼ (ἰδ. Παρθ. γ'), ἀλλὰ πολλὰς σπουδαῖς καὶ ἐπιμελείας ἀξιοθίσονται παρὰ τοῖς χρημαστάταις τῶν Ἑλλήνων, εἰ μὴ περὶ τῶν ἡμῶν τῶν Ἀθηναίων, ὅπερ ἦρεσκε μᾶλλον ἢ τῶν δημηγορούντων, τοῦτοστι τῶν ἐν ταῖς ἑλλησιν ἠρεσκούντων, τὸ μὲν. IDEM.

ἐν ταῖς Ἑλλησιν] Οὐκ ἴσονται τῶν καταβιβλημένων οὐδὲ τῶν ἠμελημένων, ὅσπερ οὐδὲ ἰγὼ (ἰδ. Παρθ. γ'), ἀλλὰ πολλὰς σπουδαῖς καὶ ἐπιμελείας ἀξιοθίσονται παρὰ τοῖς χρημαστάταις τῶν Ἑλλήνων, εἰ μὴ περὶ τῶν ἡμῶν τῶν Ἀθηναίων, ὅπερ ἦρεσκε μᾶλλον ἢ τῶν δημηγορούντων, τοῦτοστι τῶν ἐν ταῖς ἑλλησιν ἠρεσκούντων, τὸ μὲν. IDEM.

Θ.

Ἰ Α Ρ Χ Ι Δ Α Μ Ω Ι.

Fig.
ed.
Cor.

α. ΕΙΔΩΣ, ὃ Ἀρχίδαμε, πολλοὺς ὀνειδημένους ἐγκω-
μιάζειν σὲ καὶ τὸν πατέρα καὶ τὸ γένος ὑμῶν, εὐλόγησιν τούτων

¹ ΕΠΟΚΡΑΤΗΣ ΑΡΧΙΔΑΜΩΙ ΔΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙ Α. C. L.

ΑΡΧΙΔΑΜΩΙ] Hæc epistola ante Angustum in sæbe legatibus Isaacitis editione. Primus eam in collectionem Isaaciticarum

epistolarum recepit Matthæi V. C. Secundus est Angerius, qui eam in duobus Codicibus bibliothecæ regis invenit.

μὲν τὸν λόγον, ἐπειδὴ λίαν ῥάδιος ἦν, ἐκείνοις παραλαπτεῖν, αὐτὸς δὲ σε διανοοῦμαι παρακαλεῖν ἐπὶ στρατηγίας καὶ στρατείας οὐδὲν ὁμοίας ταῖς νῦν ἐνεσθηκυίας, ἀλλ' ἐξ ὧν μεγάλων ἀγαθῶν αἴτιος γενήσῃ καὶ τῇ πόλει τῇ σουτοῦ καὶ τοῖς Ἕλλησιν ἅπασι. ταύτην δὲ ἐποίησάμην τῆν αἴρεσιν οὐκ ἄγνοῶν.¹ τὸν λόγον τὸν εὐμεταχειριστότερον, ἀλλ' ἀκριβῶς εἰδὼς ὅτι πράξεις μὲν εὐρεῖν καλὰς καὶ μεγάλας καὶ συμφερούσας χαλεπὸν καὶ σπάνιον ἔστιν, ἐπαινεῖσαι δὲ τὰς ἀρετὰς τὰς ὑμετέρας ῥαδίως οἶός τ' ἂν ἐγενόμην. οὐ γὰρ² ἔδει με παρ' ἑμαυτοῦ πορίζεσθαι τὰ λεχθῆσόμενα περὶ αὐτῶν, ἀλλ' ἐκ τῶν ὑμῖν πεπραγμένων τοσαύτας ἂν καὶ τοιαύτας ἀφορμὰς ἔλαβον, ὥστε τὰς περὶ τῶν ἄλλων εὐλογίας μὴδὲ κατὰ μικρὸν ἐναμίλλους³ γενέσθαι τῇ περὶ ὑμῶν ῥηθεῖση.

β. Πῶς γὰρ ἂν τις ἢ τὴν εὐγένειαν ὑπερεβάλετο τῶν γεγυότων ἀφ' Ἡρακλέους καὶ Διός, ἢ πάντες ἴσασι μόνους ὑμῖν ὁμολογουμένως ὑπάρχουσιν, ἢ τὴν ἀρετὴν τῶν ἐν Πελοποννήσῳ τὰς Δωρικὰς πόλεις κτισάντων καὶ τὴν χώραν ταύτην κατασχόντων, ἢ τὸ πλῆθος τῶν κινδύνων καὶ τῶν τροπαίων τῶν διὰ τὴν ὑμετέραν ἡγεμονίαν καὶ βασιλείαν σταθέντων; τίς δ' ἂν ἠπόρησε διεξιέναι βουλευθεὶς τὴν ἁνδρίαν ὅλης τῆς πόλεως καὶ σωφροσύνην καὶ πολιτείαν τὴν ὑπὸ τῶν προγόνων τῶν ὑμετέρων συνταχθεῖσαν; ὅποις

¹ τὸν λόγον τὸν εὐμεταχειριστότατον C.

² ἀνδρίαν ἔλαβον A.

³ ἀνδρίαν C.

⁴ ἀνδρίαν C. L.

⁵ περὶ δὲ, οἷς ἂν A.

Battie omisit. Primus edidit Hensobelius in Animadversionibus ad Photii Bibliothecam, p. 942. 943. postquam ineditam secum ex Italia attulerat Andr. Schottus. — In inscript. Ἀρχιδάμου. Esse hunc Archidamum II., Agesilai filium, ex ipsa hac epistola intelligitur. Idem est, cui Isocrates orationem Archidami nomine inscriptam tribuit. Scripta est, quam Isocrates octaginta annos habebat, (ut inferioris expresse dicitur,) i. e. circa Olympiadem 105. LIANO.

Οὐδὲν ὑμῶν ταῖς νῦν ἐπιστηκυίας] Intelligentur videtur de bello sacro, in quo se socium adjunxit Philomelo. Vid. Diodor. Sic. XVI. 24. p. 100. et ad h. l. Wesselingium, quod Diodorus ipse in eo reprehendit, XVI. 63. IDEM.

Ἐμεταχειριστότατον] tractatu faciliem. Conf. epist. 2. IDEM.

Ἐπειδὴ] inveniunt, res, quam ab aliquo geri possint. IDEM.

Ὡστε τὰς περὶ τῶν ἄλλων εὐλογίας etc.] ut quae de aliis praedicantur laudes, ne vel tantillum cum iis conferti possint, quibus vos soletis celebrari. Hoc igitur loco εὐλογία idem est ac ἡγεμονία ut Aegaeus. §. 17. Alias εὐλογία et εὐλογεῖν de facultate dicendi et orationis praestantia usurpatur, ut de Permut. iv. ubi tamen Wolf. correxit εὐλογεῖσθαι, cui nollem ibi me obscuram esse. IDEM.

Περὶ ὑμῶν] I. q. περὶ ὑμῶν. et sic infra περὶ τὴν φρόνησιν, etc. i. q. περὶ τῆς φρονήσεως, etc. Cf. Fischer. ad Plat. Phaedr. §. 11.

Ἀφ' Ἡρακλείου] Vid. Archid. §. 5. seqq., et Corn. Nep. Ages., c. 1. IDEM.

Ἀνδρίαν ἔλαβον τῆς πόλεως] Μεταμύθεον μετὰ τῆς γραφῆς. Νῦν γράφεται Ἀνδρίαν τῆς πόλεως, ἢ γὰρ, Ἀνδρίαν τῆς πόλ. COR.

δ' ἂν λόγοις ἐξεγένητο χρήσασθαι περὶ τὴν φρόνησιν τοῦ σοῦ 438
πατρὸς, καὶ τὴν ἐν ταῖς συμφοραῖς διοίκησιν, καὶ τὴν μάχην
τὴν ἐν τῇ πόλει γενομένην; ἧς ¹ ἠγεμῶν σὺ καταστάς, καὶ
μετ' ὀλίγων πρὸς πολλοὺς κινδυνεύσας καὶ πάντων διενεγκῶν,
αἴτιος ἐγένου τῇ πόλει τῆς φετηρίας, οὐ κάλλιον ἔργον οὐ-
δεὶς ἂν ἐπιδείξειεν. οὔτε γὰρ πόλεις εἰλεῖν οὔτε πολλοὺς
ἀποκτείνειν τῶν πολεμίων οὕτω μέγα καὶ σεμνόν ἐστιν, ὡς
ἐκ ² τῶν τοιούτων κινδύνων σῶσαι τὴν πατρίδα, ³ μὴ τὴν τυ-
χοῦσαν, ἀλλὰ τὴν τοσοῦτον ἐπ' ἀρετῇ διενεγκούσαν. περὶ
ἂν μὴ κομψῶς ἀλλ' ἀπλῶς διελθὼν, μηδὲ τῇ λέξει κοσμή-
σας ἀλλ' ἐξαριθμήσας μόνον καὶ χυδῶν εἰπὼν, οὐδεὶς ὅστις
οὐκ ἂν ⁴ εὐδοκίμησειεν.

γ'. Ἐγὼ τοίνυν δυναθεὶς ἂν καὶ περὶ τούτων ἐξαρκούν-
ταις διαλεχθῆναι, κακείνω γιγνώσκω, πρῶτον μὲν ὅτι ῥᾶϊν
ἔστι περὶ τῶν γεγενημένων εὐπῶρος ἐπιδραμεῖν ἢ περὶ τῶν
μελλόντων βουνεχούτως εἰπεῖν, ἐπειδ' ὅτι πάντες ἀνθρώποι
ἑμείζω χάριν ἔχουσι τοῖς ἐπαινοῦσιν ἢ τοῖς συμβουλευούσι
— τοὺς μὲν γὰρ ὡς εὖνους, ⁵ ὄντας ἀποδέχονται, τοὺς δ' ἂν
μὴ κελυσθέντες παραινώσιν, ἐνοχλεῖν νομίζουσιν —, ἀλλ'
ἄμως ἅπαντα ταῦτα προειδὼς τῶν μὲν πρὸς χάριν ἂν
⁶ ῥηθέντων ἀπεσχάμεν, περὶ δὲ τοιούτων μέλλω λέγειν περὶ
ἂν οὐδεὶς ἂν ἄλλος τολμήσειεν, ἠγούμενος δεῖν τοὺς ⁷ περὶ
ἐπιεικειᾶς καὶ φρονήσεως ἀμφισβητοῦντας μὴ τοὺς ῥᾶστοὺς
προσαρῆσθαι τῶν λόγων ἀλλὰ τοὺς ἐργαδισταίτους, μηδὲ

¹ καὶ ἠγεμῶν A. L.

² τῶν om. A. C. L.

³ καὶ μὴ A. C. L.

⁴ εὐδοκίμησεν L.

⁵ πλεον A. C. L.

⁶ ἦτας om. A. C. L.

⁷ ἠθρομένον A. L.

⁸ περὶ om. C.

Τὴν ἐν τῇ πόλει γενομένην] Cf. or. ad
Phil. §. 18.

Καμψῶς] I. e. καλλωπιστικῶς, χαρίν-
τως, ἐνωχῶς/τως. ΜΑΤΤΗ.

Ἐξαριθμήσας] Ἐξαριθμαῖν, h. l. i. q.
ἀπαριθμεῖν in or. ad Phil. §. 1., i. e. enar-
tere.

Χυδῶν] Rat. ἄς ἵτυχε, ut ut in buccam
ussit. LANG.

Ἐγὼ τοίνυν δυναθεὶς κ. τ. λ.] Verbe: pro-
terquam igitur, quod et ego posuissim laudes
tuas praedicando cuius lectori facile satis-
facere, primum hoc observo, quod de futuris
prudenter dicere (i. e. consilia dare) diffi-
cilius est, quam de praeteritis (de factis)
copiose loqui. nāvisu igitur ad sequentia
referendum est, sicuti περὶ τούτων ad Ar-

chidami res gestas et genus etc. IDEM.

Εὐπῶρος ἐπιδραμεῖν] Ut ex opposito
βουνεχῶτος σικῶν apparet, h. l. est: facili
opera enarrare sive calamo quasi percurrere.
In factis enim enarrandis data est materia,
in dandis vero consiliis invenienda. Hinc
facta facili negotio quasi percurruntur;
consilia, multa meditatione inventa, rati-
one, ac via proponuntur. σικῶτος igitur
est facili opera, quae inde exsistit, quod
materia largam dicendi copiam suppe-
ditat. IDEM.

Ἐνοχλεῖν] molestos sive importunos ha-
lent. IDEM.

Ἐπιεικειᾶς] Ἐπιεικία est h. l. ἀρετή
IDEM.

τοὺς ἡδίστους τοῖς ἀκούουσιν, ἀλλ' ἐξ ἑν ἠφελήσουσι καὶ τὰς πόλεις τὰς αὐτῶν καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, ἐφ' οἷς περ ἐγὼ τυγχάνω νῦν ἐφεστηκώς.

δ'. Θαυμάζω δὲ καὶ τῶν ἄλλων τῶν πράττειν ἢ λέγειν δυναμένων, εἰ μὴδὲ πώποτ' αὐτοῖς ἐπῆλθεν ἐπιθυμηθῆναι περὶ τῶν κοινῶν πραγμάτων, μὴδ' ἐλεῆσαι τὰς τῆς Ἑλλάδος δυσπραξίας οὕτως αἰσχροῦς καὶ δεινῶς διατιθεμένης, ἥς οὐδεὶς παραλέλειπται τόπος ὃς οὐ γέμει καὶ μυστός ἐστι πολέμου καὶ στάσεων καὶ σφαγῶν καὶ κακῶν ἀναριθμήτων.

436 ὧν πλεῖστον μέρος μεταλήψασιν οἱ τῆς Ἀσίας τὴν παραλίαν οἰκοῦντες, οὓς ἐν ταῖς συνθήκαις ¹ ἅπαντας ἐκδεδωκέναι οὐ μόνον τοῖς βαρβάροις, ἀλλὰ καὶ τῶν Ἑλλήνων τοῖς τῆς μὲν φωνῆς τῆς ἡμετέρας κοινωνοῦσι, τῶ δὲ τρόπῳ τῶ τῶν βαρβάρων χωρμένους αὖς, εἰ νοῦν εἶχομεν, οὐκ ἂν ² περιεπαρῶμεν ἀδραιοζόμενους οὐδ' ὑπὸ τῶν τυχόντων στρατηγαμένοους, οὐδὲ μείζους καὶ κρείττους συντάξεις στρατοπέδων γιγνομένας ἐκ τῶν πλανωμένων ἢ ³ τῶν πολιτισμένων. οἱ τῆς μὲν βασιλείας χώρας μικρὸν μέρος λυμαίνονται, τὰς δὲ πόλεις τὰς Ἑλληνίδας, εἰς ⁴ ἣν ἂν εἰσέλθωσιν, ἀνασπάτου ποιούσι, τοὺς μὲν ἀποκτείνοντες, τοὺς δὲ φυγαδεύοντες, τῶν δὲ τὰς οὐσίας διαρπάζοντες, ἔτι δὲ παῖδας καὶ γυναῖκας ὑβρίζοντες, καὶ τὰς μὲν εὐπρεπεστάτας κατασιχνύοντες, τῶν δ' ἄλλων ἅ περι τοῖς σώμασιν ἔχουσι περιεπαῶντες, ὡςδ' αἰς πρότερον οὐδὲ κεκοσμημένας ἦν ἰδεῖν τοῖς ἄλλο-

¹ ἔκαστος Α.

² περιεπαρῶμεν Α. Λ.

³ τῶν om. Α.

⁴ αἰς Λ.

[Ἐφ' οἷσιν ἐγὼ τυγχάνω νῦν ἐφεστηκώς] ex opposito ὑπερνεοπίτας liquet, deformes. Sed receptionem hujus lectionis impedire videtur ἐφ' οἷσιν αἰσχροῦς. Verbe: aliis vero (τῶν δὲ ἄλλων, scil. ταῦτα) ea detraherent, que circum corpus habent, i. e. vestimenta. Formosas vitant, turpes contempti et ludibrio habent. IDEM. Τῶν μὲν καλῶν τῶν ἑφ' ἡ γυναικῶν. COR.

[Ἐν ταῖς συνθήκαις] Intelligit pacem Antalcidicam. Cf. Paneg. §. 17. LANG.

[Τῶν Ἑλλήνων τοῖς] Intelligit, ut sequentia docent, Græcorum Asiaticorum exules qui ob victus quotidiani inopiam latronum more conjuncti, obvia quæque invastant. Vid. or. ad Phil. §. 5. et §. 6. IDEM.

[Τῶν δ' ἄλλων] Cod. Holm. τὰς δὲ ἄλλας περὶ τοῖς σώμασιν ἔχουσας, i. e. sed qui aliter circa corpus comparatæ sunt, i. e. ut

ex opposito ὑπερνεοπίτας liquet, deformes. Sed receptionem hujus lectionis impedire videtur ἐφ' οἷσιν αἰσχροῦς. Verbe: aliis vero (τῶν δὲ ἄλλων, scil. ταῦτα) ea detraherent, que circum corpus habent, i. e. vestimenta. Formosas vitant, turpes contempti et ludibrio habent. IDEM. Τῶν μὲν καλῶν τῶν ἑφ' ἡ γυναικῶν. COR.

[Τοῖς ἄλλοις] Opponuntur sibi hoc loco τὰς ἄλλοις ut τὰς καλῶν, γυναικῶν et κεκοσμημένας. τὰς ἄλλοις autem est: aliis, præter nuptum. Ita casto et pudico antea fuerint, ut a nemine nisi marito et quidem vestite conspicerentur, nunc nudæ e quovia. Auger. locum non intellexit, cui hanc sensum tribuit: 'Feminas illas Græcas prius ita fuisse incompletas et splendidis vestibus abundantes, ut paterina veste uti solent, imo dedignantur-

τρίοις, ταύτας ὑπὸ πολλῶν ὁρᾶσθαι γυμναίς, ἐνίας δ' αὐτῶν ἐν ῥάκεσι περιφθειρομένας δι' ἐνδειαν τῶν ἀναγκαιῶν.

ε'. Ὑπὲρ ἂν πολὺν ἤδη χρόνον γιγνομένων οὔτε πάλις οὐδεμία τῶν ¹προστάται τῶν Ἑλλήνων ἀξιουσῶν ἠγαπάκησεν, οὔτ' ἀνὴρ τῶν πρωτεύοντων οὐδεὶς βαρέως ἠνεγκε, πλὴν ὁ σὸς πατήρ. μένος γὰρ Ἀγησίλαος ἂν ἡμεῖς ἴσμεν ἐπιθυμῶν ἅπαντα τὸν χρόνον διετέλεσε μὲν Ἕλληνας ἐλευθερῶσαι, πρὸς δὲ τοὺς βαρβάρους πόλεμον ἐξευγκεῖν. οὐ μὴν ἀλλὰ καίκενος ἐνὸς πράγματος διήμαρτε. καὶ μὴ ²θαυμάσης, εἰ πρὸς σέ διαλεγόμενος μνησθήσομαι τῶν οὐκ ὀρθῶς ὑπ' αὐτοῦ γνωσθέντων· εἰθισμαί τε γὰρ μετὰ παρρησίας αἰεὶ ποιεῖσθαι τοὺς λόγους, καὶ δεξαιμένη ἂν δικαίως ἐπιτιμῆσας ἀπέχθεσθαι μᾶλλον ἢ παρὰ τὸ προσέκον ἐπαινήσας χαρίσασθαι. τὸ μὲν οὖν ἐμὸν οὕτως ἔχον ἐστίν, ἐκεῖνος δ' ἐν ³πᾶσι τοῖς ἄλλοις διευεγκῶν, καὶ γνόμενος ἐγκρατέστατος καὶ δικαιοτάτος καὶ πολιτικώτατος, διττὰς ἐσχεν ἐπιθυμίας, χωρὶς μὲν ἑκατέραν καλὴν εἶναι δοκοῦσαν, οὐ συμφωνούσας δ' ἀλλήλαις οὐδ' ἅμα πράττεσθαι δυναμένας· ἠβούλετο γὰρ βασιλεῖ τε πολεμεῖν, καὶ τῶν φίλων τοὺς ⁴³⁷φύγοντας εἰς τὰς πόλεις καταγαγεῖν καὶ κυρίως καταστήσαι τῶν πραγμάτων. συνέβαιπεν οὖν ἐκ μὲν τῆς πραγματείας τῆς ὑπὲρ τῶν ἑταίρων ἐν κακοῖς καὶ κινδύνοις εἶναι τοὺς Ἕλληνας, διὰ δὲ τὴν ταραχὴν τὴν ἐνθάδε γιγνομένην ⁴μὴ σχολὴν ἄγειν μηδὲ δύνασθαι πολεμεῖν τοῖς βαρβάροις. οἷστ' ἐκ τῶν ἀγνωσθέντων κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ῥᾶδιον καταμαθεῖν ὅτι δεῖ ⁵τοὺς ὀρθῶς βουλευομένους μὴ πρότερον ἐκφέρειν πρὸς βασιλέα τὸν πόλεμον, πρὶν ἂν διαλλάξῃ ⁶τις

¹ προστάται A. L.

² θαυμάσιος A. L.

³ πᾶσι A. C. L.

⁴ αὐτὸ μὴ A.

⁵ τὸν ὀρθῶς βουλευόμενον A. C. L.

⁶ τις om. A. C. L.

tur. ἄλλοτρίαις igitur malo ad vestes refert. LANG.

Περιφθειρομένας] I. e. ἀλαμίναις, κλανομίνας. MATTH. Ὡδε κἀμοῖσι μετὰ φθορᾶς, ἤσαν μετὰ πολλῶ τῷ κακῷ, φερομένας. COB.

Ὁ σὸς πατήρ] Agesilanus. LANG.

Ἐβουλεύσθη] Vid. Xenoph. Ages. c. 7. §. 4. et 7. IDEM.

Διττὰς ἔσχεν κ. τ. λ.] Cf. or. ad Phil. §. λς'.

Τοὺς φύγοντας — καταγαγεῖν] Hoc ad

Agesilai in Europa amicos referendum esse, atque ex hoc illius conatu turbas extitisse inter Græcos Europæos, docet Xenoph. l. c. c. 2. §. 21. LANG.

Ἐνθάδε] I. e. in Græcia. IDEM.

Μὴ σχολὴν] Ante μὴ Auger. textui inseruit αὐτὸν, ut ad Agesileum referatur oratio; sed vid. or. ad Phil. §. λς'. IDEM.

Ἀγνωσθέντων] Τὰ ἀγνωσθέντα autem sunt errores per imprudentiam et incogitantiam commissi, ut Matth. explicat. IDEM.

τοὺς Ἕλληνας καὶ παύσῃ τῆς μακρίας καὶ τῆς φιλοφεικίας ἡμᾶς. περὶ ὧν ἐγὼ καὶ πρότερον εἶρηκα καὶ νῦν ποιήσομαι τοὺς λόγους.

5. Καίτοι τινὲς τῶν, οὐδεμιᾶς μὲν παιδείας μετσχῆκότων, δύνασθαι δὲ παιδεύειν τοὺς ἄλλους ὑπισχνουμένων, καὶ ψέγειν μὲν τὰ μὰ τολμάντων, μιμῆσθαι δὲ γλιχομένων, τάχ' ἂν μανίαν εἶναι φῆσαιεν τὸ μέλειν ἐμοὶ τῶν τῆς Ἑλλάδος συμφορῶν, ὥσπερ παρὰ τοὺς ἐμούς λόγους ἢ βέλτιον ἢ χειρόν αὐτὴν πράξουσιν.

6. Ὡν δικαίως ἂν ἅπαντες πολλὴν ἀνανδρίαν καὶ μικροψυχίαν καταγνοῖεν, ὅτι προσποιούμενοι φιλοσοφεῖν αὐτοὶ μὲν ἐπὶ μικροῖς φιλοτιμοῦνται, τοῖς δὲ δυναμένοις περὶ τῶν μεγίστων συμβουλευεῖν φθονοῦντες διατελοῦσιν. οὗτοι μὲν οὖν βοηθοῦντες ταῖς αὐτῶν ἀσθενείαις καὶ ραθυμίας ἴσως τοιαῦτ' ἐροῦσιν· ἐγὼ δὲ οὕτως ἐπ' ἐμαυτῷ μέγα φρονῶ, καίπερ ἔτη γεγωνῶς ὀγδοήκοντα καὶ παντάπασιν ἀπειρηκώς, ὥστ' οἶμαι καὶ λέγειν ἐμοὶ προσήκειν μάλιστα περὶ τούτων, καὶ καλῶς βεβουλευσθαι πρὸς σὲ ποιούμενος τοὺς λόγους, καὶ τυχὸν ἀπ' αὐτῶν γενήσεσθαι τι τῶν δεινῶν. ἠγοῦμαι δὲ καὶ τοὺς Ἕλληνας, εἰ δεήσειεν αὐτοὺς ἐξ ἀπάντων ἐκλέξασθαι τὸν τε τῷ λόγῳ κάλλιστ' ἂν δυνηθέντα παρακαλέσαι τοὺς Ἕλληνας ἐπὶ τὴν τῶν βαρβάρων στρατείαν καὶ τὸν τάχιστα μέλλοντα τὰς πράξεις ἐπιτελεῖν τὰς συμφέρειν δοξάσας, οὐκ ἂν ἄλλους ἀνθ' ἡμῶν προκριθῆναι. καίτοι πῶς οὐκ ἂν αἰσχρὸν ποιήσαιμεν, εἰ τούτων ἀμελήσαιμεν οὕτως ἐντί-
430 μων ὄντων, ὧν ἅπαντες ἂν ἡμᾶς ἀξιώσασιν; τὸ μὲν οὖν ἐμὸν ἑλαττόν ἐστιν· ἀποφήνασθαι γὰρ ἂν γινώσκει τις,

¹ μηδεμιᾶς A. C. L.

² τὰ μὰ A. C. L.

³ ἄλλως Ἑλλῆνας A.

Γλιχομένων] cupientium. IDEM.

Παρὰ τοὺς ἐμούς λόγους] Παρὰ h. l. est propter. Cf. Zeuno ad Memorabil. Soorat. ii. 1. 2. IDEM.

Ἦστ' οἶμαι] De ὤτε cum indicativo admonuit Fisoberus ad Welleri Grammat., p. 402. Exempla de imperfecto et praesenti indicativi addidit Matth. ad h. l. IDEM.

Ποιούμενος] Refer ad ἐγὼ μέγα φρονῶ et οἶμαι. IDEM.

Ἀπ' αὐτῶν] Intell. λόγων. IDEM.

Τοὺς Ἕλληνας] Μεταμίλει μοι μὴ ἀκολουθεῖσθαι ἀγῶνας ἐφ' ὧν τὴν τῶν ἀρχαίων ἰαδύσειον γραφὴν καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας.

ἀντιδίσταται γὰρ τούτῳ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, ὅτι ἦν Ἰσοκράτης, καὶ πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, ὅτι ἦν Ἀρχιδάμος. Ὁ πῶς εἰ δεήσειεν ἐκλέξασθαι τὸν κάλλιστα συμβουλευόσστα καὶ τὸν ἀριστα στρατηγώσστα τὸν ἐπὶ τοὺς βαρβάρους πόλεμον, καί ποτε οἶα ἐν ἄλλοις ἀπ' ἐμοῦ συμβούλου καὶ οὗ στρατηγοῦ προκριθῆναι οὐ μόνον ἴπ'. Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων, ἀλλὰ καὶ ἐντὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. COR.

Κάλλιστ' ἂν] ἴσως μάλιστα ἔν. IDEM.
Ἀπθ' ἡμῶν] Se et Archidamum intelligit: se qui ovesant, Archidamum qui ngat. IDEM.

Ἐλαττόν ἐστιν] (meum quidem minus)

οὐ πάνυ τῶν χαλεπῶν πέφυκε. σοὶ δὲ προσήκει προσέχοντι τὸν νοῦν τοῖς ὑπ' ἐμοῦ λεγομένοις βουλευσασθαι, πρότερον ὀλιγωρητέον ἐστὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων γεγονότι μὲν ὡς περ ὀλίγω πρότερον ἐγὼ διήλθον, ἡγεμόνι δὲ Λακεδαιμονίων ὄντι, βασιλεῖ δὲ προσαγορευομένῳ, μεγίστην δὲ τῶν Ἑλλήνων ἔχοντι δόξαν, ἢ τῶν μὲν ἐνεστώτων πραγμάτων ὑπεροπτόν, μείζοσι δ' ἐπιχειρητέον.

ἦ. Ἐγὼ μὲν γάρ φημι χρῆναί σε πάντων ἀφίμενον τῶν ἄλλων δυοῖν τούτων προσέχειν τὸν νοῦν, ὅπως τοὺς μὲν Ἑλλήνας ἀπαλλάξεις πολέμων καὶ τῶν ἄλλων κακῶν τῶν νῦν αὐτοῖς παρόντων, τοὺς δὲ βαρβάρους καύταις ὑβρίζοντας καὶ πλείω κεκτημένους ἀγαθὰ τοῦ προσήκοντος. ὡς δ' ἐστὶ ταῦτα δυνατὰ καὶ συμφέροντα καὶ σοὶ καὶ τῇ πόλει καὶ τοῖς ἄλλοις ¹ ἅπασιν, ἐμὸν ἔργον ² ἤδη διδάξαι περὶ αὐτῶν ³ ἐστίν.

¹ πᾶσιν A. C. L.² ἔμῳ om. A. C. L.³ ἐστίν om. A. L.

levioris momenti est; nihil enim nisi suadere possum. IDEM.

[Γνωστέ] Tali patre et majoribus orto. IDEM. Soil. Hercule et Jove.

[Ἐχόντι δόξαν] Vid. Diod. Sic. xvi. 65. LANGE.

[Ἢ τῶν μὲν] ἢ respondet τῷ πρότερον v. 2.

IDEM.

[Ἐμὸν ἔργον ἤδη διδάξαι] Matthæi V. C. ex hoc postremo loco conjeit, hanc epistolam simul cum oratione, quæ idem argumentum tractet, ad Arobidamum missam esse. IDEM.

I.

Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ω Ι.

Pag.
ed.
H. Steph.
407

ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ καὶ ραβδούχοι καὶ κήρυκες καὶ θρόνων ὑψηλοτάτων ἐπίτευξις φιλοσοφίας εἰσὶν ἀχλύς, καὶ διαιρε-

Pag.
ed.
Cor.
439

ΔΙΟΝΥΣΙΩΙ] Hæc epistola ab Augero [et Coræ] jure abjudicatur Isoerati, quoniam dictio tam lauge abhorret a dictione Isoerate. Videtur potius scripta fuisse a rhetore vel sophista ad principem virum, nomine Dionysium, vel ad aliquem, quem favor in eminenti loco posuerat. Hinc illi cum Augero ultimum locum assignavi. LANGE.

[Ἐπίτευξις] Verbo adaptio. IDEM. Φιλοσοφίας εἰσὶν ἀχλύς] tenebræ sunt sapientie obductæ, i. e. quibus sapientia impeditur, quas sapientia tanquam nebulas crassas penetrare non potest, quibusque quæ hominis sit natura et ratio, videre non possumus. IDEM.

Διαιρετικώτατος — χωρισμὸς] separatio maxime separandi. IDEM.

τιμώτατος πέφυκε τῶν ἀρετῶν χωρισμός. οὐκ ἤμεψας μετὰ τῆς τύχης τὴν φήσιν. ἔτι τὸν θύλακον ἔχεις δευμάτινον· θνητὴν γὰρ ἔχεις ἐκ προοιμίου τὴν σύστασιν. τί δῆτα τὸ κενὸν τοῦτο δεξάριον ἐπὶ τοσοῦτον τὸν πῆλινον ἀσκὸν διεφύσησε; μεγάλης ἀνοίας ἐνεφροσφῆς, ᾧ δύστηνε, καὶ τῆς φύσεως τὴν γνῶσιν ἀφήρησαι· οὕτω τὰ μετέωρα τῆς τύχης κινήματα ἐκστῆναί σε τῆς παλαιᾶς θεωρίας ¹ ἠνάγκασαν, καὶ τῆς σφύριδος ἐκείνης μαυρίας ² ἀπαναχωρεῖν ³ παροσπεύασαν. ἦν σοὶ παλαιὰ μετάρσιον τὸ χαμαιζήλον, νῦν δὲ καὶ ⁴ χθαμαλὸν καὶ περιγέιον ὁ τῆς τύχης ὄρος ἀκρότατος. οὐκοῦν τῆς ψευδοῦς εὐδαιμονίας ἀφίστασο, καὶ τὴν δραπέτιν τύχην δραπέτευσ· προφθάσκων γὰρ τὴν ἀγνώμονα, ἄφρων ⁵ τὴν μεταβολὴν οὐ δυσφορήσεις ⁶ προσπίπτουσαν.

¹ ἠνάγκασι A. C.² ἀνοχμεῖν C.³ παρεσπεύασι A. C.⁴ χθαμαλὸς καὶ περιγέιος A.

τὴν ἄφρων A.

προπίπτουσα A.

Τὸν θύλακον — δευμάτινον] saccum coriaceum, i. e. corpus mortale, quod cum sacco coriaceo magnam similitudinem habet. Idem vocatur statim πάλινος ἀσκός, fœtalis uter. IDEM.

Ἐκ προοιμίου] ab initio. IDEM.

Τὸ κενὸν τοῦτο δεξάριον — δεφροσφῆς] vana ista gloriola inflavit. Sub vana ista gloriola intelligit majestatem regiam, quæ homini plus obest, quam prodest. IDEM.

Ἐνεφροσφῆς] repletus es. IDEM.

Ἀφήρησαι] privatus es. IDEM.

Μαυρία] sublimes volatus. IDEM.

Ἐκστῆναί σε πάλαι θεωρίας] a veteri contemplatione desistere. IDEM.

Ἦν σοὶ πάλαι μετάρσιον τὸ χαμαιζήλον] humile tuum fuit olim sublime, i. e. humilitas tua pristina, qua te hominem esse sciebas, summo tibi fuit decori, præsens

fortuna; tum cacumen humile est et dedecori. In illa enim sapiens eras, in hoc desipis. IDEM.

Μαυρίας] Μαρία Græce aliquando in bonam partem accipitur, sicut et Latine furor, siquidem dicitur 'furor divinus,' et Gallice passion, enthousiasme. AUGER.

Χθαμαλὸν καὶ περιγέιον] Anger. e conjectura præter necessitatem, at genera secum convenirent, posuit χθαμαλὸς καὶ περιγέιος. Cui ignotum est: triste lepus stabulis? LANG.

Δραπέτιν] fugitivam. IDEM.

Τὴν ἀγνώμονα] Soil. τύχη, stolidam et improbam. IDEM.

Ἄφρων τὴν μεταβολὴν] mutationem subitam. IDEM.

Οὐ δυσφορήσεις] non ægre feret. IDEM.

ISOCRATIS

ORATIONUM ET EPISTOLARUM

FINIS.

Σ Χ Ο Λ Ι Α .

Σ Χ Ο Λ Ι Α

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ.

P. 110. 21. Τοῖς μὲν φαύλοις] Τοῖς εὐτα-
λάτοι, ἦσαν τοῖς φαύλοις. Φαῦλος δὲ λέγεται
ὁ ἀνοητός.

P. 112. 2. Ἄγειν] Τὸ μὲν Ἄγειν κυρίως
ἐπὶ ἐπιβόχων λέγεται· καταχρηστικῶς δὲ καὶ
ἐπὶ ἀψόχων.

P. 113. 17. Τοῖς δὲ τυράνοις] Ἄντι τοῦ,
τοῖς βασιλεύουσιν ἀδιαφύκως γὰρ κίχρηται
τὸ ἴδιον αἰ. τ. λ.] ῥήτορες.

P. 115. 6. Καταλογέδην] Καταλογέδην
λέγεται ὁ πλεῖς λόγος, καὶ μὴ ὅν ἡμιτρος.

P. 120. ult. Τίμα ταῖς μὲν ἀρχαῖς τῶν
τιμῶν α. τ. λ.] Ἄντιτροφος φράσις.¹

P. 123. 2. Πλασσοκτεῖν] Τὸ Πλασσοκτεῖν
καὶ ἐπὶ ἀρετῆς καὶ ἐπὶ κακίας.

P. 124. pen. Ἄμφιγυῖς] Ἄμφιβάλλης.
Ἄγροισὶ δὲ τὸ μηδὲλος εἰδέναι.

P. 125. 12. Φιλοτιμύματος] Σημιπό-
ματος, ὑπερφανύματος.

P. 127. 13. Τοῖς μὲν σμυνοσμήτους]
τοῖς ὑπερφάναις.

P. 129. 10. Περὶ μικρῶν ἐρίζοντας] Ἦσαν
τοῦ φυσιολογίου περὶ τῆς τοῦ κίνουτος φύσεως
καὶ τῆς ψάλλης τοιοῦτοι γὰρ οἱ κυρι-
ωτέρωτοι καὶ²

P. 130. antep. Τοῖς πωλλοῖς] Τοῖς μὴ
φροσίοις.

P. 131. 5. Πρὸς τοῖς εἰρημίτοις] Ἄντι
τῆς Σύν ἦσαν οἱ ἀρχαῖοι εἰρημαῖοι.

— 9. Περὶ τῶν ἰδίων λογιζόμενοι α. τ. λ.]
Ἦσαν λογοπραγοῦμενοι καὶ ἐξεταζόμενοι.

P. 134. 9. Ἡ τῶν πωλλούτων] Δύρις τι,
ὁ ἴαν παρὰ τῶν πωλλούτων ἐξεταθῆ, ὀλίγου ἂν

¹ Ἔστι τούτου τὰ μὴ σαφῆ διὰ τῶν ἀσα-
φιστέρων ἰερμηνείων. COB.

² Ταῦτ' ἔστι μὲν μοι ἐξηγήτο ἀνοητοῦναι ἐκ
τοῦ ἀμυδρῶς γεγραμμένου σχολίου. Αἰνίττι-
ται δὲ τὸ τοῦ κίνουτος καὶ τῆς ψάλλης παρα-
δογματικὴ ἀπὸρ ἀπᾶντων, ὡς εἰπεῖν, τῶν περὶ
τὴν τῆς φύσεως θεωρίαν διατεθειτῶν καταγέ-
ρουσ, τιμῶν μὲν ἐν δικῶν, οἷα περ ἦσαν οἷα
ὀλίγοι τῶν σοφιστῶν, ἴσται δ' οὗς καὶ συνο-
φαντοῦντες, ἢ γυῖν φορητικῶς σιάνωτοις, οἷα
γ' ἴσται τὰ παρὰ τῆ Καμικῆ (Νεφ. 144-
164.) περὶ τῆς ψάλλης καὶ τῆς ἰερμίδος παρὰ
Σακράτους πλωδόντα. IDEM.

³ Οὐδὲν πρὸς ἔπος τὸ ἐν τοῦ Μηνάνδρου
μαρτυρίων. Ἰσοκράτους μὲν γὰρ, καὶ πάντως
ὁ δίκαιος, καὶ ἐν διαλύσει, καὶ ἐν συνθέσει,
κίχρηται πωλλῶν τῆ λέξι· εἰδόντο δ' ἂν

ἠγοράσθη.

— pen. Καὶ κλειστός ἀξίως] Πολλοὶ τιμά-
μενοι καὶ πωλλωπλάσιοι τῆς τοῦ εἰσχομένου
δάρου τιμῆς.

P. 135. 1. Δυσπλόος] Ἐχθρῶς καὶ μαιμ-
οσμήτους.

P. 136. 2. Ἠδέως ἐν οἷν σπιδομένη] Ἰστίον,
ὅτι ἐν τοῖς σπυρτοῖσις τούτοις πρῶτιστι λέγει
καὶ εἰδὸς κατασκευῆν καὶ πάλοσ πρῶτιστι καὶ
κατασκευῆσιν. Τοιοῦτος γὰρ Ἰσοκράτης, καὶ ἐν
ἄλλοις αὐτοῦ λόγοις τούτο πρῶτον.

— 15. Θαμμάξω] Ἄντι τοῦ, Κατωγι-
νόστω.

— 16. Τὴν ῥόμην, καὶ τὴν ἀδρήσιν]
ῥόμην μὲν ἐπὶ σώματος, Ἀδρήσιν δὲ ἐπὶ
ψυχῆς.

P. 138. 10. Ἐθε] Ἐθέρματα, ἀγά-
ματα.

P. 142. 4. Τούτου μὲν γὰρ] Ἀριθμητικὴν
ἴσται τὸ σχῆμα, παρὰ τοῖς ῥήτορσι οὕτω
λαμβανόμενοι ἔταν εἰσασί, τούτω μὲν, ση-
μαίνουσι ἀντι τοῦ, Πρῶτον.

— 26. Καὶ τοῖς θεοῖς ἐπὶ τοῦ Διὸς βασι-
λεύσθαι] Σημιόστωι, ὡς φαίνεται Ἰσοκράτης
ἀπὸ τούτου μὴ ἀρσπόμενος ἐπὶ τῆ πωλλούτῃ.

P. 144. 25. Δυσπλόος] Ἐθέρωξ.

— pen. Ἦν καὶ] Ὅρα, πῶς εἰς ἀνάγκην
ἔλθον τοῦ εἰσασί, κ' ἂν, οἷα εἰσπ' ἰσταιδὲ οἷα
σκακίως αὐτὸ λέγόμενοι, καὶ παραχαρᾶντί-
μενοι, ὡς τὸ παρὰ Μηνάνδρου ἐν Μισομυμίῃ,³

Εἰσπᾶθι κ' ἂν ἦν, ἃ μακίμα. . . .

P. 147. 4. Οὐχ ἤμιστα] Μάλιστα.

εἰκότως ὁ Μηνάνδρος, οὐ διὰ τὸ συνέφαι, ἀλλὰ
διὰ τὸ ἐπὶ μειωτικῆς ἰνείας· τιταχῆται τὸ
κ' ἂν. Τὸ γὰρ, Εἰσπᾶθι κ' ἂν ἦν (ἔσω γ' ἴσται
τεμνόμεσθαι ἐκ τοῦ κολαβῶ τοῦτου λαμβίον)
ταῦτον σημαίνει τῆ, Εἰσπᾶθι γ' (ἢ γού) ἦν.
Καὶ ἴρα, ἔπος, Μηνάνδρου τούτω κατασκευῆ-
σαστω, καθὰ καὶ ἔτερα πωλλόστω (Πρόδρομ.
ἘΑΛ. Βιβλιοθ. σελ. 67.), οἷ μωτ' ἑκείνω κατα-
κίρως χρῆσόμενοι παραδοξολογίῃ τῆ παρ' ἡμῶν
συνθέσει· τὸ γὰρ τοῦ Ἀπρωτίλου (B. Κορθ.
ΙΑ. ις.) Κ' ἂν ἔσφωρα δέξασθ' ἡμῶν καὶ
ἡμῶς ἰερμηνείωσι παραδοξολογίῃ, οἷα ἂν ἄλλοις
φράσαστω, ἢ, Δαχθῆτί με κ' ἂν ὡς ἀνέγνω. Ἐκ
τούτου δὲ τοῦ μειωτικῆς, κ' ἂν, καὶ τὰ παρ'
ἡμῶν σύνθεσι, Κακίς, Καμπύστω, Κέστωσι,
Κάτι. IDEM.

P. 223. 7. Τὰ μὲν ἔχῃ κ. τ. λ.] Ὁ Δαμοσθένης, ἐν τοῖς φιλικῶναις, καὶ τῇ διαφορά, καὶ σχεδὸν τῷ λέξει ἔχουσιν.

P. 224. 6. Εἰ μὲν γὰρ ἀντίφρασι αὐτῶν κ. τ. λ.] Τούτῳ Δαμοσθένης, ἐν τοῖς φιλικῶναις, ἀλλοφῶς σαφῶς φαίνεται, μόνον μεταθέσει.

P. 283. 22. Καὶ διαλαβῆν τὸν Ἄσιον]

Ἐξ ὧν ταῖς ἄλλοις προστάτῳ **X** πρὸς τοὺς Ἕλληνας διακλιθεῖστας,

Ἐξ ὧν δὲ τοὺς ἰβρίζοντας . . . **X** πρὸς πάντων ἀνθρώπων κ. τ. λ.

P. 306. 11. Τὸ πρὸς Διοσίῳ μῦθον] Ἦγουν τὴν μικρὴν κλίσην τοῦτο νόσησιν, τὴν "Καλὴν ἰνδίκην ἢ τυραννίαν."

P. 407. αντερ. Πλαουτείας] Ἦγουν, πλῆθος ἔχῃν καὶ κτῆσθαι.

P. 411. 24. Πλαουτεῖαν] Πλῆθος ἔχῃν.

P. 416. 1. Δεκάζων] Δωροδοκῶν.

P. 417. 10. Ὡς ἐκεῖ σφοδρῆτος ἰσομῆτος] Κατ' εἰρησῖαν τὸ σχῆμα.

P. 427. 19. Οὐκ ἠλλοίως μὲν . . . εἰς δὲ τὴν Ἀρχαίαν ἰνδίκην] Σχῆμα διακλιθεῖστας, τὴν λεγόμεν ἰφ' ἐκείνου.

P. 428. 4. Διὰ μὲν γὰρ τὴν . . . τῆς ἡγεμονίας ἐπιπέθεσσαν] Τετραπέλικος περιόδος ἀχριστοῦ.

P. 429. 17. Οὐκ ἢ μὲν τῶν Ἀττικῶν] Ἀχριστοφρον τὸ σχῆμα.

— 20. Οὐ διὰ μὲν τὴν τῶν δεμηγορούντων] Τὸ σχῆμα ἀντιθέτου.

P. 430. 26. Περὶ τῆς ἀρχῆς] Τῆς κατὰ δόξαντα δὴλαθῆ.

P. 434. 10. Εὐαγγελίας] Ἦγουν καταγορίας.

P. 438. 1. Ὁσῶν, ᾧ Νικολαίς] Τριῶν προνομίῳ, ὡς εἰρησῖαν, μάλιστα λέγουσιν, τὴν μὲν ἢ, τὴν πρῶτον, ἀποδοῖσται τῷ Νικολαί, ἵστανται ἔχῃν αὐτοῦ, διότι οὕτω πλουτεῖως ἵστανται τὴν πατέρα τελευτῆσσαντα· τὰ δὲ ἄλλα δύο πρὸς αὐτὸν τὴν ἀποδοῖσσαντα. Ζητήσιμ δ' ἂν τις ἐν τῷ λόγῳ τοῦτο, διὰ τί, ἐπιταφίῳ

Περὶ τῆς ἰσημεριότητος ἰδὸς Ἀσίας.

P. 288. 15. Πρὸς ἔξῃ] Ἦγουν, τίλος εἰμὶ τῶν καλῶν, καὶ μὴ ἔχῃν πλῆθος τούτων.

P. 301. 5. Ἐκείνῳ δὲ ἰβρίζω] Ἦγουν τὴν ἀμφισβητούμενον Μεσσηνίαν.

P. 305. 6. Ἐξ ὧν ταῖς ἄλλοις προστάτῳ] Τετραπέλικος περίοδος χριστοῦ.

ὄντος, καὶ τοῦ ἐπιταφίου ἀναστῆντος πρὸς τὰ ἡγεμονιστικά πάντα κεφάλαια πλῆθος, τὴν θεσητικὴν ἐν τῇ ἀρχῇ, καὶ τὴν φαραμαθετικὴν ἐν τῷ τίλῳ (ἐν γὰρ μόνον τοῖς δύο ταῦταις κεφαλαῖσι διαφέρουσι ἢ τὴν ἐπιπέθετος λόγος καὶ τὸ ἡγαμέμνον, ἰνταῦθα δὲ πρῶτον τὰ δύο κεφάλαια ; καὶ λέγουσιν, ὅτι φαίνεται ἐκ πολλῶν τοῦ χρόνου τελευτησῖας Εὐαγγῆστας καὶ ἰσημεριότητος, τὴν σήμερας τὸν λόγον μετὰ πάλῳ τοῦ ἐκείνου θάνατου, ἀπονοῦν ἑαυτοῦ θεσητικῶν τάττει, καὶ ἀναμνηστικῶν τῶν θρῆσῖαν τῶν ἰβρίζοντων πρὸς τὸν λεχθέντα πρὸς αὐτὸν τὸν θάνατον. Εἰ δὲ τις εἴποι, ὅτι, εἰ δὴ ταῦτον τὴν αἰτίαν παρῖσι τὸ θεσητικῶν, διὰ τί καὶ ἐν τῷ τίλῳ ἔξῃσι τοῦ ἐκείνου τὴν φαραμαθετικῶν ; λέγουσιν, ὅτι, εἰ τοῦτο ἰσημεριότητος, μὴ φαραμαθετικῶν τοῦ θεσητικῶν, ὅτι πλῆθος ἀκαιοτέρων ἰδὸς κοινῶν. Ἐδα γὰρ εἰσι θεσητικῶν, ἐκεῖ ἰβρίζω καὶ φαραμαθετικῶν παρῖσι· εἰ δὲ μάλιστα ἰσημεριότητος τῷ λόγῳ, ὡς πρὸς τὴν ἰβρίζοντων φαραμαθετικῶν τοὺς τῷ γένῳ προσέκοιτας ; Ὡς τὸν οὖν ἵστανται ὁ λόγος καὶ ἐπιπέθετος λέγουσιν, καὶ ἡγαμέμνον· ἐπιπέθετος μὲν, διότι εἰς τὸν τελευτησῖαντα Εὐαγγῆστας γράφει τὸν λόγον, ἡγαμέμνον δὲ, διότι παρῖσι τὰ δύο κεφάλαια τοῦ ἐπιταφίου. Ἐκείνοι δὲ αὐτὸν τὸν λόγον, ἡγαμέμνον μάλιστα λέγουσιν. Ἰστίον δὲ ὡς ἐστὶ ἀπὸ τῶν δύο ταῦτων κεφαλαῖσι ἴτερα δύο ἀντιστήσαστα, τὴν τῆν τρίτῳ προνομίῳ, ὡς πρὸς οὐκ ἔστιν αἰετῶν ἡγαμέμνον

¹ Ἐν μὲν ταῖς ἡμετέροις σχολαῖς, καθὰ καὶ ὁ Εὐστάθιος (Ἰλιαδ. Γ. 103.) παραδίδουσι, χριστοῦ περιόδου, ἵστανται τὸ τρίτον αἰετῶν καὶ τίταρτον κλίση ἀνταποδοῖσται καὶ κατὰ γραμμικὴν εἰδουσίαν τῶν πλεονῶν τῷ ἰσημεριότητος τετραπέλικου, ἀλλὰ τὸ μὲν τρίτον

τῷ δευτέρῳ, τὸ δὲ τίταρτον τῷ πρώτῳ, κατὰ τὰς ἀποδοῖστας τὸ X στοιχεῖον διαγομῖος Γ Β καὶ Δ Α' οὖν ἔστι τὸ πρὸς ἰσημεριότητος ἐκ πολλῶν ἐν ταυτὶ φαραμαθετικῶν τετραπέλικου χριστοῦ περιόδου (Πρὸς Νικολαί. σελ. 15),

Τὰς μὲν ἡγεμονίας αὐτῆς **A** Ἦν τὰς μὲν φούρουσι,
καθίστη κεφαλαῖα, **X**

Τὰς δὲ φαραμαθετικῶν ἐπι- **B** **X** **Δ** πρὸς δὲ τὰς ἀποδοῖστας ἔχουσι.
ζητήσιμ

² Ὁ δὲ σχολιαστὴς χριστοῦ σχήματος φαραμαθετικῶν φέρει ταῦτον τὸν περίοδον, "Α, Ἐξ ὧν ταῖς ἄλλοις προστάτῳ, Β, πρὸς τοὺς Ἕλληνας διακλιθεῖστας." Γ, Ἐξ ὧν δὲ τοὺς ἰβρίζοντας ἡμεῖστας, Δ, πρὸς πάντων ἀνθρώπων ἰσημεριότητος," καίτοι φαραμαθετικῶν κλίση ἀποδοῖσται, τοῦ δευτέρου τῷ πρώτῳ, καὶ τῷ τρίτῳ τοῦ τίταρτου. IDEM.

³ Ταῦτα πολλά πρὸς τοὺς σχολιαστικῶν τῶν ἡμετέρων εἰρησῖαν, φαραμαθετικῶν μὲν τῆς πρῆς τῶν λέξεσιν μεσῶν, τοῦ δὲ ἰδὸς κλίση. IDEM.

⁴ Ποῖον λόγον ἰνταῦθα τὸ ἀχριστοῦ, κατὰ ἂν εἴπωσιν ὁ μικρὴν ἀνομιάν χριστοῦ, αἰετῶν τῶν αἰετῶν ὄντων τῆς φαραμαθετικῶν ἀχριστοῦ περιόδου. IDEM.

μω, ὡς προσέονται, καὶ τὸ παρασημαίνον. Καὶ τὸ μὲν προσέδωκεν τρίτον προσέμω, ἵνα ἀπὸ τοῦ θρηνητικῷ· τὸ δὲ παρασημαίνον ἐν τῷ τίτλῳ ἀπὸ τοῦ παρασημαίνοντι· ἐν δ' αὐτῷ παρασημαίνοντι, "Ὁραθε, ὦ Κικελίαι, μιμνήσθεσθαι τὰς πράξεις τὰς τοῦ πατρὸς, ἀλλ' ἐν δὲ ἀλλοθεν ἐν τῷ ἐπιτηθέω." Διὰ τοῦτο γὰρ καὶ τὸ παρασημαίνον ἐν τῷ τίτλῳ ἐπαξί, καὶ οἷα ἐν τῷ ἀρχῇ, ἐπαξί ἴδω πρῶτον ἀποδειχθῆναι τοῦ πατρὸς τὰς πράξεις, ἵνα ἀπὸ ταύτης ὑστερον δευτέρῃ αὐτῷ παρασημαίνοντι βωθῆται.¹

P. 441. 6. Εὐχόμενοι γὰρ τοὺς φιλοτίμους] Κατασημαίνον τὸ προσέμω.

— 11. Αἱ μὲν οὖν δωάνται] Συμπαράσημα τοῦ προσέμω.
— 18. Ἐχρῶν μὲν οὖν καὶ τοὺς ἄλλους] Δούτασιν, πρὸς τὸν πατέρα προσέμω.

— ibid. Ἐπαξίον] Ἰστοίον, ὅτι Ἐπαξίος μὲν κυρίως ἀλλοθίαι ὁ λόγος, ὁ ἱκανοποιῶν μόνον πρᾶξιν Ἐπαξίμω διὰ τὸ παρασημαίνον (γρ. Παρασημαίνον) πολλὰς πράξεις.² Ὅμως ἀδιαφορῶς τούτοις κερχραται.

P. 442. 2. Τοὺς ἐπιμαίνας γενομένους] Ὅσον Ἐριχθίδος, Ἰναχος, Εὐμολπος.³

— 9. Οὐ μὴν δουλειότην] Συμπαράσημα τοῦ προσέμω.

— 17. Ὅσα μὲν οὖν] Τρίτον προσέμω, εἰς τὸν τίτλον ἐπιμαίνοντα.

— 18. Σμείνον δὲ μέγιστον περὶ μὲν γὰρ ἄλλων] Κατασημαίνον τὸ προσέμω.

P. 443. 14. Ὅμως δὲ, καίτερ] Συμπαράσημα τοῦ προσέμω.

— 19. Πρῶτον μὲν οὖν] Εἰσβολὴ τῶν ἱκανοποιῶν.

— ult. Ὁμολογῆται μὲν γὰρ] Ἀρχεται μὲν ἀπὸ τῶν προήμων. Εἰ δὲ τις εἴπω, διὰ τί παρῶν τὸ ἀπὸ πατρὸς; οὕτω γὰρ ὀφείλει διακρίσθαι τὸ ἱκανοποιῶν, πρῶτον ἀπὸ πατρὸς, εἴτα ἀπὸ προήμων, εἴτα ἀπὸ ἀνατροφῆς, ἀπὸ πράξεων, καὶ συζητήσεων, καὶ ἐπιλήγων λόγων, ὅτι οὐδὲν μῆρα εἶχον ἐπιμαίνοντες εἰς τὸν ὄνομα τῆς πατρὸς, τῆς Σαλαμίνος. Διὸ δὲ ἐν πλείοις τὰ συμφέροντα, καὶ τὰ ἀναγκαίως ὀφεί-

λυτὰ λαχθῆναι, λίγων, οὐ μόνον ἐπὶ δικαιοσύνης ἢ τίχην· μᾶλλον δὲ τίχην ἀδύνατον τὸ ἐπιτηθέως ἀποδεικνύειν τὰ μὲν ἰσχυρῶς ἐπιμαίνοντα.⁴

P. 446. 19. Ἐκείντωντων] Σαλαμίνων, ὡς γράφει τις Κρατιστεῖον ἀπὸ τοῦ Κρατιστείου, ὅς ἀπὸ τοῦ Ἀριστοῦ, Ἀριστοῦ.⁵

P. 448. 3. Τὴν κάθοδον] Ἐκείνη μὲν γὰρ ἴσθι τὸ ἰσχυρῶς εἶναι εἰς τὴν ἴδιαν πατρῶδα, ἰσχυρῶς εἶναι ἐξ ἀρχῆς, μὲντοις ἐκασμῶν Κἀθόδου δὲ, ἐπαι τις ἀπὸν ἀποδεικνύει καὶ φουλασθῆναι, ἢ συμφαρῆς τῆς προσσημαίνοντος, ἢ διὰ φόβου τερφάνου, ἢ τὸ αὐτῶν.

P. 450. 2. Κύρον] Διὰ τί, ἀλλ' μετὰ τὰς πράξεις τιθεμένων τῆς συζητήσεως, ἐν τῷ μεταξὺ τῶν πράξεων παρήγορα σύγγραμμα πρὸς Κύρον, τὸ ἀπὸ τοῦ μείζονος; Ἀγνοῦν, ὅτι αἱ μὲν αὐτὴν μετὰ τὰς πράξεις· εἰ δὲ ἀόγαν τις, καὶ μεταξὺ τούτων, καὶ ἐπιμαίνοντι, οὐ παρασημαίνον αὐτὴν τιθεμένων, χωρὶς τῶν προσέμω.

P. 452. 14. Σμείον] Τὸ Σμείον διττῶς λέγεται, καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπερφόρου, καὶ ἐπὶ τοῦ σημειῶς ποιούτος τὰ πράγματα.

P. 453. 6. Οὐτὶ τίχην ἐπισημαίνοντι κ. τ. λ.] Εἰ τις οὖν εἴπω, Καὶ πᾶσιν ἴσον μὲν ἐπιμαίνοντα κεχρημένον; λόγῳ ἐπὶ μάλιστα μὲν ἴσθι ἐπιμαίνον ἱκανοποιῶνται.⁶

— 22. Ἀποροστέας] Μὴ προσδοχόμενοι τῆς τῶν Ἑλλήνων.

P. 455. 10. Τὰ περὶ τῆς ἡσυχίας] Ἦγουν τὰ περὶ τῆς ἁσπῆς καὶ αὐτῆ γὰρ ἡσυχίας καλεῖται.

P. 464. 1. Καὶ καταγορησασιν, οἱ μὲν κ. τ. λ.] Κατασημαίνον τὸ προσέμω, ὡς τῆς ἀπίστεως ποιῶσιν ὑποθέσεις. Ἰστοίον ἐπὶ τρία εἶδη προσέμω τὰ κεφαλαίως ἰσχυρῶς, ἐν μὲν τὸ πρὸς κατηγόρων τὸν ἱστοίον λαμβανόμενον, δεύτερον δὲ τὸ πρὸς θερασίων τῶν δικαστῶν, τρίτον, τὸ ἴσθι τὸ προσέμω ἀπὸ τοῦ λόγουτος. Εἰ δὲ τις ἀρεθῶς ζητήσῃ, εἰρησῆναι ὅτι καὶ τὰ τρία ἴσθι τὸ ἴσθι προσέμω τοῦ λόγουτος γίνονται.

¹ Οὗς ὄναρ, εἰδ' ὄναρ, προσέδωκεν ἢ μουσικῶτατος Ἰσμερῆτος οὕτως ἐπιμαίνον καὶ ἀδελφῶν τούτων δὲ πρὸς σχολιαστίον. IDEM.

² Ἐν τῷ Ἰσθίον (ἀπὸ Ἐπαξίμω). Κατ' Ἀριστοτέλην δὲ (Ἠθ. Νικομά. Α. β'), ὁ μὲν Ἐπαξίος κυρίως τῆς ἀρετῆς, τὸ δ' Ἐπαξίμω, τὸν ἴσον. IDEM.

³ Πρῶτον ὀφείλει τάξει τὸν Ἰναχον, ὡς καὶ τοὺς χρόνους πρῶτον, διόχλους ἐμῶ τι ἴσθι γινώσκοντα πρὸ Χριστοῦ, δεύτερον, τὸν Ἐριχθίδον, μὲν ἵνα τὸν Εὐμολπον. IDEM.

⁴ Ὁφείλει ἐν ἀπασιν ταύτοις εἶναι, ὁ Σχολιαστὴς τούτω γοῦν τὸν ἴσον τὸν ἴσον ἴσθι τι καὶ διδασκαλίας καὶ μαθηταῖς χρεῖσθαι. IDEM.

⁵ Τούτω μὲν οὖν ἴσθι σημαίνεσθαι (εἴη) ἴσθι ἴσθι καὶ τὰ ταυτὰ σημαίνεσθαι τὸν σχολιαζόντα, ὡς, παρόντως παρὰ τὸ Ἀριστοῦ, καὶ Κάλλιωτος, Ἀριστοῦ, καὶ Κάλλιωτος, ἰσχυρῶς καὶ παρὰ τὸ Κρατιστεῖον, τὸ Κρατι-

στωῦν ἐν δὲ τῶν ἱκανοποιῶν αἰδῆς, ἢ μὲν Ἀριστοῦ καὶ τὸ Ἀριστοῦ, καὶ τὸ Κάλλιωτος, χριστῶ, οἰσῆναι δὲ καὶ τὸ Κρατιστεῖον, εἰδ' ἢ Κρατιστεῖον, ὡς περὶ οἰδ' ἢ Κάλλιωτος, καίπερ οὐ μακρότητα τὴν ἀπασιν. Αἰσχυρῶς μὲν τὰ ταυτὰ γράφοντο πάλυ γὰρ μὲν μᾶλλον ἱκανοποιῶν ἴσθι ἀισχυρῶσαι τοὺς ταυτὰ γράφον ἡμᾶς ἀναγινώσκοντες. IDEM.

⁶ Καὶ τούτω μαρανθῶδες τὸ ἀπίστεμα. Οὐδὲν γὰρ μᾶλλον φαίνεται ὅτι ἐν ταῖς σοφαῖς Ἀθήναις γινώσκοντες καὶ τερφαῖς Ἰσμερῆτος, ἢ εἰ τις τῶν παρὰ τοῖς Γαλάταις χριστῶν φησὶ τοὺς Ταιχμῶς μὲν τίχην ἐπισημαίνοντα μὲν ἱκανοποιῶν χρεῖσθαι, πρὸς τοὺς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς οἰσχυρῶς. Τὸ γὰρ μὲν χρεῖσθαι οἷα ἀπὸ τῶν παρῶντων ἀγνοῦν τὴν χρεῖσθαι τῆς σημαίνοντι, ἀλλὰ πολλὰς καὶ τὸ ὄνομα ἢ μὲν ἰσχυρῶς χρεῖσθαι· καὶ ἀπὸν τὸν ἴσον, οὐ μόνον τὸν ἰσχυρῶντων ἴσθι φησὶ, ἀλλὰ καὶ τὸν ἰσχυρῶντων, ἢ παρόντων. IDEM.

P. 467. ult. Βομβυλιός] Οί μὲν λέγουσιν, εἶδος Καυκάλιου, ὁ δὲ εἶδος μολίας, ἕσπερος ἡ τροπία.

P. 468. 12. Τὸν γραφαντα παρὶ τῆς Ἑλλάδος] Πολυκράτους λέγει τὸν σοφιστὴν.³

P. 479. 20. Θεράπαις] Κοιμήθην, τῆς Λακωνικῆς.

P. 484. 8. Γυγώσκω μὲν ὄν, ὅτι κ. τ. λ.] Διούτιον προείπων, ἵνα μὴ ἔχῃ τοῦ μὴ δεῖν τὸν Πελοπονηστὴν ἔπαχθῆς φέρειν πρὸς τὴν καθύλακιν ἔπαρ πύραρον οἱ μαχοί.

P. 485. 26. Ἴνα δὲ μὴ δῶῷ] Ἰστῖον, ὅτι σημαίνεισμα τοῦ προείπου, καὶ εἰςβολὴ τοῦ ἡγαμίου.

— anipr. Οὐδὲ συμνοῦς λόγους ἔχουσιν] Ἰστῖον, ὅτι αἱ προσηγορίαι αὐτὰ ἱστορικαί.

Ἐξ ὧν μὲν ἡμεῖς ἑπράττομεν,

Αἰθάνομαι τὴν Ἑλλάδα κ. τ. λ.

P. 535. 2. Θεοφίλις] Τοῦτο οὕτω νοτίον οὐκ ἐφιλῶντας πρὸς θεοῦ, ἀλλ' ὑπὸ τῶν θεῶν φιλομηδίας.⁴

— 6. Ὁ φύς] Ὁ γασμέτος.

P. 577. 24. Ἀδολεσχίαν] Ἀδολεσχία, ἡ

εἰσι, τὸ ἐξ ἀρχῆς μετράζειν, ἴνα, ὅταν ἀποσῶνται καλῶς, μετὰ τὸν ἐπιπέδον ἐπίον διαμείζονται.

P. 491. 16. Ἄλλα καὶ τῆς ἰδέας ὄλες... διαμαρτυρῶς] Ἰστῖον, ὅτι αἱ καὶ δεῖ φαίνεσθαι ἐν ταῖς ἡγαμίαις, ἀλλ' τὸν προτότου ἀγνώστου μάλιστα λέγειν, ἀλλ' οἷα ἀήθητα γίνεσθαι. Εἰ δὲ μὴ, τοῖσιν ἰδέμασιν καταγορεύει τοὺς ἡγαμιαζόμενους, ἢ ἵνασῶν, ἡλαχόμενα ἀπὸ τῆς ἀφροσύνης φαιδόμενοι φαιδρῶς, ἀποδιδυμένους τὸν ἵνασῶμῶσιν μὴ πεπραχέντα ταῦτα.

P. 515. 22. Ἐξ ὧν μὲν ἡμεῖς ἑπράττομεν κ. τ. λ.] Συμπίρασμα παρὰ χρισμῶν, μὴ ἀποστρέφον πρὸς τὴν διάνοιαν τοῦ λόγου.⁵

Ἐξ ὧν δὲ Σπαρτιάται,

Τὴν ἐκείνου μίσην μεγάλην κ. τ. λ.

πάνω φλυαρία, ἔργον ἢ πλοῖστον.

P. 581. 9. Καὶ τῆς καλουμένης τέχνης χεῖρα πολυμήτωσις] Τισίαν καὶ Κάριαν λέγει τοὺς Συρακουσίους, Γοργίαν, καὶ Θερασμάχον, οἱ πρῶτοι ἱστορικῆς τέχνης ἔγραψαν.

¹ Περὶ μὲν τῶν τοῦ Βομβυλίου σημασιολογίας, καὶ ἰσ' ἢς ἱστορίας ἴταξεν Ἰσοκράτης τὴν λέξιν, μεθίσταται ἐξηγουμένους τοῦ τὸ χειρῶν. Τὸ δὲ Καυκάλιον γράφεται καὶ διὰ τοῦ β, ὡς δῶλον ἐκ πολλῶν μὲν καὶ ἄλλων, μέγιστα δὲ ἐκ τῶν ἀσκατιῶν βίαις τε καὶ ἀποφθιγμάτων εἴρεται γὰρ ἐν ἐκείναις οὐ μόνον Βαῦκος, Βαυκάλιον, Βαυκαλίον, Βαυκαλίς, ἀλλὰ καὶ Καῖκος, Καυκίον, Καῖκος, Καυκάλιον, τῆς σημασίας ἐν ἐκείνῃ τῇ γραφῇ μὲν, ἢ ὡς ἐλέχριστόν γε, παραλλακτικῶσιν ἀγγέλιον γὰρ οὖν ἢ ἕλατος σημαίνει ταῦθ' ἅπαντα. Καὶ οἱ μὲν τινες τὸν διττογραφίαν ἀναλύουσιν τῆ τῆς Βερβορυθῆς καὶ Κομαρυθῆς γραφῆς γένεσθαι ὑπεκλήφασιν ἔτινος δὲ παρὰ τὴν πρὸς Ἀλεξανδρῶσι Καυκάλιον (οὕτω γὰρ ἐκάλουν ἐκείνου ποταμοῦ τε εἶδος) παρεφθάρθαι πρῶτον τὴν διὰ τοῦ κ γραφὴν, εἶτα ἐκκλήσας τῷ χρόνῳ μὲν δὲ ἔτινος τῆς ἰτέρας γρησίαν λογίζεσθαι, οὐ μόνον παρ' Ἕλλησιν, ἀλλὰ καὶ παρὰ Ῥωμαίοις. Καὶ οὕτω γὰρ ἐν τῷ παρακλιμαζόντι Λατινισμῷ διὰ τῶν ὀνομάτων Bauca, Baucule, Bauculium,

καὶ Caucas, Caucasus, τὸν Ἕλλησιν Βαυκάλιον, ἢ Καυκάλιον, ἀδιαφῆρες ἐξίφραστον. Ἐξ ὧν οἱ Ἱταλοὶ παρακλιμαζόντες ἐξηκλήφασιν τὸ Bucale. Ἡ δὲ παρ' ἡμῶν συνθήκη, ἀφροσύνης φυλάξασα τὰς γραφὰς, Βουκάλιον μὲν καλεῖ αὐτὸ ταῦτο τὸ τῶν Ἱταλῶν Bucale, Καυκίον δὲ, τὸ κοῖλον τρεβλίον, καὶ τῆς τροντάσης ἐπιτήρησιν τὴν πλάστιγγα, Καυκάλιον δὲ, τὸ πρῶτον, διὰ τὴν τοῦ ἰστίου κοιλότητα, δι' ἣν καὶ οἱ Σινδοὶ τῆς τῶν ποταμῶν κρηπίδος ἀπὸ ποταμοῦν ἐχρῶντο. IDEM.

² Γοργίαν μὲν οὗτ' οὕτω γὰρ ἔγραψαν Ἑλίους ἡγαμίμων, ὁ δὲ Πολυκράτης, Βουσιζιλιος. IDEM.

³ Ἐπειδὴ τὰ ἀνοτίως (σελ. 786.) σημαίνεσθαι μὲν παρὶ τῶν κατῶν τούτων χρισμῶν. IDEM.

⁴ Τοῦτο βούλεται λέγειν, ὅτι Θεοφίλις ἐξοπτικός, ὁ τοῦς Διῶς φιλομήτοσιν Θεοφίλις δὲ παρεφθιμένος ὁ τοῦς θεοῦ φίλῶν. Ἐπειδὴ τὸν Σινδοῦν (ἀπὸ Θεοφίλιος, καὶ Θεοστρυγίος). IDEM.

VARIANTES LECTIONES
AD ISOCRATEM.

dem XV. tantum orationes enumerat, quum omnes, i. e. XXI. contineantur. Is codex sæculo decimo quinto videtur exaratus.

p 9. 2931. Codex chartaceus, in quo omnes Isocratis orationes exhibentur. Is codex sæculo decimo quinto videtur exaratus.

p 10. 2932. Codex chartaceus, Fonteblandensis, in quo leguntur Isocratis orationes XIII. Desunt Panathenæicus, oratio de Antidiosi, oratio adversus Lochitem, oratio de Bigis, *Ægneticus*, *Trapeziticus*, oratio adversus Callimachum. Hic etiam peccat Catalogus impressus; namque in orationum enumeratione Panegyricum omittit. Is codex sæculo decimo quinto exaratus videtur.

p 11. 2944. Codex chartaceus, qui inter alia plura habet Isocratis Archidamum. Ita Catalogus impressus, sed debebat scribere non *Isocratis Archidamum*, i. e. orationem Isocratis inscriptam Archidamum, at *Epistolam Isocratis ad Archidamum*, quam habet codex sub titulo non recto satis *Encomium Archidami*. Is codex sæculo decimo quinto videtur exaratus.

p 12. 2990. Codex bombycinus, qui continet Demosthenis in *Æschinem* fragmentum tribus constans paginis, et XIV. Isocratis orationes. Desiderantur Panegyricus, Panathenæicus, orationes ad Demonicum, adversus Lochitem, adversus Euthynum, de Antidiosi, de Bigis. Is codex sæculo decimo quarto exaratus videtur.

p 13. 2991. Codex bombycinus, qui habet anonymi ad amicum consolationem de adverso rerum suarum statu, et omnes Isocratis orationes. Hic adhuc peccat Catalogus impressus, qui XVII. solummodo orationes recenset. Is codex sæculo decimo quinto videtur exaratus. In codice inscripto 2991 A. inter alia plura, legitur oratio Isocratis ad Demonicum. Quem codicem, quum ex eo nullam neque emendationem neque variantem extraxerim, nulla litera designavi.

p 14. 2992. Codex chartaceus, qui inter multa alia habet orationem Isocratis ad Demonicum. Is codex ineunte sæculo decimo sexto videtur exaratus.

p 15. 3024. Codex chartaceus, olim Colbertinus, qui inter alia exhibet Isocratis orationes ad Demonicum, ad Nicoclem, ejusdemque Nicoclem et encomium Helenæ. Catalogus impressus duarum duntaxat orationum mentionem facit, scilicet orationis ad Demonicum et laudationis Helenæ. Is codex sæculo decimo quinto exaratus videtur.

p 16. 3054. Codex chartaceus, qui, inter alias plures diversorum auctorum, continet Isocratis Epistolas, scilicet primam ad Philippum, ad Iasonis liberos, secundam ad Philippum, tertiam ad eundem, ad Alexandrum, quartam ad Philippum. Deest folium in quo legi deberet finis hujus epistolæ, et initium epistolæ ad Timotheum. Ultimum verbum epistolæ ad Philippum est *διὰ τὴν ἄλκην*, primum epistolæ sequentis *ἀποβύτων*. Post epistolam, vel potius

partem epistolæ, ad Timotheum legitur epistola ad Mitylenæorum magistratus, et epistola ad Archidamum, cujus deest initium. Incipit in codice ab his verbis τῶν ἐν Πελοποννήσῳ. Hujus codicis accuratam rationem eo lubentius exscripsi, quod ex eo, quem primo adpectu libellum vilem et contemnendum dixeris, multo plures quam ex aliis omnibus tum emendationes tum conjecturarum mearum confirmationes eduxerim. Cæterum is codex sub finem sæculi decimi quinti videtur exaratus.

CODICES ALII.

a. Codex Augustanus, a Matthæi collatus, orationem primam continens.

b. Codex Bavaricus, qui Monachii est, ab Hardtio collatus.

f. Codex Fuggeranus Hieronymi Wolfii.

h. Codex Helmstadiensis, quo Matthæi usus est in Epistolis.

Cf. Præfat. ad Variantes Lectiones Æschin. p. 403.

i. Codex Ambrosianus, a Mustoxyde collatus.

k. Codex Baroccianus.

l. Codex Laudianus.

m. Codex Mosquensis, quem cum ultima epistola Matthæi contulit.

n. Codex MS. in bibliotheca Collegii Novi apud Oxonienses reservatus, a Battio collatus.

o. Codex Bodleianus, a Battio collatus.

r. Codex Harleianus, a Battio collatus.

s. Codex impressus 1493. Collegii Novi apud Oxonienses, a Battio collatus.

t. Plut. 87. cod. 14. Codex Laurentianus, ab Orellio collatus.

u. 111. Codex Urbinas membranaceus, cum conjecturis diversorum et variis lectionibus ad marginem conjectis. Ipsum Textum porro audaces isti ac factiosi correctores temerarunt, et multis in locis lectionem primariam plane deleverunt.

v. 65. Codex Vaticanus membranaceus, a Corae collatus. Ἐτελειώθη ἡ βίβλος αὐτὴ παρὰ Θεοδώρου ὑπάτου καὶ βασιλικῷ Νοταρίῳ, γραφείσῃ οἰκείᾳ χειρὶ αὐτοῦ μηνὶ Ἀπριλλίῳ ΚΕ - - τοῦ ἁγίου Μάρκου, ἔτει 5ΦΟΑ. Κύριε, βοήθει τῷ ταύτην γράψαντι. Ἀμήν. Ἐχει τὸ παρὸν βιβλίον φύλλα τδ'. Cf. Coraes περὶ τῆς Ἐκδόσεως τοῦ Ἰσοκράτους σελ. οδ.

EDITIONES.

Med. Editio Mediolanensis, 1493. fol.

Ald. Editio Aldina, 1513. fol.

Hag. Editio Haganoensis, 1533. 8°.

Bas. Editio Basiliensis prima, 1546. 8°.

Isin. Editio Isingrimiana, Bas. 1550. 8°.

Wolf. Editio Hieronymi Wolfii, Bas. 1570. fol.

Brub. Editio Brubachiana, seu Francofurtensis.

Bekk. Editio Immanuelis Bekkeri, Oxon. 1823. 8°.

• Notæ compendii gratia: pr., quod dieunt, prima manus — corr. correctus — lit. litera vel literæ — om. omittit vel omittunt — eras. erasa est vel erasæ sunt — sup. lin. supra lineam — add. in marg. addit vel addunt in margine.

Codices et Editiones cum Editione H. Stephani conferuntur.

Cæterum, velim intelligas, omnes verborum transpositiones, quas post secundam orationem in Sylva Variantium Lectionum notare desii, ex auctoritate Cod. Urbinatis factas esse, inque omnibus his locis me Bekkeranis vestigiis institisse.

VARIANTES LECTIONES AD ISOCRATEM.

ΠΡΟΣ ΔΗΜΟΝΙΚΟΝ.

P. 87. Τίτ. ΠΡΟΣ ΔΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΡΑΙ-
ΝΕΣΙΣ] ΛΟΓΟΣ ΠΡΟΣ ΔΗΜΟΝΙΚΟΝ η.
ΠΡΟΣ ΔΗΜΟΝΙΚΟΝ α. Bekk. ΠΡΟΣ ΔΗ-
ΜΟΝΙΚΟΝ ΛΟΓΟΣ ΠΑΡΑΙΝΗΤΙΚΟΣ α.

P. 87. 2. *ἡρώσεων* η.

P. 88. 1. ἀπίστοι γά l. ο. 2. ἡμῶς]
ἡμῶς α. η. π 1. 3. 5. 6. 8. 10. ρ. υ. Bekk.
Ibid. φίλος] εὐφίας η. ρ. υ. Bekk. 7.
οὐ μὲν ἀμὴν φιλοσοφίης] σοὶ μὲν ἀμὴν φι-
λοσοφίην κ. ο. π 1. 2. 13. υ. Bekk. 10.
ἰσχυροῦσιν πωλεῖν, οὐ κ. 11. κρείττων]
κάλιστον ρ.

P. 89. 1. μῖνον om. κ. η. Bekk. 2.
καὶ om. κ. η. Bekk. 9. ἴσθι om. η. ο.
Ibid. ἀνάλωσθ] ἀνήλωσεν ρ. η. Bekk. ἡπά-
λωσεν alter ρ. ult. ταύτης om. φ. Ibid.
φίλον ρ.

P. 90. 1. ἱβλα-φε] ἱλυμῆναι κ. et γε. in
marg. υ. 2. ἰσχυρότιστον κ. η. ο. ρ. ἰσχυ-
ρίων π 1. 3. ἰν ταῖς] ἐν om. κ. η. ο. ρ.
υ. υ. Bekk. 6. καδιστῶσα] καδιστῶσα
κ. υ. Bekk. 10. ἰωίβαλλον l. η. ο. ult.
καὶ om. ο.

P. 91. 1. ἱμοῦ λεγ.] ἱμοῦ σοι λεγ. l. ο.
ρ. υ. Bekk. Ibid. οὐδὲ γὰρ] οὐ γὰρ κ. υ.
υ. Bekk. 4. ἰσχυμῆν] ἰφίστατο κ. et
corr. υ. 4. παρακαίρω] ἀκαίρω κ. παρα-
καίρῃ η. η. παρακαίρῃ ο. Ibid. ἀπίλαι] ἀ-
πίλαι υ. Bekk. 7. τι om. υ. υ. Bekk.
8. ἰθαύμα. πάντας τοὺς l. ο. 14. πρὸς ὃν κ.
υ. Ibid. δεῖ σε ζῆν ρ.

P. 92. 1. γνήσιοι υ. Bekk. 7. ἄνωσιν
om. ο.

P. 93. 2. νόμοις] ἔμοις υ. 3. τοὺς] τοὺς
σαυτοῦ ρ. 4. σαυτοῦ] σαυτοῦ κ. υ. Bekk.
σὺς ρ. 6. συμφύροστα om. κ. υ. Ibid.
ἰσχυροῦσιν] ἰσχυροῦσιν κ. υ. Bekk. Ibid.
λέγει π 1. ult. σαυτῶ] σαυτῶν κ. π 1.
υ. Bekk.

P. 94. ult. σαυτῶ] σαυτῶ κ. υ. υ.
Bekk. αὐτῶ Ald. Ibid. γε om. υ. Ibid.
τὸν μὲν θέν] τοὺς μὲν θέν l. ο. ρ. υ. Bekk.

P. 95. 7. κρήνη ρ. Ibid. ὀφθῆσι υ.
Bekk. 8. τοιαῦτα ρ. Ibid. ἄλλοις ἢ]
ἄλλοις ἂν κ. η. ο. ρ. υ. υ. Bekk. Ibid.
κράττων l. η. ο. ρ. υ. υ. 10. ταῦτα διαφύ-
λαττα κ. υ. pen. μαθάνῃ] μαθῶν κ. η.
ο. υ. Bekk. ult. λαμβάνειν ρ.

P. 96. 1. τὸν λόγον om. x. 4. κρείττω
χημαῖων ρ. 5. μόνῃ] μόνον κ. υ. Bekk.

Ibid. χημαῖων υ.

P. 97. 2. et 7. ἴσθι υ. Bekk. qui sic et
infra. 3. πινάξ τοῖου] τοῖου πινάξ υ. υ.
Bekk. 3. ὄνομα] ὄνομα κ. υ. Bekk. 7.
ἀπαι] ἡρώσθαι π 1. 8. ἂν κέρδι] ἂν
κέρδι υ. Bekk. 9. ἂν παρακαλ.] ἂν om. π
1. 5. 8. 9. 10. 13. 15. ρ. υ. Bekk. 10.
ἔχως κ. Ibid. σαυτῶ] αὐτῶν κ. αὐτῶν υ.
σαυτῶ Bekk. 12. ἂν αἰσχρῶ] ἂν αἰσχρῶν
κ. η. ο. ρ. υ. Bekk. 13. λυπηροῖς] πωλε-
ροῖς κ. η. υ. Ibid. ἂν τὰς] ἂν τὰς κ. η. ο.
ρ. υ. Bekk.

P. 98. 5. ὄνομα υ. 6. ἐκ καὶ] ἐκ μα-
γῶλαν καὶ κ. l. η. ο. υ. Bekk. 7. Σαῶ]
θαῶν l. η. ο. υ. Bekk. Ibid. ἡμῶσις κ.
ἡμῶσις ο. Ibid. μείλλας εὐνομεῖν ρ. antep.
πρεσβύτερος] κρείττων l. ο. π 1. 6. ρ. υ. Bekk.
προτέρως
πρότερον π 5. pen. γνήσιοι] γνήσιοι
codd. et Bekk.

P. 99. 4. ἂν μὴ] ἂν μὴ κ. η. ο. υ.
Bekk. Ibid. δόμοις τῶ] δόμοις του
Bekk. antep. ἀνακτοῦ] ἀνακτοῦ υ.
Bekk. pen. αὐτῶν τὸν τρίτον υ. Bekk.
ult. το om. ο.

P. 100. 1. διημεζόμεν] διασηζόμεν κ.
ρ. υ. Bekk. 2. ἰσχυροῦσιν l. om. ρ.
3. οὕτω δ' ἂν] οὕτω δ' l. η. ο. ρ. οὕτως κ. η.
Bekk. Ibid. ἂν μὴ] ἂν μὴ κ. η. ο. υ.
Bekk. Ibid. προσημῆς κ. υ. παραμῆς
η. ο. Ibid. ἐν τοῖς καιροῖς αὐτοῖς] αὐτοῖς ἐν
τοῖς καιροῖς η. υ. Bekk. 5. ὁμοίως δ' ο.
π 5. ρ. Ibid. αἰσχρῶν τοι.] αἰσχρῶν εἶναι
τοι. κ. ο. ρ. υ. Bekk. Ibid. ἰχθῆδὸν τl.
η. 9. μὲν γὰρ ἀτυχεῖσι] γὰρ ἀτυχεῖσι μὲν
ο. υ. Bekk. pen. ἴσθι γὰρ] ἴσθι δὲ l. η.
υ. Bekk.

P. 101. 4. τῶν πλοῦτων π 1. Ibid.
σπουδ. χρεῖσθαι] σπουδάζουσαν μὲν χρεῖσθαι
υ. Bekk. ult. τοῖς χρεῖσθαι] τοῖς κτᾶσθαι
κ. η. π 15. ρ. υ. et in marg. p 8. 14. Bekk.

P. 102. 1. ἴσθιν υ. Bekk. 2. ἰκτίσαι
καὶ] ἰκτίσαι δύνασθαι, καὶ κ. υ. Bekk. 4.
αὐτῶν
αὐτῶν] αὐτῶν l. π 5. 15. ρ. υ. Bekk. αὐτῶν
π 6. 5. βίβλιον κ. Ibid. οὐδὲνα l. 8.
κακοῖς εἶ] κακοῖς δ' εἶ ρ. δ' om. Bekk.

P. 103. 1. πιστώσας] πιστώσοντας κ.
l. ο. υ. Bekk. 2. σοι om. κ. υ. Bekk. 4.
ἡμελιτιῶς κ. ο. 5. σιμεῖν τι καὶ ἰσχυροῦσιν.

ο. Ibid. τῶν μὴ γὰρ τὸν ὑπεροπτικὴν] τὸν μὴ γὰρ τὸν ὑπεροπτικὸν γ. u. Bekk. 6. τὸν δὲ τὸν ἑμιλητικὴν] τὸν δὲ τὸν ἑμιλητικὸν γ. u. Bekk. τῶν δὲ τὸν ἑμιλητικὸν p 1. 5. 7. ἄφαντας ἀν γ. 8. πάντας] πάντας κ. γ. u. Bekk. τοὺς πάντας u. ult. περι] παρὰ l. n. om. k. Ibid. περι] παρὰ u.

P. 104. 2. τὰς om. k. γ. Ibid. ἀχαρίστος κ. γ. 3. πάσχουσιν] ποιοῦσιν l. o. 6. ἀν δέ] ἰάν δέ κ. n. o. u. Bekk. Ibid. ποτι om. γ. Ibid. σσι om. k. antep. ἀποβάλλουσιν] ἀποβάλλουσιν u. Bekk. pen. διαμαρτάνοντα] διαμαρτάνοντα u. Bekk. ult. αἰδουμένων] αἰδουμένων u. a. Med. Bekk.

P. 105. 6. ὦ] ὦν κ. o. u. Bekk. Ibid. ἰλύπσει γ. Ibid. τοῖτω] τούτων κ. o. u. Bekk. 7. ἴδαντο γ. Ibid. βούλαι κ. l. n. 8. αὐτῶν κρείττερον πρὸς κ. γ. 9. μὴ γὰρ φιλίας] γὰρ φιλίας μὴ κ. u. Ald. Bekk. 10. παρὰδύγμα ο. antep. ταχίστην] πλείστην κ. p 1. r. ult. μὴν θεῶν] μὴν τῶν θεῶν κ. l. n. o. γ. u. Bekk.

P. 106. 1. αὐτῶν om. o. γ. 2. βούλαι] βούλαι u. Bekk. Ibid. τινι n. o. 3. καυώσασθαι n. o. 4. γνώμην] γνώσιν κ. u. Bekk. 5. δι ὧστε τῶν] ὧστε κ. o. γ. u. Bekk. 6. συμβουλεύσασθαι] συμβούλαι χρῆσθαι a. k. u. et γγ. γ. Bekk. βουλεύσασθαι o. Ibid. κρήττερον l. o. 7. ἰστέ τῶν αὐτῶν] τὰ αὐτοῦ κ. u. Bekk. Ibid. ὧστε τῶν] περι τῶν κ. l. o. γ. u. Bekk. 8. ἴδων] ἰδούσιν κ. u. Bekk. Ibid. περι] ὑπὲρ o. 9. ἀν ἄλλοις βουλεύσασθαι γ. 10. ἰξ ἄβουλ. o. 11. ἰγνίας o.

P. 107. 1. μὴν καὶ om. k. l. o. 7. ἀμάρτυ] διαμάρτυ κ. l. o. ἀμάρτυ u. Bekk. 13. δυνάμειον] δυνασθαι κ. u. Bekk. 14. ἔχων] ἔχων κ. n. o. u. Bekk. Ibid. δευξ γ' ἀν δε.

k. ult. τούτων κ. u.

P. 108. 3. γι σπουδαίαι] χρισταῖς κ. γ. 4. περι βλου ο. περι om. n. 6. τὸ μὴν σῶμα εἶναι φιλ., τὸν δὲ ψυχὴν] τῷ μὴν σώματι εἶναι φιλ., τῷ δὲ ψυχῇ κ. u. Bekk. 8. ἐπίστα ο. 9. ἀν om. o. Ibid. λήγει] ἔπει u. Bekk.

P. 109. 1. καὶ λυτῶν] λυτῶν δὲ κ. o. u. Bekk. 2. ἐν μηδετέρους n. o. 12. ἢ φῶς om. k. p 1. u. Ibid. ἀπίσιμος om. p 1. 16. παρ. σῶ βλου ο. γ. 17. παρὰγγελλομαι] παρὰδύγμα ο. 18. μετ' εἰσίας συμβουλεύοντα u. Bekk. 19. αὐτ' om. o. Ibid. μὲν κας' ἰτίου τοὺ λωπὰ u. Bekk. antep. ἀν ἔχων] ἀν om. u. Bekk. pen. τῷ θεῶν] τῶν θεῶν κ. l. o. u. Bekk. ult. ἦν] ἔξ κ. u. Bekk.

P. 110. 1. εὐρίσκειν n. 5. σου om. u. Ibid. φιλοσοφία p 1. 8. ἐργασθαι u. 10. τὰς ἔκ] τὰς κ. n. o. u. Bekk. Ibid. ἔχουμενο. 11. καὶ τῷ τὰς ο. γ. 14. κρείττερον κ. u. Bekk. 15. ἰσχυρότερον κ. u. 16. ἄφανσι] ὧσι u. Bekk. 18. τῶν om. o. γ. Ibid. αὐτὰ om. k. u. 19. ἴδων u. Bekk. 21. διότι] ὅτι κ. p 5. r. u. Bekk. ult. ἦ] ἦ γ. διὰ τὸ κ. u. Bekk. Ibid. ἔχων γ.

P. 111. 2. φάσαντας u. 3. καὶ ἐκείτους o. Ibid. μὴν] μόνου u. Bekk. 4. πῶ ταῖς] πῶ γι τοὺς κ. o. γ. u. Bekk. 5. ἑλαττωμένους γ. 6. ὑποκαμβάνουμενο. Ibid. αὐτοὺς u. Bekk. 8. ἰσχυρότερον o. 13. ἀδρῶν n. 16. οἷς χρεῖ] οἷς δεῖ κ. u. Bekk. 19. τι om. o. 22. ἐκείτων n. o. Ibid. χρεῖσιμα] βίβλιστα κ. u. Bekk. Ibid. χρεῖ] δεῖ u. Bekk. ult. κρητίσιμον k. subscriptit u. πρὸς δημοτικοί. ἅμα τῷ ἰταίρι εὐσταθίαι.

ΠΡΟΣ ΝΙΚΟΚΛΕΑ.

P. 112. Τίτ. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΑΕΥΤΕΙΝ Η ΠΕΡΙ ΒΑΣΙΑΕΙΑΣ om. u. Bekk. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΑΕΥΤΕΙΝ H om. v.

P. 112. 1. Νικόκλεες κ. Ibid. τοῖς βασιλεύουσιν ἡμῶν n. Bekk. 2. ἢ ἄλλα] ἢ τῶν ἄλλων u. Bekk. ult. χερμάτων] κτημάτων κ. n. p 7. 8. 9. 12. γ. u. Bekk.

P. 113. 3. ἰγὼ δ' ἠγασαίμην] ἰγὼ δ' ἠγασάμην v. οἶ in marg. u. Bekk. ἠγασάμην δ' u. ἠγασαίμην n. 4. ταύτην καλλίστην γενέσθαι] γενέσθαι ταύτην καλλίστην u. Bekk. εἶναι pro γενέσθαι habet u. 7. ἔργων om. u. 8. διοικῆς u. διοικῶς Bekk. 9. καὶ μάλιστ' α] καὶ om. u. Bekk. 10. ἀγορί(ε)σθαι τὴν ἡμέραν] τὴν ἡμέραν βουλεύσασθαι u. Bekk. 13. ταῖς ἄλλοις ἀμεγείρας om. k. γ. 14. τινὲς καὶ τῶν σωτηρῶν] καὶ τῶν σωτηρῶν τινὲς u. Bekk. 17. μᾶλλον ἰδοὺ τῶν ἄλλων παιδύσασθαι] ἰδοὺ παιδύσασθαι μᾶλλον τῶν ἄλλων γ. u. v. Bekk. 19. κατασταδῶσιν] καταστῶσιν u. Bekk. 21. γημίνοι] γημίνοι κ. u. v. Bekk.

P. 114. 3. ἄφαντας] ἀφαντας u. v. Bekk. 5. εἴρωσι] ὀφῶσι u. Bekk. Ibid. ἔχων]

χερῶν u. Bekk. 11. δ' πάντων τῶν κ. 12. πλείσιος] πλείστους κ. n. u. Bekk. antep. οὐν περιζῶν] οὐν τὴν περιζῶν u. Bekk.

P. 115. 1. καθύλου] καθ' ὅλων u. Bekk. 5. τῶν ἡμετέρων] τῶν μετὰ μέτρου u. Bekk. 8. ὑποδουχθέντα] ἐπιδουχθέντα γ. τούτο

u. v. Bekk. 10. καὶ τὸ γι] καὶ τὸ γι p 7. καὶ τὸ κ. n. τὸ γι u. Bekk. Ibid. ἔχουμα] ἐπιχέουμα u. Bekk. 12. μόνου u. Bekk. 14. ἀν om. n. Ibid. ἀφελόσι] ἰσότης u. Bekk. 15. αὐταῖς] αὐταῖς γ. u. Ald. Bekk. antep. τὸ κεφάλαιον καὶ τὸ δυνάμειν δίου τοῦ πρῆγματος καλῶς περιλάβωμεν] ἐν κεφαλαίῳ περιλάβωμεν δίου τὸ δυνάμειν τοῦ πρῆγματος, καλῶς κ. ἐν κεφαλαίῳ τὴν δυνάμειν δίου τοῦ πρῆγματος καλῶς περιλάβωμεν γ. u. Bekk. συμπεριλάβωμεν habet p 7. ult. τῶν ἄλλων μερῶν] τῶν μερῶν u. Bekk. τῶν λικῶν μερῶν in marg. u.

P. 116. 1. τι om. u. Bekk. 3. τὰ συμπίπτοντα κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείτων u. Bekk. τὰ καθ' ἡμέραν ἐκείτων συμμ. v. 6. τῷ

των] ταλιούτων γ. u. Bekk. Ibid. ραδ. ἀλλὰ] ραδ. μηδὲ ἀμειλίην, ἀλλὰ γ. u. Bekk. 7. φροσινώτερος γ. Ibid. διακίσεισται] διακίσεισται u. Bekk. 8. ἔξουσι τὰς βασιλῆας] τὰς βασιλῆας ἔξουσι u. Bekk. Ibid. οἷας ἂν τὰς ἰαυτῶν u. Bekk. 10. ἀθλητῶν] ἀθλητῶν u. Bekk. 11. βασιλείωσι in marg. u. 12. οὐδὲν] οὐδὲν γ. u. Bekk. Ibid. ὑπὲρ ἂν] ὑπὲρ ἂν γ. u. v. Bekk. 13. ἀγασίσοθα τὴν ἡμέραν] τὴν ἡμέραν ἀγασίσοθα u. Bekk. 15. πρὸς ἄλλους γ. 16. διόσης γ. antep. ὕμας γ. Ibid. δίσταρον ἔχου u. Bekk.

P. 117. 2. ἄλλως τε καὶ γ. x. Ald. 3. μάλιστα δπλαμάτης γ. Ibid. ψυχῶν] φύσιν γ. u. Bekk. 4. τὴν γνάμον om. n. Ibid. καὶ om. γ. 5. τοὺς ἄλλους γ. 7. τῶν ἀπάντων γ. 9. ἱλασσέων] ἱλαπτέων u. Bekk. 10. μερίστων in marg. u. Ibid. ἀνταγωνιστῶν] ἀγωνιστῶν u. Bekk. pen. βουλεύσοτα καὶ τ. κ. ὁρῶς ὡς γ.

P. 118. 2. φροσῖμος v. 3. ἄγριον u. 6. καίσων τῶν δέοντων] τῶν δέοντων καίσων u. Bekk. 8. ἦν] ἂν u. 11. αὐτοῖς om. n. 13. θραπυύσσει] θραπυύσει γ. u. Bekk. 14. μὴτι τὸν ὄχλον ἰβρίμω] μὴ ἰβρίμω τὸν ὄχλον u. Bekk. 15. σκωτῆς γ. 16. ἀδικήσοσται] ἀδικήσεται u. Bekk. ult. τὸν πρὸς γαμάτων καὶ τῶν πρὸς γαμάτων κίη γ.

P. 119. 1. καλῶς καὶ μετατίθη u. 3. καλῶς ἔχ.] ὁρῶς ἔχ. γ. u. Bekk. 7. κούσσοι u. Bekk. 10. προδύμας] προδυμάτησ u. Bekk. 11. ἀμφισβητούσι γ. 12. περὶ γα] καὶ περὶ γ. u. Bekk. 14. ἀμακινότης] ἀμνητής γ. u. v. Bekk. antep. διόκει] οἷκει u. Bekk.

P. 120. 1. ἢ μηδὲμω] μηδὲ ἢ μηδὲ u. Bekk. 4. τὰ] καὶ γ. 6. πλίσος] πλίσος γ. u. Bekk. Ibid. τὰ περὶ] τὰ μὲν πρὸς u. τὰ πρὸς Bekk. 8. τοῦτο εἶναι δύμα κάλλιστος] θύμα τοῦτο κάλλιστος εἶναι u. Bekk. ἴσαι om. γ. 9. σαυτὸν u. Bekk. 10. ἰλαπὲ ἴστω γ. ult. ταῖς ἀρχαῖαις γ. 12. Ibid. τῶν τιμῶν] τῶν φίλων n. γ. u. Bekk.

P. 121. 1. ἀληθεσιτάις τοῖς] ἀλοθῆαις αὐταῖς τοῖς γ. u. Bekk. 4. διασώζων] σώζειν u. Bekk. 5. τῶν οἰκων τῶν ιδιωτῶν] τῶν οἰκων τῶν ἰδίων n. τῶν πολιτικῶν οἰκων ἢ τῶν οἰκων τῶν ἰδίων γ. τῶν οἰκων τῶν πολιτικῶν u. Bekk. 6. καὶ τοὺς u. Bekk. Ibid. δαπανωμένους] δαπανώτας γ. n. Bekk. Ibid. ἀπὸ τῶν] ἀπὸ τῶν ἰδίων τῶν p 8. 9. γ. et in marg. u. 7. καὶ τοὺς] τοὺς δὲ n. Ibid. κλιω κούη τὰ σά γ. antep. τιμῶν n. pen. μᾶλλον ἢ γ.

P. 122. 1. ἀφικνούστων γ. 2. ἰσάγεται] ἀγορας γ. u. Bekk. 4. φόβους ἔχαιρω] πολλοὺς φόβους ἔχαιρω u. Bekk. 5. πολιτικῶν n. Ibid. περιδῆς s. τοῖς μ. ἀδικούσι] περιδῆις s. τοῖς μ. ἀδικούτας u. Bekk. 8. σοι om. γ. Ibid. post ᾗ add. sup. lin. in p 7. ἔργισθηαι. ult. ἰαυτῶν

σ. δ. σι] αὐτῶν σ. δ. ἰαυτῶν σι u. Bekk. P. 123. 1. γίγνου] μὲν ἴσθι u. Bekk. 5. et 12. ἀπάντων] πάντων u. Bekk. Ibid. ἂν om. n. u. Ibid. μέλλω n. γ. u. 7. εἶναι om. u. Bekk. 9. μετρίων μὲν] καλῶν μὲν γ. u. v. Bekk. 12. εὐδαίμωνστων γ. antep. ἀρχῆς] καὶ καλῆς ἀρχῆς u. Bekk. pen. οἷας n. Ibid. ὡς ἢ n. ult. ἀκωχῆς] ἀτιχῆς u. Bekk.

P. 124. 2. σῆς om. γ. 3. συνδραστήριος — διοικήσεις γ. 4. συνῶτων σοι γ. 5. πλοσιόσοσσι] πλοσιόσαντες u. Bekk. 6. νομιούσι] εἶναι νομιούσι n. γ. u. v. Bekk. 7. αὐτὸς σὺ γ. 8. ἰαυτῶ γα γ. Ibid. πᾶν] ἔπαν u. Bekk. 9. ἢ] ἢ ὅτι ἂν γ. pen. συνδουμάσαντας γ. ult. καὶ τοὺς μὲν εὐδῶς θεραπύοντας om. γ. v.

P. 125. 3. τοὺς λέγ.] τοὺς τε λέγ. γ. u. Bekk. Ibid. ὁσῶσι καὶ τίνες] ὁσῶὶ τίνες u. Bekk. 5. αἰσπῆρ ἂν] ἂν om. u. v. Bekk. 6. καὶ τῶν] καὶ om. u. Bekk. 7. κρητύς n. 10. χαιρῶν] διατιλεῖν in marg. u. 13. ἐπ' ἄρτω μῆγα φέσει γ. ἴσο μαγαφρονῶν ἐπ' ἄρτω k. pen. γιγνομένης om. k. γ. ult. θαυμάσωσι n. γ.

P. 126. 1. ἴαν] ἦν u. Bekk. 2. δὲ ἀπὸ περὶ γ. 6. Σουλῆιν k. γ. 10. τῷ ἄξῳ — ἢ δέξω k. antep. τοῖς φαύλοις πᾶρ.] φαύλοις πᾶρ. u. Bekk. τοῖς φαύλοις ἴστω πᾶρ. k. ult. μὲν ταῖς] μὲν ἢ ταῖς k. γ. u. v. Bekk.

P. 127. 1. βασιλῆας] βασιλευότας u. Bekk. 6. τοῖς ἀμαρτ.] τοῖς om. u. Bekk. 7. ἔπιτυγχάνει γ. 9. ἰσχύουσιν] ἴπαισι u. Bekk. 12. πρᾶγματῶν] τῶν πρὸς γαμάτων u. Bekk. 13. ἴσθι κωλῶ] ἴσθι τὸ κωλῶ k. γ. u. v. Bekk. 16. ἱκατῆρας] ἢ ἱκατῆρας γ. ἱκατῆρα u. Bekk. 17. ἀκριβῶς εἰδῆναι βούλει] ἀκριβῶσαι Σουλῶος u. Bekk. antep. βασιλῆας, ἴματ. μετατίθει u. pen. διδάξει n.

P. 128. 2. τυράνης ἀπ' αὐτῶν ἂν u. 3. καὶ περὶ] καὶ om. u. Bekk. 4. ἰθίλων τινὰς] τινὰς ἰθίλων u. Bekk. 9. καὶ σαυτῶ καὶ u. Bekk. Ibid. ἢ δ'] ἴαν δ' k. u. v. Bekk. pen. ἅπασιν] πᾶσιν u. Bekk. ult. κούσσοις] κούσσης γ. κρήξιος γ. Bekk.

P. 129. 1. ἴμα πᾶσαν] ἅπασαν ἴμα u. Bekk. 2. [μὲν] om. codd. et edd. Ibid. ἴτιχῆς μὲν k. 3. [ἀθανάτου δὲ ψυχῆς] om. u. Bekk. Ibid. ἀθ. μήμωσι] ἀθ. τὴν μήμω u. Bekk. 5. ὅμοιος n. Ibid. ἢ δ'] ἄτ' k. n. γ. u. v. Bekk. 7. μιμού (et sic Auger.)] τοῖς αὐτοῦ πᾶσιν u. Bekk. ἢ τινὰ ἂν συμβουλεύσοις τοῖς πᾶσιν σαυτῶ k. 10. ἀκριβῶς περὶ μνητῶν] περὶ μνητῶν ἀκριβῶς u. Bekk. 17. δυστυχίας γ. antep. εἰρημίνων] λεγομένων u. Bekk. pen. σὺ αὐτὸς γινώσκεις. οὐ γὰρ γ. Ibid. διέλασθιν] παρέλασθιν u. Bekk. ult. ιδιωτῶν] ἄλλων u. Bekk.

P. 130. 2. ἴνα δ'] οἱ δ' u. Bekk. 3. γὰρ om. k. 6. ἴσθιν εἰσῆν] ἴξισθιν εἰσῆν

u. Bekk. Ibid. ἀλλὰ χρῑ ἑγ. κ. Ibid. εἶναι om. u. Bekk. 13. καὶ ἐπὶ om. u. Bekk. Ibid. φρασεύονται κ. 13. ἀναπαύσας om. u. Bekk. Ibid. εἰ om. u. Bekk. 14. ἀλλὰ μὴ ἀλλὰ αἰς. συνήθει om. u. Bekk. Ibid. φρασεύονται κ. r. Ibid. ἱεραμαρτυροῦσιν] σφραγμαρτυροῦσιν u. Bekk. 16. καταλλῆθαι γ. 17. γενοῦσθαι συμβουλίας u. Bekk. 20. καὶ τῶν] καὶ om. u. Bekk. 25. ἦ om. u. 26. ἡμίλλαν] ἴθαλας ἂν κ. θίλαμα u. Bekk. Ibid. φύσις τῶν] φύσις τῆς τῶν u. Bekk. antep. εἰς ἴσιν μω u.

P. 131. 3. εἶναι καὶ φιλοπόνητος] καὶ φιλοπόνητος τίνας u. Bekk. 4. μὴ φωνήσας] μὴ om. u. Bekk. 6. λόγους om. u. Bekk. ult. τῆος om. κ. r.

P. 132. 1. σπουδαίως καὶ.] σπουδαίως ἢ καὶ u. Bekk. 3. εὐχαριζομένους κ. n. p 7. 8. 10. r. Ibid. πάντα om. u. Bekk. Ibid. κατὰ πάντων] καθ' ἀπάντων u. Bekk. 2. ἀμίλλας ἀχθόντας] ἀχθόντας om. u. Bekk. φρασεύονται adscriptum in marg. habet v. Ibid. τῶν τῶ Ὁρα κ. 10. πρώτως] πρώτους κ. r. u. Bekk. 11. τῶν secundum om. κ. 13. πῶ. τῶν] πῶ. τοὺς τῶν u. Bekk. μύθους γ. Ibid. τῶν ἡμιθίων om. κ. r. 15. ἀπουσίας] ἀπουσίους κ. n. p 7. 8. 9. n. u. v. Med. Bekk. 16. γενοῦσθαι] γενοῦσθαι u. Bekk. 18. ἀφῆτος κ. Ibid. ἡμεῖς δὲ γραπτῶν καὶ] τὰ δὲ ταῦτα u. Bekk. 19. ὄχλους χαλε.] ὄχλους μάλιστα χαλε. u. Bekk. antep. δεῖν post τῶντων posit γ. Ibid. οὐχ] τὴν οὐχ u. Bekk. pen. ὅτω τῶντων] βασιλεύοντα u.

Bekk.

P. 133. 2. ἀναπαύσας] ἀνάπαυ κ. n. p 7. 8. r. u. Bekk. Ibid. τῶν πρώτων om. u. 3. περὶ τῶν] περὶ μὲν τῶν u. Bekk. Ibid. τὸν secundum om. κ. 4. τῶν om. κ. r. Ibid. διατρίβοντας] ὄντας κ. r. u. Bekk. 7. αὐτῶ κ. r. 8. γενοῦσθαι συμβουλίας] γενοῦσθαι διὰ συμβουλίας γ. γενοῦσθαι συμβουλίας διὰ n. φαινοῦσθαι συμβουλίας διὰ u. Bekk. 9. ἀφῆτος] τὸν δεῖμενος συμβουλίας κ. 10. ἐπὶ τῶν σφραγμαρτυροῦσιν λαρεθ u. Bekk. 13. τοὺς πρώτων om. u. Bekk. Ibid. εἰ δὲ μὴ] εἰ δὲ κ. r. P. 134. τοὺς καθέως] τοὺς μὴ καθέως κ. r. u. καὶ

καθέως u. τοὺς καθέως p. 7. καὶ καθ' ἑαυτῶν u. Bekk. 15. τοὺς μὴ μὴ] τοὺς μὴ μὴ u. Bekk. 14. ἀποδομῆζον] ἀποδομῆζον u. Bekk. antep. ἂν om. κ. r. Ibid. αὐτῶ] αὐτῶς u. Bekk.

P. 134. 2. ἀπάντων πρ.] ἀπάντων τῶν πρ. κ. r. u. Bekk. Ibid. μερῶντων om. u. Bekk. 3. σφαιροῦ] σφαιρῶ u. Bekk. 5. φρασεύονται] φρασεύονται u. Bekk. 7. ἀρχίματος, μὴ] ἀρχίματος τῶν λόγων, μὴ κ. τῶν λόγων om. Bekk. 8. πῶ. om. n. 9. ἦ τῶν] ἦ περὶ τῶν u. Bekk. antep. ἰδὲ σφαιρα χριστῶ] ἰδὲ χριστῶ καὶ σφαιρα n. ἰδὲ σφαιρα χρῑ u. Bekk. Ibid. διαλλῶν] διαλλῶν u. Bekk. pen. κατατρίβον] Ibid. μείζους καὶ] μείζους om. κ. u. Med. Bekk. Ibid. εὐστας εὐστας πούστας] εὐστας om. κ. εὐστας αὐτῶς om. u. Med. Bekk. Subscribit u. πρὸς κακῶς περὶ βασιλείας ὑποβῆται. Συμβαρεῖ ἕμα εὐσταθῶς.

ΝΙΚΟΚΑΗΣ.

P. 135. Τῆ. ΣΤΥΜΒΟΥΑΕΤΤΙΚΟΣ] ΣΤΥΜΒΟΥΑΕΤΤΙΚΟΣ v. x. Ald. ΚΥΠΡΙΟΙ u. Bekk.

P. 136. 3. φέγουσι] φέγουσι p 8. 9. 10. 13. 15. r. u. Bekk. 7. καὶ τὴν δικαιοσύνην ἀσπυόμεν om. r. 11. τῶν πραγμάτων τούτων u. Bekk. Ibid. δι' μὲν γ. u. om. x. Ald. 12. ἀλλὰ καταγορητίων τῶν γ. 15. ὄντως] πῶς γ. 17. ἱεραμαρτυροῦστας γ. u. Bekk.

P. 137. 2. οὐδ' ὄν' r. u. Bekk. Ibid. τύπτουσι] τύπτουσι γ. u. Bekk. 3. ἀποκρίστας τῆν] ἀποκρίστας οὐδ' οὐ δὲ τῆν γ. u. Bekk. 10. εὐθύντας u. Bekk. 12. ὄντων] ἰόντων γ. u. Bekk. Ibid. ζῆν καὶ φύσει γ. 15. πῶ. ll.] πῶ. ll.] u. Bekk. 20. ἀφῆσασιν v. Ald. 22. καὶ περὶ] καὶ om. u. Bekk. Ibid. καὶ περὶ] περὶ om. u. Bekk. ult. καὶ περὶ τῶν ἰδῶν σου.] καὶ περὶ τῶν ἄλλων σου. x. Ald. καὶ περὶ τῶν ἰδῶν om. r. u. Bekk.

P. 138. 1. ἀναπαύσας λέγων u. Bekk. 6. τὸν λόγον] τὸν om. u. Bekk. 10. ἴδι om. r. u. Ibid. πάντας] ἀπαντας u. Bekk. 12. καὶ καλλίστους] καὶ om. u. v. Bekk. 16. πρὸς ἀρχ.] πρὸς τοὺς ἀρχ. u. v. Bekk. 17. καὶ γὰρ διὰ] καὶ γὰρ n. διὰ γὰρ u. Bekk.

19. λόγων om. r. u. Bekk. Ibid. τῶ ἴσους γ. 20. ἡμεῖς δὲ γ. 24. διαμαρτυροῦσι] διαμαρτυροῦσι γ. u. Bekk. 26. γὰρ τοῦτων] γὰρ. τούτων γ. u. Bekk.

P. 139. 2. προστιδίδεμαι] προστιδίδεμαι u. Bekk. 4. καὶ βελτίστη τῶν ἄλλων] βελτίστη τῶν γ. u. Bekk. 8. οὐ ἴστω ὅστις οὐκ] τίς οὐκ γ. u. Bekk. 14. διεθῶσασθαι] διεθῶσθαι γ. u. Bekk. 18. ἰδὲ ἡντίστους] ἦν μὲν ἔπρος γ. u. Bekk. 21. δευτέρω δὲ u. δευτέρα γ. Ibid. τρίτω δὲ καὶ τετάρτω καὶ τοῖς γ. u. pen. καὶ μὲν εἰ δὲ] καὶ μὲν δὲ γ. καὶ μὲν δὲ u. Bekk.

P. 140. 1. εἶψατο] εἶψατο γ. u. Bekk. 2. διαλλῶν] διαλλῶσι u. v. Bekk. 5. καὶ δικαιοσύνην δικαιοσύνη] καὶ δικαιοσύνην om. p 10. r. u. v. Bekk. Ibid. κρείομεν] εἶναι κρείομεν u. Bekk. 11. καὶ πρὸς] καὶ om. r. u. Bekk. Ibid. βουλεύσασθαι γ. u. v. Bekk. Ibid. καὶ πρὸς τὴ] πρὸς τὴ om. r. u. Bekk. 17. ἦ] εἰ γ. 18. ἔχουσι γ. 21. πάντα δὲ u. Bekk. 24. περὶ ἀπάντων] πάντων u. Bekk. antep. τὰ βέλτ.] τὰ om. u. Bekk. Ibid. ὑπερῶσι] ὑπερῶσι γ. u. Bekk. pen. ὅτι τὸν πλείστον μὲν γ.

P. 141. 2. βουλεύσασθαι γ. 5. πρὸς ἀλ-

ἀλλος om. γ. u. 7. αὐτῶν] αὐτοῖς γ. Ald. αὐτοῖς u. Bekk. 8. λαμβάνουσι] λαβῶσιν γ. u. Bekk. 9. πάντα] ἅπαντα γ. u. Bekk. 10. ὁμοίως ἔχουσι] ὁμοίως om. γ. u. Bekk. Ibid. μίσητον πάντων] πάντων om. γ. u. Bekk. Ibid. τοῖς γὰρ] ὅτι τοῖς γ. 14. τοῖς φρονηματώσεως] τοῖς φρονηματώσεως γ. u. Bekk. 17. καθ' ἡμέραν] κατὰ τὴν ἡμέραν ἰδέσθαι γ. u. Bekk. pen. χρῆσθαι] χρῆσασθαι γ. u. Bekk. ult. ὀφθῆναι codd. et edd.

P. 142. 7. ἴσταν τὸν γ. 8. ὅς παραλ.] ὅτι παραλ. γ. u. Bekk. 13. παρα] παρὰ γ. 15. τῶν Ἀθηναίων om. u. 17. ποιῆται] ποιῶσιν u. Bekk. 18. διὰ τούτων τῶν] διὰ τούτων u. Bekk. 20. τυραννίμμοι] τυραννίμμοι γ. u. Bekk. 26. τοῦ Διός] τοῦ om. u. Bekk. antep. ἀλλῆς ὁ λόγος u. Bekk.

P. 143. 3. αὐτὸν προέχων u. Bekk. 5. ἰσχυρότερος] ἀποχρότερος u. Bekk. 7. τὸν ἀρχὴν ἡμεῖς u. Bekk. 11. καὶ πόλι] καὶ τὴν πόλιν u. Bekk. 12. δίνωμεν] κατένιωμεν u. Bekk. 18. ὁ βασιλεῖον u. 19. ἢ αὐτὸν u. 20. ἀξιόθετος] ἀρχῆς ἀξιοθετός γ. ἰξιδίον u. Bekk. Ibid. ἔργα (et sic A. C. L.)] ἔργα u. Bekk. ult. ματτιχοῦσας μεδαμάς] μὴ ματτιχοῦσας γ. u. Bekk. Ibid. τὸν ἰδῆν om. u.

P. 144. 2. βίον τῶν] βίον τὸν τῶν u. Bekk. 3. ἢ δὲ] ἢ om. u. Bekk. 5. καταναλωμένα] καταπαραλωμένα u. Med. Bekk. 10. δ' ἰτίρους] δ' om. u. Bekk. 20. δὲ τῆς Ἑλλ. ἡμῶν u. Bekk. 21. πανταχῶ γ. u. Ibid. συλαμῆται] συλαμῆται u. Bekk. 23. ἀναβάλλασθαι] ἀναβαλλίσθαι γ. u. Bekk. 25. τοῦ βασιλέως] τοῦ u. Bekk. pen. μικρῶ] μικρῶ v. μικρῶ Bekk.

P. 145. 1. μοι χάριαν] μοι om. u. Bekk. 3. μέν] μέν u. Bekk. 4. καθ' ἑ. u. 5. καθ' ἑ. γ. u. v. Bekk. 6. μυνθίνα] οὐδένα u. Bekk. 8. δεδωκίνας ε. 10. μεγαλοφρονέτας γ. 18. ἴδη τῶν] ἴδη καὶ τῶν u. Bekk. Ibid. δεσαστιεύοντων δ. τ. ἀπολλομένους] δεσαστιεύοντων δ. τ. ἀπολλομένων u. Bekk. 22. ὅς κἀκ.] ὅτι κἀκ. b. u. v. Bekk.

P. 146. 6. καὶ οὐ. u. 8. ἰσβαλέθω u. Bekk. 10. πολλῶν γ. 13. εἰο. στήρυον — λυπῶσι — παρίχουσι — ἰξμαρτάνοσι] στήρυον — λυπῶσι — παρίχουσι — ἰξμαρτάνοσι u. v. Ald. Bekk. 19. τῶν ἄλλων τυγχάνουσι u. Bekk. Ibid. καὶ om. u. Bekk. 20. αὐτοῖς τοῖς] αὐτοῖς om. u. Bekk. 23. τοῖς ἰδίοις οἰασι] τοῖς οἰασι τοῖς ἰδίοις u. Bekk.

P. 147. 4. με om. u. Bekk. 5. ἀδρῆας Wolf. 7. τὴν δὲ δαιμονίαν καὶ σφοδρότην u. Bekk. 9. προέχει τὸν τῶν] προέχει u. Bekk. 10. ἀφελίματος ἢν μεδὴν] ἢν οὐδὲν u. Bekk. Ibid. ἀλλὰ καὶ γνο.] καὶ om. u. Bekk. 11. καὶ μέγιστος καὶ] καὶ μέγιστος om. γ. u. v. Bekk. 12. ἴσταν ταῦτα] ἴσταν καὶ ταῦτα u. Bekk.

Ibid. περιετότερος] περιετότερος u. Bekk. antep. τὴν δαιμονίαν καὶ ταύτας om. u. Bekk. ult. μεθ. τιμ. ἔχουσι] τοῖς μεθ. τιμ. ἔχουσι u. Bekk.

P. 148. 4. δὲ καρτέριαν] δ' ἰκαρτέριαν u. Bekk. 5. ἀκασ.] ἀκῆ u. Bekk. Ibid. τοῖς om. u. Bekk. 6. μὴν γὰρ] μὴν γὰρ corr. u. Bekk. μὴν πρ. u. 11. μάλιστα] πλείστα u. Bekk. 12. πάντα ταῦτα] ταῦτ' b. u. v. Bekk. ταῦτ' γ. 21. διαμῆναι Ald. 25. συμβουλεύουσα καὶ προτάξω u. Bekk. 26. δὲ κρῆται] δὲ κρῆται πρότιον u. Bekk. pen. ἰλλῆστέ τι] ἰλλῆστέ τι u. Bekk. Ibid. ταῦτη κακ. ἔχιν] κακ. σγῆν ταῦτη u. Bekk.

P. 149. 1. ταῦτ'] τοῦτ' a. Bekk. 2. τὸ σύμψαν ἔξω u. Bekk. 3. καὶ κώδισθαι] καὶ om. u. Bekk. 9. ἀξιώσθαι u. 17. ἀφελῆσι] ἀφελῆσιν u. Bekk. 18. κρηττομῶσιν γ. antep. ἀλλ' ἂν καὶ] ἀλλὰ κἄν γ. v. vulg. habet Bekk. pen. τοῦμῶν om. u. Ibid. τι om. u.

P. 150. 1. ἂν βουλεύσασθαι περὶ αὐτῶν] βουλεύσασθαι περὶ ἀπάντων u. Bekk. 6. ἡμᾶς εἶναι u. Bekk. Ibid. διαβάλλει] διαβαλλῆν u. Bekk. 8. ἂς ἂν φρ.] ἂν om. u. Bekk. Ibid. ἡμὲ βούλευσθαι κατ' ἑ.] κατ' ἑ. ἡμὲ βούλευσθαι u. Bekk. 9. ἂν ἰγῶ] ἂν om. u. Bekk. 12. ζημίας ἀξίους εἶναι u. Bekk. Ibid. ἀμαρτάνουσι u. Bekk. 13. εὐτυχῆς δὲ] εὐτυχῆν u. Bekk. δὲ om. quoque p. 15. v. 17. ποιῆτε μέγα] ποιῆσθε μὲν u. Bekk. pen. γήνησθαι] ἰγγήνησθαι u. Bekk.

P. 151. 2. καὶ διαφυλ.] καὶ om. u. Bekk. 3. τὰς τιαύτας ταξ.] τιαύτας om. u. Bekk. 7. τρῶν τῶν] τρῶν τῶν τῶν u. Bekk. 10. μὴ μᾶλλον διὰ τὴν κρῆτιν τὴν ἡμῶν u. Bekk. 11. αὐτοῖς] ἡμῶν αὐτοῖς u. Bekk. 13. αὐτοῖς ἔξει] αὐτοῖς om. u. Bekk. 15. ἔβου] ἔβου u. Bekk. 16. δ' ἢν ταῖς a. Bekk. Ibid. καὶ τὸς ὕψ.] καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς ὕψ' γ. u. v. Bekk. antep. ἰσοδικιόντες u. Ibid. ἰσοῖς] οἷος u. Bekk. ult. βασιλεύσασθαι] ἐπιβαρῆσθαι u.

P. 152. 1. τῆς κατασκευῆς] τὴν τοιαύτην γ. v. Bekk. τὴν εἰρημίνην u. Ibid. ἂν γὰρ] ἢν γὰρ καλῶς u. Bekk. 2. πολλῶ μᾶλλον] πολλῶν u. Bekk. 7. καταλιπεῖ] καταλιπεῖν u. Bekk. 8. πιστεύοντες a. Bekk. 10. ἅπαντας] ἅπαντα u. Bekk. 13. ἔδω] ἔδωτ' u. Bekk. 14. δῶκε τὸν ἴσον u. Bekk. Ibid. διάγει] διαγαγῆν u. Bekk. Ibid. δεσασθαι μὴν πλείω τ. ἂ. ἂ. νημίξει] ἀεὶ δεσασθαι μὴν πλείω τ. ἂ. ἂ. u. Bekk. 16. ἴσταν] ἴσταν u. Bekk. 18. ἡμοῦ] ἡμῶν u. Bekk. 20. παρίχουσι] παρῆχουσι u. Bekk. pen. καὶ ἀπώτος] καὶ περὶ ἀπώτος u. Bekk. ult. ἢ τοῖς] ἢ ἢν τοῖς u. Bekk.

P. 153. 1. τοῖς ἄλλοις] τοῖς ἄλλοις Bekk. 4. διανοῖσθαι] διανοῖσθαι u. Bekk. 6. νημίξει καὶ] νημίξωτες u. Bekk. 7. ἂ] ἀπὸ u. Bekk. 8. τοῖσι] τάχιστα τοῖσι u.

Bekk. μέλιστα τούτους in marg. u. 9. ἡμεῖς τὰ γ. Ibid. ἡμέας om. u. Bekk. ἂν τοὺς] ἂν om. u. Bekk. 11. χρὴ περι] Ibid. ὑπερτίτῃ γ. Subscribit u. κακλήε χρὴ καὶ περι u. Bekk. 12. ἂν u. 14. καὶ ἢ κώφισι.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ.

P. 167. 1. εἰς[λας] εὐτυχίας u. P. 168. ult. τούτους οὐδ.] τούτους δ' οὐδ. u. Bekk.

P. 170. 9. αὐτῶν διότι] αὐτῶν om. u. Bekk.

P. 171. 2. περι αὐτῶν] περι τούτων u. Bekk. 3. λήγοντα Ald.

P. 173. 4. προσθῆναι] περιθῆναι u. Bekk. 5. διεξαλαῖν] διαλαῖν u. Bekk. ult. ἂν] διαι s. Med. Ald.

P. 173. 1. τις θαυμάζει καὶ τιμᾷ u. Bekk. 2. τῶν λόγων] τῶν ἔργων u. Bekk. 3. ἀριστ' ἵναστον αὐτῶν u. Bekk. 4. ζῆ- τῶντάς τι] τι om. u. Bekk. ult. ὅστι οὐ τῶς s. Med. Ald.

P. 174. 2. δὴν ἀμφότερους u. Bekk. 5. ἂν μὴ δύν.] μὴ om. u. Bekk. 9. λόγους om. u. Bekk. 10. δ' παρὰ] οἷον παρὰ u. Bekk. 15. ὅστις Med. Ald. 16. τῷ μεγίθει] τοὺς λόγους τῷ μεγίθει u. Bekk.

P. 175. 1. μὴ πάσχειν p 8. 9. Med. Ald. 2. ποιῶμαι τὰς ὑποσχίσεις u. Bekk. 9. γς om. u. Bekk. antep. ἰφ' ἡμῶν] ὑφ' ἡμῶν u. Bekk. Ibid. λακταδαιμονίαν γ.

P. 176. 3. τοῖς — ποιουμένοις — βουλο- μένοις] τῶν — ποιούμενων — βουλομένων u. Bekk. 5. τὰς πόλεις ταύτας] τὰ πόλεις ταύτας, lit. s. corr., u. τὰ πόλιν ταύτων Bekk. 9. προσαγαγεῖν] προσεγαγεῖν u. Bekk. 13. ἐκείνων] κείνων u. Bekk. 16. πρὶν περι] πρὶν ἢ περι u. Bekk. 17. ἡμεῖς ἀπαλλάξαι] ἡμεῖς ἰδίωξαι u. Bekk. 20. φιλοπίας u. Bekk. Ibid. κοῖτῃ] καὶ τῶν p 8. ult. περι om. v. Bekk.

P. 177. 4. ἦ] ἦν περι u. Bekk. 8. το- μίζουσι] νομίζουσι u. Bekk. 11. πρώτως Ald. 13. γ' εἶναι] γ' om. u. Bekk. 14. πορρωτέρως] πρῶτερον p. 8. πορρωτέρωθεν u. Bekk. 15. πλείον] πλείον u. Bekk. Ibid. ἀμφισβ. περι αὐτῶν] περι αὐτῶν om. u. Bekk. 18. καλλίστης ὑπεθ.] καλλῆ τῆς ὑπεθ. u. Bekk.

P. 178. 3. τοῖς ἐθέμοσι] τῶν ἐθεμάτων u. Bekk. Ibid. ὁστις Med. Ald. 8. πατρῶον s. Med. Ald.

P. 179. 6. μὴν οὖν] μὴν τοῖων u. Bekk. 8. αὐτῶν] αὐτῶ u. Bekk. 9. ἀφανουμένης] ἀφανομένης u. Bekk. Ibid. ἡμῶν δτ' ἡμῶν om. u. Bekk. 10. προγ. τοῖς ἡμετέροις] προγ. ἡμῶν u. Bekk. 12. διττάς αἰτίαι] διττάς om. u. Bekk. 15. μετιχόντες] με- τασχόντες u. Bekk.

P. 180. 1. ἵναστον ἰν.] ἵναστον τὸν ἰν. u. Bekk. 2. εὐεργασίας κ. τ. χρείας κ. τ. ἐφελείας τὰς δι'] χρείας κ. τ. ἔργασίας κ. τ. ἐφελείας τὰς ἀπ' u. Bekk. 3. ἰδιδῆξαι]

ἰδίωξαι u. Bekk. Ibid. μικρὸν ἴτι ἡμῶν προστιθέντων] μικρὸν ἴτι προστιθέντων u. Bekk. 8. κατὰ] κατὰ f.

P. 181. 1. ὑπονόματα] ὑπόνομα u. Bekk. 2. τὸν om. odd. et edd. 6. μέ- λιστα] μᾶλλον u. Bekk. 10. ἂν ἄπ.] ἂν ἄπ. u. Bekk. 13. αὐτοῖς] αὐτοῖ u. Bekk. antep. πάργων] περιργων u. Bekk. pen. δουρῆς τοσαύτης] δουρίαν τοσαύτη u. Bekk.

P. 182. 2. εἰπὴν ἴχουαν u. Bekk. 5. κατακαλεισμένους] κατακαλειμένους u. Bekk. 9. πόλεις] χώρας b. ult. ἐκίταρα] ἐκίταρας ὅ. Bekk.

P. 183. 1. πάσας] ἀπάσας u. Bekk. 6. πῶι b. 11. πρὶν πλείωται] πρὶν τὰς πλείωτας u. Bekk. pen. ἐπὶ τῶ.] εἰς τῶ. u. Bekk.

P. 184. 7. τῶν om. u. Bekk. 19. τῶ- των] αὐτῶν u. Bekk. Ibid. τὰ ἀναγκαῖα] ἀναγκαῖα u. Bekk. pen. τῶς λαπίδας] τῶς ἄλλας u. Bekk.

P. 185. 5. ἐν πατρῷι ταῖς b. 12. κα- τιστόσαστο, τῶ. ὑπερβ. ἔχον] κατιστομά- σατο, τῶ. ἔχονδ' ὑπερβ. u. Bekk. 18. πρὸς ἄλλήλους om. u. 19. μετὰ δὲ] καὶ μετὰ ἄ. Bekk. Ibid. ταῦτ' u. Bekk. 23. κοινὰς b. s. Med. Ald. Ibid. ἄλλας] ἑτέρας u. Bekk. pen. εἰς ἐν γενέσθαι] ἐγγενέσθαι u. Bekk.

P. 186. 1. ἀθύμως] μεθύμως p 8. 7. κίχτηται b. s. Med. Ald. 9. ἀφανουμένην] εἰσαφανουμένην u. Bekk. 11. ἀλλάως b. Ald. Med. 13. παντοδαπαῖς] παντοδαπο- τάταις u. Bekk. 14. καὶ μὴ] καὶ om. u. Bekk.

P. 187. 6. ἡμῶν, καὶ] ἡμῶν καὶ πείθετε, καὶ p 10. u. Bekk. 16. ἀλλήλων om. u. Med. Ibid. τοῖς ἐξ] τῶν εὐθὺς ἐξ u. Bekk. 21. τῷ λόγῳ] τῷ om. u. Bekk. antep. τοσούτων ἀπ.] τοσούτων δ' ἀπ. u. Bekk. Ibid. περι τοῦ] περι τῶ u. Bekk.

P. 188. 2. τιμῆριον εἶναι] τιμῆριον om. u. Bekk. 4. μετασχόντας] μετιχόντας u. Bekk. 6. ἱερὸν μὴδ'] ἱερὸν om. u. Bekk. 9. τῶς προχόνου] τῶς προχόνου i. t. u. Bekk. 10. τῶν πρὸς τὸν πώλοισι om. i. u. Bekk. 16. ἰσαμύνηταις t. antep. ἰσο- λωσάμεθα] ἰσολευσάμεθα i. t. u. Bekk.

P. 189. 3. ῥῶμαν τῆς] ῥῶμαν τὸν τῆς u. Bekk. 4. ἡμῶν] ἡμῶν u. Bekk. 7. περι] ὑπέ u. Bekk. 11. ἐπὶ τῷ t. Med. Ald. 12. ἡμῶν om. u. Bekk. 13. παρῶν] παρῶν i. t. u. v. Bekk.

P. 190. 4. εὐπρόσπυτοι] εὐεργάτοι i. t. u. Bekk. Ibid. δὲ b. Med. 6. τίνας — τολμήσαν — αὐτῶν — παρῶν ὄντας] τῆ — τολμήσαν — αὐτῶ — παρῶν ὄντων i. t. u.

Bekk. 10. πλὴν τῶν] πλὴν τοῖς i. t. u. Bekk. 11. ἀξιώσας] ἀξιώσας i. t. Bekk. ἀξίωσιν u. 13. τὸν πόλεμον] τὸν om. i. t. u. Bekk.

P. 191. 3. κρατίστας ἄνωθ'] κρατίστας om. i. t. u. Bekk. 5. γενομένους] γενομένους i. t. u. Bekk. 6. ἢ γενομένους] ἢ om. u. Bekk. 7. εἰς] ἔρχε u. Bekk. 10. εἰσι] εἰς.] εἰσι τοῖς εἰς. i. s. t. u. v. Med. Ald. Bekk. 13. τῶν Ἀσσι.] τὴν Ἀσσι. u. Bekk. ult. Μασσῶν] Μασσῶν i. u. Bekk.

P. 192. 1. ἀγαθὸν αὐτοῖς i. u. Bekk. 3. ἐμβαλεῖν] ἐισβαλεῖν t. u. Bekk. ἐσβάλλω i. Ibid. εἰς τοσαύτων] τὸν om. i. u. Bekk. 4. κατίστας] κατιστάσας i. u. Bekk. 6. γενομένους] γενομένοι u. Bekk. 10. τὸν λόγον] λόγον i. t. 14. συντομώταροι i. t. u. Bekk.

P. 193. 3. πλοκαπτοῖσιν i. t. Ibid. κλέσαντες, ἐκ δὲ τοῦ—κινδύνου] κρατίστας, ἐκ δὲ τῶν—κινδύνου i. t. u. Bekk. 4. τῆς Σπάρτης om. i. t. u. ult. τῶν κρείττερον τῶν] τῶν κρείττερον i. τῶν t. u. Bekk.

P. 194. 1. τὴν ἐπιθεὴ καὶ] τὴν καὶ ἐπιθεὴ t. 4. σπᾶς τὴν i. v. [σπᾶς] τὸν Bekk. 5. διδῶν κειράσμεναι] διδῶν om. t. u. Bekk. 6. τὸν ἰθὺν] τὸν γένει i. t. u. Bekk. 7. ἔχοντες i. t. 9. ἡμετέραι om. i. t. u. Bekk.

P. 195. 2. τούτων τακμήρια] τούτων om. u. Bekk. 7. ἰσχυρὸν t. 9. ὑμίζοντες] δευκαῖτες i. 10. ἰσχυραῖται i. 20. διὰ τὸν τότε γενομένην στρατίαν om. i. t. u.

P. 196. 2. 2] εἰ i. t. u. Bekk. 5. κατὰ τὴν] εἰς τὴν i. t. u. Bekk. 8. ἐκατέρω] ἐκατέρω i. t. u. Bekk. 10. παρέλαβον t. 11. ἄλλων om. b. antep. καὶ secundum om. t. ult. ἀλλὰ] καὶ u.

P. 197. 1. τὴν ἡμετέραν om. i. t. u. Bekk. 3. ταῖν πόλεων ταύταιν] τῶν πόλεων ταύτων t. τῶν πόλεων u. Bekk. 4. ὑπεμέματα] ὑπεμέματα t. Bekk. 6. με οὐδὲ] με οὐ i. t. μ' οὐ u. Bekk. 10. μέγιστος τούτων] μέγιστ' αὐτῶν u. Bekk. 11. διὰ τι u. διὰ i. t. Ibid. καταλαίβειν t. 12. μὲν αὐτῶν] μὲν. περὶ αὐτῶν i. s. t. u. Ald. Bekk. 15. τοῖς αὐτῶν σύμ. t. 17. γενομένην] γενομένην i. t. u. Bekk. Ibid. δυναστεύσαν u. Ald. Ibid. ἐν om. s. Med. Ald. 18. ταῖν πολ.] τῶν πολ. i. t. u. Bekk. 20. ἀρετῇ Med. Ald.

P. 198. 2. τυγχάνει τοιαῦτα] αὐτὰ τυγχάνει i. u. τοιαῦτα τυγχάνει Bekk. 4. γὰρ τὰς] γὰρ om. i. t. u. Bekk. Ibid. ἄρα, ἀλλήλων] ἄρα. τὰς ἀλλήλων i. t. u. Bekk. 5. τὰς καθ' ἑαυτῶν] τὰς αὐτῶν i. u. Bekk. αὐτῶν t. 6. δυν. ἐνέμ. εἶναι τὸ κακ.] δυν. μὲν ἐνέμ. εἶναι κακ. i. t. u. Bekk. 7. πατριδος ἀποθανῆν] πόλιος ἀποθνήσκων τῆς αὐτῶν i. πατριδος ἀποθνήσκων t. πόλιος ἀποθνήσκων u. Bekk. 10. μὲν νόμους i. t. 11. ἄς] καὶ Med. 12. ἐκείσθην ἡμ.] ἐκείσθην τὴν ἡμ. u. Bekk.

P. 199. 2. ὀφθήσονται] ὀφθήσονται i. t. u. 3. ἱταρίας] ἱταρίας u. Bekk.

P. 200. 1. Ἑλλάδα] αὐτῶν πόλιν i. u.

3. πατρ. τοιούτως] πατρ. ἐν τοῖς τοιαύτοις i. u. Bekk. πατρ. ἐν τοιούτοις b. f. t. 9. ὑπερβηκότας] ὑπερβηκωτάτας i. t. u. Bekk. 11. κρῆς] περὶ i. 12. τοῖς τοιούτοις f. 13. πατρ. τῶν] πατρ. μὲν τῶν i. t. u. Bekk. 14. ἐπὶ μέλαν] περὶ μέλαν b. i. t. u. Med. Ald. Bekk. Ibid. στρατεύσαντες om. t. u. Bekk. 21. τούτων om. i. t. u. Bekk. 23. τελευτήσαν, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν t. antep. ἐκείνοι] ἐκείνων i. u. Bekk. ult. κατίστας] ἐκείσθην i. t. u. Bekk.

P. 201. 2. ἔρχων i. t. Ibid. καὶ περὶ] καὶ om. i. t. u. Bekk. 8. ἐφελκίσαν u. Bekk. 6. ἄμα μὲν περὶ] περὶ μὲν i. t. u. Bekk. 11. κινδύνου om. u. 14. κινδυσῶσιν] κινδυσῶσιν i. t. u. Bekk. 16. τιαύτων t. 17. εἰσαγαγε t. Ibid. ἐν om. Med. 18. ἀμύλλας αὐτῶν τοῖς i. t. 19. φασι] ἴσασι t. pen. καὶ om. u.

P. 202. 3. ἐφθῆναι] φθῆναι i. t. u. Bekk. 10. ὑπερφανίας] ὑπερφανίας i. t. u. Bekk. 14. θρυλλῶσιν] θρυλλῶσιν u. Bekk. antep. τοσοῦτον δι'] καὶ τοσοῦτον i. t. u. Ald. Bekk.

P. 203. ult. ἀγνοζήματα] ἀγνοζήτες i. t. u. Bekk.

P. 204. 1. τῆς ἐν Μαρ.] ἐν om. u. Bekk. Ibid. αὐτῶν t. 2. ἔξωσιν καταστῶσαι] ἐξίσσῶσαι i. t. u. Bekk. 3. κρήνην] om. u. Bekk. πατρίδας t. 5. καὶ κρείττερον] καὶ τὸ κρείττερον i. u. Bekk. καὶ κρείττερον ἢ πόλις ἐμῶν t. 6. τὴν τύχην] τὸν om. i. t. u. Bekk. Ibid. ἐκείσθην t. Ibid. διὰ καὶ προσαγαγέσθαι] καὶ προσαγαγέσθαι u. Bekk. 7. συνέλεμμεν τοῖς t. Ibid. ἐπὶ τῶ] ἐπὶ τῶ i. t. u. Bekk. 8. ἐν περὶ] ἐν τοῖς περὶ b. f. i. t. u. Bekk. 10. ἰσοίως] ἰσοίως i. t. u. Bekk.

P. 205. 2. καὶ τὰ u. τ. π. διοικήσαντες de suo addidit Wolf. et codd. i. t. in Antid. addunt καὶ κατασκευάσαντες τὰ περὶ τὸν πόλιν. 4. καὶ om. Wolf. 5. ἐπὶ πόλιν διαπραγῆν] ἐπὶ πόλιν διήσταναι i. t. u. Bekk. 8. δι' om. u. 9. εἴ τις i. t. Ibid. συμπεκρότητα κρημνίσθη] συμπεκρότητα ἡμελήθησαν i. t. μικρότητα ἡμελήθη u. Bekk. 11. τῆς περὶ] τῆς om. u. Bekk. 12. ἐμβαλεῖν t. Ibid. ὑπολειπόμενης] ὑποφασωμένης i. t. u. Bekk. 16. προσλάβειν i. antep. ἔργηζέμενοι t.

P. 206. 3. ἐξ ἄνωτος] ἐκ παντός i. t. u. Bekk. 5. διαφρονῶν t. 10. γὰρ om. b. s. Med. Ald. 13. τὸν δύν. ἀλλὰ μὲν δ. ἀμα om. i. t. u. 18. γενομένην u. Bekk. 19. καὶ τῶν] καὶ om. codd. et edd. 20. περὶ πατρίδα] περὶ τὴν πατρίδα u. Bekk. 21. ἐπὶλεμμεν] ἐμείλωσιν in marg. i. ἐμείλωσαν u. Bekk.

P. 207. 2. εἰσ.] ἐστὶ u. Bekk. 3. τῶν om. Wolf. Ibid. εἰχ' ἐπὶ τί] εἰς οὐδ' ἐπὶ i. t. u. Bekk. 8. συμμαχίαστας t. antep. ἡμετέραν om. i. t. u. Bekk. Ibid. γενοῦσθαι t. pen. στρατιάς i. ult. τῶν ἔγ. μᾶλλον i. μᾶλλον τῶν ἔγ. t.

P. 208. 4. τό γε i. 5. γενημένους t. 7. ἐπιτάτα i. 8. ἀξιοθαίμεν] ἀξιοθαίμεν u. Bekk. Ibid. προταχθέντων ἀπάντων t. 9. ἀναγκασθαίμεν] ἀναγκασθαίμεν u. Bekk. 11. ἰμελογήσιας] ἰμελογήσιας u. Bekk. 12. ἡμῶν] τὴν ἡμετέραν u. Bekk. ἡμῶν b. f. 13. αὐτοῖς Med. Ald. 17. τὴν Σκιον.] τὴν Σκιον. u. v. Bekk. Ibid. ἔλαθον ὄμ. u.

P. 209. 2. ἰφ' ἡραῖν] ἰφ' ἡμῶν u. Bekk. 5. μήποτε] μήτε u. Bekk. 7. οὐ δια.] οὐκ ἦδη δια. u. Bekk. 11. γενησθε] γενησθεσθαι u. Bekk. 16. ἰσχυοῦμαι b. Med. Ald. Ibid. ὑπαναθίλας u. Bekk. 17. ἐν ἀλλήλοις] ἐν ὄμ. u. Bekk.

P. 210. 9. δι' ὄμ. u. pen. διατελισάμεν codd. et edd.

P. 211. 1. ἔπαντας] πάντας u. Bekk. 7. μὴν πρὸς] μὴν ἄς πρὸς u. Bekk. 8. πεκνημένοι δὲ] καὶ πεκνημένοι u. Bekk. 10. δὲ τῆς] δὲ ὄμ. u. Bekk. 11. ἀρχὴν τῆς] ἀρχὴν τὴν τῆς u. Bekk. 12. πρὸς τὴν] πρὸς ὄμ. u. Bekk. 14. ἄλλαν ὄμ. u. Bekk. antep. κάλλιστ'] μέλλιστ' b. f. u. v. Bekk.

P. 212. 2. ἰχθύντων] λαβόντων u. Bekk. Ibid. ἀποεβίτηον] ἀποεβίτηος u. Bekk. 11. λυμνάμενοι] διαλυμνάμενοι u. Bekk. 13. ἀπολιπώντες] λιπόντες u. Bekk. Ibid. γενησθε] (et sic A. L.)] γενησθε u. Bekk. antep. καὶ i] ἔ u. Bekk. ἀποτοτάτους] ἀποματάτους b. f. u. Bekk. ult. ἦσαντο Med. Ald. ἦσαντο v. Ibid. ἐπίοις] ἐπὶ u.

P. 213. ult.] καὶ φονίας] Bekk.

P. 214. 3. καὶ] καὶ Wolf. Ibid. ἴασαν ἡμῶν ἔχον u. ult. τοσοῦτον πύβη] τοσοῦτον ὄμ. u. Bekk.

P. 215. 3. τὰς μὴν] μὴν ὄμ. u. Bekk. 4. τῆς θ'] καὶ τῆς u. Bekk. 5. καὶ τῶν] καὶ περὶ τῶν f. u. Wolf. Bekk. pen. κατὰ πάντων] κατ' ἀπάντων u. Bekk.

P. 216. 1. ἀποσθῆσαι] ἀνίσσασθαι codd. et edd. 10. οἱ πολῖται πρὸς ἀλλήλους u. Bekk. 12. ἀθυμότερον] ἀθυμότερος u. Bekk.

P. 217. 1. προσῆσαι] προσῆσαν u. Bekk. 6. ἰπὸς φασ.] ἰπὶ τὰς φασ. u. Bekk. antep. ἄνωρ ἀνεργαῖν] εἰ παραπραγνοῖ u. Bekk.

P. 218. 11. ἐ:] οὐς b. Med. Ald. 13. πύβησαι] πύβησαι u. Bekk. 16. τοῖς βαρβάρους ὄμ. u. Bekk. ult. τοσοῦτον] τοσαῦτον u. Bekk. Ibid. δουλίαν] δουλείαν codd. et edd.

P. 219. 8. ἰλυθίρους ἀξιοῦσιν εἶναι u. 10. ἰπλοῖσιν] λεπὸν u. Bekk. 16. εἰς τοσοῦτον] εἰς ὄμ. u. Bekk. 18. τὴν δὲ] τὴν μὴν γε u. Bekk. antep. τὴν δὲ] καὶ τὴν b. u. Med. Ald. Bekk. pen. Ὀλυθίας καὶ Θλιασίοις πολεμοῦσιν] Ὀλυθίοις καὶ Θλιασίοις πολεμοῦσιν u. Bekk.

P. 220. 1. βαρβ. τῆς] βαρβ. τῶ τῆς u. Bekk. 2. ὄσας μεγ.] ὄσας ἄς μεγ. u. Bekk. 10. μόνον οὐχὶ ὄμ. u. Bekk.

Ibid. τὴν ὄμ. codd. et edd. 18. γράμην ἔχοντας] ἔχοντας τὴν γράμην u. Bekk. 20. ἀμαρτάνουσι] παρῶσι u. Bekk. antep. λαδρῶντας] τοιαῦτα λήγοντας u. Bekk. Ibid. τοιαῦτα σφάττοντα; λαδρῶντας u. Bekk.

P. 221. 2. κατὰ τῶν] κατὰ τῶ τῶν u. Bekk. - 3. ἔξ ὧν ἔστι] ἔξ ἡ u. Bekk. antep. τοὺς μὴν] τοσοῦτος μὴν u. Bekk. pen. τὰ ὄμ. u. Bekk. ult. ἀφ. χάρας] ἀφ. τῆς χάρας u. Bekk.

P. 222. 8. τῶ τῶν] τῶ ὄμ. u. Bekk. Ibid. προεργαίτησιν ἔστιν u. Bekk. 9. οἰδῶντες] μηδῶντες u. Bekk. Ibid. πρὸς ἀλλήλους πολεμῶντες u. Bekk. 12. τύχας] τύχην u. Bekk. Ibid. θαλάσιν] συνθαλάσιν u. Bekk. 15. ἐκ τῆς] ἐκ ὄμ. u. Bekk. pen. τριβάζου u.

P. 223. 1. μέρες ὄμ. u. Bekk. 5. τήρεις] πόλις u. Bekk. 13. τευχίζων] ἰντευχίζων u. Bekk. antep. ἐν τοῖς] ἐν ὄμ. u. Bekk. Ibid. κτανότα] κτανότασιν u. Bekk. ult. στρατιάν] στρατιάσιν u. Bekk.

P. 224. 1. ἀπάντων αὐτῶν] ἀπάντων ὄμ. u. Ald. Bekk. Ibid. πρὸς τὸν πολεμῶν] προσπολεμῶν u. Bekk. 6. περὶ τῆς] τῆς περὶ v. 7. ταῖν ποδ. ἀμφοτέρων] ταῖν ποδ. ἀμφοτέρων u. Bekk. 9. μηδῶντες] μὴ u. Bekk. 11. τῶντων ἔσ.] ὅτις ἔσ. u. Bekk. 13. μεγ. ῥησὰς] μεγ. τὰς ῥησὰς u. Bekk. ult. Ἀρκαλίμας] Ἀρκαλίμασιν u. Bekk.

P. 225. 6. τῶν ἐν Κίρρον ὄμ. u. Bekk. 7. δὲ τὴν (et sic A. [δὲ] τὴν L.) τὴν ὄμ. u. v. Bekk. 8. εἴης] ἔχῃ u. Bekk.

P. 226. 1. Κίρων] ῥῶον codd. et Med. Ald. Bekk. 5. Κίρωνος] Κίρωνος codd. praeter u. qui ὀνόμασεν et Med. Ald. 8. τὸ περὶ τὴν Ἀσίαν] τὸ προσκολληθῆναι ἐπὶ τῆς Ἀσίας u. Bekk. Ibid. μόνον] μόνον u. Bekk.

P. 227. 5. δικαιοῖς] δικαίως u. Bekk. 7. παραλιπών] παραλιπών u. Bekk. 9. Δερκυλίδας u. Bekk. 10. ἰπὸς] ἰπὸς γε u. Bekk. antep. Θίμβρον] Θίμβρον u. v. Med. Ald. Bekk. pen. πάσαν] ἄσπασαν u. Bekk. ult. Κίρων cum vulg. codd. et Bekk. Ibid. στρατοπέδω] στρατοπέδω u. Bekk.

P. 228. 1. ἀπάσης ὄμ. u. Bekk. Ibid. καὶ οὐδὲ] καὶ μὴν οὐδὲ u. Bekk. 2. τῶ βασιλείου u. 5. θαλάττης] θαλάττης u. Bekk. 7. τῶ βασ.] τὴν βασ. u. Bekk. 10. ὑπολιπών] ὑπολιπών u. Bekk. antep. τὴν τῶν] τῶν ὄμ. u. Bekk. pen. μὴν ἰπυλαγμάτων] ἰπυλαγμάτων u. Bekk. ult. πόλισιν ὄμ. u. Bekk.

P. 229. 2. προδηλοῦσιν v. Med. 4. αὐτῶν ἔττους u. Bekk. 6. τῶν Ἑλλήνων] τῶν ἰσχυρῶν u. Bekk. 11. ἰσχυρότατον] ἰσχυρότατον u. Bekk. 12. Τισσαφῆρον] Τισσαφῆρον u. Bekk. ult. ἰσχυροῦσιν] ἰσχυροῦσιν u. Bekk.

P. 230. 3. αὐτῶν] αὐτῶν b. v. Med. Ald.

ὡς αὐτῶν u. Bekk. 8. ἴσ' αὐτοῖς] ἴσ' αὐτοῖς u. Bekk. antep. εἰδὲ γὰρ] εἰ γὰρ u. Bekk. ult. ἴσταςθαι] ἴσταναι u. Bekk.

P. 231. 1. ἂν ἴν] ἂν om. u. Bekk. 4. ἀμείων b. Med. Ald. Hag. 8. ὄσαν] ὡς ἂν b. u. Med. Bekk. antep. εἰ τὰς Med. Ibid. διαφθαμέναι] διαφθαρίων u. Bekk.

P. 232. 1. δὲ πρὸς] δὲ om. u. Bekk. Ibid. περιουδοῦμαι] περιουδοῦμαι u. Bekk. 4. καταφρονῶντες] ὀλυγουῖντες u. Bekk. 6. ἰσῖον] ἰσῖ u. Bekk. 8. τοῖς om. Wolf. antep. κενδοῦσαντας] κενδοῦσαντας u. Bekk.

P. 233. 2. καθ' ἑ. u. Bekk. 3. πωλὸν] τὸ πωλὸν b. f. u. v. Bekk. 6. τῶν Λακ. ἀρχῶν] τῶν ἀρχῶν τῶν Λακ. u. Bekk. 7. θάλαττων] θάλαττων u. Bekk. 9. καὶ μετ.] τῶν μετ. u. Bekk. pen. ἰξμαρτάνουσι] ἰξμαρτάνουσι u. Bekk. ult. οὐκ ἰσθῖβουλιώτης] οἷα om. u. Bekk.

P. 234. 2. κατακάνω u. Bekk. 4. τι om. codd. et add. Ibid. οὐδεμῶσαι] κούμαι u. Bekk. 5. τὰ ἀρχαῖα] τὰρχαῖα u. Bekk. 6. εἶν] εἶδεν u. Bekk. εἶδεν v. pen. ἴθι om. u. Bekk. ult. τολμῶσαι] τολμῶσαι u. Bekk.

P. 235. 4. πολλά τοιαῦτα] πολλά om. u. Bekk. 6. ἀποργησμένους] γρησμένους u. Bekk. 8. τὴν ἑργὴν πρὸς αὐτοῦς u. Bekk.

P. 236. 7. πρὸς Ἑλλ.] πρὸς τοὺς Ἑλλ. u. Bekk.

P. 237. 1. ἰπὶ Τρίαν om. u. 5. εὐ σαφῆστερ εἶδεν om. pr. u. Bekk. 7. βουλαδύμενον] βουλαδύμενον u. Bekk. 14. ἑκατόμωρος] ἑκατόμωρος u. Wolf. Bekk. ἑκατόμωρος Med. Ald. 18. καὶ καίτοι u. Bekk. 20. προαγορεύει] ἰξτάζων u. Bekk. 21. αἰσι, πῶς] αἰσι, οὐκ ἄδελον ὡς u. Bekk. antep. φασαλαῖν] διατιθῶν b. p 8. 9. 13. u. v. Med. Wolf. Bekk. διατιθῶν p 10.

P. 238. 1. αἰσι πρὶ] αἰσι om. u. Bekk. 7. ἰσπερῶσαντες] ἰσπερῶσαντες u. Bekk. 11. χερσῶσθαι] χερσῶσθαι u. Bekk. 14. ἂν ἀξρουθῶσιν] ἂν ἰπισῶσιν u. Bekk. 18. καὶ πρὶ] πρὶ om. u. Bekk. pen. ὀνῖται] ἔταν u. Bekk. ult. ἢ βουλ.] ἢ βουλ. b. f. u. v. Bekk.

P. 239. 5. στρατιῶν] στρατιῶν u. Bekk. 7. χρώς om. u. Bekk. 9. τῆ om. Wolf. Ibid. πλείον] πλείον u. Wolf. Bekk. antep. ἰπὶ ταῖς] ἰπὶ μὴν ταῖς u. Bekk.

P. 240. 2. αὐτῶν ἰδίος u. Bekk. 3. δυστυχῶν] δυστυχίας u. Bekk. Ibid. ἢ τοῖστος καμ. ἰδου.] ἰδου. ἢ τοῖς τοιαῖστος καμ. u. Bekk. 6. δὲ secundum om. Ald. 14. διατίσαν] συσπείραν u. Bekk. 15.

τοῦς τι Ald. antep. χρών κατ.] χρών ἂν κατ. u. Bekk.

P. 241. 1. καταλειπῶσαι] παραλειπῶσαι u. Bekk. 3. τοσῶτον] τοσῶτον u. Bekk. 4. ἀπαλλαγῶμεθα] ἀπαλλαγῶμεθα u. Med. Ald. Bekk. 8. ἀνασῶμεθα Wolf. 9. ἰπιβολὰς Wolf. Ibid. ἐκ ποδῶν v. 13. ἴσσι om. u. Bekk. 14. ἴαν μὲ] ἢ μὲ u. Bekk. antep. τὰς φίλας] τὰς ὀφθαλμῶν u. Bekk. pen. τοῖς secundum om. b. Med. Ald. ult. γρησῶντων] γρησῶντων u. Bekk.

P. 242. 7. γ' ἂν] δ' ἂν b. Med. Ald. Wolf. ἂν u. Bekk. Ibid. ἢ τῶν κωδ.] ἢ om. u. Bekk. pen. στρατιῶν] στρατιῶν u. Bekk. P. 243. 3. ἱθαλοῦσιν] ἱθαλοῦσιν u. Bekk. 4. μετῆχουσι] μετῆχουσι u. Bekk. Ibid. ἔπις] ἔπὸ u. Bekk. 13. ἡμῶν φέρει u. Bekk. 14. καὶ κατὰ v. 15. πάντ] πάντες u. Bekk. Ibid. χρῶ] χρῶν u. Bekk. ult. ἢ ἀμορτίροις] ἢ om. u. Bekk.

P. 244. 6. καὶ τούτων] καὶ om. u. Bekk. 13. πωστὶ τὴν] πωστὶ τούτων τὴν u. Bekk. antep. [τῷ] Bekk. pen. κειμένους om. Wolf.

P. 245. 2. τοὺς ἀδερῶτους] τοῖς om. u. Bekk. 3. συσπῶσασιν ἡμᾶς] ἡμᾶς ἐνέχασιν u. Bekk. 7. πωστὶς] ἀπατος u. Bekk. 8. καὶ ἀξίω] καὶ om. u. Bekk. 9. τῶν γγ.] τῶν τι γγ. u. Bekk. Ibid. λεψῶμεθα — διεφθῶμεθα] λεψῶμεθα — διεφθῶμεθα u. v. Med. Ald. Bekk. 13. γρησμένους Med. Ald. ult. αἰρέτους κρήντων u. Bekk. Ibid. καὶ θεωρεῖς] θεωρεῖ μὲν u. Bekk.

P. 246. 1. στρατιῶ] στρατιῶ u. Bekk. Ibid. τοῖς τὴν ἴσ.] τὴν om. u. Bekk. 3. ἰξίσται] αἰ u. Bekk. 4. κατακτάσασθαι u. Bekk. 10. κακῶς τὴν Ἑλλάδα u. Bekk. 11. πρὸς ἡμᾶς διακείμενους u. Bekk. 16. μᾶλλον πρὸς αἰσι στρατιῶν] στρατιῶν πρὸς αἰσι u. Bekk. 18. προσημαμένους] ἰθυμωμένους u. Bekk. pen. ἀμύσασθαι] ἀμύσασθαι u. Bekk.

P. 247. 3. ἰσπν αὐταῖς u. Bekk. 4. ἰθῆλστας] ἰθῆλσντας u. Bekk. 5. ἐπιθυμῶσάντων] ἐπιθυμῶσάντων b. u. v. Med. Ald. Bekk. 12. τούτοις τοῖς] τῶς τούτου u. Bekk. 16. ὄλας Ἀσ.] ὄλας τῆς Ἀσ. u. Bekk. 18. ἡμα τῆς θ' u. Bekk. 19. μῆμω] μνημῶν u. Bekk. 22. καμῶ] om. u. Bekk. 23. πρὶ τῶν] πρὶ om. u. Bekk. pen. συσπῶ] συσπῶν u. Bekk. ult. μὴν om. u.

P. 248. 7. ἀπάντων om. u. Bekk. 8. πᾶσασθαι] πᾶσασθαι u. Bekk. 10. μεγῶλας τὰς ὀπισθίους κωμωμῶν] μεγῶλας ὀπισθωμῶν u. Bekk. antep. τῆς τοιαῖστος] τῆς παρῶστος u. Bekk.

ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΝ] ΦΙΛΙΠΠΟΣ u. Bekk.

P. 352. 1. ἄνοιαν u. 2. ἰνὸ τῆς] ἰνὸ om. u. Bekk. Ibid. ἰσθίμην] ἰσθίμην u. Bekk.

P. 253. 1. τε καὶ] τε om. u. Bekk. 7. μὴν om. Med. 9. ἀπεφθέμην] ἀπεφθέμην u. Bekk. 13. μὴν ἔχων] μὴν ἡμᾶς ἔχων u. v. Bekk. 16. αὐτῶν] αὐτῶν u. Bekk. Ibid. μόντῃ v. 17. ὄσπερ] ὄσπερ u. Bekk. antep. φιλιστίας ἡμᾶς, πλὴν u. Bekk.

P. 254. 7. οὐ μὴν λέγω] οὐ μὴν om. u. Bekk. 9. λήψαι παρ' ἡμῶν u. Bekk. 10. ἀπώσους] ἀπώσους u. Bekk. 14. ἡμῶν οἶαν] ἡμῶν om. u. Bekk. Ibid. ἡμαδίου corr. v. 16. ὅταν τῇ πόλει τῶν λεγομένων ἡμῶν] πολλῶν λεγομένων u. Bekk. 17. διαλύσασθαι Med. 18. ἡμᾶς] ἡμᾶς u. Bekk. Ibid. βουλίσασθαι Med. 19. ἡμῶν] ἡμῶν u. Bekk. Ibid. καὶ] οὐ v. Med. Ald. 23. ἡμῶν] ἡμῶν Wolf. αὐτῶν u. Bekk. om. v.

P. 255. 3. ὄϊα] ὄϊα u. Bekk. 5. βίβη] βίβη Ald. 7. παρὰ τῶν Ἑλλ. ἀξιοῦσιν u. Bekk. 13. ἡμῶν] ἡμῶν ἄπισιν u. Bekk. Ibid. ἔμφροσσαν] συμφροσσαν u. Bekk. 15. τῆς ἡμᾶς ἡλικ.] τῆς ἡλικ. τῆς ἡμᾶς u. Bekk. 18. τ' ἂν] τε καὶ p 8. 9. γ. τε πλὴν u. Med. Bekk. 19. πρῶτῳ] πρῶτῳ u. Bekk. 21. ἀπάσας om. u. Bekk. 22. ἐπὶ γῆρας] ἐν δυσχερίᾳ u. 23. ὅστις βουλίσθῃ] ὅστ' ἠβουλήσῃ u. Bekk.

P. 256. 8. μίλλουσι] μίλλουσί τινες u. v. Bekk. 11. τὰ πρὸς] τὰ om. u. v. Med. Ald. Bekk. 12. τοῦτε] τοῦτε u. Bekk. 15. ἢ τῷ] πλὴν τῷ u. Bekk. 18. οὐς ἂν δουλοθίας] οὐς τινες ἂν δουλοθῆς u. Bekk. antep. ὅσων] ὅσων u. Bekk. pen. ἴν om. u. Bekk.

P. 257. 2. στρατεύειν ἴδμε] ἴδμε Wolf.] σοι τιμὴν φέρον· τὸ δὲ ἐπὶ τοὺς βαρβ. κοινῇ] πρὸς τοὺς Ἑλληνας συμφέρον τὸ δὲ βιάσασθαι πρὸς τοὺς βαρβ. u. Bekk. 7. τίς με u. Bekk. Ibid. πλοισιζόντων] πλοισιζόντων u. Bekk. 9. ἔγκλημαζόμενον] ἔγκλημαζόμενον p 10. 13. α. v. Bas. Bekk. 14. ἐξίστακα τοῦ] ἐξιστάσθαι ὃ u. Bekk. 17. μίλλαι] μίλλαις u. Bekk.

P. 258. 6. τοὺς om. Wolf. Ibid. ἐφῆξεν] ἐφῆξεν u. Bekk. 13. ἀνοστάτους] αὐτῶν ἀνοστάτους u. Bekk. 14. Περσβαίου] Περσβαίου u. Bekk. 16. πρὸς τῷ] πρὸς τῷ u. Bekk. 19. τοιούτων] τοιούτων u. Bekk. 26. πῶς ἔγ.] πῶς ἴδμεν ἔγ. u. Bekk. 27. οὐ μετρίως] οὐ om. u. Bekk. ult. τὸν λόγον τῶν ἐν τῇ πόλει u. Bekk.

P. 259. 4. τοσούτω] τοσούτω u. Bekk. Ibid. κατίστων v. 5. ἰδραύνοντο] ἰδραύνοντο u. Bekk. 6. τοσούτων] τοσούτων u.

Bekk. 7. εἰς τὸ] ἰνὸ u. ἢ γὰρ Bekk. 8. τὸν λόγον τοῦτον u. Bekk. 11. ἴν] ἴν u. 12. φαίνονται] φαίνῶ u. Bekk. 14. τὸ αὐτῷ] ταῦτ' u. Bekk. Ibid. ἰσθ. ἡμῶν] ἰσθ. τοὺς ἡμᾶς u. Bekk. 22. οὐ κακῶς] οὐ ἀλόγως u. Bekk. antep. ὄσπερ τῷ] ὄσπερ τῷ u. Bekk. ult. καὶ primam om. u. Bekk.

P. 260. 5. δουκί Wolf. 6. ἴτι δουκόμενον] ἰτιδουκόμενον u. Bekk. 10. ὄϊα] ὄϊα u. Bekk. 15. δουκόμενος v. Ibid. τὸ om. u. Ibid. τυγχάνωμεν] τυγχάνωμεν u. Bekk. 16. εἰ τὰς] et sic A. L.] ἢ τὰς u. v. Bekk. 18. ἐξιστάσθαι] ἐξιστάσθαι u. Med. Ald. Bekk. ἐξιστάσθαι v. antep. ἰσουλίσθαι u. Bekk. Ibid. σοὶ] σοὶ v. et corr. u. om. Med.

P. 261. 1. τῶν Ἀργ.] τῶν Ἀργ. u. v. Bekk. 3. ὄϊα] om. u. Bekk. 6. τόχῳ] τόχῳ u. Bekk. 7. ὅστις ἂν] ὅστις ἂν u. Bekk. 11. ἐν ἰκαστῇ] ἐν om. u. Bekk. 20. αἰτίας] συναίτιαν u. Bekk. 24. τῆς μεγίστης ὕβρ. u. ult. ὅδ' ἂν v.

P. 262. 3. πάντας] πάντας u. Bekk. 6. τοιούτω] σοὶ τοιούτω u. Bekk. 9. ἐφῆλξαι] ἐφῆλξαι u. Bekk. 11. τὸ τὰς corr. v. 12. ὄ om. v. Ibid. σπαντὸν ἢ ἰκαστῆς ἄφ.] ἰαντὸν ἢ κείνας ἄφ. u. Bekk. σπαντῶ ἢ ἰκαστῆς συμφροσσαν corr. v. 15. ἡμαδίου] ἡμαδίου u. Bekk. 16. ἡμῶν] ἡμῶν u. Bekk. 18. ὄφ' ἂν u. 19. ὅστις Ald. 21. αἰσχροῦ] αἰσχροῦ u. Bekk. 26. ἰσθ. ἡμῶν] ἰσθ. ἡμῶν u. Bekk. 28. οὐτ' ἂν ἄκ.] οὐτ' ἄκ. u. Bekk. ult. ἡμῶν] ἡμῶν u. Bekk.

P. 263. 9. ἀπλοῖστον δουκόμενον u. v. Bekk. 11. ἂν συστῆσαι] ἂν om. u. 12. μὴ τοιούτ.] μὴ τοῖς τοιούτ. u. Bekk. 18. τυγχάνωμεν Med. Ald. 19. διὰ καὶ δουκὸς πάλ.] διὰ πάλ. καὶ δουκὸς u. v. Bekk. 25. με λέγων] με om. u. Bekk. antep. ἄλλω] ἄλλω u. Bekk.

P. 264. 1. δουκόμεναι p 8. 9. v. et pr. u. Med. Ald. 5. μόνως] μόνως u. Bekk. 6. αἰτίου] συναίτιου u. Bekk. 11. στρατηγίας μόνως u. Bekk. 12. τοῦτε] τοῦτω u. Bekk. 15. τοῦτων συναγ.] τοῦτων σοὶ συναγ. u. Bekk. 20. ἀλλὰ τὰ] ἀλλὰ om. u. Bekk. 21. τὰ τῶν ἄκ.] τὰ ἄκ. u. v. Med. Ald. Wolf. Bekk. 22. μὴ γὰρ] μὴ om. u. Bekk. 23. οὐ, κατὰ] οὐ, καὶ κατὰ p 8. 9. v. Med. καὶ om. Bekk.

P. 265. 2. μετ' αὐτῶν] μετ' αὐτῶν u. Bekk. 3. εἰσβάλλοντας] εἰσβαλλόντας u. Bekk. 4. κινδυνύον] κινδυνύον u. Bekk. 7. ἀπλοῖστο] ἀπλοῖστο u. Bekk. 10. ἰνὸ πάντων] ἰνὸ πάντων u. Bekk. 17. αὐτοῖς γερῶν.] αὐτοῖς om. u. Bekk. 19. ἀσμένους] ἀσμένους u. Bekk. 20. πάλι-

μεις αὐτοῖς u. Bekk. 24. γὰρ ἐξ ἑσῶ] μὲν γὰρ ἐξ οὗ u. Bekk. 25. καὶ om. u. Bekk. pen. δι' u. ult. ἰκ. ἰναυτὸν] ἰκ. τὸν ἰναυτὸν u. Bekk. Ibid. τὴν χάραν] τὴν αὐτῶν χάραν u. Bekk.

P. 266. 2. πόλιμα] πολίμα u. v. Bekk. 3. ἰδιόει] ἰδιοφοράτους u. v. Bekk. 5. ἀποκαταίνω] ἀποκαταίνωτις u. Bekk. 6. ζῆν οὕτως u. Bekk. 10. ἔξαν ἐξ αὐτῆς μεγίστων u. Bekk. 11. χρίσασθαι] χρεῖσθαι u. Bekk. 14. τὰς πόλεις τὰς] ταῖς πόλεις ταῖς u. Bekk. 16. ἡμοφροῖς pr. u. μέους Med. 20. πρατήρατις u. 23. οὐδὲν ἀποβ.] οὐδὲν αὐτοῖς ἀποβ. u. Bekk. 24. ἐσβαλλόντι] ἐσβαλλόντις u. v. Bekk. 25. ἰκίνοισ] ἰκίνοισ u. Bekk. αὐτορ. περὶ ἀκρίτας] ἀκρίνοισ u. Bekk. ult. ἰδιόει] καὶ] ἰδιόει, αὐτῶν καὶ u. Bekk.

P. 267. 2. ὅ αὐτῶν κωρίστοις τὰ πράγματα u. Bekk. 5. κελίης.] κελίης καὶ συμφολείης u. Bekk. 9. ἰκίνοισ] ἰκίνοισ u. Bekk. Ibid. οἶμαι om. u. 11. δικίνοισ] δικίνοισ u. Bekk. 14. γρηγοροῦσθαι] γρηγοροῦσθαι u. Bekk. 16. σι γρηγοῖ u. Bekk. 19. σπουλιώτερα] δυσκολώτερα u. Bekk. 20. οὐ ταῦτα] οὐ τὰ ἴμα u. Bekk. 22. τὸν Ἄλκ.] τὸν om. u. Bekk. 23. ἰκίνοισ] παρ] φορῶν παρ' u. Bekk. αὐτορ. μέγροος τῆς] μέγροος τὸ τῆς u. Bekk.

P. 268. 1. οὐτε λέγειν ἂν τις] εἰ τις λέγειν u. Bekk. 7. γρηγοροῦσθαι] ἡγγρηγοροῦσθαι u. Bekk. 9. ἐφ' αὐτῶ u. 12. γρηγοροῦσθαι u. 14. τυλαποῦσθαι καὶ u. 16. ἰκίνοισ] ἰκίνοισ u. Bekk. 22. μετὰ πολλῆς διπλοῦσθαι εἰς τὴν Ἄσλαν u. Bekk. 26. Ἄσλαν om. u. Bekk. pen. ἰκίνοισ] ἰκίνοισ u. v. Bekk. Ibid. δι' κελίης] δι' τὰ κελίη u. v. Bekk. ult. κελίη κελίη] ῥῆθον καὶ κελίη u. Bekk. καὶ addit v. et Med. quoque.

P. 269. 2. ἄλλοις om. u. Bekk. 3. τὰ secundum om. u. 11. Συρακουσίαν] Συρακουσίαν u. Bekk. 12. ἄλλοις] ἄλλοις ἄνωσιν u. Bekk. 17. σιζῶν] σιζῶν u. Bekk. 18. γρηγοροῦσθαι] γρηγοροῦσθαι u. Bekk. 19. καὶ τῶν] καὶ παρ' τῶν u. Bekk. 25. ἰκίνοισ] ἰκίνοισ u. Bekk. 26. τοσαῦτα] τυλαποῦσθαι u. Bekk.

P. 270. 2. ἰφάμιλλον] ἰφάμιλλον u. Bekk. 6. ἴκων Med. Ald. 10. διόγειν] διαγαγεῖν u. Bekk. 12. ἴκων u. Bekk. 16. βουλοῦσθαι v. 18. ἐσθάμη - - ἐσθνοῦσθαι om. Med. 19. ἰκίνοισ] ἐσθνοῦσθαι u. v. Bekk. Ibid. ἴκων p. 8. 9. 20. σπουδίζοντι p. 8. 9. 21. αἰσῶν] ἰσθῶν u. Med. Bekk. Ibid. οὕτως - διδάσκει p. 8. 9. Med. 23. ἐφ' οἷς γρηγοροῦσθαι] ἂν γρηγοροῦσθαι u. Bekk. ἐφ' om. Med. Ald. 24. δι' οἷς] ὅ εἰς ἂν u. Bekk. 25. εἰδὲς αὐτῶν u. Bekk. 26. λογιζοῦσθαι] δυναμίζοντι] λογιζοῦσθαι u. Bekk. pen. ἀμφότερὰ] οὐ om. u. Bekk. Ibid. ἐσθνοῦσθαι παρ' v.

P. 271. 1. ἀπέχου] ἀπέχου u. Bekk.

Ibid. ἂν μὲν] ἂν ἦδη μοι u. Bekk. Ibid. πάντως παρ' v. 2. οὐκ οὐκ μὲν ἂν. v. 8. καθοροῦσθαι Med. Ibid. τῆς εἰρήνης οὐσίας τῆς ἄλλοις κελίης, τὴν πόλιν] τὴν εἰρήνην τὴν τοῖς ἄλλοις κελίης πόλιν τῆς u. Bekk. 9. ἴκων] ἴκων p. 8. 9. Med. Ald. ἴκων u. Bekk. 12. συγγῶν ἂν χρίσασθαι] οὐ κελίη χρίσασθαι ἂν κελίη u. Bekk. Ibid. μὲν om. Med. Ald. 13. et 17. μέσων.] Μεσοσπ. u. Bekk. Ibid. ἴκων διακρίσης, ἂν σαυτῶ δὲ p. 8. 9. Med. Ald. 14. κελίη Med. Ibid. διακρί om. u. Bekk. 19. πρῆξ. καὶ] πρῆξ. ἂν καὶ u. Bekk. pen. μάλ. τῶς] μάλ. μὲν τῶς u. Bekk. Ibid. ἴκων δὲ] δι' om. u. Bekk.

P. 272. 1. λόγῳ] λογιζοῦσθαι u. Bekk. 2. ἀνοήτως] ἀνοήτως u. Bekk. 5. ἰκίνοισ] ἰκίνοισ u. Bekk. Ibid. αἰτίαν] ἀρχὴν Med. 7. λογιζοῦσθαι] λόγῳ u. Bekk. 10. παρασκευάζοσθαι] παρασκευάζοσθαι u. Bekk. 11. φαῖλον] φαῖλον u. v. Ald. Bekk. 12. κελίη] κελίη u. Bekk. Ibid. κελίη. ἂν εἶναι v. et corr. u. Bekk. 15. τίς γὰρ - - μισοῦσθαι om. Med. 21. ἴκων om. v. Ibid. μὲν om. Med. 22. σοὶ corr. v. qui pr. σαυτῶ. 25. ἀμφοτέρως Med. 27. ὅ ἴκων] ἂν ἴκων u. Bekk. αὐτορ. σιζῶν] σιζῶν u. Bekk.

P. 273. 1. καὶ σοὶ καὶ] σοὶ καὶ u. Bekk. 5. αἰσῶν τυχεῖν p. 8. 9. Med. Ald. 11. τὸν τυρ.] τὴν τυρ. u. Bekk. 15. χρίσασθαι καὶ κελίησθαι] χρίσθαι καὶ κελίησθαι u. Bekk. 16. κελίησθαι u. Bekk. 18. ἀμφοσθῶν] ἀμφοσθῶν u. v. Ald. Bekk. 21. τὸν τῆσθαι τῶν u. Bekk. 22. ἄλλοις om. u. Bekk. 24. παρ' ἂν ἡγῶμαι σοι πρακτικῶν εἶναι] ἂν σοι πρακτικῶν ἴσθαι u. Bekk. ult. μοι δὲ συμβουλεύειν] συμβουλεύομαι u. Bekk.

P. 274. 1. αὐτὰς om. v. 3. ἴκων] ἴκων om. u. Bekk. Ibid. ἴκων] ἴκων παρ' τῶν u. Bekk. 7. τῶς λόγῳ] τὸν λόγῳ u. Bekk. 13. οὕτω] οὕτω u. Bekk. 14. γ' ἴσθαι] γ' om. u. v. Bekk. 15. ἰκίνοισ] ἰκίνοισ u. Bekk. θ' ἰκίνοισ] σοι corr. ἰκίνοισ pr. v. Ibid. συμφοροῖ] συμφοροῖ u. Bekk. συμφοροῖ v.

P. 275. 2. καταγῶν] καταγαγεῖν u. Bekk. 5. αὐτῶν μὲν Wolf. 8. τῶς ἰ. βουλοῦσθαι u. Bekk. ἴκων. παρ' τῶν u. 13. μὲν om. u. Ibid. τίς] τίς p. 8. 9. u. et corr. v. Ald. Bekk. τίς p. 10. Med. 21. στρατιωτάταις] στρατιωτάταις u. Bekk. 22. ἡμολογῶσθαι] ἡμολογῶσθαι u. Bekk. 28. αὐτῶ οὕτω] αὐτῶ om. u. Bekk. 29. κελίησθαι] κελίησθαι u. Bekk. pen. ἰκίνοισ] ἰκίνοισ u. Bekk.

P. 276. 1. ἰκίνοισ] ἰκίνοισ u. Bekk. Ibid. ἰκίνοισ] ἰκίνοισ u. Bekk. 5. καίτοι τίς] ἔστι τίς u. Bekk. 6. κελίη om. Med. 7. τῶν ἂν.] τῶν ἂν u. Bekk. 8. γρηγοροῦσθαι] γρηγοροῦσθαι u. Bekk. 10. κατασκευάζοσθαι u. 15. εἰ γὰρ] ἰκίνοισ

γάρ u. Bekk. Ibid. ἰδούτω κωσῖν] μὲ πο-
νῖν u. Bekk. 16. καλῶς εἶχεν] καλῶς ἐτί-
θως u. Bekk. 18. διαφυλάττω] διαφου-
ργων u. Bekk. Ibid. ἂν εἶν] ἂν ἴν u. Bekk.
19. πλοῖα] πλοῖα u. Bekk. πλοῖον Med.
Ald. 21. ἀπαιχόμεν] ἀπαιχόμεν Wolf.
ἀπαιχόμεν u. Bekk. 23. κρείων] κρείων
u. Bekk. antep. μὲν οὕτως ἔξεν] μὲν οὖν
οὕτως u. Bekk. pen. γενομένης] γενομένη-
ως u. Bekk.

P. 277. 1. ἰδίαις] ἰδιότης u. Bekk.
2. διαρχῆς v. Med. 12. τοῖς Ἕλλησι]
τοῖς συλλέγουσι u. Bekk. Ibid. ἢ εἰς τὸν]
ἢ τὸν p 8. 9. v. Med. Ald. ἢ τὸν u. Bekk.
Ibid. μισθὸν] μισθοφορῶν u. Bekk. 14.
βουλθεῖμεν] βουλθεῖμεν u. Bekk. 16.
πάντων] ἀπάντων u. Bekk. 22. ἴταρον v.
Ibid. καλ. εἶχεν] καλ. ἂν εἶχεν u. Bekk. 23.
πᾶσας τὰς] τὰς σὰς u. Bekk. 24. ἂν
καὶ] ἂν. ἄμα καὶ u. Bekk. 25. βασ. ἐφ']
βασ. ἀμφοτέρων ἐφ' u. Bekk. antep. συμ-
βουλεύμεν] συμβουλεύω u. Bekk. pen.
ἰσχυρόν καὶ] καὶ om. u. Bekk. ult. τὴν
τε πόλιν] τε om. u. Bekk.

P. 278. 1. τὴν τῶν Α.] τῶν om. u. Bekk.
3. πᾶσαν] ἄπασαν u. Bekk. 4. ἔλαβον]
ἔξῆλαβον u. Bekk. 5. τὸν Ἕλλησιν] τὸν
ἄλλον u. Bekk. 6. πόλει om. v. Med.
Ald. Ibid. ἀρίστῳ] ἐγκατῶς u. Bekk.
Ibid. ἔστ' οὐκ ἴσταν] ἔστ' οὐδαίς u. Bekk.
8. ἰκίνας v. 12. γὰρ ἀφαισῶμαι μὲν u.
Bekk. 16. συναγαγὼν γὰρ] ἔστ'ε συναγα-
γὼν p 8. 9. v. συμπαρασκευασμένος γὰρ u.
Bekk. 21. τῷ ταυτικῷ] τῷ om. u. Bekk.
22. μετὰ βασιλέως] μετὰ om. u. Bekk.
antep. ταύτων τῶν ἰδῶν u. Bekk. Ibid.
σύ corr. v. pen. συμμέχους] συμμέχους
corr. v. ult. καὶ Μυθρία p 8. 9. Med.
Ald.

P. 279. 2. πάντων ἂν] πάντων γ' ἂν u.
Bekk. 5. βουλτομένη] βουλομένη u.
Bekk. 8. ἰσαστο ἴν.] ἰσαστο τὸν ἴν. u.
Bekk. 18. μεταχειρισμένοι] μεταχειρι-
σάμενος u. Bekk. Ibid. τῶν στρατηγικῶν]
τῶν στρατιωτικῶν u. Bekk. στρατηγικῶν v.
Ibid. σὸν τομῶμεν] τὴν τομῶμεν σὸν u.
Bekk. 20. κατὰ τὸν πῶλ. v. 22. ἀρεῶν
πρὸς παράδειγμα-τῶν] ἀρεῶν πρὸς παράδειγμα
om. u. et pr. v. Bekk. Ibid. σοῖ] σοῦ u.
Bekk. 24. εἰς βουλομένη λῆγειν] εἰς Σίμω
u. Bekk. βουλομένη om. v. Med. Ald.
25. ταύτων om. Hag. Wolf. Ibid. γυπέ-
σθαι] ἴστωθαι αὐτοῖς v.

P. 280. 2. ἡρμηνεύς] ἡρμηνεύς u.
Bekk. 6. τοῦ μὲν om. Med. 10. αὐτῶν
p 8. 9. Med. Ald. 11. γὰρ τῶν Ἑλλ.]
τῶν om. u. Bekk. 12. ἄρχεν ἀξίως u.
Bekk. 17. διάγορτα] διαγαγόρτα v. 23.
μηνίαν] μηνίαν Med. 24. ἀδύναστον]
διξέγραστο u. ἀδύναστον Bekk. Ibid.
καὶν Med. Ald. 28. φιλοσοφία] φιλοσο-
φία u. Bekk.

P. 281. 1. διπλάσιον] διπλάσιον u. Bekk.
2. ἂν om. v. 3. ἀφίξομαι πάντων] ἀφί-

στον u. Med. Bekk. 4. ἐξ αὐτῶν] ἐπιπέ-
μασε v. 5. εἰρημῶν] εἰρημῶν u.
Bekk. 8. καὶ τῶν] καὶ πολλῶν u. v. Bekk.
11. μὲ γὰρ βουλομένης κωσῖμῶν δὲ] κωσ-
σάμῶν γὰρ u. Bekk.

P. 282. 3. τὸ ἀρεῶν.] τὸ ἀρεῶν. u. Bekk.
5. τῷ] τὸ p 8. 9. u. v. Med. Ald. Bekk.
Ibid. μισθὸν] μισθὸν p 8. 9. v. μὲ δέιν u. Bekk.
7. φιλοκίαν u. Bekk. 8. παρασκευῶν u.
Med. Wolf. 11. ἕδος] πῶδος Med. 13.
βουλομένησιν] βουλομένησιν u. Bekk. 14.
βουλομένη u. Bekk. 15. ἴδων u. v. Ibid.
σι om. u. Ibid. καλλίστην ἔξεν u. 16.
ἦρε ἔξ] ἢ ἔξ u. Bekk. Ibid. τὸν ἴν.] τὸν
τῶν ἴν. u. Bekk. 23. ἐπὶ τὰς εἰργ.] ἐπὶ
ἐπὶ τὰς εἰργ. τὰς τῶν u. Bekk. 23.
κρηόττας καὶ φιλαθροῦτας] κρηόττας καὶ
φιλαθροῦτας u. Bekk. pen. ἐπὶ τὴν ζῶσιν
καὶ τῶν ἀδρότων καὶ τῶν ἄλλων] ἐπὶ τῶν
ἀδρότων καὶ τῶν ἄλλων ζῶσιν u. Bekk.

P. 283. 5. ἡρμηνεύς] ἡρμηνεύς p 10.
13. u. v. Med. Wolf, Bekk. Ibid. ἐ-
ταῖς om. u. 10. περιβαλλέσθαι] περιβά-
λμασθαι u. Bekk. 21. ἀλλῶν u. 22. ἴν
λίγ.] ἴν λίγ. u. Bekk. antep. ἴν] ἐπὶ u.
Bekk. ult. πᾶσῶν] πᾶσῶν u. Bekk.

P. 284. 1. ἀρεῶν] ἰκανῶν u. Bekk. Ibid.
εἰρημῶν] εἰρημῶν u. Bekk. 8. ἀπο-
ταμίωσεν] ἀποταμίωσεν v. 9. ξη-
νιτωμένους] πολιτωμένους u. 11. ἰχθυ-
σαι τὴν] ἰχθυῖν τὴν u. Bekk. 18. μᾶλλον]
μῖον u. 19. αὐτῶν τ' ἐπὶ ταῖς] αὐτῶν u.
Bekk. 24. γοήσασιν] ἰγγροῦσασιν u. Bekk. 25.
ἄρχεν ἔξῆσιν u. Bekk. Ibid. Ἑλλῶσιν]
ἄλλον u. 26. ταῦτα] ταῦτα u. Bekk.
Ibid. παραπρόσθεν p 8. παραπρόσθεν p 9.
antep. ἀμύσησιν] ἀμύσησιν u. Bekk.
ult. μὲν δὲ ἄλλο Wolf.

P. 285. 4. αὐτῶν] τ' αὐτῶν u. Bekk.
7. τοῖς Ἕλλησι v. 10. πῶλ. πρὸς] πῶλ.
τοῦ πρὸς u. v. Bekk. 11. κρηότων p 8.
9. v. Wolf. 14. πᾶσαν] ἄπασαν u. Bekk.
16. ἄς κρη] ἄσως ἰσῆρ u. Bekk. 19. π
om. u. 23. ἀπὸ τῶν αὐτῶν τῶν u. 24.
ἀπὸ] ἰπὸ Med. Ald. 26. ἐκ. φασὶν. κρη-
τῶν] ἐκ. μὲν φασὶν. κρηότων u. Bekk. ult.
ἢ πῶν ἐπὶ τῷ βίηματος μαρμαρίων om. v.

P. 286. 4. μὲν γν. ἔχ.] ἡμῶν γν. ἔχ. u.
Bekk. γν. ἔχ. ἡμῶν v. 5. ἰπὸ τῶν] ἰπὸ τῶν
u. v. Bekk. 8. κούσῳ u. 9. ἐπὶ τῶν]
ἐπὶ τούτων u. Bekk. 10. αὐτοῖς] αὐτῶν
Med. Ald. Ibid. ἐπὶ] ἰσῆρ Ald. 12.
ἀφελῶν] ἀφελῶν u. Bekk. 16. τῶν Ἑλ-
λῶσιν ὄντας u. Bekk. 17. τῶν om. Wolf.
Ibid. βασιλέως] βασιλέως u. Bekk. 20.
κῆν] κῆν u. Bekk. 21. ἀλλὰ μεταπο-
στῆσιν καὶ ἀναστρεφῆσιν] ἀλλ' ἀναστρεφῆσιν
καὶ μεταποστῆσιν u. v. Bekk. 24. σὺ ἐπὶ-
σεν u. Bekk. pen. εὐλαγῆς corr. v. u.
Ibid. φῆσαν τὴν] φῆσαν καὶ τὴν μῆμῳ τῶν
u. Bekk.

P. 287. 7. ἀλλ' ὅτι Med. Ald. Ibid.
τῶν ἀποτῶν φιλοκίαν τῶν πολλῶν ἀσχε-
ρῶς διακμῶ.] τῶν ὄντων ἀσχερῶς διακμῶ.

u. Bekk. 11. πολλῶν] πολλῶν u. 14. σι] om. u. Bekk. 16. ἂν ἴσολ.] ἢ ἴσολ. u. Bekk. 18. πατήρ ἀνδρῶν] πατὴρ ἀνδρῶν u. Bekk. 21. καὶ Ald. 22. οὐκ ἐστὶν] κατοικισθέντων u. Bekk. 23. οὐτὸν σφόδρα u. Bekk. Ibid. μεμνημένους καὶ καταστραφεμένους u. 26. οὐκ ἔστις ἄν] ἔστις ἄν om. u. et pr. v. Bekk. Ibid. συνεπαίσομαι] συνεπαίω pr. u. Bekk. συγκρατέω] οοργ. u. 27. πάντας] ἅπαντας u. Bekk. 28. ἂν om. u. Ibid. ἀξίως ἰδοῦν αὐτὸς ἢ πραγματεία εἶναι τῆς] ἀξίως αὐτὸς ἰδοῦν εἶναι τῆς u. Bekk. 29. σὶ τὸ p 8. 9. Med. Ald. antep. καὶ τὰ πρῶτα. v. Ibid. ταῦτα. οἶα] ταῦτα αὐτὸν γὰρ ἄσφραστα βουλευόμενος περὶ αὐτῶν. οἶα u. Bekk. P. 288. 3. καταστραφεῖσιν u. Ibid. συνταχθεῖσιν v. 7. διαλύσει] διαστῆσαι u. 9. ἀμφ. ἂν] ἀμφ. v. ἂν om. u. Bekk. Ibid. δύνανται] δύναται u. Bekk. 11. ταῖσιν] ταῦτα u. Bekk. 17. γρηγορήσει] γρηγορήσει u. Bekk. 19. εὐθὺς ἐν τοῖς] εὐθὺς τῆς u. Bekk. 21. τῶν μὲν Med. Ald. 22. τῶν πρῶ. ἰχθυῖν] τῶν γὰρ πρῶ. ἰχθὺς μὲν u. Bekk. 23. παραβαλὼν f. 24. οἶα αἰσχυρῶς] οἶα ἰσχυρῶς f. οὐ γλοχρῶς u. Bekk. antep. ἄλλω om. u. Bekk. pen. ἀπὸ παραβάλλω u. P. 289. 8. ἀλλὰ μετὰ γὰρ] ἀλλὰ γὰρ μετὰ u. Bekk. 9. καὶ τοῖς] καὶ om. u. Bekk. 11. καὶ τοῖς] καίτοι τῶς p 8. 9. u. v. Bekk. Ibid. καὶ ἐξ.] καὶ τῶς ἀρ. u.

Bekk. 13. καὶ πᾶσιν] καὶ παρὰ πᾶσιν u. v. Bekk. Ibid. ἰσημεσίην om. v. 15. κατωμένους] κατωμένους u. v. Bekk. 20. τοσούτω] τοσούτω u. Bekk. Ibid. τῶν χερμ.] τῶν om. u. v. Bekk. 23. ἰβουλίθη u. Bekk. 24. ταῦτα γὰρ ἅπαντα] πάντα γὰρ ταῦτα u. Bekk. 25. ποτὲ ταῦτα u. antep. ἐν Μαραθῶν] ἐν om. u. Bekk. Ibid. καὶ Σαλ.] καὶ τῆς ἐν Σαλ. u. Bekk. ult. αὐτῶν primum om. u. P. 290. 7. πάντα] ἅπαντα u. Bekk. 8. οὐ μάλ. καὶ] ἢ μάλ. ἢ u. Bekk. 9. ἀπεβλήσαν εἰς τὴν] αὐτῶ τῶν u. Bekk. Ibid. τὴν ἑμὴν δέ] δὲ τὴν ἑμὴν v. δὲ om. u. Bekk. 14. οὐ δέξαι π. μ. τηρῶσαι] οὐ π. μ. τηρῶσαι δέξαι u. Bekk. 16. εἰς μετὰ τῶν] μετὰ ἄν. u. Bekk. 17. συνήτων] συμβασιῶν u. Bekk. pen. ἔσως ἢ] ἔσως ἂν ἐν u. Bekk. ult. ἰσχυρῶς p 8. 9. Ibid. ἂν ταχχ.] ἂν ἐν ταχχ. u. Bekk. P. 291. 2. αὐτῶ εἰς ἂ] αὐτῶν εἰς ὅ u. Bekk. 6. ἰκίνοος ἰσημεσίην u. Bekk. Ibid. καὶ ταλια.] ἢ ταλια. u. Bekk. 7. τὴν φύσιν] τὴν οὐ φύσιν u. Wolf. Bekk. 8. οἴσιν τοῖς] οἴσιν ἂν τοῖς u. Bekk. 9. πῶσιν] πῶσιν u. Bekk. Ibid. εὐς om. u. Bekk. 13. ἂς ἰλαχ.] ἂς ἐν ἰλαχ. u. Bekk. 18. ἂν εὐ πᾶσιν] Μακ. δ' ἂν] εὐ πᾶσιν] Μακ. δ' ἢ u. Bekk. 20. ἂν δὲ] ἢ δὲ u. Bekk. pen. ἰσχυρῶς u.

ΑΡΧΙΑΜΟΣ.

P. 294. 1. πρ. μεταβαλὼν] πρ. τὴν μεταβαλὼν u. v. Bekk.

P. 295. ult. τις τῶν] τις ἄλλας τῶν u. Bekk.

P. 296. 1. ἰσυχ. ἂν] πολλῶν ἂν ἰσυχ. u. Wolf. Bekk. 4. ἀποφαιόμενος p 9. t. v. ἀποφαιόμενος Med. Ald. 6. προέσται τὴν πόλιν ἀεφίως προφαιόμενος] προέσται τὴν πόλιν ἀεφίως προφαιόμενος u. Bekk. 8. τὴν ἀφίω] τὴν ἀφίω, πρὸς u. Bekk. 10. μέγιστα ταύτης] ταύτης μέγιστα u. Bekk. 12. ἑμὴν] ἑμὴν p 10. 13. 13. u. v. Med. Wolf. Bekk. 14. περὶ μετέως] μετὰ περὶ ἐπὶ u. Bekk. 18. οἶα ἰσὺ ἀμφ.] ἰσὺ om. t. u. Bekk. 19. συμφερέτατος Med. Ald. 22. μαρτυρεῖται u. antep. παραβάλλω u. ult. ἂν] ἑμᾶς u. Ibid. ἐφαλόσμενος oorg. u. ult. ἑμετέρως] ἑμετέρως t. u. Bekk.

P. 297. 1. ἂν φαυλ. δέξαιμεν] φαυλ. δέξαιμεν u. Bekk. 6. εἰ τις] τις τι u. Bekk. ἦτις v. 7. ἠγάθην τι] τι om. u. Bekk. 9. ἀδύνατος ἔστω πάλας] ἀδύνατος ἔστω πάλας u. Bekk. Ibid. τοσούτων u. 10. οὐ] οὐ u. Bekk. Ibid. βουλευόμενος ἐπιλάμβανει] βουλευόμενος ἐπιλάμβανει t. u. Bekk. 13. ἰσημεσίην] ἰσημεσίην u. Bekk. ἰσημεσίην

τίσιν t. 14. μετὰ ἂν.] μετὰ ἂν u. Bekk. 16. μετὰ τούτου ἕμῶν] μετὰ τῶν ἕμῶν p 13. μετὰ τούτου ἕμῶν t. τούτου ἕμῶν u. Bekk. Ibid. εὐλόμω u. 18. πολλὸν πάλαι] πολλὰ πάλαι u. Bekk. Ibid. πῶσιν] πῶσιν u. Bekk. 22. ἐν ἑμῶ] ἐν ἑμῶ u. Bekk. Ibid. πρῶτον] παρῶν u. Bekk. 25. ταύτης] ταύτης u. Bekk. antep. τῶν ο. ἢ. ἰσημεσίην] τῶν ο. ἢ. ἰσημεσίην t. u. Bekk. pen. ἰσυχῶν p 8. 9. v. Med. ult. ἡμ., βεσ.] ἡμ. αὐτῶν, βεσ. u. Bekk.

P. 298. 4. πῶσιν] πῶσιν p 10. 13. t. u. v. Bekk. 7. μεσίην] μεσίην u. Bekk. et sic ubique. 10. ἑμετέρως] ἑμετέρως u. Bekk. 12. ἑμᾶς] ἑμᾶς u. Bekk. Ibid. ἕμῶς] ἕμῶς u. Bekk. 13. ἔστω κατ.] ἔστω πρῶτον κατ. u. Bekk. 14. αὐτῶ] ταύτης t. u. Med. Bekk. 15. ἄνα οὐτῶ] ἄνα. συμφορῶν οὐτῶ u. Bekk. 20. ἑμᾶς om. u. 21. ἑμᾶς Wolf. 24. τοσούτων Med. Ald. antep. ἄλλας τῆς] ἄλλας τοῖς τῆς t. u. v. Med. Bekk. ult. ταῦτα] ταῦτα u. Bekk. Ibid. εἶναι τὰς] εἶναι τὰς t. u. v. Bekk.

P. 299. 5. ἑμᾶς ἰσημεσίην δὲ] δὲ διαλεχθῆναι περὶ ἑμᾶς ἢ u. Bekk. 8. πῶσιν]

πομπήρων u. Bekk. Ibid. δόντι] ἔτι u. Bekk. 11. ἰσῶ] ἰσῶδ' u. Bekk. 12. γενοὺς v. 13. πλάσις ἦσαν] πλάσις καὶ κινδύους ἦσαν t. u. v. Bekk. 15. τῆς τρίτης] τῆς om. u. Bekk. 17. δ' ἰσῶ] δ' αὐτοὺς ἰσῶ u. Bekk. 20. Περιδύον Med. Ald. 21. δι καταδουλοῦσιν] δι κατὰ δόξιν u. Bekk. Ibid. ἐκλυθῆτες u. v. 22. τυλαρίω u. 24. διδ. τῶν] διδ. αὐτῶ τῶν u. Bekk. ult. ἀς ἐκ τῆς Ἐρ. ἐξήλασιν ὑπὸ] τὰς ἐκ τῆς Ἐρ. ὑπὸ u. Bekk.

P. 300. 1. πλῆν N.] πλῆν ὑπὸ N. u. Bekk. 6. τὸ στρατ.] τὸ om. u. Bekk. 9. πίστιν] πίστις u. Bekk. 15. et 23. ταύτης] ταυτοῖ u. Bekk. 16. προγόνους] γονεῖς p 8. 9. v. 22. αὐτῶν] αὐτῶν u. Bekk. Ibid. ἡγμένα γεγαμῆσιν u. Bekk. 28. ὅν om. u. Ibid. ὑπαρξάντων ἡμῶν u. Bekk. pen. ἡ] καὶ u. ult. πᾶσιν φασὶν εἶναι u. Bekk.

P. 301. 3. μὴ γὰρ] τι γὰρ u. Bekk. μὴ v. om. t. 5. δι ἰλάβ.] τ' ἰλάβ. u. v. Bekk. Ibid. κατὰ τὴν] καὶ τὴν u. Bekk. 8. μὴ ἂν] μὴ ἴαν u. Bekk. Ibid. ἐκλείων] ἐκλείων t. u. Bekk. Ibid. προστάταισιν ἡμῶν u. Bekk. 9. κτλ M.] ὑπὲρ M. t. u. v. Bekk. 11. τὴν αὐτὴν ἡμέραν u. Bekk. 13. εἰσὶν ἔχοντες] ἔχοντες εἰσὶν u. Bekk. 17. πρὶν ἢ] ἢ om. u. Bekk. 19. ἡμῶν ὑπαρχόντων u. Bekk. 20. ὄσωνε] ὄς u. Bekk. Ibid. ἀπεθῆσαν] ἀποθῆσαν u. Bekk. 21. κατόχου] κατόχους u. Bekk. Ibid. Μισοσῆς] Μισοσῆν u. Bekk. 22. πλῆσιν] πλῆσιν u. Bekk. 23. Πλάταιαν μὲν καὶ Θεσπιάς] Θεσπιάς μὲν καὶ Πλαταιὰς u. Bekk. 24. ἀναστῆναι σποκίνας] u. Bekk. 25. τετρακισίων u. Bekk. Ibid. κατωρίζουσι] μέλλουσι κατωρίζου u. Bekk. pen. εὐλογώτερον — ἐξήμαρτον] εὐλογώτερος — ἐξήμαρτον u. Bekk.

P. 302. 1. στερηθῆσάμεθα] στερηθῆσάμεθα u. Bekk. 5. Μισοσῆτι εἶχοντες δικαίως u. Bekk. 6. ἡμῶν γεγενημένων t. u. Bekk. Ibid. σπουδῆσαι] σπουδασθαι u. Bekk. 8. γενομένων] γεγομένων t. u. Bekk. 10. ἀμφισβήτησις ἰγγυτο] ἀμφισβήτησις ἰγγυτο u. Bekk. Ibid. δι τῆς] τῆς om. u. Bekk. 11. οὐτι βασι. t. u. Bekk. Ibid. Θεσπιάσιν] Ἀθηναίων u. Bekk. 12. ἱεκέλασαν] ἱεκέλασιν u. Bekk. Ibid. ὄς om. v. Med. Ald. Bas. 16. ἡμερολογῆσαι] ἡμερολογῆσαι u. Bekk. 18. ἡμῶν τῶν] ἡμῶν αὐτῶν τῶν u. Bekk. 19. τῶν πόλιν] τῶν πόλεων u. Bekk. 20. ἰδικημάτων t. v. 21. ἡμῶν ἀμφ.] ἡμῶν om. u. Bekk. 22. ἐκλείων] ἐκλείων u. Bekk. 25. καὶ θυσιὰς ὄας] καὶ τὰς θυσιὰς ἀς u. Bekk. 26. μεταστεινωσάμεθα] μεταστεινωσάμεθα u. Bekk. 27. ἂν μαρτ.] ἂν τις μαρτ. u. Bekk. 28. παρῆχοι τις τούτων] τούτων παρῆχοι u. Bekk. παρῆχοι τούτων corr. v. antep. τὴν χάριαν λαβόντες u. Bekk. pen. πάλιν διὰ βραχίον u. Bekk. Ibid. ἴτι διελθῶν]

ἴτι om. u. Bekk. ult. ἰχωντις] ἰλόντες u. Bekk.

P. 303. 2. τοῦ Ἡρ.] τῶς Ἡρ. t. u. Bekk. 6. ἂν ἐκ.] ἂν ἐκ ἴα. u. Bekk. Ibid. ἰκαρὸν ἴσται u. Bekk. 7. τολλομένων κατηγορεύ u. Bekk. 8. ὄς om. v. Med. Ald. 10. ἴσως πάλιν τούτων εἰσὶν u. Bekk. 14. τῆ καὶ] τῆ om. u. Bekk. 15. εὐ βουλ.] εὐ βουλ. u. Bekk. 16. μείζονα] μείζον u. Bekk. 20. χρεῖ τοῦ δικαίου u. Bekk. Ibid. τὸ συμφέρον εἰδῆς] τὸ συμφέρον om. u. Bekk. Ibid. ἂν μελιτῶν] ἂν με λῆρον u. Bekk. 22. τὴ κλαυθῶς] τῆ om. u. Bekk. 23. τούτο p 8. 9. t. v. Ibid. καὶ τὰς εὐ πολιτωμένους πόδας u. Bekk. Ibid. εὐ πολιτωμένους v. 24. τούτο] τούτων u. Bekk. 25. καὶ τῶς] ἴτι δι τῶς u. Bekk. 26. καὶ κατὰ] καὶ om. t. a. v. Bekk. Ibid. ἰκ. τίλος] ἰκ. τὸ τίλος u. Bekk. 27. τῶν om. pr. u. 28. ἰδιωμαῖν Med.

P. 304. 2. προκειμένων] προκειμένων u. Bekk. 4. κῆσται v. Med. κῆσται t. 5. ἀποδοκίμασται t. v. Med. Ald. 7. τῶς ἡμετέρως] τῶς ἡμεῶς u. Bekk. 8. μὴδὲν πρ.] μὴδὲν μὴ πρ. u. Bekk. Ibid. ἡμετέρως v. 9. τὴν πόλιν om. Med. Ibid. διπλῶν v. Med. Ald. 11. προεμαρτῆσται] προεμαρτῆσται u. Bekk. 12. τυχῶν] σχιθὸν u. 13. διαμαρτῆσται] διαμαρτῆσται u. Bekk. 14. τούτο] τούτῳ u. Bekk. 15. ἔχοντες] ἔχοντες u. Bekk. 16. ἡμεῶς εἰς ἀγορεύ u. Bekk. 18. πλῆν προσηκῆσται] ὄν ἂν ἐξ ἄ. ἰκωνησῶν] πλῆν προσηκῆσται ὄς ἂν ἐξ ἄ. διαποθῶν u. Bekk. 19. συμβαίνει (et sic A. C. L.)] συμβαίνου u. Bekk. 22. πάντων] πάντων u. Bekk. 25. κῆσται om. Med. antep. τῶν καταδεστέρον u. Ibid. κατακακισμένων] κατακακισμένων u. Bekk. κελισμένων Med. Hag. Wolf.

P. 305. 1. περι] ἔπι t. u. v. Med. Ald. Bekk. 3. κρείττους] κρείττων t. v. κρείττους u. Bekk. Ibid. ἡμῶν v. Med. Bas. Hag. 6. ἂν τοῖς] ἂν μὲν τοῖς u. Bekk. 7. ἡμῶν] ἡμῶν u. Bekk. 9. εἰ διαξίλαοιμι κούδους] κούδους εἰ διαξίλαοι u. Bekk. 10. τῶς] τοῦ t. Med. Ald. 11. εἰσβάλλοντας t. Med. Ald. Ibid. σφῆροτέρω] σφῆρα u. Bekk. 17. ἀπόστατον τὴν πόλιν u. Bekk. 18. γεγομῆσται] γεγομῆσται u. Bekk. Ibid. τὴν πόλιν καὶ τὴν χάριαν t. v. καὶ τὴν πόλιν om. u. Bekk. 22. τῶν ἄλλων ἀποσῆται u. Bekk. 23. ἰπὶ ταύτης ἂν τις u. Bekk. 27. ὑπολειπομένους] ὑπολειπομένους u. Bekk. antep. δυσχερῶς πρὸς αὐτὸν t. δυσκόλως πρὸς αὐτὸν u. Bekk.

P. 306. 3. ἀρχὴν τῶν] ἀρχὴν τῶν τῶν u. Bekk. 7. εἰ τῶν M.] τῶν om. t. u. Bekk. 13. ἰντῆς τρεῶν] ἰντῆς μὲν τρεῶν t. u. v. Bekk. 14. κατόχου ἄσπασαν u. Bekk. 19. λυπηθῆσται] λυπηθῆσται u. Bekk. 20. ἰκῆσται ἂν u. Bekk. 22. πρῶματ' αὐτῶν περιόστου u. Bekk. 23. ἡμεῶς] ἡμῶν u. Bekk. 24. ταύτης] τὰς t. τού-

αὐτάς u. Bekk. 25. παύσθαι] παύσασθαι u. Bekk.

P. 307. 1. οὐδὲς τολμ.] οὐδὲς ἂν τολμ. u. Bekk. 2. πολιτεία] πολιτείας t. u. Med. Ald. Hag. Bekk. 3. οἶαν χρεῖ] οἶαν εἶναι χρεῖ u. Bekk. Ibid. ὑπαρχόντων] ὑπαρχόντων t. u. v. Bekk. 13. στερηθῆντας] ἀποστρηθῆντας u. Bekk. Ibid. τῶν ὄντων] τῶν τούτων t. u. v. Bekk. 19. ὅπως] ὡς u. Bekk. 15. τις καὶ] καὶ om. u. Bekk. 16. διαπραγούντας v. Ibid. κραττ. εἰρήνης] κραττ. τῆς εἰρήνης u. Bekk. Ibid. ἐν ταύτῃ γὰρ τῇ καταστάσει u. Bekk. 20. παυρογίας] καιρογίας u. Bekk. 21. δεδουκῆται t. u. v. Med. Ald. 22. ὅτι γὰρ] ὅτι μὲν γὰρ t. u. v. Bekk. 23. καθίσταμεν] καθίσταμεν u. Bekk. κατίστημεν Wolf. ult. τῶν αὐτῶν δυνάμει] τῆν δυνάμει τῶν αὐτῶν u. Bekk. pen. φοβίσθαι t. Med.

P. 308. 1. ἔστι t. v. Med. Ald. Wolf. 2. διάλυσι] κατάλυσι u. Bekk. 3. ἡμέας Wolf. 4. ἐμβάλλειν εἰς αἰσχρὰν ὁμολογίαν] ἐμβαλεῖν εἰς αἰσχρὰς ὁμολογίας u. Bekk. 5. παρὶ τῶν] παρὸ om. u. Bekk. 7. Λακεδαιμόνιος] Λακεδαιμόνιον u. Bekk. 8. πάντας ἄμ.] πάντων ἂν ἄμ. u. Bekk. 9. γυγνησθῆαι] γυγῆσθαι u. Bekk. 12. Παιδάρετος] Παιδάρετος u. Ald. Bekk. τούτος p 8. 9. 10. t. v. Med. Ibid. πλειύτας] εἰς πλειύτας u. Bekk. πλειύσαι Med. 15. Συρακοσίαις] Συρακοσίαις u. Bekk. 20. μήτι δύνασθαι] μήτι ποιῆσθαι u. 21. μὲν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀσίαν u. Bekk. 28. ὑπερβαίνει] ὑπερβαίνει u. Bekk.

P. 309. 2. ῥαθ. βουλ.] ῥαθ. τῶν ἄλλων βουλ. u. Bekk. 3. τίνας] τίνας p 10. t. u. v. Med. Bekk. Ibid. δι τὴν περισσοτάμενον ἡμῶν ἐξ ἀνδρῶν τούτων ἀπειλῶν καὶ ποιῆσθαι] παραίσταμενος καὶ ποιῆσασθαι p 10. et. pr. v. γὰρ ἴσμεν ἂν καὶ ποιῆσασθαι u. Bekk. 4. αὐτὰς (ἡμέας corr.) εἰξίον v. Ibid. αὐτοὶ ἴππιδ. v. 5. ἅπαντα] πάντα u. Bekk. 6. ἢ πῶς] πῶς δ' u. Bekk. ἢ γὰρ πῶς corr. v. 7. πολὺν χρόνον δυστυχούντες u. Bekk. Ibid. ἐπαρτίσθαι] ἀνταρτίσθαι u. Bekk. 8. ἐπὶ τῆ] ὑπὲρ τῆς t. u. v. Bekk. Ibid. ταύτης τῆς χάριτος u. Bekk. 15. συμβουλευοῦσι ταῦτα] τοιαῦτα συμβουλευοῦσιν ἡμῶν u. Bekk. 17. παρακαλοῦσιν] ἐπαγοῦσιν u. Bekk. Ibid. ἡμέας] ἡμέας t. u. Bekk. Ibid. τὴν Μασ.] τὴν om. t. o. Bekk. 18. διαλαθῆν Hag. Wolf. 20. ἔξιν] ἔξιν u. Bekk. 21. πολεμίῳ ἡμῶν] ἡμῶν om. u. Bekk. 24. ἴσασθαι] γινῆσθαι u. Bekk. antep. καὶ μέχρι θανάτου μάχεσθαι t. π. θίλει] ἔτι καὶ μάχεσθαι t. π. ἰθίλει u. Bekk. ult. δ' μάλλον] δ' μάλλον u. Bekk.

P. 310. 2. προγόνους] προγόνους u. Bekk. 3. ἀφικουμένους] ἀφικουμένους u. Bekk. 8. τοῖς νομιζομένοις] τοῖς γνομίμοις t. v. τοῖς τε νόμοις u. Bekk. τοῖς ἐπιτηδουομένοις καὶ τοῖς γνομίμοις ἡμετέροισι Med. 10. δι τὰς εὐτ. φέρει μὴ] δι μὴ δι τὰς εὐτ. φέρει u. Bekk. 11. ἔχοντας συμμαχίας] τὰς

συμμαχίας u. Bekk. 13. μάλλον ἢ] τοῦς δι μάλλον ἀλλάξει φθονούτας ἢ t. u. v. Bekk. μάλλον om. Med. Ald. 15. θαυμάζειν] θαυμάζω u. Bekk. 16. ταῦθ' ἡμῶν βουθῆσι om. u. Bekk. 19. ὑπολαμβάνω πολλούς] ἠγούμαι πολλούς u. Bekk. πολλούς p 8. 9. t. v. Med. Ald. Ibid. ἰπαμῆναι ἡμῶν u. Bekk. 21. ἀλλ' οὐκ ὑπὲρ γα] ἀλλ' ὑπὲρ γα u. Bekk. ἀλλ' οὐκ γα ὑπὲρ v. Ibid. τῆς ἰαυτῶν σωτ. πάντα] τῆς σωτ. τῆς ἡμετέρας ἰαυτῶν ἂν u. Bekk. 23. τίνας ἄμ.] ἴσθιν ἄς ἄμ. u. Bekk. Ibid. τὴν ἡμῶν] τὴν om. u. Bekk. 24. συμβουλευομένης v. 25. τῶν Αἰγ. t. v. Med. Ald. Wolf. 26. ἂν ἐκ. δύνανται] ἐκ. δύνανται u. Bekk. ult. τῶν βελτ.] τῶν om. u. Bekk.

P. 311. 3. τὰς ἐπιπιδας] τὰς om. u. Bekk. 4. τὸν ἔχον] τὸν ἄλλον ἔχον u. Bekk. 5. κὰν οὐ κρ. ἀλλὰ τὴν γα πολὺν ποιῆσθαι τὴν ἐπιμ.] μάλιστα πολεμῶν ἡμῶν, ποθεῖν ὅσα τὴν ἡμετέραν ἐπιμ. u. Bekk. κὰν οὐ κρ. ἀλλὰ τὴν γα om. t. 8. αὐτοῖς ἀποβέβαιον] αὐτοῖς om. u. Bekk. 12. ἐπ' αὐτοῖς ἑρῶσιν] ἑρῶσιν ἐφ' αὐτοῖς u. Bekk. 15. γυρομῆνας ἑρῶσιν. οὕτω δὲ δεδουμασμένῃ] γυρομῆνας. οὕτω δ' ὁμαλισμένῃ u. Bekk. 16. μὴδὲ] μὴδὲ u. Bekk. 18. ἀπερ. ἢ] ἀπερ. οὐδ' ἢ u. Bekk. 19. ἄς codd. et edd. 22. τῶν Ἑλλ. ἐτύχων] τῶν Ἑλλ. ἔσαν u. Bekk. ἔσαν τῶν Ἑλλ. Med. ἐτύχων om. in lacuna t. et pr. v. 23. οὕτω δ' --- ἔχουσι om. Med. Ibid. ἀπὸ τ. πρὸς] ἀπὸ τ. τὰ πρὸς u. Bekk. 25. εὐπορίας κ. τ. παρ' ἡμῶν εὐνοίας] ὁμοσίας κ. τ. παρ' ἀλλήλων εὐπορίας u. Bekk. antep. βάλοισιν] ἐκβάλοισιν u. Bekk.

P. 312. 5. ἴτι u. Ibid. ὁ οὐκ] ὁ om. t. u. v. Bekk. 6. δι ταχίως] δι διὰ ταχίον u. Bekk. 8. μῆνιν codd. et edd. 11. ἂν μαχ. νικῶμεν, ἀλλὰ κὰν] ἢν μαχ. νικῶμεν, ἀλλ' ἴαν u. Bekk. 12. περιμῆναι v. 13. αὐτοῖς] αὐτῶν u. Bekk. 15. ποιῶν] ποιῆσαι u. Bekk. 18. ὑπερῶσιν] υπερῶσιν u. Bekk. 21. ὑπ' ἀμφ.] ὑπὲρ ἀμφ. t. u. v. Bekk. 22. Μισσοῦσιον] Μισσοῦσιος t. o. Bekk. 23. κτπο. ἡμῶν] κτπο. καὶ προσκόντως ἡμῶν u. Bekk. 24. οὐβίτηρον t. v. Ald. οὐβ' ἴτηρον Med. Hag. 25. πολεμήσομεν] πολεμήσομεν v. Med. Ald. Bekk. 26. ἡμῶν om. u. Bekk. 27. ἐλιγξομεν] ἐλιγξομεν u. Bekk. ἐλιγξομεν t. v. antep. παρασχομένους] παρασχομένους Med. Ald. ἡμῶς αὐτοῖς παρασχομένους u. v. Bekk. Ibid. δοκῶν ἐκείνου ἐλάττω τῶν ὑπαρχόντων u. Bekk. ult. οὐκ μὴδὲ] οὐκ οὐδὲν u. Bekk. Ibid. συμβήσασθαι δεινότερον u. Bekk.

P. 313. 4. φυλάττει] διαφυλάττει u. Bekk. 8. ἢ δ' ἢ] ἢ om. t. u. et pr. v. Wolf. Bekk. 11. καὶ Ἰταλίαν om. Med. Ald. 12. τὴν om. Wolf. 13. ἀσμίτως] ἀσμίτως u. Bekk. 14. ἀλλας περι] ἀλλας ταῖς περι u. Bekk. 15. ἐφ' ἡμῶν om. u. Bekk. Ibid. κομιῆσθαι] κομιῆσθαι u.

Bekk. 16. προπάρχουσι] προπάρχουσιν
u. Bekk. 18. ἀφίστασαι] ἀφίσθαι u.
Bekk. 19. δύναμθα] οὐκ ἔστι μιν u.
Bekk. 20. ἰχυρότατοι] ἰχυρότατοι u.
Bekk.

P. 314. 1. ἦ γιν.] ἦ γιν. t. v. ἦ om. u.
Bekk. 2. συμπαρακαλεῖσθαι] διαπαρακαλεῖ-
σθαι u. Bekk. 5. πρώτων ἀγῶν] πρώτων om.
u. Bekk. 6. μηδέτι ἐν ἄλλῳ] μηδὲ (μὲν t.
v.) περὶ ἐν ἄλλο t. u. v. Bekk. 9. ἐν μη-
δεμίᾳ πόλει τεταγμένον] μηδεμίᾳ πόλει τῆς
τεταγμένης χερσονήσου u. Bekk. ἐν om. Med.
Ald. 14. μόνον t. Ibid. ἦθ. εἰς] ἦθ.
τούτων καὶ διασωθέντων εἰς u. Bekk. 16.
ἰχθυοῦς] ἰχθύοις ἡμῶν u. Bekk. Ibid. εἰ
καὶ] ἦν καὶ u. Bekk. 19. κούιν μὴ δύναται
καὶ] μὴδὲ δύναται κούιν u. Bekk. 21.
καρσινοκωσμένον] καρσινοκωσμένον u. Bekk.
23. ἴκ τι τῆς τῶν ἰσχυρότων κτήσεως] οὐ-
σαν ἴκ τι τῶν ἰσχυρότων u. Bekk. 24.
εἴη δια] εἴη om. u. Bekk. antep. τῆ
ἐπ. pr. om. oorr. u. Ibid. τοῦτο] τοῦτο
t. u. Bekk. Ibid. τὸν ἔχλον τὸν] τοὺς ἔχλους
τούς u. Bekk. pen. πάντος] πάντων u.
Bekk. πάντος t. ult. ἰσχυροῦ ἀγνωστότατον]
ἀγνωστοῦ ἰσχυροῦ u. Bekk.

P. 315. 1. ἐμπειρίας καὶ εὐνοίας] ἐμ-
πειρίας καὶ om. t. u. v. Bekk. 2. ἴκ. ἡμ.]
ἴκ. τῆν ἡμ. t. Bekk. Ibid. τὸν ἀναγκασθὲν
ἐνθαῦτα ὄντας u. Bekk. 3. κακοῖς, ἀλλ'
κακοῖς τούτοις, καὶ u. Bekk. 5. αὐταρκεῖν]
ἀνταρκεῖν u. Bekk. 8. ἡμῶν, καὶ] ἡμῶν om.
u. Bekk. 10. παρατατομένους t. v. 11.
δυσχωρίας] δυσχωρίας u. Bekk. 13. οὐδὲ
γὰρ] οὐδὲν γὰρ u. Bekk. Ibid. δευτέρως]
δεύτερον u. Bekk. 14. μὲν αὐτοὺς ἀναγκά-
σασθαι] ἂν αὐτοὺς ἰξαναγκάσασθαι u. Bekk.
15. ἀλλὰ μὴ ἐν] καίτοις ἀλλὰ μὴ u. Bekk.
16. ἰταλῖται] ἰταλῖται u. Bekk. 17. τὰς
ἡμετέρας] τὰς ἰσχυρίας u. Bekk. 18. ὅ
ἄ] ὅ ἄν v. ὅ ἄν wāsi u. Bekk. 20. ἀν-
δρῶν] ἀνδρῶτων u. Bekk. 22. θλόουτι]
θλόουσι u. Bekk. Ibid. ποιουόμεθα]
ποιώμεθα u. Bekk. 23. οἵ τῶν] οἱ ἰσχυ-
ροῦ τῶν u. Bekk. pen. ἰσχυρατίς] ἰσχυ-
ρατῆς u. Bekk. ἰσχυρατιστῆς t. Ibid. ταύ-
της] ταυτοῦ t. u. Bekk.

P. 316. μεγάλων ἰερ.] μεγάλων πόλεων
ἰερ. u. Bekk. 4. τιμὰς ἀναλ.] τιμὰς καὶ
τάς δυναστίας ἀναλ. u. Bekk. 6. τῶν χέρ.]
τῶν αὐτῶν χέρ. u. Bekk. Ibid. ἄλλων om.
u. Bekk. 9. παραδύματα τοῦτοισι ἰερ.
καὶ] παράδειγμα τῶν τοῦτοισι ἰερ. τοῖς u.
Bekk. 10. μιμησάσθαι] μιμησάσθαι u.
Bekk. 11. τοῦτο] τοῦτον t. u. v. Bekk.
12. φωνίσι t. Med. 14. εἰς τοῦτο] εἰς το-
σοῦτον u. Bekk. 15. ἰσομείαται u. 17.
μηδὲ] μὴ u. Bekk. om. t. 18. εὐδὲς ἀφ']
εὐδὲς om. u. Bekk. 19. ἀλλ' ἴκ.] ἀλλ' ἴκ.
ἴκ. n. Bekk. 20. ἰσχυροῦσιν] ἀσχυροῦσιν
u. Bekk. τῆς μὲν πόλει ἰσχυροῦσιν
Wolf. 21. αὐτῶν οἰκίους] οἰκίους om. u.
Bekk. 22. παρεληλυθῶτα] παρελήθηα u.
v. Bekk. 24. γὰρ τοῦτους] γὰρ om. t. u.

Bekk. 26. παρακαλεῖσθαι] προτρέφα-
σαι u. Bekk. antep. ταῦτας καὶ πάλῃ
τούτων διποτρὰς συμφορὰς] ταῦτας τὰς
συμφορὰς καὶ πάλῃ διποτρὰς τούτων u.
Bekk. pen. περὶ] ὑπὲρ u.

P. 317. 3. ἵκιο συμβουλεύουσιν] ἵκιο τούτους
συμβουλεύουσι, οὐ μόνον u. Bekk. 5. ἴκ]
ἦν u. Bekk. Ibid. παρακαλοῦσθαι τού-
των αὐξ.] παρακαλοῦσθαι τοὺς Ἰλιώτας
καὶ τῆν πόλιν ταύτην περιβλεψάμενος αὐξ. u. Bekk.
7. χρόνον] βίον t. u. v. Bekk. 8. διατελειώ-
σαι] διατελιώσαι u. Bekk. Ibid. ἔσταν
Med. Hag. 10. ἡμῶν om. Wolf. Ibid.
πάντα] ἅπαντα t. u. Bekk. 14. προστά-
ται] προστάτταισι t. u. Bekk. 15. τοῖς
μὲν] τοῖσιν μὲν u. Bekk. 16. εἰς ταῦτω
κατάγῳσιν] καταγῳσῖν εἰς ταῦτον u. Bekk.
17. ὄντων] ἴσον u. Bekk. 18. πρὸς τοῖς
ἄλλοις καὶ] καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς u.
Bekk. 22. ἡ πόσις; ἀτ., παύσασθαι] ἦν
ταῖς ἀτ., ἄς ἀφ' ἡμῶν παύσασθαι u. Bekk.
23. εἰ δὲ] ἴσως δ' εἰ u. Bekk. 24. τὸ φου-
νήμον αἰρετ. ἡμῶν ἀναστάτους] αἰρετ. ἡμῶν
ἴστω ἀναστάτους u. Bekk. 25. καταγα-
λάτους] καταγαλάτους u. Bekk. 26.
τοιούτοις] τολικαῖτοις u. Bekk. pen. ἀνα-
ρεῖσθαι] ἀνηρεῖσθαι u. Bekk. Ibid. μηδὲν
ταπεινὸν om. v. Ibid. διαπραξαμένους]
διαπραξαμένους, ἀλλὰ καλῶν τῶν εἰς τὴν τε-
λευτὴν διαπραξαμένων p. 8. 9. v. ἀλλὰ κα-
λῶν τῶν τελευτῶν τῶν εἰς τὴν διαπραξαμένων t.
διαπραξαμένους, ἀλλὰ καλῶν τῶν τελευτῶν τῶν
εἰς τὴν διαπραξαμένων u. Bekk.

P. 318. 1. λογίζομένους] διαλογισμένους
u. Bekk. διαλογίζομένους v. 4. δ] τὴ u.
Bekk. 7. ποιούστων τοῦτον] τοῦ βίου ποι-
ούστων u. Bekk. Ibid. μὲν ὄν] μὲν γὰρ
u. Bekk. 8. Καρῆθας καὶ Φλασίους u.
Bekk. Ibid. ἢ πρὸς τῷ] πρὸς τῷ f. t. u.
Bekk. Ibid. καλῶς εὐξ.] καλῶς τῷ εὐξ.
u. Bekk. Ibid. Σάνατον ἡμῶν] τὸν Σάνατον
ἡμῶν μετ' εὐδελίας u. Bekk. Ibid. μὲν ἀε-
τίς] περὶ om. u. Bekk. 14. φαῖται φέρ-
τοτατος u. Bekk. Ibid. δὲ] ὅ ἄν u. Bekk.
17. τῶν — γινώσκοντων t. v. Med. Ald.
19. φιλοκινῆται u. Bekk. Ibid. φορο-
μίαν, ὡς] φηροσσομίαν, ὥσπερ u. Bekk.
20. πολέμοις] πολέμοις u. Bekk. 21. τῆς
ἰδίας χώρας] μὲν τῆς ἰδίας δόξης u. Bekk.
23. καὶ μὴ κατασχίνοιν] ὅτι μὴ κατασχί-
νοιν u. Bekk. 24. περὶ τὸν αὐτὸν] περὶ τὸν
αὐτὸν v. αὐτὸν om. t. u. Med. Bekk. Ibid.
ἰσχυροῦσιν τῶν τῆς] τῶν τῆς Λε-
πιδίων u. Bekk. τῶν τῆς ἰσχυροῦσιν t.
26. ἡμῶν καὶ δευτέρων u. Bekk. ult. προση-
γομένον] κληρονομοῦσιν u. Bekk. Ibid. πο-
σῶσιν] διακινδυνώσιν u. Bekk.

P. 319. 1. Ὀλυμπία] Ὀλυμπία u.
Bekk. 4. τίνας ἂν τολμήσω ἡμῶν αὐτῶν
(οἰεί v.) ἰθεύει] τίς ἂν ἰθεύει τολμήσωσιν
u. Bekk. 5. μίγεται u. Ibid. καταφρονοῦ-
σιν — κριστάτους — κριστάτους —
γονομίαν — ἰφομίαν] καταφρονοῦσιν —
κριστάτους — κριστάτους — κριστάτους —

μηνος — ὀφείμενος ἢ Bekk. 8. ἐκ τῆς χάρι-
 ῆς] ἀπὸ τῆς χάρι. ἕς ἢ u. Bekk. 10. ἀκουσα-
 μένους] ἀκουσίμενος ἢ Bekk. 10. αἷς παρ
 τ. v. 13. Ἰαστος] Ἰαστος ἢ Bekk. 14.
 ἀγαυότατον] ἀν ἀλγόντων ἢ Bekk. Ibid.
 λόγων δαλώσαι] λόγῳ δαλώσειν ἢ Bekk.
 17. τοῦτο] τοῦτο ἢ Bekk. 18. τὰς
 τῶν codd. et edd. Ibid. ἀσχετῆσαι] ἀνί-
 χουσαι ἢ Bekk. 22. ἀλοδιπῶς ἀλλὰ κατα-
 πτασμένους χρεῖσθαι ἢ Bekk. 23. ἐν. τοῖς]
 ἐν. τῶν τῶν ἢ Bekk. 24. μὴν λόγους]
 λόγους αὐτῶν ἢ Bekk. pen. τῶν προγῆται
 τῶν πρὸς τοῖς Ἀρε. ἡγεμονίαν] τῶν ἐν Δι-
 σπάλῃ πρὸς Ἀρε. ἡγεμονίαν ἢ Bekk.

P. 320. 2. Θυραῖς] Θυραῖς ἢ Bekk.
 Θυραῖς ἢ Med. 6. οὐ ἐτ' οὐ παρ ἢ τ. u.
 Bekk. 9. μοσθίντες ἡβρῆμενος] ἀναμπε-
 σθίντες ἡβρῆμενος ἢ Bekk. 10. ωσι-
 λημῶν] πόλεμου ἢ Bekk. Ibid. παρμέ-
 των ἢ Bekk. 12. αὐτὰς διαλ.] αὐτὰς
 καὶ διαλ. ἢ Bekk. Ibid. γὰρ τοῖς] δι τῶν
 ἢ Bekk. 16. οἷα παρ] ἐπὶ αὐτῆς ἢ Bekk.
 17. ὅτι τῶν] εἶ τι τῶν ἢ Bekk. 19. πῶν]
 πῶν ἢ Bekk. 20. μὴ παρόντων] δέοντων ἢ
 Bekk. Ibid. ἡμῶν om. Hag. Wolf. an-
 ter. ἀλλὰ πῶν τὰς πῶν. τὰς] ἀλλὰ καὶ πῶν
 τὰς πῶν. τὰς ἢ u. Bekk. pen. ἢ] δι ἢ u.
 Bekk. Ibid. τῶν Ἀδ. καὶ τῶν Θεβ. v. ult.
 λαμβανούσας] λαβούσας ἢ Bekk. Ibid. ἂν
 τῶ] ἂν ἐν τῶ τ. u. v. Bekk.

P. 321. 1. δυστυχῆσαι] προδυστυχῆ-
 σαι ἢ Bekk. Ibid. αὐτὰς ἀνέλαβον ἢ
 Bekk. 4. ἢ. κατ.] ἢ. τῶν Ἑλλήνων κατ.
 ἢ Bekk. 8. ἰὰν γὰρ] ἢ γὰρ ἢ Bekk.
 10. ἡγεμονισθόμεθα] ἡγεμονισθόμεθα
 ἢ Bekk. 11. καταλιφεόμεν ἢ Bekk. 13. τί]
 ἢ τ. u. Bekk. Ibid. ἀξίως] ἀξίως ἢ Bekk.
 14. δι μὴ] δι μὴ τ. u. v. Bekk. 15.
 προσίξουσι] προσίξουσι ἢ Bekk. 20. ἰὰν
 μὴ] ἢ μὴ ἢ Bekk. 22. φοβηθόμεθα]
 φοβηθόμεθα ἢ Bekk. 27. πλ. ποιούμενοι
 τὸ ζῆν κροδοῖται φανώμεν] πλ. φανώμεν ποι-
 οῦμενοι τὸ ζῆν ἢ Bekk. pen. ἕς] ἢ ἢ u.
 Ibid. οὐκ ἡγορηόμενοι] οὐκ ἔχομεν p 8. 9. t:
 u. v. Bekk.

P. 322. 1. γυρομένους] γυρομένους ἢ
 Bekk. Ibid. πολὺ γὰρ μάλλον κρείττων
 μεγάλου κειροῦ τιμῶν ἀνταλλάξασθαι ἢ
 μικροῦ] πολὺ μάλλον ἢ κειροῦ t. u. Bekk.
 2. ἀπὶ κειροῦ f. Ibid. χρόν. μετ.] χρόν.
 γλυχομένους μετ. ἢ Bekk. 3. οὕτως ἢ
 ἢ Bekk. 5. ἢ. τοῖς] ἢ. αὐτῶν,
 τοῖς ἢ Bekk. 10. δυναστίας αὐτῶν]
 δυναστίας τῶν ἢ Bekk. 11. παρῆλασεν v.
 Med. Ald. 12. οὐκ] οὐκ ἢ Bekk. 14. ἕς
 πολλῶν τῇ πῶν.] ἕς πλείστον τῇ πῶν
 ταύτῃ ἢ Bekk. antep. οἴσμεν ἢ] οἴσμεν
 ἢ ἢ u. Bekk. pen. καταβῶσι] κατα-
 βῶσι ἢ Bekk.

ΑΡΕΙΟΠΑΓΙΤΙΚΟΣ] ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΙΚΟΣ ἢ Bekk.

P. 337. ult. ἰτοίμενος] ἰτοίμενος ἢ u.
 Wolf. Bekk.

P. 338. 1. συνήξεις ἢ v. 2. ἡμῶς]
 ἡμῶς ἢ Bekk. 5. περὶ σωτ.] περὶ τῆς αὐ-
 τῶν σωτ. ἢ Bekk. ult. τὰ κάμιστα] τὰ
 om. ἢ Bekk. Ibid. συμβουλευόμενος]
 συμβουλευόμενος p 10. ἢ Bekk.

P. 339. ult. πλοῦστως p 8. 9. Med.
 Ald.

P. 340. 2. καὶ πολλὰ μετριότης ἢ Bekk. 8.
 ἐστὶ] ἔχω ἢ Bekk. ἔχειν v. Med.
 Ald. 9. ἰδίας ἢ Bekk. 10. μῆζω δὲ] οὐ μὴν
 ἀλλὰ μῆζω γ. ἢ Bekk.

P. 341. 1. γυρομένους] γυρομένους ἢ
 Bekk. pen. τὴν δύναμιν ἔχουσ ἢ Bekk.

P. 342. 1. φαύλων τε καὶ μικρῶν] φαύ-
 λων καὶ τωπιῶν ἢ Bekk. 3. μῆζω] μῆ-
 ζω ἢ Bekk. 5. ἀπόδους κατίσθησαν ἡμῶν
 ἢ Bekk. 7. παρῶσιν, ἀν.] παρῶσιν, λίαν
 ἢ u. Bekk. antep. μὲν om. ἢ u.

P. 343. 1. τὸν om. ἢ Bekk. 3. μιλ-
 λων ἢ Med. pen. ἡμῶν om. ἢ Bekk.

P. 344. ult. ἀπακλιωότες] ἀπακλιωότες
 ἢ Bekk.

P. 346. 1. τοιαῦται Wolf. 2. ταδία-
 μων, ῥαθυμῶτων Med. Ald. ult. τινος
 πρῆξις] τινος τῶν πρῆξις ἢ Bekk.

P. 347. 2. γυρομένους] γυρομένους ἢ
 Bekk.

P. 348. 3. ἀν τῶς om. ἢ Bekk. pen. χρεο-

μῆσιν] χρεομῆσιν ἢ Bekk. Ibid. λαβῶν
 εἰστούμεν] λαβῶν ζητούμεν ἢ v. καλῶς ζη-
 τοῦμεν ἢ Bekk.

P. 349. 1. τοῖς ταῖχ] τοῖς τὰ ταῖχ ἢ
 Bekk. Ibid. κάλλιστα καὶ μέγιστα ἢ
 Bekk. 3. ἔδρευμένους] συνῆδρευμένους
 ἢ Bekk. 4. αὐτῶν διοικ.] αὐτῶν πῶν
 διοικ. ἢ Bekk. 5. ἄλλο ἢ] ἕτερον ἢ u.
 Bekk. Ibid. τοιαῦτον ἢ Bekk. 6. π. om. ἢ u.

P. 350. 1. αὐτῶν] ταῦτον ἢ Bekk. 2.
 ἑπαροδῶσμενος ἢ u. Med. 3. τῶν ἀνα-
 στήριον τῶν καθιστημάτων καταγορεύμεν] τῶν
 ἑγαστηρίων καθίζοντας καταγορεύμεν τῶν
 καθιστώτων ἢ Bekk. 7. τὴν λόγων] τῶς
 λόγους ἢ Bekk.

P. 351. ult. πολλῶνας δεινὰ] πολλὰ καὶ
 δεινὰ ἢ Bekk.

P. 352. 3. αἰτίαν πρότερον ἢ Bekk. 4.
 ἢ. ἢ.] ἢ. μὴν τὸν ἢ. ἢ. τὸν ἢ. Bekk.
 Ibid. ἀν om. ἢ u. 5. οὐ δὲ] οὐ χρὴ ἢ Bekk.
 Ibid. τοιαύτης ἢ Bekk. 6. γυρομένους ἢ
 Bekk. 10. παρ-
 ἔχοντας ἢ v. 12. περὶ ἀμφ. τῶτων πικρῶ-
 σμας ἢ Bekk. ult. τῶ πρῶστῶτων καὶ
 ἡγεμονιστοτάτων πρῶ. ἢ u.

P. 353. 2. οὐδὲ τὸν τρόπον τοῦτον ἐκαί-
 δμωσ] οὐδ' ἢ τῶτων τὸν τρόπον τοῦτον ἢ u.
 Bekk. 5. τοῦ ταῦτα] τοῦ πάντα ἢ Bekk.
 6. καὶ μισθῶσα] καὶ om. ἢ Bekk. 7 μὴν
 καὶ] μὴν om. ἢ u. Bekk. pen. πρὸς τῶ]

πρὸς om. u. Bekk. Ibid. τούτων om. u. Bekk.

P. 354. 2. καὶ πον.] καὶ τοὺς πον. u. Bekk. 2. κατ' ἀξίαν] κατὰ τὴν ἀξίαν u. Bekk.

P. 355. 1. κληροῦντες u. Ibid. βελτίους] βελτίστους p 10. u. Bekk. 2. περιρρίπτει] περιρρίπτει b. u. Bekk.

P. 356. 1. τῆς — γιγνομένης] ἢ τὴν — γιγνομένην u. Bekk. 3. βραβύειν] βραβύουσιν u. Bekk. 5. ἴσθαι κύριον om. b. 8. μαμυλακτικότης] μαμυθηκότες u. Bekk. antep. ὁπότε] ἴσθαι b. v. εἴπασι u. Ibid. δεῖται u. Ibid. καὶ τοῖς] καὶ ὄμ. u. Bekk. ult. ἀπὸ τῶν τῶν] ἀπὸ τῶν σφῆρα τῶν u. Bekk.

P. 357. 4. ἴσθ. εἰ] ἴσθ. ἰλιθίως εἰ u. Bekk.

P. 358. 2. τῶν om. Ald. 4. οικιοτάτων] εἰκότων u. Bekk. 5. ταῦτη τὴν τιμὴν] ταῦτη τῇ τιμῇ u. Bekk. 7. τις εὖρε πούτως βιβ. ἢ δικ. δημοκρατίαν u. Bekk. 12. καταμαρτύειν] καταμαρτυῖν u. Bekk. Ibid. τὰ om. u. 13. τὴν om. codd. et edd. pen. τὰ κατὰ] κατὰ τὰ Med. Ald. τὰ u. Bekk.

P. 359. 2. ἀρχισθαι] ἀρχισθαι u. Bekk. Ibid. δίκαιόν μοι δοκεῖ] δίκαιον ἢ μοι δοκεῖ p 9. Med. δίκαιον ἡμῖν δοκεῖ p 8. δίκαιον ἢ μοι δοκεῖ v. δίκαιον u. Bekk. 3. εἴποσι] ὁπότε u. Bekk. 4. τριακισίους codd. et odd. 5. ἐξίλιπον] ἐξίλιπον u. Bekk. pen. καταλύσασιν] καταλύσασιν Med. Bekk. καταλύσασιν u. ult. προσδίδασιν] προσδίδουσιν u. v. Med. Ald. Bekk.

P. 360. 2. κινῶν] κινῶν u. Ibid. τοι γάρ τοι u. v. Bekk. 6. προεργασίαι] εἰρημίαι u. Bekk.

P. 361. 2. οὐδὲ γὰρ] οὐ γὰρ u. Bekk. 4. πρὸς τὸν ὄντων] ἰθύντων pr. πρὸς τὸν ὄντων om. u. Bekk. 5. δεδομένοι] δεδομένων u. Bekk. 6. ἴδον] οἶκον u. Ibid. ἀποκειμένων] κειμένων u. Bekk. Ibid. τῶν τούτων] τῶν συμβολαίων u. Bekk. antep. καταχρημένους] χρωμένους u. Bekk.

P. 362. 4. προσποιούμενοι] προίμενοι u. Bekk. 5. ἀποστέρησθε] ἀποστέρησθεσθαι u. Bekk. Ibid. ἂν] ἢ u. Bekk. 6. κατασταθῆσθε] καταστήσθεσθαι u. Bekk. 7. τὴν γνομένην ταύτην u. Bekk. Ibid. οὐτ' οὐδὲ οὐτ' u. Bekk. 8. συμβάλλ. οὐδέ τις om. u. Bekk.

P. 363. 1. ὑπέρχον] ὑπέρχον Med. Ald. Ibid. χρεῖς ἰσθίως] χρεῖς om. p 8. 9. v. Med. Ald. ἰσθίως om. u. Bekk. 3. τινος ἰπιτιμήσια] τινος ἰπιτιμήσιαν u. Bekk. 4. γιγνομένης u. 5. καὶ πρὸς] καὶ τὰ πρὸς u. Bekk. ult. παιδίας b. Wolf.

P. 364. 2. ταύταις u. 3. σλίσιος u. Bekk. 4. ἄ πρ. ἡμῶν περὶ] ἡμῶν ὁ πρ. σφῆρα περὶ u. Bekk. pen. ἢ τῶ βίω καὶ σφροσύνη u. Bekk. Ibid. ὅσ' εἰκότως αὐτὴν διν. u. Bekk.

P. 365. 2. γὰρ] ἢ u. 3. ταύτων καθυμίνων] κατημυμίνων u. Bekk.

P. 366. 2. ἐναυριγάζαντο, καὶ τοσούτων] ἐναυριγάζαντο, καὶ τοσούτων u. Bekk. 5. τῶς εὐταξίας ἐπιμελεῖσθαι u. Bekk. 5. ᾧ] ἢ u. Bekk. 7. ἰσθίμω] ἰσθίμω u. Bekk. Ibid. γὰρ καλ.] γὰρ ἂν καλ. u. Bekk. 10. τοσούτων] τούτων u. Bekk. 11. ἰκ. ἡμ.] ἰκ. τὴν ἡμ. u. Bekk. 12. ἀνάγκη, ἢ] ἀνάγκη om. u. Bekk. pen. πῶλ. αὐτῶν] πῶλ. ταύτων u. Bekk.

P. 367. 1. γίγνεσθαι] τίθισθαι p 10. u. Bekk. Ibid. ἡ] διῶν u. Bekk. 2. ᾧ] ἰσθίως u. Bekk.

P. 368. 1. ἢ ἀσφαλῶς] ἢ καλῶς u. Bekk. 2. καλῶς] ἀπλῶς u. Bekk. Ibid. θαλάσσιον] ἰθαλίσιον u. Bekk. 3. ἢ διαν.] ἢ om. u. Bekk. 4. ἂν κατασκευάσῃ] ἂν κατασκευάσῃ p 8. 9. Wolf. et Lang. παρασκευάσῃ u. Bekk. 5. ἀξίω u. Ibid. βουλοσθαι om. u. Ibid. ἀμαρτάνει] ἐξαμαρτάνει u. Bekk. pen. μᾶλλον Med.

P. 369. 2. ἢ ἰσθίμω] ἢ om. u. Bekk. 4. ἡμῶν] ἡμῶν u. Bekk. Ibid. αὐτῶν] τοὺς u. Bekk. Ibid. ἐλευθέρως b. ult. ἐκίπων] ἐκίπων u. Bekk.

P. 370. 1. περὶ τε] περὶ τὴν u. Bekk. 4. ἀποσχεμένους] ἀποσχεμένους u. Bekk. 5. ταῦτ' οὐ νομῶ.] ταῦτα νομῶ. εἰδὲ u. Bekk.

P. 371. 1. εἰς τὴν βουλὴν ἔγρη] ἀγῶν εἰς τὴν βουλὴν u. Bekk. ult. ἀμφοτέρως b. ως ἀμφοτέρως u. ἀμφοτέρως Med. Ald.

P. 372. 2. τοσούτων u. Ibid. ἰθύντων] ἰθύν u. Bekk. 3. ὄσως b. Ibid. ἀμαρτήσθε] ἀμαρτήσθεσθαι u. Bekk. pen. σμυραφίαι] σμυραφίαις pr. u. Bekk. σμυρράφιας corr. u.

P. 373. ult. ἡμελοῦντες] ζηλοῦντες u. Bekk.

P. 374. 5. εἶναι ἢ] εἶναι om. u. Bekk. Ibid. ἐξαμαρτάνει] ἐξαμαρτάνει u. Bekk. pen. οὐδέ τις] οὐδέ τις u. v. Med. Ald. Bekk. ult. ἢ ἡμελίτων καὶ] γὰρ ἡμελίτων, ἀλλ' u. Bekk.

P. 375. 1. καὶ σῶσεν.] καὶ τοὺς σῶσεν. u. Bekk. 8. ἰπιτιμήσιον, ἀλλὰ πῶλ. ἢ] ἰπιτιμήσιον, ἀλλὰ πῶλ. u. Bekk. antep. ὁ τὴν ἀρχὴν νομῶν] ἄρχην] τὴν ἀρχὴν om. u. Bekk. ult. δίκαιον u.

P. 376. 6. ἴτι] ἄλλοι b. 9. ἰπιστωμένως] κατασκευάσῃ u. Bekk.

P. 377. 1. ἰσθίμω] ἰσθίμω ἢ τινος u. Bekk. 3. χρεῖς b. 7. ὡς om. u. Ibid. φροντικῶς b. antep. τινὰς] πᾶσιν u. Bekk.

P. 378. 2. τούτων] τούτων u. Bekk. 4. ταύτων δικαιοσύν] ταύτων om. u. Bekk. Ibid. ἀλοχ. τῇ πῶλ. ποιῶσιν u. Bekk.

P. 379. 1. ὑπεργραίας] ὑπεργραίας u. Bekk. 2. ὑπερβαίας] ὑπερβαίας u. Bekk. 6. ἡμῶν] ἀδυμῶν u. Bekk. 7. τῶν Med. 10. καὶ περὶ μίαν] καὶ περὶ μίαν ὄν v. Med. Hag. Ban. περὶ μίαν ὄν u. Bekk. Ibid. τότι] ποτὶ u. Bekk. 14. ἰσθίμω] ἰσθίμω u. Bekk. 15. ἰσθίμω] ἰσθίμω

van μὲν u. Bekk. 17. ἡμᾶς] ἡμᾶς γε u. Bekk. 20. μὲ] ἡμᾶ u. Bekk.

P. 380. 1. κατῶν] μὲ κανῶν u. Bekk. Ibid. περι] παρὰ b.

P. 381. 1. ἴσχω] ἴσχω u. Bekk. Ibid. ταῦτα τὴν αἰτίαν u. Bekk. 2. τοῦτο Med. Ald. 3. ἀλλὰ φαν.] ἀλλὰ πᾶσι φαν. u. Bekk. Ibid. ἀπαντες] πάντες u. Bekk. 4. πάτριον] πατρίαν u. Bekk. 8. [τῶν πολιτῶν] Bekk. horum loco lit. 3. quarum ultima v, habet u. 11. τὴν δαίμονα διαγῶναι τὴν ἡμῶν] γῶναι τὴν ἡμῶν δαίμονα u. Bekk. pen. καὶ πλοσ.] καὶ ταῖς πλοσ. u. Bekk.

P. 382. 1. [τύχων] ἔτυχον u. Bekk. Ibid. νοσηχόντως] λογηχόντως u. Bekk. 2. ἡμ. ταῦτα] ἡμ. ἐν ταῦτα u. Bekk.

P. 383. 1. ἀρχόντων u. 3. τοῖς ἐπιτοδ.] τοῖς om. u. Wolf. Bekk. 8. μεγάλαις] μεγίσταις u. Bekk. antep. ἐπὶ τῶν] ὄπο τῶν u. Bekk. ult. καὶ τινεῖς] καὶ τί u. Bekk.

P. 384. 2. δίστοικον] δίντοικον u. Bekk. 4. παραλιπῶν] δι παραλιπῶν u. Bekk. 6. τὴν Ἐλλάδα.] τὴν om. u. Bekk. 7. ἀτυχίαις] συμφοραῖς u. Bekk. ult. ἀξ. ἰφ'] ἀξ. ταῦτα ἰφ' u. Bekk.

P. 385. 1. καὶ τ. μὲν ἔ. γομοίτους om. u. Bekk. 2. τῆς om. b. 4. ἢ κέρειον u. Bekk. pen. ἀρχὴν τῆς] ἀρχὴν τὴν τῆς u. Bekk. ult. μὲν γὰρ δεμακε.] γὰρ om. b. u. Bekk.

P. 386. ult. ταῖς θυσίαις] τοῖς ὀσίαις u. Bekk.

P. 387. ult. τοῖς δι σὺλ.] τὰ δι σὺλ. u. Bekk. τοῖς δι σὺλ. τὰ πέρεια p 10. Ibid. νασήκουσ b. f.

P. 388. 1. ἀποδομένους] ἀποδομίους v. Bekk. ἀπολομίους u. 4. τὴν τῆς δημοκρατίας] τὴν τοῦ δήμου u. Bekk. pen. φαύλον πλοσίους] φυγαῖν πλοσίους u. Bekk.

P. 389. 1. μπιόντας b. p 8. 9. Med. Ald. 2. ἀλλήλους] ἄλλους p 10. 12. τοὺς ἀλλήλους b. v. τοὺς ἄλλους u. Bekk. 8. κατεχόντων b. Ald. 10. τοὺς λαοὺδ.] τοὺς om. u. Bekk. 15. ἔκ. ἡμ.] ἐκ. τὴν ἡμ. u. Bekk. 16. προστάττονας ἡμῶν u. Bekk. antep. σφᾶς αὐτοῖς] σφᾶς om. u. Bekk. Ibid. ὅπο Θεβαίων om. u. Bekk.

P. 390. 3. ἴπικον] ἴπικα u. Bekk. 6.

τάς — καθοσηκίας — τὰς — πολιτισμένας] τῶν — καθοσηκίαν — τῶν — πολιτισμομένων u. 8. καὶ νοσηκίας om. Med. Ald. 10. τινεσ Σαυμάστια] τινεσ θαυμάστια u. Bekk. 14. καθοσηκίαν] καθοσηκίαν u. Bekk. 17. μεταμοίμαι Med. Hag. 18. πρὸς τε] πρὸς γε u. v. Bekk. antep. πατρίων] πατρῶν b. πατρίων u. v. Bekk. ult. ἴσχω] ἴχω u. Bekk. Ibid. ἰγ. δειν] ἰγ. γὰρ δειν u. Bekk.

P. 391. 1. μὲ μεγαλοφροσῖν μιν] οὐ μέγα φροσῖν οὐδ' u. Bekk. 4. τυγχάνομεν] τυγχάνομαι u. Bekk. 6. τε προσ.] τε καὶ προσ. b. p 8. u. v. Bekk. Ibid. ἡμῶν ἴστω p 8. 9. v. ult. ἐν τοῖς] ἐν μὲν τοῖς u. Bekk.

P. 392. 2. ἰδίας] εἰδίας v. ἰδίας u. Bekk. 4. πρᾶξ. εὐφ.] πρᾶξ. καὶ τοὺς λήγουσ εὐφ. u. Bekk. pen. ἀρ. διαφ.] ἀρ. πολλὴ διαφ. u. Bekk.

P. 393. 6. ταῦτη τὴν εὐλογίαν ἡμῶν προσέειπεν u. Bekk. 8. ἴσταιοι] ἴσταιοσ u. Bekk. Ibid. ἀξίον] ἀξίους b. u. v. Bekk. pen. τοιαύτης φύσ.] τοιαύτης γὰρ ἡμῶν τῆσ φύσ. u. Bekk. ult. ἀγροίαν] ἀγροίαν u. Bekk.

P. 394. 2. ἰπικολουδῶν] ἰπικολουδῶν u. Bekk. Ibid. αἰνοῦσων] ἰπικολουδῶν p 10. u. Wolf. Bekk. Ibid. ἐπιτιμήσων καὶ καταγορήσων] ἐπιτιμήσων καὶ καταγορήσων u. Bekk. 4. ἀποπλαγῶ b. Med. Ald. pen. παραχωρήσομαι] παραχωρῶ u. Bekk.

P. 395. 2. οἰκοῦσι, οὐκ ἔ. δ. οὐκ ἂν] οὐκ ἔ. δ. οὐ καὶ u. Bekk. 3. κακὰ πλοσ.] καὶ πλοσ. u. Bekk. 4. παρόντι καὶ] παρόντι καίρῳ καὶ u. Bekk. 10. τίθιντας] θίντας u. Bekk. 11. ἡμῶν om. b. Ibid. πῶτων σκεψ.] πῶτων μὲν σκεψ. u. Bekk.

P. 396. 5. ἴγγωστα] ἴγγωστα Hag. Wolf. ἰπὶ τὰδε u. Bekk. 8. καθίστοικον] περιέστικον u. Bekk. pen. τὰ πρὸς] τὰ om. u. Bekk.

P. 397. 1. δι πρὸς] δι om. u. Bekk. 3. μὲ κατῶν] μὲ λυπῶν u. Bekk. 5. παρήκων] παρήκων u. Bekk. Ibid. παραλιπόμενον] διαλιπόμενον u. Bekk. 6. κατημελήσομεν] κατημελήσομεν u. Bekk.

P. 398. 1. σπασίζομενοι] σπασίζοντες u. Bekk. 4. δυσήσονται διαγαγῶν] διάξουσιν u. Bekk. antep. πάντα λογιζόμενοι ταῦτα u. Bekk.

ΠΕΡΙ ΕΙΡΗΝΗΣ.

P. 399. Tit. Η ΣΤΥΜΜΑΧΙΚΟΣ om. u. Med. Bekk.

P. 401. 1. συμβουλεύειν] συμβουλεύουσιν b. u. v. Bekk. ult. ἤρμοσε] ἤρμοσε u. Bekk.

P. 402. 1. πῶ παρόντων πραγμάτων] τῶν παρόντων u. Bekk.

P. 403. 1. περι τε] περι u. Bekk.

P. 404. 9. τὴν γάμψ] τὴν τέχνην u.

Dionys. Bekk. 12. ταῦται] τοῖς τοιαύτοις u. 13. γὰρ αὐτοῖ] γὰρ τοι u. Dionys. Bekk. 16. ἰβήσκων u. Bekk. Ibid.

ἀπασιν] πᾶσι u. Bekk. Ibid. γὰρ ἴπ.] γὰρ ἦν u. Dionys. Bekk. Ibid. ἴπιδου] ἴπιδουσθε u. Bekk. 17. ἡμᾶς b. Med. 20. ἦν καὶ πρ.] καὶ om. u. Dionys. Bekk. 21. προτινῶσιν] ὑποτινῶσιν u. Dionys. Bekk. antep. πλημελιῶσ] πλοσιῶσ

b. p 10. u. Dionys. Bekk. ult. πλώσας u. Bekk. Ibid. καὶ περι] καὶ om. u. Dionys. Bekk.

P. 405. 1. ἄντη Med. Dionys. 4. ἀλλ' ἔς τῶν] ἀλλὰ τῶν u. Bekk. 5. ὅτι καὶ παρ.] καὶ om. u. Dionys. Bekk. 8. ὃν ἰσχύει.] ἔς ἰσχύει. codd. et edd. 10. ὅτι δ' ἂν τὸ γλῶσσο. Dionys. 18. ἡματίαις] ἡματίαις b. u. v. Hag. Wolf. Dionys. Bekk. 24. διουδῶσιν u. 27. τοῖς secundum om. Wolf. pen. ἀμφοτέρους b. Med. Ald. Ibid. παρὶχων] παρὶσχωων u. Dionys. Bekk. ult. τῶν παρὶβ.] τῶν τὸ παρὶβ. u. Bekk.

P. 406. 3. ἀπειραμένους] ἀπειραμένους u. Dionys. Bekk. 9. προσῆται] προσῆται b. p 9. u. v. Dionys. Bekk. 11. ἡμαίς δὲ οὐ] ἡμαίς δὲ om. u. Bekk. 13. τῶν τῶς] τῶν om. u. et pr. v. Dionys. Bekk. 15. σπαυρῶς b. v. Ald. Med. 16. ἰσπανίται] ἀσπῆτι u. Bekk.

P. 407. 3. ὥσπερ τοῖς] ὥσπερ πρὸς τοῖς u. Dionys. Bekk. 8. καὶ περι] καὶ om. u. Dionys. Bekk. 9. ἴσται τῶν] ἴσται τῶν u. Dionys. Wolf. Bekk. 13. Βυζ. καὶ Κώως] καὶ Κώως om. codd. et edd. Ibid. καὶ πρὸς (et sic A. C. L.)] καὶ om. u. Dionys. Bekk. 26. ἂν ἡμαίς] ἂν om. u. Bekk.

P. 408. 2. πυρῶσμος] πυρῶσμοθα u. Bekk. 4. βουλοβύμαι] βουλοβύμαι u. Bekk. 5. νουπαχῶτας om. Ald. 9. πρὸς τῇ] περι τῆν u. Bekk. 11. ἄλλας om. u. Bekk. 12. πάλιν πάλιν] πάλιν om. u. Bekk. 14. γὰρ τῷ] γὰρ u. Bekk. Ibid. ἴσταις u. 16. πάντα τρέπον] πάντας τρέπον u. Bekk. 20. πατίστωμαι] καδίσταμαι b. u. v. Med. Ald. Bekk. 21. αἰς εἰν.] πρὸς εἰν. u. Bekk. antep. μαρίστων Med. Hag. Ibid. γουλομένη] γουλομένη u. Bekk. pen. ἱρήμος] ἱρήμη u. Bekk.

P. 409. 2. ὑποδαρμένους] ὑποδαρμένους u. Bekk. 3. τοῖς ἔς ἀλυσῶς u. Bekk. 8. ἡμῖν ἀπολείπεται] ἡμῖν om. u. Bekk. 11. στήρι. οἰς] στήρι. ἰφ' οἰς u. Bekk. 12. ἰχμοῖς] ἰχμοῖς b. u. v. Ald. Bekk. ἰχμοῖς Med. Ibid. πλώσας u. Bekk. 18. ἀπὸ τῆς οὐδῆς] ἀπὸ τῆς οὐδῆς codd. et edd. 23. οὐδῆς] οὐδῆς b. v. Med. Ald. 23. διουδῶσιν κατωρῶν] κατωρῶν διουδῶσιν u. Bekk. 26. στρατοπέδου ξηκῶν] στρατοπέδου ξηκῶν u. Bekk. Ibid. ἐπιθυμοῦντες ἡμαίς u. Bekk.

P. 410. 2. βουλοσμένους] βουλοσμένους i. t. u. Bekk. 11. αἰπίην ἡμῖν] αἰπίην ἐν ἡμῖν i. t. u. Bekk. 13. ἐν ταυτίσσι i. t. 14. οἰς ἐνυγχαίμων] οἰς τῶν ἐνυγχαίμων u. Bekk. Ibid. γὰρ τῆ] δὲ τῆν b. i. t. u. v. Wolf. Bekk. 19. ἂν om. t. 24. τὰς secundum om. b. Ibid. φορμάτας i. a. 25. ἰχμοῖς] ἰχμοῖς i. u. Bekk. Ibid. ἰσπανίαις t. 30. διαφραγῆσθαι i. t. ult. δαπάναι πολλὰ] δαπάναι μεγάλα i. t. u. Bekk.

P. 411. 4. μῶ] μωδῶς i. 13. οὗτος πρὸς ἄλλαν om. b. v. Med. Ald. 13. οὐδ'

ἄλλας v. 14. ταλαιπότης δόρατος b. p 8. 9. v. Med. Ald. Ibid. ὥσπερ πρὸς b. v. Med. Ald. ἴσται i. t. 16. τὰς ἄφ.] τὰς ἄλλας ἄφ. i. t. u. Bekk. 17. ἄλγος ὄντας] ἀλαλούοντας i. t. u. Bekk. 20. τοῖς ὄντας t. 21. καὶ παρ.] καὶ om. u. Bekk. Ibid. ἰσὶ τῶντας] ἐν τῶντας i. t. u. Bekk. Ibid. ἰθὺστας] ἰθὺστας i. u. Bekk. 25. ἄλλας οὐδὲ γινώσκων οὐδὲν ὃν i. t. Ibid. ἰσὺ μὲν] ἰσὺ μὲν v. μὲν om. i. t. u. Bekk. 27. εἶναι νομίζοντας] εἶναι om. u. Bekk. ult. τοῖς πᾶσι] τοῖς παρῶσι b. i. p 8. 9. 12. 13. t. u. v. Bekk.

P. 412. 3. ἀλλ' αὐτὸ γὰρ ἰσὶ τῷ π. b. 8. θεωριζόμενον b. v. 9. οἰσθεῖαι i. a. 10. παραπροσέμενοι] παραπροσέμενοι i. t. u. Bekk. 11. ἰσπανίσθαι i. u. 12. καὶ ἴσται] ἴσται t. Bekk. προσῆται i. a. 13. λέγωμαι i. u. λέγωμαι t. 16. ἔσαν βουλ.] ἐπὶ τῶν βουλ. i. t. u. Bekk. 22. γουλοσθαι] γουλοσθαι i. t. u. Bekk. Ibid. πῶτα i. t. 26. ἐν Μαρκησίο.] ἐν Μαρ. τοῖς Καρθέροις καίσι. i. t. u. Bekk. 27. αὐτῶν γουλοσθαι] τῶντων γουλοσθαι u. Bekk. Ibid. οἰς ἀπῶστων] οὐ πᾶστων i. u. Bekk. 28. πτωλοπυρῶντας] πτωλοπυρῶντας u. v. Bekk. pen. καὶ ἀπῶσ] καὶ om. i. t. u. Med. Bekk. ult. καὶ om. i.

P. 413. 3. μὲν om. v. 7. ἡμῖν οὖν] ἡμῖν μὲν οὖν i. a. Bekk. ἡμῶ μὲν οὖν t. 11. τῶν περι] τῶν μὲν περι u. Bekk. 12. νοσῶσας] ἀγνοῶσας i. t. u. Bekk. 14. ἱεμαρτασμένους i. t. 17. ὑποδαρμένους b. 18. τῶν om. b. 22. γὰρ ἂν ἄλλ. b. v. 23. ἰσὺ τῶν. Med. Ald. 28. ἀλλ' ἴσται τ. πᾶν om. b. v. antep. οἰσθας Med.

P. 414. 3. ἰχμοῖς] ἰχμοῖς codd. et edd. 5. γουλοσθαι t. Ibid. ἑλλῆται] ἄλλων i. t. u. 7. τοῖς βαρβάρους ἐπίσταν om. Med. 8. ἡματίαις om. t. 12. ἄφ. τοῖς] ἄφ. αἰσόμεθα τοῖς i. t. u. Bekk. 14. πωλοσμοσθὸν διὰ] διὰ πωλοσμοσθὸν i. t. u. Bekk. 15. ἰσῆται t. u. Ibid. ἀπολείπεται i. t. 17. ἐν περι] ἐν περι i. t. u. Bekk. 19. πλωσθῆς] παραπροσέμενος i. t. u. Bekk. 21. ἀπῶσται] ἀπῶσται i. t. Ibid. διαπραττομένους] διαπραττομένους i. t. u. Bekk. antep. ἀπ. παρῶς] ἀπ. ἀπὸ τῶν παρῶς i. t. u. Bekk.

P. 415. 15. καὶ περι] καὶ om. i. t. u. Bekk. Ibid. ἂν om. i. t. 16. μάλιστ' om. Med. 20. αὐτῶν om. t. 23. βαλίσις Med. Ibid. ἡμῖν i. t. u. antep. αὐτῶν om. i. a.

P. 416. 10. ἡμπαυῶντας] πωυῶντας i. t. u. Bekk. ἀγαπῶντας Dionys. 12. ἀλγῶστας] ἀλγῶστας t. et in marg. i. 14. ἀβαίσις t. 16. διαλίσιστας τοῖς ἐπῶσθαι] διαλίσιστας τοῖς ἐπῶσθαι i. t. u. Bekk. 21. οὐδὲν τῶν ἴσται i. t. u. Med. Bekk. Ibid. τὸ δὲ] ὃ δὲ i. t. u. Bekk.

P. 417. 2. πρὸς τῆς] πρὸς τὴν τῆς i. t. u. Bekk. 4. σαρκοβόσθαι b. v. 5. διουδῶσιν b. v. Med. Ald. 12. πωροσθαι καὶ πωλοσθαι] πωροσθαι καὶ πωλοσθαι i. t. u. Bekk. 13. πωροσθαι καὶ πωλοσθαι i. t. u. Bekk. 13. πωροσθαι καὶ πωλοσθαι i. t. u. Bekk. 13. πωροσθαι καὶ πωλοσθαι i. t. u. Bekk.

u. Bekk. 13. δι τῆ λόγῳ τῶν οὐ θ. 14. ἠπαύσασθαι] ἠπαύσασθαι u. Bekk. 16. γερουσιᾶς] ἡγεμονισίας u. Bekk. Ibid. ἡγεμονισίας u. Bekk. 18. οὐν, εἴπερ] οὐν om. u. Bekk. 24. Ἑλλάδος om. u. 25. δι ταῦτα] δι ταῦτ' b. u. v. Bekk. 26. εἴχ[ε] ἵσχυρ u. Bekk. Ibid. ταῦτα πρῶτα u. Bekk. antep. τὰ πράγματα περιόρισται u. Bekk. οὐτ. ἡμᾶς — ἐκείνους] ἡμῶν — ἐκείνους u. Bekk.

P. 418. 1. ἵχθυον — παρῖχθυον u. 9. βεβαιῶς] βεβαιωτικῶς u. Bekk. 10. ἰσολόφως] ἰσολόφως u. Bekk. 15. πῶλον ἀπ.] πῶλον ἀπ. u. Bekk. 16. πῶλον ἑρ.] πῶλον ἑρ. u. Bekk. 18. οὐδὲ συμφ.] καὶ συμφ. u. Bekk. 23. τ' om. u. Ibid. τὴν δικαιοσύνην om. u. 24. ἄλλῳ Med. Ald. 25. καινοδοσίμῳ] καινοδοσίμῳ u. Bekk.

P. 419. 3. αἰτία τῶν κακῶν u. Bekk. 8. τῶν u. 9. ἀνέχουσαι] ἀνασχίζουσαι u. Bekk. 10. προσιλ. διαλ.] προσιλ. ἀν διαλ. u. Bekk. 12. πᾶσι φανερὸν ποιήσει u. Bekk. 20. Ἑλληνίδων οὐ] ἑλλογίμων οὐ u. Bekk. 22. διδασκίνας] διδασκίνας u. Bekk. antep. ἵτυχάμενοι] τυγχάνομεν u. Bekk. pen. καὶ διοικητίας u.

P. 420. 1. δυσθεσίμων codd. et edd. 4. δυσθεσίμων] δυσθεσίμων u. Bekk. 2. καταστρέφασθαι u. 7. διέσασθαι] διδοίμεν u. Bekk. 10. πολλὰ μὲν — προαιρέσει] πολλοῖς — προηρῶσθαι u. Bekk. 12. ἐπιχειροῦν οὕτω u. Bekk. 15. πρὸς ἰτίους] ἰτίους u. Bekk. Ibid. ἡμᾶς βουλ.] ἡμᾶς om. u. Bekk. 17. ἰσὶ βίβαις Med. Ald. Ibid. τοῖς Ἑλλ. τοῖς ἄλλοις] τοῖς ἄλλοις Ἑλλ. u. Bekk. 20. δύναμις] διανίας p 14. n. et pro var. lect. v. Bekk. Ibid. ἀλλήλους codd. et edd. 21. οὐ πρὸς.] οὐκ ἀπ. πρὸς. u. Bekk. 23. ἀφελία] ἀφελία u. Bekk. 24. ἐλπίους] βελτίστους u. Bekk. 26. τε om. u. Bekk. Ibid. ποιεῖς u. antep. οὕτω γὰρ] οὕτως γὰρ u. Bekk.

P. 421. 4. συμφέρει b. Hag. Wolf. 5. σπείρασθαι b. Ibid. διακίττω] διακίττω u. Bekk. 8. πῶσον] ὅσον u. Bekk. 15. πάντας] ἅπαντας u. Bekk. 18. αὐτοῖς] αὐτῶ u. v. Bekk. αὐτῶν Med. Ald. Ibid. ἡγχιεῖν] ἡγχιεῖσθαι u. Bekk. 19. αὐτοῖς v. 21. τῶν ἀδελφῶν] τῶν om. u. v. Bekk. 26. τοσοῦτο μίσους] τοσοῦτον μίσος u. Bekk.

P. 422. 5. συνάγοντες] συναγαγόντες u. Bekk. 6. καὶ τῶν ἀν. b. 11. τοῖς πράγμασι γιγνομένοις u. 12. βουλεύσασθαι om. b. Ibid. τῶν ἄλλων] τῶν παρόντων u. Bekk. 19. μόνων b. v. 22. περιγ. τῶν πῶσον u. 23. διλόττας b. v. u. 24. ἐκφῆρσιν] ἐκφῆρσιν b. u. Bekk. pen. ἐκδιαικόντες u.

P. 423. 3. τε om. b. 5. μὴ om. u. 8. ἡμίλλα] ἡμίλλα u. Bekk. 11. Δικαιεπιούσῳ] Δικαιεπιούσῳ ἰσχυρῶς v. (ἰσχυρῶς etiam pr. u.) Δικαιεπιούσῳ Bekk. 13. τῶν πατρ.] τῶν μὲν πατρ. u. v. Bekk. 14. ἱεμαρτάνοντας Med. Ald. Ibid. στρατιῶν u. Bekk. 17.

ἄρχων] ἄρχων b. u. v. Wolf. Bekk. 19. συμφροσύνης] ἡμεροσύνης u. Bekk. 20. οὐδὲν ἰσὶ] οὐδὲν ἰσὶ Med. Ald. οὐδ' ἰσὶ b. u. v. Bekk. 21. κακοῖς om. a. 23. αὐτοῖς τοῖς u.

P. 424. 1. ἴπῳ τούτων ἡγαυῶν] ἴπῳ τούτων τῶν ἡγαυῶν p 10. 13. Med. Ald. ἢ ἢ τούτω τῶν ἡγαυῶν u. Bekk. 4. σπείρασθαι] σπείρασθαι u. Bekk. Ibid. ἢ. ἡγαυῶν] ἢ. τῶν ἡγαυῶν u. Bekk. 5. ἡμεροσύνη] ἡμεροσύνη u. Bekk. Ibid. ἡμετέρας] ἡμετέρας Med. Ald. Ibid. ταλαύθησται] ταλαύθησται u. Bekk. 7. φητίς v. 8. τὰ om. Med. 10. ἀπολλομένῳ v. 15. παρὰ δὲ — φασίμῳ] ἄγχιμα — φασίμῳ u. Bekk. 18. ἀπάντων ἀδελφ.] ἀπάντων τῶν ἀδελφ. u. Bekk. 19. ἀκισάντων] ἀκισάντων u. Bekk. 20. τῶν ἄλλων om. u. 21. τὰς om. v. 22. δυνατάς] δυνατάς u. Bekk. 24. τῶ om. Med. Ibid. ἡμετέρας] ἡμετέρας u. Bekk. Ibid. ἡγουσίων οὐδὲς] ἴπῳ u. Bekk. Ibid. οὐτ' ἀδελφ. οὐτε φίλους om. b. 26. ὁλοπτε] ἴπῳ b. u. v. Med. Ald. Bekk. pen. ἴπῳ om. Med. Ald.

P. 425. 1. ἴπῳ primū om. u. 3. ἡγεμονίαν] ἡγεμονίαν u. Bekk. 10. τοῖς τοῖς τοῖς u. 16. ἀποσπῆρας] ἀποσπῆρας u. v. 17. ἢ πολ.] ἢ τῆ πολ. u. Bekk. 21. ἀν om. u. 22. ἀποσπῆρας] ἀποσπῆρας u. Bekk. 23. εἰ μὴ τις] εἰ τις u. Bekk. 25. φροτίξῳ] φροτίξῳ u. Bekk. Ibid. μόνου] μόνου u. Bekk. om. b. pen. ἀπάντων τῶν τούτων om. u. Ibid. πεποιμένῳ] πεποιμένῳ u. Bekk.

P. 426. 4. ἡγεμονίαις] ἡγεμονίαις u. Bekk. 7. δύναμις Ald. 11. οὕτως ὅσῳ] οὕτως om. u. Bekk. 14. οὐδὲ — εἰ παρὰ λαῶν] εἰ δὲ — παρὰ λαῶν u. Bekk. 17. ἰσπεύξαντο b. Ibid. γὰρ] δι v. Ibid. ἢ ἢ ἢ. u. Bekk. 19. σαλευθῆναι] σαλευθῆναι u. Bekk. 21. ἡγαυῶν b. v. antep. ἡγαυῶν] ἡγαυῶν u. Bekk. pen. ἡγαυῶν] ἡγαυῶν u. Bekk.

P. 427. 2. εὐσεβῶν om. b. 4. πεπαικόσια b. v. Ald. 6. τῶ ναυτικῷ συγκινδυνεύσαντων u. Bekk. Ibid. εἰς τὸ πρὸς] εἰς τὸ πρὸς u. Bekk. 7. συμκαλλυμένῳ u. Ibid. ἡγεμονίαν] ἡγεμονίαν u. Bekk. 9. ἡγεμονίαν] ἡγεμονίαν u. Bekk. 13. ἡγεμονίαν] ἡγεμονίαν u. Bekk. 16. τυρανίδας] τυρανίδας u. Med. Bekk. 20. τῶν κατ.] τῆ κατ. u. Bekk. 22. ἡγαυῶν] ἡγαυῶν u. Bekk. Ibid. ἡγαυῶν] ἡγαυῶν u. Bekk. 23. τῶν secundum om. u. 24. γινέσθαι] γινέσθαι u. Bekk. pen. τοῖς ἰσὶ τῆ ταλαύτῃ γιγνομένοις] ἡγεμονίαις u.

P. 428. 1. πολλὸν ἀν τις πῶς οὐκ ἀν] πολλὸν ἀν τις u. Bekk. πολλὸν ἀν τις: πῶς οὐκ ἀν τις v. 3. ἰκτῶν τε] ἰκτῶν τε b. Ald. ἢ τῶν τότε γὰρ Med. ἰκτῶν τε γὰρ u. ἰκτῶν τε v. Bekk. 5. τῆς κατὰ γῆν ἡγεμονίας] τῆς κατὰ τὴν ἡγεμονίαν b. Med. Ald. τῆς ἡγεμονίας γῆν v. τῆς κατὰ γῆν ἡγεμονίας καὶ τῆς u.

Bekk. 7. ἀρχῆς ὄντως.] δυνάμεις ὄντως. u. Bekk. 8. ταύτας om. b. v. Med. Ald. Ibid. γεγραμμένη — ἰσχυρισθῆσαν] ἰγγυρωμένη — ἀπιστηθῆσαν u. Bekk. 11. ἂν ἴμενοι] ἀνίμενοι b. v. Med. Ald. ἰνίμενοι p 8. 10. 13. ἴμενοι u. Bekk. Ibid. ἰσολαμβάνοντας] ἰσολαβόντας u. Bekk. 16. ταῖς ἰταίραις] ταῖς σαρῆσι in marg. p 9. 20. ἀρξάμενος] ἀρξάμενος u. Bekk. 24. τοῖς — διφθαερίνοις] τοῖς — διφθαερίνοις u. Bekk. 28. ἰμοίαις] ἰμοίαις u. Bekk.

P. 429. 1. ταυτῶν ἀρχῆν] ἀρχὴν ταυτῶν u. Bekk. 2. πῶς δ' αὖ] ἢ πῶς οὐ ο. Bekk. Ibid. τὴν οὕτω δυνά και πολλὰ] τὴν πολλὰ και δυνά u. Bekk. 13. μὴ ταυτῶν] μὴ ταυτῶν u. v. Ibid. προσημασθε] προσημασθε u. Bekk. 14. δασκίται τῶν Ἑλλήνων u. Bekk. 19. ἠνάγκασεν u. 22. τὴν ἐπὶ τῶν T. μ. πάντας] τὴν τῶν T. μ. ἄπαντες u. Bekk. 23. φυλακῆν b. Med. Hag. 24. τοῖς secundum om. Med. Ald. 25. τις πολλοῦς] τις τοῖς πολλοῦς u. Bekk. pen. και ταυτ' a. Ibid. ἀφελόντο (et sic A. C. L.)] ἀφελόντο u. Bekk. Ibid. καρτεροῦς u. ult. αἱ τῆς] αἱ τῆς u. Bekk.

P. 430. 4. αὐτοῖς Wolf. αὐτοῖς λογισμοῖς u. Bekk. 6. τοῖς secundum om. Med. 8. δειπῶν, τῆ] δειπῶν, ἢ u. Bekk. 10. ἰμπεπλεγμένοι καυαῖς εἰσὶν u. Bekk. 11. τούτους om. u. Bekk. 12. δι και τοῖς] και om. u. Bekk. Ibid. τοῖς tertium om. b. 14. και μὴδὴ] μὴδὴ δ' u. Bekk. 18. τετυραννησάσας] τετυραννησάσας u. Bekk. Ibid. ὑπὸ γον.] ὑπὸ τῶν γον. u. Bekk. 19. ὑπὸ παιδ.] ὑπὸ τῶν παιδ. u. Bekk. 24. θαυμάζειν τοῖς ἄλλοις u. Bekk. Ibid. ἔργον] ἰτίερον u. Bekk. 27. ἔπαν ἀσχεστον] πάντων ἀσχεστον και ἡδυσμότηστον u. Bekk. 29. ἔλαττων] ἰλάχιστοι u. Bekk. antep. τὰς πρ.] τὰς αὐτὰς πρ. u. Wolf. Bekk. τὰς αὐτὰς ταύτας πρ. b. v. Med. Ald. Ibid. πάντων ἰμοίαις] πάντων τῶν ἰμοίων u. Bekk. pen. φαίνονται] φαίνονται b. v. u. Med. Ald. Wolf. Bekk.

P. 431. 2. μεγίστοι ἀγαθῶν αἰτίας] μεγίστων τῶν ἀγαθῶν u. Bekk. 3. οὐτ' ἐν τοῖς π. οὐτ' ἐν ταῖς] οὐτε τοῖς π. οὐτε ταῖς u. Bekk. 4. μὴ θεῶ.] μὴ τῶν θεῶ. u. Bekk. 6. πωρεῶς ἔχουν νομίζετε u. Bekk. 7. ἐπινοῶ] καίω u. Bekk. Ibid. πάντας Med. 8. πεισθῆσαι] πεισθῆται u. Bekk. 11. τὰ πόλεις ταῦτα] τὰ πόλεις τούτων u. τὰ πόλεις τούτων u. Bekk. 12. μὴ om. b. 16. καὶ δυνάμει μεγίστων] και χυρῶν ἀρίστην u. Bekk. 18. ὑπαερχήτων] ὑπαερχάτων u. Bekk. 19. ἀργύρια v. 22. ἢ om. u. 24. αἱ ψολομῶσις] αἱ om. u. Bekk. 26. τὴν εἰρήνην] τὴν om. u. Bekk. 27. αἱ γὰρ] ἢ γὰρ codd. et edd. Ibid. διεξίηται] διεξίηται Med. διεξίηται Hag. διεξίηται Brub. διεξίηται u. Bekk. antep. ἰδιωτῶν u. pen. ἑλπίαις] ἑλπίστοις u. Bekk. ult. ἰμοῖον] ἰμοῖον u. Bekk.

P. 432. 3. και πολὺ] και om. u. Bekk.

3. τελευτῆσαι] τελευτώσας u. Bekk. 13. ὄντως u. 14. εἰ] α. 18. μὴ τῶ] μὴ om. ἐν τῶ u. Bekk. 20. ἰσολαβ. καλλ.] ἰσολαβ. ἐν πολλ. u. Bekk. 22. τὰς ἐπὶ] και τὰς ὑπὸ u. 23. γεγραμμένης] γεγραμμένης u. Bekk. 24. τοῖς secundum om. b. 27. ἐξ ἂν ἀφ'] ἀφ' ἰφ' u. Bekk. pen. ἀς αἰτῶ] ἀς αἰτω u. Bekk.

P. 433. 3. τὴν πόλιν] τὴν μὴ πόλιν u. Bekk. 6. et 10. χεῖρον] χεῖρον u. Bekk. 8. τούτους διὰ] τούτους διὰ δὲ u. Bekk. 14. ἐξ] εἰς u. v. Bas. 1. Bekk. ἐκ Med. Ald. Ibid. εἰδαιμοστοτέρους u. 14. ἀνίγαγον u. 22. μὴτε ἡβ.] μὴδὲ ἡβ. u. Bekk. 24. πραγμάτων u. 25. και λατ.] και τῶν λατ. u. Bekk. Ibid. και τὰ πρὶ] και τὰ παρὰ τὰ πρὶ u. Bekk. και Med. antep. εἰσφερέας] στυμφορέας p 8. Med. συμφορέας p 9.

εἰς συμφορίας u. Bekk. συμφορῆς v.

P. 434. 4. καθ' ἡμέραν] καθὰ τὴν ἡμέραν u. Bekk. τὴν ἡμέραν Med. Ald. 5. ἐξῶσι γὰρ] ὀρῶντες u. Bekk. 12. αὐτῶ om. u. 13. εἰδων b. 14. ἐξ ὅτου] ἐξ οὗ u. Bekk. 15. τὴν βίον] τὴν om. u. Bekk. Ibid. και τοῖς] και om. u. Bekk. 17. τὴν παρῆντων κακῶν] τῶν κακῶν τῶν παρῆντων u. Bekk. 20. ἡμῶν Med. Ald. 22. ὡν ἔπαυ.] ὡν ἄν ἔπαυ. u. Bekk. Ibid. ἰσχυρισθῆσαι i. t. antep. θουλησθῆσαι] θουλησθῆσαι u. Bekk. ult. τοῖς om. Med.

P. 435. 3. Δεῦτ. ἢ] Δεῦτ. δ' ἢ i. u. Δεῦτ. δ' ἢ t. 4. ἰμοίαις πρὶ i. u. Ibid. αὐτοῖς αὐτοῖμοις] αὐτοῖς om. u. Bekk. 6. ἰδιδάμενος] ἰδιδάμενος i. u. Bekk. 9. δ' om. i. u. Ibid. ἡγάσθη] ἡγάσθη codd. p̄meter v. et edd. 1b. τὰς ἡγ. και σφῆς αὐτοῖς] τὰς δυναστίας και τὰς ἡγ. i. t. u. 12. ἰδιδάσας] διδάσας t. u. Bekk. παραδιδάσας i. 13. και τούτους ἡγάς i. t. 17. τοῖς ἄλλοις Ἑλλ. i. t. u. 19. ἡμεροσποισί t. et in marg. i. Ibid. ἔξωσι] ἔξωσι i. u. 20. τὴν ἡμετέραν πόλιν] τὴν δυνάμει τὴν ἡμετέραν i. t. u. Bekk. 22. πωρεῶσι] πωρεῶσι u. Bekk. Ibid. τῶν ἡμ. Med. Hag. 23. ἀπὲρ, τούτων τῶν] τούτων om. i. t. u. Bekk. pen. πάντας i.

P. 436. 1. ἰσχυρίας] ἰσχυρίας i. t. ἰσχυρίας u. Bekk. 4. ἰσχυρίας σπ.] ἰσχυρίας και πωρεῶσις σπ. i. t. u. Bekk. 5. ἢ πόλεις] ἢ om. u. Bekk. 9. και primum om. i. t. 11. τῆς τωαύτης εἰν.] τωαύτης εἰν. ἡμῶν i. t. u. Bekk. 13. εἰσχυρισθῆσαι και εἰς τ. π.] εἰς τ. π. εἰσχυρισθῆσαι i. t. u. Bekk. 19. σατυρίας] σατυρίας t. u. Bekk. 20. λομαίαις u. Ibid. ἔσ' ἢ] ἢ b. v. Ald. Med. 21. δεξῶν τῶν] δεξῶν τῶν i. t. u. Bekk. 22. δι πάντων] δι τούτων i. t. u. Bekk. 25. ἰβουλέμεθα i. pen. δι τῶν] δι τῶν πόλεων i. t. u. Bekk. ult. δι πάσας i.

P. 437. 1. ἀναλογιζόμενος — ἐξ αὐτ. γεγραμμένης] ἀναλογιζόμενος — ἐξ αὐτ. γεγραμμένης i. t. u. Bekk. 2. μεμαρῆσθαι b. Med. Ibid. τὴν ἀναλογιστικὴν ἑσπ.

λαβῶν] τὰς ἐν Λακεδαίμονι βασιλείας i. 1. u. τὴν ἐν Λακεδαίμονι βασιλείαν Bekk. 3. μακροχρόνους (et sic A.) μακροχρόνους b. i. t. u. v. Bekk. 5. βία τὰς τυραννίδας κατασχόντας i. βίᾳ τυραννείων τ. 6. ἀσφαλείς τιμᾶς τ. 9. τὰς securandam om. Med. Ald. 10. ἀποβαλλόντας τ. 11. ἐν τοῖς πρώτοις πράγμασις ἡμᾶς] τοῖς πρώτοις πράγμασις ἡμῶν i. u. Bekk. 13. τιμώμενος τιμῶ]

πρὸς ταύτας i. t. u. Bekk. 14. αὐτοῖς αὐτῶν γνήσιος] αὐτῶν αὐτοῖς ἰσθῆσαι i. t. u. Bekk. 15. καὶ παντοδαπῶν] καὶ καλῶν i. t. u. Bekk. 17. καὶ τὸ πλεῖστον τ. λ. καὶ τὸ μῆκος b. v. Med. [Ibid. τὸν ἡμῶν ἴσθῆ] τῶν ἴσθῆ τῶν ἡμῶν i. t. u. Bekk. 19. ταῦτα λέγ.] ταῦτα καὶ λέγ. u. Bekk. 21. προτρέψων τ.

ΕΥΑΓΓΟΡΑΣ.

P. 438. Τῶν ΕΥΑΓΓΟΡΟΥ ΕΠΙΛΟΜΙΩΝ Η om. u. Bekk.

P. 440. 4. μεθ' ἡμῶν Wolf. Ibid. τῶν πρώτων om. Hag. Brub.

P. 441. 8. ἀμείλιος] ἀμείλιος u. Bekk. 11. καταλίψουσα] καταλίψουσι u. Bekk. 14. δε. αὐτῶν] δε. τὰς αὐτῶν u. v. Bas. Bekk. 18. ἄν om. Med. 20. τῶν πωλλῶν] τῶν ἄλλων u. Bekk. τῶν πωλλῶν Wolf. περ. ἀλογηθῆσεται] ἀλογηθῆσεται u. Bekk.

P. 442. 2. τοῖς ε'] καὶ τοῖς b. u. v. Bekk. 3. ὑπεβάλλεται] ὑπεβάλλει pr. u. Bekk. 6. ἀγαθὸν πρόστασι] u. Bekk. 7. ἢ. εὐλογ. ἀκούει] ἢ. ἀν εὐλογ. ἀκούει u. Bekk. 8. ἢ τι ταύτης] ἢ ταύτης u. ἢ [ταύτης] Bekk. 9. τυγχάνουσι ἀποδίδουσαι] τυγχάνουσι ἀποδίδουσαι b. p. 8. 9. et corr. γ. τυγχάνουσι u. Bekk. 10. τοῖς γ' ἐν τῶν] τοῖς τῶν u. Bekk. 12. ἀμειλίτεροι] δίκαιοι u. Bekk. 13. ἡδῆ μὲν γινε.] ἴσμεν γινε. u. Bekk. 23. τοῖς δευτέρω τοῖς ἀνεξήτου u. Bekk. ἀντερ. ἴσθῆ om. u. Bekk.

P. 443. 4. πολὺ. καὶ] πολὺ. μόνον καὶ u. Bekk. 9. ὅμοιος ταῖς γ'] ὅμοιος αὐταῖς ταῖς u. Bekk. 10. καταμῆθ' ἔ'] γινῶ ἔ' u. Bekk. 16. τῶν λόγων ἴσθῆ] u. Bekk. Ibid. καὶ ἡγῆ] καὶ εὐθεῖ u. Bekk. 17. εἰ λόγων] ἀλογῶν u. Bekk. 21. καὶ ἡμᾶς] καμῆ u. Bekk. ἀντερ. ἴσθῆ b.

P. 444. 9. ὑπεβάλλων] ὑπεβάλλων u. Bekk. 11. ἀλογησῶν] συλλογῶν u. Bekk. 13. ἀφῆσθαι ἔν] ἀφῆσθαι ἔν b. v. Med. ἔν u. Bekk. 15. μῶν] οὐ u. Med. Wolf. ult. στρατηγίας b.

P. 445. 1. τῶν ἀριστῶν ἴσθῆ] ἀριστῶν ἴσθῆ u. Bekk. Ibid. ἐν τῷ] ἐν τῷ u. Bekk. 3. ἀφῆσθαι] ἀφῆσθαι pr. u. Bekk. 6. ἡστέρον] ἡστέρον pr. u. Bekk. 7. ἀσπῆδον] ἀσπῆδον u. Bekk. 11. γινώσκουσι] γινώσκουσι u. v. Wolf. Bekk. 17. ἀφῆσθαι] ἀφῆσθαι u. v. Med. Ald. 21. οὐκ ἀριστῶν] ἀριστῶν u. Bekk. 23. γινώσκουσι] γινώσκουσι u. v. Wolf. Bekk. ult. καταβάσθαι] καταβασιλεύσασθαι u. Bekk. Ibid. τὰ om. u. [τὰ] Bekk.

P. 446. 3. δι τῶν] δι καὶ τῶν u. Bekk. Ibid. καθιστάτων Εὐαγ.] καθιστάτων καὶ τῶν ἰσθῆ τῶν ἰσθῆ τῶν ἀρχῶν ἰσθῆ τῶν Εὐαγ. u. Bekk. 6. μείζον] μείζον u. Bekk. 7. καταλιπῶν] παραλιπῶν u. Bekk.

9. τῶν τῶν b. 22. ἄντερ ἐκ ἰσθῆ τῶν] ἄντερ ἰσθῆ u. Bekk. Ibid. πρὸς ὑπερβ.] πρὸς ὑπερβ. u. Bekk.

P. 447. 2. ἔσθῆ καὶ εἴ] ἔσθ' εἰ καὶ u. Bekk. 3. αὐτοῖς Wolf. 11. Εὐαγῶν] Εὐαγῶν b. et pr. v. Εὐαγῶν p. 10. 14. u. Bekk. 15. πρῶτος] πρῶτος u. Bekk. 21. φουδῶν] φουδῶν u. Bekk. 23. τῶν αὐτῶν] τῶς om. u. Bekk. ἀντερ. τὰ ἀφῆσθαι] τῶς om. u. Bekk. Ibid. χρῆ λωβῆν τοῖς b.

P. 448. 1. οἱ πλεῖστοι λόγουσι] οἱ πλεῖστοι λόγοι λέγουσι u. Bekk. 3. τις τῶν] τις καὶ τῶν u. Bekk. τις Hag. Brub. 6. πρῶτον] πρῶτον τὸ u. Bekk. 9. συσπυροῦσθαι] συσπυροῦσθαι u. Bekk. Ibid. ὁμοιομετρίας] ὁμοιομετρίας b. 10. ἄσπῆδον] ἄσπῆδον u. Bekk. 14. ἴσθ' ἀσφ.] ἴσθ' ἀσφ. u. Bekk. 18. συμβαλλόντας] συμβαλλόντας καὶ u. Bekk. 19. φῶν τῶν] φῶν τοῖς τῶν b. u. v. Bekk. 20. ἀριστῶν v. Med. 23. ἴσθῆ] ἴσθῆ u. Bekk. ἀντερ. καὶ μῶν καὶ v. Med. Ald. Hag. Brub. Ibid. ἄναγες τῶς τ' u. περ. ἰσθῆ b. Med. Ald.

P. 449. 4. καταλιπῶν] καταλιπῶν u. Bekk. 7. ὁμοῖον] ὁμοῖον u. Bekk. 11. παραβάλλουσα] παραβάλλουσα b. παραβάλλουσα u. Bekk. 12. ἀκούων ἀρίστου] ἀκούων ἀρίστου u. Bekk. 13. ἄν δὲ] ἄν δὲ u. Bekk. 14. ἴσθῆ] ἴσθῆ u. Bekk. 20. ἴσθῆ] ἴσθῆ om. u. Bekk. 23. ἄσφ.] ἄσφ. u. v. Med. Bekk. 23. πρῶτον γινώσκουσι] γινώσκουσι u. Bekk. 26. κωσο. κιν.] κωσο. τοῖς κιν. u. Bekk. περ. πρῶτον γινώσκουσι u.

P. 450. 1. γ' ἴσθῆ τῶν γιν.] γ' ἴσθῆ τῶν γιν. u. Bekk. 2. μέδων] μέδων Med. μέδων corr. u. Bekk. 3. οἱ πλεῖστοι] ἢ οἱ πλεῖστοι. b. v. καὶ πλεῖστοι. u. Bekk. 14. φασ. τῆς] φασ. τῶν τῆς u. Bekk. 15. ἀστ. ἰσθ.] ἀστ. τῶν ἰσθ. u. Bekk. 28. ἄσφ. τῆς μάλιστα u. Bekk. [Ibid. μὲν σφῆρα τοῖς τῶν λεγ.] σφῆρα τῆς λεγ. u. Bekk. 23. ἰσθῆ] ἰσθῆ u. Bekk.

P. 451. 1. πρῶτον] πρῶτον u. Bekk. Ibid. δι ἀνάγες] δι ἀνάγες u. Bekk. 5. ἢ μόνον] ἢ om. u. Bekk. 7. ὑπεβάλλουσα] ὑπεβάλλουσα v. Ald. 8. γινώσκουσι] γινώσκουσι u. Bekk. 12. πλεῖστοι] πλεῖστοι τοῦ χρίτου u. Bekk. 14. καὶ om. b. 16. δι μὲν] δι ταύτης μὲν u. Bekk. 20. 5 u

καὶ ταῖς καρτερ.] om. pr. u. καὶ καρτερ. corr. u. [καὶ καρτερ.] Bekk. pen. φρονῖν corr. u.

P. 452. 2. ἐπιτίμα τῶς πολίταις] ἐτίμα τῶς πολίτας u. Bekk. 3. ἐν ταῖς τοιαύταις] ταῖς om. u. Bekk. 7. ἀφινυμένους] εἰσαφινυμένους u. Bekk. 8. τὸς ἀρχομένους] τὸς ἄλλους u. Bekk. Ibid. ἱκισθὲν b. v. 11. ἱεραματόντας] ἱεραματόντας u. Bekk. 13. ἱμελούντων ἱταίρων χρωμένων] χρωμένων p 10. u. v. Bekk. ἱταίρων p 8. 9. Wolf. Ibid. περιγυρόμενος] περιγυρόμενος u. Bekk. 16. λόγους — ἔρωσις] ἔργος — λόγος u. Bekk. 19. γαγγ. ἀγαθοῖς] ἀγαθοῖς om. u. Bekk. 25. δι εἰδὲν παραλίπῳ] εἰδὲν παραλίπῳ u. Bekk. 26. τοῖς βασιλεύσιν ἄριστοι] δι τῶς βασιλεύσιν u. Bekk. Ibid. ἐν πολ. ἐκλεγεμένους] ἐκ. τῆς πολ. ἐκλεγεμένους u. Bekk. pen. πάλ. δικα.] πάλ. δικῆς δικα. u. Bekk. ult. πρὸς κινδ.] πρὸς τοὺς κινδ. u. Bekk.

P. 453. 1. τυραννικῶς δι] μεγαλόφρον δι u. Bekk. Ibid. διαφέρει b. 4. γὰρ] δι b. 5. τὴν φ.] τὴν τῶν φ. b. u. v. Bekk. 6. οὔτε τίχρας ἐπισταμ. om. b. Ibid. χρωμένον διὰ τὸ μὴ ἱεραματόντας πρὸς αὐτῶν διὰ τὸν ἄριστον αὐτῶν. εἰ δι τις οὐ εἴηαι καὶ οὔτε in marg. u. 7. λιμένας] λιμένα u. Bekk. 10. παρασκευάζει] παρασκευάζει u. Bekk. 11. πύλων ἀπολελ.] πύλων om. u. Bekk. 12. πολλοὺς φοβεύσθαι u. Bekk. 14. ἀν μὴ] ἔν μὴ u. Bekk. 20. τὴν περιχόστα τόπον] τὸν τόπον εἶναι τὴν περιχόστα u. Bekk. 21. μὴ γὰρ] μὴ γὰρ u. Bekk. 24. ἀν ἄριστοι.] ἀν om. u. Bekk. antep. μάλλον εἶναι] εἶναι μάλλον u. Bekk.

P. 454. 2. μουσ. καὶ τῶν] τῶν om. u. Bekk. 5. ἀν om. b. Ibid. ἐμολογήσασιν] προσομολογήσασιν b. u. v. Bekk. 8. καὶ λέγ.] καὶ om. u. Bekk. 9. εὐθεσάντας b. Ibid. κινετήσαν εἶναι καὶ νομιμαστήσαν] κινετήσαν καὶ νομιμαστήσαν εἶναι u. Bekk. 13. τῆς Ἀθηνῶν πάλ. b. 15. ἱκισθὲν] ἱκισθὲν b. v. ἱκισθὲν u. Wolf. Bekk. 16. πολλὰ δι] καὶ πολλὰ u. Bekk. 18. τούτων Σεβουλεύσασθαι] τούτων Σεβουλεύσασθαι u. Bekk. 20. γὰρ om. b. Med. Ald. Ibid. ἐφθυσαν] ἐφθυσαν u. Bekk. 22. τῶς om. Ald. 24. ἴσχω] ἴσχω u. Bekk. pen. δι καὶ διὰ b. v. Ald.

P. 455. 1. ἀπαλλάξων] ἀπαλλάξων u. Bekk. 2. ταχὺ] ταχύν u. Bekk. 7. χριστοῖται τῶς παρῶσιν] χριστοῖται τῶς πρῶτασιν u. Bekk. 9. κοῖσθαι τὸν πύλων τὸν πρὸς ἄκκ. u. Bekk. 10. καταστήσαντο στρατόντων u. Bekk. 11. μόνον] μόνον u. Bekk. 12. πᾶσαν] ἄσασαν u. Bekk. 17. ἀπίλας] ἀπίλας u. Bekk. 23. ἱαντῶν v. ult. πύλων u. Bekk. Ibid. κατιργάσασθαι b.

P. 456. 1. ἄλλος Wolf 6. καὶ τούτων μέγιστον] μέγιστον u. Bekk. 7. γὰρ om. b. 16. τὰς δέξας τῶν] τὰς δέξας καὶ τῶν u. v. Bekk. pen. στρατιῶν] στρατιῶν u. Bekk. pen. ποντίαις μέρει τέλειαν] τέλειαν στρατιοχλία καὶ μέρει u. Bekk.

P. 457. 7. Πρωταγῶραν] Πρωταγῶραν u. Bekk. 11. τῶν Παρῶν] τῶν om. u. Bekk. 18. τὸν καιρῶν] τὸν χρόνον u. Bekk. 20. κίριον κατ.] κίριον αὐτῶν κατ. u. Bekk. 21. θαυμαστότατον] διπλότατον u. Bekk. 22. τυραννοῦσθαι u. Bekk.

P. 458. 1. μετὰ πᾶσις Ἑλλ.] μετ' ἀπάσις τῆς Ἑλλ. u. Bekk. 4. μίξω] ἀν μίξω ἀν b. v. ἀν μίξω u. Bekk. 6. ἀν εἰρήσασιν] ἀν εἰρήσασιν b. v. εἰρήσασιν u. Bekk. 7. τὴν ἀφίρτες] τὴν om. u. Bekk. Ibid. σπουδῶσιν] σπουδῶσιν u. Bekk. 9. ἴς om. u. 17. γαίωσαι] γαίωσθαι u. Bekk. nit. αὐτοματῶν ἴσχω] αὐτοματῶν ἴσχω u. Bekk.

P. 459. 1. ἄς αὐτῶς τ. ἀ παραδέσσαντας] αὐτῶς τ. ἀ δέσσαντας u. Bekk. 5. ἀ' ἀν] ἴξ ἀν u. Bekk. 8. ἀν om. u. Ibid. τούτω γὰρ] δι γὰρ u. Bekk. 13. βίωσιν] χρίσιν εἶν. u. Bekk. 14. Σωφελίστατον Med. Hag. 15. καὶ ἴσμη.] καὶ τῶς ἴσμη. u. Bekk. 17. μακαριστότατος b. p 8. 9. v. Med. Wolf. 21. ἴσμη] γνῶμη u. Bekk. 24. διτίλισσι τὸν βίωσ u. Bekk. antep. ἴβισσι b. pen. νοματίσθαι] νόμον u. Bekk.

P. 460. 3. γνομήσων] γνομήσων u. Bekk. 5. ἄλλὰ τ. μ. β. καλοῦσασιν om. b. 7. προγρομημένον] γρομημένον u. Bekk. 8. ἄλλ' οὐ θηοτῶς] ἄλλ' οὐ om. u. Bekk. 10. εἶμαι u. Bekk. 13. ἔν κατὰ] ἔν om. u. Bekk. 16. πύλων u. Bekk. 19. καὶ ἀγαθῶς] κάγαθῶς u. Bekk. 21. τῷ μὴ μῶ] τῷ γνῶμ u. Bekk. 23. μόνον] μόνον u. Bekk.

P. 461. 1. καὶ τῶς γαγγ.] τῶς om. u. Bekk. 4. ἐκ τούτων μόνον] ἐκ τούτων om. u. Bekk. Ibid. μίμνισθαι] τυμνισθαι in marg. u. 9. ταῦτων τὴν πρῶ.] τῶν om. u. Bekk. 13. ἐκ τούτων τῶς] ἐκ τούτων om. u. Bekk. 20. λέλειπῶν] λέλειπῶς b. u. v. Bekk. antep. φιλοπονήσων] φιλοπονήσων u. Bekk.

P. 462. 4. ἀγοστήσασιν] ἀμειλιμασίνες u. Bekk. 5. ἄν ἴστω] ἄν ἴστω u. Bekk. 6. καὶ ἴστω] καὶ om. u. Bekk. 9. τὸ ἄλλο] τὸν λοιπὸν u. Bekk. 11. ἄς] ἄν b. v. 12. πλείστον κυρ.] πλείστον καὶ μάλιστα u. Bekk. 14. ἄν αὐτῶς u. ἄν αὐτῶς Bekk. 15. ἀπὸ Δ.] ἐκ Δ. u. Bekk. 16. εἰ μὴ] εἰ om. u. Bekk. antep. ἴστω] ἴστω u. Subscribit u. εὐαγῆρας : ἱελασίνες ἴστω τῶ ἱταίρων εὐαγῆρας.

ΕΑΕΝΗΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

P. 465. 3. κατὰ πάντων] καθ' ἀπάντων u. Bekk. 8. γρηγορήσαντι κ. τ. ἐπὶ κ. u.] ἡγρογορημένοι κ. τ. ἐπὶ τῆ κ. u. Bekk. 10. αὐτῶς] αὐτῶν u. Bekk. Ibid. ἴσθιν οὕτως ἰψμαδῆς u. Bekk. 12. τούτων ἐπιπραγμα.] ἴτι om. u. Bekk.

P. 466. 3. ἀποδειξάντων] ἐπιδειξάντων u. Bekk. 6. ταρβήσας] ταρβήσας p 8. 9. v. Med. ταρβήσας u. Ald. Bekk. 13. μωγ. ἢ] μωγ. μᾶλλον ἢ u. Bekk. 15. μᾶλλον b. Med. 17. φιλοσοφία] φιλοσοφία u. Bekk. 18. ἴδων μόντι] ἴδων πω μόντι u. Bekk. 23. καὶ θαυμ.] καὶ τὰς θαυμ. u. Bekk. 25. τοῖς συμβ.] τοῖς ἰδῶς συμβ. u. Bekk.

P. 467. κρη τ. κ. καὶ ἀγαθῶν] κρη γα τ. κ. ἀγαθῶν u. Bekk. 10. ἀπίδειξιν] ἐπιδειξιν u. Bekk. 13. ἄλλων Ἑλλήνων] Ἑλλήνων om. u. Bekk. ult. συμβουλιῶς pr. συμβουλιῶς corr. b.

P. 468. 4. τὸ λῆγαν] τι λῆγαν Med. vett. om. Ald. λῆγαν u. Bekk. 7. χαλασῶν Wolf. 9.] ἄ u. Bekk. 16. φασὶ γὰρ] φασὶ γὰρ b. φασὶ μὲν γὰρ u. Bekk. Ibid. γράφον] γυχαφῶντι b. u. v. Bekk. 19. ἀλλ' ἄπαν] ἀλλὰ πᾶν u. Bekk. 23. κρη αὐτῶς] κρη τῆς αὐτῆς u. Bekk. antep. τὴν ἀρχὴν] τινάσθη u. pen. ὑπὸ διῶς γεννηθέντων u. Bekk. ult. ταύτας τῆς γεν.] τῆς om. u. Bekk.

P. 469. 1. κρη τὴν ἐξ' Ἀλε. τω.] κρη τι τὴν ἐξ' Ἀλε. καὶ τοὺς ἐκ' Ἀέδας, τω. b. u. v. Bekk. 4. ἀπάντων om. u. Bekk. 6. τὰς ἱσχυρίας καὶ τὰς λαμπρότητας u. Bekk. 14. εἰδὴ δι] ἦδη δι u. Bekk. 15. κάλλους κρη.] κάλλους ἢ κρη. u. Bekk. 19. ἀνέμενον] ἰνέμενον u. Bekk. 24. ἐκμῆσι] κατήθετο u. Bekk. ult. αὐτῶν om. u. Bekk. τὴν εἶδον] τὴν εἰς' Αἰδω u. Bekk.

P. 470. 4. προσταττικῶν] προσταχθέντων u. Bekk. 10. οὐδὲς Med. Ald. οὐδ' ἰνὸς v. 11. μὲν πρῶτον κρη u. Bekk. 12. ταύτην τὴν μωγ. b. 17. διακρίσας b. 20. ἴχον κρη ὀνόματι τοῦ] εἰσὶν u. Bekk. 21. ἐφάμελλον] ἐφάμελλον u. Bekk. 23. παρακλιῶς] παρακλιῶς u. Bekk. 25. δι γερσ.] γὰρ γερσ. u. Bekk. 27. εἶω τῶν] βίω τῶν τῶν u. Bekk. 29. τῶν μὲν — τῶν δι] τῶν μὲν — τῶν δι Med. Ald. τῶν μὲν — τῶν δι b. u. v. Hag. Bekk. 30. καὶ τοῖς Ἑλλασιν ἐκαστοῖς om. b. ult. ἐξ' Ἑρω.] ἐκ τῆς Ἑρω. u. Bekk. Ibid. μῆλα τῶν] μῆλα τὰ τῶν u. Bekk.

P. 471. 1. Ἐσπερίων Med. Ald. 2. ἑφελῶν] ἐφελῶν u. Bekk. 4. κρησῶν] κρησῶν u. Bekk. Ibid. ἡμελλων] ἡμελλων u. Bekk. 5. νομισθῆσθαι] γησῆσθαι u. Bekk. 6. ἀπὸδῆτα b. 8. μαγίλης ἀπορ.] πολλῆς ἀπορ. u. Bekk. Ibid. πάντας om. u. Bekk. 11. καὶ τὰχον] καὶ om. u. Bekk. Ibid. καὶ τῶμα om. u. 12. ἡμελλων]

ἡμελλων u. Bekk. 14. ὕστερον τὸ] ὕστερον χρῆσιν τὸ u. Bekk. 15. δι om. b. 19. πάνθων b. p 8. 9. v. Med. Ald. 21. ἀσχερῶς ἀρχων] ἀσχερῶς om. u. Bekk. pen. χρῆσθαι Med.

P. 472. 1. τὴν Σιρί.] τὴν τὴ Σιρί. u. Bekk. 19. τὴν Καδμείαν] τὴν Καδμεία u. Bekk. 21. τὴν σαφρ.] τὴν om. u. Bekk. 26. τῆς πόλεως — ἰωστρατινιμῶν, μωτ' ἄλλων δι] τῶν πολιτῶν — πολέμους, μετὰ δ' ἄλλων τινῶν u. Bekk. pen. ἀσκατινιμῶν] ἀσκατινιμῶν Med. Hag. ἀσκατινιμῶν u. Bekk.

P. 473. 1. εὐδαιμόντων] ἡδαιμόντων u. v. Bekk. ἀδαιμόντων Med. Ald. 4. εἰ δὲ δὲδῶτα] εἰ om. u. Bekk. 8. ἀπὸδειξιν] ἐπίδειξιν u. Bekk. Ibid. μῶν] μῶν u. Bekk. 12. ταύτων] ταῦτ' u. Bekk. 15. πολιτιμῶν] συμπολιτιμῶν u. Bekk. Ἐλλανίδων] ἰσχυρίων b. 16. τὴν ἀρχὴν] τὴν ἀρχὴν b. Med. τῆς ἀρχῆς u. Bekk. 17. αὐτῶν κρησῶν ἀσκατινιμῶν] ἀσκατινιμῶν b. 20. τωσῶν] τωσῶν u. τωσῶν δ' Bekk. 25. ἀπὸλαβον b. 28. ἰσχυρίων] ἰσχυρίων u. Bekk.

P. 474. 9. δι' ἀσκατινιμῶν κρη τὴν αὐτῶν τῶν u. Bekk. 13. μωστῆσθαι] μωστῆσθαι u. Bekk. 15. ἐν ταῖς πόλεσι τῶν] ἐν ταῖς πόλεσι om. u. Bekk. 17. ἄς ἰσχυρῶν] ἄς om. u. Bekk. 18. σπουδαῖον] σπουδαῖον u. Bekk. 20. ἀδαιμόντων] ἀδαιμόντων u. Bekk. 22. τὴν ἰσχυρίων ταύτων u. Bekk. 25. ἦ] ἦ u. Bekk. 26. καὶ γεν. ἐν Θεαῖς] ἐν Θεαῖς u. Bekk. 28. βασιλείαν τῆς Ἀσίας] τῆς Ἀσίας βασιλείαν u. Bekk. antep. ἐν πολ.] ἐν τοῖς πολ. u. Bekk.

P. 475. 2. τῆς Ἑλ.] τῶν Ἑλ. u. Bekk. 3. καίτοι τοῦτο] καίτοι καὶ τοῦτο u. Bekk. 5. καὶ κλυθῆναι om. u. Bekk. 6. ἀσκατινιμῶν b. 8. παρακλιῶς] παρακλιῶς u. Bekk. 10. κρησῶν κάλλιον u. Bekk. 11. καὶ κρησῶν κρη] καὶ μόνον κρησῶν ἀλλὰ καὶ u. Bekk. 20. σπουδαῖον] σπουδαῖον u. Bekk. 22. καταγλαστώτων] καταγλαστώτων u. Bekk. 25. δι — φιλοσοφίας] δι πω — ἦρω u. Bekk. antep. κρη] κρη cod. Vatio. 936. κρη Bekk. ult. ὀργῆς τῶν] ὀργῆς τῆς τῶν u. Bekk.

P. 476. 8. ἄν εἶν] ἄν ἦν v. Bekk. 17. ἦρον u. Bekk. 18. τωσῶν] τωσῶν u. Bekk. 25. τοῖς Ἑλλασιν αὐτῶν u. Bekk. 27. ἐκαστῶν] κερσῶν u. Bekk. 28. ἀσκατινιμῶν u. antep. τὸ ἰσχυρῶν] τοῖσιν α. Bekk. pen. εἶδω. τὴν κρησῶν u. Bekk. ult. σκατινιμῶν] σκατινιμῶν u. Bekk.

P. 477. 6. σφῆσθαι] σφῆσθαι u. Bekk. 9. ἡγροσῶν] ἡγροσῶν u. Bekk. 10. τὴν κρησῶν. τ. κ. τοῖς Γίγ.] τῆς εἰ τῶς om. u. Bekk. 15. αὐτῶν] αὐτῶς b. u. v.

Bekk. 16. μετήχων] μετήχων u. Bekk. 17. διαγῶναι] γῶναι u. Bekk. 18. καὶ σοφ. καὶ b. Ibid. δι. μετήχ.] δι. καὶ μετήχ. u. Bekk. 19. τιμιώτερον b. 22. πούτης τῆς Ἰδίας u. Bekk. 23. διόν.] ἐτι u. Bekk. 26. γηγῆμιθα] γηγῆμιθα b. u. v. Med. Bekk. antep. βουλεύσασθαι] βούλευσαι u. Bekk. ult. τοῦ] τῷ u. Wolf. Bekk. Ibid. ἐλάστ. ἡμ. ἀποργάζονται] ἐλάστ. τῆν ἡμ. ἀποργάζονται u. Bekk. P. 478. 2. εἰδόντες Med. Ald. 6. μὴ ἄλλῃ] μὴ ἐν ἄλλῃ p 10. μὴ ἐν ἄλλῃ u. Bekk. 10. αὐτῶν τῶν κτηνῶν] τῶν ἐχθρῶν u. Bekk. 13. ἐξαρτάνοντας] ἐξαρτάνοντας u. Bekk. 15. χρίσιν τιμ.] χρίσιν ἡμῶν τιμ. u. Bekk. 16. ἐπάσιντας] παύσαντας u. Bekk. 18. ἀπάντων] πάντων u. Bekk. 20. γηγῆμιθος] γηγῆμιθος u. Bekk. 24. τὰς φύσας τὰς ταυάτας] τὴν φύσιν τῶν ταυάτων u. Bekk. 25. ἀποργάζονται b. Med. Ald. ult. ἰβουλῶσθων u. Bekk. P. 479. 11. ἀντὶς πούτης] u. Bekk.

Ibid. ταυάτων Μουλάω u. Bekk. 15. ἄνδρτι] θιόν αὐτὸν ἀντὶ u. Bekk. 18. τῶν Σαφρ.] τὸν Σαφρ. u. Bekk. 20. ἀγίους καὶ πατρίους ἱερατέων] ἀγίας καὶ πατρίους ἀποστολῶν u. Bekk. 22. Ἰουδαῖζον] Ἰουδαῖζον u. Bekk. 24. ἀποργάζονται] ἀποργάζονται u. Bekk. 27. ἰστω. κωτίς] ἰστω. τῆς κωτίς u. Bekk. antep. ἀποργάζονται] ἀποργάζονται u. Bekk. pen. τῶν ἰστων] τὸν ἰστων u. Bekk. ult. βίον τῶν] βίον τὸν τῶν u. Bekk. Ibid. μὴ τι καὶ διὰ] μὴ διὰ u. μὴ τι διὰ Bekk. P. 480. 4. λαμβάνων] λαβῶν u. Bekk. 11. καὶ χωρὶς] καὶ om. u. Bekk. 14. ἐπαίψων b. 15. διὰ τούτων] δι' αὐτῶν u. Bekk. 17. κατὰ τῆς] κατὰ om. u. Bekk. 20. ἀρχὴν ἤξουν u. Bekk. 21. δι' ἰ. καὶ] ἰ om. u. Bekk. 23. μὴ ἰστων δι] κατὰ τῶν ἰστων u. Bekk. 26. ἐπαργάζονται] ἀποργάζονται u. Bekk. pen. καὶ παλαῖς om. u. Bekk. Subscript u. ἰστων ἱερατέων. ἐπαλαῖς.

ΒΟΥΣΙΡΙΣ] ΒΟΥΣΕΪΡΙΣ u. qui sic et infra.

P. 481. Argumentum om. u. Med. 11. ὅπως μετήχων Ald. P. 482. 6. ἀκισίως Ald. P. 483. pen. ἀναξίως μὲν u. Bekk. P. 484. ἐπὶ τὰς τ. οὐκίβωρον] ἢ πονη τ. τ. ἰθῶμον u. Bekk. 5. ἡν om. b. 7. διὸν οὐ] χρίσας σοὶ u. Bekk. 8. ἀποργάζονται b. 9. πωδενῶν b. u. 11. αὐτῶν τις ἀριβότερον u. Bekk. 14. ἀπὸ συμβ.] πρὸς τοῦ συμβ. u. Wolf. Bekk. 16. ἀποδανῆμιθος] ἀποδῆμιθος u. Bekk. 21. τὰ προῖντα] προῖντ' u. Bekk. 22. ποῦ ὄντα] ποῦόντου u. Bekk. pen. ἰγχιμῆσας] ἰγχιμῆσας u. Bekk. P. 485. 4. χάρην ἀν εἰδὸν οὐ] ἀν οὐ πωδῶν ἔχει χάρην ὑπὲρ τῆς κωτορίας ὅση ὀδῶν τῶν ἰστων αὐτὸν εἰδόμενον u. Bekk. om. Med. Ald. 5. εἰδ' εἰ b. v. 7. ὅπως ἐγ.] ὅπως ἀν ἐγ. u. Bekk. 9. ἐν' αὐτῶ] ἐν' αὐτῶν. b. p 8. 9. v. Med. ἐφ' αὐτῶ u. Bekk. 11. ἐπ' ἰσρ.] ἐπ' ἰσρ. u. Bekk. 13. ἢ αὐτὸν οὐδὲ] αὐτὸν om. u. Bekk. 14. ἀπὸ τῶν] ἀπὸ τῶν u. Bekk. Ibid. παραβέλλωρον] ἀποργάζονται u. Bekk. 17. τὸς εἰσὺς δύνως] τὸς εἰσὺς om. u. Bekk. 18. ἄλλὰ καὶ] ἄλλὰ v. ἢ u. Bekk. 20. 3. τι ποτ'] τί ποτ' u. Bekk. 32. ἰστωῦ] ἰστω. 33. τὰ σφρα] τὰ om. ἢ. Bekk. pen. ὡς δι] ἢ ἢ ἢ u. Bekk. P. 486. 5. τούτους μίθω] τούτους μίθως μίθ' u. Bekk. 11. κωδῶντα — ἀπάντων] ἀποργάζονται — ἀπάντων u. Bekk. 12. ἰστων] ἰσρ. u. Bekk. 14. κῶμου φῶν] κῶμου om. u. Bekk. 21. δωμάχων] δωμάχων u. Bekk. 23. ἀπὸ μίθω] ἀπὸ μίθω u. Bekk. 25. ἐν τῶ] ἐν om. u. Bekk. ult.

τῶν ὄντων] τὸν κωδῶντα u. Bekk. P. 487. 5. ἕμα τῶν] ἕμα τῶν τε ὄντων u. v. ἕμα τῶν δι τῶν b. vulg. habet Bekk. 6. τῆς προφῆ] τὸν om. u. Bekk. 8. τῶν ἰερωμένων] τὰς ἰερωμένων u. Bekk. 13. et 22. ἐπ'] πρὸς ἡ. Bekk. 17. ἀπὸ ὀδῶν τῶν] οὐδὲ πρὸς ἐν τῶν u. Bekk. 18. αὐτῶ b. Med. Ibid. ἰστωμένων] ἀποδῶντων u. Bekk. 20. αὐτῶν] αὐτῶν b. ἄλλω u. Bekk. antep. πολτ. καὶ] ἰστω. ἰστωῦ, καὶ u. Bekk. P. 488. 2. κωδῶς — ἀποργάζονται] κωδῶς — ἀποργάζονται Bekk. 3. εἰς ἀπὸ τῶν] εἰς om. b. u. v. Med. Ald. Bekk. 6. τὸν τῶν ἀποργάζων u. Bekk. Ibid. τῶν τῶν] τῶν τῶν u. Bekk. 14. χρίσθαι γηγῆμιθος] ἀποργάζονται u. Bekk. 15. βουλοῦσθαι οὐδὲ et edd. 16. τὸν κωτῆρα αὐτῶν κ 19. οὐκίβωρον] εἰς om. u. Bekk. 20. τὰς om. b. 26. ἕμα ἔχει u. Bekk. antep. ἰστω. εἰς καὶ ἀποργάζονται u. Bekk. ult. κωτῆρα] κωτῆρα b. p 23. a. v. Wolf. Bekk. P. 489. 2. βίλτωτα ἰσρ.] μίθωτα τῶν ἀποργάζων ἰσρ. u. Bekk. 3. ἀποργάζονται] ἀποργάζονται b. u. Bekk. 4. ἰσρ.] ἰσρ. u. Bekk. 5. κωτῆρα] ἀποργάζονται u. Bekk. 6. συλλαβῶν] ἀποργάζονται u. Bekk. 7. ἢ ἢ — αὐτῶν ἔξω] ἢ ἔξω ἢ. — αὐτῶν. Bekk. 20. φιλοσοφῶν] ἀποργάζονται u. Bekk. 11. ὄντα ὄντα] εἰς μὴ ἢ. u. Bekk. 15. τῶν τῶν ἀποργάζων βίον] τὸν βίον τῶν τῶν ἀποργάζων u. Bekk. 16. ἰσρ.] ἀποργάζονται u. Bekk. Ibid. ἀπὸ τῶν τῶν. v. Med. Ald. τῶν τῶν. αὐτῶ Wolf. 18. ἀπὸ τῶν καὶ τῶν

u. Bekk. 20. πῶς ἄλλως καθορτήσας] παρὰ τῆς ἄλλης καθορτήσας u. Bekk. 25. θεότατος] ἐσθιότατος u. Bekk. Ibid. ἰσῆος b.

P. 490. 2. λαμβ. τοῖς] λαμβ. ἢ τοῖς b. u. v. Med. Bekk. 3. ἴχουσι] ἴχουσι u. Bekk. 4. ἄν καὶ ὃν om. u. Bekk. 6. βεβαιώσασθαι] βεβαιώσασθαι b. v. βεβαίως ἴσασθαι u. Wolf. Bekk. 8. μεγάλα περι] θαυμαστά περι u. Bekk. 11. ἕξ ἴστω] εἰς om. u. Bekk. 13. τοῖς om. b. Ibid. καὶ περι] καὶ τὰς περι v. Med. Ald. καὶ τὰ περι b. u. Bekk. Ibid. τε καὶ] τε om. u. Bekk. 15. πλῆον u. Bekk. 16. ἀλλὰ παρὰ] ἀλλ' οὐ παρὰ u. Bekk. 17. μέλιον] ἄν] ἄν om. u. v. Bekk. 23. θαυμάζομαι] θαυμάζομαι u. Bekk. 26. δι καὶ τῶν] καὶ om. u. Bekk. 17. τῶν Aly.] τῶν Aly. u. Bekk.

P. 491. 3. εἰσακουμένους κατ.] ἀκουμένους θύον κατ. u. Bekk. 6. τυγχέ-
εις περχομένους u. Bekk. Ibid. τοσούτοι] τοσούτοι b. u. Wolf. Bekk. 9. καὶ ἀγα-
θῶν] κέρηθῶν u. v. Bekk. 13. τὰ φησὶ] τὰ om. u. Bekk. 14. ἀρχομαι τούτους u. Bekk. 19. ἀποτήσασθαι] ἀποτήσασθαι b. ἰσχυρότατον u. Bekk. 20. ἀ ἰσὺ] ἀγὼ u. Bekk. antep. κατ' αὐτὸν] καθ' αὐτὸν u. v. Bekk. pen. τοῖς ἄλλοις] τοῖς ἑλλοισι u. Bekk. ult. ἄσας τούτοις] ἀπάντων τούτων u. Bekk.

P. 492. 1. ἰσῆος τ. δ. εὐαγγέλιον γεγενη-
θέν] ἰσῆος τ. δ. εὐαγγέλιον γεγενηθέν u. Bekk. 5. τίς β. ζευκτικός] τίς τε β. ζευκτικός u. Bekk. 8. τίτταροι] τίτταροι b. u. Bekk. 10. διαβόησθαι τὰς β. ἰ. διαβόας] ἀπολύ-
σασθαι τὰς β. ἰ. διαβόας u. Bekk. 18. οἷ] οἷος u. Bekk. 19. ἰσῆος] ἰσῆος u. Bekk. 21. συνουσίας] θεωρίας u. Bekk.

22. ἰσῆος. ἀπὸ τούτων] κατ' ἀπὸ τῶν. u. Bekk. 24. πλοῦσι] λαθεῖν u. Bekk. antep. ἄλλοι δὲ φησόντες v. σ. κ. τ. ἀπὸ τῶν πολυμύθων] ἄλλοι δὲ φησὶν τ. κ. α. τ. οὐκιστάτης πολυμύθου] ἄ. τ. χ. φησὶν u. Bekk. ult. εἴθε τῶν αὐτῶν] τούτων τῶν u. Bekk.

P. 493. 2. ἄν] ἢ u. Bekk. Ibid. φρο-
νῶμεν b. 3. ἀλλήλων παταγίας] πρὸς ἀλ-
λόλων παταγίας u. Bekk. 5. τοῖς τε λ. τ. τ. u. Bekk. 9. τὰς πάσας ἰχ. ἀετῆρας] πάσας ἰχ. τὰς ἀετῆρας u. Bekk. 11. γὰρ οὐδ' αὖ] γὰρ οὐδ' αὖ u. Bekk. 13. νομίζομαι u. Bekk. 14. καταστῆ] κατασταθῆ u. Bekk. 16. εὐ καταγγελοῦμαι, εἰ τὸς — περιδῶν] καταγγελοῦμαι ἐς καὶ τὸς — περιδῶν u. Bekk. 18. ἄν] ἢ u. Bekk. 19. βελτί-
στους] βελτίους u. Bekk. 22. μηδὲ βό-
λομαι] μηδὲ θύομαι u. Bekk. pen. τῶ
τε] τῶ γε u. v. Bekk. ult. ἰσχυρομένους] ἰσχυρομένους u. Bekk.

P. 494. 1. ἀμαρτῶν] αἰτίων u. Bekk. 4. εὐ μέλιον] μὴ μέλιον u. Bekk. 9. κατα-
σκευασίαι] παρασκευασίαι u. Bekk. 12. γεγενηθῶν] γεγενηθῶν u. Bekk. 13. μὴ
αἴ] μὴ γὰρ αἴ' u. Bekk. 14. μέλλον ἢ
πολλὸν μέλλον u. Bekk. 19. τῶν ἰσ.] τῶν
ἰσῶν u. Bekk. Ibid. ἰσχυροί] ἰσχυροί
b. u. v. Bekk. 23. συγγράφω] γράφω u.
Bekk.

P. 495. 2. μισοῦσθαι b. v. 3. με] ἰσῶν
u. Bekk. 4. τὰς ἀπορίας] τὰς ἀπορίας u. Bekk. 5. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 6. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 7. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 8. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 9. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 10. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 11. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 12. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 13. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 14. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 15. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 16. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 17. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 18. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 19. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 20. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 21. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 22. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 23. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 24. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 25. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 26. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 27. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 28. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 29. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 30. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 31. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 32. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 33. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 34. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 35. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 36. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 37. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 38. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 39. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 40. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 41. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 42. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 43. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 44. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 45. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 46. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 47. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 48. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 49. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 50. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 51. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 52. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 53. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 54. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 55. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 56. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 57. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 58. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 59. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 60. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 61. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 62. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 63. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 64. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 65. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 66. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 67. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 68. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 69. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 70. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 71. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 72. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 73. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 74. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 75. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 76. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 77. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 78. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 79. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 80. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 81. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 82. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 83. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 84. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 85. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 86. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 87. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 88. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 89. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 90. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 91. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 92. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 93. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 94. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 95. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 96. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 97. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 98. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 99. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk. 100. λαμβάνω] λαμβάνω u. Bekk.

ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΚΟΣ.

P. 496. 1. τὸν λόγον b.
P. 499. 1. δουλοτάτας κηρύσσει u. Bekk. Ibid. παραδόντας] κομίσοντας u. Bekk.

P. 502. 1. παραδόντων b.
P. 504. 1. ἰσχυροτάτη καὶ τίσιμαρον, ἄν
ἰσὺ] ἰσχυροτάτη καὶ τίσιμαρον, ἄν u. Bekk. antep. ἢ βουλ.] ἢ βουλ. u. Bekk. pen. ἴσων u. Bekk. ult. μέλα, λόγος λαχθῆσο-
σθαι] μέλα, λογισθῆσοσθαι λόγος u. Bekk.

P. 505. 1. ἰσχυρομένους] ἰσχυρομένους b. v. Med. Ald. δεδεδωμένους u. Bekk. 4. περι-
τόν] περι τὸν u. Bekk. 11. οἷς τ' εἰμὶ
δ.] 14. γίγνομαι] γίνομαι b. u. v. Bekk. 15. ἀρχομένους τυγχάνω διατρέχειν] τὸν-
χῶν διατρέχειν u. et p. v. Bekk. 20. τὸν τὸν γενομένων] τὸν τὸν γενομένων u. Bekk. 21. μεν — ἦ] μεν — ἦ u. Bekk. antep. ἔτυχεν] ἔτυχον u. Bekk. pen. ἐ-
κχυρόμενος u. Bekk. ult. ἰσχυροτάτας] ἰσχυρο-
τάτας om. u. Bekk.

P. 506. 2. δι τῶ] δι om. u. Bekk. 8. τὸν μὴ] τὸν τε u. Bekk. 11. ἰσχυροτάτης]

ἰσχυροτάτης u. Bekk. 14. οἷς τὸν Med.
Ald. 16. [παθήσας] om. Wolf. ante πολ-
λῶν ponit b. Ibid. ἀποδοῦν τῶν φύσεων ἐς
b. 22. γίγνομαι] κηρύσσει u. Bekk. Ibid. πρὸς τὸ μὴ] πρὸς τὸ μὴ b. p. 13. ἀπὸ
τῶ u. et p. v. Bekk. pen. ἴσων ἰσχυρο-
μένους] ἰσχυρομένους τῶν ἰσχυρομένων u. Bekk.

P. 507. 2. ἀποδομένους] ἀποδομένους u. Wolf. Bekk. 5. ἴσων μεν τοσούτων] ἴσων
μεν τοσούτων u. Bekk. 6. ἴσων περι] ἴσων
περι u. Bekk. 8. φητ. πολλοῖς] φητ.
τοῖς πολλοῖς u. Bekk. 13. ἴσων. ἴσων.] ἴσων.
αὐτῶν δαπαν. u. Bekk. 14. μεταγγρομέ-
ται] μεταγγρομέται u. Bekk. 15. ἴσων] ἴσων
u. Bekk. 16. ἰσχυροτάτας u. Bekk. 20. πάτρ. τῆς τῆς αὐτῆς χ. α. τῆς αὐτῆς] πάτρ.
ἴσων ἴσων τῆς αὐτῆς χ. α. τῆς αὐτῆς u. Bekk. 23. ταχ. ἴσων] ταχ. ἴσων u. Bekk. antep.
ταχ. ἴσων] ταχ. ἴσων u. Bekk. 25. ταχ. ἴσων] ταχ. ἴσων u. Bekk. pen. τῶν ἴσων γὰρ
ἄλλων] τῶν μὴ γὰρ ἄλλων b. v. τῶν μὴ γὰρ
u. Bekk.

P. 508. 1. αὐτοῖς αὐτῶν Wolf. ἀπάντων u. Bekk. 8. ἔχουσιν τῶν] ἔχουσι μοι τῶν u. Bekk. 9. καί τι] καί τισι u. Bekk. 13. ἔχον, ἔσθ'] ἔχον τοῦτον, ἔσθ' u. Bekk. 16. ἡμῶν ἔλαμ.] μου ἔλαμ. u. Bekk. Ibid. παραγωγώτατος Med. Ald. 21. γὰρ τινί μοι u. Bekk. τῶν 'Ησ. καὶ 'Ομ. ποιήσων] τῆς 'Ησ. καὶ τῆς 'Ομ. ποιήσας u. Bekk.

P. 509. 4. ἰκίνοιον ἰσυχ.] ἰκίνοιον om. u. Bekk. Ibid. ἰμι Bekk. 10. ἀπολίξασθαι u. 11. τοῦτους εἶμαι ἡμοῦν] τοὺς ἡμοῦν v. τοῦτους u. Bekk. 14. μηδὲν ποτὶ] μηδὲν ἂν ποτὶ u. Bekk. 16. παρακολούθησάν] παρακολούθησάν b. u. Bekk. 17. χροῦ. τοῖς] χροῦ. ἰν τοῖς u. Bekk. 21. ἡμοῖ] μοι u. Bekk. 25. ἀντιματηροῦν — γενήσομαι] ἀντιματηροῦν v. ἀντιματηροῦ u. Wolf. Bekk. antep. ἀνεπατήδιον τι] τι om. b. u. v. Med. Ald. Bekk. Ibid. τολμῶντων om. pr. u. [τολμῶντων] Bekk.

P. 510. 1. ὡς φθοσίντας, πνε.] ἀπολογουμαι πρὸς τοὺς ἄλλους μοι τῶν ἰδιωτῶν φθοσίντας, καὶ πνε. u. Bekk. 3. τοὺς ἄλλους] αὐτοὺς b. p 8. 9. u. v. Med. Ald. Bekk. 6. ἃ τῶ] ἢ διὰ τῶ u. Bekk. 9. ἂν καὶ] κἀν u. Bekk. 10. ἂν μὴ] ἂν πνευμαίνου u. Bekk. 11. καὶ καταβάλλονται] καὶ μεταξὺ καταβάλλονται u. Bekk. 15. ποιεῖται] ποιῶν u. Bekk. 20. περὶ δὲν - - ἦδη λέγων] Ἡσ οὐμ Bekk. add. ex u. 21. διανοήσων εἰπῶν] εἰπῶν om. u. Bekk. 25. Τῆς μὲν δὲν - - εἶναι φησίν] Ἡσ οὐμ Bekk. add. ex u. pen. παρακαλέων μὴ ποτὶ καὶ μὴ πρὸς.] παρακαλέωμαι ποτὶ καὶ πρὸς. u. Bekk.

P. 511. 1. δύνασται] δύναται u. Bekk. 2. ἄλλων om. b. 8. ὥστε καὶ τοὺς ἄλλους διδάσκων om. b. 13. καὶ περὶ ἄσ. τῶν τὰς ἐπιστήμ.] περὶ ἄσ. τῶν περὶ τὰς τέχνας καὶ τὰς ἐπιστήμ. u. Bekk. 16. διακήρυγας] διακηρύσσας u. Bekk. 20. ματαγωγῶν] μείν- ἔχων u. Bekk. 22. ὡν ἔχω] ὡς καλῶ u. Bekk.

P. 512. 2. ἑλαφροτέρους] ἑλαφροτάτους u. Bekk. 3. δι τοὺς] δι om. u. Bekk. 7. ἔλαστομαίνους] ἔφισταμίνους u. Bekk. 8. τάξει τῶν] τάξει τῆ τῶν u. Bekk. 12. ἀλλὰ πρὸς] ἀλλὰ καὶ πρὸς u. Bekk. 14. ταλίου] ταλίου b. u. v. Med. Ald. Bekk. 15. τῶν om. Med. 16. 'Ομ. καὶ τῶν] 'Ομ. καὶ τῆς 'Ησιόδου καὶ τῆς τῶν u. Bekk. 18. τὰ ἰκίνοιον] τάλεινον u. Bekk. 19. τὰ περὶ] τὰ om. u. Bekk. 22. ἢ ἔχου] ἢ ἔχου u. Bekk. 23. περὶ δὲν] ὡπερ δὲν u. Bekk. 26. περὶ γὰρ] ἢ περὶ u. Bekk. περὶ γὰρ τῶν b. Ibid. ἔχων] ἔχω τι u. Bekk. pen. ποιήσω- μων b.

P. 513. 2. τοῖς λόγοις περὶ] λόγοις περὶ u. λόγους [τοῖς] περὶ Bekk. 8. ἀλλ' οὐδὲν] ἀλλ' ἕμους οὐδὲν u. Bekk. 10. πολλῶν παρ.] πολλῶν με παρ. u. Bekk. 12. ἀπίστους] ἀπιστοτέρους u. Bekk. 14. εὐ λέγων] εὐλο- γῶν u. Bekk. 21. ἐβουλόθη u. Bekk.

P. 514. 5. ταῖς — οἴσας τὰς — εἰδι-

σμίνας] τὰς — οἴσας ταῖς — εἰδωμέναις b. f. u. v. Bekk. 6. πάντα τὸν χρόνον om. u. Bekk. 11. παραβάλλω] παραβάλλω u. Bekk. 15. ἐπιπραγαίω] ἐπιπραγαίω u. Bekk. 17. ἰκίνοι] κίνοι u. Bekk. 19. χρημαίνου] χρημαίνου u. Bekk. 21. 'Α- χαιίδας] 'Αχαιίδας u. v. Bekk. Ibid. καὶ πρὸς] καὶ om. b. v. Med. Ald.

P. 515. 3. ἰκίναται] ἰκίναται Bekk. Ibid. τῆς ἡπείρου] τῶν ἡπείρων u. Bekk. 4. ἀνίσταται] ἀνίσταται u. Bekk. 6. μωγ. τῆν] μωγ. ἂν τῆν u. Bekk. 11. ὄσω] ἔσω b. u. Wolf. Bekk. 16. περὶ τῶν] περὶ τῶ b. u. v. Wolf. Bekk. Ibid. κάλλιστα] κάλλιστ' u. Bekk. 21. καὶ καταστρέφου- τας] ὡς ἀνάσας καταστρέφοντο u. Bekk. καὶ om. b. v. Med. Ald. 22. αἰξάνομαι τῶν] αἰξάνομαι τι τῶν u. Bekk. 26. ἔσω. τῆς] ἔσω. ἔκ τῆς u. Bekk. ult. τῆς ἄλλας φανερῶν] ταῖς δ' ἄλλας φανερῶν u. Bekk.

P. 516. 3. γεμαίνται] γεμαίνω u. Bekk. 9. ταῖν πολλῶν ἰκατ.] ἰκατ. ταῶν πολλῶν u. Bekk. 12. διακοσίας] τριακοσίας u. Bekk. Ibid. πνπ. μ. σ. πάντας] πνπ. μὲν μ. τ. ἀπάντων u. Bekk. 19. κρείττους] κρείττους u. Bekk. 20. παρέχων] παρέχοντο u. Bekk. 21. κινδυνώσασται] κινδυνώσασται f. u. v. Bekk. 22. ἐκ- λυτον] ἐκάλων u. Bekk. 26. ἰν om. b. pen. τοῖς κινδύνοις] τοῖς ἀγῶσι u. Bekk.

P. 517. 7. ταύτην] τὴν ταύτην b. 10. ταύτην] ταύτην u. Bekk. 15. γεμαίνται] γεμαίνου u. Bekk. Ibid. ἀφῶς ἔκ.] ἀφῶς κρείων ἔκ. b. u. v. Bekk. Ibid. ἔκ. πάλ.] ἔκ. τῆς πάλ. u. Bekk. 20. κατὰ πάν- των] καθ' ἀπάντων u. Bekk. 21. ἡμωσέ- σων] ἡμωσέσων ἂν u. Bekk. 22. ἔσται ἔξ.] ἔσται ἂν ἔξ. u. Bekk. Ibid. ἐπιχρησται] ἐπιχρησται b. u. v. Med. Bekk. 23. ἀλλὰ παρὰ πάντων ἡμολογῶται] ἀλλὰ παρὰ πάν- τω b. v. Med. Ald. ἀλλ' ἄπειρον ἔσται u. Bekk. 27. διαβάλλοντες — ἐπιβάλλω] διαβαλλόντες — ἐπιβάλλω u. Bekk.

P. 518. 11. κατὰ τὴν Med. Ald. 15. ἰν om. codd. et edd. 18. τῶν αὐτῶν] τὸν αὐτῶν u. Bekk. 23. πνευματῶ περὶ] περὶ στροπεδῶ u. Bekk. 24. τῶνδ'] τῶνδ. u. Bekk. 25. ὄσω] ὄσω b. v. ὄσω u. Bekk.

P. 519. 1. μὲν ἄσας] μὲν om. u. Bekk. 2. τοῖς μὲν κολομίαις] τοῖς μὲν κολομίαις u. Bekk. 7. ἴσων om. u. Bekk. 9. καθ' ἡμῶ] καθ' τῶν ἡμῶ u. Bekk. 11. ἐχέ- μων] ἔχων u. Bekk. 13. ἂν ἀναπῶν] ἂν om. u. Bekk. 15. γυγόμενοι] γυγόμενοι u. Bekk. 16. ἐπιχημῶσι] ἐπιχημῶσιν u. Bekk. 20. διαβαλλῶσι — διατριφῶσι] δια- βαλλῶν — διατριφῶν u. Bekk. 22. Σκίον. οἰκιστοῖ] Σκίον. καὶ Τροπαίων. οἰκιστῶν u. Bekk. 23. καταρκαλίω] καταρκαλίω u. Bekk. 25. δι om. b. pen. ταῦτ' b.

P. 520. 3. εὐ μὲν om. f. Ibid. τὸ Σω.] τὸν Σω. b. 8. γὰρ ταῦτα] γὰρ τὰ ταῦτα u. Bekk. 9. μάλλον om. b. 10. τὸν u. ἢ. μῆδῶντων] τοῦ u. ἢ. μῆδῶντων u. Bekk. 13.

ἐν τοῖς] ἐν om. b. u. v. Bekk. 13. γνομί-
ων Bas. 22. ἀλλὰ καὶ] ἀλλ' u. Bekk.
Ibid. ἔτι τῶν] ἔτι περ τῶν u. Bekk. 27.
διαλαχρῶν b. v.

P. 521. 2. ἰλάττωσας] ἰλάττωσ b. u. v.
Bekk. ἰλάττω Med. Ald. Ibid. οἰκῶς]
οἰκίους b. v. Med. Ald. 7. μὲν om. Med.
8. ἱεραμαρτυῶν] ἱεραμαρτυῶν u. Bekk. 9. τὰς
ἡ] τῶν ἐν u. Bekk. 10. τῶν Ἑλλήνων] τῶν
ἄλλων u. Bekk. 12. ὑπῆρξεν] ὑπῆρξεν u.
Bekk. 14. αὐτὰς παρέχων πρῶτ. τοὺς θ']
τὴ αὐτὰς παρέχων πρῶτ. καὶ τοὺς u. Bekk.
16. καὶ φαῦλαι] καὶ τῶν φαύλων u. Bekk.
17. δουρῶ] (et sic A. L.) δουρῶν u. Bekk.
19. γνομίμων] γνομίμων Bekk. 20. σωφρ.
μίαν] σωφρ. καὶ δικαιόσιν μίαν u. Bekk.
21. καὶ ἀλλόθῃσι om. u. Bekk. 22. μίαν
ἔχοντα] σχόντα μίαν u. Bekk. ult. ἀν ἀ-
πιστώσιν πολλοί] ἀν τις ἀπιστώσιν u.
Bekk.

P. 522. 1. ἰκαίρω b. f. ἰκαίρωσ v. 3.
αἰὸς λόγ. — ἀν εἶπ' αἰὸς ἀν λόγ. — εἶπ
u. Bekk. 5. αἰσχ. γὰρ] αἰσχ. μὲν γὰρ u.
Bekk. 10. καὶ om. b. 14. ἄλλοις om. u.
Bekk. 15. μὲν. ἀγ.] μὲν. μὲν ἀγ. u. Bekk.
22. θ'] ἔ' ἂν f. u. v. Bekk. ἂν b. 24. θ'
om. b. 26. τούτου, ὅς καὶ τις ἐν] τοῦ περὶ
τῆς ἱεραμαρτυῆς, ὅστις παραλαβὼν τοὺς Ἑλ-
λας ἐν u. Bekk. 28. ἄλλοις καλοῖς] ἄλ-
λοις om. u. Bekk. ult. τῶν om. b.

P. 523. 1. οἰδῖ] οἶτις u. Bekk. 2. ἰκαί-
ρωσ] κῆρος f. u. v. Bekk. καὶ b. 7. ἰκαί-
ρῶσιν αὐτῶν u. Bekk. 10. ἰβουλεύθῃ u.
Bekk. 11. τῶν πύλων] τῆς πύλων u.
Bekk. 12. ἀ Σούλῳτα.] ἀ βούλῳτα b. v.
Wolf. ἔτι βουλεύθῃσιν u. Bekk. 14. ἐγύ-
σται] ἐγύται u. Bekk. Ibid. post πρῶ-
τατῶσιν habent ἔτι ἰσπετάσσωτο τῷ Ἀ-
γαμέμνονι p. 9. Med. et in marg. p. 8. v.
15. βίω στρατ.] βίω ἀφῆντας στρατ. u.
Bekk. 20. μὲν] τῆς b. 28. τῶσ. πολλῶς
ἔ. s. πολλοὺς ἔχων] τῶσ. τὸ πλεῖστος ἔ. s. ὁ
πολλοὺς ἔχει αὐτῶ u. Bekk. ult. τοὺς τει-
αίτους] τὸ τειῶται u. Bekk.

P. 524. 2. κῶντες] ἀφαντες u. Bekk.
Ibid. τῷ πολλῶ] τῷ ἰλάττω; add. in marg.
σφῶ φημιμαρ (τῷ ταπεινῶσιν), f. τῷ τῷ
ἰλάττω b. u. et corr. v. τῷ u. Bekk. 7. πρῶ-
θῆσαν] ἰσπίθῆσαν u. Bekk. 12. οὐκ ἀπῆλθε]
οὐδ' ἀπῆλθε u. Bekk. 16. τῶσῳται ἔσται
καθ' ἑαυτῶν om. u. Bekk. 24. τολμασῶστων]
τολμασῶστων u. Bekk. 27. et pen. ἰάν] ἐν u. Bekk. Ibid. παραλαβῶσιν]
παραλάβω u. Bekk. antep. ἴμεν] ἴμεν u.
Bekk.

P. 525. 5. προσιδῶσιν] εἰδῶσιν u. Bekk.
7. φλας] ἡμῶσι u. Bekk. 10. ῥηθῆστων]
αἰσθηστων u. et pr. v. εὔ ῥηθῆστων Bekk.
Ibid. ἴταρ συμκαλοῦμαι] ἴταρ om. u. Bekk.
11. ἰσιδῶσιν] ἀσθησῶσιν u. Bekk. 12. ἴμαι]
μα u. Bekk. Ibid. συμκαλοῦν τι] συμκαλοῦ-
σιν p. 13. u. Bekk. 15. ἔσται] ἔσται b. ἔσται
u. Bekk. 16. δῖον] δῖον b. p. 8. 9. v. Med.
Ald. ἀν γὰρ ὀλέθῳσιν δῖον u. Bekk. Ibid.

τῷ τῶν b. v. Brub. 17. γερῶσιν] γέροντα
u. Bekk. 21. ἔξῆστων] εἰσῆστων u. Bekk.
22. θ' δῖον] ἔ' ἔσται u. Bekk. 23. ἡμῖν b. v.
Med. Ald. 24. οὐχ om. b. v. Med. Ald.
ult. τῆς ἀρχῆς] τῆς ἀρετῆς u. Bekk.

P. 526. 4. δέξῳ] δέξῳ u. Bekk. 12.
τούτους] τούτους v. τοὺς τούτους u. Bekk.
Ibid. ἱεραμαρτυῶν] ἱεραμαρτυῶν u. Bekk.
13. καλοῖς] καλοῖν u. Bekk. 17. μὲν οὐ]
μὲν πολιορκουῖτες οὐ u. Bekk. 18. Ἀργεῖοι]
Ἀργεῖοι u. Bekk. 19. Πλαταιῆσιν] Πλα-
ταιῆς u. Bekk. antep. οὐ om. Med.
Ald.

P. 527. 1. λαθόντας μόνους u. Bekk. 3.
τῶν om. b. 5. τῷ] τῷ u. om. Bekk. 9.
παραγομῶσιν] περιγομῶσιν b. u. v.
Bekk. 10. ἱχοῦμαι ἔ. π. ταῖν] εἰχοῦμαι ἔ.
π. ταῖν u. Bekk. 15. ἄγῳσιν καὶ λῆθ.]
ἀγῳσιν καὶ πλῆθῳ καὶ λῆθ. u. Bekk. 18.
ἱπιχεροῦντα ταῦτα] ἱπιχεροῦντα u. Bekk.
19. ἴμεν] ἴμεν u. Bekk. 20. ἱμαυτῶν
om. Med. Ibid. ἄγῳ θ'] ἄν ἄγῳ u.
Bekk. θ' om. v. ἄγῳ θ' om. p. 13. 22.
παρσιόσασθαι] παρσιόσασθαι u. Bekk.
23. εἶσαι] εἶσαι μῃ u. Bekk. 24. καταλι-
πῶν b. v. 25. πλῆθος u. Bekk. pen. ἱε-
ραμαρτυῆσιν] ἱεραμαρτυῆσιν u. Bekk. ult.
ταῖν] ταῖν b. u. v. Bekk.

P. 528. 1. προσποιούμενοι] προσποιόμε-
νοι b. u. Bekk. 19. ἂν ἰσπίτοι] ἰσπίτοι b.
p. 13. Med. Ald. ἔς ἀμφοτέρωσιν τοῖς ἡμῖν]
ἰσπίρωσιν, ἰσπίτοι u. Bekk. 23. ἂν ἔσται-
σιν v. ἂν οὐδ' ἔσταιν u. Bekk. 24. διαπρ-
αγμαῖσιν] διαπρῶσιν Med. Ald. δια-
πραξαῖσιν u. διαπραξαῖσιν ἴν Bekk. an-
terp. ἀποκρίψαμεν] ἀποκρίψαμεν u. Bekk.
Ibid. παρὰ b.

P. 529. 1. ἀκ. ἐκ.] δικ. ἂν ἐκ. u. Bekk.
Ibid. ἱπκαλίεσται] ἱπκαλίεσται u. Bekk.
3. μίττω ἡμ.] μὲν δὲ ἡμ. b. v. ἔ' ἡμ. u.
Bekk. 5. ἱχοῦμαι] ἱχοῦμαι u. Bekk. 6.
μῶσι καθ'] μῶσι καὶ καθ' u. Bekk. 7.
τῆς om. b. 10. ἡμῖν θημῶ] ἡμῖν θημῶ
u. Bekk. 11. πρῶθ. οὐδ.] πρῶθ. καὶ τῆσῳ-
μῶσιν οὐδ. u. Bekk. 22. οἰκῶσιν] κατω-
κῶσιν u. Bekk. 23. τούτων ἀμφοτέρωσιν]
τούτων ἀμφοτέρωσιν u. Bekk. 24. ἀμολέ-
γῳσιν] ἴμεσιν u. Bekk. pen. καὶ om. u.
Ibid. στρατηγῶσιν Κλίεσιν u. Bekk.

P. 530. 2. ἔσται v. τ. παρ'] ἔσται s. τ. καὶ
πρὶ u. Bekk. 7. ἴν b. Ibid. πρὶ] πρὶ-
σῳσιν u. Bekk. 10. μὲν ὁ] μὲν αὐτοῖς ὁ u.
Bekk. 13. ἴσῳ f. 14. αὐτῷ παρ.] αὐτῷ
τῶν Ἑλλήνων παρ. u. Bekk. 19. κατω-
σχοῖν] κατωσχοῖσιν u. Bekk. 20. τὰς
om. f. 23. οἰμαί] οἰμαί u. Bekk. 24.
πρῶσιν ἡμῖν l. μ. τομῶσιν] εἰρημῶσιν l. μ.
τομῶσιν u. Bekk. 25. ταῖν] τοῖν corr. u.
Bekk. ult. ἰσπίθῆστων b.

P. 531. 1. ἱπιχεροῦσιν] ἱπιχεροῦσιν
u. Bekk. - 8. ἡμολοῦσιν] ἡμολοῦσιν
u. Bekk. 17. παραδῶσιν] παραδῶσιν
u. Bekk. 21. ταῖσιν ἱπιχεροῖσιν] τα-
ῖσιν ἱπιχεροῖσιν u. Bekk. 24. ἔ' τῶν

Δια.] ἢ οὐκ οὐκ. u. Bekk. 29. ἰσχυρότατον] πρῶτα u. Bekk.

P. 532. 3. ὑπεράδεις b. Med. 7. σπουδ. πρῶς.] σπουδ. ἁπλῶς u. Bekk. 8. αὐτὴν ταύτην u. Bekk. 9. καὶ ἴσχυρ.] καὶ καλῶς ἴσχυρ. u. Bekk. 11. τῆς — ῥήμας, ἢ] τῆς — ῥήμας, ὅν b. u. v. Med. Ald. Bekk. 15. εἶδεν om. h. v. Med. Ald. 17. ἐσ] ἔσ' u. Bekk. 19. οἷα ἐκ τ. ἀξ. ἀλλ' om. b. 20. ἐκ τῶν] ἐκ σε τῶν u. Bekk. 24. τῶς πρῶτον ὑπερχείριστος καλι- τοῖς] τῶς πάλαιος τῶς πρῶτον ὑπερχείριστος u. Bekk.

P. 533. 2. πάλ. τυλ.] πάλ. τῆ τυλ. corr. u. πάλ. [π] τυλ. Bekk. 4. καὶ δυῖν παρα- χεῖταισιν ἀποτυπώμασιν καὶ μὴ στυπώμασιν] ὧν γὰρ ἀποτυπώμασιν ἀποτυπώμασιν μὴ στυπώμασιν u. Bekk. μὴ om. b. v. 7. ἐπι- μωσαν καὶ] ἐπίμωσαν om. u. Bekk. Ibid. τὸ μὴ] τὸ μὴ u. v. Bekk. 10. τί σιτες] ἄ' ἂν σιτες u. Bekk. 18. ἄ' ὑπὲρ αὐ] δι' ἀπὸ ἱς u. Bekk. 17. αὐτ' ἰλιγγασίας οὖσαν δημοκρατίας u. Bekk. 18. γίνε τῶν] γίνε τὰ τῶν u. Bekk. 20. πωλοῦσασθαι πύργω- λον] πωλητέοντων ἀνάσσεισθαι u. Bekk. 23. ἄ' ἱμοὶ Bekk. 26. τῶν τὰς] τῶν τοιαύ- τας u. Bekk. 28. ἀπομεινῶνται καὶ ἀπαί- τῶνται u. Bekk. Ibid. διαψύχων] δια- ψύχων u. Bekk. παρ. εἰς εὐ.] εἰς ἂν εὐ. u. Bekk. ult. τῶν παρὰ γαίτησιν ἔτι] πα- ραγομένησιν ἔτι u. Bekk. τῶν om. v.

P. 534. 1. μέλιοντα δ' ἐν] καὶ μέλιοντα ἐκ u. Bekk. 5. ἐπιβουλαιομένησιν] ἐπιβουλο- ῦμαι u. Bekk. 8. ἐκ. ἐν.] ἐκ. τὸν ἔν. v. Bekk. 9. γομώμασιν γομωμάτων u. Bekk. 13. τοιαύτη] τοιαύτη b. u. Bekk. 14. εἰς ὅς Med. Ald. 22. πρώτως] πρῶτως u. Bekk. 23. πόντος] ἄγαντος u. Bekk.

P. 535. 5. συμβάσαι] συμβάσαι b. Wolf. συμβῆσαι u. Bekk. 8. δαξάξαισιν] δ' ἀρ- χήμασιν u. Bekk. 13. καὶ τῆς] ἢ τῆς p 8. 9. v. Med. Ald. πρὸ τῆς u. Bekk. 17. ἢ οὐδ' ἀπορῆδῶν] ἢ οὐκ ἀπορῆδῶν u. Bekk. ἢ om. p 8. 9. 13. Med. Ald. 21. σμειῖν τὰ] σμειῖν δι' u. Bekk. 23. γὰρ τὸν βασ.] ἀπὸ τῶν om. u. Bekk. 25. κρτὰ διακ.] κρτὸν διακ. u. Bekk. παρ. τῶν παρῶντων ἀγαθῶν] τῶν ἀγαθῶν τῶν παρῶντων u. Bekk.

P. 536. 7. ἀξίως] ἀξίως u. Bekk. 9. ἀπομεινωθήσεσιν] ἀπομεινωθήσεσιν u. Bekk. 13. ἰλιμδ. τῶν] ἰλιμδ. ἴδωσιν, τῶν u. Bekk. Ibid. ἐξ. δ' ἐτι] ἐξ. τῶν δ' ἐτι u. v. Bekk. ἐξ. πάλ' ἐτι b. 14. τῶς om. Med. Wolf. 15. χρῆμασιν] χρῆμασιν u. Bekk. 16. ἀπὸ τῆς.] ἀπὸ τῶν τῆς. u. Bekk. παρ. διλόγητος - - οὖτος τομίζω om. u. et pr. v. Bekk.

P. 537. 4. τοῖς δι] τοῖς δι u. Bekk. 8. πασῶν] ἀπασῶν u. Bekk. 11. ἢ τὴν ἔν τ, Σ. καθόσκακίαν] τῆς ἔν τ. Σ. καθόσκα- κίαν u. Bekk. 15. τοῖς ἴσχυροσιν] τοῖς πρῶτον u. Bekk. 18. ἴσχυρ. τὰ] ἴσχυρ. ἢ τὰ u. Bekk. 21. δι] γὰρ p 8. 9. et corr. gen. Med. Ald. 22. τὸν ἄλλον] τοῖς ἄλλοις u.

Bekk. 23. ποντὸς λέγει] ἀπασῶς τοῦ λέ- γου u. Bekk. 24. οὐδ' ἄν] οὐδ' ἔν u. Bekk. 27. Συμῶντων] βουλοθήσθαι u. Bekk. 28. λόγους δ' ἀνάξιος Med. ult. πωλοῦμαι] πωλο- ῦμαι u. Bekk.

P. 538. 4. ἰσχύμασιν] ἰσχύμασιν u. Bekk. ἰσχυ- ῖμασιν Wolf. 8. αὐτῶν Med. αὐτῶν Ald. 9. διαλέχθων] διαλέχθων u. v. Wolf. Bekk. 10. [καὶ διαιδιώσιν] Bekk. om. pr. u. 13. φαν. ἴσχυρ.] φαν. ἂν ἴσχυρ. u. Bekk. 16. συμ- βαίνοντων ἀγαθῶν. Ἦς δ' συμβαίνοντων. Ἐ μᾶλλον ἔα u. Bekk. 23. οὐδ' ἂν ἴδων πε] ἂν οὐδ' ἂν ἴδων u. Bekk. τῶ om. pr. v. 24. ἰσχυροσιν] ἰσχυροσιν u. v. Bekk. Ibid. ἀπὸ. φαν] ἀπὸ. τῶν φαν u. Bekk. 27. διαιδιώσιν, καὶ ἴσχυρ.] διαι- κῶντες u. Bekk.

P. 539. 2. τοῖς γὰ] τοῖς σε u. Bekk. 10. τῶ. αὐτῶν] τῶ. αὐτῶν αὐτῶ u. Bekk. 19. εἰ πῶτος] εἰ πῶτος u. Bekk. 21. βουλομένησιν Med. Ald. 23. δι καὶ] δι om. u. v. Bekk. 23. ἐν εὐσ.] ἐν ἁπλῶς u. Bekk. 24. καὶ om. u. 26. ἰσχύμασιν] ἰσχύμασιν u. Bekk. 28. μὴδὲ ἂν ἴδων. μὴδὲ] μὴδὲ ἂν ἴδων. σμειῖν u. Bekk. ἀποσπ. ῥήμασιν Ald.

P. 540. 4. συμφερότων καὶ τῶν διακ.] φιλῶντων καὶ διακ. u. Bekk. 7. ἀποσπασ- τῶν] ἀποσπαστῶν u. Bekk. 9. ἀποσπασ- τῶν] ἀποσπαστῶν f. u. Bekk. 12. ταύ- τα b. v. Ibid. ἐφ' ἐφ' u. Bekk. 16. τῶ] τῶς u. Bekk. 17. ἴδῶ ἢ διὰ. u.] ἢ τῶν διὰ. u. Bekk. 18. ἀλλῶ. μὴδὲ] ἀλλῶ. μὴδὲ Ca- βασιώτης μὴδὲ u. Bekk. 21. λαβαῖν ἴδων u. Bekk. Ibid. ἰδιασπαστῶν] ἰδιασπασ- τῶν u. Bekk. 25. ἀ ἴδω] ἴδῶ u. Bekk. 26. ταῖς om. v. Med. Ald. ἀποσπ. ἰδιῶ- των] ἰδιῶτων u. Bekk. Ibid. εὐ σφαιροῦσιν] εὐ σφαιροῦσιν u. Bekk.

P. 541. 5. διαβαλῶν] διαβαλῶν u. Bekk. 7. εἰ γὰρ] εἰ μὴ γὰρ u. Bekk. 11. τά- σχασιν] ἀποσπαστῶν u. Bekk. 12. ἰλλυχοσ, δυ.] ἰλλυχοσ καὶ ἰλλυχοσ δυ. u. Bekk. 15. κείνας] κείνας v. u. Bekk. Ibid. ὅς Med. Ald. 16. παραγομένησιν] παραγομένησιν u. Bekk. 21. πορρωσῶν v. Med. Ald. 24. ἰσχυροσιν, ἰξ, διδύλωντων] ἰσχυροσιν, ἰξ. διδύλωντων u. Bekk. 26. γὰρ] γὰρ ἔτι u. Bekk. ἀποσπ. εἰσ.] εἰσ u. Bekk.

P. 542. 23. ἴσχυρ.] ἴσχυρ. u. v. Bekk. 26. καὶ τῶν ἰσχυροσιν] τῶν ἰσχυροσιν u. Bekk. 28. μὴδὲ τοῖς] μὴδὲ τοῖς Bekk. 29. τοῖς ἴσχυρ.] τοῖς τὰ ἴσχυρ. ἴσχυρ. u. Bekk. ult. τὰ πῶτος ταύτων] τὸ πῶτος ταύτων u. Bekk.

P. 543. 3. τῶν Med. Ald. 14. σφῆς ἀπὸ τῶς Med. Ald. σφῆς τῶ αὐτῶς u. Bekk. 16. τῶ om. ovid. et Med. Ald. Steph. Bekk. 24. ἰσχυροσιν] ἰσχυροσιν u. Bekk. ἀποσπ. κατὴ γὰρ] κατὴ μὴ γὰρ u. Bekk. ult. δισπαστῶν] δισπαστῶν u. Bekk.

P. 544. 1. τῶσιν] τῶσιν Med. 2. ἰξ] ὄγ b. et pr. v. Med. Ald. 3. ἀποσπαστῶν

μήτους] ἀντιπαρομοίους u. Bekk. 9. ἂν λήρους] ἂν om. u. Bekk. 13. ἴν om. v. Med. Ald. 14. αὐτοῖς v. Med. Ald. 15. τῶν Ἑλλ.] τῶν μὲν Ἑλλ. u. Bekk. 18. ἀλλὰ τοῖν.] ἀλλὰ πᾶν τοῖν. u. Bekk. 21. τὸν δὲ πόλιμον] τὸν δὲ πολίμων b. u. v. Bekk. Ibid. μὲν καὶ] μὲν εἶναι καὶ u. Bekk. 22. τὸν om. b. 23. γυόμενον] γυρομέμον u. Bekk. antep. εὐαυμῖτον] εὐαυμῖτον u. Bekk. Ibid. τῶς om. Wolf.

P. 546. 3. ἐπὶ τὸν οὐρανὸν b. p 8. 9. v. Med. Ald. 5. παρ' αὐταῖς πραγμάτων] πραγμάτων αὐταῖς u. Bekk. 7. συγγρημῶν] συγγρημῶν u. v. Bekk. Ibid. δι' ἀπειρίας μὲν Wolf. 8. πατριεῖς καὶ] πατριεῖς om. u. Bekk. 10. τὸν πατριεῖς] τὸν om. u. Bekk. 15. ἐκβάλλοντες] ἐκβαλλόντες u. Bekk. 18. κατοικισμένης] κατοικισμένης u. Bekk. 19. αὐτοῖς] αὐτοῖς u. Bekk. 24. εὐπρεπέστερος] εὐπρεπέστερος u. Bekk. 28. καὶ διὰ.] καὶ δευτέρῳ διὰ. antep. εὐεργ. καὶ] εὐεργ. τούτων καὶ u. Bekk.

P. 546. 1. φανερόν] φανερότερον u. Bekk. 3. τραγωδεδιδασκάλων b. u. v. (et C. L.) Bekk. 4. ἴν διοτ.] ἴν om. u. Bekk. Ibid. ὀφθαλμοῖς] ὀφθαλμοῖς u. Bekk. 10. παρὶ δὲ] παρὶ δὲ u. Bekk. 15. ἰσισχῶν ἴν.] ἰσισχῶν εἰ δὲ μὲν ἴν. u. Bekk. 6. συμβουλεύσαντες v. 18. γυνομένης] γυνομένης u. Bekk. Ibid. ἀποδοξάνας Med. 19. ἰσισχῶν b. 20. κοινῶν] κοινῶν Med. Ibid. ἀπ. Ἑλλ.] ἀπ. τῶν Ἑλλ. u. Bekk. Ibid. ἀκούσαντες δ' εἰ τῆτι κέρει ὀφθαλμοῖς ὄντες] ἂν ἀκούσαντες εἰ κέρει τῆτι ὄντες ὀφθαλμοῖς u. Bekk. antep. τούτων om. b. ult. ἴμι] μὲ u. Bekk.

P. 547. 10. ἐπιποφθεῖον] ἐπιποφθεῖον u. Bekk. 14. καὶ περὶ] καὶ om. u. Bekk. 17. τὸ τελευταῖον] τελευταῖον u. Bekk. 21. ὁμοῦς] ὁμοῦς codd. et odd. 22. ἀντιπρὸς] ἀντιπρὸς u. Bekk. 23. τὰς τῶν Σ.] τῶν om. u. Bekk. 25. τὸν secundam om. Med. Ald. ult. τὰ ἐκείνων] ἐκείνων q. Bekk.

P. 548. 2. περὶ τῶν] περὶ om. b. p 8. 13. u. v. et pr. p 9. Bekk. 4. ἔχων τῆ] ἔχων ἴν τῆ u. Bekk. 5. ὁσθ' ἀπάντων] ὁσθ' om. u. Bekk. 6. ἀρχόντων καὶ τῶν τιμῶν, μετ' ἔχων αὐτοῖς, οἷα ἂν] ἀρχῶν καὶ τῶν τιμῶν ὅς οἷα ἔσθ' u. Bekk. 7. εἰ μὴ ἐκέρθη Σααρ.] εἰς ἐκέρθη Σααρ. p 9. Med. Ald. εἰ μὴ ἐκέρθη om. u. Bas. Bekk. 8. πωλιτισσοῦσαι] πωλιτισσοῦσαι b. u. v. Med. Ald. Bekk. 13. καταδουλομασίαν b. v. Med. Ald. 20. ἐλάχιστον τῶν] ἐλάχιστον εἰς τῶν u. Bekk. Ibid. κατοικισθῆναι b. v. Med. Ald. 23. πρῶτος] πρῶτος u. Bekk. antep. ἴν γὰρ] ἴν ἴν γὰρ u. Bekk. Ibid. ἡγῶν] ἡγῶν u. Bekk. pon. ἡδύγασον] ἡδύγασον om. u. Bekk. ult. πρῶτος φάλαγγος ἡγῶν πρῶτον] πρῶτος τῶν u. Bekk. Ibid. σὺ] σὺ Bekk.

P. 549. 1. ἴνα ἑορδαῖον] φορδαῖον u.

Bekk. 3. ἴθλων] ἴθλων om. u. Bekk. 4. πῶτος] ἀπῶτος u. Bekk. 8. ἀπῶτος — ὄσως] ἀπῶτος — ὄσως u. Bekk. 9. τῶν Ἑλλοῖς] τῶν Ἑλλοῖς τῶν ἄλλοις] τῶς ἄλλοις Ἑλλοῖς u. Bekk. 14. μάχ. εἶναι] μάχ. εἶναι u. Bekk. 23. γυνομένης] γυνομένης u. Bekk.

P. 550. 5. ἴσθι περὶ] ἴσθι καὶ περὶ u. Bekk. 6. ἔχων γῶμον u. Bekk. 8. γυνομένης] γυνομένης u. Bekk. 17. φῆσαι] φῆσαι u. Bekk. 18. χρῆσθαι — γυνομένης] χρῆσθαι — γυνομένης u. Bekk. 21. μάχας καὶ] μάχας q. Med. Ald. 24. τὸν — ἀρχῶν καὶ πρῶτον] τὸν — ἀρχῶν καὶ πρῶτον u. Bekk. 25. μεταμείλων b. v. 26. ὄσως ἴν.] ὄσως ἴν. u. Bekk. antep. πρ. ἀλλοθ. οὐδὲ] πρ. οὐτ' ἀλλοθ. οὐτ' u. Bekk.

P. 551. 1. τῶς τῶν] τῶς τῶν τούτων p 13. τῶς μεγίστους τῶν u. Bekk. 8. ἄλλων βουλ.] ἄλλων τῶν βουλ. u. Wolf. Bekk. 10. βαρβ. τὰς] βαρβ. τὰς ἄλλων χρεῖς τὰς u. Bekk. 14. ἡμῖν αἰρεται] αἰρεται u. Bekk. 17. συνέκριναν] συνέκριναν u. Bekk. 18. οὐτ' ἂν εἰσὶν οὐτ' ἂν εἰσὶν] οὐτ' ἂν εἰσὶν οὐτ' εἰσὶν ἂν u. Bekk. 19. ἔχων] ἔχων b. v. Med. Ald. 23. καὶ μετὰ τῶν ἴν. ἡμῶν] καὶ μετὰ τῶν ἴν. αὐτῶν u. [καὶ μετὰ τῶν] καὶ τῶν ἴν. αὐτῶν Bekk. 26. ἂν περὶ] ἂν περὶ u. Bekk. pon. ἰσβαλῶν] ἰσβαλῶν u. Bekk. ult. Περσίδα] Περσίδα. et pr. v. Bekk.

P. 552. 2. γινώσκαι] γινώσκαι, αἰ v. σ. ἴσθι Ἀρτίστων τῶν Ἰσβαλῶν ἰσβαλῶν] γινώσκαι, αἰ τ. σ. ἴσθι Ἰσβαλῶν ἰσβαλῶν u. Bekk. 6. ἡμῶν] ἡμῶν u. Bekk. 7. ἔλ. τῶς] ἔλ. ἴν τῶς u. Bekk. 10. γράφας] γράφας om. u. Bekk. 12. ἔχων] ἔχων u. Bekk. 13. τούτων] τούτων Wolf. 14. ἴσθι Μαγ.] εἰς Μαγ. u. Bekk. 19. συμβουλεύσανθαι] βούλευσαι u. Bekk. 27. ταῦτα πάντα] πάντα τὰ ταῦτα u. Bekk. πάντα ταῦτα v. 29. μίξω] μίξω u. Bekk. antep. ταῖς primam om. Med. pon. θαυμάζουσαι] θαυμάζουσαι u. Bekk. ult. ὄσως καὶ κῶνους] ὄσως καὶ om. b. u. v. Bekk.

P. 553. 1. ἔναρτες] ἔναρτες u. Bekk. 2. τῶν om. Med. 3. καί τις] καί τις u. Bekk. 5. ἡγγυομένης b. Med. Ald. 7. πρῶτον] πρῶτον u. Bekk. 15. ἴν κῶν.] ἴν. ἴν. v. ἴν. ἴν. ἴν. ἴν. u. Bekk. 14. περὶ αὐτῶν διαλεχθῆς] πρῶτον u. Bekk. 17. ἔναρτες b. v. Med. Ald. 20. πρῶτον] πρῶτον b. Med. 21. φῶδης] φῶδης u. Bekk. 23. διαγῶν v. Med. Ald. 24. μὲν οὐδὲ] μὲν ἴν. οὐδὲ u. Bekk. antep. περὶ om. b. ult. ἐκείνη] ἐκείνη u. Bekk.

P. 554. 2. γ' ἔχων] γ' ἔχων u. Bekk. 5. ἴν] ἴν b. u. Bekk. 3 p 13. et osm. v. 6. αἰσῶν] αἰσῶν u. Bekk. 11. ἔναρτες b. 12. ἴσθι] ἴσθι u. Bekk. 5 n

13. ἀνταρ[χέων] ανταρ[χέων] u. Bekk. 14. τυγχάνουσιν b. 16. οὐχί τῶν ἰσ.] οὐ τῶν μίαν ἰσ. u. Bekk. 21. σὺ οὐ. u. 28. τῶν] τοῦ b. ανταρ. τῶν τῶν ἰσ.] τῶν οὐ. u. Bekk.

P. 555. 1. καὶ τοῖς] καὶ οὐ. u. Bekk. 2. περὶσσοῦσαι] περὶσσοῦσαι u. Bekk. 3. ἰσχυρομένους v. Med. 4. ἀκούουσιν] ἀκούουσιν u. Bekk. 6. εἰς (ὡς Med. Ald.) δι' ἑκτιμῆν δίκην, εὐλογίαις αὐτοῖς (ὡς add. Wolf.) μὴδὲν ἀδικα.] ἔπιπυ? εἰ μὴν εὐλογίαις αὐτοῖς αὐδὴν ἀδικα. u. Bekk. 7. μὴν γὰρ καὶ πρὸς ἄν] μὴν ἄν u. Bekk. 8. σαυτοῦ b. Med. Ald. Ibid. ἰσχυροῦσιν] ἰσχυροῦσιν b. et corr. v. ἰσχυροῦσιν a. et pr. v. Bekk. Ibid. μαι] σιν a. et corr. v. Bekk. 18. ἰσὶ σὺ] ἴσιν σὺ b. p 13. u. et corr. v. Wolf. Bekk. 19. ἰθαυμάζων ἢ ἀλλὰθῶν αὐτῶν] σι ἀλλὰθῶν u. Bekk. 28. πλείστῶν] πλείον u. Bekk. 28. αὐτὰ καὶ χρομαίνωσθε ἑβόαις ἀνοῖς] καὶ χρομαίνωσθε αὐτοῖς u. Bekk. pen. παιδευμάτων] ἐπιτετακμένων u. Bekk.

P. 556. 3. γενοῦσθαι] γενοῦσθαι u. Bekk. γενοῦσθε b. 5. καὶ ἀνοῖσθε] ἀνοῖσθε b. v. ἀνοῖσθε u. Bekk. 9. ἰσ. ἡμ.] ἰσ. τῶν ἡμ. u. Bekk. 19. προημενοῦσιν] ἰσχυροῦσιν u. Bekk. 12. κλειστίαι] κλειστίαι u. Bekk. 15. λαβῆν] λαβῆν u. v. Bekk. καὶ. καὶ λαβῆν οὐ. b. 19. τῶν ἔρχων τῶν μερόντων] τῶν μερόντων ἔρχων u. Bekk. 22. μὴδὲν εἰρ.] μὴδὲν ἀνοῖς εἰρ. u. Bekk. 20. γὰρ τοῖς] γὰρ ἄλλοι τοῖς u. Bekk. 30. παρρητίους] παρρητίους u. Bekk. ανταρ. τωόντων τῶν] τωόντων τῶν b. Wolf. τωόντων v. ἰσ. τοῖς τωόντοις τῶν u. Bekk.

P. 557. 1. ἂν ἀποθ.] ἂν τρις ἀποθ. u. Bekk. 2. τῶν τωόντων] ἂ. 8. ἂν ἔπιπυ? ἂ. μ. τεινῶν] ἔπιπυ? ἂ. μ. τεινῶν u. Bekk. 10. ἰσὶς τ. τ. πάλθ.] ἰσὶς τ. τ. πάλθ. u. Bekk. 21. τυγχάνουσιν] τυγχάνουσιν u. Bekk. 25. πρὸς τῶν ἰσ. καὶ σὺ οὐλοῦ] τῶν ἰσ. καὶ στυλοῦ u. Bekk. 26. τῆς σ. τ. σ. ἰσχυροῦσιν] ἰσχυροῦσιν u. Bekk. p 8. 9. v. Med. Ald. 27. ἂν οὐ. b. ανταρ. φέουσιν] φέουσιν u. Bekk. pen. μοι διαλογεθ.] μοι οὐ. u. Bekk. ult. ἀπολοῦσθαι] ἀπολοῦσθαι u. Bekk.

P. 558. 4. τωόντων οὐ. b. u. 6. κλειστίαι] κλειστίαι v. κλειστίαι u. Bekk. 9. ἀπώλλουσιν] ἀπώλλουσιν u. Bekk. 10. ἔκ. ἰσὶδ.] ἔκ. ἂν ἰσὶδ. u. Bekk. 13. ἰσχυροῦσιν] ἰσχυροῦσιν u. Bekk. 14. μὴδὲν πρὸς] μὴ πρὸς u. Bekk. 19. [τῶν] Bekk. οὐ. u. 27. πρὶ τι τῶν δευτέρων εἰμὴ καλῶν] πρὶ τὰ δευτέρων] εἰμὴ καλῶν τῶν u. Bekk. τὶ οὐ. b. v. Med. Ald. 30. ἰσχυροῦσιν καὶ πρὶ] βουλομένους πρὶ u. Bekk. P. 559. 2. εἰς ἂν ἰσὶδ.] ἂν οὐ. u. Bekk. 6. φέου. τῶν] φέου. αὶ τῶν b. u. v. Med. Ald. Bekk. 13. οὐ τὸ τῶν] οὐ τὸ οὐ. u. Bekk. 13. ὄντων ἰσχυροῦσιν] ὄντων τῶν ἰσχυροῦσιν u. Bekk. 14. εὐλοῦσιν] εὐλοῦσιν u. Bekk. 16. ἀσὶλγ. καὶ] ἀσὶλγ. τῆ καὶ

u. Bekk. 17. ποῖ — οὐ ἀνοῖσθαι] ποῖ — οὐ ἀνοῖσθαι u. Bekk. 20. φέουσιν εἰς] φέουσιν εἰς οὐ. u. Bekk. 27. ἔφημα] τὸ ταῦτα γυγνώσκων, εἰδότες περὶ (συνεὶ b.) τῶν ἰσὺ παρανομήτων (παρανομήτων b. p 8. 9. Med. Ald.)] τῶ ταῦτα γυγνώσκων περὶ τῶν ἰσὺ παρανομήτων u. Bekk. pen. ἰσχυροῦσιν τὸ ἀνοῖσθαι] τὸ ἀνοῖσθαι ὄντων οὐ. u. Bekk. ἰσχυροῦσιν τῶν ἰσχυροῦσιν ἀνοῖσθαι τὸ οὐ. b.

P. 560. 1. τῶν αὐτοῖς] τῶν αὐτοῖς u. Bekk. 3. βούλοιντο] βούλοιντο u. Bekk. 5. ἂν ἰσχυροῦσιν] ἂν οὐ. u. Bekk. Ibid. κατ. καὶ] κατ. καὶ ἰσχυροῦσιν καὶ u. Bekk. 11. πάντες] πάντες u. Bekk. 17. μάλλον τῆς — τῶν ἰσχυροῦσιν] μάλλον τῆς τῶν ἰσχυροῦσιν u. Bekk. ανταρ. παρανομήτων τῶν οὐ. u. Bekk. ult. πῶσθαι] πῶσθαι u. Bekk.

P. 561. 5. τῶν τῶν Δ.] τῶν οὐ. u. Bekk. 13. ἰσχυροῦσιν] ἰσχυροῦσιν u. Bekk. 14. διαλογεῖσθαι] διαλογεῖσθαι u. Bekk. 16. πρὶ τωόντων] πρὶ αὐτοῖς u. Bekk. 20. ἰσχυροῦσιν] ἰσχυροῦσιν u. Bekk. 21. καταναῖν] καταναῖν u. Bekk. 22. τὸ ἰσχυροῦσιν] τῶν ἰσχυροῦσιν u. Bekk. 24. μεταμέλειαν v. σὶ ἰσχυροῦσιν] μεταμέλειαν v. σὶ ἰσχυροῦσιν u. Bekk. 27. ἰσχυροῦσιν] ἰσχυροῦσιν u. Bekk. ανταρ. μεταμέλειαν ὄντων] μεταμέλειαν ὄντων u. Bekk. pen. ἂν γυγνώσκων] ἂν οὐ. u. Bekk. ult. ἔς] ἔς u. Wolf. Bekk.

P. 562. 3. ἔς, ὄντων] ἔς, ὄντων b. Med. Ald. ὄντων u. Bekk. Ibid. διαλογεῖσθαι] διαλογεῖσθαι u. Bekk. Ibid. καὶ πρὸς ἀνοῖσθαι] καὶ πρὸς ἀνοῖσθαι u. Bekk. 17. γὰρ εἰ] γὰρ εἰδ' a. Bekk. 16. ἰσχυροῦσιν] ἰσχυροῦσιν u. Bekk. 18. ἀνοῖσθαι] ἀνοῖσθαι u. Bekk. 20. στυλοῦσιν] στυλοῦσιν u. Bekk. 25. ἰσχυροῦσιν] ἰσχυροῦσιν u. Bekk. p 8. 9. v. Med. Ald. ανταρ. ἀνοῖσθαι] ἀνοῖσθαι u. Bekk.

P. 563. 1. πάλθ. τῶν] πάλθ. τῶν u. Bekk. 2. ἰσχυροῦσιν] ἰσχυροῦσιν u. Bekk. 5. πάλθ. b. 6. βουλοῦσιν] βουλοῦσιν u. Med. Hag. Bekk. 12. παρακαλεῖσθαι] παρακαλεῖσθαι u. Bekk. 13. ἰσχυροῦσιν] ἰσχυροῦσιν u. Bekk. 17. ἰσχυροῦσιν] ἰσχυροῦσιν u. Bekk. 18. μοι δεῖσθαι] μοι δεῖσθαι u. Bekk. 19. πάλθ. b. u. 21. πάλθ. ἔς] πάλθ. ἔς u. Bekk. 25. ἰσχυροῦσιν] ἰσχυροῦσιν u. Bekk. 26. ἰσχυροῦσιν] ἰσχυροῦσιν u. Bekk. 27. οὐς πρὸς] οὐς οὐ. u. Bekk.

P. 564. 2. ἂ ἰσχυροῦσιν] ἂ τῶν ἰσχυροῦσιν u. Bekk. 5. καὶ πρὶ πάλθ. u. Bekk. 7. ἰσχυροῦσιν] ἰσχυροῦσιν u. Bekk. 8. καλῶν καὶ φελοῦσιν] καλῶν καὶ φελοῦσιν u. Bekk. Ibid. ἀνοῖσθαι] ἀνοῖσθαι u. Bekk. 9. ἰσχυροῦσιν] ἰσχυροῦσιν u. Bekk. 13. ὄντων] ὄντων u. Bekk. 15. ἰσχυροῦσιν] ἰσχυροῦσιν u. Bekk. 23. ἰσχυροῦσιν] ἰσχυροῦσιν u. Bekk. 25. ἰσχυροῦσιν] ἰσχυροῦσιν u. Bekk. 26. ἰσχυροῦσιν] ἰσχυροῦσιν u. Bekk. 27. ἰσχυροῦσιν] ἰσχυροῦσιν u. Bekk.

υλ. μὴ παρ] μὴ καὶ παρ b. u. v. Bekk.
 P. 565. 2. ἀποστρέφοντας] ἀποστρέφοντας
 u. Bekk. 3. καὶ παρὰ] καὶ τοὺς παρὰ.
 u. Bekk. 4. διακίους ἀλλὰ πλ.] διακίους
 καλῶσθαι πλ. u. Bekk. 9. πάντας] πάντας
 u. Bekk. 10. μὴν λυθ.] μὴν ἀλλὰ
 λυθ. u. et pr. v. Bekk. 12. δι τὴν φύσιν
 εἶναι] δι τούτων εἶναι τὴν φύσιν u. Bekk.
 13. τυχεῖσιν] τυχεῖσιν u. Bekk. 15. ὃ καὶ
 — πλῆν] ὃ καὶ — τὸ πλῆν u. Bekk.
 16. μάλιστα] μάλιστα u. Bekk. Ibid.
 ἀσπάργας] ἀσπάργας u. Bekk. ult. ἐτι δι
 φραλ. εἰ συνθ. u.

P. 566. 3. δέοντα — φαινόμενον] δέοντα
 — φαινόμενον u. Bekk. 11. παιδικῶς u.
 12. ἐξέτασάντ' ἰσάντ' u. Bekk. 16.
 ἰδεότατον] ἰδεότατον u. et pr. v. Bekk.
 17. γυμνάσιον] γυμνάσιον u. Bekk. ἀγίματον
 b. v. Med. Ald. 18. γυμνάσιον] γυμ-
 νάσιον u. Bekk. 20. ἔργαζόμενον] ἔργα-
 ζόμενον b. u. v. Bekk. Ibid. ἰμὲ μὴ] ἰμὲ
 pr. γ. με u. Bekk. 21. αὐτῶν τοῦς] ἀν
 αὐτῶ διὰ τοῦς u. Bekk. ἀντερ. φρονήσαντες
 εἶσιν] φρονῶν δαιμόντες εἶσιν u. Bekk.

P. 567. 4. μὴν εὐδαίμονας — διαλαχθῆς]
 εὐδαίμονας — διαλάθῃς u. Bekk. 8.
 αὐτῶς] αὐτῶν u. Wolf. Bekk. Ibid. τά-
 χιστ' ἀν] ἀν om. u. Bekk. 9. τοῖς ἄλλοις]
 τοῖς τε ἄλλοις u. Bekk. 12. ἰσιδίξαι]
 ἰσιδίξαι u. Bekk. 15. περὶ αὐτῶν. τῶν δ'
 αἰμα] καθ' αὐτῶν. τῶν δ' αἰμα u. Bekk.
 16. ἰμμίσιον] ἰμμίσιον Bekk. 18. γυμνα-
 σίον] γραφόμενον u. Bekk. 21. σὺν
 θαυμ.] σὺν καὶ θαυμ. u. v. Bekk. ult.
 πλῆθος αὐτῶν] πλῆθος τῶν αὐτῶν u. Bekk.

P. 568. 4. τῆ βίβλου — ἐπιβάλλων] τῆ
 βίβλου — ἐπιβάλλων u. Bekk. 8. ἀπόσας
 αὐτὰς καθ' αὐτὰς] κἀσας αὐτὰς καὶ u. Bekk.
 9. καὶ τοῦ πολλ.] καὶ τοῦ τοῦ πολλ.
 Wolf. καὶ τῶ πολλ. u. Bekk. 10. δεξ-
 αθεῖ] διαθεῖ u. Bekk. 11. ἀλλ' ὅπως]
 ἀλλὰ πῶς u. Bekk. 14. ἰσπαρομύσαι]
 Med. Ald. 19. ἰσπράττουσιν] ἰσπράττουσιν
 u. Bekk. 23. αὐτὰ τε — ἢ. κατασχ.]
 αὐτὸ δι — ἢ. ἐτι κατασχ. u. Bekk.

P. 569. 3. τῶν συστρ.] τῶν om. u. Bekk.
 5. ἐπι] ἐπι u. Bekk. 7. κατὰσασ]
 Med. Ald. 12. διανοήσαντες — ἰσχυρῶ-
 σαντες οἱ ἀπύκων] διανοήσαντες — ἰσχυρῶ-
 σαντες οἱ ἀπύκων u. Bekk. 14. γυμνα-
 σίον] γυμνάσιον u. Bekk. 20. μόνος b.
 23. μαρμάρεν b. Ibid. ἠελουθίστην οὐδ'

ἠελουθίστην — ἠελουθίστην b. p. 9. 10. v.
 25. τῶ secundum om. Wolf. 26. ἀπύκων]
 πύκων u. Bekk. ἀντερ. τῶν ἀπύκων]
 τῶν om. u. v. Bekk.

P. 570. 3. τούτων Steph. Ibid. πλῆθ.
 πλ.] πλῆθ. τῶν πλῆ. u. Bekk. 5. ἰστί-
 on. ood. et Med. Ald. 6. κερμάσι] κερ-
 μάσιον u. Bekk. 8. ἰσιδίξ. οὔτε σφα-
 γὰς (et sic A. L.)] ἰσιδίξ. οὔτε σφαγὰς
 οὔτε φυγὰς b. v. (et sic C.) ἰσιδίξ. οὔτε
 στίξιν οὔτε σφαγὰς οὔτε φυγὰς u. Bekk.
 18. τε καὶ] τε om. u. Bekk. 21. ζῶσιν]
 ζῶσιν u. Bekk. ζῶσιν Med. Ald. 22. τῶν
 εὐδαίμονας] τῶν εὐδαίμονας u. Bekk.
 23. δι ἕς] μὴν ἕς u. Bekk. 24. σπασθῆ-
 σιν] κατὰ πλῆθος u. Bekk. 25. τελευτή-
 σαντα] τελευτήσαντα u. Bekk. 27. κατὰ
 τοῖς] ἐπὶ τοῖς Med. Ald. τοῖς b. u. v. Bekk.
 ἀντερ. ἰστίσας] ἰστίσας u. Bekk. Ibid.
 γὰρ ἀμφ.] γὰρ τὰς πόδας ἀμφ. b. u. v.
 Bekk. ult. ἔξεν τῶν] ἔξεν τὴν τῶν
 u. Bekk.

P. 571. 7. τῶ κερμῶ τῶ κερμῶ τοῦς ἄλλοις]
 τῶ κερμῶ τῶ κερμῶ τῶ κερμῶ u. Bekk. 8.
 ἔχον καὶ] ἔχον ἐτι καὶ u. Bekk. 9. τῶν
 πόλων] τῶν πόλων u. Bekk. 11. σπασ-
 θείσιν — κείσιν] σπασθείσιν — κατα-
 κείσιν u. Bekk. 15. γυμνάσιον] γυμνάσιον
 u. Bekk. 19. σὶ μάλλον] μὴν τὰ σὶ μά-
 λων u. Bekk. 22. εἶναι συμβαίνει τοῖς
 κατὰσασ] εἶσιν εἰ κατὰσασ u. Bekk.
 συμβαίνει om. Med. Ald. 24. γυμνάσιον]
 γυμνάσιον u. Bekk. 25. εἰδῶν v. Med.
 Bas. 19. καὶ τοῖς] ἐπὶ τοῖς u. Bekk.

P. 572. 3. συνθ. κείσιν] συνθ. μὴ κείσιν
 u. Bekk. 4. ἰστίσιν] ἰστίσιν u. Bekk. 13.
 ἔστι] ἔστι u. Bekk. 17. διατίσιν] διατι-
 σίν u. Bekk. 18. καὶ τοῦς. κ. τ. v. κατὰ τῶν
 αὐτῶν] τοῦς α. κ. τ. κατὰ τῶν u. Bekk.
 20. μάλλον θαυμ.] μάλλον με θαυμ. u.
 Bekk. 23. τὸ secundum om. b. Med.
 Ald.

P. 573. 5. ἕς ἰσας ἀν εἰσίν τῶς ἰστίσιν.]
 ἕς ἰσας ἀν εἰσίν τῶς ἰστίσιν u. Bekk. 6. μακρο-
 λῶν γ. περὶ τὴν γ. λ. πραγματίαν] μακρο-
 λογῶν; γ. περὶ τῆ γ. λ. πραγματίαν u.
 Bekk. 14. γυμνάσιον] γυμνάσιον Wolf. γυ-
 γνῆσιον u. Bekk. 16. τοῖς τε διδ.] τῶς
 διδ. u. Bekk.

P. 574. 1. διαπύκων διαπύκων] διαπύκων
 τὰς αὐτῶν διαπύκων u. Bekk. 2. ὅπως δι-
 τῶς] ὅπως ἀν u. Bekk.

ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΣΟΦΙΣΤΩΝ.

P. 576. 9. ὅτι τὰ] ὅτι τὸ τὰ u. Wolf.
 Bekk. 12. ἔξεν ἐπὶ σφῆρα σχῆν] ἐπὶ
 σφῆρα ἔξεν εὐκλῆς u. Bekk. 13. περὶ
 αὐτ.] περὶ αὐτ. u. Bekk. 14. ἴν τι] ἴν
 u. Bekk. 17. πλοσιόσασιν] πλοσιόσασιν
 u. Bekk. 20. διδασκ. καὶ κερ. σφῆς αὐτῶς]
 αὐτῶς διδασκ. καὶ κερ. u. Bekk. 21. τίτ-

ταρας ἢ πύκων] τῶς ἢ τίτταρας u. Bekk.
 23. ἠμφισβῆσασιν] ἠμφισβῆσασιν u. Bekk.
 24. καὶ εἰδ.] καὶ τὴν εἰδ. b. u. v. Bekk.
 25. πλοσιόσασιν] πλοσιόσασιν u. Bekk. 26.
 γυμνάσιον] γυμνάσιον u. v. Bekk. ult.
 κείσιν τοῖς αὐτοῖς συνθῆσιν] τοῖς συνθῆσιν
 κείσιν u. Bekk.

P. 577. 1. *παρ' ἄν δὲ λαμβάνω*] *παρ' αὐτῶν δὲ λαβῶν* u. Bekk. 4. *μισσηγνώται*] *μισσηγνώται* u. Bekk. 10. *ἐργαζόμενος*] *ἐργαζόμενος* u. Bekk. Ibid. *μὴ οὐ*] *οὐ* add. in marg. u. om. Bekk. 11. *μᾶλλον*] *μάλιστα* u. Bekk. 18. *λογιζέσθαι*] *λογίζεσθαι* u. Bekk. 21. *ὁμοιωθέντας*] *ὁμοιωθέντας* b. p. 9. Med. 25. *τὰς διατριβὰς τὰς ταύτας*] *τὰς ταύτας διατριβὰς* u. Bekk.

P. 578. 1. *σμιερόντι*] *μικρόντι* u. Bekk. 10. *φύση τοῦ φύση* τῆ τοῦ u. Bekk. 15. *πλῆθος* u. Bekk. 19. *πᾶλλον ἢ πᾶλλον* μὴ ἄν u. Bekk. 21. *οὐτ' ἄν*] *οὐ ἄν* u. Bekk. *ἀστερ. ταῦτα τὴν τὴν αὐτῶν* u. Bekk. *pen. τῶν μαθητῶν τοὺς τῶν μαθητῶν corr. v. μαθητῶν* u. Bekk. *τῶν μαθητῶν* in marg. habet p. 9.

P. 579. 7. *ἕξ ἄν*] *ἕξ τις ἄν* u. Bekk. 10. *σπίοντες*] *ἐκπύοντες* u. Bekk. 14. *οὐτα* b. v. Med. Ald. *αὐτῶν αὐτῶν* Wolf. 16. *καταργῆσαι*] *καταργεῖν* i. t. u. Bekk. *pen. ζῆν*] *ζῆν* i. t. u. Bekk. Ibid. *καὶ οὐ*] *καὶ* om. u. Bekk. ult. *λαμβ. 123.*] *λαμβ. αὐτοὺς* ἰδὶδ. i. t. u. Bekk.

P. 580. 3. *φρονεῖν* u. w. φ. *φρονεῖν* u. w. φ. *φρονεῖν* u. w. φ. *φρονεῖν* u. w. φ.

1. u. Bekk. 5. *ἐπὶ τοῦτο* i. t. u. Bekk. 8. *λαβ. ἐπιτήρησιν*] *λαβ. τὴν ἐπιτήρησιν* u. Bekk. 10. *εἰδὼς παρ'*] *εἰδὼς* u. Bekk. b. u. v. Bekk. 11. *προβλεπόμενος*] *προβλεπόμενος* i. t. u. Bekk. Ibid. *μὴ λαβῆσαι*] *μὴ λαβῆσαι* corr. cod. Vatic. 936. Bekk. 12. *τάξασθαι* i. t. u. Ibid. *καὶ τῶν*] *καὶ* om. i. t. u. Bekk. 13. *προσπορευόμενος* t. 15. *δοῦναι*] *δοῦναι* i. t. u. Bekk. 16. *ἐστὶ καὶ δεῖ*] *ἐστὶ διαθεῖν* u. Bekk. *καὶ δεῖ* i. t. u. *εἶναι* u. Bekk. 17. *ἰδὴ τῶν*] *ἰδὴ τὰ τῶν* i. t. u. Bekk. 19. *ὡς εἶν*] *ὡς* om. b. i. t. u. v. Bekk. *anter. μὴ λαβῆσαι*] *μὴ λαβῆσαι* i. t. u. Bekk. Ibid. *δοκίμαστας*] *δοκίμαστας* u. Bekk. ult. *ἐκπύοντες*] *ἐκπύοντες* i. t. u. Bekk. Ibid. *τὴν τελειότητα*] *τελειότητα* u. Bekk. *τελειότητα* t.

P. 581. 1. *ἰλλίσσον*] *ἰλλίσσον* i. t. u. Bekk. 2. *χέρους* ἔχει] *χέρους* u. Bekk. 6. *εἶπ'*] *εἶπ'* u. Bekk. 18. *κακῆς*] *κακῆς* u. Bekk. 19. *ἐπί τῶν*] *ἐπί τῶν* u. Bekk.

P. 582. 1. *ἀφελῶσαι*] *ἀφελῶσαι* u. Bekk. 4. *ἦ*] *καὶ* u. Bekk. 5. *καὶ συμπερασματικῶς*] *συμπερασματικῶς* u. Bekk. *anter. διαβάλλειν*] *διαβάλλειν* u. Bekk. *Subscribit* u. *κατὰ τῶν συμφωνῶν*. *ἰλλίσσον* ἔμα ἰνατίου.

ΠΛΑΤΑΙΚΟΣ.

P. 584. 2. *γενεῖται*] *γενεῖται* u. Bekk. 4. *πολλὰ ἰσομέσθαι*] *πολλὰ* om. u. Bekk. *aster. εἴρητι* p. 8. 9.

P. 585. 1. *παρ' αὐτῶν*] *παρ' αὐτῶν* om. u. Bekk. 2. *ἐάντις*] *ἐάντις* u. Bekk. 4. *οὐ θαβ.*] *οὐ θαβ.* p. 10. 13. u. et corr. v. Bekk. 8. *ἔστ.* *τοὺς ἰσομετῶντες*] *ἔστ.* *πρὸς τοὺς ἰσομετῶντες* u. Bekk. 14. *γίνονται* b. Med. 15. *ἐθαλαῖα* b. 22. *ἡμῶν*, *ἄλλης*] *ἡμῶν*, *ἄλλης* b. u. v. Bekk. 24. *εἰ θαλαῖα μὴ τοῦς*] *εἰ τοῦς μὴν* u. Bekk. 26. *γίνοισθαι* u.

P. 586. 1. *ἔστιν τι*] *ἔστιν τι* u. Wolf. Bekk. Ibid. *μὴ γὰρ ταῦτα*] *γὰρ* ἰσχυροῦς u. Bekk. 2. *ἰδὸλοισιν*] *ἰδὸλοισιν* u. Bekk. 10. *ὁμοιωθέντων ἂν* b. *ὁμοιωθέντων ἂν* v. 17. *ἀφελῶσαι καὶ πᾶς πᾶσιν*] *ἀφελῶσαι καὶ πᾶς πᾶσι* u. Bekk.

P. 587. 2. *μῆζω*] *μῆζω* u. Bekk. Ibid. *καὶ συνδ.*] *καὶ τῶν συνδ.* u. Bekk. 5. *προεβλεπόμενος*] *προεβλεπόμενος* u. Bekk. 6. *τοῦς αὐτοῦς* b. p. 8. 9. Med. Ald. 7. *καὶ εἶναι* — *εἶναι*] *καὶ εἶναι* — *κατὰ τὴν* u. Bekk. 14. *ὡς ἂν ἴδωται*] *ὡς ἂν ἴδωται* u. Bekk. 15. *τοῦτας* — *γενεῖται*] *τοῦτας* — *γενεῖται* u. Bekk. 18. *εἰδὴ τοῦτο ἔργον*] *εἰς ἔργον* u. Bekk. 21. *ἡμῶν* b. Med. Ald. Ibid. *ἂν*] *ἔστιν* u. Bekk. 24. *ἄλλ'*] *ἄλλ'* u. v. Bekk. 25. *εἰδὴ γὰρ*] *οὐ γὰρ* u. Bekk. Ibid. *τῆς φύσεως* τῆς ἡμετέρας u. Bekk. *pen. διαλλάξαι καὶ κῆρος*] *διαλλάξαι καὶ κῆρος* u.

Bekk. ult. *εἶναι* *συνταξάν* u. Bekk.

P. 588. 1. *ὁμοιωθέντων* u. v. Med. Ald. 6. *εἰσθε*] *εἰσθε* u. Bekk. 16. *κακῆς* *κακῆς* om. u. Bekk. 18. *κακῆς* *κακῆς* u. Bekk. 21. *καὶ ἀσθενῶν* om. u. Bekk. 26. *εἰς ἴσον* b. 27. *Ὀρεσίων* Wolf. 31. *ἔργον* b.

P. 589. 6. *αὐτοῦς ἡμῶς* b. 13. *εἶναι*] *γενεῖσθαι* u. Bekk. 14. *καὶ ἔστιν ἂν* *βουλεύσθαι* om. u. Bekk. Ibid. *ἐκπύοντες* *ἐκπύοντες* u. Bekk. 17. *εἰδὴ αὐτοῦς τοῦς*] *εἰδὴ τοῦς* u. Bekk. 18. *εἰδὴ*] *εἰδὴ* u. Bekk. 19. *πολλὰ τῶς* (et sic A. L.) *πολλὰ δὲ τῶς* u. v. Med. Ald. Bekk. 27. *ταυταῖσι*] *ταυταῖσι* u. Bekk. *anter. μὴ* om. Med. Ald. ult. *διαλέσασθαι*] *διαλέσασθαι* u. Bekk.

P. 590. 2. *Μυτιληναῖα* Bekk. 5. *καὶ ἀφελῶσαι* om. u. Bekk. 7. *ἔστις* — *κατὰ λαμβάνειν*] *ἔστις* — *κατὰ λαμβάνειν* u. Bekk. 14. *τοῦς φύγ.* *μὴ*] *τοῦς* *τε φύγ.* u. Bekk. *τοῦς φύγ.* b. p. 8. v. Wolf. 21. *ἡμῶς* — *δοῦν*] *ἡμῶς* — *δοῦν* *συγγράμματα* u. Bekk. *anter. πλεόντων* u. Bekk. ult. *εἰς βαλόντων*] *εἰς βαλόντων* u. Bekk.

P. 591. 1. *ἑκατέρωθεν*] *ἑκατέρωθεν* u. Bekk. 3. *ἡμῶς* *τοῦς*] *ἡμῶς* om. u. Bekk. 8. *ὑπερέχοντων* b. v. Med. Ald. Wolf. 17. *εἰδὴ γὰρ* — *ἄλλων τῶν* *ἂν τῶντων*] *καὶ γὰρ* — *τοῦτων* u. Bekk. 20. *ἡμετέρας* om. u. Bekk. 24. *καθὼς* *ἐπισημαίνονται*] *ἐπισημαίνονται* u. Bekk.

P. 592. 3. πλίσια] πλίσια u. Bekk. πλίσια
v. Med. Ald. 5. τῇ σφῶν αὐτῶν] τῇ τού-
των u. Bekk. 8. ἡμῶν b. Ibid. ὄντες]
ἄνε u. Bekk. 11. εἰς ἡμᾶς] ὡς ἡμᾶς u.
Bekk. 13. ἀγόντες om. u. Bekk. 14.
μετὰ Δακεδαίμονιν] μετὰ τῶν πωλείων u.
Bekk. 28. ὅτι καὶ Λακ.] καὶ om. u. Bekk.
pen. προσαγαγόμενοι] προσαγάμοιοι u. Bekk.

P. 593. 1. πρᾶττοις ἀσθενῶς] κακῶς
πρᾶττοις u. Bekk. 3. εἰρήν γὰρ αὐτῶ
πρᾶγματῶν γενημαίνων] ἔξω γὰρ αὐτοῦ πρᾶ-
γματῶν γενημαίνου b. p. 8. 9. u. v. Bekk.
10. ἰθαλίῃ τις] ἰθαλίῃ u. Bekk. 16.
ἑαυτῶν] αὐτῶν u. Med. Ald. Bekk. 18.
ἰδῶστέ] ἰδῶστέ u. Bekk. 19. οὐχὶ καὶ
τῶν.] οὐ τῶν. u. Bekk. pen. πάντων ἀλο-
γώτατων] πάντων διωγμάτων u. Bekk.

P. 594. 5. ἀπάντων] πάντων u. Bekk.
8. τῶν om. b. Ibid. ἀναγκαιοτάτων] ἀν-
αγκαίως u. Bekk. 9. καθιστάμεν] καθι-
στᾶμεν b. q. v. Bekk. Ibid. ποί] ὅμοι
u. Bekk. 10. ἰκαστότης --- περιμετ-
ρώσας] καὶ πάσας u. Bekk. 14. εὐπρα-
γῶντας] εὐπράγματος u. Bekk. 21. τοὺς
γονίας ἡμῶν αὐτῶν] καὶ τοὺς γονίας αὐτῶν u.
Bekk. 27. ἴσθιν ἀγνωστότα] ἀγνωστοὶ
u. Bekk. pen. καὶ τίνα] καὶ θυγατέρας
u. Bekk.

P. 595. 1. τὰς ἀπορίας] τὴν ἀπορίαν u.
Bekk. 2. ἰδ. ἰακ.] ἰδ. τὰς ἰακ. u. Bekk.
5. καλῶν φέρων] καλῶν u. Bekk. 6. παρα-
λείψωμεν b. 14. ἀπάντων] πάντων u. Bekk.
25. τοὺς χρεῖους] τοὺς κειροῦς u. Bekk. 26.
ἀίμνηστον εἰς δ. τ. χρεῖον om. b.

P. 596. 1. στρατεύοντες] στρατεύοντες
u. Bekk. 10. ὑπερβίβουσαι] ὑπερβίβουσαι
u. Bekk. 16. ἀντιβουλόνας καὶ δουρίους
v. Med. Ald. Ibid. βοηθῶν] βοηθῶσαι u.
Bekk. 18. μόνος] μόνου u. Bekk. 19.
γενημαίνους] γενομένους u. Bekk. 23. ἀνα-
σχίσθαι] ἀνέχουσθαι u. Bekk. pen. κατα-
λίπεται] καταλίπεται u. Bekk. Ibid.
ἄλλα om. u.

P. 597. 5. καὶ τῶν θῶν om. Hag. Wolf.
11. ἰδυμουμένους ἔσως] εἰ πῶς u. Bekk.
13. ἰμῶν] ἡμῶν ὅταν b. u. v. Bekk. ὑπερ-
χόντων ἡμῶν Wolf. 14. ἄλλων Ἑλλήνων
καθ.] Ἑλλήνων om. u. Bekk. 17. κινδυν-
σάντων — ποικίλων — διαπραγμαίνους]
συγκινδυνωσάντων — ἰσασάντων — παρα-
ταξαμένους u. Bekk. 20. ὅτι καὶ Λακ.]
καὶ om. u. Bekk. 21. ἡμᾶς] ἡμᾶς u.
Bekk. 22. ταύτην τὴν βλασφημίαν] ταύ-
την τὰς βλασφημίας u. Bekk. 25. ὅταν
u. 27. βραχὺ λόγῳ om. u. Bekk. 28.
ἡμᾶς om. u. ult. τι περὶ ἡμῶν δικαιοσ. a.

ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΔΟΣΕΩΣ.

P. 598. Tit. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΤΙΔΟΣΕΩΣ]
ΤΗΣ om. u. Bekk. ult. τοῖς πρῶς] τοῖς ἢ
πρῶς i. t. u. Bekk. Ibid. γεγραμμένους]
γεγραμμένους i. t. u. Bekk.

P. 599. 1. ἀ ἴθα] ἀ ἴθαι u. Bekk.
ult. προσέειπεν t. et pr. u.

P. 602. 3. Ζαῦξίδα] Ζαῦξιν i. t. u. Bekk.

P. 603. 1. καὶ om. Steph. Wolf. 5.
ἀγῶνος καὶ] ἀγῶνος συγγενῶν καὶ p. 8. 9. t. v.
Med. Ald. ἀγῶνος ἔγνων καὶ i. u. Bekk.
Ibid. ἔγνων οὐχ] ἔγνων om. i. u. Med. Bekk.
13. ἀντιλέγωντες] λέγωντες i. u. Bekk. Ibid.
δι τῶν λ. τ. i. τῶν δυν.] δι τῶν τῶν λ. τ. i.
δυν. i. u. Bekk. 21. μὲν i. u. Bekk. Ibid.
μὲν πῶς] μὲν om. i. t. u. Bekk. an-
ter. καὶ μήτις] καὶ μὲν i. t. u. v. Bekk.

P. 604. 1. διαπραξίματος] διαπραξίματος
i. p. 8. 9. t. v. Bekk. 3. ἴμα γνοῦσθ.] ἴμα
μέλλιστα γνοῦσθ. i. u. Bekk. 4. ἄλλων
τῶν] ἄλλων ἢ διὰ τῶν f. καὶ τῶν αὐτῶν τού-
των μαμαίῶν μου καταλιφθῆσθαι σὺν
ἄλλων τῶν i. t. u. Bekk. 6. ἡχημαίνων]
ἡχημαίνων u. Bekk. 10. τῶν γεγραμμένων
p. 8. 9. v. 11. τὰ πρῶτα.] τὰ om. i. t. u.
Bekk. Ibid. καὶ ἐκείνῳ] ἐκείνῳ i. t. u.
Bekk. 14. ἰγγυῖσθαι] ἐγγυῖσθαι i. t. u.
Bekk. 18. φανῆται i. t. u. 19. ὑπ' ἡμοῦ]
παρ' ἡμοῦ i. u. Bekk. ult. συναρμ. καὶ τὰς]
συναρμ. καὶ συναγαγῶν καὶ τὰς i. u. Bekk.
P. 605. 6. καὶ τοῖς] καὶ om. u. Bekk.
11. λυπῶσι] λυπῶσι i. t. u. Bekk. 12.
ἢ γὰρ] ἴαν γὰρ i. u. Bekk. 21. ἢ ἡγοῦμαι]

ἢ om. i. u. Bekk. 27. ἢ ταῦν] ἢ τοῦν i.
u. Bekk. ult. παρέχων] παρῶν i. t. u.
Bekk.

P. 606. 7. φαίνωμαι] φαῖν i. u. Bekk.
10. ἐγῆσοσθι] ἐγῆσθε i. u. ἐγῆσθε Bekk.
11. πάροισι] πα i. t. u. Bekk. 14. ἰφρι-
σασθαι] ἰφρισθαι i. u. Bekk. 15. ἡ-
τυχηῶν κατηγοριῶν] εὐτυχηῶν κατηγο-
ριῶν i. t. u. Bekk. Ibid. ἢ παροῖσι Steph.
Wolf. 24. ἰδικυῖσθαι] ἡμαρτυρῆσαι i. t.
u. Bekk. 26. ἀφανῆσαι] ἀφανῆσαι i. t. u.
Bekk. pen. ἰπιτιμῶσθαι] ἰπιτιμῶσθαι v.
Med. ἰπιτιμῶσθαι corr. u. Wolf. Bekk.
ult. φαῖσθε] φαῖσθε t. v. Med. Ald.
φαῖσθε i. u. Bekk.

P. 607. 13. μέρος τῶν] μέρος i. τῶν i. u.
Bekk. 16. ἀπαρῶσθαι] ἀπαρῶσθαι i. t. u.
Bekk. ult. ἀξιοῦ κατηγορεῖν] κατηγορεῖ
i. t. u. Bekk.

P. 608. 3. τυχεῖν] τυχεῖν i. t. u.
Bekk. 6. αὐτοῦ] ἑαυτοῦ i. t. Bekk. 12.
ἔργου] εἰσάγουσιν i. u. Bekk. 15. τῶ-
ν] τούτων i. u. Bekk. 17. χρεμ. καὶ]
χρεμ. πωσῶν, καὶ i. t. u. Bekk. 25. μὲν
— μὲν] μὲν — μὲν i. t. u. v. Bekk.

P. 609. 1. ἀνευλότως] ἀνευλότως i. t. u.
Bekk. ἀνευλότως i. 4. γ' ἄδωμ] γ' om.
i. u. Bekk. 5. ἰσθῆσθαι Wolf. 6. περὶ
τῶν] περὶ om. i. t. u. Bekk. 7. ἴκωντας
ἐπὶ τὸ πᾶσθαι τοῖς ἀπειρημένοις τι λόγους
περὶ ἡμῶν, ταχέως μεταπιστωθ.] σπουδαίως
ἐπὶ τῶν βουλευμένων βλασφημῶν ταχέως μετα-

πρωθ. ἀφ' αὐτῶν i. u. Bekk. 9. ἐπὶ ταύ-
των ἔχων i. v. Med. Ald. 18. κληρονομή-
σαι κληρονομήσει i. p. 8. 9. t. u. v. Med.
Ald. Bekk. 20. μοι γασίθαι μοι γασί-
θου i. u. Bekk.

P. 610. 2. χαλεπώτερος] χαλεπώτεροι i.
u. Bekk. 5. ἰμῶν om. u. Bekk. 6. οὐς]
οὐς i. u. Bekk. 9. μέγα — γαστριμαίνας]
μέγα — ἰγγαστριμαίνας i. u. Bekk. 17.
ἰσχυραί μοι] μοι om. i. u. Bekk. 19.
καρῆτος κερου] κερου τοῦ καρῆτος i. u.
Bekk. 20. κατα-μεταστρεφῆσεν] κατα-
μαστρεφῆσεν u. Bekk. 21. ἰ ἀκου.] ἰ μὴδ'
ἀκου. i. t. u. Bekk. 23. τυλικῶτον] τυλι-
κῶτον i. u. Bekk. 23. ὅσων τούτῳ] ἢ
τούτῳ γ' i. t. u. Bekk.

P. 611. 3. ἀ μᾶλλον ἀκ.] μᾶλλον om. u.
Bekk. 5. κρι] ἰ κρι i. u. Bekk. 7.
πῶντος] πῶντος i. u. Bekk. 9. ἔχω] ἔχων
i. u. Bekk. 13. ἰθαβαλλόντων] ἰθαβαλ-
λόντων i. t. u. Bekk. 14. τρήων u. Med.
Ald. 17. ἴδοι τις] ἴδω' i. t. u. Bekk. 19.
κρίσις] ἀνακρίσις i. u. Bekk. 23. πῶν
ἐπιπλοσίαν] πῶν κλιπίαν i. t. u. Bekk.
24. ἰθ. ὄντας] ἰθ. ἀ ὄντας i. u. Bekk. 25.
ὄντας] ὄντας i. t. u. Bekk. 26. τούτους]
τούς i. u. Bekk. 27. αἰτούς Med. Ald.
pen. τοῦ τῶν Σ.] τῶν om. u. Bekk. ult.
καὶ τούτου τίν] αἰτοῦ τίν i. u. Bekk.

P. 612. 3. αἰτός εἰρηεν, ὄντως] αἰτός ὄν-
τως εἰρηεν i. t. u. Bekk. 4. πρῶματων]
πρῶματων u. Bekk. 5. κἀκὸν γὰ π. φ.
ἔτι] κἀκὸν π. φ. ἔστιν ἔτι i. u. Bekk. 11.
τούς ὄντων] τούς τούτων u. Bekk. τούτων
i. t. 12. καὶ διαφέροντας om. i. t. u. Bekk.
15. ἰμῶν. α. τ. π. τὰ διαστέματα διαστρίβου-
σιν] ἰ ἰμῶν τ. π. τὰς διασ. i. t. u. Bekk.
17. μοι Wolf. Ibid. γαστριμαίνας] γαστρι-
μαίνας u. Bekk. 24. στροβίλασαι τ. Med.
Ald. 25. κηροπόσεισθαι γὰ πρὸς ἰμῶν
αἰμα δῖον] κηροπόσεισθαι γὰ πρὸς ἰμῶν i. u.
Bekk. antep. δεξ. ἀπαντας] δεξ. ἀ ἀπαν-
τας i. t. u. Bekk. ult. αὐτούς] ἰμῶν αὐτῶν
i. u. Bekk.

P. 613. 5. γίνε τῶν] γίνε τὰ τῶν i. t. u.
Bekk. Ibid. ἐκπύοντες i. 10. κἀσος
τὰς] κἀσος τις τὰς i. t. u. Bekk. 11. τῶν]
τὰς τῶν u. Bekk. Ibid. ἐπιγυμνασίαν] ἐπι-
γυμνασίαν i. t. u. Bekk. 16. φέσειαν] φέ-
σειαν i. u. Bekk. 18. σπουδαίους καὶ
σπουδαίους i. 20. καὶ ταῖς] καὶ om. i. u.
Bekk. 23. γασίθαι] γασίθαι i. t. u.
Bekk. ult. εὐλογεῖσθαι] εὐλογεῖσθαι i. t.
u. Wolf. Bekk. Ibid. ταῖς] τῶν i. t. ταῖς
Bekk.

P. 614. 1. φλοσπραγμασίαν] φλοσπρα-
γμασίαν i. u. Bekk. Ibid. ἐκπύοντες] ἐκ-
πύοντες i. t. u. ἐκπύοντες Bekk. Ibid. γα-
στριμαίνας] γαστριμαίνας i. t. γαστριμαίνας
Bekk. 2. ἀρῆς] ἀρῆ i. t. u. Bekk. 4.
ρήσιν] ῥήσιν i. u. Bekk. 5. ἰ ἄν] ἰ ἄν
i. t. u. Bekk. 10. τούτων Med. Ald.
12. ἀ ἀρῆς] ἀ ἀρῆς i. u. Bekk. 15. ἀπο-
λατῆμαίνας] ἀπολατῆμαίνας u. Bekk. 23.

ἰμῶν] ἰμῶν i. u. Bekk. Ibid. οὐς] οὐς i.
u. Bekk. 24. ἀλλ' οὐχ ὄντως γ' ἄν] οὐχ
ὄντως γ' ἄν i. t. Bekk. ὄντως γ' ἄν u. 25.
ἰμῶν] ἰμῶν i. t. u. Bekk. Ibid. καὶ
om. t. antep. ἀλλοῦ i. t. Med. Ald.
pen. ἰγγαστριμαίνας t. ult. ἀν om. u.

P. 615. 1. ἐνχοι] ἐνχοι i. Bekk. 5.
δῶσαντες] δῶσαντες i. u. Bekk. 9. τού-
των] τὸ τ' ἰμῶν i. t. u. Bekk. 14. θα-
πυρομαίνας] θαπυρομαίνας u. Bekk.
21. τούς λόγους διὰ τῶν] τούτους ἀπολύ-
σασθαι i. u. Bekk. 23. τούς δὲ λόγους ἴδω]
τούς δὲ ἄλλους ἴδω u. Bekk. 24. μετὰ τῶν]
μετὰ ἴτα i. u. Bekk. 25. ἰθακαλοῦσθαι]
ἰθακαλοῦσθαι i. t. u. Bekk. 26. ἰσχυρα-
χθῆσθαι] διχθῆσθαι i. u. Bekk. 29.
κατὰ βαρβ.] τῶν βαρβ. t. u. v. Bekk. βαρβ.
Med. Ald.

P. 616. 7. δι μοι] δι μοι i. u. v. Bekk.
8. προσκαρῶν t. Med. Ald. προσκαρῶν
v. 9. λατίων] λατίων i. t. u. Wolf. Bekk.
13. ἰσοῦμαι π. τ. λ.] codd. p̄r̄ter u. loca
in scripta olant. 22. καὶ τῶν] καὶ om. i. t.
u. antep. τῶν] τῶν t. u. Bekk. pen. ἀλλὰ
καὶ κατ.] καὶ om. i. t. u. Bekk.

P. 617. 3. μεμαλῆστας Med. 4. τῶν-
τος γὰρ οὐ] τὸ γὰρ ἄν u. Bekk. 8. κρι ὄν]
ἰσῆς ἄν i. u. Bekk. 22. ἰσοῦμαίνας p. 8.
v. Med. Ald.

P. 618. 16. ρηθῆσθαι] διχθῆσθαι u.
Bekk. 20. τῶν προεμαίνας] τῶν προεμα-
μαίνας u. Bekk. Ibid. συγκαλλῆμαίνας] συγ-
καλλῆμαίνας i. t. συγκαλλῆμαίνας u. Bekk.
21. ἀπολύσας] ἀπολύσας i. u. Bekk. Ibid.
χωρίσας] χωρίσας i. t. u. Bekk. 25. ἀν ἰσο-
λίαν] ἀν om. i. u. Bekk. 28. λόγους om.
u. Bekk. 29. εἰς ταῖς] εἰς, καὶ ταῖς i. u.
Bekk. 32. οὐς τῶν] οὐδ' τῶν i. t. u.
Bekk. 33. καὶ τῶν] καὶ om. t. u. Bekk.
τούς om. Med. Ald. antep. αὐτῶν] αὐτῶς
u. Bekk.

P. 619. 4. δὴν κῶν u. Med. Ald. 5.
συναίθωνται] κωδίσανται i. u. Bekk. 8.
ἀμελῶς om. u. Bekk. 11. τούς χῆς. τῶν
κρυστάτων] τούς μὲν χῆς. τῶν βελτίων i. t.
u. Bekk. 13. ὄντων] ὄντων u. Bekk.
27. ἐν τῷ t. pen. ταῖς εἰσὶ t.

P. 620. 3. τῶν μεγίστων ἰμῶν i. ἰμῶν τῶν
μεγίστων t. et in marg. u. 4. ἰθακαλοῦ-
σθαι i. t. et om. u. 12. τούτους τις t. 13.
ἐπιμαίνας] i. t. 25. ἀν om. i. t. 29.
ἰμῶν μόνων i. t. 32. ἀνοῦται i. t.

P. 621. 15. τῶν τὰ παρὰ i. t. 16.
παραδῶται i. 21. ἀποφθῆσθαι i. t. 22.
τούς—διεμαίνας i. t. 25. φανίσαν i. t.

P. 622. 2. πῶς οὐκ εἰσὶ i. t. 25. τού-
των i. t. pen. οὐτος t.

P. 623. 5. ἐπιγυμνασίαν i. t. 13. ὄν-
των] ὄντων i. t. Ibid. φιλῆμαίνας i. 24.
ἰσοῦμαι αὐτῶν, ἄς i. t.

P. 624. 9. εἰδ' ἴσων i. 11. ἔχω - -
βλασφημαίνας om. u. inculdit Bekk. 21.
ἰσῆσων i. t. 24. οὐχ secundum om. i. u.
25. φησῆς t. 26. ἰσῆσων i. t.

P. 625. 4. μὲν om. i. t. 5. ἠμελίαν i. t. et corr. u. 7. ἀφαιροῦσα pr. u. 13. ἰσοστάτων j. t. et in marg. u. 18. ἄλλων ἰσοστάτων i. t. et in marg. u. Ibid. χρῆσθαι i. t. antep. οὐδὲ ἀν αὐτῶν i. t.

P. 626. 11. ἀπαλοῦσαν i. t. et γγ. u. 15. λειψουσὶν i. t. 17. et 26. κέρκερα i. t. 18. ἱσκαίρ. τόνω και i. t. 19. τῶν primum om. i. t.

P. 627. 2. μαλαίας i. μαλαίας t. 4. λαίωτας i. t. 10. ἐλλάξας φόρους i. t. et in marg. u. 10. Ἰθάκη i. t. Bekk. 19. τὴ om. i. t. Ibid. ἀνάλωσι i. t. 24. ἀκόλοσαν i. t. ult. ἡγῶμαι] αἰτωμαί i. t. Ibid. ἀδῆς u.

P. 628. 10. ἔχον i. ἔχον t. ἔχον u. 14. ἀν ἵκει --- γαρήσασιν om. u. inoludūt Bekk. 28. ἀσכולάσθαι t. ult. χρῆσθαι t.

P. 629. 15. τοὺς τ' ἀν. i. t. 21. Σαρμάσου i. t. 24. γαμήλιον ἀν i.

P. 630. 5. ἀγμάτων t. et corr. u. 6. εὐδαιμονησῖ. 8. δορμολότους i. t. 11. ἀς] ῆ i. t. 13. σφρηγισμένους t. 16. κατὰ τὰς i. t. 23. μίση i. t. 24. ἀριστον ἀριστόν pr. u. ἀγαθὸν καὶ ἀριστόν i. t. et corr. u. 30. οἶν] ὄ' i. t. et corr. u. antep. μὲν om. i. t.

P. 631. 7. ἀ περὶ i. u. 16. συμπαινεύων i. t. 28. τὸν secundum om. i. t. antep. δίκασσας i. t.

P. 632. 10. τῶ δ] καὶ εὐ u. 26. ἰντίμου pr. u. Ibid. πύσας --- ἴσως om. pr. u. inoludūt Bekk. 34. δυνήσαντας i. t.

P. 633. 2. μεταβέβησαν pr. u. 5. ἵσως u. 9. ἀν om. i. t. 17. μὲν om. pr. u. Ibid. ἔκ. αὐτῶν τύχη i. t. 18. ὄ εὐ μὲ i. t. et pr. u. 21. γαρήσας ταύτων, ἴσκ. i. t.

P. 634. 2. δῆσοι οὐκ ἀγνοῦντες t. 4. ἀδικούσιν i. t. 26. καὶ om. i. t. antep. ἠφελειῶν i. t.

P. 635. 2. καὶ secundum om. i. t. 16. τὴν om. i.

P. 636. 4. δυσχερανεύσι t. et hz. i. u. 11. ἦ om. u. 23. εἰ δυνάμεις om. pr. u. 30. διὰ ταῦτα t. et pr. u. δ' ἀνὰ i. δι' αὐτὰ ταῦτα corr. u. Bekk. Ibid. λωπίσω pr. u.

P. 637. 8. δυσπείθειαν i. t. 19. καὶ πολιτικολογίας in marg. habet u. antep. ἐπιβήμιαν i. t.

P. 638. 7. δὲ pr. u. 15. ἀν om. i. t. Ibid. ἔκ τῶν ἀν ἵσως. i. t. 16. ἠραρημένον t. 24. ἀκρίτως --- ἐν τοῖς om. pr. u. antep. περὶ με u. πρὸς με t. ult. πείζουσα u.

P. 639. 8. προσήκει i. t. 11. λαμβάνουτας u. 12. περὶ με u. 13. με i. t. 15. ἐπιδουλοῦσθε i. t. 22. ἀν γίνοντο i. ἀν γίνοντο t. Ibid. καταβιῶσαι i.

P. 640. 11. ἐκτρομαχίαν i. 12. χηρύσσειας t. u. χηρύσσει i. 14. ἰσπολιτομάνας i. 18. ἀδικίας pr. u. 21. ἢ διαβαλλομένη καὶ μισουμένη i. t. 23. οὐδὲ διψ. u. 25. ἐπιβήμιαν i. t. ἐπιβήμιαν u. 30. οὐκ

om. pr. u. antep. μὲν δ' αἰσῶς add. in marg. u.

P. 641. 1. καὶ τῶν νόμων om. pr. u. 5. ὄ om. i. t. 7. πούτους u. 24. ταῦτον τὴν] i. t. et corr. u. 33. καὶ πάλιν i. t. 34. ἡμῶν i. t. pen. τῶν γγ pr. u.

P. 642. 1. ἀφαιλῖν i. u. 10. τὸν τρήσον pr. u. Ibid. ἀναλόωμεν τὸν u. 14. ἠμολογῶντες i. t. 18. βουλεύσθαι τὰ περὶ ἡ. βουλεύσθαι περὶ t. 24. διττὰς] διτὰς i. u. 25. ἠμολογημένους i. t. et corr. u. ult. γγ. ἐπιστήμεις in marg. i.

P. 643. 1. et secundum om. u. 13. ἐπιβουλεύμενοι t. 21. ἐπιστήμεις t. et γγ. u. 23. ἀν om. i. t.

P. 644. 3. προσήκει i. t. 7. δὲ i. t. 8. δι κρατος pr. u. 16. τοῖς λεγομένοις om. pr. u. 18. μὲ τῆς ἀπασχ. i. t. 21. τοῦτ om. i. t. 24. τις ἄλλος τῶν i. t. 27. αἶψ προσήχ. u. 31. ἀν om. i. Ibid. τοῖς ἀλλοῖς om. i.

P. 645. 29. [διατάλα] Bekk. om. pr. u. 30. ἢ δικαιοτέρος om. pr. u. ult. πούσασιν om. u. Bekk.

P. 646. 2. αἶψ τῶν χρ. i. t. 6. ἀν om. u. 10. καὶ γίγνοσθαι χεῖρας u. correctores u. 20. προσεχόντων i. t. 21. μίση om. i. t. Ibid. τοῦτο i. t. 32. δυνάστεας i. u. δυνάμεις t. et γγ. i. u. Ibid. τὰς om. i. t.

P. 647. 2. ἡμῶν i. t. 5. τῶν om. i. t. 20. κοινῶ pr. u. ἰσάου i. t. et corr. u. 33. τῆν αὐτ. ἰσημίλειαν i. t. ult. αὐτῶν i. t. u. Ibid. ἴπ] ἴπ i. t.

P. 648. 10. τομίζοντι i. t. 32. σπύριον u. pen. πούτων om. pr. u.

P. 649. 4. οὐ om. i. t. 6. τὰς om. i. t. 18. πάντα om. i. t. 21. σπύριον i. t. 25. θαυμασθήμεν i. t. 27. καταφρονηθήμεν καὶ μισθηθήμεν i. t.

P. 650. 3. ἀλγος pr. u. 6. ἀλλ' ἡμεῖς --- γνημίον ἔχοντες περὶ τῶν] ἀλλὰ γὰρ οὐ δικαίον διὰ τοὺς ἀρετῆς καὶ κτηρίας διαβέβησθαι καὶ τοὺς καλῶς τῇ φιλοσοφίᾳ χρωμένους οὐδὲ γὰρ, εἰ τις τῶν πολιτῶν σπαφάνται καὶ κακοπράγμονες τυγχάνουσιν ὅντας, ὥσπερ ὁ κατήγορος, προσήκει καὶ τοὺς ἄλλους ἑκαστὸς δεῦνθ' εἶναι ταύτους, ἀλλὰ δι' ἡμεῖς περὶ δικαστοῦ διαγνήσομεν τοῦτον ὄ ἵπκα καὶ τοὺς λόγους ἡμῶν προσηγήσθη καὶ τοὺς πλοσιόσαντας μοι διδάξον, βουλόμενος ὅσον διδάσκαμον Ἑλλήνων εὐρήσθη γὰρ οὐδὲν τῶν αὐτῶν ἡμεῶν (ἡμεῖς) οὐτ' ἐπιτιθίοντας οὐτ' ἀγνοῦντας οὐτ' ἀσπιῶντας οὐδ' ἰσισχυρομένους, ἀλλ' οὐδὲ τοὺς πλοσιόζοντας τῶν αὐτῶν ἰσατέρων (ἰσατέρων) ἵπκα σπύριτας, ἀλλὰ τοὺς μὲν ἀλαστοίας, τοὺς δὲ παιδίας μετασχῆν βουλομένων, πρὸς δὲ ταῖτας ποιεῖ' ἀν τοὺς μὲν δικαίως ἐν μισθῶντας ἐν ἀσάσις ταῖς Ἑλλησίοι πόλεισιν ἠοχλοῦντας καὶ ζητούτας οὐς τις ἐξαπαθῶσιν, ἴπ] δι τοὺς ἀλαστοτέρων καὶ σπουδασιότους ἐξ ἀπάντων τῶν τόνων πρὸς αὐτοὺς πλῆωτας. περὶ ἀν ἀν ἴπικας Λυσισμάχου σπύριμα, τίνα ποτὶ γνήμιον εἴχει περὶ τῶν t. 8. ἀπράσιν—δύνατον]

ἀρεσίων—δύοιτο Bekk. 14. ἂν om. i. t. 2 om. u. 22. ἄς ἡμᾶς om. pr. u. 29. ἂν om. i. t.

P. 651. 5. γενομένης i. t. 8. τῶν om. i. 20. Σπουραζομένους] ταμιύοντας i. antep. δέταξεν ἰακίωυ και i. t. pen. ἄρσθαι t. et γρ. i. u. ult. παρῴσαν t.

P. 652. 12. ἄν] ἦν i. t. 17. ἀνήγαυγ i. 18. τῶν secundum om. i. t. 25. πολιτῶν] σοφιστῶν t. et γρ. i. u.

P. 653. 3. ἰσθὶ om. i. t. 14. γενη- μένου i. t. 16. καιελεύμενου i. t. 20. ποι- ὤμεν i. t. antep. γενομένης i. t.

P. 654. 1. ἀπάτας om. i. t. 7. 8. ἔτι i. 8. t. 24. τιταραγμένης u.

P. 655. 1. μεταβάλλοντες i. t. 3. κατα- βάλλει t. 4. αὐτοῖς om. u. inculdit Bekk. 10. 5] τοῦτο i. t. 13. τῶν ἰαυτῶν i. 21. ταῖθ' ἀπάντων i. t. 23. ἰός om. u. incul- dit Bekk. ult. ἦ ἰστιν i. ἰστιν i.

P. 656. 4. ἂν ἄς αἰτίαι τούτων τὴν πλω- τῶν i. t. 5. τοῖς om. pr. u. 15. τὸ τοῦτο i. t. 16. τῶν om. i. t. 25. ἀνάτα i. t. Ibid. ἡμῶν i. t.

P. 657. 8. ταύτας om. pr. u. 24. ἦν] ἴαν i. t. 25. δυνάμιμον ἄν i. t. 27. οἰμαί i. t. antep. διακίσθαι i. t. ult. ὅτι και περι i. t. et corr. u.

P. 658. 4. γὰρ om. pr. u. 6. τὴν se- cundum om. u. 12. οὐδὲν ταῖς i. t. 16. ἔργον i. t. 24. ἔην om. i. 30. ἔξην u.

P. 659. 11. διαγράψαι pr. u. 15. ἄν εἰ — ἔφασεν u. 18. μίλλισος u. 19. παρα- ταλῆας t. et γρ. i. u.

P. 660. 4. ἀλλότριον i. t. 6. φιλ. προ- τῆου οἷα i. t. 10. εἰδήμεν i. t. 20. αἰσχυροῦμαι i. t. 21. μακροῦ i. t. 23. και om. t. uncus om. Bekk. 27. ἔγρασαν i. t. 28. ἴθαι πε τοιαύτων, i. t. antep. ἀπορῆν i. t. ult. γήγασθαι i. u. Bekk.

P. 661. 13. κρημαδιστίμας i. t. 16. ταῖτα u. 18. τινὰς om. pr. u. 19. τού- των i. t. 20. ἄς om. i. t. Ibid. τοῖς αὐ συμπολ. i. t. 26. ἐπιδουμῆ i.

P. 662. 7. τῆν om. i. t. 8. ὑπολαμβάνει i. t. 10. οὐδὲνα i. ὄτινες t. Ibid. ἦν om. i. 11. κλεισίαν i. t. 17. τούτας i. t. 22. οἰδ' ἦν τοῖς i. Ibid. ἦν τῇ διαλίκτη om. pr. u. 25. μὴν γὰρ ἑωμελοχυμένους i. t. 28. και ταῖς] ἦ i. t. 30. κλιστικαῖος i. t.

P. 663. 3. καλᾶς om. i. t. 9. παιδιαῖς] λαγυῖας t. et γρ. i. u. 14. σπουδραφείας

i. t. 18. δὲ και καιά i. 22. λογα. τὰς ἰταίρας εἰκ. i. λογα. τοὺς ἰταίρους εἰκ. t. 23. σωμαχῆσθιν i. t. 27. ἦν ταύτας i. u. Bekk.

P. 664. 2. τῆν ἡλιάσις i. t. 9. βολτ. τοὺς τοιαύτως εἶνας i. t. 10. ἔστω] ἔτι pr. u. 32. ἀθήγας om. pr. u. ult. ἔπ. τού- τας διαφθ. i. t.

P. 665. 2. περιβάλλοντι t. antep. τῶ δλας' Ἑλλάδος i. t.

P. 666. 23. δημοτικωτέρους i. t. et corr. u.

P. 667. 1. κωποτοδοαί i. t. 3. ἀπαιλώ- σονται i. t. 4. δι] χωρῖς i. 8. και τῶς σῶλλας om. pr. u. 12. τρέσων και κτωαδ. u. 18. κωποτογῶν codd. 19. Πειραιῶς i. t. et pr. u.

P. 668. 14. ἐμβαλῶμεν p 8. 9. 16. βραχία διαλογθῆναι] βραχία om. i. t. u. Bekk. 19. γασίθαι] γασίθοδοαί t. u. Bekk. 21. μαιζῶ] μαιζῶν i. u. Bekk. pen. κωπορῶν add. in marg. u. ult. τὸς κρῖσις ἐκωποσαστο] τῆν κρῖσις ἐκωποσασ i. u. Bekk.

P. 669. 4. ἄλλους κωρ.] ἄλλους ἀλλ' αὐ κωρ. t. u. Bekk. 10. χρῆσθαι κατ.] χρῆσθε και κατ. i. u. Bekk. 12. ἱρακωσις t. v. Med. Ald. 14. κω. δι] κωαδὶ 8 i. t. u. Bekk. 15. ἦν εἰ κωρ. ἡμῶν εἶχων] εἰ κωρ. ἡμῶν i. u. Bekk. pen. δι τῆς] δι om. i. u. Bekk. Ibid. κωπιτῆα και τῶν μ. u. αὐ] κῶλα, τὶ δι τῶν μ. u. α. i. i. u. Bekk. και om. v. Med. Ald. ult. φύστω και] φύστω αὐ και t. u. Bekk.

P. 670. 1. α' τοῖς] οὐ τοῖς i. u. Bekk. 7. ὑπαρχόντων] ὄντων i. u. Bekk. 8. ἀπο- σθῆναι] ἀποσθῆναι i. t. u. Bekk. 16. ἔργος ἔξω] ἔργος βλα i. t. u. Bekk. 21. μακρῶν Med. Ald. Ibid. μωσθ. κατ.] μωσθ. ἦν κατ. i. t. u. Bekk. Ibid. καταλίωσ -- τῶν ψῆφον habet in marg. u. 25. και τοῖς παιδας και] τοῖς κωαῖδας i. t. u. Bekk. 26. τὸ κρῖσων i. [τὸ] κρῖσων Bekk. pen. ἰσ' ἡμῶν και γεγαυμένους om. i. u. Bekk.

P. 671. 2. οὐδὲ] ἐκ δὲ i. t. ἰδοντω u. 3. οὐδὲ Ald. Ibid. οἰμαί] οἰμαί i. u. Bekk. 4. μοι συμβῆσ] μοι om. i. t. u. Bekk. 6. ἡμῶν] ἡμῶν p 15. t. u. v. Med. Bekk. Ibid. συμμῶν om. i. u. Bekk. 7. χρωμένους u. 8. ταυτῶν]— κρωσῶν] ταύτας— κρωσῶν i. u. v. Bekk. 9. αὐ om. u. pen. χαίρη και βούλλεται i. u. Ibid. τῷ τρέστω τούτω κωραῖσῶν] ταύτων τῶ τρέ- σων φασῶν i. t. u. Bekk.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΖΕΥΓΟΥΣ.

P. 672. 1. Περ. - - αἰτίας om. u.

P. 674. 7. φυγῆν τοῦ] φυγῆν τῆν τοῦ u. Bekk. 8. ἡμετέρων] ἡμετέρων u. Bekk. 15. ὤστῃων] ὤστῃων u. Bekk. 16. κῶρῶ- θων] κῶρῶθῶν u. Bekk. 18. γὰρ κῶρῶ- τῃων] γὰρ τὸ κῶρῶτων u. Bekk. 22. οἶχ om. u. 23. ἐκ σῶδων v. 26. τολμῶν τῶ δῆμον] τῶν δημοκρατίων τολμῶν u. Bekk.

pen. συνάγει μὴν τὴν ἰκαίριαν] μὴν συνάγει τῶν ἰκαίριαν u. Bekk. ult. Πωλυτ.] Πω- λυτ. u. Bekk.

P. 675. 1. κωίσασθαι] κωίσασθαι u. Bekk. 4. αὐτοῖς ἀσθῆσις] ἰσθῆσις αὐτοῖς u. Bekk. 10. ἂν τῶν] ἂν om. u. Bekk. 15. αὐ' αὐτας] οὐδ' αὐ u. Bekk. 17. εἶχον— ἔφα- μαρτῆων] ἔρχον— ἔφαμαρτῆων u. Bekk.

18. ἔργῳ] εἴχην u. Bekk. 20. στήλην] στυλίαν u. Bekk. 23. τὸ τελευταῖον v. Med. Ald. τελευταίων u. Bekk. antep. γε-
γεννημένοι] γέννηται u. Bekk. Ibid. οὐτὸν δ'
ἀνέμω] τοσούτου δι' αὐτῶν ἰχθυῶν τῆς ὑβρέως
κρίστων, ὅστις οὕτως ἀνέμω τῶν πατρῶν u.
Bekk.

P. 676. 1. καὶ διαβ. ἐπιχειροῦσιν om. u.
includit Bekk. Ibid. Δακίλειαν] Δακίλειαν
τ' u. Bekk. 4. τὴν δὲ πάντων] καὶ δ' ἀπάν-
των u. Bekk. 7. τὴν τήχην] τὴν om. u. v.
Med. Ald. Bekk. 14. ἰχθυῶσιν] χρεῖσθαι v.
Med. ἰχθυῶσθαι u. Bekk. 19. ἀπὸ κρεῖσθαι:]
ἀπὸ κρεῖσθαι κρεῖσθαι κατὰ τὴν u. Bekk.
23. προεβάλλετο v. Ibid. καὶ om. Wolf.
et Steph. 27. αὐτῶν πραγμάτων] πραγμά-
των om. u. Bekk. antep. χρεῖ τῶν] κρεῖσθαι
p. 8. 9. 13. u. v. Med. Ald. Wolf. Bekk.
ult. ἀλλ' ἄσ' u. Bekk.

P. 677. 4. εἰς Σικ.] περὶ Σικ. u. Bekk.
22. χερσὶν] παρὰ χερσὶν u. Bekk. 24.
τοσούτους] τοσούτους u. Bekk. 26. στρα-
τιῶν u. antep. καὶ ἔτι - - ἐπιδύματα om.

Med. Ibid. οὐ καταπολεμήσαι] οὐκαταπο-
λεῖσαι u. οὐκ ἀπολέσαι Bekk.

P. 678. 4. ἐκ φωνῆς] φωνήσας u. Bekk.
8. χρεῖσθαι] κρεῖσθαι u. Bekk. 9. καδ' ἰμῶν]
καδ' om. u. Bekk. 14. βίον τῶν] βίον τὸν
τῶν u. Bekk. 15. κρησθῆναι] κρησθῆναι
u. Bekk. 25. ἰκρίσθαι v. ἰκρίσθαι
Med.

P. 679. 2. σημῶν] μνημῶν u. Bekk.
3. Ὀλυμπιάδων v. 7. ἀλλ' ἠγάσαντο κρεῖ-
ττον εἶναι φερεῖν τὸν πατρίδα] ἀλλ' εἰλωτο
φεραῖν u. Bekk. 10. τοσούτων ἴσταν οὕτως]
οὕτως om. Med. Ald. τοσούτων μᾶλλον τῶν
ἄλλων u. Bekk. 13. φεράδων] συμφορέ-
δων u. Bekk. 17. φουλῆς corr. u. 23.
ταλαιπώρον τὸ μέγεθος ἔσ. u.

P. 680. 3. οὕτως δὲ] αὐτὸς δὲ u. 5. Χαι-
ρησῆ] Κρησῆ u. Bekk. Κρησῆ pr. v.
6. ὅς σφωρ.] καὶ σφωρ. u. Bekk. 7. γεγε-
νησθαι] γενέσθαι u. Bekk. 13. ὅς διὰ τὰ
κρίστων] ὅς διὰ om. u. Bekk. 15. Ἐρμῆας]
Ἐρμῆας u. Bekk. 17. καὶ μετὰ] καὶ om.

u. Bekk. 19. κελίον καὶ om. u. Bekk.
22. πᾶσι] ἀπασιν u. Bekk. 23. αὐτὸν] αὐ-
τῶν u. Wolf. Bekk. antep. τὴν ἡμετέραν]
τὴν ἡμῶν u. Bekk. ult. μὴν ἢν πρῶτος] μὴν
πρῶτος ὃν u. Bekk.

P. 681. 7. Ὀλυμπιάδα] ἢ Ὀλυμπία u.
Bekk. 9. ἐπιδύσεις] ἐπιδύσθαι u. Bekk.
11. γίγν. τῶν] γίγν. τὰς τῶν u. Bekk. 15.
δι' ἀνορθῶν] δι' om. u. Bekk. 20. ἰστί
om. Med. 22. ἄλλων πάλαι] ἄλλων om.
u. Bekk. 24. γένεσθαι καὶ τρίτος u. Bekk.
ult. κατὰ τῶν] κατὰ τὰ τῶν u. Bekk.

P. 682. 1. ἀρώτων — δέξας] ἀρώτων —
δέξαι u. Bekk. 5. τοσούτων] τοσούτων u.
Bekk. 8. ἰκρίσθαι] ἰκρίσθαι u. Bekk. 9.
τοσούτων] μινεῶν u. Bekk. 10. οὐ γὰρ Wolf.
12. ἀμῶν v. Med. Ald. Ibid. ἰχθυῶσιν]
ἰχθυῶν u. Bekk. 14. ἡμῶν v. Med. Ald.
16. ἰχθυῶσιν] ἰχθυῶσιν u. Bekk. 24.
ἡμετέραν v. Med. Ald. 25. ἐκ σφῶν v.
29. καλῶν] καλῶν u. Bekk. pen. ὅς τυ-
ραντῶν ἐπιχειροῦντα] ὅς πρὸς τυραντῶν ἐπι-
χειροῦντα u. Bekk.

P. 683. 5. αὐτῶ καὶ] αὐτῶ om. u. Bekk.
11. δ' τὸ] ἔρω τὸ u. Bekk. 14. θαυμ. ἦν]
θαυμ. ἢ] χαλεπότερος u. Bekk. 20. πατρί-
ται] ἀποκρίται u. Bekk. pen. γένεσθαι]
γεννησθαι u. Bekk.

P. 684. 1. ἔργῳ] εἴχην u. Bekk. 8. κρε-
ττον] κρεῖτερον u. Bekk. 9. ἡμῶν ὃν] (et
sic A. L.)] ἡμῶν μὴν ὃν v. ἡμῶν μὴν ὑπὲρ
ὃν u. Bekk. 10. λέγεται Med. Ald.
15. περὶ αὐτῶν] παρ' αὐτῶν u. Bekk. 16.
τῶν τότε] τῶν τότε u. Bekk. 17. ἔργ.
διὰ] ἔργ. καὶ διὰ u. Bekk. 19. ἰκρίσθαι]
ἰκρίσθαι u. Bekk. antep. τῶν] καὶ u. Bekk.

P. 685. 1. ἀπογεγραμμένον] ἐπιγεγραμ-
μένον u. Bekk. 6. ἔσθ] ἔσθ om. u. v.
Bekk. 7. με ἰστί] με om. u. Bekk. 8.
ἀποστραφέντα] στραφέντα u. Bekk. 11. ἰλασ-
σθαι] ἰλασθαι u. Bekk. 14. μεγίστην μα-
ταβολὴν Med. Ald. 15. ἰδύσθαι] ἰδύ-
σθαι u. Bekk. 20. τῶ πάλαι] τὸν πάλαι u.
Bekk. antep. ἐγράφεται] γράφεται u.
Bekk.

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΟΣ.

P. 687. 1. μὴ om. u. includit Bekk.

P. 688. 2. προσκολλησθαι — ἰσχυροῦσθαι
— χρεῖσθαι] προσκολλησθαι — ἰσχυροῦσθαι — κρεῖ-
σθαι u. Bekk. 5. συμβ. πρὸς] συμβ. τὰ πρὸς u.
Bekk. 7. τοὺς τοσούτους] τοὺς om. u.
Bekk. 11. τοσούτων χρεῖσθαι] τῶν χρεῖ-
σθαι. 13. ὅς ἂν δύναιται om. u. Bekk. 15. Σω-
πᾶλος Med.

P. 689. 1. τῆς ἑλκῆς] τῆς ἄλλης u. Bekk.
2. ἔσθ] ὅν ὃ u. Bekk. 7. ὃ ἡμῶν] οὐμῶν u.
Bekk. 11. ἂν δὲ] ἂν δὲ u. Bekk. 15.
ἰσχυροῦσθαι - - πρὸς Σάτυρον fm. codd. Med.
Ald. o Dionysio inseruit Wolf. includit
Bekk. 21. βουλομένης Med. Ald. Ibid.

βίλιον] βίλιον u. v. Bekk. Ibid.
προκολλησθαι - - προσκολλησθαι, καὶ om. u.
Dionys. includit Bekk. 26. ἰσχυροῦσθαι]
ἰσχυροῦσθαι u. Bekk.

P. 690. 2. καὶ τὰ μὴν] τὰ μὴν γὰρ u.
Bekk. 4. πληροφροῦσθαι] πλη-
ροφροῦσθαι om. u. et pr. v. Wolf. Bekk.
6. ἰσχυροῦσθαι] προσκολλησθαι u. Bekk.
7. ἰσχυροῦσθαι] ἰσχυροῦσθαι u. Bekk.
Bekk. 10. ἰσχυροῦσθαι] ἰσχυροῦσθαι
u. Bekk. Ibid. με om. v. Med. Ald. 12.
τὰ χρέματα] με τῶν χρεμάτων u. Bekk.
Ibid. διεν. ἐν τῶ v. οὐκ] διεν. ἀποκρίν. ἐν τῶ
u. καὶ οὐκ u. Bekk. 15. Μετ. ἀπαρτίσθαι -
50

ταί, ἕ.] ἀπειτήσοντας om. u. Bekk. 16. προσπειτήσαντες] συμπεπειτήσαντες u. Bekk. 18. ἀπρωτηρίσθαι τὰ χρέματα, ἤγ. δι μηδὲν] ἀπρωτηρίσθαι τὰς χρημάτων, ἤγ. δι ταῦτα μηδὲν u. Bekk. 21. ἔγ. ἠρ.] ἔγ. εἶαι ἠρ. u. Bekk. 23. ἀφαιρῶντά μοι] μοι om. u. Bekk. ult. εἰλ. τῷ αὐτοῦ υἱῷ] εἰλ. γυναικα τῷ αὐτοῦ υἱῷ u. Bekk.

P. 691. 1. φαν. πρῶτον] φαν. ἤδη πρῶτον u. Bekk. 3. ἰξήσαν] ἰξήσαντες u. Bekk. 6. αὐτὸν] τὸν Dionys. Wolf. 10. αὐτὸν] αὐτῷ u. Bekk. 21. ἡμῶς αὐτοῖς] οἷον ἡμῶς u. Bekk.

P. 692. 1. ἀς ἑλευθέρου ὄντος αὐτῷ] αὐτὸν u. Bekk. 2. διεγυθῶντο] διεγυθῶσατο u. v. Bekk. 4. οἷον διαπεπραγμένον] αὐτῷ πεπραγμένον u. Bekk. 9. ἠφαιστίσθαι καὶ ἰσθῶ] ἠφαιστίσθαι καὶ ἰσθῶ u. Bekk. 11. οἷον ὄν] πασίην ὄντος u. Bekk. 14. ἀν ἑφασαν κατασῆσαι] ἑφασαν βασανῆσαι u. Bekk. 16. ἑφασα u. Bekk. 17. ἦ ἔπει ἀπον.] ἀπον om. u. Bekk. 25. ἴσως τα λαφύοντα] ἴσως τα (δι add. v. quoque) συλλεφύοντα u. Bekk. Ibid. εἰλ. δικασί.] εἰλ. ὅσα δικασί. u. Bekk. pen. ἐκείλους] ἐκείλους u. Bekk.

P. 693. 2. ἐλάβοντα αὐτῷ] ἐλάβθ' αὐτῷ u. Bekk. 3. ἐλασ u. Bekk. 7. τοῦδ'] τοῦαυτ' u. Bekk. 10. τὰ ἑμαυτοῦ] τὰμαυτοῦ u. Bekk. 11. ἡμῶν αὐτοῖς] ἢ ἀλλήλους ἢ u. Bekk. 12. αὐτοῖς] οἷον u. Bekk. 14. Π. εἰσπληροῦσθαι κἀκεῖ ἀποδόσει μοι τὴν χροσίην] Π. μοι συμπληροῦσθαι κἀκεῖ τὴν χροσίην ἀποδόσει u. Bekk. 16. τὰ συμβόλαια] τὰ συμβόλαιον u. Bekk. 18. τι βούλ.] τι αὐτὸς βούλ. u. Bekk. 19. ἐπιτρέψαι] ἐπιτρέψαι u. Bekk. 20. συναγαγόντες] ἀναγαγόντες u. v. Bekk. 21. παραστάζοντες] Πύγμα u. Bekk. 22. συντάξαι] προστάξαι u. Bekk. pen. ἰξή- τῆται] ἰξήται u. Bekk.

P. 694. 1. ἰσχυρῶ] ἰσχύουσαν u. Bekk. 7. πρὸς Μην.] πρὸς μὲν Μην. u. Bekk. 11. ἐκείνος add. cum Bekk. ex u. Ibid. εἰληγμένους Med. Ald. Steph. 12. συλλεφύοντα] συλλεφύοντες u. Bekk. 14. τοῦ Ζατύωνος τοῦς] τοῦ Μενεῖνου τοῦς v. Med. Ald. τοῦς u. Bekk. 16. φρασ. ἀνθρ.] φρασ. ἀπάντων ἀνθρ. u. Bekk. 18. συμπληροῦσθαι] συμπληροῦσθαι u. Bekk. 20. οὐ ἡμῶν] οὐ om. u. Bekk. 22. τῶν συμβολαίων] τῶν ἰσχυμάτων u. Bekk. antep. οὐκ αὐτοῖς] οὐκ αὐτοῖς u. Bekk. ult. δι δειν] φ' ἄς ἰδαι u. Bekk.

P. 695. 4. ἀμολογῆται] ἀμολογῆται u. Bekk. 5. Σατ. ἰὰν] Σατ. τὸ γραμματίσθαι, ἰὰν u. Bekk. 7. εἶχεν τὸ] εἶχεν ἡμῶν τὸ u. Bekk. 10. διαλίσσθαι] διαλίσσασθαι u. Bekk. 11. τὴν αἰτίαν ε. δι' ἡν] τὰς αἰτίας ε. δι' ἄς u. Bekk. 12. ἰσθῶ] ἰσθῶ u. Bekk. 14. τ' ἦν] τ' ἵγνηεν u. Bekk. 15. παρακαταθήκην] καταθήκην (παρα add. in marg. u.) u. v. Med. Ald. Bekk. 18. καλεῖσθαι] p. 8. 9. 19. ἀφῆμα τούτων]

ἀφῆ' αὐτὸν u. Bekk. 23. δι' u. ἄς Bekk. pen. ἀπαιτ. ἰδαι τὸν συδῆσαν ἀπαιτῆσαι. ἴσως τα καὶ τούδ' ἰσθ.] ἀπαιτ. τῶν χρημάτων ἰδαι τὰς συδῆσαι ἀπαιτῆσαι. ἰσθ. δι' κἀκεῖν ἰσθ. u. Bekk.

P. 696. 1. συγγράφασθαι] συγγράφασθαι u. Bekk. 2. γράμμαστον v. 11. ἕξου μόν.] ἕξου μοι ἢ Μην. u. Bekk. 15. ἰσχυρῶ] ἰσχυρῶ u. Bekk. Ibid. ἰσθῶ] ἰσθῶ u. Bekk. 17. κατίσχυα] κατίσχυα u. Bekk. 19. μάρτυρα] μαρτυροῦντα u. Bekk. 22. ἐπιχειροῦσθαι] ἐπιχειροῦσθαι u. Bekk. antep. σπανῶν p. 8. 9. Med. Ald.

P. 697. 2. ἴσως] ἴσως u. Bekk. 4. συρμασμάται] καττοφραμασμάται u. Bekk. 6. γραμματίσθαι] γραμματίσθαι u. Bekk. Ibid. καίμων om. Wolf. Steph. 9. ἰδῶν] ἰδῶν om. u. Bekk. 14. ἰσθῶ] ἰσθῶ u. Bekk. 15. τὰ χρέματα] τῶν χρεμάτων v. u. Bekk. 22. ἰσχυρῶ] ἰσχυρῶ u. Bekk. 24. ἀρχῶν] ἀρχῶν — χρεῶν τῶς u. Bekk. 25. τὰ χρέματα] τὰ om. u. v. Bekk. 25. ἰσθῶ] ἰσθῶ u. Bekk. 18. ἰσθῶ] ἰσθῶ u. Bekk. 18. ἰσθῶ] ἰσθῶ u. Bekk. 17. εἰ οὐκ ἔ' ἦν] εἰ οὐκ ἔ' ἦν u. Bekk. 19. τὰς τριμῶνας] τῶς om. u. Bekk. 21. ἐκείνος μάλιστ' αὐτῶν εἶμαι μὴν εἶμαι μοι καὶ] ἐκείνος μάλιστ' ἤμελλον ἀποδοῦσθαι μοι εἶμαι μοι χρέματα. καὶ u. Bekk. 22. ἰσχυρῶ] ἰσχυρῶ u. Bekk. 23. ἰσθῶ] ἰσθῶ u. Bekk. 24. ἰσθῶ] ἰσθῶ u. Bekk. 27. ἰσθῶ] ἰσθῶ u. Bekk. ult. τε καὶ εἰ ἰσθῶ. καὶ ἰσθῶ] μὲν ἰσχυρῶ μοι εἶμαι εἶμαι μὲν ἰσχυρῶ μὲν ἰσχυρῶ μὲν ἰσχυρῶ u. Bekk.

P. 698. 4. ἰσχυρῶ] ἰσχυρῶ μου u. Bekk. 15. πάντων om. Wolf. 17. εἰ οὐκ ἔ' ἦν] εἰ οὐκ ἔ' ἦν u. Bekk. 19. τὰς τριμῶνας] τῶς om. u. Bekk. 21. ἐκείνος μάλιστ' αὐτῶν εἶμαι μὴν εἶμαι μοι καὶ] ἐκείνος μάλιστ' ἤμελλον ἀποδοῦσθαι μοι εἶμαι μοι χρέματα. καὶ u. Bekk. 22. ἰσχυρῶ] ἰσχυρῶ u. Bekk. 23. ἰσθῶ] ἰσθῶ u. Bekk. 24. ἰσθῶ] ἰσθῶ u. Bekk. 27. ἰσθῶ] ἰσθῶ u. Bekk. ult. τε καὶ εἰ ἰσθῶ. καὶ ἰσθῶ] μὲν ἰσχυρῶ μὲν ἰσχυρῶ μὲν ἰσχυρῶ u. Bekk.

P. 699. 5. ταῦτα] ταῦτας u. Bekk. 7. ἰσθῶ] ἰσθῶ u. Bekk. 10. ἰσθῶ] ἰσθῶ u. Bekk. 11. εἶνος ἄν] ἄν μοι εἶνος u. Bekk. 15. καὶ εἰ Wolf. Ibid. μὴν Med. 19. ἰσθῶ] ἰσθῶ u. Bekk. 21. ἰσθῶ] ἰσθῶ u. Bekk. 22. ἰσθῶ] ἰσθῶ u. Bekk. 23. ἰσθῶ] ἰσθῶ u. Bekk. 24. ἰσθῶ] ἰσθῶ u. Bekk. 27. ἰσθῶ] ἰσθῶ u. Bekk. ult. τε καὶ εἰ ἰσθῶ. καὶ ἰσθῶ] μὲν ἰσχυρῶ μὲν ἰσχυρῶ μὲν ἰσχυρῶ u. Bekk.

P. 700. 2. ἀπειτήσοντας] ἀπειτήσοντας u. v. Bekk. 10. καὶ τῶν] καὶ om. u. Bekk. 14. ἰσχυρῶ] ἰσχυρῶ u. Bekk. 18. ἰσθῶ] ἰσθῶ u. Bekk. 24. καὶ ἄν.] καὶ τὸν ἄν. u. Bekk. 26. τὰ χρέματα] τῶν χρεμάτων u. Bekk. 29. ὅσοι ἀπαιτῆσαι οὐκ αὐτοῖς] ὅσοι ἀπαιτῆσαι οὐκ αὐτοῖς u. Bekk.

P. 701. 1. οὐ περὶ τ. μ. ἀλλὰ καὶ] ἰσθῶ περὶ τ. μ. ἀλλ' οὐ καὶ u. Bekk. 7. ἀφῆμα] ἀφῆμα u. Bekk. 8. ἰσθῶ] ἰσθῶ u. Bekk. 9. ἰσχυρῶ] ἰσχυρῶ u. Bekk. 10. φανεροῦ] φανεροῦ u. Wolf. Bekk. Ibid. ἐπιχειροῦσθαι] ἐπιχειροῦσθαι u. Bekk. 13. εἰσπληροῦσθαι] εἰσπληροῦσθαι u. Bekk. 15.

μου] ἡμῶν u. Bekk. Ibid. προσωπλισμαί-
του v. Med. Ald. Ibid. ἐξίσημψε] εἰσί-
σημψε u. Bekk. 16. ἐκείνου μὲν ἰδὸν
ἔλεγεν ὅτι ἰλιούθερος ἴσσι καὶ τὸ γένος εἶναι
ἰλιούθων ἐκείνου ἔλεγεν ὅτι ἰλιούθερος εἶναι καὶ τὸ
γένος u. Bekk. 18. διὰ δὲ Σατ.] δ om. u.
Bekk. 22. μὲν] μὲν u. 22. ἰδύτω] ἰδύτω
αὐτῶν u. v. Bekk. 24. ἐγγράφας] συγ-
γράφας u. Bekk. 25. ἀνάγνωθι.] ἀνάγνωθι
αὐτοῖς u. Bekk.

P. 702. 1. τὰ χρέματα] τῶν χρημάτων
u. Bekk. 2. ἔθελ. ἰνδοῦναι] ἔθελ. βασανί-
ζεν ἰνδοῦναι u. Bekk. 3. ἐν τραπ.] ἐν ταῖς

τραπ. u. v. Bekk. 4. ἰσχ. γίν.] ἰσχ. τοῦ-
του γίν. u. Bekk. 8. μὲν γενησμένους]
μὲν ἡγουμένους u. Bekk. Ibid. παραγενη-
μένους u. 11. φασι τοῖς εἰδ.] σαφῶς εἰδ. u.
Bekk. 13. εἰκ. αὐτῶν] εἰκ. ἔν αὐτῶν u. v.
Bekk. 14. ἡμιλλα] ἡμιλλα u. Bekk. 15.
ἐπὶ τούτου] ἐπὶ τούτου u. Wolf. Bekk.
17. οὗτος ἀπαστ.] οὗτος ἡμὲ ἀπαστ. u. v.
Bekk. 22. μου κωπιδαν] κωπιδαν ἡμῶν u.
Bekk. 23. ὡς] ὡς u. v. Med. Ald. pen.
διὰ Σατ.] διὰ καὶ Σατ. u. v. Bekk.

P. 703. 5. σπυρίσσοθαι u. v. Med. Ald.
σπυρίσσοθαι Bekk.

ΠΡΟΣ ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΝ.

P. 704. Τίτ. ΠΑΡΑΓΡΑΦΙΚΟΣ] ΠΑΡΑ-
ΓΡΑΦΗ v. Bekk.

P. 706. 4. λίσων v. Med. 11. ἰσω-
καλίαν v. Med. Wolf. et sic infra.

P. 707. 4. ἡμῶν Med. Ald. 10. Σουλ-
ματες] λαβόμενος codd. et edd. Ibid.
ἀφαισθεῖσθε αὐτὸ, ἀν φίλον τοῦτο ἴφασκεν αὐτῶν]
ἴφασκεν αὐτὸ p 11. φίλον ἴφασκεν αὐτὸ
pr. v. Bekk. ἀφαισθεῖσθε αὐτὸ ἀμφίλον
ἴφασκεν αὐτὸ codd. v. τοῦτο om. p 8. 9.
11. ὥστε διὰ δαμύσιον γίνεσθαι αὐτῶν] δα-
μύσιον γίνεσθαι pr. v. Bekk. 14. Οἴων]
ἴων v. Bekk.

P. 708. 15. λυσιτελεῖ p 8. 9. v. 17.
ἔ' ἂν] ἔ' om. v. Med. Ald. Bekk. 26.
διαφείραντος] διαφείραντος Wolf. Bekk.
pen. μάρτυρας] μάρτυρα Bekk. ult.
ἰκείνη] ἰκείνη v. Bekk.

P. 709. 1. μὲν οὖν οἷα v. 2. τὸν om. v.
Med. Ald. 11. θαιτῶν] θαιτῶν Bekk.
19. θαιτῶν v. 25. φαιτῶν v.

P. 710. 1. οἷχ ἰλιούθι] οἷχ om. v. Bekk.
6. αἱ μάρτυρες] αἱ om. v. Bekk. Ibid.
διὰ p 12. v. Med. Ald. 9. τούτων v. 13.
Πιστάδρου] Λυσάνδρου p 8. 9. v. Med. Ald.
Bekk. 19. ἰκατῆτι p 8. 9. v. Med.
Ald. 23. τῶν ὄν.] τῶν μὲν ὄν. v. Bekk.
25. οὐδενῶσιν] οὐδὲν ὡσιν v. Bekk.

P. 711. 15. μεταμέλων v.

P. 712. 2. μόνι] μὲν v. 8. ἰάσασθαι v.
16. ἰγγίσοθαι v. 19. κούσσι] κούσσι
v. τούσσι Bekk. ult. ἡμῶν Med. Wolf.

P. 713. 3. καταφύγασθαι] καταφύγασθαι
v. καταφύγασθαι Bekk. Ibid. εἰ δὲ Δακ.]
οἱ om. Bekk. 4. σφῶ' ἔν.] σφῶ' ἔν ἔν.
Bekk. 8. φανόμεθ'] φανόμεθ' v. Bekk.
14. σπυρίσσοθαι] σπυρίσσοθαι v. Bekk. 18.
ἄλλ' v. 19. ἡμετέραν v. 20. γενησθεῖσθε
codd. et edd. 27. γὰρ om. Med. Ald.
Ibid. τῶν μὲν τοῖς] τῶν μὲν v.

P. 714. 1. νόμους μόνι v. 9. λήγει]
λήγει v. Bekk. 25. ζυμώσασθαι v.
Ibid. συνάχασθαι pr. v.

P. 715. 6. τῶν κινδύων Med. Ald. 7.
αὐτοῖς ἴσπ. v. 10. μίμνησθε] μίμνηται v.
Wolf. μίμνηται p 13. Med. Bekk. 11.
ἰκείνων v. 21. πλείων τάχα] πλείων om.
codd. et Med. Ald. Bekk. 29. φασι τοῖς]
φασι τοῖς Bekk. antep. εἰδῶσι] ὥσιν v.
Bekk.

P. 716. 1. διὰ ἴδωσι v. ἔ' ἴδωσι Med.
8. διδάξεται] διδάξεται Bekk. 18. διαφείρε
Wolf. 25. σολαμισάτων Wolf. ult.
φίλον εἶναι] φασὶ μὲν εἶναι Bekk.

P. 717. 1. ἰσιθόμαι] ἰσιθόμαι v. Med.
Ald. Bekk. Ibid. ἰσιθόμαι] ἰσιθόμαι fort. v.
Bekk. 6. τὸν κωπιδαν Med. Ald. 14.
τυγχάνει] τυγχάνει Bekk. 27. ἀποκυ-
ψάμενοι] ἀποκυψάμενοι v. Bekk. 28. ἦτ.
κρ.] ἦτ. τὸν κρ. v. Bekk. Ibid. κατὰ om.
v. [κατὰ] Bekk.

P. 718. 4. ὁ μαμαστ. ἡμῶν] ὁ μαμαστ.
ἡμῶν v. μαμαστ. ἡ μὲν Bekk. 8. μαστ.
οὔτως] μαστ. ἄπερ οὔτως v. Bekk. 17.
δουῖ p 8. 9. v. 21. ἀπαδείχθη] ἀπαδείχθη
v. Bekk. ult. Φιλαργίς] Φιλαργός v. Bekk.
Ibid. Γερρήσιον] Γερρήσιον p 12. Suid.
Bekk.

P. 719. 1. μάρτυρα] μάρτυρας Bekk.
8. χρίσσοθαι v. 12. δύνεγμα] δύνεγμα v.
Bekk. Ibid. ἴσσαν v. 16. μεταμελόν-
των p 8. 9. 11. v. 21. κρωπίσσοθαι v.
24. τῶν σφετίων Med. Ald. τῶν σφετίων
v. τῶν σφετίων Bekk. ult. κρωπίσσοθαι] κρωπίσσοθαι
v. Bekk.

720. 4. αὐτοῖς p 8. 9. v. αὐτῶν Med.
Ald. 23. ὅτι μὲν] ὅτι' οὐδ' p 8. v. Bekk.
οὐδ' p 9.

P. 721. 1. post ἀκκοῦμον lacuna 8.
vel 9. lit. in v. et Bekk. Ibid. ἔ' ἡμῶν]
ἔ' om. v. Bekk. 4. γίνονται] γίνονται v.
Bekk. antep. αἱ συνθ.] ἡδὲ συνθ. v. Bekk.
ult. ἰφρίσσοθαι] ἰφρίσσοθαι p 9. v. Med.
Ald. Bekk. ἰφρίσσοθαι p 8.

ΑΙΓΙΝΗΤΙΚΟΣ.

P. 723. 2. καθίσταν] παρίσταν α. Bekk. 4. πεισθαι τὸν δικαίον τυγχάνει α. Bekk. ult. κινδυνώσων] κινδυνώσων α. v. Ald. Bekk.

P. 724. 1. τούτων] τωσι α. Bekk. 4. πάντα] πάντες α. Bekk. 6. ἔχρη] χρῆ v. Med. Ald. χρῆν α. Bekk. 9. αὐτῶν] αὐτῶ α. Bekk. 11. ἄκρον καὶ] ἄκρον ἕμα καὶ α. Bekk. 16. ἀμφιβ. δέξ.] ἀμφιβ. ἰσιδ' ἰμὴν δέξ. α. Bekk. 19. εἶμαι] εἰμαι α. Bekk. 21. et 26. Θρασύλλος] θράσυλλος α. Bekk. Ibid. γὰρ om. α. 22. ἰμοὶ παρὰ] ἰμοὶ om. α. Bekk. Ibid. κατέλασ] παρέλαβεν α. Bekk. 23. Πολ. μέντοι] Πολ. τῷ μέντοι α. Bekk. 27. τὰς ἀφορμὰς ἔχρητο ταύτη τῇ τήχρη πλάτος] ἀφορμὰς ἔχρητο τῇ τήχρη πλάτος α. Bekk.

P. 725. ἰσθύσων] ἐκθύσων α. Bekk. 2. λοιπῶν] ἄλλων α. Bekk. 7. τὸν ἀνιψίαν] τὴν om. α. Bekk. 9. αἷς καὶ] αἵσπερ καὶ α. Bekk. 10. ταύτων] ταῦτ' α. Bekk. 12. καὶ ἢ] καὶ θυγάτηρ ἢ α. Bekk. Ibid. Θρασύλλος] θράσυλλος α. Bekk. 14. κωσμάμεθα] καταλιπὼν α. Bekk. 19. ἰσοκείμεθα ἡμᾶς αὐτοῖς] ἡμᾶς αὐτῶς ἰσοκείμεθα α. Bekk. 21. ἠγάγομεν] ἠγάγομεν α. Bekk. 24. δικαίμεθα.] δικαιομεθα, καὶ φίλοι καὶ ξίνας τοῖς αὐτοῖς ἔχρημεθα. α. Bekk. 26. δι] δι α. Med. Ald. Bekk. pen. αὐτοῦ] αὐτῶ α. Bekk.

P. 726. 1. ἰσὶ] μετὰ α. Bekk. 2. ἀν ἔξιν] ἔξιν μὲν α. Bekk. 10. τούτο Ald. 13. τούτων] τούτων α. Bekk. 15. χίρω] χύρω α. Bekk. 18. δι] δὴ μοι α. Bekk. Ibid. Σίφρων] σίω α. Ald. κίω p. 8. 9. 11. 12. v. Med. Σίφρων Bekk. 19. πάλιν] γάλα Wolf. ἡμῶς α. Bekk. 27. ἰσθίλωσ] ἰσθίλωσ ἴστιν α. Bekk. antep. ταύτη] τούτους α. Bekk. Ibid. δι μόνω πάντες p. 8. 9. v. pen. ἀνωγνώσθαι] διαγνώσθαι α. v. Bekk.

P. 727. 2. καὶ] καίτοι α. Bekk. 4. κατὰ τούτους] κατ' αὐτοῖς α. Bekk. 6. ἀποδίδιχθαι μοι] μοι om. α. Bekk. 9. κρὶς Θρασ.] κρὶς Θρασ. α. Bekk. 10. καὶ om. Med. 11. κωσθήσθε] κωσθήσθε v. Med. Ald. κωσθήσθε α. Bekk. 13. τωσούτων] τωσούτων α. Bekk. 14. ἔστ' αὐτῶ] ἔστ' αὐτῶ α. Bekk. 22. πᾶσιν οἷς παρὸν] πασίνων Πάρον α. Bekk. 24. τὸν νόσον] τὴν νόσον α. Bekk. 25. αὐτὰ] αὐτ' α. Bekk. pen. τὶ om. α.

P. 728. 10. προσίαι ἢ] προσίαι om. α. Bekk. Ibid. καὶ] τὴν α. Bekk. 12. ταῦτ' ἴστιν] ταῦτ' om. α. Bekk. 16. ἔλαθον] ἐλαθον α. Wolf. Bekk. Ibid. ἀσθαμίμετε] ἀσθμίμετε α. v. Med. Ald. Bekk. 17. ἰδοῖτο ἡμῶν] ἰδοῖτό μου α. Bekk. 20. ἔξει] ἔξει α. Bekk. Ibid. αὐτοῖς Med.

Ald. 26. τίτταρα καὶ δια' ἴτω] τίτταρα καδικαίτω α. Bekk. 27. ἡμ. ἴστ.] ἡμ. ἰσθίνας ἴστ. α. Bekk. pen. εἶν] ἔν α. Bekk. ult. ἰτίρις μστ.] ἰτίρις μὲν μστ. α. Bekk.

P. 729. 3. ξίνας Brub. Hag. 6. μετακωσάμενος] μετακωσάμενος v. Med. Ald. κατακωσάμενος α. Bekk. Ibid. τωσάταις] τωσάταις α. Bekk. 8. ταῦτ' γ] ταῦθ' α. Bekk. 9. ἰσθίματα] ἰσθίματα α. Bekk. 10. ἰσθίλωσ Wolf. 12. κατακωσάμενος] κατακωσάμενος α. Bekk. 13. ἔξ ἀω.] ἔξ κρ α. Bekk. 14. οἷδ' εἰ τις ἄλλος] οἷδ' ἴστις α. Bekk. Ibid. τῶ] τὸν α. Bekk. 15. ἦ οὐ] δ' ἴτω α. Bekk. 20. ἔστ' αὐται v. Med. Ald. 23. ἰσθίμεν] ἰσθίμεν α. Bekk. antep. ἰσθίμεν αὐταρκαῖν] ἀνταρκαῖν ἰσθίμεν α. Bekk. Ibid. ἔξ] ἔξ p. 8. 9. Med. Ald. Ibid. μὲν ἰμῶν ἔν p. 8. 9. v. Med. Ald. pen. ἰδοῖτο] ἰδοῖτο α. Bekk. ult. ἀλακρυτὶ διάγειν] ἀλακρυτῶς διαγαγεῖν α. Bekk.

P. 730. 3. ἦ μοι τοῦ μὲ] ἦ ἢ α. Bekk. 4. ἶ μοι] ἶ μοι α. Bekk. 6. εἶν] εἶς α. Bekk. 11. ἰαυτὸν v. Ibid. σποπύσων] σποπύτω α. Bekk. 14. ἔω σπῶ] ἔωσ κρ α. Bekk. 16. ἔς πλείστον] ἔς εἰ πλείστον α. Bekk. 24. τῶ om. oodd. et odd. 26. ἔξ] ἔσωσ α. Bekk. ἔστω v. 27. δέξουσι εἰς αὐτὸν μ. α. δ. ἔξμαρτάων ἴτις, ἰσθίδη ἰσθίλωτα τὸν] δέξουσι αὐτὸ μ. α. δ. ἔξμαρταῖν ἴτις οἷδ' ἰσθίδη τελευτῶν ἡμῶν τὸν α. Bekk.

P. 731. 2. παραγίσθαι] γισθαι Med. Ald. ἀφίσθαι α. Bekk. 3. ἀμφισβητήσωσα] ἀμφισβητήσωσα p. 8. 9. v. Med. Ald. ἀμφισβητήσωσα α. Bekk. 7. μάλλω ἰσθίλωσ α. Bekk. 9. ἴστω om. α. in cludit Bekk. 11. νόσω v. Med. Ald. 16. μὴδ' ὄμμα] μὴδὲν ὄμμα α. Bekk. 19. ἔρθῶς αἰτὰς] ἔρδῶς φασὶν αἰτὰς α. Bekk. 25. σιναιθῶσ] σιναιθῶσ α. Wolf. Bekk. Ibid. τῆς δι] τῆ' δι α. Bekk. 26. γὰρ ἰσθίνας ἄμεινον ἂν] ἀνίσθινας ἄμεινον α. Bekk. ἂν om. v. Med. antep. ἀνώμασ τοῦ αὐτοῦ περιῖθε γισόμενος α. Bekk.

P. 732. 6. πλείστον] πλείους α. Bekk. 7. ἔστω καὶ Θ.] καὶ om. α. Bekk. 9. τούτων μὴδὲν] μὴδὲν μοι τούτων α. Bekk. 10. καὶ φαυλότατος] καὶ om. α. Bekk. 14. ἰσθίμεν] ἰσθίτω α. Bekk. 18. ἔχρω] ἔχρην α. Bekk. Ibid. κωσάμετε (et sic A. C. U.)] κωσάμετε α. Bekk. 19. ταμίαι κατ. καὶ ὅτι ἡμέλλομεν] ταμίαι ἀνώτων κατ. καὶ ὅτ' ἡμέλλομεν α. Bekk. 22. κρὶς Σίφρον καὶ] κρὶς τὴν σίλιν καὶ α. Bekk. 24. λειποφυχούντα] ὀλιγοφυχούντα α. Bekk. 25. ἡμοῦ] ἡμαυτοῦ α. Bekk.

P. 733. 7. ταύτης] ταυτωσὶ α. Bekk. 10. ἰσθίτω om. v. Med. Ald. 13. et 20.

Θρασύλοχος] Θρασύλλος u. Bekk. 14. κατὰ ταύτ.] πατὴρ ὁ ταύτ. u. Bekk. 19. ἔγνωστα] ἔγνωστος u. Bekk. 23. αὐτῷ τῆς] αὐτῷ om. u. Bekk. 25. Θρασύλοχου] Θρασύλλου u. Bekk. antep. καὶ πολλοῦ] καὶ om. u. Bekk. pen. κατὰ] καὶ u.

P. 734. 1. γενημαίνας] γενημαίνας u. Bekk. 5. αὐτῷ Wolf. 5. Θρασύλοχον] Θρασύλλου u. Bekk. 7. καὶ χρεῖμα.] καὶ τὰ χρεῖμα. u. Bekk. 10. τύχοι ἥσπερ] τύχοι om. u. Bekk. 13. ἀδελ. τοῦ] ἀδελ. τὴν τοῦ u.; Bekk. 15. ὄντι] ἂν u. Bekk. 16. Πλου Med. Ald. 17. ἥσπερ φύσει] ἥσπερ καὶ φύσει u. Bekk. 19. ἰμῶν] ἰμοὶ u. Bekk. 24. ἰσάνου] ἰσάνου u. Bekk. pen.

γενημαίνας] γενημαίνας u. Bekk.

P. 735. 1. μὴ δυνάμενον μεδόντι] μεδόντι δυνάμενον u. Bekk. 2. τοὺς ἰσάνου σώσαντας, ὅστ' εἰ τις σπου.] τοὺς ἰσάνου, ὅστ' εἰ τις με σπου. u. Bekk. 6. ἡλείστω] πολλοῦ u. Bekk. 10. ὁ νόμος om. u. Bekk. 12. ἐπιμαλύνεται] ἐπιμαλύνεται u. Bekk. 13. πλείονα] πλείον u. Bekk. 20. Ἐλλ. καλῶς] Ἐλλ. ἄπεισι καλῶς u. Bekk. 21. περὶ μὴν γὰρ ἄλλων διαφείσεται, περὶ δὲ τούτου πάντας ταῦτά] περὶ γὰρ ἄλλων πολλῶν διαφείσεται (περιφείσεται u.) περὶ τούτου ταῦτά u. Bekk. γὰρ om. Med. Ald. ult. ἀξιώσεται] ἀξιώσεται u. ἀξιώσεται Bekk.

ΚΑΤΑ ΔΟΧΙΤΟΥ ΑΙΚΙΑΣ ΕΠΙΛΟΓΟΣ. CQΓΓ. u.

P. 736. 2. ἡμῶν Med. Ald. 3. δεῖ om. u. ult. παρὰ πάντων b.

P. 737. 3. ἴσικον] ἴσικα u. Bekk. 11. καὶ δυνάμενος] καὶ om. u. Bekk. 13. μόνω τῷ παθόντι κακῶς] τῷ παθόντι μόνου u. Bekk. 18. ὅστις παρ'] ὅστις καὶ περὶ u. Bekk. Ibid. κατηγορίας p 8. 9. Med. Ald. 21. κακῶς πεπυθότων] παθόντων κακῶς u. Bekk. 24. νομίματα] νομιζέτω u. Bekk. 25. τὰ αὐτὰ] ταῦτά u. Bekk. antep. γὰρ δικαιοῦς] γὰρ om. u. Bekk. ult. εἰς τῶς πολιτάς, ὅτι] ὅτ' u. Bekk.

P. 738. 1. πόλ. χάριν] πόλ. καὶ χάριν u. Bekk. 3. ἴσως δὲ] ἴσως ὅν u. v. Med. Ald. Bekk. 6. κατ' ἀξίαν] κατὰ τὴν ἀξίαν u. Bekk. 9. τῆς βλάβῃ.] τῆς ἄλλης βλάβῃ. u. Bekk. 10. αἰκίας] ἀδικίας Wolf. 14. τιμαρτίαν] τιμῶν u. Bekk. 15. καταφείροντας — κολάζειν] καταγενομένους — κολάζεσθαι u. Bekk. 18. τῶν om. Med. Ald. 20. τυχεῖος] συντυχέος u. Bekk. 21. παντὸς] ἅπαντος u. Bekk. 23. διότι πολλοὶ τῶν τε ξένων καὶ τῶν πολιτῶν διὰ τῆς τ. τ. εἰς τοῦτ'] διότι πολλοὶ τῶν πολιτῶν διὰ τῆς τ. τ. εἰς τοῦτ' b. p 8. 9. v. Ald. ὅτι δὲ τῶς τ. τ. εἰς τοῦτ' ἦεν τις u. Bekk. 25. καὶ σφαγῆς καὶ θανάτου] καὶ θανάτου καὶ σφαγῆς u. Bekk. 26. ἀγνητόν] ἀγνητόν u. Bekk. 27. τὰ προσημαίνα πύραυλοι] τὰ προσημαίνα om. u. Bekk. pen. περὶ τοῦ] περὶ om. u. Bekk.

P. 739. 1. ἀδικημάτων] ἀμαρτημάτων u. Bekk. 4. δὲ ταύτην] δι' αὐτὴν u. Bekk. 5. γενημαίνας] γενημαίνας u. Bekk. 10. καταφε. καὶ] καταφε. τῶν νόμων καὶ b. u. v. Bekk. 12. εἰς ἰστίον οὗτος] οὗτος εἰς ἂν

τυχεῖος u. Bekk. 15. δόξαιμι τοῖς] δόξαμι τὴν ἡμετέραν τοῖς b. u. v. Bekk. et sic C. 17. ἀκρίτως] ἀκρίτους u. Bekk. et sic C. 18. τιμαρτίσθαι] τιμαρτίσθαι u. Bekk. 23. περιμαίνοι] περιμαίνοι u. Bekk. 25. ἰφ' ὅς Med. Ald. Ibid. ἡμῶν προφάσεως u. Bekk. 26. τιμαρτίσθαι, νομιζέοντας] τιμαρτίσθαι, νομιζέοντες u. Bekk. pen. ἂν ἦν] ἂν om. u. Bekk. ult. καὶ περὶ] καὶ om. u. Bekk.

P. 740. 1. τ' ἰστίον] τ' ἰστίον αἰσθ. u. Bekk. 2. ἐπιδὸν γνωσθῶσι] γ' ἐπιδὸν γνωσθῶσι u. Bekk. 5. τῆς] τὰς u. Bekk. 7. πάντες] ἅπαντες u. Bekk. 13. παύσασθαι] παύσασθαι u. Bekk. 14. περιαιρήσεται τὸ τ. εἰς. ἀφαιρήσεται τ. εἰς. pr. v. περιαιρήσεται τ. εἰς. u. Bekk. 15. ἰσάνη ἡπόσθαι] νομιζέσθαι ἰσάνη u. Bekk. 16. εἰ τις] εἰ τις u. Bekk. 18. καὶ περὶ] καὶ om. u. Bekk. 21. τῶν ἰσάνων περὶ τῶν om. b. 26. ἰστίον om. u. Bekk. antep. ἰσομαρτίων] ἰσομαρτίων u. Bekk. pen. τῶν πολλὰ κενταμίων] ἢ τῶς πολλὰ κενταμίους u. Bekk.

P. 741. 1. δημοκρατίας οὐσίας] δημοκρατουμαίνας τῆς πόλεως u. Bekk. 2. τυχεῖος u. Bekk. 3. ἀξ. τῶν] ἀξ. τὸ ἴσον, τὸν u. Bekk. 7. με πιστόν] σφραγισθ' u. Bekk. 10. ὥσπερ ὁ. α. δ. ἰσαστος] ἔς ὁ. α. δ., οὕτως ἰσαστος u. Bekk. 12. τοῖμα, τὸν] τοῖμα, τοῦτον τὸν u. Bekk. 14. ἂν] ἰάν u. Bekk. Ibid. σφραγιστέ b. 16. μὲν om. Med. Ald. 17. ἰσταῦθα γιν., νόμους] ἰσταῦθα γιν., ταῦτα νόμους u. Bekk. pen. ἔχει [ἔχει b.] μοι τῶν παρόντων] τῶν παρόντων ἔχει τί μοι u. Bekk.

ΠΡΟΣ ΕΥΘΥΝΟΝ.

P. 742. 1. ἀπορῶ] ἀπόρῃ b. p 8. 9. v. Med.

P. 743. 1. αὐτῶ] αὐτῷ b. v. Bekk. 6. τὸν om. b. 6. Πισάδου] Λυσάνδρου b. p 8. 9. v. Med. Ald. Bekk. 7. ἀνίγρα-

φον] ἀνίγραφον Bekk. 25. τάλανθῃ] ἀλαθῇ b. v. Med. Ald. Bekk. 26. δ' ὄν] δ' om. pr. v. Bekk. ult. ἤτω v.

P. 744. 7. καλόντες v. 17. Ὅτι] Ἐτι Bekk. 22. αἰσχύνονται] αἰσχύνονται b. v.

Med. Ald. Bekk. Ibid. δάδασι] δάδασι
Wolf. Bekk. 26. τούτου] τούτου u. Bekk.
pen. δάδασι b. v. δάδασι Bas.

P. 745. 1. αὐτοῖς] ἢ αὐτοῖς b. v. Bekk.
19. μὴ om. codd. et edd. 20. γὰρ ἔσονται
γὰρ ἔσονται b. v. Bekk. pen. ἡμῶν] ἡμῶν

Bekk.

P. 746. 9. συνέλαβεν b. v. 15. ἰθαυ-
σιότε v. 26. ἄς χρεῖ] πῶς χρεῖ b. v. Wolf.
Bekk. antep. ὑπολήφονται] ὑπολήφονται
u. Bekk.

P. 747. 4. ἄν om. Wolf.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

A.

P. 748. Τίτ. ΦΙΛΗΠΠΩ ΤΩΙ ΤΩΝ ΜΑ-
ΚΕΔΟΝΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙ] ΔΙΟΝΤΣΙΩΙ u. Bekk.
1. ἄν om. Wolf. 2. διελύθη] διελύθη
b. u. Med. Ald. Bekk. 4. ἴ om. u.
Ibid. τῶν κρ.] τῶν σὺν κρ. u. Bekk. 9.
ἀλλὰ τοῖς κλ. h. pen. οὐδ' ἔτι] οὐδ' ἔτι u.
Bekk. αἴχ ἔτι Ald.

P. 749. 1. ἀλλὰ πρὸς] ἔτι δὲ πρὸς u.
Bekk. 4. ἔπιστ. ἀν] ἔπιστ. ἀν. καὶ γα-
ραμαμῆναις ἢ u. Bekk. 9. ἀφελόντα σε]
ἀφόντας u. ἀφόντα σε Bekk. Ibid. τὰς
προειρημένας δυσχερίας] τὰς δυσχερίας τὰς
προειρημένας h. u. Bekk. 10. προσήχην]
προσῆχεν u. Bekk. 15. ἄς δὲ] ἄς σὺ h. u.
Bekk. 15. τὰς ἐκ.] τούτους ἐκ. u. Bekk.
18. ἐπεργάτης] ἐπεργάτης u. Bekk. 19. προσ-
ἀγγηται] προσἀγγηται u. Bekk. 22. μίλλ-
ων] μίλλων u. Bekk. Ibid. πραγμάτων
καὶ μεγάλων] μεγάλων πραγμάτων u. Bekk.
23. ὄντων] ὄντων u. Bekk. Ibid. προσή-
κει, τομίζω δὲ] προσήκει. καὶ μὴ ἡμῶν u.
Bekk. ult. διακείμενος, οὗτε] διακείμενος
πρὸς τὰς ἐπιδησίας, οὗτε u. Bekk.

P. 750. 1. ἡμῶν πλάς.] ἡμῶν ἔδω πλάς.
u. Bekk. 3. ἐκείν] ἐκεί u. Bekk. 15.
πράττει. τὸν δ' οὗτων] πρᾶττει ἄμα, καὶ τὸν
λακταδαμῶν μὲν οὗτων h. πρᾶττει ἄμα καὶ
Καρχηδονίους πολεμῶν. ἐπειδὴ δὲ Καρχηδονί-
ων οὗτων u. Bekk. πρᾶττει p 16. Ald.
Bas. 17. τὴν secundum om. h. 19. ἢ
τι πρᾶττει ὁ. τ'. Ἐ. ἀγαθόν.] εἴ τι πρᾶττει
ὁ. τ'. Ἐ. ἀγαθόν, u. Bekk. Ibid. πῶς οὐ
ἂν] οὐ om. h. u. Bekk. 21. θαυμάζεις]
θαυμάσας u. Bekk. 22. αἰρώμαι] αἰρώμαι
u. Bekk. ult. ἀπιτες] ἀπιτες Ald. ἄμαρος
u. Bekk.

P. 751. 2. ἐκεί μὲν] εἰς μὲν u. Bekk.
3. ἰσχυρότων] εὐλοφῶτων u. Bekk.

B.

P. 751. Τίτ. ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ ΦΙΛΗΠΠΩΙ
ΧΑΙΡΙΝ.] ΦΙΛΗΠΠΩΙ. u. Bekk. 2. καὶ
ἂν] ἂν καὶ h. Ald. κἂν u. Bekk. 3. μὴ
πρότ.] μὴ καὶ πρότ. h. u. Bekk. 5. ἰδόναι
Ald. Ibid. μέλιστα τὰ πρῆποντα] τὰ πρῆ-
ποντα μέλιστ' ἂν u. Bekk. 6. οὐκ ἂν ἴσως
γέ] ἴσως γ' ἂν Ald. Bas. ἴσως οὐδ' ἂν h. u.
Bekk. 11. καὶ ταυτὶ πῶς] καὶ ταυτ' εἶδός
u. Bekk.

P. 752. 2. ἐμβάλλων] ἐμβάλλων u. Bekk.

Ibid. τοσοῦτος Ald. 4. ἔπ. τῶ] ἔπ. ἂν
τὴν u. Bekk. 10. αἰτίας ἀδοξίας] αἰτίας
πολλῆς ἀδοξίας u. Bekk. 14. συμβουλευ-
μῶν] βουλευσῶν u. Bekk. 15. συμ-
πνευστούς Ald. Ibid. δὲ καὶ συμβ.] καὶ
om. u. Bekk. 20. διακῆς. Πεις] διακῆς καὶ
τὰς ἀτυχίας τὰς συμπεπνευστάς ἰσχυρῶν
δυν. Πεις u. Bekk. 24. καταστάντας]
καθιστάντας h. u. Bekk. Ibid. αἰσχυρῶν
h. 27. κ. τῆς] κ. τῆς u. Bekk. α-
ντερ. ἄλλος οὐδὲ] οὐδὲ ἄλλος u. οὐδὲ ἄλλος
Bekk. pen. καὶ τὴν] καὶ om. u. Bekk.

P. 753. 2. φοβ. ἢ] φοβ. τοῖς Ἑλλῶσιν ἢ
u. Bekk. 5. σιωπολοιοῦντας] σιωπο-
λοιοῦντας u. Bekk. 11. ἀνοίας καὶ] ἀνοίας
ἀλογίστου καὶ u. Bekk. 12. κωδ. ἰσχυρ.]
κωδ. ἰδὼν ἰσχυρ. u. Bekk. 17. ἄλλων
Ἑλλ.] ἄλλων om. u. Bekk. 19. δυσθός h.
22. ἰδίων] ἰδίων u. Bekk. 24. μεγ. ὄλας]
μεγ. κώσας, ὄλας u. Bekk. 26. ἱερῶσιν
κρ.] ἱερῶσιν om. κρ. h. Bekk. ἱερῶσιν u.
pen. τὴν τι σαυτοῦ] τι om. u. Bekk. ult.
ἐπιδησίας πρὸς οὓς] ἐπιδησίας πρὸς ἢ u.
Bekk.

P. 754. 3. κερκιστῶν] κερκιστῶν u.
Bekk. Ibid. ἠπείσθους] ἠπείσθους u.
Bekk. 10. κερκιστῶν τὰς ἐκείνους u.
Bekk. Ibid. ἀρβίνας] ἀρβίνας u. Bekk.
15. καὶ χρεῖσιν] καὶ τὴν χρεῖσιν u. Bekk.
16. ἰσαγγέλλοντας Ald. 22. μὴ γινώ-
σκαι] μὴ γινώσκας h. p 16. μὴ γινώσκας
u. Bekk. 22. ὡς τῶν] ὡς τῶν p 16. u.
Wolf. Bekk. Ibid. ἀποφαινοῦται] ἀπο-
φαινοῦται u. Bekk. antep. 2 ἂν] ἔτι τὸ ἂν u.
Bekk. ult. ἀτυχῶν] τυχῶν h. Ald. ἀτυ-
τυχῶν u. Bekk.

P. 755. 1. πῶλ. κατ. ἰ. ἀπτιτάντων τ.
σ. γὰ ταύτας.] πῶλ. ἡμῶν κατ. ἰ. ἀπτιτάν-
τιομαι τ. κ. τι ταῦτ' u. Bekk. 5. μὴν
ἄλλων] μὴν om. u. Bekk. 7. ὡσάντι
επιπλημμυλῶμεν] ὡσάντ' ἢ ὡσάντι ἡμῶν
επιπλημμυλῶμεν u. Bekk. 9. τοῖς πρᾶγμα.]
τοῖς σοῖς πρᾶγμα. u. Bekk. 13. οὐ] οὐ
h. u. Bekk. Ibid. τὸν ὄντας] οὐδὲν h.
Ald. Ibid. κατάσχοις ὄντας] κατῆχας h.
p 16. u. Bekk. κατάσχοις ἄς Ald. 16.
ἔς] ἢ u. Bekk. 17. ἰσχυρ.] ἀρχῶν u. Bekk.
18. κερκιστῶν Ald. 20. δαπανῶνται] δαπα-
νοῦσι u. Bekk. 21. σιστηνῶν] σιστη-
νῶν h. u. Bekk. Ibid. πῶλα om. p 16.
23. ὡσάν μίαν ἰσάσται καὶ ξυμπασαι] μίαν
ἰσάσται τῶν πῶλων καὶ συμπασαι u.
Bekk. ὡσάν om. Ald. pen. γένοσθαι]
γένοσθαι σε u. Bekk.

P. 756. 2. προσάραθαι] προσεγγίζεσθαι u. Bekk. 4. γὰρ οὐ] γὰρ τοιαῦτα τῶν ἔργων οὐ u. Bekk. 7. ἰσχυρίσασθαι] ἰσχυρίσασθαι u. Bekk. 10. εἰδισμένους Ald. εἰ
Ibid. εὐτ' αὖ] εὐτ' αὖ u. Bekk. εὐτ' αὖ p 16. 11. εὐ φερίμους] εὐ om. h. p 16. u. Ald. Bekk. 13. τούτων] τούτων u. Bekk. 14. δ' ἰμά u. Bekk. 15. ἰμάσιν] ἰμάσιν ἰμά u. Bekk. 16. ἰβουλόμεν] ἰβουλόμεν u. Bekk. 17. ἰμπεριεμένους] ἰμπεριεμένους u. Bekk. 18. ἀν βουλ.] ἢ βουλ. u. Bekk. antep. ὠστ' οὐκ] οὐκ u. Bekk. Ibid. ἔτι ἰσχυρὸν] ἔτι καλὸν ἰσχυρὸν h. u. Bekk. ult. παρακατατίθεσθαι τῷ τ. 'E. εὐδαιμονία καὶ εὐνοία] παρακατατίθεσθαι τῷ τ. 'E. εὐνοία u. Bekk.

Γ.

P. 757. Tit. ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ ΘΙΑΠΗΠΩΙ ΧΑΙΡΙΝ.] ΘΙΑΠΗΠΩΙ u. Bekk. 2. συμφερόντων καὶ σοί] καὶ τῶν σοὶ συμφερόντων u. Bekk. 3. ἰβουλίσθαι] ἰβουλίσθαι u. Bekk. 7. τῆν τε πόλ.] τῆν πόλ. u. Bekk. 9. προεχούσας] προεχούσας u. Bekk. 14. ἰσχυρομένους] ἰσχυρομένους h. ἰσχυρομένους u. ἰσχυρομένους Bekk. 17. Πρὸς δὲ τούτους καλεῖσθαι πολλὰ] καὶ πολλὰ u. Bekk. 18. ποιήσας τῆν στρ. ἰσ.] ποιήσας τῆν στρ. τῆν ἰσὶ u. Bekk. ult. μὲν παρακ.] μου πάντες παρακ. u. Bekk.

P. 758. 6. ὦν αὐτὸς] ὦν om. u. Bekk. 9. ἰσχυρὸν u. ἰσχυρὸν h. Ald. Ibid. ὕψαν] ὕψαν u. Bekk. 16. συναγωγῶν] συναγωγῶν u. Bekk. 17. ποιήσας h. p 16. 18. δ' ἰσ.] δ' ἰσὶ ἢ ἰσὶ u. Bekk. 20. ἢ ἰσχυρὸν] ἢ ἰσχυρὸν h. u. Bekk. Ibid. u. καὶ τῆς] ἰσὶ τῆς h. p 16. Ald. ἢ τῆς u. Bekk. 21. οὐδὲ γὰρ] οὐδὲ γὰρ u. Bekk. pen. τούτων] ταῦτα u. Bekk.

Δ.

P. 759. Tit. ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ ΘΙΑΠΗΠΩΙ ΧΑΙΡΙΝ.] ANTIΠATPΩI h. Bekk. ἀσέμους περὶ διόδοτον, add. in marg. πρὸς ἀντιπατρῶν, u. 1. ἰσχυρομένους] καλῶν u. Bekk. 4. ἰβουλόμεν] προεχόμεν u. Bekk. 7. καὶ τῆν ἄλλων] καὶ διὰ τῆν ἄλλων u. Bekk. 8. συσταθῆσαι] συσταθῆσαι σοὶ h. u. Bekk. 12. συγγρημίσαν] συγγρημίσαν u. Bekk. 13. περὶ τὸν] περὶ αὐτὸν τὸν u. Bekk. ult. καὶ ἀναγκαστάτος καὶ σφοδρότατος εἶναι καὶ δικαιοτάτος h.

P. 760. 1. δὲ καὶ σύμβαιον] δι' ἰσχυρομένους καὶ συμβαίον u. Bekk. 5. δυνατῶν] δυνατῶν h. u. Bekk. 8. ἢ δὲ] ἢ δὲν h. p 16. Ald. 14. ποιῶν δυνάμεις] ποιῶν δυνάμεις h. διὰ μίαν u. Bekk. 16. διὰ δὲ] διὰ δὲ u. Bekk. 17. σάξαι δύνασθαι] σάξαι u. Bekk. 18. προέσται] προέσται u. Bekk. 22. συνίβα] συμβαίον u. Bekk. Ibid. τῶν κατὰ] τῶν περὶ u. Bekk. τῶν h. p 16. Ald. antep. δυνατῶν] δυνα-

τῶν u. Bekk. Ibid. πολλά μὲν] περὶ πολλά u. πολλά Bekk.

P. 761. 1. ἀπονομήσθαι] ἀπονομήσθαι u. Bekk. 3. δ' ἰσ.] δὲ u. Bekk. Ibid. δὲ καὶ] δὲ καὶ h. u. Bekk. 5. αὐτῶν Ald. 6. παρ' ἰσχυρῶν] πρὸς ἰσχυρομένους u. Bekk. 7. οὐ ἀποδομότερος ἢ, παρακλ. ἰμαίω] ἀποδομότερος ἢ, παρακλ. ἢ ἰμαί u. Bekk. 8. εἰ πρ.] εἰ τὸ πρ. u. Bekk. 10. εἰς τὴν θάλα.] τὴν om. u. Bekk. 12. ἰδοὺ ποιῶν] ποιῶν h. Bekk. ποῖα u. ποιῶν p 16. Ald. 13. λογιζόμενος] στοχαζόμενος u. Bekk. 15. λυσταλὶς h. Ald. 16. τὸ πρὸς τοὺς] τὸ om. u. Bekk. 19. τῶν ἀδελφῶν] τῶν ἀδελφῶν u. Bekk. 25. τοῦμπερσοῦν] τοῦμπερσοῦ u. Bekk.

P. 762. 1. ἰσχυρὸς γὰρ] ἰσχυρὸς τε γὰρ u. Bekk. 4. οὐκ ἰσχυρὸς δ' αὐτὸν] ἰσχυρὸς δ' αὐτὸν οὐ u. Bekk. 7. κέρφασον, ἢ] ἀπὸ αὐτοῦ, u. Bekk. 8. τὰ πολλά] τὰ om. h. u. Bekk. 9. ἴσχυρὸς] ἴσχυρὸς ἢ h. u. Bekk. 10. ἡμῶν Ald. 12. ἀν τυγχάνω] ἀν ἂν τυγχάνω u. Bekk. 15. τυγχάνω] τυγχάνω u. Bekk. 16. ἰσχυρομένους h. Ald. 17. καὶ εἰν.] καὶ τῆς εἰν. u. Bekk. Ibid. πρὸς ἡμῶν] πρὸς ἡμῶν h. u. Ald. Bekk. 20. ἢ πρὸς β.] καὶ πρὸς β. u. Bekk.

Ε.

P. 763. Tit. ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ ΛΑΕΞΑΝΑΦΩΙ ΧΑΙΡΙΝ.] ΛΑΕΞΑΝΑΦΩΙ u. Bekk. 4. ἀγροῦντας] ἀγροῦντας u. Bekk. Ibid. μεταφορῶν Ald. 6. μοῖ] μου u. Bekk. 9. ἀφρόντος ποιῶν,] ποιῶν om. a. Bekk. 12. σὺνδ. οὐκ] σὺνδ. τε οὐκ u. Bekk. 14. εἰς αὐτὸν] εἰς αὐτὸν u. Ald. 18. οὐδὲ γὰρ συμφέρον οὐδὲ πρὸς τοὺς μάλας τῶν u.

P. 764. 2. δεκτικὸν] δεκτικὸν u. Bekk. 3. τοὺς ἀρχ. πρὸστ. καὶ οὐκ] τοὺς τ' ἀρχ. πρὸστ. οὐκ u. Bekk. 4. ποιῶν ἰσχυρομένους, περὶ τῆ] πρὸς τῆν ἰσχυρομένους, ἰσχυρομένους, περὶ δὲ u. Bekk. 6. τιμῶν καὶ om. Ald. Steph. 7. οὐκ ταῦτα] οὐκ τῶν ταῦτα u. Bekk. Ibid. ἰσχυρῶν] ἰσχυρῶν u. Bekk. 8. ἢ δὲ] ἢ δὲ u. Bekk.

Σ.

P. 764. Tit. ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ ΤΟΙΣ ΙΑΣΟΝΟΣ ΠΑΙΣΙ ΧΑΙΡΙΝ.] ΤΟΙΣ ΙΑΣΟΝΟΣ ΠΑΙΣΙ. u. Bekk. 2. ἰσχυρομένους, εἰ π. ἀποδομίσαν] ἰσχυρομένους, εἰ π. ἀποδομίσαν u. Bekk. 4. Πολυμάκους] Πολυμάκους u. Bekk. 5. ἀφρομένους h. Ibid. οὐκ γὰρ] ἢ γὰρ h. οὐκ γὰρ u. Bekk. pen. ἰσχυρῶν] ἰσχυρῶν u. Bekk. Ibid. ἢ Ald.

P. 765. 1. ἰσ.] περὶ Wolf. 2. εἰς, εἰ] u. π. ἄλλοι περὶ] εἰς ἢ, εἰ π. ἄλλοι σου u. Bekk. 7. πῶς ἂν καὶ] καὶ h. εἰ καὶ u. Bekk. 11. ἴσχυρὸς ἀρχ.] ἴσχυρὸς ἂν ἀρχ. u. Bekk. 13. τοιαῦται] τοιαῦται h. u. Bekk. 14. περὶ γὰρ] περὶ u. Bekk. 21. διὰ διδομένους] διὰ διδομένους h. u. Bekk. Ibid. οὐκ] οὐκ u. Bekk. antep. ἢ δὲ καλ.] οὐ om. u. Bekk.

P. 766. 7. δουλοῖσι] δουλοῖσι u. Bekk. 10. ἔργον ἰστίον] ἔργον om. u. Bekk. 12. Σαυμάδ[ης] Σαυμάδ[ης] u. Bekk. 13. τῶν — τίχουμαι] τῷ — ἰπύχουμαι u. Bekk. 14. ἔτι] εἰ h. u. Ald. Bekk. Ibid. ἐστὶ λίγαν] εἰς τὸν λόγον u. Bekk. 16. γ' ἄν] γ' om. u. Bekk. 18. ἐπιφαινήμενον — θυλλομένον] ἐπιφαινήμενον — τιθυλλομένον u. Bekk. 24. φράζομαι παρ] φράζομαι ἐπὶ (ἐπὶ h. Ald.) u. φράζω μὲν ἐπὶ Bekk. antep. τὸ στοιχίον] τὸ om. h. u. Bekk. ult. γὰρ om. Ald. Steph.

P. 767. 1. λογιζοῖσθαι] λογιῶσθαι h. Ald. λογιζοῦσθαι u. Bekk. 3. ὄρεχθῆσαι] ὄρεχθῆσαι u. Bekk. 4. πόντισον τὰς] πόντισον om. u. Bekk. 6. τὸτ' ἰδίαι] τὸτ' ἰδίῃ u. Bekk. 7. συντίθεισιν] συντίθεισιν u. Bekk. 8. γοημῆνας] γοημῆνας u. Bekk. 9. καὶ φιλοσοφῶντες om. u. Bekk. 10. τῆς ψυχῆς Ald. 15. ἡρμῆσαν] προσημαίνουσαν u. Bekk. 16. ἀξίω] ἀξίωσιν u. Bekk. 17. σαφῶς διεκρίθησαν οὗτω μᾶ] ἦδη μᾶ h. p 16. u. Bekk. 19. ἀσφαλίστηρος βίος] ἀερετότητος εἰ βίος u. Bekk. 20. τυραννῶντων] τυραννῶντων h. τυραννῶντων Ald. τυραννῶνται u. Bekk. 21. ἰδίους νομίξω τὰς παρὰ τῶν μίγα φρονούντων ἢ τὰς παρὰ τῶν δουλοφόντων] ἰδίους ἡγῶμαι τὰς ἐν ταῖς πολιταῖς ἢ τὰς ἐν ταῖς μοναρχίαις u. Bekk. om. h. p 16. et in locum Ald. 26. ἀλλὰ παραλ.] ἀλλὰ πολλά παραλ. u. Bekk. ult. τετραγὰς καὶ τοὺς φέβους] καὶ τοὺς φέβους om. u. Bekk.

P. 768. 5. ἔστι ἀγ.] ἔστι μὲν ἀγ. u. Bekk. 7. σφᾶς κινύσας ἔντας] σφᾶς αὐτοὺς οὕτως ἔστι τῶν μὲν κινύσας εἶναι u. Bekk. 12. σκοπιῶν] ποσειδὸν h. u. Ald. Ibid. μᾶ om. Ald. Steph. pen. οὗ om. h.

z.

P. 768. Tit. ISOKRATIS TIMOEDEI XAIPEIN.] TIMOEDEI u. Bekk. ult. χεῖρ] χεῖρ u. Bekk.

P. 769. 6. διεργάματα] διεργαμένα u. Bekk. 7. μεγάλων] μεγάλων u. Bekk. 11. φαίνονται h. Ald. 13. παρὰ] ἐπὶ Ald. Ibid. συμβᾶν] συμβαίνειν u. Bekk. 15. ἐξ εὖ] ἐξ ἔθου u. Bekk. 18. ἐργασίας] ἐργασίας h. p 16. u. Bekk. 21. τυραννῶντων u. 22. ἀσπληγίας διέξ.] ἀσπληγίας τὴν βίον διέξ. u. Bekk. 23. βελτ. καὶ φρον. ἀμνηστῆσαι] βελτ. καὶ πλουσιωτάτους καὶ φρον. λιμαίνονται u. Bekk. 26. τοὺς τῶν] τοὺς om. u. Bekk. antep. οὕτω σφᾶς] οὕτω μὲν σφᾶς u. Bekk. pen. οὐδὲν] μηδένα u. Bekk. ult. ταύτης] ταύτης h. u. Bekk.

P. 770. 3. τοὺς ἄλλους] ἄλλους om. u. Bekk. 6. ἀναγκαιὸς ἔχει] ἀναγκαιὸς h. Ald. ἀναγκαιὸν ἔν u. Bekk. 8. τε καὶ] τε om. u. Bekk. 11. οὗ om. h. 12. πολλῶς δυν.] μαιζίνος δυν. u. Bekk. 19. δι καὶ ἐλ.] καὶ om. u. Bekk. 20. καλὸν τε] καλὸν u. Bekk. 21. τοῦ τινὰς] τούτων τινὰς h. τῷ

τῶν πολλῶν τινὰς u. Bekk. 23. πολλῶν ἀσφ.] πολλῶν μὲν ἀσφ. u. Bekk. 24. φορητότας] φορητότας h. u. Bekk. 26. τὰς τιμὰς om. Ald.

P. 771. 1. τῶν ἄλλων τῷ] τῶν ἄλλων om. u. Bekk. 4. ἄν] ἄν u. Bekk. Ibid. ἰδυσί] ἰδυ u. Bekk. 5. γράφ. τῶν] γράφ. om. τὴν u. Bekk. 6. ἄν μὲν καλῶς] ἄν μὲν καλῶς u. Bekk. 9. ἦν Ald. Ibid. τὰς αὐτὰς διατριβὰς γόγασαι] τὰς διατριβὰς τὰς αὐτὰς γόγασαι u. Bekk. 10. καὶ τίχου] καὶ τῷ τίχου h. καὶ τῷ τίχου πολλῶν u. Bekk. qui πολλῶν lin. seq. om. Ibid. αὐτῷ eodd. et edd. 13. χρεῖσται] χρεῖσται u. Bekk. 14. φασῆς h. Ald. Ibid. καὶ ἐ' ἡμᾶς] δι' ἡμᾶς h. καὶ δι' ἡμᾶς u. Bekk. om. Ald. 19. κρητιστίου] βελτίστου u. Bekk. 22. δι τῶν δυν.] τῶν om. h. u. Ald. Bekk. antep. γ' ἄν] γ' om. u. Bekk.

P. 772. ἔς] εἰς p 16. Ald. 2. καὶ εἰ του ἄλλον διὰ παρ] κἄν του διὰ τῶν παρ' u. Bekk.

H.

P. 772. Tit. MITTAEIHALION] MITTAEIHALION u. Bekk. 3. ἐπιδὸ — καταργησι] ἐπιδὸν — καταργησι u. Bekk. 4. ταύτων Ald. 6. ἄπονος δέξω] ἄπονος εἶναι δέξω h. u. Bekk. 13. παρ' αὐτῶν] ἐπὶ αὐτῶν u. Bekk. 14. καὶ ἐχλ.] καὶ ἐχλ. h. p 16. u. Bekk. 16. ἂν ἡμᾶς] ἂν om. h. u. Bekk.

P. 773. 2. ἐπιδικῆσιν] ἐπιδικῆσιν h. u. Bekk. 3. τῶν χρημάτων] τῶν πταμάτων u. Bekk. 10. ἐν ταύτῃ] ἐν αὐτῇ u. Bekk. 13. ἐπὶ τῷ] παρὶ γ' h. Ald. παρὶ γ' p 16. παρὶ τ' u. Bekk. 14. καὶ μηδὲν προσέκοιτας] κἄν μηδὲν προσέκοις u. Bekk. 15. εἰδαιμοσύνη Ald. 16. αὐτῆς om. Steph. antep. αὐτῆς καλῶν συμβεβλήσθαι] αὐτῇ καλῶν συμβεβλήσθαι u. Bekk. pen. δειγμασι] δείγματι h. u. Bekk. ult. τὰς τοιούτους] τοιούτους u. Bekk.

P. 774. 1. ἀν προσέκειν] ἀν, προσέκειν h. Ald. ἂν ἐπι προσέκειν u. Bekk. 3. δικαίως δεκάους τυγχάνειν] δικαίως (om. Ald.) δικαίως ἂν τυγχάνειν Ald. Wolf. ἐπιδικῆσιν ἀδικαίως ἂν τυγχάνουσι h. p 16. u. Bekk. 5. μὲν τῷ μὲν h. 6. ἀπὸ ἔχου] ἀπὸ τῶν h. u. Bekk. Ibid. ἔχου h. 7. μὲν δι γ' eant.] δι γ' om. u. Bekk. 8. προσημαίνουσι] προσημαίνουσι u. Bekk. 9. ἀγαστή h. Ald. 14. διεταλαῖτα] διεταλαῖτα h. u. Bekk. 15. ἄν εἰ h. 17. ἐτόγγουω χρεῖαν ἔχουσι] τυγχάνω δίκαιος cod. Vatic. 936. Bekk. 21. δεκάους] δεκάους eodd. Vatic. Bekk. Ibid. βεβουλευθεῖσαι] βεβουλευθεῖσαι cod. Vatic. Coudaίσασθαι Bekk. 22. οὐκ ἴσθαι] οὐκ ἴσθαι h. u. Ald. Bekk. 23. γὰρ ἐμὲ] τῶν ἐμὲ cod. Vatic. Bekk.

P. 775. 3. θαυμάζουσι] θαυμάζουσι Bekk. Ibid. ἠδὲν οὕτω γράφω, καὶ παρὶ μὲν τῶν ἄλλων ἀπάντων καὶ τῶν φιλτάτων τῶν ἐπιστολῶν πλάττωμαι.] πρεφιδάτωσιν καὶ διὰ

μαρτυρήσαν τῶν ἄλλων γέγραφα τὴν ἰστορο-
 λην. ood. Vatic. Bekk. 6. φασιρὸν ἔτι κ.
 μ. δ. ἀλλὰ] φασιρὸν αὐτοῖς ἔτι κ. μ. δ. μηδὲ
 στρατηγῶσιν, ἀλλὰ ood. Vatic. Bekk.
 8. ἔξωσιν ἐν ταῖς ἄλλαις] διάξωσιν ἐν ταῖς
 ἔλλησι ood. Vatic. Bekk. antep. θαλοῦν
 Ἄγιον[τι] Ἄγιον[τι] θαλάσσης ood.
 Vatic. Bekk. ult. αὐτοὶ λαν ἰσθμιαῶσιν
 τυγχάνουσιν] αὐτοὶ λαν ἰσθμιαῶσιν ἐτύχχα-
 νον h. ἰσθμιαῶσιν ood. Vatic. Bekk.

Θ.

P. 775. ΤΙΤ. ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ ΑΡΧΙΔΑΜΩΙ
 ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙ.] ΑΡΧΙΔΑ-
 ΜΩΙ. u. Bekk.

P. 776. 1. λαν om. h. Ibid. ῥάδιος,
 sed in marg. ῥάδιος, p 11. 2. σε om. h. 6.
 τῶν λόγων h. 7. αἰεῖν p 16. 10. ἀν δέ
 με π. δ. κομίζεσθαι h. 13. ἀν γένεσθαι h.
 16. μήπως h. p 11. 18. καὶ τὴν χάραν ταύ-
 ταν κατισχύοντων om. h. 29. τῶν om. h.
 pen. ἄλλος om. h. p 16. ἔλα p 11.

P. 777. 3. καὶ ἡγεμῶν p 11. 16. 8.
 τῶν om. h. p 16. Ibid. καὶ μὴ h. p 16.
 14. κάσιον p 11. Ibid. ῥάδιον p 16. 17.
 μείζω] κλέω h. p 11. 16. 18. ἔντας om.
 h. p 11. 16. Ibid. ἀποδέχονται] ἰσχυρα-
 ζάνουσι h. p 16. 21. ῥηθσομένον h. p 16.
 antep. κερὶ om. h. p 11. 16. pen. ῥέστωσι]
 ἀχρήστους h. p 11. 16.

P. 778. 2. ἄλλος om. h. 7. ἀσχερῶς]
 ἀλλος n. p 11. 16. Ibid. ἔς] καὶ h. p 16.
 11. ἄπαντες h. p 11. 16. 13. τῷ socum-

dam om. h. p 11. 14. κερὶ μὲν p 11.
 16. 19. εἰς ἄς h. pen. τὰς δ' ἄλλος κερὶ
 τ. σ. ἰσχυρῶσιν h. p 11. 16.

P. 779. 2. μαλίσ h. p 11. 16. 4. πολ-
 λῶν ἔδη χρόνον h. p 16. 5. προστῆναι p 11.
 16. Ibid. ἐξωδιῶσιν h. 8. πάντα h.
 11. θαυμασιᾶς p 11. 16. 16. ἔπρασι h.
 p 11. 16. 20. ἰσχύοντο h. 23. ἰτίαν h.
 25. δύνασθαι om. p 11. 16. ult. τις om.
 h. p 11. 16.

P. 780. 1. φιλοκίνας u. Bekk. 4. μεδι-
 μιᾶς p 11. 16. Ibid. κωιδίσιτος h. 6.
 τὰ ἰμά h. p 16. 7. μέλλειν p 11. 17.
 κροσῆσι h. p 16. 18. ποιούμενον p 16.
 19. τυχῶν p 11. Ibid. ἔω' h. 20. τοῖς
 ἄλλοις ἔλλ. p 11. u. Ibid. αὐτοῖς ἐξ αὐ-
 τῶν h. αὐτοῖς ἐξ αὐτῶν p 11. αὐτοῖς ἐξ αὐ-
 τῶν p 16. Ibid. ἐκλήσασθαι h. 21. ἀν
 om. p 11. 24. ἀνδρ'] ἐξ h. p 11. om. p 16.
 pen. ἀξιώσειν h.

P. 781. 5. δὲ primum omf. h. 9. ἔως
 τε τοῖς h. p 16. 10. ἀπαλλάξῃ h. p 11.
 26. et A. C. L. 12. κλέω p 11. 16. pen.
 κᾶσιον h. p 11. 16. Ibid. ἔδη om. h. p 11.
 16. ult. ἰστίον om. h. p 11. 16.

I.

P. 782. 2. τὸν om. Ald. 4. τοῦτο καὶ
 κούφον δεξ. m 2. Ibid. τοσαῦτο m 2. 7.
 ἠνάγκασι m 2. 8. ἀναχωρῶν m 1. Ibid.
 κερὶσιόσιον m 2. ult. κροσῆσιτος
 Wolf.

INDEX GRÆCITATIS ISOCRATEÆ

A LANGIO CONSCRIPTUS.

AD PAGINAS ET VERSUS EDIT. NOV.

- A.
- ἀγαπῶν.** sibi placere. 258, 26. contentum esse. 462, 13. ἀγαπῶν φίλων. amicitia delectari. 263, 23.
- ἀγαν.** afferre e longinquo. 112, 2. ἀγαν καὶ φέρον. pecudes et res mobiles prædari, 313, 21.
- ἀγλαΐας.** gregaria. 508, antep.
- ἀγνόητος.** prætermissum. 738, 26.
- ἀγνοῖν.** in errore versari. 366, 7. 430, 3.
- ἀγνώμων.** stultus, temerarius. 782, pen.
- ἀγῶντι στεφανῶται.** certamina coronaria, seu in quibus victori corona datur. 762, 1.
- ἀδελφίζω.** fratris nomine compellere. 730, 25.
- ἀδευγαυῶντις ἵππων.** edaces equi. 308, antep.
- ἀδολοσχία.** loquacitas. 577, 24.
- ἀδυνασία τῶν πόλεων.** 432, 5.
- ἀσπαστάτους ἔχοντες τὴν ἐν τῇ πόλει.** dum res in urbe incertæ erant. 744, 9.
- ἀκέραιος.** integer. 207, 6.
- ἀκρίβειος.** pure, sincere. 90, 3.
- ἀκμάς.** ætas virilis. 364, 3. ἀκμά ἀνόουσα. ætas florens. 255, 16. ἀκμά τῶν καιρῶν. temporis punctam sive articulum. 127, 7. ἀκμά, soil. κατά. hoc ipso tempore. 88, 8. (Wolf. vehementer.) ἀκμά ἔχον συμβουλίας. consilii dandi facultate vigere. 766, 6. ἀκμά ἰαμβάκειν. in flore esse. 748, 5.
- ἀκού.** auditus. 541, 14.
- ἀκούσιος.** involuntarius. 97, 5.
- ἀκρίβειαν.** prolixitas. 754, 10.
- ἀκριβοῦντες τὰ λακιδαιμοσίον.** rerum læconicarum studiosi. 548, 1.
- ἀκρόπολις.** Athenarum. 693, 3.
- ἀκροκ.** inutilis, irritus. 256, 1. jus et potestatem non habens. 727, 3.
- ἄλλοι.** alibi. 765, 2.
- ἄλλως.** sine oratione. 188, 5.
- ἄμα—καί.** 235, 5.
- ἄμεινον.** 458, 13.
- ἄμιλλα.** certamen. 439, 2.
- ἀμύνεσθαι.** defendere. 258, 27. ulcisci. 602, 5. ἰπτερ αὐτῶν. defendere, obtinere illas (opes). 246, pen.
- ἀμφιγυῖν τοὺς τάλαθῃ λόγωντας.** dubitare, an vera dicant. 614, 30.
- ἀμφισβητῶν τῶν λόγων.** 248, 6. ἀμφισβητῶν τινός. de re aliqua in certamen descendere. 273, 18.
- ἀμφισβήτησις.** incerta legum interpretatio indeque orta controversia forensis. 119, 5.
- ἀμφισχυτόμιστα (τὰ).** controversia. 253, 8.
- ἀμφισβῆν, de Areopagi candidatis.** 365, pen. ἀναβαῖν, de eisdem. 542, 18.
- ἀναβάλλεσθαι δέματος.** moram petens. 144, 23.
- ἀναβαί. εἰς ἡμᾶς.** ad vos progressus. 741, pen.
- ἀναβολή]** dilatio, mora. εἰς εἰς ἀναβολῆς. confestim. 751, 3.
- ἀναγκάζω.** vexare. 319, 14. ἀναγκάσις ἔχει, necesse est. 770, 6.
- ἀνδρωδῶς.** viriliter. 512, 4.
- ἀνακαινωμένους.** instauratus, renovatus, ab ἀνακασιζο. 343, 1.
- ἀναλαβῶν (sive ἀναλαμβάνων) ἑαυτῶν.** se ipsum colligere, recreare. 258, 25. 304, 25.
- ἀναπέσθαι.** renovare. 772, 1.
- ἀνάσταντες.** vastatus, alii subiectus. 142, 8.
- ἀνασάτους ποῦν.** sedibus pellere. 183, pen.
- ἀναφορέμας.** subortus. 581, 4.
- ἀνελάτεις τὰς χεῖρας καὶ τὰς ἰσχυρίας.** omissis gratis referendæ et æquitatis officis. 192, 9.
- ἀντίγραφος ἀναφέρειν,** referre, reducere. 261, 10.
- ἀνεξίτητος.** indelebilis, sempiternus. 270, ult.
- ἀνεπίθετος.** ineptus, alienus. 509, antep.
- ἀνίχοσθαι.** tolerare, pati (cum genit.). 419, 9. idem quod ἀγαπῶν, στήριγμα pati, contentum esse, acquiescere. 107, 13.

- ἀναλευτέας. 720, 7. ἀναλευτέων. 538, pen.
 ἀναλευμένοι. 719, 16. ἀνήλωσαν. 388, 1.
 ἀθροῦσα omnes, si quid injusti moliantur,
 etiam exousationem simul meditantur.
 746, 18.
 ἀναλλάττεσθαι. commutare, emere. 323, 2.
 ἀντηγαλαῖν. vicissim orimnatri. 691, 9.
 ἀντιβολῆν. supplicare. 596, 15.
 ἀντιδικός. adversarius. 603, 13.
 ἀντιδίσσις. quid? 433, antep. Oratio de
 Antidosi quando scripta. 608. eadem
 excerpta continet ex aliis auctoris ora-
 tionibus. ibid. item imaginem totius vi-
 tæ auctoris. ibid. occulta est Socratis
 defensio. 607. in not. oratio est mixta.
 605, 7.
 ἀντίθεσις. 502, 1.
 ἀντικαταλλάττεσθαι. commutare, emere,
 idem quod ἀναλλάττεσθαι et πρῆσθαι.
 321, pen.
 ἀντιποιεῖσθαι. sibi vindicare, atque appe-
 tere. 88, x.
 ἀντίστροφα. ex adverso posita, similia.
 268, 17.
 ἀντιτάττεσθαι. se opponere. 513, 15.
 ἀνυπόστατος. intolerabilis, invictus. 196, 6.
 ἀνυπόστατον. 674, 2.
 ἀνημαλία. perversitas, qua a naturæ præ-
 scripto discedit. 114, 9.
 ἀνώπυμος. desertus. 731, antep.
 ἀξίων. velle. 129, 9.
 ἀξιοῦσθαι. dignum esse, haberi. 724, 6.
 ἀξιοχρῆστος πραγμάτων. 287, 28. ἀξιοχρῆστος
 ἀνὴρ. vir idoneus, satis amplus. 265, 19.
 ἀόκητος. inhabitabilis. 607, 20. ἡ ἀόκητος
 τῆς χώρας. loca deserta. 229, antep.
 ἀπαγγέλλειν. renuntiare. 105, 8.
 ἀπάγειν. 746, 1.
 ἀπαθῆς κακῶν. 728, pen.
 ἀπακταῖν. postulare. 491, 5.
 ἀπαλλάττειν. liberare. 176, 17. 694, 2.
 ἀπαυλωτέας. 344, 2.
 ἀπαυτῶν, i. e. ἀπεκρινόμενος. 103, 9.
 ἀπαριθμῆν. annumerare. 139, 1.
 ἀπαρχή. sacrificium, primitiæ, doctorum
 hominum, e quo constare debeat. 480, 9.
 ἀπεικάζειν. assimilare, depingere. 91, 17.
 ἀπειλά. 309, 3.
 ἀπεισιπῶν. defatigari. 306, 16. 312, 9.
 ἀπειρισκίπτως. inconsiderate. 576, 2.
 ἀπειρηθῆναι. 484, 1. 511, 8. λόγος. 173,
 pen.
 ἀπειδένας. insoite, absurde. 260, 4.
 ἀπειστία. perfidia. 307, 7.
 ἀπλοῦς δι' ἡγῶνται τοῖς (ἄς) οὖν [οὐκ] ἔχου-
 τας. 131, 6.
 ἀποβαίνειν. evadere. 229.
 ἀποβέβηκεν. abjicere, amittere. 104, antep.
 ἀποβέβηκεν. contigit. 410, pen.
 ἀπογογγύσαντες. 711, antep.
 ἀποδειγματίως (ἀποδείκνυμι). probatum.
 296, 13.
 ἀποδεικνύειν παιδείας. liberos parere. 724,
 antep.
- ἀποδείξασθαι. credidisse. 509, 3.
 ἀποδέχασθαι αὐτοῦς. eorum moribus dele-
 ctari. 106, pen. excipere, probare, lau-
 dare. 93, antep.
 ἀποδιδόναι εἰς τὴν βουλὴν. 707, 17.
 ἀποδομικῶς. repudiare. 133, 14.
 ἀποκαλυμμένως. aperte, palam. 418, 19.
 ἀπολαύω τι φλαῦρον. 422, 16.
 ἀπολαύω. abesse. 352, 1.
 ἀπολαλιφῆσαι. inferiorem esse. 453, 11.
 ἀπολογεῖσθαι. quid? 468, 19.
 ἀπορηθῆναι. desipere. 425, 23. ἀπορη-
 μένως. desperate, inconsiderate. 314, 4.
 ἀπρόβητα. maledictum. 737, 19. tacenda,
 nefanda. 99, 5.
 ἀποστρεφῆναι. eripere velle. 702, 1.
 ἀποστῆς. ἀφίσταμαι, abstinere. 259, 13.
 ἀποστῆσαι τὴν δίκην ἀπὸ τῶν ἰσχυρίων.
 cogitationem retinere a sequentibus.
 254, pen. ἀποστῆσαι. abstinere. 422,
 17.
 ἀποτόμως. absolute, per se. 307, 14.
 ἀπραγμοσύνη. quietis stadium. 603, 2.
 ἀπροσάστως. 453, 22.
 ἀργυρίον. argentifodina. 431, 19.
 Ἀρειῶν πάγου βουλῆ. 364, 5. Areopagus a
 Lycurgo expressus. 542, 7. illius bona
 administratio. 379. illius quis fuerit
 particeps. 366, 5. illius Senatores quid
 a veteribus retinuerint. 365. Areopa-
 gitarum munus, admonitio, misæ, pui-
 titio. 371.
 ἀρετὴ felicitatis effectrix est. 411, 14.
 ἀρεθιμῶς. πανταῶς. omnia. 487, 14.
 ἀρμυσταί. præfecti a Lacedæmoniiis Græ-
 ciæ urbibus constituti. 216, antep.
 ἀρχαὶ apud Lacedæmonios et Athenien-
 sium majores, οὐ κληροῦται, sed αἰρεταί.
 542, 14. ἀρχαὶ τῶν τιμῶν. 120, pen.
 ἀρχαίων. sors (das Capital). 698, 1.—funda-
 mentum. Morus in Ind. ad Pabeg-
 gy. perperam explicat, εἰς τὰ ἀρχαῖα
 καταστῆσαι, in integrum restituere, re-
 edificare. 234, 3.
 ἀρχὴν, τὴν κατὰ θάλατταν, qui habeat, Ple-
 rasque etiam urbes Græciæ sibi sub-
 jectas habent. 517, 4.
 ἀρχαίος. princeps, rex. 122, 10.
 ἀρχὸν αὐτοκράτορος. imperator cum summa
 potestate. 732, 18.
 ἀστυγία. summa licentia. 769, 22.
 ἀσωπίζεσθαι. salutare, 763, 3.
 ἀσφάλειαν, κατὰ τὴν, idem quod ἀσφαλῆς.
 109, 8.
 ἀσφαλῆς ἔχων. firmum esse et argumentis
 fultum. 174, 2.
 ἀσπλεια. immantia. 488, 23.
 ἀσπυλῆν. 429, 19.
 αὐθάδεια, arrogantia, insolentia. 319, 21.
 αὐθάδης. contemtor aliorum, sui admira-
 tor. 94, 1.
 αὐθις. alio tempore. 261, 21.
 αὐλητής. 972, ult.
 αὐξάνειν. amplificare. 283, 19.

αἰταμέν. durare, perdurare. 729, 26.
 αἰτῶ. sponte sua, 262, 22.
 αἰτοσχιδέειν. temere et negligenter agere.
 451, 10. ex tempore dicere. 578, 6.
 αἰτόχθους. eodem solo innati, quod incol-
 lusj. 178, 2. 415, 16. 534, pen.
 αἰτήχει. qui sua manu alium interfoicit.
 213, 2. 727, antep. (militum saorum
 occisori). 590, 15.
 ἀφίλος. 260, 17.
 ἀφιλόμωνος τῶν ἄλλων, i. e. ἐξ ἀπάντων ἐ-
 λεῖψμωνος. seligens ac sepeitans has duntaxat
 virtutes a reliquis, has mihi peculiarias
 esse volui. 147, 10.
 ἀφιμονος τῶν ἄλλων. omnibus aliis omissis.
 240, 12. 461, ult. 466, 6. πάντων τῶν
 πτωχῶν. omnibus hujus generis omissis.
 304, 23.
 ἀφρατίος καίριον, ὅν οὐκ ἀφρατίον. 237, 5.
 ἀφιστασθαι πόλεως. urbem relinquere.
 313, 18.
 ἀφραμί. opportunitas. 361, 2. κομμηδίαις.
 724, 27. ἀφραμίαν λαόντες. occasione
 utentes. 191, 14.
 ἀφραίσεσθαι. finire. 616, 1.
 ἀφροσύμωτος. 572, ult.
 ἀφ' ὅν ἀμφοτέρω ταύτ' ἂν ἀφραίετο. quibus
 (obis et institutis) utraque hæc (cor-
 pus et animas) jurentur. 429, pen.
 Ἀχαίδες ἐπίλους. 314, 21.
 ἀχαρίστως, idem quod ἀδίκως. eum molestia
 et dolore ejus, cui benefit. 104, 2.
 ἀχθεσθαι. graviter commoveri. 508, 20.

B.

βάσανος in servis tantum adhibetur. 743,
 23.
 βασιλικός. summi magistratus. 732, 6.
 βασκαίνω. criminari. 617, 3.
 βασικωμένα pro βίος. 604, 2.
 βιβλωμασπερ τῆς μαθητικῆς. libri artis divi-
 nandi. 724, 25.
 βίος πρὶναιστων ἰσωνιων ἰουανδιον quam
 tyrannorum. 767, 19.
 βλακείσθαι. detrimentum accipere. 99, an-
 tep.
 βλαστῆμα. germen, flos. 111, 21.
 βραμβύλιος. 467, ult.
 βραυλεύσθαι. consilium dare, deliberare,
 consultare. 105, pen.
 βραχέειν. gubernare. 356, 3. βραχέισθαι.
 dirigi, constitui. 270, 20.
 βρωμολοχεύσθαι. 374, ult.

Γ.

γαργαμήνης. pius, 461, 1.
 γαστρι (ἢ) περὶ τὰ Περωμά. quales fue-
 rint. 424, 26. γαστριται μετ' ἑαυτῶν.
 quales. 425, 4.
 γάροντες. summæ rerum præfecti apud La-
 cedæmonios. 548, 15.
 γαυαττωμαχία ἰσωνιον quam decorum pugna

ad Iliam. 477, 11.
 γάρον, idem quod δάνα. 87, 2. cogitatio.
 151, 9. ingenium. 468, 5.
 γαστριμαχίαν. disputare. 254, 18.
 Γαργάτων. 718, ult.
 γράμματα et λόγος quomodo differant.
 579, 2.
 γράμματα (scripta), e tempore Piniestrati,
 tempore Panathenæici exstabant. 541, 9.
 γράφασθαι πρὸς τοὺς θεομοθέτας. ad Theo-
 mothetas referre. 737, 15.
 γυμνασιαρχία. 682, 5.
 γυμνάσιον. exercitatio. 117, 10.

Δ.

δάμασμασμένος. domitus. 311, 15.
 δαδωλαμμένα. dicta. 276, 16.
 δαδοκίμασμένος. domitus. 311, 15.
 δῶγμα. specimen, exemplum. 91, 13.
 δωτότης. vis, facultas, dotes, virtus. 147, 5.
 Δίαια (el). Decemviri post Trigintaviros
 constituti. 707, 6.
 δεκαδραχμία. decemviratus. 277, 2. δεκα-
 δραχμίων κοινότησωντες; Laocædemoniis
 eorum jussu Decemviri consultati. 212,
 10. eorum malignitas. ibid. δεκαδραχμία
 Laocædemoniornm. 520, 28.
 δεκάζειν. largitionibus corrumpere. 416, 1.
 δέντα (τά). quæ fieri oportet seu decet,
 officia. 118, 6. 131, 3. δέντων τι. quod
 opus est. 259, 16.
 δελαῖν πράξεις. de rebus dicere. 171, antep.
 δεμωσις. proscription. 710, pen.
 δεμωυργός. opifex. 487, 21.
 δεμωρατία. 536, 20.
 διαβολή. orimen, sive verum sit, sive fal-
 sum. 95, 4. quantum illa malem. 606,
 23.
 διαγνίσθαι. permanere. 318, 9.
 διάγνωσις] διηδικασίον. ταχίστην ἔχει διά-
 γνωσην. facillime dijudicaster. 105, pen.
 διαγωγή. negotium. 759, 16.
 διάθσις. exportatio. 486, ult.
 διαβίον. testamentum, hereditas. 724, 22.
 διαρεπτιώτατος χωρισμός. separatio maxi-
 ma.
 δαιτα. arbitrium. 693, 18. δαιτα ἰσῶν ἰσ-
 τός. arbitrium certis conditionibus. 708,
 22.
 δαιταῖσθαι. commorari. 724, 8.
 δαιτήτης. arbiter. 608, 27.
 δαικίσεσθαι δυσκολότερον. maioriorem esse.
 729, 24.
 διαλαθεῖν. 766, 2. latere, effugere. 129,
 pen. 200, 23. 567, 5.
 διαλαμνάτωρ. distinguere, v. e. locum ar-
 boribus, quo in intervalla dividitur,
 hinc omnino dividere. 175, ult.
 διαλειψάσα (πίλις) χρέση ἴλιγον. post exi-
 gum temporis spatium. 355, 2.
 διαλείπειν ἐν ψήφισματι, uno decreto dissol-
 vere. 315, ult. τὰ συμβόλια. nomen
 solvere. 693, 15. dirimere. δέλομα, di-

- rimere solet. 87, x.
διάλυσις τὰ πρὸς ἡμᾶς. abolire controversias nostras, (Auger. conj. τὰ πρὸς σφᾶς.) 221, 4.
διάλυσις. dijudicatio, et inde orta compositione, pacis conciliatio. 119, 6.
διαμαρτυρεῖν. errare. aberrare. 137, 10. destitutum esse. 104, pen. τῶν πραγμάτων. 258, 11.
διαποθεῖναι (τὸ) prudentia, intellectus. 759, 14.
διὰ πύραυλα. perfecit. 225, 9.
διαπικίλλω. (per) ornare. 443, 2.
διαπράξασθαι εὖχῆς ἄξια. perficere ea, quibus meliora ne optari quidem possint. 245, pen.
διασείων. 767, 16.
διασκαρφέσθαι. scalpere, dissolvere. 348, 2.
διατίθεσθαι δουλοῦς. infensum esse. 407, 3.
διατρέβην περὶ λόγων. orationem meditari sive elaborare. 253, 10.
διατριβή. stadium. 601, 2.
διατριψάντες. discipuli. 255, autep.
διαφείρει εὐλόγησαι, i. e. διαφείρει. 87, x. διαφύγει. inflare. 782, 4.
διαφάσσειν. aberrare. 410, autep.
διαψεύσθαι (cum genit.). se ipsum falsissime. 258, 22.
διαχειρίζων χρήματα. pecunias tractare. 688, 8.
διγγύων. 691, ult.
διήλαθον. 109, 15. 129, pen.
δισηχθέντες πρὸς ἡμᾶς. a vobis disidentes. 592, 1.
διεξίται περὶ τῶν πραγμάτων. de rebus loqui. 420, 13.
διήμερον. totam diem consumere. 373, 1.
διεστάναι discedere, reconciliari. 262, 23.
διελέσθαι. coram iudice cum aliquo contendere. 706, 8. litigare. 581, 10.
δικαιο (τὸ) utique præferendum esse utili. 303, 20.
δικαιοσύνη εὐ δικάυτις. sed ad comparandam illam exerceendamque idonei juvantur maxime eloquentiam politicom institutio. 582, 2. sola beat. 412.
δικαιοσύνη. jus. 301, 12.
δικαιοσύνη. 608, 27.
δικαιόφρων. rectum esse. 713, 22.
δικαιογραφία. orationum forensium compositione. 602, 1.
δικαιῶν. regnare. 114, pen. **δικαιῶν** περὶ τῶν ἄλλων. reliqua curare et administrare. 184, 4. **δικαιῶν** τὰς νίκας. victoria uti. 752, 12.
δικαιοῦσθαι. administrari, se habere. 421, 5.
δικαιοῦμαι. 264, 1.
δικαιοσύνη. negotium. 264, 1. administratio. 107, 6.
δικαιοσύνη. 546, 4.
δικαῖον. perspicere. 174, 3.
δικεῖν, vel **δικεῖσθαι**, πόλεμον εἰς τὴν ἑσπερον. bellum includere intra fines imperii Persici. 242, 6.
διερίσσειν. distinguere. 137, 9.
διερίσσειν τὸ ἄγαλμα τοῦ σωτήρος. 655, 22.
διερίσσειν. studere, exoptare. 106, autep.
διερίσσειν. iudicium. 511, 25. existimatio bona opibus longe præferenda. 287. opinio. 260, 22.
διερίσσειν. conjectura uti. 491, 23.
διερίσσειν (τὰ) deliberata. 108, 8.
διερίσσειν. sicutus, sagax. 580, 16.
διερίσσειν τύχη. fortuna fugitiva. 782, autep.
διερίσσειν τῶν λόγων. orationum vis. 579, 21.
διερίσσειν. omi hand facile placueris, morosus. 103, 8.
διερίσσειν. perverso rixandi studio deditus. 103, 8.
διερίσσειν ἔχων. iniquo animo esse, male sentire. 135, 10. idem quod **διερίσσειν** ἔχων, 137, 11.
διερίσσειν. odium. 270, 7.
διερίσσειν, idem quod **διερίσσειν** ἔχων. 223, 17.
διερίσσειν. graviter ferre. 782, ult.
διερίσσειν. difficultas. 749, 9. incommodum. 761, 6. al. **διερίσσειν** περὶ τὰς σφαιρῶν. 260, 16.
διερίσσειν in iudicando esse difficilem. 174, 9. fastidire, indignari. 259, 13. **διερίσσειν**, malis morere. 100, 8.
διερίσσειν. intractabilis, tractata difficilis. 428, 14.

E.

- εγγύων**. 691, ult.
εγγύων. quum licuisset. 682, 16.
εγγύων ἐξ ταλάντων. 691, 13.
εγγύων τὸ πρῶγμα. 676, 8.
εγγύων χρεῖος. debitum postulare. 746, 1.
εγγύων. in orbem rediens. 424, 2.
εγγύων ἔχων, pro **εγγύων**. 413, 27.
εγγύων. decrevissae, statuisse. 110, 4.
εγγύων. conatus, inceptum. 115, 10.
εγγύων. male soire, nemore. 411, 12.
εγγύων, idem quod **εγγύων**. 580, 17.
εγγύων. conjectura uti. 142, ult.
εγγύων. iustus de omnino. 252, ult.
εγγύων ἔχων. voluptas, quæ neque ante se neque post molesti quid habet. 110, 14.
εγγύων. 212, ult.
εγγύων. 221, 2. 758, 15.
εγγύων. nisi Cyrus obstitisset. 276, 7.
εγγύων ubi susceperunt. 426, 15.
εγγύων a nostris partibus stare. 177, 13.
εγγύων τὸ πρῶγμα. operæ pretium esse. 237, 7.
εγγύων. abstinere, recedere. 256, 2.
εγγύων πρὸς ἡμᾶς. pax Antalcidæ ἰσονομία. 216, 3.
εγγύων τὸ πρῶγμα. unus e multis. 740, 25.
εγγύων ἔχων. actio danda. 702, ult.

- ελεγεῖσθαι. proolpere. (cum dat.) 88, antep.
 ελεγεῖσθαι καὶ συμβουλεύειν. 340, 13. suadere. 381, 9.
 ελεγκμάτα. scribæ admonitiones. 748, ult.
 ελεγεῖσθαι. influere. 436, 13.
 ελεφάν. 738, 4.
 ελεφερέμενος. exactus. 423, 1.
 ελεφερά. exactio. 376, 1.
 ελεγε ποιῆσαι. facere potulit. 743, 13.
 ἐκβαρῦσθαι. barbaris deformari. 453, 4.
 ἐκείσα pro ἐκεί. 486, 13.
 ἐκλείπειν. desicere, desesse, negligi. 408, 25.
 ἐκκελυμένους. dissoluto. 766, 10.
 ἐκπεπρωμένοις ἐκ τῶν πατριῶν. qui o patriis bonis exciderunt. 432, ult.
 ἐκπίπτειν. excidere, amittere. 720, 17.
 ἐκπυδὸν ποιῆσαι. e medio tollere. 447, 15.
 ἐκπρῶσθαι. largitionibus adducere. 142, 1.
 ἐκπίειν. luere, rependere. 102, 2.
 ἐκφέρειν. efferre, divulgare. 406, ult. σφραῖσιν. signum exhibere. 769, 2.
 ἐλάττωτες. minores, qui minoris pretii sunt. 117, 9.
 ἐλαττωῖσθαι. soil. τῆς δόξης καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων προσδοκίας. hominum de se expectationem fallere. 111, 5.
 ἐλαύνειν. 415, 9.
 ἐλατῶν ἐπὶ τὸ συμφέρον. converti ad id, quod expedit. 176, 14. ἐλατῶν ἐξαιδρωποδοθεῖναι. servitutem subire, in eam incidere. 421, antep.
 Ἐλλὰς πᾶσα ἐρῶ. 270, 18.
 ἐλλείπειν. citra resistere. 127, 8. prætermittere. 144, 15.
 ἐλλολεῖν. reliquit. 258, 5.
 ἐμβριθής. arduus. 750, 22.
 ἐμποδίζειν. 762, 7.
 ἐμποδῶν ὄντας. qui impedimento sunt. 176, antep.
 ἐμπεσεῖν. inserere. 90, 11.
 ἐμυτος. purulentus. 739, antep.
 ἐμφοργμα. septum, obex. 366, ult.
 ἐμπεριγάζεσθαι. incutere. 366, 2.
 ἐμεια. inopia, quod parum est. 127, 9.
 ἐμμενέειν, sive ἐμμελεῖν. 711, 18.
 ἐμδέχεται. convenit, licet. 110, 21.
 ἐμδῶται. ansam præbere. 319, 23.
 ἐμγαθῶν. afferre. 340, 8.
 ἐμγαθὰ καθίσταται τὰ ἑαυτῶν. questum facere e re familiari. 362, antep.
 ἐμοτύς. 265, 20.
 ἐμοτύσα μανία, præsens furor. 375, 10.
 ἐμοτύτα (τὰ). res præsentis. 752, 14.
 ἐμόδις. 275, 5.
 ἐμόδις] τὴν ἐμόδις πόδαμον, pro τὴν πόδαμον ἐμόδις. 242, 6.
 ἐν μέρει. diverso tempore, singillatim, cui oppositum est ἅμα. 306, 13. ἐν μέρει χιμῶσασθαι. singulos deinceps subigere. 238, 11.
 ἐνῆτα εἰπέειν. quam materia dicendi adsit. 493, 26. ἐνῆτα. dicendi materia. 394, 2.
 ἐνχλεῖν. molestum esse. 172, 1. intru-
 dere se. 777, 19.
 ἐνημαίνεσθαι. exprimere, significare. 260, 4.
 ἐνητάντα (ἐνητάντα). durantem. 253, 1.
 ἐνητάντα. interlocedere, interponere. 262, 25.
 ἐνητάντα. eorum. 748, 2. illuc sive etiam eorum. 115, pen.
 ἐντάφιον ἢ τυραννίς καλῶν. 305, ult.
 ἐντύθειν γὰρ ὑποτιθέμενος ἕρξάμενος. hic enim proponens seu proponere coepi, i. e. hæc prima pars propositionis meæ fuit. 139, 11.
 ἐντυξίς. congressus, qui sine colloquio esse non solet, hinc idem quod διάλιξις, colloquium. 97, 3.
 ἐντυγγάθειν. experiri. 353, 2.
 ἐνφραεῖσθαι. reptatam esse. 669.
 ἐξ ὑπογυίου. nuper demum. 174, 15.
 ἐξ ὅτι μὲθ' ἑκατέρων γέγονεν. prout cum alterutris conjunctus erat. 224, 18.
 ἐξ ὅτι, idem quod ὅπως vel τιὰ τρέπον. 114, antep. 128, 6. idem quod δ' ὅτι. 309, 15. ἐξ ὅτι, ἐκ τῶν αὐτῶν τούτων. propterea, ob id ipsum. 180, 5. quo pacto. 222, 9. ἐξ ὅτι ἑκατέρων. 432, 27.
 ἐξαγωγῆ. exportatio. 703, 2.
 ἐξαργος γέσται. inficitur. 749, 13.
 ἐξελύχεται. arguere, in lucem proferre, indicare. 150, 11.
 ἐξίστασαν (οἷα) αὐτῶν. a statu suo non declinarunt. 552, 21.
 ἐξιστάσθαι. ordine disponi. 231, ult.
 ἐξυλλαγμένους. mutatus, diversus. 280, 11. 418, 27.
 ἐξουτυπῶς τῶν πολιτικῶν. qui a politicis rebus longissime abest. 240, ult.
 ἐξιστάσθαι] ἐξίσταται τοῦ φρονέειν. 257, 14.
 ἐξήταλος. ovanidus. 371, pen.
 ἐξαιλίειν. incidere, incurrere. 352, 7. 754, 12.
 ἐξουσία. potestas, locus, occasio. 89, 11.
 ἐκαστῶν dulcius esse auditoribus quam συμβουλεύειν. 777, 17. quid significet. 461, 21.
 ἐκαστοφραξίτων. dubium esse. 564, 3.
 ἐκαστοφραξίτων. corrigere, emendare. 434, 22. 553, 15.
 ἐκαστοφραξίτων. diris deponere. 234, 4.
 ἐκαστοφραξίτων. que impulit. 429, 3.
 ἐκαστοφραξίτων] ἐκαστοφραξίτων. festinare. 242, pen.
 ἐκαστοφραξίτων. festinarunt. 202, 2.
 ἐκαστοφραξίτων. peregrinus. 473, 28.
 ἐκαστοφραξίτων. actionem intentatam persequi. 709, 1.
 ἐκαστοφραξίτων. 534, antep.
 ἐκαστοφραξίτων. ad scribendum incitabar. 255, 13.
 ἐπὶ, pro ἐπι. 305, 1. (cum dat.) propter. 144, 3. ἐπ' ἀρετῆ. 149, 11. ἐπὶ τῶν ἐργῶν opponitur τῷ λόγῳ. 282, 1. ἐπὶ τῶν καίρων. quem res consilium præsens postulat. 133, 11. ἐπὶ μίαις ἀσπίδων. 319. ult. ἐπὶ τοῖς καιροῖς γρηγορεῖν. filius sub-

- jectus. 191, 10. ἐν μὲν τῶν ἰδίων. in rebus privatis. 431, pen.
 ἐπιθεῖν κωλύσθαι. orationem ostentationis causa componere. 257, 9.
 ἐπιθεῖν. augeri, proficere. 462, pen.
 ἐπιθεῖν γινώσκουσι. qui verosimilis est futurus. 739, 21. διαφραγίσθαι. exitio proximus. 760, 17.
 ἐπιήκεια. equitas, humanitas, pröbitas. 107, 15.
 ἐπιήκειες τῶν φύσεων. bona ingenia. 371, 7.
 ἐπιήκειες δεξιῶν. mediocres opiniones habere. 466, 11.
 ἐπιήκειως. sufficienter. 765, antep.
 ἐπιζήμιος. detrimentosus. 119, 9.
 ἐπιθῆσθαι, ἐπιθῆσθαι. manam imponere. 262, 26. ex insidiis aggredi, insidiari. 113, 13.
 ἐπιθεῖν ἱερά. 359, 5.
 ἐπιπαρτίας λαμβάνειν. 483, 5.
 ἐπιπαρτυῖσθαι, idem. quod πρῶθειαν ἐπιπαρτυῖν. 235, pen.
 ἐπιπείρω. 495, 1.
 ἐπιπλοῦσθαι. gloriosiora. 224, 11.
 ἐπιπλοῦσθαι. reprehendere. 485, 26.
 ἐπιπλοῦσθαι. deficere. 315, 16.
 ἐπιπλοῦσθαι. curatio publica, munus publicum. 107, 8.
 ἐπιπλοῦσθαι. peregre vivere. 764, pen.
 ἐπιπλοῦσθαι (τὰ). suppellex. 743, 9.
 ἐπιπλοῦσθαι. emergere, potentem esse. 429, 16.
 ἐπιπλοῦσθαι. acclamare. 503, 1.
 ἐπιπλοῦσθαι. instaurare. 234, 6.
 ἐπιπλοῦσθαι. luminibus offere, nocere. 90, 2. 405, 21.
 ἐπιπλοῦσθαι. accelerare. 228, ult.
 ἐπιπλοῦσθαι μάλλων. magis perspicies. 99, pen.
 ἐπιπλοῦσθαι. scientiis ad perpetuam mortalitatem utilitatem semper manent. 773, 22.
 ἐπιπλοῦσθαι. prefectus. 218, 3. mansuinus curator, satrapa, idem quod ἀνάστυς. 237, 15. ἐπιπλοῦσθαι τῶν διαλλαγῶν. reconciliationi præesse. 264, 13.
 ἐπιπλοῦσθαι. adeptio. 781, ult.
 ἐπιπλοῦσθαι. qui attingit. 511, 25.
 ἐπιπλοῦσθαι. cum successu. 561, 7.
 ἐπιπλοῦσθαι. inferre. 438, 2.
 ἐπιπλοῦσθαι. invadere. 238, 14.
 ἐπιπλοῦσθαι. probrosus. 411, 8.
 ἐπιπλοῦσθαι. cum probro. 191, 10.
 ἐπιπλοῦσθαι. 706, 11. ἐπιπλοῦσθαι ὀφθαλμῶν. multam solvere. 714, 11.
 ἐπιπλοῦσθαι. 719, ult.
 ἐπιπλοῦσθαι. 596, 18. ecclatio pecunie ad juvandum aliquem, (milder Boytrag). 484, 2.
 ἐπιπλοῦσθαι τὴν ἀρετήν. ex honestate docenda questum facere. 577, 10.
 ἐπιπλοῦσθαι. labor, ex labore questus, industria. 119, 8.
 ἐπιπλοῦσθαι. questus. 259, 22.
 ἐπιπλοῦσθαι. res est. 425, 7.
 ἐπιπλοῦσθαι. orbatus. 735, 10. duce et auxillis destitutus. 276, 4.
 ἐπιπλοῦσθαι ἔχειν πρὸς τὰς πράξεις. 674, 21.
 ἐπιπλοῦσθαι. 772, 2.
 ἐπιπλοῦσθαι] ἐξ ἰτοῦ μὲν. ex parato, i. e. paratus. 277, 7.
 ἐπιπλοῦσθαι. prudentia. 106, 1.
 ἐπιπλοῦσθαι. 749, 18.
 ἐπιπλοῦσθαι. commode, opportune. 486, 13.
 ἐπιπλοῦσθαι τοῖς θεοῖς. a diis precari. 433, 19.
 ἐπιπλοῦσθαι. sobolis prosperitas. 493, 12.
 ἐπιπλοῦσθαι. facultas. 137, 16.
 ἐπιπλοῦσθαι. qui amice colloquitur, comiter aliquem appetat. 96, antep.
 ἐπιπλοῦσθαι ἔχειν. in luoro ponere. 759, 27.
 ἐπιπλοῦσθαι. 443, 9.
 ἐπιπλοῦσθαι. 580, 14.
 ἐπιπλοῦσθαι. pium esse. 136, 7.
 ἐπιπλοῦσθαι et ἀκαταστάτα et φρονήσεις optima hominum instituta. 554, 16.
 ἐπιπλοῦσθαι. prosper successus. 106, 1.
 ἐπιπλοῦσθαι. 375, 1.
 ἐπιπλοῦσθαι. viri sui temporis. 441, 18.
 ἐπιπλοῦσθαι τοῖς τῶ πατρὸς ἐπιπλοῦσθαι. studia patris stimulans. 91, ult.
 ἐπιπλοῦσθαι. 435, 20.
 ἐπιπλοῦσθαι. uno tenore. 524, 18.
 ἐπιπλοῦσθαι τῶ μεγάλῳ. magnitudinem assequi. 247, antep.
 ἐπιπλοῦσθαι τὴν γνῶμην. 459, 9.
 ἔχειν προθύμως πρὸς τι. aliquid appetere. 119, 10. ἔχειν ἐπιπλοῦσθαι τὸν ἰδιώτην. captum indooti excedere. 173, pen.
 ἔχειν καὶ πρῶτον. heri et pridie, nuper. 301, 24.
 ἔχειν τούτων. cetera, quæ eo nituntur. 177, 18.
 Ζ.
 ζῆμια. damnam. 149, 15.
 ζῆμιοῦσθαι. jaecturam facere. 108, 2.
 Η.
 ἡγεῖσθαι. ducere, terra marique imperare. 176, 11.
 ἡγεμονία. imperium (maris). 177, 1.
 ἡδὴ (τὰ) τῶν τρέψων. morum rationes, conformationes, mores ipsi. 88, ult. affectus. 260, 4.
 ἡμετα. conventionalis. 712, 20.
 ἡμετα. 728, 25.
 ἡμετα. 148, 5.
 ἡμετα. negligētia, nullius pretii res. 467, 11.
 ἡμετα. 693, 19.
 ἡμετα (Asia). 313, 12.
 ἡμετα. 202, 2.
 ἡμετα. certe, profecto. 225, 1. 618, ult. quanto magis (ubi sequitur post ἔπειτα). 111, 4.
 ἡμετα λόγους κρείττους ποιῶν. 606, 1.

θ.

- Θαυμάζειν**, idem quod **θαύω** ἐπαινεῖν ἐπιθεῖναι καὶ θαύω. maximi facere et colere. 107, 5.
θεὸς ne filios quidem suos a Trojano balle averterent. 477, 2. **Θεὸς** nullam suorum filiorum oram gerere haud verosimile est. 493, 19.
θεωοίητος, oculis demissa. 383, pen.
θεοφιλῶς καὶ φιλανθρώπως ἔχων, diis et hominibus amicum esse. 179, antep.
θεραπειῶν νόσος. 729, 26.
θερμότης. 737, 15.
θεωρεῖν, considerare, inquirere. 360, 15, perspicere, acuatius nosse. 509, 21.
θραύειν, cognitio. 782, 7.
θρυβῶν, plaudere. 503, 1.
θρασύτης, audacter et libere loqui. 174, 11. 259, 5.
θρασύτερος θαλάσσης, confidens loqui. 273, 12.
θύλακος, saccus. 782, 2.
θυμολῶν, sub dio agere. 314, 10.

ι.

- ἰδία** ab Isocrata pro iis substantivis, quæ præcesserunt, relativi pronominis vice poni solet, ἀμφότεραις ταῖς ἰδίαις ταύταις, reddere possis, utraque virtute. 127, 15. utroque genere. 132, 12. res. 289, 1. 478, 10. 604, pen. genus. 468, 18. 491, 16. **ἰὰ μίαν ἰδίαν**, una eademque ratione. 171, pen. ἢ ταῖς αὐταῖς ἰδίαις, una eademque ratione (ante eīnerley Umstānden). 148, 2. forma. 467, 21. figura. 502, 1.
ἰδιος. 271, 9.
ἰδιότης, rei aliojuz imperitus. 487, 22. homo privatus.
ἰερουσίη, sacerdotium, (res parvæ difficultatis). 114, 11.
ἰσηγορία, æqua loquendi libertas. 319, 18.
ἰσημερίην, æqualem portionem accipere, æquo jure esse. 176, 5. 262, antep.
ἰστορία, disciplina. 773, 11.
ἰσχύν, vim habere. 127, 9.

κ.

- καθίστημι**, εἶνε καθίστημι. est. 425, 9. 486, 26.
καθιστάω, reorpius, peccatas. 480, 20.
καθιστάω νόμους, civitatis constitutione. 256, 6. **καθιστάω** (τὰ τῶν), res presentos. 304, pen. instituta. 491, 24.
καθιστῶντες, versantes. 424, ult.
καθήμενος κατὰ τὴν ἀρετὴν (de Arcopagi candidatis). 366, 3.
καθίστημι, insidere, residere. 111, 21.
καθιστάω εἰς ἑαυτὸν, contumeliis afficere.

- 847, 18. εἰς ἀφάλακας, in toto collocare. 752, 14. **καθιστῶντες**, facientes. 472, 25. **καθίστημι**, pro καθίσταμι, fac. 119, 8. **καθίστημι**, fecit. 473, 21. **καθιστῶντες**, efficiens. 90, 6. **καθιστάω** εἰς ἀρχήν, si magistratus tibi fuerit mandatus. 107, 6. **καθιστῶντες** εἰς τοὺς ἀγῶνας, certamina subire. 238, 16. **καθιστῶντες** δόξαν ἐπαμύλλων, gloriam æmulandam facies. 270, 3. **καθιστῶν** (εἰ) εἰς ἡλαχῶν, si argumenta a me postulerent. 541, 11. **καθιστῶν** τὰ τῶν βαρβάρων, Barbarorum res pacatas sunt. 224, 3. **καθιστῶντες**, efficere. 479, ult. **καθιστῶν** οὐδὲν, factus esse. 314, 15. **καθιστῶν** εἰς ἡλαχῶν, 733, 9. **καθιστῶν** εἰς ἀδύναμ, periculum ostendit. 608, 16. **καθιστῶντες** σφᾶς αὐτοῖς, se ipso reddiderunt. 441, 15. **καθιστῶντες**, incidunt. 423, 9. 475, 25. **καθιστῶν**, fecit. 458, 10. 469, 10. **καθίστημι**, fuit. 272, 13. **καθίστημι**, factus est. 458, 21. **καθιστῶν** εἰς εἶς, incidimus. 411, 2. **καθιστῶν** ἑαυτῶν, se contulserat. 449, 2.
καθίστημι, in regnum restituito. 449, 21.
καθόλου, in univcrsum, in summa. 115, 1. **καθόλου** τῇ θαλάσῃ, mente perspicere. 436, 17.
καὶ γὰρ τοῖς ἰταγοῦ, 115, 21.
καὶ ταῖς μεθῶν, (fortasse) pro ὅς τὰς μεθῶν. 133, 13.
καίριος, occasio. 104, 6. decentis. 467, 21. **καίριος**, 492, 5. 524, 26. ipse rei articulus. 511, antep.
κακουργία, calumnia. 493, 3.
κακοθύμια, morum perversitates. 371, ult.
κακόθυος, malitiosus. 606, 15.
κακοπαθεῖν 312, 10.
κακῶς ἐπιστάμενος, suo incommodo ignorare. 101, antep.
καλεῖν ἄνω τινός, in secretum vocare. 764, 2.
καλυπτόμενος κατὰ τὰς ἰδέας, qui in disiectionis contentio nibus vocantur. 581, 16.
κάλως (pulcritudinis) laus. 477, 15. 299.
καλλοπιστής, qui in vestitu adhibet munditiam odiosam et exquisitam nitiam. 100, ult.
καπιλάω σαυρονα. 374, antep.
καρπώσθαι τὴν Ἀσίαν, fructus ex Asia capere. 222, 8.
καρτερίην, abstinentiam esse, laboris tolerantiam. 127, 1. 307, antep. 411, 21.
καρτερία, abstinentia, tolerantia. 149, 4.
καρτερικός, sui ipsius carnis propter moderatioris et abstinentiam. 131, 3. 429, pen.
κατ' ἀφρόνως, ut hominem decet. 246, 14. **κατ' ἡμετέρας**, pro viribus. 527, 19.
κατὰ πλάσσω, per falsata. 422, 23.
καταβάλλω, interficere, ferire. 120, 10.
καταγέρομαι, senescere. 464, 1.
καταγωνίζω, (1.) contra statere (se- 5 e

- quædam genit.) (2.) judicare de. μηδὲ καταγγεῖν τῶν ἀνόμων τοσαύτην δυστυχίαν. Quæque homines tam infelices habebat. 110, pen. καταγγέσθαι αὐτῆς αὐτοῦ πῶν μεγάλων ζημιῶν. ipse se maximo sorpitu dignum fatibatur. 130, 9. καταγγέσθαι (activ.). judicatorum. 258, 21. καταγγέσκον τῶν τοιούτων πολλὸν κακίαν. tales valde pravos judicabant. 146, 12.
- καταλύεσθαι. inundari. 486, 15. καταμίζειν. 508, 18.
- καταλλῆν στρατιώτας. milites legere. 247, 2.
- κατασπληνῆσθαι τὴν ἀπειρίαν. imperitia deterreri. 762, 5.
- καταποικίλαι. ornare. 580, 14.
- καταποτιστής. pirata. 216, 7.
- καταπραΐναι. demulcere. 174, 13.
- καταρκεῖναι. contaminare. 619, 23.
- κατασκευάζειν οὐδὲν τοιούτων. nihil tale confecturo. 221, 2.
- κατασκευῆ. apparatus, eoque res omnes, quæ civitati opus sunt. 119, pen.
- κατασκευατίζω. formare, parare. 489, 9.
- κατατρέβειν τὰ θήματα. 774, 12.
- κατατρέβασθαι (κατατρέβασον) deferri. 427, ult.
- καταφασίεσθαι. condemnare. 702, 21.
- καταπιῶν πρὸς σί. tibi indicare. 257, 6.
- καταπιῶναι. necessarium esse. 505, 7. καταπιῶνται. necessaria. 434, 21. 751, 11. καταπιῶνται (τῶν) τέλος ἔχων. quæ primo quoque tempore conficienda sunt. 357, pen.
- καταργεῖα et εὐλογίας disorimen. 484, 17.
- καταργεῖα. 606, 15.
- καταπλάσσειν. 456, ult.
- καίματος (de legibus). latus. 546, 13.
- καίσθαι ἐν τῇ κλίτῃ. 729, 16.
- καφάλαιον. summa. 291, 14.
- καχερωμένους. ad gratiam. 118, 10.
- κῆδος. funus, exsequiæ. 731, 1.
- κινδυνεύειν περὶ τοῦ σώματος. in capitis periculo versari. 746, 3.
- κίνδυνος. periculum, questio capitalis. 684, 17.
- κινύσθαι ἐκ τῆς κλίσης. 729, pen.
- κληρῶν. sorte legata. 355, 1.
- κληροῦσθαι. sortem ducere. 377, ult.
- κληρουχία. colonia. 211, 4.
- κοινός ἐν κοινῇ καθυστάς. 296, 12. κοινόν. aerarium. 752, 13. εἰς τὸ κοινὸν δίδεται. dividere. 300, 7.
- κομιδὴ. importatio. 487, 1.
- κομιζέσθαι. restituere. 449, 1. recipere. 689, ult. 743, 9. κομίσασθαι. recuperare. 361, 4. 589, 24.
- κόρη (Proserpina). 179, 10. nuptias ejus ambire voluit Perithous. 469, pen.
- κοροπλάθος. qui pupas e cera seu luteo fingit. 602, 3.
- κόρμος. oculi ambitus. 244, 10.
- κρατῶν. superiores evadere. 278, 14. do-
- minum esse. 423, 16. κρατῶσθαι. contineri. 94, 3.
- κτάσθαι. quærere, parare. κταῦσθαι. quæcivisse, parasse, possidere. 101, 6.
- κτήσις. possessio, quærendi studium. 101, 3. κτίλον ἔχοντες. 716, 13.
- Κυρίως στρατόμαχος. 227, ult.
- κύρια ποιῆν. rata facere. 243, 15.
- κωμαδοδιδάσκαλος. 406, antep.
- A.
- λαγχάζειν δίκας. 673, pen.
- λακωνίζειν. rebus Lacedæmoniorum studere. 429, 19. 542, 28.
- λακωνισμός. 590, 23.
- λαμβάνειν χρυσίας. 474, 16. χρέματα. corrumpi. 412, 17.
- λέγων (de oratoribus). 247, 17.
- λεγόμενα quomodo differant a γράμματαις. 748, pen.
- λείπω οὐδὲμιν ὑπερβολὴν. nullam excelsendi copiam relinquere, 440, 1.
- λειτουργεῖν. 406, 19.
- λειτουργία. 357, 3. 408, 23. λειτουργίας λειτουργεῖν. 732, 5.
- λήμμα. locum. 557, 5. 540, 9.
- λυγρός. jucundus, suavis. 760, 2.
- λιπαρεῖν. instare precibus. 772, 9.
- λογίδιον. sententiola, 581, 17.
- λογισμός. cogitata. 474, 18. cogitatio. 520, antep.
- λογοποιός. historiarum scriptor. 492, 7.
- λογοποιότης. 271, ult.
- λόγος μετὰ θράσους. est λόγος θράσους vel θράσους. oratio audax, sive oratio cum audacia prolata. 93, antep.
- λόγοι πωλιτικοί. 613, 15. Ἑλληνικά. ibid.
- λόγος dicti quantum differant a scriptis. 259, 18.
- πρὸς ὑπερβολὴν πτωσιμότης, i. e. ἐπιδικτυκία. 173, ult.
- λόγων genera non pauciora sunt, quam carminum. 613, 4.
- λόγων eadem est quam vitæ descriptio. 766, 21.
- παρηγορημαί. quales Isocrates composuit, sermone postico ornatoque res enuntiant, sententisque grandioribus et novis utuntur. 613, 15.
- κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον. secundum eandem rationem. 139, 22.
- λόγων εὐεργετός. 451, 5.
- λοιπὸν (α). superstities. 596, 3.
- λώειν στόμα. 527, 22.
- Λώπειον. 508, 22. 512, 18.
- λυμῆντες. perditores, vastatores. 436, 20. qui gravissima damna afferunt, pestes. 199, 9.
- λυπηῖν. molestia afficere. 258, 27.
- λυπηῶνται λογιζόμενοι. cogitare his molestiam est. 131, 9.
- B.
- μακρολογία. loquacitas. 525, 19.
- μαρμαίνο. marcidum reddo. 69, 10.
- μάχη in Lacedæmoniorum urbe com-

missa. 777, 2. ejus dux Arobidanus: 777, 3.

μεγαλαυχισθῆσαι. superbire. 484; 16.

Μέγας βασιλεύς. 415, 5. 758, 17.

μειζόνος idem quod φρονιμώτερον. 117, 10.

μειζόνος. maximam partem. 611, 25.

μείλλαι τὰ θεῖ, soil. ἔχον. 223, 7. μέλλουσι pro μέλλουσι. 237, 7. εἴπω μέλλουσι etc. 256, 8.

μείλλειν. parare. 305, pen.

μεμεφήμερος. querulus. 506, 8.

μένειν κατὰ χέρας. loco manere. 243, 15.

μέρος (τὸ μὲν ταύτης). quantum in ista fuit.

731, 11. τὸ τοῦτου. quod ad illum attinet.

738, 27. οὐδὲν μέρος. nullam partem, i. e. nihil. 116, 12. μέρος οὐθέν. nihil, nullius momenti, 263, antep.

μεσσηγῆσθαι. 577, 4.

μεσσηγήμα. 507, 14.

μεταξὺ γράφων. inter scribendum, 553, 23.

μεταξὺ. 607, 18.

μεταπίθαι. 491, 24.

μεταπίθαι σου μεταπεσῆν. mutari. 259, 4.

μετέρονος. illustris, conspicuus. 782, 9.

μετρίαι] permittere. ἡμετέρη μετρίαι καὶ φιλοσοφία. 127, antep.

μέτρα. 445, 6.

μετρίωτα ἐπὶ τοῖς πολλοῖς εὐδοκίμοισι.

758, 10.

μήκει πῆμα τῆς ἡλικίας. neque ad magnam ætatis partem. 602, ult.

Μηδισμός. 235, 8.

μνηστῆς. 675, 9.

μυγός. mistus, permistus, miscellaneus.

177, ult. (Morus pro interpretamento

ibi haberi non gravatur, sed suppleri possis etc.) 534, antep.

μικρολογία. nugæ. 577, 24. extenuatio. 602, 5.

μικρολογος. pusillus. 506, 8.

μισθαρῆν. quæstum occipere. 478, 11.

μισθάρματα. merces, qua aliquid utendum locatur. 359, antep.

μισσηταίης χριστοταίας. suffragia ambire. 407, 6.

μίστρα. fatum. 485, 19.

μύλις. et vix tamen. 111, antep. 410, 19.

μυσιώδης. 580, 14.

μυθολογῆν. narrare. 449, 25.

μυστήρια κωπῆν. 675, 1.

N.

νασιπέσθαι, idem quod ἰβρίζεω. 740, 14.

νάειν. colere. 416, pen. νόμισθαι πρὸς τὸν Δία τὴν χέραν. cum Jove partiri regionem. 245, 2.

νάουσαι. navalia. 387, ult.

νήϊν ἀγῶνας. in certaminibus victoriam consequi. 762, 1.

νημιῶν. putare, habere. 150, 9. crediturum esse. 258, 22. νημιζόμενα. quæ opinionum hominum conveniant. 130, 5.

νήμιος. justus. 121, ult.

νηολογῆν. agrum curare siquæ necessaria suppeditare. 729, 22.

νημφεῖον. sibi despondere. 478, 23.

Ξ.

Ξηνός (mercenarii milites) tempore Cyri

minoris nondum exstiterunt. 277, 11.

Ξηνὰ στρατεύματα. 314, 7.

Ξηνιπέσθαι. peregrinari. 284, 9. Ξηνιτιμήνωι στρατῶντα. 755, 19.

Ξηνολογῆν. mercenarios milites conscribere,

277, 11. qui hoc facere volebat, civitates donare debebat. ibid.

Ξηνοτροφεῖν. 414, 23.

Ο.

ὄγκος ὑπεροπτικῆς. fastus animi alios præ se

despiciens. 103, 5. ἀξιοχρημῶς. magnitudo idonea, sufficiens. 760, 6.

ὁ ἐν ταῖς μεγίσταις δόξαις ὄντας. 240, antep.

οἰκείωτατοι, idem quod συγγενέστατοι, proxime affines. 111, 11.

οἰκιστής. possessio. 475, 1.

οἰκιστής, vel est φιλικῶς, amanter et familiariter, vel κατ' ἀξίαν, προσκίοντως. 96, ult.

οἰκομαίην τὴν βίον. vitam instituire, 89, 6.

ὄκος. pigritia, ignavia. 90, 7.

ὄλιγαρχία. 536, 20.

ὄλοσχηρῶς θαυσιέσθαι. toto animo intentum esse. 287, 7.

ὄντας ἐπὶ τὴν πόλιν. 513, 1.

ὄπως ὄν. quovis modo. 254, 23.

ὄργάζεσθαι. sacra peragere. 539, 3.

ὄρθεός. tumultuosus. 675, 1.

ὄρκος ἰσαρκῆς. jusjurandum ab aliis quidem nobis delatum, sed spontaneum. 98, 4.

ὄρμην ἐπὶ τι. certatim aliquid arripere: 170, 8.

ὄρμηθῆρως. locus unde exiri potest, oportunitas. 237, 19.

ὄρδ' ὄνωσῶν. neutiquam. 503, ult.

ὄρδην μέρος, vid. μέρος.

ὄρχ' ὄνωσ. 414, 20. 484, 26.

ὄρπλην τὴν δύνην. causa cadere, 695, 17.

ὄρπμαθός. sero doctus, isocius. 465, 10. 527, antep.

ὄρπς. 541, 14.

ὄρχλος in Peloponneso. 311, 4.

Π.

παίδωσις. institutio. 581, 13.

παλαιός ἢ νέος. 247, 5.

παλιπῆλα Stesichori. 479, 25.

παπαρογῆλαι. 256, 5.

παπύρις, i. e. σισάθρισις, εἰς τὴν πάντας ἀγορεύεται. 116, 11.

παρὰ] ὅς οὐ παρὰ ταῦν' ἔστί. 149, 1. παρὰ μικρῶν. 191, 1. παρὰ μικρῶν ἠγείσθαι. parvi docere. 272, pen.

παρῆγγαλα. p̄ceptum. 109, 17.

- præstare nequeunt. *ibid.* omnem honestatem et felicitatem quatuor aut quinque minis vendunt. 576, 21.
- σπαλξίν ἀναγκαίαν*. inopia laborare. 434, 5.
- σπουδήξιν περί τὰ γέλαα*. seriam rem in nugis agere, severitate uti in rebus ludicris. 103, ult. operam dare. 130, 21.
- πρός τινα*. alicui studere. 765, 25.
- σπουδαίος*. strenuus, probus, adjuncta notionis nobilitatis ortus. 110, pen.
- συγγής τῶν χρημάτων*. pecuniis affinis. 731, 4.
- συγγραφός*. scriba. 380, ult.
- συγκρατασικῶζιν*. unâ instruere, instruendo adjuvare. 137, 22.
- συγκλιματός* (passiv.). compositus (de poetis). 239, antep.
- συγκρούειν*. collidere, conturbare. 222, 10.
- συνοφαντίαι* apud Atheniensium majores legibus vindicatae. 668, antep. de iis in pluribus judiciis indicatum est. *ibid.*
- συλλαμβάνειν*, *οπem ferre*, idem quod *συλαργεῖν*, *βοηθεῖν*. 88, 5. *συλλαμβάνομαι*. idem. 489, 6.
- συμβαίνειν*] accidere. *ἐπὶ τοῖς συμβαίνουσι τῶν ἀγαθῶν*, pro *συμβαίνουσι ἀγαθοῖς*. 109, 1.
- συμβάλλειν*. dare. 745, 21.
- σύμωκος*. (prop. conviva) qui cum aliquo vivit. 760, 2.
- συμβόλαιον*. pactum. 121, ult.
- συμβουλεύειν*. consulere, præcipere. 129, 8. *συμβουλεύομαι*. ut illa quidem putantur, sed molesta, erga quos homines eodem modo affecti sunt, quo erga admonitiones. 130, 9.
- συμβουλεύομαι τῆν, i. e. συμβουλήν τινός ἤταιν*. consilium alicujus petere. 106, 6. consilium dare, prudentem esse. 133, 12. bonæ institutionis signum. *ibid.*
- συμβουλευόμενον*. consilium. 752, 14.
- συμβούλιος χρῆσθαι*. 417, 7.
- συμμετρεῖαι*. 443, 10.
- σύμμετρος*. par, respondens. 200, 12. idem quod *ἀμύττων*. *ibid.*
- συμπαρολαθεῖν*. 283, ult.
- συμπαραγγεῖν*. consentire, subservire. 253, 7.
- συναργαγῶν πρῶτων*. superciliorum contractio. 432, 14.
- συναργαγῆσθαι*. 267, 9.
- συνδιτρεῖν*. colloqui. 130, 19.
- συνδοιμάζειν*. simul explorare, seu probare. 124, pen.
- συνέριον*. concilium. 364, ult. *συνέριον σοκίον* Athesis. 588, antep.
- σύνδεξας*. Decemvir. 380, 2.
- συνδίδωσθαι*. conspesceri. 129, 5.
- συνήμωκος*. qui consulit. 414, 14.
- σύνσις*. ratio, intellectus. 477, pen.
- συσταλμῆκος*. 561, 3.
- συστάταις*. commendatus est. 761, 11.
- συνίσχουσαι*. premi. 54, 23.
- συνισχεῖν* (de oratoribus et causidiciis), qui rem defendunt. 107, 11.
- συνήθεια*. consuetudo, familiaritas. 88, 3.
- σύνθεσις*. 467, antep.
- συνθεῖαι* (Antaloidas), quæ tempore Pægyrypi factæ erant, bellum contra Persas detinere non possunt. 241, 5. *συνθεῖαι* et *προσθήματα* quæmodo differant, 243, pen. (Antaloidas) illas columnas lapideis inscriptas in templis Græciæ omnibus servantur. 245, 4 de amnestia. 711, 1.
- συστάταις*. consurgere. 311, 1. 697, ult.
- σύνους*. qui mente pluit. 93, ult.
- σύνδος*. 692, 21.
- συστάταις*. spectator. 618, 15.
- συντιθέσθαι* (*συντιθέσθαι*). 449, 24.
- συντριμαρχεῖν*. 719, 19.
- συσσίτια*. 488, 1.
- συστάθῆναι*. commendatum fuisse. 759, 8.
- συστάτης ναυτικῶ*. classe collecta. 268, ult.
- σίστασις*. factio, conjuratio. 150, 18. reditus in gratiam. 713, 19.
- συστέλλω*. contrahere, compescere, ad moderationem redigere. 423, 19.
- συστῆναι*. commendare. 624. *συστῆσαι*. reconciliare, reponere. 261, 3. perficere. 263, 11. 267, 13. 259, ult. extruere. 288, 6.
- στατήρ*. misam valens. 697, 13.
- στήρειν ἐπὶ τινί*. aliqua re contentum esse. 424, 23.
- στῆλαι*. idem quod *συσθῆλαι*. 243, 13.
- στοχάζεσθαι*. conajicere, conjectura assequi. 111, 10. collineare. 115, 2.
- στρατήγιμα*. expeditio. 522, pen.
- στρατηγίδε περιεσθῆναι*. instructa acie proficisci. 202, 1.
- στρεβλαῖν*. torquere. 692, 10.
- σφῆδρα ἄρχειν*. cum auctoritate regnare. 452, 10.
- T.
- τὰ τῶν θεῶν*. 181, 17. *τὰ ἐπὶ τοῖς θεοῖς*. res ad deos pertinentes, dii ipsi. 136, 7. 359, 1.
- ταμίσιον*. ocella pecuaria. 109, 20.
- ταμίτας*. arbiter. 697, 5. *ταμίτας χρημάτων*. quæstor. 732, 19.
- τάξις τῶ βίω*. vitæ ratio. 296, 5.
- ταπεινός*. humilis. 151, 13.
- ταραχή*. turbas. 151, 4.
- ταγματίζεσθαι τὰ μέγιστα τοῖς γενομαῖσις*. 225, pen. conjicere. 309, 25.
- ταλαιπῶν* in bello, quæ laudanda, quæ vituperanda. 752, 6.
- ταρατία*. præstigium. 496, ult.
- τητραγῆνα ἰδέματα*. verba usitata, recepta. 442, ult.
- Τητραγῆνια*. 674, 19. illorum oligarchia a quibus effecta. 429, 21.
- τήχη τήτραγῆνα*. 578, ult.
- τιάταις ἕξαι*. seorsim ponere. 768, 12.
- τιμὰς τῆς οἰκίας*. 422, ult.

τίμημα, census. 701, 5.
 τάχος, fenus, usurae. 689, 25.
 τοῦμπροσθεν κέρταται. 406, 6.
 τοσοῦται ὅταν τὸ πλῆθος καὶ τῶν ἰδιωτῶν
 etc. pro ποσούτου πλῆθους ὅταν ἰδιωτῶν
 etc. 129, ult.
 τραγωδοῦσθαι. tragœdiis celebrari. 442, 3.
 τρέφειν. 689, 5. εἰ ἐπι- ταῖς τρεφίζαις.
 mensarii. 688, 6.
 Τριάκοντα (α'). quum regnabant Athenis,
 quæ fuerit Atheniensium conditio. 385,
 5. eorum μάκτα. 429, 22. ποταία. 710,
 14. mille et quingentes oives indicta
 causa interfecerunt. 388, antep. quin-
 que millia civium—in Piræeum confu-
 gere compulerunt. ibid. eorum sub
 imperio periculosius fuit, divitem esse,
 quam improbum. 745, 13.
 τριμερῆς. 606, 4. 682, 5.
 τρέφειν mores. τὰ τῶν τρέφων ἔδου, pro τὰ
 ἔδου καὶ ταῖς τρέφους. 88, pen.
 τροφὴ καὶ πατρὶς καὶ μήτηρ. Cic. pro
 Flacco: "parens, alitrix, patria." 178, 5.
 τρυφῶν. luxuriose vivere. 113, 9.
 τυγχάνουσι ὅταν. sunt. 256, 1. σιδόντες.
 sciunt. 263, 18. τυγχάνεις κερμαίνους.
 voluisti, elegisti. 257, 13.
 τύπος. simulacrum, statua. 460, 22.
 τυραννικαί, soil. χεῖροι. tyrannica Athenien-
 sis civitatis tempora. 679, 4.
 τύραννος, quoniam tam divinarum quam hu-
 manarum rerum et maxima et splendi-
 dissima, summa contentions dignissima.
 451, 2.

r.

ἔβραος causa quisque civium, etsi non
 ipse, sed alius, affectus illa fuerit, in
 iudicium deferre potest. 737, 14. con-
 tumelia. 145, 17.
 ἐβρίζω. injuria, insolentia afficere. 118,
 14. ἐβρίζεσθαι. insolentia affici. 118, 15.
 ἔβριος. 696, ult.
 ἔβριος (olepsydros). 670, 17.
 ἔβριος. nepos. 772, 1.
 εἰς εὐνοῦσθαι. adoptari. 731, pen.
 ἔλαυσιν. 102, antep.
 ἐπάχων. initium facere. 447, pen.
 ἐπαχθεῖς κατὰ μίσην. paulatim adductos.
 252, ult.
 ἐπαρβολά. quod nimium est. 127, 9. καὶ
 ἐπαρβολὸν ἐπαυσίν. supra modum lau-
 dare. 255, 21. τίς ἐπαρβολὸν γίνωτο τῆς
 τοιαύτης εὐδαιμονίας. quæ felicitas major
 esse possit. 270, 13.
 ἐπαρφοῖς. monstri simile. 695, ult.
 ἐπαρταίς. ministeris, quæ prestantia. 226,
 14.
 ἐπαρταῖσθαι. inservire, obsequi. 153, 14.
 ἐπαρβάλλω. 430, 22. diotare. 561, 11. ἐπα-
 ρβάλλωσθαι. 607, 13.
 ἐπαργράφω. scribere. 274, 17.
 ἐπαρτοῖς. instans, qui prope adest. 765, 3.
 ἐπαρτοῖς. 603, 3.

ἐπαρτοῖς. fundamentum. 110, pen. ἐπαρτοῖ-
 ται τὴν ἐπαρτοῖν. tale fundamentum vitæ
 factum est a fortuna. ibid. materia. 115,
 4. descriptio. 767, 7.
 ἐπαρτοῖς. præceptum. 113, 15.
 ἐπαρτοῖν ποιεῖσθαι. objectionem facere.
 490, ult. 541, 17.
 ἐπαρτοῖσθαι. dissimulans. 317, 23.
 ἐπαρτοῖν. 412, 20.
 ἐπαρτοῖσθαι τὴν εὐρίαν. 743, 8. ἐπαρτοῖσθαι.
 præcipere. 92, 5.
 ἐπαρτοῖν τῶν πραγμάτων, occasiones rerum
 prætermittens. idem quod ἀπολάσσεισθαι
 τῶν κερῶν. 140, antep.
 ἐπαρτοῖν. suscipere. 581, antep.

φ.

φαῖναι. indicare. 699, 7. 711. 6. φαῖνται.
 in aperto est. 453, 18.
 φάσαι (οἰ). negare. 464, 1. φάσαισθαι ἔ-
 ναι ἰνικαίς. virtutis stadium professi.
 111, 2.
 φάσος. malus, qui nunquam probus fuit,
 adjuncta notione ignobilitatis ortus.
 110, 21.
 φάσαισθαι. fallere, decipere. 412, 15.
 φάσαισθαι πρὸς τὸ κερῶν. ad institutum perti-
 nere. 300, 12. ducere. 410, 24. φάσαισθαι
 μετὰ τῷ πλῆθους. ferri, abripi cum
 vulgo, commisceri vulgo. 140, 3. cur-
 rere. 171, 6. se habere. 300, 17. de-
 portare. 411, 23. πλῆσ. plus valere.
 760, 19.
 φάσαισθαι ἕκαστον τάλαντον. 684, pen.
 φάσαι. 725, antep.
 φάσαισθαι. incusare amans. 104, 4.
 φάσαισθαι κερμαίνω. odium de industria con-
 ceptum. 669, 7.
 φάσαισθαι. solere. 320, 6.
 φάσαισθαι. qui reprehendere solet.
 104, 4.
 φάσαισθαι. delectatio audiendi. 96, 1.
 φάσαισθαι. ornatus decentis amans. 100,
 ult.
 φάσαισθαι. contendere. 123, 4.
 φάσαισθαι. rixandi cupidus. 103, 8.
 φάσαισθαι. operisam vitam agens. 131, 3.
 φάσαισθαι. industrius, officiosus. 478, 9.
 φάσαισθαι. patienter. 572, 18.
 φάσαισθαι. qui liberat alloquitur seu
 salutem. 96, antep. affabilia. ibid.
 φάσαισθαι. liberali doctrinæ et eloquentiæ
 operam dare. 88, 8. φάσαισθαι καὶ σπῆ-
 σθαι. 431, 10. φάσαισθαι. qui elo-
 quentiæ operam dant. 135, ult.
 φάσαισθαι, sensu latiori, liberalis cognitio.
 88, 6. 578, 20. sensu strictiori, rheto-
 rica. φάσαισθαι ἐπὶ τοῖς λόγους. elo-
 quentia. εἰ ἐπὶ φάσαισθαι ὅταν. rhe-
 torus. 442, 20. legumatrix et naturæ
 indagatrix. 489, 10. in odio est et statu
 calamitoso. 494, ult.
 φάσαισθαι. ambitiose et magne studie

- εἰσῆσι. 185, 12. gloriari, offerri. 305, 23.
 φιλότιμος. laudis cupidus. 255, 23.
 φιλοτιμία. ambitiose, præclara. 303, 23.
 φιλοψυχίῳ. vitam amare. 318, 1.
 φλυαρία. nugæ. 602, 6.
 φρόνισις. prudentia. 108, 5.
 φογαδίαις. 447, 22.
 φοβῆν. timere, reformidare. 783, 24.
 φύλλιν καταλαμβάνοντες. 449, 28.
 φύσις. natura, indoles, ingenium, forma.
 124, 2. 255, 16. 478, 24. 732, 14. πα-
 τήσῃ. 443, 19. φύσις rerum homini ne-
 que prosunt neque obsunt, sed usus
 earum. 559, 6. φύσις εὐάρεστος. inge-
 nium concinnum. 759, 17.
- Ϝ.
- ψευδολογία. 469, 21t.
 ψήφος. vituperium, reprehensio. 90, 7.
 ψυχή. vita et animus. 451, 15.
 ψυχολογίῳ. 443, 10.
- Χ.
- χάλειν παρὶ τῶ στυγαίῳ, in te aeris pugnis
 agere, idem quod παίζειν. 104, 1.
 χαλεπότης. morum acerbitas. 282, ἀνίερ.
 χαλεπὸς ἔχειν. gravari, gravato facere.
 149, 18.
 χαμαίλητον. humiditas. 783, 9.
 χαρῆν κτήρ. nota impressa. 90, 10.
 χαρῆσις. morum suavitate commendabilis.
 759, 15. strenuus. 761, 19.
 χαρίεντος. urbano modo. 258, 27.
 χαρίζεσθαι χάριτος. conferre beneficia in
 aliquem. 104, 2.
 χάρις ἐφελκυστήρ. debita gratia, beneficium
 colloatum. 102, 8.
 χαμαίλειον. hibernare. 378, 2.
 χαροποιία. 407, 6.
 χθαμαλός. 782, 9.
 χρονογῆν. 732, 4.
 χρονογία. 377, 3. 682, 4.
 χρεῖσθαι] εἰς ἔχρησιν ἢ, τὸ χρεῖσθαι τοῖς αἰσὶ
 κακοῖς. ignarus quomodo se in presen-
 tibus malis gereret.
 χρηματίζων. actui rerum operam dare.
 235, pass.
 χρεῖας. nota. 90, 11.
 χρυσονομίῳ. aurum emere, numisma aureum
 argento permutare. 698, 27.
 χροῖμος. familiaris. 305, pass. 452, 13.
 χροῖμοι εὐδαιμόλῳ. nullam argumentum
 afferentes, non prudenter cogitantes.
 272, 1. χρεῖς (optat. pass. pres.). 270,
 11.
 χρεῖον εἶπεν. quidvis offendere. 777, 11.
 λήθων. confuse loqui. 510, 18.
- Ω.
- ὀμμαλισμῆτος. exprobratus. 263, 3.
 ὄς. num. 432, 10. ὄς ἐστὶ τὸ πῶλύ πλεονα-
 γμα. 127, 13.
 ὀφθαλμῶν. javare, prodere. 117, 2.

INDEX GRÆCITATIS AD ISOCRATIS PANEGYRICAM A SPOHNIO CONSCRIPTUS.

AD CAPITA SEU SECTIONS EDIT. NOSTRÆ.

A.

'Αβροάριος de orthographia h. nominis 39. ita etiam Hesych. legisse videtur. Phavorin. Ἄβρο. Etymol. Magn. et Lex. rhetor. sophist. in Bekkeri Anecd. gr. Vol. I. p. 332. Ἀβροάριος. Apud Xenoph. in Expedit. Cyr. Ἀβροάριος. Cfr. Interpr. Hesych. ad h. v., Mausæo. ad Harpocrat.

ἀγάζεσθαι τὴν ἀρετὴν τινας. 23.

ἀγαθὸν κύριος. 6.

ἀγαθὴν τὴν ἰλιυδεριαν. 39. τὴν τοῦτοι φιλιαν. 41.

ἀγῶν] ἀγῶνις γυμνασίω. 1. ἀ. ἐπὶ τῶν Ἰθων συμβολαίων. causæ forenses de privatorum controversiis. 2. ἀ. τάχος, ῥίμμος, ἄγῶν, γάμος. 12. bella. 14. ἀ. τῆς μουσικῆς. 42. vid. μουσική. ἀγῶνας πατασθῆσαι. 1. Ἰθὴν 3. ὑπερῶν. 14.

ἀγορῆν. 25.

ἀδελφός τινας. consocius, consociatus. 30.

ἀδελφία ἐς ἑ. 13.

ἀδύμιος. 12. 33.

ἀδύμιος et ῥαδύμιος consus. 13.

αἰκίζω] male tractare. αἰκίζεσθαι τοὺς αἰκίτας. servos suos. 34. 41.

αἰρεῖσθαι. 32. αἰρ. ποιεῖν μᾶλλον, ἢ—longo præferre, malle. 14.

αἰσχρῆν γυναικῶν. 32.

αἰτία. culpa, quæ exprobari potest. MORUS. 40.

αἰσχυρός, αἰσχυρός. Opp. ἀνίστατος. MOR. 27.

ἀκριβῆ] ἄγος ἀκριβίστατος. 16.

ἀκριβῆς λίγαι. 2. ἀ. ἔχοντες νόμους. diligenter scriptæ leges, et proinde accommodatæ salutis civitatis. 22. Areopagit. 16. μετὰ πλείστους ἀκριβῆς καμῶν. quæ omnia sceleris notant, omnia officia mutant. MOR.

ἄλλως τε καὶ, τοὶ ἄλλως τε καὶ, præsertim. 15. 30. ἄλλως τε. 18. Propria, quam alias (i. e. alias ob causas), tam etiam Et ita Thuc. p. 305. ἄλλως τε ὅτι αὐτῶν

ἔσθ' ἔν, καὶ μετὰ ἕωλον γὰρ δὲ, pro quo brevius poterat: ἄλλως τε καὶ μετὰ 2. πλιν. armatis præsertim difficile erat. Sic et Xen. Cyrop. I. 6. 11. MOR. Cfr. Hermann. ad Viger. p. 780. sq.

ἀν duplex. 41.

ἀναγκαῖα κατὰ. quæ cum imperfecta hominum conditione necessario conjuncta sunt. 44.

ἀνάγκη] ἀνάγκαι. 22. αἰ τῆς φύσεως ἀν. 23.

ἀναγράφει τι ἢ συνθήκας. 33. συνθήκας. 34. 48.

ἀνάστημα. res Deo sacra, nominatim donarium, ipsumque adeo templum esse donaria. Virg. Georg. III. 533. "donaria alta," i. e. templa. Ovid. Fast. 3. 335. "tangere manibus donaria," i. e. templa, sive vasa sacra. 41. MOR.

ἀναρῆν. abolere. 47. ἀναρῆν δῖος. respondet Deus, de oraculo. 7. ἀναρῆν χάριτας. v. ad c. 16. ἀναρῆν τιλαυτίστας. oves in prælio tollere ad sepulturam. 15. in quo est verbum proprium, ut Thuc. p. 187. ἀναρῆν τῶν νεκρῶν. v. Wesseling. ad Herodot. IX. 27. MOR. ἀναρῆν σὺν ἡμῶν πρὸς τινὰ ἐπὶ τινος bellum inferre. 15. Xenoph. Hæroc. V. 7. 27.

ἀναμφισβητήτως. 3.

ἀναπεινάειν. 21. 41.

ἀνάστατος. 9. 27. 31. 35. 40. 43. 48.

ἀνάστατος] ἀνάστατος ἀδικῶν ἐπὶ τινι. irreparabile damnum alicui adjungere. 32. Cfr. o. 45. ff. MOR.

ἀνθρωπίνης φύσεως. 15. 25.

ἀντιπρὸς ὀρθοῦντα τοὺς φρεσῖμας. 13. τῆς πρὸς τὸν 32.

ἀνίμμος ζῆν. sine legibus et disciplina. 10. ὠδὴν διαθήτης. 32. ἀπώλλεσθαι. 44.

ἀνταγωνιστής. 21. 24.

ἀνωτέριον ἔσθ' ἔν. 30.

ἀνωτέριον. invictus. 20. Origo apud Hom. II. 1. 160. cf. Diodor. Sic. XVIII. 55. MOR.

ἄνω. 1. 15. 16. 18. 26. 28. 34. 44. 48.

ἀπακριβῶν τὴν λόγον. orationem diligenter elaborare. 2.

ἀπαλλάττειν τὰ πότις. 1. 3. 10. 45. 51.

ἀπαντῶν πρὸς τινα. 24. 25.

ἀπαρχαὶ τοῦ σίτου. 7.

ἀπαιτῆν τοῖς σόμασι. succumbere. 26.

ἀπικρος τῆς χάρας. qui non novit situm et indolem loci, ignorus, imperitus regionis. 40.

ἀπλῶς λόγος. perspicua, plana oratio. 46.

ἀπλῶς λέγειν. clare dicere, ita ut facile intelligi possit. 2. 41. *ἀπλῶς ἔχων.* simplicem, imperitum esse. 2.

ἀπὸ originem indicat. 22. *ἀφ' ἡμῶν.* a nostris temporibus, inde ex quo nos; populares nostri et majores, constitucionum. 9. *ἀπὸ τίνος ἡμῶσιν ἐπὶ τίνος.* 22.

ἀποβαίνειν. e navibus. 24.

ἀποδύναμι. 23.

ἀπρακτὴν ἐκ πόλεως τίνος. in coloniam abire. 34.

ἀπουσίαν ἐπὶ τόκῳ τίνος. sequi fortunam alienius. 43. Μοα.

ἀπολαύειν τίνος. 1. 11. *ἐκ τίνος.* 46.

ἀπολαμβάνειν. vinocere. 12. 13.

ἀποδιδόναι ἀγῶμας. 44. *δὲ ἀπαρχίαν.* 10.

ἀποπέμψαι τιμὴν τινι. 1. 47.

ἀπορεῖν τοῖς παροῦσι πρὸς ἄγῳμασι. 40.

ἀργός. de terra non culta. 36.

ἀργυρόπτερος. sortus. 34. Hesych. *εὐαίτης ἀργυρῶν ἀγαραστὴς.* Μοα.

ἀρετὴ. 23. *ἀ. ἀνατίθειν.* 20. de terra. 31. cfr. Viger. p. 79. ed. Herm. sec. *ἀρετὰς ἐπιπέμψασθαι.* o. 24. τὰς δ. ἄλλον ὑπερβαίνοντες. 23.

ἀριστία. premia præclare factorum et victorie, ut Dion. Hal. p. 631. aut plenius p. 570. τὰς ἀριστίας τιμὰς ἀποδίδουσι. Hinc *ἐπιπέμψαι ἀριστίας.* accipere premia præclare factorum et præcipue fortitudinis. atque adeo (ut hoc loco, sine notione doni, de quo non constat) judicari principem. 20. 28. Μοα.

ἀριστίαν. 50.

ἀριστήθειν ἐπιπελάσθαι. sic electi, ut optimus quisque delectus sit, optimorum delectu facto. 40. Sic Polyb. 6. 8. κατ' ἑλογίον κεραιμένοι (i. e. ἐπιπελάσθαι) ἀριστήθειν. Proprie ἀριστήθειν est, enudo per optimos. v. Albert. ad Hesych. in h. v. Μοα. cfr. Viger. p. 373. ed. Hermann. II. Lex. rhetor. soph. in Bekkeri Anecd. gr. Vol. I. p. 444.

ἀριστοτής. 33. Lex. rhetor. sophiat. in Anecd. Bekker. Vol. I. p. 206. et p. 445.

ἀρπαγαὶ χρημάτων. 32.

ἀρπ. 47.

ἀρχαίος. 41. *ἀρχαίος* πατρίν. 1.

ἀρχων τῆς Συλλάξεως. 3.

ἀρχή] τῆς δ. ἐπιπέμψασθαι. 19. τῆς Συλλάξεως τῆς δ. καταλαμβάνειν. 20. 33. sensu duplici, priore (*ἡγεμονίαν*) principatum,

posteriore initium denotat. al. ἀρχαί. magistratus. 30.

ἀρχηγὸς ἀγαθῶν. 16.

ἀρχαίος. imperiosus. 18.

ἀρχαίωτατος et *ἀρχαίωτάτος* confus. 18.

ἀντάρκης χώρα. idonea, sufficiens. 11. *αὐτοῖς ἕσπετε.* ἴσως αὐτοῖς. idem cum aliquo. 23.

αὐτόχους ἄλλου τίνος. 32. *πρὸς ἄλλου τίνος* ibid. de vario hujus v. significato ibid. sq.

αὐτόχθους. indigenæ, non advenæ. 4. ut c. 16. *αὐτόχθους* et *ἐπιπέμψαι* opponuntur. Suidas: *αὐτόχθους* εἰ Ἰθακῶν ἢ Ἰωῶν τῶν χθόνια ἀρχὴν ἔσονται ἐπιπέμψαντες ἢ διὰ τὸ μὴ εἶναι αὐτοῖς ἐπιπέμψαι. Quam olim non constaret satia, unde Atticam incolentes venissent, eoque commigrassent, indigenas se censuerunt. Hinc fabella de natâ e terra hominibus conficta. Μοα.

ἀφικνίσθαι] ἀφικνουμένης. 6. vulgarem lectionem confirmat Archidam. 26. 12. *ἀφίστημι]* ἀποστῆσαι τίνος. 23.

B.

βασιλεύς. rex Persarum. 26. 34. 37. 38. 39. 40. 43. 47. δ C. 40. ταρ. 48. *βασιλεύς ὁ μέγας.* 34.

βίος. 9.

βουθεῖν ἐπὶ τόκῳ τινι. auxilio venire in locum. 24. Μοα. β. *συμφορῆς.* 15. *τῶν* χαις. ibid.

Γ.

γὰρ] post *συμψῆν δὲ, ταμείων δὲ*, et sim. 19.

γίγνεται τινι θεύσασθαι. 12. *γιγνίσθαι ἐπὶ τινι.* 15. vid. *ἐπὶ*.

γυγνώσκω ἑθῶς ἀπὸ τίνος. 38.

γυνώσκω] ponitur, ut genuini filii spuris et inasitis opponantur. 4. Aristid. Pansathen. p. 11. *καθὰρ εἰρήνην* de hac igua re. Μοα.

γνώμην ἔχειν πρὸς τινος. 22. *διὰ μᾶλλον αἰτίας* γ. 38.

γραφά. accusatio. 32.

γυμνασὶ ἀγῶνας. 1.

Δ.

Dativus cum partic. passiv. αὐτοῖς προαγαγόμεθα. 26. ab ipsis. vid. *πρότῳ.*

δουλολογεῖν. tributa exigere. 34. 36.

δι] duplex δι. 27. 47.

δείκνυμι] δείκναι. exemplis et usu demonstratum est, constat. 43. sic etiam H. Wolfius. Μοα.

δινὸς ἀγῶν. 14. *στρατηγός.* 41. *δινός.* 22. 32. 44. *πάθος.* 44. *δ. πάθων.* 28. vid.

Perimon. ad Alian. V. H. I. 1. Μοα.

διόσθαι βίον. 9. Pansath. 68. *χρημάτων.* 11. *δυναμικήν.* 32.

διὰ μακροτέρου. tenuius. 30. δ. *μᾶλλον γῶνας*

γίνεσθαι. consentire. 38. δ. πολιτῶν
οὐκ εἰς τὰς πόλεις. 2. δ. κατασκευῆς ζῆν. 5.
δ. χρέου. 12.
δαίρειν ἡγεμονίας. 2.
δαπανουμένη πρὸς τινα. 18.
δασιεύσθαι ἀσέβως. 49.
δακρυβῶσθαι πρὸς τινας. aliquid diligenter
examinare. 3. cf. epist. ad Iasonis libe-
ros. 3. MOR.
δαλαμβάνειν. 2.
δαλαίπειν. 19.
δαλλάγῃ πρὸς τινα. finis inimicitum. 26. 36.
Nempe ellipsis est δαλλάγῃ τῆς ἔχθρας
Dion. Hal. A. p. 205. v. 33. MOR.
δαλλάττειν τινας. 2. διαλλάττεσθαι πρὸς
τινα. 41.
δαλύνειν. infestum reddere, abolere. 32.
47. πόλεμος. bello finem facere. 15. τα-
ραχῆς. seditiosos opprimere. 37. δια-
λύσθαι passivum, de exercitu qui do-
num discegit. 39. cf. Xenoph. Hist.
Gr. II. 3. 3. Thucyd. p. 383. MOR.
δαλίειν ἰταίρας. 46.
δαμαστάνειν τὰς ἱπποδάμους. non pericere
quod machinatus eras. 40. MOR.
δαμῆσειν ἐν ἔσση. 41.
δαμίμων τιπὶ τάλαντα. 41.
δάμνα. 13. 36. δάμνα. 23.
δαπνῆσαι τι. 45.
δαπνῆσαι] δαπνῆσαι. perfecit. 39.
vid. πᾶντι.
δαπνῆσαι. 26.
δαπνῆσαι. 1. 11. 32. 33. 34. δαπνῆσαι
εὐμῶς πρὸς τινα ἐκ τινας. bene velle
aliqui ob etc. 6.
δαφείσθαι] οὐδὲν ἀδικημα δέφυγεν αἰνός.
nullam injuriam prætermiserunt. 32.
MOR.
δαφείσθαι. perire. 19. 26. δαφείσθαι
τὴν φύσιν. corruptis, perditis moribus.
41.
δαφείσθαι τι. 1. 2. 32. 40. 42. στά-
δι. 24.
δαφείσθαι. 38.
δαφείσθαι τι. 5. πρὸς τινας. 18.
δαπαν παράδειγμα. idoneum. 40. ποσὸν τὸ
δ. ποιῆσθαι. 47.
δαμῆσαι καλῶς πρὸς τὴν ἄλλαν. 10. τὰ τῶν
συμμάχων. 29. τὰ τῶν Ἑλλήνων. 34.
δαμῆσαι κατασκευάζειν. institutionem civi-
tatis describere, reipublicæ formam con-
stituere. 11.
δαφείσθαι τὴν πόλιν εἰς τὴν ἑστίαν. 46.
δαμῆσαι. de urbibus. 47.
δαμῆσαι. 27. 34.
δαμῆσαι. 16. 31. 34. 35.
δαμῆσαι. exercitus. 23. 24. 26.
δαμῆσαι eodem quæ ἡγεμονία. 3. 17. 30.
δαμῆσαι. 10. 18. 23. 30.
δαμῆσαι. 47. ἐν ταῖς πόλεσι. 22. 45.
δαμῆσαι. quam bello petere et vin-
cere difficile est. 38. orat. ad Phil. ἡ
βασιλείας δαμῆσαι ἀμχαρῶ. MOR.
δαμῆσαι. præmium virtutis.

E.

δαμῆσαι] sino. εἰδέναι. permissam est his. 27.
ut ἰστοῦσθαι, creditum his est, δαμῆσαι
λογῆται, exiguntur ab his tributa, aut
lat. jussi sunt. MOR.
δαμῆσαι ἐν τινας. non multum diversos ab
aliquo. 2. MOR.
δαμῆσαι. 43.
δαμῆσαι. 10. τὰ. 47.
δαμῆσαι. accusatio, querela, quæ sit belli
causa. 19. MOR.
δαμῆσαι] ἐκ τῶν δαμῆσαι. 41.
δαμῆσαι. frustra. 37.
δαμῆσαι. probabiliter. 38, 41.
δαμῆσαι. 36.
δαμῆσαι ἀπὸ τῆς. 2. εἰς τὴν πόλιν. 2. ἀρχαίως. 1.
δαμῆσαι τῶν ἱερῶν. 42.
δαμῆσαι ἀγαθῶν. 46. εἰ. πρῶτον, 34.
δαμῆσαι] εἰς τὸν ἀδελφόν. 12.
δαμῆσαι. suadere, proponere consilium.
45. Hesychius: δαμῆσαι συμβουλίαν,
παρὰ τὸν ἀδελφόν, κατὰ τὸν. MOR.
δαμῆσαι. 32.
δαμῆσαι τὴν πόλιν ἀδικῶν. colonos esse ejus.
34. ἐκ τῶν ἀδικῶν καταστῆσαι. 48.
δαμῆσαι τὸν πόλεμον. 19. ἐκ ἀπαιτίας τε.
26. cf. Platão. c. 11. ἐκ τῶν δαμῆσαι γε-
νοῦσθαι. 23. ἐκ τῶν ἀδικῶν. 40. ἐκ τῶν. 22.
δαμῆσαι. 16.
δαμῆσαι. 34. 44. 47.
δαμῆσαι κατὰ τὴν. c. 34.
δαμῆσαι. illo modo. 48. MOR.
δαμῆσαι. 41.
δαμῆσαι. 46.
δαμῆσαι. 39.
δαμῆσαι. 47.
δαμῆσαι. 26. ἐκ τῶν ἀδικῶν. 15. ἐκ τῶν
ἱερῶν πρὸς τινας. 6.
δαμῆσαι συνδύμους. 22.
δαμῆσαι. 3.
δαμῆσαι πόλιν τινι. 44.
δαμῆσαι. 11.
δαμῆσαι κατὰ τὴν κατὰ τὴν. 5. ἐν νόμοις ποιῆσαι
τὰς πόλεις. 10. Thucyd. p. 51.
MOR. ἐν νόμοις ποιῆσαι. 23. ἐν νόμοις
τῆς Ἑλλάδος. 11. ἐν ἀλλοτρίαις φύσιν
πολιτικῶν. 24. ἐν ἀλλοτρίαις στασιάζειν.
30.
δαμῆσαι τὴν καθ' ἡμέραν. 9. 43.
δαμῆσαι] ἡ πόλις. 46.
δαμῆσαι. 40. ἡ πόλις. 33. φασίλιος.
ibid.
δαμῆσαι. 26. exemptus relicto camalo.
v. o. prædæ. Hom. II. a. 369. Virg.
Æn. IX. 271. Hinc eximius, præci-
pua, ut h. l. MOR.
δαμῆσαι] ἐξίν. quum licet. 26. 37. 43. 48.
δαμῆσαι. 41. Mos. Att. I. 1. 177.
δαμῆσαι] ἐξοτινῶν τῶν πολιτικῶν, de ora-
toribus. remotas a republica, privatas.
45. Puallo aliter Demosth. de Cor. c.
96. ἀποστὰς τῆς πολιτικῆς. qui olim ga-

- bernavit, postea hanc curam omisit. **ΜΟΧ.**
 ἐπιφέρει. impellere. 31. docta metaphora a vento, qui ἐπείρει τὰ ἱστία, velis impellendis, navem promovet. **ΜΟΧ.**
 ἐπαμύνη. 11.
 ἐπαποθεῖσθαι. ἐπαινα ταῦτα. reparare, restituere in integram. 43.
 ἐπείγειν. 19.
 ἐπιίχουσαι. festinare. 24. 46.
 ἐπιέχουσαι. hostibus. 15.
 ἐπίχουσαι. prodire. 9.
 ἐπίχου. 46.
 ἐπιλυθῆς. 16.
 ἐπί] ἄς ἐπὶ αὐτῷ. 41. ἐπὶ αὐτῷ. 26. ἱ. ζῆτος ἀλλοῦσαι. 43. ἐπὶ τινος ἀσχέτουσαι. 23. **Σαλῆττις.** 40. ἐφ' ἡμῶν. tempore nostri imperii. 32. 34. ἐφ' αὐτῶν. sub quorum imperio. 30. ἐφ' τινος γένουσαι, ἴσαι. 2. 13. 15. 29. 43. adde Callim. o. 13. Epithys. o. 10. Epist. 7. prope, ad. 15. ἐπὶ τῆ ὄν ἡλικία. hanc etate. 44. τὸ ἐπ' ἡλικίαν. 39. ἱ ἐπὶ ταύτης βίαις. quæ his continetur vita. 10. ἐπὶ τινος φιλοτιμοῦμαι. 22. μέγα φρονῶν. ib. προτρέπων. 22. ἐπὶ θανάτου ἔχειν, συλλαμβάνειν, λαμβάνειν. 41. ἐπ' ἀφελεία συνέχειν ἱταίριας. 22. ἐπὶ **Σαλῆττι.** 43. ἐπὶ τὴ ἀποκρίσει. 43. προσέχειν τινός. 3. ἐπὶ τὸ συμφέρον ἔχειν. 3. ἐπὶ ἡμῶν στρατεύουσαι. 23. στρατεύας κωλύουσαι. 9. ἴσαι. aggredi. 18. ἡγεμονία ἐπὶ τινος. 18. ἐπ' ἀπορίας προέχειν. 9. ἐπὶ λαλῶν ἔχειν. 40.
 ἐπιβαλῆς διαμαρτυρεῖν. 40. ἐπιβουλαί. 46. ἐπιδικασίω] ἡ λόγος ἐπιδικασίαι τὸν λόγον. demonstrat facultatem oratoria. 1. v. **Henr. Steph. diatr. 3. in Isocr. ΜΟΧ.**
 ἐπιδεικτικῶς ἔχειν. comparatum esse ostentationi. 2. in bonam partem. **Cic. Orat. o. 11. ΜΟΧ.**
 ἐπιθεῖν. videre, æquo animo aspiciere, et propemodum cum contemptu calamitatis. 27. **ΜΟΧ.**
 ἐπιθεῖν κωλύουσαι. 2.
 ἐπιθῆναι. incrementum accipere. 30, 51. **ΜΟΧ.**
 ἐπιθῆσι. incrementum. 1.
 ἐπιθῆσαι. 16.
 ἐπιθῆσαι. 42.
 ἐπιθῆσαι. 44.
 ἐπιθῆσαι] insignis, illustris, v. o. opibus, divitiis, victoria. ἐπιθῆσαι πρᾶγμα. potentior respublica, ad victoriam opulentior. 38. **Mox** synonym. ἴσαι κρείττω. Cf. **Ernenti Glossar. Polyb. ΜΟΧ.**
 ἐπιθῆσαι. deligere. 25, 40. Eadem de re **Herodot. VII. 205. VIII. 22. ἐπιθῆσαι. ΜΟΧ.**
 ἐπισημαίνω. 41.
 ἐπισπῶμαι. 38.
 ἐπιστάδμος. 34. 43.
 ἐπιστάτης. 34.
 ἐπιστάτης νεκρῶν. 32.
- ἐπιφάνης κολακείων. sic adulteri, ut in oculos incurrat. 41.
 ἔργα. res gestæ. 2. 19. 23. 47. (pagus) ἱ ἔργος ἀριστοῦ. 50.
 ἐργάζουσαι καὶ ἀλλήλους. 46.
 ἐργασίαι et εὐεργεσίαι. 6.
 ἔργος τὸν συμμάχων. 48.
 ἔργον. fortiter, l. e. sine timore, ἰσοο- que graviter, aspero, si res postulet. 56. Antea dixerat τραχύνειν μενοειδῆ. ἔργον. majoro cum apparatu obtinere velle, cui explicatio additur, præsidis majoribus imponendis. 43. majoro cum fortitudine animi. 45. **Opp. μικροῦτος. ΜΟΧ.**
 ἐταίριας συνήγει. 22. δαλῶν. 46.
 εὐδοκίμων κατὰ τι. 12. ἱ τινος. 15. μέλιον. 22. κἀλλωτα. 31.
 εὐλαίαι τῶν συμμάχων. 1.
 εὐλαίαι. 4. 6. 7. 9. 14.
 εὐλόγη. 44.
 εὐλόγος. cum ratione, non sine causa. 4. ut o. 10. κατὰ λόγον. **ΜΟΧ.**
 εὐμῶς διασπῶμαι. ἔργος τινος. 6. εὐμῶς. 12.
 εὐνοία ἀποδοῦναι. 46.
 εὐνοῖαι. 49.
 εὐφορία. 8. εὐφορία. 31.
 ἔχειν ἀπλῶς. simplicem, imperitum esse. 2. ἀκριβῶς. 32. ἀσφαλῶς. 2. ἴσαι. 47. φελοτῆρας πρὸς τινος. 23. δυσπρότυχος. 3. δυσφορῶς. 6. φιλαδελφῶς. **Ibid.** ἐπιθεῖν. **Ibid.** ἐπὶ τινος ἔχειν. 2. ἡγεμονίας. 15. ἔχθρας διαλύει. 2. 12. ἱ. πρὸς φαίρα. 13. ἱ. πρὸς τινος. 2. 21.
- F.
- ζυγῆσαι. ponte jungere. 25.
 ζυμοῦν φυγῆ. exsilio punire. 33.
- H.
- ἡγεμονία ἐπὶ τοῦ Βαρβάρου. 18. κατὰ ἡγεμονίας ἀμφισβητοῦν. 3. 4. 20. ἡγεμονίας ἀπολαμβάνουσαι. 3. ἡγεμονίας, 2. ἡγεμονίας διακρίνει. 2.
 ἡγεμονίας. 15.
 ἡγεμονίας. 2.
 ἡγεμονίας. 23.
 ἡγεμονίας. 9. 46.
 ἡγεμονίας. 36.
 ἡγεμονίας. 38. **Lycusq. in Leocr. o. 17. cf. ἴσαι. ΜΟΧ.**
- Θ.
- θαυμάζειν τινός. ἴσαι. 1. τινός. ἱ. 46. **cf. Anecd. Bekk. p. 148.**
 θαύματα. 19. 46.
 θαυμάσιον. 14. 23. 24. 30.
 θαύρα. 12. 49.
 θαυμάσιος. 6.
 θαυμάσιος, αἱ, 32. τὰς θαυμάσιος ζυλοῦν. **Ibid.**
 θαυμάσιος. 42.

I.

ἴδια τοῦ λόγου. c. 1.

Ἰσος κείνου. 24. ἴδια συμβόλαια. 2. 22.
ἄστυ. 22. ἴδια. 28. 30.
ἰεραταίαν πῆξ ἀποπέθει. 15.
ἰσομαρεῖν πρὸς ἀλλήλους. ἔσθω jure, ἔσθω
conditione uti. 2.
Ἰσως ἔχων de fœdere. 47.

K.

καθίσταται] καθίσταται εἰς πόλιν. 46.
κατίσταναν τὴν ἀρχὴν εἰς πόλιν. 34.
κατιστάμεν τὸν λόγον. 18. καταστήσει
παπαρχίης. 12. πολίταις. 30. ἰαυτὴν
ἐξ Ἰσώ. 25. εἰς ἀμόνητα. 32. εἰς ταπει-
νότητα. 33. κωμίσαντες καταστήσει τὰς
πόλεις εἰς ἀμύματα. 27. καθίσταται. est.
34. καθιστώτες εἰς δουλείαν. 24. κατί-
στα στρατιῆς. 25. εἰς μεταβολὴν. 15.
κατίσταναν εἰς εὐδαίμωνίαν. felices red-
diti sunt. 16. αἰῶνος. 20. ἀρχηγό. 16.
ἴταν τὰ τῶν βασιλέων καταστή. quando
constitutæ, stabilitæ erant res Persarum,
quæ hucusque variis παραχαίς
tordebantur. 38. καταστήσει στρατιῆς
πυλῆμας. heri. 25. κ. ἰαυτὴν ἰαυτῶν.
15. καταστάντες εἰς ἀμύματα. 45. στρα-
τηγὸν αὐτῶν. 9. καταστήσει τὸν λόγον.
18. καταστήσει ἢ πόλιν ἰαυτῶν. 11.
κατιστάσαντο αἰετοὺς τὸν βίον ἄφρων. 31.
κατιστάσαντο αἰετοὺς. 48.
καπῶς διεξελθῶν. 1.
καίρι] ἢ καίρι. 1. καιροί. 21. 40. 44. 45.
κακῶς ποιεῖν. hostilliter vexare. 33. Cæsar
sæpe in re simili conjungit injuriam et
malefocium. Mor.
κάλιστα ἰεραταίαν. 5. εὐδαίμων. 31.
καλῶς ἔχων. 22.
κατὰ μικρὸν. paulatim. 8. κατὰ κράτος.
vi, armata manu. 33. τὰ κατ' ἡμίραν.
vitæ necessitates. 9. 44. Thucyd. p. 2.
ἢ κατ' ἡμίραν τροφή. Mor. ἢ κατὰ πρὸς
comparat. quam pro. μείζους δυναστείας
ἢ κατὰ ἀνθρώπων κ. quam quæ in ho-
mines cadere videntur, quam pro homi-
nem natura et viribus. 49.
καρπύσανται ἐκ γῆς. 36. γῆν. 37. 43.
καταβαίνει. 40.
καταβυλώσανται. 44. 18.
καταβῆγον. 50.
καταπολεμῶν πῆξ. 23.
καταποντιστής. 33.
καταπραίνει τοὺς ἀπραγῆς. 2.
κατασκευάζει δικαιοσύνην. 11. τὴν ἀρχήν. 35.
κατασκευα] ἢ ἢ κατασκευαίμεν etc. 5.
κατόστασις. 33.
καταστρέφονται. 22.
καταφρονεῖ τῆς διδασκαλίας. de eo, qui non
uti vult opibus et exercitu, et diffidit.
40. Mor.
καταχρῆσθαι. 1. 21. 46. uti.
κατηγορεῖν. 32. 36.
κατακτεῖν ἢ κατασκευαῖ. 5.

κατακτεῖν νόσον. 9. κατακτεῖνται ἔθνη,
γῆν, πόλιν. 19.
κατακτεῖν, aliquid perficere, ἢ τέχνην. 13.
in bello. 19. 27. 34. (Liv. III. 2.
recte (felicitè) bella gerere. Mor.
κατακτεῖνται: ἢ λόγος. 1.
κατακτεῖν, bellum gerere, pugnare, κρῖν
τινα. 19. 26. 30. ἢ ἀλλοτρίους παρακτεῖν.
24.

κείνου de belli laboribus et periculis. 17.
24. 25. 27. ὑπὲρ τινος κρῖν τινα. 17. 39.
κείνου. 3. 18. 20. 23. 26. 27. 34. 41.
44. ἢ κατὰ θάλατταν. 3. κρῖν τὸν πόλιν.
5. 14. ναυτικῶν, κτλ. 25. κείνου
κωμίσαντες πρὸς τινα. 46.

κλαυθρία. 31.

κοινῆ. 2. 3. 37. 46.

κοινὴ πόλιν. 24. κοινὴ πόλιν. 14. σφραγῆ.
22. φύσις. 13. σφραγῆ. 24. κοινὴ τὸ
κλαυθρία. 47. τὸ κ. τὸν συμμάχων. com-
mune sociorum, ἢ ο. socii omnes, ejan-
dem fœderis participes. 36. Dionys.
Halic. A. p. 318. τὸ κοινὸν τῶν Λατίνων.
Polyb. ἔσθω τὸ κοινὸν τῶν Ἀρχαίων,
quosque sunt Achæios fœderis compre-
henai, et Livius Commune Achaeorum.
Mor. κοινὴ τιμωρίαν κωμίσανται. 48.
κοινὴ τέχνη. 15. ἀρχαὶ καὶ δικαιοσύνη. 12.
τὰ κοινὰ. 22. κοινὰ πράγματα. 15. ἰερατῆ.
47. ἀμαρτήματα. publice et a civitati-
bus, neque vero a privatis, commissa.
22. ὑπὲρ τῶν κοινῶν κωμίσαι. 1. κρῖν τῶν
κοινῶν. 2.

κοινῶν. 41. Ἰσως καὶ κοινῶν. 47.

κολάζειν. 29. 34.

κόρυμνος. 48. adde: doctissimum Nækii in
sched. critic. p. 10. seq. ea de re dis-
sertationem.

κρατῶν. 31. κρ. τινὸς βίαν. 15. τινὰ πόλιν.
9. κρ. πόλιν. 27.

κρῖναι τι πρὸς τι. 22.

κρῖναι ἀγαθῶν. 6. πόλιν. 34. κρῖναι ποιεῖν.
47. ἰαυτῶν κρῖναι. sui juris. 33.

κρῖναι. 37.

κρῖναι et λεία junguntur. 40.

A.

λακεπίζειν. 32.

λαμβάνειν τίλος. 1. δέξαι. 12. πρὸς τινος. 15.
λαία et κρῖναι junguntur. 40.

λόγος κατακτεῖνται. 1. ἔχων πῆξ. Ibid. κα-
λῶς, τεχνικῶς. 13. λόγος χρῆσθαι. 13. λό-
γος ποιεῖν. 2. 50. σκοπεῖν καὶ φιλοσοφεῖν.

1. ἰερατῆσθαι, 1. καταστήσανται. 18.
ἀκρίβιστος εἰσὶν. 16. λόγος ἀμύματα-
τες. 23. λ. ὑπὲρ τῶν ἰδιοκτεῖν ἔχοντες. 2.
λαία ἀκρίβιστοι, 2. ἀσφαλεῖς, ἰσθι-
κτικῶς ἔχοντες. 2. ἰσθι τῶν μεγάλων τῶν ἰε-
ρατῶν. 2. λόγος κρῖναι. 2. ἰερατῶν. Ibid.
λόγος χρῆσθαι. 40.

λυμαίνεσθαι. 15. 32. 47. cum dativo. 15.
(Oppon. ἢ φύλαξ τῆς εἰρήνης. Cfr. De-
mosthen. de coron. c. 97. λυμαίνεσθαι)

νόμον. *pervertere legem.* Μορ.
 λυμένων. qui gravissima damna affert. 22.
 ut Latini malum civem appellant pe-
 stem. Μορ.

ἐμυκτήριον. 43.
 οὐτως, ὅστις. 27. 50.
 οὕτω τοιαύτως. 32.

Μ.

μάλιστα, ἢ. magis, quam. 7.
 μάταιον ἔστι τὸ μεμψόσθαι. 1.
 μέγιστα. res gravissime. 1.
 μείζων συμμοχία. cum potentiore contra-
 cta societas. 14. Μορ.
 μετὰ κατασκευῆς πολιτεύσθαι. 5.
 μεταβάλλειν. mutari. 36.
 μετωπίδ. 30.
 μετρίως. 2.
 Μυθισμός. 42.
 μηχαναῖν τέχνην. 10.
 μυθός. 4.
 μυθός. stipendium. 39.
 μῖσος τούτων. odium in hos. 42.
 μύθηον ἀδάντων καταλείπειν. 23.
 μύθηον οὐκ. 34. μύθηον οὐκ. tantum non. 35.
 μουσική] ἀγῶνα τῆς μουσικῆς. 42. Artic-
 lum non solenni more omitti, sed apud
 optimos scriptores additum deprehendi,
 et sæpè numero quidem, alio loco do-
 cebo.
 μυθον. narratiōnes veræ et fabulosæ. nam
 μῦθος nihil aliud est, quam *παραλοῦς λόγος*.
 42. vid. Vales. ad Harpocrat. p. 304.
 Μορ.
 μυστήρια. 42.

Ν.

νοστή. 15.
 νοσιώται. 36.
 νόμος ἀκριβῆς ἔχει. 22. νόμος καταλείπειν. 5.
 νόμος δικαίων. 30. ἐν ν. κείσασθαι τὰς
 κρίσεις. 10. κωιδίειν. 23.

Ξ.

ξενίας ἀναπέσασθαι, κείσασθαι. 12.

Ο.

ὄδῳ ad sequent. referendum. 37.
 οἰκίος. 24. 4.
 οἰκίος πρὸς τὸν. 11. 37.
 οἰκιστὴς πόλεως τῆς. 16. 17. 28.
 ὀμαλῆς. 41.
 ὀμολογία. 47. ὀμολογία et συνθήκη: quomo-
 modo differant in not. ibid.
 ὀνόματα. 1.
 ὄπου, si. 43. 50. de Pace p. 240—ὄπου
 — ἔπου. ad Phil. p. 140. ὄπου — ὡς οὐ.
 Μορ.
 ὄπτισθαι] sive, quæ ueritatibus signif. pas-
 siv. leguntur, ὀφθῆναι et ὀφθῆσθαι cum
 participio. 22. 24. 26. Sic φαίνονται c.
 17. φαίνονται. 31. 34. Μορ.
 ὀργὴ ἀειμνηστος. 42.
 ὀρμος κείσθαι. 22.
 ὀρμος ἐπὶ τι. 1. πρὸς τὴν. 26. ὀρμῶσθαι. 43.

Π.

κωιδίειν ἐν ἕξει. 23. πρὸς δουλείαν. 41.
 κωιδίειν κατασκευάσει. 41.
 κωιδίειν ἕξει. 32.
 κωιδίος. senex. 52.
 κωιδίος συνάγειν. 1. κατασκευάσει. 12.
 κωιδίος κωιδίος κωιδίος. commoda
 sibi ab aliquo parare. 2. π. τὴν σφοδ-
 ρον. neglecto commodo. 14. π. κωιδίος
 κωιδίος. parum abfuit, quis perfo-
 rem. 15.
 κωιδίος. 10.
 κωιδίος. 30.
 κωιδίος. 51.
 κωιδίος cum iohis. 2.
 κωιδίος. 27.
 κωιδίος. 9. 10.
 κωιδίος. 24.
 κωιδίος τὴν ἑαυτοῦ ψυχῆς. formare
 animum (ad aliquid). 1. Xenoph. Hi-
 stor. Gr. III. 4. 20. Cyropæd. I. 5. 7.
 p. 52. Torent. Eun. II. 2. 9. Itane pa-
 rasti te? Μορ.
 κωιδίος ad habendam orationem. 2.
 κωιδίος. 8.
 κωιδίος. 43.
 κωιδίος. 15.
 κωιδίος τὰ πάτρια κωιδίος πρὸς τὸν πόλε. 7.
 τὴν π. et τὰ π. 15. 16. 19. πάτρια et
 πάτρια quomodo differant. 4. πάτρια-
 τος. 9.
 κωιδίος ἔχει. 49.
 κωιδίος. 25.
 κωιδίος. pelta armata. 35. 40. v.
 Hesych. in πλταστῆ. Μορ.
 κωιδίος ἔχει τι. aliquid ita perfectum est, ut
 nihil addi, nihil melius fieri possit. 1.
 Μορ.
 κωιδίος πρὸς αὐτὸν μεμψόσθαι. 1. 21. κωιδίος
 τῶν ἰδίων. de rebus, quæ me unum spe-
 ciant. 2. τῶν κοινῶν. ibid. π. τῶν ἄλλων
 καλῶς δικαίων. 10. π. τῶν αὐτῶν χρόνος.
 9. χρόνος πρὸς τὴν λόγον διαφραδῆς. 2. π.
 πόλεος στρατεύσθαι. 23.
 κωιδίος τὴν σφοδρῆν. 35. κωιδίος
 σθαι τῶν. occupare. 9. ἕξει. 49.
 κωιδίος. 36.
 κωιδίος λαμβάνειν. 15. κωιδίος δεικνῆναι ἕξει
 τῶν. documentum dare. 32. αὐτῶν.
 argumenta. 15. Basir. p. 342. κωιδίος
 ἕξει. commemorare argumentum. Loo-
 gin. c. 12. Μορ.
 κωιδίος. 7. 13. 22. κωιδίος τῶν. 39. κωιδίος
 τῶν opponuntur τῶν ἀνοστήτων. 32.
 κωιδίος. 3. 44. κωιδίος γίνονται πη. 1.
 κωιδίος βουλήσει. 31. si plus habere
 (quam antea haberemus), h. e. augere
 voluissimus, τούτω hac re aliquid præ-
 cipiui noctum esse, præstare. 13.

κλοσέξια. 31. 48. 49. κλοσέξια τῶν παρὰ
 τῶν γήγοντας. alioqui commoda ex aliquo
 parantur. 2. κλοσέξιας κωύσασθαι παρὰ
 τῶν. sibi ex aliquo parare. ibid.
 κλώθω. 22.
 κλῆν. sed. 32. *Æl. V. H. XIII. 2.* κλῆν
 οὐκ ἐπέστη ταῦτα ταύτη. *Μορ.*
 κλωῦτα. 41. 48.
 κωβίω. 34.
 κωβίω. carmina pangere. 50. *ταρχάς.* 30.
 κωβίω. 38. κωβίω. 9. τὰ πάτρια κρῆς
 τῶν. 7. ἀπιστότατος τοῦς βαρβάρους. 9.
 αὐτὸν παρὰδεδυγμένον τιν. 10. κωβίωθαι τοῦς
 λόγους. 2. ἐπίδειξις. ibid. ὄντα μεγάλας
 τὰς θεωρήσεις. ibid. τὴν ἀρχὴν. *Initium*
 (dicoeni). ibid. στρατίας ἐν' ἀλλήλους.
 9. ἀρχὴν τῶν ἐκλογῶν. 10. κωβίω τῆς.
 15. στάσις κρῆς ἀλλήλους. 22. ἄμιλλαν.
 24. κωβίω. ibid. τὸν κοινὸν πόλεμον
 ἴσω κήθων. ibid. ἑσθδίας τῆς. 35. συμ-
 μαχίας. ibid. ἀρέας. 42. διατριβὴν. 43.
 σιδηρίας. 45. ἐπιβουλὰς ἐπιποδῶν. 46. σι-
 δηρίας περὶ τῶν. 45. ὑπὲρ τῶν. 47. κρῆς
 τῶν. 48. κηθῶν. 46. ἴσηται περὶ αὐ-
 τῶν. 43. κωύσασθαι μάλιν κρῆνίαν τῶν.
 1. κλοσέξια παρὰ τῶν. 2. διατριβὴν περὶ
 ταῦτα. 3. κρῆσις. 10. κωύς ἐυχὰς καὶ
 θυσίας. 12. ἐπίας. ibid. στρατίαν. 44.
 47. κωύς τιμαρίας. 48.
 κωύμειν τῆς. 35. κ. τοῦς σόμασσιν ἡμῶν. *con-*
tra corpora nostra. 41.
 κωύμειος ἔχων. 38. 42.
 κωύμειος σιότης. 20. κωύμειν τῆς ἡμετέρας.
 43. ἀναλίθω. 15. ἀναλίθω. 45. ἀνα-
 βάλων. ibid. ἀναλίθω εἰς γῆν τῆς. 46.
 κωύμειν κρατίων. 27. κ. τῶν κρατίων. 9.
 κωύμειν. 10. 34. κωύμειν. 2. 30. 33. κωύ-
 μειν μετακόλι. 32. χολοσπότης. 39.
 κωύμειν κωύμειν. 35.
 κωύμειν στρατίων. 31. κωύμειν. 39.
 κωύμειν μετὰ κατασπυγῆς. 5.
 κωύμειν. 41.
 κωύν ὑπὲρ τῶν κωύν. 1. κ. λόγους. 2. 50.
de athletis. 12.
 κωύ. 23.
 κωύ τῶν πραγμάτων εἶναι. 2. 32.
 κωύμειν. 3.
Propositiones mutatae c. 18. 21.
 κωύμειν] ὑπὲρ τῶν. *perfect.* 37. κωύμειν
 γῆν. *ab aliquo.* 18. 23. 39.
 κωύμειν εἰρήνη. 47.
 κωύμειν τῶν ἐπὶ τῶν κωύμειν. 9.
 κωύμειν. *edicoere. jubere.* 42. v. *Vales.*
ad Harpocrat. p. 65. prædicere. Mor.
 κωύμειν. 45.
 κωύμειν. 21.
 κωύμειν ὑπὲρ τῶν. 22. *vid. κήθων.*
 κωύμειν. 1. quomodo hoc et κρῆν differat
 ibid. ubi adde: *etiāmsi tacite id fiat,*
et illud omni præferat ratiocatur.
 κρῆνίαν τῶν μάλιν κωύσασθαι. 1.
 κρῆνίαν. 26.
 κρῆν] συγγῆναι κρῆς ἀλλήλους. 12. κρῆς
 τῶν ἀναλίθω ἔχων. 37. ἐπιποδῶν διατριβῆν.

6. γῆμειν ἔχων. 22. φιλοτίμους ἔχων. 24.
 ἀλλὰ τῶν. 42. κρῆς δουλείαν ὑπαι-
 θυμῶν. 41. ἀμύμειν τῶν λόγους. 23. ra-
 tiono habita, respectu. 51. *ισομειν*
 κρῆς ἀλλήλους. 2. κρῆν τι κρῆς τι. 22.
 κωύμειν κ. κ. 2. ἐπιποδῶν κρῆς αὐθι-
 μίας. 30. ἐπιποδῶν κρῆς τοῦς βαρβάρους.
 ibid. ἀναλίθω κρῆς σφῆς αὐτῶν. ibid.
 εἰρήνη ἀγῶν κρῆς τῶν. ibid. ἀναλίθω
 τῶν κρῆς τῶν. *aliquem apud alium in*
odium adducere, falso accusare. τὰ κρῆς
 ἡμῶς ἀναλίθω. *simultates, quæ nobis-*
cum excoerent, depomere. 10. 36. κρῆς
 τῶν, *contra aliquem, διαμύμειν.*
 39. κωύμειν. 19. 34. 37. 40. 44. μάλ-
 χος. 32. κηθῶν. 19. 26. 30. 37.
 43. κωύμειν, κηθῶν διαμύμειν. 20.
 4. κωύμειν. 46. ἀναλίθω. 40. ἡμῶν
 κωύμειν. 19. ἡμῶν. 25. ἀναλίθω. 24.
 25. ἀναλίθω. 37. κωύμειν κωύ-
 μειν. 34. κωύμειν ἔχων. 42. ἔχων ἔχων.
 38. 42. γῆμειν. 51. κρῆς ἀλλήλους δια-
 μύμειν. 40. ἀναλίθω. 25. κωύμειν
 γῆν κρῆς τῶν. *quem quis contra ali-*
quem persequit. 18. πόλεμος κρῆς ἀλλή-
 λους. 1. ἔχων κρῆς ἡμῶν. 2. 21.
 κωύμειν τῶν ἐπὶ τῶν. 3. 25. τῶν τῶν. *all-*
quem aliqua re sibi conciliare. 22. *Plat.*
c. 17.
 κωύμειν τῆς. 19.
 κωύμειν. 38.
 κωύμειν. *qui principatum (ηγῆμειν) ob-*
tinet. 30.
 κωύμειν. 22.
 κωύμειν τῶν γῆμειν τῶν. 3. κωύμειν τῶν.
 37.
 κωύμειν κρῆς τῶν. 2.
 κωύμειν τῶν. *commemorare aliquid con-*
tra aliquem, objicere. 29. *Aristid. Pan-*
ath. p. 77. eadem de re. Dem. Cor. c.
76. Il. β. 251. γ. 64. Mor.
 κωύμειν εἰρήνη. 34.
 κωύμειν. 33.
 κωύμειν. 37.
 P.
 ἡμῶν βίος. 31.
 κωύμειν κωύμειν. 9.
 κωύμειν κωύμειν. 36.
 κωύμειν, i. e. ἡμῶν. 38.
 Z.
 κωύμειν κωύμειν. 39.
 κωύμειν τῶν κρῆς ἄλλοι. 2. 39. κ. κρῆς τῶν.
 3.
 κωύμειν. 1. adde: *Wesseling. ad Hero-*
dot. I. 29.
 κωύμειν τῶν γῆς. 9.
 κωύμειν κωύμειν. 10.
 κωύμειν ἢ ἀλλήλους. 30.
 κωύμειν] κωύμειν κωύμειν κρῆς ἀλλήλους.
 22. 32. ἀς κωύμειν κωύμειν. 46.
 κωύμειν] κωύμειν κωύμειν ἢ ἀλλήλους.
 9. 44. 47.

στρατηγείσθαι ἐπὶ πόλει. 23. ἐπὶ πόλει. *ibid.*
στρατηγείων περιφρασίς. 37. στρατηγῶν περιφρασίς. 24. πλείους. 25. χρεῖσθαι. 37.
συγγήνηα πρὸς ἄλλους. 12.
συγαίματα, i. e. συγγεγραμμένα. 44.
συγκρίειν. 37.
συλλέγειν. 6.
σύλλογος. conventus, concilio. 42. Dion.
Hal. A. p. 319. Μορ.
συμβάλλεσθαι. conferre partem. 27. Μορ.
συμβόλαια. res contracta, pactum. 2. 27.
Eposom. Hol. p. 312. in Soph. p. 440.
cf. ἀγὼν, et Lat. Hesychii in συμβολαίας et ξυμβ. δίαις, quæ sunt disceptationes de pæctis rebusque contractis apud Thuc. I. 77. Μορ.
συμβουλίας ἐπὶ τις. 1. 3.
συμμαχία συστάσα. 39.
συμμετρῆς τινι. qui æquat aliquem. 23.
συμπεράττω τινί. consentire eam aliquo. 35.
συμφορὰ] ἐν συμφερῶν διασώζων. 28. συμφοραῖς βουδῶν. 15. συμβάλλει. 35. επιμιύσταν. 29.
σπλάγειν πατριώταις. 1.
σπυροχόειν. 38.
σπικαλοειδῶν μετὰ τιος. 40. v. Mackland. ad Lysiam p. 437. Μορ.
συνατάσσειν. 40.
συνακαλέζειν. 25.
συνακαπύδων. 12.
συνδιαπράττειν. 10.
συνδιατρίβειν. 42.
συνδαίει πολλοῖς. multis idem videtur. 7. Μορ.
συνδύσαι. 33. 34. 48. συνδίκας κωδίσθαι ὑπὲρ τιος. 47. ἐπὶ τιος. 45. ἐπὶς τινι. 48.
σύνθημα. 22.
σύνστημα] πόλις συστάς. 20. Demosth. de cor. c. 7. Dion. Halic. A. p. 208. Simile est 23. συναχθεῖς. συμμαχία συστάσα. societas inita. 39. Μορ. imo socii juncti et congregati. συντίθειν. proficere. 2.
σύνδυ. 12.
συνουσία παρατάσσειν. 12.
συντόμος. brevis. 17. 30.
σῆμα] τῆς σώμασι ἀπειρηθῆν. 26.
σωφρονῆς ζῆν. in omni vita modera vivere. 23. Μορ.

T.

τὰ μὲν — τὰ δὲ. partim — partim. 12. 41.
ταπεινότης, de civitate. 26. de exercitu. 39.
vid. not. ad c. 19. Μορ.
ταπεινότης. 19. 33.
ταραχὴ. 34. ταραχὰς διὰ τύχης τὰς γοητευμάτων διαλύειν. 37. ἐν ταραχαῖς αἶμα. 38.
ταραχῆδες τύχη. veria, inasabilis, mobilis, nulli legi adstricta. 13. Μορ.
τάττων φέρων. tributa imperare. 34. Μορ.
τεκμαίρεσθαι τί τινι. 39.

τελευτῆ τῶν μεσοτηριον. 42. τελευτῆς μετόχων. 6.
τίλος λαμβάνειν. 1.
τύχης ἐξέσταν, δοιμάζων. 10.
τίθηναι. pono, sumo ita esse. 40.
τιμῶν ἀποφάσειν. 1.
τιμαρῶν. 41.
τιμαρία. 51.
τίτην. 11. 13.
τόμαζ. 15. 27.
τόμας ἀναίτην. 22.
τότων περιβαλλόμενοι. 9.
τοσούτος, ὅστις. 8.
τούτω μὲν — τούτω δὲ — absolute. 3.
τρέφωσιν τιος. 24. 40. τρέφωσιν φέρωνται ἐν ταῖς μάχασι. 47.
τρέφωσιν ἀγοσθῆν ratio. 15.
τρέφωσιν. 4.
τρυφῶν. 41.
τύχη μία. unus sortitatus casus. 48. Μορ.
τύχη. 13. 15. καπῆν. 15. τύχης μεταλλάττειν. *ibid.*
τύχη. 45.

T.

ἔβρις πύδων. 33.
ἔβρις τινά. 41. αἷς τινι. *ib.*
ἔβρις] ὑπὲρ τιος ἀγῶνας ἐπιμύσταν. 14. σίλημος ἀναίτηται. 15. κωδίσται. 41. σπικαλοειδῶν. 22. πωλοειδῶν. 26. 39. 47.
στρατιὰ ἀδραχέται. 50. κατασπυροχόειν τινά. 41. μαχῆ κατὰ τινά. 17. ἐπιμύσταν τινί. *ibid.* ὑπὲρ τῆς χρέως. quibus eam defendat. 39. ὑπὲρ τῆς ἐπιμύσταν. 22. ἀποδοσταν. 23. et simil. 44. χρεῖσιν ἔχων. 31. χ. ἀποδοσταν. 15. κίβωτος ὑπὲρ τιος. 37. ὁ τὸν καπῆν στυπῆν. 1. ὁ ἀπύσταν προταχθεῖς. 28. ὑπὲρ τιος αἷσταν δειδοσταν. 32. ἀφρασίσειν. 2. συνδίκας κωδίσθαι. 47. ἔχων ὑπὲρ τοῖς ἰδίαις ἔχωντες. 2.
ὑπερβαίνω ἀγῶνας ἄλλων. 23.
ὑπερβαλὼ μετὰ μίαν ἀλλοσταν τῆς ἄλλοσ. haud licet emphias aliis aliquid prestantius proferre. 1. λόγος ἐπὶ ὑπερβαλὼν ἀπυμύσταν. summo studio elaborata oratio. 2. ὁ τωσῶν ἔχων. tantopere prestans. 11. ὁ εἰδημῶν ἀποδοσταν. nullam superandi facultatem reliquias. 32. ὑπερβαλὼ ἀγῶν. 25. quis est, qui veritate longa majora dicere, de hoc facto cupiens, et ultra fidem amplificare, non infra eam constituit? *ibid.*
ὑπερβαλὼ. 25.
ὑπερβαλὼ. 39.
ὑπερ] ὑπὲρ τινι. 26. 30. 33.
ἔξ ὑπογῶν. 2.
ὑπερβαίνω, fundamentum dignitatis et imperii, ideoque initium, c. 4. et τὰ ἔχωντες τούτων sunt, cetera que se nitantur, illud secuta sunt. Hoc proposita, id, de quo agitur. 16. Μορ. C. 4. quæσταν hoc pulcherrimum sit fundamentum, atque jam ob hoc argumentum magno honore ornari debeamus; tametsi que

sequuntur majoris sunt momenti, et majorem nobis vindicant gloriam.

ἰσοποιεῖσθαι ἰπὶ γῆν τῆν. 31.

ἰπυλαμβάνων λόγων. 36.

ἰπυμάχων δωρεάς. 26.

ἰπυπόνοδος] qui foedus contraxit, et de quo cautum est foedere. Ergo c. 40. per induciarum tempus, etsi fide data, iis facta est injuria. Or. ad Phil. p. 145.

ἰστοῦσθαι διὰ αὐτοῦ ἀπίστευτον. quanquam fide data eos interfecit. Mor.

ἰπυποχρεῖσθαι μεγάλας ποιεῖσθαι. promittere magno hiato. 2. Horat. A. P. 138.

ἰπυτιθεσθαι. proponere, quid dicturus sis.

14. velut fundamenta jacere, ut c. 36.

ἰπυποιῶν (i. e. ἰπυθίματος), ὡς ποιήσομαι

τοὺς λόγους. Mor.

ἰπυποιῶν. 43.

θ.

φαίνοσθαι cum participio (vid. ἔπιτοσθαι, ἐφθῆναι) 15. 17. 29. 31. 34. C. 22. adde: Cfr. Fischer. ad Weller. Gr. Gr. T. III. P. II. p. 49. Ast. ad Platon. Legg. p. 50. F. A. Wolf. ad Demosthen. oral. advers. Leptin. p. 259. 267.

φαῦλος 15. syn. ἀνίστες.

φαιλότας. 40.

φέρειν] φέρω. age vero, quæso. 49. τὰ πρᾶγματα φέρεται ἰμοῖας, ὡς πρὸς κέρτερον. res eodem modo, ut antes, currunt. 1. Xen. Hellen. III. 4. 25. τὰ πρᾶγματα φέρεται κακῶς. Thuc. II. 60. ἀπὸς καλῶς φερέματος. rebus secundis utens. Mor.

φίλιας denotant συμμαχίας. 46.

φιλοτιμίῃν ἐπὶ καλλίστην. 24.

φιλαξίως. 10.

φιλοσοφίῃν. 1.

φιλοσοφία. 1, 13.

φιλοτιμίῃν ἰπὶ τιν. 12, 14, 22.

φιλοτιμίως ἔχων πρὸς ἀλλήλους. certare invicem, v. c. recte agendo. 24. Syn.

φιλοτιμίῃν, et c. 25. ἀγωνιζόμενοι, ubi varia lectio est φιλοτιμούμενοι. Mor.

φοικίλ. cædes. 10.

φογαί. 32. 33.

φύλαξ τῆς εἰρήνης. 47.

φύσις ἀθροιστί. 15, 25. φύση. 42, 49. φ. καὶ μὲν διὰ τύχην. 36. φύσις. 32, 41.

X.

χαλεπῶς ἀνταγωνιστής. 22.

χαλεπότης. 39.

χέρητις. 16.

χέρησι (τῶν καρπῶν). 6.

χρηματίζων. 42.

χεῖροσθαι τῇ θαλάττῃ. libere navigare,

quousque velis. 34. Thucyd. p. 330. τῇ

θαλάττῃ χεῖροσθαι κατὰ τὴν ἐπιμαχίαν.

Mor. χε. λόγῳ. 13. λόγῳ. 22. ἔμας.

ibid. διανοίας. 23. τύχαις. 23. στρατη-

ματι. 40. ἀδέρῃ. 49.

χρῆνος διατριφῆσαι ἐπὶ τὴν λόγῳ. 2. χρεῖνου

ἄξιως εἰπεῖν. ibid. χρεῖνον διεχέσθαι. 5.

χρεῖνοι. 24. ἐπὶ τοὺς αὐτοὺς χρεῖτους. 9.

διὰ χρεῖνου. 12.

χέρη] κατὰ χεῖραν. 47.

V.

ψυχή. vita. 24. τὴν αὐτοῦ ψυχὴν παρα-

συναυάζων. 1.

Ω.

ὡς cum accusativo, omisso sic, ἰπὶ, πρὸς, ut ὡς ἡμᾶς c. 7. 12. 31. ὡς ἑαυτῶν 34. pro ὡς πρὸς ἑαυτῶν. v. Ernest. ad Xen. Mem. II. 7. 2. ὡς καλύσσωντες. quippe prohibentur. 25. Cf. Koen. ad Gregor. de dial. p. 31. ὡς συτταράξων pro ἢ συτταράξῃ. 40. of. Devar. de Partico. gr. I. p. 366. Mor.

ὡς ἰπὶ τῷ πολέῳ. in universonum, summatim.

41. Rarior significatio: alibi est, ple-

rumque. IDEM.

ἔστωσι post αὐτοὺς. 4. ἰμοῖας. ibid.

ἔστω in eadem periodo post aliquam in-

tercapedinem repetitam. 17. Simili

modo in Archidam. c. 28. geminavit

pronomen relativum. Cfr. etiam Lo-

beck. ad Ajax. p. 418.

ὠφέλεια. 2. (τῶν καρπῶν). 6.

INDEX HISTORICUS

AD ISOCRATEM.

A.

Abrocomas, clarissimus Persarum dux. 224.

Achilles, Thetidis filius. 477. Pelei filius, belli Trojani particeps, omnibus aliis antecellit. 445.

Adrastus, Talai f., Atheniensibus supplex (tempore Thesei). 189, 9. clades ejus ad Thebas, quum Œdipi filium Polyneon in regnum reducere vellet. 546, 4. idem. 472, 17.

Æacidæ heroes Nicoolis generis auctores. 146, ult. semideorum e Jove procreatorum præstantissimi. 444. omnino enim omnes celeberrimi. ibid.

Æacus, Jovis f., Theoridarum generis auctor, a siccitate aliquando Græcos liberavit. 444. idem. 554. illi commune templum Græci in Ægina extruxerunt. 444. post abitum e terra Plutoni et Proserpinæ assidere perhibetur. ibid. ejus filii Telamon et Peleus. ibid.

Ægeus. 469.

Ægineta. 722.

Æginetia Isocratis oratio nomen inde traxit, quod reus, cui oratio tribuitur, in Ægina tunc commorabatur. 726.

Æolus Basiride posterior. 485. Illius humanitas. ibid.

Agamemnon, Argivus. 521, 21. optime de Græcis meritis. 521, 25. laudes ejusdem. 522, 3. totius Græciæ dux. ibid. 20. Græcos concordēs redditis contra Barbaros duxit. ibid. antep. miorem laudem adeptus est, quam meruit. 523, 5. reges Græciæ suo parere imperio induxit. ibid. 11. expeditionis ejus in Trojam verum consilium. ibid. 18. quo factum sit, ut illi parerent semidei et reges. ibid. 27. sapientia illius. 524, 3.

Agenor, musices magister. 773, Ep. 8. 2. in arte musica præstantissimus. 773, 10.

Agessilaus, Cyri minoris copiis usus totam fere Asiam intra Halyn fluvium expugnavit. 227, pen. exercitus ejus per octo menses a Persarum satrapis sustentatus. 232, 11. cum ingentibus copiis Asiam transiit eamque vastavit. 232, 11. in quo peccaverit in expedi-

tione Asiatica. 274, ult. Quibus rebus sibi contrariis intentus erat. ibid. regi Persarum bellum inferre, eodemque tempore amicos suos patria pulsos reducere conatus est. 275, 1. ejusdem rei militaris peritia et prudentia. 569. unus fuit, qui Asia calamitati ex insolentia exsulum ortæ consultum veluit. 779, 7. idem semper cupidus Græciæ liberandæ bellique Barbaris inferendi. ibid.

Agryius. 696, 10.

Ajax, Telamonis f., bello Trojano interfuit, virtute ab Achille secundus. 445.

Alcibiades ob reditum in patriam bellam suscepit. 268. quo Athenienses omnesque Græcos in maximas calamitates conjecit. ibid. Lacedæmonis potiundi imperii maritimi auctor. ibid. quo facto illi et etiam terrestre imperium perdidit. ibid. magna cum laude in patriam rediit. ibid. idem. 269. discipulus Socratis nequaquam nominandus. 484. ab iis ipsis urbe pulsus, a quibus democratia eversa est. 674. cum iis esse noluit, qui Quadragentaviros constituerunt. ibid. crimine solutus in Siciliam missus est. 675. inde avocatus ad causam dicendam Argos et deinde Lacedæmonem profugit. ibid. quarum rerum ab adversariis insimulatur. ibid. ante exsilium ducentis armatis instructus maximas Pelopon. civitates a societate Lacedæmoniorum abduxit. 677. non patriæ, sed adversariis post exsilium bellam movit. ibid. revocatur a ducibus Atheniensis exercitus. ibid. receptus in patriam Tissaphernem induxit, ne Lacedæmonis belli sumptus præberet. ibid. patriæ res restitit, civibus rempublicam reddidit, eos inter se reconciliavit, socios illis adjuavit, Lacedæmoniosque ubi vis fugavit. 678. ejus a patre, proavus cum Clisthene populam ab exsilio reduxit tyrannosque ejecit. 679. pater ejus in proelio ad Coroneam occidit. 680. Alcibiades pupillis relicto Periclem habuit tutorem, educatorem vitæque magistrum. ibid. adolescens a Phormione Atheniens. duce ob virtutem in proelio ad-

-versus Thracas patetactem, coronam et armaturam integram in premium accepit. ibid. Hipponici, ditissimi et nobilissimi civis, filiam duxit. ibid. omnes omnino Olympie victores bigis quam plurimis et optimis vicit. 681. in sacrificiis aliisque sumptibus publicis maxime liberalis et magnificus. ibid. popularis fuit. 682. ejus ab oligarchia abstantia. ibid. his patria ab adversariis pulsus, ibid. ei populus offensus fuit propter posse esse oligarchicum. ibid. illius fortuna cum patre illa semper conjuncta fuit. 683. Trigintaviris regnantibus tota Græcia exterminata fuit. ibid. in eo perimendo Lacedæmonii non minus laborarunt, quam in destruenda Atheniensium potentia. ibid. filio ejus, cui oratio de Bigis tribuitur, ab lætanteestate fortuna adversa fuit. 684.

Alcmon, Alcibiadis avas maternus, primus Atheniensium Olympie bigis vicit. 679.

Alcmonides, Alcibiadis majoris a matre, ditissimi. 679. Pisistrati cognati tyrannidis ejus participes esse noluerunt, sed exsularunt. ibid. tyrannis ita invisus, ut vel post quadraginta annos cadavera eorum et sepulchra domesticis ejicerentur. ibid.

Alcmene, Amphitryonis conjux, a Jove amata et decepta. 469, 478.

Alexander Macedo, octodecim fere annos natas, quo tempore Isocrates paucis ante mortem annis epistolam quipiam ei mittebat. 763. bumanus, Atheniensibus amicus, et sapientis studiosus sapiens dicitur. ibid. probat doctissimos et probatissimos Athasienisium cives. ibid. dialecticam studium improbat. ibid. præferre dicitur eloquentiæ studium. ibid.

Alexander, Priami f., (Paris). 247. contra illum arma ferentes magnis laudibus elati sunt. ibid. certamina deorum de pulcritudine arbitri. 474.

Amazones, 398, 552. aerum nulla ex incursione in Atticam facta domum rediit. 195. incursio in Atticam. 305.

Amphictyonia. 271.

Amphitryon, Alcmenas conjux. 478.

Amyntas, a finitimis proelio operatus regnum privatus, Græcorum auxilio, jam omni spe abiecta, regnum recuperans, rex Macedoniæ mortuus est. 306.

Antalcidas pax. 530, 6. ejus formula. Xen. Hellen, v. j. 28.

Antipater. 757.

Anytas, 711.

Apharens, 772.

Arqueum pugna cum Lacedæmonii. 319.

Archestratus, 699.

Archidamus, Agesilai f., a Jove et Her-

cule originem ducit. 776. Lacedæmonii in oratione suo nomine inscripta suadet, ne Thebanorum imperata faciant nec Messeniam si eripi possint. 292. impellitur ab Isocrate epistola j. ut contra Peras expeditionem suscipiat. 775. res ejus præclare. ibid. petre rege a Hercule oriunda. 297.

Archinas. 706.

Argivi, 271. 514. 526. 595. Argivorum civitas ad quatuor primarias Græciæ civitates pertinet. 261. reconcianda est. ibid. Argivorum miseranda conditio Philippicis orationis tempore. 265. bellum ab ipso cum finitimis iisque potentioribus populis gesserat. ibid. quovis fere anno agros suos vastari sinunt. ibid. si quando a bellis vacant, nobilissimos opulentissimosque cives trucidant. 266. quarum omnium calamitatum causa in bello querenda est. ibid. clades a Lacedæmoniiis accepta. 320. civitas a Lacedæmoniiis priscis temporibus occupata. 521. Argivi tempore Panathæncio Perarum regem in subigenda Ægypto juvant. 543.

Athenienses in bello victores, quam unam exercitum præest, victi, quam plures. 142, 15. illorum urbs antiquissima, maxima, celeberrima. 177, 16. diis atque hominibus amica, omnia, quæ accepit bona, cum alijs communicavit. 179, 16. mysteria quotannis celebrat frugumque culturam semel omnino ostendit. 180, 1. Athenienses ἀντί-ῤῥωτες ("eodem innati solo, quod incolunt," Justin. II. 6.). 178, 2. iis quotannis mittuntur a plurimis Græciæ civitatibus frugum primitiæ. 181, 2. mittunt duces in Græciæ civitates, qui collectis egenis incolis Barbaros Græcia pellunt, et Græcia sic amplificata in omnibus insulis urbes condunt, 182, 9. seq. facti aliorum domini suo exemplo eos a multis malis liberarunt. 183, 12. primi leges tulerunt et civitatis formam instituerunt. 185. spectacula dant plurimæ et pulcherrima. ibid. corporis et animi certamina. ibid. civitas eorum paregrinis est sempiterna παράνομη. ibid. philosophiam et eloquentiam primi docuerunt. 186. eorum in philosophia discipuli aliorum præceptores facti sunt. 187, ult. tam pro patria quam pro libertate reliquorum magna et splendida pericula subierunt. 188, 10. imbecillioribus civitatibus semper epulati sunt. ibid. priscis temporibus duces Græcorum fuerunt. 190, 5. Thebanos coegerunt, cadavera ad Cadmeam castrorum reddere suis. 190, 14. Peloponnesios cum Eurystheo in fines suos incurrentes vicerunt. 190, 17. maxi-

maram Græcæ civitatum potentissimi, Thebanis imperarunt, Argivos aliosque Peloponnesios victrant, Spartæque conditores ab Eurytheo liberarunt. 193. Dario et Xerxe victis virtutis præmio digni habiti. 196. non ita multo post, omnium Græcorum consensu, maris imperium acceperunt. *ibid.* Atheniensium majorum laus ante Persica bella. 197. contra Persas bellantium laus. 200. inter eos et Lacedæmonibus emulatio. 201. Ad Artemisium Xerxis classis occurrit cum sexaginta triremibus. 203. urbem suam deserunt, ut utriusque hostium exercitui obviam eant. 206. Xerxis præmia magno animo repudiant. *ibid.* ad pugnam Salaminiam plures naves conferunt, quam omnes reliqui. 207. eorum imperii defensio. 208. democratæ laudes. 209. hæc democratia usi sunt per septuaginta annos, (secundum Morum a primo Archonte anno ad Cylonis turbas). 210. triremes possidebant duplo plures, quam omnes reliqui. 211. Soionæorum agrum Platænsium profugis distribuerunt. 212. Græciæ imperantes Persarum regis ditionem circumscripserunt. 217. ult. cum Lacedæmoniis ob minutiam dimicant. 222. cum iisdem de Cycladibus rixantur multasque utriusque triremes et copias Persis tradunt. 223. Isocratis astute cum devotionibus obstringebant, si quis civium pacem aut amicitiam Persarum suaderet. 235. eorum in Persas odium. *ibid.* Atheniensium majores multos Persici studii (Μηδισμῶν), causa capitis damnarunt. *ibid.* Trojanis et Persicis mythis, in quibus calamitates illorum narrantur, maxime delectantur. 236. majores eorum peccarunt in eo, quod Persas in expeditione adversus patriam non avertererunt. 238. iidem vitium ante commissum periculosissimis in bello Persico certaminibus emendarunt. *ibid.* Atheniensium alienis malis magis quam suis commoventur. 239. iidem et Lacedæmonii omni tempore Græciæ principes. 244. Medocum colebant propter Chersonesi colonos. 254. illorum pax cum Philippo facta, quo tempore Isocrates Philippicam scribebat. *ibid.* Atheniensium civitas Herculi immortalitatis et posteris illius salutis causa. 261. sola subit adversus Eurytheum maxima pericula. *ibid.* eundem compescuit et Heracidas ab illo liberavit. *ibid.* aliquando Ἰθακῶντες ἐν τῷ Ἐλλάδων. 262. ult. quantis malis a Lacedæmoniis et Thebanis affecta. 263. antep. Athenienses Thebanis auxilio fuerunt, quam Lacedæmonii Bœotiam vastare

conarentur. 264. *ibid.* Lacedæmoniis causa salutis, quam Thebani Peloponnesiis juncit Spartam evertere vellet. *ibid.* pars finium iis crepta a Thebanis. 266. cum Philippo prius quam reliqui præcom fecerunt. 267. iis monia et prisorum decus a Comone restituta. 268. Atheniensibus imperium eripuit libertas. 279. 12. eorum civitas ter Græcos liberavit, bis a Barbaris, semel a Lacedæmoniis. 285, 22. ob maris imperium exactamque a sociis pecuniam a nemine laedens, sed ob pugnam Marathoniam, Salaminiam, urbemque devotam. 289. iidem quando aliis imperarunt vituperati, quamdiu alios defenderunt, prædicati. 305. eorum bella adversus Thracos, Amazonas et Peloponnesios cum Eurytheo, in regionem suam irrumpentes. *ibid.* soli extra Peloponnesum habitantes imperia Persarum facere recusarunt, iisque urbem diripiendam reliquerunt, Persæque sociis Lacedæmoniis superarunt. *ibid.* urbem suam relinquunt. 316. tempore Archidami Græciæ principes. 320. antep. Areopagitici tempore plus quam ducentas triremes possidebant. 336. fruebantur pace, mari imperabant, multos socios habent. 337. urbe everta principatum Græciæ naeti sunt. 341. quam invicti sibi viderentur, in servitutem pæne inciderunt. *ibid.* omnes in Thracis urbes tempore Areopagitici amiserant. 343. plus mille talenta frustra consumserunt. 344. Persis inimici facti, Græciæque aspecti, socios amiserunt. *ibid.* eorum male conditionis hoc tempore causa, mala civitatis forma est. 346. Comonis victoria imperium Græciæ recuperarunt, item post Timothei imperium; sed fortunam ferre non potuerunt. 347. eorum de civitatis forma Areopagitici tempore securitas. 349. democratia a Solone constituta descriptio. 350. 899. Atheniensium mores democratia Solonis adhuc florente. 356. tempore democratæ bene constitutæ civium erga cives minus. 360. seq. mutas fides. 362. eodem tempore deorum cultus. 360. bonorum morum eodem tempore causa Senatus Areopagiticus morum censorum prepositus fuit. 364. veteris democratæ cives, instituta vitæ non leges civitatem reddere felicem judicant. 366. tempore democratæ bene constitutæ liberorum edocandorum ratio. 369. eodem tempore vitæ cuiusque civis observandæ a publicis censoribus ratio. 370. in regundis civium moribus dum res primariæ fuerunt rigiditas et pœna. 371. eodem tempore urbem in

tribus, agros in pagos distribuerant, ut vitam civium melius notarent. 370. eodem tempore juvenum mores. 373. Atheniensium conditio Areopago vigente. 376. morum perversitas, Areopagitice orationis tempore, in iis querenda, qui paulo ante rempublicam administrarant, Areopagice vim dissolverant. 376. sqq. republice Areopagitice tempore comparatio cum ea, que sub triginta tyrannis fuit. 384. tempore triginta tyr. centum talenta, que in urbe manentes a Lacedæmoniiis mutua sumpserant ad obsidendos eos, qui Firmestm occupaverant, communiter reddita sunt. 389. seq. Atheniensium regionem viros gignere posse omni virtute præstantes. 392. certamina cum Thracibus, Amazonibus, Peloponnesiis et Persia. *ibid.* tempore Areopagitici a majoribus degeneratio. *ibid.* civitas a Thesei temporibus Græciæ maxima. 400. eorum in audiendis assentatoribus perversitas. 404. habendi et bellandi cupiditas tempore Symmachii. *ibid.* eodem tempore malos consiliarios in rebus ad rempublicam pertinacibus adhibent. 406. nulli erat libere loquendi potestas, nisi in suggestu stolidissimis et in theatro fabularum actoribus. *ibid.* eorum civitas tempore Symmachii a mercatoribus, hospitibus et inquilinis deserta. 408. conditio eodem tempore qualis. *ibid.* habendi cupiditas malorum causa bellorum. 409. eorum pax non diu durat. 410. Athenienses in via ad commodum suum errare. *ibid.* quibus rebus antea consueti sint Græciæ principatum. 411. jam dudum corrupti malis oratoribus. 412. eorum majores tempore bellorum Persicorum longe differunt ab iis, qui bello Deceliiaco fuerant. *ibid.* tempore Symmachii magis favent auctoribus malorum, quam iis, qui delicta reprehendunt. *ibid.* eorum majores tempore bellorum Persicorum pro Græcorum libertate pugnant. 413. principatu Græciæ digni habiti sunt. 414. eorum comparatio cum iis, qui tempore Symmachii fuerunt. *ibid.* illi ob Græciæ salutem urbem suam reliquerant, hi ne ob locram quidem bella suscipiant. *ibid.* mercenariis militibus utantur subjectissimis. *ibid.* Athenienses civitatem suam antiquissimam dicunt. 415. *ἀρχαία* se nominant. *ibid.* civitatis administratio tempore Symmachii. *ibid.* eorum *ᾠλιχία* bello bis soluta. 416. Thebanos servarunt tempore Symmachii. 417. accusatores suos tamquam malorum auctores considerant. 422. argentum, quod e tributis sociorum superest, per talenta divisum po-

pulo distribuunt in Dionysiis. *ibid.* bello Deceliiaco triremes in Siciliam instruant. 423. ducentas naves in Ægyptum misas amittunt. *ibid.* ad Cyprum centum et quinquaginta. *ibid.* item in Ponto decem millia armatorum, partim civium, partim mercenariorum. *ibid.* in Sicilia quadraginta millia militum cum ducentis et quadraginta navibus. *ibid.* in Hellesponto ducentas. *ibid.* Italice, Sicillæ Carthaginisque domini esse cupiant. *ibid.* eorum antiquissimas familias tempore imperii perierunt. 424. eorum majores civitatem posteris tradiderunt felicissimam. 426. a Lacedæmoniiis ab interitu vindicati sunt. 428. pravis consiliis Lacedæmoniiis imperium perfecerunt. 429. auctores Lacedæmoniarum salutis fuerunt. *ibid.* maris imperium maximorum bonorum causam habent, quamque a monarchia civis molesta nihil prorsus differat. 431. Thebanis vitio illud vertunt, cuius ipsi insimulandi sunt. *ibid.* Athenienses et Lacedæmonii cui rei rerum sanarum forem debeant, et cui rei interitum. *ibid.* demagogos eligunt civitati interitum parantes. 432. sub quibus republ. bis jam brevi soluta est. *ibid.* Atheniensium bella et turbæ unde originem traxerint. *ibid.* plebis miseranda conditio. 433. populus deteriori est conditione, quam in oligarchia viventes. *ibid.* Græcorum orminationibus petitur civitas, quod eos exactioribus affigit et vexat. *ibid.* Athenienses populares pro oligarchiis habent, oligarchicos pro bonis civibus. 434. socios libertate donant verbis, re vera ducum arbitrio tradunt. 435. potentiores sunt singulis Græciæ civitatibus, inferiores universis. *ibid.* Evagoram ob merita civitate donarunt. 454. Cononis ad Cnidum victoria veterem gloriam recuperarunt sociorumque duces facti sunt. 455. 459. Evagoræ et Cononi statuas ob victoriam ad Cnidam erexerant. 455. tributum quatuordecim puercorum in Cretam quotannis missorum a Theseo liberati sunt. 471. civitas eorum quam potentia tum beneficis in Græcos Spartanorum civitate superior. 514. Cycladas insulas, Caribus ejectis, Græcorum egentissimis colendas tradiderunt. *ibid.* Atheniensium et Lacedæmoniorum prisois temporibus comparatio. 515. Athenienses multas magnas urbes in utraque continente condiderunt. *ibid.* urbe Xerxis adventu relicta, plures naves ad prælium contulerunt, quam omnes reliqui. 516. universus eorum erga omnes Græcos amor. *ibid.* Græciæ imperium a Lacedæmoniiis ad se translatum accipiunt

bello Persico. *ibid.* dum impetant post Persicum bellum, socios iudicant, ut reipublice formam amplectantur. 517. Imperium Græcis post bellum Persicum annos sexaginta quinque continuos tenuerunt. 518. omnibus Græcis Barbariaque sibi infensa per decemviri tempore imperii falso suspecti. 519. non quidem omni culpa liberandi, sed plura Lacedæmonii obijci possunt in administrando imperio. 520. Plataensium superstities civitate demarunt. 526. Meseniorem reliquii Naxactam dederunt habitatum. *ibid.* criminantur, quod Græcis civitates sibi servire coegerint. 528. eorum majores nunquam civitati alicui impetare voluerunt. *ibid.* post Cononis victoriam Lacedæmoniorum exemplo seducti, in quosdam Græcis civitates deliquerunt. *ibid.* eorum ager subinde vastatus. 529. Persarum amicitiam et societatem nunquam petierunt. *ibid.* Atheniensium civitas Græcis et Philippi rebus impræis commoda. 755. magna potentia qua singulas urbes et universam Græciam sæpius pervavit. *ibid.* Athenienses primitus a diis orti. 534. primi urbem condiderunt. *ibid.* eorum mutata reipublicæ forma originem debet maris imperio, quod tempore patrum ob nimiam Lacedæmoniorum potentiam iis necessarium erat. 538. majores omni virtutis genere insignes. 534. primi legibus usi sunt. *ibid.* *εὐρύδωρος*. *ibid.* regis familie quatuor aut quinque sates permanserunt. 535. tempore Thesei democratia aristocratiaque sunt. 536. civitatis bona administratio primis temporibus regibus tribuenda. 538. majores reipublicam præfecerunt optimos viros. 539. optimos domi consiliarios, duces quoque belli elegerunt. *ibid.* leges tolerans paucos, sed consentaneos sibi. *ibid.* Athenienses bona reipublicæ forma ultra mille annos usque ad Solonem et Pisistratum usi sunt. 540. maxima in Græcæ beneficia contulerunt eisdemque maximis malis post Xerxis expeditionem affecerunt. 543. Atheniensium et Lacedæmoniorum ignominiosum fœdus cum Persarum rege initum. *ibid.* Athenienses et Lacedæmonii per emulationem non prius destiterunt seipso aliosque Græcos perdere, quam communem Græciæ hostem arbitram ejus fecerunt. *ibid.* Athenienses tempore Panathenæici in Lacedæmonios ratio. 544. majores ante Persicum bellum sapientiores, quam qui post illud bellum reipublicam præferant. *ibid.* quod illi bellum habuerint justum. *ibid.*

omnes Græcas civitates a malis liberarunt. 545. Barbaris ex insulis et utraque capitaneis ejectis Græcorum egentissimos ibi collocarunt. *ibid.* bello elatioris quam Lacedæmonii. 547. in omnibus tribus bellis cum Barbaris gestis primas tulerunt. 551. nullius rei nisi laudis apud Græcos avari. 550. ob prosperam rerum eventum non sperbi vetera instituta ob bonam reipublicæ administrationem retinuerunt. 552. Athenienses novissimum bellum (tempore Plataici) ob eos ausceperunt, qui contra fœdera libertate privati erant. 588. post Cononis victoriam Lacedæmonii imperium arripuerunt. 592. Thebanos coegerunt cadavera reddere. 595. Athenienses sæpius posuit iudiciorum per insanciam potius quam re perpensa latorum. 607. Atheniensium iudices quotannis jurant, se reos et accusatores pari æquitate audire. *ibid.* Atheniensium opes (circa initium Pasegyrici) tenues. 615. seq. civitatis status per Alcibiadis absentiam. 676. seq. de redita in gratiam optime conantur. 713. exporti sunt, quantum hominum sit concordia, discordia, quantum malum. 663. Atheniensium democratia bis soluta. 739.

Athenodorus, urbium conditor. 409.

Aurora (Ἥως), Memnonis mater. 477.

Autocrator, Isocratis discipulus et familiaris. 771.

B.

Barbari (Persæ), post acceptam Atheniensium in Hellesponto cladem ubique victores. 217. Barbari nonnulli Græcæ imperari conati sunt, ante Triganum bellum. 284, 480.

Brasidas Lacedæmonius Amphipolim ab obsidione liberavit. 308.

Busiris in Ægypto regnum constituit. 486. ejus regni administrandi ratio et constitutio. 487. ejus subjecti in eadem arte permanere coguntur. *ibid.* Busiris oves suos in sacerdotibus, milites, artifices dividit. *ibid.* causa, cur? *ibid.* Neptani filius. 491. perperam dicitur ab Hercule occisus. 493. ducentis annis Herculem anteivit. *ibid.*

C.

Cadmus, Sidonius, Thebarum rex. 480. *ibid.* 523.

Callimachus ei, cui tribuitur oratio Parnographica, licet decem mille drachmarum intendit. 709. quo tempore oratio adversus Callimachum scripta sit, nec scripta esse fingatur, dici potest. 713. ejus mores. 716. seq.

Callistratus urbium conditor. 409.
 Caranus, unus Græcorum pericula tyrannidis effugit, vitæque prospere transacta regnum suis reliquit. 280.
 Cares insulas (maris *Ægei*) tenuerunt. 480. 514.
 Carthaginienses domi oligarchiam, militie monarchiam sectantur. 142. *idem.* 305. seq.
 Castor, Tyndarei filius. 299. Helenæ frater. 469. Castor et Pollux, Helenæ fratres, iocunda sidera. 479.
 Cecrops masculæ liberis orbis decessit. 535.
 Centaursi bimembres. 471. eorum pugna. 445.
 Ceryon iatro a Theseo interfectus. 472.
 Ceres, in orribus suis, raptâ quæ sibi esset filia Proserpina, Atheniensibus ob accepta benefica fruges et mysteria donat. 179.
 Cersobleptes. 409.
 Ceryces (familia sacra in Eleusiniis mysteriis præconium munere fungens) nomine Eumolpidarum edicunt, ut Persæ procul sint. 235.
 Charicles, Tiside filius. 683.
 Chii eos reddiderunt superiores, quibus auxilium tulerunt. 224. 590.
 Cithus, Pasionis mensarii puer. 691.
 Cleobolus. 275. a Persis insidiose interfectus. 276. ante expeditionem in Artaxerxem, Cyri minoris fratrem, nunquam ante exercitum duxit. 277. nulla re quam interitu in Asia clarus. *ibid.* ejus et Philippi Maced. comparatio. *ibid.* *idem.* 529. Timothei pater, Isocratis discipulus. 771.
 Cleomænis, Methymæ princeps, probus et prudens vir. 770.
 Cleisthenes Solonis democratiam restituit. 351. Alcibiadis a matre proavus, populum Atheniensem a tyrannide expulsam ejectis tyrannide reduxit et Solonis democratiam restituit, qua Atheniensium majores Persis omnibusque Græcis superiores evaserunt. 679.
 Conon a Persarum saltrapis interemptus. 233. regis Persarum dux in bello Caudico. 286. ejus virtutes. *ibid.* in patriam rediit. 266. accepta in Hellesponto clado Cyprum navigat, atque Persarum roge adjutus Laodæmonios vincit, hegemoniam et præcæm decus patrie restituit. *ibid.* *idem.* 347. post ejus victoriam Athenienses maris imperium recuperant. 366. Evagoræ post fugam e Hellesponto familiaris factus. 454. Isocratis familiaris, de Mutliensis bene meritus est. 774.
 Corinthiacum bellum ob Thebanorum insolentiam ortum. 589. Corinthii, nullæ momenti populus. 318.
 Cressipostis filii, patre occiso, Laodæ-

monem confugiunt, Laodæmoniaque Messenen tradunt, quo illi urbem expugnant. 300.
 Cynus, Neptuni filius. 477.
 Cyrensi, Laodæmoniorum voluit. 254.
 Cyro (minori) mortuo omnes Asiæ incolæ conflant ad extingendum ejus exercitum. 228. *Κύρου συναναβάλλε* Persas interiores vincunt. 229. Cyrus (major) a matre in viam abjectus, et a Persica muliere sublati, totius Asiæ dominus factus est. 269. 286. Cyrus (minor). 275. successu elatus in persequendis hostibus temere perit. *ibid.* ejus et Clearchi exercitus Persarum regis copias quovis prælio fugarunt, *ibid.* rebus petiti, Cyri temeritate infelices fuere. *ibid.* Græcos in Asia inimicissimos habuerunt *εβ δυνάστηλας*. 277. Cyri (majoris) posteri Magni reges dicuntur. 286. imperium a Medis ad Persas transfert. 450. ejusdem cum Evagora comparatio. *ibid.* Cyrus (minor) cum fratre de regno contendens temeritate sua, non se ipsum modo imperio privavit, sed comites suos in maximum discrimen adduxit. 752. a Laodæmonis instructus ad fratrem invadendam. 529.

D.

Danae a Jove amata. 476.
 Danaus ex Ægypto profugus Argos occupavit. 480. Danaus. 523.
 Darinus. 196. ab illo adversus Græciam missi. 201. illius imperatores ad Marathonem fugati, Græciam reliquant. 552.
 Deceliacum bellum. 412.
 Delphicæ opes Thebani conati sunt superare privatim sumptibus. 266. in Delphis *τὸ γαργαμμήσιον*. 561. Delphicum oraculum antiquissimum, omnibus commune, fide dignissimum. 302.
 Demonius, Hipponici filius. 87.
 Dercellidas cum mille armatis Æolidem occupavit. 227.
 Diodotus, Isocratis discipulus et amicus. 759. Diodotus ob libere loquendi studium apud aliquot Asiæ principes munere excidit. 760.
 Dionysius tyrannus, summam potentiam adeptus, Syracusas et totam Siciliam potentissimam fecit. 142. a Carthaginiensibus obsessus prosperum eventum habuit. 305. Carthaginiensibus devictis vitam in regno exegit filioque imperium reliquit. 306. *idem.* 273. 310. Syracusanorum unus e multis, Syracusas occupavit, omnesque Siciliæ urbes Græcos originis cepit, maximasque copias sibi comparavit. 269.
 Diophantus, de Mutliensis bene meritus, Isocratis familiaris. 774.

Dores. 299. Peloponnesum occupant. 547. Doricas civitates in Peloponneso coequentium virtus. 776.
Draco Atarneum cepit, et tribus millibus oestratorum Mysium campum devastavit. 227.

E.

Epaphus. 486.
Epidaurii, nullius momenti populus. 318.
Erichthonius, Vulcani et Terræ filius, e Cecrope regnum Athenarum accepit, a quo omnes Atheniensium ad Theseum reges originem ducunt. 535.
Evagoras Nicocolis, Salaminis in Cypro regia, regnum amissum recuperat magno animo at virtute. 143. unius urbis (Salaminis) in Cypro rex. 225. in fœdere (Antalcidæ), cum aliis insulis Persarum regi traditus, tria tantum millia oestratorum habet. *ibid.* a Persarum rege subigi non potest. *ibid.* ejus laudatio funebri. 438. patre exulante nascitur Salamine. 446. ejus a pueritia virtus. *ibid.* ejus e Solis in Cilicia, quo confugerat, in patriam reditus. 447. ejus cum Cyro majori comparatio. 450. merita de civitate sua. 453. vitæ ratio regniq; administrandi ratio. 451. ob merita jus civitatis Atheniensium accepit. 454. socio filio Pnytagora, tota pæne Cypro potitus est, et postquam rex Persarum ei bellum intulerat, Phœnicen vastavit, Tyrum expugnavit, Ciliciam ad defectionem compulit, regemque pacem facere coegit. 457. Evagoras immortalitate dignus. 459. ejus felicitas. *ibid.* plures liberos reliquit. *ibid.*
Eumolpidæ (familia sacra ab Eumolpo orta) in initiis Eleusiniæ edicii jusserunt, ut Persæ proci sint. 235.
Eumolpus cum Erechtheo de Athenarum possessione contendens, dicens, Neptunum ante Minervam urbem possidisse. 551.
Eupatrides, Aloibiadis majores. 678.
Eurybiades, Lacedæmoniorum dux, in prælio navali adversus Xerxem. 516. Græcos pæne perdidisset. *ibid.*
Eurysthei, Argivorum regis, inimicitia in Heraculis. 189. ab Atheniensibus captus. 190. Heraclem, Jovis filium, imperata facere coegit. *ibid.* illius potentiam nemo laudibus ornavit. 289. ejus in Atticam incurio. 305. Herculi labores imposuit. 470. Atheniensium majoribus pœnas ad injuriarum Herculi illatarum. 552. captus et supplex eorum, quos dolendos postulaverat, occubuit. *ibid.*
Ethyans. 743.

G.

Gorgias dicere ausus est, nihil esse eorum, quæ videamus. 465. Helenæ non laudationem, sed defensionem scripsit. 458.
Græcorum (Ἑλλήνων) in bellum Sp̄r̄m compositi calamitatibus acceptis canantur. 236. alii sub Lacedæmoniorum imperio sunt. 175. Græci a Cnido usque Sinopen Asiam incolunt. 257. Græci, si maritimas Asiæ civitates præoccuparent, quid futurum sit. *ibid.* Græcorum conditio miseranda, quo tempore Isocrates Panegyricum scribebat, et paullo antea. 239, seq. eorum reliquæ partes tempore Panegyrici in maximis periculis versantur. 240. Græcis quid futurum sit, si amicitia inter se juncti Persas bello petitis sint. 241. tempore Panegyrici, fœdera pacis frustra ineunt, bella non sinit, sed differunt, sibi invicem insidiantur, nullaque iis speranda concordia, nisi Persas communiter aggrediuntur. 242. eorum miseriæ fons perpetua est. 243. Græci tempore belli Trojani ob unam raptam mulierem ira incensæ, patriam raptoris conjunctis viribus everterent. 245. Barbaris privatim at servis utebantur. *ibid.* Græcorum multi in Macedonia habitant, quos Philippus in consilium adhibet. 258. Græciæ civitates principes tempore orationis Philippicæ, quæ. 261. Græciæ civitates principes, Argos, Lacedæmon, Thebæ, Athenæ, tempore orationis Philippicæ maximis malis propter bellum afflicte. 262. civitates omnes calamitatibus hoc tempore exæquatæ. 263. Græcorum antea odium in Persas. *ibid.* Græcos omnes sibi aliquando subjicere Thebani sperant. 267. a Conone in libertatem vindicati. 268. Græciæ res a Conone mutata. *ibid.* Græciam oportet optulari aut favore ei, qui expeditionem in Asiam suscipere velit. 274. Græci Cyro et Clearcho non favorant ob Lacedæmoniorum δαυδαρχίαν. 277. Græciæ conditio tempore orationis Philippicæ talis, at ex exultantibus exeritis facile consoribi possit. *ibid.* Græcos perdidit libertas. 279. Græci monarchiam insueti. 280. de exulibus securi. 285. Græcorum exulibus, ne multitudo eorum formidabilis fiat, locum et victum assignanda esse. *ibid.* Græci nonquam Asia Asiæ imperare. 284. eorum stultitia se ipsos bello petendi. 285. deficientes a Persarum rege sub jugum reducere præsto sunt. *ibid.* Græcorum multi regem Persarum invictum existimant. 288. Græcorum odium et Persarum

inimicitia in Athenienses tempore Argo-
pagitici renovata erant. 342. qualis
fuerit eorum ratio in Athenienses tem-
pore democratiae haece constituta et
qualis tempore Argo-pagitici. 395.
Graeci, tempore Argo-pagitici se ipsos
quotidie turbant. 397. ad militiam
aegres, egei, de republica securi.
ibid. multi, patria relicta in Cyprum
habitatum migrarunt. 454. post victo-
riam Atheniensium ad Caedum in li-
bertatem vindicati. 458. post bellum
Trojanum Barbaris multam terram eri-
perant. 480. quare Atheniensibus,
tempore imperii tributa pependerit.
590. Graeci Atheniensium beneficio
duple major reddita. 545. praeter Tro-
janum bellum tria cum Barbaris bella
gesserant, cum Xerxe, de coloniis
(cum Caribus etc.), cum Thracibus.
551. Graeci Asiam maritimam incolentes
a Graecis Europaeis, Persis et exsu-
libus dediti, maximam malorum e dis-
cordia ortorum partem sustinent. 778.
miserandae Graecorum conditionis nul-
lum ante Isocratem oratorem miseruit.
ibid. quae miserabilis conditio describitur
ibidem. Graecorum exules in Asia
exercitum formant. ibid. iidem Graecus
Persarumque civitates turbant et diripiunt.
ibid. pueros et feminas contumeliosis
afficiunt. ibid.

Gylippus (solus) Laedemonius Syracu-
sios ab obsidione liberavit exercitumque
Atheniensium terra marique fugatum
cepit. 308.

H.

Hecatomnus, Caeae satrapa, quo tempore
Laocertes Panegyricum scribebat, jam
dudum revera a Persis defecerat. 237.

Helena, ortu, pulcritudine et gloria in-
signis. 468. ejus non laudationem, sed
defensionem Gorgias scripsit. ibid. Je-
vis filia, Herouli a patre preclata, pul-
critudine donata est. 469. illius quip-
tias omnes illo tempore reges civita-
tumque principes ambiebant. 474. illa
apta Graeci omnes arrexerunt, quasi
patria sua vastata. 476. ob formam
immortalis facta. 479. fratres suos jam
mortuos, immortalitate donavit, nec
non Menelaum. ibid. illi et Menelao
Thorapais in Laconia sacrificatur. ibid.
Graeciae libertatis effectrix. 480.

Heraclicus. 348. Atheniensibus supplices
facti. 189. post receptam in deos Her-
culem in multis erroribus erant. ibid.
mortuo Eurythoe in Doribus consede-
rant. ibid. tertia etate oraculum con-
sultantes in patriam abire jubentur.
ibid. Laedemonem et Messenam ad se
pertinere cognoverant. ibid. Heraclicus
sunt Persarum. ibid. Heraclicus (Tome-

nus, Cresphontes, Aristodemus) regnum
inter se dividunt. 300. (Temenus ac-
cepit Argos, Laedemonem Aristode-
mus vel filij ejus nomine Procles et
Karystheus, Messanen Cresphontes.)
sociis Doriensibus regionem dividunt,
imporium sibi ipsis vindicant. ibid.

Heroules virtute immortalis factus. 90.
ejus *ixyov*. 191. Philippi generis au-
ctor, a Thebanis in primis colitur, 261.
in totam Asiam benignissimus. 272.
suis animi dotes majores quam corporis
a nomine antea commemoratae sunt; il-
lius prudentis, philosophia, justitia ex-
cellens. 280. reges utriusque conti-
nentis trucidavit, indeque columnas
Herouleas erexit. 281. sedatis Grae-
ciae turbis, adversas Trojam expedi-
tionem auscepit, Trojamque brevi cum
paucis cepit. ibid. ejus facinora non
dii omnes imitari possunt. 282. bene-
volentia in Graecos. ibid. illum ob vir-
tutem immortalitate pater donavit. 286.
ejus excellentia a multis laudata est.
289. Hercules hobas, quos ex Erythra
abegerat, a Neleo ejusque filiis spolia-
tas est. 299. ejus expeditio in Laome-
donem. 444. Theasi affinis. 470. labo-
res aliquot ab Karystheo illi impositi.
ibid. quatuor statibus Perseo poste-
rior. 492. Herouli columnae. 567. Her-
cules Archidami generis auctor. 776.

Hesiodus optimus vitae humanae consilla-
rius. 130. illius poesis. 508.

Hoesperidam mala afferre Herouli man-
datum erat. 471.

Hippoleidas. 698.

Hippolyta. 552.

Hipponeus, Demonij pater. 87. ejus-
dem virtus. 90. Hipponeus ditissimus
et nobilissimus Atheniensium, Alci-
biadis socer. 680.

Homeri poesis ideo apud Graecos magni
aestimatur, quod eos, qui Persas oppu-
gnarant, paucularis extulerit laudibus.
236. adhibetur in musicis certaminibus
liberorumque institutione. ibid. ab He-
lena per somnum ad carmina sua com-
ponenda excitatus narratur. 479. unde
illius carmina tantam celebritatem pa-
ta sint. 480. poesis iterum commemoratur.
508. seq. illo omnes inferiores,
qui in eodem poeseos genere elabora-
rant. 571. magnam habuit ob prudentiam
famam. 576. deos novissimum de
fratris rebus deliberantes facit. ibid.

Homeridem narrant, Homerem per somnum
ad celebrandos heroes ad Trojam mili-
tantes, ab Helena excitatum esse. 479.

I.

Idrius, opulentissimus Asiae satrapa, regi
Persarum haud favens ob fratris contumeliam. 278.

Iones laudandi, quod eos diris devoverint, qui templorum a Persis crematorum aliquot instaurarent, aut in eisdem fundamentis exedificarent. 234.

Isocrates, quos habeat *ἰσοκράτης*, quo loco qualis ipse fuerit, demonstrare voluisse putandus est. 129. ejus oratio de Amphipoli postea deleta. 251. *Ἀμφίπολις* quo tempore orationem Philippicam scribebat. 252. orationis de Amphipoli Summarium. 253. iterum instigatus est (patriæ caritate) de Græcis reconciliandis inferendoque Persis communi Græcorum bello scribere in oratione ad Philippum. 255. ætas, quo tempore Philippicam scribebat. *ibid.* Panegyricum ejus et invidi et obtractatores imitantur. *ibid.* orationis Philippicæ consilium est, suadendi Philippo, ut concordiam inter Græcos restituendæ et expeditioni contra Persas suscipiendæ præesse velit. 256. ætate ornementorum orationis major est. 260. epistolam ad Dionysium tyrannum misit. 273. ad capessendam rempublicam omnium civium misime a natura instructus, voce et animo carens. *ibid.* in primis se numerat ratione bene sentiendi et cogitandi. *ibid.* patriæ pro viribus servit. *ibid.* orationem Philippicam et Panegyricam diversis temporibus scripsit. 274. in oratione Philippica res potius quam verba spectasse se dicit. 276. dicta jam repetiit, sed suis uti non alienis dicit. *ibid.* rebus bellicis nunquam præfuit. 279. ejus tempore orationis Philippicæ vires infirmiores. 280. Atheniensium civitatem primo loco ad concordiam restituendam bellamque Persis inferendum frustra hortatus est. 285. non desit, bellum gerere cum Persis, idoneos viros ad id hortando. 286. veniam ætatis petit in oratione Philippica. 290. genius illius idem semper suggerit Græciæ saluti consulens. *ibid.* a diis electus, et Philippo bellum contra Persas suadeat. *ibid.* in Areopagitico Atheniensibus suadet, ut, quam democritiam Solon constituerit, et Clisthenes tyranniam ejus resituerit, revocare velint. 350. in pluribus orationibus oligarchiam reprehendit, laudatque democratiæ bene constitutas. 383. 390. reprehendit homines mediocriter bonos. 390. Isocratiæ sanorum multitudo. 436. 437. ætatis vigorem desiderat in Evagoræ laudatione. 460. junior Polycrate, quo tempore laudes Basiridis composuit. 495. orationes conscripsit Atheniensium civitati totique Græciæ utilia suadentes, ornatè copioseque compositas. 496. seq. nullo tempore ab improborum quorundam et obscurorum sophistarum maledictis vacans. 505. sa-

nitatis insignis corporis et animi particeps, re familiari mediocri constitutus, nec gloria destitutus, nimius sui quæmiator. *ibid.* expertus est casus quedam adversarios circa philosophiæ studium. 506. ingenio præditus ad res gerendas infirmior, nec ad eloquentiam apto satia, ad dicendum in magna hominum frequentia prorsus inepto; voce et audacia carens, quæ apud Athenienses maximi sunt momenti. *ibid.* his omnibus destitutus, ad sapientiæ studium, deque Græciæ statu, regumque et rerumpublicarum negotiis scribendum confugit. *ibid.* a civibus neglectus, quanquam saluti eorum et orationibus et re familiari consuluit. 507. Græcos ad concordiam et expeditionem in Asiam excitavit. *ibid.* ejus cum cæteris Atheniensium oratoribus comparatio. *ibid.* falsæ de se opiniones ab his ipsis oratoribus dispersæ. *ibid.* justitiæ amorem oratoris falsè præferit. 514. ejus cum Agamemnone similitudo. 522. in oratione ad Philippum et in epistola prima ad eundem de salute Græcorum omnium suadere instituit. 750. a gerendis reipublicæ negotiis mature abstinuit, sed doctrina, quæ res parvas despiciit, magnasque politicas adspirat, non destitutus est. *ibid.* ejus propositum, rerum Philippicarum curam gerendi tum patriæ tum reliquorum Græcorum causa. 751. Philippum ad amicitiam cum Atheniensibus exhortatur. 754. Atheniensium civitati adalari non solet in orationibus, sed illam omnium maxime objurgare. 756. hinc et invidiæ obnoxius, quod sapientiores se obtractatoribus præfiteret, pluresque discipulos habet. *ibid.* quid suaserit Philippo in oratione Philippica. 757. Isocrates *ἰσοκράτης ἀριστοκράτης*, quem tertiam ad Philippum epistolam scribebat. 758, 5. tres solas civitatis formas exstare dicit, oligarchiam, democratiæ, monarchiam. 536. Philippo immortalitatem pollicitus, si expeditionem in Persas suscepit. 760. Isocrates in omnibus tribus civitatis formis fortunate vivi posse contendit, si optimi quique et maximo idonei rebus præferint. 536. qui vero modo bonis, modo malis consiliariis utantur, nunc felices, nunc infelices esse. 537. Diotem commendat epist. 4. 759. seq. senex, quem epistolam quartam scribebat. 762. nunquam peregre vixit. 765. epistolam sextam ætate senili scripsit. 766. nunquam operam dedit orationibus ad ostentationem compositis. *ibid.* Autocratorem commendat Timotheo, Heracleæ tyranno. epist. 7. 768. seq. a Metileno magistratu petiit, ut Age-

norem musicum, nepotum suorum magistrum, ab exilio revocent. *epist. 8. 772. seq. voce et animo carens administratione civitatis et concionibus habendis abstinuit. 774. orationes de libertate Græcorum plures conscripsit, quam omnes Græci oratores. ibid. Timothei, Cononis et Diophanti familiaris. ibid. ejus apud alios auctoritas. ibid. quales ille orationes maxime probet. 777. seq. Panathenæiis scribendi initium fecit annos nonaginta quatuor natus. 504. cum absolvit nonaginta septem annos habens, quam triennium morbo laborasset. 572. seq. quinque et nonaginta annos natus in morbum incidit periculosissimum, qui veropunde nominari nequit, cum eoque ipsam triennium conflixit. ibid. Isocrati alii oratores invident. 764. octoginta annos natus, quam epistolam novam scribebat. ibid. de rebus gravissimis dixit et scripsit, ut nemo alius. 602. illius opes et discipulorum multitudo. 603. *ἀστυρχίας* (munus publicum) subire cogitur. ibid. oratio de Antidosi tanquam imago vite amiquæ ejus consideranda est. ibid. oratio de Antidosi est defensio nota contra calumniatorem sui, eo consilio, ut omnia, quæ de se (et Socrate) dicere in animo habeat, palam facere possit. 604. oratio de Antidosi scripta est anno ætatis octogesimo secundo. ibid. Isocrates nunquam in judicio vocatus. 608. illi a (ficto) calumniatore objicitur, ipsum adolescentem corrumpere. 609. non solum privatos homines discipulos habet, sed rhetores, duces, reges et tyrannos, a quibus magnam pecunie vim accepit. ibid. nulli unquam injuriam fecit. 610. nunquam neque in judicio, neque in prætoriis, neque denique apud arbitrum apparuit. 611. opes ab externis potissimum accepit. ibid. a Nicocle, Salamini in Cypro rege, multa magnaque munera accepit. ibid. plures discipulos habuit, quam omnes reliqui rhetores. 612. e disciplina eloquentiæ civilis gratiam et celebritatem adeptus est. 614. alias prorsus orationes confecit, quam omnes reliqui. ibid. in oratione de Antidosi orationum suarum specimina veluti frugum exhibet. 615. adolescentes ad virtutem et patriæ defensionem adhortatur, Atheniensium majores laudibus extollit, ut nemo alius, quod loco e Pægyrico repetito probat. 616. seq. orationis *Symmachicæ* Summarium. 617. orationis ad Nicoclem Summarium et compositionis genus. 618. ibid. omnes illius orationes ad virtutem et justitiam tendunt. 618. orationis ad Nicoclem descriptio. 619.*

Isocratis maxima in verbis et factis cum Socrate similitudo. 671.

J.

Jasonis Thessali gloria inde orta est, quod regi Persarum bellum illatarum se esse dixit. 283. idem. 764.

Juno, de pulcritudine certans. 474.

L.

Lacedæmonii imperii et potestatis cupidi in eandem quam Athenienses calamitates inciderunt. 262. 342. ab interitu ab Atheniensibus vindicati. 264. Lacedæmoniorum regum majores Atheniensium auxilio in Peloponnesum redierunt, et Argos, Lacedæmonem et Messenem occuparunt, Spartamque condiderunt. 191. Lacedæmon in maximis Græciæ civitatibus et est et fuit. 192. Lacedæmonii tempore Persici belli multa beneficia in Græcos contulerunt. 196. eorum in bello Persico laus. 201. seqq. Xerxi in Thermopylis occurrunt, delectis mille de suis et sociorum paucis assumptis. 202. inouati, quod Græcos Persis subjecerint, iisdemque durius imperaverint. 218. seq. socios suos miseros et Persam viribus Græcorum regnum suum firmare patiuntur, olim democratice, nunc monarchicæ faventes. ibid. Mantineam pace facta evertunt, Cadmeam Thebanorum occupant, Olynthios et Philiarios bello persequuntur, Amyntæ, Dionysio et regi Persarum operam navant, quotidie Græcis bellum inferunt, et cum Barbaris æternam junxerunt societatem. 219. maximas Græcorum civitates servire cogunt et maximis malis afficiunt. ibid. vicinos *ἀλατρίων* cogunt. ibid. Lacedæmoniorum coloni Cyrensi. 254. eorum civitatem reconciliandam esse. 261. ad quatuor principes Græciæ civitates pertinet. ibid. Herculis posteris regiam dignitatem dederunt. ibid. civitas aliquando *ιδιόκρατος ἢ τοῖς Ἕλλησιν*. 262. erga Persarum regem amicitia tempore orationis Philippicæ. 263. quantis malis affecerint Athenienses. ibid. Bœotiam vastare conati sunt. 264. a principio cum finitimis bella gerunt. 265. Alcibiade suadente, imperium maritimum, omnium calamitatum suarum originem, consecuti sunt. 267. eorum miseranda conditio tempore orationis Philippicæ. 264. post cladem Leuctricam principatu Græciæ privati sunt. ibid. multos bonos viros amiserunt. ibid. Peloponnesios, antea socios, Thebanis junctos fines suos invadere viderunt. 265. in mediis orbe pugnam commiserunt. ibid. a finitimis bello petantur. ibid. omnibus Græcis invidi sunt. ibid.

- marium. 510. Atheniensium res gestas et laudes continet. 505. ejus descriptio. 513.
- Panegyrioi Summarium. 119. 615. rhetores copiosiore reddidit, auctorem inopiorem. 274. quo Græciæ statu conscriptus sit. 615. 758.
- Parrhasius. 609.
- Pasinus, Pato potitus. 727.
- Pasio, mensarius. 689.
- Pasiphae, Solis filia, monstri Cretensis mater. 471.
- Patrocles. 707.
- Pedaritus, Lacedæmonius, Chiam ab obsidione liberavit. 308.
- Peles in pugna contra Centauros excellens. 445. Peleus mortalis Thetidem immortalem in matrimonium duxit, quibus nuptiis dii ipsi interfuerant. *ibid.*
- Pelopidarum infelicis generis felicissimus Menelaus fuit. 479.
- Pelopis imperium a nemine laudatum. 289. Pelops. 523. 1. Tantali filius, tota Peloponneso potitus est. 480.
- Peloponnesii Xerxe adveniente Isthmum muro manent. 205. eorum in Atticam incursio. 305. misera conditio. 311. sq. cum Eurystheo in Atticam incurrunt, ut sibi Heraclidæ ab Atheniensibus tradantur. 552.
- Pericles, demagogus Atheniensium, abstineus fuit, et octo millia talentorum in acropoli præter sacras pecunias congregavit. 433. Alcibiadis tutor, educator vitæque magister fuit. 680.
- Perithous, Thesei in Helena rapienda socius. 343.
- Perrhæbei. 258.
- Persarum potentia uni imperii formæ monarchicæ tribuenda. 142. antiquissimus et potētissimus populus. 194. Persarum rex rerum Græcarum arbiter. 217. post Atheniensium ad flumen *Ægos* cladem ubique victores. *ibid.* rex Græcorum copiis ad Cyprum partim utitur, partim obsidet. 222. regi Asiæ imperium a Lacedæmonis et Atheniensibus traditum. 225. rex Græcas urbes partim destruit, partim arces in iis exstruit. *ibid.* contra *Ægypti* rebellantes nihil effecit. 224. immisit iis clarissimos duces Persarum, Abrocōmam, Tithrauston, Pharnabazum. *ibid.* infirmitas ejus. 225. contra Evagoram exercitum mittit. *ibid.* ejus maxima facinora. 225. sq. in bello Rhodiaco Lacedæmonis et Atheniensis socios habuit. 225. Asiaticam classem a centum triremibus occupari patitur. *ibid.* milites stipendiis privat. *ibid.* eorum fortitudo non metuenda. 228. classis exiguum hostium numerum vix vicit. 226. Persarum regis ignavia contra Cyri minoris exercitum, cuius duces, Cyro occiso, contra datam fidem comprehendere ausus est. 228. 275. 146. Tissapherces cum equitibus abeuntes comitari jussit. 229. Persæ in maritima Asia multis proeliis fusi, et in Europam trajecti pœnas graviores etiam dederunt. 230. in ipsa regia derisi. *ibid.* administrandæ civitatis ratio est ignaviæ causa. *ibid.* quales sint milites, qualesque principes. 231. hominem mortalem (regem) honore nomineque divino honorant. 232. quales eorum satrapæ in Asia minori. *ibid.* Cononem, qui Lacedæmonis imperium eriperat, interfecit. 233. Græcis semper insidiantes et inimici. *ibid.* deorum sedes spoliare et comberere ausi sunt. 234. Themistoclem, qui ipsos certamine navali vicerat, ingentibus præmiis cumulavit. 235. non solum cum corporibus humanis, sed et cum *ἀσθίμασι* bellum gerant. 235. Persæ *ἰσαπέτρας*. *ibid.* Persicum in bellum hinc sunt a Græcis compositi, qui in festis decantantur. 236. Persarum rex, si Asiæ civitates firmius tenuerit, quid futurum sit. 237. Persæ exigua manu inferiores. *ibid.* Asiaticis invitis imperat. 238. illis Panegyrioi tempore multæ urbes traditæ. 240. Persarum rex formula pacis Antalcidæ totias Asiæ domibus factus est. 244. dimidium totius terræ ex pacto accepit. 245. Græcorum semper adversarii et insidiatores. 246. rex (Mnemon) totam Asiæ ex pacto a Græcis accepit, (Oebus) ne traditarum quidem sibi urbium dominus. 278. regis (Artaxerxis Mnemonis), quem Clearchus bello petivit, ejusque, contra quem Philippus exercitum duxit, (Ochi) discrimen. 277. ille (pater) rempublicam Atheniensium et Lacedæmoniorum devicit; hic (filius) nullos unquam hostes regionem suam devastantes superavit. *ibid.* (Oebus) a deficientibus *Ægypti* fatigatus et derisus. 278. quomodo se gesserit erga Idriei fratrem. *ibid.* tempore Philippicæ orationis in maximo odio et contemptu fuit. 287. Persarum reges tempore orationis Arohidami nondum ducentos annos imperarunt. 301. Persarum copias quot in Thermopylis. 320. tempore democraticæ Atheniensium optime constitutæ Græcos timentes neque longis navibus intra Phaselidem navigarant, neque cum exercitu intra *Haly* descendebant. 396, 518. bellum Persicum. 412. Persarum regis erga Evagoram animus. 456. in expeditionem contra Evagoram amplius quinquaginta millia insumpsit. *ibid.* Lacedæmonis Græcis imperium intra trium annorum spa-

- tium eripuit. 457. cum Evagora decem annos belligerans nihil effecit. *ibid.* Cnidica victoria totius Asiae dominus factus est. 458. Persis sub Lacedaemoniorum imperio quodcumque facere licuit, dominique multarum urbium facti sunt. 518. adversus Persas quando bellum suscipiendum sit. 779.
- Persaeus** (Jovis et Danae filius) Heruleum quatuor aetates anteivit. 492.
- Pharnabazus**, clarissimus Persarum dux. 225.
- Phidias**, qui Minervae statuam fecit. 602.
- Philergus**. 718.
- Philippi Maced.** cum Atheniensibus pax de Amphipoli. 254. Philippus quomodo differat a clarissimis civitatum principibus. 256. Thessalos sibi conciliavit. 258. finitimas civitates sibi molestas partim socios habet, partim evertit. *ibid.* Magnetas, Perrhaebaeos et Praones devicit. *ibid.* Illyriorum, exceptis iis, qui Asiam incolunt, dominus factus. *ibid.* philosophiam cognoscere docuit. 260. incredibilia perfecit. 263. illius patria Argos. 261. quid illius obtrectatores de eo judicent. 271. ejus pater civitatibus Graeciae primariis amicus. 274. Macedonici regni auctor, Argis oriundus, Macedonae rex fit. *ibid.* Philippus tempore orationis Philippicae in Europa potentissimus. 287. a diis designatus, ut Persis bellum inferat. 290. Philippicae orationis Summarium. 291. Philippus ideo non potest adversari Lacedaemoniis, quia genus suum sicut Lacedaemonii ab Heroule ducit. 750. Thessalorum amicus. 755. expeditionem in Persas parabat, quo tempore Isocrates tertiam epistolam scripsit. 757. ejus humanitas ab exteris praedicatur. 761.
- Philo** ἡ Κόλας, amnestiae beneficio absolutus. 711.
- Philomelus**. 690.
- Phlasiis**. 318.
- Phocaei**, Persarum regis dominationem fugientes, Asia relicta Messaliam condiderunt. 316.
- Phocensium** urbes a Thebanis non captae. 266. a Thebanis bello petiti. *ibid.*
- Phocylides** optimus vitae humanae consiliarius. 150.
- Phoenices**, Salamine dominantes ab Evagora regno pelluntur. 143.
- Phoenix**. 445.
- Phoenix** a procere quodam interfecit. 447. qui ipse interfectus Evagorae regnam debitum reliquit. 448.
- Phormio** adversus Thraecos mille armatos duxit Alcibiade adolescente. 680.
- Phryondas**, quis fuerit. 718.
- Piraeus**, emporium Graeciae. 64. Piraeum occupantes, segetes vastarunt, agros populati sunt, suburbia incendunt. 676. Piraeum qui confugerant, quale odium fuerit in eos, qui in urbe remanserant, et contra. 706, 710, 716.
- Pisandri** catalogos. Vid. Lysander.
- Pisistratus** democratiam Atheniensium veterem solvit et se tyrannum fecit. 540.
- Plataeenses** in bello Persico soli Atheniensium in Boeotia socii. 527. a Thebanis pacis tempore eversti. 584. 585. Lacedaemoniorum socii, sed inviti. 587. bis expugnati, propter Atheniensium amicitiam. 589. urbe, regione, opibus uno die orbati. 594. erronea et mendici. *ibid.* illorum miseranda conditio in universam. *ibid.* Atheniensium cognati. 595. Vid. Athenienses. In Plataensium regione maximae gloriae Atheniensium monumenta. 595.
- Pnytagoras**, Evagorae filius. 457.
- Polemeneus**, vates, cujus hospes Thra-sylochus. 734.
- Pollux** (Polydences), Tyndarei filius. 299. Helenae frater. 469.
- Polyalces**. 764.
- Polycrates**, ad quem scribitur oratio Busiris inscripta. 482. defensionis Busiridis et accusationis Socratis auctor. 484. ejus censura. 491. ejus defensio Busiridis revera est accusatio. 493, 29.
- Polytionis** domus. 605.
- Poseidon**. 342, 368.
- Proserpina**. 469.
- Protagoras**, sophista. 465.
- Pythagoras**, Samius, sacerdotum Aegyptiorum discipulus, philosophiam inde ad Graecos transtulit. 490. magnam sibi gloriam comparavit, ejusque discipuli magno sunt in honore. *ibid.*
- Pythia**. 181, 469.
- Pythodorus**, cognomine Scenites. 689.

R.

- Rhadamanthus**. 554.
- Rhino**, Decemvir. 707.

S.

- Sarpedon**, Jovis filius. 477.
- Satyrus**, Phormaeus. 694.
- Satyrus**, in Ponto princeps. 688.
- Solonorum** interitus. 208. terra. 212. infortunium. 519.
- Sciron**, latro a Theseo interemptus. 472.
- Scythae**, antiquissimus et potentissimus populus. 194. cum Amazonibus in Atticam incurrunt. 195. propter Antio-pam a Theseo ductam. 552.
- Siphniorum** lex de adoptione. 726.
- Socratis** accusatio a Polycrate scripta. 484. Soorates *ὑπερτατος*. 485, 6. Socratis discipulus perperam habitus est Alcibiades a Polycrate. 484.
- Solon**. 540. Solonis democratia. 220.

primus sophista cognominatus. 668.
 Sopæus, pater illius viri, qui se contra
 Pasionem in Trapezitico defendit. 688.
 in Ponto summus Satyri imperator.
 ibid.
 Sopolis, Thrasylchoi frater. 725.
 Spartiate. 515. 516. eorum urbs antiqua
 maxime servat. 479.
 Stesichorus poeta, oculis privatus, ob con-
 vicium in principio carminis in Hale-
 nam conjectum. 479.
 Stratocles. 697.
 Sycophantæ apud Atheniensium majores
 ignominia affecti. 668. tempore orati-
 onis de Antidosi accusatorum et legis-
 latorum munere apud Athenienses fan-
 gebantur. 669. quibus in malis civita-
 tem affecerint. ibid.
 Symmachici Summarium. 407.
 Syracusii et Syracusæ a Dionysio capti.
 241.

T.

Tanagræi. 386.
 Tantalii opes nemo laudibus ornavit. 289.
 Tantalii filius Pelops. 480.
 Telamon. 444.
 Teucer Nioclei generis auctor, Salaminis
 in Cypro conditor. 143. Telamonis
 filius, Ajacis frater. 445. belli Trojani
 participans. ibid. Troja expugnata Sala-
 mina condit. ibid.
 Thebanorum civitatem reconciliandam esse,
 ad quatuor primarias civitates per-
 tinentem. 261. Thebani Heronem, Phi-
 lippici generis auctorem, in primis col-
 lont. ibid. quantis malis Athenienses
 afficiant. 263. Spartam cum Pelopon-
 nesii omnibus evertere voluerunt. 264.
 Atheniensibus ditionis partem eripue-
 runt. 265. Eubœam vastarunt. 266.
 Byzantium triremes miserunt. ibid.
 Phœœos bello pertiverunt. ibid. the-
 sanum Delphicorum privatis epibus su-
 perare conati sunt. ibid. proprias urbes
 miserunt. ibid. majoribus malis affli-
 guntur, quam hostes insularum. ibid.
 in Phocide frustra bellum gerunt. ibid.
 eo redacti sunt, ut omnem salutis spem
 in Philippo ponant. ibid. eorum tem-
 pore orationis Philippicæ miseranda
 conditio. ibid. Lencirica victoria nihil
 iis profuit. ibid. Peloponnesi civitates
 post illam victoriam turbantur. ibid.
 Thessaliam subigere conati sunt. ibid.
 Megarensibus finitimis minati. ibid.
 Amphictyonis participes. 271. Lacedæ-
 moniis Messenem eripere tentant.
 301. Plateas et Thespias paullo ante Ar-
 chidamum evertunt et Messenam post
 trecentos annos instant. ibid. He-
 lotis Messenam habitandum tradunt. ibid.
 Lacedæmoniorum incursionem et minas
 sustinentes eo venerunt, ut iis impe-

rare concedatur. 306. Thebani et Athe-
 nienses tempore Archidami principes.
 313. tempore Symmachici Thespias et
 Plateas contra pacta tenent. 107. Athe-
 nienses tempore Symmachici servant.
 417. Lacedæmonios ad Lenora vincunt.
 ibid. tempore Panthænici Per-
 sarum regi in subigenda Ægypto opem
 tulerunt. 545. Adraato cadavera ad
 Cadmeam caesorum reddunt. 546. Athe-
 niensium perpetui hostes. 585. The-
 spias et Tanagræos coegerunt The-
 bas contribuere. 586. eorum injusta
 dominatio. 588. bello Corinthiæ ab
 Atheniensibus contra Lacedæmonios
 servati. 589. totius Græciæ proditores.
 590. Lacedæmonios fere semper ac-
 civentes. ibid. in bello Decollæo Athe-
 nienses multis malis affecerunt. ibid.
 soli consilium dederunt Athenarum
 evertendarum (post cladem Hellespon-
 ticam). ibid. tempore Platæi Athe-
 niensium socii. 591. eorum miseranda
 conditio. ibid.

Themistocles, Atheniensium dux, in pro-
 elio navali adversus Xerxem, Græcos
 unus servavit. 516. a Persis magnis
 premiis cumulatus. 233.

Theognis optimus vitæ humanæ consilia-
 rius. 130.

Theæci virtus a multis laudata est. 289.
 virtute immortalis factus. 90. Theseus
 Ægei filius dictus, revera Nepteni fuit;
 Helenam duperit, et a Piritoo adjectus
 Aphidnam vi abduxit. 469. seq. ejus
 laudes. ibid. nulla virtute carebat. 470.
 Herculis affinis et simul fuit, itaque
 æqualis. ibid. Theseus sibi ipse labores
 imposuit Græcis omnibus et patriæ sa-
 lutores. ibid. taurum a Neptune mis-
 sum solus interimii. ibid. Lapithis so-
 cius contra Centauros. 471. jicit e-
 cœdem et delevit. ibid. monstrum in Creta
 truncat Athenasque a serdo tributo li-
 berat. ibid. Scironem et Cercyonem in-
 terficit. ibid. Adraato et Heraclidis
 opem tulit, Peloponnesios vicit, The-
 basque cadavera reddere coegit. 472.
 illius administratio civitatis monarchia
 democratica mixta fuit. ibid. civitatem
 multitudini administrandam permisit,
 ipse tunc pro ea tum pro aliis Græciæ
 pericula subire non destitit. 536. de
 reddendis Adraato cadaveribus legatus
 Thebas misit. 546. idem. 552. 554.

Thessali ante Philippum Macedoniæ im-
 perabant. 258. Thessaliam Thebani sub-
 igere conati sunt. 266. Thessali Am-
 phictyonis participes. 271. cui maxi-
 mas opes possidentes ad regatam re-
 ducti sint. 431. eorum arces ab aliis
 semper occupantur. ibid. tria milia
 equitum habent, innumerabilesque pel-
 listas. ibid. sibi ipsi bellum inferunt.

- ibid. superbi et seditiosi, Philippo cari ejusque finitimi. 756.
- Thetis. 445. Achillis mater. 477.
- Thibro Lydiam totam depopulatus est. 227.
- Thraeces, antiquissimus et potentissimus populus. 194. cum Eumolpo in Atheniensem terram irruerunt. 195. finibus suis ab Atheniensibus pulsati. ibid. eorum in Atticam incursio. 305. cum Eumolpo in Atticam irrumpunt. 551. iidem. 393.
- Thrasylus. 711.
- Thrasylus. 724.
- Thrasylus. 722. eum, qui in Æginecia reus est, adoptavit eique fratre Sopolide mortuo sororem suam una cum patrimonio tradidit. 726.
- Timodemus. 706.
- Timotheus. 348. Atheniensis dux, Isocratis familiaris, de Matilensis bene meritus. 774. Timotheo Heraclio commendatur Autocrator ab Isocrate. 768. Tribas exercitus e Græcis constans. 222. Tisias. 672. sub imperio Trigtavirorum Senator fuit. 683. civitati Atheniensium nusquam profuit. 685.
- Tithraustes, clarissimus Persarum dux. 224.
- Triballi. 415. omnium hominum maxime concordēs. 560.
- Tyndareus ab Heracleo in regnum reductus, moribundus illi Laedæmonem donat. 299. Laedæmoniorum rex, Helens pater. 469.

X.

- Xenotimus Caroli filius. 701. 708.
- Xerxes. 196. ipse dux contra Græcos, omnes Asiæ incolæ congregat. 203. cum classe per continentem navigat. ibid. Hellepontum ponte jungit. ibid. Athon perdidit. ibid. ejus classis mille et ducentarum navium. 205. 217. classem Atheniensem sibi adjungere cupiens, magna illis præmia pollicetur. 205. mille et ducentis trirēmibus et septuagies centenis millibus peditum, quarum septies centena millia arma ferebant, Græciam invasit. 516. ejus expeditio. 543. tempore Cononis victoris. 593. Xerxi quid acciderit. 752.

Z.

- Zeno probare conatus est, eadem fieri et non fieri posse. 465.
- Zeus Nicoolæi generis auctor. 147. Sarpædonis pater. 477. ipse pulchritudine inferior. 478. imbrum et siccoitatis arbiter. 486. Archidami generis auctor. 776.
- Zeuxis. 602.

INDEX GEOGRAPHICUS AD ISOCRATEM.

- ADRIAS, seu mare Ionicum, vel Adriaticum. 258.
- Ægina. 444. 729.
- Ægyptus a rege Persarum deficiens. 224. quum Isocrates Panegyricum scribebat, a Persarum rege defecit. 237. Artaxerxe Mnemone imperante defecit, Ochumque bellum sibi inferentem fugavit et derisit. 278. Ægypti rex. 310. patria Damai. 480. illius naturalis conditio aliis regionibus longe præstantior. 486. incolæ ejus imbrum et inopie aquarum arbitri. ibid. iidem Nili beneficio continentem et insulam simul incolunt. 487. Ægypti formam civitatis celeberrimi scriptores aliis anteponunt. ibid. Ægyptiorum religio. 489. eorum adolescentes operam dant astronomiæ, arithmeticæ, geometriæ. ibid. sacerdotes artis medicæ auxiliium invenerunt, non periculosum illud, sed tutum. 488. Ægyptii validi et vivaces. ibid. eorum bellæarum cultus unde originem traxerit. 489.
- Æolis. 227.
- Amphipolis. 409. ejus possessio neque Philippo neque Atheniensibus utilis.
253. de illa Isocrates orationem scripserat, priusquam Philippicam componeret. 251. bellum de Amphipoli inter Athenienses et Philippum, multarum calamitatum causa. 253.
- Aphidna, demus Atticus. 469.
- Argos. 515. 547. a Danao occupata. 480. ab Heraclidis occupata. 192. in maximis est et semper fuit Græciæ civitatibus. ibid. Philippi patria. 261.
- Artemisium, 203.
- Asia. 255. 308. 515. Asiæ rex. 272. Asia ab Agesilao armis petita, vastataque. 268. tempore orationis Philippicæ fortunatior Europa. 286. Asiam *κατασφρα*. 239. illius totius Cyrus dominus. 269. *ἡ τῆς Ἀσίας τῆς εὐδαίμωνος αἰς τῆς Εὐρώπης διακομιζέται*. 248. Asia (minor) vocatur tractus a Cilicia ad Sinopen, quam expugnare Isocrates suadet Philippo. 283. illius civitates liberare suadet Philippo. 284. a Cnido usque ad Sinopen a Græcis colitur. 237. Asia atque Europa duæ terræ totius partes. 244.
- Apendus. 677.
- Atarneus. 227.

882 INDEX GEOGRAPHICUS AD ISOCRATEM.

- Atho, 202.**
Attica, 201. 211. 469.
Beotia, 264. 591.
Byzantium, 266. 690.
Cadmea Thebarum arx, 189. 219. 472.
588. 590. 595.
Caria, 237.
Carthago, 423.
Chersonesus, 254. 409.
Ghios, 238. 308.
Gilicia a Persarum rege. (Ocho) desicit.
278. Cilicis urbes, tempore Panegyrici, partim tenent Atheniensium amici, partim facile conciliantur. 237.
a rege Persarum desicit. 457.
Cisthene, 232.
Cnidus, 226. 237. 268. 458.
Coele, domus Atticus, 711.
Coroira, 626.
Corinthus, 226.
Coronea, 680.
Creta, 461.
Criseus campus, 591.
Crithote, 626.
Cyolades insulae, 223. 514.
Cyprus, 222. 233. 237. 268. 423. 445.
454.
Cyrene, 313.
Cythera, 217.
Doeclea, locus Atticus munitus, 676.
Delphi, 299. 302. 561.
Dipsa, 319.
Erythrae, 299. 470.
Euboea, 211.
Europa dimidia pars terrae. 244. eadem.
217. 248. triumphavit primum de Asia,
bello Trojano. 480. Asia superior Athe-
niensium beneficio. 515.
Halys, 228. 396.
Hellespontus, 202. 217. 268. 384. 423.
Ionia, 223. 238.
Isthmus, 205.
Italia, 240. 313. 423. 427.
Lacedaemon, 191. 299. 321. 474. 568.
Laconica, 217. 479.
Leontia, 264. 298. 427.
Libya, 486.
Lycocum, 508. 512.
Lycia, 237.
Lydia, 227. 238.
Macedonia, 258. 269. 280. 306.
Malea, 627.
Mantinea, 219. 427.
Marathon, 204. 289. 412. 552.
Massilia, 316.
Melus, insula, 728.
Messene ab Herouliis posteris occupata.
191. pacis conditio inter Thebanos et
Lacedaemonios. 298. a Lacedaemoniis
eversa. 521. 547. Messenen jure pos-
sident Lacedaemonii. 299. ab Heroule
bello capta. ibid.
Mysius campus, 227.
Naupactum, 527.
Nitus, 491.
Olympia, 319. 679. 681. 685.
Oropus, 592.
Parus, 727.
Peloponnesus, 191. 205. 217. 266. 271.
299. 305. 313. 315. 342. 480. 515.
523. 528. 545. 584. 569. 596. 776.
Phaselis, 217. 396. 518.
Phocis, 266.
Phoenicia, 237. 445. 457.
Phrygia, 238.
Piraeus, 185. 389. 676. 684. 706. 707.
710. 719.
Platea, 301. 407.
Pontus, 423. 688. 689. 693. 697. 700. 702.
Potidea, 626.
Rhodus insula. 236. facile ad Persas in-
clinabit, si Persae maritimas civitates
majoribus praesidiis firmaverint. ibid.
Salamis (in Cypro) a Teucro condita.
445. regnum illius in principio Teu-
clidae tenebant. ibid. postea exal Phae-
nix rege expulso regnum occupat, to-
tamque insulam regi Persarum subicit.
ibid. Salamina pugnata. 167.
Samus. 238. facile ad Persas transibit,
si maritimam regionem firmiteribus pra-
sidiis teneant. ibid.
Seriphus, 725.
Sestas, 626.
Sicilia, tempore Panegyrici servitate op-
pressa. 240. Siciliae civitates Graeco
originis omnes Dionysius cepit. 241.
315.
Sisope, 237. 283.
Siphnus, 725. 732.
Soli, 447.
Sparta, 191. 193. 301. 322. 427. 569.
Syracusan, 269.
Syria, 237.
Thebae, 189. 306. 480. 523. 546. 586.
Therapne, 479.
Thermopylae, 202. 290. 320. 530.
Thespie, 301. 407.
Thessalia, 266.
Thracia, 258. 343. 409.
Thyrea, 320.
Torone, 626.
Troazene, 728. 729.
Trojam expugnantium virtus. 237. Troja
tempore Herouliis potentissima Asia
ovitas, ab Hercule intra paucos dies
vi expugnata. 281. 521. expugnantes
illam a multis laudati sunt. 289. quo-
rum multi parvuli reges fuerunt. ibid.
Trojana expeditio. 458. Trojanum bel-
lum ob Helenam raptam ortum. 476.
Trojani belli dii ipsi eorumque filii par-
ticipes. 477. susceptum est, ne Barbari
Graeciae imperarent. 523. tempore illius
belli viventes hymnis et fabulis cele-
brantur. 442. Trojanum bellum multa-
rum rerum utilium causa. 480.
Tyros, 237. 437.

**Consensus paginarum et versuum Editionis nostrae cum sectionibus Editionis
Bekkeranae in oratione de Permutatione.**

	Bekk.		Bekk.		Bekk.		Bekk.				
598.	1	1	615.	11	58	626.	17	115	638.	17	172
601.	1	2		17	59		24	116		25	173
602.	5	3		22	60		28	117		29	174
	ult.	4		26	61	627.	5	118			175
603.	5	5		pen.	62		15	119	639.	8.	176
	11	6	616.	6	63		21	120		16	177
	20	7		13	64		25	121		22	178
	ult.	8		16	65		pen.	122	640.	2	179
604.	6	9		22	66	628.	7	123		11	180
	16	10	617.	1	67		17	124		15	181
	20	11		10	68		24	125		22	182
	pen.	12		15	69		29	126		26	183
605.	6	13		21	70	629.	4	127		34	184
	15	14		30	71		12	128	641.	1	185
	21	15		pen.	72		18	129		8	186
	antep.	16	618.	13	73		26	130		13	187
606.	3	17		19	74		30	131		22	188
	10	18		23	75	630.	1	132		29	189
	20	19		31	76		7	133		34	190
	antep.	20	619.	3	77		12	134	642.	3	191
607.	6	21		10	78		17	135		8	192
	12	22		19	79		24	136		13	193
	17	23		24	80		30	137		20	194
	pen.	24		ult.	81	631.	3	138		26	195
608.	8	25	620.	8	82		13	139		ult.	196
	15	26		12	83		20	140	643.	5	197
	20	27		21	84		28	141		13	198
	24	28		26	85	632.	5	142		21	199
609.	1	29		33	86		11	143		25	200
	4	30	621.	2	87		19	144	644.	3	201
	10	31		6	88		29	145		9	202
	14	32		13	89	633.	1	146		13	203
	23	33		23	90		8	147		25	204
610.	4	34		29	91		15	148		31	205
	10	35		ult.	92		21	149	645.	5	206
	15	36	622.	7	93		28	150		17	207
	23	37		12	94	634.	2	151		20	208
	antep.	38		18	95		6	152		26	209
611.	4	39		25	96		14	153		30	210
	11	40		30	97		21	154		pen.	211
	16	41	623.	1	98		25	155	646.	8	212
	22	42		7	99	635.	5	156		13	213
	antep.	43		13	100		13	157		16	214
612.	5	44		18	101		17	158		24	215
	14	45		23	102		23	159		31	216
	19	46		29	103		ult.	160		pen.	217
	25	47	624.	3	104	636.	7	161	647.	4	218
613.	3	48		6	105		13	162		11	219
	12	49		11	106		20	163		16	220
	18	50		18	107		27	164		21	221
	ult.	51		27	108		ult.	165		26	222
614.	7	52	625.	4	109	637.	8	166		32	223
	13	53		10	110		14	167	648.	1	224
	19	54		19	111		21	168		6	225
	27	55		27	112		26	169		13	226
	antep.	56	626.	1	113	638.	3	170		18	227
615.	3	57		11	114		9	171		23	228

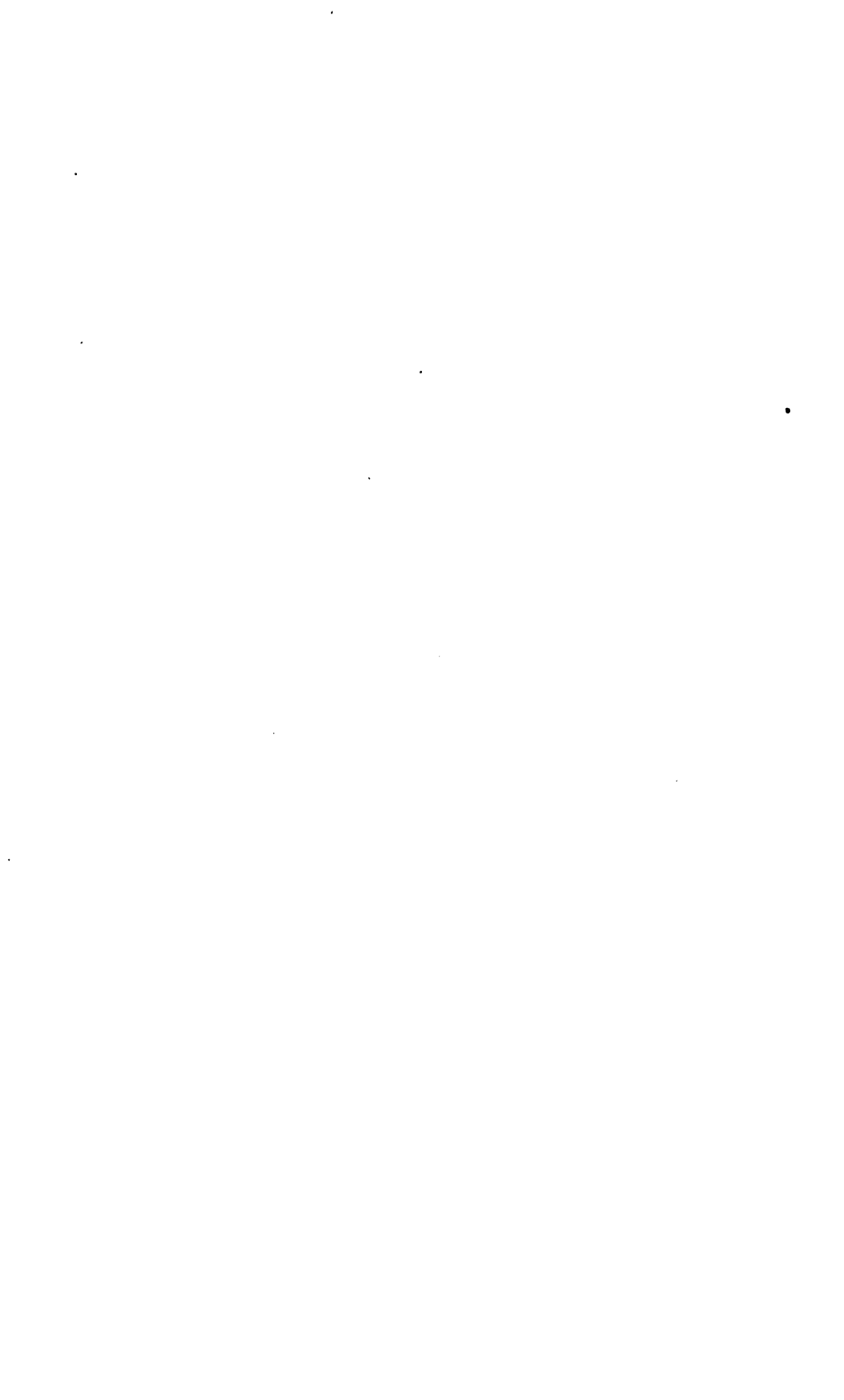
Bekk.		Bekk.		Bekk.		Bekk.	
648. 27	229	654. 7	259	659. ult.	289	665. 27	319
ult.	230	11	260	660. 7	290	antep.	320
649. 8	231	15	261	14	291	666. 3	321
13	232	21	262	21	292	8	322
19	233	26	263	26	293	13	323
25	234	31	264	ult.	294	21	324
30	235	655. 2	265	661. 5	295	26	325
650. 1	236	10	266	11	296	ult.	326
6	237	16	267	18	297	667. 5	327
12	238	26	268	28	298	8	328
19	239	656. 6	269	ult.	299	16	329
24	240	12	270	662. 7	300	22	330
29	241	21	271	13	301	28	331
651. 3	242	26	272	19	302	pen.	332
11	243	657. 1	273	25	303	668. 4	333
17	244	5	274	pen.	304	10	334
22	245	11	275	663. 7	305	17	335
26	246	19	276	13	306	21	336
32	247	25	277	20	307	pen.	337
ult.	248	30	278	26	308	669. 5	338
652. 5	249	pen.	279	664. 1	309	12	339
11	250	-658. 4	280	7	310	19	340
17	251	9	281	14	311	670. 1	341
25	252	15	282	21	312	9	342
pen.	253	22	283	26	313	16	343
653. 8	254	26	284	antep.	314	23	344
12	255	ult.	285	665. 3	315	pen.	345
18	256	659. 6	286	9	316	671. 4	346
24	257	11	287	15	317	9	347
ult.	258	18	288	20	318		

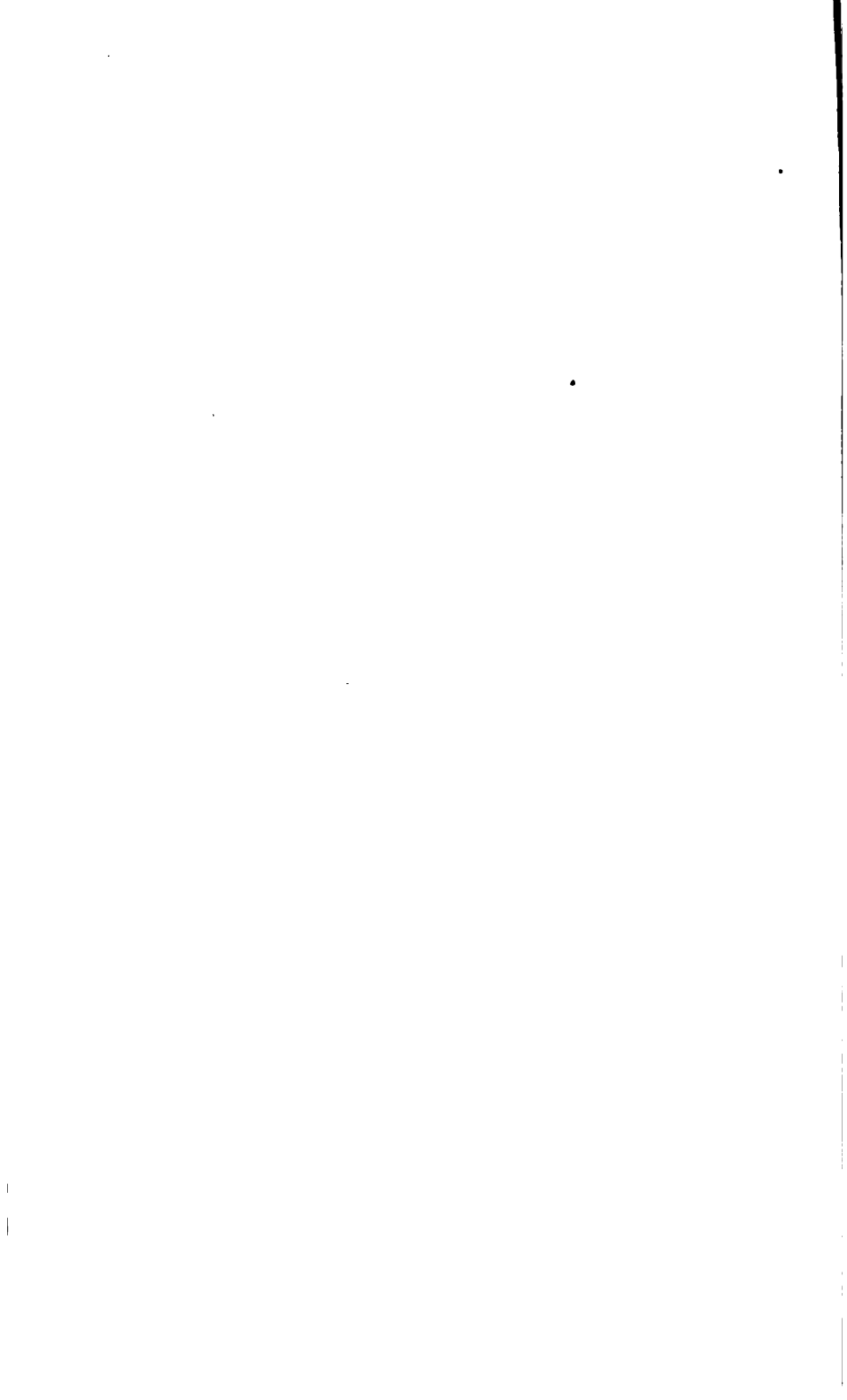
ADDENDA ET CORRIGENDA.

P. 97. in Var. Lect. infra Textum corr. ἔργῳ — p. 106. 5. dele τῶν — p. 112. 2. corr. ἢ χαλκὸν ἢ χρυσόν, Coraes, casu nescio an industria, ἢ χαλκὸν omisit, neque in errore duxit — p. 115. in Var. Lect. infra Textum corr. καὶ δούλου — p. 144. in Var. Lect. infra Textum corr. καὶ τοῦ βασ. A. — p. 150. in Var. Lect. infra Textum corr. ¹ ἂν δουλεύουσιν π. α. — p. 189. in Var. Lect. infra Textum corr. ⁶ παρέστη A. L. — p. 209. in Var. Lect. infra Textum corr. ⁴ ἐκωῶμεν L. — p. 223. 5. corr. πύλαις — p. 234. 5. corr. ² τέρχαια — p. 246. 4. corr. κατακτίσασθαι — p. 262. 6. corr. σμ ² τυ-
 ᾶται — p. 286. 16. corr. τῶν — p. 289. in Var. Lect. infra Textum corr. ⁵ παρέσθαι om. A. L. — p. 299. in Var. Lect. infra Textum corr. ἀνδρῶν — p. 302. 10. corr. δὲ — p. 303. 12. corr. σπουδῆσαι τῶν — p. 309. 17. corr. ἐπάγουσιν — p. 314. 23. corr. ἔκ τι — p. 317. in Var. Lect. infra Textum corr. ⁴ παρακατασκευασμένον — p. 369. 3. corr. ἢ ² μόνους — p. 382. in Var. Lect. infra Textum corr. ποικίλως — p. 412. 22. corr. καλῶσιν — p. 434. 17. corr. ⁶ τῶν κακῶν τῶν — p. 446. in Var. Lect. infra Textum corr. μιλῶν — p. 453. 21. corr. μὲν γι — p. 458. 1. corr. ἀκ. τῆς Ἑλλ. — p. 472. 1. corr. τῶν τῶν Σιρίων καὶ — p. 529. in Var. Lect. infra Textum corr. ¹⁰ ἀμο-
 φίλοι — p. 532. 23. corr. δὲ — p. 539. 15. corr. αὐτὰς — p. 546. 3. corr. τραγε-
 δασμάτων — p. 552. antep. corr. αὐτῶν — p. 562. 3. corr. ὅπως — p. 572. 20. corr. μᾶλλον — p. 582. 4. corr. ἂν καὶ δι. — p. 685. in Var. Lect. infra Textum corr. ⁹ ἐκράττει A. L. ἀκράττει C. — p. 698. 7. corr. ἃ ἀδερῆς — p. 701. 24. corr. συγ-
 γράφας — p. 733. in Var. Lect. infra Textum add. ¹¹ καὶ πολλοῦ A. C. L. — p. 746. 1. corr. ἀπάξιν — p. 751. in Var. Lect. infra Textum corr. ἱσχυρῶν — p. 754. 23. corr. ἀποφαίνωσι — p. 757. 2. corr. ² πύλαι καὶ — p. 766. in Var. Lect. infra Textum corr. ¹³ μέγιστοι — p. 769. in Var. Lect. infra Textum corr. διηγήματα.

FINIS.

h. j.

APR 29 1938

